

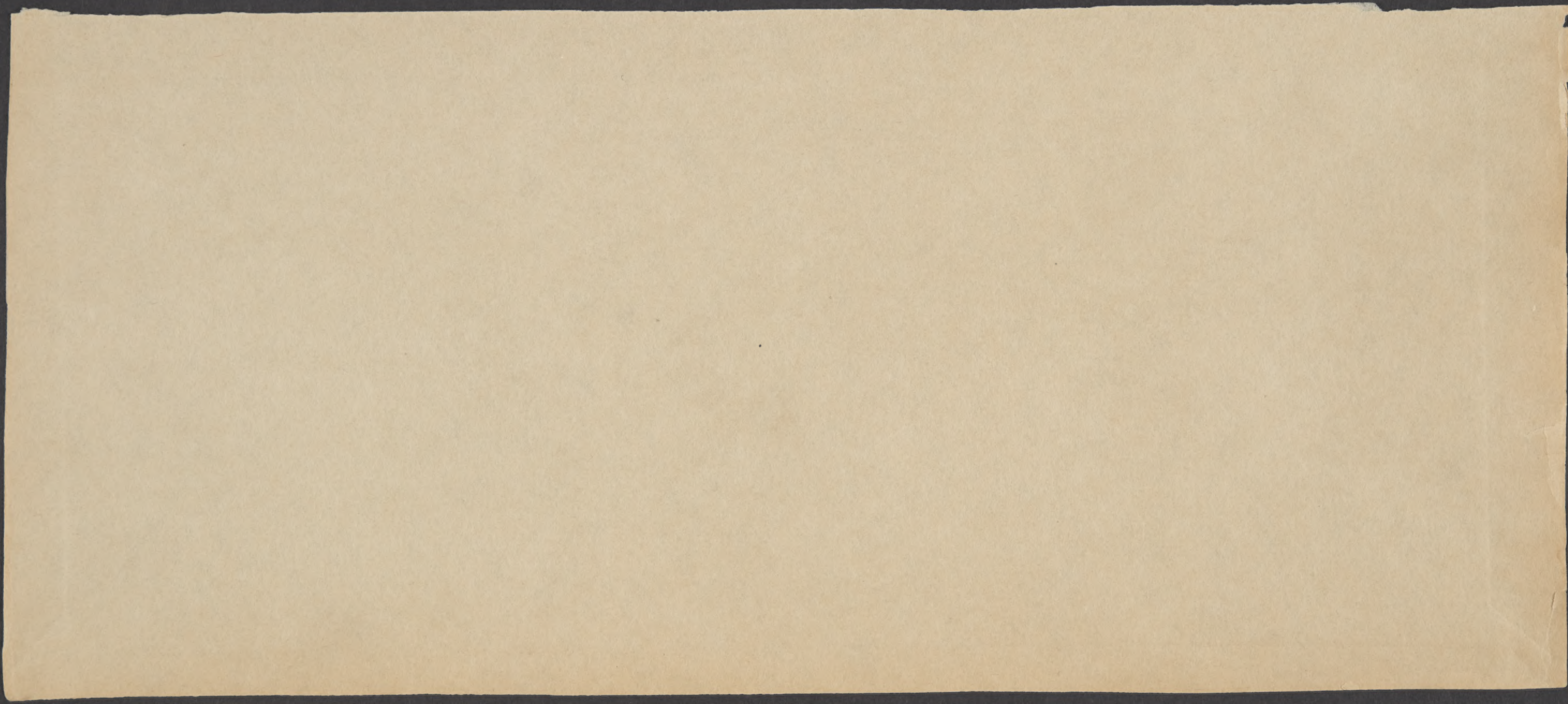
COLUMBIA LIBRARIES OFFSITE

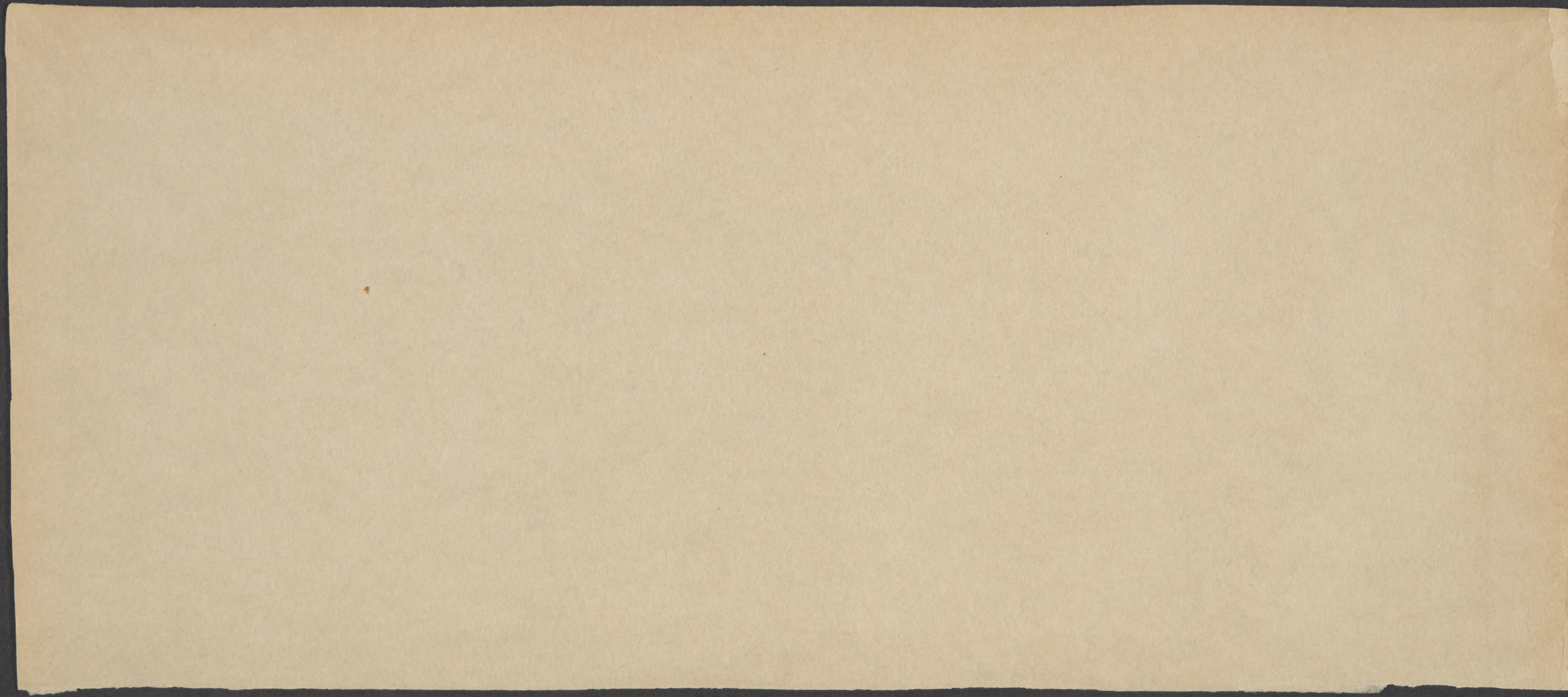

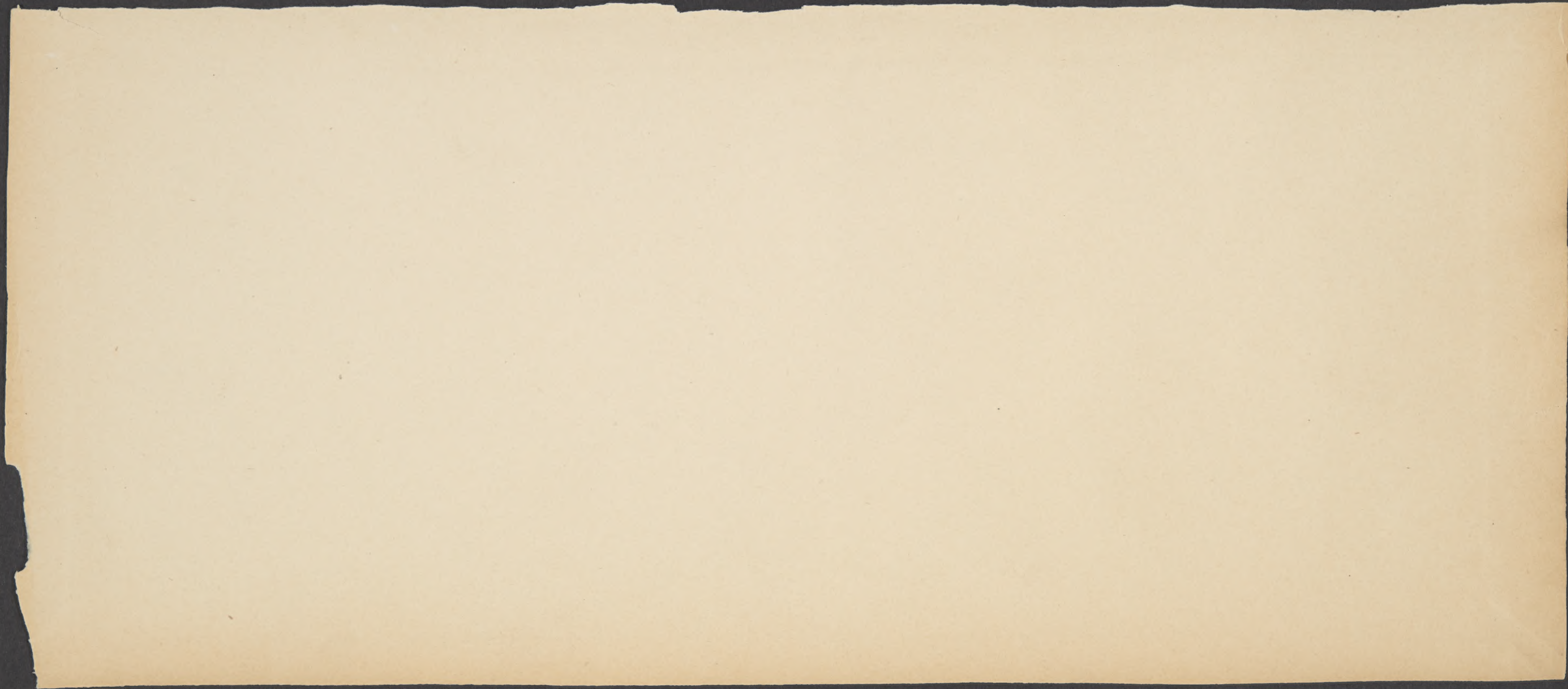
CU07849435

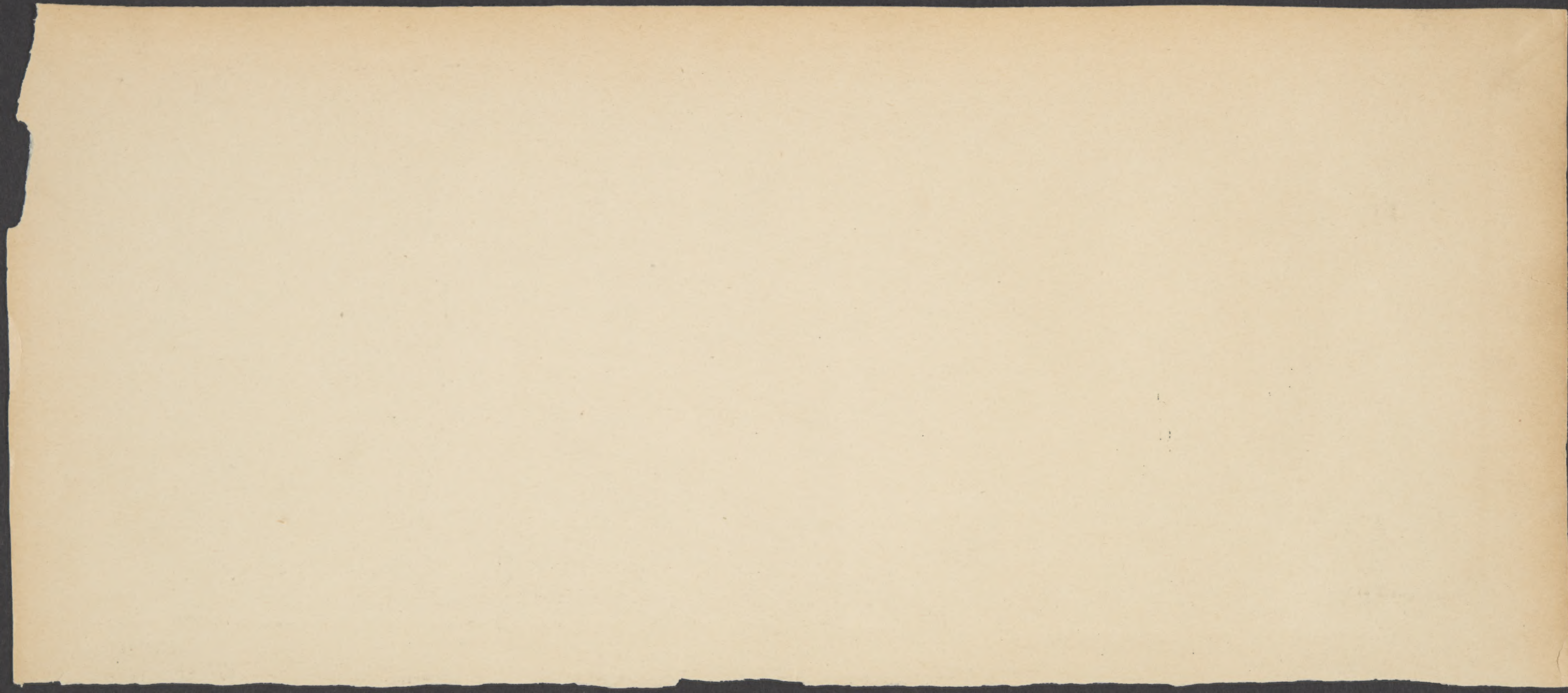
Columbia University
in the City of New York
LIBRARY

॥ अथ श्रीहरिवंशः टीकासमेतः प्रारभ्यते ॥

10

209415

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ यवक्रं मुकुराड्वेन्द्रियमनोमायाः परागृह्यतां निन्युस्तत्स्थविमादिनापि च विराट्सूत्रेशभावं गतम् ॥

तं प्रत्यगृह्य गृह्यमक्षरमणुं त्यक्तोपनेत्रत्रयाः श्रो गोपालमुपास्मेह श्रुतिशिरोवंशोरवैदर्शितम् ॥ १ ॥ बाह्यस्तेनाभिभाषो बहिर्द्वसितं यातितर्को प्रतिष्ठो मोमांसा प्रातिहार्यं भजति
गुणगणं यस्य संख्यातिसंख्यः ॥ हृत्पोठे योगशुद्धे निहितमुपनिषद्वाहवृंदैः परं मे भाग्यं श्रीलक्ष्मणार्यो जगति विजयते यस्य लेशाः शिवाद्याः ॥ २ ॥ व्याचक्रे चित्तशुद्धौ शतपथहृद
यं यः पुराणेतिहासैश्चित्तैकाग्र्यैकवोजं फणिपतिविहितं योगशास्त्रं च भाष्यैः ॥ मूलध्वां तापहृत्यैश्रुतिशिखरगिरां ब्रह्मसूत्रैरहस्यं वेदव्यासः स भूयादखिलभवभयध्वस्तयेस्माद्विधानाम्
॥ ३ ॥ हरिविधिवसिष्ठशक्तिपराशरव्यासशुकदेवान् ॥ वैशंपायनमुग्रश्रवसंचनुमः पुराणगुरुमुख्यान् ॥ ४ ॥ कणभक्षमक्षचरणं जैमिनीकपिलौ पतंजलिंचनुमः ॥ श्रीमद्वा
सवर्चो बुधिनयसोकरवर्षिणो मुदिरान् ॥ ५ ॥ सर्वविद्येशतामाविश्विकोर्षु पूर्वपूरुषौ ॥ श्रीनारायणधोरेशरूपौ हरे हरौ नुमः ॥ ६ ॥ बहून्समाहृत्या विभिन्नदेश्यान् कोशान् विनि
श्चित्य च पाठमश्रयम् ॥ प्राचांगुरूणामनुसृत्य वाचमारभ्यतेऽयं हरिवंशदीपः ॥ ७ ॥ टीकांतराणींदुरविप्रभाणि बाह्यार्थरत्नानि च कासयंतु ॥ अंतर्निगूढार्थचयप्रकाशे दीपः
क्षमो भारतमंदिरेऽस्मिन् ॥ ८ ॥ ईशप्रसादादवितुं स्ववंश्यान् भगोरथेनेव मया प्रणीता ॥ वंशे हरेर्याऽजनि तोर्थं गंगालोकत्रयोजाड्यमलं धुनोतु ॥ ९ ॥ उत्तानेऽपि ह कोशवि
ग्रहबलं पद्ये पुनैवाश्रितं गंभोरे पुनसेतवो न विहिताः कूटाननस्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्चराननततिर्भक्ताननाल्हादितानोदीनाश्च विभीषणानविहिताः श्रीलक्ष्मणार्यश्रितैः ॥ १० ॥
इह खलु भगवान्पाराशर्यः परमकारुणिकः सकलसंसारनर्थसंकटात् जडान् जंतून् दुर्धोरुः सर्वश्रुतिरहस्यप्रकाशकं महाभारताख्यमितिहासं प्राणिनाय तत्र शतं पर्वाणि तेष्वंति मंप
र्वत्रयं हरिवंशरूपं यथोक्तं अनुक्रमणिकाध्याये-हरिवंशस्ततः पर्वपुराणं खिलसंज्ञितम् ॥ विष्णुपर्वशिरोश्रय्या विष्णोः कंसवधस्तथा ॥ भविष्यपर्वचाप्युक्तं खिलेष्वेवाद्भुतं महत् ॥
एतत्पर्वशतं पूर्णव्यासेनोक्तं महात्मनेति तथा ग्रंथसंख्याया अपि एकं शतसहस्रं च मानुषेषु प्रतिष्ठितमित्युक्तायाः हरिवंशेनैव पूरणात् हरिवंशांते भविष्योत्तरमेतत्ते कथितं भारतं मयेत्युपसं
हाराच्च भारतान्तर्गतत्वमस्य यत्र शाखांतरस्थं शाखांतरे प्रयोजनवशात्पठ्यते यथा बह्वृचेषु श्रोसूक्तमेधासूक्तादित खिलमित्युच्यते तथा त्राष्टादशपर्वत्मिनोतिहासे हरिवंशाख्यां खिलं वि
ष्णुपुराणं भविष्यपुराणरूपं तत्र तत्र सूचितस्य कृष्णमाहात्म्यस्य मोक्षधर्मोपयोगिनो वैराग्यस्य चोपबृंहणार्थं पठितम् पुराणं खिलसंज्ञितमिति तत्र पुराणशब्दप्रयोगात् एवं च यथा ध्वर्युवे
दविहितोपि सोमयागे वेदांतरविहिताभ्यांस्तोत्रशास्त्राभ्यां विनानपूर्यते एवं भारतपारायणमपि हरिवंशं विनानपूर्यत इति ज्ञापनार्थं पर्वसंख्यायां श्लोकसंख्यायां चास्यांतर्भाव उक्तः अन्य
यादित्यास्तां तावत् टीकांत्येकप्रकरणस्त्विह विस्तरभयादमूलत्वाच्च न लिख्यंते ग्रंथादौ विघ्नविधाताय प्रचयगमनाय चरुतमंगलं शिष्यशिक्षायै पुनः स्मारयति ॥

मनाद्यविद्यावताजीवेनस्वकर्मद्वारासृष्टं तत्तद्विदेव अयं प्रवेशस्थानं यस्य सः तं नारायणं जीवान्नियमयितुमंतः प्रविष्टं शास्तरं तथा च श्रुतिः अंतः प्रविष्टः शा
 स्तान्नानामात तथानरं जीवां हिरेण्यगर्भं तत उत्तमं हिरेण्यगर्भाद्युत्कृष्टतरौऽर्ज्यामीत तत्तत्कृष्टतमस्तु शुद्धश्चिदात्मा तमिति एव शब्दस्तेषामवश्यं नमस्कार्यत्वमाह च शब्दः समुत्र
 यार्थः एतेषां नरनारायणनरोत्तमानां तत्त्वप्रद्योतनीं सरस्वतीं च नमस्कृत्यैव ततो व्यासस्तयैव सरस्वत्या लोकानुग्रहार्थं आविष्टो जयत्यविद्यामनेनेति जयसंज्ञमविद्याध्वांतनाशकं ग्रंथमुदीर
 येत्पठेदित्यर्थः ॥ १ ॥ द्वैपायनोष्ठेत्यादयो न्यत्रस्थाः षट्श्लोकाविभूतिकथनार्थमत्र पठ्यन्ते अप्रमेयं अद्भुतं पुण्यं धर्मवृद्धिकरं पवित्रं दृष्टारिष्टनाशकं पापहरं दुर्वासनाहरं शिवं सु
 खप्रदं पुष्करं आदितीर्थं ततोऽपि पावनमित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शताश्वमेधसंज्ञस्य चतुःसहस्रस्य च त्वारि सहस्राणिसत्रपरिवेषणानि अक्षयान्नप्रदानानि यस्मिन् क्रतौ तस्य
 श्रीगणेशाय नमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ द्वैपायनोष्ठपुटानिःसृतमप्रमेयं पुण्यं
 पवित्रमथ पापहरं शिवं च ॥ यो भारतं समधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन २ जयति पराशरसूनुः सत्यवती हृदयनंदनो
 व्यासः ॥ यस्यास्य कमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ३ योगो शतं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वेदविदुषे बहुविश्रुताय ॥ पुण्यां
 च भारत कथां शृणुयाच्च तद्वत्तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ४ शताश्वमेधस्य यदत्र पुण्यं चतुःसहस्रस्य शतक्रतोश्च ॥ भवेदनंतं हरिवंश
 दानात्प्रकीर्तितं व्यासमहर्षिणा च ५ यद्वाजपेयेन तुराजसूयादृष्टं फलं हस्तिरथेन चान्यत् ॥ तल्लभ्यते व्यासवचः प्रमाणं गीतं च वाल्मीकि
 महर्षिणा च ६ यो हरिवंशं लेखयति यथाविधिनामहातपाः स पदि ॥ स जयति हरिपदकमलं मधुपो हिंयथारसेन संलुब्धः ७ पितामहाद्यं
 प्रवदंति षष्ठं महर्षिर्मक्षय्यविभूतियुक्तम् ॥ नारायणस्यांशजमेकपुत्रं द्वैपायनं वेदमहानिधानम् ८

सहस्रं सत्रपरिवेषणमिति श्रुतिः शतक्रतोश्च इंद्रपदप्रापकं यत्कर्म तस्य दानात् अर्थतः पाठतश्च परिशोधनात् दैप्रशोधने ॥ ५ ॥ हस्तिरथेन हस्तियुक्तस्य दानेन ॥ ६ ॥ स जय
 ति आक्रमते ॥ ७ ॥ आद्यं पुरुषमित्यादिव्यासवाक्यमवतारयिष्यन्सूतः व्यासं नमस्करोति पितामहाद्यमिति अहंतं द्वैपायनं व्यासं वेदउपासे विदेरुत्तमैकवचनं वि
 देरुपास्त्यर्थत्वं च सर्ववेदप्रसिद्धम् तस्य विशेषणं महानिधानमिति निधीयते स्थाप्यतेऽस्मिन् सर्वमर्थजातमिति निधानं वेदईश्वरो वा महानिधानं यस्मिन्निति वेदस्येश्वरस्या
 धिष्ठानमित्यर्थः तं कं यस्मात् षष्ठं पितामहस्य ब्रह्मण आद्यां पितामहाद्यं नारायणं प्रवदंति एवं हि पितृपितामहादिक्रमेण व्यासपराशरशक्तिवसिष्ठब्रह्मभ्यः पंचभ्यः षष्ठो
 विष्णुरिति भवति परेतु यं पितामहात् षष्ठं वदंतीति संयोज्य वसिष्ठब्रह्मणोर्मध्ये मनुं मित्रावरुणौ वा कल्पयित्वा व्यासं ब्रह्मणः षष्ठमाहुः परे पितामहपदे नैव विष्णुं गृह्णन्ति महर्षिः

ऋषिर्विप्रः काव्येनेति श्रुतेर्महार्तिका ~~मंत्रद्रष्टारंवा~~ अक्षय्यविभूतियुक्तं अनंतयोगैश्वर्ययुक्तम् नारायणस्यांशाज्जातं अंशजम् एकः शुकः श्रेष्ठोवापुत्रोयस्यतम् यदा
 व्यास एव अहं मनुरभवं सूर्यश्चेति वामदेववत्प्रत्यगभिन्नं ब्रह्मानुसंदधानः स्वात्मानमेव नमस्करोति तथा च दृष्टं मह्यमेव नमो नम इति अस्मिन्पक्षे द्वैपायनं व्यासं अहं महानिधानं ब्र
 ह्म वेदजाने इति स्वरूपानुवादेन ब्रह्मभावो विधीयते यद्वा द्विपोगजस्तस्येदमसाधारणं शृङ्गादंडादिलक्षणं तदेव अयनं ज्ञापकं यस्य तद्वैपायनं गजाननं यद्वा द्वीपीव्याघ्रः तस्येदं
 चर्मद्वैपंतदेवायनं यस्येति द्वीपिचर्मपरिधाना शुष्कमांसातिभैरवेति स्मृत्युक्तः शक्तिविग्रहो द्वैपायनस्तम् यद्वा द्वीपेषु सप्तसु अयनं चिह्नं प्रकाशकं स्वरूपं यस्य न तु पातालादिष्विति द्वै
 पायनः स्वार्थे तद्वितः द्वैपायनः सूर्यः यद्वा द्वैपंगजचर्मायनं ज्ञापकं यस्य तद्वैपायनं गजचर्मधरं महेश्वरं यद्वा अभ्यर्हितत्वात् द्वीपं अयनं स्थानं यस्य स्वार्थे तद्वितः द्वैपायनः श्वेतद्वी
 पपतिर्विष्णुः तं वेदउपासे अत्र सर्वेषामपोश्वरत्वात् पिता महात्पष्टत्वं घटते तथा हि सदसच्छब्दवाच्यान्मायाशबलात् ब्रह्मणो अव्यक्तम् अव्यक्तान्महत् महतोऽहंकारः अहंकारा
 त्पंचतन्मात्राणि पंचतन्मात्राभ्यः पंचमहाभूतानि तेभ्यश्चतुर्मुखशरीरमिति सृष्टिक्रमस्यागमसिद्धस्यालोचनायां आरोहक्रमेण तेषां पिता महात्पष्टत्वं घटते महर्षिमिति सर्वज्ञत्वमुक्तं
 नारायणः परं ब्रह्मतस्य अंश इवांशो मायायां चित्प्रतिबिंबः तेन निर्वृतत्वादेव मायाशबलम् नारायणस्यांशजम् एको हिरण्यगर्भाख्यः पुत्रोयस्यतम् यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमिति श्रुतेः

आद्यं पुरुषमीशानं पुरुदूतं पुरुष्टुतम् ॥ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्ताव्यक्तं सनातनम् ॥ १ ॥

महानिधानं सर्वकारणं महत्परमं लयस्थानम् ॥ ८ ॥ ग्रंथप्रवृत्तिर्बीजभूतं शौनकप्रश्नं मंगलाचरणपूर्वकमवतारयति आद्यं पुरुषमिति हरिं नमस्कृत्य शौनकः सौतिप्रश्नेति तृतीय
 चतुर्थगतयोर्वाक्ययोरन्वयः अत्र भूवीजां कुरतरुफलोपमाः पंच ब्रह्मपुरुषाः क्रमेण शुद्धचैतन्यम् १ मायाशबलः २ सूत्रात्मा ३ विराट् ४ विष्णु ५ श्रेतिसंज्ञां
 लभते तत्र भूस्थानीयं शुद्धचैतन्यं आद्यं पुरुषमित्यनुसंधत्ते ईशानमिति द्वितीयं मायाशबलं बीजस्थानीयम् मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेः पुरुदूतं पुरुष्टुतमित्यंकुरोपमं तृतीयं सूत्रात्मा
 नम् सहिपुरुभिर्वहुभिर्यजमानैर्यज्ञे हूयते स्तूयते च बहुभिरिष्टं चेत्यपि द्रष्टव्यम् यदा ह्यारकः यदेन मृगभिः शंसंति यजुर्भिर्यजंतिसामभिः स्तुवंतीति तथा श्रुतावपि सूत्रात्मानं प्रकृ
 त्यतद्यदिदमाहुरमुं यजामुं यजेत्येतस्यैव साविसृष्टिरिति तस्यैव सर्वयष्टव्यदेवतात्मत्वमाप्नायते किमेतत्पुरुषत्रयं पृथक्सिद्धं उत प्रथमेस्मिन्नेव जलाशये तरंगबुद्बुदाविवेतरौ कल्पितौ
 इत्याशंक्याह ऋतमेकाक्षरं ब्रह्मेति ऋतंसत्यं अबाधितं एकं मायासंपर्कराहित्यात् अक्षरं सूत्रात्मवन्नक्षरति अकार्यत्वात् अतएव ब्रह्मत्रिविधं परिच्छेदशून्यं यदेवं रूपं वस्तु तदेव व्यक्ता
 व्यक्तं सूत्रेशानरूपम् किं व्यक्ताव्यक्तेतस्य परिणामौ नेत्याह सनातनं सर्वदैकरूपं कूटस्थं रज्ज्वादंडधारादिवद्व्यक्ताव्यक्तेतत्रोत्पद्येते इत्यर्थः ॥ १ ॥

चतुर्थैतरूपमांविराट्पुरुषमाह असदितियत्सदसत्परंक र्यकारणाभ्यांसूत्रेशानाभ्यामन्यत्शुद्धं ब्रह्मतदेवविश्वं विराडाख्यं एनमेवविश्वं विशिनष्टि असदितिसतोविलक्षणम् आने
र्वचनोयं यस्मात्सदसच्च सत्तद्व्यमानत्वात् असच्चेहानानास्तिकिंचनेति श्रुत्या ब्रह्मज्ञानोत्तरंतद्वाधस्य दर्शितत्वात् तस्मादिदमसदनिर्वचनीयमेव नहि परस्परविरुद्धाभ्यांसत्त्वास
त्वाभ्यामाक्रांतं किंचिद्वस्त्वस्ति एवं सूत्रेशानयोरप्यनिर्वचनीयत्वं बोध्यं विश्वहेतुत्वात् कार्यकारणयोः समसत्ताकत्वानियमात् आद्यः पुरुषस्तु नानिर्वचनीयः तत्र कारणत्वस्यौपचा
रिकत्वात् यथोक्तं अस्य द्वैतैर्द्रजालस्य यदुपादानकारणं अज्ञानंतदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यत इति फलोपसंपंचमं विष्णुमाह परावराणां स्त्रष्टारमिति परे सूत्रात्मानः अवरो विराजः
तेषां स्त्रष्टारम् परिणतानेकवोजगर्भाद्वृक्षस्थादपि फलादनेके वटांकुरास्तरवश्च संभवन्ति एवं कार्योपाधिपरिच्छिन्नादपि चतुर्भुजादेः परे परार्द्धसूत्रादयः संभवन्तीत्युक्तं तस्य परावराणां
स्त्रष्टृत्वं पुराणं पुरापि नैवं फलवदयं जन्यो न भवतीत्यर्थः अतएव परं अत्यंतं अव्ययं अपक्षयशून्यम् एतेन वियदादिवद्भगवन्मूर्तेर्नित्यत्वमुक्तम् तथा च स्मृतिः देवानां कार्यद्वयसिर्थमा

असच्च सदसच्चैव यद्विश्वं सदसत्परम् ॥ परावराणां स्त्रष्टारं पुराणं परमव्ययम् २ मंगल्यं मंगलं विष्णुं वरेण्यमनघं शुचिम् ॥ नमस्क
त्यहृषीकेशं चराचरगुरुं हरिम् ३ नैमिषारण्ये कुलपतिः शौनकस्तु महामुनिः ॥ सौतिं प्रच्छधर्मात्मा सर्वशास्त्रविशारदः ४ ॥ शौनक उ
वाच ॥ सौते सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् ॥ भरतानां च सर्वेषां पार्थिवानां तथैव च ५ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ दै
त्यानामथ सिद्धानां गुह्यकानां तथैव च ६ अत्यद्भुतानि कर्माणि विक्रमा धर्मनिश्चयाः ॥ विचित्रा च कथा योगा जन्म चाग्र्यमनुत्तमम् ७

विर्भवतिसायदा उत्पन्नेति तदालोके सानित्याप्यभिधीयते ॥ २ ॥ मंगल्यं आनंदावहं मंगलं आनंदरूपम् विष्णुं व्यापनशीलम् वरेण्यं मुमुक्षुभिर्वरेण्यम् अनघं आगंतुकदो
षशून्यम् शुचिस्वभावशुद्धं हृषीकेशं इंद्रियाणां प्रवर्तकम् चराचरस्य गुरुं हितोपदेष्टारम् हरिं सर्वपापहरम् ॥ ३ ॥ नैमिषारण्ये इत्यक्षराधिक्यमार्पम् ॥ कुलपतिः
एकादशसहस्राणियोऽन्नदानादिना भरेत् स वै कुलपतिर्नाम वेदेदांगपारग इत्युक्तलक्षणः योगसिद्धिमानित्यर्थः सिद्धौ हेतुः महामुनिः ध्याननिष्ठः अत्रापि हेतुर्धर्मात्मेति तत्र हेतुः सर्व
शास्त्रविशारद इति एतेन सर्वशास्त्रविदां अनुष्ठितकृतूनां ध्यायिनां प्राप्तयोगैश्वर्याणां कृतकृत्यानामप्येतत् श्रोतुं योग्यमित्यर्थः यथोक्तं आत्मारामाश्च मुनयो निर्ग्रथा अप्युरुक्रमे कुर्व
त्यहेतुर्कां भक्तिमित्थं भूतगुणो हरेरिति सौतिः सूतः अग्निकुंडसमुद्भूतः सूतनिर्मलमानसेति पौराणिकप्रसिद्धेराग्निजोलोमहर्षणस्तस्य पुत्रं उग्रध्रुवसम् ननु ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूत इ
ति स्मृत्युक्तं तद्विदितानर्थक्यापत्तेः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अग्र्यं गर्भवासादि केशरहितं द्रोणादीनां जन्म अनुत्तमं रेतःसंबंधं विना केवलं धर्मसामर्थ्यात् अग्निप्रभृतिभ्यो वृष्टयुग्मादीनां अ
त्यद्भुतानि व्यासजन्मादौ दिवैवांधकारसृष्ट्यादीनि ॥ ७ ॥

भुवता कथितं पुराणं मम मनः प्रीणात्यमृतं ॥ ८ ॥ तत्र पुराणे ॥ ९ ॥ जनमेजय इत्यक्षराधिक्यमार्पम् यत्प्रयथा तत्तथा ॥ १० ॥ इतिह एवं किल आसपूर्ववृत्तं स्वस्वगुरोः सकाशात्
तत्पूर्वः पूर्व आचार्योधिगतवानितिकथ्यते स इतिहासः आसति असगतिदोष्यादाने भित्त्यस्य लिटिरूपमुपातिङ्गसमासः पारंपर्यागता कथेत्यर्थः तां श्रुत्वा ॥ ११ ॥ श्रुतिविस्तरं वेदो
पबृंहकं ॥ १२ ॥ शूराः प्रद्युम्नादयः ॥ १३ ॥ कर्मावदातानि कर्मोत्तमानि उत्तमानि कर्माणोति यावत् विशेषणं विशेष्येण बहुलमिति बाहुलकात् समासः तत्र तत्र प्रसंगे विस्तरेणैव
विस्तरेण च ॥ १४ ॥ पुरातने पुराणे राशिः कुटुंबः कूटसमुदाय इति वा ॥ १५ ॥ वंशकुशलो वंशाख्याने निपुणः तेषां वृष्णो नां कुलवंशम् ॥ १६ ॥ प्रजापतेः प्रजापतिमारभ्य

कथितं भवता पुण्यं पुराणं श्लक्ष्णया गिरा ॥ मनः कर्णं सुखं सौते प्रीणात्यमृतं संमितम् ८ तत्र जन्म कुरूणां वैत्वयोक्तं लौमहर्षणे ॥ न तु वृष्ण्यंध
कानां च तद्भवान्वक्तुमर्हति ९ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयेन यत्पृष्टः शिष्यो व्यासस्य धर्मवित् ॥ तत्तद्वत्संप्रवक्ष्यामि वृष्णीनां वंशमादितः १०
श्रुत्वेतिहासं कात्स्नर्येन भारतानां स भारतः ॥ जनमेजयो महाप्राज्ञो वैशंपायनमब्रवीत् ११ जनमेजय उवाच ॥ महाभारतमाख्यानं बद्धर्थं श्रु
तिविस्तरम् ॥ कथितं भवता पूर्वं विस्तरेण मया श्रुतम् १२ तत्र शूराः समाख्याता बहवः पुरुषर्षभाः ॥ नामभिः कर्मभिश्चैव वृष्ण्यंधकमहार
थाः १३ तेषां कर्मावदातानि त्वयोक्तानि द्विजोत्तम ॥ तत्र तत्र समासेन विस्तरेणैव मे प्रभो १४ न च मे तत्तिरस्तीह कथ्यमाने पुरातने ॥ ए
कश्चैवमतो राशिर्दृष्टयः पांडवास्तथा १५ भवांश्च वंशकुशलस्तेषां प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ कथयस्व कुलं तेषां विस्तरेण तपोधन १६ यस्य
यस्यान्वये ये ये तांस्तानि च्छामिवेदितुम् ॥ सत्वं सर्वमशेषेण कथयस्व महामुने ॥ तेषां पूर्वविसृष्टं च विचिंत्ये मां प्रजापतेः १७ सौतिरुवा
च ॥ सत्कृत्य परिपृष्टस्तु समहात्मा महातपाः ॥ विस्तरेणानुपूर्व्या च कथयामास तां कथाम् १८ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन कथां दि
व्यां पुण्यां पापप्रमोचनीम् ॥ कथ्यमानां मया चित्रां बहुर्थां श्रुतिसंमिताम् १९ यश्चेमां धारयेद्वापि शृणुयाद्वाप्यभीक्ष्णशः ॥ स्ववंशधार
णं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते २० अथ क्तं कारणं यत्तन्नित्यं सदसदात्मकम् ॥ प्रधानं पुरुषं तस्मान्निर्ममे विश्वमीश्वरम् २१

१७ ॥ तां पृष्टां कथां वंशाख्यायिकाम् ॥ १८ ॥ दिव्यां अलौकिकीं पुण्यां सुखदाम् चित्रां आश्चर्यकरोम् ॥ १९ ॥ धारयेत् हृदि पुस्तके वा गृहे स्थापयेत् ॥ २० ॥ एवं महोक्तं
तां कथां प्रस्तौति अव्यक्तमित्यादिना व्यक्तात् इदं प्रत्ययगोचरादहं प्रत्ययगोचराच्चान्यत् अतएव कारणं दृष्टव्यं योर्वीजम् यत्तदिति शास्त्रप्रसिद्धम् नित्यं आद्यंतशून्यम् सदसदात्मकं
सत्यानुतात्मकं मायाशवलं ब्रह्मेत्यर्थः तदेवाह प्रधानं पुरुषमिति तदुभयात्मकमित्यर्थः तस्मात्कारणात् विश्वं स्थूल सूक्ष्मं जगत् निर्ममे कर्मकर्तारि प्रयोगः जातमित्यर्थः अतएव तद्विश्वं ईश्वरं

ईश्वराद्भिन्नम् ईश्वरमित्यनुवाद्यापेक्षयाक्तीवत्वम् ॥ २१ ॥ तंवैतमेवपुरुषंअव्यक्ताख्यंत्वंब्रह्माणंमहत्त्वाभिमानिनंविद्धि कारणानन्यत्वात्कार्यस्य नारायणपरायणंईश्वराधी-
नम् ॥ २२ ॥ महतःसकाशात् अहंकारः जज्ञेइतिविपरिणामेनयोज्यम् तस्मादहंकारात्भूतानिआकाशादीनिसूक्ष्माणिजज्ञिरे तेभ्यः सूक्ष्मेभ्योभूतभेदाः पंचस्थूलभूता-
निचतुर्विधानिजरायुजादीनिचजज्ञिरे इतिएवंरूपः सर्गः सनातनःप्रवाहरूपउक्तइतिशेषः ॥ २३ ॥ विस्तरावयवंविस्तरयुक्ताः अवयवाः नानावंशशाखाःप्रशाखारूपाः
यस्यतंसर्गम् यथाप्रज्ञंयथाश्रुतिबुद्धिं संप्रदायंचानतिक्रम्येत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ यस्मात्पुण्यकर्मणांकीर्तनंधन्यत्वादिगुणंतस्मात्कल्पायश्रोतुंगृहीतुंचसमर्थायतेतुभ्यंआवृष्णिवंशा-
द्वृष्णिवंशमभिव्याप्यभूतसर्गंचतुर्विधभूतग्रामसृष्टिंवक्ष्यामि रूपसामर्थ्येइत्यस्यरूपंकल्पइति ॥ २६ ॥ ततइति सूक्ष्मभूतसृष्ट्यनंतरंविविधाः भौतिकीः प्रजाः सिसृक्षुरीश्वरः
अपःअवुपलेक्षितंस्थूलभूतपंचकंजरायुजाद्युपादानभूतंआदौससर्ज तासुचाप्सुवीर्यंअंडोत्पादनसमर्थंअवासृजत् निहितवान् स्वयमेवतत्रप्रविष्टइत्यर्थः ॥ २७ ॥ एतदेवनारायण

तंवैविद्धिमहाराजब्रह्माणममितौजसम् ॥ स्रष्टारंसर्वभूतानांनारायणपरायणम् २२ अहंकारस्तुमहतस्तस्माद्भूतानिजज्ञिरे ॥ भूतभे-
दाश्चभूतेभ्यइतिसर्गःसनातनः २३ विस्तरावयवंचैवयथाप्रज्ञंयथाश्रुति ॥ कीर्त्यमानंशृणुमयापूर्वेषांकीर्तिवर्धनम् २४ धन्यंयशस्यंश-
त्रुघ्नंस्वर्ग्यमायुःप्रवर्धनम् ॥ कीर्तनंस्थिरकीर्तीनांसर्वेषांपुण्यकर्मणाम् २५ तस्मात्कल्पायतेकल्पःसमग्रंशु वयेशुचिः ॥ आवृष्णिवंशाद्व-
क्ष्यामिभूतसर्गमनुत्तमम् २६ ततःस्वयंभूर्भगवान्सिसृक्षुर्विविधाःप्रजाः ॥ अपएवससर्जादौतासुवीर्यमवासृजत् २७ आपोनाराइ-
तिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः ॥ अयनंतस्यताःपूर्वतेननारायणःस्मृतः २८ हिरण्यवर्णमभवत्तदंडमुदकेशयम् ॥ तत्रजज्ञेस्वयंब्रह्मास्वयं
भूरितिनःश्रुतम् २९ हिरण्यगर्भोभगवानुषित्वापरिवत्सरम् ॥ तदंडमकरोद्वैधंदिवंभुवमथापिच ३० तयोःशकलयोर्मध्येआकाशम-
सृजत्प्रभुः ॥ अप्सुपारिप्लवांपृथ्वींदिशश्चदशधादधे ३१

नामनिर्वचनश्रुत्याद्रढयति आपोनाराइति नाराइत्यस्यव्याख्यानंनरसूनवइति एतेनतत्सृष्ट्वात-
देवानुप्राविशदिति श्रुतेरर्थःसंगृहीतः अयनंप्रवेशस्थानम् नयतीतिनरईश्वरः ॥ २८ ॥ तत्पूर्वीर्यंअंडंअभवत् हिरण्यवर्णंचित्प्रकाशरूपम् अयमर्थः उक्तक्रमेअव्यक्तात्ब्रह्माख्योमहां-
स्ततोहंकारस्ततःसूक्ष्मभूतानितेभ्यःपुष्परथानीयान्यसंज्ञानिस्थूलभूतानितेपुरेतःस्थानीयश्चित्प्रतिविवस्तयोःसंघातोऽडंतच्चउदकेशयंस्त्रीरूपेषुसूक्ष्मभूतेष्वेवस्थितम् तत्रगर्भेजीववत्
ब्रह्माचतुर्मुखोजज्ञेआविर्भूतइति ॥ २९ ॥ हिरण्येति अंडेवर्षमात्रंस्थित्वाहिरण्यगर्भः अंडंद्वैधंद्विधाकरोत् ताभ्यांचशकलाभ्यांदिवंभुवंचाकल्पयदित्यर्थः ॥ ३० ॥ तयोर्द्वयोःश-
कलयोर्धदंतरालंसआकाशइत्यर्थः दिशश्चेतिचकाराद्विगुणाधिसूक्ष्मकल्पयित्वादशधाप्राच्यादिभेदेनदधेधृतवान् अंडांतरालेएवेयंदिगादिकल्पना नततोवहिरस्तीतिभावः ॥ ३१ ॥

सृष्टेर्नाह तत्रेति तत्रअंडमध्येरतिविषयेपुनः सृष्टिपिंडसृष्टितद्रूपांअंडसमानरूपाम् एतेनपिंडब्रह्मांडयोरुत्पत्तिप्रकारस्तुल्यइत्युक्तंभवति ॥ ३२ ॥ अयंगिरसंअत्रिसाहे
तमंगिरसम् मानसान्मनसासंकल्पमात्रेणजनितान् ॥ ३३ ॥ सप्तमरीच्यादयः ब्रह्माणः ब्राह्मणजात्यभिमानिनःगृहाश्रमपराइत्यर्थः नारायणात्मकानानारायणैकमनसा
सप्तानांसनकसनंदनसनातनसनत्कुमारस्कंदनारदरुद्राणाम् ब्रह्माणः सकाशाज्जन्मयेषां तेषांब्रह्मजन्मनांब्रह्मपुत्राणां अनादरेषष्ठो भ्रातृननादृत्यपुराणेवेदमार्गेएवनिश्चयंगताः
कर्मैवश्रेयइतिविनिश्चिताः ॥ ३४ ॥ सनत्कुमारम् चात्सनकादीन् पूर्वेषामरोच्यादीनाम् ॥ ३५ ॥ सनत्कुमारश्चेतिचात्सनकसनंदनसनातननारदाःस्कंदश्चेतिषट् तेजः
सृष्टिसामर्थ्यं संक्षिप्यनिगृह्यसृष्टिमकुर्वतावेवतिष्ठतः ॥ ३६ ॥ तेषांअष्टानांमध्येसप्त यक्षःपिशाचादिसृष्टुः रुद्रादन्येदिव्याआदित्यादयः महर्षिभिःकश्यपाद्यैः ॥ ३७ ॥

तत्रकालंमनोवाचंकामंक्रोधमथोरतिम् ॥ ससर्जसृष्टितद्रूपांस्त्रष्टुमिच्छन्प्रजापतीन् ३२ मरीचिमयंगिरसंपुलस्त्यंपुलहंक्रतुम् ॥ वसिष्ठं
चमहातेजास्सोसृजत्सप्तमानसान् ३३ सप्तब्रह्माणइत्येतेपुराणेनिश्चयंगताः ॥ नारायणात्मकानांवैसप्तानांब्रह्मजन्मनाम् ३४ ततोऽसृ
जत्पुनर्ब्रह्मारुद्रंरोपात्मसंभवम् ॥ सनत्कुमारंचविभुंपूर्वेषामपिपूर्वजम् ३५ सप्तैतेजनयंतिस्मप्रजारुद्रश्चभारत ॥ स्कंदःसनत्कुमारश्च
तेजःसंक्षिप्यतिष्ठतः ३६ तेषांसप्तमहावंशादिव्यादेवगणान्विताः ॥ क्रियावंतःप्रजावंतोमहर्षिभिरलंकृताः ३७ विद्युतोऽशनिमेघांश्च
रोहितेंद्रधनूंषिच ॥ वयांसिचससर्जादौपर्जन्यंचससर्जह ३८ ऋचोयजूंषिसामानिनिर्ममेयज्ञसिद्धये ॥ मुखाद्देवानजनयत्पितृंश्चेशोपिव
क्षसः ३९ प्रजनाच्चमनुष्यान्वैजघनान्निर्ममेसुरान् ॥ साध्यानजनयद्देवानित्येवमनुशुश्रुम ४० उच्चावचानिभूतानिगात्रेभ्यस्तस्यज
ज्ञिरे ॥ आपवस्यप्रजासर्गंसृजतोहिप्रजापतेः ४१ सृज्यमानाःप्रजानैवविवर्द्धतेयदातदा ॥ द्विधाकृत्वात्मनोदेहमर्धेनपुरुषोभवत् ४२

क्रियावतामपेक्षितानिहविर्मत्रदेवतादीनितेषांसृष्टिमाहद्वाभ्यां विद्युतइति अत्रप्रजापतेरेतोदेवाःदेवानां रेतोवर्षं वर्षस्यरेतओषधयः इतिश्रुतिक्रमेणवयांसीतिखेचरत्वसामान्याद्दे
वताउच्यंते पर्जन्यंचेत्यौषधीनामप्युपलक्षणम् यज्ञसिद्धयेइतिअत्राप्यपकृष्यते अशनिर्वज्रम् रोहितंऋजुअवक्रमिंद्रधनुःविद्युदाद्यभिमानिन्योदेवताएवविद्युदादिशब्दैरुच्यंते
॥ ३८ ॥ निर्नितिःसिद्धानामेव ऋगादीनामाविकरणम् वेदस्यनित्यत्वात्प्रत्यक्षसृष्टिमाह मुखादिति ॥ ३९ ॥ यष्टुसृष्टिमाह प्रजनादिति प्रजनात् उपस्थेंद्रियात् असुरान्
जघनात् पश्चाद्गात्रात् असुरानितिच्छेदः साध्यान्प्राचीनान्देवान् ॥ ४० ॥ उच्चेति तस्यआपवस्यवसिष्ठापरनाम्नःप्रजापतेः ॥ ४१ ॥ सृज्यमानाःमनसैवेतिशेषः व्याप्यति
ष्ठतः आपवस्ययदाप्रजानैवविवर्द्धतइतिद्वयोःसंबंधः ॥ ४२ ॥

सः आपवस्यदेहार्द्धः नारीयद्यद्रूपंगोवडवादिकंगृहीतवतीतत्तज्जातीयंवृषाश्वादिरूपंपुरुषोपिगृहीतवान् तेनमैथुन्यजाः प्रजाः विविधाः ससृजेइत्यर्थः नारीशतरूपानाम ४३ विष्णुर्हिहिरण्यगर्भद्वाराविराजं आपवारुण्यं असृजत् ॥ ४४ मन्वंतरपदं व्याचष्टे सार्द्धेन द्वितीयमिति नारायणस्य विसर्गो हिरण्यगर्भद्वारा व्यवहितः सर्गः स आपवः अतो स्याविष्णुपौत्रत्वात् अयोनिजाः प्रजाः प्रथमः सर्गः स एव मनुद्वारा योनिजं प्रजासर्गं द्वितीयं ससर्ज अत एतदापवस्य मनो ह्यारुण्यं द्वितीयं अंतरं व्यवधानं यस्मात्सर्गेऽभूत्तस्मात्तत्र मन्वंतरशब्दः प्रयुज्यत इत्यर्थः ॥ ४५ ॥ एतद्वंशज्ञानफलमाह आयुष्मानिति ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकण्ठस्य कृतौ भारतभावदीपे हरेवंशार्थप्रकाशे आदिसर्गकथने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ एवमयोनिजांसृष्टिमुक्त्वा योनिजामपितामाह स इति प्रजासु अयोनिजासु सृष्टासु सतीषु आपव एव द्विधा

अर्धेन नारीतस्यां ससृजे विविधाः प्रजाः ॥ दिवं च पृथिवीं चैव महिम्ना व्याप्यतिष्ठतः ४३ विराजमसृजद्विष्णुः सोऽसृजत्पुरुषं विराट् ॥ पुरुषं तं मनुं विद्वितद्वैमन्वंतरं स्मृतम् ४४ द्वितीयमापवस्यैतन्मनोरंतरमुच्यते ॥ स वै राजः प्रजासर्गं ससर्ज पुरुषः प्रभुः ॥ नारायणविसर्गः स प्रजास्तस्याप्ययोनिजाः ४५ आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांच्छुतवांस्तथा ॥ आदिसर्गं विदित्वे मयथेष्टांगतिमाप्नुयात् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे ह० पर्वणि आदिसर्गकथने प्रथमोऽध्यायः १ वैशंपायन उवाच ॥ ससृष्टासु प्रजास्वेव मापवो वै प्रजापतिः ॥ लेभे वै पुरुषः पत्नीं शतरूपामयोनिजाम् १ आपवस्य महिम्ना तु दिवमावृत्यतिष्ठतः ॥ धर्मेणैव महाराज शतरूपाव्यजायत २ सा तु वर्षायुतंतद्वातपः परमदुश्चरम् ॥ भर्तारं दीप्ततपसंपुरुषं प्रत्यपद्यत ३ स वै स्वायंभुवस्तातपुरुषो मनु रुच्यते ॥ तस्यैकसप्ततियुगं मन्वंतरमिहोच्यते ४ वैराजात्पुरुषाद्वीरं शतरूपाव्यजायत ॥ प्रियव्रतोत्तानपादौ वीरात्काम्याव्यजायत ५ काम्यानाममहाबाहो कर्दमस्य प्रजापतेः ॥ काम्यापुत्रास्तु चत्वारः सम्राट्कुक्षिर्विराट्प्रभुः ॥ प्रियव्रतं समासाद्य पतिसासुषुवे सुतान् ६ उत्तानपादं जग्राह पुत्रमत्रिः प्रजापतिः ॥ उत्तानपादाच्चतुरः सूनृता जनयत्सुतान् ७ धर्मस्य कन्यासु श्रोणीसूनृतानामविश्रुता ॥ उत्पन्ना वाजिमेधेन ध्रुवस्य जननी शुभा ८

कृत्वात्मनो देहमर्धेन पुरुषो भवत् अर्धेन नारीतिसूचितरोत्या पुरुषो भूत्वा पत्नीं च लेभे ॥ १ ॥ महिम्ना महत्त्वेन धर्मेण योगजपुण्येन सापत्नी शतरूपा अनंतरूपा व्यजायत विविधरूपाऽभवत् यच्छतरूपायाः अनेकरूपधारणसामर्थ्यतदापवस्यैव तदनन्यत्वात्तस्या इति भावः ॥ २ ॥ प्रत्यपद्यत संतानायेति शेषः ॥ ३ ॥ स्वायंभुवो वैराजः एकसप्ततियुगं किंचिदधिकमेकसप्ततिम् चतुर्युगमित्यर्थः ॥ ४ ॥ वसिष्ठतनूयां तु काम्यायां पुत्रमोप्सितं वीरो वै जनयामासा प्रियव्रतमुदारधोरोतिवायपराणोक्ता प्रियव्रतमाता काम्याऽन्येत्यर्थः ॥ ५ ॥ प्रियव्रतस्य भार्या कर्दमपुत्री काम्या अन्येत्याह कर्दमेतिसा यान्सुतान्सुषुवेतानेवाह काम्यापुत्रा इति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८

चतुरःसुतानाह ध्रुवमिति शांतमिति विशेषणम् आयुर्मंतवसुं तथेति पाठांतरम् ॥ ९ ॥ महद्यशःतस्यनाममहद्यश इति श्रुते परब्रह्मविष्णुवाक्यम् ॥ १० ॥ ब्रह्मापि विष्णुरेव भु
विप्रीत इति संबन्धः प्रजापतिः प्रजानां ब्रह्मादीनां पतिः ॥ ११ ॥ अतिमात्रां अङ्गम् महिमानं माहात्म्यं उशनाः शुक्रः तस्मै

भयायासुरेभ्यः क्षयायेमामविद्यामसृजदिति मैत्रायणीये बृहस्पतेरेव शुक्रत्वान्मानाद्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ आधत्तवंशरुतत्वेन स्थापितवता ॥ १४ ॥ सर्वतेजसं सर्वदेवतेजोमयम्
यथोक्तं इंद्रात्प्रभुत्वं ज्वलनात् प्रतापं क्रोधं यमाद्वैश्रवणाच्च वित्तम् आयुःकृतो वायुजनार्दनाभ्यामादाय राज्ञः क्रियते शरीरमिति ॥ १५ ॥ वीरण्यां वीरणदुहितरि ॥ १६ ॥ महौज

ध्रुवं च कीर्तिमंतं च शिवं शांतमयस्वपतिम् ॥ उत्तानपादो जनयत्सूनृतायां प्रजापतिः १ ध्रुवो वर्षसहस्राणि त्रीणि दिव्यानि भारत ॥ तपस्ते
पेमहाराज प्रार्थयन्सुमहद्यशः १० तस्मै ब्रह्मादौ प्रीतः स्थानमप्रतिमुंभुवि ॥ अचलं चैव पुरतः सप्तर्षीणां प्रजापतिः ११ तस्यातिमात्रा
मृद्धिं च महिमानं निरीक्ष्य च ॥ देवासुराणामाचार्यः लोकमप्युशनाजगौ १२ अहोऽस्य तपसो वीर्यमहो श्रुतमहो बलम् ॥ यदेनं पुरतः कृ
त्वा ध्रुवं सप्तर्षयः स्थिताः १३ तस्मात् शिल्पिं च भव्यं च ध्रुवाच्छंभुर्वयं जायत ॥ शिल्पे राधत्त सुच्छाया पंचपुत्रानकल्मषान् १४ रिपुं रिपुं ज
यं पुण्यं वृकलं वृकतेजसम् ॥ रिपो राधत्त बृहती चाक्षुषं सर्वतेजसम् १५ अजीजनत्पुष्करिण्यां वीरण्यां च क्षुषो मनुम् ॥ प्रजापतेरात्मजा
यामरण्यस्य महात्मनः १६ मनोरजायंत दशनद्वलायां महौजसः ॥ कन्यायामभवच्छ्रेष्ठवैराजस्य प्रजापतेः १७ ऊरुः पुरुः शतद्युम्नस्त
पस्वी सत्यवान्कविः ॥ अग्निष्टुदतिरात्रश्च सुद्युम्नश्चेति तेनैव १८ अभिमन्युश्च दशमो नद्वलायाः सुताः स्मृताः ॥ ऊरोरजनयत्पुत्रान् षडाग्ने
यी महाप्रभान् ॥ अङ्गं सुमनसं ख्यातिं क्रतुमङ्गिरसं गयम् १९ अङ्गात्सुनीथापत्यं वैवेन मेकमजायत ॥ अपचारात्तु वेनस्य प्रकोपः सुमहान्
भूत् २० प्रजार्थं मृषयो यस्य ममं थुर्दक्षिणं करम् ॥ वेनस्य पाणौ मथिते बभूव मुनिभिः पृथुः २१ तं दृष्ट्वा ऋषयः प्राहुरेष वै मुदिताः प्रजाः ॥
करिष्यति महातेजाय शश्च प्राप्स्यते महत् २२ सधन्वी कवची खट्वाङ्गी तेजसानिर्दहन्निव ॥ पृथुर्वैन्यस्तदा चेमां ररक्ष क्षत्रपूर्वजः २३

सः महौजसः संज्ञस्य अस्यैव विशेषणं वैराजस्येति ॥ १७ ॥ सत्यवागित्यपि पठन्ति ॥ १८ ॥ पाठांतरे महौजसः कन्यायामिति शेषः आग्नेयो अग्नि कन्या आङ्गिरसं शिविमित्यपि पठन्ति
॥ १९ ॥ सुनीथा अङ्गभायामृत्योः पुत्री अजायत अजनयत् अपचाराद्देवतादिद्रोहात्प्रकोपः मुनीनामिति शेषः ॥ २० ॥ प्रजार्थं संतानार्थम् यस्य मुनिप्रकोपहतस्य ॥ २१ ॥
एषः पृथुः प्रजाः मुदिताः करिष्यतीत्यन्वयः ॥ २२ ॥ इमां पृथ्वीम् क्षत्रपूर्वजः क्षत्रजातौ प्रथममुत्पन्नः ॥ २३ ॥

तस्मात्तन्निमित्तीकृत्यपृथोयज्ञोहिअग्निः सूतमागधावुत्पन्नाविति अन्यत्रस्मर्यतइति तस्यतदुत्पात्तिनिमित्तत्वम् निपुणौक्रमात्प्राज्ञास्तुतौवंशपाठेचकुशलौ ॥ २४ ॥ गौःगो
रूपिणोपृथ्वीसस्यानीतिमर्वस्तूपलक्षणम् ॥ २५ ॥ पुण्यजनैर्यक्षैः ॥ २६ ॥ तेषुतेषुपुराण तरप्रसिद्धेषुतैस्तैर्देवादिभिस्तंतसजातोयंवत्संकल्पयित्वातत्तत्स्वाभीष्टंस्तुपृथ्वी
सकाशाद्दुग्धागृहीतमित्यर्थः ॥ २७ ॥ अंतर्द्वानादंतर्द्विसंज्ञात् ॥ २८ ॥ आग्नेयीअग्निकन्याधिषणानास्नी व्रजश्चअजिनश्चव्रजाजिनौ ॥ २९ ॥ हविर्धानात्स्वापितुर
पिमहान् ॥ ३० ॥ अस्यप्राचीनबर्हिष्वव्याचष्टे प्राचीनाग्राइति यतः पृथिव्यांतस्यप्राचीनाग्राः कुशाः पृथिवीतलचारिणः भुवःस्वरूपेप्रसरंतिकृत्स्नभूमंडलव्यापिनःआसन्न

राजसूयाभिषिक्तानामाद्यःसवसुधाधिपः ॥ तस्माच्चैवसमुत्पन्नोनिपुणौसूतमागधौ २४ तेनेयंगौर्महाराजदुग्धासस्यानिभारत । प्रजानां
वृत्तिकामेनदेवैःसर्पिर्गणैःसह २५ पितृभिर्दानवैश्चैवगंधर्वैःसाप्सरोगणैः ॥ सर्पैःपुण्यजनैश्चैववीरुद्भिःपर्वतैस्तथा २६ तेषुतेषुचपात्रे
षुदुह्यमानावसुंधरा ॥ प्रादाद्यथेप्सितंक्षीरंतेनप्राणानधारयन् २७ पृथुपुत्रौतुधर्मज्ञौजज्ञातंतर्द्विपालितौ ॥ शिखंडिनीहविर्धानमंतर्द्वी
नाद्वजायत २८ हविर्धानात्षडाग्नेयीधिषणाजनयत्सुतान् ॥ प्राचीनबर्हिषंशुकुंगयंकृष्णंव्रजाजिनौ २९ प्राचीनबर्हिर्भगवान्महाना
सीत्प्रजापतिः ॥ हविर्धानान्महाराजयेनसंवर्द्धिताःप्रजाः ३० प्राचीनाग्राःकुशास्तस्यपृथिव्यांजनमेजय ॥ प्राचीनबर्हिर्भगवान्पृथि
वीतलचारिणः ३१ समुद्रतनयायांतुकृतदारोऽभवत्प्रभुः ॥ महतस्तपसःपारेसवर्णायांमहीपतिः ३२ सवर्णाधत्तसामुद्रीदशप्राचीनब
र्हिषः ॥ सर्वेप्रचेतसोनामधनुर्वेदस्यपारगाः ३३ अपृथग्धर्मचरणास्तेतप्यंतमहत्तपः ॥ दशवर्षसहस्राणिसमुद्रसलिलेशयाः ३४ तप
श्चरत्सुपृथिवींप्रचेतस्सुमहीरुहाः ॥ अरक्षमाणामावब्रुवर्भूवाथप्रजाक्षयः ३५ नाशकन्मारुतोवातुंव्रतंस्वमभवद्द्रुमैः ॥ दशवर्षसहस्रा
णिनशेकुश्चेष्टितुंप्रजाः ३६ तदुपसृत्यतपसायुक्ताःसर्वेप्रचेतसः ॥ मुखेभ्योवायुमग्निंचतेऽसृजन्जातमन्यवः ३७ उन्मूलानथतान्कृत्वा
वृक्षान्वायुरशोषयत् ॥ तानग्निरदहत्घोरएवमासीद्द्रुमक्षयः ३८ द्रुमक्षयमथोबुद्धाकिंचिच्छिष्टेषुशाखिषु ॥ उपगम्याब्रवीदेतान्रा
जासोमःप्रजापतीन् ३९ कोपंयच्छतराजानःसर्वेप्राचीनबर्हिषः ॥ वृक्षशून्याकृतापृथ्वीशाम्येतामग्निमारुतौ ४०

तःसप्राचीनबर्हिरित्यर्थःतलंस्वरूपाधारयोरितितिश्वः ॥ ३१ ॥ सवर्णायांकृतदारोऽभवदित्यध्याहृत्ययोज्यम् ॥ ३२ ॥ सर्वेप्रचेतसः प्रचेतःसंज्ञाः सर्वेऽपिेकनामानइत्यर्थः

॥ ३३ ॥ अपृथग्धर्मचरणाः समानधर्माणः समानशीलाश्च ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्रजाक्षयेहेतुमाह नाशकादिति ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ उन्मूलान्उद्धृतमूलान् ॥ ३८ ॥ राजावृक्षाणामितिशेषः एतान्प्रचेतःसंज्ञान् ३९ प्राचीनबर्हिषइतितत्पुत्राःसंबोध्यंते तद्वाजस्येतिबहुत्वेतद्वितस्यलुक् ॥ ४० ॥

रत्नेति वृक्षान्शोषयतावायुनातेषां आप्यः सारांशः यथास्वकारणे सौरतेजसिप्रक्षिप्तः एवं पार्थिवः सारांशः अमये सोमैः प्रक्षिप्तः एवं कन्यारूपं वाक्षरेतः सोमस्य गर्भे धृतमिति युक्तम् वृष्टि
 नैवृष्यान्तं दमस्य विंशतीति श्रुतेरपि औपधिसाररूपेण वृष्टेश्चंद्रप्रवेशो गम्यते तस्माद्युक्तैवेयं सोमोक्तिः वृक्षाणामियं कन्या मया गर्भेण धतेति ॥ ४१ ॥ वृक्षाणां कन्येति वक्षरेतो ज
 न्यत्वात्तेषां मुख्यत्वं ॥ ४२ ॥ तेजसः तपसः ॥ ४३ ॥ तेजोमयेन तपो जन्येनाग्निना ॥ ४४ ॥ धर्मेण विवाहविधिना ॥ ४५ ॥ अंशेन तपोऽर्चने ॥ ४६ ॥ अथ
 पृथ्यपदार्थान् मनसा दृष्ट्वा आलोच्यतेषां सृष्ट्यर्थं प्रथमतः वोजग्राहिणीः स्त्रियोऽसृजत् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अन्याः स्थावराद्याः ॥ ४७ ॥ दशानां कथं एक औरस इत्येतामाशंकां
 रत्नभूता च कन्येयं वृक्षाणां वरवर्णिनी ॥ भविष्यं जानता तत्त्वं धृता गर्भेण वैमया ४१ मारिषानाम कन्येयं वृक्षाणामिति निर्मिता ॥ भार्या
 वोस्तु महाभागा सोमवंशविवर्द्धिनी ४२ युष्माकं तेजसोर्द्धेन मम चार्द्धेन तेजसः ॥ अस्यामुत्पत्स्यते पुत्रो दक्षो नाम प्रजापतिः ४३ यइमां
 दग्धभूयिष्ठां युष्मत्तेजोमयेन वै ॥ अग्निनाग्निसमोभूयः प्रजासंवर्द्धयिष्यति ४४ ततः सोमस्य वचनाज्जगृहस्ते प्रचेतसः ॥ संहत्यको
 पंतृक्षेभ्यः पत्नी धर्मेण मारिषाम् ४५ मारिषायां ततस्ते वै मनसा गर्भमादधुः ॥ दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां प्रजापतिः ॥ दक्षोजज्ञे म
 हातेजाः सोमस्यांशेन भारत ४६ पुत्रानुत्पादयामास सोमवंशविवर्द्धनान् ॥ अचरांश्च चरांश्चैव द्विपदोऽथ चतुष्पदः ॥ सदृष्ट्वामनसा दक्षः प
 श्यादप्यसृजत् स्त्रियः ४७ ददौ स दशधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ शिष्टाः सोमाय राज्ञेय नक्षत्राख्या ददौ प्रभुः ४८ तासु देवाः स्वगाना
 गा गावो दिति जदानवाः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव जज्ञिरेऽन्याश्च जातयः ४९ ततः प्रभूतिराजेंद्रप्रजामैथुनसंभवाः ॥ संकल्पादर्शनात्स्पर्शा
 त्पूर्वेषां सृष्टिरुच्यते ६० ॥ जनमेजय उवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ संभवः कथितः पूर्वदक्षस्य च महात्मनः ६१ अंगुष्ठा
 द्ब्रह्मणो जातो दक्षः प्रोक्तस्त्वयाऽनघ ॥ वामांगुष्ठात्तथा चैव तस्य पत्नी व्यजायत ६२ कथं प्राचेतसत्वं सः पुनर्लभे महातपाः ॥ एतन्मे संशयं विप्र
 सम्यगारूढा तुमर्हसि ॥ दौहित्रश्चैव सोमस्य कथं श्वशुरतां गतः ६३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उत्पत्तिश्च निरोधश्च नित्यौ भूतेषु पार्थिव ॥
 ऋषयोऽत्र न मुह्यंति विद्वांसश्चैव ये जनाः ६४

सिंहावलोकनन्यायेन परिहरति तत इति संकल्पस्यैकरूपत्वात् सर्वेषामौरस एको भवितुं युक्त इति भावः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अंगुष्ठादिति एकस्माज्जातयोः स्त्रीपुंसयोः कथं दांपत्य
 संबंध इत्येकाशंका ॥ ५२ ॥ कथमिति ब्रह्मपुत्रस्य सतः कथं प्राचेतसत्वं मित्यपरा सोमदौहित्रस्य दक्षस्य कथं सोमश्वशुरत्वमिति तृतीयाशंका ॥ ५३ ॥ एताः क्रमेण निरस्यति
 श्लोकत्रयेण उत्पत्तिश्चेति भूतेषु पश्वादिषु उत्पत्तिर्नित्यास्वाभाविकी सापिंड्यनियमं विना प्रजोत्पादनं स्वाभाविकं तथा मनुष्येषु निरोधः नित्यः असपिंडांसमुद्बहेदिति नियमः स्वाभा
 विकः यद्यप्येवं तथाप्यत्र ऋषयः प्रजापतिवैस्वांदुहितरमभ्यधावदित्यादि श्रुतिदर्शिनः विद्वांसश्च सापिंड्यशास्त्रस्यातिशयंगमिवारण्यत्वं जानानान् मुह्यंति विश्वसृजां कार्यगौर

वात्सापिडचशास्त्रस्याधुनिकस्य उलंघनेन दोष इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ कल्पभेदाभिप्रायेण द्वितीयां निरस्यति युग इति ब्राह्मोदक्षोऽन्यः प्राचेतसोऽन्य इति भावः ॥ ५५ ॥ तृतीयां निरस्यति ज्यैष्ठ्यमिति यथा जातिकनिष्ठो विश्वामित्रस्तपोबलाद्ब्राह्मणोऽभूत् एवं जन्मकनिष्ठोऽपि दक्षोऽज्यंगिरः साम्यं लब्ध्वा तत्संबन्धित्वंगत इति भावः प्रभाव ऐश्वर्यादिरत्र संबन्धे कारणं हेतुः तेन सोमकश्यपयोः श्वशुरत्वं दक्षस्य युक्तम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे टोकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ देवानामिति ॥ १ ॥ व्यादिष्टः आज्ञप्तः भूतानि जरायुजादीनि ॥ २ ॥ मानसान्येवेति सार्द्धं लोकः ॥ ३ ॥ यदास्येति अवृद्धौ हेतुः अपध्याता इति पूर्वकल्पो यं वैरं स्मरतामहादेवेन दक्षस्य मानस्यः प्रजामावर्द्धतामित्यन्यथा अपध्यातः ॥ ४ ॥

युगे युगे भवंत्येते सर्वे दक्षादयो नृप ॥ पुनश्चैव निरुध्यन्ते विद्वांस्तत्र न मुह्यति ५५ ज्यैष्ठ्यं च कानिष्ठं च मप्येषां पूर्वनासीजनाधिप ॥ तप एव गरीयो भूत्प्रभावश्चैव कारणम् ५६ इमां विसृष्टिं दक्षस्य यो विद्यात्स चराचराम् ॥ प्रजावाना पदुर्त्तीर्णः स्वर्गलोके महीयते ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि प्रजासर्गे दक्षोत्पत्तिकथने द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ उत्पत्तिं विस्तरेण मां वैशंपायन कीर्तय २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रजाः सृजेति व्यादिष्टः पूर्वदक्षः स्वयं भुवा ॥ यथा स सर्जं भूतानि तथा शृणु महीपते २ मानसान्येव भूतानि पूर्वमेवासृजत्प्रभुः ॥ ऋषीन् देवान्त्स गंधर्वान्सुरानथ राक्षसान् ॥ यक्षभूतपिशाचांश्च वयः पशुसरीसृपान् ३ यदास्य तास्तु मानस्यो न व्यवर्द्धत वै प्रजाः ॥ अपध्याता भगवतामहादेवेन धीमता ४ ततः संचिंत्य तु पुनः प्रजाहेतोः प्रजापतिः ॥ समैथुनेन धर्मेण सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ५ असिक्रीमावहत्पत्नीं वीरणस्य प्रजापतेः ॥ सुतां सुतपसा युक्तां महतीं लोकधारिणीम् ६ अथ पुत्रसहस्राणि वीरण्यां पंचवीर्यवान् ॥ असिक्त्रयां जनयामास दक्ष एव प्रजापतिः ७ तांस्तु दृष्ट्वा महाभागान् संविवर्द्धयिषून् प्रजाः ॥ देवर्षिः प्रियसंवादो नारदः प्राब्रवीदिदम् ॥ नाशाय वचनं तेषां शापायैवात्मनस्तथा ८ यंकश्यपः सुतवरं परमेष्ठीं व्यजीजनत् ॥ दक्षस्य वै दुहितरि दक्षशापभयान्मुनिः ९ पूर्वसहिसमुत्पन्नो नारदः परमेष्ठीना ॥ असिक्त्रयामथ वीरण्यां भूयो देवर्षि सत्तमः ॥ तं भूयोजनयामास पितेव मुनिपुंगवम् १०

प्रजाहेतोः प्रजावृद्ध्यर्थं सिसृक्षुः सन् असिक्रीमावहदित्युत्तरेण संबन्धः ॥ ५ ॥ ६ ॥ वीरण्यामिति जन्यजनकभावलक्षणे पुंयोगे ङीप् ॥ ७ ॥ प्रियोऽभोप्सितः संवादः ज्ञानाधिकारिभिः सह संलापो यस्य तथा भूतः इदं वक्ष्यमाणं वचनं प्राब्रवीदिति सार्धेन संबन्धः ॥ ८ ॥ परमेष्ठो ब्रह्मायं सुतवरं व्यजीजनत् नारदाख्यं कश्यपो मुनिर्दक्षशापभयात् ॥ दुहितरि दक्षस्य वै दुहितरीत्युच्यते तस्यां व्यजीजनदिति संबन्धः अन्येतु दक्षस्यैव कन्या दक्षभार्यानाम्नातव्या चक्षते तत्र वारण्यामिति विशेषणानुपपत्तिः स्पष्टा ॥ ९ ॥ एतदेव व्याचष्टे सार्धेन पूर्वमिति देवर्षि सत्तमः कश्यपः तं नारदं पितेव परमेष्ठोव ॥ १० ॥

विधिनाशास्त्रीयमार्गेण निर्मथ्यदेहाभिमानतः प्रच्याव्यनाशितादर्शनं नीताः ॥ ११ ॥ महर्षीन्मरीच्यादीन्परमेष्ठिना ब्रह्मणा याचितः प्रार्थितः ॥ १२ ॥ अभिसंधिं मर्यादां तेम
हपयः तव ब्रह्मणः पुत्रो नारदो मह्यं कथां न वक्तुं त्यक्तमिति चक्रुः अत्रापि कन्याशब्दार्थः पूर्ववत् ॥ १३ ॥ त्रयोदशानां दक्षकन्यानां कश्यपाय दत्तानां मध्ये वीरर्णां परमेष्ठि
ने कश्यपार्थमिति शेषः यंकश्यपः सुतवरमित्युपक्रमात् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ यूयं प्रजास्त्रष्टुकामाः स्थ अथ च भुवः अंतरुर्ध्वं अधश्च प्रमाणेन जानीयातो मूढाः सतः कथं
क्षयथेति संबंधः भवतीति भूः प्रपंचः तस्य प्रमाणं साधकं यद्वलात्प्रपंचस्य सिद्धिस्तं चिदात्मानं उर्ध्वमधोऽतश्च संतं अजानतां युष्माकं प्रजासृतां अधिकारो नास्तीत्यर्थः ॥ १७ ॥ सर्वतोदि

तेन दक्षस्य पुत्रा वै हर्यश्वा इति विश्रुताः ॥ निर्मथ्यनाशिताः सर्वे विधिना च न संशयः ११ तस्योद्यतस्तदा दक्षो नाशायामितविक्रमः ॥ महर्षी
न्पुनरतः कृत्वा याचितः परमेष्ठिना १२ ततो भिसंधिं चक्रुस्ते दक्षस्तु परमेष्ठिना ॥ कन्यायां नारदो मह्यं तव पुत्रो भवेदिति १३ ततो दक्षस्तु तां
प्रादात्कन्यां वै परमेष्ठिने ॥ सतस्यां नारदो जज्ञे दक्षशापभयादृषिः १४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं विनाशिताः पुत्रानारदेन महर्षिणा ॥ प्र
जापते द्विजश्रेष्ठ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दक्षस्य पुत्रा हर्यश्वा विवर्द्धयिषवः प्रजाः ॥ समागता महावीर्या नारदस्तानु
वाच ह १६ बालिशा बत यूयं वै नास्या जानीथ वै भुवः ॥ प्रमाणं स्त्रष्टुकामाः स्थ प्रजाः प्राचेतसात्मजाः ॥ अंतरुर्ध्वमधश्चैव कथं स्त्रक्षयथ वै प्र
जाः १७ ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतो दिशम् ॥ प्रमाणं स्त्रष्टुकामास्ते गताः प्राचेतसात्मजाः १८ वायोरनशनं प्राप्य गतास्ते वै पराभवम् ॥
अद्यापि नानि वर्तते समुद्रेऽय इवापगाः १९ हर्यश्वेष्वाथ नष्टेषु दक्षः प्राचेतसः पुनः ॥ वैरिण्यामेव पुत्राणां सहस्रमसृजत्प्रभुः २० विवर्द्धयिषव
स्ते तु शबलाश्वाः प्रजास्तदा ॥ पूर्वोक्तं वचनं तात नारदे नैव नोदिताः २१ अन्योन्यमूचुस्ते सर्वे सम्यगाहमहामुनिः ॥ भ्रातृणां पदवीं ज्ञातुं गंत
व्यं नात्र संशयः २२ ज्ञात्वा प्रमाणं पृथ्व्याश्च सुखं स्त्रक्ष्यामहे प्रजाः ॥ एकाग्राः स्वस्थमनसा यथावदनुपूर्वशः २३ तेपिते नैव मार्गेण प्रयाताः
सर्वतो दिशम् ॥ अद्यापि नानि वर्तते समुद्रेऽय इवापगाः २४ नष्टेषु शबलाश्वेषु दक्षः क्रुद्धोऽबदद्वचः ॥ नारदं नाशमेहीति गर्भवासं वसेति च २५
तदा प्रभृतिवैभ्राता भ्रातुरन्वेषणे नृप ॥ प्रयातो नश्यति क्षिप्रं तन्न कार्यं विपश्चिता २६

शंसर्वादिगभिमुखा अन्योन्यनिरपेक्षाः संत आत्मदर्शनार्थं प्रयाता इत्यर्थः ॥ १८ ॥ वायोरितिल्यवलोपे पंचमो वायुर्वै गौतमतत्सूत्रमिति श्रुतेर्वायुं सूत्रात्मानं समाधेयत्वेनातत्य अनश
नं अशनायाद्यतीतं शुद्धं ब्रह्म प्राप्य पराभवं परंच तदभवं च आत्यंतिकं कैवल्यं गताः संतोऽद्यापि न निवर्तत इत्यर्थः दृष्टान्तः स्पष्टार्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ वचनं उक्तेति शेषः नोदिताः गमना
र्थं प्रेरिताः ॥ २१ ॥ पदवीं मार्गम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ न शंसर्वात्मना देहवियोगम् गर्भवासं वा कुरु परमेष्ठिना प्रार्थितत्वात् अधिकारिकत्वेन नाशानर्हत्वाच्च ॥ २५ ॥ २६ ॥

दक्षोनलसः षष्ठिकन्यानां देनस्त्रोत्वादुपदेशानर्हाः दक्षोसृजत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ कश्यपस्यैव रूपांतरं अरिष्टनेमिः इक्षंतोऽप्ययं शब्दो वैवदश्यते ॥ २९ ॥ मेममवचनात् शृणु
इत्यध्याहृत्य योज्यम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अथ क्रमेण धर्मपत्नीनां संततिमाह विश्वे इत्यादिना ॥ ३२ ॥ मुहूर्तजाः मुहूर्तायाः पुत्राः क्षणलवादिकालाभिमानिन्यो देवता इत्यर्थः
॥ ३३ ॥ घोषो मंत्राभिमानिनो देवतानागवीथो स्वर्गमार्गाभिमानिनो देवता पृथिवीविषयं आज्यपश्वौषधादि ॥ ३४ ॥ संकल्पः मानसक्रियाभिमानो देवः अत्रादितः पंचभ्यो या
गदेवतानां ततश्च तसृभ्यः क्रमेण कालमंत्रमार्गहविषां दशम्यासर्वोपादानभूतस्य देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागरूपस्य संकल्पस्य च सृष्टिरुक्ता जामिन्या जामिपुन्या अजवीथ्याः सकाशात् वृषलं

तांश्चापि नष्टान्विज्ञाय पुत्रान्दक्षः प्रजापतिः ॥ षष्ठिभूयो सृजत्कन्यावीरण्यामिति नः श्रुतम् २८ तास्तदा प्रतिजग्राह भार्यार्थे कश्यपः प्रभुः ॥
सोमो धर्मश्च कौरव्यतथैवान्ये महर्षयः २८ ददौ सदशधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ सप्तविंशति सोमाय च तस्त्रोरिष्टनेमिने २९ द्वे चैव भृगु
पुत्राय द्वे चैवांगिरसे तथा ॥ द्वे कृशाश्वाय विदुषे तासां नामानि मे शृणु ३० अरुंधती वसुर्यामीलं वा भानुर्मरुत्वती ॥ संकल्पाचमुहूर्ता च सा
ध्या विश्वा च भारत ॥ धर्मपत्न्यो दशत्वे तास्तास्वपत्यानि मे शृणु ३१ विश्वे देवाश्च विश्वायाः साध्यान् साध्या व्यजायत ॥ मरुत्वत्यां मरुत्वं
तो वसोस्तु वसवस्तथा ३२ भानोस्तु भानवस्तातमुहूर्तायामुहूर्तजाः ३३ लंबायाश्चैव घोषोथनागवीथी च यामिजा ॥ पृथिवीविषयं सर्वमरुंध
त्यां व्यजायत ३४ संकल्पायास्तु सर्वात्मा जज्ञे संकल्प एव हि ॥ नागवीथ्याश्च जामिन्या वृषलं वा व्यजायत ३५ याराजन् सोमपत्न्यस्तु द
क्षः प्राचेतसो ददौ ॥ सर्वानक्षत्रानान्यस्ताज्योतिषे परिकीर्तिताः ३६ ये त्वन्ये ख्यातिमंतो वै देवा ज्योतिः पुरोगमाः ॥ वसवोष्टौ समाख्याता
स्तेषां वक्ष्यामि विस्तरम् ३७ आपो ध्रुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिलानलौ ॥ प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवो नामभिः स्मृताः ३८ आपस्य पुत्रो वैतं
ड्यः श्रमः शांतो मुनिस्तथा ॥ ध्रुवस्य पुत्रो भगवान्कालो लोकप्रकालनः ३९ सोमस्य भगवान्वर्चावर्चस्वीयेन जायते ॥ धरस्य पुत्रो द्रविणो
हुतहव्यवहस्तथा ॥ मनोहरायाः शिशिरः प्राणोथरमणस्तथा ४० अनिलस्य शिवा भार्या यस्याः पुत्रो मनोजवः ॥ अविज्ञातगतिश्चैव द्वौ पु
त्रावनिलस्य तु ४१ अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तं बे श्रियान्वितः ॥ तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजाः ४२

वाकालांतरफलवृष्टिकर्तारं धर्मैर्दृष्टं वा आलंबत इति अपूर्वसंज्ञा ईश्वरप्रोतिसंज्ञा वा तदभिमानिनो देवता वृषलं वेत्युच्यते वृषल इति पाठेऽपि वृषलाति आदत्त इति व्युत्पत्त्या स्पष्टं

नक्षत्रनाम्योश्चिन्याद्याः क्रतूपयोः ता उच्यते ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मनोहरायाः धरस्यापरभार्यायाः ॥ ४० ॥ अनिलस्य शिवा भार्येत्येकं वाक्यं ॥ ४१ ॥ पुत्रावनिलस्य ॥ ४२ ॥

कुमारएवस्कंदापरनामाकार्तिकेयइत्याहापत्यमिति तंस्कंदइत्याचक्षतइतिछांदोग्येसनत्कुमारस्यैवस्कंदत्वश्रवणात् सनत्कुमारश्चसएवअतएवतेजसःपादेनस्वचतुर्थीशेनाग्निना
 पुत्रोदुहिताचपुत्रश्चेतिपुत्रौ ॥ ४३ ॥ तावेवाह बृहस्पतेरिति बृहस्पतिस्तत्स्वसाचब्रह्म चारिणानामयोगसिद्धत्वादसक्ताऽपिगुणोत्कर्षात्प्रभास
 स्याष्टमवसोर्भार्याभूत् तस्यांचविश्वकर्माजज्ञइतिश्लोकः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ वार्धकिः तक्षा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कश्यपायत्रयोदशकन्यादक्षोददावित्युक्तंतत्रसुरभ्याःस

अपत्यंकृतिकानांतुकार्तिकेयइतिस्मृतः ॥ स्कंदःसनत्कुमारश्चसृष्टःपादेनतेजसः४३प्रत्युपस्येविदुःपुत्रमृष्टिनाम्नाचदेवलम् ॥ द्वौपुत्रौदेव
 लस्यापिक्षमावंतौतपस्विनौ ४४ बृहस्पतेस्तुभगिनीवरस्त्रीब्रह्मचारिणी ॥ योगसिद्धाजगत्कृत्स्नमसक्ताविचचारह ४५ प्रभासस्यचसा
 भार्यावसूनामष्टमस्यच ॥ विश्वकर्मा महाभागस्तस्यांजज्ञेप्रजापतिः ४६ कर्ताशिल्पसहस्राणांत्रिदशानांचवार्धकिः ॥ भूषणानांचसर्वेषां
 कर्ताशिल्पवतांवरः ४७ यःसर्वासांविमानानिदेवतानांचकारह ॥ मनुष्याश्चोपजीवंतियस्यशिल्पमहात्मनः ४८ सुरभीकश्यपाद्रुद्रानेकाद
 शविनिर्ममे ॥ महादेवप्रसादेनतपसाभावितासती ४९ अजैकपादहिर्बुध्न्यस्त्वष्टारुद्राश्चभारत ॥ त्वष्ट्रश्चैवात्मजःश्रीमान् विश्वरूपोमहाय
 शाः ५० हरश्चबहुरूपश्चयंबकश्चापराजितः ॥ वृषाकपिश्चशंभुश्चकपर्दीरैवतस्तथा ५१ मृगव्याधश्चसर्पश्चकपालीचविशांपते ॥ एकादशै
 तेकथितारुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः ५२ शतंत्वेवंसमाख्यातंरुद्राणाममितौजसाम् ॥ पुराणेभरतश्रेष्ठयैर्व्याप्ताःसचराचराः ५३ लोकाभरतशार्दूल
 कश्यपस्यनिबोधमं ॥ अदितिर्दितिर्दनुश्चैवअरिष्टासुरसाखशा ५४ सुरभिर्विनताचैवताम्राक्रोधवशाइरा ॥ कद्रुर्मुनिश्चराजेंद्रतारुवपत्या
 निमेषाणु ५५ पूर्वमन्वंतरेश्रेष्ठाद्वादशासन्सुरोत्तमाः ॥ तुषितानामतेन्योन्यमूर्चुर्वस्वतेतरे ५६ उपस्थितेतियशसिचाक्षुषस्यांतरेमनोः ॥
 हितार्थं सर्वसत्त्वानांसमागम्यपरस्परम् ५७ आगच्छतद्रुतंदेवाअदितिंसंप्रविश्येव ॥ मन्वंतरेप्रसूयामस्तन्नश्रेयोभविष्यति ५८ वैशंपायन
 उवाच ॥ एवमुक्त्वातुतेसर्वेचाक्षुषस्यांतरेमनोः ॥ मारीचात्कश्यपाज्जातास्तेदित्यादक्षकन्यया ५९ तत्रविष्णुश्चशक्रश्चजज्ञातेपुनरेवहि ॥
 अर्यमाचैवधाताचत्वष्टापूषाचभारत ६० विवस्वान्सविताचैवमित्रौवरुणएवच ॥ अंशोभगश्चातितेजाआदित्याद्वादशस्मृताः ६१

ततिमाह सुरभीति ॥ ४९ ॥ अजैकपादित्येकः अहिर्बुध्न्यइत्येकः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ व्याताइत्येतल्लोकाइत्युत्तरस्येनसंवध्यते शतंअनंतं असंख्याताः सहस्राण्येव
 द्राअधिभूम्यामितिश्रुतेः ॥ ५३ ॥ कश्यपस्यभार्याइतिशेषः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ पूर्वमन्वंतरेइत्यस्यव्याख्यानं चाक्षुषस्यांतरेमनोरिति उपस्थितेपूर्वमन्वंतरस्यावसानेइ
 त्यर्थः ॥ ५७ ॥ मन्वंतरेवैवस्वतेइतिशेषः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ जज्ञातेपुनरितिकश्यपादित्योरेवपूर्वसुतपःपृश्निसंज्ञयोरुदरेजातत्वात् ॥ ६० ॥ ६१ ॥

विद्युतः विद्युदादयः विद्युतोऽशानिमेवाश्वरोहितेन्द्रधनुं पिचेति पूर्वोक्ताः चतस्रः रोहितेन्द्रधनुषोरभेदात् बहुपुत्रस्य प्रजापतिविशेषस्य ॥ ६४ ॥ प्रत्यंगिरसजाः अंगिरसांप्रतोपः तांस्त्यक्त्वान्यत्रगतः सोयंप्रत्यंगिराः यआंगिरसः शौनकोहोत्रोभूत्वाभार्गवशौनकोभवदिति स्मृतेः तस्माज्जातास्तेन दृष्टाऋचःमंत्राःप्रत्यंगिरसजाः अथ वैवेदेपिशौनकीयाशाखाप्रसिद्धा तत्रचप्रत्यंगिरसमंत्राःशांतिकराःप्रसिद्धाः प्रहरणानिवज्राद्याभिमानिन्योदेवताः ॥ ६५ ॥ एतेप्रजापतेरर्वाचीनाःऋतुलिङ्गवत्पुनःपुनर्जायंत इत्यर्थः त्रयस्त्रिंशत्त्वितितुशब्दोविशेषार्थःत्रयस्त्रिंशदष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याइंद्रःप्रजापतिश्च तत्रपृथिव्यग्नोवाय्वंतरिक्षेद्युसूर्यौचंद्रनक्षत्राणिवसवः वाक्पाणिपादपायूपस्थानिपंचकर्माद्रियाणिश्रोत्रत्वक्चक्षुजिह्वाघ्राणाइतिपंचज्ञानोन्द्रियाणि सर्वसाधारणंमनश्चेत्येकादशरुद्राः आदित्यामासाधिष्ठात्र्योदेवताः अनुपदोक्ताविष्णवादयः

चाक्षुषस्यांतरे पूर्वमासन्येतुषिताःसुराः ॥ वैवस्वतेतरेतेवैआदित्याद्वादशस्मृताः ६२ सप्तविंशतियाःप्रोक्तासोमपत्न्योथसुव्रताः ॥ तासामपत्यान्यभवन्दीप्तान्धमिततेजसाम् ६३ अरिष्टनेमिपत्नीनामपत्यानीहषोडश ॥ बहुपुत्रस्यविदुषश्चतस्रोविद्युतःस्मृताः ६४ प्रत्यंगिरसजाःश्रेष्ठाऋचोब्रह्मर्षिसत्कृताः ॥ कशाश्वस्यतुराजर्षेर्देवप्रहरणानिच ६५ एतेयुगसहस्रांतेजायंतपुनरेवह ॥ सर्वदेवगणास्तातत्रयस्त्रिंशत्तुकामजाः ६६ तेषामपिचराजेंद्रनिरोधोत्पत्तिरुच्यते ६७ यथासूर्यस्यगगनेउदयास्तमनेइह ॥ एवंदेवनिकायास्तेसंभवंतियुगेयुगे ६८ दित्याःपुत्रद्वयंजज्ञेकश्यपादितिनःश्रुतम् ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवहिरण्याक्षश्चवीर्यवान् ६९ सिंहिकाचाभवत्कन्याविप्रचित्तेःपरिग्रहः ॥ सैहिकेयाइतिख्यातास्तस्याःपुत्रामहाबलाः ॥ गणैश्चसहराजेंद्रदशसाहस्रमुच्यते ७० तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चशतशोथसहस्रशः ॥ असंख्यातामहाबाहोहिरण्यककिपोःशृणु ७१ हिरण्यकशिपोःपुत्राश्चत्वारःप्रथितौजसः ॥ अनुक्तादश्चद्वादश्चप्रक्तादश्चैववीर्यवान् ७२ संक्तादश्चचतुर्थोभूत्क्तादपुत्रोद्गदस्तथा ॥ संक्तादपुत्रःसुंदश्चनिसुंदस्तावुभौस्मृतौ ७३ अनुक्तादसुतौह्यायुःशिविकालस्तथैवचविरोचनश्चप्राक्तादिर्बलिर्जज्ञविरोचनात् ७४ बलेःपुत्रशतंत्वासीद्वाणज्यष्ठनराधिप ॥ धृतराष्ट्रश्चसूर्यश्चचंद्रमाश्चेंद्रतापनः ७५

कालाइतियावत् इंद्रः पर्जन्यः प्रजापतिर्जीवः एतेभोक्तृभोग्यात्मकास्त्रयस्त्रिंशदेवाः कामजाः सोऽकामयतबहुस्यांप्रजायेयेतिश्रुतेरोश्वरात्कामतोजाताः एतेप्रतिकल्पंसकृदेवजायंत इतरेऋतुलिङ्गवदेकस्मिन्कल्पेप्यसकृज्जायंत इत्यर्थः ॥ ६६ ॥ कामजानांजन्मादिमत्त्वंद्रव्यतितेषामित्यर्द्धेन निरोधसहिताउत्पत्तिर्निरोधोत्पत्तिरुच्यतेवेदइतिशेषः ॥ इतदेवदृष्टांतेनद्रव्यति यथेति देवनिकायाः देवानांशरीराण्येवजायंतेनतुतदुपहितआत्माघटाकाशवदित्यर्थः ॥ ६८ ॥ आदित्यानुक्तादैत्यानाहदित्याइत्यादिना ॥ ६९ ॥ सैहिकेयास्त्रयोदशवक्ष्यमाणान्यसशल्यवादयः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

॥ ७९ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ दनोर्वशमाहुअमवसिस्मादिना पुत्रादितिपौत्रादीनामप्युपलक्षणंशतंअनन्ता ॥ ८० ॥ एतेषुप्रधानान्द्विमूर्द्धादीन्विप्रचित्त्यंतान्एकषष्टिं गणयति

कुंभनाभोगर्दभाक्षःकुक्षिरित्येवमादयः॥बाणस्तेषामतिबलोज्येष्ठःपशुपतेःप्रियः७६पुराकल्पेहिबाणेनप्रसाद्योमापतिंप्रभुम्॥पार्श्वतोनि-
द्रिष्यामिइत्येवंयाचितोवरः७७बाणस्यवेद्रदमनोलोहित्यामुदपद्यत ॥ गणास्तथासुरारज्यच्छतसाहस्रसंमिताः७८हिरण्याक्षसुताः
पंचविद्वांसःसुमहाबलाः॥झर्झरःशकुनिश्चैवभूतसंतापनस्तथा७९महानाभश्चविक्रांतःकालनाभस्तथैवच॥भवन्दनुपुत्राभ्यशतंतीव्रपरा-
क्रमाः॥तपस्विनोमहावीर्याःप्राधान्येननिबोधतान्८०द्विमूर्द्धाशकुनिश्चैवतथाशंकुशिराविभुः॥शंकुकर्णोविराधश्चगवेष्टोदुंदुभिस्तथा॥अ-
योमुखःशंबरश्चकपिलोवामनस्तथा८१मरीचिर्मघवांश्चैवइराशंकुशिरावृकः॥विक्षोभणश्चकेतुश्चकेतुवीर्यशतद्रदौ८२इंद्रजित्सत्यजिच्चैव
वज्रनाभस्तथैवच॥महानाभश्चविक्रांतःकालनाभस्तथैवच८३एकचक्रोमहाबाहुस्तारकश्चमहाबलः॥वैश्वानरःपुलोमाचविद्रावणमहासु-
रौ८४स्वर्भानुर्दृषपर्वाचतुहुंडश्चमहासुरः॥सूक्ष्मश्चैवानिचंद्रश्चऊर्णनाभोमहागिरिः८५असिलोमाचकेशीचशठश्चबलकोमदः॥तथा
गगनमूर्द्धाचकुंभनाभोमहासुरः८६प्रमदोमयश्चकुपथोहयग्रीवश्चवीर्यवान्॥वैसृपःसविरूपाक्षःसुपथोथहराहरौ८७हिरण्यकशिपुश्चै-
वशतमायुश्चशंबरः॥शरभःशलभश्चैवविप्रचित्तिश्चवीर्यवान्८८एतेसर्वेदनोःपुत्राःकश्यपादभिजज्ञिरे॥विप्रचित्तिप्रधानास्ते
दानवाःसुमहाबलाः८९एतेषांयदपत्यंतुतन्नशक्यंनराधिप॥प्रसंख्यातुंमहोपालपुत्रपौत्राद्यनंतकम्९०स्वर्भानोस्तुप्रभाकन्यापुलोम-
श्चसुतात्रयम्॥उपदानवीहयशिराःशर्मिष्ठावार्षपर्वणी९१पुलोमाकालिकाचैववैश्वानरसुतेउभे॥बहूपत्येमहावीर्येमारीचेस्तुपरिग्रहः॥
९२तयोःपुत्रसहस्राणिषष्टिंदानवनंदनान्॥चतुर्दशशतानन्यान्हिरण्यपुरवासिनः९३मारीचिर्जनयामासमहतातपसान्वितः॥पौलो-
माःकालकेयाश्चदानवास्तेमहाबलाः९४अवध्यादेवतानांचहिरण्यपुरवासिनः॥कृताःपितामहेनाजौनिहताःसव्यसाचिना९५प्रभा-
यानहुषःपुत्रोसृजयश्चशचीसुतः॥पुरुंजज्ञेऽथशर्मिष्ठादुष्यंतमुपदानवी९६ततोपरेमहावीर्यादानवास्त्वतिदारुणाः॥सिंहिकायामथोत्प-
न्नाविप्रचित्तःसुतास्तदा९७दैत्यदानवसंयोगाज्जातास्तोत्रपराक्रमाः॥सैहिकेयाइतिख्यातास्त्रयोदशमहाबलाः९८व्यंशःशल्यश्चबलिनौ
नभश्चैवमहाबलः॥वातापिर्नमुचिश्चैवइल्वलःखसूमस्तथा९९आंजिकोनरकश्चैवकालनाभस्तथैवच॥शुकःपोतरणश्चैववज्रनाभश्चवीर्य-
वान्१००द्विमूर्द्धाइत्यादिना॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥८६॥८७॥८८॥८९॥९०॥९१॥९२॥९३॥९४॥९५॥९६॥९७॥९८॥९९॥१००॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

राहुर्ज्येष्ठस्तुतेषां वैसूर्यचंद्रविमर्दनः ॥ मूकश्चैव तु हंडश्च द्वादपुत्रौ बभूवतुः १ मारीचः सुंदपुत्रश्च ताटकायां व्यजायत ॥ शिवमाणस्तथा चैव
सुरकल्पश्च वीर्यवान् २ एते वै दानवाः श्रेष्ठा दनुवंशविवर्दनाः ॥ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोथसहस्रशः ३ संक्रादस्य तु दैत्यस्य निवातकव
चाः कुले ॥ समुत्पन्नाः सुतपसामहांतो भावितात्मनः ४ तिस्रः कोट्यः सुतास्तेषां मणिमत्यां निवासिनाम् ॥ तेऽप्यवध्यास्तु देवानामर्जुनेन
निपातिताः ५ षट्सुतास्सु महासत्त्वास्ताम्रायाः परिकीर्तिताः ॥ काकीश्वेनी च भासी च सुग्रीवी शुचिगृध्रिका ६ काकी काकानजनयदुलूकी
प्रत्यलूककान् ॥ श्वेनी श्वेनांस्तथा भासी भासान् गृध्राश्च गृध्र्यपि ७ शुचिरौदकान् पक्षिगणान् सुग्रीवी तु परंतप ॥ अश्वानुष्टान् गर्दभांश्च ता
म्रावंशः प्रकीर्तितः ८ विनतायास्तु पुत्रौ द्वावरुणो गरुडस्तथा ॥ सुपर्णः पततां श्रेष्ठो दारुणः स्वेन कर्मणा ९ सुरसायाः सहस्रं तु सर्पाणाममितौ
जसाम् ॥ अनेकशिरसां तातखेचराणां महात्मनाम् १० काद्रवेयाश्च बलिनः सहस्रममितौ जसः ॥ सुपर्णवशगानागा जज्ञिरेऽनेकमस्त
काः ११ तेषां प्रधानाः सततं शेषवासुकितक्षकाः ॥ ऐरावतो महापद्मः कंबलाश्च तरावुभौ १२ एलापत्रस्तथा शंखः कर्कोटकधनंजयौ ॥ म
हानीलमहाकर्णौ धृतराष्ट्रबलाहकौ १३ कुहरः पुष्पदंष्ट्रश्च दुर्मुखः सुमुखस्तथा ॥ शंखश्च शंखपालश्च कपिलो वामनस्तथा १४ नहुषः शंखरो
माचर्मणिरित्येवमादयः ॥ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च गरुडेन निपातिताः १५ चतुर्दशसहस्राणि कुराणामुरगाशिनान् ॥ गणं क्रोधवशं विद्वितस्य
सर्वे च दंष्ट्रिणः १६ स्थलजाः पक्षिणो ज्ञाश्च धरायाः प्रसवाः स्मृताः ॥ गास्तु वै जनयामास सुरभिर्महिषांस्तथा १७ इरावृक्षलतावल्लीस्तृण
जातीश्च सर्वशः ॥ खशातु यक्षरक्षांसि मुनीनप्सरसस्तथा १८ अरिष्टातु महासत्त्वान् गंधर्वान् मितौ जसः ॥ एते कश्यपदायादाः कीर्तिताः
स्थाणुजंगमाः १९ तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोथसहस्रशः ॥ एषमन्वंतरे तातसर्गः स्वारोचिषे स्मृतः २० वैवस्वते तु महति वारुणे वितते क्रतौ
जुह्वानस्य ब्रह्मणो वै प्रजासर्ग इहोच्यते २१ पूर्वयत्र तु ब्रह्मर्षी नुत्पन्नान्सप्तमानसान् ॥ पुत्रत्वे कल्पयामास स्वयमेव पितामहः २२ ततो विरो
चदेवानां दानवानां च भारत ॥ दितिर्विनष्टपुत्रां वै तोषयामास कश्यपम् २३ तां कश्यपः प्रसन्नात्मा स मय्यगाराधतस्तथा ॥ वरेण छंदयामा
स सा च वरेवरंततः २४ पुत्रमिंद्रवधार्थाय समर्थममितौ जसम् ॥ स च तस्यै वरं प्रादात् प्रार्थितं सुमहातपाः २५ दत्त्वा च वरमव्यग्रो मारीचस्त
मभाषत ॥ भविष्यति सुतस्ते यं यद्येवं धारयिष्यसि २६

॥२७॥ ॥२८॥ ॥२९॥ ॥३०॥ ॥३१॥ ॥३२॥ ॥३३॥ ॥३४॥ ॥३५॥ ॥३६॥ ॥३७॥ ॥३८॥ ॥३९॥ ॥४०॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥ एवं साधारण्ये
न सर्वांस्तृप्तिमुक्त्वा पृथुवर्न्यस्तदा चेमां रक्षस्त्रपूर्वजः सजसूयाभिषिक्तानामाद्यः सवसुधाधिप इति प्रागुक्तं पृथोराद्यत्वं विवृणोति सर्वेषां राज्यानां तदानंतर्धदशयन् अभिषिच्येत्यादिना

इंद्रसुतो निहंता ते गर्भं वै शरदां शतम् ॥ यदि धारयसे शौचं तत्पराव्रतम् ॥ २७ ॥ तथेत्यभिहितो भर्ता ॥ २८ ॥ धारयामास
गर्भं तु शुचिः सावसुधाधिप ॥ २८ ॥ ततोऽभ्युपगमादित्याग्निभेमाधाय कश्यपः ॥ राचयन् वै गणश्रेष्ठं देवानामामितौ जसम् ॥ २९ ॥ तेजः संभृत्य दुर्धम
वध्यम मरैरपि ॥ जगाम पर्वतायैव तपसे संशितव्रतः ॥ ३० ॥ तस्याश्चैवांतरप्रेप्सु रभवत्पाकशासनः ॥ ऊने वर्षशते चास्या ददशांतरमच्युतः
॥ ३१ ॥ अकृत्वा पादयोः शौचं दितिः शयनमाविशत् ॥ निद्रां च कारयामास तस्याः कुक्षिं प्रविश्य सः ॥ ३२ ॥ वज्रपाणिस्ततो गर्भं सप्तधा तन्यकृतं त
सपाटयमानो वज्रेण गर्भं स्तुप्ररुरोदह ॥ ३३ ॥ मारो दीरितितंशक्रः पुनः पुनरथा ब्रवीत् ॥ सोऽभवत्सप्तधा गर्भस्तमिंद्रो रुषितः पुनः ॥ ३४ ॥ एकैकं
सप्तधा चक्रे वज्रेणैवारिकर्षणः ॥ मरुतो नाम देवास्ते बभूवुर्भरतर्षभ ॥ ३५ ॥ यथैवोक्तं मघवता तथैव मरुतोऽभवन् ॥ देवा एकोनपञ्चाशत्सहाया
वज्रपाणिनः ॥ ३६ ॥ तेषामेवं प्रवृद्धानां भूतानां जनमेजय ॥ राचयन् वै गणश्रेष्ठं देवानामामितौ जसम् ॥ ३७ ॥ निकाये पुनिकाये पुहारिः प्रादात्प्रजाप
तीन् ॥ क्रमशस्तानि राज्यानि पृथुपूर्वाणि भारत ॥ ३८ ॥ सहरिः पुरुषो वीरः कृष्णो जिष्णुः प्रजापतिः ॥ पर्जन्यस्तपनो व्यक्तस्तस्य सर्वमिदं जग
त् ॥ ३९ ॥ भूतसर्गमिमं सम्यक् जानतो भरतर्षभ ॥ मरुतां च शुभं जन्म शृण्वतः पठतोऽपि वा ॥ नावृत्तिभयमस्तीह परलोकभयं कुतः ॥ ४० ॥ इति श्री
महाभारते खिले पुहारिवंशे हरिवंशपर्वणि मरुतोत्पत्तिकथने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अभिषिच्य धिराज्येतु पृथुं वै न्यपिताम
हः ॥ ततः क्रमेण राज्यानि व्यादेष्टुमुपचक्रमे १ द्विजानां वीरुधां चैव नक्षत्रग्रहयोस्तथा ॥ यज्ञानां तपसां चैव सोमं राज्येऽभ्यषेचयत् २ अपांतु व
रुणं राज्ये राज्ञां वै श्रवणं प्रभुम् ॥ (बृहस्पतिं तु विश्वेषां ददावांगिरसंपतिम् ३ भृगूणामधिपं चैव काव्यं राज्येऽभ्यषेचयत् ॥) आदित्यानां त
था विष्णुं वसूनामथ पावकम् ४ प्रजापतीनां दक्षं तु मरुतामथ वासवम् ॥ दैत्यानां दानवानां च प्रद्धादमामितौ जसम् ५ वैवस्वतं च पितॄणां यमं
राज्येऽभ्यषेचयत् ॥ मातॄणां च व्रतानां च मंत्राणां च तथा गवाम् ६ यक्षाणां राक्षसानां च पार्थिवानां तथैव च ॥ नारायणं तु साध्यानां रुद्राणां
वृषभध्वजम् ७ अधिराज्ये राज्ञामपि राजत्वे वै न्यवेनस्य पुत्रं राज्यानि सोमादीनां व्यादेष्टुमाज्ञापयितुं ॥ १ ॥ नक्षत्रग्रहयोः जात्यभिप्रायेण द्विवचनं नक्षत्रजातीयग्रहजातीययो
रित्यर्थः यज्ञानां यज्ञाद्यधिष्ठात्रीणां देवतानां ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ विष्णुशूलपाणिभ्यां अच्युतावुभौ नारायणवृषभध्वजौ देवतेष्वपि ईश्वरावताराणामनेकत्वात् ॥ ७ ॥

शूलेनपणितुं व्यवहर्तुं शीलमस्येति शूलपाणीतं शूलपाणिनं ॥ ८ ॥ गंधानां गंधाश्च द्रव्याणां मरुतः पूर्वोक्ता एकोनपंचाशत् अत्र तु प्राणवायवो मरुच्छब्दार्थः अशरीरिणां स्थूलशरीर
हीनानां प्रेतादीनामित्यर्थः शब्दश्चाकाशश्च तद्धतां भेर्यादीनां अस्मदादिशरीराणां च भुवामिति पाठे तयोः क्षेत्राणामितिसप्तवार्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पूर्वद्वादशादित्या उक्ताः
इह तु आदित्यपदेन अर्कस्य रश्मयो ग्राह्याः ये पृथिवीरसंशोषयित्वा सहस्रगुणं उत्सृजन्ति तेषामधिपतिः पर्जन्यः ॥ १३ ॥ दंष्ट्रिणां नागानां सर्पाणां तद्विशेषाणां सरीसृपाणां दुंदुभादीनां
विप्रचित्तितुराजानंदानवानामथादिशत् ॥ सर्वभूतपिशाचानां गिरीशं शूलपाणिनम् ८ शैलानां हिमवंतं च नदीनामथ सागरम् ॥ गंधानां म
रुतांचैव भूतानामशरीरिणाम् ॥ शब्दाकाशवतांचैव वायुं च बलिनां वरम् ९ गंधर्वाणामधिपतिं च क्रेचित्ररथं प्रभुम् ॥ नागानां वासुकिं च क्रेसर्पा
णामथ तक्षकम् १० वारणानां च राजानं ऐरावतमथादिशत् ॥ उच्चैः श्रवसमश्वानां गरुडंचैव पक्षिणाम् ११ मृगाणामथ शार्दूलं गोवृषं च गवां प
तिम् ॥ वनस्पतीनां राजानं लक्ष्ममेवादिशत् प्रभुम् १२ सागराणां नदीनां च मेघानां वर्षणस्य च ॥ आदित्यानां अधिपतिं पर्जन्यमभिषिक्तवान्
१३ सर्वेषां दंष्ट्रिणां शेषं राजानमभ्यषेचयत् ॥ सरीसृपाणां सर्पाणां राजानंचैव तक्षकम् १४ गंधर्वाप्सरसांचैव कामदेवं तथा प्रभुम् ॥ ऋतूना
मथ मासानां दिवसानां तथैव च १५ पक्षाणां च क्षपाणां च महर्तृतिथिपर्वणाम् ॥ कलाकाष्ठा प्रमाणानां गतेरयनयोस्तथा १६ गणितस्याथ यो
गस्य च क्रेसंवत्सरं प्रभुम् ॥ एवं विभज्य राज्यानि क्रमेण सपितामहः १७ दिशापालानथ ततः स्थापयामास भारत ॥ पूर्वस्यां दिशि पुत्रं तु वैरा
जस्य प्रजापतेः १८ दिशापालं सुधन्वानं राजानं चाभ्यषेचयत् ॥ दक्षिणस्यां महात्मानं कर्दमस्य प्रजापतेः १९ पुत्रं शंखपदं नाम राजानं सो
भ्यषेचयत् ॥ पश्चिमायां दिशि तथाराजसः पुत्रमच्युतम् २० केतुमंतं महात्मानं राजानं सोभ्यषेचयत् ॥ तथा हिरण्यरोमाणं पर्जन्यस्य प्रजा
पतेः २१ उदीच्यां दिशि दुर्धर्षं राजानं सोभ्यषेचयत् ॥ तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा संपर्वता २२ यथा प्रदेशमद्यापि धर्मेण परिपाल्यते ॥ रा
जसूयाभिषिक्तस्तु पृथुरेभिर्नराधिपैः ॥ वेददृष्टेन विधिनाराजराज्येनैराधिप २३

निर्विषाणां ॥ १४ ॥ ऋतूनामित्यादिषष्ठ्यन्तानां देवतानामित्यनेन संबन्धः ऋत्वाद्यभिमानिनीनां देवतानां संवत्सरं संवत्सराभिमानिनीनां राजानमभ्यषेचयदित्यर्थः ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ गणितस्य गत्यादिपरिमाणस्य योगस्य उपरागादेः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ पर्जन्यस्य पुत्रमित्यनुषंगः ॥ अद्यापीत्येतासां देवतानामधि
कारित्वेनाकल्पस्थायित्वमुक्तं राजेति एभिः सोमादिभिः पृथुः राजराज्ये राजसूयेऽभिषिक्तः पूर्वतु प्रजापतिनाऽभिषेको राज्यांग उक्तः ॥ २० ॥

॥ २४ ॥ एतत्श्रवणं अधिष्ठानं प्रतिष्ठा हेतुः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ न स शोचेत्कृताकृतैरिति मया पापं कृतं धर्मो न कृत इति प
श्चात्तापेन न शोचेत् एतच्छ्रवणं सर्वपापनाशनं सर्वकृतफलप्रदं चेत्त्यर्थः ॥ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशोटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ आसीत् ॥ २ ॥ कालात्मजः

ततो मन्वंतरेऽतीते चाक्षुषेऽमिते ॥ वैवस्वताय मनवे ब्रह्मा ॥ मथादिशत् ॥ तस्य विस्तरमाख्यास्ये मनो वैवस्वतस्य ह २४ तवानुकू
ल्याद्राजेन्द्रयदिशुश्रुषे नय ॥ महद्वचे तदा धृष्टानं पुराणै पारकांतेतम् ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्गवासंकरं शुभम् २५ ॥ जनमेजय उवाच ॥
विस्तरेण पृथो जन्मवैशंपायन कीर्तय ॥ यथा महात्मना तेन दुग्धाचेयं वसुंधरा २६ यथा च पितृभिर्दुग्धायथा देवैर्यथर्षिभिः ॥ यथा दैत्यैश्चना
गैश्च यथा यक्षैर्यथा द्रुमैः २७ यथा शैलैः पिशाचैश्च गंधर्वैश्च द्विजोत्तमैः ॥ राक्षसैश्च महासत्त्वैर्यथा दुग्धावसुंधरा २८ तेषां पात्रविशेषां
श्च वैशंपायन कीर्तय ॥ वत्सान् क्षीरविशेषांश्च दोग्धारं चानुपूर्वशः २९ यस्माच्च कारणात्पाणिर्वैनस्य मथितः पुरा ॥ क्रुद्धैर्महर्षिभिस्तातका
रणं तच्च कीर्तय ३० वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि पृथो वै न्यस्य विस्तरम् ॥ एकाग्रः प्रयतश्चैव शृणुष्व जनमेजय ३१ नाशुचेः क्षुद्रमन
सः कुशिष्यायाव्रताय च ॥ कीर्तनीयमिमं राजन्कृतघ्नायाहिताय वा ३२ स्वर्ग्यं यशस्य मायुष्यं धर्म्यं वेदेन संमितम् ॥ रहस्यमृषिभिः प्रोक्तं श
पुराजन्यथा तथम् ३३ यश्चैनं कथयेन्नित्यं पृथो वै न्यस्य विस्तरम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य न स शोचेत्कृताकृतैः ३४ इति श्रीमहाभारते खिले
षु हरिवंशपर्वणि पृथूपारुख्याने चतुर्थोऽध्यायः ४ वैशंपायन उवाच ॥ आसीद्धर्मस्य गोप्ता वै पूर्वमत्रिसमः प्रभुः ॥ अत्रिवंशसमुत्पन्नस्त्वं गोनाम
प्रजापतिः १ तस्य पुत्रो भवद्देनो नात्यर्थं धर्मकोविदः ॥ जातो मृत्युसुतायां वै सुनीथायां प्रजापतिः २ समाता महदोषेण वेनः कालात्मजात्मजः
स्वधर्मं पृष्ठतः कृत्वा कामालोभेऽववर्तत ३ मर्यादां स्थापयामास धर्मापेतां स पार्थिवः ॥ वेदधर्मानतिक्रम्य सोऽधर्मनिरतोऽभवत् ४ निःस्वाध्याय
वषट्कारस्तस्मिन् राजनिशासति ॥ प्रवृत्तं न पपुः सोमं हुतं यज्ञेषु देवताः ५ न यष्टव्यं न होतव्यमिति तस्य प्रजापतेः ॥ आसीत्प्रतिज्ञाकूरेयं वि
नाशे प्रत्युपस्थिते ६ अहमिज्यश्च यष्टाच यज्ञश्चेति कुरुद्वह ॥ मयि यज्ञो विधातव्यो मयि होतव्यमित्यपि ७ तमतिक्रान्तमर्यादमाददानमसां
प्रतम् ॥ ऊचुर्महर्षयः सर्वे मरीचिप्रमुखास्तदा ८ वयं दीक्षां प्रवेक्ष्यामः संवत्सरगणान्बहून् ॥ अधर्मं कुरुमावेन नैष धर्मः सनातनः ९

याः आत्मजः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रवृत्तं देवतोद्देशेन त्यक्तम् हुतं अग्नौ प्रक्षिप्तमपि सामं न पपुः यतो निःस्वाध्यायवषट्काराः ॥ ५ ॥ तत्र हेतुमाह नेति धर्मद्वेष्टिराज्ञिदत्तमपि हविर्देवान
भजंत इति भावः ॥ ६ ॥ मयि देवतारूपे मन्त्रिमित्तं न त्वन्यदेवतार्थम् मयि अग्निरूपे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

निधनेवंशोनिधनंकुलनाशयोरिति विश्वः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ पाठांतरेऽपनेतुं अधर्मादपाकप्लुम् ॥ १५ ॥ निगृह्य जीवंतमपि पातयित्वा ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
धीवरान् नाविकान् ॥ १९ ॥ तुषारास्तुंबराश्च प्रांत्यदेशीयाः स्लेच्छविशेषाः विंध्यनिलयाः गोंड इति कोल इति च प्रसिद्धाः मध्यदेशीयाः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ गृह्यगृहीत्वा

निधनेत्र प्रसूतस्त्वं प्रजापतिरसंशयम् ॥ प्रजाश्च पालयिष्येऽहमिति ते समयः कृतः १० तांस्तदा ब्रुवतः सर्वान् महर्षीन् ब्रवीत्तदा ॥ वेनः प्रहस्य
दुर्बुद्धिरिममर्थमनर्थवित् ११ ॥ वेन उवाच ॥ स्रष्टा धर्मस्य कश्चान्यः श्रोतव्यं कस्य वै मया ॥ श्रुतवीर्यतपः सत्यैर्मया वाकः समो भुवि १२ प्रभवं
सर्वभूतानां धर्माणां च विशेषतः ॥ समूढानविदुर्नूनं भवं तो मामचेतसः १३ इच्छन् दहेयं पृथिवीं प्लावयेयं तथा जलैः ॥ खंभुवं चैवरुंधेयं नात्र का
र्या विचारणा १४ यदानशक्यते मोहादवलेपाच्च पार्थिवः ॥ अनुनेतुं तदा वेनस्ततः क्रुद्धामहर्षयः १५ निगृह्य तं महात्मानो विस्फुरंतं महाबलम्
ततोऽस्य सव्यमूरुं ते ममंथुर्जातमन्यवः १६ तस्मिंस्तु मथ्यमाने वैराज्ञ ऊरौ प्रजज्ञिवान् ॥ इस्वोतिमात्रः पुरुषः कृष्णश्चातिबभूव ह १७ स भी
तः प्रांजलिर्भूत्वा स्थितवान् जनमेजय ॥ तमत्रिर्विक्रलं दृष्ट्वा निषीदेत्यब्रवीत्तदा १८ निषादवंशकर्त्ता सौ बभूव वदतांवर ॥ धीवरान्सृज
जच्चाथ वेन कल्मषसंभवान् १९ ये चान्ये विंध्यनिलयास्तुषारास्तुंबरास्तथा ॥ अधर्मरुचयो ये च विद्वितान् वेन संभवान् २० ततः पुनर्महा
त्मानः पाणिं वेन स्य दक्षिणम् ॥ अरणीमिव संरब्धाममंथुस्ते महर्षयः २१ पृथुस्तस्मात्समुत्तस्थौ करात् ज्वलनसंनिभः ॥ दीप्यमानः स्वव
पुषा साक्षादग्निरिव ज्वलन् २२ सधन्वी कवची जातः प्रथुरेव महायशः ॥ आद्यमाजगवं नाम धनुर्गृह्य महावरम् ॥ शरांश्च दिव्यान् रक्षार्थं क
वचं च महाप्रभम् २३ तस्मिन् जाते भूतानि संप्रहृष्टानि सर्वशः ॥ समापेतुर्महाराज वेनश्च त्रिदिवंगतः २४ समुत्पन्नेन कौरव्य सत्पुत्रेण महा
त्मना ॥ त्रातः सपुरुषव्याघ्रपुत्रास्त्रोनरकात्तदा २५ तं समुद्राश्च नद्यश्च रत्नान्यादाय सर्वशः ॥ तोयानि चाभिषेकाय सर्व एवोपतस्थिरे २६ पि
तामहश्च भगवान् देवैरांगिरसैः सह ॥ स्थावराणि च भूतानि जंगमानि तथैव च २७ समागम्य तदा वै न्यमभ्यर्चि च न्नराधिपम् ॥ महताराजरा
ज्येन प्रजापालं महाद्युतिम् २८ सोऽभिषिक्तो महातेजा विधिवद्धर्मकोविदैः ॥ आदिराज्ये तदाराज्ञां पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् २९ पित्राऽपरंजिता
स्तस्य प्रजास्ते नानुरंजिताः ॥ अनुसंगान् ततस्तस्य नाम राजत्यजन्त ३० आपस्तस्तं भिरेचास्य समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च ददुर्मागिं ध्व
जभंगश्च नाभवत् ३१ रक्षार्थं प्रजानां स्थित इति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अपरंजिताः अदितः अनुसंगे

स्मिन् जादितिराजपदनिर्वचनं दर्शितम् ॥ ३० ॥ तस्तं भिरेस्थलवत्कठिनावभूवुः अभिउपारेयास्य तो गंतुमिच्छतः ध्वजभंगो वृक्षाणां शाखादिभिर्गोपुरादिभिर्वा ॥ ३१ ॥

पुटकेपुटकेपत्रे ॥ ३२ ॥ सूत्यांसोमाभिपवकाले अभिपवःसोमवह्याःकंडनरसनिष्काशनार्थम् ॥ ३३ ॥ अन्यत्रतुवैन्यस्यैवयज्ञेऽग्निकुंडात्सूतमागधौजातावित्यु
क्तम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विद्वःजानोवद्व्युत्तमस्यद्विवचनं ॥ ३७ ॥ पश्चात्पूर्वस्मिन्कल्पेयानिकृतवान्तेरेवअस्मिन्कल्पेभविष्यैःकर्मभिःस्तूयता

अकृष्टपच्यापृथिवीसिध्यत्यन्नातिचिंतया ॥ सर्वकामदुधागावःपुटकेपुटकेमधु ३२ एतस्मिन्नेवकालेतुयज्ञेपैतामहेशुभे ॥ सूतःसूत्यांसमुत्प
न्नःसौत्येहनिमहामतिः ३३ एतस्मिन्नेवमहाजज्ञेप्राज्ञोऽथमागधः ॥ पृथोःस्तवार्थेतौतत्रसमाहूतौसुरर्षिभिः ३४ तावूचुर्ऋषयःसर्वेस्तूय
तामेपपार्थिवः ॥ कर्मैस्तदनुरूपंवांपात्रंचायंनराधिपः ३५ तावूचतुस्तदासर्वास्तानृषीन्सूतमागधो ॥ आवांदेवानृषींश्चैवप्रीणयावःस्वकर्मभिः
३६ नचास्यविद्वोवैकर्मनतथालक्षणंयशः ॥ स्तोत्रंयेनास्यकुर्यावराज्ञस्तेजस्विनोद्विजाः ३७ ऋषिभिस्तौनियुक्तौचभविष्यैस्तूयतामिति ॥ या
निकर्माणिकृतवान्पृथुःपश्चान्महाबलः ३८ सत्यवाग्दानशीलोयंसत्यसंधोनरेश्वरः ॥ श्रीमान्जैत्रःक्षमाशीलोविक्रांतोदृष्टशासनः ३९ धर्मज्ञ
श्चकृतज्ञश्चदयावान्प्रियभाषणः ॥ मान्योमानयितायज्वाब्रह्मण्यःसत्यसंगरः ४० शमःशांतश्चनिरतोव्यवहारस्थितोनृपः ॥ ततःप्रभृतिलो
केपुस्तवेपुजनमेजय ॥ आशीर्वादाःप्रयुज्यंतेसूतमागधबंदिभिः ४१ तयोःस्तवैस्तैःसुप्रीतःपृथुःप्रादात्प्रजेश्वरः ॥ अनूपदेशंसूतायमगधान्मा
गधायच ४२ तंदृष्ट्वापरमप्रीताःप्रजाप्राहुर्महर्षयः ॥ वृत्तीनामेषवोदाताभविष्यतिजनेश्वरः ४३ ततोवैन्यंमहाराजप्रजाःसमभिदुद्रुवुः ॥ त्वंनो
वृत्तिंविधत्स्वेतिमहर्षिवचनात्तदा ४४ सोभिद्रुतःप्रजाभिस्तुप्रजाहितचिकीर्षया ॥ धनुर्गृह्यपृषत्कांश्चपृथिवीमाद्वयद्वली ४५ ततोवैन्यभयत्र
स्तागौर्भूत्वाप्राद्रवन्मही ॥ तांपृथुर्धनुरादायद्रवंतीमन्वधावत ४६ सालोकान्ब्रह्मलोकादीन्गत्वावैन्यभयात्तदा ॥ प्रददर्शाग्रतोवैन्यंप्रगृहीत
शरासनम् ४७ ज्वलद्भिर्निशितैर्बाणैर्दीप्ततेजसमच्युतम् ॥ महायोगंमहात्मानंदुर्धर्षममरैरपि ४८ अलभंतीतुसात्राणंवैन्यमेवान्वपद्यत ॥ कृ
तांजलिपुटाभूत्वापूज्यालोकैस्त्रिभिःसदा ४९ उवाचवैन्यंनाधर्मस्त्रोवधंकर्तुमर्हसि ॥ कथंधारयिताचासिप्रजाराजन्विनामया ५० मयिलोकाः
स्थिताराजन्मयेदंधार्यतेजगत् ॥ मद्भिनाशेविनश्येयुःप्रजाःपार्थिवविद्वितत् ५१ नत्वमर्हसिमांहंतुंश्रेयश्चेत्त्वंचिकीर्षसि ॥ प्रजानांपृथिवीपाल
शृणुचेदंवचोमम ५२ उपायतःसमारब्धाःसर्वेसिध्यंत्युपक्रमाः ॥ उपायंपश्ययेनत्वंधारयेथाःप्रजानृप ५३

मितियोजना प्रतिकल्पंसमाननामरूपायाएवसृष्टेः सूर्याचंद्रमसौवातायथापूर्वमकल्पयदिति श्रवणात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ १४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पृथुनावशतांनीतापृथ्वीमन्वादिभिःक्रमात् ॥ दुग्धास्वाभीष्टदुग्धानिषष्टेऽध्यायइतीर्यते ॥ १ ॥ अवध्यां
स्त्रियमितियदुक्तंतत्रोत्तरमाह एकस्येतिद्वाभ्याम् ॥ १ ॥ निहतेअशुभेइतिच्छेदः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कथंधारायितेत्यस्योत्तरंत्वांनिहत्येति आत्मानंदेहंधारायिताधारयिष्यामि

हत्वापिमांनशक्तस्त्वंप्रजाधारयितुंनृप ॥ अनुभूताभविष्यामिचच्छकोपमहाद्युते ५४ अवध्याश्चस्त्रियःप्राहुस्तिर्यग्योनिगतेष्वपि ॥ सत्त्वे
पुष्टिर्वापालनधर्मंत्यक्तुमर्हसि ५५ एवंबहुविधंवाक्यंश्रुत्वाराजामहामनाः ॥ कोपंनिगृह्यधर्मात्मावसुधामिदमब्रवीत् ५६ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिपृथूपाख्यानेपंचमोऽध्यायः ५ ॥ ७ ॥ पृथुरुवाच ॥ एकस्यार्थाययोहन्यादात्मनोवापरस्यवा ॥ बहून्वैप्रा
णिनोलोकेभवेत्तस्येहपातकम् १ सुखमेधंतिबहवोयस्मिंस्तुनिहतेऽशुभे ॥ तस्मिन्नास्तिहतेभद्रेपातकंचोपपातकम् २ एकस्मिन्यत्रनिध
नंप्रापितेदुष्टकारिणि ॥ बहूनांभवतिक्षेमंतत्रपुण्यप्रदोबुधः ३ सोहंप्रजानिमित्तंत्वांहनिष्यामिवसुंधरे ॥ यदिमेवचनंनाद्यकरिष्यसिजग
द्धितम् ४ त्वांनिहत्याद्यबाणेनमच्छासनपराङ्मुखीम् ॥ आत्मानंप्रथयित्वाहंप्रजाधारयिताचिरम् ५ सात्वंशासनमास्थायममधर्मभूतां
वरे ॥ संजीवयप्रजाःसर्वाःसमर्थोह्यसिधारणे ६ दुहितृत्वंचमेगच्छततएनमहंशरम् ॥ नियच्छेयंत्वद्वधार्थमुद्यतंघोरदर्शनम् ७ पृथिव्यु
वाच ॥ सर्वमेतदहंवीरविधारस्यामिनसंशयः ॥ उपायतःसमारब्धाःसर्वेसिध्यंत्युपक्रमाः ८ उपायंपश्ययेनत्वंधारयेथाःप्रजाइमाः ॥ वत्सं
तुममसंपश्यक्षरेयंयेनवत्सला ९ समांचकुरुसर्वत्रमांत्वंधर्मभूतांवर ॥ यथाविस्पंदमानंमेक्षीरंसर्वत्रभावयेत् १० वैशंपायनउवाच ॥ तत
उत्सारयामासशैलांच्छतसहस्रशः ॥ धनुष्कोट्यातंदावैन्यस्तेनशैलाविवर्द्धिताः ११ पृथुर्वैन्यस्तदाराजामर्हीचक्रेसमांततः ॥ मन्वंतरे
ष्वतीतेषुविषमासीद्वसुंधरा १२ स्वभावेनाभवन्हास्याःसमानिविषमाणिच ॥ चाक्षुषस्यांतरेपूर्वमासीदेवंतदाकिल १३ नहिपूर्वविसर्गेवै
विषमेपृथिवीतले ॥ प्रविभागःपुराणांचग्रामाणांवातदाऽभवत् १४ नसस्यानिनगोरक्षानकृषिर्नवणिकपथः ॥ नैवसत्यानृतंतत्रनलोभोन
चमत्सरः १५ वैवस्वतंतरेऽस्मिन्संप्रितस्तुपस्थिते ॥ वैन्यात्प्रभृतिराजेंद्रसर्वस्यैतस्यसंभवः १६

प्रथयित्वाविस्तार्य ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ संपश्यदिव्यदृष्ट्याकल्पय वत्सलास्नेहेन क्षरेयंदुग्धंस्ववेयं ॥ १ ॥ विस्पंदमानंक्षरत् भावयेत् स्वार्थेणिचसर्वत्रभवेत् ॥ १० ॥
तेनशैलेऽस्मिन्शैलंस्थापयताशैलाःविवृद्धिंप्रापिताःदृष्टकाभित्तिवत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ वणिगेववणिकपथःसत्यानृतंवाणिज्यं १५ एतस्यपुरविभागादेः १६

समरोचयन् प्रीत्याचक्रुः ॥ १७ ॥ तदा वै न्येन भूमेर्दोहनात् प्राक् ॥ १८ ॥ पृथ्वीं पृथिवीतः सस्यजातानि ब्रीह्यादीनि दुहोहप्रपूरितवान् ॥ १९ ॥ वर्तते उपजीवन्ति सोमः ब्राह्मणराजत्वा
तु वत्सः ॥ २० ॥ छंदांसि वेदाः तत्र हितदर्थं भूतं तपो ब्रह्म च कृच्छ्रं चांद्रायणं अग्निहोत्रादिकं च शाश्वतं न त्विदानीं कल्पितम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ ऊर्जस्करं अमृतं यज्ञियं हविरेति ॥

यत्र यत्र समं त्वस्या भूमे रासी दिहानघ ॥ तत्र तत्र प्रजाः सर्वाः संवासं समरोचयन् १७ आहारः फलमूलानि प्रजानामभवत्तदा ॥ कृ
च्छ्रेण महता युक्त इत्येवमनुशुश्रुम १८ संकल्पयित्वा वत्सं तु मनुं स्वायं भुवं प्रभुम् ॥ स्वपाणौ पुरुषश्रेष्ठ दुहोह पृथिवीततः ॥ सस्यजातानि
सर्वाणि पृथुवै न्यः प्रतापवान् १९ तेनान्नेन प्रजास्तातवर्तते द्यापि नित्यशः ॥ ऋषिभिः श्रूयते चापि पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ वत्सः सोमो भव
तेषां दोग्धाचांगिरसः सुतः २० बृहस्पतिर्महातेजाः पात्रं छंदांसि भारत ॥ क्षीरमासीदनुपमं तपो ब्रह्म च शाश्वतम् २१ पुनर्देवगणैः
सर्वैः पुरंदरपुरोगमैः ॥ कांचनं पात्रमादाय दुग्धेयं श्रूयते मही २२ वत्सस्तु मघवानासीदोग्धाचसविता प्रभुः ॥ क्षीरमूर्जस्करं चैव वर्तते
येन देवताः २३ पितृभिः श्रूयते चापि पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ राजतं पात्रमादाय स्वधाममितविक्रमैः २४ यमो वैवस्वतस्तेषामासीद्वत्सः
प्रतापवान् ॥ अंतकश्चाभवद्दोग्धाकालो लोकप्रकालनः २५ नागैश्च श्रूयते दुग्धावत्सं कृत्वा तु तक्षकम् ॥ अलाबुं पात्रमादाय विषं क्षीरं
नरोत्तम २६ तेषामैरावतो दोग्धाधृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ नागानां भरतश्रेष्ठ सर्पाणां च महीपते २७ तेनैव वर्तयंत्युग्रामहाकाया विषो
ल्बणाः ॥ तदा हारास्तदाचारास्तद्वीर्यास्तदुपाश्रयाः २८ असुरैः श्रूयते चापि पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ आयसं पात्रमादाय मायां शत्रुनिबर्हिणी
म् २९ विरोचनस्तु प्राक्कादिर्वत्सस्तेषामभूत्तदा ॥ ऋत्विक् द्विमुर्द्धा दैत्यानां मधुर्दोग्धामहाबलः ३० तयैते मायया द्यापि सर्वे मायाविनो
सुराः ॥ वर्तयंत्यमितप्रज्ञास्तदेषाममितंबलम् ३१ यक्षैश्च श्रूयते तात पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ आमपात्रे महाराजपुरांतर्द्धानिमक्षयम् ३२
वत्सं वै श्रवणं कृत्वा यक्षैः पुण्यजनैस्तदा ॥ दोग्धारजतना भस्तु पितामणिवरस्ययः ३३ यक्षानुजो महातेजा त्रिशिर्षः सुमहातपाः ॥ तेन
ते वर्तयंतीति परमपिरुवाच ह ३४ राक्षसैश्च पिशाचैश्च पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ शावंकपालमादाय प्रजाभोक्तुं न र्षभ ३५ दोग्धारजतना
भस्तु तेषामासीत् कुरूद्वह ॥ वत्सः सुमाली कौरव्यक्षीरं रुधिरमेव च ३६

वत् ॥ २३ ॥ स्वधां पित्र च ॥ २४ ॥ २५ ॥ अलाबुं तु व्रीफलम् ॥ २६ ॥ नागानां ऐरावतः सर्पाणां धृतराष्ट्रः दोग्धेति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ द्विमुर्द्धाति मधोर्विशेषणम्
॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तेन अंतर्धानेन ते यक्षाः वर्तयंति परशरीरमाविश्याप्रत्यक्षास्ते जीवन्तीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ प्रजाभोक्तुं स्वसंतानानि तर्पयितुम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ गंधानसुरभिद्रव्याणि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ औषधीःज्योतिष्मत्यादिकाः ॥ ४० ॥ शैलंशिलामयं ॥ ४१ ॥ पालाशंपर्णमयम् ॥ ४२ ॥ धात्रीपाययित्रोमातेव पोषणकरोवैधात्रीतद्विपरीतासर्वमात्मन्युपसंहरतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ प्रतिष्ठाआश्रयः योनिः रत्नादिक्रमेणउत्पत्तिस्थानम् दोग्ध्रोधेनुरूपाचतुर्वर्गस्यापि ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अ

तेनक्षीरेणयक्षाश्वराक्षसाश्वामरोपमाः ॥ वर्तयंतिपिशाचाश्वभूतसंघास्तथैवच ३७ पद्मपात्रेपुनर्दुग्धागंधवैःसाप्सरोगणैः ॥ वत्संचि त्ररथंकृत्वाशुचीन्गंधान्नरर्षभ ३८ तेषांचसुरुचिस्त्वासीद्दोग्धाभरतसत्तम ॥ गंधर्वराजोतिबलोमहात्मासूर्यसन्निभः ३९ शैलैश्चश्रूय तेराजन्पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ औषधीर्वैमूर्तिमतीरत्नानिविविधानिच ४० वत्सस्तुहिमवानासीन्मेरुर्दोग्धामहागिरिः ॥ पात्रंतुशैलमेवा सीत्तेनशैलाविवर्धिताः ४१ वीरुद्भिःश्रूयतेराजन्पुनर्दुग्धावसुंधरा ॥ पालाशंपात्रमादायदग्धच्छिन्नप्ररोहणम् ४२ दुदोहपुष्पितःसा लोवत्सःप्लक्षोभवत्तदा ॥ सेयंधात्रीविधात्रीचपावनीचवसुंधरा ४३ चराचरस्यसर्वस्यप्रतिष्ठायोनिरेवच ॥ सर्वकामदुग्धादोग्ध्रीसर्वस्यप्ररोहिणी ४४ आसीदियंसमुद्रांतामेदिनीतिपरिश्रुता ॥ मधुकैटभयोःकृत्स्नामेदसाभिपरिप्लुता ॥ तेनेयमेदिनीदेवीप्रोच्यतेब्रह्मवा दिभिः ४५ ततोभ्युपगमाद्राज्ञःपृथोवैन्यस्यभारत ॥ दुहितृत्वमनुप्राप्तादेवीपृथ्वीतिचोच्यते ॥ पृथुनाप्रविभक्ताचशोधिताचवसुंधरा ॥ ४६ सस्याकरवतीस्फीतापुरपत्तनमालिनी ॥ एवंप्रभावोवैन्यःसराजासीद्राजसत्तमः ४७ नमस्यश्चैवपूज्यश्वभूतग्रामैर्नसंशयः ॥ ब्रा ह्मणैश्चमहाभागैर्वेदेवेदांगपारगैः ४८ पृथुरेवनमस्कार्योब्रह्मयोनिःसनातनः ॥ पार्थिवैश्चमहाभागैःपार्थिवत्वमभीप्सुभिः ४९ आ दिराजोनमस्कार्यःपृथुर्वैन्यःप्रतापवान् ॥ योधैरपिचविक्रांतैःप्राप्तुकामैर्जयंयुधि ॥ पृथुरेवनमस्कार्योयोधानांप्रथमोऽनृपः ५० योहियो द्वारणंयातिकर्तयित्वापृथुंनृपम् ॥ सघोररूपान्संग्रामान्क्षेमीतरतिकीर्तिमान् ५१ वैश्यैरपिचवित्ताढ्यैःपण्यवृत्तिमनुष्ठितैः ॥ पृथुरेव नमस्कार्योऽवृत्तिदातामहायशाः ५२ तथैवशूद्रैःशुचिभिस्त्रिवर्णपरिचारिभिः ॥ आदिराजोनमस्कार्यःश्रेयःपरमभीप्सुभिः ५३ एतेव त्सविशेषाश्चदोग्धारःक्षीरमेवच ॥ पात्राणिचमयाक्तानिकिंभूयोवर्णयामिते ५४

भ्युपगमात्पुत्रीत्वेनअंगोकारात् ॥ ४५ ॥ पुरंराजधानी पत्तनंमहापाणिकनगरम् पुराणांपत्तनानांमालासमूहोस्ति यस्यांसा वैन्यः पृथुः ॥ ४७ ॥ भूतग्रामैः प्राणिसमूहैः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मयोनिः आत्रेयःसनातनोविष्णुरूपः ॥ ४९ ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

वेनांध्येननिरोध्यसत्वरजसीधीधर्मनाशेकृतेसंतःसत्त्वपृथुपृथग्व्यधुरितस्तद्वद्रजोधीवरं ॥ सत्त्वाक्रांतमनोवनिप्रियपयःसंकल्पवत्साजनाधीपात्रेदुदुहुर्यथैवमितरैःप्राज्ञैरनुष्ठीयतां ॥
आख्यायिकायाअवांतरतात्पर्यतुपुण्यभाजिराज्ञिपृथ्वीबीजानिप्रसूतेपापानिग्रसतीति ॥ ५५ ॥ इतिश्रीहरिवंशेटीकायांपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ मन्वंतराणिमनवोदेवाऋष्याद
यस्तथा ॥ सप्तमेचानुवर्ण्यतेक्रमशोवैपृथक्पृथक् ॥ १ ॥ मन्वंतराणोति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मेरुसावर्णाश्चत्वारः ब्रह्मसावर्णिः रुद्रसावर्णिः मेरुसावर्णिः दक्षसावर्णिः

यद्दंशृणुयान्नित्यंपृथोश्चरितमादितः ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तोमोदतेसुचिरंभुवि ५५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषहुरिवंशेहरिवंशपर्वणिषष्ठो
ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ मन्वंतराणिसर्वाणिविस्तरेणतपोधन ॥ तेषांसृष्टिविसृष्टिचवैशंपायनकीर्तय १ यावंतोमनवश्चै
वयावंतंकालमेवच ॥ मन्वंतरंतथाब्रह्मन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नशक्योविस्तरस्तातवक्तुंवर्षशतैरपि ॥ मन्वंत
राणांकौरव्यसंक्षेपंत्वेवमेशणु ३/स्वायंभुवोमनुस्तातमनुःस्वारोचिषस्तथा ॥ उत्तमस्तामसश्चैवरेवतश्चाक्षुषस्तथा ४ वैवस्वतश्चकौरव्य
सांप्रतोमनुरुच्यते ॥ सावर्णिश्चमनुस्तातभौत्योरौच्यस्तथैवच ५ तथैवमेरुसावर्णाश्चत्वारोमनवःस्मृताः ॥ अतीतावर्तमानाश्चतथैवानाग
ताश्चये ६ कीर्तितामनवस्तातमयैतेतुयथाश्रुतम् ॥ ऋषीस्तेषांप्रवक्ष्यामिपुत्रान्देवगणांस्तथा ७ मरीचिरत्रिभृगवानंगिराःपुलहःऋतुः ॥
पुलस्त्यश्चवसिष्ठश्चसप्तैतेब्रह्मणःसुताः ८ उत्तरस्यादिशितथाराजन्सप्तर्षयोऽपरे ॥ देवाश्चशान्तरजसस्तथाप्रकृतयःपरे ॥ यामानाम
तथादेवाआसन्स्वायंभुवेंतरे ९ आग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्चमेधामेधातिथिर्वसुः ॥ ज्योतिष्मान्द्युतिमान्हव्यःसवनःपुत्रएवच १० मनोः
स्वायंभुवस्यैतेदशपुत्रामहौजसः ॥ एतत्तेप्रथमंराजन्मन्वंतरमुदाहृतम् ११ और्वोवसिष्ठपुत्रश्चस्तंबःकाश्यपएवच ॥ प्राणोबृहस्पति
श्चैवदत्तोनिश्चयवनस्तथा १२ एतेमहर्षयस्तातवायुप्रोक्तामहाव्रताः ॥ देवाश्चतुषितानामस्मृताःस्वारोचिषेंतरे १३ हविर्ध्रःसुकृति
ज्योतिरापोमूर्तिरयस्मयः ॥ प्रथितश्चनभस्यश्चनभऊर्जस्तैथैवच १४

श्चएतेमेरौतपःकृत्वासिद्धिप्राप्ताइतिसर्वेऽपिमेरुसावर्णाइत्युच्यंते ॥ ६ ॥ यथाश्रुतंगुरूपदेशमनतिक्रम्येति तेषांमनूनांपुत्रान् ॥ ७ ॥ प्रथममन्वंतरगतं ऋष्यादित्रयमाह मरीचि
रितिचतुर्भिः ॥ ८ ॥ अपरेवैवस्वतगतसप्तर्षिभ्योमरीच्यादिभ्योन्ये ॥ ९ ॥ पुत्रइतिपुत्रनामा ॥ १० ॥ ११ ॥ स्वारोचिषगतऋष्यादित्रयमाह और्वेतिर्साद्धचतुष्ट
येनद्वितीयमन्वंतरगताऋष्यादयउक्ताः वसिष्ठपुत्रऔर्वनामा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ वसिष्ठेति सप्तवासिष्ठपुत्रावासिष्ठा इति विश्रुता ऋषयो व्रतमेमया प्रोक्ता इत्याग्निमेणान्वयः केते वासिष्ठायै पूर्वाहिरण्यगर्भपुत्राः ऊर्जसंज्ञाः सुतेजसः अतिप्रतापा आस-
निति पश्चात् वसिष्ठजाता इत्यन्वयः ॥ १७ ॥ सप्तर्षयो मया प्रोक्ता इति पूर्वान्वयि कीर्त्यमानान् औत्तमेयान् निबोधेत्युत्तरेणान्वयः ॥ १८ ॥ तनूजः तनूजनामा ॥ १९ ॥ चतुर्थ-
स्वारोचिषस्य पुत्रास्ते मनोस्तात महात्मनः ॥ कीर्तिताः पृथिवीपाल महावीर्यपराक्रमाः १५ द्वितीयमेतत्कथितं तव मन्वंतरं मया ॥ इदं
तृतीयं वक्ष्यामि तन्निबोधनराधिप १६ वसिष्ठपुत्राः सप्तासन्वासिष्ठा इति विश्रुताः ॥ हिरण्यगर्भस्य सुता ऊर्जानामसुतेजसः १७ ऋषयो
त्रमया प्रोक्ताः कीर्त्यमानान्निबोधमे ॥ औत्तमेयान् महाराज दशपुत्रान् मनोरमान् १८ ईष ऊर्जस्तनूजश्च मधुर्माधव एव च ॥ शुचिः शुक्रः
सहस्रैव नभस्योनभ एव च १९ भानवस्तत्र देवाश्च मन्वंतरमुदाहृतम् ॥ मन्वंतरं चतुर्थं ते कथयिष्यामि तच्छृणु २० काव्यः पृथुस्तथैवाग्नि-
र्जन्युर्द्वाता च भारत ॥ कपीवानकपीवांश्च तत्र सप्तर्षयोऽपरे २१ पुराणे कथितास्तात पुत्राः पौत्राश्च भारत ॥ सत्यादेवगणाश्चैव तामसस्यां
तरे मनोः २२ पुत्रांश्चैव प्रवक्ष्यामि तामसस्य मनोर्नृप ॥ द्युतिस्तपस्यः सुतपास्तपो मूलस्तपो धनः २३ तपो रतिर कल्माषस्तन्वीधन्वीपरं
तपः ॥ तामसस्य मनोरेते दशपुत्रा महाबलाः २४ वायुप्रोक्ता महाराज पंचमंतदनंतरम् ॥ वेदबाहुर्यदुधश्च मुनिर्वेदशिरास्तथा २५ हिर-
ण्यरोमापर्जन्य ऊर्ध्वबाहुश्च सोमजः ॥ सत्यनेत्रस्तथा त्रेय एते सप्तर्षयोऽपरे २६ देवाश्च भूत रजसस्तथा प्रकृतयोऽपरे ॥ पारिप्लवश्चै-
भ्यश्च मनोरंतरमुच्यते २७ अथ पुत्रानि मांस्तस्य निबोध गदतो मम ॥ धृतिमानव्ययो युक्तस्तत्त्वदर्शी निरुत्सुकः २८ अरण्यश्च प्रकाश-
श्च निर्मोहः सत्यवाक् कविः ॥ रैवतस्य मनोः पुत्राः पंचमं चैतदंतरम् २९ षष्ठं ते संप्रवक्ष्यामि तन्निबोधनराधिप ॥ भृगुर्नभोविवस्वांश्च सु-
धामाविरजास्तथा ३० अतिनामा सहिष्णुश्च सप्तैते वै महर्षयः ॥ चाक्षुषस्यांतरं तात मनोर्देवानि मान्शृणु ३१ आद्याः प्रभूता ऋभवः
पृथग्भावा दिवौकसः ॥ लेखाश्च नामराजेंद्र पंचदेवगणा स्मृताः ॥ ऋषेरंगिरसः पुत्रा महात्मानो महौजसः ३२ नाडुलेयामहाराज दशपु-
त्राश्च विश्रुताः ॥ ऊरुप्रभृतयो राजन् षष्ठं मन्वंतरं स्मृतम् ३३

माह मन्वंतरमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ पंचममाह वेदबाहुरितिसार्धैश्चतुर्भिः मुनिरिति वेदशिरसो विशेषणं ॥ २५ ॥ सोमजः ऊर्ध्वबाहुः आत्रेयः
सत्यनेत्रः ॥ २६ ॥ तथा प्रकृतयः अभूत रजः स्वभावाः पारिप्लवैरेभ्यश्च देवतागणविशेषौ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ षष्ठं इति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ आद्यादयोः पंचदेवगणाः
दिवौकस इति सर्वेषां विशेषणम् आद्या इत्यत्रास्ता आप्या इति वागौडाः पठन्ति ॥ ३२ ॥ नाडुलायाः पुत्रानाडुलेयाः ॥ ३३ ॥

सप्तमवैवस्वतमन्वंतरमाह अत्रिरेत्यादिपंचभिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्राग्दिशःपूर्वकल्पप्रकाराःसप्तसप्तकाः एकोनपंचाशत्मस्तोदेवाः प्रागुक्ता अपि प्र
तिमन्वंतरं भवन्तीति ज्ञेयम् ॥ ३९ ॥ तेषां मध्ये चत्वारः सप्तका अष्टाविंशतिर्मस्तः मन्वंतरसमाप्तौ क्रममुक्तिपदं ब्रह्मणः स्थानं प्राप्नुवन्ति ॥ ४० ॥ ततो न्ये जायमानाः तपो बलान्म
न्वंतरांतरे तत्पदमारुह्य स्थानं पूरयन्ति तेन सप्तसप्तकाः पूर्यन्ते एवं प्रतिमन्वंतरं ज्ञेयम् एतेन कर्मिणामपि परंपरयामुक्तिरस्तीति दर्शितम् ॥ ४१ ॥ सप्तातोतानि एकं चानागतमित्यंष्टावुक्ता

अत्रिर्वसिष्ठो भगवान् कश्यपश्च महानृपिः ॥ गौतमोथ भरद्वाजो विश्वामित्रस्तथैव च ३४ तथैव पुत्रो भगवान् ऋचीकस्य महात्मनः ॥ स
प्तमोजमदग्निश्च ऋषयः सांप्रतं दिवि ३५ साध्या रुद्राश्च विश्वे च मरुतो वसवस्तथा ॥ आदित्याश्चाश्विनौ चैव देवौ वैवस्वतौ स्मृतौ ३६ म
नो वैवस्वतस्यैते वर्तन्ते सांप्रतंतरे ॥ इक्ष्वाकुप्रमुखाश्चैव दशपुत्रा महात्मनः ३७ एतेषां कीर्तितानां तु महर्षीणां महौजसाम् ॥ राजपुत्रा
श्च पौत्राश्च दिक्षु सर्वासु भारत ३८ मन्वंतरेषु सर्वेषु प्राग्दिशः सप्तसप्तकाः ॥ स्थिता लोकव्यवस्थार्थं लोकसंरक्षणाय च ३९ मन्वंतरे व्य
तिक्रान्ते चत्वारः सप्तका गणाः ॥ कृत्वा कर्म दिवं यांति ब्रह्मलोकमनामयम् ४० ततो न्येतपसा युक्ताः स्थानमा पूरयन्त्युत ॥ अतीता वर्त
मानाश्च क्रमेणैतेन भारत ४१ एतान्युक्तानि कौरव्यसप्तातोतानि भारत ॥ मन्वंतराणि षट्चापि निबोधानागतानि मे ४२ सावर्णामनव
स्तातपंचतांश्च निबोध मे ॥ एको वैवस्वतस्तेषां चत्वारस्तु प्रजापतेः ४३ परमेष्ठि सुतास्तातमेरुसावर्णतांगताः ॥ दक्षस्यैते हि दौहित्राः प्रि
यायास्तनयानृप ॥ महांतस्तपसा युक्ता मेरुपृष्ठे महौजसः ४४ रुचेः प्रजापतेः पुत्रारौ च्योनाममनुः स्मृतः ॥ भूत्यां चोत्पादितो देव्यां भौ
त्योनामरुचेः सुतः ४५ अनागताश्च सप्तैते स्मृता दिवि महर्षयः ॥ मनोरंतरमासाद्य सावर्णस्येहतान् शृणु ४६ रामो व्यासस्तथा त्रेयोदी
प्तिमानिति विश्रुतः ॥ भारद्वाजस्तथा द्रौणिरश्वत्थामा महाद्युतिः ४७ गौतमस्यात्मजश्चैव शरद्धानू गौतमः कृपः ॥ कौशिको गालवश्चैव रु
रुः काश्यप एव च ४८ एते सप्त महात्मानो भविष्यामुनि सत्तमाः ॥ ब्रह्मणः सदृशाश्चैते धन्याः सप्तर्षयः स्मृताः ४९ अभिजात्याथ तपसामं
त्रव्याकरणैस्तथा ॥ ब्रह्मलोकप्रतिष्ठास्तु स्मृताः सप्तर्षयो मलाः ५०

नौति द्रष्टव्यम् अनागतानि षट्मे मत्तः निबोध बुध्यस्व ॥ ४२ ॥ सावर्णाः पंचतेषामेको वैवस्वत उक्तः ॥ ४३ ॥ परमेष्ठि सुता इति समासैकदेशस्य विशेषणं प्रजापतेरिति लुप्तवि
भक्तिकं वा परमेष्ठिपदं द्रष्टव्यम् तेषां चतुर्णामपि मेरुसावर्णित्वे योगमाह महांत इति यतो मेरौ तपश्च कुरतो मेरुसावर्णस्ते जाता इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सप्तैव महर्षयः प्रतिमन्वंतरमि
ति शेषः अष्टममाह मनोरिति ॥ ४६ ॥ दीप्तिमान् तृतीयः अश्वत्थामा चतुर्थः ॥ ४७ ॥ कृपः पंचमः गालवः षष्ठः रुहः सप्तमः इतराणि पदानि तेषामेव विशेषणानि ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ प्रथमेमेरुसावर्णख्येनवमे मेधातिथ्यादीनांगोत्राणिपौलस्त्यादीनि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ रोहितइत्यस्यैवमनो
नामांतरम् ॥ ६२ ॥ अयंपुत्रिकापुत्रोपिदक्षपुत्रइत्युच्यते ॥ ६३ ॥ पृथुरित्येकः ॥ ६४ ॥ द्वितीयस्यदक्षसावर्णस्य हविष्मदादीनांगोत्राणिपौलहादीनिवसिष्ठपुत्राणांशक्त्यादीनां
मध्येअष्टमश्चइत्येके अष्टमइतिसंज्ञैववातस्य ॥ ६५ ॥ नभसःनभःसंज्ञस्यअंगिराःपुत्रःसत्योनामसप्तमःअंगेनोरसारातियोगादौरसः पुत्रोऽंगिराइत्युच्यते नभसइतिषष्ठंतस्यैवपुत्रे

भूतभव्यभवज्ञानंबुध्वाचैवतुयेस्वयम् ॥ तपसावैप्रसिद्धायेसंगताःप्रविर्चितकाः ५१ मंत्रव्याकरणाद्यैश्चऐश्वर्यात्सर्वशश्चये ॥ एतान्
भार्यान्दिजोज्ञात्वानैष्ठिकानिचिनामच ५२ सप्ततेसप्तभिश्चैवगुणैःसप्तर्षयःस्मृताः ॥ दीर्घायुषोमंत्रकृतईश्वरादीर्घचक्षुषः ५३ बुद्ध्या
प्रत्यक्षधर्माणोगोत्रप्रावर्तकास्तथा ॥ कृतादिषुयुगाख्येषुसर्वेष्वेवपुनःपुनः ५४ प्रावर्तयंतितेवर्णानाश्रमांश्चैवसर्वशः ॥ सप्तर्षयोमहा
भागाःसत्यधर्मपरायणाः ५५ तेषांचैवान्वयोत्पन्नाजायंतोहपुनःपुनः ॥ मंत्रब्राह्मणकर्तारोधर्मेप्रशिथिलेतथा ५६ यस्माच्चवरदाःस
प्तपरेभ्यश्चापराःस्मृताः ॥ तस्मान्नकालोनवयःप्रमाणमृषिभावे ५७ एषसप्तर्षिकोद्देशोव्याख्यातस्तेमयानृप ॥ सावर्णस्यमनोःपु
त्रान्भविष्याञ्छृणुसत्तम ५८ वरीयांश्चावरीयांश्चसंमतोऽधृतिमान्वसुः ॥ चरिष्णुरप्यधृष्णुश्चवाजःसुमतिरेवच ॥ सावर्णस्यमनोःपुत्रा
भविष्यादशभारत ५९ प्रथमेमेरुसावर्णेःप्रवक्ष्यामिमुनीन्शृणु ॥ मेधातिथिस्तुपौलस्त्योवसुःकाश्यपएवच ६० ज्योतिष्मान्भार्ग
वश्चैवद्युतिमानंगिरास्तथा ॥ सवनश्चैववासिष्ठआत्रेयोहव्यवाहनः ६१ पौलहःसप्तइत्येतेमुनयोरोहितेंतरे ॥ देवतानांगणास्तत्रत्र
यएवनराधिप ६२ दक्षपुत्रस्यपुत्रास्तेरोहितस्यप्रजापतेः ॥ मनोःपुत्रोऽधृष्टकेतुःपंचहोत्रोनिराकृतिः ६३ पृथुश्चवाभूरिर्धामाऋचीकोष्ठ
हतोगयः ॥ प्रथमस्यतुसावर्णेनवपुत्रामहौजसः ६४ दशमेत्वथपर्यायेद्वितीयस्यांतरेमनोः ॥ हविष्मान्पौलहश्चैवसुकृतिश्चैवभार्गवः
आपोमूर्तिस्तथात्रेयोवासिष्ठश्चाष्टमःस्मृतः ६५ पौलस्त्यःप्रामतिश्चैवनभोगश्चैवकाश्यपः ॥ अंगिरानभसःसत्यःसप्तैतेपरमर्षयः ६६
देवतानांगणौद्वौतौऋषिमंत्राश्चयेस्मृताः ॥ मनोःसुतोत्तमौजाश्चनिकुपंजश्चवीर्यवान् ६७

ब्धेसत्यइतिअंगिरसःस्तुत्यर्थविशेषणंसत्यवादी ॥ ६६ ॥ द्वौगणौदक्षिणोत्तरमार्गाभिमानिनौअग्न्यादिभूमदिऋषिमंतोमंत्रप्रतिपाद्यादेवाःमनोःसुतइतिछेदःमनोःतृतीयस्यसुतइ
त्येवप्रथमस्ययौगिकंनामवीर्यवान्तंतृतीयः अन्यथादशसंख्यायाअपूर्तिर्मनोःसुताइत्यस्यपुनरुक्तिश्चदुःसमाधेयास्यात् ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ तृतीयस्य रुद्रसावर्णाख्यस्य ॥ ६९ ॥ हविष्मन्तौ द्वौ काश्यपो भार्गवश्च ॥ ७० ॥ अंगिरः पुलहश्च द्वयोस्ताद्वितलोपआर्षः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ नवेति पित्रा सह नवत्वं ज्ञेयं
शतानीको निरामित्रो वृषसेनो जयद्रथः ॥ भूरिद्युम्नः सुवर्चाश्च दशत्वेते मनोः सुताः ६८ एकादशेऽथ पर्याये तृतीयस्यान्तरे मनोः ॥ तस्य सप्त
र्षोऽपि कीर्त्यमानान्निबोधमे ६९ हविष्मान् काश्यपश्चापि हविष्मान्यश्च भार्गवः ॥ तरुणश्च तथा त्रेयो वासिष्ठस्त्वनघस्तथा ७० अंगिरा
श्चोदधिष्ण्यश्च पौलस्त्यो निश्चरस्तथा ॥ पुलहश्चाग्नि तेजाश्च भाव्याः सप्त महर्षयः ७१ ब्रह्मणस्तु सुता देवा गणास्तेषां त्रयः स्मृताः ॥ संवे
र्त्तकः सुशर्मा च देवानीकः पुरुद्वहः ७२ क्षेमधन्वा दृढायुश्च आदर्शः पंडको मनुः ॥ सावर्णस्य तु पुत्रा वै तृतीयस्य नवस्मृताः ७३ चतुर्थस्य तु
सावर्णेऽर्षीन् सप्तानिबोधमे ॥ द्युतिर्वसिष्ठपुत्रश्च आत्रेयः सुतपास्तथा ७४ अंगिरास्तपसो मूर्तिस्तपस्वी काश्यपस्तथा ॥ तपोशनश्च पौल
स्त्यः पौलहश्च तपोरविः ७५ भार्गवः सप्तमस्तेषां विज्ञेयस्तु ततो धृतिः ॥ पंचदेवगणाः प्रोक्ता मानसा ब्रह्मणश्च ते ७६ देववायुरदूरश्च देवश्रे
ष्ठो विदूरथः ॥ मित्रवान् मित्रदेवश्च मित्रसेनश्च मित्रकृत् ॥ मित्रबाहुः सुवर्चाश्च द्वादशस्य मनोः सुताः ७७ त्रयोदशेऽथ पर्याये भाव्ये म
न्वन्तरे मनोः ॥ अंगिराश्चैव धृतिमान् पौलस्त्यो हव्यपस्तुयः ७८ पौलहस्तत्वं दर्शी च भार्गवश्च निरुत्सुकः ॥ निष्प्रकंपस्तथा त्रेयो निर्मोहः
काश्यपस्तथा ७९ सुतपाश्चैव वासिष्ठः सप्तैते तु महर्षयः ॥ त्रय एव गणाः प्रोक्ता देवतानां स्वयं भुवा ८० त्रयोदशस्य पुत्रास्ते विज्ञेयास्तुरु
चेः सुताः ॥ चित्रसेनो विचित्रश्च नयो धर्मभृतो धृतः ८१ सुनेत्रः क्षत्रवृद्धिश्च सुतपानिर्भयो दृढः ॥ रौच्यस्यैते मनोः पुत्रा अंतरे तु त्रयोदशे ॥
८२ चतुर्दशेऽथ पर्याये भौत्यस्यैवांतरे मनोः ॥ भार्गवो ह्यतिबाहुश्च शुचिरांगिरसस्तथा ८३ युक्तश्चैव तथा त्रेयो शुक्रो वासिष्ठ एव च ॥ अजि
तः पौलहश्चैव अंत्याः सप्तर्षयश्च ते ८४ एतेषां कल्युत्थाय कीर्तनात् सुखमेधते ॥ यशश्चाप्नोति सुमहदायुष्मांश्च भवेन्नरः ८५ अतीता
नागतानां वै महर्षीणां सदानरः ॥ देवतानां गणाः प्रोक्ताः पंच वै भरतर्षभ ८६ तरंगभीरुर्वप्रश्च तरस्वानुग्र एव च ॥ अभिमानी प्रवीणश्च जि
ष्णुस्संक्रंदनस्तथा ८७ तेजस्वी सबलश्चैव भौत्यस्यैते मनोः सुताः ॥ भौत्यस्यैवाधिकारितु पूर्णो कल्पस्तु पूर्यते ८८ इत्येतेनाम तोतीताम
नवः कीर्तितामया ॥ तैरियं पृथिवी तात समुद्रांता स पत्तना ८९

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

॥ १० ॥ इतिहरिवंशोटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मन्वंतरप्रसंख्यानंयुगनानंतयैवच ॥ ब्रह्माणोहःप्रसंख्यानंअष्टमेऽध्यायैर्यते ॥ १ ॥ मन्वंतरस्येतिअध्यायःसर्व
स्यकालपरिच्छेददर्शनार्थः ॥ १ ॥ देवादीनांअहोरात्राणिभजेत् पृथक्कुर्यात् विभजतेइतिपाठेसूर्यइतिशेषः लौकिकंअस्मदोयमानवंमनोःपरंद्विपरार्धरूपंब्राह्मंतांतत्संवधिनीलो
कप्रसिद्धांगणनामुपादायउपजोव्य देवाद्यहोरात्राणांसंख्यांशृणु ॥ २ ॥ अष्टादशानिमेपास्तुकाष्ठाइत्यस्यमूलंमृग्यंविष्णुपुराणोपिकाष्ठानिमेपादशपंचचैवेत्येतावत्याएवसंख्याया
दर्शनात् तैर्मुहूर्तैस्त्रिंशताऽहोरात्रमितिप्राहुरित्युत्तरेणान्वयः ॥ ३ ॥ अहोरात्रलक्षणमाह चंद्रेतिविशेषेणपरिदृश्यमानाचंद्रसूर्ययोर्गतिरुदयादुदयांतरावाधिःतांतावंतंकालंसर्वेषुमेरोः
परितोभूप्रदेशेषुअहोरात्रइतिप्राहुरित्यनुषज्यतेनित्यशइतिसार्वदिकत्वमेतयोरुक्तम् ॥ ४ ५ ६ ॥ ७ ॥ कृष्णेतिचंद्रलोकस्थाः पितरः शुक्लपक्षेचंद्रांतर्हितसूर्यनपश्यंति कृष्णेतुचंद्रसूर्या

पूर्णयुगसहस्रंतुपरिपाल्यानराधिप ॥ प्रजाभिश्चैवतपसासंहारस्तेषुनित्यशः १० इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिमन्वं
तरवर्णनंनामसप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ मन्वंतरस्यसंख्यानंयुगानांचमहामते ॥ ब्रह्माणोहःप्रमाणंचवकु
मर्हसिमेद्विज १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अहोरात्रंभजेत्सूर्योमानवंलौकिकंपरम् ॥ तामुपादायगणनांशृणुसंख्यामरिदम २ निमेषैःपंच
दशभिःकाष्ठात्रिंशत्तुताःकला ॥ त्रिंशत्कलोमुहूर्तस्तुत्रिंशतातैर्मनीषिणः ३ अहोरात्रमितिप्राहुश्चंद्रसूर्यगतिंनृप ॥ विशेषेणतुसर्वेषुअ
होरात्रेचनित्यशः ४ अहोरात्राःपंचदशपक्षइत्यभिशाब्दितः ॥ द्वौपक्षौतुस्मृतोमासोमासौद्वावृत्तुरुच्यते ५ अब्दंद्वयनमुक्तंचअयनंत्वंतुभि
स्त्रिभिः ॥ दक्षिणंचोत्तरंचैवसंख्यातत्वविशारदैः ६ मानेनानेनयोमासःपक्षद्वयसमन्वितः ॥ पितृणांतदहोरात्रमितिकालविदोविदुः ७
कृष्णपक्षस्त्वहस्तेपांशुक्लपक्षस्तुशर्वरी ॥ कृष्णपक्षेत्वहःश्राद्धंपितृणांवर्त्ततेनृप ८ मानुषेणतुमानेनयोवैसंवत्सरःस्मृतः ॥ देवानांतदहो
रात्रंदिवाचैवोत्तरायणम् ॥ दक्षिणायनंस्मृतारात्रिःप्राज्ञैस्तत्त्वार्थकोविदैः ९ दिव्यमब्दंदशगुणमहोरात्रंमनोःस्मृतम् ॥ अहोरात्रंद
शगुणमानवःपक्षउच्यते १० पक्षोदशगुणोमासोमासैर्द्वादशभिर्गुणैः ॥ ऋतुर्मनूनांसंप्रोक्तःप्राज्ञैस्तत्त्वार्थदर्शिभिः ॥ ऋतुत्रयेणत्वयनं
तद्वयेनैववत्सरः ११

भिमुख्यात्तदाश्रितास्तंपश्यंतीतिशुक्लकृष्णपक्षौतेषांक्रमेणरात्र्यहोअतएवकृष्णपक्षःसंपूर्णोवादिनांतत्वादत्यावश्यकतयाअमावास्याश्राद्धकाल
इत्यर्थः ॥ ८ ॥ मानुषेणेतिसाद्वेनमकरादामिथुनांतरंविस्थाक्षरश्म्योर्ध्रुवेणाकर्षणेऽनुदिनंक्रियमाणेउत्तराभिमुखःसूर्योमेरुमूर्धस्थानांदेवानांदृश्योभवतीति तेषांतदादिनम् कर्का
द्यावद्धनुरंतंतयोरेवरश्म्योर्ध्रुवेणक्रमादुन्मोचनेक्रियमाणेदक्षिणाभिमुखःसूर्योदेवानामदृश्योभवतीतितदातेषांरात्रिरिति ॥ ९ ॥ दिव्यामितिदेवानांदशभिर्वर्षैर्मनोरहोरात्रएकः
दशभिस्तैःपक्षः ॥ १० ॥ दशभिपक्षैर्मासःतैर्द्वादशभिर्ऋतुः तैस्त्रिभिरयनं तयोर्द्वयेनतैःषड्भिःसंवत्सरःद्विसप्ततिसहस्राणिदिव्याब्दाएकंमनोर्वर्षमित्यर्थः ॥ ११ ॥

संध्यांशश्चतस्यपूर्वापरौभागौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ द्वादशसाहस्रीवर्षाणांयुगमित्युच्यते ॥ १६ ॥ युगपदार्थमाह कृतमिति चतुर्युगीयुगशब्दार्थः तत्तुयुगंएकसप्त
त्यागणितंकिंचिदधिकंचमन्वंतरंप्रोक्तंसहस्रस्यचतुर्दशांशत्वात् ॥ १७ ॥ एतावतःकालस्यांतेमनोर्ब्रह्मलोकंप्रतिगमनेनादर्शनंभवतीतितदेवअयनमित्युच्यते तस्यापिमनोःद्वेअयने
भवतः पूर्वरूपमार्षम् अयंभावःइतःपूर्वधूमादिमार्गेणगत्वादेवलोकंप्राप्याधिकारंनिर्वर्त्यतदंतेअधः पतनमंतरेणैवउत्तरायणमार्गेणब्रह्मलोकंगच्छतीति तथाचोक्तंअधिकारिकान्
प्रकृत्य कृत्वाकर्मदिव्यांतिब्रह्मलोकंसनातनमिति ॥ १८ ॥ प्रभोःलोनस्यमनोरयनेगमनकालेसमाप्तेसम्यक्प्राप्तेसति ॥ १९ ॥ समतीतेष्वितिसाद्दःअनेनैवक्रमेणअनेकेषुम

चत्वार्येवसहस्राणिवर्षाणांतुकृतंयुगम् ॥ तावच्छतीभवेत्संध्यासंध्यांशश्चतथानृप १२ त्रीणिवर्षसहस्राणित्रेतास्यात्परिमाणतः ॥ त
स्याश्चत्रिशतीसंध्यासंध्यांशश्चतथाविधः १३ तथावर्षसहस्रेद्वेद्वापरंपरिकीर्तितम् ॥ तस्यापिद्विशतीसंध्यासंध्यांशश्चतथाविधः १४
कलिर्वर्षसहस्रंचसंख्यातोत्रमनीषिभिः ॥ तस्यापिशतिकासंध्यासंध्यांशश्चैवतद्विधः १५ एषाद्वादशसाहस्रीयुगसंख्याप्रकीर्तिता ॥
दिठ्येनानेनमानेनयुगसंख्यानिबोधमे १६ कृतंत्रेताद्वापरंचकलिश्चैवचतुर्युगी ॥ युगंतदेकसप्तत्यागणितंनृपसत्तम १७ मन्वंतरमिति
प्रोक्तंसंख्यानार्थविशारदैः ॥ अयनंचापितत्प्रोक्तंद्वेऽयनेदक्षिणोत्तरे १८ मनुःप्रलीयतेयत्रसमाप्तेचायनेप्रभोः ॥ ततोपरोमनुःकालमे
तावंतंभवत्युत १९ समतीतेपुराजेंद्रप्रोक्तःसंवत्सरःसवै ॥ तदेवचायुतंप्रोक्तंमुनिनातत्तदर्शिना २० ब्रह्मणस्तदहःप्रोक्तंकल्पश्चेतिस
कथ्यते ॥ सहस्रयुगपर्यंतायानिशाप्रोच्यतेबुधैः २१ निमज्जत्यप्सुयत्रोर्वीसशैलवनकानना ॥ तस्मिन्युगसहस्रेतुपूर्णंभरतसत्तम २२
ब्राह्मेदिवसपर्यंतेकल्पोनिःशेषउच्यते ॥ युगानिसप्ततिस्तानिसाग्राणिकथितानिते २३ कृतत्रेतानिबद्धानिमनोरंतरमुच्यते ॥ चतुर्दशैते
मनवःकीर्तिताःकीर्तिवर्द्धनाः २४ वेदेषुसपुराणेषुसर्वेषुप्रभविष्णवः ॥ प्रजानांपतयोराजन्धन्यमेषांप्रकीर्तनं २५

नुषुअतीतेषुसवक्ष्यमाणोब्रह्मणःसंवत्सरःप्रोक्तः कियद्भिर्मन्वंतरैःसंवत्सरःपूर्यतइत्याह तदेवेति अयुतंमन्वंतराणिब्रह्मणोहोरात्रमुक्तंतदनुपातेनअहरपिब्रह्मणःकल्पश्चकथ्यतइति
योजना अयंभावः षष्ठ्यधिकशतत्रयंसंवत्सरस्यअंशाः प्रत्यंशंचतुर्दशमनवः तेनचतुर्दशभिर्गुणितंपष्ट्यधिकशतत्रयंचत्वारिंशदधिकंसहस्रपंचकंमनूनांअह्निभवाति तावानेवका
लोरात्रिरितिअशीत्याधिकमयुतंमनवः ब्रह्मणोंशरूपेअहोरात्रेभवांति अत्रचांशानांदिनानिकिंचिदधिकानिपंचवर्द्धेतानिविहायअह्नांषष्ठ्यधिकशतत्रयेणयावंतोंशाःमनूनामयुतेन
पूर्यतेतावानेवब्रह्मणोहोरात्रस्तद्वर्द्धचाहारेति ॥ २० ॥ २१ ॥ युगसहस्रेचतुर्युगसहस्रे ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

संहारसंभवधाराया अंतरं विच्छेदो ब्रह्मतत्तुवकुमशक्यं तज्ज्ञानं विना च न धारा विच्छेदोऽस्तीति भावः ॥ २६ ॥ प्रजानां जरायुजादीनां सृष्टिसंहारौ मन्वन्तरेषु चतुर्दशस्वपि मध्ये मध्ये उ
परतौ भवतः ॥ २७ ॥ शेषाः स्थूलभूतानि तत्साहिता देवास्तिष्ठन्ति तत्र हेतुस्तपसेति ॥ २८ ॥ निःशेषत्वमेवाह तत्रेति ॥ २९ ॥ आदित्या अपि दग्धे धनानलवत्स्वात्मानमुपसंह
त्य ब्रह्मणा सह विष्णुं प्रविशन्ति तेन स्थूलानां पृथिव्यप्तेजसां नाशो दर्शितः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अयं चलयः सुषुप्तिसदृश इत्याह तत्रेत्यादिना ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ देवा
नां सूर्यादीनां चक्षुरादीनां च ब्रह्मांडेऽपि देवतान्येव न किंचिदपूर्वदृश्यते केवलं विपर्ययः दर्शनानामदर्शनैः सह विपर्ययो माणि प्रवालधारा मात्रामित्यर्थः ॥ ३६ ॥ दग्धानि पूर्व आसन्तानि

मन्वन्तरेषु संहाराः संहारांतेषु संभवाः ॥ न शक्यं मन्तरं तेषां वक्तुं वर्षशतैरपि २६ विसर्गस्य प्रजानां वै संहारस्य च भारत ॥ मन्वन्तरेषु संहाराः श्रू
यन्ते भरतर्षभ २७ स शेषास्तत्र तिष्ठन्ति देवाः सप्तर्षिभिः सह ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण श्रुतेन च समाहिताः २८ पूर्णयुगसहस्रे तु कल्पो निःशेष उच्यते
तत्र सर्वाणि भूतानि दग्धान्यादित्य तेजसा २९ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा सहादित्यगणैर्विभुम् ॥ योगं योगीश्वरं देवमजक्षेत्रज्ञमच्युतं ॥ प्रविशं
ति सुरश्रेष्ठं हरिं नारायणं प्रभुं ३० यः स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पांतेषु पुनः पुनः ॥ अव्यक्तः शाश्वतो देवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ३१ तत्र संवर्तते रा
त्रिः सकलैर्कार्णवेतदा ॥ नारायणो दरे निद्रां ब्राह्मं वर्षसहस्रकम् ३२ तावन्तमिति कालस्य रात्रिरित्यभि शब्दिता ॥ निद्रा योगमनुप्राप्तो य
स्यां शेते पितामहः ३३ साचरात्रिरपक्रांता सहस्रयुगपर्यया ॥ तदा प्रबुद्धो भगवान् ब्रह्मा लोकपितामहः ३४ पुनः सिसृक्षया युक्तः सर्गाय
विदधेम नः ॥ सैव स्मृतिः पुराणेयं तद्वृत्तं तद्विचेष्टितम् ३५ देवस्थानानि तान्येव केवलं च विपर्ययः ॥ ततो दग्धानि भूतानि सर्वाण्यादित्य र
श्मिभिः ३६ देवर्षियक्षगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः ॥ जायन्ते च पुनस्तात युगे भरतसत्तम ३७ यथर्ता वृत्तुलिंगानि नाना रूपाणि पर्यये ॥
दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा ब्राह्मी पुरात्रिषु ३८ निष्क्रमित्वा प्रजाकारः प्रजापतिरसंशयम् ॥ ये च वै मानवा देवाः सर्वे चैव महर्षयः ३९ ते सं
गताः शुद्धसंगाः शश्वद्धर्मविसर्गतः ॥ न भवन्ति पुनस्तात युगे भरतसत्तम ४०

देवादयश्च प्राग्विष्णौ लोनाः संतः पुनर्जायन्ते ॥ ३७ ॥ ऋतुलिंगानि शीतोष्णवृष्ट्यादीनि ॥ ३८ ॥ निष्क्रमित्वा नारायणात् निष्क्रम्य पृथग्भूय प्रजाकारः प्रजाकर्ता पुनः पुनर्भूतानि ससृ
जे इति चतुर्थेन संबंधः ॥ सर्वाणि भूतान्यविशेषेण पुनः सृजति नेत्याह ये चेति सार्द्धेन ॥ ३९ ॥ ते संगताः शुद्धेन ब्रह्मणा सह संगः एकीभावेन गतिर्येषां ते तत्त्वविदः शुद्धसंगाः शुद्धसत्त्वे
हेतुः शश्वदिति शश्वद्धर्मः स्वाभाविको गुणो देहादिष्वात्मबुद्धिः तस्या विसर्गतस्त्यागात्ते पुनर्न भवन्ति नावर्तन्ते अन्येतुन विष्णुं प्राप्ता अपि मोहकं चुकापनयनाभावाज्जायन्त इत्यर्थः ॥ ४० ॥

तत्पूर्वोक्तप्रकारं युगसंख्यानं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ व्यक्ताव्यक्तः स्थूलसूक्ष्मरूपः तस्य मनोः तदंशस्य मनोः विसर्गकोर्तयिष्यामीत्युत्तरेण संबन्धः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ यत्र वृष्णिवंशे ॥ ४५ ॥
इति हरिवंशे टीकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७ ॥ विवस्वतो थसंज्ञायाः श्राद्धदेवमनोर्भवः ॥ अश्विनोश्चापि चक्रस्य जनुर्नवमर्दयते ॥ १ ॥ वैवस्वतस्य मनोः विसर्गकोर्तयिष्या
मीत्युक्तं तदेवाह विवस्वानित्यादिना दाक्षायण्यां दक्षकन्यायां अदित्यां त्वाष्ट्रीत्वष्टुः पुत्रो ॥ १ ॥ सुरेणुरितिसंज्ञाया एव नामांतरं भामिनो कोपना भाविनीति पाठशुद्धाचितोति ॥ २ ॥
दीप्तेन अत्युष्णेन भर्तृरूपेण ॥ ३ ॥ तद्रूपं तस्याः संज्ञायाः रूपं मंडलस्थस्य तेजसा गात्रेषु दग्धं ॥ ४ ॥ दाहे हेतुमाह नखल्विति द्वाभ्यां भिक्षार्थं आगतेन बुधेन गर्भगौरवात् तच्छीघ्रं

तत्सर्वं क्रमयोगेन कालसंख्याविभागवित् ॥ सहस्रयुगसंख्यानं कृत्वा दिवसमीश्वरः ४१ रात्रियुगसहस्रांतां कृत्वा च भगवान्विभुः ॥ संहर
त्यथ भूतानि सृजते च पुनः पुनः ४२ व्यक्ताव्यक्तो महादेवो हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ तस्य ते कीर्तयिष्यामि मनोवैवस्वतस्य ह ४३ विसर्गं भरत
श्रेष्ठसांप्रतस्य महाद्युते ॥ वृष्णिवंशप्रसंगेन कथ्यमानं पुरातनम् ४४ यत्रोत्पन्नो महात्मा स हरिर् वृष्णिकुले प्रभुः ॥ सर्वासुरविनाशाय सर्वलो
कहिताय च ४५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशपर्वणि अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विवस्वान्कश्यपाज्ज्ञे
दाक्षायण्यामरिंदम ॥ तस्य भार्या भवत्संज्ञा त्वाष्ट्री देवी विवस्वतः १ सुरेणुरिति विख्याता त्रिषु लोकेषु भामिनी ॥ सा वै भार्या भगवतो मार्तं
डस्य महात्मनः २ भर्तृरूपेण नातुष्यद्रूपयौवनशालिनी ॥ संज्ञानास्त्री सुतपसा दीप्तेनेह समन्विता ३ आदित्यस्य हितद्रूपं मंडलस्य सु
तेजसा ॥ गात्रेषु परिदग्धं वैनातिकांतमिवाभवत् ४ नखल्वयं मृतोऽस्थ इति स्नेहादभाषत ॥ अज्ञानात्कश्यपस्तस्मान्मार्तं ड इति चोच्य
ते ५ तेजस्त्वभ्यधिकं तात नित्यमेव विवस्वतः ॥ येनातितापयामास त्रीँल्लोकान्कश्यपात्मजः ६ त्रीण्यपत्यानि कौरव्यसंज्ञायां तपतांवरः
आदित्यो जनयामास कन्यां द्वौ च प्रजापतौ ७ मनुर्वैवस्वतः पूर्वश्राद्धदेवः प्रजापतिः ॥ यमश्च यमुना चैव यमजौ संबभूवतुः ८

भिक्षामप्रयच्छतो अदितिः शमातवगर्भो यं प्रियतामितितच्छुस्वाव्याकुलामदितिं प्रतिभार्यास्नेहात्कश्यपः स्वसामर्थ्यात् बुधशापनिवार्यभाषत अयं खलु इति निश्चयेन नमृतः अ
पितु अं डस्थ एवास्तोतितस्माददितेरज्ञानात् मम अं डं मृतमित्येवं रूपात् विपरोतज्ञानात् अयं मार्तं ड इत्युच्यते मृतं अंधमस्येति मृतां डं तस्माज्जातो मार्तं डः शकं ध्वादित्वात् पररूपं ॥ ५ ॥ ते
जइतिस एव कश्यपमाहात्म्याज्जातोऽतितेजस्वो संज्ञां अतिसान्निध्यादत्यंतं तापयामासेति भावः ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रजापतौ नाहमनुरिति मनुः श्राद्धदेवाख्यो यमश्च यमजौ यमलौ ॥ ८ ॥

१ संज्ञानामसुतपसा इति पाठान्तरम् ।

विवर्णविषमवर्णदुःसहकारकं स्वांछायांस्वस्यप्रतिमांसवर्णासमानरूपां ॥ ९॥ छायासंज्ञामुवाचेतिसंबंधः ॥ १० ॥ शाधिआज्ञापय ॥ ११ ॥ मह्यंमम ॥ १२ तेत्वयाइदंमत्कृत्य
भगवतेसूर्याय ॥ १३ ॥ तुभ्यंतव ॥ १४ ॥ व्रीडितैवलज्जितेवयतस्तपस्विनीआलोचनवतीअनाकारितायाममइहागमनंभर्तुस्त्यागश्चाकीर्तिकरइत्याशयः ॥ १५ ॥ १६ ॥

साविवर्णेतुतद्रूपंष्ट्वासंज्ञाविवस्वतः ॥ असहंतीचस्वांछायांसवर्णांनिर्ममेततः १ मायामयीतुसासंज्ञातस्याश्छायासमुत्थिता ॥ प्रांज
लिःप्रणताभूत्वाछायासंज्ञानरेश्वर १० उवाचकिंमयाकार्यंकथयस्वशुचिस्मिते ॥ स्थितास्मितवनिर्देशेशाधिमांवरवर्णिनि ११ ॥
संज्ञोवाच ॥ ॥ अहंयास्यामिभद्रंतेस्वमेवभवनंपितुः ॥ त्वयेहभवनेमह्यंवस्तव्यंनिर्विकारया १२ इमौचवालकौमह्यंकन्याचेयंसुम
ध्यमा ॥ संभाष्यास्तेनचारुयेयमिदंभगवतेकेचित् १३ ॥ छायोवाच ॥ आकचग्रहणाद्देविआशापान्नैवकर्हिचित् ॥ आख्यास्यामि
मतंतुभ्यंगच्छदेवियथासुखम् १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ समादिश्यसवर्णांतांतथेत्युक्त्वाचसातया ॥ त्वष्टुःसमीपमगमतव्रीडि
तेवतपस्विनी १५ पितुःसमीपगासातुपित्रानिर्भास्मितातदा ॥ भर्तुःसमीपंगच्छेतिनियुक्ताचपुनःपुनः १६ अगच्छद्वडवाभूत्वाच्छाद्य
रूपमनिदिता ॥ कुरुनथोत्तरानूगत्वातृणान्येवचचारह १७ द्वितीयायांतुसंज्ञायांसंज्ञेयमितिचितयन् ॥ आदित्योजनयामासपुत्रमा
त्मसमंतदा १८ पूर्वजस्यमनोस्तातसदृशोयमितिप्रभुः ॥ सवर्णत्वान्मनोर्भूयःसावर्णइतिचोक्तवान् १९ मनुरेवाभवन्नाम्नासावर्णइति
चोच्यते ॥ द्वितीयोयःसुतस्तस्याःसविज्ञेयःशनैश्चरः २० संज्ञातुपार्थिवीतातस्वस्यपुत्रस्यवैतदा ॥ चकाराभ्यधिकंस्नेहंनतथापूर्वजेषु
वै २१ मनुस्तस्याक्षमत्तुयमस्तस्यानचक्षमे ॥ तांसरोषाच्चबाल्याच्चभाविनोर्थस्यवैबलात् ॥ यदासंतर्जयामाससंज्ञांवैवस्वतायमः
२२ तंशशापततःक्रोधात्सावर्णजननीनृप ॥ चरणःपततामेषतवेतिभूशदुःखिता २३ यमस्तुतत्पितुःसर्वंप्रांजलिःप्रत्यवेदयत् ॥ भृशं
शापभयोद्विग्नःसंज्ञावाक्यप्रतोदितः २४ शापोयंविनिवर्ततप्रोवाचपितरंतदा ॥ मात्रास्नेहेनसर्वेषुवर्तितव्यंसुतेषुवै २५

आच्छाद्यगोपयित्वा ॥ १७ ॥ १८ ॥ पूर्वस्यभ्रातुः समानवर्णत्वादयंसावर्णइत्युक्तोनतुसवर्णायाअपत्यत्वादित्यर्थः ॥ १९ ॥ पृथिवीतिपूर्वोक्तसुरेणुरेवसंज्ञाख्यातस्याइयंप्रकृ
तिःपार्थिवीद्वितीयासंज्ञाअन्येतुछायानिपातेनपृथिव्याउत्थितत्वात्पार्थिवीत्याहुः ॥ २१ ॥ तत्तस्याः मनुः क्षमत्क्षांतवान्आर्षअडभावादि ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रतोदितःव्य
थितः विरेजितइतिपाठेतापितः ॥ २४ ॥ २५ ॥

वुभूपतिभूपयितुमिच्छति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अभ्यधिकः स्नेहः कनीयसितत्संज्ञाकृत्यंपारिहरंतीगूहमाना ॥ ३४ ॥
सुसमाधायसुस्थिरं कृत्वा योगात् ध्यानात् ॥ ३५ ॥ समये आकेशग्रहणात् आशापाचनैतत्प्रकाशयिष्यामीति नियमे अतिगमे अतिक्रान्ते सति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शाङ्गुले हरिततृणे

सेयमस्मानपाहाय यवीयां संबुभूषति ॥ तस्यां मयोद्यतः पादो न तु देहे निपातितः २६ बाल्याद्वायदिवामोहात्तद्भवान्क्षंतुमर्हसि ॥ यस्मा
त्ते पूजनीया हं लघितास्मि त्वया सुत २७ यस्मात्तवैष चरणः पतिष्यति न संशयः ॥ अपत्यंदुरपत्यं स्यान्नान्बाकुजननी भवेत् २८ शतो ह म
स्मि लोकेश जनन्या तपतां वर ॥ तव प्रसादाच्चरणो न पतेन्मम गोपते २९ ॥ विवस्वानुवाच ॥ असंशयं पुत्रमहद्भविष्यत्यत्र कारणम् ॥
येन त्वामाविश क्रोधो धर्मज्ञं सत्यवादिनम् ३० न शक्यमन्यथा कर्तुं मयामातुर्वचस्तव ॥ कृमयो मां समादाय यास्यंति धरणी तलम् ३१ तव
पादान्महाप्राज्ञततस्त्वं प्राप्स्यसे सुखम् ॥ कृतमेवं वचस्तथ्यं मातुस्तव भविष्यति ३२ शापस्य परिहारेण त्वंच त्राता भविष्यसि ॥ आदि
त्योथा ब्रवीत्संज्ञां किमर्थं तनयेषु वै ३३ तुल्येष्वभ्यधिकः स्नेहः क्रियतेऽतिपुनः पुनः ॥ सातत्परिहरंती तु नाचक्षे विवस्वते ३४ आत्मानं
सुसमाधाय योगात्तथ्यमपश्यत् ॥ तां शतुकामो भगवन्नाशाय कुरु नंदन ३५ मूर्धजेषु च जग्राह समयेऽतिगतेऽपि च ॥ सातत्सर्वं यथा वृ
त्तमाचक्षे विवस्वते ३६ विवस्वानथ तच्छ्रुत्वा क्रुद्धस्त्वष्टारमभ्यगात् ॥ त्वष्टा तु तं यथान्यायमर्चयित्वा विभावसुम् ॥ निर्दग्धुकामं रो
षेण सांत्वयामास वै तदा ३७ ॥ त्वष्टोवाच ॥ तवाति तेजसा विष्टमिदं रूपं न शोभते ॥ असहंती च तत्संज्ञावने चरति शाङ्गुले ३८ द्रष्टा हि तां
भवानद्यस्वां भार्यां शुभचारिणीम् ॥ नित्यं तपस्य भिरतां वडवारूपधारिणीम् ३९ पर्णाहारां कृशां दीनां जटिलां ब्रह्मचारिणीम् ॥ ह
स्तिहस्तपरिक्लिष्टां व्याकुलां पद्मिनीमिव ॥ श्लाघ्यां योगबलोपेतां योगमास्थाय गोपते ४० अनुकूलं तु देवेश यदि स्यान्मम तन्मतम् ॥ रूपं
निवर्तयाम्यद्य तव कांतमरिदम् ४१ रूपं विवस्वतश्चासीत्तिर्यगूर्ध्वसमंतु वै ॥ तेनासौ संभृतो देवरूपेण तु विभावसुः ४२ तस्मात्त्वष्टुः सर्वै
वाक्यं बहुमेने प्रजापतिः ॥ समनुज्ञातवांश्चैव त्वष्टारं रूपसिद्धये ४३ ततोऽभ्युपगमात्त्वष्टामातुं डस्य विवस्वतः । भ्रमिमारोप्य तत्तेजः
शातयामास भारत ४४

॥ ३८ ॥ भवान्द्रष्टा द्रक्ष्यति ॥ ३९ ॥ हस्तिहस्तेन गजशुंडादंडेन परिक्लिष्टां पद्मिनीमिव ॥ ४० ॥ तत्तु मदंतःकरणस्थं मतं अद्य तवरूपं कांतं मनोहरं निवर्तयामि संपादयामीति
॥ ४१ ॥ तेन पूर्वेण रूपेण संभृतः संपन्नः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भ्रमिभ्रामण्यं त्रं आरोप्य रूपं शातयामास तनूकृतवान् दृष्टवानित्यर्थः ॥ ४४ ॥

निर्भासितंप्रकटीकृतंसंहतेनपृथक्कृतेनेतेजसाहेतुनासंहतेनेतिस्पष्टार्थः ॥ ४५ ॥ निर्वर्तितंभ्रामणयोगान्निकषणेनसंपादितम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

ततोनिर्भासितंरूपंतेजसासंहतेनवै ॥ कांतात्कांततरंद्रष्टुमधिकंशुशुभेतदा ४५ मुखेनिर्वर्तितंरूपंतस्यदेवस्यगोपतेः ॥ ततःप्रभृतिदे
वस्यमुखमासीत्तुलोहितम् ॥ मुखरागंतुयत्पूर्वमार्तेडस्यमुखच्युतम् ४६ आदित्याद्वादशैवेहसंभूतामुखसंभवाः ॥ धातार्यमाचमित्रश्च
वरुणोशोभगस्तथा ४७ इंद्रोविवस्वानूपषाचपर्जन्योदशमस्तथा ॥ ततस्त्वष्टाततोविष्णुरजघन्योजघन्यजः ४८ हर्षलेभेततोदेवो
दृष्ट्वादित्यान्स्वदेहजान् ॥ गंधैःपुष्पैरलंकारैर्भास्वतामुकुटेनच ४९ एवंसंपूजयामासत्वष्टावाक्यमुवाचह ॥ गच्छदेवनिजांभार्याकु
रूंश्चरतिसोत्तरान् ५० वडवारूपमास्थायवनेचरतिशाडुले ॥ सतथारूपमास्थायस्वभार्यारूपलीलया ५१ ददर्शयोगमास्थाय
स्वांभार्यावडवांततः ॥ अधृष्यांसर्वभूतानांतेजसानियमेनच ५२ वडवावपुषाराजंश्चरंतीमकुतोभयाम् ॥ सोऽश्वरूपेणभगवांस्तां
मुखेसमभावयत् ५३ मैथुनायविचेष्टंतीपरपुंसोपशंकया ॥ सातन्निरवमच्छुक्रंनासिकायांविवस्वतः ५४ देवौतस्यामजायेतामश्विनौभि
षजांवरौ ॥ नासत्यश्चैवदस्त्रश्चस्मृतौद्वावश्विनाविति ५५ मार्तेडस्यात्मजावेतावष्टमस्यप्रजापतेः ॥ संज्ञायांजनयामासवडवायांसभा
रत ॥ तांतुरूपेणकांतेनदर्शयामासभास्करः ५६ साचदृष्ट्वेवभर्तारंतुतोपजनमेजय ॥ यमस्तुकर्मणातेनभृशंपीडितमानसः ५७ धर्मेण
रंजयामासधर्मराजइवप्रजाः ॥ सलेभेकर्मणातेनपरमेणमहाद्युतिः ५८ पितृणामाधिपत्यंचलोकपालत्वमेवच ॥ मनुःप्रजापतिस्त्वा
सीत्सावर्णःसतपोधनः ५९ भाव्यःसोनागतेकालेमनुःसावर्णिकेंतरे ॥ मेरुपृष्ठेत्तपोघोरमद्यापिचरतिप्रभुः ६० भ्राताशनैश्चरश्चास्य
ग्रहत्वमुपलब्धवान् ॥ नासत्यौयौसमाख्यातौस्वर्वैद्यौतौबभूवतुः ६१ सेवतोपितथाराजन्नश्वानांशांतिदोऽभवत् ॥ त्वष्टातुतेजसाते
नविष्णाश्चक्रमकल्पयत् ६२ तदप्रतिहतंयुद्धेदानवांतचिकीर्षया ॥ यवीयसीतयोर्यातुयमीकन्यायशस्विनी ६३ अभवत्सासरिच्छे
ष्टायमुनालोकभाविनी ॥ मनुरित्युच्यतेलोकेसावर्णइतिचोच्यते ६४ द्वितीयोयःसुतस्तस्यमनोभ्राताशनैश्चरः ॥ ग्रहत्वंसचलेभेवै
सर्वलोकाभिपूजितम् ६५

स्वभार्यारूपलीलयाभा
र्यायैअनुरूपालीलाअश्वरूपेणसंचरणम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ समभावयत् संगमकरोत् ॥ ५३ ॥ विचेष्टंतीमैथुनप्रतिकूलांचेष्टांकुर्वोणा परपुंसोपशंकयाशुक्रंनिरवमत् ॥
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तेनभ्रातुःमातृशापजक्तेनममाप्येवंमाभूदितिधर्ममेवाश्रयदित्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ तयोर्मनुयमयोः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

देवानांयमादीनामश्विनोश्च ॥ ६६ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेटीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ मनोर्वैश्राद्धदेवस्यसंततिर्दशधातथा ॥ सौम्यात्तदंशभेदश्चदशमेध्यायइ
प्यते ॥ १ ॥ तत्समाः मनुतुल्याः ॥ १ ॥ नाभगारिष्टइत्यत्रदिष्टइत्यपिपठंतिनाभानेदिष्टवैमानवमिति श्रुतेः नाभानेदिष्टइतिपाठः प्रामाणिकः २ प्रजापतिर्मनुः ३ ४ ५ ६

यइदंजन्मदेवानांशृणुयाद्वापिधारयेत् ॥ आपद्भयःसविमुच्येतप्राप्नुयाच्चमहद्यशः ६६ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेवैवस्वतोत्पत्तौन
वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ मनोर्वैवस्वतस्यासन्पुत्रावैनवतत्समाः ॥ इक्ष्वाकुश्चैवनाभागोधृष्णुःशर्यातिरेवच १
नरिष्यंश्चतथाप्रांशुर्नाभगारिष्टसप्तमाः ॥ करूषश्चपृषधश्चनवैतेभरतर्षभ २ अकरोत्पुत्रकामस्तुमनुरिष्टिप्रजापतिः ॥ मित्रावरुण
योस्तातपूर्वमेवविशांपते ३ अनुत्पन्नेपुनवसुपुत्रेष्वेतेषुभारत ॥ तस्यांतुवर्तमानायामिष्ट्यांभरतसत्तम ४ मित्रावरुणयोरंशेमुनिरा
हुतिमाजुहोत् ॥ आहूत्यांहूयमानायांदेवगंधर्वमानुषाः ५ तुष्टितुपरमांजग्मुर्मनयश्चतपोधनाः ॥ अहोस्यतपसोवीर्यमहोस्यश्रुतम
हुतम् ६ तत्रदिव्यांबरधरादिव्याभरणभूषिता ॥ दिव्यसंहननाचैवइलाजज्ञेइतिश्रुतिः ७ तामिलेत्येवहोवाचमनुर्दंडधरस्तदा ॥ अनुग
च्छस्वमांभद्रेतमिलाप्रत्युवाचह ॥ धर्मयुक्तमिदंवाक्यंपुत्रकामंप्रजापतिम् ८ ॥ इलोवाच ॥ मित्रावरुणयोरंशेजातास्मिवदतांवर
तयोःसकाशंयास्यामिनमांधर्मोहतोवधीत् ९ सैवमुक्तामनुदेवंमित्रावरुणयोरिला ॥ गत्वांति कंवरारोहाप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् १०
अंशेस्मियुवयोर्जातादेवौकिंकरवाणिवाम् ॥ मनुनाचाहमुक्तावैननुगच्छस्वमामिति ११ तांतथावादिनींसाध्वीमिलांधर्मपरायणाम् ॥
मित्रश्चवरुणश्चोभावूचतुर्यन्निबोधतत् १२ अनेनतवधर्मेणप्रश्रयेणदमेनच ॥ सत्येनचैवसुश्रोणिप्रीतौस्वोवरवर्णिनि १३ आवयो
स्त्वंमहाभागेख्यातिकन्येतियास्यसि ॥ मनोर्वैशधरःपुत्रस्त्वमेवचभविष्यसि १४ सुद्युम्नइतिविरुयातस्त्रिपुलोकेषुशोभने ॥ जगत्प्रि
योधर्मशीलोमनोर्वैशविवर्द्धनः १५ निवृत्तासातुतच्छुत्वागच्छंतीपितुरंतिकं ॥ बुधेनांतरमासाद्यमैथुनायोपमंत्रिता १६ सोमपुत्राहु
धाद्राजन्तस्यांजज्ञेपुरूरवाः ॥ जनयित्वासुतंसातमिलासुद्युम्नतांगता १७

इलातन्नाम्नीकन्या ॥७॥ दंडधरोराजाभद्रेमांअनुगच्छस्वेतितामिलामुवाचेतिपूर्वेणसंबंधः तंमनुंइलाप्रत्युवाचेत्युत्तरेणसंबध्यते ॥ ८ ॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥ मानवी
घृतपदीमैत्रावरुणीतिमंत्रलिङ्गादिलायाउभयसंबंधोद्धटते तत्राद्यमाह आवयोरिति द्वितीयमाह मनोरिति ॥ १४ ॥१५॥ तत्रमित्रावरुणयोर्वाक्यंश्रुत्वापितुर्मनोः॥१६॥१७॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रविष्टइति मनौसूर्यप्रविष्टेपुत्रान् उत्पाद्यत्यक्ताधिकारेसति इक्ष्वाकुप्रभृतयोदशमनोःपुत्राः पृथिवीदशधाविभज्यगृहीतवन्तः ॥ २० ॥ २१ ॥ सुद्युम्नएनंगुणः मध्यदेशराजत्वं वसिष्ठानुग्रहात्सुद्युम्नोपेतत्समीपदेशेराज्यंलेभेइत्याहवसिष्ठेतिप्रतिष्ठानेप्रयागेकदेशे ॥ २२ ॥ अवस्थितिः ॥ २३ ॥ नृपक्रियांराज्यंकारयामासपुरूरवमः

सुद्युम्नस्यतुदायादास्त्रयःपरमधार्मिकाः ॥ उत्कलश्चगयश्चैवविनताश्वश्चभारत १८ उत्कलस्योत्कलाराजन्विनताश्वस्यपाश्चिमा ॥ दिक्पूर्वाभरतश्चेष्टगयस्यतुगयापुरी १९ प्रविष्टेतुमनौतातदिवाकरमरिदम ॥ दशधातदधत्क्षत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् २० यूपान्कितावसुमतीयस्येयंसवनाकरा ॥ इक्ष्वाकुर्ज्येष्ठदायादोमध्यदेशमवाप्तवान् २१ कन्याभावाच्चसुद्युम्नोनैनंगुणमवाप्तवान् ॥ वसिष्ठवचनाच्चासीत्प्रतिष्ठानेमहात्मनः २२ प्रतिष्ठाधर्मराजस्यसुद्युम्नस्यकुरूद्वह ॥ तत्पुरूरवसेप्रादाद्राज्यंप्राप्यमहायशाः २३ सुद्युम्नःकारयामासप्रतिष्ठानेनृपक्रियां ॥ उत्कलस्यत्रयःपुत्रास्त्रिपुलोकेषुविश्रुताः ॥ धृष्टकश्चांबरीषश्चदंडश्चेतिसुतास्त्रयः २४ यश्चकारमहात्मावैदंडकारण्यमुत्तमं ॥ वनंतल्लोकविख्यातंतापसानामनुत्तमं २५ तत्रप्रविष्टमात्रस्तुनरःपापात्प्रमुच्यते ॥ सुद्युम्नश्चदिवंयातएलमुत्पाद्यभारत २६ मानवेयोमहाराजस्त्रोपुंसोर्लक्षणैर्युतः ॥ धृतवान्यइलेत्येवसुद्युम्नश्चेतिविश्रुतः २७ नरिष्यतःशकाःपुत्रानाभागस्यतुभारत ॥ अंबरीषोभवत्पुत्रःपार्थिवर्षभसत्तमः २८ धृष्णोस्तुधार्ष्टकंक्षत्रंरणधृष्टंबभूवह ॥ करूषस्यतुकारूषाःक्षत्रियायुद्धदुर्मदाः २९ सहस्रंक्षत्रियगणोविक्रान्तःसंबभूवह ॥ नाभागारिष्टपुत्रश्चक्षत्रियावैश्यतांगताः ३० प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रःशर्यातिरिति विश्रुतः ॥ नरिष्यन्तस्यदायादोराजादण्डधरोदमः ॥ शर्यातेर्मिथुनंचासीदानर्त्तोनामविश्रुतः ३१ पुत्रःकन्यासुकन्याख्यायापत्नीच्यवनस्यह ॥ आनर्त्तस्यतुदायादोरेवोनाममहाद्युतिः ३२ आनर्त्तविषयश्चासीत्पुरीचास्यकुशस्थली ॥ रेवस्यरैवतःपुत्रःककुद्भीनामधार्मिकः ३३ ज्येष्ठःपुत्रशतस्यासीद्राज्यंप्राप्यकुशस्थलीम् ॥ सकन्यासहितःश्रुत्वागांधर्वब्रह्मणोतिके ३४ मुहूर्त्तंभूतंदेवस्यगतंबहुयुगंप्रभो ॥ आजगामयुवैवाथस्वांपुरीयादवैवृताम् ३५ कृतांदारवर्तीनाम्राबहुद्वारांमनोरमाम् ॥ भोजवृष्णयंधकैर्गुप्तांवासुदेवपुरोगमैः ३६ ततःसरैवतोज्ञात्वायथातत्त्वमरिदम ॥ कन्यांतांबलदेवायसुव्रतांनामरेवतीम् ३७

सुताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ दंडोयच्छब्दार्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ नरिष्यतृनाभागौमनोःपंचमद्वितीयौपुत्रौ ॥ २८ ॥ धृष्णोःतृतीयस्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ आनर्त्तविषयोद्वारकादेशःकुशस्थलीद्वारवती ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ युवैवतत्रजरादिपरिणामाभावात् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ इतिहरिवंशोकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ शर्यातिरेन्वयाख्यानपूर्वधुंधुकमारणं ॥ उक्तमेकादशेविष्णोरुतंकस्यप्रसादजं ॥ १ ॥ कथमितिजन्मवतःप
रिणामावश्यंभावात्कथंतयोर्जरायाअप्रामिरितिप्रश्नः ॥ १ ॥ शर्यातिप्रपौत्रस्यैवतस्य ॥ २ ॥ उत्तरमाह नजरेति जठराग्निप्रभावेणभुधादयोभवन्तितत्पाचितान्नेनपरिणामांतरंजा
यतेपूर्वपरिणामश्चनश्यति ततोजराप्रवर्ततेअग्रेअप्रवर्तकः कालःसूर्यादिनिर्वर्त्यः ब्रह्मलोकेतुसूर्याद्यभावान्नतन्मूलकाःकालाग्निसुजराइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

दत्वाजगामशिखरंमेरोस्तपसिसंस्थितः ॥ रेमेरामोपिधर्मात्मावेवत्यासहितःसुखी ३८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंश
पर्वणिदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंबहुयुगेकालेसमतीतेद्विजोत्तम ॥ नजरारेवतींप्राप्तारैवतंचककुद्भिन
म् १ मेरुंगतस्यवातस्यशार्यातेःसंततिःकथम् ॥ स्थितापृथिव्यामद्यापिश्रोतुमिच्छामितत्वतः २ वैशंपायनउवाच ॥ नजराक्षुत्पिपासे
वानमृत्युर्भरतर्षभ ॥ ऋतुचक्रंनभवतिब्रह्मलोकेसदानघ ३ ककुद्भिनस्तुतंलोकैरैवतस्यगतस्यह ॥ हतापुण्यजनैस्तातराक्षसैःसाकुश
स्थली ४ तस्यभ्रातृशतंचासीद्वार्मिकस्यमहात्मनः ॥ तद्वध्यमानंरक्षोभिर्दिशःप्राद्रवदच्युतम् ५ विद्रुतस्यतुराजेंद्रतस्यभ्रातृशत
स्यवै ॥ तेषांतुतेभयाक्रांताःक्षत्रियास्तत्रतत्रह ६ अन्ववायस्तुसुमहांस्तत्रतत्रविशांपते ॥ येषामेतेमहाराजशार्याताइतिविश्रुताः ७ क्ष
त्रियाभरतश्रेष्ठदिक्षुसर्वासुधार्मिकाः ॥ सर्वशःपर्वतगणान्प्रविष्टाःकुरुनंदन ८ नाभागादिपुत्रौद्वौवैश्यौब्राह्मणतांगतौ ॥ करूषस्य
चकारूषाःक्षत्रियायुद्धदुर्मदाः ९ प्रांशोरेकोभवत्पुत्रःप्रजातिरितिनःश्रुतम् ॥ पृषधोहिंसयित्वातुगुरोर्गांजनमेजय १० शापाच्छूद्रत्व
मापन्नो नवैतेपरिकीर्त्तिताः ॥ वैवस्वतस्यतनयामनोवैभरतर्षभ ११ क्षुवतश्चमनोस्तातइक्ष्वाकुरभवत्सुतः ॥ तस्यपुत्रशतंतवासीदिक्ष्वा
कोर्भूरिदक्षिणम् १२ तेषांविकुक्षिर्ज्येष्ठस्तुविकुक्षित्वादयोधताम् ॥ प्राप्तःपरमधर्मज्ञःसोऽयोध्याधिपतिःप्रभुः १३ शकुनिप्रमुखास्तस्य
पुत्राःपंचाशदुत्तमाः ॥ उत्तरापथदेशस्थारक्षितारोमहीपते १४ चत्वारिंशदथाष्टौचदक्षिणस्यांतथादिशि ॥ शशादप्रमुखाश्चान्येरक्षि
तारोविशांपते १५ इक्ष्वाकुस्तुविकुक्षिर्वैअष्टकायामथादिशत् ॥ मांसमानयश्चाद्वार्थंमृगान्हत्वामहाबल १६

॥ ८ ॥ वैश्यवैश्यायामुत्पन्नत्वात्मातृजातयःपुत्राःस्युरेतिवचनात् ब्राह्मणतांउपशांतिंगतौ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ क्षुवतःक्षुतंकुर्वतः ॥ १२ ॥ विकुक्षित्वात्विपुलकुक्षि
त्वात् अयोधताम् अप्रतियोधताम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

श्राद्धेति एतेन यदर्थं यदुद्दिष्टं तस्मै तददत्त्वा न्यत्रा विनियुज्यते चेद्दोषाय भवतीति दर्शितम् मृगयांगतः मृगयात आगत एव इक्ष्वाकुणा परित्यक्त इत्युत्तरेणान्वयः ॥ १७ ॥ वसिष्ठवचना
तृहविरिदमुच्छिष्टं नपितृयोग्यामित्येवंरूपात् संस्थिते मृते ॥ १८ ॥ ककुत्स्कंधः तत्र तिष्ठतीति ककुत्स्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रावस्तीपुरी ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

श्राद्धकर्मणि चोद्दिष्ट अकृते श्राद्धकर्मणि ॥ भक्षयित्वा शशं तात शशादो मृगयांगतः १७ इक्ष्वाकुणा परित्यक्तो वसिष्ठवचनात्प्रभुः ॥ इक्ष्वा
कौ संस्थिते तात शशादः पुरमावसत् १८ शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्यवान् ॥ इंद्रस्य वृषभूतस्य ककुत्स्थो जयता सुरान् १९
पूर्वमाडी बंके युद्धे ककुत्स्थस्तेन हि स्मृतः ॥ अनेनास्तु ककुत्स्थस्य पृथुरानेन सः स्मृतः २० विष्टराश्वः पृथोः पुत्रस्तस्मादार्द्रस्त्वजायत ॥
आर्द्रस्य युवनाश्वस्तु श्रावस्तस्य तु चात्मजः २१ जज्ञे श्रावस्तको राजा श्रावस्तीयेन निर्मिता ॥ श्रावस्तस्य तु दायादो बृहदश्वो महायशः
२२ कुवलाश्वः सुतस्तस्य राजा परमधार्मिकः ॥ यः संधुधुवधाद्राजा धुंधुमारत्वमागतः २३ जनमेजय उवाच ॥ धुंधोर्वधमहं ब्रह्मन् श्रो
तुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ यदर्थं कुवलाश्वः सन्धुधुमारत्वमागतः २४ वैशंपायन उवाच ॥ कुवलाश्वस्य पुत्राणां शतमुत्तमधन्विनाम् ॥ सर्वे
विद्यासु निष्णता बलवंतो दुरासदाः २५ बभूवुर्धार्मिकाः सर्वे यज्वानो भूरिदक्षिणाः ॥ कुवलाश्वसुतं राज्ये बृहदश्वो न्ययोजयत् २६ पुत्रसं
क्रामित श्रीस्तुवनं राजा समाविशत् ॥ तमुत्तं कोथविप्रर्षिः प्रयातं प्रत्यवारयत् २७ ॥ ॥ उत्तंक उवाच ॥ ॥ भवतारक्षणं कार्यं तत्तावत्क
र्तुमर्हसि ॥ निरुद्विग्नस्तपश्चतुर्न हि शक्रोऽपि पार्थिव २८ त्वया हि पृथिवी राजन् रक्षमाणामहात्मना ॥ भविष्यति निरुद्विग्नानारण्यं गं
तुमर्हसि २९ पालने हि महान् धर्मः प्रजानामिह दृश्यते ॥ न तथा दृश्यते ऽरण्ये माते ऽभूद्विरीदृशी ३० ईदृशो न हिराजं द्रधर्मः कचन दृश्य
ते ॥ प्रजानां पालने यो वै पुराराजर्षिभिः कृतः ॥ रक्षितव्या प्रजाराज्ञा तास्त्वं रक्षितुमर्हसि ३१ ममाश्रमसमीपे हि समेषु मरुधन्वसु ॥
समुद्रो वालुकापूर्ण उज्जानक इति श्रुतः ॥ देवतानामवध्यश्च महाकायो महाबलः ३२ अंतर्भूमिगतस्तत्र वालुकांतर्हितो महान् ॥ रा
क्षसस्य मधोः पुत्रो धुंधुनामामहासुरः ॥ शेते लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ३३

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रक्षणं अस्माकमिति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ समेषु पर्वताद्यभावात् त्रिगोत्रतर्जितेषु मरुधुनिर्जलेषु धन्वसु अल्पोदकेषु उज्जानकः ज
नस्य समूहो जानकं तद्रहित उज्जानकः उज्जालकेति पाठे जलसमूहवर्जितः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निवारणेविनाशेनिमित्ते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वालुकार्णवंवाल्मुकापूर्णम्

संवत्सरस्यपर्यन्तेसनिःश्वासप्रमुंचति ॥ यदातदाभूश्चलतिसशैलवनकानना ३४ तस्यनिःश्वासवातेनरजउद्धृतमहत् ॥ आदि
त्यपथमावृत्यसप्ताहंभूमिकंपनम् ३५ सविस्फुलिंगंसांगारंसधूममतिदारुणम् ॥ तेनतातनशक्रोमितस्मिन्स्थातुंस्वकाश्रमे ३६ तंमा
रयमहाकायंलोकानांहितकाम्यया ॥ लोकाःस्वस्थाभवंत्यद्यतस्मिन्विनिहतेऽसुरे ३७ त्वंहितस्यवधायैकःसमर्थःपृथिवीपते ॥ विष्णु
नाचवरोदत्तोमह्यंपूर्वयुगेऽनघ ३८ यस्त्वंमहासुरंरौद्रंहनिष्यसिमहाबलम् ॥ तस्यत्वंवरदानेनतेजआप्याययिष्यसि ३९ नहिधुंधुर्म
हातेजास्तेजसाल्पेनशक्यते ॥ निर्दग्धुंपृथिवीपालसहिवर्षशतैरपि ॥ वीर्यंहिसुमहत्तस्यदेवैरपिदुरासदम् ४० सएवमुक्तोराजर्षिरु
त्तंकेनमहात्मना ॥ कुवलाश्वंसुतंप्रादात्तस्मैधुंधुनिवारणे ४१ बृहदश्वउवाच ॥ भगवन्न्यस्तशस्त्रोहमयंतुतनयोमम ॥ भविष्यतिद्वि
जश्रेष्ठधुंधुमारोनसंशयः ४२ सतंव्यादिश्यतनयंराजर्षिधुंधुमारणे ॥ जगामपर्वतायैवतपसेसंशितव्रतः ४३ कुवलाश्वस्तुपुत्राणांश
तेनसहपार्थिवः ॥ प्रायादुत्तंकसहितोधुंधोस्तस्यविनिग्रहे ४४ तमाविशत्तदाविष्णुर्भगवांस्तेजसाप्रभुः ॥ उत्तंकस्यनियोगाद्वैलो
कस्यहितकाम्यया ४५ तस्मिन्प्रयातेदुर्धर्षेदिविशब्दोमहानभूत् ॥ एषंश्रीमानवध्योद्यधुंधुमारोभविष्यति ४६ दिव्यैर्माल्यैश्चतंदेवाः
समंतात्समवाकिरन् ॥ देवदुंदुभयश्चापिप्रणेदुर्भरतर्षभ ४७ सगत्वाजयतांश्रेष्ठस्तनयैःसहवीर्यवान् ॥ समुद्रंखानयामासवाल्मुका
र्णवमव्ययम् ४८ नारायणेनकौरव्यतेजसाप्यायितःसर्वैः ॥ बभूवसमहातेजाभूयोबलसमन्वितः ४९ तस्यपुत्रैःखनद्भिस्तुवाल्मुकांत
हितस्तदा ॥ धुंधुरासादितोराजनूदिशमावृत्यपश्चिमाम् ५० ॥ मुखजेनाग्निनाक्रोधाह्लोकानुद्वर्तयन्निव ॥ वारिसुस्त्राववेगेनमहोदधि
रिवोदये ५१ सोमस्यभरतश्रेष्ठधारोर्मिकलिलंमहत् ॥ तस्यपुत्रशतंदग्धंत्रिभिरूनंतुरक्षसा ५२ ततःसराजाकौरव्यराक्षसंतंमहाबल
म् ॥ आससादमहातेजाधुंधुंधुनिबर्हणः ५३ तस्यवारिमयंवगेमापीयसनराधिपः ॥ योगीयोगेनवर्द्धिचशमयामासवारिणा ५४ नि
हत्यतंमहाकायंबलेनोदकराक्षसम् ॥ उत्तंकंदर्शयामासकृतकर्मानराधिपः ५५

दकमयं वालुकापूर्णमितिगौडाः ४८ ४९ ५० मुखजेनाग्निनातस्यपुत्रशतंदग्धमित्युत्तरेणसंबंधःसचवारिसुस्त्रावस्वदेहजलेनभुवमावितवानित्यर्थः ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

१ एष श्रीमान्नृपसुतो धन्धुमार इतिपाठान्तरम् ।

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इतिहरिवंशोकायांएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ सगरांतोदृढाश्वादिर्वंशोद्वादशैरितः ॥ विश्वामित्रकुटुंबादिभरणंचत्रिशंकुतः ॥ १ ॥ तस्यधुंधु
मारस्य ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तस्यसंहताश्वस्यदाराहैमवतीहिमवतःकन्या अस्यांप्रसेनजित्जातइतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ पाणोतिमं
त्राणांनावेहिसंभवावहैसहतोदेधावहरेपुंसेपुत्रायवेत्तवैइत्याद्यर्थानांविघ्नप्रतिबंधंचके ॥ १२ ॥ परस्परेणपूर्वकृतोद्वाहाऊढाकन्यास्वभार्याकृतेत्यन्वयःसखासप्तपदीभवेत्यंतिममंत्रांते

उत्तंकस्तुवरंप्रादात्तस्मैराज्ञेमहात्मने ॥ ददौतस्याक्षयंवित्तंशत्रुभिश्चापराजयम् ५६ धर्मैरतिचसततंस्वर्गवासंतथाक्षयम् ॥ पुत्राणांचा
क्षयौल्लोकान्स्वर्गयेरक्षसाहताः ५७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ५ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ तस्यपुत्रास्त्रयःशिष्टादृढाश्वोज्येष्ठउच्यते ॥ चंद्राश्वकपिलाश्वौतुकुमारौद्वौकनीयसौ १ धौधुमारिदृढाश्वस्तुहय
श्वस्तस्यचात्मजः ॥ हर्यश्वस्यनिकुंभोभूत्क्षत्रधर्मरतःसदा २ संहताश्वोनिकुंभस्यपुत्रोरणविशारदः ॥ अकृशाश्वःकृशाश्वश्चसंहता
श्वसुतौनृप ३ तस्यहैमवतीकन्यासतांमातादृषद्वती ॥ विख्यातात्रिषुलोकेषुपुत्रश्चास्याःप्रसेनजित् ४ लेभेप्रसेनजिद्वार्यांगौरीनामप
तिव्रताम् ॥ अभिशप्तातुसाभर्त्रानदीवैबाहुदाभवत् ५ तस्याःपुत्रोमहानासीद्युवनाश्वोमहीपतिः ॥ मांधातायुवनाश्वस्यत्रिलोकविज
यीसुतः ६ तस्यचैत्ररथीभार्याशशबिंदोःसुताऽभवत् ॥ साध्वीबिंदुमतीनामरूपेणासदृशीभुवि ७ पतिव्रताचज्येष्ठाचभ्रातृणामयुत
स्यसा ॥ तस्यामुत्पादयामासमांधाताद्वौसुतौनृप ८ पुरुकुत्संचधर्मज्ञंमुचुकुंदंचधार्मिकम् ॥ पुरुकुत्ससुतस्त्वासीन्नसदस्युर्महीपतिः ९
नर्मदायामथोत्पन्नःसंभूतस्तस्यचात्मजः ॥ संभूतस्यतुदायादःसुधन्वानामपार्थिवः १० सुधन्वनःसुतश्चासीन्निधन्वारिपुमर्दनः ॥ रा
ज्ञःस्त्रिधन्वनस्त्वासीद्विद्वान्स्त्रय्यारुणःसुतः ११ तस्यसत्यव्रतोनामकुमारोभून्महाबलः ॥ पाणिग्रहणमंत्राणांविघ्नंचक्रेसुदुर्मतिः १२ ये
नभार्याहतापूर्वकृतोद्वाहापरस्यवै ॥ बाल्यात्कामाच्चमोहाच्चसंहर्षाच्चापलेनच १३ जहारकन्यांकामात्सकस्यचित्पुरवासिनः ॥ अधर्म
शंकुनातेनराजात्रय्यारुणोत्यजत् १४ अपध्वंसेतिबहुशोवदन्क्रोधसमन्वितः ॥ पितरंसोऽब्रवीत्त्यक्तःकगच्छामीतिवैमुहुः १५ पितात्वे
नमथोवाचश्वपाकैःसहवर्त्तय ॥ नाहंपुत्रेणपुत्रार्थीत्वयाद्यकुलपांसन १६

भार्यात्वमुत्पद्यते नततःप्राक् अतस्तांप्रागेवजहारसंहर्षादभिनिवेशात् ॥ १३ ॥ अधर्मशंकुनापापरूपेणकीलेनविद्धत्वात्तंतस्यजत् ॥ १४ ॥ हेअपध्वंसविलोमजेतिवदन्सं
बोधयन् ॥ १५ ॥ वर्त्तयवस ॥ १६ ॥

तएवंवदंतपितरं ॥ १७ ॥ चांडालगृहसमीपे ॥ १८ ॥ पाकशासनइंद्रः तेनाधर्मेणविप्रविवाहविघ्नजेनपितृक्षोभेण नतुराज्ञःप्रजात्यागेन प्रव्रजतोविरक्तस्यदोषाभावात् तस्मि
न्नपरितोषोयःपितुरासीदित्यादिशेषग्रंथाच्च ॥ १९ ॥ तस्यत्रिशंकोर्विषयेदेशेसंन्यस्यन्यासरूपेणस्थापयित्वा ॥ २० ॥ शेषस्यकुटुंबस्य ॥ २१ ॥ विक्रीयंतंविक्रीयमाणम्
॥ २२ ॥ २३ ॥ यस्माद्गलेबद्धः अतो गालवइति ॥ २४ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अथत्रयोदशोऽध्यायेत्रय्यारुणसुतस्यवै ॥ पितुश्चापारेतोषाद्विशंकुत्वामहोच्यते

इत्युक्तःसनिराक्रामन्नगराद्वचनात्पितुः ॥ नचतंवारयामासवसिष्ठोभगवानृषिः १७ सतुसत्यव्रतस्तातश्वपाकावसथांतिके ॥ पित्रात्य
क्तोवसदीरःपितातस्यवनंययौ १८ ततस्तस्मिंस्तुविषयेनावर्षत्पाकशासनः ॥ समाद्वादशराजेंद्रतेनाधर्मेणवैतदा १९ दारांस्तुतस्य
विषयेविश्वामित्रोमहातपाः ॥ संन्यस्यसागरानूपेचचारविपुलंतपः २० तस्यपत्नीगलेबध्वामध्यमंपुत्रमोरैसं ॥ शेषस्यभरणार्थायव्य
क्रोणाद्गोशतेनवै २१ तंतुबद्धंगलेदृष्ट्वाविक्रीयंतंनृपात्मजः ॥ महर्षिपुत्रंधर्मात्मामोक्षयामासभारत २२ सत्यंव्रतोमहाबाहुर्भरणंत
स्यचाकरोत् ॥ विश्वामित्रस्यतुष्ट्यर्थमनुकंपार्थमेवच २३ सोभवद्गालवोनामगलबंधान्महातपाः ॥ महर्षिःकौशिकस्ताततेनवीरेणमो
क्षितः २४ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सत्यव्रतस्तुभक्त्या
चकृपयाचप्रतिज्ञया ॥ विश्वामित्रकलत्रंतद्वभारविनयोस्थितः १ हत्वामृगान्वराहांश्वमहिषांश्ववनेचरान् ॥ विश्वामित्राश्रमाभ्याशेमां
संवृक्षेवबंधसः २ उपांशुव्रतमास्थायदीक्षांद्वादशवार्षिकीम् ॥ पितुर्नियोगादवसत्तस्मिन्वनगतेनृपे ३ अयोध्यांचैवराष्ट्रं चतथैवां
तःपुरंमुनिः ॥ याज्योपाध्यायसंबंधाद्वसिष्ठःपर्यरक्षत ४ सत्यव्रतस्तुबाल्याच्चभाविनोर्थस्यवाबलात् ॥ वसिष्ठेऽभ्यधिकंमन्युंधारया
मासवैतदा ५ पित्रातुतंतदाराष्ट्रात्त्यज्यमानंस्वमात्मजं ॥ नवारयामासमुनिर्वसिष्ठःकारणेनह ६ पाणिग्रहणमंत्राणांनिष्ठास्यात्सप्त
मेपदे ॥ नचसत्यव्रतस्तस्यतमुपांशुमबुध्यत ७

॥ १ ॥ सत्येति भक्तिर्विश्वामित्रस्याराध्यत्वात् कृपातत्कुटुंबस्यअनाथत्वात् प्रतिज्ञावसिष्ठशिष्यत्वस्यपरिहारेप्सुत्वात्एभिस्त्रिभिःकारणैर्विश्वामित्रकलत्रंवभारपुपोष ॥ १ ॥
॥ २ ॥ उपांशुव्रतंपरेषामविदितनियमम् आस्थायअंगीकृत्यवनगतेप्यवसत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कारणेनअपराधीअयंकंचित्कालंप्रायश्चित्तंचरतुइत्याशयेन ॥ ६ ॥ निष्ठा
समाप्तिःउपांशुनायंपरदारहरःअपितुकन्याहरोतएनंद्वादशवार्षिक्यांदीक्षायामाप्तायामभिषेक्ष्यामीतिगूढंआशयम् ॥ ७ ॥

वसिष्ठाशयमबुध्वैवतदुपरिरोषमकरोदित्याह जानन्निति ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ वसिष्ठाशयंविबृणोति ॥ ११ ॥ इतिनन्यवारयदितिपूर्वेणसंबंधः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दशे
ति मत्तःप्रमत्तउन्मत्तःश्रांतःक्रुद्धोबुभुक्षितः ॥ त्वरमाणश्चभीरुश्चलुब्धःकामोचतेदश ॥ अनुपदोक्ताःक्रोधादयश्चत्वारअध्यायादौचोक्ताः सत्यव्रतत्वादयश्चत्वारःपूर्वाध्यायांतेवि
श्वामित्रस्यतुष्टचर्थमनुकंपार्थमेवचेतिद्वौइत्येवंदशधर्मास्तद्वतः तद्वक्षुधेतिअन्यालाभोदर्शितः ॥ श्रमादित्यन्यान्वेषणाशक्तिरुक्ताअनुकंपापरदुःखेनदुःखित्वं रुपा परदुःखपरि

जानन्धर्मवसिष्ठस्तुनमांत्रातीतिभारत ॥ सत्यव्रतस्तदारोषंवसिष्ठेनसाकरोत् ८ गुणबुध्यातुभगवान्वसिष्ठःकृतवांस्तथा ॥ नचसत्य
व्रतस्तस्यतमुपांशुमबुध्यत ९ तस्मिन्नपरितोषोयःपितुरासीन्महात्मनः ॥ तेनद्वादशवर्षाणिनावर्षत्पाकशासनः १० तेनत्विदानींवह
तादीक्षांतांदुर्वहांभुवि ॥ कुलस्यनिष्कृतिस्तातकृतासावैभवेदिति ११ नतंवसिष्ठोभगवान्पित्रात्यक्तंन्यवारयत् ॥ अभिषेक्ष्याम्यहं
पुत्रमस्येत्येवंमतिर्मुनेः १२ सतुद्वादशवर्षाणिदीक्षांतामुद्वहद्वली ॥ उपांशुव्रतमास्थायमहत्सत्यव्रतोन्मत्त १३ अविद्यमानेमांसेतुवसि
ष्ठस्यमहात्मनः ॥ सर्वकामदुघांदोग्धींददर्शसन्तृपात्मजः १४ तांवैक्रोधाच्चमोहाच्चश्रमाच्चैवक्षुधादितः ॥ दशधर्मान्गतोराजाजघानजन
मेजय १५ तच्चमांसंस्वयंचैवविश्वामित्रस्यचात्मजान् ॥ भोजयामासतच्छुत्वावसिष्ठोप्यस्यचुक्रुधे ॥ क्रुद्धस्तुभगवान्वाक्यमिदमाहन्
पात्मजम् १६ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ पातयेयमहंकूरतवशंकुमसंशयम् ॥ यदितेद्वाविमौशंकूनस्यातांवैकृतौपुनः १७ पितुश्चा
परितोषेणगुरोर्दोग्धीवधेनच ॥ अप्रोक्षितोपयोगाच्चत्रिविधस्तेव्यतिक्रमः १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंत्रिण्यस्यशंकूनिनितानिदृष्ट्वा
महातपाः ॥ त्रिशंकुरितिहोवाचत्रिशंकुरितिसस्मृतः १९ विश्वामित्रस्तुदाराणामागतोभरणेकृते ॥ सतुतस्मैवरंप्रादान्मुनिःप्रीतास्त्रि
शंकवे २० छंद्यमानोवरेणाथवरंवब्रेनृपात्मजः ॥ सशरीरोब्रजेस्वर्गमित्येवंयाचितोमुनिः २१ अनादृष्टिभयेतस्मिन्गतेद्वादशवार्षिके
राज्येऽभिषिच्यपित्र्येतुयाजयामासतंमुनिः २२ मिषतांदेवतानांचवसिष्ठस्यचकौशिकः ॥ सशरीरंतदातंतुदिवमारोपयत्प्रभुः २३ त
स्यसत्यरथानामभार्याकैकयवंशजा ॥ कुमारंजनयामासहरिश्चंद्रमकल्मषम् २४

हारार्थोयत्नइतिविशेषःएतान्दशधर्मान्गतःसन्राजेतिभाविसंज्ञांगृहोत्वा ॥ १५ ॥ १६ ॥ शंकुपूर्वोक्तदोषम् इमौवक्ष्यमाणौ ॥ १७ ॥ शंकुत्रयमेवविबृणोति पितुरिति अ
प्रोक्षितोपयोगात्असंस्कृतमांसभक्षणात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भयेगतेविश्वामित्रप्रसादमात्रादितिशेषः ॥ २२ ॥ मिषतामित्यनादरेषष्टोपश्यतोदेवादोननाद
त्येत्यर्थःकौशिकोविश्वामित्रः ॥ २३ ॥ तस्यत्रिशंकोः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ शकादयोऽल्लेखभेदाः ॥ ३० ॥ निरसंतिस्मराज्यात्दूरीकुर्वन्तिस्मत्तद्वहन्तुर्नात्यर्थमिति ॥ ३१ ॥ गरेणविपेणसहजातइतिसगर
त्वंमातुर्गसंयोगेप्यमरणेहेतुमाह और्वस्येतिभार्गवेणऔर्वेण ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ निरसननिरस्तवान् अच्युतःपारपूर्णशक्तिः ॥ ३४ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः १३

सवैराजाहरिश्चंद्रश्चैशंकवइतिस्मृतः ॥ आहर्त्ताराजसूयस्यससम्नाडितिविश्रुतः २५ हरिश्चंद्रस्यपुत्रोभूद्रोहितोनामवीर्यवान् ॥ येने
दंरोहितपुरंकारितंराज्यसिद्धये २६ कृत्वा राज्यं सराजर्षिःपालयित्वात्वथप्रजाः ॥ संसारासारतांज्ञात्वाद्विजेभ्यस्तत्पुरंददौ २७ हरि
तोरोहितस्याथचंचुर्हारीतउच्यते ॥ विजयश्चसुदेवश्चचंचुपुत्रौबभूवतुः २८ जेताक्षत्रस्यसर्वस्यविजयस्तेनसंस्मृतः ॥ रुरुकस्तनयस्त
स्यराजधर्मार्थकोविदः २९ रुरुकस्यवृकःपुत्रोवृकाद्वाहुस्तुजज्ञिवान् ॥ शकैर्यवनकांबोजैःपारदैःपल्लवैःसह ३० हैहयास्तालजंधाश्च
निरस्यन्तिस्मृतंनृपम् ॥ नात्यर्थधार्मिकस्तातसहिधर्मयुगेभवत् ३१ सगरस्तुसुतोबाहोर्जज्ञेसहगरेणच ॥ और्वस्याश्रममागम्यभार्ग
वेणाभिरक्षितः ३२ आग्नेयमस्त्रंलब्ध्वाचभार्गवात्सगरोनृपः ॥ जिगायपृथिवींहत्वातालजंधान्सहैहयान् ३३ शकानांपल्लवानांचधर्म
निरसदच्युतः ॥ क्षत्रियाणांकुरुश्रेष्ठपारदानांसधर्मवित् ३४ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोहरिवंशपर्वणित्रिशंकुचरितकथनंनाम
त्रयोदशोऽध्यायः १३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंससगरोजातोगरेणैवसहाच्युतः ॥ किमर्थंचशकादीनांक्षत्रियाणांम
हौजसाम् १ धर्मकुलोचितंकुद्धोराजानिरसदच्युतः ॥ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वविस्तरेणतपोधन २ वैशंपायनउवाच ॥ बाहोर्ध्वसनिनस्तात
हतराज्यमभूत्किल ॥ हैहयैस्तालजंधैश्चशकैःसार्द्धविशांपते ३ यवनाःपारदाश्चैवकांबोजाःपल्लवाःसखाः ॥ एतेह्यपिगणाःपंचहैहयार्थेप
राक्रमन् ४ हतराज्यस्तदाराजासवैबाहुर्वनययौ ॥ पत्न्याचानुगतोदुःखीवनेप्राणानवासृजत् ५ पत्नीतुयादवीतस्यसगर्भापृष्ठतोऽन्वगात्
सपत्न्याचगरस्तस्यैदत्तःपूर्वमभूत्किल ६ सातुभर्तुश्चितांकृत्वावनेतामध्यरोहत ॥ और्वस्तांभार्गवस्तातकारुण्यात्समवारयत् ७ तस्या
श्रमेचतंगर्भंगरेणैवसहाच्युतं ॥ व्यजायतमहाबाहुंसगरंनामपार्थिवम् ८ और्वस्तुजातकर्मादितस्यकृत्वामहात्मनः ॥ अध्याप्यवेदशा
स्त्राणिततोऽस्त्रंप्रत्यपादयत् ९ आग्नेयंतुमहाघोरममरैरपिदुःसहं ॥ सतेनास्त्रबलेनाजौबलेनचसमन्वितः १० उत्पत्तिश्चरितंप्रोक्तंसगरस्यचतुर्द
शे ॥ सागरत्वंसमुद्रस्यतत्पुत्रोद्यमसंभवं ॥ १ ॥ कथंगरेणसहसन्कथंच्युतो नमृतइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ व्यसनिनःमृगयापरस्त्रोद्युतपरस्य ॥ ३ ॥ पंचशकादयः हैहयाइतितालजं
घाडितिचैकोराशिःतदर्थेहैहयार्थम् तद्राज्यसाधनार्थंपराक्रमनूपराक्रमंकृतवन्तः ४ राजासगरपिता ॥ ५ ॥ अन्वगात्वनमितिशेषः ६ ७ ८ अस्त्रंअस्त्रग्रामंप्रत्यपादयत्तददौ ॥ ९ ॥ १० ॥

पशूनिवप्राणिनइव ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ समयेनशरणागतोरक्षणीयद्वैतिशिष्टमर्यादया ॥ १४ ॥ धर्मजघाननक्षत्रधर्मात्त्यावितवान्यतोवेषान्यत्वंवेषांतरंतेपांचकार ॥ १५ ॥
 तदेवाहअर्द्धशकानामिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ स्वसादीन्विजित्यइमांवसुंधरांचविजित्यवाजिमेधायदीक्षितोभूत्वाअस्यांभुविअश्वंचप्रेरयामासेतिद्वयोःसंबंधः ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥ पूर्वदक्षिणेअग्निकोणेअपहतदंष्ट्रेणेतिशेषः ॥ २२ ॥ तेखनंतःपुत्राःहरिंआसेदुरितिद्वयोःसंबंधःआसेदुरित्यभिमुखंप्राप्यविषादंप्राप्ताइत्यर्थः ॥ २३ ॥ आदिपुरुषंप्र
 हैहयान्निजघानाशुक्रुद्धोरुद्रःपशूनिव ॥ आजहारचलोकेषुकीर्तिकीर्तिमतांवरः ११ ततःशकान्सयवनान्कांबोजान्पारदांस्तदा ॥ पृह
 वांश्चैवनिःशेषान्कर्तुंव्यवसितस्तदा १२ तेवध्यमानावीरेणसगरेणमहात्मना ॥ वसिष्ठंशरणंगत्वाप्रणिपेतुर्मनीषिणम् १३ वसिष्ठस्त्व
 यतान्दृष्ट्वासमयेनमहाद्युतिः ॥ सगरंवारयामासतेषांदत्त्वाभयंतदा १४ सगरःस्वांप्रतिज्ञांचगुरोर्वाक्यंनिशम्यच ॥ धर्मजघानतेषां
 वैवेषान्यत्वंचकारह १५ अर्द्धशकानांशिरसोमुंडंकृत्वाव्यसर्जयत् ॥ यवनानांशिरःसर्वकांबोजानांतथैवच १६ पारदामुक्तकेशाश्चपृह
 वाःश्मश्रुधारिणः ॥ निःस्वाध्यायवषट्काराःकृतास्तेनमहात्मना १७ शकायवनकांबोजाःपारदाश्चविशांपते ॥ कोलिसर्पाःसमहिषादा
 र्द्याश्चोलाःसकेरलाः १८ सर्वेतेक्षत्रियास्तातधर्मस्तेषांनिराकृतः ॥ वसिष्ठवचनाद्राजन्सगरेणमहात्मना १९ स्वसांस्तुषारांश्चोली
 श्चमद्रान्किष्किंधकांस्तथा ॥ कौतलांश्चतथावंगान्सात्वान्कौकणकांस्तथा २० सधर्मविजयीराजाविजित्येमांवसुंधराम् ॥ अश्वंवै
 प्रेरयामासवाजिमेधायदीक्षितः २१ तस्यचारयतःसोश्वःसमुद्रेपूर्वदक्षिणे ॥ वेलासमीपेऽपहतोभूमिचैवप्रवेशितः २२ सतंदेशंतदा
 पुत्रैःखानयामासपार्थिवः ॥ आसेदुस्तेततस्तत्रखन्यमानेमहार्णवे २३ तमादिपुरुषंदेवंहरिकृष्णंप्रजापतिम् ॥ विष्णुंकपिलरूपेणस्व
 पंतंपुरुषोत्तमम् २४ तस्यचक्षुःसमुत्थेनतेजसाप्रतिबुध्यतः ॥ दग्धास्तेवैमहाराजचत्वारस्त्ववशेषिताः २५ बर्हकेतुःसुकेतुश्चतथाध
 र्मरथोनृपः ॥ शूरःपंचजनश्चैवतस्यवंशकरोनृपः २६ प्रादाच्चतस्मैभगवान्हरिर्नारायणोवरान् ॥ अक्षयवंशमिक्ष्वाकोःकीर्तिचाप्य
 निवर्तनीम् २७ पुत्रंसमुद्रंचविभुःस्वर्गवासंतथाऽक्षयम् ॥ पुत्राणांचाक्षयालोकान्तस्ययेचक्षुषाहताः २८ समुद्रश्चार्धमादायववंदेतंम
 हीपतिम् ॥ सागरत्वंचलेभेसकर्मणातेनतस्यवै २९

कृतिप्रवर्तकंहरिंअविद्याकार्यहरंकृष्णंसदानंदरूपप्रजायाःपतिंस्वपंतंसमाध्यवस्थितंपुरुषोत्तमंअंतर्यामिणम् ॥ २४ ॥ तस्यप्रतिबुध्यतःयोगनिद्रांत्यजतःचक्षुःसमुत्थेनतेजसाअग्नि
 ना ॥ २५ ॥ २६ ॥ तस्मैसागराय ॥ २७ ॥ २८ ॥ ससमुद्रः तस्यसगरस्य ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशोटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अथ पंचदशेवंशो ह्यसमंजस उच्यते ॥ पंचजनापराख्यस्य सूर्यवंशसमाप्तिः ॥ १ ॥
 सगरस्येति विक्रान्ताः पराक्रमवन्तः ॥ १ ॥ २ ॥ कनीयसीपत्नीर्दलिनो संज्ञा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तुर्बी अलाबुम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अलाबुमध्यादलाबुपू
 रकाद्वीर्यादलाबुवोजानोवतत्रषष्टिसहस्राणि गर्भाणाम् ॥ ११ ॥ नारायणं नारायणीधंतेजः कपिलक्रोधाग्निं असमंजस एव पंचजनः ॥ १२ ॥ दिलीप एव खट्वांगः ॥ १३ ॥

तंचाश्वमेधिकं सोश्वं समुद्रादुपलब्धवान् ॥ आजहाराश्वमेधानां शतं समुद्रमायशाः ॥ पुत्राणां च सहस्राणि षष्टिस्तस्येति नः श्रुतम् ३०
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि सगरोत्पत्तिर्नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ६४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ सगरस्यात्मजा वीराः
 कथं जाता महात्मनः ॥ विक्रान्ताः षष्टिसहस्राविधिना केन वा द्विज १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वेभार्ये सगरस्यास्तां तपसा दग्धकिल्बिषे ॥
 ज्येष्ठा विदर्भदुहिता केशिनी नाम विश्रुता २ कनीयसी तु यातस्य पत्नी परमधर्मिणी ॥ अरिष्टनेमिदुहितारूपेणाप्रतिमाभुवि ३ और्वस्ता
 भ्यां वरं प्रादात्तन्निबोध जनाधिप ॥ षष्टिपुत्रसहस्राणि गृह्णात्वेका तपस्विनी ४ एकं वंशधरं त्वेका यथेष्टं वरयत्विति ॥ तत्रैका जगृहे पुत्रां
 लुब्धा शूरान् बहून्स्तथा ५ एकं वंशधरं त्वेका तथेत्याह च तामुनिः ॥ केशिन्यसूतसगरादसमंजसमात्मजम् ६ राजापंचजनो नाम बभूव सु
 महाबलः ॥ इतरा सुपुत्रे तुर्बी बीजपूर्णा मिति श्रुतिः ७ तत्र षष्टिसहस्राणि गर्भास्ते तिलसन्मिताः ॥ संबभूवुर्यथा कालं वटधुश्रयथाक्रमम्
 घृतपूर्णेषु कुम्भेषु तान् गर्भांस्त्रिदधे पिता ॥ धात्रीश्चैकैकशः प्रादात्तावतीरेव पोषणे ८ ततो दशसु मासेषु समुत्तस्थुर्यथा सुखम् ॥ कुमारा
 स्ते यथा कालं सगरप्रीतिवर्धनाः १० षष्टिपुत्रसहस्राणि तस्यैव मभवन् नृप ॥ गर्भादलाबुमध्याद्वैजातानि पृथिवीपते ११ तेषां नारायणं
 तेजः प्रविष्टानां महात्मनाम् ॥ एकः पंचजनो नाम पुत्रो राजा बभूव ह १२ सुतः पंचजनस्यासीदं शुमान्नाम वीर्यवान् ॥ दिलीपस्तनयस्तस्य
 खट्वांग इति विश्रुतः १३ येन स्वर्गादिहा गत्यमुहूर्तं प्राप्य जीवितम् ॥ त्रयोऽनुसंधिता लोका बुद्ध्या सत्येन चानघ १४ दिलीपस्य तु दाया
 दो महाराजो भगीरथः ॥ यः सगंगां सरिच्छ्रेष्ठामवातारय त प्रभुः १५ कीर्तिमान् समहाभागः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ समुद्रमानयच्चैनां दुहि
 तत्वेन कल्पयत् ॥ तस्माद्भागीरथी गंगा कथ्यते वंशचिंतकैः १६

अनुसंधिताः ध्यानबलेन तत्त्वतो ज्ञाताः बुद्ध्या सूक्ष्मया सत्येन ब्रह्मभावेन मुहूर्तमात्रेण चित्तैकाग्र्यं संपाद्य सर्वब्रह्मेति ज्ञातवानित्यर्थः ॥ १४ ॥ अवतारयत् स्वर्गात् भूभिमानोतवान् ॥

॥ १५ ॥ भागीरथी भगीरथस्यापत्यमिति ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ ऋतानिपर्णानिअक्षहृदयज्ञानविपर्याविभीतकस्थनलाग्रेप्रदर्शितानियेनसंस्तुतपर्णःनतुऋतुपर्णइतितन्नामाग्रे तत्पुत्रस्यापिआर्तिपर्णिरित्यपत्यंप्रत्ययेनप्रदर्शना
त् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ हेपार्थिवर्षभ ॥ २३ ॥ रामस्यप्रपितामहोदिलीपःखट्वांगारख्यदिलीपादन्यः ॥ २४ ॥ दीर्घबाहूरघुरेव ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ निषधात्म

भगीरथसुतोराजाश्रुतइत्यभिविश्रुतः ॥ नाभागस्तुश्रुतस्यासीत्पुत्रःपरमधार्मिकः १७ अंबरीषस्तुनाभागिःसिंधुद्वीपपिताऽभवत् ॥ अ
युताजित्तुदायादःसिंधुद्वीपस्यवीर्यवान् १८ अयुताजित्सुतस्त्वासीद्वतपर्णोमहायशः ॥ दिठ्याक्षहृदयज्ञोवैराजानलसखोबली १९
ऋतपर्णसुतस्त्वासीदार्तपर्णिर्महीपतिः ॥ सुदासस्तस्यतनयोराजात्विंद्रसखोऽभवत् २० सुदासस्यसुतस्त्वासीत्सौदासोनामपार्थिवः ॥
ख्यातःकल्माषपादोवैनाम्नामित्रसहस्तथा २१ कल्माषपादस्यसुतःसर्वकर्मेतिविश्रुतः ॥ अनरण्यस्तुपुत्रोभूद्विश्रुतःसर्वकर्मणः २२ अ
नरण्यसुतोनिघ्नोनिघ्नपुत्रोबभूवतुः ॥ अनमित्रोरघुश्चैवपार्थिवर्षभसत्तमौ २३ अनमित्रस्यधर्मात्माविद्वान्दुलिदुहोभवत् ॥ दिलीपस्त
नयस्तस्यरामस्यप्रपितामहः २४ दीर्घबाहुर्दिलीपस्यरघुर्नाम्नाभवत्सुतः ॥ अयोध्यायामहाराजोरघुश्चासीन्महाबलः २५ अजस्तु
रघुतो जज्ञेअजादशरथोऽभवत् ॥ रामोदशरथाजज्ञेधर्मात्मासुमहायशः २६ रामस्यतनयोजज्ञेकुशइत्यभिविश्रुतः ॥ अतिथिस्तु
कुशाजज्ञेनिषधस्तस्यचात्मजः २७ निषधस्यनलःपुत्रोनभःपुत्रोनलस्यतु ॥ नभस्यपुंडरीकस्तुक्षेमधन्वाततःस्मृतः २८ क्षेमधन्वसु
तस्त्वासीद्देवानीकःप्रतापवान् ॥ आसीदहीनगुर्नामदेवानीकसुतःप्रभुः २९ अहीनगोसुदायादःसुधन्वानामपार्थिवः ॥ सुधन्वनः
सुतश्चैवततो जज्ञेऽनलोत्पः ३० उक्थोनामसधर्मात्माऽनलपुत्रोबभूवह ॥ वज्रनाभःसुतस्तस्यउक्थस्यचमहात्मनः ३१ शंखस्तस्य
सुतोविद्वान्ध्युषिताश्वइतिश्रुतः ॥ पुष्पस्तस्यसुतोविद्वान्अर्थसिद्धिस्तुतत्सुतः ३२ सुदर्शनःसुतस्तस्यअग्निवर्णःसुदर्शनात् ॥ अग्नि
वर्णस्यशीघ्रस्तुशीघ्रस्यतुमरुःसुतः ३३ मरुस्तुयोगमास्थायकलापद्वीपमास्थितः ॥ तस्यासीद्विश्रुतवतःपुत्रोराजावृहद्वलः ३४ नलौद्वावे
वविख्यातौपुराणेभरतर्षभ ॥ वीरसेनात्मजश्चैवयश्चेक्ष्वाकुकुलोद्भवः ३५ इक्ष्वाकुवंशप्रभवाःप्राधान्येनेहकीर्तिताः ॥ एतेविवस्वतोवंशे
राजानोभूरितेजसः ३६ पठन्सम्यगिमांसृष्टिमादित्यस्यविवस्वतः ॥ श्राद्धदेवस्यदेवस्यप्रजानांपुष्टिदस्यच ३७

जोनलोवीरसेनसुतान्नलादन्यःनलौद्वावितिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ २८ ॥ २९ ॥ अतएवसुधन्वनःसुतइत्यर्थः अनलइतिच्छेदःतृतीयस्यनलस्याभावात् ॥ ३० ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

एतिप्राप्नोतिविरजाः निवृत्तरागः ॥ ३८ ॥ इतिहरेर्वंशोटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इतोऽग्रेषां द्रक्लपेवैनवाध्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ तत्रादौ षोडशेऽध्याये
तत्रोपोद्धात उच्यते ॥ १ ॥ एवं वंशानुकीर्तनं श्रुत्वा तत्र प्रागुक्तं यमस्य मनुर्वैवस्वतः पूर्वश्राद्धदेवः प्रजापतिर्यमश्चेति श्राद्धदेवत्वं वैवस्वतं पितृणां च यमराज्येऽभ्यपेक्षयदिति पितृराज्य
त्वं चोक्तम् तत्र कित् श्राद्धं केचते पितर इति पृच्छति कथमित्यादिना विवस्वतः सुतस्येति शेषः यमस्य कथं श्राद्धदेवत्वमित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पितृविद्यावंशमा

प्रजावानेति सायुज्यमादित्यस्य विवस्वतः ॥ विपाप्माविरजाश्चैव आयुष्मांश्च भवत्युत ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंश
पर्वणि आदित्यस्य वंशाऽनुकीर्तनं नाम पंचदशोऽध्यायः १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं वै श्राद्धदेवत्वं आदित्यस्य विवस्व
तः ॥ श्रोतुमिच्छामि विप्राग्र्य श्राद्धस्य च परं विधिम् १ पितृणामादिसर्गं च कएते पितरः स्मृताः ॥ एवं च श्रुतमस्माभिः कथ्यमानं द्विजाति
भिः २ स्वर्गस्थाः पितरो ये च देवानामपि देवताः ॥ इति वेदविदः प्राहुरेतदिच्छामि वेदितुम् ३ ये च तेषां गणाः प्रोक्ता यच्च तेषां बलं परम् ॥
यथा च कृतमस्माभिः श्राद्धं प्रीणाति वै पितॄन् ४ प्रीताश्च पितरो ये स्म श्रेयसा योजयंति हि ॥ एवं वेदितुमिच्छामि पितृणां सर्गमुत्तमम् ५
॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि पितृणां सर्गमुत्तमम् ॥ यथा च कृतमस्माभिः श्राद्धं प्रीणाति वै पितॄन् ॥ प्रीताश्च पितरो ये स्म श्रेय
सा योजयंति हि ६ मार्कण्डेयेन कथितं भीष्माय परिपृच्छते ॥ अपृच्छद्धर्मराजो हि शरतलपगतं पुरा ॥ एवमेव पुरा प्रश्रंयन्मां त्वं परिपृच्छसि
७ तत्ते नु पूर्वावक्ष्यामि भीष्मेणोदाहृतं यथा ॥ गीतं स नत्कुमारेण मार्कण्डेयाय पृच्छते ८ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुष्टिकामेन धर्मज्ञ कथं पुष्टिरवाप्य
ते ॥ एतद्वै श्रोतुमिच्छामि किं कुर्वाणो न शोचति ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्राद्धैः प्रीणाति हि पितॄन् सर्वकामफलैस्तु यः ॥ तत्परः प्रयतः श्राद्धी
प्रेत्य चेह च मोदते १० पितरो धर्मकामस्य प्रजाकामस्य च प्रजाम् ॥ पुष्टिकामस्य पुष्टिं च प्रयच्छंति युधिष्ठिर ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ व
र्त्तते पितरः स्वर्गं केषां चिन्नरके पुनः ॥ प्राणिनां नियतं वापि कर्म जं फलमुच्यते १२ श्राद्धानि चैव कुर्वन्ति फलकामाः सदानराः ॥ अभिसंधाय
पितरं पितुश्च पितरं तथा १३ पितुः पितामहं चैव त्रिपु पिंडेषु नित्यशः ॥ तानि श्राद्धानि दत्तानि कथं गच्छंति वै पितॄन् १४

ह हंतेत्यादिना ॥ ६ ॥ सनत्कुमारान् मार्कण्डेयो मार्कण्डेयात् भीष्मो भीष्माद्धर्मराज इति महद्भिः प्रवर्तितत्वात् श्रेष्ठतरेयं विद्येति भावः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तत्परः पितृप्रीतिपरः श्राद्धी
श्राद्धकर्ता ॥ १० ॥ धर्मकामस्य धर्ममिति शेषः ॥ ११ ॥ श्राद्धैः पितॄन् प्रीणातीत्येतदाक्षिपति वर्त्तत इति त्रिभिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

पितरोधर्मादीन्प्रयच्छंतीत्येतदाक्षिपति कथंचेति अन्येनरकादिस्थेभ्यः कान्मानुषान्देवताभूतान्वावयंपितृन्यजामइतिप्रश्नः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रत्यक्षमतिक्रम्यापि शास्त्रोक्तमेवश्राद्धकर्मकर्तव्यमित्याख्यायिकामुखेनप्रश्नोत्तरमवतारयति अत्रेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ कल्पेवौधाथानादिसूत्रे ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ व्यवस्थानंति

कथंचशक्तास्तेदातुंनरकस्थाःफलंपुनः ॥ केवातेपितरान्येस्मकान्यजामोवयंपुनः १५ देवाअपिपितृन्स्वर्गेयजंतीतिचनःश्रुतं ॥ एत दिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहाद्युते १६ सभवान्कथयत्वेतांकथाममितबुद्धिमान् ॥ यथादत्तंपितृणांवैतारणायेहकल्पते १७ भीष्मउ वाच ॥ ॥ अत्रतेकीर्तयिष्यामियथाश्रुतमरिंदम ॥ येचतेपितरोऽन्येस्मयान्यजामोवयंपुनः ॥ पित्राममपुरागीतंलोकांतरगतेनवै १८ श्राद्धकालेममपितुर्मयापिंडःसमुद्यतः ॥ तंपिताममहस्तेनभित्वाभूमिमयाचत १९ हस्ताभरणपूर्णेनकेयूराभरणेनच ॥ रक्तांगुलितले नाथयथादृष्टःपुरामया २० नैषकल्पेविधिर्दृष्टइतिसंचित्यचाप्यहम् ॥ कुशेष्वेवततःपिंडंदत्तवानविचारयन् २१ ततःपितामसुप्रीतो वाचामधुरयातदा ॥ उवाचभरतश्रेष्ठप्रीयमाणोमयानघ २२ त्वयादायादवानस्मि कृतार्थोमुत्रचेहच ॥ सत्पुत्रेणत्वयापुत्रधर्मज्ञेनवि पश्चिता २३ मयातुतवजिज्ञासाप्रयुक्तैषादृढव्रत ॥ व्यवस्थानंतुधर्मेषुकर्तुंलोकस्यचानघ २४ यथाचतुर्थधर्मस्यरक्षितालभतेफलम् पापस्यहितथामूढःफलंप्राप्नोत्यरक्षिता २५ प्रमाणंयद्विकुरुतेधर्माचारेषुपार्थिवः ॥ प्रजास्तदनुवर्ततेप्रमाणाचरितंसदा २६ त्वयाचभ रतश्रेष्ठवेदधर्माश्चशाश्वताः ॥ कृताःप्रमाणंप्रीतिश्चममनिर्वर्तितातुला २७ तस्मात्तवाहंसुप्रीतःप्रीत्याचवरमुत्तमम् ॥ ददामितं प्रतीच्छत्वांत्रिषुलोकेषुदुर्लभम् २८ नतेप्रभवितामृत्युर्यावज्जीवितुमिच्छसि ॥ त्वत्तोभ्यनुज्ञांसंप्राप्यमृत्युःप्रभवितातव २९ किंवातेप्रा र्थितंभूयोददामिवरमुत्तमम् ॥ तद्ब्रूहिभरतश्रेष्ठयत्तेमनसिवर्तते ३० इत्युक्तवंतंतमहमभिवाद्यकृतांजलिः ॥ अब्रुवंकृतकृत्योहंप्रसन्नेत्वयि सत्तम ३१ यदित्वनुग्रहंभूयस्त्वत्तोर्हामिमहाद्युते ॥ प्रश्नमिच्छामि वैकिंचिद्व्याहृतंभवतास्वयम् ३२ समामुवाचधर्मात्माब्रूहिभीष्मय दिच्छसि ॥ छेत्तास्मिसंशयंसर्वयन्मांपृच्छसिभारत ३३ अपृच्छंतमहंतातंतत्रांतर्हितमेवच ॥ गतंसुकृतिनांलोकंकौतूहलसमन्वितः ३४

ष्टाम् ॥ २४ ॥ चतुर्थंअंशं तथाचतुर्थमेवांशम् ॥ २५ ॥ प्रमाणाचरितंधर्मेप्रमाणभूतस्यराज्ञाचरितं ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रतीच्छप्रतिगृहाण ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ व्याहृतंउक्तं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

श्रूयंत इति कर्मणा पितृलोको विद्यया देवलोक इति श्रुतेः ब्रह्मलोकादवाचीनाः लोकाः पितृलोका इत्युच्यन्ते देवलोकपदेन ब्रह्मलोकः एवं तदुभयप्रापकौ मार्गौ च पितृयानदेवयानौ तत्र स्वर्लोकस्थानां देवानां तदूर्ध्वलोकत्रयगताः पितरो देवतात्वेन मान्याः इति गम्यते देवाः पितरः पितरो देवा इति देवानां पितृणां चाभिदोऽपि श्रूयते अन्ये जनकादयो मृतास्तेभ्यो निरुष्टाः पितरः इत्युच्यन्त इति त्रैधासंशये वयं कान्यजामह इति प्रश्नः ॥ ३५ ॥ तत्र पित्रादीनां देवताभावं प्राप्य स्वर्गादूर्ध्वस्थाने स्थितान् दत्तं श्राद्धं प्रीणा तु लोकांतरगतांस्तु तान् कथं प्रीणयेदिति पृच्छति कथमिति ॥ ३६ ॥ कानिति यद्यधःस्थाः पितरः कथं तर्हि तान् देवाद्यायजेरन् यद्युपरिस्थास्तर्हि कथमस्मदादयोऽल्पपुण्यास्तत्र गच्छेरन्ततः पक्षद्वयेऽपि श्राद्धदानं व्यर्थमित्याक्षेपाभिप्रायः

॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयन्ते पितरो देवा देवानामपि देवताः ॥ देवाश्च पितरो न्येवा कान्यजामो वयं पुनः ३५ कथंच दत्तमस्माभिः श्राद्धं प्रीणा त्यथो पितृन् ॥ लोकांतरगतांस्तात किन्नु श्राद्धस्य वा फलम् ३६ कान्यजंति स्म लोका वै स देवनरदानवाः ॥ स यक्षोरगगंधर्वासकिन्नरमहो रगाः ३७ अत्र मे संशयस्तीव्रः कौतूहलमतीव च ॥ तद्ब्रूहि मम धर्मज्ञ सर्वज्ञो ह्यसि मे मतः ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य भीष्मस्योवाच वै पिता ३८ ॥ शंतनुरुवाच ॥ संक्षेपेणैव ते वक्ष्ये यन्मां पृच्छसि भारत ॥ पितरश्च यथोद्भूताः फलं दत्तस्य चानघ ३९ पितृणां कारणं श्राद्धेशूणु सर्वं समा हितः ॥ आदिदेवसुतास्तात पितरो दिवि देवताः ४० तान्यजंति स्म वै लोकाः स देवा सुरमानुषाः ॥ स यक्षोरगगंधर्वाः स किन्नरमहोर गाः ४१ आप्यायिताश्च ते श्राद्धैः पुनराप्याययन्ति च ॥ जगत्स देवगंधर्वमिति ब्रह्मानुशासनम् ४२ तान्यजस्व महाभाग श्राद्धैरश्रयैरतंद्रि तः ॥ ते ते श्रेयोविधास्यन्ति सर्वकामफलप्रदाः ४३ त्वया चाराध्यमानास्ते नाम गोत्रादिकीर्तनैः ॥ अस्मानाप्याययिष्यन्ति स्वर्गस्थान पिभारत ४४ मार्कण्डेयस्तु तेषामेतत्सर्वं प्रवक्ष्यति ॥ एष वै पितृभक्तश्च विदितात्मा च भारत ४५ उपस्थितश्च श्राद्धेद्यममैवानुग्रहाय वै ॥ एनं पृच्छ महाभागमित्युक्त्वांतरधीयत ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे हरिवंशपर्वणि श्राद्धकल्पप्रसंगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो हंतस्य वचनान् मार्कण्डेयं समाहितः ॥ प्रश्नं तमेवान्वपृच्छं यन्मे पृष्ठः पुरापिता १

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आदिदेवसुताः ब्रह्मणः पुत्राः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ते देवादिभिस्तर्पिताः संतः जगत्भूरादिलोकान् तत्रस्थांश्च देवगंधर्वमनुष्यादीनां अप्याययन्ति योगबले न तस्माद्यत्र कुत्र स्थितान् पित्रादीन् त एवं श्राद्धोपमन्नादिकं प्रापयन्ति इष्टं च यजमानाय प्रयच्छन्ति मुक्तेषु तु पितृषु स्वयंतृप्ताः संतो यजमानमेव त्रिवर्गेण तर्पयन्तीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ अश्रयैः मुख्य कल्पानुष्ठितैः अद्रितः अनलसः ॥ ४३ ॥ अस्मान् पित्रादीन् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इति हरिवंशोऽष्टोकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ उक्तं सप्तदशेऽध्याये पितृत्वं युक्तिसं भवम् ॥ आदिदेवसुतानां च तत्पुत्राणां परस्परम् ॥ १ ॥ ततो हं मे मया ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हेनारायण गुणात्मकमायामयशरीरतपोवीर्यात्मतपःसामर्थ्यात्समुत्पन्नं आविर्भूतमपि त्वां अहंतस्वतः कथं विद्यां इति अहंतं अपृच्छामि
तियोजना स्वमतमाह दैवतं हीति ॥ ९ ॥ स्मयमानो गवित इव तैलयातपः सुचरितं नेति मामाहेति शेषः ॥ १० ॥ क्षणेनेति पूर्व अंगुष्ठमात्रोपि क्षणात् महापुरुषलक्षणोऽभूदित्यर्थः

समामुवाच धर्मात्मा मार्कण्डेयो महातपाः ॥ भीष्मवक्ष्यामि कात्स्न्येन शृणुष्व प्रयतो न घ २ अहं पितृप्रसादाद्वैदीर्घायुष्वमवाप्तवान् ॥ पि
तृभक्त्यैवलब्धं च प्राग्लोके परमं यशः ३ सोऽहं युगस्य पर्यं ते बहु वर्ष सहस्रिके ॥ अधिरुह्य गिरिमेरुतपोतप्यं सुदुश्चरम् ४ ततः कदाचित्प
श्यामिदिवं प्रज्वाल्य तेजसा ॥ विमानं महदायांतमुत्तरेण गिरेस्तदा ५ तस्मिन् विमाने पर्यं केज्ज्वलितादित्यसन्निभम् ॥ अपश्यंतत्र चैवाहं
शयानं दीप्ततेजसम् ६ अंगुष्ठमात्रं पुरुषमग्नावग्निमिवाहितम् ॥ सोहंतस्मै नमस्कृत्य प्रणम्य शिरसा विभुम् ७ सन्निविष्टं विमानस्थं पा
द्यार्घ्याभ्यामपूजयम् ॥ अपृच्छं चैव दुर्धर्षं विद्यामत्वां कथं विभो ८ तपोवीर्यात्समुत्पन्नं नारायणगुणात्मकम् ॥ दैवतं ह्यसि देवानामिति मेवर्तते
मतिः ९ समामुवाच धर्मात्मा स्मयमान इवानघ ॥ न ते तपः सुचरितं येन मांनावबुध्यसे १० क्षणेनैव प्रमाणं स विभ्रद न्यदनुत्तमम् ॥ रूपेण
नमया कश्चिद्दृष्टपूर्वः पुमान् क्वचित् ११ ॥ स नत्कुमार उवाच ॥ ॥ विद्धि मां ब्रह्मणः पुत्रं मानसं पूर्वजं विभोः ॥ तपोवीर्यसमुत्पन्नं नारायणगुणा
त्मकम् १२ स नत्कुमार इति यः श्रुतो देवेषु वै पुरा ॥ सोऽस्मि भार्गव भद्रं ते कं कामं करवाणिते १३ ये त्वन्ये ब्रह्मणः पुत्राय वीर्यांस्तुते मम ॥
भ्रातरः सप्तदुर्धर्षास्तेषां वंशाः प्रतिष्ठिताः १४ क्रतुर्वासिष्ठः पुलहः पुलस्त्योऽत्रिस्तथांगिराः ॥ मरीचिस्तु तथा धीमान् देवगंधर्वसेविताः ॥
त्रील्लोकान्धारयंती मान्देवगंधर्वपूजिताः १५ वयंतु यतिधर्माणः संयोज्यात्मानमात्मनि ॥ प्रजाधर्मं च कामं च व्यपहाय महामुने १६ यथो
त्पन्नस्तथैवाहं कुमार इति विद्धि माम् ॥ तस्मात्स नत्कुमारेति नामैतन्मे प्रतिष्ठितं १७ मद्भक्त्या ते तपश्चीर्णं मम दर्शनकांक्षया ॥ एष दृष्टोऽस्मि
भवता कं कामं करवाणिते १८ इत्युक्तं तं तमहं प्रत्यवोचं सनातनम् ॥ अनुज्ञातो भगवता प्रीयमाणेन भारत १९ ततो ह मे नमर्थं वै तमपृच्छं
सनातनं ॥ पृष्टः पितृणां सर्गं च फलं श्राद्धस्य चानघ २०

॥ ११ ॥ नारायणस्य गुणः शुद्धं सत्त्वं तदात्मकम् ॥ १२ ॥ हे भार्गव भृगुवंशज ॥ १३ ॥ वीर्यांसः कनिष्ठाः ॥ १४ ॥ १५ ॥ वयं त्विति बहुवचनं सनकादीनां तर्भाष्य ॥
॥ १६ ॥ सनत् निरंतरं कुमार इव रागद्वेषादिशून्य इति सनत् कुमारपदस्य निर्वचनमाह यथेति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

बहुवार्षिकेकथांतेचिरादधायाःकथायाअंतेमामुवाच रमेअहंत्वयातुप्यामिप्रश्नेनसंतुष्टोस्मि ॥ २१ ॥ देवानिति तेस्वपितरंउत्सृज्य फलार्थिनइंद्रियप्रीणनारूपदृष्टफलार्थिनः ॥ २२ ॥ ततोलोकोपितदनुसारोअमुह्यत ॥ २३ ॥ २४ ॥ व्यभिचारःपूज्यपूजातिक्रमः आत्मपूजाचव.युष्माभिः यथैतैरहमवज्ञातएवंएतत्पुत्राअप्येतानशिष्यत्वेनावजानंत्वि त्याशयेनाह पुत्रानात ॥ २५ ॥ आर्तवत्नोचत्वापादनात्पोडितइवप्रयतात्मानःनिगृहीतचित्ताः ध्यानेनालोच्यप्रायश्चित्तानिशंशंसुरित्यर्थः ॥ २६ ॥ तानिचवडम्ननःकर्मजा निस्तोत्रेणभक्तिश्रद्धापुरस्कृतेनध्यानेननमस्कारादिक्रिययाचजातानेत्यर्थः ॥ २७ ॥ प्रायइति भोपुत्रकाः यूयंलब्धसंज्ञाःप्राप्तज्ञानाः भवतइतिशेषः कुतःलब्धसंज्ञाः यतः प्रा

चिच्छेदसंशयंभीष्मसतुदेवेश्वरोमम ॥ समामुवाचधर्मात्माकथांतेबहुवार्षिके ॥ रमेत्वयाहंविप्रर्षेशृणुसर्वंयथातथम् २१ देवानसृजतब्र ह्मा मांयक्ष्यंतीतिभार्गव ॥ तमुत्सृज्यतथात्मानंअयजंस्तेफलार्थिनः २२ तेशप्ताब्रह्मणामूढानष्टसंज्ञादिवौकसः ॥ नस्मकिंचिद्विजानंति ततोलोकोप्यमुह्यत २३ तेभूयःप्रणताःशप्ताःप्रायाचंतपितामहम् ॥ अनुग्रहायलोकानांततस्तानब्रवीदिदम् २४ प्रायश्चित्तंचरध्वंवैव्यभि चारोहिवःकृतः ॥ पुत्रांश्चपरिपृच्छध्वंततोज्ञानमवाप्स्यथ २५ प्रायश्चित्तक्रियार्थंतेपुत्रान्प्रच्छुरार्तवत् ॥ तभ्यस्तेप्रयतात्मानःशंशंसु स्तनयास्तदा २६ प्रायश्चित्तानिधर्मज्ञावाड्मनःकर्मजानिवै ॥ शंसंतिकुशलानित्यंचक्षुर्भ्यामपिनित्यशः २७ प्रायश्चित्तार्थतत्त्वज्ञाल ब्धसंज्ञादिवौकसः ॥ गम्यतांपुत्रकाश्चेतिपुत्रैरुक्ताश्चेतेतदा २८ अभिशप्तास्तुतेदेवाःपुत्रवाक्येननिदिताः ॥ पितामहमुपागच्छन्सं शयच्छेदनायवै २९ ततस्तानब्रवीद्देवोयूयंवैब्रह्मवादिनः ॥ तस्माद्यदुक्तंयुष्माकंतत्तथानतदन्यथा ३० यूयंशरीरकर्तारिस्तेषांदेवाभावि ष्यथ ॥ तेतुज्ञानप्रदातारःपितरोवोनसंशयः ३१ अन्योन्यंपितरोयूयंतंचैवेतिनसंशयः ॥ देवाश्चपितरश्चैवतदुध्यध्वांदिवौकसः ३२ ततस्तेपुनरागम्यपुत्रानूचुर्दिवौकसः ॥ ब्रह्मणाच्छिन्नसंदेहाःप्रीतिमंतःपरस्परम् ३३ यूयंवैपितरोस्माकंयैर्वयंप्रतिबोधिताः ॥ धर्मज्ञाः कश्चवःकामःकोवरोवःप्रदीयताम् ३४

यश्चित्तस्यअर्थतत्वंप्रयोजनयाथात्म्यंतदभिज्ञाः तच्चयेभ्योजन्मविद्याचलभ्यतेतेवाडम्ननःकर्मभिर्यष्टव्याइति ॥ २८ गम्यतामित्युक्तास्तेपितामहमुपागच्छन्नितिसंबंधः अभिशप्ताः पुत्रकाइतिवदद्भिः पुत्रैःपराभूताः संशयस्तुकथमस्मत्पुत्राःसंतोऽस्मान्पुत्राइतिसंबोधयंतीतिएतद्युक्तमयुक्तंवेत्येवंरूपस्तस्यछेदनाय ॥ २९ ॥ ब्रह्मवादिनःयस्तानिविजानात्सापि तुःपि तासंगितेमंत्रार्थज्ञाःभवंतःअतोयतैरुक्तंतत्तथैवतत्संशयःकार्यः यःपुमानूतानिश्रुतिगुह्यानिविजानात्विजानीयात्सपितुःपितासम्बोध्यतेइतिमंत्रपदानामर्थः ॥ ३० ॥ यूयमितिश्लोकत्रयेणदेवाःपितरःपितरोदेवाः इतिमंत्रपादार्थमुपबृंहयति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ श्राद्धैरेति पितरोलौकिकाः युष्माभिर्दिव्यैः पितृभिराप्यायमानाः स्वयंच आप्यायिताः संतः स्वाधिदेवताः सोमवर्द्धयन्ति तर्पयन्ति छांदोग्ये तद्यज्ञं प्रथममागच्छेत्तद्धोमीयमिति प्राणाग्निहोत्रे आध्यात्मिकदेवतातृप्त्या आधिदैविकदेवतातृप्तेर्दर्शनात् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भावयिष्यन्ति वर्द्धयिष्यन्ति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति हरिवंशे टोकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ सप्तानां पितृमुख्यानां नामस्थानविभेदतः ॥ वर्णनं क्रियते ध्यायेऽष्टादशे संशयापहं ॥ १ ॥ एवं पितृणामुत्पत्तिमुक्त्वा ते

यदुक्तं चैव युष्माभिस्तत्तथानतदन्यथा ॥ उक्ताश्च यस्माद्युष्माभिः पुत्रका इति वैवयम् ॥ तस्माद्भवंतः पितरो भविष्यन्ति न संशयः ३५ यानि पृथातु पितृन् श्राद्धैः क्रियाः काश्चित् करिष्यति ॥ राक्षसादानवानागाः फलं प्राप्स्यन्ति तस्य तत् ३६ श्राद्धैराप्यायिताश्चैव पितरः सोममव्ययम् ॥ आप्यायमाना युष्माभिर्वर्द्धयिष्यन्ति नित्यदा ३७ श्राद्धैराप्यायितः सोमोलोकानां प्याययिष्यति ॥ समुद्रपर्वतवनं जंगमाजंगमैर्घृतं ३८ श्राद्धानि पुष्टिकामाश्च ये करिष्यन्ति मानवाः ॥ तेभ्यः पुष्टिं प्रजाश्चैव दास्यन्ति पितरः सदा ३९ श्राद्धे ये च प्रदास्यन्ति त्रीन् पिडान्नाम गोत्रतः ॥ सर्वत्र वर्तमानांस्तान् पितरः सपिता महान् ॥ भावयिष्यन्ति सततं श्राद्धदानेन तर्पिताः ४० एवमाज्ञापितं पूर्वं ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ इति तद्वचनं सत्यं भवत्वद्यदि वै कसः ॥ पुत्राश्च पितरश्चैव वयं सर्वे परस्परम् ४१ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ त एते पितरो देवा देवाश्च पितरस्तथा ॥ अन्योन्यं पितरो ह्येते देवाश्च पितरश्च ह ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे पर्वणि सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ ४३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्तो हं भगवता देवदेवेन भास्वता ॥ सनत्कुमारेण पुनः पृष्टवान् देवमव्ययम् १ संदेहममरश्रेष्ठं भगवंतमरिंदमम् ॥ निबोध तन्मे गांगेय निखिलं सर्वमादितः २ कियंतो वै पितृगणाः कस्मिँल्लोके प्रतिष्ठिताः ॥ वर्तन्ते देवप्रवरा देवानां सोमवर्द्धनाः ३ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ सप्तैते यजतां श्रेष्ठस्वर्गे पितृगणाः स्मृताः ॥ चत्वारो मूर्तिमंतश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः ४ तेषां लोकं विसर्गं च कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ॥ प्रभावं च महत्त्वं च विस्तरेण तपोधन ५ धर्ममूर्तिधरास्तेषां त्रयो ये परमागणाः ॥ तेषां नामानि लोकांश्च कथयिष्यामि तच्छृणु ६

पांगणभेदानाह इत्युक्त इत्यध्यायेन देवं तमेव सनत्कुमारम् ॥ १ ॥ २ ॥ सोमवर्द्धनाः श्राद्धद्वारा ॥ ३ ॥ चत्वारोगणाः सुकालाः आंगिरसः सुस्वधाः सोमपाश्चेत्येते मूर्तिमंतः कर्मजदिव्यविग्रहवंतः त्रयः वैराजाः अग्निष्वात्ताः बर्हिषदश्चेति एते अमूर्ताः कामरूपाः आकाशादपि महान्तः परमाणूदरेऽपि प्रविशन्तीति तादृशसामर्थ्यवंतः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अस्याहं तत्त्वात् प्रथमं त्रीन् गणानाह धर्मेति ॥ ६ ॥

यत्रयेषुलोकेषुलोकाःविषयाः सनातनाःनित्याविर्भूताः यत्रातीतमनागतंव्यवहितंविप्रकृष्टंचसर्ववर्तमानंसन्निहितमेवेत्यर्थः भास्वराश्चिन्मात्रशरीराअभौतिकाः विराजस्यप्रजापते
 र्मानसाः पुत्राः मनोमात्रशरीराः ॥ ७॥८॥ एतद्वितीयेयोगभ्रष्टाःनिर्गुणंब्रह्मअप्राप्य सगुणमात्रशरणाअपिपरवैराग्याभावात्सनातनान्प्रजापतिलोकान्प्राप्यापिप्रजापतिनासह
 कल्पांतेमुक्तिमलब्ध्वापुनःकल्पांतरेसनकादिरूपेणब्रह्मवादिरूपेणब्रह्मवादिनोभूत्वाप्रजापतितएवजायंते ॥ ९ ॥ तदनंतरंमुच्यंतइत्याह तेत्विति ॥ १० ॥ ११ ॥ सोमपा
 नांसोमंपाययंतिवर्द्धयंतितेसोमपास्तेषांश्राद्धानिदत्तत्सालोक्यंप्राप्यतद्वदेवमुक्तिंप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ एवंस्त्रियोपिअधिकारंसातिश्राद्धंदत्तः पितृकन्यावदुत्तरोत्तरंउत्तमं

लोकाःसनातनानामयत्रतिष्ठंतिभास्वराः ॥ अमूर्त्यःपितृगणास्तेवैपुत्राःप्रजापतेः ७ विराजस्यद्विजश्रेष्ठैराजाइतिविश्रुताः ॥ यजं
 तितान्देवगणाविधिदृष्टेनकर्मणा ८ एतेवैयोगविभ्रष्टालोकान्प्राप्यसनातनान् ॥ पुनर्युगसहस्रांतेजायंतेब्रह्मवादिनः ९ तेतुप्राप्यस्मृ
 तिभूयःसांख्ययोगमनुत्तमम् ॥ यांतियोगगतिंसिद्धाःपुनरावृत्तिदुर्लभाम् १० एतस्युःपितरस्तातयोगिनांयोगवर्द्धनाः ॥ आप्याययं
 तियेपूर्वसोमंयोगबलेनच ११ तस्माच्छ्राद्धानिदेयानियोगिनांतुविशेषतः ॥ एषवैप्रथमःसर्गःसोमपानांमहात्मनाम् १२ एतेषांमा
 नसीकन्यामेनानाममहागिरेः ॥ पत्नीहिमवतःश्रेष्ठायस्यामैनाकउच्यते १३ मैनाकस्यसुतःश्रीमान्क्रौंचोनाममहागिरिः ॥ पर्वतप्र
 वरःपुत्रोनानारत्नसमन्वितः १४ तिस्रःकन्यास्तुमेनायांजनयामासशैलराट् ॥ अपर्णीमेकपर्णीचतृतीयामेकपाटलाम् १५ तपश्चरं
 त्यःसुमहदुश्चरंदेवदानवैः ॥ लोकान्संतापयामासुस्तास्तिस्त्रःस्थाणुजंगमान् १६ आहारमेकपर्णेनएकपर्णासमाचरत् ॥ पाटलापु
 ष्पमेकंचआदधावेकपाटला १७ एकातत्रनिराहारातांमाताप्रत्यषेधयत् ॥ उमाइतिनिषधंतीमातृस्नेहेनदुःखिता १८ सातथोक्तातया
 मात्रादेवीदुश्चरचारिणी ॥ उमेत्येवाभवत्ख्यातात्रिषुलोकेषुसुंदरी १९ तथैवनाम्नातेनेहविश्रुतायोगधर्मिणी ॥ एतत्तुत्रिकुमारीकंज
 गत्स्थास्यतिभार्गव २० तपःशरीरास्ताःसर्वास्तिस्त्रोयोगबलान्विताः ॥ सर्वाश्चब्रह्मवादिन्यःसर्वाश्चैवोर्ध्वरेतसः २१ उमातासांवारि
 ष्ठाचज्येष्ठाचवरवर्णिनी ॥ महायोगबलोपेतामहादेवमुपस्थिता २२

स्थानंप्राप्यक्रमेणमुच्यंतइत्याशयेनसर्वेषांपितृगणानांप्रत्येकंकन्यासंततिमाह एतेषामिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पाटलायाः पुष्पंएकमेवादधौस्वीकृतवती ॥ १७ ॥
 उइतिसंबुद्धर्थे ॥ १८ ॥ १९ ॥ तिस्रः कुमार्योयस्मिन्तत्रिकुमारोकम् ॥ २० ॥ यथासनत्कुमारादयउर्ध्वरेतसएवंएताअपीत्यर्थः ॥ २१ ॥ पुंसामिवस्त्रीणामूर्ध्वरेतसा
 मपिशाश्वतोलोकोनास्तोतितासांपतिवरणेनदर्शयति उमेत्यादिना ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ द्वितीयमग्निष्वात्ताख्यंगणमाह लोकाइति सोमपदाः सोमयाजिप्राप्याः मरीचेः प्रजापतिपुत्रस्य लोकाः ॥ २५ ॥ अग्निषु अग्निसाध्येषु कर्मसु आत्ताः गृहीता
 पित्र्यादिष्विष्टिषु ॥ २६ ॥ २७ अमूर्तानपि पितृन् दिव्यदृष्ट्या ददर्श दृष्ट्वापि एते मम पितर इति न ज्ञातवर्ता ॥ २८ ॥ ब्रीडितातेषां विशेषतः स्वरूपाज्ञानात् ॥ २९ ॥ ३० ॥
 व्यभिचारेण स्वापित्रातिक्रमेण ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सुसूक्ष्मान् त्रसरेणुप्रमाणानामपि विमानानामेकदेशे स्थितत्वात् अतएव अपारेव्यक्तान् श्रोत्रनिर्मथ्यान् अग्निषु आहवनीयेषु आहि
 असितस्यैकपणितुदेवलस्य महात्मनः ॥ पत्नीदत्ता महाब्रह्मन्योगाचार्या यधीमते २३ जैगीषव्यायतु तथा विद्धितामेकपाटलाम् ॥ एते चा
 पि महाभागे योगाचार्या वुपस्थिते २४ लोकाः सोमपदानाममरीचेर्यत्र वैसुताः ॥ पितरो यत्र वर्तन्त देवास्तान् भावयन्त्युत २५ अग्निष्वा
 ता इति ख्याताः सर्व एवामितौ जसः ॥ एतेषां मानसी कन्या अच्छोदानामनिमगा २६ अच्छोदं नाम विख्यातं सरोयस्याः समुत्थितम् ॥ तथा
 न दृष्टपूर्वास्ते पितरस्तु कदाचन २७ अप्यमूर्तानथ पितृन् साददर्श शुचिस्मिता ॥ संभूता मनसा तेषां पितृन् स्वान्नाभिजानती २८ ब्रीडि
 ता तेन दुःस्वेन बभूव वरवर्णिनी ॥ सा दृष्ट्वा पितरं वब्रेवसुं नामांतरिक्षगम् २९ अमावसुरिति ख्यातमायोः पुत्रं यशस्विनम् ॥ अद्रिकाप्सर
 सा युक्तं विमाने धिष्ठितं दिवि ३० सा तेन व्यभिचारेण मनसः कामरूपिणी ॥ पितरं प्रार्थयित्वा न्ययोगभ्रष्टापपातह ३१ त्रीण्यपश्यद्वि
 मानानि पतमाना दिवश्च्युता ॥ त्रसरेणुप्रमाणानि सा पश्यत्तेषु तान् पितृन् ३२ सुसूक्ष्मान् परिव्यक्तान् श्रोत्रनिमिष्विवाहितान् ॥ त्रायध्व
 मित्युवाचा तर्तापतंती तानवाक्शिराः ३३ तैरुक्ता सा तु माभैषीरिति व्योम्नि व्यवस्थिता ॥ ततः प्रसादयामास तान् पितृन् दीनया गिरा ३४
 ऊचुस्तो पितरः कन्यां भ्रष्टैश्वर्या व्यतिक्रमात् ॥ भ्रष्टैश्वर्या स्वदोषेण पतसित्वं शुचिस्मिते ३५ यैः क्रियन्ते हि कर्माणि शरीरैर्दिवि देवतैः ॥ तैरे
 व तत्कर्मफलं प्राप्नुवन्ती ह देवताः ३६ सद्यः फलं तिकर्माणि देवत्वे प्रेत्य मानुषे ॥ तस्मात्त्वं तपसः पुत्रि प्रेत्येदं प्राप्स्यसे फलं ३७ इत्युक्ता पितृ
 भिः सा तु पितृन् प्रासादयत्स्वकान् ॥ ध्यात्वा प्रसादं ते चक्रुस्तस्याः सर्वे नुकंपया ३८ अवश्यं भाविनं ज्ञात्वा ते र्थमूचुस्ततस्तुतां ॥ अस्य राज्ञो
 वसोः कन्या त्वमपत्यं भविष्यसि ३९ उत्पन्नस्य पृथिव्यां तु मानुषेषु महात्मनः ॥ कन्या च भूत्वा लोकान् स्वान् पुनः प्राप्स्यसि दुर्लभान् ४०
 पराशरस्य दायादं त्वं पुत्रं जनयिष्यसि ॥ स वेदमेकं ब्रह्मर्षिश्चतुर्धा विभजिष्यति ४१

तान् चातुर्मास्येषु सोमे आतिथ्येऽष्टौ च ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सद्यः संकल्पमात्रात् कर्माणि योगजधर्मः देवत्वे तैजसदेहप्राप्तौ सत्याम् मानुषेतु कर्मानंतरं प्रेत्य मृत्वा कर्माणि
 फलंति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

महाभिषयप्राग्जन्मनि तस्यैवशंतनुरूपेणावतीर्णस्य ॥ ४२ ॥ इयंकथाआदिपर्वणिअनुसंवेया ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तृतीयंगणमाह वैभ्राजाइति विभ्राजःसूर्यस्येमेवै
भ्राजाःबर्हिषदइतिकेवलंइष्टियायजूकप्राप्याः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पौवयाएवविशेषणानियोगाचेत्यादीनियोगास्त्रययोगिनोयोगिनःपत्नीयानोमाताचेति ॥ ४९ ॥ ५० ॥

महाभिषयपुत्रौद्वौशंतनोःकीर्तिवर्द्धनौ ॥ विचित्रवीर्यधर्मज्ञंतथाचित्रांगदंशुभम् ४२ एतानुत्पाद्यपुत्रांस्त्वंपुनर्लोकानवाप्स्यसि ॥ व्यति
क्रमात्पितृणांचजन्मप्राप्स्यसिकुत्सितम् ४३ अस्यैवराज्ञःकन्यात्वमद्रिकायांभविष्यसि ॥ अष्टाविंशेभवित्रीत्वंद्वापरेमत्स्ययोनिजा ४४
एवमुक्तातुदाशेयीजातासत्यवतीतदा ॥ मत्स्ययोनीसमुत्पन्नाराज्ञस्तस्यवसोःसुता ४५ वैभ्राजानामतेलोकादिविसंतिसुदर्शनाः ॥
यत्रबर्हिषदोनामपितरोदिविविश्रुताः ४६ तान्वैदेवगणाःसर्वेयक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ नागाःसर्पाःसुपर्णाश्चभावयंत्यमितौजसः ४७
एतेपुत्रामहात्मानःपुलस्त्यस्यप्रजापतेः ॥ महात्मनोमहाभागास्तेजोयुक्तास्तपस्विनः ४८ एतेषांमानसीकन्यापीवरीनामविश्रु
ता ॥ योगाचयोगिपत्नीचयोगिमातातथैवच ४९ भवित्रीद्वापरंप्राप्ययुगंधर्मभृतांवरा ॥ पराशरकुलोद्भूतःशुकोनाममहातपाः
५० भविष्यतियुगेतस्मिन्महायोगीद्विजर्षभः ॥ व्यासादरण्यांसंभूतोविधूमोऽग्निरिवज्वलन् ५१ सतस्यांपितृकन्यायांपीवर्याजन
यिष्यति ॥ कन्यांपुत्रांश्चचतुरोयोगाचार्यान्महाबलान् ५२ कृष्णंगौरंप्रभुंशंभुंकृत्वीकन्यांतथैवच ॥ ब्रह्मदत्तस्यजननीमहिषीत्वणुहस्य
च ५३ एतानुत्पाद्यधर्मात्मायोगाचार्यान्महाव्रतान् ॥ श्रुत्वास्वजनकाद्धर्मान्व्यासादमितबुद्धिमान् ५४ महायोगीततोर्गतापुनरा
वर्तिनीगतिम् ॥ यत्तत्पदमनुद्विग्नमव्ययंब्रह्मशाश्वतम् ५५ अमूर्तिमंतःपितरोधर्ममूर्तिधरामुन ॥ कथायत्रेयमुत्पन्नावृण्वयंधककुला
न्वया ५६ सुकालानामपितरोवसिष्ठस्यप्रजापतेः ॥ निरतादिविलोकेषुज्योतिर्भासिषुभासुराः ॥ सर्वकामसमृद्धेषुद्विजास्तान्भावयं
त्युत ५७ तेषांवैमानसीकन्यागौर्नाम्नादिविविश्रुता ॥ तवैववंशेयादत्ताशुकस्यमहिषीप्रिया ॥ एकशृंगेतिविख्यातासाध्यानांकीर्तिव
र्द्धिनी ५८ मरीचिगर्भास्तौल्लोकान्समाश्रित्यव्यवस्थिताः ॥ येतथांगिरसःपुत्राःसाध्येःसंवर्द्धिताःपुरा ५९ तान्क्षत्रियगणांस्तातभाव
यंतिफलार्थिनः ॥ तेषांतुमानसीकन्यायशोदानामविश्रुता ६०

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अमूर्तिमंतइत्यादिना ॥ ५६ ॥ देवपूज्यांस्त्रीन्गगान्वाख्याय मनुष्यपूज्येषुमूर्तेषुचतुर्गणेषुप्रथममाह सुकालाइति द्विजाःब्राह्म
णाःभावयंतितर्पयंति ॥ ५७ ॥ तवैववंशेइतिमार्कण्डेयस्यभीष्मंप्रतिवचनंशुकस्यैर्यपराभार्या ॥ ५८ ॥ द्वितीयमाह मरीचिगर्भान्सूर्यरात्रिमप्रकाशयान् ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ शांडिल्यस्यशांडिल्यगोत्रोत्पन्नस्य ॥ ६३ ॥ तृतीयगणमाह सुस्वधाइति कर्दमस्यापितरःपुलहात्समुत्पन्नाः ॥ ६४ ॥ दिविआकाशे ॥ ६५ ॥ ६६ ॥
 केवेर्दुहितरिस्वधायांहिरण्यगर्भस्याग्नेःसुताः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ भावयतिपुनाति ॥ ६९ ॥ तेषांपितॄणांअभ्युपगमात्पूज्यत्वेनांगीकारात् ॥ ७० ॥ अत्रैवहेतुमाह पितॄणामि
 ति सर्वेषांसप्तानामपिगणानांआदिसर्गेणप्रथममुत्पन्नत्वेनेत्यर्थः तस्मात्तुएवंयमंतेऽश्राद्धदेवंवदंतिअयंभावः यमःपितॄणामधिपतिरितिश्रुतेःस्वधर्मेणयमपितृत्वरूपेणहेतुनार्सवश्राद्ध
 देवताधिपतित्वादयमेवश्राद्धदेवइति एनमितिबुद्धौसन्निहितस्यान्वादेशेननिर्देशः यतोयंपितॄणामादिसर्गस्तस्मादेनंयमंश्राद्धदेवमितिवदंतिवेदाउदाहृताइति ॥ ७१ ॥ स्वधांपुरो
 धायस्वधाशब्दंपूर्वकृत्वास्वधापितृभ्यद्वत्येवंमंत्रेणेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ सोमस्येति अग्नौसोमस्यअग्नेर्वैवस्वतस्ययमस्यआप्यायनंकृत्वा सोमायपितृमतेस्वधानमोऽग्नयेकव्यवाहनाय

पत्नीसाविश्वमहतःस्नुषावैवृद्धशर्मणः ॥ राजर्षेर्जननीचापिदिलीपस्यमहात्मनः ६१ तस्ययज्ञेपुरागीतागाथाःप्रीतैर्महर्षिभिः ॥ तदा
 देवयुगेतातवाजिमेधेमहामखे ६२ अग्नेर्जन्मतथाश्रुत्वाशांडिल्यस्यमहात्मनः ॥ दिलीपंयजमानंयेपश्यंतिसुसमाहिताः ॥ सत्यवंतंम
 हात्मानंतेपिस्वर्गजितोनराः ६३ सुस्वधानामपितरःकर्दमस्यप्रजापतेः ॥ समुत्पन्नास्तुपुलहान्महात्मानोद्विजर्षभाः ६४ लोकेषुदिवि
 वर्ततेकामगेषुविहंगमाः ॥ तांश्चवैश्यगणांस्तातभावयंतिफालार्थिनः ६५ तेषांवैमानसीकन्याविरजानामविश्रुता ॥ ययातेर्जननाब्रह्म
 न्महिषीनहुषस्यच ६६ त्रयएतेगणाःप्रोक्ताश्चतुर्थंतुनिबोधमे ॥ उत्पन्नायेस्वधायांतेसोमपावैकवेःसुताः ॥ हिरण्यगर्भस्यसुताःशूद्रा
 स्तान्भावयंत्युत ६७ मानसानामतेलोकायत्रतिष्ठंतितेदिवि ॥ तेषांवैमानसीकन्यानर्मदासरितांवरा ६८ याभावयतिभूतानिदाक्षि
 णापथगामिनी ॥ पुरुकुत्सस्ययापत्नीत्रिसदस्योर्जनन्यपि ६९ तेषामथाभ्युपगमान्मनुस्तातयुगेयुगे ॥ प्रवर्तयतिश्राद्धानिनष्टधर्मेप्रजा
 पतिः ७० पितॄणामादिसर्गेणसर्वेषांद्विजसत्तम ॥ तस्मादेनंस्वधर्मेणश्राद्धदेवंवदंतिवै ७१ सर्वेषांराजतंपात्रमथवारजतान्वितम् ॥
 दत्तंस्वधांपुरोधायश्राद्धंप्रीणातिवैपितृन् ७२ सोमस्याप्यायनंकृत्वाअग्नेर्वैवस्वतस्यच ॥ उदगायनमप्यग्नावग्न्यभावेऽप्सुवापुनः ७३

स्वधानमोयमायांगिरसेस्वधानमइतिस्वधांपुरोधायतिस्त्रआहुतीर्हुत्वेत्यर्थः हुत्वापितृन्प्रीणातीत्यग्निमेणान्वयः वैवस्वतस्यचेतिचकारःतृतीयाहुतेर्विकल्पार्थःअतएवाश्वलायना
 नांसानास्त्येव अपिशब्दोवाऽर्थेउदगायनमप्यत्रकर्तव्यंस्वधामंत्रेणहोमेदक्षिणापवर्गाआहुतीर्दद्यात्स्वाहामंत्रेणहोमेतुउदगपवर्गेअप्याहुतीभवतः यदाहाश्वलायनः सोमायपितृ
 मतेस्वधानमोऽग्नयेकव्यवाहनायस्वधानमइतिस्वाहाकारेणाग्निपूर्वमितिउदगायनपदादेवात्रस्वाहांतपक्षोपिसूचितःदैव्यंआर्घ आकारप्रश्लेषजंवाअग्न्यभावेऽप्सुइतिच्छेदः एतच्च
 तीर्थेएवज्ञेयम्वापुनःपुनरत्रपक्षांतरमस्तीत्यर्थः अग्निमुखावैदेवाःपाणिमुखाःपितरइतिब्राह्मणाब्राह्मणपाणावपिहोतव्यमितिज्ञेयम् ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ देवतानामपेक्षयापितरःपूर्वमाप्यायनेनप्रीतिकराइत्यर्थःशीघ्रेति देवाश्चिरप्रसादाइतिदुराराध्याइतिभावः ॥ ७६ ॥ भार्गवेतिमार्कंडेयंसंबोधयति सनत्कुमारः ॥
 ॥ ७७ ॥ सविज्ञानंआनुभविकज्ञानोपेतम् ॥ ७८ ॥ एतांश्राद्धफलरूपांनिशामयपश्यमांसचक्षुषानहिदृश्यतइतिसंबंधः ॥ ७९ ॥ एवमुक्त्वाचक्षुर्दत्त्वाजगामेतिद्वयोःसंबंधः ॥
 ॥ ८० ॥ ८१ ॥ निशामितंचक्षुर्दानात्प्राक्तन्मुखेनश्रुतंतत्रनिबोधबुध्यस्व ॥ ८२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहारेवंश०टो०अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
 दिव्यंज्ञानंसमासाद्यमार्कंडेयोनुभूतवान् ॥ यत्तदेकोनविंशेवर्ण्यतैतर्दशासता ॥ १ ॥ अत्रइत्युक्त्वाभगवान्देवइत्युपसंहारात्सनत्कुमारवाक्यमेवमार्कंडेयउवाचआसन्नित्या

पितृन्प्रीणातियोभक्त्यापितरःप्रीणयंतितम् ॥ यच्छंतिपितरःपुष्टिंप्रजाश्चविपुलास्तथा ७४ स्वर्गमारोग्यमेवाथयदन्यदपिचेप्सितम् ॥
 देवकार्यादपिमुनेपितृकार्येविशिष्यते ७५ देवतानांहिपितरःपूर्वमाप्यायनंस्मृतम् ॥ शीघ्रप्रसादाह्यक्रोधालोकस्याप्यायनंपरम् ७६ ॥
 स्थिरप्रसादाश्चसदातान्नमस्यस्वभार्गव ॥ पितृभक्तोसिविप्रर्षेमद्रक्तश्चविशेषतः ७७ श्रेयस्तेद्यविधास्यामिप्रत्यक्षंकुरुतत्स्वयम् ॥
 दिव्यंचक्षुःसविज्ञानंप्रदिशामिचतेऽनघ ७८ गतिमेतामप्रमत्तोमार्कंडेयनिशामय ॥ नहियोगगतिर्दिव्यापितृणांचपरागतिः ७९ त्व
 द्विधेनापिसिद्धेनदृश्यतेमांसचक्षुषा ॥ सएवमुक्त्वादेवेशोमामुपस्थितमग्रतः ८० चक्षुर्दत्त्वासविज्ञानंदेवानामपिदुर्लभम् ॥ जगा
 मगतिमिष्टांवैद्वितीयोन्निरिवज्वलन् ८१ तन्निबोधकुरुश्रेष्ठयन्मयासीन्निशामितम् ॥ प्रसादात्तस्यदेवस्यदुर्ज्ञेयंभुविमानुषैः ८२ इति
 श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेह०पर्वणिअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७४ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ॥ आसन्पूर्वयुगेतातभरद्वाजात्मजाद्वि
 जाः ॥ योगधर्ममनुप्राप्यभ्रष्टादुश्चरितेनैव १ अपभ्रंशमनुप्राप्तायोगधर्मापचारिणः ॥ महतःसरसःपारेमानसस्यविसंज्ञिताः २ त
 मेवार्थमनुध्यातो नष्टमप्स्विवमोहिताः ॥ अप्राप्ययोगंतेसर्वेसंयुक्ताःकालधर्मणा ३ ततस्तेयोगविभ्रष्टादेवेषुसुचिरोपिताः ॥ जाताः
 कौशिकदायादाःकुरुक्षेत्रेनरर्षभाः ४ हिंसयाविहारिष्यंतोधर्मपितृकृतेनैव ॥ ततस्तेपुनराजातिभ्रष्टाःप्राप्स्यंतिकुत्सिताम् ५ तेषांपि
 तृप्रसादेनपूर्वजातिकृतेनैव ॥ स्मृतिरुत्पत्स्यतेप्राप्यतांतांजातिंजुगुप्सिताम् ६

दिदुश्चरितेनयोगविरोधिनाकर्मणा ॥ १ ॥ सरसःपारेअपभ्रंशंअनुप्राप्ताःपतिताः ॥ २ ॥ अनुध्यातः अनुध्यायंतः योगयोगसिद्धिम् कालधर्मणामृत्युना ॥ ३ ॥ ततइतियो
 गभ्रष्टाःदेवलोकमेवगच्छंतिनत्वन्यांगतिमितिभावः ॥ ४ ॥ हिंसयेतिपितृकृतेपित्रर्थधर्मउद्दिश्यहिंसयाविहारिष्यंतइतिश्राद्धव्यपदेशेनब्राह्मणाअपिहिंसावृत्त्याजीवंतइत्यर्थः
 ततएवपापांतेकुत्सितांआजातिंजन्मप्राप्स्यति ॥ ५ ॥ तेषामिति पित्राराधनप्रभावात्तेनीचजातयोपिजातिस्मराअभूवन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥

जातिस्मरत्वादेवधर्मपराऽपिजाताः ब्राह्मण्यंचजन्मांतरेलब्धवंतइत्याह ततइति ॥७॥८॥ तेतवमार्कंडेयस्य॥९॥योगोयोगसिद्धिः व्यसनैर्मृगयादिभिः कटुतांकूरत्वंइताःप्राप्ताः
गुरुद्रोहिणश्चैनंयोगंप्राप्यापिनाशयंतीतिसंबंधः॥१०॥येअयाच्यानिदारादेनिनयाचंतेतेयोगंप्राप्नुवंतीतिपंचमस्थेनान्वयः एवंसर्वत्रयोज्यं॥११॥नष्टानुगवेषिणः नष्टद्रव्यादिसाध
नार्थचोरान्वेषणपराः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अनार्यसंकथाग्राम्यगोष्ठी गोष्ठेषुआत्ममीमांसासु ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवंविधाउक्तप्रकाराः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ कालस्यपरि

टी.प. १

अ० १९

ते धर्मचारिणो नित्यं भविष्यन्ति समाहिताः ॥ ब्राह्मण्यं प्रतिलप्स्यन्ति ततो भूयः स्वकर्मणा ७ ततश्च योगं प्राप्स्यन्ति पूर्वजातिकृतं पुनः ॥ भूयः सिद्धिं नुप्राप्ताः स्थानं प्राप्स्यन्ति शाश्वतम् ८ एवं धर्मे च ते बुद्धिर्भविष्यति पुनः पुनः ॥ योगधर्मे च नितरां प्राप्स्यसे बुद्धिमुत्तमाम् ९ योगो हि दुर्लभो नित्यमल्पप्रज्ञैः कदाचन ॥ लब्ध्वापि नाशयन्त्येनं व्यसनैः कटुतामिताः ॥ अधर्मेष्वेव वर्तन्ते प्रार्दयन्ते गुरूनपि १० याचन्ते न त्वया च्यानिरक्षन्ति शरणागतान् ॥ नावजानन्ति कृपणान्माद्यन्ते न धनोष्मणा ११ युक्ताहारविहाराश्च युक्तचेष्टाः स्वकर्मसु ॥ ध्यानाध्ययनयुक्ताश्च न नष्टानुगवेषिणः १२ नोपभोगरतानित्यं न मांसमधुभक्षणाः ॥ न च कामपरानित्यं न विप्राऽसेविनस्तथा १३ नाऽनार्यसंकथासक्तानालस्योपहतास्तथा ॥ नात्यन्तमानसं सक्ता गोष्ठीष्वनिरतास्तथा १४ प्राप्नुवंति नरा योगं योगो वै दुर्लभो भुवि ॥ प्रशान्ताश्च जितक्रोधा मानाहंकारवर्जिताः १५ कल्याणभाजनं ये तु ते भवन्ति यतव्रताः ॥ एवं विधास्तु ते तात ब्राह्मणा ह्यभवंस्तदा १६ स्मरन्ति ह्यात्मनो दोषं प्रमादकृतमेव तु ॥ ध्यानाध्ययनयुक्ताश्च शान्तेव त्मनिसंस्थिताः १७ योगधर्मा द्विधर्मज्ञानधर्मोऽस्ति विशेषवान् ॥ वरिष्ठः सर्वधर्माणां तमेवाचर भार्गव १८ कालस्य परिणामेन लब्ध्वा हारोजितेन्द्रियः ॥ तत्परः प्रयतः श्राद्धी योगधर्ममवाप्स्यसि १९ इत्युक्त्वा भगवान् देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ अष्टादशैव वर्षाणित्वेकाहमिव मे भवत् २० उपासतस्तं देवेशं वर्षाण्यष्टादशैव मे ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य न ग्लानिरभवत्तदा २१ न क्षुत्पिपासे कालं वा जानामि स्मृतदानघ ॥ पश्चाच्छिष्यसकाशात्तु कालः संविदितो मया २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि पितृकल्पे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

णामेनकालक्रमेणश्राद्धीश्रद्धावान् ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वेतिमार्कंडेयवाक्यम् ॥ २० ॥ उपासतस्तंदेवेशामितिपादःपूर्वेणसंबध्यते अष्टादशवर्षाणिमेग्लानिर्नाभवदित्युत्तरेणान्व
यः ॥ २१ ॥ २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहारेवंशपर्वणिटोकायांएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

विशेवर्ण्यते ब्रह्मदत्त उग्रायुधस्तथा ॥ पूजनोय कथाशुक्रप्रोक्तानीतिरनुत्तमा ॥ १ ॥ तस्मिन्निति ॥ १ ॥ तान्पूर्वभरद्वाजदायादान्सतः द्वितये जन्मानि कुरुक्षेत्रे कौशिकात्मजा
नृअपश्यम् आपगेयहेभीष्मविभुः सनत्कुमारः ॥ २ ॥ तेषां कुशिकात्मजानां यः सप्तमो द्विजः पितृवर्तीनामस एव सप्तमे जन्मनि ब्रह्मदत्तोऽभवत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तेषां
भारद्वाजानाम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ प्रतीपस्येति द्वयोः संबंधः ॥ ११ ॥ १२ ॥ सखा आसेति पदच्छेदः आसीदित्यर्थः शिक्षां वेदांगं क्रमः संहितायाः पदानां च सहपा

मार्कंडेय उवाच ॥ तस्मिन्नंतर्हिते देववचनात्तस्य वै प्रभोः ॥ चक्षुर्द्विभ्यं स विज्ञानं प्रादुरासीत्तदामम १ ततो हंतान पश्यं वै ब्राह्मणान् कौशि
कात्मजान् ॥ आपगेय कुरुक्षेत्रे यानुवाच विभुर्मम २ ब्रह्मदत्तो भवद्वाजायस्तेषां सप्तमो द्विजः ॥ पितृवर्तीति विख्यातो नाम्नाशीलेन कर्म
णा ३ शुकस्य कन्या कृत्वीतं जनयामास पार्थिवम् ॥ अणुहात् पार्थिवश्रेष्ठात्कां पिल्येन गरोत्तमे ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथोवाच महाभागो
मार्कंडेयो महातपाः ॥ तस्य वंशमहं राजन् कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अणुहः कस्य वै पुत्रः कस्मिन्काले बभूव ह ॥ रा
जा धर्मभूतां श्रेष्ठो यस्य पुत्रो महायशः ६ ब्रह्मदत्तो नरपतिः किं वीर्यः सबभूव ह ॥ कथंच सप्तमस्तेषां सबभूवनराधिपः ७ न ह्यल्पवी
र्याय शुको भगवाँल्लोकपजितः ॥ कन्यां प्रादाद्य द्योगात्मा कृत्वीं कीर्तिमतीं प्रभुः ८ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण महाद्युते ॥ ब्रह्मदत्तस्य
चरितं तद्भवान् वक्तुमर्हति ९ यथा च वर्तमानास्ते संसारे च द्विजातयः ॥ मार्कंडेयेन कथितास्तद्भवान् प्रब्रवीतु मे १० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥
प्रतीपस्य तुराजर्षेस्तुल्यकालो नराधिपः ॥ पिता महस्य मे राजन् बभूवेति मया श्रुतम् ११ ब्रह्मदत्तो महाभागो योगी राजर्षिस्तमः ॥
ऋतज्ञः सर्वभूतानां सर्वभूतहिते रतः १२ सखा सगालवो यस्य योगाचार्यो महायशः ॥ शिक्षामुत्पाद्य तपसा क्रमो येन प्रवर्तितः ॥ कंडरी
कश्च योगात्मा तस्यैव सचिवो महान् १३ जात्यंतरेषु सर्वेषु सखायः सर्व एव ते ॥ सप्तजातिषु सप्तैव बभूवुरमितौजसः ॥ यथोवाच महा
भागो मार्कंडेयो महातपाः १४ तस्य वंशमहं राजन् कीर्तयिष्यामि तच्छृणु ॥ ब्रह्मदत्तस्य पौराणां पौरवस्य महात्मनः १५ बृहत्क्षत्रस्य दा
यादः सुहोत्रो नाम धार्मिकः ॥ सुहोत्रस्यापि दायादो हस्तीनामबभूव ह १६ तेनेदं निर्मितं पूर्वं हस्तिनापुरमुत्तमम् ॥ हस्तिनापुरमपि दा
यादास्त्रयः परमधार्मिकाः १७

ठः ॥ अन्नाद्यकामो निर्भुजं ब्रूयात्स्वर्गकामः प्रतृणमुभयकाम उभयमंतरेणेति श्रुतिप्रसिद्ध एव पूर्वैरज्ञानादप्रवर्तितः स नृगालवेन प्रवर्तित इत्यर्थः तस्य ब्रह्मदत्तस्य ॥ १३ ॥ सप्तजा
तिषु सप्तसु जन्मसु ते सप्तपरस्परं सहायावभूवुरितिसंबंधः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ आवंतकोऽवत्यांभवोराजासेनजित्पुत्रस्य एते रुचिरादयः परिवत्सकाः पुत्राः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुत्र इति

अजमीढोद्विमीढश्चपुरुमीढस्तथैवच ॥ अजमीढस्य धूमिन्यां जज्ञे बृहदि पुनर्नृप ॥ बृहद्वनुर्बृहदिषोः पुत्रस्तस्य महायशाः १८ बृहद्वर्मेति वि
ख्यातो राजा परमधार्मिकः ॥ सत्यजित्तनयस्तस्य विश्वजित्तस्य चात्मजः १९ पुत्रो विश्वजितश्चापि सेनजित्पृथिवोपतिः ॥ पुत्राः से
नजितश्चासन् चत्वारो लोकविश्रुताः २० रुचिरः श्वेतकेतुश्च महिम्नारस्तथैवच ॥ वत्सश्चावंतको राजायस्यैते परिवत्सकाः २१ रुचिर
स्य तु दायादः पृथुसेनो महायशाः ॥ पृथुसेनस्य पारस्तु पारानीपस्तु जज्ञिवान् २२ नीपस्यैकशतं तातपुत्रानाममितौजसाम् ॥ महार
थानां राजेन्द्रशूराणां बाहुशालिनाम् ॥ नीपा इति समाख्यातारानः सर्व एव ते २३ तेषां वंशकरो राजानीपानां कीर्तिवर्द्धनः ॥ कांपित्ये सम
रो नाम स चेष्टसमरो भवत् २४ समरस्य परः पारः सदश्व इति ते त्रयः ॥ पुत्राः परमधर्मज्ञाः परपुत्रः पृथुर्बभौ २५ पृथोस्तु सुकृतो नाम सुकृ
तेनेह कर्मणा ॥ जज्ञे सर्वगुणोपेतो विभ्राजस्तस्य चात्मजः २६ विभ्राजस्य तु पुत्रो भूदण्डो नाम पार्थिवः ॥ बभौ शुकस्य जामाता कृत्वी
भर्ता महायशाः २७ पुत्रोऽणुहस्य राजर्षिर्ब्रह्मदत्तो भवत्प्रभुः ॥ योगात्मा तस्य तनयो विष्वक्सेनः परंतपः २८ विभ्राजः पुनरायातः स्वकृते
नेह कर्मणा ॥ ब्रह्मदत्तस्य पुत्रोऽन्यः सर्वसेन इति श्रुतः २९ चक्षुषीतस्य निर्भिन्ने पक्षिण्या पूजनीयया ॥ सुचिरोपितयाराज नृब्रह्मदत्तस्य
वेश्मनि ३० अथास्य पुत्रस्त्वपरो ब्रह्मदत्तस्य जज्ञिवान् ॥ विष्वक्सेन इति ख्यातो महाबलपराक्रमः ३१ विष्वक्सेनस्य पुत्रो भूदंडसेनो
महीपतिः ॥ भल्लाटोस्य कुमारो भूद्राघेयेन हतः पुरा ३२ दंडसेनात्मजः शूरो महात्मा कुलवर्द्धनः ॥ भल्लाटपुत्रो दुर्बुद्धिरभवच्च युधिष्ठिर ३३
स तेषामभवद्राजानीपानामंतकृन्नृप ॥ उग्रायुधेनयस्यार्थे सर्वे नीपा विनाशिताः ३४ उग्रायुधो मदोत्सिक्तो मया विनिहतो युधि ॥ दर्पा
न्वितो दर्परुचिः स ततंचानये रतः ३५ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ उग्रायुधः कस्य सुतः कस्मिन्वंशे जज्ञिवान् ॥ किमर्थं चैव भवतानि हतस्तद्वी
हि मे ३६ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अजमीढस्य दायादो विद्वान् राजाय वीनरः ॥ धृतिमांस्तस्य पुत्रस्तु तस्य सत्यधृतिः सुतः ३७ जज्ञे स
त्यधृतेः पुत्रो दृढनेमिः प्रतापवान् ॥ दृढनेमिसुतश्चापि सुधर्मानामपार्थिवः ३८

तस्य ब्रह्मदत्तस्य तनयो विष्वक्सेनो नाम स च योगात्मा मेगेन धृतशरीरः ॥ २८ ॥ एतदेव व्याचष्टे विभ्राज इति विभ्राजो ब्रह्मदत्तस्य पितामहः स्वकृतेन वक्ष्यमाणेन कर्मणा विष्वक्से
नरूपेण पुनरिमं लोकं ब्रह्मदत्तः पुत्रो भूत्वा आयात इत्यर्थः ॥ २९ ॥ पूजनीयया विचित्रचटकया ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३३ ॥ महानितिनाम ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कार्तिःकृतस्यपुत्रः येनपंचालाधिपतिर्हतइतिसंवन्धः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५०

आसीत्सुधर्मणःपुत्रःसार्वभौमःप्रजेश्वरः ॥ सार्वभौमइतिख्यातःपृथिव्यामेकाराडिभुः ३९ तस्यान्ववायेमहतिमहान्पौरवनन्दनः ॥
महतश्चापिपुत्रस्तुराजारुकमरथःस्मृतः ४० पुत्रोरुकमरथस्यापिसुपार्श्वोनामपार्थिवः ॥ सुपार्श्वतनयश्चापिसुमतिर्नामधार्मिकः ४१
सुमतेरपिधर्मात्मासन्नतिर्नामवीर्यवान् ॥ तस्यवैसन्नतेःपुत्रःकृतोनाममहाबलः ४२ शिष्योहिरण्यनाभस्यकौशलस्यमहात्मनः ॥
चतुर्विंशतिधातेनसप्राच्याःसामसंहिताः ४३ स्मृतास्तेप्राच्यसामानःकार्तियोनामसामगाः ॥ कार्तिरुग्रायुधःसोथवीरःपौरवनन्दनः
४४ बभूवयेनविक्रम्यपृषतस्यपितामहः ॥ नीपोनाममहातेजाःपंचालाधिपतिर्हतः ४५ उग्रायुधस्यदायादःक्षेम्योनाममहायशः ॥
क्षेम्यात्सुवीरोनृपतिःसुवीरात्तुनृपञ्जयः ४६ नृपञ्जयाद्दहुरथइत्येतेपौरवाःस्मृताः ॥ सचाप्युग्रायुधस्तातदुर्बुद्धिरभवत्तदा ४७ प्रवृद्ध
चक्रोबलवान्नीपांतकरणोमहान् ॥ सदर्पपूर्णोहत्ताजौनीपानन्यांश्चपार्थिवान् ४८ पितर्युपरतेमह्यंश्रावयामासकिल्बिषम् ॥ माम
मात्यैःपरिवृतंशयानंधरणीतले ४९ उग्रायुधस्यराजेंद्रदूतोभ्येत्यवचोब्रवीत् ॥ अद्यत्वंजननींभीष्मगंधकालीयशस्विनीम् ॥ स्त्रीर
त्नंममभार्यार्थेप्रयच्छकुरुपुंगव ५० एवंराज्यंचतेस्फोतंधनानिचनसंशयः ॥ प्रदास्यामियथाकाममहंवैरत्नभागभुवि ५१ ममप्रज्ज्वलि
तंचक्रंनिशम्येदंसुदुर्जयम् ॥ शत्रवोविद्रवंत्याजौदर्शनादेवभारत ५२ राष्ट्रस्येच्छसिचेत्स्वस्तिप्राणानांवाकुलस्यवा ॥ शासने
ममतिष्ठस्वनहितेशांतिरन्यथा ५३ अधःप्रस्तारशयनेशयानस्तेनचोदितः ॥ दूतांतर्हितमेतद्वैवाक्यमग्निशिखोपमं ५४ ततोहंतस्यदुर्बु
द्धेर्विज्ञायमतमच्युत ॥ आज्ञापयंवैसंग्रामेसेनाध्यक्षांश्चसर्वशः ५५ विचित्रवीर्यबालंचमदुपाश्रयमेवच ॥ दृष्ट्वाक्रोधपरीतात्मा
युद्वायैवमनोदधे ५६ निगृहीतस्तदाहंतैःसचिवैर्मंत्रकोविदैः ॥ ऋत्विग्भिर्वेदकल्पैश्चसुहृद्भिश्चार्थदर्शिभिः ५७ स्निग्धैश्चशास्त्रवि
द्भिश्चसंयुगस्यनिवर्तने ॥ कारणंश्रावितश्चास्मियुक्तरूपंतदाऽनघ ५८ मंत्रिणऊचुः ॥ प्रवृत्तचक्रःपापोसौत्वंचाशौचगतःप्रभो ॥
नचैषःप्रथमःकल्पोयुद्धंनामकदाचन ५९

युद्वायोग्यइतिज्ञात्वाहमेवयुद्वायमनोदधेधृतवान् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रवृत्तेति उच्छृंखलप्रवृत्तेःशास्त्रनियंत्रितस्यचयुद्धंप्रथमोमुख्यःकल्पोनभवतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ संक्रमः उपायांतरेणशमः ॥ ६५ ॥ अनुनीयमानः प्रसाद्यमानः ॥ ६६ ॥ तस्यउग्रायुधस्य ॥ ६७ ॥ अहंतस्यचक्रंआज्ञानिवृ
 त्तंभग्नमितिजाने तंस्वकर्मणाहतंजानं ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ कांपिल्येदक्षिणपांचालेनीपेश्वरेपृषतस्यापितामहेउग्रायुधेनहतेउग्रायुधेचभीष्मेणहतेसर्तातिविवेकः ॥
 तेवयंसामपूर्ववैदानंभेदंतथैवच ॥ प्रयोक्ष्यामस्ततःशुद्धोदैवतान्यभिवाद्यच ६० कृतस्वस्त्ययनोविप्रैर्हुत्वाग्नीनाचर्यचद्विजान् ॥
 ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातःप्रयास्यसिजयायवै ६१ अस्त्राणिनप्रयोज्यानिनप्रवेश्यश्चसंगरः ॥ आशौचेवर्तमानेतुवृद्धानामितिशासनम् ६२
 सामदानादिभिःपूर्वमपिभेदेनवाततः ॥ तंहनिष्यसिविक्रम्यशंबरंमघवानिव ६३ प्राज्ञानांवचनंकालेवृद्धानांचविशेषतः ॥ श्रोतव्यमिति
 तच्छ्रुत्वानिवृत्तेस्मिनराधिप ६४ ततस्तैःसंक्रमःसर्वःप्रयुक्तःशास्त्रकोविदैः ॥ तस्मिन्कालेकुरुश्रेष्ठकर्मचारब्धमुत्तमम् ६५ ससामादि
 भिरैवादावुपायैःप्राज्ञचितितैः ॥ अनुनीयमानोदुर्बुद्धिरनुनेतुंनशक्यते ६६ प्रवृत्तंतस्यतच्चक्रमधर्मनिरतस्यवै ॥ परदाराभिलाषेणस
 द्यस्तातनिवर्तितम् ६७ नत्वहंतस्यजानेतन्निवृत्तंचक्रमुत्तमम् ॥ हतंस्वकर्मणातंतुपूर्वसद्विश्चनिंदितम् ६८ कृतशौचःशरीचापीरथीनि
 ष्क्रम्यवैपुरात् ॥ कृतस्वस्त्ययनोविप्रैःप्रायोधयमहंरिपुम् ६९ ततःसंसर्गमागम्यबलेनास्त्रबलेनच ॥ अहमुन्मत्तवद्युद्धंदेवासुरमिवाभ
 वत् ७० समयास्त्रप्रतापेननिर्दग्धोरणमूर्धनि ॥ पपाताभिमुखःशूरस्त्यक्त्वाप्राणानरिंदम ७१ एतस्मिन्नंतरेतातकांपिल्येपृषतोऽभ्यया
 त् ॥ हतेनीपेश्वरेचैवहतेचोग्रायुधेनृपे ७२ आहिछत्रंस्वकंराज्यंपित्र्यंप्रापमहाद्युतिः ॥ द्रुपदस्यपिताराजन्ममैवानुमतेतदा ७३ ततोर्जुनेन
 तरसानिर्जित्यद्रुपदंरणे ॥ आहिछत्रंसकांपिल्यंद्रोणायाथापवर्जितम् ७४ प्रतिगृह्यततोद्रोणउभयंजयतांवरः ॥ कांपिल्यंद्रुपदायै
 वप्रायच्छद्विदितंतव ७५ एषतेद्रुपदस्यादौब्रह्मदत्तस्यचैवह ॥ वंशःकात्स्न्येनवैप्रोक्तोनीरस्योग्रायुधस्यच ७६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 किमर्थंब्रह्मदत्तस्यपूजनीयाशकुंतिका ॥ अंधंचकारगांगेयज्येष्ठपुत्रंपुराविभो ७७ चिरोषितागृहेचापिकिमर्थंचैवयस्यसा ॥ चकारवि
 प्रियमिदंतस्यराज्ञोमहात्मनः ७८ पूजनीयाचकारासौकिंसख्यंतेनचैवह ॥ एतन्मेसंशयांछिधिंसर्वमुक्त्वायथातथम् ७९ ॥ भीष्मउ
 वाच ॥ शृणुसर्वमहाराजयथावृत्तमभूत्पुरा ॥ ब्रह्मदत्तस्यभवनेतन्निबोधयुधिष्ठिर ८०
 ॥ ७२ ॥ आहिछत्रंआहिछत्रानगरीसंवन्धिनमुत्तरपांचालम् ॥ ७३ ॥ अपवर्जितंदत्तम् ॥ ७४ ॥ उभयंदक्षिणोत्तरपांचालद्वयं ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ सायस्यराज्ञो
 गृहेचिरोषिता तस्याविप्रियंकिमर्थंचकारेत्यन्वयः ॥ ७८ ॥ असौपूजनीयाकिमर्थंतेनसख्यंचकार ॥ ७९ ॥ ८० ॥

शितिपक्षाशुक्लपक्षा शोणाशिराःलोहितमस्तका शितिपृष्ठाकृष्णोपारेभागा शितीधवलमेचकेइतिकोशकाराः ॥ ८१ ॥ कुलायनीडम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

काचिच्छकुंतिकाराजन्ब्रह्मदत्तस्यवैसखी ॥ शितिपक्षाशोणाशिराःशितिपृष्ठाशितोदरी ८१ सखीसाब्रह्मदत्तस्यसुदृढंबद्धसौहृदा ॥
तस्याःकुलायमभवद्देहेतस्यनरोत्तम ८२ सासदाहनिनिर्गत्यतस्यराज्ञोगृहोत्तमात् ॥ चचारांभोधितीरेषुपल्वलेषुसरस्सुच ८३
नदीपर्वतकुंजेषुवनेषूपवनेषुच ॥ प्रफुल्लेषुतडागेषुकल्लारेषुसुगंधिषु ८४ कुमुदोत्पलकिंजल्कसुरभीकृतवायुषु ॥ हंससारसघुष्टेषुकारंडव
रुतेषुच ८५ चरित्वातेषुसाराजन्निशिकांपिल्यमागमत् ॥ नृपतेर्भवनंप्राप्यब्रह्मदत्तस्यधीमतः ८६ राज्ञातेनसदाराजन्कथायोगंचका
रसा ॥ आश्चर्याणिचदृष्टानियानिदृत्तानिकानिचित् ८७ चरित्वाविविधान्देशान्कथयामाससानिशि ॥ कदाचित्तस्यनृपतेर्ब्रह्मदत्तस्य
कौरव ८८ पुत्रोऽभूद्राजशार्दूलसर्वसेनेतिविश्रुतः ॥ पूजनीयाथसातस्मिन्प्रासूतांडमथापिच ८९ तस्मिन्नीडेपुराह्येकंतत्किलप्रास्फुट
त्तदा ॥ स्फुटितोमांसपिंडस्तुबाहुपादास्यसंयुतः ९० बभ्रुवक्रश्चक्षुहीनोबभ्रुवपृथिवीपते ॥ चक्षुष्मानप्यभूत्पश्चादीषत्पक्षोत्थितश्च
ह ॥ ९१ अथसापूजनीयावैराजपुत्रस्वपुत्रयोः ॥ तुल्यस्नेहात्प्रोतिमतीदिवसेदिवसेऽभवत् ९२ आजहारसदासायंचंच्वामृतफलद्व
यम् ॥ अमृतास्वादसदृशंसर्वसेनतनूजयोः ९३ सवालोब्रह्मदत्तस्यपूजनीयासुतश्चह ॥ तेफलेभक्षयित्वाचपृथुकोप्रोतमानसौ ९४
अभूतांनित्यमेवेहखादेतांतौचतेफले ॥ तस्यांगतायामथचपूजन्यांवैसदाहनि ९५ शिशुनाचटकेनाथधात्रीतंतुशिशुनृप ॥ तेनप्रक्री
डयामासब्रह्मदत्तात्मजंसदा ९६ नीडात्तमाकृष्यतदापूजनीयाकृताततः ॥ क्रीडताराजपुत्रेणकदाचिच्चटकःसतु ९७ निगृहीतःकंधरा
यांशिशुनादृढमुष्टिना ॥ दुर्भगमुष्टिनाराजन्नसून्सद्यस्त्वजीजहत् ९८ तंतुपंचत्वमापन्नंव्यात्तास्यंबालघातितम् ॥ कथंचिन्मोचितंदृष्ट्वा
नृपतिदुःखितोऽभवत् ९९ धात्रीतस्यजगर्हेतांतदाश्रुपरमोनृपः ॥ तस्थौशोकान्वितोराजन्शोचंस्तंचटकंतदा १०० पूजनीयापित
त्कालेगृहीत्वातुफलद्वयम् ॥ ब्रह्मदत्तस्यभवनमाजगामवनेचरी १०१ अथापश्यत्तमागम्यगृहेतस्मिन्नराधिप ॥ पंचभूतपरित्यक्तंशो
च्यंतंस्वतनूद्वयम् १०२ मुमोहदृष्ट्वातंपुत्रंपुनःसंज्ञामथालभत् ॥ लब्धसंज्ञाचसाराजन्विललापतपस्विनी १०३

॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ सर्वसेनः इतिच्छेदः तस्मिन्कालेगृहेच ॥ ८९ ॥ तत्तुअंडम्स्फुटितव्यक्तीभूतः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ तेनशिशुना

नीडादाकृष्यधात्रीतंप्रक्रीडयामास ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥

वाशंतीकूजंती ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ पातव्योरक्षणीयः ॥ १११ ॥ १२ ॥ मत्तःप्रमत्तउन्मत्तःश्रांतःक्रुद्धोबुभुक्षितः ॥

॥ पूजनीयोवाच ॥ नतुत्वमागतांपुत्रवाशंतीपरिसर्पसि ॥ कुर्वेश्वाटुसहस्राणिअव्यक्तकलयागिरा १०४ व्यादितास्यःक्षुधार्तश्चपीते
नास्येनपुत्रक ॥ शोणेनतालुनापुत्रकथमद्यनसर्पसि १०५ पक्षाभ्यांत्वांपरिष्वज्यननुवाशामिचाप्यहम् ॥ चीचीकूचीतिवाशंतंत्वाम
द्यनशृणोमिकिम् ६ मनोरथोयस्तुममपश्येयंपुत्रकंकदा ॥ व्यात्तास्यंवारियाचंतंस्फुरत्पक्षंममाग्रतः ७ समेमनोरथोभग्नस्त्वयिपंच
त्वमागते ॥ विलप्यैवंबहुविधंराजानमथसाब्रवीत् ८ ननुमूर्द्धाभिषिक्तस्त्वंधर्मवेत्तिसनातनम् ॥ अथकस्मान्ममसुतंधाव्याघातितवा
नसि ९ तवपुत्रेणचाकृष्यक्षत्रियाधमशंसमे ॥ नचनूनंश्रुतातेऽभूदियमांगिरसीश्रुतिः १० शरणागतःक्षुधार्तश्चशत्रुभिश्चा
प्युपद्रुतः ॥ चिरोषितश्चस्वगृहेपातव्यःसर्वदाभवेत् ११ अपालयन्नरोयातिकुंभीपाकमसंशयम् ॥ कथमस्यहविर्देवागृह्णंतिपितरःस्व
धाम् १२ एवमुक्तामहाराजदशधर्मगतासती ॥ शोकार्त्तातस्यबालस्यचक्षुषीनिर्बिभेदसा १३ कराभ्यांराजपुत्रस्यततस्तच्चक्षुरस्फुटत् ॥
कृत्वाचांधंनृपसुतमुत्पपातततोंबरम् १४ अथराजासुतंदृष्ट्वापूजनीयामुवाचह ॥ विशोकाभवकल्याणिकृतंतेभीरुशोभनम् १५ ग
तशोकानिवर्तस्वअजर्यंसख्यमस्तुते ॥ पुरेववसभद्रंतनिवर्तस्वरमस्वच १६ पुत्रपीडोद्भवश्चापिनकोपःपरमस्त्वयि ॥ ममास्तिसखि
भद्रंतेकर्तव्यंचकृतंत्वया १७ ॥ पूजनीयोवाच ॥ आत्मौपम्येनजानामिपुत्रस्नेहंतवाप्यहम् ॥ नचाहंवस्तुमिच्छामितवपुत्रमचक्षुषम् ॥
कृत्वावैराजशार्दूलत्वद्गृहेकृतकिलिबषा १८ गाथाश्राप्युशनोगीताइमाःशृणुमयेरिताः ॥ कुमित्रंचकुदेशंचकुराजानंकुसौहदम् ॥ कु
पुत्रंचकुभार्यांचदूरतःपरिवर्जयेत् १९ कुमित्रेसौहदंनास्तिकुभार्यायांकुतोरतिः ॥ कुतःपिंडःकुपुत्रेवैनास्तिसत्यंकुराजनि १२० कुसौ
हदेक्वावश्वासःकुदेशेनतुजीव्यते ॥ कुराजनिभयंनित्यंकुपुत्रेसर्वतोऽसुखम् २१ अपकारिणिंवेस्त्रंभयःकरोतिनराधमः ॥ अनाथोदुर्व
लोयद्वन्नचिरंसतुजीवति २२ नविश्वसेदविश्वस्तेविश्वस्तेनातिविश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नंमूलान्यपिनिर्कृतति २३ राजसेविषुवि
श्वासंगर्भसंकारितेषुच ॥ यःकरोतिनरोमूढोनचिरंसतुजीवति २४

त्वरमाणश्चभीतश्चलुब्धःकामीचतेदशेति एतेषांदशानांधर्मोनिर्विवेकिवंगताप्राप्तादशधर्मगता ॥ १३ ॥ १४ ॥ तैत्वया ॥ १५ ॥ अजर्यअविनाशि ॥ १६ ॥ १७ ॥
अचक्षुषंकृत्वावस्तुनइच्छामि ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ वित्तंभविश्वासम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ गर्भसंकारितेषुसंकीर्णजातिषु ॥ २४ ॥

अपोति प्रावारः पिपीलः मुंगळाइतिमहाराष्ट्राः साहिपूर्वमपक्षएवपक्षोत्पत्तौउत्पत्त्यावःपतन्पक्षिभिर्मार्यतइतिप्रसिद्धम् अन्येतुप्रावारःपाश्चात्येषुपामरइतिप्रसिद्धः साकेलकु
डचवृक्षादिगह्वरेप्राप्यउत्पद्यतेसचपक्षोत्थानेसहसाउच्चैरुत्पत्यभूमौपतितःपक्षिभिःखाद्यतेतद्वदितिव्याचख्युः ॥ २५ ॥ २६ ॥ आर्द्रःस्निग्धः ॥ २७ ॥ हरिरिन्द्रःफेनेनेवज्रग

अप्युन्नतिंप्राप्यनृपात्प्रावारःकीटकोयथा ॥ सविनश्यत्यसंदेहमाहैवमुशनानृप २५ अपिमार्दवभावेनगात्रंसंलीयबुद्धिमान् ॥ अरिना
शयतेनित्यंयथावल्लिर्महाद्रुमम् २६ मृदुरार्द्रःकृशोभूत्वाशनैःसंलीयतोरेपुः ॥ वल्मीकइववृक्षस्यपश्चान्मूलानिकृंतति २७ अद्रोहसम
यंकृत्वामुनीनामग्रतोहरिः ॥ जघाननमुचिपश्चादपांफेनेनपार्थिव २८ सुप्तंमत्तंप्रमत्तंवाघातयंतिरिपुंनराः ॥ विषेणवद्विनावापिशस्त्रे
णाप्यथमायया २९ नचशेषंप्रकुर्वतिपुनर्वैरभयान्नराः ॥ घातयंतिसमूलंहिश्रुत्वेमामुपमानृप ३० शत्रुशेषमृणाच्छेषंशेषमग्नेश्चभूमि
प ॥ पुनर्वर्धेतसंभूयतस्माच्छेषंनशेषयेत् ३१ हसतेजल्पतेवैरीएकपात्रेभुनक्तिच ॥ एकासनंचारोहतिस्मरतेतच्चकिल्बिषम् ३२ कृत्वा
संबंधकंचापिविश्वसेच्छत्रुणानहि ॥ पुलोमानंजघानाजौजामातासनशतक्रतुः ३३ निधायमनसावैरंप्रियंवक्तीहयोनरः ॥ उपसर्पेन्नतं
प्राज्ञःकुरंगइवलुब्धकम् ३४ नचासन्नेनिवस्तव्यंसवैरेवर्धितेरिपौ ॥ पातयेत्तंसमूलंहिनदीरयइवद्रुमम् ३५ अमित्रादुन्नतिंप्राप्यनोन्न
तोस्मीतिविश्वसेत् ॥ तस्मात्प्राप्योन्नतिंनश्येत्प्रावारइवकीटकः ३६ इत्येताह्युशनोगीतागाथाधार्याविपश्चिता ॥ कुर्वताचात्मरक्षांवैनरे
णपृथिवीपते ३७ मयासकिल्बिषंतुभ्यंप्रयुक्तमतिदारुणम् ॥ पुत्रमंधंप्रकुर्वत्यातस्मान्नोविश्वसेत्वयि ३८ एवमुक्त्वाप्रदुद्रावतदाकाशे
पतंगिनी ॥ इत्येतत्तेमयाख्यातंपुराभूतमिदंनृप ३९ ब्रह्मदत्तस्यराजेन्द्रयदृत्तंपूजनीयया ॥ श्राद्धंचपृच्छसेयन्मांयुधिष्ठिरमहामते ४०
अतस्तेवर्तयिष्येहमितिहासंपुरातनम् ॥ गीतंसनत्कुमारेणमार्कंडेयायपृच्छते ४१ श्राद्धस्यफलमुद्दिश्यनियतंसुकृतस्यच ॥ तन्निबो
धमहाराजसप्तजातिपुभारत ४२ सगालवस्यचरितंकंडरीकस्यचैवहि ॥ ब्रह्मदत्ततृतीयानांयोगिनांब्रह्मचारिणाम् ४३ ॥ इतिश्री
महाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिचटकाख्यानंनामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६ ॥ ॥

र्भेण ॥ २८ ॥ मत्तंमद्यादिना प्रमत्तंअनवहितम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ धार्याहदीतिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेहरिवंशपर्वणिटीकायांचटकाख्यानंनामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६ ॥ ॥

एकविंशतथाध्यायेहिंलोपीष्टवापितुंस्ततः ॥ शुभाच्छुभतरांयोनिंप्राप्नोतीतिनिरूप्यते ॥ १ ॥ श्राद्धेप्रासंगिकंपारिसमाप्यप्रकृतंश्राद्धमाहात्म्यमेवानुसंधत्ते श्राद्धेइति प्रतिष्ठितःश्रु
तधनकुलपुत्रपश्वादिवाहुल्येनमहत्वंप्राप्तः योगप्राप्त्योमोक्षःब्रह्मात्म्यैक्यंवा ॥ १ ॥ यत्फलंप्राप्तमिति संबंधःसप्तजातिषुसप्तजन्मसु भारद्वाजकौशिकव्याधमृगचक्रवाकहंसश्रो
त्रियदायादत्वेषु भरद्वाजपुत्रत्वेप्रमादादित्वात्तदारभ्यगणना ततःश्राद्धात्निर्वर्ततेसंपद्यतेबुद्धिःज्ञानम् ॥ २ ॥ पीडयागोहिंसया ॥ ३ ॥ ४ ॥ तथानामानुरूपैःकर्मभिः कविः
परलोकभयदर्शी स्वसूतःस्वेवियतिसर्तुशोलमस्येतिपरलोकार्थी ॥ ५ ॥ कौशिकस्यविश्वामित्रस्यसुताः येपूर्वाविश्वामित्रेणशप्ताःअंतान्वयाःप्रजाभक्षोष्टेतितएतेपंचाशत् तेषांम

मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ श्राद्धेप्रतिष्ठितोलोकःश्राद्धेयोगःप्रवर्तते ॥ हंततेवर्तयिष्यामिश्राद्धस्यफलमुत्तमम् १ ब्रह्मदत्तेनयत्प्राप्तंसप्तज्ञाति
षुभारत ॥ ततएवहिधर्मस्यबुद्धिर्निर्वर्ततेशनैः २ पीडयाप्यथधर्मस्यकृतेश्राद्धेपुरानघ ॥ यत्प्राप्तंब्राह्मणैःपूर्वतन्निबोधमहामते ३ त
तोहंतातधर्मिष्ठान्कुरुक्षेत्रेपितृव्रतान् ॥ सनत्कुमारनिर्दिष्टानपश्यंसप्तवैद्विजान् ४ दिव्येनचक्षुषातेनयानुवाचपुराविभुः ॥ वाग्दुष्टः
क्रोधनोहिंस्रःपिशुनःकविरेवच ॥ स्वसूतःपितृवर्तीचनामभिःकर्मभिस्तथा ५ कौशिकस्यसुतास्तातशिष्यागार्ग्यस्यभारत ॥ पितर्यु
परतेसर्वेव्रतवंतस्तदाभवन् ६ विनियोगाद्गुरास्तस्यगांदोग्ध्रांसमकालयन् ॥ समानवत्सांकपिलांसर्वेन्यायागतांतदा ७ तेषांपथिक्षु
धातानांबाल्यान्मोहाच्चभारत ॥ क्रूराबुद्धिःसमभवत्तांगांवैहिंसितुंतदा ८ तान्कविःस्वसूतश्चैवयाचेतेनेतिवैतदा ॥ नचाशक्यंततेताभ्यां
तदाबारयितुंद्विजाः ९ पितृवर्तीतुयस्तेषांनित्यंश्राद्धाह्निकोद्विजः ॥ ससर्वानब्रवीद्भ्रातृन्कोपाद्धर्मेसमाहितः १० यद्यवश्यंप्रहंतव्यापितृन्
दिश्यसाध्विमाम् ॥ प्रकुर्वीमहिगांसम्यक्सर्वएवसमाहिताः ११ एवमेषापिगौर्धर्मेप्राप्स्यतेनात्रसंशयः ॥ पितृभ्यश्चर्च्यधर्मेणनाधर्मो
रुमान्भविष्यति १२ तथेत्युक्त्वाचतेसर्वेप्रोक्षयित्वाचगांततः ॥ पितृभ्यःकल्पयित्वैनामुपायुंजंतभारत १३ उपयुज्यचगांसर्वेगुरोस्त
स्यन्यवेदयन् ॥ शार्दूलेनहताधेनुर्वत्सोयंगृह्यतामिति १४ आर्जवात्सतुतंवत्संप्रतिजग्राहवैद्विजः ॥ मिथ्योपचर्यतेतंतुगुरुमन्यायतो
द्विजाः ॥ कालेनसमयुज्यंतसर्वेवायुषःक्षये १५ तेवैकूरतयाहिंसाअनार्यत्वाद्गुरौतथा ॥ उग्राहिंसाविहाराश्चसप्ताजायंतसोदराः १६
ध्येवाग्दुष्टादयःसप्तयेषांसंततिरंब्राःपुंड्राइत्यादिश्रुतिप्रसिद्धाः ॥ ६ ॥ उपरंतेशापदत्वाउदासीनेसतिव्रतवंतोगार्ग्यस्यगृहेब्रह्मचर्यंयैवासंस्कृतवंतः समकालयन्वनमनयन् स
मानवत्सांकपिलवत्साम् न्यायागतामितिविशेषणात् चोरद्रव्यापहारेऽल्पोदोषइतिगम्यते ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ श्राद्धाह्निकःनित्यश्राद्धकृत् ॥ १० ॥ प्रकुर्वीमहिहिंसयासा
धयेमहि कहिंसाभनित्यस्यरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ उपायुंजंतअभक्षयन् ॥ १३ ॥ १४ ॥ उपचर्यवंचयित्वाकालेनमृत्युना ॥ १५ ॥ १६ ॥

लुब्धकस्यात्मजा असृज्यंते तिसंवंधः ॥ १७ ॥ स्मृतिः पूर्वजातिस्मरणम् प्रत्यवमर्शः स्वकृतकर्मानुसंधानम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ हिंसायां मृगयायामपि धर्मो बाल
गर्भिणीमैथुनासक्तादिवर्जनं तत्र तैः ॥ २२ ॥ अवाप्तृजन् अनशनादिनाऽत्यजन् ॥ २३ ॥ तेन मातापितृपूजनेन त्रासान् हिंसाधर्मरतत्वेन भयानि चोत्पाद्य जातिस्मरत्वं संविभ्रत्वं
च कर्मद्वयफलमित्यर्थः ॥ २४ ॥ उन्मुख इति यः पूर्ववाग्दुष्टः स नित्यं परानिन्दनोन्मुखत्वाद्ध्वमुख एव जातः क्लेशेन आहारं गृह्णातोत्यर्थः क्रोधनस्तु नित्यं परोद्वेज कत्वात् स्वयमपि
नित्यसंव्रस्तो भूत् एवं पिशुनः स्तब्धकर्णो बाधरो भूत् हिंस्रो विलोचनो धो भूत् कविः पंडितो भूत् खसृमो घस्मरः यथेष्टाहारो भूत् पितृवर्ती तु श्राद्धकर्तृत्वात् नादीनादसुखभोक्तो भूत्

लुब्धकस्यात्मजास्तातबलवंतो मनस्विनः ॥ पितृनश्यच्चर्यधर्मेण प्रोक्षयित्वा च गां तदा १७ स्मृतिः प्रत्यवमर्शश्च तेषां जात्यंतरे भवत् ॥
जाता व्याधादशाणेषु सप्तधर्मविचक्षणाः १८ स्वकर्मनिरताः सर्वलोभान् तदविवर्जिताः ॥ तावन्मात्रं प्रकुर्वन्ति यावता प्राणधारणम् १९
शेषं ध्यानपराः कालमनुध्यायंति कर्मतत् ॥ नामधेयानि चाप्येषामिमान्या सन्नराधिप २० निर्वैरो निर्वृतिः शांतो निर्मन्युः कृतिरेव च ॥
वैद्यसोमानृवर्ती च व्याधाः परमधार्मिकाः २१ तैरेव मुषितैस्तात हिंसाधर्मरतैः सदा ॥ माता च पूजिता वृद्धा पिता च परितोषितः २२ यदा
मातापिता चैव संयुक्तौ कालधर्मणा ॥ तदा धनं पितेत्य कत्वा बने प्राणानवाप्तृजन् २३ शुभेन कर्मणा तेन जाता जातिस्मरामृगाः ॥ त्रासानु
त्पाद्य संविभ्रारम्य कालं जरिगिरौ २४ उन्मुखो नित्यवित्रस्तः स्तब्धकर्णो विलोचनः ॥ पंडितो घस्मरो नादीनाम तस्तेऽभवन्मृगाः २५ त
मेवार्थमनुध्यांती जातिस्मरणसंभवम् ॥ आसन्नचराः क्षांतो निर्वृत्तानिष्परिश्रहाः २६ तैस्सर्वे शुभकर्माणि सधर्माणो बने चराः ॥ योग
धर्ममनुप्राप्ता विहरन्ति स्म तत्र ह २७ जहुः प्राणान् मरुं साध्य लब्धा हारास्तपस्विनः ॥ तेषां मरुं साधयतां पदस्थानानि भारत ॥ तथैवाद्या
पिदृश्यन्त गिरौ कालं जरन्तप २८ कर्मणा तेन ते तात शुभेनाशुभवर्जिताः ॥ शुभाच्छुभतरां योनिं चक्रवाकत्वमागताः २९ शुभे देशे शरद्वीपे सप्तै
वासन् जलौकसः ॥ त्यक्त्वा सहचरी धर्ममुनयो ब्रह्मचारिणः ३० निःस्पृहो निर्ममः क्षांतो निर्वृत्तो निष्परिश्रहः ॥ निर्वृतिर्निभूतश्चैव शकु
नानामतः स्मृताः ३१ ते तत्र पाक्षिणः सर्वे शकुनाधर्मचारिणः ॥ निराहारा जहुः प्राणांस्तपोयुक्ताः सरित्तटे ३२

द्विमृगाणां अत्यंतं प्रियं इत्यन्वर्थं नाम न तेषां ज्ञेया ॥ २५ ॥ अनुध्यातः अनुध्यायन्तः ॥ २६ ॥ सधर्माणः समानाः अहिंसादयो धर्मा येषां ते ॥ २७ ॥ महर्निर्जलो देशः तं साध्य साधयि
त्वा जलत्यागव्रतेनेत्यर्थः गिरिशृंगान्निपत्येत्यन्ये महर्ना गिरिधन्वनोरेति मेदिनी पदस्थानानि पदविह्वानि सार्द्धः ॥ २८ ॥ २९ ॥ शरद्वीपे जलद्वीपे शरस्ते जनकेवाणेदध्यग्रेना
शरं जले इति मेदिनी सहचरी धर्ममैथुनं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पंचमइति चतुर्थस्यनाम ॥ ३६ ॥ पंचमोवाग्दुष्टादिषुपंचसंख्यापूरणः कविनामासप्तमेजन्मनिभाविनिपाचिकौनामराजामात्योऽभूत् षष्ठःखसृमःस
कंडरीकनामाभावी सप्तमःपितृवर्तिसब्रह्मदत्तोभावी ॥ ३७ ॥ निर्वृत्त्यानिष्पत्त्या प्रतिभानातुपूर्वजन्मकर्मस्फुरणात् ॥ ३८ ॥ ब्रह्म वेदः श्रुतं पाठतोर्थतश्चाधिगतम् ॥ ३९
॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ स्वतंत्राख्यःसप्तमोहंसः ॥ ४३ ॥ निष्फलेननिःसुखेन ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेहरिवंशोटीकायां एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ द्वाविंशोपूर्वजैःशप्ताअंड

अथ ते सोदरा जाताहं सामानसचारिणः ॥ जातिस्मराः सुसंयुक्ताः सप्तैव ब्रह्मचारिणः ३३ विप्रयो नौ यतो मोहान्मिथ्योपचरितो गुरुः ॥
तिर्यग्योनौ ततो जाताः संसारे परिबभ्रमुः ३४ यतश्च पितृवाक्यार्थः कृतः स्वार्थेऽव्यवस्थितैः ॥ ततो ज्ञानं च जातिं च ते हि प्रापुर्गुणोत्तराम् ३५
सुमनाः शुचिवाक् शुद्धः पंचमश्छिद्रदर्शनः ॥ सुनेत्रश्च स्वतंत्रश्च शकुनानामतः स्मृताः ३६ पंचमः पांचिकस्तत्र सप्तजातिष्वजायत ॥
षष्ठस्तुकंडरीको भूद्रह्मदत्तस्तु सप्तमः ३७ तेषां तु तपसा तेन सप्तजातिकृतेन वै ॥ योगस्य चापि निर्वृत्त्या प्रतिभानाच्च शोभनात् ३८ पृ
र्वजातिषु यद्ब्रह्म श्रुतं गुरुकुलेषु वै ॥ तथैवावस्थिता बुद्धिः संसारेऽपि वर्तताम् ३९ ते ब्रह्मचारिणः सर्वे विहंगा ब्रह्मवादिनः ॥ योगधर्म
मनुध्यां तो विहरंति स्म तत्र ह ४० तेषां तत्र विहंगानां चरतां सहचारिणाम् ॥ नीपानामीश्वरो राजा विभ्राजः पौरवान्वयः ४१ विभ्रा
जमानो वपुषा प्रभावेन समन्वितः ॥ श्रीमानंतः पुरवृत्तो वनंतत्प्रविवेश ह ४२ स्वतंत्रश्च विहंगो सौ स्पृहयामास तं नृपम् ॥ दृष्ट्वा यां
तं श्रियोपेतं भवेयमहमीदृशः ४३ यद्यस्ति सुकृतं किंचित्तपोवानियमोपि वा ॥ खिन्नोऽस्मि ह्युपवासेन तपसानिष्फलेन च ४४ इति
श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तं चक्रवाकौ द्वावूचतुः सहचारिणौ ॥
आवांते सचिवौ स्यावस्तव प्रियहि तैषिणौ १ तथेत्युक्त्वा च तस्यासीत्तदा योगात्मिका मतिः ॥ एवमेतं समयं चक्रुः शुचिवाक् तमुवाच ह २
यस्मात्कामप्रधानस्त्वं योगधर्ममपास्य वै ॥ एवं वरं प्रार्थयसे तस्माद्वाक्यं निबोध मे ३ राजा त्वं भविता तात कां पिल्येनात्र संशयः ॥ भ
विष्यतः सखायौ च द्वाविमौ सचिवौ तव ४ शब्वाचाऽनभिभाष्यांस्तांश्चत्वारश्चक्रुरंडजाः ॥ तांस्त्रीनभीप्सतो राज्ञ्यं व्यभिचारप्रधर्षिता
नू ५ शप्ताः खगास्त्रयस्ते तु योगभ्रष्टाविचेतसः ॥ तानयाचंत चतुरस्त्रयस्ते सहचारिणः ६

जैरंडजास्त्रयः ॥ पुनस्तेषु प्रसादश्च प्रसन्नैः कृतर्ह्यते ॥ १ ॥ ततस्तम् ॥ १ ॥ शुचिवाक् द्वितीयो हंसः ॥ २ ॥ वाक्यं शापरूपम् ॥ ३ ॥ शापमेवाह राजेति ॥ ४ ॥
ते चत्वारस्तांस्त्रीनू शब्वाऽनभिभाष्यान् भाषणानर्हान् चक्रुः शापे हेतुः व्यभिचारप्रधर्षितानिति व्यभिचारो योगधर्मभ्रंशः ॥ ५ ॥ चतुरः चतुःसंख्याकान् ॥ ६ ॥

सर्वेषां वचनात् वचनं प्राप्य वचोऽब्रवीत् आडभावः संधिर्वाऽर्षः ॥ ७ ॥ ८ ॥ अस्य अनेन कृतेन उपदेशेनेति शेषः ॥ ९ ॥ उपदेशमेवाह गामिति प्रोक्षयित्वा प्रोक्षणादिभिः संस्कारैः संस्कृत्य धर्मेण पितृभ्यः विधिना अस्माकं अस्माभिस्तां पितृभ्यः उपकल्प्य ज्ञानयोगः प्राप्त इति शेषः तस्य विशेषणं योगसाधन इति ॥ १० ॥ इमं वक्ष्यमाणम् सप्तव्याधादशां ष्विति श्लोकद्वयरूपम् पुरुषांतरितं पुरुषांतरव्यवधानेन उच्चरितं श्रुत्वा ॥ ११ ॥ इति श्रीहरिवंशे टीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ त्रयोविंशे चतुर्भिर्न्यतः प्रोक्तं च तथा भवत् ॥ कां पितृभ्योऽप्युच्यते जन्मतेषां कु

तेषां प्रसादं ते च क्रुरथैतान्सुमनाऽब्रवीत् ॥ सर्वेषामेव वचनात् प्रसादानुगतं वचः ७ अंतवान् भविताशापो युष्माकं नात्र संशयः ॥ इतश्च्युता श्रमानुष्यं प्राप्य योगमवाप्स्यथ ८ सर्वसत्वरुतज्ञश्च स्वतंत्रो यं भविष्यति ॥ पितृप्रसादो ह्यस्माभिरस्य प्राप्तः कृतेन वै ९ गां प्रोक्षयित्वा धर्मेण पितृभ्यः उपकल्प्यताम् ॥ अस्माकं ज्ञानसंयोगः सर्वेषां योगसाधनः १० इमं च वाक्यसंदर्भं श्लोकमेकमुदाहृतम् ॥ पुरुषांतरितं श्रुत्वा ततो योगमवाप्स्यथ ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि पितृवाक्ये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ मा कंडेय उवाच ॥ ते योगधर्मनिरताः सप्तमानसचारिणः ॥ ॥ पद्मगर्भो रविंदाक्षः क्षीरगर्भः सुलोचनः १ उरुबिंदुः सुबिंदुश्च हैमगर्भस्तु सप्तमः ॥ वाय्वं बुभक्षाः सततं शरीराण्युपशोषयन् २ राजा विभ्राजमानस्तु वपुषा तद्वनंतदा ॥ चचारांतः पुरवृत्तो नंदनं मघवानिव ३ स तानपश्यत्स्वचरान् योगधर्मात्मकान् नृप ॥ निर्वेदाच्च तमेवार्थमनुध्यायन् पुरं ययौ ४ अणुहो नाम तस्यासीत् पुत्रः परमधार्मिकः ॥ अणुधर्मरतिर्नित्यमणुंसोऽध्यगमत्पदम् ५ प्रदात्कन्यां शुक्रस्तस्मै कर्त्तुं पूजितलक्षणाम् ॥ सत्यशालगुणोपेतां योगधर्मरतां सदा ६ सा ह्युद्दिष्टा पुराभीष्मपितृकन्यामनीषिणी ॥ सनत्कुमारेण तदा सन्निधौ मम शोभना ७ सत्यधर्मभृतां श्रेष्ठादुर्विज्ञेया कृतात्मभिः ॥ योगाच योगपत्नी च योगमाता तथैव च ८ यथा ते कथितं पूर्वापितृकल्पेषु वै मया ॥ विभ्राजस्त्वणुहं राज्ये स्थापयित्वा नरेश्वरः ९ आमंत्र्य पौरान् प्रीतात्मा ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च ॥ प्रायात्सरस्तपश्चर्तुं यत्र ते सहचारिणः १० सर्वै तत्र निराहारो वायुभक्षो महातपाः ॥ त्यक्त्वा कामांस्तपस्तेपे सरसस्तस्य पार्श्वतः ११ तस्य संकल्प आसीच्च तेषामेकतरस्य वै ॥ पुत्रत्वं प्राप्य योगेन युज्येयमिति भारत १२

बलतुष्टये ॥ १ ॥ ते योग इति ते हंसाः उपशोषयन् शोषितवंत इत्युत्तरेणान्वयः ॥ १ ॥ अडभावार्पः ॥ २ ॥ वपुषैव च चार नतु यानेन ॥ ३ ॥ अपश्यत् एकाग्र्यादिना वा ह्यलक्षणेन योगधर्मात्मकान् ज्ञातवान् निर्वेदात् पक्षिष्वपि योगोस्ति मानुषेपि मयि नास्तीति विद्मामित्यात्मन्यैदासिन्यात् ॥ ४ ॥ अणुनू सूक्ष्मान् अर्थान् हंति प्राप्नोतीत्यणुहपदं निर्वक्ति अणुधर्मेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ पितृणां बर्हिषदां कन्यापिवरीनाम्नी ॥ ७ ॥ योगास्वयं योगवती ॥ ८ ॥ ९ ॥ यत्र ते हंसाः ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्येति योगिनः पुत्रो योगवानेव भविष्यतीति भावः ॥ १२

॥ १३ ॥ तच्चसरोमानसार्व्यम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वतंत्रःसप्तमोहंसःयःप्राक्पितृवर्तीयुक्तः ॥ १८ ॥ वाभ्रव्यवत्सौराजामात्यौतयोःश्रोत्रिययोःकुले ॥ १९ ॥
पांचिकःसर्वजातिषुपंचमःकविः सपांचालोऽभूत् अपरःषष्ठःखसृमःसकंडरीकोऽभूत् ॥ २० ॥ बह्वचःऋग्वेदी अध्वर्युः यजुर्वेदी ॥ २१ ॥ सर्वसत्वरुतज्ञः सर्वप्राणिभाषा
भिज्ञः ॥ २२ ॥ पूर्वजातौकृतंश्राद्धंतेनहेतुनाकोविदाआसन् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ लेभेब्रह्मदत्तइतिशेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ शेषादिति आढ्यकुलेजन्मब्रह्मकोपजम्
कृत्वाभिसंधितपसामहताससमन्वितः ॥ महातपाःसविभ्राजोविरराजांशुमानिव १३ ततोविभ्राजितंतेनवैभ्राजंनामतद्वनम् ॥ सरस्तच्चकु
रुश्रेष्ठवैभ्राजमितिसंज्ञितम् १४ यत्रतेशकुनाराजन्चत्वारोयोगधर्मिणः ॥ योगभ्रष्टास्त्रयश्चैवदेहन्यासकृतोऽभवन् १५ कांपिल्येनगरेते
तुब्रह्मदत्तपुरोगमाः ॥ जाताःसप्तमहात्मानःसर्वेविगतकल्मषाः १६ ज्ञानध्यानतपःपूजावेदवेदांगपारगाः ॥ स्मृतिमंतोत्रचत्वारस्त्रयस्तुपरि
मोहिताः १७ स्वतंत्रस्त्वणुहाज्ज्ञेब्रह्मदत्तोमहायशाः ॥ यथाह्यासीत्पक्षिभावेसंकल्पःपूर्वचिंतितः ॥ ज्ञानध्यानतपःपूतोवेदवेदांगपारगः १८
छिद्रदर्शीसुनेत्रश्चतथाबाभ्रव्यवत्सयोः ॥ जातौश्रोत्रियदायादौवेदवेदांगपारगौ १९ सहायौब्रह्मदत्तस्यपूर्वजातिसहोषितौ ॥ पांचालःपां
चिकश्चैवकंडरीकस्तथापरः २० पांचालोबह्वचस्त्वासीदाचार्यत्वंचकारह ॥ द्विवेदःकंडरीकस्तुछंदोगोऽध्वर्युरेवच २१ सर्वसत्वरुतज्ञस्तुरा
जासीदणुहात्मजः ॥ पांचालकंडरीकाभ्यांतस्यसख्यमभूत्तदा २२ तेग्राम्यधर्माभिरताःकामस्यवशवर्तिनः ॥ पूर्वजातिकृतेनासन्धर्मका
मार्थकोविदाः २३ अणुहस्तुनृपश्रेष्ठोब्रह्मदत्तमकल्मषम् ॥ राज्येभिषिच्ययोगात्मापरांगतिमवाप्तवान् २४ ब्रह्मदत्तस्यभार्यातुदेव
लस्यात्मजाभवत् ॥ असितस्यहिदुर्धर्षासन्नतिर्नामनामतः २५ तामेकभावसंपन्नांलेभेकन्यामनुत्तमाम् ॥ सन्नतिसन्नतिमतिदेवला
द्योगधर्मिणीम् २६ पंचमःपांचिकस्तत्रसप्तजातिषुभारत ॥ षष्ठस्तुकंडरीकोभूद्ब्रह्मदत्तस्तुसप्तमः २७ शेषाविहंगमायेवैकांपिल्येसह
चारिणः ॥ तेजाताःश्रोत्रियकुलेसुदरिद्रेसहोदराः २८ धृतिमान्सुमनाविद्वान् तत्त्वदर्शीचिनामतः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नाश्चत्वारश्छिद्रद
र्शिनः २९ तेषांसंवित्तथोत्पन्नापूर्वजातिकृतातदा ॥ तेयोगनिरताःसिद्धाःप्रस्थिताःसर्वएवहि ३० आभंयपितरंतातपितातानब्रवीत्त
दा ॥ अधर्मएषयुष्माकंयन्मांत्यक्त्वागमिष्यथ ३१

दरिद्रकुलेजन्मतुपुण्यप्राप्यमितिभावः ॥ २८ ॥ छिद्रदर्शिनःछिद्रंमहापथंप्रतिगंतुमवकाशस्तद्दर्शिनः स्वसहचारिणांवाभोगासकिरूपंदूषणंपश्यंतः छिद्रंदूषणरंध्रयोरेतिमेदि
नी ॥ २९ ॥ संविःप्रस्थातुमैकमत्यम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥

पुत्रार्थान्वंशसंतानगयाश्राद्धादीन् ॥ ३२ ॥ वर्तयिष्यसिजीविष्यसि अस्माभिरुद्धृतस्यतवसंतानाद्यपेक्षानास्तोतिभावः ॥ ३३ ॥ इमंसप्तव्याधाइत्यादिवक्ष्यमाणंश्लोकद्वय
म् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ परानिर्वृतिमोक्षम् ॥ ३६ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चतुर्विंशेथविभ्राजःप्राक्जन्मवासनावशात् ॥ ब्रह्म
दत्तसुतोजातोविष्वक्सेनइतीर्यते ॥ १ ॥ ब्रह्मेति यस्तेषांहंसानामन्यतमस्यपुत्रोभूत्वायोगेनयुज्येयमित्यकामयतसवैभ्राजोनामराजातेषांसप्तमस्यब्रह्मदत्तस्यतनयोऽजायतेत्यन्व

दारिद्र्यमनपाकृत्यपुत्रार्थांश्चैवपुष्कलान् ॥ शुश्रूषामप्रयुज्यैवकथंवेगंतुर्महथ ३२ तेतमूचुर्द्विजाःसर्वेपितरंपुनरेवच ॥ करिष्यामोवि
धानंतेयेनत्वंवर्तयिष्यसि ३३ इमंश्लोकंमहार्थंत्वंराजानंसहमंत्रिणम् ॥ श्रावयेथाःसमागम्यब्रह्मदत्तमकल्मषम् ३४ प्रीतात्मादा
स्यतिसतेग्रामान्भोगांश्चपुष्कलान् ॥ यथेप्सितांश्चसर्वार्थान्गच्छतातयथेप्सितम् ३५ एतावदुक्त्वातेसर्वेपूजयित्वाचतंगुरुम् ॥ यो
गधर्ममनुप्राप्यपरांनिर्वृतिमाययुः ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणित्रयोविंशोऽध्यायः २३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
ब्रह्मदत्तस्यतनयःसवैभ्राजस्त्वजायत ॥ योगात्मातपसायुक्तोविष्वक्सेनइतिश्रुतः १ कदाचिद्ब्रह्मदत्तस्तुभार्ययासहितोवने ॥ विजहारप्र
हृष्टात्मायथाशच्याशचीपतिः २ ततःपिपीलिकरुतंसशुश्रावनराधिपः ॥ कामिनीकामिनस्तस्ययाचतःक्रोशतोभृशम् ३ श्रुत्वातुयाच्य
मानांतांकुद्धांसूक्ष्मांपिपीलिकाम् ॥ ब्रह्मदत्तोमहाहासमकरुमादेवचाहसत् ४ ततःसासंनतिर्दीनाब्रीडितेवाभवत्तदा ॥ निराहाराबहु
तिथंबभूववरवर्णिनी ५ प्रसाद्यमानाभर्त्रासातमुवाचशुचिस्मिता ॥ त्वयाचहसिताराजन्नाहंजीवितुमुत्सहे ६ सतत्कारणमाचख्यौन
चसाश्रद्धधातितत् ॥ उवाचचैनंकुपितानैषभावोस्तिमानुषे ७ कोवैपिपीलिकरुतंमानुषोवेत्तुमर्हति ॥ ऋतेदेवप्रसादाद्वापूर्वजातिकृतेन
वा ८ तपोबलेनवाराजन्विद्ययावानराधिप ॥ यद्येषवैप्रभावस्तेसर्वसत्त्वरुतज्ञता ९ यथाहमेतज्जानीयांतथाप्रत्याययस्वमाम् ॥ प्रा
णान्वापिपरित्यक्ष्येराजन्सत्येनतेशपे १० तत्तस्यावचनंश्रुत्वामहिष्याःपरुषाक्षरम् ॥ सराजापरमापन्नोदेवश्रेष्ठमगात्ततः ११ शरण्यं
सर्वभूतेशंभक्त्यानारायणंहरिम् ॥ समाहितोनिराहारःषड्रात्रेणमहायशाः १२ ददर्शदर्शनेराजादेवंनारायणंप्रभुम् ॥ उवाचचैनंभ
गवान्सर्वभूतानुकंपकः १३ ब्रह्मदत्तप्रभातेत्वंकल्याणंसमवाप्स्यसि ॥ इत्युक्त्वाभगवान्देवस्तत्रैवांतरधीयत १४

यः ॥ १ ॥ एतदेवव्याकरोति कदाचिदित्यादिना ॥ २ ॥ पिपीलिकस्यरुतंशब्दम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ब्रीडितेवनतुब्रीडितास्वयंयोगाचार्यसुतात्वात् बहुतिथंबहुकालमितिशेषः
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विद्ययायोगबलेन ॥ ९ ॥ मांप्रत्याययस्वममप्रतीतिमुत्पादय ॥ १० ॥ परंअत्यंतंआपन्नःआपन्नस्तोऽभूत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ अंतरमवसरम् ॥ १६ ॥ सरःस्नातः सरसिस्नातः ॥ १७ ॥ बाभ्रव्यःपांचालः ॥ १८ ॥ इदमंतरमित्येवअयमवसरइतिमत्वा ॥ १९ ॥ २० ॥ तेइतितेषांमध्येऽभिजाताः कुलोनाश्रत्वारोवयमितिशेषः यूयंत्रयइतिशेषः अवसीदथयोगाद्भष्टतयाविशीर्णाःस्थ ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्रस्तरश्मिप्रतोदौतावित्यत्रसमुदायिधर्मेणसमुदायोविशेष्यते तक्रंपिबं तावित्यत्रपिवदपिवदसमुदायेपिवंतावितिवत् छत्रिणोगच्छंतोत्यत्रछत्र्यछत्रिसमुदायेवालिंगसमावायाच्छत्रिणइतिविशेषणंतद्वत् एवंपतितव्यजनावित्यपि ॥ २३ ॥ प्रत्यागच्छत्

चतुर्णांतिपितायोसौब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ श्लोकंसोधीत्यपुत्रेभ्यःकृतकृत्यइवाभवत् १५ सराजानमथान्विच्छन्सहमंत्रिणमच्युतम् नददर्शोतरंकिंचित्श्लोकंश्रावयितुंतदा १६ अथराजासरःस्नातोलब्ध्वानारायणाद्वरम् ॥ प्रविवेशपुरींप्रीतोरथमारुह्यकांचनम् १७ तस्यरश्मीन्प्रत्यगृह्णात्कंडरीकोद्विजर्षभः ॥ चामरंठयजनंचापिबाभ्रव्यःसमवाक्षिपत् १८ इदमंतरमित्येवततःसब्राह्मणस्तदा ॥ श्रावयामासराजानंश्लोकंतंसचिवौचतौ १९ सप्तव्याधादशार्णेषुमृगाःकालंजरोगिरौ ॥ चक्रवाकाःशरद्वीपेहंसाःसरसिमानसे २० तेभिजाताःकुरुक्षेत्रेब्राह्मणावेदपारगाः ॥ प्रस्थितादीर्घमध्वानंयूयंकिमवसीदथ २१ तच्छ्रुत्वामोहमगमद्ब्रह्मदत्तो नराधिपः ॥ सचिवश्चास्यपांचाल्यःकंडरीकश्चभारत २२ स्रस्तरश्मिप्रतोदौतौपतितव्यंजनावुभौ ॥ दृष्ट्वाबभूवुरस्वस्थाःपौराश्चसुहृदस्तथा २३ मुहूर्तमेवराजाससहताभ्यांरथेस्थितः ॥ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांप्रत्यागच्छदरिंदमः २४ ततस्तेतत्सरःस्मृत्वायोगंतमुपलभ्यच ॥ ब्राह्मणंविपुलैरथैर्भोगैश्चसमयोजयन् २५ अभिषिच्यस्वराज्येतुविष्वक्सेनमरिंदमम् ॥ जगामब्रह्मदत्तोथसदारोवनमेवह २६ अथैनं सन्नतिर्धौरादेवलस्यसुतातदा ॥ उवाचपरमप्रीतायोगाद्वनगतंनृपम् २७ जानंत्यातेमहाराजपिपीलिकरुतज्ञताम् ॥ चोदितः क्रोधमुद्दिश्यसक्तःकामेषुवैमया २८ इतोवयंगमिष्यामोगतिमिष्टामनुत्तमाम् ॥ तवचांतर्हितोयोगस्ततःसंस्मारितोमया २९ सराजापरमप्रीतःपत्न्याःश्रुत्वावचस्तदा ॥ प्राप्ययोगंबलादेवगतिंप्रापसुदुर्लभाम् ३० कंडरीकोपिधर्मात्मासांख्ययोगमनुत्तमम् ॥ प्राप्ययोगगतिःसिद्धोविशुद्धस्तेनकर्मणा ३१

पुरमितिशेषः ॥ २४ ॥ तंयोगंपूर्वजन्मनिअभ्यस्तम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथैनमिति यागुरोर्दोग्ध्रीकौशिकदायादैःपित्रर्थप्रयुक्तासैवभार्यारूपेणराजानमेत्ययोगंसमारितवतंप्रत्युपकरायेति केचित्पौराणिकीकथामाचक्षते योगाद्देतोः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सांख्यंप्राप्ययोगमतिः योगनिष्ठः पाठांतरे सांख्यंयोगगतिंचप्राप्येत्यन्वयः ॥ ३१ ॥

क्रमंवैदिकप्रसिद्धप्रणीयविरच्यशिक्षां वर्णानां स्थानकरणप्रयत्नपूर्वकमुच्चारणसंप्रदायम् ॥ ३२ ॥ एतत्श्राद्धमाहात्म्यम् ॥ ३३ ॥ तेषां वाग्दुष्टादीनाम् ॥ ३४ ॥ परिवर्तति सर्वभावेन तिष्ठति ॥ ३५ ॥ तेनैव हृदियोगावस्थानेन ॥ ३६ ॥ एवमिति श्राद्धस्य फलं पितृणां तृप्तिः सा च सोमाप्यायनद्वारा भवति तदेतद्देवानामन्नं तं देवाभक्षयंतीति सोमस्य देवान्नत्वं श्रवणात् देवभावं गताः पितरः साक्षादेव सोमं पिबन्तीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ये तु भूमौ संतिते पि सोमद्वारैव तृप्यन्तीत्याह सोमो हीति भूमिस्थान् पितृन् दिव्यौषध्यादिद्वारा सोमस्तर्पयतीत्यर्थः एतेन अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठत इति स्मृतेः ब्रह्मणाग्नौ स्मार्ताग्नौ श्रौताग्नौ वा पितृनुद्दिश्य यद्दुतं तदादित्यंगच्छति आदित्यस्य सुषुम्नाख्येन राश्मिना सोमस्याप्यायनं भवति ततः पितृणां तृप्तिरिति सर्वेषां पूर्वत्वादादित्य एव श्राद्धदेवो मुख्य इत्युत्तरं पूर्वकृतस्य कथं वै श्राद्धदेवत्वमादित्यस्य विवस्वत इति प्रश्नस्य निगूढमिति दिक् ॥ ३८ ॥ इति हरिवं

क्रमं प्रणीय पांचाल्यः शिक्षां चोत्पाद्य केवलाम् ॥ योगाचार्यगतिं प्रापय शश्यायं महातपाः ३२ एवमेतत्पुरावृत्तं मम प्रत्यक्षमच्युत ॥ तद्धारयस्व गांगेयश्रेयसायोक्ष्यसे ततः ३३ ये चान्ये धारयिष्यन्ति तेषां चरितमुत्तमम् ॥ तिर्यग्योनिषु ते जातु न गमिष्यन्ति कर्हि चित् ३४ श्रुत्वा चेदमुपाख्यानं महार्थं महतां गतिम् ॥ योगधर्मो हृदिसदा परिवर्तति भारत ३५ स तेनैवानुबन्धेन कदाचिल्लभतेशमम् ॥ ततो योग गतिं याति शुद्धां तां भुवि दुर्लभाम् ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमेतत्पुरागीतं मार्कण्डेयेन धीमता ॥ श्राद्धस्य फलमुद्दिश्य सोमस्याप्यायनाय वै ३७ सोमो हि भगवान् देवो लोकस्याप्यायनं परम् ॥ वृष्णिवंशप्रसंगेन तस्य वंशं निबोध मे ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे ह० पर्वणि पितृकल्पसमाप्तिर्नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पिता सोमस्य वै राजन् जज्ञेऽत्रिर्भगवान् ऋषिः ॥ ब्रह्मणो मानसात् पूर्वप्रजासर्गं विधित्सतः १ तत्रात्रिः सर्वभूतानां तस्थौ स्वतनयैर्युतः ॥ कर्मणामनसा वाचा शुभान्येव च चारसः २ अर्हि स्रः सर्वभूतेषु धर्मात्मा संशितव्रतः ॥ काष्ठकुड्यशिलाभूत ऊर्ध्वबाहुर्महाद्युतिः ३ अनुत्तरं नाम तपो येन तप्तं महत्पुरा ॥ त्रीणि वर्षसहस्राणि दिव्यानीति हि नः श्रुतम् ४ तत्रोर्ध्वरेतसस्तस्य स्थितस्यानिमिषस्य ह ॥ सोमत्वं तनुरापेदे महासत्त्वस्य भारत ५

शेटीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ पंचविंशे तथाध्याये सोमस्यात्रेः समुद्भवः ॥ तस्यापत्यसमुत्पत्तिस्तस्माद्वंशश्च कीर्त्यते ॥ १ ॥ पिता मानसात् संकल्पात् विधित्सतः विधातुमिच्छतः ॥ १ ॥ तत्र प्रजासर्गे तस्थौ निष्ठावानभूत् अतएव सोमः भूतानां शुभान्येव स्वतनयैः सह कर्मादिना आचचार ॥ २ ॥ काष्ठादिवाग्निश्रेष्ठः ॥ ३ ॥ अनुत्तरं नाम मौनारख्यं सर्वेन्द्रियानि ग्रहरूपम् ॥ ४ ॥ अनिमिषस्य निमेषराहितस्येत्यनेन सूर्यादिवाह्यज्योतीरिभिषु धारणात् स्याः बलसाध्यत्वं सोमवत् शुक्लभास्वरूपत्वं कटिभृङ्गन्याये नध्येयसारूप्यं प्राप्त इत्यर्थः महासत्त्वस्येत्यनेन तापकस्य रजसोऽभावात् शांतप्रकाशतेजोरूपत्वं दर्शितं तन्वाः ॥ ५ ॥

भावितात्मनः शुद्धशांतप्रकाशशुक्लभास्वरूपेण तेजसारंजितशरीरस्य नेत्राभ्यां नेत्रतः सोमत्वं उक्तरूपं तेजः ऊर्ध्वमाचक्रमे तत्र प्रकारमाह वारीतिवारिजलं भूत्वा सुस्त्रावेति ॥ ९ ॥
 देव्योदिदेवताः न च समशक्रुवन् धारयितुम् ॥ ७ ॥ ताभ्यः सकाशात् सर्वभावनः औषध्यादिद्वारेण सर्वेषामाप्यायनकरः ॥ ८ ॥ ताभिः ताभ्यः सहैव युगपदेव ॥ ९ ॥ पतितं
 लतारूपेण स्थितं आलोक्य ॥ १० ॥ रथस्वरूपमाह सहीति वेदमयः वेदैर्दार्ढ्यभिरिव निर्मितः धर्मो विद्यदादिः तत्स्वरूपो धर्मात्मा सत्यं ब्रह्म संगृह्यते ज्ञानेन आत्मसा-
 त्क्रियत इति सत्यसंग्रहः वाजिस्थानीयामंत्राः ॥ ११ ॥ परमात्मानि विष्णुरूपे अतएव यागे सोमं रथेनानीय तस्य आतिथ्यार्थं वैष्णवीमिष्टिनिर्वपंतियाज्ञिकाः ॥ १२ ॥ ऋग्भिरित्यनेनैव त-

ऊर्ध्वमाचक्रमेतस्य सोमत्वं भावितात्मनः ॥ नेत्राभ्यां वारिसुस्त्रावदशधाद्योतयद्दिशः ६ तंगर्भं विधिना हृष्टादशदेव्योदधुस्तदा ॥ समे-
 त्यधारयायामासुर्न च तारुसमशक्रुवन् ७ सताभ्यः सहसैवाथ दिग्भ्यो गर्भः प्रभान्वितः ॥ पपात भासयँल्लोकान् शीतांशुः सर्वभावनः ८
 यदानधारणेशक्तास्तस्य भर्गस्य तादिशः ॥ ततस्ताभिः सहैवाशुनिपपातवसुंधराम् ९ पतितं सोममालोक्य ब्रह्मालोकं पितामहः ॥ रथ-
 मारोपयामास लोकानां हितकाम्यया १० सहिवेदमयस्तात धर्मात्मा सत्यसंग्रहः ॥ युक्तो वाजिसहस्रेण सितेनेति हि नः श्रुतम् ११ त-
 स्मिन्निपतिते देवाः पुत्रेऽत्रेः परमात्मानि ॥ तुष्टुवुर्ब्रह्मणः पुत्रा मानसाः सप्त ये श्रुताः १२ तथैवांगिरसस्तत्र भृगुरेवात्मजैः सह ॥ ऋग्भिर्य-
 जुर्भिर्बहुलैरथवांगिरसैरपि १३ तस्य संस्तूयमानस्य तेजः सोमस्य भास्वतः ॥ आप्यायमानं लोकां स्त्रीन् भासयामास सर्वशः १४
 स तेन रथमुख्येन सागरांतां वसुंधराम् ॥ त्रिः सप्त कृत्वोऽतियशाश्च काराभिप्रदक्षिणम् १५ तस्य यत्च्यावितं तेजः पृथिवीमन्वपद्यत ॥
 औषध्यस्ताः समुद्रूतास्तेजसा प्रज्वलंत्युत १६ ताभिर्द्वार्यास्त्रयो लोकाः प्रजाश्चैव चतुर्विधाः ॥ पोष्टा हि भगवान्सोमो जगतो जगतीपते १७
 सलब्धते जा भगवान्संस्तवैस्तैश्च कर्मभिः ॥ तपस्तेपे महाभाग पद्मानां दशतीर्दश १८ हिरण्यवर्णाया देव्यो धारयन्त्यात्मना जगत् ॥
 निधिस्तासामभूद्देवः प्रख्यातः स्वेन कर्मणा १९

दारूढानि सामान्यपिलक्ष्यंते बहुलैर्बहुभिः ॥ १३ ॥ आप्यायमानं अंशुरंशुष्टेदेव सोमाप्यायतां मिति मंत्रेण ऋत्विग्भिः पुष्टीक्रियमाणं तेजो दिवि मंडलरूपेण स्थित्वा सर्वलोकानवभा-
 सयति ॥ १४ ॥ सः ब्रह्मा तेन सोमवतारथमुख्येन ॥ १५ ॥ तस्य सोमस्य च्यावितं रथवेगेन क्षारितं ॥ १६ ॥ त्रयो देवपितृभूतलोकाः चत्वारो नरपशुपक्षिसरीसृपाः भूरादयो जरायुजा-
 दयश्चेत्यन्ये ॥ १७ ॥ यथा दशवारमावृत्तानवनवतिरेवं दशगुणिताः दशदशतिः तेन दशतिशब्दः षष्टिसप्ततिवत् शतवाची तेन सहस्रं पद्मानां वत्सराणामित्यर्थः ॥ १८ ॥ हिरण्यव-
 र्णाः रजतवत् शुक्लः हिरण्यं स्वर्णरूप्ययोरिति विश्वः तासामपां निधिराश्रयः अतएव मणिद्वारा चंद्रो जलं क्षरति सूर्यइवाग्निम् तेन यथा को भासां निधिरेवं चंद्रोऽपां निधिः ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ राजराज्येनसाम्राज्यविधानेन ॥ २१ ॥ इंदोःभार्याइतिशेषः ॥ २२ ॥ सोमवतांपितृणांवरः पतिः सोमः सुधांशुकपूरकुबेरपितृदेवतेइतिविश्वः सहस्रशतंलक्षंगावोदक्षिणा
यस्मिन् ॥ २३ ॥ हिरण्यगर्भः अंगिराः तस्यारण्यकेसूत्रावतारत्वावगमात् हिरण्यगर्भत्वं ब्रह्मावसिष्ठश्चतुर्मुखोवा ॥ २४ ॥ सदस्यः उपद्रष्टा सप्तदशक्रत्विक्सदस्यसप्तदशंकौपोत
किनः समामनंतिसकर्मणामुपद्रष्टाभवतोतिगृह्यात् ॥ २५ ॥ सदस्येभ्यः सभ्येभ्यः ॥ २६ ॥ सिनिः सिनीवालो खंडर्पवणिषापूर्वामावास्यासासिनोवालोया उत्तरासाकुहूः तत्सा
हचर्यात्तद्युतिपुष्टीअपिपूर्वोत्तरपौर्णमास्यौ सिषेविरेनित्यामितिशेषः अश्विन्यादयस्तुपर्यायेणैवसेवंतइतिभावः ॥ २७ ॥ प्राप्य ताभिः सहेतिशेषः अन्यथातत्कीर्तनवैयर्थ्यापत्तिः
अतएवस्वमूर्त्यासिहदशधादशाभिः प्रकारैर्दिशोदशभासयन्नित्युक्तम् ॥ २८ ॥ विबभ्रामऐश्वर्यमदेनविनयात्चलिता अनयेनअनीत्या आहताताडिता ॥ २९ ॥ अनयमेवा

ततस्तस्मैददौराज्यं ब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ बीजौषधीनां विप्राणामपांचजनमेजय २० सोभिषिको महाराजराजराज्येनराजराट् ॥ लोकांस्त्रींभासयामासस्व
भासाभास्वतांवरः २१ सप्तविंशतिमिंदोस्तुदाक्षायिण्योमहाव्रताः ॥ ददौ प्राचेतसोदक्षोनक्षत्राणीतियाविदुः २२ सतप्राप्यमहद्राज्यंसोमः सोमवतां
वरः ॥ समाजहेराजसूयंसहस्रशतदक्षिणम् २३ होतास्यभगवानत्रिरध्वर्युर्मगवान्भृगुः ॥ हिरण्यगर्भश्चोद्राताब्रह्माब्रह्मत्वमेयिवान् २४ सदस्यस्तत्रभ
गवान्हरिर्नारायणः स्वयम् ॥ सनत्कुमारप्रमुखैराद्यैर्ब्रह्मर्षिभिर्वृतः २५ दक्षिणामददात्सोमस्त्रीं लोकानिति नः श्रुतम् ॥ तेभ्यो ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः सदस्येभ्य
श्चभारत २६ तंसिनिश्चकुहूश्चैवद्युतिः पुष्टिः प्रभावसुः ॥ कीर्त्तिर्धृतिश्चलक्ष्मीश्चनवदेभ्यः सिषेविरे २७ प्राप्यावभृथमव्यग्रः सर्वदेवर्षिपूजितः ॥ विरराजाधिरा
जेंद्रोदशधाभासयन्नदिशः २८ तस्यतत्प्राप्यदुष्प्राप्यमैश्वर्यमुनिसत्कृतम् ॥ विबभ्राममतिस्तातविनयादनयाहता २९ बृहस्पतेः सवैभार्यातारां नामयश
स्विनीम् ॥ जहास्तरसासर्वानवमत्यांगिरः सुतान् ३० सयाच्यमानो देवैश्च तथा देवर्षिभिः सह ॥ नैव व्यसर्जयत्तारां तस्माज्जांगिरसेतदा ॥ स संरब्धस्तत
स्तस्मिन्देवाचार्यो बृहस्पतिः ३१ उशनास्तस्यजग्राहपार्ष्णिमांगिरसस्तदा ॥ सहिशिष्यो महातेजाः पितुः पूर्वो बृहस्पतेः ३२ तेन स्नेहेन भगवान् रुद्रस्तस्य
बृहस्पतेः ॥ पार्ष्णिग्राहो भवेद्देवः प्रगृह्याजगवं धनुः ३३ तेन ब्रह्मशिरोनाम परमाख्यं महात्मना ॥ उद्दिश्य दैत्यानुत्सृष्टं येनैषां नाशितं यशः ३४

ह बृहस्पतेरिति ॥ ३० ॥ व्यसर्जयत्तदा तस्मिन्सोमे बृहस्पतिः संरब्धो युद्धायोद्युक्तोऽभूत् सार्द्धश्लोकः ॥ ३१ ॥ उशनेति तस्याकार्यकारित्वाद्सुरत्वं प्राप्तस्य सोमस्य दैत्य
गुरुत्वादुशनाः शुक्रः पार्ष्णिजग्राह तदाह तस्मिन्नेवकाले आंगिरसो गिरसः शिष्यो रुद्रः बृहस्पतेः पार्ष्णिग्राहो भूदिति द्वयोः संबंधः तत्र हेतुः सहोति सरुद्रो बृहस्पतेः पितुः अंगिरसः शिष्यः
॥ ३२ ॥ तेन गुरुपुत्रस्नेहेनेति आजगवं अजस्यगोश्वशृंगाभ्यां निर्मिमत् अजस्य रुद्रस्य गौः वृषभः नदीतेन शिवसारूप्यं प्राप्य योगात्कामरूपत्वं च प्राप्य तत्पूर्वस्वशरीरमुत्सृष्टं तस्य शृं
गाज्जातं आजगवमिति वा ॥ ३३ ॥ तेन रुद्रेण एषां दैत्यानां ॥ ३४ ॥

तारकामयंतारानिमित्तत्वात्प्रधानं ॥ ३५ ॥ शिष्टाधर्मपराः देवाः बृहस्पतिपक्षीयाः तुषः दोषकंचुकंसंजातयेषांतेगुरुदारहर्तुः सोमस्यपक्षपातिनस्तुषितादेवाः ॥ ३६ ॥ ददौप्रत्यर्पयत् ॥ ३७ ॥ अंतःप्रसवांगर्भवतोम् ॥ ३८ ॥ अयोनौअस्थाने तदेवाह इषोकेति दस्युहंतमंअतिशयेनदस्यूनांहंतारम् ॥ ३९ ॥ आक्षिपत्स्वतेजसातिरश्चकार ॥ ४० ॥ ४१ ॥ पप्रच्छ मातरंविनाब्रह्मापिगर्भस्यधातारंनवेदेतिभावः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ धातागर्भस्याधायकः ततएवप्रजायाःपतिःरेतःसिचःपुत्रोनक्षत्रपतेरेतिभावः तथाचश्रुतिः जनयितुः

तत्रतद्युद्धमभवत्प्रख्यातंतारकामयम् ॥ देवानांदानवानांचलोकक्षयकरंमहत् ३५ तत्रशिष्टास्तुयेदेवास्तुषिताश्चैवभारत ॥ ब्रह्माणंशरणंजग्मुरादिदेवंस नातनं ३६ ततोनिवार्योशनसंरुद्रंज्येष्ठंचशंकरम् ॥ ददावंगिरसेतारांस्वयमेवपितामहः ३७ तामंतःप्रसवांद्दृष्ट्वातारांप्राहबृहस्पतिः ॥ मदीयायांनतेयो नौगर्भोधार्यःकथंचन ३८ अयोनावुत्सृजत्तंसाकुमारंदस्युहंतमम् ॥ इषीकास्तंबमासाद्यज्वलंतमिवपावकम् ३९ जातमात्रःसभगवान्देवानामक्षिपद्ब पुः ॥ ततःसंशयमापन्नाइमामकथयन्सुराः ४० सत्यंब्रह्मसुतःकस्यसोमस्याथबृहस्पतेः ॥ पृच्छयमानायदादेवैर्नाहसासाध्वसाधुवा ४१ तदातांशमुमा रब्धःकुमारोदस्युहंतमः ॥ तंनिवार्यततोब्रह्मातारांप्रच्छसंशयम् ४२ तदत्रतथ्यंतद्ब्रह्मितारेकस्यसुतस्त्वयम् ॥ साप्रांजलिरुवाचेदंब्रह्माणंवरदंप्रभुम् ४३ सोमस्येतिमहात्मानंकुमारंदस्युहंतमम् ॥ ततस्तंमूर्ध्न्युपाघ्रायसोमोधाताप्रजापतिः ४४ बुधइत्यकरोन्नामतस्यपुत्रस्यधीमतः ॥ प्रतिकूलंचगगने समभ्युत्तिष्ठतेबुधः ४५ उत्पादयामासततःपुत्रंवैराजपुत्रिका ॥ तस्यापत्यंमहाराजोबभूवैलःपुरूरवाः ४६ उर्वश्यांजज्ञिरेयस्यपुत्राःसप्तमहात्मनः ॥ प्रस ह्यधर्षितस्तत्रसोमोवैराजयक्ष्मणा ४७ ततोयक्ष्माभिभूतस्तुसोमःप्रक्षीणमंडलः ॥ जगामशरणार्थायपितरंसोऽत्रमेवतु ४८ तस्यतत्तापशमनंचका रात्रिर्महातपाः ॥ सराजयक्ष्मणामुक्तःश्रियाजज्वालसर्वतः ४९ एवंसोमस्यवैजन्मकीर्तितंकीर्तिवर्धनम् ॥ वंशमस्यमहाराजकीर्त्यमानंचमेशृणु ५० धन्यमारोग्यमायुष्यंपुण्यंसंकल्पसाधनम् ॥ सोमस्यजन्मश्रुत्वेवपापेभ्योविप्रमुच्यते ॥ ५१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिपंच विंशोऽध्यायः २५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ बुधस्यतुमहाराजविद्वान्पुत्रःपुरूरवाः ॥ तेजस्वीदानशीलश्चयज्वाविपुलदक्षिणः १ ब्रह्मवादीपरा क्रांतःशत्रुभिर्युधिदुर्जयः ॥ अहर्ताचाग्निहोत्रस्ययज्ञानांचमहीपतिः २

पुत्रोभवतिसांपरायेमोघंवेत्ताकुरुतेतंतुमेतमिति ॥ ४४ ॥ सूर्योदयेऽर्कसांनिध्यात्प्रायेणास्तंगतएवभवतियदातूदेतितदाउत्पातंजनयतीत्याह प्रतीति ॥ ४५ ॥ ततःबुधात्तवै राजोमनुस्तस्यपुत्रिकाइला ॥ ४६ ॥ यस्यपुरूरवसः तत्रऔद्धत्येनिमित्तेसति ॥ ४७ ॥ प्रक्षीणमंडलःअल्पपारिधिः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिहरिवंशेटीकायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ षड्विंशेवर्ण्यतेवंशःपुरूरवसएवच ॥ उर्वश्यामथसंप्राप्तेस्त्रेताग्नेर्भुविदुर्लभा ॥ १ ॥ बुधस्यति ॥ १ ॥ शत्रुभिर्दुर्जयइतिसंबंधः ॥ २ ॥

काम्यः कामनीयः ॥ ३ ॥ मानदेवभोग्याहंकथंमानुपंगच्छेयमितिगर्वम् ॥ ४ ॥ तयेति दशादिसंख्याष्टकंक्रमात् उत्तरस्थेनचैत्ररथादिस्थानाष्टकेनान्वेति ॥ ५ ॥ विशालायां
वदर्या ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ दिविस्वर्गेजाताः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ घृतमात्राघृतस्यलेशः एकंकालंसकृदित्यर्थः घृतस्यस्तोकंसकृदह्मश्वाश्रमा

सत्यवादीपुण्यमतिःकाम्यःसंवृतमैथुनः ॥ अतीवत्रिषुलोकेषुयशसाऽप्रतिमःसदा ३ तंब्रह्मवादिनंक्षांतंधर्मज्ञंसत्यवादिनम् ॥ उर्वशीवरयामासहित्वामानं
यशस्विनी ४ तयासहावसद्राजावर्षाणिदशपंचच ॥ पंचषट्मपचाष्टौचदशचाष्टौचभारत ५ वनेचैत्ररथेरम्येतथामंदाकिनीतटे ॥ अलकायांविशालायां
नंदनेचवनोत्तमे ६ उत्तरान्सकुरुन्प्राप्यमनोरथफलद्रुमान् ॥ गंधमादनपादेषुमेरुपृष्ठेतथोत्तरे ७ एतेषुवनमुख्येषुसुरैराचरितेषुच ॥ उर्वश्यासहितोराजारे
मेपरमयासुदा ८ देशेषुण्यतमेचैवमहर्षिभिरभिष्टुते ॥ राज्यंचकारयामासप्रयागेपृथिवीपतिः ९ तस्यपुत्राबभूवुस्तेसप्तदेवसुतोपमाः ॥ दिविजातामहा
त्मानआयुर्धीमानमावसुः १० विश्वायुश्चैवधर्मात्माश्रुतायुश्चतथापरः ॥ दृढायुश्चवनायुश्चशतायुश्चोर्वशीसुताः ११ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥
मांधर्वीचोर्वशीदेवीराजानंमानुषंकथम् ॥ देवानुत्सृज्यसंप्राप्तातन्नोब्रूहिबहुश्रुत १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ब्रह्मशापाभिभूतासामानुषंसमपद्यत ॥ ऐलं
तुसावरारोहासमयात्समुपस्थिता १३ आत्मनःशापमोक्षार्थंसमयंसाचकारह ॥ अनग्नदर्शनंचैवसकामायांचमैथुनम् १४ द्वौमेवौशयनाभ्याशेसदाबद्धौ
चतिष्ठतः ॥ घृतमात्रातथाहारःकालमेकंतुपार्थिव १५ यद्येषसमयोराजन्यावत्कालंचतेदृढः ॥ तावत्कालंतुवत्स्यामित्वत्तःसमयएषनः १६ तस्यास्तं
समयंसर्वेसराजासमपालयत् ॥ एवंसावसतेतत्रपूरुरवसिभामिनी १७ वर्षाण्येकोनषष्टिस्तुतत्सक्ताशापमोहिता ॥ उर्वश्यांमानुषस्थायांगंधर्वाश्चितया
न्विताः १८ ॥ गंधर्वाऊचुः ॥ चिंतयध्वंमहाभागायथासातुवरांगना ॥ समागच्छेत्पुनर्देवानुर्वशीस्वर्गभूषणम् १९ ततोविश्वावसुर्नामतत्राहवदतांवरः ॥
मयातुसमयस्ताभ्यांक्रियमाणःश्रुतःपुरा २० व्युक्रांतसमयंसावैराजानंत्यक्ष्यतेयथा ॥ तदहंबेद्म्यशेषेणयथाभेत्स्यत्यसौनृपः २१ ससहायोगमिष्या
मियुष्माकंकार्यसिद्धये ॥ एवमुक्त्वागतस्तत्रप्रतिष्ठानंमहायशाः २२ निशायामथचागम्यमेषमेकंजहारसः ॥ मातृवदत्तंतेसातुमेषयोश्चारुहासिनी ॥
२३ गंधर्वागमनंश्रुत्वाशापांतंचयशस्विनी ॥ राजानमब्रवीत्तत्रपुत्रोमेऽहियतेतिसा २४

तिलिगात् ॥ १५ ॥ त्वत्तःत्वयि ॥ १६ ॥ १७ ॥ एकोनषष्टिपूर्वोक्तदशादिसंख्यानांसंकलनात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ भेत्स्यतिसमयम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

अहियतहतः एवमुक्तइतिसंबंधः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ जायया प्रधावितः ॥ २७ ॥ पदंगतिचिह्नम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ उरणौमेधौ गृह्यगृहीत्वा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ हैमवत्यांहैमानिसौवर्णानिपद्मादीनेतद्व
त्याम् हैमवतीसंज्ञायामितिवा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ समाविग्नाः पुनर्हर्षागमनशंकया हयेजायेमनसातिष्ठधोरेइतिसक्तादिमर्थतःपठति जायेइति हयेइत्यस्यव्याख्या

एवमुक्तोविनिश्चित्यनग्नौनैवोदतिष्ठत ॥ नग्नमांद्रक्ष्यतेदेवीसमयोवितथोभवेत् २५ ततोभूयस्तुगंधर्वाद्वितीयमेषमाददुः ॥ द्वितीयेतुहतेमेषेऐलंदेव्यब्रवी
दिदम् २६ पुत्रोमेपहतोराजन्ननाथायाइवप्रभो ॥ एवमुक्तस्तथोत्थायनग्नोराजाप्रधावितः २७ मेषयोःपदमन्विच्छन्नगंधर्वैर्विद्युदप्यथ ॥ उत्पादितासुम
हतीययातद्भवन्महत् २८ प्रकाशितंवैसहसाततोन्नमवैक्षत ॥ नग्नं दृष्ट्वातिरोभूतासाप्सराकामरूपिणी २९ उत्सृष्टावुरणौदृष्ट्वा राजागृह्यागतोगृहे ॥ अ
पश्यन्नुर्वशीतत्रविललापसुदुःखितः ३० चचारपृथिवीं सर्वामार्गमाणइतस्ततः ॥ अथापश्यत्सतां राजाकुरुक्षेत्रेमहाबलः ३१ प्लक्षतीर्थेपुष्करिण्यांहैमव
त्यांसमाप्नुताम् ॥ क्रीडन्तीमप्सरोभिश्चपंचभिःसहशोभनाम् ३२ तांक्रीडन्तीततोदृष्ट्वाविललापसुदुःखितः ॥ साचापितत्रतंदृष्ट्वा राजानमविदूरतः ३३ उ
र्वशीताःसखीःप्राहसएषपुरुषोत्तमः ॥ यस्मिन्नहमवात्संवैदर्शयामासतन्नुपम् ३४ समाविग्नास्तुताःसर्वाःपुनरेवनराधिप ॥ जायेहतिष्ठमनसाधोरेवचसि
तिष्ठह ३५ एवमादीनिसूक्तानिपरस्परमभाषत ॥ उर्वशीचाब्रवीदैलंसगर्भाहंत्वयाप्रभो ३६ संवत्सरात्कुमारास्तेभविष्यन्तिनसंशयः ॥ निशामेकांच
नृपतेनिवत्स्यसिमयासह ३७ हतोजगामराजाथस्वपुरंतुमहायशाः ॥ गतेसंवत्सरेभूयउर्वशीपुनरागमत् ३८ उषितश्चतयासाद्वैएकरात्रमहायशाः ॥
उर्वश्यथाब्रवीदैलंगंधर्वावरदास्तव ३९ तान्बृणीष्वमहाराजब्रूहिचैनान्स्त्वमेवाहि ॥ बृणीष्वसमतांराजन्गंधर्वाणामहात्मनाम् ४० तथेत्युक्त्वावरंवब्रे
गंधर्वाश्चतथास्त्विति ॥ पूरयित्वाग्निनास्थालींगंधर्वाश्चतमब्रुवन् ४१ अनेनेष्टाचलोकात्रःप्राप्स्यसित्वंनराधिप ॥ तानादायकुमारांस्तुनगरायोपचक्रमे ॥
४२ निक्षिप्याग्निमरण्येतुसपुत्रस्तुगृहंययौ ॥ सत्रेताग्निं तुनापश्यदश्वत्थंतत्रदृष्टवान् ४३ शमीजातंतुतंदृष्ट्वाअश्वत्थंविस्मितस्तदा ॥ गंधर्वेभ्यस्तदाशं
सदाग्निनाशंततस्तुसः ४४

नंवचसीति हयेतिष्ठतिसंवंधात्जायेइत्यस्याःसंबुद्धेः पादादिस्थत्वादाद्युदात्तत्वम् ॥ ३५ ॥ सगर्भाहमित्युपगमनानर्हत्वमुक्तम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ समतां
सारूप्यंसालोक्यंवा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ निक्षिप्येत्यनेनपुत्रान्अग्निचसहपुरंनप्रवेशयेदितिदर्शितम् सः त्रेताग्निग्रामाद्वहिःप्राङ्निहितम् तत्रगत्वास्वस्थानेनापश्यत्
अपितुअश्वत्थंदृष्टवान् तत्राग्निस्थानेअभ्येत्याग्निमित्यपिपठन्ति ॥ ४३ ॥ तंअश्वत्थंशमीजातंशमीगर्भोत्पन्नंनाशंअदर्शनम् नाशतस्तुसः ॥ ४४ ॥

अरणीमंथनेनान्युत्पादनार्थकाष्टद्वयंततोऽश्वत्थात्तद्वाह्यमितिसमादिशत् ॥ ४५ ॥ तेषांगंधर्वाणाम् ॥ ४६ ॥ त्रेतात्रित्ववैशिष्ट्यम् गुणार्पःपृषोदरादित्वाद्वाविकारः अग्नित्रयं अकल्पयदित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांपट्टिशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ४९ ॥ उच्यतेमावसोर्वंशःसप्तविंशेप्रधानतः ॥ द्वितीयस्यैलपुत्रस्यसूच्यादिन्यायतःक्रमात् ॥ १ ॥ ऐलेति ॥ १ ॥ अथनग्नजिदितिद्वितीयः पुत्रः ॥ २ ॥ विदुषःपुत्रःसुहोत्रः ॥ ३ ॥ महत्सव्रम् अन्नदानंयत्रतमस्वंसर्वमेधसंज्ञम् ॥ ४ ॥ पतिलो

श्रुत्वातमर्थमखिलमरणींतुसमादिशत् ॥ अश्वत्थादरणींकृत्वामथित्वाग्निंयथाविधि ॥ मथित्वाग्निंत्रिधाकृत्वाअयजत्सनराधिपः ४५ इच्छायज्ञैर्बहुविधैर्ग
तस्तेषांसलोकताम् ४६ गंधर्वेभ्योवरंलब्ध्वात्रेताग्निंसमकारयत् ॥ एकोग्निःपूर्वमेवासीदैलस्त्रेतामकारयत् ४७ एवंप्रभावोराजासीदैलस्तुनरसत्तम ॥
देशेषुण्यतमेचैवमहर्षिभिरभिष्टुते ४८ राज्यंसकारयामासप्रयागेपृथिवीपतिः ॥ उत्तरेजाह्नवीतीरेप्रतिष्ठानेमहायशः ४९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह
रिवंशेहरिवंशपर्वणिऐलोत्पत्तिर्नामषट्षिंशोऽध्यायः २६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ऐलपुत्राबभूवुस्तेसर्वेदेवसुतोपमाः ॥ दिविजातामहात्मानआयुर्धोमान
मावसुः १ विश्वायुश्चैवधर्मात्माश्रुतायुश्चतथापरः ॥ दृढायुश्चवनायुश्चशतायुश्चोर्वशीसुताः ॥ अमावसोश्चदायादोभीमोराजाथनग्नजित् २ श्रीमान्भीम
स्यदायादोराजासीत्कांचनप्रभः ॥ विद्वांस्तुकांचनस्यापिसुहोत्रोभून्महाबलः ३ सौहोत्रिरभवजह्नुःकेशिन्यागर्भसंभवः ॥ आजह्नेयोमहत्सव्रंसर्वमेधमहाम
स्वम् ४ पतिलोभेनयंगंगापतित्वेभिससारह ॥ नेच्छतःप्लावयामासतस्यगंगाचतत्सदः ॥ सतयाप्लावितंदृष्ट्वायज्ञवाटंसमंततः ५ सौहोत्रिरब्रवीद्रंगांकुद्वोभरत
सत्तम ६ एषतेविफलंयत्नंपिबन्नंभःकरोम्यहम् ॥ अस्यगंगेवलेपस्यसद्यःफलमवामुहि ७ राजर्षिणाततःपीतांगंगांदृष्ट्वामहर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागां
दुहितृत्वेनजाह्नवीं ८ युवनाश्वस्यपुत्रींतुकावेरींजह्नुरावहत् ॥ युवनाश्वस्यशापेनगंगार्धेनविनिर्ममे ॥ कावेरींसरितांश्रेष्ठांजह्नुर्भीर्यामनिदिताम् ९ जह्नु
स्तुदयितंपुत्रंसुनहंनामधार्मिकं ॥ कावेर्यांजनयामासअजकस्तस्यचात्मजः १० अजकस्तुदायादोबलाकाश्वोमहीपतिः ॥ बभूवमृगयाशीलःकुश
स्तस्यात्मजोऽभवत् ११ कुशपुत्राबभूवुर्हिचत्वारोदेववर्चसः ॥ कुशिकःकुशनाभश्चकुशांबोमूर्तिमांस्तथा १२ पल्लवैःसहसंवृद्धोराजावनचरैस्तदा ॥ कु
शिकस्तुतपस्तेपेपुत्रमिद्रसमप्रभम् ॥ लभेयमितितंशक्रस्त्रासादभ्येत्यजज्ञिवान् १३

भेनपतिगुणलोभेन ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ जह्नुर्भीर्यात्वमिच्छंत्यांगंगायाः दुहितृत्वप्रातेर्वध्यसंकल्पत्वंजातमित्याशंक्याह युवनाश्वस्येतिकेनचिन्निमित्तेनयुवनाश्वो
गांमानुषोभवेतिशशाप साचतस्यैवदुहितृत्वंप्राप्यात्मसंकल्पमपिसत्यंचकरोतिसार्धस्यार्थः गंगस्वार्धेनकावेरीनिर्ममेपाठान्तरेगंगायाअर्धेननिर्मितांकावेरींजह्नुर्भीर्याविद्यादिति
शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ राजाकुशिकः इन्द्रसमंपुत्रंलभेयमितितपस्तेपेइत्यन्वयःशक्रश्चमत्समोन्योभावप्यतीतित्रासादभ्येत्यतस्यपुत्रोजज्ञिवान्जातः ॥ १३

एतदेवस्पृशति पूर्णेति ॥ १४ ॥ स्वअंशंतस्यशरीरेतोरूपेणअवासयत्स्थापितवान्ततः भार्यायांतवपुत्रत्वेनकल्पयामासेत्यर्थः ॥ १५ ॥ पौरकुत्सीपुरुकुत्सस्यपुत्रीभार्याकु
शिकस्याभवत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ गाधेस्तथैवचेतिप्रोतःसन्पुत्रार्थंचरुंकल्पयामासेत्यर्थः ॥ १८ ॥ उपयोज्यः भक्षणीयः अयमयमितिचरुद्वयस्यपृथक्प्रदर्शनम् ॥ १९ ॥ त
स्यांतवमातरि ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ व्यत्यस्यविपर्यासंकृत्वाअज्ञानात्ऋषिणातुल्यःस्वपुत्रोभूयादितिमोहात् आत्मसंस्थंचकारस्वयंभुक्तवती ॥ २५ ॥ २६ ॥

पूर्णेवर्षसहस्रैवैतंतुशक्रोद्यपश्यत ॥ अत्युग्रतपसंदृष्ट्वासहस्राक्षःपुरंदरः १४ समर्थःपुत्रजननेस्वमेवांशमवासयत् ॥ पुत्रत्वेकल्पयामाससदेवेंद्रःसुरोत्तमः १५
सगाधिरभवद्राजामधवान्कौशिकःस्वयं ॥ पौरकुत्स्यभवद्भार्यागाधिस्तस्यामजायत १६ गाधेःकन्यामहाभागानाम्नासत्यवतीशुभा ॥ तांगाधिर्भृगुपुत्रा
यऋचीकायददौप्रभुः १७ तस्याःप्रोतोभवद्भर्ताभार्गवोभृगुनंदनः ॥ पुत्रार्थंकारयामासचरुंगाधेस्तथैवच १८ उवाचाहूयतांभर्ताऋचीकोभार्गवस्तदा ॥
उपयोज्यश्चरुरयंत्वयामात्रात्वयंतव १९ तस्यांजनिष्यतेपुत्रोदीप्तिमान्क्षत्रियर्षभः ॥ अजेयःक्षत्रियैर्लोकैश्चक्षत्रियर्षभसूदनः २० तवापिपुत्रंकल्याणिधृ
तिमंतंतपोनिधिम् ॥ शमात्मकंद्विजश्रेष्ठंचरुरेषविधास्यति २१ एवमुक्त्वातुतांभार्यामृचीकोभृगुनंदनः ॥ तपस्यभिरतो नित्यमरण्यंप्रविवेशह २२
गाधिःसदारस्तुतदाऋचीकावासमभ्यगात् ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेनसुतांद्रष्टुंजनेश्वरः २३ चरुद्वयंगृहीत्वातदृषेःसत्यवतीतदा ॥ चरुमादाययत्नेनसातुमात्रेन्य
वेदयत् २४ माताव्यत्यस्यदैवेनदुहित्रेस्वंचरुंददौ ॥ तस्याश्चरुमथाज्ञानादात्मसंस्थंचकारह २५ अथसत्यवतीगर्भेक्षत्रियांतकरंतदा ॥ धारयामासदीप्तेन
वपुषाघोरदर्शनम् २६ तामृचीकस्ततोदृष्ट्वायोगेनाभ्यनुसृत्यच ॥ तामब्रवीद्विजश्रेष्ठःस्वांभार्यावरवर्णिनीम् २७ मात्रासिंचिताभद्रेचरुव्यत्यासहेतुना ॥
जनिष्यतिहिपुत्रस्तेकूरकर्मातिदारुणः २८ भ्राताजनिष्यतेचापिब्रह्मभूतस्तपोधनः ॥ विश्वंहिब्रह्मतपसामयातस्मिन्समर्पितम् २९ एवमुक्तामहाभा
गाभर्त्रासत्यवतीतदा ॥ प्रसादयामासपतिंपुत्रोमेनेदृशोभवेत् ॥ ब्रह्मणापसदस्तत्रइत्युक्तोमुनिरब्रवीत् ३० नैषसंकल्पितःकामोमयामद्रेतथास्त्विति ॥
उग्रकर्माभवेत्पुत्रःपितुर्मातुश्चकारणात् ॥ पुनःसत्यवतीवाक्यमेवमुक्ताब्रवीदिदं ३१ इच्छंल्लोकानपिमुनेस्तृजेथाःकिंपुनःसुतम् ॥ शमात्मकमृजुंत्वंमेपु
त्रंदातुमिहार्हसि ३२ काममेवंविधःपौत्रोममस्यात्तवचप्रभो ॥ यद्यन्यथानशक्यंवैकर्तुमेतद्विजोत्तम ३३

योगेनध्यानेनअभ्यनुसृत्यज्ञा

त्वा ॥ २७ ॥ २८ ॥ विश्वं ब्रह्म कृत्स्नो वेदः ॥ २९ ॥ मेमम ईदृशस्त्वत्तो ब्राह्मणापसदो ब्राह्मणाधमो मा भवेदितिसंबंधः ॥ ३० ॥ नैष इति पितुर्मातुर्वा दोषात्पुत्र उग्रकर्मा भवे
त् इहतुतवेवप्रमादाच्चरुव्यत्यासोजातः नतुममायंसंकल्पः तथाकूरप्रकारः पुत्रोभवेदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ शमात्मकं सुतं सृजेथा इति किंपुनरितिसंबंधः ॥ ३२ ॥ काममिति आत्मावै
पुत्रनामासीति श्रुतेः पुत्रस्य भर्त्राभिन्नत्वात्तद्भार्याश्च सपत्नी तुल्यत्वेन तस्या एव एवंविधः पुत्रोस्तु यदि एतदन्यथा कर्तुं न शक्यं चेत्तस्यामपि तादृशः पुत्रो मा भूदिति भावः ॥ ३३ ॥

तवेवममपौत्रेविशेषोनास्ति तस्यापिपरंपरयाममात्मकत्वादितिभावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ भृगोःभार्गवस्यऋचीकस्ययजनात्देवताराधनात्वैष्णवः पालनकर्माप्यंशः शमात्मको
जमदग्निरजायत ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ आर्चीकोजमदग्निः जामदग्न्यंरामंसुदारुणंरुद्रांशत्वात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भृगोःऋचीकस्यप्रसादेन ॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥ देवश्रवाःकतिःहिरण्याक्षश्चशालावत्यांरेणुमत्प्रभृतयोदेवलांताःरेणुसंज्ञायाम् ॥ ४६ ॥ अष्टकादयस्त्रयोदशद्वत्याम् ॥ ४७ ॥ गोत्राणिपौत्रादयः ॥ ४८ ॥ पाणि

ततःप्रसादमकरोत्सतस्यास्तपसोबलात् ॥ भद्रेनास्तिविशेषोमेपौत्रेचवरवर्णिनि ॥ त्वयायथोक्तंवचनंतथाभद्रेभविष्यति ३४ ततःसत्यवतीपुत्रंजनया
मासभार्गवम् ॥ तपस्यभिरतंदांतंजमदग्निशमात्मकम् ३५ भृगोश्चरुविपर्यासेरौद्रवैष्णवयोःपुरा ॥ यजनाद्वैष्णवेऽथांशेजमदग्निरजायत ३६ साहिस
त्यवतीपुण्यासत्यधर्मपरायणा ॥ कौशिकीतिसमाख्याताप्रवृत्तेयंमहानदी ३७ इक्ष्वाकुवंशप्रभवोरेणुर्नामनराधिपः ॥ तस्यकन्यामहाभागाकामलीना
मरेणुका ३८ रेणुकायांतुकामल्यांतपोविद्यासमन्वितः ॥ आर्चीकोजनयामासजामदग्न्यंसुदारुणम् ३९ सर्वविद्यानुगंश्रेष्ठंधनुर्वेदस्यपारगम् ॥ रामंक्षत्रि
यहंतारंप्रदीप्तमिवपावकम् ४० और्वस्यैवमृचीकस्यसत्यवत्यांमहायशाः ॥ जमदग्निस्तपोवीर्याज्ज्ञेब्रह्मविदांवरः ४१ मध्यमश्चशुनःशेषःशुनःपुच्छःकनि
ष्टकः ॥ विश्वामित्रंतुदायादंगाधिःकुशिकनंदनः ४२ जनयामासपुत्रंतुतपोविद्याशमात्मकम् ॥ प्राप्यब्रह्मर्षिसमतांयोयंसप्तर्षितांगतः ४३ विश्वामित्रस्तु
धर्मात्मानाम्नाविश्वरथःस्मृतः ॥ जज्ञेभृगुप्रसादेनकौशिकादंशवर्धनः ४४ विश्वामित्रस्यतुसुतादेवरातादयःस्मृताः ॥ प्रख्यातात्रिषुलोकेषुतेषांनामानिमे
शूणु ४५ देवश्रवाःकतिश्चैवयस्मात्कात्यायनाःस्मृताः ॥ शालावत्यांहिरण्याक्षोरेणोर्जज्ञेथरेणुमान् ४६ सांकृतिर्गालवश्चैवमुद्रलश्चेतिविश्रुताः ॥ मधुच्छं
दोजयश्चैवदेवलश्चतथाष्टकः ४७ कच्छपोहारितश्चैवविश्वामित्रस्यवैसुताः ॥ तेषांख्यातानिगोत्राणि कौशिकानांमहात्मनाम् ४८ पाणिनोबभूवश्चैवध्या
नजप्यास्तथैवच ॥ पार्थिवादेवराताश्चशालंकायनबाष्कलाः ४९ लोहितायामदूताश्चतथाकारीषवःस्मृताः ॥ सौश्रुताःकौशिकाराजनृतथान्येसंधवायनाः
५० देवलारेणवश्चैवयाज्ञवल्क्यावमर्षणाः ॥ औदुंबराह्यभिष्णातास्तारकायनचुंचुलाः ५१ शालावत्याहिरण्याक्षाःसांकृत्यागालवास्तथा ॥ बादराय
णिनश्चान्येविश्वामित्रस्यधीमतः ५२ ऋष्यंतरविवाह्याश्चकौशिकाबहवःस्मृताः ॥ पौरवस्यमहाराजब्रह्मर्षेःकौशिकस्यच ॥ संबन्धोप्यस्यवंशोस्मि
न्नब्रह्मक्षत्रस्यविश्रुतः ५३

नादयोद्वादश ॥ ४९ ॥ ५० ॥ दे

वलाःदेवलपुत्राः रेणवःरेणोःपौत्रादित्यर्थः याज्ञवल्क्यादयःषट्शालावतीपौत्राःहिरण्याक्षपुत्राः ॥ ५१ ॥ सांकृत्याःगालवाश्चरेणोःपौत्राःबादरायणिनश्चेत्यत्रबादरायणिर्नरश्चे
तिपाठांतरम् ॥ ५२ ॥ एतेसांकृत्यादयःऋष्यंतरेप्रवरभेदेविवाहोयेषांतेऋष्यंतरविवाह्याः पौरवस्यराज्ञःब्रह्मर्षेःवसिष्ठादिकस्य ताभ्यांसहकौशिकस्यसंबन्धोस्तीत्यर्थः ॥ ५३ ॥

भार्गवइति पूर्वजमदग्नेः कनिष्ठो भ्राता शुनः शोफ इति उक्तत्वात् श्रुतौ तु आंगिरसो जन्मना स्याज्जीर्णः श्रुतः कविरेतितस्यांगिरसत्वं दृष्टं तत्कल्पांतराभिप्रायेण ज्ञेयं ॥ ५४ ॥ हरिदश्वस्य हरिश्चंद्रस्य ॥ ५५ ॥ देवावा इमं मह्यमरासतेतिसहदेवरातो वैश्वामित्र आसेति श्रुत्यर्थं गृह्णाति देवैरेति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इति हरिवंशे टीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

विश्वामित्रात्मजानां तु शुनः शोफो ग्रजः स्मृतः ॥ भार्गवः कौशिकत्वं हि प्राप्तः समुनिसत्तमः ५४ विश्वामित्रस्य पुत्रस्तु शुनः शोफो भवत्किल ॥ हरिदश्वस्य यज्ञे तु पशुत्वे विनियोजितः ५५ देवैर्दत्तः शुनः शोफो विश्वामित्राय वै पुनः ॥ देवैर्दत्तः स वै यस्माद्देवरातस्ततोऽभवत् ५६ देवरातादयः सप्त विश्वामित्रस्य वै सुताः ॥ दृषद्वती सुतश्चापि विश्वामित्रात्तथाष्टकः ५७ अष्टकस्य सुतो लौहिः प्रोक्तो जह्नु गणो मया ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वंशमायोर्महात्मनः ५८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि आमावसुवंशकीर्तनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आयोः पुत्रास्तथा पंच सर्वे वीरा महारथाः ॥ स्वर्भानु तनयायां च प्रभायां जज्ञिरे नृप १ नहुषः प्रथमं जज्ञे वृद्धशर्मा ततः परम् ॥ रंभोरजिरनेनाश्वत्रिषु लोकेषु विश्रुताः २ रजिः पुत्रश्च तानीह जनयामास पंच वै ॥ राजेयमिति विख्यातं क्षत्रमिद्रभयावहम् ३ यत्र देवा सुरे युद्धे समुत्पन्ने सुदारुणे ॥ देवाश्चैवासुराश्चैव पितामहमथाऽब्रुवन् ४ आवयोर्भगवन् युद्धे को विजेता भविष्यति ॥ बृहिनः सर्वभूतेश श्रोतुमिच्छामि ते वचः ५ ब्रह्मोवाच ॥ येषामर्थाय संग्रामे रजिरात्ता युधः प्रभुः ॥ योत्स्यते ते जयिष्यांति त्रीलोकान्नात्र संशयः ६ यतो रजिर्धृतिस्तत्र श्रीश्च तत्र यतो धृतिः ॥ यतो धृतिश्च श्रीश्चैव धर्मस्तत्र जयस्तथा ७ ते देव दानवाः प्रीता देवेनोत्तारजेर्जये ॥ अभ्ययुर्जयमिच्छन्तो वृण्वाना भरतर्षभम् ८ सहिस्वर्भानुदौहित्रः प्रभायां समपद्यत ॥ राजा परमतेजस्वी सोमवंशप्रवर्द्धनः ९ ते हृष्टमनसः सर्वे रजिर्देवाश्च दानवाः ॥ ऊचुरस्माज्जयाय त्वंगृहाण वरकार्मुकम् १० अथोवाच रजिस्तत्र तयोर्वै देवदैत्ययोः ॥ स्वार्थज्ञः स्वार्थमुद्दिश्य यशः स्वं च प्रकाशयन् ११ रजिरुवाच ॥ यदि दैत्यगणान्सर्वान् जित्वा शक्रपुरोगमाः ॥ इंद्रो भवामि धर्मेण ततो योत्स्यामि संयुगे १२ देवाः प्रथमतो भूय प्रत्यूवुर्हृष्टमानसाः ॥ एवं यथेष्टं नृपते कामः संपद्यतां तव १३ श्रुत्वा सुरगणानां तु वाक्यं राजारजिस्तदा ॥ पप्रच्छासुरमुख्यास्तु यथा देवान पृच्छत १४ दानवादर्पपूर्णास्तु स्वार्थमेवानुगम्य ह ॥ प्रत्यूचुस्तं नृपवरं साभिमानमिदं वचः १५ अस्माकमिद्रः प्रहादो यस्यार्थे विजयामहे ॥ अस्मिस्तु समये राजन्तिष्ठेथा राजसत्तम १६ सतथेति ब्रुवन्नेव देवैरप्यभिचोदितः ॥ भविष्यसीद्रोजित्वैवं देवैरुक्तस्तु पार्थिवः ॥ जघान दानवान्सर्वान्येव ध्यावज्रपाणिनः १७

॥ अष्टाविंशेऽध्याये अथो उच्यते रजिर्विक्रमः ॥ महेंद्रस्य च्युतिः स्वर्गात् प्रतिष्ठाबुद्धिजाततः ॥ १ ॥ आयोः स्वर्भानोः राहोः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ यत्र काले समुत्पन्ने उपस्थिते ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ७ ॥ देवेन ब्रह्मणारजेः रजिर्प्राप्य जयमिच्छन्तः संतः जयेजयनिमित्तं भरतर्षभ रजिर्भययुः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ भो शक्रपुरोगमाः भो देवाः पाठांतरे सुगमं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ समये देवराज्यप्राप्तिरूपेतिष्ठेथाः त्वं देवानामेव इंद्रो भवनत्वं स्माकं त्वदपेक्षास्तीति भावः ॥ १६ ॥ वज्रपाणिनः वज्रपाणेः १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ दिवं ब्रह्मलोकं प्राप्ते सति आचारात्पितुर्द्रव्यं सर्वैर्भातृभिर्विभज्य ग्राह्यामिति व्यवहारात् ॥ २२ ॥ २३ ॥ महाश्वासाववलथेति अति दुर्बल इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ हेशक्र यदि त्वया हं पूर्वमेव एवं चोदितः स्यात्तर्हि त्वत्प्रियार्थं मम अकर्तव्यं कर्तुं मयोग्यं कुशास्त्रप्रणयनं कर्तव्यं नाभाविष्यत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९

सविप्रनष्टां देवानां परमश्रीः श्रियं वशी ॥ निहत्य दानवान् सर्वानाजहार राजिः प्रभुः १८ ततो रजिं महावीर्यं देवैः सह शतक्रतुः ॥ रजेः पुत्रो हमित्युक्त्वा पुनरेवा ब्रवीद्वचः १९ इन्द्रो सितातदेवानां सर्वेषां नात्र संशयः ॥ यस्याहमिन्द्रः पुत्रस्ते ख्यातिं यास्यामि कर्मभिः २० स तु शक्रवचः श्रुत्वा वंचितस्तेन मायया ॥ तथेत्येवा ब्रवीद्राजा प्रीयमाणः शतक्रतुम् २१ तस्मिंस्तु देवसदृशो दिवं प्राप्ते महीपतौ ॥ दायाद्यमिन्द्रादाजहुराचारात्तनयारजेः २२ पंचपुत्रशतान्यस्य तद्वै स्थानं शतक्रतोः ॥ समाक्रमंत बहुधा स्वर्गलोकं त्रिविष्टपम् २३ ततो बहुतिथे काले समततिमहाबलः ॥ हतराज्यो ब्रवीच्छक्रो हतभागो बृहस्पतिम् २४ इन्द्र उवाच ॥ बदरीफलमात्रं वै पुरोडाशं विधत्स्व मे ॥ ब्रह्मर्षेयेन तिष्ठेयं तेजसाप्यायितः सदा २५ ब्रह्मन्कृशो हं विमना हतराज्यो हताशनः ॥ हतौ जादुर्बलो मूढो राजिप्रत्रैः कृतः प्रभो २६ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ यद्येवं चोदितः शक्र त्वया स्यां पूर्वमेव हि ॥ नाभविष्यत्त्वत्प्रियार्थं मम कर्तव्यं ममानघ २७ प्रयतिष्यामि देवेंद्र त्वत्प्रियार्थं न संशयः ॥ यथा भागं च राज्यं च न चिरात्प्रतिलप्स्यसे २८ तथा तात करिष्यामि माभूते विह्वलं मनः ॥ ततः कर्म च कारास्य तेजसो वर्द्धनं तदा २९ तेषां च बुद्धिः संमोहमकरो द्विजसत्तमः ॥ नास्ति वादार्थं शास्त्रं हि धर्मविद्वेषणं परम् ३० परमंतर्कशास्त्राणामसतां तन्मनो नुगम् ॥ न हि धर्मप्रधानानां रोचते तत्कथांतरे ३१ ते तद्बृहस्पतिकृतं शास्त्रं श्रुत्वा लपे चेतसः ॥ पूर्वोक्तधर्मशास्त्राणामभवनद्वेषिणः सदा ३२ प्रवक्तुर्न्यायरहितं तन्मतं बहुमेनिरे ॥ तेनाधर्मेण तेषां पाः सर्वे एव क्षयंगताः ३३ त्रैलोक्यराज्यं शक्रस्तु प्राप्य दुष्प्रापमेव च ॥ बृहस्पतिप्रसादाद्विपरां निर्वृतिमभ्ययात् ३४ ते यदा तु सुसंमूढारागोन्मत्ता विधर्मिणः ॥ ब्रह्मादिष्वश्वसंवृत्ता हतवीर्यपराक्रमाः ३५ ततो लेभे सुरैश्चर्यमिन्द्रः स्थानं तथोत्तमम् ॥ हत्वारजिमुतान् सर्वान् कामक्रोधपरायणान् ३६ य इदं च्यावनं स्थानात्प्रतिष्ठां च शतक्रतोः ॥ शृणु याद्वारयेद्वापि न स दौरात्म्यमाप्नुयात् ३७ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि आयुर्वंशकीर्तनं नाम अष्टाविंशोऽध्यायः २८ वैशंपायन उवाच ॥ रंभो न पत्यस्तत्रासीद्वंशं वक्ष्याम्यनेन सः ॥ अनेन सः सुतो राजा प्रतिक्षत्रो महायशः १ प्रतिक्षत्रसुतश्चापि मृजयो नाम विश्रुतः ॥ सृजयस्य जयः पुत्रो विजयस्तस्य चात्मजः २

नास्ति धर्मईश्वर इति वादो यत्र तन्नास्ति वादम् तच्च तदर्थं शास्त्रं च तत्र नास्ति वादार्थं शास्त्रम् ॥ ३० ॥ कथांतरे वार्ताप्रसंगेऽपि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रवक्तुः उपदेष्टुः ॥ ३३ ॥ निर्वृतिः सुखम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इति हरिवंशोटीकायां अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ विशेषेण वाधिकेऽप्येव प्रोक्तं अनेन सोन्वयः ॥ तद्वातुः क्षत्रवृद्धस्य वृद्धशर्मणोऽपि भवत् ॥ १ ॥ रंभः १ २

॥ ३ ॥ ४ ॥ क्षत्रवृद्धस्य वृद्धशर्मापरपर्यायस्य ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गृत्समदसंततौशुनकादयोब्राह्मणाः अन्येक्षत्रियादयश्चशूद्रांताः पुत्राजाताः शलः मध्यमः सप्तहोत्रपुत्रः तस्या
त्मजः शलात्मजः ॥ ८ ॥ काशः शुनहोत्रस्य प्रथमः पुत्रः तस्य अपत्यानिकाशयः तेषु दीर्घतपाः प्रथमः इति शेषः ततो धन्वाख्यात् धन्वंतरिर्जातः ॥ ९ ॥ पुनरिति समुद्रात् उत्पत्तिमपेक्ष्य
द्वितीयवारं जज्ञिवान् जातः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कलशात् समुद्रात् अभ्यसन् विष्णुं जपन् ध्यायन्वा ॥ १३ ॥ अप्सु जातत्वादजस्त्वामिति होवाचा विष्णुरिति शेषः ॥ १४ ॥ १५

विजयस्य कृतिः पुत्रस्तस्य हर्यश्वतः सुतः ॥ हर्यश्वतसुतो राजा सहदेवः प्रतापवान् ३ सहदेवस्य धर्मात्मानदीन इति विश्रुतः ॥ नदीनस्य जयत्सेनो जयत्सेनस्य संकृ
तिः ४ संकृतेरपि धर्मात्मा क्षत्रधर्मा महायशाः ॥ अनेन सः समाख्याताः क्षत्रवृद्धस्य मे शृणु ५ क्षत्रवृद्धात्मजस्तत्र सुनहोत्रो महायशाः ॥ सुनहोत्रस्य दायदा
स्रयः परमधार्मिकाः ६ काशः शलश्च द्वावेतौ तथा गृत्समदः प्रभुः ॥ पुत्रो गृत्समदस्यापि शुनको यस्य शौनकाः ७ ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव वैश्याः शूद्रास्तथैव च ॥
शलात्मजश्चाष्टिषेणस्तनूजस्तस्य काशकः ८ काशस्य काशयो राजन् पुत्रो दीर्घतपास्तथा ॥ धन्वस्तु दीर्घतपसो विद्वान् धन्वंतरिस्ततः ९ तपसो ते सुमहतो जा
तो वृद्धस्य धीमतः ॥ पुनर्धन्वंतरिर्देवो मानुषेष्विह जज्ञिवान् १० ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं धन्वंतरिर्देवो मानुषेष्विह जज्ञिवान् ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि त
न्मे ब्रूहि यथा तथम् ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धन्वंतरेः संभवो यं श्रूयतां भरतर्षभ ॥ जातः सहिसमुद्रात्तु मध्यमाने पुरा मृते १२ उत्पन्नः कलशात् पूर्वं सर्व
तश्चाश्रियावृतः ॥ अभ्यसन् सिद्धिकार्ये हि विष्णुं दृष्ट्वा हि तस्थिवान् १३ अजस्त्वामिति होवाच तस्मादजस्तु सः स्मृतः ॥ अजः प्रोवाचा विष्णुं वै तव पुत्रोऽस्मि
वै प्रभो १४ विधत्स्व भागं स्थानं च मम लोके सुरेश्वर ॥ एवमुक्तः सदृष्ट्वा वै तथ्यं प्रोवाच तं प्रभुः १५ कृतो यज्ञविभागो हियाज्ञियैर्हिसुरैः पुरा ॥ देवेषु विनियुक्तं
हिविद्विहोत्रं महर्षिभिः १६ न शक्यमुपहोमा वै तुभ्यं कर्तुं कदाचन ॥ अर्वाक् भूतो सिदेवानां पुत्रत्वं तु न हीश्वरः १७ द्वितीयायां तु संभूत्यां लोके ख्यातिं गमि
ष्यसि ॥ अणिमादिश्च ते सिद्धिर्गर्भस्थस्य भविष्यति १८ तेनैव त्वं शरीरेण देवत्वं प्राप्स्यसे प्रभो ॥ चरुमंत्रैर्व्रतैर्जाप्यैर्यक्ष्यंति त्वां द्विजातयः १९

होत्रं हौम्यम् विनियुक्तं विद्विजानो हि ॥ १६ ॥ उपहोमाः नारिष्ठादयः शूद्रास्तुभ्यं महते दातुमयोग्या इति भावः मुख्यहोममेव मदर्थं कल्पयेत्याशंकायामाह अर्वागिति हे पुत्रत्वं तु इदा
नीतनोसि अतस्त्वदर्थेऽन्यदवैदिकं प्रधानं कल्पयितुमशक्यमित्यर्थः ॥ १७ ॥ संभूत्यां जन्मानि ॥ १८ ॥ तेनैव द्वितीयेनैव अयं भावः सोपानारोहक्रमेणाधिकारे केऽप्रौढध्वपद
मारूढे सत्यन्यो भूमौ कृतकर्मा तत्स्थानमारोहति यथोक्तं मन्वंतराध्यायेऽत्रैव कृत्वा कर्मादेव्यांति ब्रह्मलोकं सनातनम् ॥ ततो न्येतपसा युक्ताः स्थानमापूरयंत्युतेति ॥ १९ ॥

अष्टधेति चिकित्सांगानां भेदादायुर्वेदस्याप्यष्टधात्वं च अंगानि वैद्यके उक्तानि कायवालग्रहोर्ध्वांगशल्यदंष्ट्राजरावृषान् ॥ अष्टावंगानितस्याहुश्चिकित्सायेषु संश्रितेति ॥ कायचिकित्सावालचिकित्सेत्यादि ग्रहोभूतप्रेतादिः ऊर्ध्वांगशिरोनेत्रादि शल्यं शस्त्रघातादिदंष्ट्रास्थावरजंगमात्मकं विषं तेषां चिकित्साजरा रसायनादिना जरायाः दूरीकरणं वृषः वाजीकरणं त्रम् अवश्यं भावित्वं पूर्वकल्पसदृशत्वादुत्तरकल्पस्य ॥ तच्च प्रजापतिरेव वेद ॥ २० ॥ २१ ॥ धिन्वनूप्रीणयन् देवादीनिति शेषः ॥ २२ ॥ अजं धन्वंतरि देवं आराधितवान् ॥ २३ ॥

अष्टधात्वं पुनश्चैव मायुर्वेदं विधास्यसि ॥ अवश्यं भावी ह्यर्थो यं प्राग्दृष्टस्त्वज्योनिना २० द्वितीयं द्वापरं प्राप्य भवितात्वं न संशयः ॥ इमं तस्मै वरं दत्त्वा विष्णु रंतर्दधे पुनः २१ द्वितीये द्वापरे प्राप्ते सौ न होत्रिः सकाशिराट् ॥ पुत्रकामस्तपस्तेपे धिन्वन्दीर्घतपास्तदा २२ प्रपद्ये देवतां तां तु यामे पुत्रं प्रदास्यति ॥ अजं देवं सुतार्थाय तदाराधितवान्नृपः २३ ततस्तुष्टः स भगवानजः प्रोवाच तं नृपम् ॥ यदीच्छसि वरं ब्रूहिते दास्यामि सुव्रत २४ ॥ नृप उवाच ॥ भगवन् यदि तुष्टस्त्वं पुत्रो मे स्याति मान्भव ॥ तथेति समनुज्ञाय तत्रैवांतरधीयत २५ तस्य गेहे समुत्पन्नो देवो धन्वंतरिस्तदा ॥ काशिराजो महाराज सर्वरोगप्रणाशनः ॥ २६ आयुर्वेदं भरद्वाजात् प्राप्येह भिषजां क्रियाम् ॥ तमष्टधा पुनर्व्यस्य शिष्येभ्यः प्रत्यपादयत् २७ धन्वंतरे स्तुत नयः केतुमानिति विश्रुतः ॥ अथ केतुमतः पुत्रो वीरो भीमरथः स्मृतः २८ सुतो भीमरथस्यापि दिवो दासः प्रजेश्वरः ॥ दिवो दासस्तु धर्मात्मा वाराणस्य धिपो भवत् २९ एतस्मिन्नेव काले तु पुरी वाराणसी नृप ॥ शून्यां निवासयामास क्षेमको नाम राक्षसः ३० शप्ताहिसामतिमतानि कुंभेन महात्मना ॥ शून्या वर्षसहस्रं वै भवित्रीनात्र संशयः ३१ तस्यां तु शप्तमात्रायां दिवो दासः प्रजेश्वरः ॥ विषयांते पुरी रम्यां गोमत्यां सन्यवेशयत् ३२ भद्रश्रेण्यस्य पूर्व तु पुरी वाराणसीत्यभूत् ॥ भद्रश्रेण्यस्य पुत्राणां शतमुत्तम धन्विनाम् ३३ हत्वानिवेशयामास दिवो दासो नरर्षभः ॥ भद्रश्रेण्यस्य तद्राज्यं हतं तेन बलीयसा ३४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ वाराणसीं नि कुंभस्तु किमर्थं शप्तवान् प्रभुः ॥ नि कुंभकश्च धर्मात्मा सिद्धिक्षेत्रं शशाप यः ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दिवो दासस्तु राजर्षिर्नगरीं प्राप्य पार्ष्णिवः ॥ वसतिस्ममहातेजाः स्फीतायां तु नराधिपः ३६ एतस्मिन्नेव काले तु कृतदारो महेश्वरः ॥ देव्याः सप्रिय कामस्तु न्यवसच्छशुरांतिके ३७

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ एतस्मिन् दिवो दासराज्यस्य काले शून्यां सती पश्चाद्राक्षसो रुद्रानुचरः निवासयामास ॥ ३० ॥ शून्यत्वे हेतुमाह शप्ताहीति नि कुंभेन रुद्रगणेन ॥ ३१ ॥ विषयांते गोमत्यां स्वदेशसो म्नि गोमतीतीरे ॥ ३२ ॥ भद्रश्रेण्यस्य यदुवंशमहिष्मत्पुत्रस्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सिद्धिक्षेत्रं मोक्षक्षेत्रम् ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ स्वशुरस्य हिमालयस्यांतिके यदाऽवसत्तदैव दिवो दासो वाराणसीं प्राप्तवानित्यर्थः ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ मेनापार्वत्याजननी जुगुप्सते निंदति ॥ ३९ ॥ निंदानेवाह सपार्षद इति ॥ ४० ॥ अवरदा अवरान्नीचान् शिवनिंदकान् दक्षादीन् द्यति खंडयतीति तथा पूर्वशिव
निंदकः पिता मेहतः इदानीं तादृशीं मातरं माहिं सेयमित्यभिप्रायेण शिवपार्ष्वमुपागमत् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वासार्थं वाराणसीमितिसंबंधः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ नि
देवाज्ञया पार्षदायेत्वधिरूपास्तपोधनाः ॥ पूर्वोक्तेरुपदेशैश्च तोषयंति स्म पार्वतीम् ३८ हृष्यते वै महादेवी मेना नैव प्रहृष्यति ॥ जुगुप्सत्यसकृतां वै देवीं देवं
तथैव सा ३९ सपार्षदस्त्वनाचारस्तव भर्ता महेश्वरः ॥ दरिद्रः सर्वदेवासौ शीलं तस्य न वर्तते ४० मात्रातथोक्तावरदास्त्रीस्वभावाच्च चुकुधे ॥ स्मितं कृत्वा च व
रदा भवपार्ष्वमथागमत् ४१ विवर्णवदना देवी महादेवमभाषत ॥ नेह वत्स्याम्यहं देवनयमांस्वं निकेतनम् ४२ तथा कर्तुं महादेवः सर्वलोकानवैक्षत ॥ वा
सार्थं रोचयामास पृथिव्यां कुरुनंदन ४३ वाराणसी महातेजाः सिद्धिक्षेत्रं महेश्वरः ॥ दिवोदासेन तां ज्ञात्वानि विष्टान् गरीं भवः ४४ पार्श्वेतिष्ठंतमाहूय निकुंभ
मिदमब्रवीत् ॥ गणेश्वरपुरीं गत्वा शून्यां वाराणसीं कुरु ४५ मृदुनैवाभ्युपायेन ह्यतिवीर्यः स पार्थिवः ॥ ततो गत्वा निकुंभस्तु पुरीं वाराणसीं तदा ४६ स्वप्ने नि
दर्शयामास कंदुकं नाम नापितम् ॥ श्रेयस्ते हं करिष्यामि स्थानं मे रचयानव ४७ मद्रूपां प्रतिमां कृत्वा न गयेते तथैव च ॥ ततः स्वप्ने यथोद्दिष्टं सर्वकारितवान्नृप ४८
पुरीद्वारे तु विज्ञाप्य राजानं च यथाविधि ॥ पूजांतु महतीं तस्य नित्यमेव प्रयोजयत् ४९ गंधैश्च धूपमाल्यैश्च प्रोक्षणीयैस्तथैव च ॥ अन्नपानप्रयोगैश्च अ
त्यद्भुतमिवाभवत् ५० एवं संपूज्यते तत्र नित्यमेव गणेश्वरः ॥ ततो वरसहस्रं तु नागराणां प्रयच्छति ॥ पुत्रान् हि रण्यमायुश्च सर्वान् कामांस्तथैव च ५१ राज्ञस्तु
महिषी श्रेष्ठा सुयशानामविश्रुता ॥ पुत्रार्थमागता देवी सा ध्वीराज्ञा प्रचोदिता ५२ पूजांतु विपुलां कृत्वा देवी पुत्रमयाचत ॥ पुनः पुनरथागत्य बहुशः पुत्रका
रणात् ५३ न प्रयच्छति पुत्रं हि निकुंभः कारणेन हि ॥ राजा तु यादिनः कुप्येत्कार्यं सिद्धिस्ततो भवेत् ५४ अथ दीर्घकालेन क्रोधो राजानमाविशत् ॥ भूत ए
ष महान् द्वारिनागराणां प्रयच्छति ५५ प्रीतो वरान्वै शतशो मम किं न प्रयच्छति ॥ मामकैः पूज्यते नित्यं न गयीं मे सदैव हि ५६ विज्ञापितो मया त्वर्थं देव्या मे पुत्रकार
णात् ॥ न ददाति च पुत्रं मे कृतघ्नः केन हेतुना ५७ ततो नार्हति सत्कारं मत्सकाशाद्विशेषतः ॥ तस्मात्तु नाशयिष्यामि स्थानमस्य दुरात्मनः ५८ एवं स तु विनि
श्चित्य दुरात्मा राजकिल्बिषी ॥ स्थानं गणपतेस्तस्य नाशयामास दुर्मतिः ५९ भग्नमायतनं दृष्ट्वा राजानमशपत्प्रभुः ॥ यस्मादनपराधस्य त्वया स्थानं विना
शितम् ॥ पुर्यंकस्मादियं शून्या तव नूनं भविष्यति ६०

दर्शयामास प्रत्ययं उत्पादितवान् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ राजानं विज्ञाप्य यथोद्दिष्टं प्रतिमादिकं न गयेते नगराद्विनिर्गतं कारितवानिति योजना ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ राजा चासौ किल्बिषीति समासः ॥ ५९ ॥ प्रभुः निकुंभः ॥ ६० ॥

शून्याभूदिति शेषः द्वितीयांतपाठेश्वेत्यस्य शापेन कृत्वैत्यर्थः इष्टास्वर्गगतइत्यत्रेवधात्वर्थस्य करणत्वेनैवान्वयः ॥ ६१ ॥ पदस्थानं मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यप्रासादं ॥ ६२ ॥ देवः
स्वरूपानुरूपेतन्नरमते देवीतु मायास्वरूपा स्वोच्छेदेहतौ तत्रक्षेत्रे नरमतइति भावः गृहविस्मयात् गृहेऽविमुक्तयोर्विस्मयः आश्चर्यम् अनधिकारिणामपि मुक्तिप्रदानम् तस्मात् हेतो
नरमते अत्र पुर्यामिति संबंधः सार्द्धः ॥ ६३ ॥ अहं नित्यमुक्त ईश्वरो वेद्मि गृहं शरीराख्यं न निवत्स्यामि निवासायेतुं चेच्छामि हियस्मात् मे मम गृहं अविमुक्तम् यत्कालत्रयेऽपि न विमुक्तं
अहेयानुपादेयात्मस्वरूपत्वात् तदेव प्रत्यक् चैतन्यं मम गृहम् स्वमहिम्नि प्रतिष्ठितो हं देहप्रतिष्ठो न भविष्यामीत्यर्थः तत्र त्वदिष्टे संसारप्रदेशे गृहं त्वत्पितृगृहमिति कथापक्षे अन्यथा त्वमे
व देहं प्राप्नुहि अहं त्वसंग एवास्मीत्यर्थः एतेन काशीत्याग एव संसारस्वोकारः तदत्याग एव मोक्षाख्यास्वरूपस्थितिरेति दर्शितम् ॥ ६४ ॥ त्रीणि श्रवणमननध्यानानि अंबकानि
नेत्राणि विज्ञापकानि यस्य स च्यंबकः तथा च श्रुतिरात्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्य इत्यात्मदर्शनसाधनत्वेन श्रवणादित्रयम् विधत्ते अतएव त्रिपुरांतकः त्रया
णां स्थूलसूक्ष्मकारणानां पुराणशरीराणां अंतको विनाशकः प्रविलापनकर्ता अविद्यास्वरूपाप्येषा पुरतत्वं न जानातीति हसन् यस्मान्महादेवेन अविमुक्तं हि मे गृहमित्युक्तं तस्मात्तदवि

ततस्तेन तु शापेन शून्या वाराणसी तदा ॥ शम्बापुरीं निकुंभस्तु महादेवमथागमत् ६१ अकस्मात्तु पुरीसा तु विद्रुता सर्वतो दिशम् ॥ तस्यां पुर्यां ततो देवो निर्ममे पद
मात्मनः ६२ रमते तत्र वै देवो रममाणो गिरेः सुताम् ॥ नरतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् ॥ वसाम्यत्र न पुर्यां तु देवी देवमथाब्रवीत् ॥ ६३ ॥ देव उवाच ॥
नाहं वै शमनिवत्स्यामि अविमुक्तं हि मे गृहम् ॥ नाहं तत्र गमिष्यामि गच्छ देवि गृहं प्रति ६४ हसन्नुवाच भगवान् च्यंबकस्त्रिपुरांतकः ॥ तस्मात्तदविमुक्तं हि प्रो
क्तं देवेन वै स्वयम् ६५ एवं वाराणसी शप्ता अविमुक्तं च कीर्तितम् ६६ यस्मिन् वसति वै देवः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ युगेषु त्रिषु धर्मात्मा सह देव्या महेश्वरः ६७ अं
तर्धानं कलौ याति तत्पुरं हि महात्मनः ॥ अंतर्हिते पुरे तस्मिन् पुरीसा वसते पुनः ॥ एवं वाराणसी शप्तानिवेशं पुनरागता ६८

मुक्तसंज्ञं वाराणसी क्षेत्रं ॥ ६५ ॥ अत्राप्रकृतस्याविमुक्तस्य कीर्तनं उपरिधारणन्यायेन च वाराणस्यामुख्यमाविमुक्तत्वं दर्शयति तथा हि जावालाः सोविमुक्ते प्रतिष्ठित इत्यावि
मुक्तप्रतिष्ठत्वमात्मन उपक्षिप्य कुत्र तदविमुक्तमिच्छाकांक्षायां वरणायां नास्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इत्यादि भौतिकमाविमुक्तं उक्त्वा कतमच्चास्य स्थानं भ्रुवोर्वाणस्य चयः संधिरेति प्रश्नपूर्वकं
रीरेतत्स्थानं भ्रुवाणसंधिरेत्यामनंति विस्तरस्त्वस्मत्कृतायामविमुक्तनिष्कौद्रष्टव्यः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अंतर्द्धानमिति सार्धः पुरमस्यास्तीति पुरी महादेवः अंतर्हि
तायामपि पुर्याम् स्वयमंतर्हितः सन् वसति देवताप्रतिमा युच्छेदोपि देवतासान्निध्यं न निवर्तत इत्यर्थः पुनः कृतयुगारंभे पुरी नगरी वसत इति व्याख्यानेपि अंतर्धानमात्रं पुर्या उक्तं न तू
च्छेदः एवं पुरपतेरपि द्रष्टव्यम् किंच यावत्कलेः संध्यां शोस्ति तावदत्र द्वापरधर्माणां केयतामप्यनुवृत्तेः षट्त्रिंशत्सहस्रवत्सरपर्यंतं कलावपि पुरीनां तर्हि ता भवति तन्निवृत्तौ केवलस्य
कलेः प्रवृत्तौ सत्यामेव च भवति अन्यथा संप्रत्युपलंभो न युज्यतेति दिक् ॥ ६८ ॥

भद्रश्रेण्यस्यपुत्रशतंहत्वातेषुचरमोदुर्दमोवालत्वादुपेक्षितःवालइतिसंधिरार्पः घृणयादयथा ॥ ६९ ॥ दायाद्यंपुत्रत्वंकृतवान्स्वीकृतवान्आजहेआहतंदुर्दमेनेत्युत्तरेणान्वयः ७० ॥ ७१ ॥ तेनबालेनैवप्रहृतंअपहृतं तरयदुर्दमस्यराज्यामितिशेषः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ लोपामुद्रा अगस्त्यभार्या शापस्यानिकुंभदत्तस्य ॥ ७६ ॥ रम्यामिति स हस्त्वर्षपर्यंतराक्षसाधिष्ठितत्वादरम्यैवपुराआसीदितिगम्यते सन्नतेरलर्कपुत्रस्य ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ वत्सरयअलर्कपितुःपुत्रांतरमाह वत्सभूमिरिति भार्ग

भद्रश्रेण्यस्यपुत्रोवैदुर्दमोनामविश्रुतः ॥ दिवोदासेनबालेतिघृणयासविवर्जितः ६९ हैहयस्यतुदायाद्यंकृतवान्वैमहीपतिः ॥ आजहेपितृदायाद्यंदिवोदा सत्तदंतबलात् ७० भद्रश्रेण्यस्यपुत्रेणदुर्दमेनमहात्मना ॥ वैरस्यांतंमहाराजक्षत्रियेणविधित्सता ७१ दिवोदासादृषद्वत्यांवीरोजज्ञेप्रतर्दनः ॥ तेनपुत्रेण बालेनप्रतदंतंतस्यवैपुनः ७२ प्रतर्दनस्यपुत्रौद्वौवत्सभार्गौबभूवतुः ॥ वत्सपुत्रोह्यलर्कस्तुसन्नतिस्तस्यचात्मजः ७३ अलर्कःकाशिराजस्तुब्रह्मण्यःसत्यसं गरः ॥ अलर्कप्रतिराजर्षिलोकैर्गीतःपुरातनैः ७४ षष्टिवर्षसहस्राणिषष्टिवर्षशतानिच ॥ युवारूपेणसंपन्नआसीत्काशिकुलोद्वहः ७५ लोपामुद्राप्रसादेन परमायुरवापसः ॥ तस्यासीत्सुमहद्राज्यंरूपयौवनशालिनः ॥ शापस्यांतंमहाबाहुहत्वाक्षेमकराक्षसम् ७६ रम्यानिवेशयामासपुरींवाराणसींपुनः ॥ स न्नतेरपिदायादःसुनीथोनामधार्मिकः ७७ सुनीथस्यतुदायादःक्षेम्योनाममहायशः ॥ क्षेम्यस्यकेतुमान्पुत्रःसुकेतुस्तस्यचात्मजः ७८ सुकेतोस्तनयश्चा पिधर्मकेतुरितिस्मृतः ॥ धर्मकेतोस्तुदायादःसत्यकेतुर्महारथः ७९ सत्यकेतुसुतश्चापिविभुर्नामप्रजेश्वरः ॥ आनर्तस्तुविभोःपुत्रःसुकुमारस्तुतत्सुतः ८० सु कुमारस्यपुत्रस्तुधृष्टकेतुःसुधार्मिकः ॥ धृष्टकेतोस्तुदायादोवेणुहोत्रःप्रजेश्वरः ८१ वेणुहोत्रसुतश्चापिभर्गोनामप्रजेश्वरः ॥ वत्सस्यवत्सभूमिस्तुभृगुभूमिस्तु भार्गवात् ८२ एतेत्वांगिरसःपुत्राजातावंशेथभार्गवे ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्तयोःपुत्राःसहस्रशः ॥ इत्येतेकाशयःप्रोक्तानहुषस्यनिबोधमे ८३ ॥ ॥ इ तिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिएकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ ॥ ६९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्पन्नाःपितृकन्यायांविरजायांमहौजसः ॥ नहुषस्य तुदायादाःषडिंद्रोपमतेजसः १ यतिर्ययातिःसंयातिरायतिःपांचिकोभवः ॥ सुयातिःषष्ठस्तेषांवैययातिःपार्थिवोऽभवत् ॥ यतिर्ज्यैष्ठस्तुतेषांवैययातिस्तु ततःपरम् २ ककुत्स्थकन्यांगांनामलेभेपरमधार्मिकः ॥ यतिस्तुमोक्षमास्थायब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ३

वात्वत्सभ्रातुः ॥ ८२ ॥ अंगिरसःगालवस्यांगिरसत्वात् भार्गवेविश्वामित्रस्यभार्गवत्वात् तयोः वत्सभूमेभृगुभूयोः काशयःकाशवंश्याः ॥ ८३ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांए कोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ६९ ॥ त्रिंशेयवर्ण्यतेध्यायेययातेस्त्वयंतथा ॥ चरितंचविरक्तिश्चगाथावैराग्यगर्भिणी ॥ १ ॥ उत्पन्नाःपितरः सुस्वधासंज्ञाःवैश्यपूज्यास्तेषांकन्या याविरजाख्यायाम् ॥ १ ॥ २ ॥ मोक्षंमोक्षमार्गम् ॥ ३ ॥

ययातेभार्यातरमाह देवयानीमिति ॥ ४ ॥ ५ ॥ असंगंसर्वत्रास्वलितगतिम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ शापेकारणमाह गार्ग्यस्यहीति वाक्शूरं निष्ठुरभाषिणामिति हिंसने हेतुस्तः ॥ १० ॥ लोहगंधिः बाह्यसदृशः लोहोऽस्त्रीश्च केलोहो जौकः केइति मेदिनी जौककः पतितः ज्ञातिबाह्यइतियावत् जुगित्यागेत्यरूपम् ॥ ११ ॥ संविदम् स्वास्थ्यज्ञा

तेषां ययातिः पंचानां विजित्य वसुधामिमाम् ॥ देवयानीमुशनसः सुतां भार्यामवापसः ॥ शर्मिष्ठा मासुरी चैव तनयां वृषपर्वणः ४ यदुंचतुर्वसुंचैव देवयानी व्य जायत ॥ द्रुमुंचानुंच पूरुंच शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ५ तस्मै शक्रो ददौ प्रीतो रथं परमभास्वरम् ॥ असंगं कांचनां दिव्यदिव्यैः परमवाजिभिः ६ युक्तं मनोजवैः शुभ्रैर्ये न भार्यामुवाहसः ॥ सतेन रथमुख्येन षड्भ्रात्रेणाजयन्महीम् ॥ ययातिर्युधिदुर्ध्वस्तथा देवान्सवासवान् ७ सरथः पौरवाणां तु सर्वेषामभवत्तदा ॥ याव तु वसुनाम्नो वै कौरवा जने जयः ८ कुरोः पुत्रस्य राजेंद्रराज्ञः पारीक्षितस्य ह ॥ जगाम सरथो नाशं शापाद्गार्ग्यस्य धीमतः ९ गार्ग्यस्य हि सुतं बालं सराजा ज नमेजयः ॥ वाक्शूरं हिंसयामास ब्रह्महत्यामवापसः १० सलोहगंधी राजर्षिः परिधावन्नितस्ततः ॥ पौरजानपदैस्त्यक्तो न लेभे शर्मकां हि चित् ११ ततः सदुः स्वसंतप्तो नालभत्संविदं कचित् ॥ इंद्रोतः शौनके राजा शरणं प्रत्यपद्यत १२ याजयामास चेंद्रोताः शौनको जनमेजयम् ॥ अश्वमेधेन राजानं पावनार्थं द्विजोत्त मः १३ सलोहगंधो व्यनशत्तस्यावभृथमेत्यह ॥ सच दिव्यो रथो राजन् वसोश्चेदिपतेस्तदा ॥ दत्तः शक्रेण तुष्टेन लेभे तस्माद्बृहद्रथः १४ बृहद्रथाक्रमेणैव गतो बार्हद्रथं नृपम् ॥ ततो हत्वा जरासंधं भीमस्तरथमुत्तमम् १५ प्रददौ वासुदेवाय प्रीत्या कौरवनंदनः ॥ सप्तद्वीपां ययातिस्तुजित्वा पृथ्वीं ससागराम् १६ व्यभ जत्पंचधाराजन्पुत्राणां नाहुषस्तदा ॥ दिशि दक्षिणपूर्वस्यां तुर्वसुं मतिमान्नृपः १७ प्रतीच्यामुत्तरस्यां च द्रुमुंचानुंचनाहुषः ॥ दिशि पूर्वोत्तरस्यां वै यदुं ज्ये ष्ठं योजयत् १८ मध्ये पूरुंचराजानमभ्यषिंचतनाहुषः ॥ तैरियं पृथिवी सर्वासप्तद्वीपा सपत्तना १९ यथा प्रदेशमद्यापि धर्मेण प्रतिपाल्यते ॥ प्रजास्तेषां पुरस्तात्तु वक्ष्यामि नृपसत्तम २० धनुर्न्यस्य पृषत्कांश्च पंचभिः पुरुषर्षभैः ॥ जरावानभवद्राजा भारमावेश्य बंधुषु ॥ निःक्षिप्तशस्त्रः पृथिवीं निरीक्ष्य पृथिवी पतिः २१ प्रीतिमानभवद्राजा ययातिरपराजितः ॥ एवं विभज्य पृथिवीं ययातिर्यदुमब्रवीत् २२ जरां मे प्रतिगृहीष्वपुत्रकृत्यांतरेण वै ॥ तरुणस्तवरूपेण चरेयं पृथिवीमिमाम् ॥ जरां त्वयि समाधाय तं यदुः प्रत्युवाच ह २३

नोपायम् इंद्रोतशब्दोऽदंतः सांतश्च ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मात् वसोः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ दक्षिणपूर्वस्याम् आग्नेयकोणे ॥ १७ ॥ पूर्वोत्तरस्याम् ऐशान्याम् ॥ १८ ॥ मध्ये कुरुपांचालेषु ॥ १९ ॥ २० ॥ पंचभिः पुत्रैः कृतकृत्यः सन् धनुर्न्यस्तवान् ततश्च जरावान् अभूदित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

अनिर्दिष्टा इदंमेदेहीतिविशेषतोऽनुकामयाचप्रतिश्रुतात्वादिष्टंदास्यामीति तांअज्ञातांअनपाकृत्य ऋणवत्अपरिहृत्य ज्ञाताचेत्स्यात्तर्हितांनिधाय तवजरांगृहीतुंममावकाशः
स्यादितिभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कइति पितृवचनमुल्लंघ्यातिथ्यर्थसाधननंधर्मायेतिभावः देशिकः गुरुः विद्याप्रदः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ पूर्वम् आ

अनिर्दिष्टामयाभिक्षाब्राह्मणस्यप्रतिश्रुता ॥ अनपाकृत्यतांराजन्नगृहीष्यामितेजराम् २४ जरायांबहवोदोषाःपानभोजनकारिताः ॥ तस्माज्जरांनतेराज
न्नगृहीतुमहमुत्सहे २५ संतितेबहवःपुत्रामत्तःप्रियतरानृप ॥ प्रतिगृहीतुंधर्मज्ञपुत्रमन्यंवृणीष्ववै २६ सएवमुक्तोयदुनाराजाकोपसमन्वितः ॥ उवाचव
दतांश्रेष्ठोययातिर्गर्हयन्सुतम् २७ कआश्रयस्तवान्योस्तिकोवाधर्मोविधीयते ॥ मामनादृत्यदुर्बुद्धेयदहंतवदेशिकः २८ एवमुक्त्वायदुंतातशशापैनंस
मन्युमान् ॥ अराज्यातेप्रजामूढभवित्रीतिनराधम २९ सतुर्वसुंचदुर्बुद्धाप्यनुंचभरतर्षभ ॥ एवमेवाब्रवीद्राजाप्रत्यारूपातश्चतैरपि ३० शशापतानतिक्रु
द्धोययातिरपराजितः ॥ यथातेकथितंपूर्वमयाराजर्षिसत्तम ३१ एवंशम्बासुतान्सर्वान्चतुरःपूरुपूर्वजान् ॥ तदेववचनंराजापूरुमप्याहभारत ३२ तरुण
स्तवरूपेणचरेयंपृथिवीमिमाम् ॥ जरांत्वयिसमाधायत्वंपूरोयदिमन्यसे ३३ सजरांप्रतिजग्राहपितुःपूरुःप्रतापवान् ॥ ययातिरपिरूपेणपूरोःपर्यचरन्म
हीम् ३४ समार्गमाणःकामानामंतंभरतसत्तम ॥ विश्वाच्यासहितोरेमेवनेचैत्ररथेप्रभुः ३५ यदावितृष्णःकामानांभोगेषुसनराधिपः ॥ तदापूरोःसका
शाद्वैस्वांजरांप्रत्यपद्यत ३६ तत्रगाथामहाराजशृणुगीताययातिना ॥ याभिःप्रत्याहरेत्कामान्सर्वतोगानिकूर्मवत् ३७ नजातुकामःकामानामुपभोगेन
शाम्यति ॥ हविषाकृष्णवर्मेवभूयएवाभिवर्धते ३८ यत्पृथिव्यांब्रीहियवंहिरण्यंपशवःस्त्रियः ॥ नालमेकस्यतत्सर्वमितिपश्यन्नमुह्यति ३९ यदाभा
वंनकुरुतेसर्वभूतेष्वपापकम् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा ४० यदान्येभ्योनबिभ्येतयदाचास्मान्नविभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्वेष्टिब्रह्मसंपद्यते
तदा ४१ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्यानजीर्यतिजीर्यतः ॥ योसौप्राणांतिकोरोगस्तांतृणांत्यजतःसुखम् ४२ जीर्यतिजीर्यतःकेशादंताजीर्यतिजीर्यतः ॥ जी
विताशाधनाशाचजीर्यतोपिनजीर्यति ४३ यच्चकामसुखंलोकेयच्चदिव्यंमहत्सुखम् ॥ तृणाक्षयसुखस्यैतेनार्हतःषोडशींकलाम् ४४ एवमुक्त्वासराज
र्षिःसदारःप्राविशद्वनम् ॥ कालेनमहतावापिचचारविपुलंतपः ४५ भृगुतुंगेतपस्तप्त्वातपसोतेमहातपाः ॥ अनश्नन्देहमुत्सृज्यसदारःस्वर्गमाप्तवान् ॥
४६ तस्यवंशेमहाराजपंचराजर्षिसत्तमाः ॥ यैर्व्याप्तापृथिवीसर्वासूर्यस्येवगभस्तिभिः ४७

दिपर्वणि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अंतम् तृष्णावसानम् विश्वाचीअप्सराः इंद्रशापात्ककुत्स्थकन्यागोनास्त्रीजाता साययातिनाऊढेतिज्ञेयम् ॥ ३५ ॥ अवित्र
ष्णइतिच्छेदः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ पंचयदुप्रभृतयः ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ॥ इतिहरिवंशोटीकायां त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ एकत्रिंशेपुरोर्वंशेरौद्राश्वस्यसमुद्रवः तत्पुत्रस्याथकक्षेयोर्वंशस्तावान्निरूप्यते ॥ १ ॥ २ ॥ उत्त
मंउत्कृष्टंपौरुषंयास्मिन् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ धनेयुश्चेत्यत्रवनेनित्यइत्यपिपाठः ॥ १० ॥ स्त्रीरत्नकूटाःस्त्रीरत्नान्युर्वंश्यादीनि कुटोनिहोनानियाम्य

यदोस्तुशृणुराजर्षेर्वंशंराजर्षिसत्कृतम् ॥ यत्रनारायणोजज्ञेहरिवृष्णिकुलोद्भवः ४८ धन्यःप्रजावानायुष्मान्कीर्तिमांश्चभवेन्नरः ॥ ययातेश्वरितंपुण्यंपठं
चलृष्वन्नराधिप ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिययातिचरितेत्रिंशोऽध्यायः ३० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ पुरो
र्वंशमहं ब्रह्मन्श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ दुह्योश्चानोर्यदोश्चैवतुर्वसोश्चपृथक्पृथक् १ वृष्णिवंशप्रसंगेनस्वंवंशंपूर्वमेवतु ॥ विस्तरेणानुपूर्व्याचतद्भवान्बतु
मर्हाति २ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ शृणुपुरोर्महाराजवंशमुत्तमपौरुषम् ॥ विस्तरेणानुपूर्व्याचयत्रजातोसिपार्थिव ३ हंततेकीर्तयिष्यामिपुरोर्वंशमनु
त्तमम् ॥ दुह्योश्चानोर्यदोश्चैवतुर्वसोश्चनराधिप ४ पुरोःपुत्रोमहावीर्योराजासीजनमेजयः ॥ प्रचिन्वांस्तुसुतस्तस्ययःप्राचीमजयदिशम् ५ प्रचिन्वतःप्रवी
रोभून्मनस्युस्तस्यचात्मजः ॥ राजाचाभयदोनाममनस्योरभवत्सुतः ६ तथैवाभयदस्यासीत्सुधन्वातुमहीपतिः ॥ सुधन्वनोबहुगवःशम्यातिस्तस्यचा
त्मजः ७ शम्यातेस्तुरहस्यातीरौद्राश्वस्तस्यचात्मजः ॥ रौद्राश्वस्यघृताच्यांवैदशाप्सरसिसूनवः ८ ऋचेयुःप्रथमस्तेषां कृकणैर्युस्तथैवच ॥ कक्षेयुःस्थंडि
लेयुश्चसन्नतेयुस्तथैवच ९ दशार्णैर्युर्जलेयुश्चस्थलेयुश्चमहायशाः ॥ धनेयुश्चवनेयुश्चपुत्रिकाश्चदशस्त्रियः १० रुद्राशूद्राचभद्राचमलदामलहातथा ॥ स्व
लदाचैवराजेंद्रनलदासुरसापिच ॥ तथागोचपलातुस्त्रीरत्नकूटाचतादश ११ ऋषिर्जातोत्रिवंशेतुतासांभर्ताप्रभाकरः ॥ रुद्रायांजनयामाससुतंसोमंयश
स्विनम् १२ स्वर्भानुनाहतेमूर्येपतमानेदिवोमहीम् ॥ तमोभिभूतेलोकेचप्रभायेनप्रकल्पिता १३ स्वस्तिस्तेस्त्वितिचोक्तोवैपतमानोदिवाकरः ॥ वचना
त्तस्यविप्रर्षेर्नपपातदिवोमहीम् १४ अत्रिश्रेष्ठानिगोत्राणियश्चकारमहातपाः ॥ यज्ञेवत्रेर्धनंचैवसुरैर्यस्यप्रवर्तितम् १५ सतासुजनयामासपुत्रिकासुसनाम
कान् ॥ दशपुत्रान्महात्मासतपस्युग्रेरतान्सदा १६ तेतुगोत्रकराराजन्ऋषयोवैदपारगाः ॥ स्वस्त्यात्रेयाइतिख्याताः किंत्वत्रिधनवर्जिताः १७ कक्षेयोस्त
नयाश्चासन्त्रयएवमहारथाः ॥ सभानरश्चाक्षुषश्चपरमंयुस्तथैवच १८

स्ताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ येनअत्रिणा ॥ १३ ॥ १४ ॥ अत्रिश्रेष्ठानोति धर्मशास्त्रेआत्रेयोवधेब्रह्महत्याव्रतस्योक्तत्वात् यज्ञेचआत्रेयायब्राह्मणायस्वातंत्र्येणदाक्षिणावधानात्
अत्रिरेवसर्वेषुगोत्रप्रवर्तकेषुश्रेष्ठः ॥ १५ ॥ पुत्रिकासुतुभ्यंकन्यांप्रदास्यामिदेवाग्निगुरुसंनिधौ ॥ अस्यांयोजायतेपुत्रःसमेपुत्रोभवेदितिपुत्रिकाकरणविधिनाप्राप्तासु ॥ १६ ॥
अतएवाहकिंत्वत्रिधनवर्जिताइति ॥ १७ ॥ कक्षेयोःरौद्राश्वसुतस्यतृतीयस्य ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ महामनसोज्येष्ठपुत्रस्योशीनरस्यसंततिमुक्त्वाकनिष्ठपुत्रस्यतितिक्षोर्वशमाह ति
तिक्षोस्तुप्रजाःशृण्विति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ यःपूर्वबलिर्दानवैद्रासीत् सएवसुतपसः पुत्रोबलिनामाभूत् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बालेयंबलेरपत्यम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

सभानरस्यपुत्रस्तुविद्वान्कालानलोनृपः ॥ कालानलस्यधर्मज्ञःसृजयोनामवैसुतः १९ सृजयस्याभवत्पुत्रोवीरोराजापुरंजयः ॥ जनमेजयोमहाराजपुरंजय
सुतोभवत् २० जनमेजयस्यराजर्षेर्महाशालोभवत्सुतः ॥ वेदेषुसपरिज्ञातःप्रतिष्ठितयशाभुवि २१ महामनानामसुतोमहाशालस्यधार्मिकः ॥ जज्ञेवी
रःसुरगणैःपूजितःसुमहायशाः २२ महामनास्तुपुत्रौद्वौजनयामासभारत ॥ उशीनरंचधर्मज्ञंतितिक्षंचमहाबलम् २३ उशीनरस्यपत्न्यस्तुपंचराजर्षि
वंशजाः ॥ नृगाकृमीनवादर्वापंचमीचदृषद्वती २४ उशीनरस्यपुत्रास्तुपंचतासुकुलोद्वहाः ॥ तपसावैसुमहताजातावृद्धस्यभारत २५ नृगायास्तुनृगः
पुत्रःकृम्यांकृमिरजायत ॥ नवायास्तुनवःपुत्रोदर्वायाःसुव्रतोभवत् २६ दृषद्वत्यास्तुसंजज्ञेशिविरौशीनरोनृपः ॥ शिवेस्तुशिवयस्तातयोधेयास्तुनृग
स्यह २७ नवस्यनवराष्ट्रंतुकृमेस्तुकृमिलापुरी ॥ सुव्रतस्यतथांबष्ठाशिविपुत्रान्निबोधमे २८ शिवेश्वपुत्राश्वत्वारोवीरास्त्रैलोक्यविश्रुताः ॥ वृषदर्भःसुवी
रश्चमद्रकःकैकयस्तथा २९ तेषांजनपदाःस्फीताःकैकयामद्रकास्तथा ॥ वृषदर्भास्सुवीराश्चतितिक्षोस्तुप्रजाःशृणु ३० तैतिक्षवोभवद्राजापूर्वस्यांदिशि
भारत ॥ उषद्रथोमहाबाहुस्तस्यफेनःसुतोऽभवत् ३१ फेनात्सुतपाजज्ञेसुतःसुतपसोबलिः ॥ जातोमानुषयोनौतुसराजाकांचनेषुधिः ३२ महायोगी
सलुबलिर्बभूवनृपतिःपुरा ॥ पुत्रानुत्पादयामासपंचवंशकरान्भुवि ३३ अंगःप्रथमतोजज्ञेवंगःसुह्यस्तथैवच ॥ पुंड्रःकलिगश्चतथाबालेयंक्षत्रमुच्यते ३४
बालेयाब्राह्मणाश्चैवतस्यवंशकराभुवि ॥ बलेस्तुब्रह्मणादत्तावराःप्रीतेनभारत ३५ महायोगित्वमायुश्चकल्पस्यपरिमाणतः ॥ संग्रामेवाप्यजेयत्वंधर्मैचै
वप्रधानता ३६ त्रैलोक्यदर्शनंचैवप्राधान्यंप्रसवेतथा ॥ बलेचाप्रतिमत्यंवैधर्मतस्त्वार्थदर्शनम् ३७ चतुरोनियतान्वर्णान्त्वंचस्थापयिताभुवि ॥ इत्यु
क्तोविभुनाराजाबलिःशांतिपरांययौ ३८ तस्यतेतनयाःसर्वेक्षेत्रजामुनिपुंगवाः ॥ संभूतादीर्घतपसोसुदेष्णायांमहौजसः ३९ बलिस्तानभिषिच्येहपंचपुत्रा
नकल्मषान् ॥ कृतार्थःसोपियोगात्मायोगमाश्रित्यसप्रभुः ४० अधृष्यःसर्वभूतानांकालापेक्षीचरन्नपि ॥ कालेनमहताराजनस्वंचस्थानमुपागमत् ४१
तेषांजनपदाःपंचअंगावंगाःससुह्यकाः ॥ कलिंगाःपुंड्रकाश्चैवप्रजास्त्वंगस्यमेशृणु ४२ अंगपुत्रोमहानासीद्राजेंद्रोदधिवाहनः ॥ दधिवाहनपुत्रस्तुराजादि
विरथोऽभवत् ४३ पुत्रोदिविरथस्यासच्छिञ्जकतुल्यपराक्रमः ॥ विद्वान्धर्मरथोनामतस्यचित्ररथःसुतः ४४

प्रसवे अभ्यनुज्ञायांवाशि

त्वाख्यांसिद्धिमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ परांशांतिम् ज्ञानजंमोक्षम् ॥ ३८ ॥ क्षेत्रजाःबलेरुर्ध्वरेतेस्त्वात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ स्वस्थानम् सुतलम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

शक्रेणसहेति शक्रवदेवत्वंप्राप्तइत्युक्तम् ॥ ४५ ॥ लोमपादापरनामा दशरथोयमन्यः ॥ ४६ ॥ ऋष्यशृंगस्य शांताभर्तुःप्रसादेन ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पूर्णभद्रोमुनिःतस्यप्र
सादेन ॥ ४९ ॥ वैभांडकिर्विभांडकपुत्रऋष्यशृंगः तस्यार्थेइंद्रवारणंऐरावतंवारणम् वारिजलेरणतिचरतीतिवारणम् सपुद्रोद्भवमित्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ब्रह्मक्षत्रोत्तरः ब्राह्मणेभ्यःशांत्यादिना क्षत्रियेभ्यःशौर्यादिना उत्तरः श्रेष्ठः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ सत्यकर्मणःपुत्रः सूतःब्राह्मण्यांक्षत्रियाज्जातत्वात् एतेनै

तेनचित्ररथेनाथतदाविष्णुपदेगिरौ ॥ यजतासहशक्रेणसोमःपीतोमहात्मना ४५ अथचित्ररथस्यापिपुत्रोदशरथोऽभवत् ॥ लोमपादइतिख्यातोयस्य
शांतासुताभवत् ४६ तस्यदाशरथिर्वीरश्चतुरंगोमहायशाः ॥ ऋष्यशृंगप्रसादेनजज्ञेकुलविवर्द्धनः ४७ चतुरंगस्यपुत्रस्तुपृथुलाक्षइतिस्मृतः ॥ पृथुला
क्षसुतोराजाचंपोनाममहायशाः ४८ चंपस्यतुपुरीचंपायामालिन्धभवत्पुरा ॥ पूर्णभद्रप्रसादेनहर्षेणोऽस्यसुतोऽभवत् ४९ ततोवैभांडकिस्तस्यवारणंशक्र
वारणम् ॥ अवतारयामासमहींमंत्रैर्वाहनमुत्तमम् ५० हर्षेणस्यतुदायादोराजाभद्ररथःस्मृतः ॥ पुत्रोभद्ररथस्यासीद्वृहत्कर्माप्रजेश्वरः ५१ बृहद्वर्मःसुतस्त
स्यतस्माज्ज्ञेबृहन्मनाः ॥ बृहन्मनास्तुराजेंद्रजनयामासवैसुतम् ५२ नाम्राजयद्रथंनामयस्माद्वृढरथोऽनृपः ॥ आसीद्वृढरथस्यापिविश्वजिजनमेजय ॥
५३ दायादस्तस्यकर्णस्तुविकर्णस्तस्यचात्मजः ॥ तस्यपुत्रशतंत्वासीदंगानांकुलवर्द्धनम् ॥ बृहद्वर्मसुतोयस्तुराजानाम्राबृहन्मनाः ५४ तस्यपत्नीद्वयंचा
सीच्चैद्यस्यैतेसुतेशुभे ॥ यशोदेवीचसत्याचताभ्यांवंशस्तुभिद्यते ५५ जयद्रथस्तुराजेंद्रयशोदेव्यांव्यजायत ॥ ब्रह्मक्षत्रोत्तरःसत्यांविजयोनामविश्रुतः ॥
५६ विजयस्यधृतिःपुत्रस्तस्यपुत्रोऽधृतव्रतः ॥ धृतव्रतस्यपुत्रस्तुसत्यकर्ममहायशाः ५७ सत्यकर्मसुतश्चापिसूतस्त्वधिरथस्तुवै ॥ यःकर्णप्रतिजग्राहतं
तःकर्णस्तुसूतजः ५८ एतद्वःकथितंसर्वकर्णप्रतिमहाबलम् ॥ कर्णस्यवृषसेनस्तुवृषस्तस्यात्मजःस्मृतः ५९ एतेगवंशजाःसर्वेराजानःकीर्तितामया ॥ स
त्यव्रतामहात्मानःप्रजावंतोमहारथाः ६० ऋचेयोस्तुमहाराजरौद्राश्वतनयस्यह ॥ शृणुवंशमनुप्रोक्तंयत्रजातोसिपार्थिव ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिले
षुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिकुक्षेयुवंशानुकीर्तनंनामएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनाधृष्यस्तुराजर्षिर्ऋचेयुश्चैकराट्स्मृतः ॥ ऋचेयो
र्ज्वलनानामभार्यावैतक्षकात्मजा १ तस्यांसदेव्यांराजर्षिर्मतिनारोमहीपतिः ॥ मतिनारसुताश्वासन्नत्रयःपरमधार्मिकाः २

वतस्यब्राह्मणीपरिग्रहःसूच्यते ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिटीकायांकुक्षेयुवंशानुकीर्तनंनामएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥
द्वात्रिंशेवर्ण्यतेवंशऋचेयोर्विविधागतिः ॥ त्रयाणांयदुमुख्यानामजमीढस्यचत्रिधा ॥ १ ॥ अनाधृष्यःअजय्यः ऋचेयुरेव ॥ १ ॥ समतिनारोजातइतिशेषः ॥ २ ॥

तंसुर्नामतःआद्योज्येष्ठःतंसुरोद्यत्यपिपाठः ॥ ३ ॥ ४ ॥ काण्वायनाःकण्वस्यगोत्रापत्यानि ॥ ५ ॥ हेभूप यस्यकस्यकन्याईलिनीआसीत् सःईलिनोनामराजाब्रह्मवादिनि
ब्राह्मणसमुदाये अधिअधिकःआसीत् तंसुश्चतांईलिनीस्त्रीस्त्रियंभार्याअभ्यगच्छतअधिगतवान् तस्मात्कण्वोभ्यजायत इलानामोतुयस्यासीत्कन्येतिपाठस्तुग्रामादिकः तंसुना
स्वानुजप्रपौत्रस्यदुहितापरिणीतित्येवमर्थकत्वादयुक्तश्च ॥ ६ ॥ धर्मनेत्रःधर्मस्यप्रवर्तकः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दुष्यंतंप्रतिराजानमितिसार्धंश्लोकद्वयंस्पष्टार्थम् ॥ ११ ॥

तंसुराद्योप्रतिरथःसुबाहुश्चैवधार्मिकः ॥ गौरीकन्याचविख्यातामांधातृजननीशुभा ३ सर्वेवेदविदस्तत्रब्रह्मण्याःसत्यवादिनः ॥ सर्वकृतास्त्राबलिनःसर्वे
युद्धविशारदाः ४ पुत्रःप्रतिरथस्यासीत्कण्वःसमभवन्नृपः ॥ मेधातिथिःसुतस्तस्ययस्मात्काण्वायनाद्विजाः ५ ईलिनीभूपयस्यासीत्कन्यावैजनमेजय ॥
ब्रह्मवादिन्यधिसूचिचतंसुस्तामभ्यगच्छत ६ तंसोःसुरोधोराजर्षिर्धर्मनेत्रोमहायशाः ॥ ब्रह्मवादीपराक्रांतस्तस्यभार्योपदानवी ७ उपदानवीसुतांलेभेच
तुरस्त्वैलिकात्मजान् ॥ दुष्यंतमथसुष्मंतंप्रवीरमनघंतथा ८ दुष्यंतस्यतुदायादोभरतोनामवीर्यवान् ॥ ससर्वदमनोनामनागायुतबलोमहान् ९ चक्रव
र्तीसुतो जज्ञेदुष्यंतस्यमहात्मनः ॥ शकुंतलायांभरतोयस्यनाम्नास्थभारताः १० दुष्यंतंप्रतिराजानंवागुवाचाशरीरिणी ॥ माताभस्त्रापितुःपुत्रोयेनजातः
सएवसः ११ भरस्वपुत्रंदुष्यंतमावमंस्थाःशकुंतलाम् ॥ रेतोधाःपुत्रउन्नयतिनरदेवयमक्षयात् १२ त्वंचास्यधातागर्भस्यसत्यमाहशकुंतला ॥ भरतस्य
विनेष्टेषुतनयेषुमहीपतेः १३ मातृणांतातकोपेनमयातेकथितंपुरा ॥ बृहस्पतेरांगिरसःपुत्रोराजन्महामुनिः ॥ संक्रामितोभरद्वाजोमरुद्भिःक्रतुभिर्विभुः ॥
१४ अत्रैवोदाहरंतीमंभरद्वाजस्यधीमतः ॥ धर्मसंक्रमणंचापिमरुद्भिर्भरतायवै १५ अयोजयद्भरद्वाजोमरुद्भिःक्रतुभिर्हितम् ॥ पूर्वतुवितथेतस्य
कृतेवैपुत्रजन्मनि १६ ततोथवितथोनामभरद्वाजसुतोऽभवत् ॥ ततोथवितथेजातेभरतस्तुदिवंययौ १७ वितथंचाभिषिच्याथभरद्वाजोवनंययौ ॥
सराजावितथःपुत्रान्जनयामासपंचवै १८ सुहोत्रंचसुहोतारंगयंगर्गतथैवच ॥ कपिलंचमहात्मानंसुहोत्रस्यसुतद्वयम् १९ काशिकश्चमहासत्वस्तथागृत्स
मतिर्नृपः ॥ तथागृत्समतेःपुत्राब्राह्मणाःक्षत्रियाविशः २० काशिकस्यतुकाशयोपुत्रोदीर्घतपास्तथा ॥ बभूवदीर्घतपसोविद्वान्धन्वंतरिःसुतः २१

॥ १२ ॥ १३ ॥ पुराआदिपर्वणिआंगिरसः आंगिरसोवापत्यंभरद्वाजः क्रतुभिः क्रतुदेवताभिर्मरुद्भिःसंक्रामितः भरतपुत्रत्वंप्रापितः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मसंक्रमणंव्याचष्टे
अयोजयदिति वितथेमातृभिःपुत्रद्योतनात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ काशिकश्चेति पूर्वोकाशिकगृत्समदौ आयुसंज्ञात्बृद्धशर्मसुहोत्रक्रमेणचतुर्थोऽमौतुतस्मादेवनहुष
ययातिपूर्वादिक्रमेण एकविंशस्यसुहोत्रस्यपुत्रौ अतोतिविप्रकर्षात्ततोन्वौ अतएवईषन्नामभेदोपिगृत्समदोगृत्समतिरित्यादिर्दृश्यते ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ दिवोदासपदं व्युत्पादयति दिवोदासइतीति दिवःसप्तस्वर्गान् दस्यतिउपाक्षिणोति आत्मैश्वर्यवलेनेतिदिवोदासः कर्मण्यण्विभक्तेरलुक्कार्षः ॥ २३ ॥ समाना
न्वयेयथासमाननामानोभवन्ति एवंसमानकर्माणोपिभवन्तीतिज्ञापयन् पूर्वदिवोदासवत् अनेनापिवाराणसीराज्यादिकंरुतम् पूर्वनिकुंभादिवन्निकुंभांतरेणतद्वंश्येनवाराणसी
शप्ता तद्वत्पूर्वक्षेमकवंश्येनक्षेमकांतरेणनिवेशितेत्यादि एकास्मिन्नपिकल्पेऽसकृत्समाननामकर्मणांपुंसांजन्मनविस्थितइत्यभिप्रेत्याह एतस्मिन्नित्यादि ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
भद्रश्रेण्यस्येति पूर्वोदिवोदासआयोर्वृद्धशर्मादिक्रमेणदशमः भद्रश्रेण्यश्चनहुषादिक्रमेणयदुवंशजएकादशः यदोस्त्वष्टमः तयोःसमानकालजत्वाद्विरोधोयुक्तः यस्तुआयोः नहुषा

धन्वंतरेस्तुतनयःकेतुमानिति विश्रुतः ॥ अथकेतुमतःपुत्रोवीरोभीमरथोनृपः २२ सुतोभीमरथस्यासीदिवोदासःप्रजेश्वरः ॥ दिवोदासइतिख्यातःसर्वर
क्षोविनाशनः २३ एतस्मिन्नेवकालेतुपुरींवाराणसीनृप ॥ शून्यांनिवेशयामासक्षेमकोनामराक्षसः ॥ शप्ताहिसामतिमतानिकुंभेनमहात्मना २४ शून्या
वर्षसहस्रवैभवित्रीतिनराधिपः ॥ तस्यांतुशप्तमात्रायांदिवोदासःप्रजेश्वरः ॥ विषयांतपुरीरम्यांगोमत्यांसन्यवेशयत् २५ भद्रश्रेण्यस्यपूर्वतुपुरींवाराण
सीभवत् ॥ यदुवंशप्रसूतस्यतपस्यभिरतस्यच २६ भद्रश्रेण्यस्यपुत्राणांशतमुत्तमधन्विनाम् ॥ हत्वानिवेशयामासदिवोदासःप्रजेश्वरः २७ दिवोदास
स्यपुत्रस्तुवीरोराजाप्रतर्दनः ॥ प्रतर्दनस्यपुत्रौद्वौवत्सोभार्गस्तथैव २८ अलर्कोराजपुत्रस्तुराजासन्नतिमान्भुवि ॥ हैहयस्यतुदायाद्यंहतवान्वैमहीपतिः
२९ आजहेपितुदायाद्यंदिवोदासहृतंबलात् ॥ भद्रश्रेण्यस्यपुत्रेणदुर्दमेनमहात्मना ॥ दिवोदासेनबालेतिघृणयापरिवर्जितः ३० अष्टारथोनामनृपःसु
तोभीमरथस्यैव ॥ तेनपुत्रेषुबालेषुप्रहृतंतस्यभारत ३१ वैरस्यांतमहाराजक्षत्रियेणविधित्सता ॥ अलर्कःकाशिराजस्तुब्रह्मण्यःसत्यसंगरः ३२ षष्टिवर्षस
हस्राणिषष्टिवर्षशतानिच ॥ तस्यासीत्सुमहद्राज्यंरूपयौवनशालिनः ३३ युवारूपेणसंपन्नआसीत्काशिकुलोद्भवः ॥ लोपामुद्राप्रसादेनपरमायुरवापसः
३४ वयसोतेमहाबाहुर्हत्वाक्षेमकराक्षसम् ॥ शून्यांनिवेशयामासपुरींवाराणसीनृप ३५ अलर्कस्यतुदायादःसुनीथोनामपार्थिवः ॥ सुनीथस्यतुदायादः
क्षेम्योनाममहायशाः ३६ क्षेम्यस्यकेतुमान्पुत्रोवर्षकेतुस्ततोभवत् ॥ वर्षकेतोस्तुदायादोविभुर्नामप्रजेश्वरः ३७

दिक्रमेणपुरुवंश्योऽष्टाविंशोदिवोदासः तस्यततोष्टमेनभद्रश्रेण्येनसहात्यंतकालविप्रकर्षाद्विरोधोनसंभवतीति अयंपुतत्समानकालानोन्यद्वभद्रश्रेण्योज्ञेयइतिभावः ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ अष्टारथः प्रतर्दनः भीमरथस्येतिदिवोदासस्यविशेषणम् तस्यदुर्दमस्यबालेषुअसमर्थेषुपुत्रेषु ॥ ३१ ॥ अलर्कःप्रतर्दनस्यपौत्रःपुरीनिवेशयामासे
तितृतीयेनान्वयः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सुहोत्रस्यवितथपुत्रस्य ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सत्यव

आनर्त्तस्तुविभोःपुत्रःसुकुमारस्ततोभवत् ॥ पुत्रस्तुसुकुमारस्यसत्य केतुर्महारथः ३८ ततोभवन्महातेजाराजापरमधार्मिकः ॥ वत्सस्यवत्सभूमिस्तुभा
र्गभूमिस्तुभार्गवात् ३९ एतेत्वांगिरसःपुत्राजातावंशेभार्गवे ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चभरतर्षभ ४० सुहोत्रस्यबृहत्पुत्रोबृहत्स्तनयास्त्रयः ॥
अजमीढोद्विमीढश्चपुरुमीढश्चवीर्यवान् ४१ अजमीढस्यपत्न्यस्तुतिस्रोवैयशसान्विताः ॥ नीलिनीकेशिनीचैवधूमिनीचवरांगना ४२ अजमीढस्यके
शिन्यांजज्ञेजह्नुःप्रतापवान् ॥ आजहेयोमहासत्रंसर्वमेधंमहामखम् ४३ पतिलोभेनयंगंगाविनीताभिससारह ॥ नेच्छतःप्लावयामासतस्यगंगाथतत्सदः
४४ सतयाप्लावितंदृष्ट्वायज्ञवाटंपरंतप ॥ जह्नुर्प्यब्रवीद्रंगांक्रुद्धोभरतसत्तम ४५ एषतेत्रिषुलोकेषुसंक्षिप्यापःपिबाम्यहम् ॥ अस्यगंगेऽवलेपस्यसद्यः
फलमवाप्नुहि ४६ ततःपीतामहात्मानोगंगंदृष्ट्वा महर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागादुहितृत्वायजाह्वीम् ४७ युवनाश्वस्यपुत्रीतुकावेरींजह्नुरावहत् ॥ गं
गाशापेनदेहाद्वैयस्याःपश्चान्नदीकृतम् ४८ जह्नुस्तुदयितःपुत्रस्त्वजकोनामवीर्यवान् ॥ अजकस्यतुदायादोबलाकाश्वोमहीपतिः ४९ बभूवमृगयाशी
लःकुशिकस्तस्यचात्मजः ॥ पल्लवैःसहसंरुद्धोराजावनचरैस्तदा ५० कुशिकस्तुतपस्तेपेपुत्रमिंद्रसमंप्रभुः ॥ लभेयमितितंशक्रस्त्रासादभ्येत्यजज्ञिवान् ५१
सगाधिरभवद्राजामघवान्कौशिकःस्वयम् ॥ विश्वामित्रस्तुगाधेयोराजाविश्वरथस्तदा ५२ विश्वरुद्विश्वजिच्चैवतथासत्यवतीनृप ॥ ऋचीकाजमदग्नि
स्तुसत्यवत्यामजायत ५३ विश्वामित्रस्यतुसुतादेवरातादयःस्मृताः ॥ प्रख्यातास्त्रिषुलोकेषुतेषांनामानिमेष्टृणु ५४ देवश्रवाःकतिश्चैवयस्मात्कात्या
यनाःस्मृताः ॥ शालावत्याहिरण्याक्षोरेणोर्जज्ञेथरेणुमान् ५५ सांक्रु त्योगालवोराजनर्मौद्रल्यश्चेतिविश्रुताः ॥ तेषांख्यातानिगोत्राणिकौशिकानांमहा
त्मनां ५६ पाणिनोबभ्रवश्चैवध्यानजप्यास्तथैवच ॥ पार्थिवादेवराताश्चशालंकायनसौश्रवाः ५७ लौहित्यायामदूताश्चतथाकारिषयःस्मृताः ॥ विश्रु
ताःकौशिकाराजनृतथान्येसंधवायनाः ५८ ऋष्यंतरविवाह्याश्चकौशिकाबहवःस्मृताः ॥ पौरवस्यमहाराजब्रह्मर्षेःकौशिकस्यह ५९ संबन्धोह्यस्यवंशेस्मि
न्ब्रह्मक्षत्रस्यविश्रुतः ॥ विश्वामित्रात्मजानांतुशुनःशेषोग्रजःस्मृतः ६० भार्गवःकौशिकत्वंहिप्राप्तःसमुनिसत्तमः ॥ देवरातादयश्चान्येविश्वामित्रस्यवैसु
ताः ६१ दृषद्व तीसुतश्चापिविश्वामित्रादथाष्टकः ॥ अष्टकस्यसुतोलौहिःप्रोक्तोजह्नुगणोमया ६२

अजमीढस्यवृहतः पुत्रस्यपत्न्यन्तरेप्रसवांतरमाह अजमीढइति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ तेषांपंचानांदेशानांरक्षणेअलंसमर्थाएतेइतिश्रुतत्वात्पंचालाइतिनाम ॥ ६७ ॥
॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अयंदिवोदासोब्राह्मणः ॥ ७० ॥ शरद्वतोगौतमस्य ॥ ७१ ॥ सत्यधृतेःशरद्वतःपौत्रस्य पूर्वशरद्वतःसकाशात्कृपस्यजन्मउक्तम् अतोयंसत्यधृतिः पिता
महस्वसमाननामेतिगम्यते अत्रेयंकथा शरद्वतः तपोविघ्नार्थआगतांजालपदीमप्सरसंदृष्ट्वा शरद्वान्श्वकमे साचतद्वाह्मंतरात्प्रद्रुता ततस्तामनुधावतोमहर्षेरेतेश्वस्कंदततोमिथुनंजा

अजमीढोऽपरोवंशःश्रूयतांपुरुषर्षभ ॥ अजमीढस्यनीलिन्यांसुशांतिरुदपद्यत ६३ पुरुजातिःसुशांतेस्तुबाह्याश्वःपुरुजातितः ॥ बाह्याश्वतनयाःपंचवभू
वुरमरोपमाः ६४ मुद्रलःसृजयश्चैवराजाबृहादिषुःस्मृतः ॥ यवीनरश्चविक्रांतःकमिलाश्वश्चपंचमः ६५ पंचैतेरक्षणायालंदेशानामितिविश्रुताः ॥ पंचानां
विद्विपंचालान्स्फोटैर्जनपदैर्वृतान् ६६ अलंसंरक्षणेतेषांपंचालाइतिविश्रुताः ॥ मुद्रलस्यतुदायादोमौद्रल्यःसुमहायशाः ६७ सर्वएतेमहात्मानःक्षत्रोपे
ताद्विजातयः ॥ एतेह्यंगिरसःपक्षंसंश्रिताःकण्वमौद्रलाः ६८ मौद्रलस्यसुतोऽप्येषोब्रह्मर्षिःसुमहायशाः ॥ इंद्रसेनोयतोगर्भंवध्यश्चंप्रत्यपद्यत ६९ वध्य
श्चान्मिथुनंजज्ञेमेनकायामितिश्रुतिः ॥ दिवोदासश्चराजर्षिरहल्याचयशस्विनी ७० शरद्वतस्यदायादमहल्यासमसूयत ॥ शतानंदमृषिश्रेष्ठंतस्यापिसुम
हायशाः ७१ पुत्रःसत्यधृतिर्नामधनुर्वेदस्यपारगः ॥ तस्यसत्यधृतेरेतोदृष्ट्वाप्सरसमग्रतः ७२ अवस्कन्नंशरस्तंबेमिथुनंसमपद्यत ॥ कृपयातच्चजग्राहशं
तनुर्मृगयांगतः ७३ कृपःस्मृतःसवैतस्माद्रौतमीचकृपीतथा ॥ एतेशारद्वताःप्रोक्ताएतेतेगौतमाःस्मृताः ७४ अतऊर्ध्वंप्रवक्ष्यामिदिवोदासस्यसंततिम् ॥
दिवोदासस्यदायादोब्रह्मर्षिर्मित्रयुर्नृपः ७५ मैत्रायणस्ततःसोमोमैत्रेयास्तुततःस्मृताः ॥ एतेहिसंश्रिताःपक्षंक्षत्रोपेतास्तुभार्गवाः ७६ आसीत्पंचजनःपुत्रः
सृजयस्यमहात्मनः ॥ सुतःपंचजनस्यापिसोमदत्तोमहीपतिः ७७ सोमदत्तस्यदायादःसहदेवोमहायशाः ॥ सहदेवसुतश्चापिसोमकोनामपार्थिवः ७८
अजमीढात्पुनर्जातःक्षीणवंशेतुसोमकः ॥ सोमकस्यसुतोऽजंतुर्यस्यपुत्रशतंबभौ ७९ तेषांयवीयान्पृषतोऽपुपदस्यपिताप्रभुः ॥ धृष्टद्युम्नस्तुद्रुपदादृष्टकेतुश्चत
त्सुतः ८० अजमीढाःस्मृताह्येतेमहात्मानस्तुसोमकाः ॥ पुत्राणामजमीढस्यसोमकत्वंमहात्मनः ८१ महिषीत्वजमीढस्यधूमिनीपुत्रश्रद्धिनी ॥ तृतीया
तवपूर्वेषांजननीपृथिवीपते ८२ सातुपुत्रार्थिनीदेवीव्रतचर्यासमान्विता ॥ ततोवर्षायुतंतस्वातपःपरमदुश्चरम् ८३

तमिति ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ दिवोदासस्यक्षत्रियस्य ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अजमीढात्सहदेवात्तस्ययज्ञेपशुभूतस्थानेपुत्रशतंबभौ शतंपुत्रानुद्दिश्यतेनैवप
शुनायागस्यकृतत्वात् ॥ ७९ ॥ यवीयान्कनोयान् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ तृतीयाअजमीढस्यभार्या ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ प्रयागादतिक्रम्य प्रयागंत्यक्काकुरुक्षेत्रं स्वस्थानं चकार ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ अरिमेजयः शत्रुकंपनः एजतेः खशू पूर्वपदस्य मुमागमश्च ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कृतयज्ञा चैद्या
चेदिजा वसुं जनयामासेतिसार्द्धं लोको वाक्यम् चैद्यश्चेदिदेश्यः सचासौ उपरिचरश्चेतिसमासः षट्पुत्रान् मानुषीभावे एकां कन्यां मत्सो भूत्वा जनयामासेत्यर्द्धस्यार्थः ॥ ९० ॥
॥ ९१ ॥ कुशस्तृतीयः ॥ ९२ ॥ मारुतः चतुर्थः यदुःपंचमः मत्स्यः मत्सो स काशात्काली सत्यवती षष्ठी सत्तमः सप्तमः पुत्रः पाठांतरं त्वनादरणीयम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

हुत्वाग्निविधिवत्सातुपवित्रमितभोजना ॥ अग्निहोत्रकुशेष्वेव सुष्वापजनमेजय ॥ धूमिन्यासतया देव्या त्वजमीढः समोयिवान् ८४ ऋक्षं संजनयामास धू
मवर्णं सुदर्शनम् ॥ ऋक्षात्संवरणोजज्ञे कुरुः संवरणात्तथा ॥ यः प्रयागादतिक्रम्य कुरुक्षेत्रं चकार ह ८५ तद्वै तत्स महाभागो वर्षाणिस बहून् यथ ॥ तप्यमाने त
दाशक्रो यत्रास्य वरदो बभौ ८६ पुण्यं चरमणीयं च पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ तस्यान्ववायः सुमहान् तस्य नाम्नास्थकौरवाः ८७ कुरोश्च पुत्राश्च त्वारः सुधन्वा
सुधनुस्तथा ॥ परिक्षिच्च महाबाहुः प्रवरश्चारिमेजयः ८८ सुधन्वनस्तु दायादः सुहोत्रो मतिमांस्ततः ॥ च्यवनस्तस्य पुत्रस्तुराजा धर्मार्थकोविदः ८९ च्य
वनात्कृतयज्ञस्तु इष्टायज्ञैः सधर्मवित् ॥ विश्रुतं जनयामास पुत्रमिंद्रसमं नृपः ९० चैद्योपरिचरं वीरं वसुं नामांतरिक्षगम् ॥ चैद्योपरिचराजज्ञे गिरिकासप्तमान
वान् ९१ महारथो मगधराट् विश्रुतो यो बृहद्रथः ॥ प्रत्यग्रहः कुशश्चैव यमाहुर्मणिवाहनम् ९२ मारुतश्च यदुश्चैव मत्स्यः काली च सत्तमः ॥ बृहद्रथस्य दाया
दः कुशाग्रो नाम विश्रुतः ९३ कुशाग्रस्यात्मजो विद्वान्वृषभो नाम वीर्यवान् ९४ वृषभस्य तु दायादः पुष्पवान् नाम धार्मिकः ॥ दायादस्तस्य विक्रान्तो राजा सत्य
हितः स्मृतः ९५ तस्य पुत्रः सधर्मात्मानाम्ना ऊर्जस्तु जज्ञिवान् ॥ ऊर्जस्य संभवः पुत्रो यस्य जज्ञे स वीर्यवान् ९६ शकले द्वे स वै जातो जरया संधितः स तु ॥ जर
या संधितो यस्माज्जरा संधस्ततः स्मृतः ९७ सर्वक्षत्रस्य जेता सौ जरा संधो महाबलः ॥ जरा संधस्य पुत्रो वै सहदेवः प्रतापवान् ९८ सहदेवात्मजः श्रीमानुदायुः
समहायशाः ॥ उदायुर्जनयामास पुत्रं परमधार्मिकम् ९९ श्रुतधर्मेति नामानं मगधान् यो वसद्विभुः ॥ परिक्षितस्तु दायादो धार्मिको जनमेजयः १०० जन
मेजयस्य दायादास्त्रय एव महारथाः ॥ श्रुतसेनो ग्रसेनौ च भीमसेनश्च नामतः १ एते सर्वे महाभागा विक्रान्ता बलशालिनः ॥ जनमेजयस्य पुत्रौ तु सुरथो म
तिमांस्तथा २ सुरथस्य तु विक्रान्तः पुत्रो जज्ञे विदूरथः ॥ विदूरथस्य दायादः ऋक्ष एव महारथः ३

यस्य यस्मात्संभवाख्यातः सः जरासंधः बृहद्रथाज्जरासंध इति प्रागुक्तम् इदानीं तस्मात् षष्ठो यमित्युक्तम् तत्र द्वितीयो बृहद्रथः संभवाख्य इति वाकल्पभेदात्क्रमभेद इति वा समाधेयम् ९६
॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ परिक्षितः कुरोर्द्वितीयपुत्रस्य ॥ १०० ॥ जनमेजयस्य पुत्रौ मणिमत्यां जातौ पूर्वभ्योन्यौ ॥ १ ॥ २ ॥ द्वितीयः पूर्वोक्ता द्वाक्षात्कुरुपिता महादन्यः ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सप्तवाह्यम् सप्तविधप्राप्तिवाह्यम् साच ज्ञानेधर्मेवलेकामेविज्ञानोपायसंग्रहे ॥ मदर्थेभूभुजांनित्यंप्राप्तिःसप्तविधामतोतिज्ञानेशास्त्रांये विज्ञानेयुक्तिकौशलादौ
मदर्थेशरीरभोगेचंदनतांबूलादौ शेषंस्पष्टं अन्येतुसप्तकगणाभ्यांवाह्यशून्यमित्याहुःसप्तकगणौचसप्तारत्नानिसप्तमहारत्नानि तथाहि गजवाजिरथास्त्रेषुनिधिमालांवरद्रुमाः श
क्तिःसासिर्मणिच्छत्रविमानानिचतुर्दशेति अस्त्राणिचइषवश्चेतिपृथक् निधिर्निधानं मालास्त्रकद्रुमाःदिव्याश्चंपकादयः सासिःसखद्रुःविमानंअट्टालः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

द्वितीयःसबभौराजानाम्रातेनैवसंज्ञितः ॥ द्वावृक्षौतववंशेस्मिन्द्वावेवतुपरिक्षितौ ४ भीमसेनास्त्रयोराजन्द्वावेवजनमेजयौ ॥ ऋक्षस्यतुद्वितीयस्यभीमसे
नोऽभवत्सुतः ५ प्रतीपोभीमसेनस्यप्रतीपस्यतुशंतनुः ॥ देवापिर्बाह्लिकश्चैवत्रयएवमहारथाः ६ शंतनोःप्रसवस्त्वेषयत्रजातोसिपार्थिव ॥ बाह्लिकस्यतुरा
ज्यंवैसप्तवाह्यंनरेश्वर ७ बाह्लिकस्यसुतश्चैवसोमदत्तोमहायशाः ॥ जज्ञिरेमोमदत्तात्तुभूरिभूरिश्रवाःशलः ८ उपाध्यायस्तुदेवानांदेवापिरभवन्मुनिः ॥ च्य
वनस्यकृतःपुत्रइष्टश्चासीन्महात्मनः ९ शंतनुस्त्वभवद्राजाकौरवाणांधुरंधरः ॥ शंतनोःसंप्रवक्ष्यामियत्रजातोसिपार्थिव १० गांगदेवव्रतंनामपुत्रंसोजनय
त्प्रभुः ॥ सतुभीष्मइतिख्यातःपांडवानांपितामहः ११ कालीविचित्रवीर्येतुजनयामासभारत ॥ शंतनोर्दयितंपुत्रंधर्मात्मानमकल्मषम् १२ कृष्णद्वैपाय
नश्चैवक्षेत्रेवैचित्रवीर्यके ॥ धृतराष्ट्रंचपांडुंचविदुरंचाप्यजीजनत् १३ धृतराष्ट्रश्चगांधार्यापुत्रानुत्पादयच्छतम् ॥ तेषांदुर्योधिनःश्रेष्ठःसर्वेषामेवसप्रभुः १४
पांडोर्धनंजयःपुत्रःसौभद्रस्तस्यचात्मजः ॥ अभिमन्योःपरीक्षितुपितातवजनेश्वर १५ एषतेपौरवोवंशोयत्रजातोसिपार्थिव ॥ तुर्वसोस्तुप्रवक्ष्यामि
द्रुह्योश्चानोर्यदोस्तथा १६ सुतस्तुतुर्वसोर्बाह्लिर्वह्नेर्गोभानुरात्मजः ॥ गोभानोस्तुसुतोराजात्रैसानुरपराजितः १७ करंधमस्तुत्रैसानोर्मरुतस्तस्यचात्मजः ॥
अन्यस्त्वावीक्षितोराजामरुतःकथितस्तव १८ अनपत्योभवद्राजायज्वाविपुलदक्षिणः ॥ दुहितासम्मतानामतस्यासीत्पृथिवीपतेः १९ दक्षिणार्थस्मवै
दत्तासंवर्तायमहात्मने ॥ दुष्यंतंपौरवंचापिलेभेपुत्रमकल्मषम् २० एवंययातेःशापेनजरासंक्रमणेतदा ॥ पौरवंतुर्वसोर्वंशःप्रविवेशनृपोत्तम २१
दुष्यंतस्यतुदायादःकरुथामःप्रजेश्वरः ॥ करुथामात्तथाक्रीडश्चत्वारस्तस्यचात्मजाः २२ पांडुश्चकेरलश्चैवकोलश्चोलश्चपार्थिवः ॥ तेषांजनपदाः
स्फीताःपांड्याश्चोलाःसकेरलाः २३ द्रुह्योश्चतनयोराजनवभुःसेतुश्चपार्थिवः ॥ अंगारसेतुस्तत्पुत्रोमरुतांपतिरुच्यते २४ यौवनाश्वेनसमरेकृच्छ्रेगानि
हतोबली ॥ युद्धंसुमहदस्यासीन्मासान्परिचतुर्दश २५

१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अनपत्यःपुत्रापत्यरहितः ॥ १९ ॥ संवर्तायकृत्विजेदत्तासतीसंवर्तेनचदुष्यंतपित्रेसुधोरायदत्तासतीतस्माद्दुष्यंतपुत्रंलेभे ॥ २० ॥
अतएवतुर्वसोर्वंशःपौरवंवंशंप्रविवेश असंक्रमणेनेतिच्छेदः ॥ २१ ॥ दुष्यंतस्यशकुंतलायांभरतः अन्यस्यांभार्यायांकुरुथामश्चासौदित्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिहरिवंशोत्पादोकायांद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ त्रयस्त्रिंशोदोर्वंशोवर्ण्यतेभगवज्जनिः ॥ प्रभावोत्यद्भुतोयत्रकृतवीर्यः ॥

अंगारस्यतुदायादोगांधारोनामभारत ॥ ख्यायतेतस्यनाम्नावैगांधारविषयोमहान् २६ गांधारदेशजाश्चैवतुरगावाजिनां वराः ॥ अनोस्तुपुत्रोधर्मोभूतघृ
तस्तस्यात्मजोभवत् २७ घृतात्तुदुहोजज्ञेप्रचेतास्तस्यचात्मजः ॥ प्रचेतसःसुचेतास्तुकीर्तिताह्यानवोमया २८ यदोर्वंशंप्रवक्ष्यामिज्येष्ठस्योत्तमतेजसः ॥
विस्तरेणानुपूर्व्यात्तुगदतोमेनिशामय १२९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोहरिवंशपर्वणिपुरुवंशानुकीर्तनेद्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ॥ ६३ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ बभूवुस्तुयदोःपुत्राःपंचदेवसुतोपमाः ॥ सहस्रदःपयोदश्चक्रोष्णीनीलोजिकस्तथा १ सहस्रदस्यदायादास्त्रयःपरमधार्मिकाः ॥ हैहयश्च
हयश्चैवराजनवेणुहयस्तथा २ हैहयस्याभवत्पुत्रोधर्मनेत्रइतिस्मृतः ॥ धर्मनेत्रस्यकार्तस्तुसाहंजस्तस्यचात्मजः ३ साहंजनीनामपुरीयेनराज्ञानिवेशि
ता ॥ साहंजस्यतुदायादोमहिष्मानामपार्थिवः ४ माहिष्मतीनामपुरीयेनराज्ञानिवेशिता ॥ आसीन्महिष्मतःपुत्रोभद्रश्रेण्यःप्रतापवान् ५ वाराणस्य
धिपोराजाकथितःपूर्वमेवतु ॥ भद्रश्रेण्यस्यपुत्रस्तुदुर्दमोनामविश्रुतः ६ दुर्दमस्यसुतोधीमान्कनकोनामवीर्यवान् ॥ कनकस्यतुदायादाश्चत्वारोलोक
विश्रुताः ७ कृतवीर्यःकृतौजाश्चकृतवर्मातथैवच ॥ कृताग्निस्तुचतुर्थोभूत्कृतवीर्यात्तथार्जुनः ८ यस्तुबाहुसहस्रेणसप्तद्वीपेश्वरोऽभवत् ॥ जिगायपृथिवीमे
कोरथेनादित्यवर्चसा ९ सहिवर्षायुतंतस्वातपःपरमदुश्चरम् ॥ दत्तमाराधयामासकार्तवीर्योत्रिसंभवम् १० तस्मैदत्तोवरान्प्रादाच्चतुरोभूरितेजसः ॥ पूर्वं
बाहुसहस्रंतुप्रार्थितंसुमहद्वरम् ११ अधर्मेवर्तमानस्यसद्भिस्तत्रनिवारणम् ॥ उग्रेणपृथिवींजित्वास्वधर्मेणानुरंजनम् १२ संग्रामान्सुबहून्कृत्वाहत्वाचा
रीन्सहस्रशः ॥ संग्रामेवर्तमानस्यवधंचाप्यधिकाद्रणे १३ तस्यबाहुसहस्रंतुयुध्यतःकिलभारत ॥ योगाद्योगेश्वरस्यैवप्रादुर्भवतिमायया १४ तेनेयंपृथि
वीसर्वासप्तद्वीपासपत्तना ॥ ससमुद्रासनगराउग्रेणविधिनाजिता १५ तेनसप्तसुद्वीपेषुसप्तयज्ञशतानिवै ॥ प्राप्तानिविधिनाराज्ञाश्रूयंतेजनमेजय १६ सर्वे
यज्ञामहाबाहोस्तस्यासनभूरिदक्षिणाः ॥ सर्वेकांचनयूपाश्चसर्वेकांचनवेदयः १७ सर्वैर्देवैर्महाराजविमानस्थैरलंकृताः ॥ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्चनित्यमेवोपशो
भिताः १८ यस्ययज्ञेजगौगाथांगंधर्वोनारदस्तथा ॥ वरीदासात्मजोविद्वान्महिम्नातस्यविस्मितः १९

सुतस्यच ॥ १ ॥ बभूवुरिति

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अत्रिसंभवंदत्तंदत्तात्रेयमित्यर्थः ॥ १० ॥ पूर्वमित्यनेनएकोवरः ॥ ११ ॥ अधर्मेइतिद्वौवरौ ॥ १२ ॥ संग्रामानितिचतुर्थोवरः ॥
॥ १३ ॥ योगाद्योगबलात् माययासंकल्पमात्रेण ॥ १४ ॥ उग्रेणविधिनायुद्धेन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गंधर्वउपवर्हणाख्योवरीदासस्यगंधर्वपतेःपुत्रः ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ योगोकायव्यूहेन युगपत्सप्तस्वपिद्वीपेषु दृश्यते ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ यज्ञपालो यजमानः एकेन शरीरेण यागं करोति अपरेण पालनमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥
कार्तवीर्यस्य माहात्म्यमाह सहीत्यादिना ॥ २६ ॥ प्रतिस्त्रोतः विपरीतप्रवाहम् ॥ २७ ॥ शंकितापरेण भुकेति शंकावती अभ्येतिसमुद्रमिति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

नारद उवाच ॥ न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यंति पार्थिवाः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिर्वा विक्रमेण श्रुतेन च २० सहिसप्तसु द्वीपेषु खड्गो चर्म शिरा उनी ॥ रथी द्वीपा
ननु चरन् योगी संदृश्यते नृभिः २१ अनष्टद्रव्यता चैव न शोको न च विभ्रमः ॥ प्रभावेन महाराज्ञः प्रजाधर्मेण रक्षतः २२ पंचाशीतिसहस्राणि वर्षाणां वै नराधि
पः ॥ स सर्वरत्नभाक् सम्राट् चक्रवर्ती बभूव ह २३ स एव यज्ञपालो भूक्षेत्रपालः स एव च ॥ स एव वृष्ट्या पर्जन्यो योगित्वादर्जुनोऽभवत् २४ स वै बाहुसहस्रेण
ज्याघातकठिनत्वचा ॥ भाति रश्मि सहस्रेण शरदीव दिवाकरः २५ सहिना गान्मनुष्येषु माहिष्मत्यां महाद्युतिः ॥ कर्कोटकसुतान् जित्वा पुर्यातस्यां न्यवेशयत्
२६ स वै वेगं समुद्रस्य प्रावृट् काले बुजेक्षणः ॥ क्रीडन्निव भुजोद्भिन्नं प्रतिस्त्रोतश्चकार ह २७ लुंठिता क्रीडिता तेन फेनस्रग्दाममालिनी ॥ चलदूर्मि सहस्रेण शं
किताभ्येतिनर्मदा २८ तस्य बाहुसहस्रेण क्षुभ्यमाणे महोदधौ ॥ भयान्निलीनानि श्वेताः पातालस्थामहासुराः २९ चूर्णीकृतमहावीचिंचलन्मीनमहाति
मिम् ॥ मारुता विद्वफेनौघमावर्तक्षो भद्रुः सहम् ३० प्रावर्त्तयत्तदाराजा सहस्रेण च बाहुना ॥ देवासुरसमाक्षिप्तः क्षीरोदमिव मंदरः ३१ मंदरक्षोभचकिता अमृ
तोद्भवशंकिताः ॥ सहस्रोत्पतिताभीताभीमं दृष्ट्वा नृपोत्तमम् ३२ नतानि श्वलमूर्द्धानो बभूवुस्ते महोरगाः ॥ मायाह्ने कदलीखंडे कं पितास्तस्य वायुना ३३ स वै
बद्धाधनुर्ज्याभिरुत्सिक्तं पंचभिः शरैः ॥ लंकेशं मोहयित्वा तु सबलं रावणं बलात् ॥ निर्जित्यैव समानीय माहिष्मत्यां बबंधतम् ३४ श्रुत्वा तु बद्धं पौलस्त्यं राव
णं त्वर्जुनेन तु ॥ ततो गत्वा पुलस्त्यस्तमर्जुनं ददृशे स्वयम् ॥ मुमोच रक्षः पौलस्त्यं पुलस्त्येनानुयाचितः ३५ यस्य बाहुसहस्रस्य बभूव ज्यातलस्वनः ॥ युगां
ते त्वंबुदस्येव स्फुटतो ह्यशनेरिव ३६ अहो बत मृधेवीर्ये भार्गवस्य यदच्छिनत् ॥ राज्ञो बाहुसहस्रं तु हैमं तालवनं यथा ३७ दृष्टितेन कदाचित्सभिक्षितश्चित्रभा
नुना ॥ सभिक्षामददाद्वीरः सप्तद्वीपान्विभावसोः ३८ पुराणि ग्रामघोषांश्च विषयांश्चैव सर्वशः ॥ ज्वालतस्य सर्वाणि चित्रभानुर्दिधक्षया ३९ स तस्य पुरुषे
द्रस्य प्रभावेन माहात्मनः ॥ ददाह कार्तवीर्यस्य शैलांश्चैव वनानि च ४० स शून्यमाश्रमं रम्यं वरुणस्यात्मजस्य वै ॥ ददाह वनवद्वीतश्चित्रभानुः सहैहयः ॥
४१ यं लेभे वरुणः पुत्रं पुराभास्वंतमुत्तमम् ॥ वसिष्ठं नाम समुनिः ख्यात आपव इत्युत ४२

बाहुना बाहुभिः प्रावर्त्तयत् शरीरभ्रमणेनावर्त्तितवान् क्षीरोदं मंदर इव ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ पौलस्त्यम् पुलस्त्यापत्यं रक्षः राक्षसम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ राज्ञः कार्तवी
र्यस्य ॥ ३७ ॥ विभावसोर्वहेः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

यत्रनिमित्तभूतेआपवोवासिष्ठः ॥ ४३ ॥ तेत्वयादुष्करं कर्मजयादिकंकृतंतत् अन्योहनिष्यतिनाशयिष्यति तवपराजयोभविष्यतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अनष्टद्रव्यताप्रजाना
मितिशेषः ॥ ४६ ॥ स्वयमेववृतःदत्तात्रेयात् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ धृष्टोक्तःधृष्टनामाआवंत्यइतिजयध्वजस्याविशेषणम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यदोःप्रथमपुत्रस्य
सहस्रदस्यवंशमुक्त्वाद्वितीयस्यपयोदस्यसंततिमाहवृषेति अवयवोदएववर्षणाद्वेतोर्वृषशब्देनोच्यतेपूर्णकर्मिणःपुण्यकर्मिणः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शूराइतिश्लोकःपुस्तकां

यत्रापवस्तुतंक्रोधाच्छप्तवानर्जुनंविभुः ॥ यस्मान्नवर्जितमिदंवनंतेममैहहय ४३ तस्मात्तेदुष्करं कर्मकृतमन्योहनिष्यति ॥ रामोनाममहाबाहुर्जामदग्नयःप्र
तापवान् ४४ छित्त्वाबाहुसहस्रंतेप्रमथ्यतरसाबली ॥ तपस्वीब्राह्मणश्चत्वांविधिष्यतिसभार्गवः ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनष्टद्रव्यतायस्यबभूवामि
त्रकर्शन ॥ प्रभावेननरेन्द्रस्यप्रजाधर्मेणरक्षतः ४६ रामात्ततोस्यमृत्युर्वैतस्यशापान्मुनेर्नृप ॥ वरश्चैषहिकौरव्यस्वयमेववृतःपुरा ४७ तस्यपुत्रशतस्यासन्
पंचशेषामहात्मनः ॥ कृतास्त्राबलिनःशूराधर्मात्मानोयशस्विनः ४८ शूरसेनश्चशूरश्चधृष्टोक्तःकृष्णएवच ॥ जयध्वजश्चनाम्नासीदावंत्योन्मृषतिर्महान् ॥
४९ कार्तवीर्यस्यतनयावीर्यवंतोमहारथाः ॥ जयध्वजस्यपुत्रस्तुतालजंघोमहाबलः ५० तस्यपुत्राःशतंख्यातास्तालजंघाइतिश्रुताः ॥ तेषांकुलेमहारा
जहैहयानांमहात्मनाम् ५१ वीतिहोत्राःसुजाताश्चभोजाश्चावंतयःस्मृताः ॥ तौडिकेराइतिख्यातास्तालजंघास्तथैवच ५२ भरताश्चसुताजाताबहुत्वा
न्नानुकीर्तिताः ॥ वृषप्रभृतयोराजनयादवाःपूर्णकर्मिणः ५३ वृषोवंशधरस्तत्रतस्यपुत्रोभवन्मधुः ॥ मधोःपुत्रशतंत्वासीत्तृषणस्तस्यवंशभाक् ५४ वृष
णात्तृषण्यःसर्वेमधोस्तुमाधवाःस्मृताः ॥ यादवायदुनाचाग्रेनिरुच्यंतेचहैहयाः ५५ शूराश्चशूरवीराश्चशूरसेनास्तथानव ॥ शूरसेनइतिख्यातस्तस्यदेशो
महात्मनः ५६ नतस्यवित्तनाशोस्तिनष्टंप्रतिलभेच्चसः ॥ कार्तवीर्यस्ययोजन्मकीर्तयेदिहनित्यशः ५७ एतेययातिपुत्राणांपंचवंशाविशांपते ॥ कीर्तिता
लोकवीराणांयेलोकान्धारयंतिवै ॥ भूतानीवमहाराजपंचस्थावरजंगमान् ५८ श्रुत्वापंचविसर्गंतुराजाधर्मार्थकोविदः ॥ वशीभवतिपंचानामात्मजानांत
थेश्वरः ५९ लभेत्पंचवरांश्चैवदुर्लभानिहलौकिकान् ॥ आयुःकीर्तितथापुत्रानैश्वर्यंभूमिमेवच ॥ धारणाच्छ्रवणाच्चैवपंचवर्गस्यभारत ६० क्रोष्टोस्तुशृ
णुराजेंद्रवंशमुत्तमपौरुषम् ॥ यदोर्वैशधरस्याथयज्वनःपुण्यकर्मणः ६१ क्रोष्टुर्हिवंशंश्रुत्वेमंसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ यस्यान्ववायजोविष्णुर्हरिर्वृष्णिकुलोद्बहः
६२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशपर्वणित्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

तरेपुनास्ति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ भूतानिपृथिव्यादीनियथालोकानिधारयंतितद्वत् ॥ ५८ ॥ पंचानांविसर्गविविवंसर्गम् वशीनियंता आत्मजानांहतानांइंद्रियाणाम् ॥
॥ ५९ ॥ ६० ॥ क्रोष्टोःयदोःपुत्रस्य ॥ ६१ ॥ इमंवक्ष्यमाणं अजोजतइतिशेषः ॥ ६२ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

चतुस्त्रिंशदोःसूनोःकोटुर्वशोनुवर्ण्यते ॥ अवतोर्णोहरिर्यत्रकृष्णःकारणमानुषः ॥ १ ॥ गांधारोति ॥ १ ॥ २ ॥ माद्र्याःपुत्रस्ययुधाजितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ विषयेदेशे ॥ ५ ॥
परिवर्त्तेआगमनमात्रेहरिवाहनःइंद्रः ॥ ६ ॥ गांदिनीनामनिर्वक्तिगांतुददाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ जाययिष्यामि जन्मगृहोष्यामि ॥ १० ११ ॥ उपासंगादयोऽकूरभ्रात

वैशंपायनउवाच ॥ ॥ गांधारीचैवमाद्रीचक्रोष्टोभार्यैर्बभूवतुः ॥ गांधारीजनयामासअनमित्रंमहाबलम् १ माद्रीयुधाजितंपुत्रंततोऽन्यंदेवमीदृषम् ॥ ते
पावंशस्त्रिधाभूतोवृष्णीनांकुलवर्धनः २ माद्र्याःपुत्रस्यजज्ञातेसुतौवृष्ण्यंधकावुभौ ॥ जज्ञातेतनयोवृष्णेःश्वफल्कश्चित्रकस्तथा ३ श्वफल्कस्तुमहाराज
धर्मात्मायत्रवर्तते ॥ नास्तिव्याधिभयंतत्रनावर्षभयमप्युत ४ कदाचित्काशिराजस्यविभोर्भरतसत्तम ॥ त्रौणिवर्षाणिविषयेनावर्षत्पाकशासनः ५ स
तत्रवासयामासश्वफल्कंपरमार्चितम् ॥ श्वफल्कपरिवर्त्तेचववर्षहरिवाहनः ६ श्वफल्कःकाशिराजस्यसुतांभार्यामविंदत ॥ गांदिनीनामसागांतुददौविप्रेषुनि
त्यशः ७ सामातुरुदरस्थातुबहून्वर्षगणान्किल ॥ निवसंतीनवैजज्ञेगर्भस्थांतांपिताब्रवीत् ८ जायस्वशीघ्रंभद्रंतेकिमर्थमिहतिष्ठसि ॥ प्रोवाचचैनंगर्भ
स्थाकन्यागांचदिनेदिने ९ यदिदद्यांततोद्याहंजाययिष्यामितांपिता ॥ तथेत्युवाचतंचास्याःपिताकाममपूरयत् १० दातायज्वाचधीरश्वश्रुतवानति
थिप्रियः ॥ अकूरःसुपुवेतस्माच्छ्वफल्काद्भूरिदक्षिणः ११ उपासंगस्तथामहुर्मृदुरश्वारिमेजयः ॥ अविक्षिपस्तथोपेक्षःशत्रुत्रोथारिमर्दनः १२ धर्मधृग्य
तिधर्माचिगृध्रमोजांतकस्तथा ॥ आवाहप्रतिवाहौचसुंदरीचवरांगना १३ अकूरेणोग्रसेनायांसुगात्र्यांकुरुनंदन ॥ प्रसेनश्चोपदेवश्चजज्ञातेदेववर्चसौ
१४ चित्रकस्याभवन्पुत्राःपृथुर्विपृथुरेवच ॥ अश्वग्रीवोश्वबाहुश्चसुपाश्वकृगवेषणौ १५ अरिष्टनेमिरश्वश्चसुधर्माधर्मभृत्तथा ॥ सुबाहुर्बहुबाहुश्चश्रवि
ष्ठाश्रवणोस्त्रियौ १६ अश्मक्यांजनयामासशूरंवैदेवमीदृषः ॥ महिष्यांजज्ञिरेशूराद्रोज्यायांपुरुषादश १७ वसुदेवोमहाबाहुःपूर्वमानकदुंदुभिः ॥ जज्ञेय
स्यप्रसूतस्यदुंदुभ्यःप्राणदन्दिवि १८ आनकानांचसंहादःसुमहानभवाद्दिवि ॥ पपातपुष्पवर्षचशूरस्यभवनेमहत् १९ मनुष्यलोकेकृत्स्नेपिरूपेनास्ति
समोभुवि ॥ यस्यासीत्पुरुषाग्रस्यकांतिश्चंद्रमसोयथा २० देवभागस्ततो जज्ञेतथादेवश्रवाःपुनः ॥ अनाधृष्टिःकनवकोवत्सवानथगृजिमः २१ श्यामः
शमीकोगंडूषःपंचचास्यवरांगनाः ॥ पृथुकीर्तिःपृथाचैवश्रुतदेवाश्रुतश्रवा २२

रः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ चित्रकस्याकूरभ्रातुः ॥ १५ ॥ १६ ॥ देवमीदृषः कोटुस्तृतीयःपुत्रःशूरदंत्यादिस्यमित्यन्येशूरसेनात्कार्तवीर्यपुत्रादृशान्ये ॥ १७ ॥ प्रागदन्स्वयमे
वशब्दंचक्रुः तत्रभगवदवतारस्यभावित्वात् ॥ १८ ॥ आनकानांपटहानाम् १९ ॥ २० वसुदेवादयोगंडुपांताःदशगूरस्यपुत्राः पंचदुहितरश्चेत्याहदेवभागइत्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ चैद्यस्य दमघोषस्य ॥ २५ ॥ २६ ॥ पृथाकुंतिः कुंतीकुंतिभोजः ॥ २७ ॥ २८ ॥ अनमित्रात् क्रौष्टुः प्रथमपुत्रात् वृष्णिनंदनात् सर्वयादवाह्लादकात् ॥
 ॥ २९ ॥ ३० ॥ देवभागस्य वसुदेवभ्रातुः देववत्श्रवः कीर्तिर्यस्य तं देवश्रवसं ॥ ३१ ॥ देवश्रवाः वसुदेवतृतीयो भ्राता शत्रुघ्नं पुत्रं व्यजायत ॥ ३२ ॥ स एव केन चित्रिमित्तेन वा
 ल एव परित्यक्तो निषादैः संवर्धित इति नैषादिर्जात इत्याह देवश्रवा इति ॥ ३३ ॥ वत्सावान् गंडूषश्च वसुदेवानुजौ ॥ ३४ ॥ विष्वक्सेनः श्रीकृष्णः सुतान् चारुदेष्णादीन् चतुःसं
 राजाधिदेवी च तथा पंचैतावीरमातरः ॥ पृथादुहितरं वरे कुंतिस्तां कुरुनंदन २३ शूरः पूज्याय वृद्धाय कुंतिभोजाय तां ददौ ॥ तस्मात् कुंतीति विख्याता कुंति
 भोजात्मजा पृथा २४ अंत्यस्य श्रुतदेवायां जगृहुः सुपुत्रे सुतः ॥ श्रुतश्रवायां चैद्यस्य शिशुपालो महाबलः २५ हिरण्यकशिपुर्योसौ दैत्यराजोऽभवत्पुरा ॥
 पृथुकीर्त्यो तु तनयः संजज्ञे वृद्धशर्मणः २६ करुषाधिपतिर्वीरो दंतवक्रो महाबलः ॥ पृथादुहितरं च क्रेकुंतिस्तां पांडुरावहत् २७ यस्यां स धर्मविद्राजा धर्माज
 ज्ञेयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनस्तथा वातादिद्राक्षैव धनं जयः २८ लोके प्रतिरथो वीरः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ अनमित्राच्छिनिर्जज्ञे कनिष्ठाद्वृष्णिनंदनात् २९ शै
 नेयः सत्यकस्तस्माद्युधुधानश्च सात्यकिः ॥ असंगो युधुधानस्य भूमिस्तस्याभवत्सुतः ३० भूमेर्युगंधरः पुत्र इति वंशः समाप्यते ॥ उद्धवो देवभागस्य महाभा
 गः सुतोऽभवत् ॥ पांडितानां परंप्राहुर्देवश्रवसमुद्धवम् ३१ अश्मक्यां प्राप्तवान् पुत्रमनाघृष्टिर्यशस्विनम् ॥ निवृत्तशत्रुं शत्रुघ्नं देवश्रवा व्यजायत ३२ देव
 श्रवाः प्रजातस्तु नैषादिर्यः प्रतिश्रुतः ॥ एकलव्यो महाराज निषादैः परिवर्द्धितः ३३ वत्सावते त्वपुत्राय वसुदेवः प्रतापवान् ॥ अद्भिर्ददौ सुतं वीरं शौरिः कौशिक
 मौरसम् ३४ गंडूषाय त्वपुत्राय विष्वक्सेनो ददौ सुतान् ॥ चारुदेष्णं सुचारुं च पंचालं कृतलक्षणम् ३५ असंग्रामेण यो वीरो नावर्तत कदाचन ॥ रौक्मिणेयो म
 हाबाहुः कनीयान् पुरुषर्षभ ३६ वायसानां सहस्राण्यं यांतं पृष्ठतो न्वयुः ॥ चारुमासानि भोक्ष्यामश्चारुदेष्णहतानि तु ३७ तं द्विजस्तं द्विपालश्च सुतौ कनवकस्य
 तु ॥ वीरश्चाश्वहनश्चैव वीरौ तावावगुंजिमौ ३८ श्यामपुत्रः शमीकस्तु शमीको राज्यमावहत् ॥ जुगुप्समानौ भोजत्वा द्राजसूयमवापसः ३९ अजातशत्रुः श
 त्रूणां जज्ञे तस्य विनाशनः ॥ वसुदेवसुतान् वीरान् कीर्तयिष्यामि तान् शृणु ४०

ख्यान् ॥ ३५ ॥ चारुदेष्णपदं निर्वक्ति असंग्रामेणेति द्वाभ्याम् ॥ ३६ ॥ चारुन्मिष्टान् भक्ष्यान् दिशति अतिसृजतीति चारुदेष्ण इत्यर्थः ॥ ३७ ॥ कनवकस्य वसुदेवभ्रातुः आवगुं
 जिमो अवगुंजिमस्य वसुदेवभ्रातुः ॥ ३८ ॥ श्यामस्य वसुदेवभ्रातुः ॥ पुत्र इव पुत्रोऽनुज एव पुत्रीभूतः शमीको भूदिति शेषः सुमित्र इति पाठे पुत्रस्यैव विशेषणम् शोभनमित्रत्वम् भो
 जत्वा एव देशराजानो भोजाः तद्भावात् जुगुप्समानः आत्मानं निदन् राजसूयं साम्राज्यहेतुं अवाप तत्र योग्यतां प्रदर्शयन् तस्य सुमित्रत्वं व्याचष्टे अजातशत्रुरित्यर्द्धेन युधिष्ठिर
 सहायः शमीकोरज्ञां राजा भवदितिसाद्वार्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ पंचविंशेऽहरेः प्रोक्तः प्रादुर्भावः परात्मनः ॥ गार्ग्यशापानुरोधेन
यवनाद्भयतद्वधौ ॥ १ ॥ यादृति ॥ १ ॥ सुनामांताः पंचपौरव्यः ॥ २ ॥ देवक्यंताः सप्तदेवकस्य दुहितरः परिचारिके भोगपत्न्यौ न तु दास्यौ याः पत्न्य इत्युपक्रमात् ॥ ३ ॥ ४
॥ ५ ॥ चित्रांता निनवापत्यानि संख्यायरोहिणीतनयादशेत्युक्तेर्युक्तेत्याशंक्याह चित्रासुभद्रेति पुनर्विख्यातेति चित्रापुनर्जज्ञे साचद्वितीये जन्मनि सुभद्रेति विख्यातेत्यर्थः अत्र पौ
राणिकी कथा चित्रानामकाचिदप्सरामुनिशापाद्रोहिण्यांगर्भवासंलेभे सा पुनर्जातमात्रास्त्रियमाणामयायादवेषु जायमानस्य भगवतो लीलानदृष्टाधिष्माभित्यनुता पंचकेततश्च तथा
वासनया पुनस्तत्रैव जन्मधृतवतीति तथा सहदश संख्या पूर्तिर्ज्ञेया ॥ ६ ॥ शौरिः श्रीकृष्णः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ त्रिगर्त्तराजस्य देवक्या वृकदेवीति पूर्वणान्वयः त

वृष्णेस्त्रिविधमेतत्तु बहुशाखं महौजसम् ॥ धारयन् विपुलं वंशं नानर्थैरिह युज्यते ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ४२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ याः पत्न्यो वसुदेवस्य चतुर्दशवरांगनाः ॥ पौरवीरोहिणीनाम इंदिरा च तथा वरा १
वैशाखी च तथा भद्रा सुनामोच्चैव पंचमी ॥ सहदेवाशांतिदेवाश्चोदेवा देव रक्षिता २ वृकदेव्युपदेवी च देवकी चैव सप्तमी ॥ सुतनुर्वडवा चैव द्वेष्टे परिचारिके ३
पौरवीरोहिणीनाम बालिकस्यात्मजा भवत् ॥ ज्येष्ठा पत्नी महाराज दायिताऽऽनक दुंदुभेः ४ लेभे ज्येष्ठं सुतरामं सारणं शठमेव च ॥ दुर्दमं दमनं च भ्रां पिंडारकमु
शीनरम् ५ चित्रांतामकुमारीं च रोहिणीतनयादश ॥ चित्रासुभद्रेति पुनर्विख्याता कुरुनंदन ६ वसुदेवाच्चेदेवक्यां जज्ञे शौरिर्महायशाः ॥ रामा च निशठा
जज्ञे रेवत्यां दयितः सुतः ७ सुभद्रायां रथी पार्थादभिमन्युरजायत ॥ अकूरात्काशिकन्यायां सत्यकेतुरजायत ८ वसुदेवस्य भार्या सुमहाभागा सुसप्तसु ॥ ये
पुत्रा जज्ञिरे शूरानामतस्तान्निबोध मे ९ भोजश्च विजयश्चैव शांतिदेवा सुतावुभौ ॥ वृकदेवः सुनामायां गदुश्चास्तां सुतावुभौ १० उपासंगवरं लेभे तनयं देव
रक्षिता ॥ अगावहं महात्मानं वृकदेवी व्यजायत ११ कन्या त्रिगर्त्तराजस्य भर्ता वैशेशिरायणः ॥ जिज्ञासां पौरुषे च केन च स्कंदेथ पौरुषम् १२ कृष्णाय स
समप्रख्यो वर्षे द्वादशमे तथा ॥ मिथ्याभिशापोगार्ग्यस्तु मन्थुनाभिसमीरितः १३

स्यैव त्रिगर्त्तराजस्य भर्ता पुरोहितः शैशिरायणो गार्ग्यः तदीयः शालोयादवपक्षीयः पुरोहितः काश्चित्तस्य पौरुषमस्ति न वेति जिज्ञासां परिक्षां च के हस्तेन लिङ्गमभिमृष्टवान् अथ अ
नंतरं गार्ग्यस्य पौरुषं रेतो न च स्कंदं दृढव्रतत्वात् तस्यानुत्थानात् उत्थने हि किंचिदपि रेतः स्कंदे देव ततो गार्ग्यो न पुंसक इति शालेनोक्त इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे गार्ग्यगोष्ठ्यां द्विजं
शालः पंढर इत्युक्तवान्यदा ॥ यदूनां सन्निधौ सर्वे जहसुर्यादवास्तदेति ॥ १२ ॥ कृष्णाय ससमः कोपेनात्यंतं कृष्णभास्वरवर्णः कोपेन चास्यावदनं मपीवर्णमभूत्तदेति अन्यत्र दर्शनात् य
तो मिथ्याभिशातः मिथ्यैव न पुंसकोऽयमिति आभिशापं प्रापितः प्रख्योऽतिविख्यातः द्वादशमे द्वादशे वर्षे शांतकोपः समन्थुना दैन्येनाभिशापजेन परिप्लुतः सन्नभिशापनिवृत्त्यर्थं परंप्रस्य

यमुत्पादयिष्यन् गोपकन्यामुपादाय मैथुनायोपचक्रमइतिसार्धः ॥ १३ ॥ कासौ गोपकन्या कुतश्चास्यतत्संयोगइत्याह सार्द्धेन गोपालोति अन्येतुकृष्णाय समयः प्ररूपइति पाठे
त्वा कृष्णाय संलोहचूर्ण अभक्षत् अयः प्ररूप्यो लोहवर्ण इति व्याख्यायतत्र वैष्णवायां संमतिमाहुः सुतमिच्छंस्तपस्तेपेयदुचक्रभयावहम् ॥ आराधयन् महादेवं सोयश्रूर्णमभक्षयत् ददौ वरं तु
संतुष्टो वर्षे तु द्वादशेशिवः संयोजयामास चतंयवने शोह्यनात्मजः तद्योषित्संगमाच्चास्यपुत्रो भूदलिसप्रभः तं कालयवनं नामेति तच्छब्दार्थो गार्ग्यः संयोजयामास स्वभार्ययेति शेषः तत्र
मातृभेदः कल्पभेदाभिप्रायेण व्याख्येयः शेषं स्पष्टम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ वृषभस्य वलीवर्दस्येव पूर्वार्द्धकायां नाभेरुपारे देशो येषां ते वृषपूर्वार्द्धकायाः ॥ १६ ॥ राज्ञो तः पुरेव वृधे इत्यनेन

गोपकन्यामुपादाय मैथुनायोपचक्रमे ॥ गोपालीत्वप्सरास्तस्य गोपस्त्रीवेषधारिणी १४ धारयामास गार्ग्यस्य गर्भं दुर्धरमच्युतम् ॥ मानुष्या गार्ग्यभार्यायां
नियोगाच्छूलपाणिनः १५ सकालयवनो नाम जज्ञे राजामहाबलः ॥ वृषपूर्वार्द्धकायास्तमवहन्वाजिनोरणे १६ अपुत्रस्य सराज्ञस्तु वृधे तः पुरेशिशुः ॥ य
वनस्य महाराजसकालयवनोऽभवत् १७ स युद्धकामी नृपतिः पर्यपृच्छ द्विजोत्तमान् ॥ वृष्ण्यंधककुलं तस्य नारदो कथय द्विभुः १८ अक्षौहिण्या तु सैन्यस्य
मथुरामभ्ययात्तदा ॥ दूतं संप्रेषयामास वृष्ण्यंधकनिवेशनम् १९ ततो वृष्ण्यंधकाः कृष्णं पुरस्कृत्य महामतिम् ॥ समेतामंत्रयामासुर्यवनस्य भयात्तदा २०
कृत्वा च निश्चयं सर्वे पलायनपरायणाः ॥ विहाय मथुरां रम्यां मानयंतः पिनाकिनम् २१ कुशस्थलीं द्वारवतीं निवेशयितुमीप्सवः ॥ इति कृष्णस्य जन्मे दंयः
शुचिर्नियतेन्द्रियः ॥ पर्वसु श्रावयेद्विद्वाननृणः स सुखी भवेत् २२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि श्रीकृष्णजन्मानुकीर्तनं नाम पंचत्रिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ क्रोष्टो रेवाभवत्पुत्रो वृजिनीवान् महायशः ॥ वृजिनीवत्सुतश्चापि स्वाहिः स्वाहाकृतांवरः १ स्वा
हिपुत्रो भवद्राजारुषदुर्वदतांवरः ॥ महाक्रतुभिरीजे यो विविधैर्भूरिदक्षिणैः २ सुतप्रसूतिमन्विच्छ वृषदुःसौम्यमात्मजम् ॥ जज्ञे चित्ररथस्तस्य पुत्रः कर्मभिर
न्वितः ३ आसीच्चैत्ररथिर्वीरो यज्वा विपुलदक्षिणः ॥ शशबिंदुः परंवृत्तं राजर्षीणामनुष्ठितः ४ पृथुश्रवाः पृथुयशाराजा सीच्छशबिंदुजः ॥ शंसंति च पुराणज्ञाः
पार्थश्रवसमुत्तरम् ५ अनंतरं सुयज्ञस्तु सुयज्ञतनयोऽभवत् ॥ उशतो यज्ञमखिलं स्वधर्ममुशतांवरः ६

गोपाल्याप्सरासद्यः शकुंतलावत्परित्यक्त इति गम्यते ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ईप्सवो जाता इति शेषः ॥ २२ ॥ इति श्रीहरिवंशे टीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥
षट्त्रिंशे वर्ण्यते वंशः क्रोष्टो र्यदु सुतस्य च ॥ यत्र जाता महालक्ष्मी रुक्मिणी शक्तिरीश्वरी ॥ १ ॥ क्रोष्टो रेवेति यथा कृष्णः क्रोष्टुर्वंशे जात एव सत्यभामा दयोपितत्रैव जाता इति वक्तुमेवकारं
क्षत्रियाणां समानान्वयेपि सापिंडचनिवृत्त्युर्ध्वं पुरोहितगोत्रेण अन्योन्यं गोत्रभेदाद्विवाहा भवन्तीति युज्यत एवेति भावः ॥ १ ॥ २ ॥ सुतप्रसूतिपुत्रप्रजासमृद्धमात्मजं इच्छन् अभूत्
तस्य इच्छतः कर्मभिः पुत्रेष्ट्यादिभिः ॥ ३ ॥ अनुष्ठितः आश्रितः ४ पार्थश्रवम् पृथुश्रवसपुत्रम् ॥ ५ ॥ उशतो नाम तः स्वधर्मयज्ञम् उशतां कामयमानानां वरः श्रेष्ठः ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ मरुतःधर्मचचारतत्रहेतुः प्रेत्यभागिति मरणानंतरंस्वफलप्रदानेनसेवदे अप्रेत्यापितद्वाङ्सेवनरुय गोऽतश्चचारततश्चसुतंलेभेइत्यन्वयः ॥ ८ ॥ सुतंइच्छन्सुतप्र
सूतिनामसुलेभेइत्यनुषज्यते ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विदेहेभ्यःविदेहान्त्रातुम् तदधिपतयेराज्ञेददावित्यर्थः ॥ १२ ॥ संश्रितः आश्रितः ज्येष्ठानुसारोजातः ॥ १३ ॥ वार्धक्यात्

शिनेयुरभवत्सूनुशतःशत्रुतापनः ॥ मरुतस्तस्यतनयोराजर्षिरभवन्नृप ७ मरुतोऽलभतज्येष्ठं सुतंकंबलबर्हिषम् ॥ चचारविपुलंधर्मममर्षात्प्रेत्यभागपि
८ सुतप्रसूतिमिच्छन्वैसुतंकंबलबर्हिषः ॥ बभूवरुक्मकवचःशतप्रसवतःसुतः ९ निहत्यरुक्मकवचःशतंकवचिनारणे ॥ धन्विनांनिशितैर्बाणैरवापश्रि
यमुत्तमाम् १० जज्ञेथरुक्मकवचात्पराजित्परवीरहा ॥ जज्ञिरेपंचपुत्रास्तुमहावीर्याःपराजितः ११ रुक्मेषुःपृथुरुक्मश्चज्यामवःपलितोहरिः ॥ पालि
तंचहरिंचैवविदेहेभ्यःपिताददौ १२ रुक्मेषुरभवद्राजापृथुरुक्मस्यसंश्रितः ॥ ताभ्यांप्रव्राजितोराज्याज्यामवोवसदाश्रमे १३ प्रशांतःसवनस्थस्तुब्राह्म
णैश्चावबोधितः ॥ जिगायरथमास्थायदेशमन्यंध्वजीरथी १४ नर्मदाकूलमेकाकीनगर्भमृत्तिकावती ॥ ऋक्षवंतंगिरिंजित्वाशुक्तिमयामुवाससः १५ ज्या
मघस्याभवद्भार्याशैब्याबलवतीसती ॥ अपुत्रोपिचराजासनान्यांभार्यामविदत् १६ तस्यासीद्विजयोयुद्धेतत्रकन्यामवापसः ॥ भार्यामुवाचसंत्रस्तःसुषेतिस
नरेश्वरः १७ एतच्छ्रुत्वाब्रवीद्देवीकस्यचेयंस्नुषेतिवै ॥ अब्रवीत्तदुपश्रुत्यज्यामधोराजसत्तमः १८ यस्तेजनिष्यतेपुत्रस्तस्यभार्योपदानवी ॥ उग्रेणतपसा
तस्याःकन्यायाःसव्यजायत ॥ पुत्रंविदर्भसुभगाशैब्यापरिणतासती १९ राजपुत्र्यांतुविद्वांसौस्नुषायांक्रथकौशिकौ ॥ पश्चाद्विदर्भोऽजनयच्छूरौरण
विशारदौ २० लोमपादंतृतीयंतुपुत्रंपरमधार्मिकम् ॥ लोमपादात्मजोबभूवराहृतिस्तस्यचात्मजः २१ आहूतेःकौशिकश्चैवविद्वान्परमधार्मिकः ॥
चैदिःपुत्रःकौशिकस्यतस्माच्चैद्यानृपाःस्मृताः २२ भीमोविदर्भस्यसुतःकुंतिस्तस्यात्मजोऽभवत् ॥ कुंतेर्धृष्टसुतो जज्ञेरणधृष्टःप्रतापवान् ॥ धृष्टस्यजज्ञिरेशू
रास्त्रयःपरमधार्मिकाः २३ आवंतश्चदशार्हश्चबलीविषहरश्चयः ॥ दशार्हस्यसुतोव्योमाव्योम्नोजीमूतउच्यते २४ जीमूतपुत्रोबृहतिस्तस्यभीमरथःसुतः ॥
अथभीमरथस्यासीत्पुत्रोनवरथस्तथा २५ तस्यचासीदशरथःशकुनिस्तस्यचात्मजः ॥ तस्मात्करंभःकारंभिर्देवरातोभवन्नृपः २६ देवक्षत्रोभवत्तस्यदै
वक्षत्रिर्महायशाः ॥ देवगर्भसमोजज्ञेदेवक्षत्रस्यनंदनः २७ मधूनांवंशकृद्राजामधुर्मधुरवागपि ॥ मधोर्जज्ञेयवैदभ्यांपुत्रोमरुवसास्तथा २८ आसीन्मरुव
सःपुत्रःपुरुद्वान्पुरुषोत्तमः ॥ मधुर्जज्ञेथवैदभ्यांभिद्रवत्यांकुरुद्वहः २९

प्रशांतस्त्यक्तराज्यालिप्सःअवबोधितः

तपआदिनाउद्दीपितःजिगायजितवान् ॥ १४ ॥ १५ ॥ बलवतीप्रगल्भा ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तस्याःउपदानवीसंज्ञायाः उग्रेणतपसा परिणतावृद्धापिशैब्यापुत्रं
व्यजायतजनितवती ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ पुरुद्वान्नामतःतस्यवैदर्भीभिद्रवतीभार्यातस्यामधुर्जातः ॥ २९ ॥

तस्यैव ऐक्ष्वाकीसतीनामद्वितीयाभार्यातस्यांसत्वान्जातः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ७ ॥ सप्तत्रिंशेनवयस्योक्तश्चत्वारः
सत्वतःसुताः ॥ शुचीकराहरोत्यत्रत्रयाणांवंशवर्णनं ॥ १ ॥ सत्वतार भजमानदेवावृधौनामानौ ॥ १ ॥ २ ॥ संजय्यौसंजयपुत्र्यौ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ आत्मानंचित्तम्
संयुज्यसमाधायजलंस्पृशन् स्नानाचमनादेरुपलक्षणमेतत् ॥ ७ ॥ एकाएकाकिन्येवनिश्चयंअभिजगामचकारतस्यतदोयहितस्यचित्तया ॥ ८ ॥ हंतोति सस्नेहमालोचने

ऐक्ष्वाकीचाभवद्भार्यासत्वांस्तस्यामजायत ॥ सत्वान्सर्वगुणोपेतःसात्वतांकीर्तिवर्द्धनः ३० इमांविमृष्टिंविज्ञायज्यामवस्यमहात्मनः ॥ युज्यतेपरया
कीर्त्याप्रजावांश्चभवेन्नरः ३१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह०हरिवंशपर्वणिषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सत्वतात्सत्वसंप
न्नान्कौशल्यासुषुवेसुतान् ॥ भजिनंभजमानंचादिव्यंदेवावृधंनृपं १ अंधकंचमहाबाहुंवृष्णिचयदुनंदनम् ॥ तेषांविसर्गाश्चत्वारोविस्तेरणेहतांशुगु २
भजमानस्यसंजय्यौबाह्यकाथोपबाह्यका ॥ आस्तांभार्येतयोस्तस्माज्जिरेबहवःसुताः ३ कृमिश्चक्रमणश्चैवधृष्टःशूरःपुरंजयः ॥ एतेबाह्यकसंजय्यां
भजमानाद्विजिज्ञिरे ४ अयुताजित्सहस्राजिच्छताजिच्चाथदाशकः ॥ उपबाह्यकसंजय्यांभजमानाद्विजिज्ञिरे ५ यज्वादेवावृधोराजाचचारविपुलंतपः ॥
पुत्रःसर्वगुणोपेतोममस्यादितिनिश्चितः ६ संयुज्यात्मानमेवंतुपर्णाशयाजलंस्पृशन् ॥ सदोपस्पृशतस्तस्यचकारप्रियमापगा ७ चित्तयाभिपरी
तासाजगामैकाभिनिश्चयम् ॥ कल्याणत्वान्नरपतेस्तस्यसानिम्नगोतमा ८ नाध्यगच्छततांनारीयस्यामेवंविधःसुतः ॥ जायेतस्मात्स्वयंहंतभवाम्यस्यस
हव्रता ९ अथभूत्वाकुमारिसाविभ्रतीपरमंवपुः ॥ वरयामासनृपतिंतामियेषचसप्रभुः १० तस्यामाधत्तगर्भंचतेजस्विनमुदारधीः ॥ अथसादशमेमा
सिसुषुवेसरितांवरा ११ पुत्रंसर्वगुणोपेतंबभूंदेवावृधानृगात् ॥ अत्रवंशेपुराणज्ञागायंतीतिपरिश्रुतम् १२ गुणान्देवावृधस्याथकीर्तयंतोमहात्मनः ॥
यथैवाग्रेसमंदूरात्पश्यामचतथांतिके १३ बभूव्रेष्ठोमनुष्याणांदेवैर्देवावृधःसमः ॥ षष्टिश्चषट्चपुरुषाःसहस्राणिचसप्तच १४ एतेमृतत्वंसंप्रा
प्ताबभूव्रेदेवावृधावपि ॥ यज्वादानपतिर्विद्वान्ब्रह्मण्यःसुदृढायुधः १५

सहव्रता धर्मपत्नी ॥ ९ ॥ इयेप इच्छितवान् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अंतिकेदूराच्चयोगबलेनानेकधात्मानंरुत्वा संचरंतंतुल्यवत्पश्यामः ॥ १३ ॥ षट्षष्ट्यधिकानि
सप्तसहस्राणि पुरुषाः अमृतत्वंयुद्धेनमृत्युमासाद्यब्रह्मलोकंगताइत्यर्थः ॥ १४ ॥ यज्व.बभूवेव ॥ १५ ॥

तस्यवधोः अंधकात्सत्वतःपुत्रात् काश्यप्यदृढाश्वस्यदुहिता ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ श्वेतेनशुद्धेन किशोरप्रतिमः तरुणाश्ववदुत्साहवान् किशोरोऽश्वस्यशाव
कइतिमेदिनी अशीतिचर्मणायुक्तः अशीत्यापुरुषैर्वाह्यं चर्मफलकं दारुमयं आसनविशेषः तेन युक्तः तदारूढः चर्मकृतौ च फलके इति मेदिनी अशीतिचर्मणेत्यस्य अभेद्यात्मत्वं चेत्यर्थः
प्रांचः प्राहुः यद्वानास्ति शीतिः स्वप्नो येषां ते अशीतयो देवाः त एव चर्मवाणत्राणं तेन युक्तः देवरक्षित इत्यर्थः ॥ २१ ॥ अत एव तस्य परिवारः स्तूयते नापुत्रवानिति भोजमाहुकम् ॥ २२ ॥
रूप्यकांचनेत्यर्थः सोपासंगेत्यतः प्राग्द्रष्टव्यः रूप्यमयः कांचनमयश्च कक्षाः वरत्राः बंधनशृंगखलावायेषां तादृशानां नागानां दशसहस्राणि पूर्वस्यां दिशि अनुमोदनं अभ्यनुज्ञां
एतियाति गंतुं प्राप्नुवन्ति तथा तस्यामेव दिशि रथानां दशसहस्राणि अनुमोदनं यांति उपासंगो युगम् अनुकर्षणं रथाधः स्थितं काष्ठम् वरूथं रथगुप्तिः तद्वतां रथानाम् ॥ २३ ॥ २४ ॥

कीर्तिमांश्च महातेजाः सात्वतानां महावरः ॥ तस्यान्ववायः सुमहान् भोजायेमार्त्तिकावताः १६ अंधकात्काश्यप्यदुहिता चतुरोलभतात्मजान् ॥ कुरुरंभजमा
नं च शर्मिकं बलबर्हिषम् १७ कुरुरस्य सुतो धृष्णुर्धृष्णोस्तुतनयस्तथा ॥ कपोतरोमा तस्याथ तैत्तिरिस्तनयोऽभवत् १८ जज्ञे पुनर्वसुस्तस्मादभिजित् पुनर्वसोः ॥
तस्य वै पुत्रमिथुनं बभूवाभिजितः किलः १९ आहुकश्चाहुकीचैव ख्यातौ ख्यातिमतां वरौ ॥ इमांचोदाहरंत्यत्र गाथां प्रतितमाहुकम् २० श्वेतेन परि
वारेण किशोरप्रतिमो महान् ॥ अशीतिचर्मणायुक्तः स नृपः प्रथमं व्रजेत् २१ नापुत्रवान्नाशतदोनासहस्रशतायुषः ॥ नाशुद्धकर्मानायज्वायो भोजमभितो
व्रजेत् २२ पूर्वस्यां दिशि नागानां भोजस्येत्यनुमोदनम् ॥ सोपासंगानुकर्षाणां ध्वजिनां सवरूथिनाम् २३ रथानां मेघघोषाणां सहस्राणि दशैव तु ॥ रूप्य
कांचनकक्षाणां सहस्राणि दशापि च २४ तावन्त्येव सहस्राणि उत्तरस्यां तथा दिशि ॥ आभूमिपालान् भोजान्स्वानुतिष्ठन् किंकिणीकिणः २५ आहुकीचाप्य
वंतिभ्यः स्वसारं ददुरंधकाः ॥ आहुकस्य तु काश्यायां द्वौ पुत्रौ संबभूवतुः २६ देवकश्चोग्रसेनश्च देवपुत्रसमावुभौ ॥ देवकस्याभवन् पुत्राश्च त्वारश्चिदशोपमाः
२७ देवानुपदेवश्च सुदेवो देवरक्षितः ॥ कुमार्यः सप्त चाप्यासन्वसुदेवाय ताददौ २८

उत्तरस्यामपि तावन्त्येव रथानां नागानां च सहस्राणि तथा दिशि यथा पूर्वोत्तरयोस्तथा वा शिष्टायामपि दिशि दक्षिणस्यां सपश्चिमायां अनुमोदनं तावत्येव सहस्राणि प्राप्नुवन्तोत्यर्थः आभू
मिपालान्सर्वान्सामंतान् अभिव्याप्य वशो कृत्य भोजाः स्वज्ञातयस्तं आहुकं उपतिष्ठन् उपातिष्ठन् सेवितवन्तः किंकिणीकिणः शुद्धघंटिकावन्तो रथादयः किंकिणीशब्दादौ ककृतद्धितः
किंकिणीकिण इति दंत्यस्य मूर्द्धन्यत्वमार्षम् भोजान्स्वानुत्तम किंकिणीकिण इति पाठे सर्वान् भूमिपालान् व्याप्य स्वान् उत्तमं सुवर्णतन्मया किंकिणीयुक्ताः रथादय उत्तम किंकिणीकाः
तद्युक्ता उत्तम किंकिणीकिणः तादृशानकरोदिति शेषः ॥ २५ ॥ आहुकी आहुकसंबन्धिनी स्वसारं आहुकीसंज्ञां अवन्तिभ्यः राज्ञां त्वेन ददुः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कुमार्यः पुत्र्यः २८ ॥

वृकदेवीयुक्ताउपदेवीवृकदेव्युपदेवी ॥ २९ ॥ कंसःपूर्वजःप्रथमःन्यग्रोधदयोष्टौसुभूमिपइतिशंकोर्विशेषणमृगौडपाठे सुभूपणइतिवातस्यैवविशेषणम् अन्येतुसुभूमिपइतिकं
सस्यैवनामेत्याहुस्तेषांतस्यपूर्वजोक्तिर्विस्थिते परेपुनःकंकश्चैवसुभूमिपइतिशंकुपदेलोपमेवकुर्वति तत्रपाठतत्त्वंव्यासएववेद ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिटीकायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ अष्टत्रिंशेन्वयःप्रोक्तोभजमानस्यतत्रच ॥ स्यमंतकस्यचमणेःप्रत्यानयनमद्भुतम् ॥ १ ॥ भजमानस्य

देवकीशांतिदेवाचसुदेवादेवरक्षिता ॥ वृकदेव्युपदेवीचसुनाम्रीचैवसप्तमी २९ नवोग्रसेनस्यसुतास्तेषांकंसस्तुपूर्वजः ॥ न्यग्रोधश्चसुनामाचकंकःशंकुःसु
भूमिपः ३० राष्ट्रपालोथसुतनुरनाधृष्टिश्चपुष्टिमान् ॥ तेषांस्वसारःपंचासनकंसाकंसवतीतथा ३१ सुतनूराष्ट्रपालीचकंकाचैववरांगना ॥ उग्रसेनःसहा
पत्योव्याख्यातःकुकुरोद्भवः ३२ कुकुराणामिमंवंशंधारयन्नमितौजसाम् ॥ आत्मनोविपुलंवंशंप्रजावानामुयात्ररः ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरि
वंशेहरिवंशपर्वणिसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भजमानस्यपुत्रोथरथमुख्योविदूरथः ॥ राजाधिदेवःशूरस्तुविदूरथसुतोऽभवत्
१ राजाधिदेवस्यसुताजज्ञिरेवीर्यवत्तराः ॥ दत्ताऽतिदत्तबलिनौशोणाश्वःश्वेतवाहनः २ शमीचदंडशर्माचदंडशत्रुश्चशत्रुजित् ॥ श्रवणाचश्रविष्ठाचस्व
सारौसंबभूवतुः ३ शमीपुत्रःप्रतिक्षत्रःप्रतिक्षत्रस्यचात्मजः ॥ स्वयंभोजःस्वयंभोजाद्धृदीकःसंबभूवह ४ तस्यपुत्राबभूवुर्हिसर्वेभीमपराक्रमाः ॥ कृतन
र्माग्रजस्तेषांशतधन्वाथमध्यमः ५ देवर्षेर्वचनात्तस्यभिषग्वैतरणश्चयः ॥ सुदांतश्चविदांतश्चकामदाकामदंतिका ६ देववांश्चाभवत्पुत्रोविद्वान्कंबलबर्हिषः ॥
असमौजास्तथावीरोनासमौजाश्चतावुभौ ७ अजातपुत्रायसुतान्प्रददावसमौजसे ॥ सुदंष्ट्रंचारुरूपंचकृष्णमित्यंधकास्त्रयः ८ एतेचान्येचबहवोअंधकाः
कथितास्तव ॥ अंधकानामिमंवंशंधारयेद्यस्तुनित्यशः ९ आत्मनोविपुलंवंशलभतेनात्रसंशयः ॥ गांधारीचैवमाद्रीचक्रोष्टुर्भार्येबभूवतुः १० गांधा
रीजनयामासअनमित्रंमहाबलम् ॥ माद्रीयुधाजितंपुत्रंततोवैदेवमीदृषम् ११ अनमित्रममित्राणांजितारमपराजितम् ॥ अनमित्रसुतोनिघ्नोविघ्नतोद्वौब
भूवतुः १२ प्रसेनश्चाथसत्राजिच्छत्रुसेनाजितावुभौ ॥ प्रसेनोद्वारवत्यांतुनिवसंत्यामहामणिम् १३

रथमुख्यःरथवतांमुख्योऽतिरथइतियावत् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवर्षेः च्यवनस्यवचनात्तस्यशतधन्वनः भिषक्प्रभृतयश्चत्वारः पुत्राः कामदाकामदंतिका
चेतिद्वेपुत्र्यौ ॥ ६ ॥ कंबलबर्हिषः मरुत्पुत्रस्य देववान्तस्यत्रयः ॥ ७ ॥ अंधकाः अंधकस्यपुत्राः तान्अंधकएव असमौजसेददावितिगम्यते ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
विघ्नतः निघ्नात् ॥ १२ ॥ शत्रुजिच्चसेनाजिच्चशत्रुसेनाजितौ निवसंत्यांकृतनिवासायाम् ॥ १३ ॥

उपलब्धवान्परंपरया लब्धवान्समुद्रात्समुद्रं प्राप्य तत्तीरे इत्यर्थः कस्माल्लब्धवानित्याकांक्षायामाह तस्येति तस्य प्रसेनसंबन्धिनीभ्रातुः सत्राजित्संज्ञस्य ॥ १४ ॥ निशापाये प्रातः
काले उपस्पृष्टुं स्नानादिकं कर्तुं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथादिविमंडलिनं त्वां पश्यामि तथैव सन्निहितमपिमंडलमात्रं पश्यामि नत्वा कृतिविशेषं अतस्तव सख्येन उपागतस्य स
मीपागतस्यापि इतरजनोपेक्षयामे मया त्वत्तो विशेषतः कोनुग्रहः प्राप्तो न कोपियतः इतरवदहमपि त्वां मंडलवंतमेव पश्यामीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ विग्रहवंतं सुस्पष्टावयवम्

दिव्यं स्यमंतकं नाम समुद्रादुपलब्धवान् ॥ तस्य सत्राजितः सूर्यः सखा प्राणसमो भवत् १४ सकदाचिन्निशापाये रथेन रथिनां वरः ॥ अब्धिकूलमुपस्पृष्टुमु
पस्थातुं ययौरविम् १५ तस्योपतिष्ठतः सूर्ये विवस्वानग्रतः स्थितः ॥ अस्पष्टमूर्तिर्भगवान्तेजोमंडलवान्प्रभुः १६ अथ राजा विवस्वंतमुवाच स्थितमग्रतः ॥
यथैवं व्योम्नि पश्यामि सदा त्वां ज्योतिषां पते १७ तेजोमंडलिनं देवं तथैव पुरतः स्थितम् ॥ कोविशेषोस्ति मे त्वत्तः सख्येनोपागतस्यैव १८ एतच्छ्रुत्वा तु भगवा
न्मणिरत्नं स्यमंतकम् ॥ स्वकंठादवमुच्यैव एकांते न्यस्तवान्विभुः १९ ततो विग्रहवंतं तददर्शनं पतिस्तदा ॥ प्रीतिमानथ तं दृष्ट्वा मुहूर्तं कृतवान्कथाम् २० त
मपि प्रस्थितं भूयो विवस्वंतं ससत्रजित् ॥ लोकानुद्भासयस्येतान्नयेन त्वंस तत्प्रभो ॥ तदेतन्मणिरत्नं मे भगवन् दातुमर्हसि २१ ततः स्यमंतकमणिं दत्तवान् त
स्यभास्करः ॥ सतमाबध्य नगरीं प्रविवेश महीपतिः २२ तं जनाः पर्यधावंत सूर्योयंगच्छतीतिह ॥ पुरीं विस्मापयित्वा च राजा त्वंतः पुरं ययौ २३ तत्प्रसेन
जितं दिव्यं मणिरत्नं स्यमंतकम् ॥ ददौ भ्रात्रे नरपतिः प्रेम्णा सत्राजिदुत्तमम् २४ समणिः स्यंदते रुक्मं वृष्ण्यंधकनिवेशने ॥ कालवर्षी च पर्जन्यो न च व्याधिभ
यंत्यभूत् २५ लिप्सां चक्रे प्रसेनात्तु मणिरत्नं स्यमंतके ॥ गोविंदो न च तले भेषक्तोऽपि न जहार सः २६ कदाचिन्मृगयां यातः प्रसेनस्तेन भूषितः ॥ स्यमंतककृ
ते सिंहाद्वधं प्रापवने चरात् २७ अथ सिंहं प्रधावंत मृक्षराजो महाबलः ॥ निहत्य मणिरत्नं तदा दायबिलमाविशत् २८ ततो वृष्ण्यंधकाः कृष्णं प्रसेनवधकार
णात् ॥ प्रार्थनां तां मणेर्बुध्वासर्व एव शशंकिरे २९ सशंक्यमानो धर्मात्मानकारी तस्य कर्मणः ॥ आहारिष्ये मणिमिति प्रतिज्ञाय वनं ययौ ३० यत्र प्रसेनो मृग
यामाचरत्तत्र चाप्यथ ॥ प्रसेनस्य पदं गृह्य पुरुषैराप्तकारिभिः ३१ ऋक्षवंतं गिरिवरं विंध्यं च गिरिमुत्तमम् ॥ अन्वेषयन् परिश्रान्तः सददर्शमहामनाः ३२

नृपतिः राजा मंडलाधिपतित्वात् न तु क्षत्रियमात्रः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्यंदते प्रस्रवति रुक्मं सुवर्णम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ सिंहो देवताविष्टः न तु पशु
मात्रः तेन तादृक् मणिधारिणो धर्षणायोगात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ ऋक्षराजो जांबवान् ॥ २९ ॥ शशंकिरे कृष्णेनैव प्रसेनं हत्वामणिर्गृहीत इति शंकां चक्रुः ॥ ३० ॥ नकारी अकर्ता
॥ ३१ ॥ आप्तकारिभिः अंतरंगैः किं करैः ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वातपतोर्विशेषणं वोरइति ॥ ४६ ॥ भार्याः कृष्णायताददावि

साश्वंहतंप्रसेनंवैनाविंदच्चेच्छित्तंमणिम् ॥ अथसिंहःप्रसेनस्यशरीरस्याविदूरतः ३३ ऋक्षेणनिहतोदृष्टःपादैर्ऋक्षश्चसूचितः ॥ पादैरन्वेषयामासगुहामृक्षस्य
माधवः ३४ महत्यृक्षबिलेवार्णांशुश्रावप्रमदेरिताम् ॥ धात्र्याकुमारमादायसुतंजांबवतो नृप ॥ क्रीडापयंत्यामणिनामारोदीरित्यथेरिताम् ३५ ॥ धात्र्यु
वाच ॥ ॥ सिंहःप्रसेनमवधीत्सिंहोजांबवताहतः ॥ सुकुमारकमारोदीस्तवह्येषस्यमंतकः ३६ सुव्यक्तीकृतशब्दस्तुतूष्णींबिलमथाविशत् ॥ प्रविश्य
चापिभगवान्तमृक्षबिलमंजसा ३७ स्थापयित्वाबिलद्वारियदून्लंगलिनासह ॥ शार्ङ्गधन्वाबिलस्थंतुजांबवंतंददर्शह ३८ युयुधेवासुदेवस्तुबिले
जांबवतासह ॥ बाहुभ्यामेवगोविंदोदिवसानेकविंशतिं ३९ प्रविष्टेतुबिलंकृष्णेबलदेवपुरःसराः ॥ पुरींदारवतीमेत्यहतंकृष्णंन्यवेदयन् ४० वासुदेवस्तु
निर्जित्यजांबवंतंमहाबलम् ॥ भेजेजांबवतींकन्यांऋक्षराजस्यसंमताम् ॥ मणिंस्यमंतकंचैवजग्राहात्मविशुद्धये ४१ अनुनीयर्क्षराजानंनिर्ययौचतदाबिला
त् ॥ द्वारकामगमत्कृष्णःश्रियापरमयायुतः ४२ एवंसमणिमाहृत्यविशोऽध्यात्मानमच्युतः ॥ ददौसत्राजितेतंवैसर्वसात्वतसंसदि ४३ एवंमिथ्याभिशोप्तेन
कृष्णेनामित्रघातिना ॥ आत्माविशोधितःपापाद्विनिर्जित्यस्यमंतकम् ४४ सत्राजितोदशत्वासन्नभार्यास्तासांशतसुताः ॥ ख्यातिमंतस्त्रयस्तेषांभंगका
रस्तुपूर्वजः ४५ वीरोवातपतिश्चैवउपस्वावांश्चतेत्रयः ॥ कुमारश्चापितिसौवैदिक्षुख्यातानराधिप ४६ सत्यभामोत्तमास्त्रीणांव्रतिनीचदृढव्रता ॥ तथाप्रस्वा
पिनीचैवभार्याकृष्णायतांददौ ४७ सभाक्षोभंगकारिस्तुनारेयश्चनरोत्तमौ ॥ जज्ञातेगुणसंपन्नौविश्रुतौरूपसंपदा ४८ माद्रीपुत्रस्यजज्ञेथपृथ्विःपुत्रोयुधा
जितः ॥ जज्ञातेतनयौपृथ्वेःश्वफल्कश्चित्रकस्तथा ४९ श्वफल्कःकाशिराजस्यसुतांभार्यामविंदत ॥ गांदिनीनामतस्याश्चसदागाःप्रददौपिता ५० तस्यांजज्ञे
महाबाहुःश्रुतवानितिविश्रुतः ॥ अकूरोथमहाभागोयज्वाविपुलदक्षिणः ५१ उपासंगस्तथामंगुर्मदरश्चारिमेजयः ॥ गिरिक्षिपस्तथोपेक्षःशत्रुहाचारिमर्द
नः ५२ धर्मभृद्यतिधर्माचगृध्रमोजांधकस्तथा ॥ सुबाहुःप्रतिबाहुश्चसुंदरीचवरांगना ५३ विश्रुतासांबमहिषीकन्याचास्यवसुंधरा ॥ रूपयौवनसं
पन्नासर्वसत्त्वमनोहरा ५४ अकूरेणोग्रसेन्यांतुसुतौद्वौकुरुनंदन ॥ सुदेवश्चोपदेवश्चजज्ञातेदेववर्चसौ ५५ चित्रकस्याभवन्पुत्राःपृथुर्विपृथुरेवच ॥ अश्वग्रीवो
श्चबाहुश्चमुपार्श्वकगवेषणौ ५६ अरिष्टनेमेरश्चश्चमुधर्माधर्मभृत्तथा ॥ सुबाहुर्बहुबाहुश्चविष्ठाश्रवणेश्चियौ ५७

तिपाठे तिस्रोपिदत्ताः अन्यथातांउत्तमत्वेन ख्यातांसत्यभामामेवेतिव्याख्येयम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्रोष्टोःकनिष्ठास्त्रीमाद्रीतत्पुत्रस्ययुधाजितोवंशमाह माद्रीति ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

मिथ्याभिंशस्तिमिथ्याभिशापम् वेदजानाति ॥ ५८ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ६ ॥ त्रिंशेनवाधिकेध्यायेसत्राजिद्वधउच्यते ॥ यदु
वंशोक्तिसंपूर्तिर्मणेनयनंतथा ॥ १ ॥ यत्तत्त्वभुरकूरस्तद्रत्नंशतधन्वनाहारयामासेत्यन्वयः ॥ १ ॥ अंतरंतादर्थ्यम्यदर्थसमणिस्तंस्वर्णप्रसवादिरूपमर्थमन्विच्छन्नित्यर्थः अं
तरमवकाशावाधिपरिधानांतर्धिभेदतादर्थ्येइतिमेदिनी ॥ २ ॥ ३ ॥ समयंशपथम् ॥ ४ ॥ कृष्णेनश्वशुरवधकुद्धेन अभ्युपयत्स्यामःअनुयास्यामःप्रवलीकर्तुमितिशेषः अत्रोपप

इमांमिथ्याऽभिंशस्तिथःकृष्णस्यसमुदाहृताम् ॥ वेदमिथ्याभिशापास्तंनस्पृशंतिकदाचन ५८ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशपर्वणिअष्टत्रिंशोऽध्या
यः ३८ ॥ ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यत्तत्सत्राजितेकृष्णोमणिरत्नंस्यमंतकम् ॥ अदात्तद्वारयामासबभ्रुर्वैशतधन्वना १ यदाहिप्रार्थयामाससत्य
भामामनिदिताम् ॥ अकूरोंतरमन्विच्छन्मणिंचैवस्यमंतकम् २ सत्राजितंततोहत्वाशतधन्वामहाबलः ॥ रात्रौतंमणिमादायततोकूरायदत्तवान् ३ अकूर
स्तुततोरत्नमादायभरतर्षभ ॥ समयंकारयांचक्रेनावेद्योहंत्ययेत्युत ४ वयमभ्युपयत्स्यामःकृष्णेनत्वामभिद्रुतम् ॥ ममाद्यद्वारकासर्वाविशेतिष्ठत्यसंशय
म् ५ हतेपितरिदुःस्वार्त्तासत्यभामायशस्विनी ॥ प्रययौरथमारुह्यनगरंवारणावतम् ६ सत्यभामातुतद्वृत्तंभोजस्यशतधन्वनः ॥ भर्तुर्निवेद्यदुःस्वार्त्तापा
श्वस्थाश्रूण्यवर्तयत् ७ पांडवानांतुदग्धानांहरिःकृत्वोदकक्रियाम् ॥ कुल्यार्थेचापिपांडूनांन्ययोजयतसात्यकिम् ८ ततस्त्वरितमागत्यद्वारकांमधुसूदनः ॥
पूर्वजंहलिनंश्रीमानिदंवचनमब्रवीत् ९ हतःप्रसेनःसिंहेनसत्राजिच्छतधन्वना ॥ स्यमंतकःसमद्रामीतस्यप्रभुरहंविभो १० तदारोहरथंशीघ्रंभोजंहत्वाम
हाबलम् ॥ स्यमंतकोमहाबाहोह्यस्माकंसभविष्यति ११ ततःप्रवृत्तंयुद्धंतुमुलंभोजकृष्णयोः ॥ शतधन्वाततोकूरमवैक्षत्सर्वतोदिशम् १२ संरब्धौता
वुभौदृष्ट्वातत्रभोजजनार्दनौ ॥ शक्तोपिशाठ्याद्दार्दिक्यमकूरोनाभ्यपद्यत १३ अपयानेततोबुद्धिंभोजश्वक्रेमयार्दितः ॥ योजनानांशतंसाग्रंहययाप्रत्यपद्य
त १४ विख्याताहृदयानामशतयोजनगामिनी ॥ भोजस्यवडवाराजन्ययाकृष्णमयोधयत् १५ क्षीणांजवेनचहयामध्वनःशतयोजने ॥ दृष्ट्वाथस्यतांवृ
द्धिशतधन्वानमार्दयत् १६ ततस्तस्याहयायास्तुश्रमात्स्वेदाच्चभारत ॥ स्वमुत्पेतुरथप्राणाःकृष्णोराममथाब्रवीत् १७ तिष्ठस्वेहमहाबाहोदृष्टदोषाहयाम
या ॥ पद्भ्यांगत्वाहरिष्यामिमणिरत्नंस्यमंतकं १८ पद्भ्यामेवततोगत्वाशतधन्वानमच्युतः ॥ मिथिलामभितोराजनूजावानपरमास्त्रवित् १९

त्तिमाहममेति ॥ ५ ॥ वारणावताह्वयंहस्तिनापुरम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ कुल्यार्थेअस्थनांसंस्करार्थे कुल्यंस्यात्कीकसेइतिमेदिनी ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ भोजःशतधन्वा
॥ १२ ॥ शाठ्यात्अशक्तिप्रकाशनात् हार्दिक्यंहृदीकपुत्रंशतधन्वानंनभ्यपद्यतसाहायार्थनगतवान् ॥ १३ ॥ हययाअश्वया ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ दृष्टदो
षाः क्षीणगतयोनिश्रेष्ठावा ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २० ॥ २३ ॥ दीक्षामयंकवचदीक्षितस्य युद्धनिषेधादितरैर्वैराप्रसक्तेनैव स्वशरीररक्षापिकृतेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कच्छेसजलेतरिप्रदेशे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ योगेन बहुधनदानादिसंबन्धेनालिंगेन ॥ ३५ ॥ अनार्यकंशाठ्यम् ॥ ३६ ॥ यत्प्रयतोहेतोः रोषोभूत् सचसं

स्यमंतकंचनापश्यद्वत्वाभोजं महाबलम् ॥ निवृत्तंचाब्रवीत्कृष्णं रत्नं देहीतिलांगली २० नास्तीति कृष्णश्चोवाच ततो रामो रुषान्वितः ॥ धिक्शब्दमसकृत्कृ
त्वाप्रत्युवाच जनार्दनम् २१ भ्रातृत्वान्मर्षयाम्येषस्वस्ति ते स्तुत्रजाम्यहम् ॥ कृत्यं न मे द्वारकयानत्वयानच वृष्णिभिः २२ प्रविवेश ततो रामो मिथिलामरि
मर्दनः ॥ सर्वकामैरुपचितैर्मैथिलेनाभिपूजितः २३ एतस्मिन्नेव काले तु बभ्रुर्मतिमतांवरः ॥ नानारूपान्कृतून् सर्वानाजहार निरर्गलान् २४ दीक्षामयं
सकवचं रक्षार्थं प्रविवेश ह ॥ स्यमंतककृते प्राज्ञो गां दीपुत्रो महायशः २५ अथ रत्नानि चाग्र्यानि द्रव्याणि विविधानि च ॥ षष्टिवर्षाणि धर्मात्मायज्ञेषु विनि
योजयत् २६ अक्रूर्यज्ञा इति ते ख्यातास्तस्य महात्मनः ॥ बह्वन्नदक्षिणाः सर्वे सर्वकामप्रदायिनः २७ अथ दुर्योधनो राजा गत्वा तु मिथिलां प्रभुः ॥ गदाशि
क्षांततो दिव्यां बलभद्रादवाप्तवान् २८ प्रसाद्य तु ततो रामो वृष्ण्यंधकमहारथैः ॥ आनीतो द्वारकामेव कृष्णेन च महात्मना २९ अक्रूरस्त्वं धकैः सार्द्धमथा
याद्वरतर्षभ ॥ हत्वा सत्राजितं युद्धे सहबन्धुं महाबलं ३० ज्ञातिभेदभयात्कृष्णस्तमुपेक्षितवानथ ॥ अपयाते तथा क्रूरेनावर्षत्पाकशासनः ३१ अनावृष्ट्या
यदाराज्यमभवद्बहुधा कृशं ॥ ततः प्रसादयामासुरक्रूरं कुकुरांधकाः ३२ पुनर्द्वांस्वर्तीं प्राप्ते तस्मिन् दानपतौ ततः ॥ प्रववर्ष सहस्राक्षः कच्छेजलनिधेस्तदा ३३
कन्यांच वासुदेवाय स्वसारं शीलसंमताम् ॥ अक्रूरः प्रददौ धीमान् प्रीत्यर्थं कुरुनंदनः ३४ अथ विज्ञाय योगेन कृष्णो बभ्रुगतं मणिम् ॥ सभामध्यगतं प्राहत म
क्रूरं जनार्दनः ३५ यत्तद्रत्नं मणिवरं तव हस्तगतं विभो ॥ तत्प्रयच्छस्व मानार्हमयिमानार्यकंकथाः ३६ षष्टिवर्षे गते काले यद्रोषो भून्ममानघ ॥ स संरुढोऽस
कृत्प्राप्तस्ततः कालात्ययो महान् ३७ ततः कृष्णस्य वचनात्सर्वसात्वतसंसदि ॥ प्रददौ तं मणिं बभ्रुरक्लेशेन महामतिः ३८ ततस्तमार्जवप्राप्तं बभ्रोर्हस्तादरि
दमः ॥ ददौ हृष्टमनाः कृष्णस्तं मणिं बभ्रुवेपुनः ३९ सकृष्णहस्तात्संप्राप्तं मणिरत्नं स्यमंतकम् ॥ आबध्य गांदिनीपुत्रो विरराजां शुमानिव ४० यस्त्वेवं शृ
णुयान्नित्यं शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ सुखानां सकलानां च फलभागि ह जायते ४१ आब्रह्मभुवनाच्चापियशः ख्यातिर्न संशयः ॥ भविष्यति नृपश्रेष्ठ सत्यमेतद्
वीमि ते ४२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

रूढः ततश्च कालात्ययप्राप्तश्चिरकालीनो रोषः यदर्थं जातः तद्रत्नं प्रयच्छेति पूर्वेणान्वयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ यस्त्विति द्वौ श्लोकौ काचिन्नपठ्येते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
इति श्रीहरिवंशोटीकायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ६९ ॥

चत्वारिंशत्तमेध्याये भगवद्विषयो महान् ॥ जनमेजयस्य भूपस्य प्रश्नभारः प्रतन्यते ॥ १ ॥ स्यमंतकारव्यानप्रसंगेन समर्थोऽपि भगवान् लोकस्थितिं न विभेदकारुणिकत्वाच्चक्रूरादीनाम
पराधान्क्षांतवानिति श्रुत्वा भगवन्माहात्म्यश्रवणे जातादरो जनमेजय उवाच प्रादुर्भावानिति प्रादुर्भावान्कथयतां मुखाद्वारा हेपिवराहस्यायं वाराहस्तादृशोऽपि प्रादुर्भावोऽस्तीति नोऽ
स्माभिः श्रुतम् वरंचतदहश्चेति व्युत्पत्त्या वाराहशब्दः श्रेष्ठयज्ञवाचो ॥ १ ॥ तस्य चरितं सर्वकार्यजनकत्वं विधिं अपूर्वस्वरूपा विष्करणम् विस्तरं अनुष्ठानेति कर्तव्यताम् कर्मतेन सं
तर्पणीयं देवतादिकम् गुणः द्रव्यदेशकालादिः संतानः प्रयोगविधिहेतुं अधिकारम् मनोषितं त्यागात्मकं स्वरूपसंपादनम् एतत्सर्वं अहं न जाने तस्माद्वदेत्यर्थः ॥ २ ॥ अधियज्ञमेवं
वाराहस्वरूपादिकं दृष्ट्वाऽधिदेवं तत्पृच्छति किमात्मकः आत्मा स्वरूपं मूर्तिर्वाह्यविग्रहः देवता तदधिष्ठाता ईश्वरः आचारस्तस्य कर्तव्योऽर्थः प्रभावः सामर्थ्यं ॥ ३ ॥ चरितं ईरितं श्रुतं च परंतु

जनमेजय उवाच ॥ प्रादुर्भावान्पुराणेषु विष्णोरमित तेजसः ॥ सतां कथयतामेव वाराह इति नः श्रुतम् १ न जाते तस्य चरितं न विधिं नैव विस्तरम् ॥ न क
र्मगुणसंतानं न हेतुं न मनोषितम् २ किमात्मको वाराहः सकामूर्तिः काचदेवता ॥ किमाचारः प्रभावो वा किं वा तेन पुराकृतम् ३ यज्ञार्थं समवेतानां मिषतां
च द्विजन्मनाम् ॥ महावाराहचरितं कृष्णद्वैपायने रितम् ४ यथानारायणो ब्रह्मन् वाराहं रूपमास्थितः ॥ दंष्ट्रया गांसमुद्रस्थामुज्जहारारिसूदनः ५ विस्तरेणैव
कर्माणि सर्वाणिरिषुधातिनः ॥ श्रोतुमिच्छाम्यशेषेण हरेः कृष्णस्य धीमतः ६ कर्मणामानुपूर्व्याच्च प्रादुर्भावश्च ये विभोः ॥ याचास्य प्रकृतिर्ब्रह्मं स्तां मे व्याख्या
तुमर्हसि ७ कथंच भगवान्विष्णुः सुरशत्रुनिषूदनः ॥ वसुदेवकुले धीमान् वासुदेवत्वमागतः ८ अमरैरावृतं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ देवलोकं समुत्सृ
ज्य मर्त्यलोकमिहागतः ९ देवमानुषयोर्नैतायो भुवः प्रभवो विभुः ॥ किमर्थं दिव्यमात्मानं मानुष्ये संन्ययोजयत् १० यश्च कं वर्तयत्येको मानुषाणामनामय
म् ॥ मानुष्ये सकथं बुद्धिचक्रे चक्रभृतां वरः ११ गोपायनं यः कुरुते जगतः सार्वलौकिकम् ॥ सकथं गांगतो देवो विष्णुर्गोपत्वमागतः १२ महाभूतानि भूतात्मा
यो दधार चकार च ॥ श्रीगर्भः सकथं गर्भे स्त्रिया भूचरया धृतः १३ येन लोकान् क्रमैर्जित्वा त्रिभिर्स्त्रींस्त्रिदशेप्सया ॥ स्थापिता जगतो मार्गास्त्रिवर्गप्रभवास्त्रयः १४

तत्तत्त्वं न ज्ञातमित्यर्थः ॥ ४ ॥ यथा उज्जहार तथा श्रुतमिति पूर्वेण संबंधः ॥ ५ ॥ सर्वाणि वाराहादीनि नानावतारकृतानि ॥ ६ ॥ अस्य प्रादुर्भावतरंगस्य या प्रकृतिः समुद्रस्थानीया
॥ ७ ॥ कथमिति कर्मबंधहीनोऽपि कथमुत्तमस्थानादवरं स्थानं प्राप्त इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ लीलार्थं अवतारो न स्वप्रयोजनार्थमित्यापि यतो लीलायामपि जन्मतापरिहारादेः किय
तोऽपि प्रयोजनस्य सत्वात् परमानंदरूपस्य तु तदभावादित्याक्षिपति किमर्थमिति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ क्रमैः पादविक्षेपैः त्रिदशेप्सया देवानामिष्टसिद्धयर्थं त्रयोमार्गाः
धर्मेण स्वर्गः अर्थेनायं लोकः कामेनायं लोकः तेषां मार्गास्त्रिभिः प्राप्यन्ते ॥ १४ ॥

जगत्पंचभूतात्मकं सकारणं पीत्वा संहृत्य तोयमयं निर्विशेषं चिन्मात्ररूपं तत्रैव सलिल एकोद्वेष्टेति सलिलपदप्रयोगात्तादृशं कृत्वा लोकं एकार्णवं चक्रे सर्वचिन्मात्रमिति भावनया तन्मात्रं अवशेषयतीति भावः तत्र साधनं दृश्यादृश्येन वर्तमानेति दृश्यं अदृश्यं चिदंशेन जडांशेन चिदाचित्प्रयिरूपेण जीवरूपेणैव मार्गेण अयं भावः यो हंकारमाश्रित्य सर्वसृजति ते नैव सम्यगाश्रितेन संहर्तुमपि मार्गाख्यसराणिरूपं संहर्ततीति ॥ १५ ॥ विषाणाग्रेण दंतग्रेण विषाणं दंतशृंगयोरित्यमरः ॥ १६ ॥ असुरगणानिति छेदः सुराणां सुरेभ्यः १७ द्विधानरसिंहरूपेण ॥ १८ ॥ १९ ॥ सहस्रेत्यनंतवाचि यं अनिरुद्धाख्यं सर्वावतारविप्रुषां मूलभूतम् महार्णवस्थानीयम् ॥ २० ॥ नाभ्यानाभिदेशेन उपलक्षिता अरणिः

योंतकाले जगत्पीत्वा कृत्वा तोयमयं वपुः ॥ लोकमेकार्णवं चक्रे दृश्यादृश्येन वर्तमाना १५ यः पुराणे पुराणात्मा वाराहरूपमास्थितः ॥ विषाणाग्रेण वसुधामुज्जहारारिसूदनः १६ यः पुरा पुरुहूतार्थे त्रैलोक्यमिदमव्ययः ॥ ददौ जित्वा सुरगणान् सुराणां सुरसत्तमः १७ येन सैहं वपुः कृत्वा द्विधा कृत्वा च तत्पुनः ॥ पूर्वदैत्यो महावीर्यो हिरण्यकशिपुर्हतः १८ यः पुरा ह्यनलो भूत्वा और्वः संवर्तको विभुः ॥ पातालस्थो र्णवगतं पपौ तोयमयं हविः १९ सहस्रशिरसं ब्रह्मन् सहस्रारं सहस्रदम् ॥ सहस्रचरणं देवं यमाहुर्वै युगे युगे २० नाभ्यारण्यां समुत्पन्नं यस्य पैतामहं गृहम् ॥ एकार्णवजलस्थस्य नष्टे स्थावरजंगमे २१ येन ते निहता दैत्याः संग्रामे तारकामये ॥ सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वायुधधरं वपुः २२ गरुडस्थेन चोत्सिक्तः कालनेमिर्निपातितः ॥ निर्जितश्च मयोदैत्यस्तारकश्च महासुरः २३ उत्तरां ते समुद्रस्य क्षीरोदस्यामृतोदधेः ॥ यः शैतेशाश्वतं योगमास्थाय तिमिरं महत् २४ सुरारणिर्गर्भमधत्त दिव्यं तपः प्रकर्षादिति पुराणम् ॥ शक्रं च योदैत्यगणावरुद्धं गर्भावसाने निभृतं चकार २५ पदानियो लोकमयानि कृत्वा चकार दैत्यान् सलिलेशयांस्तान् ॥ कृत्वा च देवांस्त्रिदिवस्य देवांश्चक्रे सुरेशं त्रिदशाधिपत्ये २६ पात्राणि दक्षिणादीक्षाचमसो लूखलानि च ॥ गार्हपत्येन विधिना अन्वाहार्येण कर्मणा २७ अग्निमाहवनीयं च वेदीं चैव कुशंसुवम् ॥ प्रोक्षणीयं ध्रुवां चैव जावभृथ्यंतथैव च २८ सुधात्रीणि च यश्चक्रे हव्यकव्यप्रदानं द्विजान् ॥ हव्यादांश्च सुरान्यज्ञे कव्यादांस्तु पितृनपि २९ भागार्थं मंत्रविधिना यश्चक्रे यज्ञकर्मणि ॥ यूपान् समित्सुचंसोमं पवित्रान् परिधीनपि ३० यज्ञियानि च द्रव्याणि यज्ञांश्च सचयानलान् ॥ सदस्यान्यजमानांश्च मेध्यादींश्च क्रतून् तमान् ३१

मंथनदंडतुल्यं नालंतस्यानाभ्यारण्यां पैतामहं गृहं पद्मम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ उत्सिक्तः दत्तः ॥ २३ ॥ तिमिरं योगमायां ॥ २४ ॥ सुरारणिः देवमाता अदितिर्नाम गर्भवामनरूपं निभृतं पूर्णकामं ॥ २५ ॥ सलिलेशयान् पातालस्थत्वेन समुद्रजलपिहितत्वात् त्रिदिवस्य देवान् स्वर्गे क्रीडापरान् ॥ २६ ॥ पात्रादीनि यज्ञोपकरणानि ॥ २७ ॥ जावभृथ्यं यज्ञांतस्नानायहितं तुषनिष्काससोमलिप्तादिकं ॥ २८ ॥ सुधात्रीणि सुधाप्रभृतीनि त्रीणि ऊर्ध्वमध्यायोगतिसंज्ञानि ॥ २९ ॥ ३० ॥ सचयानलान् इष्टकाचयनाद्युक्तानि अग्निस्थापनार्थं स्थानानि ॥ ३१ ॥

पारमेष्ठ्येन परमेष्ठिना प्रवर्तितेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ त्रिविधं श्रुतिस्मृतिशिष्टाचाररूपेण त्रिः प्रकारं प्रमाणम् त्रिषु नित्यनैमित्तिककाम्येषु कर्मसु प्रमेयेषु क्षेत्राणि स्थावरजंगमानि शरीरा
 णि उपचयो वृद्धिः लक्षणं द्विपात्त्वचतुष्पात्त्वादि ॥ ३४ ॥ त्रयोवर्णा इति शूद्रस्य यज्ञानर्हत्वात्तद्विवक्षा लोकाभूरादयः त्रैविद्यं ऋग्यजुः सामात्मकम् पावकाः गार्हपत्यादयः त्रैकाल्यं
 भूतभाविष्यद्वर्तमानाख्यम् त्रीणिसात्विकराजसतामसानि त्रयोपायाः त्रिविधः स्वार्थभ्रंशः अर्थानुष्ठानपाठव्यसनरूपः पुत्रैषणावित्तैषणालोकैषणारूपो वा त्रयोगुणाः सत्त्वादयः त्रयो
 वर्णा इत्यादीनां स्रष्टा इत्युत्तरस्थेनान्वयः ॥ ३५ ॥ संख्यातस्त्रयोपिवैतुपुल्येन प्रत्येकमनन्ताः यतो नन्तं कर्मसंकल्पारूपं तेन सृष्टाः येन सृष्टाः सकीदृश इत्यत आह सर्वेति ॥ ३६ ॥ योनृणां ग
 तागताभ्यां मृत्युजन्मभ्यां सर्वत्र ब्रह्मांडेनेता यश्च जीवरूपः स नृद्विषयपूर्वेण योगेन इंद्रियजन्येन विषयसंबन्धेन रमते स ईश्वरः ॥ ३७ ॥ चातुर्होत्रस्य चत्वारोऽक्षः त्विजः होतारो यत्र यज्ञे तस्य
 ॥ ३८ ॥ आन्विक्षिकी त्रयोवार्ता दंडनोतिरेति च तसृणां वेद्यानां समाहारश्चातुर्विद्यंतस्य दिशः अंतरे गर्भे यस्य स दिगंतरः नभोभूतः आकाशत्वमापन्नः विभावसुः अग्निः यद्वा विशेषे
 विवभाजपुरा सर्वे पारमेष्ठ्येन कर्मणा ॥ यागानुरूपान्यः कृत्वा लोकाननुपराक्रमत् ३२ क्षणालवाश्च काष्ठाश्च कलास्त्रैकाल्यमेव च ॥ मुहूर्तास्तिथयो मासाः
 पक्षाः संवत्सरास्तथा ३३ ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं त्रिषु ॥ आयुः क्षेत्राण्युपचयोलक्षणं रूपसौष्ठवम् ३४ त्रयोवर्णास्त्रयो लोकास्त्रैविद्यं पावकास्त्रयः
 त्रैकाल्यं त्रीणिकर्माणि त्रयोऽपायास्त्रयोगुणाः ३५ त्रयो लोकाः पुरा सृष्टा येनानन्त्येन कर्मणा ॥ सर्वभूतगणस्रष्टा सर्वभूतगुणात्मकः ३६ नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगे
 न रमते च यः ॥ गतागताभ्यां योनेता सर्वत्र जगदीश्वरः ३७ योगतिर्धर्मयुक्तानामगतिः पापकर्मणाम् ॥ चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्होत्रस्य रक्षिता ३८ चातुर्वि
 द्यस्य यो वेत्ता चातुराश्रम्यसंश्रयः ॥ दिगंतरो नभोभूतो वायुरापो विभावसुः ३९ चंद्रसूर्यमयं ज्योतिर्योगीशः क्षणदांतकः ॥ यत्परं श्रयते ज्योतिर्यत्परं श्रय
 ते तपः ४० यत्परं प्रादुरपरं यः परः परमात्मवान् ॥ नारायण परावेदानारायण पराः क्रियाः ४१ नारायण परो धर्मो नारायण परा गतिः ॥ नारायण परं सत्यं नारा
 यण परं तपः ४२ नारायण परो मोक्षो नारायण परायणम् ॥ आदित्यादिस्तु यो दिव्यो यश्च दैत्यांतको विभुः ४३ युगांतेष्वंतको यश्च यश्च लोकांतकांतकः ॥ से
 तुर्यो लोकसेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ४४ वेद्यो यो वेदविदुषां प्रभुर्यः प्रभवात्मनाम् ॥ सोमभूतस्तु सौम्यानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ४५
 णभातीति विभाः ज्योतिः वसुः वसुमतो पृथ्वी ॥ ३९ ॥ चंद्रसूर्यमयं चंद्रसूर्यप्रधानं मनोज्योतिः चक्षुर्ज्योतिश्च योगीशो निर्विकल्पकः मनसोतकः क्षणदारात्रिरेव अंतको नाशको यस्य
 तत्क्षुर्ज्योतिः परं अंतकशून्यं श्रूयते न हि द्रष्टुं दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यत इति वेदे दृश्यते तपः तपसो ध्यानस्य प्राप्यं मनसैवेदमाप्तव्यमिति श्रुतेः ॥ ४० ॥ यत्परं सूत्रात्मानं अपरं विराजं
 च यत्प्रादुः परः परस्तादपि परं सूत्रादपि परम् स च आत्मवान् आत्मेवात्मा मायाख्यं शरीरं तद्वान् मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दिव्यो दिवि चरः ॥ ४३ ॥ लोकांतकां
 तकः मृत्योरापि मृत्युः सेतूनां मर्यादाविधारकाणां मन्वादीनामपि सेतुः नियंतृणामपि नियंतृत्यर्थः मेध्यकर्मणां पावित्र्याणामपि मेध्यः पावनानां गंगादीनामपि पावनानां पावनः ॥ ४४ ॥
 प्रभावात्मनोऽप्येव स्वभावानां मरीच्यादीनां प्रभुरोऽश्वरः सोमवः प्रियदर्शनः तद्रूपः सोमभूतः ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ वायुरेवप्राणः स्थितिहेतुर्यस्यसवायुप्राणः ॥ ४७ ॥ अग्नेः प्राणः सन्नग्निद्वारा किं करोति तदाह रसादिति रसात् अग्निपृथक्कृतादन्नसारात्पाकतारतम्येन शोणितादिक्रमेण रेतो
द्वारा गर्भः संभवतीति स च रसमूलेन हेतुभूतेन कर्मणाग्निव्यापारेणेति द्वयोरर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ तत्र गर्भेऽपां विकारः प्रथमो भागः रेतोरूपः श्वेतत्वात्सौम्यश्च सः गर्भोष्मसंभवः
गर्भस्य जठराग्निजन्मायोऽग्निवत्लोहितः स आग्नेयो द्वितीयो भागः ॥ ५० ॥ एते देवाह शुक्रमिति रसात्मकौ उक्तक्रमेण रसस्यैव विकारौ हियस्मात् एषां रसादो नां वीर्यसारः शशि
पावकौ शुक्रशोणिते ॥ ५१ ॥ अग्नीषोमात्मकत्वं जगतः साधयति कफोति त्रिभिः शुक्राश्च यस्य सोमदैवत्यस्य कफस्य स्थानं हृदयं तदेव प्रजापतिदैवत्यस्य मनसोऽपि स्थानं शोणिताश्च
यस्याग्निदैवतस्य पित्तस्य स्थानं नाभिमंडलम् तदेवाग्निदैवत्यायावाचोऽपि स्थानम् स्थानस्थानिनोऽधिष्ठेयाधिष्ठात्रोर्देहदेहिनोरेव व्यवहारतो भेदाभावात् सर्वनामरूपात्मकं जग

मनुष्याणां मनोभूतस्तपोभूतस्तपस्विनाम् ॥ विनयो न यवृत्तीनां ते जस्ते जस्विनामपि ॥ सर्गाणां सर्गकारश्च लोकहेतुरनुत्तमः ४६ विग्रहो विग्रहार्हाणां गति
र्गतिमतामपि ॥ आकाशप्रभवो वायुर्वायुप्राणो हुताशनः ४७ देवा हुताशनप्राणाः प्राणोऽग्नेर्मधुसूदनः ॥ रसाद्वै शोणितं जातं शोणितान्मांसमुच्यते ४८
मांसात्तु मेदसो जन्ममेदसोऽस्थीनि चैव हि ॥ अस्थनो मज्जा स भ्रमवन्मज्जातः शुक्रमेव च ४९ शुक्राद्गर्भः समभवद्रसमूलेन कर्मणा ॥ तत्रापां प्रथमो भागः स सौम्यो
राशिरुच्यते ॥ गर्भोष्मसंभवोऽग्निर्यो द्वितीयो राशिरुच्यते ५० शुक्रं सोमात्मकं विद्यादार्तं वं विद्विषावकम् ॥ भागौ रसात्मकौ ह्येषां वीर्यं च शशिपावकौ ५१
कफवर्गे भवेच्छुक्रं पित्तवर्गे च शोणितम् ॥ कफस्य हृदयं स्थानं नाभ्यां पित्तं प्रातिष्ठितम् ५२ देहस्य मध्ये हृदयं स्थानं तन्मनसः स्मृतम् ॥ नाभिकोष्ठांतरं यत्तु तत्र
देवो हुताशनः ५३ मनः प्रजापतिर्ज्ञेयः कफः सोमो विभाव्यते ॥ पित्तमग्निः स्मृतं ह्येतदग्नीषोमात्मकं जगत् ५४ एवं प्रवर्तिते गर्भे वर्द्धितेऽबुदसन्निभे ॥
वायुः प्रवेशं संचक्रे संगतः परमात्मना ५५ ततोऽंगानि विसृजति विभर्ति परिवर्द्धयन् ॥ स पंचधा शरीरस्थो भिद्यते वर्द्धते पुनः ५६ प्राणोऽपानः समानश्च उदा
नोऽन्यथैव च ॥ प्राणः स प्रथमं स्थानं वर्द्धयन् परिवर्तते ५७

दग्नीषोमात्मकमित्यर्थः ॥ ५२ ॥ दीव्यति व्यवहर्तीति देवो वागभिमानो ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ अबुदसन्निभे यथा धूमज्योतिः सलिलपवनैर्मैवो वर्द्धते एवं गर्भोऽपि अन्नाग्निपानोय
प्राणैर्वर्द्धतेऽतोऽचेतन इत्यर्थः वायुः प्राणवायुसह चरत्वा द्वायुर्जीवः ईश्वरेण सहितः प्रविशति तेनैव सह उत्क्रामति च ॥ ५५ ॥ ततो देहे प्रवेशानंतरम् अंगानि गिर आदौ निविसृ
जति निर्माति विभर्ति पुष्टानि च करोति सः प्राणोऽपाधिर्जीवः प्राणस्य पंचधाभावात् स्वयमपि पंचधा भिद्यते स प्राणनेव प्राणो नाम भवतीति श्रुतेः ॥ ५६ ॥ प्रथमं स्थानं हृदयं वर्द्धयन्
पिंडमिति शेषः ॥ ५७ ॥

पश्चिमंकायंजंघादिपादांतं ऊर्ध्वउरोदेशात्संधिरार्षः व्यायच्छतेव्यायामंवलसाध्यं कर्म करोति येन सव्यानः सर्वदेहसंधिव्यापी समानस्तु न भिदेशस्थः सन्निवर्तयेत् अशितपतितादि
कंसमीकुर्यात् यथास्थानं प्रापयेदित्यर्थः तत् एवं प्राणकर्मविभागानंतरंतस्य जीवस्य भूतावाप्तिः पृथिव्यादिसाक्षात्कारो जायते सा च इंद्रियगोचरा तद् इंद्रियाणां यो विषयो रूपादिस्तद्वा
रातदाश्रयो गृह्यत इत्यर्थः ॥ ५८ ॥ अत्र हेतुमाह पृथिवीति यतः पृथिव्यादीनि इंद्रियाणि इंद्रियरूपेण परिणम्य शरीरे स्वे स्वे स्थाने नेत्रगोलकादौ विष्टानि प्रविष्टानि अतस्ता
नि स्वस्वयोगं प्रचक्रिरे पार्थिवं प्राणं पृथिवीमेव गंधविशिष्टां गृह्णाति आप्यं रसनं अपां गुणं रसमेव गृह्णाति तैजसं चक्षुस्तेजो गुणं रूपम् वायव्यं स्पर्शनं इंद्रियं तद्गुणं स्पर्शनम् नाभसं श्रोत्रं त
द्गुणं शब्दं च गृह्णातीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ देहं उपचितं कठिनांशम् पार्थिवं पृथ्वीविकारम् प्राणो वायुविकारः छिद्राण्याकाशस्त्रावः द्रवभागः सर्वजलम् ॥ ६० ॥ चक्षुः ज्योतिः रूपप्र

अपानः पश्चिमंकायमुदानोर्ध्वं शरीरिणः ॥ व्यानो व्यायच्छते येन समानः सन्निवर्तयेत् ॥ भूतावाप्तिस्ततस्तस्य जायते इंद्रियगोचरात् ५८ पृथिवीवायुराकाशमा
पो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ तस्ये इंद्रियाणि विष्टानि स्वस्वयोगं प्रचक्रिरे ५९ पार्थिवं देहमाहुस्तं प्राणात्मानं च मारुतम् ॥ छिद्राण्याकाशयोनीनि जलात्स्त्रावः प्रव
र्तते ६० ज्योतिश्चक्षुश्च तेजात्मा तेषां यंता मनः स्मृतः ॥ ग्रामाश्च विषाश्चैव यस्य वीर्यात्प्रवर्तिताः ६१ इत्येवं पुरुषः सर्वान्सृजं लोकान्सनातनान् ॥ कथं लोके
नैधनेस्मिन्नरत्वं विष्णुरागतः ६२ एष मे संशयो ब्रह्मन्नेवं मे विस्मयो महान् ॥ कथं गतिर्गतिमतामापन्नो मानुषीं तनुम् ६३ श्रुतो मे स्वस्य वंशस्य पूर्वेषां चैव संभ
वः ॥ श्रोतुमिच्छामि विष्णोस्तु वृष्णीनां च यथाक्रमम् ६४ आश्चर्यं परमं विष्णुर्देवैर्दैत्यैश्च कथ्यते ॥ विष्णोरुत्पत्तिमाश्चर्यं ममाचक्ष्व महामुने ६५ एतदाश्च
र्यमाख्यानं कथयस्व सुखावहम् ॥ प्रख्यातबलवीर्यस्य विष्णोरमिततेजसः ॥ कर्मचाश्चर्यं भूतस्य विष्णोस्तत्त्वमिहोच्यताम् ६६ इति श्रीमहाभारते खिलेषु
हरिवंशे हरिवंशपर्वणि चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥ ॥ ६७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रश्नभारो महांस्तात त्वयोक्तः शार्ङ्गधन्वनि ॥ यथाशक्त्या तु वक्ष्यामि
श्रूयतां वैष्णवं यशः १ विष्णोः प्रभावश्च वणे दिष्ट्या ते मतिरुत्थिता ॥ हंति विष्णोः प्रवृत्तिं च शृणु दिव्यां मये रिताम् २

काशकंजाठरादिवा तेषां पृथिव्यादीनां पंचानां तेजात्मा तेजसोऽशो मनः सर्वेषां इंद्रियाणां यंतानियामकः यस्य मनसो वीर्यात्सामर्थ्यात् ग्रामाः रूपाद्याश्च याः पृथिव्यादयः विषया ग
धादयः यद्वा ग्रामनगरादयः देशाः पूर्वपश्चिमादयो निर्मिताः यद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति श्रुतेः ॥ ६१ ॥ सनातनान् अनादिसिद्धान् नैधने निधनप्रधाने नरत्वं
मानुषत्वम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ इति श्रीहरेर्वंशोटीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ चत्वारिंशत्तमे सैके श्रवणात्पातकापहे ॥ परात्मनो विचित्रार्थाः
प्रादुर्भावा उदीरिताः ॥ १ ॥ प्रश्नेति भारत्वात् दुर्वोढव्यमपि यथाशक्ति वक्ष्यामि ॥ १ ॥ प्रवृत्तिलीला चेष्टितम् ॥ २ ॥

सहस्राक्षमितियंविप्राआहुरितिदशमस्थेनान्वयः सहस्रशब्दो नंतवाचीअव्ययंअविनाशिनम् ॥ ३ ॥ अव्ययंअपरिणामिनम् ॥ ४ ॥ एवंद्वाभ्यांसूक्ष्मंअमूर्तरूपमुक्तास्थूलंमूर्तरूपमाह सवनमिति सवनंकालंहवनंकर्म हव्यंहूयमानंद्रव्यम् होतारंयजमानम् पात्राणिउकेभ्योन्यानिकपालादीनि पवित्राणिकुशमयदेशादीनि दीक्षांसंस्कारम् चरुंस्थालीम् ॥ ५ ॥ प्रोक्षणंप्रोक्षणीपात्रम् दक्षिणाअन्वाहार्यादिः अयनंहविर्भिःप्रचरणम् अध्वर्युप्रसिद्धम् सामगंडुवातारम् सदनंपत्नीशालाम् ॥ ६ ॥ होतारंऋत्विजम् चयनंइष्टकामयंस्थंडिलम् ॥ ७ ॥ ह्रस्वानिएकहायनीशकटादीनिसोमक्रयाद्यर्थानि अतिप्रमाणानिअनदुत्तंभशालादीनि अर्थफलंस्वर्गादि ॥ ८ ॥ भागवहंगायत्र्यादिच्छंदः छंदां

सहस्राक्षंसहस्रास्यंसहस्रभुजमव्ययम् ॥ सहस्रशिरसंदेवंसहस्रकरमव्ययम् ३ सहस्रजिह्वंभास्वंतंसहस्रमुकुटंप्रभुम् ॥ सहस्रदंसहस्रादिसहस्रभुजमव्ययम् ४ सवनंहवनंचैवहव्यंहोतारमेवच ॥ पात्राणिचपवित्राणिवेदीदीक्षांचरुंभुवं ५ सुक्सोमंशूर्पमुसलंप्रोक्षणंदक्षिणायनम् ॥ अध्वर्युसामगंविप्रंसदस्यंसदनंसदः ६ यूपंसमित्कुशंदर्वीचमसोलूखलानिच ॥ प्राग्वंशंयज्ञभूमिंचहोतारंचयनंचयत् ७ ह्रस्वान्यतिप्रमाणानिचराणिस्थावराणिच ॥ प्रायश्चित्तानि चार्थंचस्थंडिलानिकुशांस्तथा ८ मंत्रंयज्ञवहंवह्निभागंभागवहंचयत् ॥ अग्रेभुजंसोमभुजंवृत्तार्चिषमुदायुधम् ९ आहुर्वेदविदोविप्रायंयज्ञेशाश्वतंविभुम् तस्यविष्णोःसुरेशस्यश्रीवत्सांकस्यधीमतः १० प्रादुर्भावसहस्राणिअतीतानिनसंशयः ॥ भूयश्चैवभविष्यंतियेवमाहप्रजापतिः ११ यत्पृच्छसि महाराजपुण्यांदिव्यांकथांशुभाम् ॥ यदर्थंभगवान्विष्णुःसुरेशोरिपुसूदनः ॥ देवलोकंसमुत्सृज्यवसुदेवकुलेभवत् १२ तत्तेहंसंप्रवक्ष्यामिशृणुसर्वमशेषतः वासुदेवस्यमाहात्म्यंचरितंचमहाद्युतेः १३ हितार्थंसुरमर्त्यानांलोकानांप्रभवायच ॥ बहुशःसर्वभूतात्माप्रादुर्भवतिकार्यतः १४ प्रादुर्भावांश्चवक्ष्यामिपुण्यान्दिव्यगुणैर्युतान् ॥ छांदसीभिरुदाराभिःश्रुतिभिःसमलंकृतान् १५ शुचिःप्रयतवाक्भूत्वानिबोधजनमेजय ॥ इदंपुराणंपरमंपुण्यंवैदेष्वसंमितम् १६ हंततेकथयिष्यामिविष्णोर्दिव्यांकथांशृणु ॥ यदायदाहिधर्मस्यग्लानिर्भवतिभारत ॥ धर्मसंस्थापनार्थायतदासंभवतिप्रभुः १७ तस्यह्येकामहाराजमूर्तिर्भवतिसत्तमा ॥ नित्यंदिविष्ठायाराजंस्तपश्चरतिदुश्चरं १८

सिवैदेवेभ्योहव्यमूढाश्रान्तानीतिलिङ्गदर्शनात् अग्रेभुजंप्रापणीयंडदायुधंडदयनीयं ॥ ९ ॥ यंसर्वयज्ञांगमयंयज्ञेआहुः शाश्वतंनित्यैकरूपम् वेदाख्यप्रमाणरूपम् विभुंक्रतुफलदातारंईश्वरम् धोमतः धोप्रवर्तकस्य ॥ १० ॥ प्रजापतिःसर्ववेददर्शीब्रह्मा ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ हितार्थंश्रेयार्थं प्रभवायऐश्वर्याय ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ संभवतिशरीरंचत्ते एतेनप्रवृत्तिप्रधानारजोमूर्तिरुक्ता ॥ १७ ॥ सात्विकोमाह तस्यहोति ॥ १८ ॥

तामसीमाह द्वितीयेति निद्रायोगयोगमयी निद्रां संहारस्यसर्गः संहारक्रियातदर्थमृकोदृशानिद्रायोगम् किमध्यात्मविचिंतकं कुत्सिताः अध्यात्मविचिंतकाः सविकल्पसमाधिमतो
यस्मात्तम् ॥ १९ ॥ प्रादुर्भावमेवाह पूर्णेइति तदंगेलोनानां देवानामाविर्भावएवतस्यप्रादुर्भावइत्यर्थः देवदेवः महादेवः जगत्पतिर्विष्णुः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सनदिति सन
त्कुमारादिरूपोनारायणः पुराणिशरोराणिब्रह्मादिस्त्वंपर्यंतानांप्राणिनांचक्रे ॥ २३ ॥ मध्यस्थौदानवावितिद्वयोःसंबंधः ॥ २४ ॥ अमितंवरंकेवल्यम् ॥ २५ ॥ पुष्करेनाभिकमलेयत्र
यस्मात् ॥ २६ ॥ यत्रपुराणेवेदः मंत्रब्राह्मणरारिः श्रुतिसमाहितः प्रत्यक्षेणैवनिहितोदृश्यतेप्रत्यक्षश्रुतिमूलकोयमर्थइत्यर्थः ॥ २७ ॥ यस्यरूपंविभ्रदिमामविंदद्गुहांप्रविष्टः शरोरस्यमध्ये

द्वितीयाचास्यशयनेनिद्रायोगमुपाययौ ॥ प्रजासंहारसर्गार्थं किमध्यात्मविचिंतकम् १९/सुम्वायुगसहस्रंसप्रादुर्भवतिकायतः ॥ पूर्णयुगसहस्रेतुदेवदेवोज
गत्पतिः २० पितामहोलोकपालाश्वंद्रादित्यौहुताशनः ॥ ब्रह्माचकपिलश्चैवपरमेष्ठोतैवच २१ देवाःसप्तर्षयश्चैवत्र्यंबकश्चमहायशाः ॥ वायुःसमुद्रा
शैलाश्चतस्यदेहंसमाश्रिताः २२ सनत्कुमारश्चमहानुभावोमनुर्महात्माभगवान्प्रजाकरः ॥ पुराणदेवोथपुराणिचक्रेप्रदीप्तवैश्वानरतुल्यतेजाः २३
येनचार्णवमध्यस्थौनष्टेस्थावरजंगमे ॥ नष्टेदेवासुरगणेप्रनष्टोरगराक्षसे २४ योद्धुकामौसुदुर्धर्षौदानवौमधुकैटभौ ॥ हतौप्रभवतातेनतयोर्दत्त्वामितं
वरम् २५ पुराकमलनाभस्यस्वपतःसागरांभसि ॥ पुष्करेयत्रसंभूतादेवाःसर्षिगणाःपुरा २६ एषपौष्करकोनामप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ पुराणेकथ्यते
यत्रवेदःश्रुतिसमाहितः २७ वाराहस्तुश्रुतिमुखःप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ यत्रविष्णुःसुरश्रेष्ठोवाराहरूपमास्थितः ॥ महींसागरपर्यंतांसशैलवनकानना
म् २८ वेदपादोयूपदंष्ट्रःक्रतुदंतश्चितीमुखः ॥ अग्निजिह्वोर्धरोमाब्रह्मशीर्षोमहातपाः २९ अहोरात्रेक्षणोदिव्योवेदांगश्रुतिभूषणः ॥ आज्यनासःसुवा
तुंडःसामघोषस्वनोमहान् ३० धर्मसत्यमयःश्रीमान्क्रमविक्रममस्कृतः ॥ प्रायश्चित्तनखोधीरःपशुजानुर्महाभुजः ३१ उद्गात्रतोहोमर्लिगःफलबीजमहौ
षधिः ॥ वाय्वंतरात्मा मंत्रस्त्रिक्विकृतःसोमशोणितः ६२ वेदीस्कंधोहविर्गंधोहव्यकव्यातिवेगवान् ॥ प्राग्वंशकायोद्युतिमान्नानादीक्षाभिराचितः ३३
दक्षिणाहृदयोयोगीमहासत्रमयोमहान् ॥ उपाकर्मोष्टरुचकःप्रवर्ग्यावर्तभूषणः ३४

इतिवाराहप्रादुर्भावस्यतावत्प्रत्यक्षश्रुतिमूलकत्वमाह वाराहस्तुश्रुतिमुखइति ॥ २८ ॥ वेदाः चतुःसंख्यासास्यात्पादायस्य आदिवराहोपासकैर्यज्ञांगानिवाराहांगेषुचिंतनी
यानीत्येवमर्थोयंग्रंथः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ फलबीजमहौषधिः फलेवृषणौबीजंतदंतर्गतंरेतःतद्रूपाओषधयोयस्य प्रसवहेतुत्वसामान्यात् ओषधयएवास्यरेतइत्यर्थः विकृतो
ऽभिषुतःसोमःसोमरसइत्यर्थःसएवशोणितंयत्र समासैकदेशस्यापिसोमस्यविशेषणंविकृतइति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उपाकर्मस्वाध्यायस्वीकारःसएवौष्ठस्यरुचकोभूषणंयस्य प्रव
र्ग्योर्धर्मसंतपनार्थोमहावीरः तस्यावर्तः आवृत्तिःसैवभूषणंयस्य ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ चकारस्थिरामितिशेषः ॥ ३७ ॥ यज्ञवराहेणयज्ञमयेनवराहेण ॥ ३८ ॥ नारसिंहप्रादुर्भावः नृसिंहतापिन्यादिप्रत्यक्षश्रुतिमूलएवेत्यभिसंधायाह नारासिंहमिति भूत्वाआविर्भूय ॥ ३९ ॥ दैत्यानांआदिपुरुषःहिरण्यकशिपुः ॥ ४० ॥ जलोपवासःजलमात्राहारःस्थानंदृढसनमौनंइंद्रियसंयमः ताभ्यांसहदृढव्रतंपरिग्रहोयस्य

नानाछंदोगतिपथोगुह्योपनिषदासनः ॥ छायापत्नीसहायोवैमेरुशृंगइवोच्छ्रितः ३५ महींसागरपर्येतांसशैलवनकाननाम् ॥ एकार्णवजलेभ्रष्टामेकार्णवगतांप्रभुः ३६ दंष्ट्रयायःसमुद्धृत्यलोकानांहितकाम्यया ॥ सहस्रशीर्षोदेवादिश्चकारपृथिवीपुनः ३७ एवंयज्ञवराहेणभूत्वाभूतहितार्थिना ॥ उद्धृतापृथिवीसर्वासागरांबुधरापुरा ३८ वाराहएषकथितोनारसिंहमतःशृणु ॥ यत्रभूत्वामृगेंद्रेणहिरण्यकशिपुर्हतः ३९ पुराकृतयुगेराजन्सुरारिर्बलदर्पितः ॥ दैत्यानामादिपुरुषश्चचारतपउत्तमम् ४० दशवर्षसहस्राणिशतानिदशपंचच ॥ जलोपवासनिरतःस्थानमौनदृढव्रतः ४१ ततःशमदमाभ्यांचब्रह्मचर्येणचानवब्रह्माप्रीतोभवत्तस्यतपसानियमेनच ४२ तंवैस्वयंभूर्भगवान्स्वयमागत्यभूपते ॥ विमानेनार्कवर्णेनहंसयुकेनभास्वता ४३ आदित्यैर्वसुभिःसाध्यैर्मरुद्भिर्देवतैःसह ॥ रुद्रैर्विश्वसहायैश्चयक्षराक्षसकिन्नरैः ४४ दिशाभिर्विदिशाभिश्चनदीभिःसागरैस्तथा ॥ नक्षत्रैश्चमुहूर्तैश्चखेचरैश्चमहाग्रहैः ४५ देवर्षिभिस्तपोवृद्धैःसिद्धैःसप्तर्षिभिस्तथा ॥ राजर्षिभिःपुण्यतमैर्गंधर्वैश्चाप्सरोगणैः ४६ चराचरगुरुःश्रीमान्वृत्तःसर्वैःसुरैस्तथा ॥ ब्रह्माब्रह्मविदांश्रेष्ठोदैत्यंवचनमब्रवीत् ॥ ४७ प्रीतोस्मितवभक्तस्यतपसानेनसुव्रत ॥ वरंवरयभद्रंतेयथेष्टंकाममाप्नुहि ४८ ॥ हिरण्यकशिपुर्वाच ॥ नदेवासुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ॥ नमानुषाःपिशाचाश्चनिहन्युर्मांकथंचन ४९ ऋषयोवानमांशापैःकुट्टालोकिपितामह ॥ शपेयुस्तपसायुक्तावरमेतंवृणोम्यहम् ५० नशस्त्रेणनचास्त्रेणगिरिणापादपेनवा ॥ नशुष्केणनचार्द्रेणस्यान्नचान्येनमेवधः ५१ पाणिप्रहारेणैकेनसभृत्यबलवाहनम् ॥ योमांनाशयितुंशक्तःसमेमृत्युर्भविष्यति ५२ भवेयमहमेवार्कःसोमोवायुर्हुताशनः ॥ सलिलंचांतरिक्षंचनक्षत्राणिदिशोदरा ५३ अहंक्रोधश्चकामश्चवरुणोवासवोयमः ॥ धनदश्चधनाध्यक्षोयक्षःकिंपुरुषाधिपः ५४ एवमुक्तस्तुदैत्येनस्वयंभूर्भगवांस्तदा ॥ उवाचदैत्यराजंतंप्रसहन्नृपसत्तम ५५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतेदिव्यावरास्तातमयादत्तास्तवाद्भुताः ॥ सर्वान्कामानिमांस्तातप्राप्स्यसित्वंनसंशयः ५६ एवमुक्त्वातुभगवान्जगामाकाशमेवहि ॥ वैराजंब्रह्मसदनंब्रह्मर्षिगणसेवितम् ५७ ततोदेवाश्चनागाश्चगंधर्वामुनयस्तथा ॥ वरप्रदानंश्रुत्वातेपितामहमुपस्थिताः ५८ विभुंविज्ञापयामासुर्देवाइंद्रपुरोगमाः ५९

सतथाविधउपवासः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ धनदःधनप्रदः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तवाद्भुताइत्यनर्हत्वाच्चतुर्थीस्थानेषष्ठी ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ वाक्यं देवानामिति शेषः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ब्रह्मदेवं ब्राह्मणानां दैवतम् ॥ ७० ॥ नोऽस्मान् नोऽस्माकं वा

देवा ऊचुः ॥ ॥ वरेणानेन भगवन्बाधयिष्यति नो सुरः ॥ ततः प्रसीद भगवन्बधोप्यस्य विचिंत्यताम् ६० भगवान्सर्वभूतानां स्वयंभूरादिकृद्भिः ॥ स्रष्टा च ह
व्यकव्यानामव्यक्तः प्रकृतिर्ध्रुवः ६१ सर्वलोकहितं वाक्यं श्रुत्वा देवः प्रजापतिः ॥ प्रोवाच भगवान्वाक्यं सर्वान् देवगणांस्तदा ६२ अवश्यं त्रिदशास्तेन प्रा
प्तव्यं तपसःफलम् ॥ तपसोऽस्तेऽस्य भगवान्बधं विष्णुः करिष्यति ६३ एतच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे वाक्यं पंकजसंभवात् ॥ स्वानि स्थानानि दिव्यानि जग्मुस्ते वै मुदा
न्विताः ३४ लब्धमात्रे वरे चापि सर्वाः सोऽबाधत प्रजाः ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्यो वरदानेन दर्पितः ६५ आश्रमेषु महाभागान्मुनीन् वैशंसितव्रतान् ॥ सत्यव
र्मरतान् दांतान् पुरा धर्षितवांस्तु सः ६६ देवांस्त्रिभुवनस्थांस्तु पराजित्य महासुरः ॥ त्रैलोक्यं वशमानीय स्वर्गे वसतिदानवः ६७ यदा वरमदोन्मत्तो न्यवसदा
नवोभुवि ॥ यज्ञियान्कृतवान्दैत्यान् देवांश्चैवाप्ययज्ञियान् ६८ आदित्याश्च ततोरुद्रा विश्वे च मरुतस्तथा ॥ शरण्यं शरणं विष्णुमुपाजग्मुर्महाबलम् ॥ ६९
वेदयज्ञमयं ब्रह्म ब्रह्मदेवं सनातनम् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च प्रभुं लोकनमस्कृतम् ॥ नारायणं विभुं देवाः शरण्यं शरणागताः ७० ॥ देवा ऊचुः ॥ त्रायस्वनोद्यदेव
शहिरण्यकशिपोर्भयात् ॥ त्वंहिनः परमो धाता ब्रह्मादीनां सुरोत्तम ७१ त्वंहिनः परमो देवस्त्वंहिनः परमो गुरुः ॥ उत्फुल्लं बुजपत्राक्षः शत्रुपक्षभयंकरः ॥
क्षयाय दिति वंशस्य शरण्यस्त्वं भवस्वनः ७२ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ भयं त्यज ध्वममराह्यभयं वोददाम्यहम् ॥ तथैव त्रिदिवं देवाः प्रतिपत्स्यथ माचिरम् ७३
एष तं सगणं दैत्यं वरदानेन दर्पितम् ॥ अवध्यममरेन्द्राणां दानवं तं निहन्म्यहम् ७४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्विस्मृत्य त्रिदशेश्वरान् ॥
हिरण्यकशिपोराजन्नाजगाम हरिः सभाम् ७५ नरस्य कृत्वार्धतनुं सिंहस्यार्धतनुं प्रभुः ॥ नारसिंहेण वपुषा पाणिं संस्पृश्य पाणिना ७६ जीमूतघनसंकाशो जी
मूतघननिःस्वनः ॥ जीमूतघनदीप्तौ जा जीमूत इव वेगवान् ७७ दैत्यं सोतिबलं दीप्तं दृष्ट्वा शार्दूलविक्रमम् ॥ दृष्ट्वा दैत्यगणैर्गुप्तं हतवानेकपाणिना ७८ नृसिंह ए
षः कथितो भूयो यं वामनोऽपरः ॥ यत्र वामनमाश्रित्य रूपं दैत्यविनाशकम् ७९ बलेर्बलवतो यज्ञे बलिना विष्णुना पुरा ॥ विक्रमैस्त्रिभिरक्षोभ्याः क्षोभितास्ते
महासुराः ८० विप्रचित्तिः शिबिः शंकुरयः शंकुस्तथैव च ॥ अयः शिराः शंकुशिरा हयग्रीवश्च वीर्यवान् ८१ वेगवान्केतुमानुग्रः सोमव्यग्रो महासुरः ॥ पुष्क
रः पुष्कलश्चैव वेपनश्च महारथः ८२ बृहत्कीर्तिर्महाजिह्वः साश्वोश्च पतिरेव च ॥ प्रह्लादोऽश्वशिराकुंभः संह्लादो गगनप्रियः ॥ अनुह्लादो हरिहरौ वराहः शंकरो
रुजः ८३ शरभः शलभश्चैव कुपनः कोपनः क्रथः ॥ बृहत्कीर्तिर्महाजिह्वः शंकुकर्णो महास्वनः ८४

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ जीमूतघनसंकाशः मेघकदंबवर्णः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इंद्रतापनश्चवातापिश्वेतिद्वंद्वः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ उपावर्ततपरिवत्रुः
 ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ स्तननाभिजानुदेशस्थलम् चंद्रादित्ययोर्वृद्धिर्भूयस्त्वतारतम्येन ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वेदविद्भिः यस्योरुपुत्रिषुविक्रमणेष्वधिक्षियंतिभुवनानिर्विश्वेत्या
 दि प्रत्यक्षवेदविद्भिः अभूतात्मकः अद्भुतरूपोयमपिप्रत्यक्षश्रुतिमूलः यंवैसूर्यस्वर्भानुस्तमसाऽविध्यदासुरः अत्रयस्तमन्वविदन्नहन्येअशक्नुवन्निति सूर्यआत्मानंस्वर्भानुर्मायातमसा
 दीर्घजिह्वोर्कनयनोमृदुचापोमृदुप्रियः ॥ वायुर्यविष्ठोनमुचिःशंबरोविज्वरोमहान् ८५ चंद्रहंताक्रोधहंताक्रोधवर्धनएवच ॥ कालकःकालकेयश्ववृत्रःक्रोधो
 विरोचनः ८६ गरिष्ठश्चवरिष्ठश्चप्रलंबनरकावुभौ ॥ इंद्रतापनवातापीकेतुमान्बलदर्पितः ८७ असिलोमापुलोमाचवाक्कलःप्रमदोमदः ॥ खसृमःकालवद
 नःकरालःकैशिकःशरः ८८ एकाक्षश्चंद्रहाराहुःसंहादःसृमरःखनः ॥ शतघ्नीचक्रहस्ताश्चतथापरिघपाणयः ८९ महाशिलाप्रहरणाःशूलहस्ताश्च
 दानवाः ॥ अश्मयंत्रायुधोपेताभिडिपालायुधास्तथा ९० शूलोलूखलहस्ताश्चपरश्वधधरास्तथा ॥ पाशमुद्गरहस्तावैतथामुशलपाणयः ९१ नाना
 प्रहरणाघोरानानावेषामहाजवाः ॥ कूर्मकुक्कुटवक्त्राश्चशशोलूकमुखास्तथा ९२ खरोष्ट्रवदनाश्चैववराहवदनास्तथा ॥ भीमामकरवक्त्राश्चक्रोष्ट्रवक्त्राश्चदानवाः ॥
 आखुदर्दुरवक्त्राश्चघोरावृकमुखास्तथा ९३ मार्जारगजवक्त्राश्चमहावक्त्रास्तथापरे ॥ नक्रमेषाननाःशूरागोजाविमहिषाननाः ९४ गोधाशल्यकवक्त्रा
 श्चक्रौचवक्त्राश्चदानवाः ॥ गरुडाननाःखड्गमुखामयूरवदनास्तथा ९५ गजेंद्रचर्मवसनास्तथाकृष्णाजिनांबरः ॥ चीरसंवृतदेहाश्चतथावलकलवाससः ॥
 उष्णीषिणोमुकुटिनस्तथाकुंडलिनोसुराः ९६ किरीटिनोलंबशिखाःकंबुग्रीवाःसुवर्चसः ॥ नानावेषधरादैत्यानानामाल्याऽनुलेपनाः ९७ स्वान्यायुधा
 निसंगृह्यप्रदीप्तान्यतितेजसा ॥ क्रममाणंहृषीकेशमुपावर्ततसर्वशः ९८ प्रमथ्यसर्वान्दैतेयान्पादहस्ततलैःप्रभुः ॥ रूपंकृत्वामहाभीमंजहाराशुसमेदिनी
 म् ९९ तस्यविक्रमतोभूमिंचंद्रादित्यौस्तनांतरे ॥ नभःप्रक्रममाणस्यनाभ्यांकिलसमास्थितौ १०० परंप्रक्रममाणस्यजानुदेशोस्थितावुभौ ॥ विष्णो
 रतुलवीर्यस्यवदंत्येवंद्विजातयः १ हत्वासृष्टिर्वीरुत्स्रांजित्वाचासुरपुंगवान् ॥ ददौशक्रायत्रिदिवंविष्णुर्बलवतांबरः २ एषतेवामनोनामप्रादुर्भावोमहा
 त्मनः ॥ वेदविद्भिर्द्विजैरेवंकथ्यतेवैष्णवंयशः ३ भूयोभूतात्मकोविष्णोःप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ दत्तात्रेयइतिख्यातःक्षमयापरयायुतः ४ तेननष्टेषुवेदेषुप्र
 क्रियासुमखेषुच ॥ चातुर्वर्ण्येतुसंकीर्णधर्मेशिथिलतांगते ५

विपर्ययेणअविध्यत्जीवत्वमनयत्अत्रेर्द्धकआत्रेयःअत्रेरपत्यानिदत्तात्रेयः बहुत्वंपूजार्थपरयाक्षमयाशांत्यतेनज्ञानमार्गप्रवर्तकोयमवतारइतिज्ञेयम् ॥ ४ ॥ अन्यच्चावतारकृत्यमा
 हतेनेत्यादिना प्रक्रियासुअनुष्ठानप्रकारेषु शिथिलतांविरलताम् ॥ ५ ॥

आकुलतांअधर्मेणमिश्रताम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

अभिवर्द्धतिचाधर्मेसत्येनष्टेऽनृतेस्थिते ॥ प्रजासुशीर्यमाणासुधर्मेचाकुलतांगते ६ सहयज्ञक्रियावेदाःप्रत्यानीताहितेनवै ॥ चातुर्वर्ण्यमसंकीर्णकृतंतेनम
हात्मना ७ तेनहैहयराजस्यकार्तवीर्यस्यधीमतः ॥ वरदेनवरोदत्तोदत्तात्रेयेणधीमता ८ एतद्बाहुद्वयंयत्तेमृधेममकृतेनघ ॥ शतानिदशबाहूनांभविष्यन्तिन
संशयः ९ पालयिष्यसि कृत्स्नांचवसुधांवसुधाधिप ॥ दुर्निरीक्ष्योरिवृंदानांधर्मज्ञश्चभविष्यसि १० एषतेवैष्णवःश्रीमान्प्रादुर्भावोद्भुतःशुभः ॥ कथितोवै
महाराजयथाश्रुतमरिंदम ॥ भूयश्चजामग्योयंप्रादुर्भावोमहात्मनः ११ यत्रबाहुसहस्रेणविस्मितंदुर्जयंरणे ॥ रामोर्जुनमनीकस्थंजघाननृपतिंप्रभुः १२
रथस्थंपार्थिवंरामःपातयित्वार्जुनंयुधि ॥ धर्षयित्वायथाकामंक्रोशमानंचमेघवत् १३ कृत्स्नंबाहुसहस्रंचचिच्छेदभृगुनंदनः ॥ परश्वधेनदीप्तेनज्ञाति
भिःसहितस्यवै १४ कीर्णाक्षत्रियकोटीभिर्मैरुमंदरभूषणा ॥ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीतेननिःक्षत्रियाकृता १५ कृत्वानिःक्षत्रियांचैवभार्गवःसुमहातपाः ॥
सर्वपापविनाशायवाजिमेधेनचेष्टवान् १६ तस्मिन्महादानेदक्षिणांभृगुनंदनः ॥ मारीचायददौप्रीतःकश्यपायवसुंधराम् १७ वारुणांस्तुरगांञ्छीघ्रा
न्रथंचरथिनांवरः ॥ हिरण्यमक्षयंधेनूर्गजेंद्रांश्चमहामनाः ॥ ददौतस्मिन्महायज्ञेवाजिमेधेमहायशाः १८ अद्यापिचहितार्थायलोकानांभृगुनंदनः ॥ च
रमाणस्तपोदीप्तंजामदग्न्यःपुनःपुनः ॥ तिष्ठतेदेववद्वीमान्महेंद्रेपर्वतोत्तमे १९ एषविष्णोःसुरेशस्यशाश्वतस्याव्ययस्यच ॥ जामदग्न्यइतिख्यातःप्रादुर्भा
वोमहात्मनः २० चतुर्विंशेयुगेचापिविश्वामित्रपुरःसरः ॥ राज्ञोदशरथस्याथपुत्रःपद्मायतेक्षणः २१ कृत्वात्मानंमहाबाहुश्चतुर्द्धाप्रभुरीश्वरः ॥ लोकेराम
इतिख्यातस्तेजसाभास्करोपमः २२ प्रसादनार्थेलोकस्यरक्षसांनिधनायच ॥ धर्मस्यचविवृद्ध्यर्थंजज्ञेतत्रमहायशाः २३ तमप्याहुर्मनुष्येद्रंसर्वभूतप
त्रेस्तनुम् ॥ यस्मैदत्तानिचास्त्राणिविश्वामित्रेणधीमता २४ वधार्थंदेवशत्रूणांदुर्धराणिसुरैरपि ॥ यज्ञविघ्नकरोयेनमुनीनांभावितात्मनां २५ मारीच
श्चसुबाहुश्चबलेनबलिनांवरौ ॥ निहतौचनिराशौचकृतौतेनमहात्मना २६ वर्तमानेमखेयेनजनकस्यमहात्मनः ॥ भग्नंमाहेश्वरंचापंक्रीडतालीलयापुरा
२७ यःसमाःसर्वधर्मज्ञश्चतुर्दशबनेवसत् ॥ लक्ष्मणानुचरोरामःसर्वभूतहितेःरतः २८ रूपिणीयस्यपार्श्वस्थासीतेतिप्रथिताजनैः ॥ पूर्वोचितातस्यलक्ष्मी
र्भर्तारमनुगच्छति २९ चतुर्दशतपस्तप्त्वावनेवर्षाणिराघवः ॥ जनस्थानेवसन्कार्येऽत्रिदशानांचकारह ॥ सीतायाःपदमन्विच्छन्नलक्ष्मणाऽनुचरोविभुः ॥
३० विराधंचकबंधंचराक्षसौभीमविक्रमौ ॥ जघानपुरुषव्याघ्रौगंधर्वौशापवीक्षितौ ३१

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ १२८ ॥ २९ ॥ जनस्थानेदंडकारण्यप्रदेशे ॥ ३० ॥ ३१ ॥

वियोजितौविशेषेणयोजितौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यस्यरावणंआक्रंदकरम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सचिवैः सुग्रीवविभाषिणादिभिः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ लवणःशत्रुघ्नरूपिणाते
नैवहतः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ जारूथ्यान्त्रिगुणीकृतदक्षिणानित्येके अन्येतुजारूथ्यामितिसप्तम्यंतंपाठंप्रकल्प्यअयोध्यायामितिव्याचक्षते जरूथंछंदोगप्रसिद्धः स्तोत्रविशेषस्तदर्हान्

हुताशनाकैर्दुतडित्घनाभैःप्रतप्तजांबूनदचित्रपुंखैः ॥ महेंद्रवज्राशनितुल्यसारैःशरैःशरीरेणवियोजितौबलात् ३२ सुग्रीवस्यकृतेयेनवानरेंद्रोमहाबलः ॥
वालीविनिहतोयुद्धेसुग्रीवश्चाभिषेचितः ३३ देवासुरगणानांहियक्षगंधर्वभोगिनाम् ॥ अवध्यंराक्षसेंद्रंरावणंयुधिदुर्जयम् ३४ युक्तराक्षसकोटी
भिर्नीलांजनचयोपमम् ॥ त्रैलोक्यरावणंघोरंरावणंराक्षसेश्वरम् ३५ दुर्जयंदुर्धरंदृप्तंशार्दूलसमविक्रमम् ॥ दुर्निरीक्ष्यंसुरगणैर्वरदानेनदर्पितं ३६ ज
घानसचिवैःसार्द्धंसैन्यंरावणंयुधि ॥ महाभवनसंकाशंमहाकायंमहाबलं ३७ तमागस्कारिणंघोरंपौलस्त्यंयुधिदुर्जयं ॥ सभ्रातृपुत्रसचिवंसैन्यंकू
रनिश्चयं ३८ रावणंनिजघानाशुरामोभूतपतिःपुरा ॥ मधोश्चतनयोदृप्तोलवणोनामदानवः ३९ हतोमधुवनेवीरोवरदृप्तोमहासुरः ॥ समरेयुद्धशौडेन
तथाचान्येऽपिराक्षसाः ४० एतानिकृत्वाकर्माणिरामोधर्मभृतांवरः ॥ दशाश्वमेधान्जारूथ्यानाजहारनिरर्गलान् १४१ नाश्रूयंताशुभावाचोनाकुलंमा
रुतोववौ ॥ नवित्तहरणंत्वासीद्रामेराज्यंप्रशासति ४२ पर्यदेवन्नविधवानानर्थाश्चाभवन्स्तदा ॥ सर्वमासीजगदांतरामेराज्यंप्रशासति ४३ नप्राणिनांभ
यंचापिजलानिलनिघातजम् ॥ नचस्मृद्वाबालानांप्रेतकार्याणिकुर्वते ४४ ब्रह्मपर्यचरत्क्षत्रंविशःक्षत्रमनुव्रताः ॥ शूद्राश्चैवहिवर्णास्त्रीरशुश्रूषंत्यनहंकृ
ताः ॥ नार्योनात्यचरन्भर्तृन्भार्यानात्यचरत्पतिः ४५ सर्वमासीजगदांतंनिर्दस्युरभवन्मही ॥ रामएकोऽभवद्भर्तारामःपालयिताऽभवत् ४६ आ
युर्वर्षसहस्राणितथापुत्रसहस्रिणः ॥ अरोगाःप्राणिनश्चासन्नरामेराज्यंप्रशासति ४७ देवतानामृषीणांचमनुष्याणांचसर्वशः ॥ पृथिव्यांसमवायोभूद्रामेरा
ज्यंप्रशासति ४८ गाथाअप्यत्रगायंतियेपुराणविदोजनाः ॥ रामेनिबद्धतत्त्वार्थमाहात्म्यंतस्यधीमतः ४९ श्यामोयुवालोहिताक्षोदीप्तास्योमितभाषि
ता ॥ आजानुबाहुःसुमुखःसिंहस्कंधोमहाभुजः ५० दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ अयोध्याधिपतिर्भूत्वारामोराज्यमकारयत् ५१ ऋक्सामय
जुषांघोषोज्याघोषश्चमहात्मनः ॥ अव्युच्छिन्नोभवद्राज्येदीयतांभुज्यतामिति १५२

जरूथंगरूथम् गणतेःस्तुतिकर्मणइतियास्कःइतिगणतेरूथन्प्रत्ययेआदेशुत्वमितितस्यजत्वंजृवृञ्भ्यामूथान्नितिसूत्रेजरूथंमांसमितिशब्दिताः जारूथ्यान्स्तुत्यान्पुष्टान्वेत्यथ
॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ सहस्राणिएकादशेतिशेषः ॥ ४७ ॥ समवायः समाजः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ १५२ ॥

॥ ५३ ॥ समहावलः महतावलेन सैन्योपलक्षितेन कृत्स्नजनेन सहितः समहावलः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ नवमेऽवतारे एतच्चात्रानुकाभ्या
मपि मत्स्यकूर्माभ्यां सह ज्ञेयम् तथा वेदव्यासोऽपि दशमोज्ञे इति विशेषणं योज्यम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ एते दशातीताः ॥ ६३ ॥ उत्पत्स्यते एकादशोऽयम् दशमेऽतीते सतीत्यग्निमेण संबंधः ॥ १६४
भाव्याः भवं सततोत्पत्तिप्रशंसंति ते भाव्याः क्षणिकवादिनो बौद्धाः तैः सह संपन्नो वादे युद्धे च संगतः क्षपयित्वा जित्वा हत्वा च तानेव विशिनष्टि भाविना भावं पूर्वोक्तं प्रशंसता बुद्धमुनि

सत्त्ववान् गुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा ॥ अतिचंद्रं च सूर्यं च रामो दाशरथिर्बभौ ५३ ईजे क्रतुशतैः पुण्यैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ हित्वा यो ध्यां दिवं यातो राघवः
समहावलः ५४ एवमेष महाबाहुरिक्ष्वाकुकुलनंदनः ॥ रावणं सगणं हत्वा दिवमाचक्रमे प्रभुः ५५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अपरः केशव स्यायं प्रादु
र्भावा महात्मनः ॥ विख्यातो माथुरे कल्पे सर्वलोकहिताय वै ५६ यत्र शाल्वं च मैदं च द्विविदं कंसमेव च ॥ अरिष्टमृषभं केशिं पूतनां दैत्यदारिकाम् ५७ नागं
कुवलयपीडं चाणूरं मुष्टिकं तथा ॥ दैत्यान् मानुषदेहस्थान्सूदयामास वीर्यवान् ५८ छिन्नबाहुसहस्रं च बाणस्याद्भुतकर्मणः ॥ नरकश्च हतः पुरुषेयवनश्च महा
बलः ५९ हतानि च महीपानां सर्वरत्नानि तेजसा ॥ दुराचाराश्च निहता पार्थिवाश्च महीतले ६० नवमेऽवतारे विष्णुरष्टाविंशे पुराभवत् ॥ वेदव्यासस्तथा ज
ज्ञेयातूकर्ण्यपुरस्सरः ६१ एको वेदश्चतुर्धा तु कृतस्तेन महात्मना ॥ जनितो भारतो वंशः सत्यवत्याः सुतेन च ६२ एते लोकहितार्था य प्रादुर्भावामहात्मनः ॥
अतीताः कथिताराजं कथ्यंते चाप्यनागताः ६३ कल्की विष्णुयशानामशंभलग्रामको द्विजः ॥ सर्वलोकहितार्था य भूयश्चोत्पत्स्यते प्रभुः १६४ दशमो
भाव्यसंपन्नो याज्ञवल्क्यपुरःसरः ॥ क्षपयित्वा च तान् सर्वान् भाविनार्थेन चोदितान् ६५ गंगायमुनयोर्मध्ये निष्ठां प्राप्स्यति सानुगः ॥ ततः कुले व्यतीते तु सामा
त्ये सहसैनिके ६६ नृपेष्वथ प्रणष्टेषु तदा त्वप्रग्रहाः प्रजाः ॥ रक्षणे विनिवृत्ते च हत्वा चान्योन्यमाहवे ६७ परस्परं हतस्वाश्च निराक्रंदाः सुदुःखिताः ॥ एवं कष्ट
मनुप्राप्ताः कलिसंध्यां शकेतदा ॥ प्रजाः क्षयं प्रयास्यंति सार्द्धं कलियुगे न ह ६८ क्षीणे कलियुगे तस्मिन् ततः कृतयुगं पुनः ॥ प्रपत्स्यते यथान्यायं स्वभावादेव ना
न्यथा ६९ एते चान्ये च बहवो दिव्या देवगुणैर्युताः ॥ प्रादुर्भावाः पुराणेषु गीयते ब्रह्मवादिभिः ७०

नाविष्णोरेव रूपांतरेण भगवता केनचिदर्थेन निमित्तेन कलौ दम्भयज्ञप्रवृत्त्या लोकनाशो माभूदिति यज्ञनिदार्थेन निमित्तेन चोदितान् प्रवर्तितान् एतेन कल्किः प्राक् बौद्धावतारोऽपि सूचि
तः बौद्धपक्षक्षयार्थश्च कल्कोक्तम् ॥ ६५ ॥ निष्ठां समाप्तिम् ननु कल्कोऽलेच्छान्निगृहीष्यतोऽत्यत्र स्मर्यते तत्कथं निष्ठां गमिष्यतोऽत्युच्यतेऽत आह तत इति कुले व्यतीते अन्योन्य
दारापहारान्नष्टेति ॥ ६६ ॥ अप्रग्रहाः अनियंतृकाः ईश्वरयत्नं विनैव कामलोभाक्रांताः प्रजाः परस्परं चातयिष्यंतोत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ तदेवोपसंहरति स्वभावादेव ना
न्यथेति ॥ ६९ ॥ ७० ॥

देवापोतिसंधिरार्षः ॥ ७१ ॥ उद्देशमात्रेण कीर्तनं कृतमननुसंख्यक्याख्यातम् प्रादुर्भावानामन्येषामृषभादीनामानंत्यात् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ एता योगमाया एव न तु तात्त्विको भगवतो
लीला अस्मदादिलीलावद्रागपूर्विका इत्यर्थः तथा च मंत्रः यदचरस्तन्वावावृधानो बलानीन्द्रप्रब्रुवाणो जनेषु मायेत्सा ते यानियुद्धान्याहुर्नाद्यशत्रुननुपुराविवित्स इति अस्यार्थः हे इन्द्रप
रमेश्वर यत्तन्वामत्स्यकूर्मादिशरीरेण अचरः चरणं कृतवानसि वावृधानः ववृधे दैत्यादीन् हत्वामहत्त्वं च प्राप्तवानसि लोके बलानि भूमे रुद्धरणादीनि जनेषु प्रब्रुवाणः ख्यापितवानभूः
सा सर्वा तितवमायेत् मायैव सा का यानियुद्धान्याहुः देवासुरसंग्रामाः सर्वे मायैव कुत एतत् यतस्त्वां ननु निश्चितं अद्य वर्तमानकाले पुरावाशत्रुना शनीयं न विवित्सेलभसे सर्वस्यांतरात्म
त्वात्कालत्रये पितवशत्रुर्नास्तीति तस्मात्स्वाप्रार्थानुवादवदेतत्पुराणं भगवल्लीलामनुवदतीति मंत्रार्थः ऋद्धिधर्मफलभूतां संपत्तिम् समृद्धियोगैश्वर्यम् ॥ १७४ ॥ इति हरिवंशे टी
कायां एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ चत्वारिंशो द्विसंयुक्ते सर्वदेवपराजये ॥ देवा आप्यायिताः सर्वे प्रत्यक्षीभूय विष्णुना ॥ १ ॥ पूर्वयदा धर्मस्य

यत्र देवापि मुह्यन्ति प्रादुर्भावानुकीर्तने ॥ पुराणं वर्तते यत्र वेदश्रुतिसमाहितम् ७१ एतदुद्देशमात्रेण प्रादुर्भावानुकीर्तनम् ॥ कीर्तितं कीर्तनीयस्य सर्व
लोकगुरोः प्रभोः १७२ प्रीयंते पितरस्तस्य प्रादुर्भावानुकीर्तनात् ॥ विष्णोस्तु लवीर्यस्य यः शृणोति कृतांजलिः ७३ एतास्तु योगेश्वरयोगमायाः श्रुत्वानरो
मुच्यन्ति सर्वपापैः ॥ ऋद्धिसमृद्धिविपुलांश्च भोगान् प्राप्नोति सर्वं भगवत्प्रसादात् १७४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि एकचत्वारिंशोऽध्या
यः ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विश्वत्वं शृणु मे विष्णोर्हरित्वं च कृतयुगे ॥ वैकुण्ठत्वं च देवेषु कृष्णत्वं मानुषेषु च १ ईश्वरत्वं च तस्येदं गहनां कर्मणां गतिम् ॥ संप्र
त्यतीतां भाव्यां च शृणुराजन्यथा तथम् २ अव्यक्तो व्यक्तलिङ्गस्थो यत्रैष भगवान् प्रभुः ॥ नारायणो ह्यनन्तात्मा प्रभवोऽव्यय एव च ३ एष नारायणो भूत्वा ह
रिरासीत् कृतयुगे ॥ ब्रह्माशक्रश्च सोमश्च धर्मः शुक्रो बृहस्पतिः ४ अदितेरपि पुत्रत्वं मेत्ययादव नन्दनः ॥ एष विष्णुरिति ख्यात इन्द्रादवरजोऽभवत् ५

ग्लानिस्तदा भगवानाविर्भवतीत्युक्तं सा चासुराणामुदयाद्भवति अतस्तेषां वधेन विष्णोर्जगद्रक्षकत्वं निरूपयति विश्वत्वमित्यादिना विशेषेण श्वसित्या श्वसित्यभयं प्राप्य जनो य
स्माति दिवि श्वः आश्वासनकर्ता अभयदातेति यावत् हरति नाशयति दुःखदान्दुरितदैत्यादीनि ति हरिः विगतं कुण्ठनं गतिप्रतिघात आलस्यं वै कल्यं वायस्मात् सविकुण्ठः स्वार्थेऽण्
वैकुण्ठः देवेषु सात्विकेषु पालने येषु यस्याशक्यत्वादिकं नास्तीत्यर्थः मानुषेषु राजस्तमोऽस्तेषु उपेक्षणीयेषु कृष्णत्वं कुरुषिर्भूवाचकः शब्दोऽणश्च निर्वृतिवाचक इति स्मृतेः केवलं स
त्तारूपेण सांसारिकानन्दरूपेण चास्तित्वं च शृणु ॥ १ ॥ तथामध्यमेषु ईश्वरत्वं निग्रहानुग्रहकर्तृत्वमेवं विधां भगवतो नानारूपां कर्मणां लीलानां गतिभूतां भविष्यां च वक्ष्यमाणान् शृणु
॥ २ ॥ व्यक्तोऽपि व्यक्तलिङ्गमूर्तिः तत्स्थः यत्र मत्स्याद्यवतारग्रहणे नारायणो मुनिस्तद्रूपः ॥ ३ ॥ नारायणः जगत्सृष्ट्वा तत्र प्रविश्य जीवभावमनुभूय पुनर्जीवत्वहर्ता जीवन्नेव मु
क्तो हरिर्ज्ञो भूत् कृतयुगे देहिनः सद्यो मुच्यन्त इति भावः एतस्यैव रूपं ब्रह्मादय इत्याह ब्रह्मेति ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ प्रधानं त्रिगुणात्मिकामायासैव आत्मा शरीरं यस्य स प्रधानात्मा मायावो मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतेरीश्वरः प्रजापतो न्मरीच्यादो न् ॥ ७ ॥ तनूस्तन्वानाः कश्यपादिरूपेण स्वरूपाणि विस्तारयंतः ब्रह्मवंशान् नाना गोत्राणि ससृजुः ब्रह्मयज्ञः बहुधा प्रकृतिविकृत्यादिरूपः वेदो वा शाखाभेदेन बहुधा भवत् ॥ ८ ॥ एतत्तु वेदजपरूपम् यदाह शौनकः वेदाक्षराणि यावन्ति पठितानि द्विजातिभिः तावन्ति हरिनामानि कीर्तितानि न संशय इति इतोऽपि अन्यत् कोर्त्यमानं विबोधवुध्यस्व वेदजपतुल्यं ॥ ९ ॥ तदेवाह वृत्ते इत्यादिना तारकामयस्तारक प्रधानः ॥ १० ॥ तत्र गुरुदारहर्तुः सोमस्य पक्षे तत्तुल्यशोलत्वादसुरा आसन् ॥ ११ ॥ ते देवाः ॥ १२ ॥ निर्वाणा अर्चिषाऽपि रहिताः तप्तायस्तुल्याः ते च तैः ऽगाराश्च तद्वर्षिणः आसन्ने

प्रसादजं ह्यस्य विभोरदित्याः पुत्रजन्मतत् ॥ वधार्थे सुरशत्रूणां दैत्यदानवरक्षसाम् ६ प्रधानात्मा पुरा ह्येष ब्रह्माणमसृजत् प्रभुः ॥ सोऽसृजत् पूर्वपुरुषः पुरा कल्पे प्रजापतीन् ७ ते तन्वानास्तनूस्तत्र ब्रह्मवंशाननुत्तमान् ॥ तेभ्योऽभवन् महात्मभ्यो बहुधा ब्रह्मशाश्वतम् ८ एतदाश्चर्यभूतस्य विष्णोर्नामानुकीर्तनम् ॥ कीर्तनीयस्य लोकेषु कीर्त्यमानं विबोधमे ९ वृत्ते वृत्रवधे तातवर्त्तमाने कृते युगे ॥ आसीत्रैलोक्यविरूपातः संग्रामस्तारकामयः १० तत्रासन् दानवा घोराः सर्वे संग्रामदर्पिताः ॥ घ्नन्ति देवगणान्सर्वान्सयक्षोरगराक्षसान् ११ ते वध्यमाना विमुखाः क्षीणप्रहरणारणे ॥ त्रातारं मनसा जग्मुर्देवं नारायणं हरिम् १२ एतस्मिन्नन्तरे मेघानिर्वाणां गारवर्षिणः ॥ सार्कचंद्रग्रहगणं छादयन्तो नभस्तलम् १३ चंचद्विद्युद्रणा विद्वाघोरानि क्रदिकारिणः ॥ अन्योन्यवेगाभिहताः प्रववुः सप्तमारुताः १४ दीप्ततोयाशनीपातैर्वज्रवेगानिलाकुलैः ॥ ररासघोरैरुत्पातैर्दह्यमानमिवांबरम् १५ पेतुरुल्कासहस्राणि मुहुः काशगान्ध्यापि ॥ न्युज्जानि च विमानानि प्रपतन्त्युत्पतन्ति च १६ चतुर्युगांतपर्याये लोकानां यद्भयं भवेत् ॥ तादृशान्येवरूपाणि तस्मिन्नुत्पातलक्षणे १७ तमसानिष्प्रभं सर्वेन प्राज्ञायत किंचन ॥ तिमिरौघपरिक्षिप्तानरेजुश्च दिशो दश १८ निशेवरूपिणी काली कालमेवावगुंठिता ॥ द्यौर्नभाय भिभूता कार्धोरेण तमसा वृता १९ तान्वनौघान्सति मिरान्दोभ्यामुत्क्षिप्य सप्रभुः ॥ वपुःसंदर्शयामास दिव्यं कृष्णवपुर्हरिः २० बलाहकां जननिभं बलाहकतनूरुहम् ॥ तेजसा वपुषा चैव कृष्णं कृष्णमिवाचलम् २१ दीप्तपीतांबरधरं तप्तकांचनभूषणम् ॥ धूमांधकारवपुषा युगांताग्निमिवोत्थितम् २२

तिशेषः ॥ १३ ॥ ते मेघाः अन्योन्यवेगैरभिहताः वभूवुरिति शेषः यतः सप्तमारुताः प्रवहादयस्तत्क्षोभकर्तारः प्रववुः तैर्धूलिपटलवद्भनपटलमावर्तितमित्यर्थः ॥ १४ ॥ दीप्तं तप्तं तोयं अशनी च तयोः पातैः ररासशब्दं चकार ॥ १५ ॥ न्युज्जानि अधोमुखानि ॥ १६ ॥ चतुर्युगानां अंतपर्याये चरमे ऽवांतरप्रलये इत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ काली निशादर्शरात्रिः ॥ १९ ॥ कृष्णं घननीलं वपुर् यस्य स हरिर्वपुर्दर्शयामास ॥ २० ॥ बलेति मेघवत् कृष्णवर्णं कृष्णकेशं च तेजसा कृष्णवर्णेन ॥ २१ ॥ २२ ॥

चतुर्दिगुणाअष्टौपी नाःपुष्टाश्चअंसावाहुमूलानियस्यतम् चामीकरंसुवर्णतन्मयाः कराकाराःमुष्टयोयेषुतैः चामीकरकराकारैः ॥ २३ ॥ गिरिकूटंपर्वतवदचंचलम् कूटोस्त्रोनि
श्वलेराशावितिमेदिनो शिलोच्चयंमनःशिलावर्णनीवीबंधनंयस्यतम् शिलातुप्रस्तरेमता तथामनःशिलायांचेतिमेदिनो उच्चैस्तरेप्युच्चयःस्यात्समूहेनाविवंधनइतिच नंदकःखड्गःते
नआनंदितःशोभितःकरोयस्यतनंदकानंदितकरम् नंदकोहरिखड्गेचेतिमेदिनो ॥ २४ ॥ २५ ॥ हर्यश्वं हरिद्वर्णाअश्वाः तैः संयुक्तेरथेवपुर्दर्शयामासेतिपूर्वेणसंबंधःरथसंयुक्ते
इत्यत्रसंयुक्तरथेइत्यपेक्षितेरथपदस्यपूर्वनिपातःआर्षः चंद्रेति ॥ २६ ॥ रथेददृशेदृष्टःदेवैः किंउदासीनैर्ददृशेनेत्याह देवास्तंददृशुरितिवुद्धिपूर्वकंदृष्टवंतइत्यर्थः यस्यचंद्रार्कौचक्रे मं

चतुर्दिगुणपीनांसंबलाकापंक्तिभूषणम् ॥ चामीकरकराकारैरायुधैरुपशोभितम् २३ चंद्रार्ककिरणोद्योतंगिरिकूटांशिलोच्चयम् ॥ नंदकानंदितकरंशराशी
विषधारिणम् २४ शक्तिचित्रंहलोदग्रंशंखचक्रगदाधरम् ॥ विष्णुशैलंक्षमामूलंश्रीवृक्षंशार्ङ्गधन्विनम् २५ हर्यश्वरथसंयुक्तेसुपर्णध्वजशोभिते ॥ चंद्रार्कच
चक्ररुचिरेमंदराक्षवृतांतरे २६ अनंतरश्मिसंयुक्तेददृशेमेरुकूबरे ॥ तारकाचित्रकुसुमेग्रहनक्षत्रबंधुरे २७ भयेष्वभयदंभ्योन्निदेवौदत्यपराजिताः ॥ ददृ
शुस्तेस्थितंदेवंदिव्यलोकमयेरथे २८ तेकृतांजलयःसर्वेदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ जयशब्दंपुरस्कृत्यशरण्यंशरणंगताः २९ सतेषांतागिरःश्रुत्वाविष्णुर्दयितदे
वतः ॥ मनश्चक्रेविनाशायदानवानांमहामृधे ३० आकाशेतुस्थितोविष्णुःसोत्तमेपुरुषोत्तमः ॥ उवाचदेवताःसर्वाःसप्रतिज्ञामिदंवचः ३१ शांतिंभजतभ
द्रंवोमाभैष्टमरुतांगणाः ॥ जितामेदानवाःसर्वेत्रैलोक्यंप्रतिगृह्यताम् ३२ तेतस्यसत्यसंधस्यविष्णोर्वाक्येनतोषिताः ॥ देवाःप्रीतिंपरांजग्मुःप्राप्येवामृत
मुत्थितम् ३३ ततस्तमःसंहियतेविनेशुश्चबलाहकाः ॥ प्रववुश्चशिवावाताःप्रसन्नाश्चदिशोदश ३४ सुप्रभाणिचज्योतींषिचंद्रंचक्रुःप्रदक्षिणम् ॥ दीप्तिमं
तिचतेजांसिचक्रुर्कंप्रदक्षिणम् ३५ नविग्रहंग्रहाश्चक्रुःप्रसन्नाश्चापिसिंधवः ॥ नीरजस्काबभुर्मार्गानाकमार्गादयस्त्रयः ३६ यथार्थमूहुःसरितोनापिवुक्षुभिरेऽ
र्णवाः ॥ आसंच्छुभानींद्रियाणिनराणामंतरात्मसु ३७ महर्षयोर्वीतशोकावेदानुच्चैरधीयत ॥ यज्ञेषुचहविःस्वादुशिवमश्नातिपावकः ३८ प्रवृत्तधर्माः
संवृत्तालोकामुदितमानसाः ॥ प्रीत्यापरमयायुक्तादेवदेवस्यभूपते ॥ विष्णोःसत्यप्रतिज्ञस्यश्रुत्वाऽरिनिधनेगिरम् ३९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे
हरिवंशपर्वणिआश्चर्यतारकामयेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ ॥ ४३ ॥

दराद्रिरक्षः शेषःप्रग्रहः मेरुःकूबरम् ताराएववरूथगतचित्रकुसुमानिग्रहादीनिबंधनानितादृशोविश्वरथेस्थितंदेवाददृशुरित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ दयिताःदेवताः यस्येति
बहुव्रीहिः ॥ ३० ॥ सःउत्तमेइतिच्छेदः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ संहियतेसंहृतं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सिंधवः नद्यः नाकमार्गादयस्त्रयः देवयानः पितृयानः मोक्षमार्गश्चे
तित्रयः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रवृत्तधर्मोयज्ञादिः संवृत्तःसम्यक्प्रवृत्तःविष्णोर्गिरंश्रुत्वासंवृत्ताः ॥ ३९ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥

चत्वारिंशे त्रियुक्ते देवासुरसमागमे ॥ दैत्यसंहननं पूर्ववर्ण्यते वीरवल्लभम् ॥ १ ॥ ततः विष्णुमयं विष्णुप्रधानं भयं दैत्यानां श्रुत्वा ॥ त्रिनल्वांतरं द्वादशशतहस्तविस्तृतं नल्वः
किष्कुचतुःशतमित्युक्तेः मयः कांचनमयं रथं आरोहदितिसप्तमेनान्वयः महान्ति आयुधानियस्मिन् विक्रमंतं विषमे पिजलाश्यादिस्थाने गच्छतम् ॥ २ ॥ ३ ॥ येरयेषु वरास्तेषु उ
दग्रं श्रेष्ठम् सुपस्थानं शोभननीडम् अगोपमं पर्वततुल्यम् ईहामृगगणैः कृत्रिमसत्त्वसमूहैराकीर्णव्याप्तम् ॥ ४ ॥ हेममयाः केयूरवलयसदृशाः संधिवंधपट्टिकायस्य ॥ ५ ॥ लं

वैशंपायन उवाच ॥ ततो भयं विष्णुमयं श्रुत्वा दैतेयदानवाः ॥ उद्योगं विपुलं च कुर्युद्वायुयुधिदुर्जयाः १ मयस्तु कांचनमयं त्रिनल्वांतरमव्ययम् ॥ चतुश्च
क्रं विक्रमंतं सुकल्पितमहायुधम् २ किंकिणीजालनिर्घोषं द्वीपिचर्मपरिष्कृतम् ॥ खचितं रत्नजालैश्च हेमजालैश्च भूषितम् ३ स्वक्षरथवरोदग्रं सुपस्थानमगो
पमम् ॥ ईहामृगगणाकीर्णपक्षिभिश्च विराजितम् ॥ दिव्यास्त्रतूणीरधरं पयोधरनिनादितम् ४ गदापरिवसंपूर्णं मूर्तिमंतमिवार्णवम् ॥ हेमकेयूरवलयं स्व
र्णमंडलकूबरम् ५ सपताकध्वजोदग्रं सादित्यमिव मंदरम् ॥ गजेन्द्रांभोदसदृशं लंबकेसरवर्चसम् ६ युक्तमृक्षसहस्रेण सहस्रांबुदनादितम् ॥ दीप्तमाकाशगंदिव्यं
रथं पररथारुजम् ७ अध्यतिष्ठद्रणाकांक्षीमेरुंदीप्तमिवांशुमान् ॥ तारस्तुक्रोशविस्तारमायसं वायसध्वजम् ८ शैलोत्करसमाकीर्णनीलांजनचयोपमम् ॥
काललोहाष्टचरणं लोहेषा युगकूबरं ॥ तिमिरांगारकिरणं गजेतमिव तोयदं ९ लोहजालेन महता सगवाक्षेण दंशितम् ॥ आयसैः परिवैः कीर्णक्षेपणीयैस्तथाश्म
भिः १० प्रासैः पाशैश्च विततैरवसक्तैश्च मुद्गरैः ॥ शोभितं त्रासनीयैश्च तोमरैः सपरश्वधैः ११ उद्यंतं द्विशतां हेतोर्द्वितीयमिव मंदरम् ॥ युक्तं खरसहस्रेण सोध्या
रोहद्रथोत्तमम् १२ विरोचनस्तु संक्रुद्धो गदापाणि रवस्थितः ॥ प्रमुखेतस्य सैन्यस्य दीप्तशृंग इवाचलः १३ युक्तं हयसहस्रेण हयग्रीवस्तु दानवः ॥ स्यंदनं
वाहयामास सपत्नानीकमर्दनः १४ व्यायतं बहुसाहस्रं धनुर्विस्फारयन् महत् ॥ वराहः प्रमुखेतस्थौ सावरोह इवाचलः १५ खरस्तु विक्षरन् दर्पान्नेत्राभ्यां रो
षजंजलम् ॥ स्फुरदंतौष्ठवदनः संग्रामं सोभ्यकांक्षत १६ त्वष्टा त्वष्टादशहयं यानमास्थापय दानवः ॥ व्यूहितो दानवैर्व्यूहः परिचक्राम वीर्यवान् १७ विप्रचित्ति
सुतः श्वेतः श्वेतकुंडलभूषणः ॥ श्वेतशैलप्रतीकाशो युद्धायाभिमुखः स्थितः १८ अरिष्टो बलिपुत्रस्तु वरिष्ठाद्रिशिलायुधैः ॥ युद्धायातिष्ठ दायस्तो धराधर इवापरः
१९ किशोरस्त्वतिसंहर्षात् किशोर इव चोदितः ॥ अभवद्वैत्यसैन्यस्य मध्ये रविरिवोदितः २०

बकेसरवर्चसं भल्लकवर्णं सिंहवत्शीघ्रपातित्वेनातितेजस्विनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शैलोत्करः पर्वतानां राशिः काललोहाष्टचरणं कृष्णाय समया अष्टौ चरणाश्चक्राण्यस्य तम् ति
मिरांगाराः कृष्णद्वंद्वलाः तद्वत्किरणायस्य ॥ ९ दंशितं वेष्टितम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ सवरोहः जटावान् अचलो वृक्षः न्यग्रोध इत्यर्थः ॥ १५ ॥
॥ १६ यानं रथं व्यूहितः व्यूहरचनया स्थापितः ॥ १७ ॥ १८ आयस्तः कृतश्रमः ॥ १९ ॥ किशोर इव अश्वशावक इव ॥ २० ॥

नोहारोराहुः कंकणग्रस्तार्कवादित्यर्यः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ पवनवाहनाः वायुगतयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ गाढसंकुलम रणौघः संग्रामधारात
स्याभ्युदयउत्कर्षः तस्मै अवकीर्णप्रसृतम् ॥ ३१ ॥ ॥ इतिहरिवंशोटीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ विस्तरौ देवसैन्यस्य चत्वारिंशोचतुर्युजि तेषां संहन

लंबस्तुलंबमेघाभः प्रलंबांबरभूषणः ॥ दैत्यव्यूहगतोभातिसनीहारइवांशुमान् २१ खर्भानुर्वक्रयोधीतुदशनौष्ठेक्षणायुधः ॥ हसंस्तिष्ठतिदैत्यानां प्रमुखे सम
हाग्रहः २२ अन्येहयगताभांतिनागस्कंधगताः परे ॥ सिंहव्याघ्रगताश्चान्ये वराहर्क्षगताः परे २३ केचित्खरोष्ट्रयातारः केचितोयदवाहनाः ॥ नानापक्षिग
ताश्चान्ये केचित्पवनवाहनाः २४ पत्तयश्वापरे दैत्याभीषणा विकृताननाः ॥ एकपादाद्विपादाश्च नर्दंतो युद्धकांक्षिणः २५ प्रक्ष्वेडमाना बहवः स्फोटयंतश्च ते
भुजान् ॥ दृप्तशार्दूलनिर्वोषाने दुर्दानवपुंगवाः २६ ते गदापरिवैरुग्रैर्धनुर्व्यायामशालिनः ॥ बाहुभिः परिधाकारैस्तर्जयंति स्म देवताः २७ प्रासैः पाशैश्च ख
ड्गैश्च तोमरांकुशपाद्विशैः ॥ चिक्रीडुस्तेशतघ्नीभिः शतधरैश्च मुद्गरैः २८ गंडशैलैश्च शैलैश्च परिवैश्चोत्तमायुधैः ॥ चक्रैश्च दैत्यप्रवराश्च कुरानंदितंबलम् २९ एवंच
दानवंसैन्यं सर्वयुद्धबलोत्कटम् ॥ देवताभिमुखं तस्थौ मेघानीकमिवोत्थितम् ३० तदद्भुतं दैत्यसहस्रगाढं वाय्वग्नि तोयांबुदशैलकल्पम् ॥ बलं रणौघाभ्युद
यावकीर्णं युयुत्सयोन्मत्तमिवावभासे ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुतस्ते दै
त्यसैन्यस्य विस्तरस्तातविग्रहे ॥ सुराणां सर्वसैन्यस्य विस्तरं वैष्णवं शृणु १ आदित्यावसवोरुद्राजश्विनौ च महाबलौ ॥ सबलाः सानुगाश्चैव संनह्यंत यथा ब
लम् २ पुरुहूतस्तु पुरतो लोकपालः सहस्रदृक् ॥ ग्रामणी सर्वदेवानामारुरोहसुरद्विपम् ३ सव्ये चास्य रथः पार्श्वे पक्षिप्रवरवेगवान् ॥ सुचारुचक्रचरणो हे
मवज्रपरिष्कृतः ४ देवगंधर्वयक्षौघैरनुयातः सहस्रशः ॥ दीप्तिमाद्भिः सदस्यैश्च ब्रह्मर्षिभिरभिष्टुतः ५ वज्रविस्फूर्जितोद्भूतैर्विद्युदिंद्रायुधान्वितैः ॥ गुप्तो बला
हकगणैः कामगैरिव पर्वतैः ६ समारूढः स भगवान् पर्येति मघवागजम् ॥ हविर्धानेषु गायंति विप्रा सोममखो स्थिताः ७ स्वर्गेशक्रानुयानेषु देवतूर्यमिनादिषु ॥ इंद्रं समुपनृत्यंति शतशो ह्यप्सरोगणाः ८ केतुनावंशजातेन राजमानो यथारविः ॥ युक्तो हरिः सहस्रेण मनोमारुतं हसा ९ सस्यंदनवरो भातियुक्तो मातलिना
तदा ॥ कृत्स्नः परिवृतो मेरुर्भास्करस्यैव तेजसा १० यमस्तु दंडमुद्यम्य कालयुक्तं च मुद्गरम् ॥ तस्थौ सुरगणानीके दैत्यान्नादेन भीषयन् ११

नंचैव प्रोच्यतेति मनोहरं ॥ १ ॥ श्रुतस्ते ॥ १ ॥ संनह्यंत सन्नद्ध बभूवुः अडभाव आर्पः ॥ २ ॥ ३ ॥ अस्य पार्श्वे रथः पथ्येतीति तृतीयस्येनान्वयः पक्षिप्रवरोगरुडः तद्वद्देगवान्
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ हविर्धानेषु हविः स्थापनमंडपेषु गायंति यमिति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पुनः स्यंदनं वर्णयति केतुनेति ॥ ९ ॥ १० ॥ कालयुक्तं मरणप्रापिकया देवतया युक्तम् ॥ ११ ॥

सागरैर्गुप्तोवरुणःतस्थिवानितिचतुर्थेनान्वयः ॥ १२ ॥ आविध्यभ्रामयित्वा ॥ १३ ॥ पांडुरंश्वेतंउद्धूतंउच्चतरंसौक्ष्म्यगुणेनवसनंयस्य हाराणांभारोअर्पितोउदरेयस्यसहार भारार्पितोदरः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ शंखपद्मौमूर्तिमंतौनिधिविशेषौताभ्यां ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ चतुर्षुदिक्प्रदेशेषु ॥ २० ॥ २१ ॥ त्रिदिवद्वारचक्रेणस्वर्गप्रदेशेअलातचक्र वत्प्रममाणेनेत्यर्थःतपतादीपयतारथेनचचारेत्यन्वयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सोमइति सोमार्थमेवासुराउद्युक्तास्तेनासुरेष्वेवसोमःपठितुंयुक्तस्तथापिदेवत्वात्समानजातिषुतस्यपाठः कृतः ॥ २४ ॥ अतएवाह तमिति तंसोमंस्वपक्षीयत्वादानवाददृशुरितितृतीयेनान्वयः ऋक्षंनक्षत्रं द्विजाःब्राह्मणाःजगच्छायांकिततनुंनैशस्यतमसःक्षयमितिअयमर्थःद्वेधाभूतैर

चतुर्भिःसागरैर्गुप्तोलेलिहानैश्चपन्नगैः ॥ शंखमुक्तांगदधरोबिभ्रतोयमयंवपुः १२ कालपाशंसमाविध्यहयैःशशिकरोपमैः ॥ वाय्वीरितजलोद्धारैःकुर्व न्लीलाःसहस्रशः १३ पांडुरोद्धूतवसनःप्रवालरुचिरांगदः ॥ मणिश्यामोत्तमवपुर्हारभारार्पितोदरः १४ वरुणःपाशभृन्मध्येदेवानीकस्यतस्थिवान् ॥ युद्धवेलामभिलषन्मिन्नवेलइवार्णवः १५ यक्षराक्षससैन्येनगुह्यकानांगणैरपि ॥ मणिश्यामोत्तमवपुःकुबेरोनरवाहनः १६ युक्तश्चशंखपद्माभ्यां निधीनामधिपःप्रभुः ॥ राजराजेश्वरःश्रीमान्गदापाणिरदृश्यत १७ विमानयोधीधनदोविमानेपुष्पकेस्थितः ॥ सराजराजःशुशुभेयुद्धार्थीनरवाहनः ॥ प्रेक्ष्यमाणःशिवसखःसाक्षादिवशिवःस्वयम् १८ पूर्वेपक्षंसहस्राक्षःपितृराजस्तुदक्षिणम् ॥ वरुणःपश्चिमपक्षमुत्तरंनरवाहनः १९ चतुर्षुयुक्ताश्च त्वारोलोकपालाबलोत्कटाः ॥ स्वासुदिक्ष्वभ्यरक्षन्वैतस्यदेवबलस्यह २० सूर्यःसप्ताश्वयुक्तेनरथेनांबरगामिना ॥ श्रियाजाज्वल्यमानेनदीप्यमानैश्चर श्मिभिः २१ उदयास्तमयंचक्रेमेरुपर्यंतगामिना ॥ त्रिदिवद्वारचक्रेणतपतालोकमव्ययम् २२ सहस्ररश्मियुक्तेनभ्राजमानःस्वतेजसा ॥ चचारमध्येदेवा नांद्वादशात्मादिनेश्वरः २३ सोमःश्वेतहयैर्भातिस्त्र्यंदनेशीतरश्मिवान् ॥ हिमतोयप्रपूर्णाभिर्भाभिराह्लादयन्जगत् २४ तमृक्षयोगानुगतंशिशिरां शुंद्दिजेश्वरम् ॥ जगच्छायांकिततनुंनैशस्यतमसःक्षयम् २५ ज्योतिषामीश्वरंभ्योमिरसानांरसनंप्रभुम् ॥ ओषधीनांपरित्राणंनिधानममृतस्यच २६ जगतःप्रथमंभागंसौम्यंशीतमयंरसम् ॥ ददृशुर्दानवाःसोमंहिमप्रहरणस्थितम् २७

विरश्मिभिर्ममयंशशिमंडलंभास्यतेतत्रअधोमुखारश्मयःपृथ्वीप्राप्यतत्रस्थेनमहामग्न्यादितेजसाप्रतिस्त्रोतःप्रवर्तिताःचंद्रमंडलमुत्क्षुत्य गच्छंतितेपार्थिवेननोलिम्नानुरांजिताःनोल मेवचंद्रमंडलमवभासयंतिततश्चंद्रस्यजगच्छायांकिततनुत्वंयुक्तंयेनपूर्वचंद्रमंडलंप्राप्याधःप्रचरंतितद्द्वाराचंद्रस्यभास्वरप्रकाशतयानैशस्यतमसःक्षयमितिविशेषणंयुज्यतइति ॥

॥ २५ ॥ रसानांरसनंआश्रयं ॥ २६ ॥ जगतोऽग्नौपोमात्मकस्यप्रथमंअन्नात्मकंभागंसौम्यंसोमरूपंअतएवरसरसमयं ॥ २७

सप्तस्कंधाः आवहप्रवहादयोः शोभेदायत्र आकाशोदरेतिष्ठति तत्र गतं पंचधा प्राणापानादिभेदेन नृपुजंतुषु ॥ २८ ॥ सप्तस्वरानिषादपभादयः यस्य वायो यो निराकाशः सप्तस्वरेषु गतास्थिता शब्दतन्मात्रागतेत्यर्थः ॥ २९ ॥ शब्दयोनिजं आकाशजम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कृष्णवर्त्मा वह्निर्युगांते आभातिसयुगांताभः युगांताभितुल्य इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ समुद्रयोनिरित्यत्र योनिशब्दः स्थानवाची योनिष्टद्वन्द्वनिषेदे अकारोति मंत्रवर्णात् ॥ ३६ ॥ सार्कभिर्यथा उत्तमतेजा अत्युत्कृष्टतेजाः तत्तुल्यं चक्रं गदाधरोदधारेति

यः प्राणः सर्वभूतानां पंचधा भिद्यते नृषु ॥ सप्तस्कंधगतो लोकांस्त्रीन्दधारचराचरान् २८ यमाहुरग्नेर्येतारं सर्वप्रभवमीश्वरं ॥ सप्तस्वरगता यस्य यो निर्गीतिरुदीर्यते २९ यंवदंत्युत्तमं भूतं यंवदंत्यशरीरिणम् ॥ यमाहुराकाशगमं शीघ्रं शब्दयोनिजम् ३० सवायुः सर्वभूतायुरुद्धूतः स्वेन तेजसा ॥ ववौ प्रव्यथयन् दैत्या नृप्रतिलोमः सतोयदः ३१ मरुतो देवगंधर्वा विद्याधरगणैः सह ॥ चिक्रीडुरसिभिः शुभ्रैर्निर्मुक्तैरिव पन्नगैः ३२ सृजंतः सर्पपतयस्तीव्ररोषमयं विषं ॥ शरभूताः सुरेन्द्राणां चैरुर्व्यात्तमुखादिवि ३३ पर्वतास्तु शिलाशृंगैः शतशाखैश्च पादपैः ॥ उपतस्थुः सुरगणान् प्रहर्तुं दानवं बलम् ३४ यः स देवो हृषीकेशः पद्मनाभस्त्रिविक्रमः ॥ कृष्णवर्त्मा युगांताभो विश्वस्य जगतः प्रभुः ३५ समुद्रयोनिर्मधुहा हव्यभुक् क्रतुसत्कृतः ॥ भूरापो व्योमभूतात्मा समः शांतिकरोऽरिहा ३६ जगद्योनिर्जगद्वीजो जगद्गुरुद्वारधीः ॥ सार्कमग्निमिवोद्यंतमुद्यम्योत्तमतेजसम् ३७ अरिघ्नममरानीके चक्रं चक्रगदाधरः ॥ सपरीवेषमुद्यंतं सवितुर्मंडलयथा ३८ सव्येनालंब्य महतीं सर्वासुरविनाशिनीम् ॥ करेण कालीं वपुषा शत्रुकालप्रदां गदाम् ॥ शेषैर्भुजैः प्रदीप्तानि भुजगारिध्वजः प्रभुः ३९ दधारायुधजाला निशाङ्गादीनि महायशः ॥ सकश्यपः स्वात्मभवं द्विजं भुजगभोजनम् ४० पवनाधिकसंपातं गगनक्षोभणं स्वगम् ॥ भुजगेंद्रेण वदने निविष्टेन विराजितम् ४१ अमृतारंभनिर्मुक्तं मंदराद्रिमिवोच्छ्रितम् ॥ देवासुरविमर्देषु शतशो दृष्टविक्रमम् ४२ महेंद्रेणामृतस्यार्थे वज्रेण कृतलक्षणं ॥ शिखिनंचूडिनंचैव तप्तकुंडलभूषणम् ॥ विचित्रपक्षवसनंधातुमंतमिवाचलम् ४३ रूफीतक्रोडावलंबेन शीतांशुसमतेजसा ॥ भोगिभोगावसक्तेन मणिरत्नेन भास्वता ४४ पक्षाभ्यां चारुपत्राभ्यामावृत्यदिविलीलया ॥ युगांते सेंद्रचापाभ्यां तोयदाभ्यामिवांबरम् ४५ नीललोहितपीताभिः पताकाभिरलंकृतम् ॥ केतुवेषप्रतिच्छन्नं महाकायनिकेतनम् ४६ अरुणावरजं श्रीमानारुह्य समरे हरिः ॥ स देवः स्वेन वपुषा सुपर्णं खेचरोत्तमम् ४७

तृतीयगतेनान्वयः ॥ ३७ ॥ आस्यमाणायाः गदायाः परिवेषस्योपमा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ द्विजंगरुडं आरुह्य युद्धाय समवर्त्ततेति अष्टमद्वादशस्याभ्यां संबन्धः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ क्रोडावक्षः अर्धगिलितस्य सर्पस्य शिरोरत्नेन वक्षस्थलगतेन भांतमिति शेषः भोगः शरीरम् ॥ ४४ ॥ अंबरं आवृत्य स्थितमिति शेषः ॥ ४५ ॥ केतुः शत्रुः केतुर्नारुक् पताकारिग्रहोत्पाते पुलक्ष्मणीति मेदिनी शत्रुवेषेण प्रकटमित्यर्थः महान्कायः लक्ष्मध्वज इति यावत् तस्य निकेतनं अवरोपणस्थानं कायः केदेव ते मूर्तौ संधिलक्ष्मस्वभावयोरिति मेदिनी ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अंगिराः बृहस्पतिरब्रवीदित्यडभावआर्षः ॥ ५२ ॥ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांचतुश्चत्वारिंशोऽध्ययः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ चत्वारिंशे पंचयुजिदेवसैन्येपराजिते ॥ मयंमायाप्रकर्षश्चउर्वसंभवउच्यते ॥ १ ॥ ताभ्यामिति ॥ १ ॥ अन्योन्यमिश्रिताः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्पं

तमन्वयुर्देवगणामुनयश्चतपोधनाः ॥ गीर्भिः परममंत्राभिस्तुष्टुबुधगदाधरम् ४८ तद्वैश्रवणसंश्लिष्टं वैवस्वतपुरस्सरम् ॥ वारिराजपरिक्षिप्तं देवराजविराजितम् ४९ चंद्रप्रभाभिर्विमलयुद्धाय समुपस्थितम् ॥ पवनाविद्धनिर्वोषं संप्रदीप्तहुताशनम् ५० विष्णोर्जिष्णोः सहिष्णोश्च भ्राजिष्णोस्तेजसावृतम् ॥ बलं बलवदुद्धृतं युद्धाय समवर्तत ५१ स्वस्त्यस्तु देवेभ्य इतिस्तुत्वा तत्रांगिरा ब्रवीत् ॥ स्वस्त्यस्तु दैत्येभ्य इति उशना वाक्यमाददे ५२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते ० आश्चर्यतारकामये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ताभ्यां बलाभ्यां संजज्ञे तु मुलो विग्रहस्तदा ॥ सुराणामसुराणां च परस्परजयैषिणाम् १ दानवा दैवतैः सार्द्धं नानाप्रहरणोद्यताः ॥ समीयुर्युध्यमाना वै पर्वताः पर्वतैरिव २ तत्सुरासुरसंयुक्तं युद्धमत्यद्भुतं बभौ ॥ धर्माधर्मसमायुक्तं दर्पेण विनयेन च ३ ततोरथैः प्रजविनैर्वाहनैश्च प्रचोदितैः ॥ उत्पततद्भिश्च गगनं सासिहस्तैः समंततः ४ विक्षिप्यमाणैर्मुशलैः संप्रेष्यद्भिश्च सायकैः ॥ चापैर्विस्फार्यमाणैश्च पात्यमानैश्च मुद्गरैः ५ तद्युद्धमभवद्दोरं देवदानवसंकुलम् ॥ जगतस्त्रासजननं युगसंवर्तकोपमम् ६ स्वहस्तमुक्तैः परिवैः क्षिप्यमाणैश्च पर्वतैः ॥ दानवाः समरेजध्नुर्देवानिन्द्रपुरोगमान् ७ तेवध्यमाना बलिभिर्दानवैर्जितकाशिभिः ॥ विषण्णमनसो देवा जग्मुरार्तिपरां मृधे ८ तेऽस्त्रजालैः प्रमथिताः परिवैर्भिन्नमस्तकाः ॥ भिन्नोरस्कादिति सुतैर्वैमूरक्तं व्रणैर्बहु ९ स्पंदिताः पाशजालैश्च निर्यत्नाश्च शरैः कृताः ॥ प्रविष्टा दानवो मायां न शेकुस्ते विचेष्टितुम् १० संस्तंभितमिवाभाति निःप्राण सदृशकृति ॥ बलं सुराणामसुरैर्निःप्रयत्ना युधं कृतम् ११ मायापाशान्विकर्षैश्च भिदन्वज्रेण ताञ्जशरान् ॥ शक्रो दैत्यबलं वोरं विवेश बहुलोचनः १२ स दैत्यान् प्रमुखे हत्वा तद्दानवबलं महत् ॥ तामसेनास्त्रजालेन तमोभूतमथाकरोत् १३ तेन्योन्यं नावबुध्यंत देवान्वा दानवानपि ॥ घोरैः तमसा विष्टाः पुरुहूतस्य तेजसा १४ मायापाशैर्विमुक्ताश्च यत्नवतः सुरोत्तमाः ॥ वपूंषि दैत्यसंघानां तमोभूतान्यपातयन् १५ अपध्वस्ता विसंज्ञाश्च तमसानीलवर्चसः ॥ पेतुस्ते दानवगणाश्छिन्नपक्षा इवाचलाः १६ तदानीं भूतदैत्यानां मंधकारमहार्णवम् ॥ प्रविष्टं बलमुत्र स्तंतमोभूतमिवाबभौ १७ तदा सृजन्महामायां मयस्तां तामसीं दहन् ॥ युगांताग्निमिवात्युग्रां सृष्टामौर्वेण वह्निना १८ सा ददाह तमः सर्वमायामयविकल्पिता ॥ दैत्याश्च दीप्तवपुषः सद्य उत्तरथुराहवे १९

दिताः रुधिरस्त्राविणः कृताः पाशजालैर्निर्यत्नाः कृताः संतः शरैः स्पंदिता इति योजना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तामसीं ऐंद्रोम् तमो

स्त्रमयीं मायाम् और्वेण अविधनेनाग्निना ॥ १८ ॥ १९ ॥

चंद्रविषयंसोमसमीपम् शीतांशुसलिलेशिशिरजलेशयात्शयनाद्धेतोः ॥ २० ॥ २१ ॥ देवराजेन इतराग्निवदौर्वाग्रेरपि शांतिर्जलेनैव भविष्यतीति मन्वानेन ॥ २२ ॥ वरुणस्त्वविधनोयं वाह्निर्नभोमात्रेण शास्यतीत्यर्थे आख्याकिकामाह पुरोते ब्रह्मर्षिर्भृगुस्तज्जः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इदं तावकम् ॥ २६ ॥ गोत्रं पुत्रपौत्रादिसंतानम् कौमारं व्रतं ऊर्ध्वं रेतस्त्वम् क्लेशं तपोजन्यं खेदम् ॥ २७ ॥ प्रजाः विना उच्छिन्नमूलेषु इति उत्तरस्थेनान्वयः तेषु कारणं वृद्धिहेतुर्नास्ति छिन्नमूलत्वात् ॥ २८ ॥ त्वयितुमूलं विद्यमाने प्रजोच्छे

मायामौर्वी समासाद्य दह्यमाना दिवौकसः ॥ भेजिरे चंद्रविषयं शीतांशुसलिलेशयात् २० ते दह्यमाना ह्यौर्वेण ते जसा भष्टे जसः ॥ शशंसुर्वाज्जिणे देवाः सं तप्ताः शरणैषिणः २१ सं तप्ते मायया सैन्ये दह्यमाने च दानवैः ॥ चोदितो देवराजेन वरुणो वाक्यमब्रवीत् २२ वरुण उवाच ॥ पुरा ब्रह्मर्षिजः शक्रस्तपस्तेपेऽतिदारुणम् ॥ ऊर्वो मुनिः स तेजस्वी सदृशो ब्रह्मणो गुणैः २३ तं तपंतमिवादित्यंतपसा जगदव्ययम् ॥ उपतस्थुर्मुनिगणा देवा ब्रह्मर्षिभिः सह २४ हिरण्यकशिपुश्चैव दानवो दानवेश्वरः ॥ ऋषिर्विज्ञापयामास पुरा परमतेजसम् २४ तमूचुर्ब्रह्म ऋषयो वचनं ब्रह्मसंमितम् ॥ ऋषिवंशेषु भगवन् छिन्नमूलमिदं कुलम् २६ एकस्त्वमनपत्यश्च गोत्रं यन्नानुवर्त्तसे ॥ कौमारं व्रतमास्थाय क्लेशमेवानुवर्त्तसे २७ बहूनि विप्रगोत्राणि मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ एकदेहानितिष्ठंति विभक्तानि विना प्रजाः २८ कुलेषु छिन्नमूलेषु ते पुनो नास्ति कारणम् ॥ भवांस्तु तपसा श्रेष्ठः प्रजापतिः समद्युतिः २९ तत्प्रवर्त्तस्व वंशाय वर्द्धयात्मानमात्मना ॥ त्वमाधत्स्वोर्जितं ते जो द्वितीयां वैतनुं कुरु ३० स एव मुक्तो मुनिभिर्मुनिर्मनसिताडितः ॥ जगर्हेतानृषिगणान् वचनं चेदमब्रवीत् ३१ यथायं शाश्वतो धर्मो मुमीनां विहितः पुरा ॥ सदा र्षे सेवतां कर्मवन्धमूलफलाशिनाम् ३२ ब्रह्मयोनौ प्रसूतस्य ब्राह्मणस्यानुवर्त्तिनः ॥ ब्रह्मचर्यं सुचरितं ब्रह्माणमपि चालयेत् ३३ द्विजानां वृत्तयस्ति स्रोते गृहाश्रमवासिनः ॥ अस्माकं तु वनं वृत्तिर्वनाश्रमनिवासिनाम् ३४ अंबुभक्ष्या वायुभक्ष्या दंतोलूखलिकास्तथा ॥ अश्मकुट्टा दशनपाः पंचातपतपाश्च ये ३५ एते तपसितिष्ठंतो व्रतैरपि सुदुष्करैः ॥ ब्रह्मचर्यं पुरस्कृत्य प्रार्थयंते परांगतिम् ३६ ब्रह्मचर्याद्ब्राह्मणस्य ब्राह्मणत्वं विधीयते ॥ एवमाहुः परे लोके ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ३७

दोमाभादित्याह भवानिति ॥ २९ ॥ द्वितीयां तनुं पुत्रम् ॥ ३० ॥ ताडितः क्षोभं नीतः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ द्विजानामिति तिस्रः याजनाध्यापनप्रतिग्रहाख्यावृत्तयोजीविकाः अस्माकं कौमारव्रतानां तु वनमेव वृत्तिः अनेन समावृत्तानां विनापि विवाहं वानप्रस्थाश्रमोस्तीति गम्यते ॥ ३४ ॥ दशनपाः दंतोलूखलिका इत्यन्वयः सदंताः स तुषमेव नीवारदिकं भक्षयंत इत्यर्थः अदंतास्त्वश्मकुट्टाः पंचानामपि अग्निचतुष्टयं सूर्यश्च तेषामातपेन ऊष्मणा तपंतिते पंचातपतपाः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पंचमंपंचशब्दादयोमीयंतएतैरितिपंचमंद्विग्रामम् ॥ पंचभिरिन्द्रियैर्मियंतइतिपंचमोभूतग्रामस्त्वितिवा पंचकमितिपठस्त्वनार्थः ॥ ४० ॥ अयोगेसं
न्यासिनांध्यानभिक्षूणांअवश्यकर्तव्यस्ययोगस्यध्यानस्याभावेकेशहरणंमुंडनंवानप्रस्थानांसंकल्पेपरलोककामनायाअभावेकेवलालोकरंजनार्थारुच्छादिव्रतक्रिया अब्रह्मचर्ये
अध्ययनाद्यभावेपिचर्याब्रह्मचारिधर्माविष्करणम् ॥ ४१ ॥ यदाइयं मानसीसनत्कुमारादिकाप्रजाब्रह्मणासृष्टातदादाराःकृतसंयोगश्चक भावस्यचित्तस्यविपर्ययः कामातु
स्ताचक नकिंचिदपितदाआसीदित्यर्थः यथेतिपाठेपियदेत्येवार्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ योनिः पुत्रोत्पत्तिस्थानंआधातव्यानिहितगर्भाकर्तव्या यतस्तपस्विनांदारयोगंकीवत्वमार्थ

ब्रह्मचर्येस्थितंधैर्यब्रह्मचर्येस्थितंतपः ॥ येस्थिताब्रह्मचर्येषुब्राह्मणास्तेदिविस्थिताः ३८ नास्तियोगंविनासिद्धिर्नास्तिसिद्धिर्विनायशः ॥ नास्तिलोकेय
शोमूलंब्रह्मचर्यात्परंतपः ३९ तन्निगृह्येन्द्रियग्रामंभूतग्रामंचपंचमम् ॥ ब्रह्मचर्येणवर्तेतकिमतःपरमंतपः ४० अयोगेकेशहरणमसंकल्पेव्रतक्रिया ॥ अब्रह्म
चर्येचर्याचत्रयस्याद्वयसंज्ञितम् ४१ कदाराःकचसंयोगःकचभावविपर्ययः ॥ यदेयंब्रह्मणासृष्टामनसामानसीप्रजा ४२ यद्यस्तितपसोवीर्येयुष्मा
कममितात्मनाम् ॥ सृजध्वंमानसान्पुत्रान्प्राजापत्येनकर्मणा ४३ मनसानिर्मितायोनिराधातव्यातपस्विना ॥ नदारयोगंबीजंवाव्रतमुक्तंतपस्विनाम् ॥
४४ यदिदंलुप्तधर्मार्थेयुष्माभिरिहनिर्भयैः ॥ व्याहृतंसद्भिरत्यर्थमसद्भिरिवमेमतिः ४५ वपुर्दीप्तांतरात्मानमेषकृत्वामनोमयम् ॥ दारयोगंविनास्रक्ष्ये
पुत्रमात्मतनूरुहम् ४६ एवमात्मानमात्मानमेद्वितीयंजनयिष्यति ॥ वन्येनानेनविधिनादिधक्षंतमिवप्रजाः ४७ ऊर्वस्तुतपसाविष्टोनिवेश्योरुंहताशने ॥
ममथैकेनदर्भेणपुत्रस्यप्रभवाराणिम् ४८ तस्योरुंसहसाभित्वाज्वालामालीनिरिधनः ॥ जगतोनिधानाकांक्षीपुत्रोऽग्निःसमपद्यत ४९ ऊर्वस्योरुविनिर्भयौ
र्वोनामांतकोऽनलः ॥ दिधक्षन्निवलोकांस्त्रीन्जज्ञेपरमकोपनः ५० उत्पन्नमात्रश्चोवाचपितरंदीपयागिरा ॥ क्षुधामेबाधतेतातजगद्रक्षेत्यजस्वमाम् ५१ त्रि
दिवारोहिभिर्ज्वालैर्जृम्भमाणोदिशोदश ॥ निर्दहन्निवभूतानिववृधेसांतकोऽनलः ५२ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मासर्वलोकपतिःप्रभुः ॥ आजगाममुनिर्यत्रव्यसृजत्पुत्र
मुत्तमम् ५३ सददर्शोरुमूर्धस्यदीप्यमानंसुताग्निना ॥ और्वकोपाग्निसंतमान्लोकांश्चक्रुषिभिःसह ५४

बीजंबीजाधानंचव्रतंनविहितम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ एषोहंमनोमयंस्वसंकल्पसिद्धंवपुःउप्यतेवोजमस्मिन्नितिवपुःयोनिंकृत्वा उद्भाव्यदारयोगंविनापिदीप्तांतरात्मानंआत्मतनूरुहंस्वस्य
पुत्रंस्त्रक्ष्ये ॥ ४६ ॥ द्वितीयंआत्मानंपुत्रंआत्मादेहः ॥ ४७ ॥ हुताशनेऊर्ध्वनिवेश्येति ऊरौअग्निसमारोप्यततएवमथित्वाग्निंजनयामासेत्यर्थःसचाग्निःस्वेनब्राह्मेणचतेजसायुक्तोदुः
सहोदुर्दमश्चाभूदितिवाक्यार्थः ४८ ४९ ॥ ५० ॥ भक्षेभक्षणेतन्निमत्तमांउद्दिश्यजगत्त्यजस्वपुरोडाशवत्कृत्स्नंजगद्रक्षयितुंमामाज्ञापयेस्वत्यर्थः ॥ ५१ ॥ जृम्भमाणःप्रसरन् ५२ ५३ ५४

तेजोवीर्यपुत्रइतियावत् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ प्रभावकालेयौवनसमयेसमागमेऽन्नस्येतिशेषः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वडवायाअध्यायामुखसदृशेसमुद्रस्यआस्येमुखेअस्यस्थानम्
अन्नंचतत्रप्रविष्टाः भौमाआपः तासांस्तुत्यर्थममयोनिरेत्याद्युक्तं शेषंस्पष्टं ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ प्रभांयशोमयंतेजः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ समापन्नं

तमुवाचततोब्रह्मामुनिमूर्खेसभाजयन् ॥ धार्यतांपुत्रजंतेजोलोकानांहितकाम्यया ५५ अस्यापत्यस्यतेविप्रकरिष्येसाह्यमुत्तमम् ॥ वासंचास्यप्रदास्यामि
प्राशनंचामृतोपमम् ॥ तथ्यमेतन्ममवचःशृणुत्वंवदतांवर ५६ ऊर्वउवाच ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मियन्मेद्यभगवान्शिशोः ॥ मतिमेतांददातीहपरमानु
ग्रहायवै ५७ प्रभावकालेसंप्राप्तेकांक्षितव्येसमागमे ॥ भगवंस्तर्पितःपुत्रःकैहव्यैःप्राप्स्यतेसुखम् ५८ कुत्रचास्यनिवासोवैभोजनंचकिमात्मकम् ॥ वि
धास्यतिभवानस्यवीर्यतुल्यंमहौजसः ५९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वडवामुखेस्यवसतिःसमुद्रास्येभविष्यति ॥ ममयोनिर्जलंविप्रतच्चतोयमयंवपुः ६० तद्वि
स्तवपुत्रस्यविसृजाम्यालयंतुतत् ॥ तत्रायमास्तांनियतःपिबन्वारिमयंहविः ६१ ततोयुगांतेभूतानामेषचाहंचसुव्रत ॥ सहितौविचरिष्यावोलोकानितिपु
नःपुनः ६२ एषोग्निरंतकालेतुसलिलाशीमयाकृतः ॥ दहनःसर्वभूतानांसदेवासुररक्षसाम् ६३ एवमस्त्वितिसोप्यग्निःसंवृतज्वालमंडलः ॥ प्रविवेशार्णव
मुखंनिःक्षिप्यपितरिप्रभाम् ६४ प्रतियातस्ततोब्रह्मातेचसर्वेमहर्षयः ॥ और्वस्याग्नेःप्रभावज्ञाःस्वांस्वांगतिमुपाश्रिताः ६५ हिरण्यकशिपुर्दृष्ट्वातदद्भुत
मपूजयत् ॥ ऊर्वेप्रणतसर्वांगोवाक्यंचेदमुवाचह ६६ भगवन्नद्भुतमिदंनिवृत्तंलोकसाक्षिकम् ॥ तपसातेमुनिश्रेष्ठपरितुष्टःपितामहः ६७ अहंतुतवपुत्रस्य
तवचैवमहाव्रत ॥ भृत्यइत्यवगंतव्यःश्लाघ्योस्मियदिकर्मणा ६८ तन्मांपश्यसमापन्नंतवैवाराधनेरतम् ॥ यदिसीदेमुनिश्रेष्ठतवैवस्यात्पराजयः ६९
ऊर्वउवाच ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोऽस्मियस्यतेहंगुरुर्मतः ॥ नास्ति तेतपसानेनभयमद्येहसुव्रत ७० इमांचमायांगृहीष्वममपुत्रेणनिर्मिताम् ॥ निरिंध
नामग्निमयींदुःस्पर्शापावकैरपि ७१ एषातेस्वस्यवंशस्यवशागारिविनिग्रहे ॥ रक्षिष्यत्यात्मपक्षंसपरांश्चप्रहरिष्यति ७२ एवमस्त्वितितांगृह्यप्रणम्यमु
निपुंगवम् ॥ जगामत्रिदिवंहृष्टःकृतार्थोदानवेश्वरः ७३ वरुणउवाच ॥ सैषादुर्विषहामायादेवैरपिदुरासदा ॥ और्वेणनिर्मितापूर्वपावकेनोर्वसूनुना ७४
तस्मिंस्तुव्युत्थितेदैत्येनिर्वीर्येणानसंशयः ॥ शापोह्यस्याःपुरादत्तःसृष्टायेनैवतेजसा ७५

शरणागतं सीदेदुःखंप्राप्स्ये ॥ ६९ ॥ अनेनमामकेन ॥ ७० ॥ निरिंधनांआराधनाद्युत्तेजनानपेक्षाम् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ तस्मिन्हिरण्यकशिपौव्युत्थितेमृतेसति येन
और्वेण त्वज्जीवनावधिपुमायावीर्यवतोनतुततःपरमिति शापरूपमुन्नेयम् ॥ ७५ ॥

भगवान्भवानिन्द्रः ॥ ७६ ॥ सहसंगम्येति अल्पतोयत्वान्मया एकाकिना हंतुमशक्योपि चंद्रसंयोगात् बहुलीभावं प्राप्य और्वाग्निर्वारयितुं शक्यते इत्यर्थः ॥ ७७ ॥ इति हरे
वंशे टीकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ षट्चत्वारिंशोऽध्याये दैत्यमायानिवर्हणं ॥ कालनेमिसमुद्योगः सुरासोऽनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ एवमिति अत्र सोमः शक्रेण प्रार्थितः
स्वपक्षानप्यसुरानक्षिणोदित्युच्यते यद्वा बृहस्पतिर्हि शुक्रो भूत्वेन्द्रस्याभयाय सुरेभ्यः क्षयायेति मैत्रायणि श्रुतेर्वृहस्पतिवच्चंद्रोऽपि रूपभेदं कृत्वा असुरनाशायैवासुरं कर्म कृत्वा तत्साहाय्ये
न महान्तं तारकामयं संग्राममुपक्रांतवानिति समाधेयम् शिशिरायुधं हिमप्रहरणम् ॥ १ ॥ २ ॥ ज्योतिषामीश्वरः सूर्यः तस्यापीश्वरः चंद्रमसावाव सर्वाणि ज्योतींषि महोद्यंत इति श्रुतेः
अयमर्थः यथा पार्थिवं दारुअग्नेर्वर्धकं एवं चांद्रमभः सर्वेषां दिव्यानामविधनानां तेजसां वर्धकं अतश्चंद्रोऽपि सूर्यस्येश्वर इति ॥ ३ ॥ पारेवर्तसि पारेवर्तयसि ॥ ४ ॥ लोकच्छायामयं भूमि

यद्येषा प्रतिहंतव्याकर्तव्यो भगवान्सुखी ॥ दीयतां मे सखा शक्रतो ययोनिर्निशाकरः ७६ तेनाहं सहसंगम्ययादोभिश्च समावृतः ॥ मायामेतां हनिष्यामि
त्वत्प्रसादान्न संशयः ॥ ७७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि और्वाग्निसंभवो नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ४५ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ एवमस्त्वितिसंहृष्टः शक्रस्त्रिदशवर्धनः ॥ संदिदेशाग्रतः सोमं युद्धाय शिशिरायुधम् १ ॥ शक्र उवाच ॥ गच्छ सामे सहायत्वं कुरु पाशधरस्य
वै ॥ असुराणां विनाशाय जयाय च दिवौकसाम् २ त्वमप्रतिमवीर्यश्च ज्योतिषां चेश्वरेश्वरः ॥ त्वन्मयं सर्वलोकानां संरक्ष विदो विदुः ३ क्षयवृद्धीतवाव्य
क्ते सागरस्येव मंडले ॥ परिवर्तस्य होरात्रं कालं जगति योजयन् ४ लोकच्छायामयं लक्ष्मणतवां केशशसंज्ञितम् ॥ न विदुः सोमदेवास्त्वां ये च न क्षत्रयोगिनः ५
त्वमादित्यपथादूर्ध्वं ज्योतिषां चोपरि स्थितः ॥ तमश्चोत्सार्य वपुषा भासयस्य खिलं जगत् ६ श्वेतभानुर्हिमतनुर्ज्योतिषामधिपः शशी ॥ अबद्धकृत्काल
योगात्मा इज्यो यज्ञरसो व्ययः ७ ओषधीशः क्रियायो निरंभो यो निरनुष्णभाक् ॥ शीतांशु रमृताधारश्च पलः श्वेतवाहनः ८ त्वं कांतिः कांतवपुषां त्वं सोमः सोम
वृत्तिनां ॥ सौम्यस्त्वं सर्वभूतानां तिमिरघ्नस्त्वमृक्षराट् ९ तद्रच्छत्वं सहानेन वरुणेन वरूथिना ॥ शमयस्वासुरीं मायां ययाद ह्यामसंगरे १०

प्रतिविंबरूपं अंके उत्संगे अयं भावः यथा दर्पणं प्राप्य परावृत्तानयनरश्मयः श्रीवास्थमेव मुखं दर्पणगतमिव पश्यन्ति एवं चंद्रमंडलं प्राप्य परावृत्तस्ते दूरत्वदोषात् पृथिवीं अव्यक्तरूपा
मिव चंद्रमंडलगतां पश्यन्ति स एव चंद्रे कलंक इत्युपचर्यते देवापि देवा अपि ॥ ५ ॥ ६ ॥ यज्ञरसः सोमरसाहुतिपूर्वकेण वर्षादिरूपेण अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते
आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजा इति स्मृतेः अव्ययः प्रवाहनित्यः ॥ ७ ॥ अंभो यो निरिति यज्ञरसत्वोपपादनम् ॥ ८ ॥ सोमवृत्तानां सोमजो विकानां देवानां ॥ ९ ॥ व
रूथिना सेनावता ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रवृष्टैः प्रकृष्टवर्षैः संवृतं व्याप्तम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रसिताः वृद्धाः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ पाशहस्तेन वरुणेन ग्रथितान् वृद्धा
नस्यूतान् मयोददर्श मायांच और्वीनष्टां ददर्शेत्यध्याहृत्य योज्यम् ॥ २१ ॥ सः मायांसमृजेद्वितृतीयेन संबन्धः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दानवोत्तमः देवगणान् किरन् दान

॥ सोम उवाच ॥ यन्मांवदसियुद्धार्थे देवराज जगत्पते ॥ एष वर्षा मिशिशिरं दैत्यमायापकर्षणम् ११ एतान्मच्छीतनिर्दग्धान् पश्य त्वं हिमवैष्टितान् ॥ वि
मायां न्विमदांश्चैव दानवांस्त्वं महामृधे १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो हिमकरोत्सृष्टाः सबाष्पा हिमवृष्टयः ॥ वेष्टयन्ति स्मतान् वोरान् दैत्यान् मेघगणा इव ॥
१३ तौ पाशशुक्लां शुधरो वरुणेंद्रमहारणे ॥ जघ्नतुर्हिमपातैश्च पाशघातैश्च दानवान् १४ द्वावंबुनाथौ समरे तौ पाशहिमयो धिनौ ॥ मृधे चेरतुरंभोभिः क्षुब्धा
विवमहार्णवौ १५ ताभ्यामाप्लावितं सैन्यं तद्दानवमदृश्यत ॥ जगत्संवर्तकांभोदैः प्रवृष्टैरिव संवृतम् १६ तावुद्यतां शुपाशौ द्वौ शशांकवरुणौ रणे ॥ शमया
मासतुर्मायां देवौ दैतेयनिर्मिताम् १७ शीतां शुजलनिर्दग्धाः पाशैश्च प्रसितारणे ॥ न शेकुश्चलितुं दैत्या विशिरस्का इवाद्रयः १८ शीतां शुनिहतास्ते तु
पेतुर्दैत्या हिमादिताः ॥ हिमप्रावृतसर्वांगानिरूपमाण इवाग्नयः १९ तेषां तु दिवि दैत्यानां विपरीतप्रभाणि च ॥ विमानानि विचित्राणि निपतंत्युत्पतन्ति च ॥
२० तान्पाशहस्तग्रथितां च्छादितान् हिमरश्मिना ॥ मयोददर्श मायां वै दानवान् दिवि दानवः २१ सशिलाजालविततां गंडशैलादृहासिनीम् ॥ पादयो
त्कटकूटाग्रां कंदराकीर्णकाननाम् २२ सिंहव्याघ्रगजाकीर्णानंदंतीमिव यूथपैः ॥ ईहामृगगणाकीर्णापवनाघूर्णितद्रुमाम् २३ निर्मितांस्वेन पुत्रेण क्रौंचेन
दिविकामगाम् ॥ प्रसृतां पार्वतीं मायांसमृजे दानवोत्तमः २४ साश्मशब्दैः शिलावर्षैः संपतद्भिश्च पादपैः ॥ निजघ्ने देवसंघांस्तान् दानवांश्चाप्यजीवयत् २५
नैशाकरीवारुणी च मायैतर्दधतस्ततः ॥ अश्मभिश्चायसघनैः किरन्देवगणान् रणे २६ साश्मसंघातविषमाद्रुमपर्वतसंकटा ॥ अमवद्धोरसंचाराष्टथिवीपर्वतै
रिव २७ नानाहतोश्मभिः कश्चिच्छिलाभिश्चाथ ताडितः ॥ नानिरुद्धोद्रुमगणैर्देवोदृश्यत संयुगे २८ तदपभ्रष्टधनुषं भग्नप्रहरणाविलम् ॥ निःप्रयत्नं सुरा
नीकं वर्जयित्वा गदाधरम् २९ सहियुद्धगतः श्रीमान् ईशो नस्मव्यकंपत ॥ सहिष्णुत्वाज्जगत्स्वामी न बुक्रोधगदाधरः ३० कालज्ञः कालमेवाभः समैक्ष
त्कालमाहवे ॥ देवासुरविमर्दसद्रष्टुकामो जनार्दनः ३१ ततो भगवता दिष्टौ रणे पावकमारुतौ ॥ शमनार्थं प्रवृद्धायामायायामयसृष्टया ३२

वानजीवयत् इति संबन्धः ॥ २५ ॥ मायैतरितिसंधिरार्षः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मयसृष्टयेति षष्ठ्याः सुपांसुलुगित्ययदेश इति प्रांचः गौडास्तुमा
यामयसृष्टायाः प्रवृद्धायाः ॥ शमायवा इत्येवपदं व्युक्रमेण पठन्ति ॥ ३२ ॥

व्यपकर्षतांदूरीकृतवंतौअडभावआर्षः ॥ ३३ ॥ उद्भांतेपादेधृत्वारज्जुखंडवत्शत्रोर्भ्रामणेवेगोययोस्ताभ्यांअतएवप्रवृद्धाभ्याम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ भस्मावयवभूतेषुभ
स्मलेशतांप्राप्तेषु ॥ ३७ ॥ अपविद्धेषुपातितेषु ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ चारित्र्यबंधुषुसदाचारप्रियेषु ॥ ४१ ॥ अभिन्नबंधनेनियतमर्यादे ॥ ४२ ॥ संयानंसम्यगभये
नप्रचरणंतेन ॥ वर्तिषुवर्तमानेषु भावेअभ्युदये ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तन्मयास्तत्प्रधानाः जयेनकृतंप्रियंयेषांतेजयकृतप्रियाःक्रियाइतिपाठेजयकृतपदंकृतजय

ततःप्रवृद्धावन्योन्यंप्रवृद्धौज्वालवाहिनौ ॥ चोदितौविष्णुवाक्येनतांमायांव्यपकर्षताम् ३३ ताभ्यामुद्भांतवेगाभ्यांप्रवृद्धाभ्यांमहाहवे ॥ दग्धासापा
र्वतीमायाभस्मीभूताननाशह ३४ सोनिलोनलसंयुक्तःसोनलश्चानिलाकुलः ॥ दैत्यसेनांददहतुर्युगांतेष्विवमूर्च्छितौ ३५ वायुःप्रधावितस्तत्रपश्चादग्निश्च
मारुतात् ॥ चेरतुर्दानवानीकेक्रीडंतावनलानिलौ ३६ भस्मावयवभूतेषुप्रपतत्सूतपतत्सुच ॥ दानवेषुविनष्टेषुकृतकर्मणिपावके ३७ वातस्कंधापवि
द्धेषुविमानेषुसमंततः ॥ मायाबंधेविनिर्वृत्तेस्तूयमानेगदाधरे ३८ निष्प्रयत्नेषुदैत्येषुत्रैलोक्येमुक्तबंधने ॥ संप्रहृष्टेषुदेवेषुसाधुसाध्वितिसर्वशः ३९ जये
दशशताक्षस्यमयस्यचपराजये ॥ दिक्षुसर्वासुशुद्धासुप्रवृत्तेधर्मसंस्तरे ४० अपावृत्तेचंद्रपथेअयनस्थेदिवाकरे ॥ प्रकृतिस्थेषुलोकेषुनृषुचारित्र्यबंधुषु ४१
अभिन्नबंधनेमृत्यौहूयमानेहुताशने ॥ यज्ञभागिषुदेवेषुस्वर्गार्थेदर्शयत्सुच ४२ लोकपालेषुसर्वेषुदिक्षुसंयानवर्तिषु ॥ भावेतपसिशुद्धानामभावेदुष्टकर्मि
णाम् ४३ देवपक्षेप्रमुदितेदैत्यपक्षेविषादति ॥ त्रिपादविग्रहेधर्मेअधर्मेपादविग्रहे ४४ अपावृत्तेमहाद्वारेवर्तमानेचसत्पथे ॥ स्वधर्मस्थेषुवर्णेषुलोके
स्मिन्नाश्रमेषुच ४५ प्रजारक्षणयुक्तेषुभ्राजमानेषुराजसु ॥ गीयमानासुगाथासुदेवसंस्तवनादिषु ४६ प्रशांतकलुषेलोकेशांतेतपसिदारुणे ॥ अग्निमारुत
योस्तस्मिन्वृत्तेसंग्रामकर्मणि ॥ तन्मयाविमलालोकास्ताभ्यांजयकृतप्रियाः ४७ पूर्वदेवभयंश्रुत्वामारुताग्निकृतंमहत् ॥ कालनेमिरितिख्यातोदानवः
प्रत्यदृश्यत ४८ भास्कराकारमुकुटःशिंजिताभरणांगदः ॥ मंदराचलसंकाशोमहारजतसंवृतः ४९ शतप्रहरणोदग्रःशतबाहुःशताननः ॥ शतशीर्षाःस्थि
तःश्रीमाञ्जशतशृंगइवाचलः ५० कक्षेमहतिसंवृद्धोहिमांतइवपावकः ५१ धूम्रकेशोहरितश्मश्रुर्दंष्ट्रालोष्ठपुटाननः ॥ त्रैलोक्यांतरविस्तारीधारयन्विपु
लंवपुः ५२ बाहुभिस्तुलयन्व्योमक्षिपन्पद्भ्यामहीधरान् ॥ ईरयन्मुखनिश्वासैर्वृष्टिमंतोबलाहकाः ५३

क्रियाइतिव्याख्येयम् ॥ ४७ ॥ पूर्वदेवानांदैत्यानांआगतंभयंपूर्वदेवभयम् ॥ ४८ ॥ शिंजितानिशब्दवन्तिआभरणानिनूपुरादीनितत्सहितानिअंगदानियस्य ॥ ४९ ॥ ५० ॥
कक्षेवने हिमांतेश्रीभेनिदाघइवेतिपाठः ॥ ५१ ॥ दंष्ट्रालंबाहिर्निर्गतदंष्ट्रंओष्ठपुटदंष्ट्रालोष्ठपुटमाननंयस्यसदंष्ट्रालोष्ठपुटाननः ॥ ५२ ॥ वृष्टिमंतःनुमृच्छांदसः वृष्टियुक्तानित्यर्थः ५३ ॥

मंदरोदग्रवर्चसम् स्वर्गश्रेष्ठइंद्रःतद्वद्वर्चोदीप्तिर्यस्यइंद्रतुल्यमित्यर्थः मंदरोमंथशैलेस्यात्स्वर्गमंदारयोरपीतिमेदिनो ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सोच्छ्रयन्तःउच्छ्रयन्नितिच्छेदः पादपूरणार्थःसुलोपः ॥ ६० ॥ मयेनपरेष्वक्तः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांपट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ सप्ताधिकेतुचत्वारिंशकेध्यायेनिरूप्यते कालनेमिसमुद्योगस्त्रिलोकीशासनक्षमः ॥ दानवान्पिप्रीषुः आप्यायितुमिच्छुः प्रोञ्जतर्पणेऽस्यरूपम् तपांतिग्रोष्मांते ॥ १ ॥ २ ॥ तेपूर्वभयसंत्रस्ताअपिपश्चादभीताः

तिर्यगायतरक्ताक्षंमंदरोदग्रवर्चसम् ॥ दिधक्षंतमिवायांतं सर्वान्देवगणान्मृधे ५४ तर्जयंतं सुरगणान्छादयंतं दिशोदश ॥ संवर्तकालेषु धितं दृप्तं मृत्युमिवोत्थितम् ५५ सुतलेनोच्छ्रितवताविपुलांगुलिपर्वणा ॥ माल्याभरणपूर्णेन किंचिच्चालितवर्मणा ५६ उच्छ्रितेनाग्रहस्तेन दक्षिणेन वपुष्मता ॥ दानवान्देवनिहतानुत्तिष्ठध्वमितिब्रुवन् ५७ तं कालनेमिं समरेद्विषतां कालसन्निभम् ॥ वीक्षंति स्म सुराः सर्वे भयविक्रवमानसाः ५८ तं स्म वीक्षंति भूतानि क्रमंतं कालनेमिनम् ॥ त्रिविक्रमं विक्रमंतं नारायणमिवापरम् ५९ सोच्छ्रयन् प्रथमं पादं मारुताघूर्णितांबरः ॥ प्राकामदसुरोद्युद्धे त्रासयन् सर्वदेवताः ६० समयेनासुरेद्रेण परिष्वक्तः क्रमन्रणे ॥ कालनेमिर्बभौ दैत्यः स विष्णुरिव मंदरः ६१ अथ विव्यथिरे देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ दृष्ट्वा कालमिवायांतं कालनेमिं भयावहम् ६२ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दानवांश्चापि पिप्रीषुः कालनेमिर्महासुरः ॥ व्यवर्धत महातेजास्तपांते जलदोयथा १ त्रैलोक्यांतर्गतं तंतुदृष्ट्वा ते दानवेश्वराः ॥ उत्तस्थुरपरिश्रान्ताः प्राप्येवामृतमुत्तमम् २ ते भीता भयसंत्रस्ता मयतारपुरोगमाः ॥ तारकामयसंग्रामे सततं जयकांक्षिणः ॥ रेजुरायोधनगता दानवा युद्धकांक्षिणः ३ अस्त्रमभ्यस्यतां तेषां व्यूहं च परिधावताम् ॥ प्रेक्षतां चाभवत्प्रीतिर्दानवं कालनेमिनम् ४ ये तु तत्र मयस्यासन् मुख्या युद्धपुरःसराः ॥ तेपि सर्वे भयं त्यक्त्वा हृष्टा योद्धुमुपस्थिताः ५ मयस्तारो वराहश्च हयग्रीवश्च वीर्यवान् ॥ विप्रचित्सुतः श्वेतः खरलंबावुभावपि ६ अरिष्टो बलिपुत्रस्तु किशोरोऽष्टौ तथैव च ॥ स्वर्भानुश्चामरप्रख्यो वक्रयोधी महासुरः ७ एतेऽस्त्रविदुषः सर्वे सर्वतपसिसुव्रताः ॥ दानवाः कृतिनो जग्मुः कालनेमिनमुत्तमम् ८ ते गदाभिश्च गुर्वीभिश्च केश्वसपरश्वयैः ॥ अश्मभिश्चाद्रिसदृशैर्गंडशैलैश्च दंशितैः ९ पट्टिशैर्भिदिपालैश्च परिधैश्चोत्तमायुधैः ॥ वातनीभिश्च गुर्वीभिः शतघ्नीभिस्तथैव च १० कालकल्पैश्च मुसलैः क्षेपणीयैश्च मुद्गरैः ॥ युगैर्यत्रैश्च निर्मुक्तैर्गलैश्च अग्रताडितैः ११ दोर्भिश्चायतपीनांसैः पाशैः प्रासैश्च मूर्च्छितैः ॥ सर्पैर्ललिह्यमानैश्च विसर्पद्विश्च सायकैः १२

वीतभयसंत्रासा इति पाठे भाविनी आत्मोच्छेदशंकासंत्रासः सैव तात्कालिकतारकामयसंग्रामेतारानिमित्तप्रवृत्ते युद्धे ॥ ३ ॥ अभ्यस्यतां पुनः पुनः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अस्त्रविदुषः अस्त्रविद्वांसः ॥ ८ ॥ गदादिभिरुपलक्षिताः संतो योद्धुं जग्मु रित्यनुपंजनीयम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ दीप्तशस्त्राण्येवप्रवराः विद्युतोयस्याम् प्रचरेतियुक्तःपाठः निमीलितान्यस्तंगतानिनक्षत्राणिदेवतारूपाणियस्याम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ २० ॥ दर्पस्यक्षमापराक्रममयम् विनयस्यचक्षमापराक्रममयमितियोजना दृष्टेषुदैत्येषुदेवानांक्षमापूर्वकः पराक्रमस्तद्वधांतःविनोतेषुदेवेषुदैत्यानांपराक्रमपूर्विका
 क्षमादेवैर्द्रैश्वर्यसहनांता ॥ २१ ॥ भीमाः निर्भयाः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दैत्यानांस्वनान्निर्दधुः अंतर्हितांश्चक्रुः दैत्यमंतर्दधुःस्वनमितिपाठेदैत्यानामिमंदैत्यमित्य

वज्रैःप्रहरणीयैश्वदीप्यमानैश्चतोमरैः ॥ विकोशैश्चासिभिस्तीक्ष्णैःशूलैश्चशितनिर्मलैः १३ तेवैसंदीप्तमनसःप्रगृहीतोत्तमायुधाः ॥ कालनेमिंपुरस्कृत्यतस्थुः
 संग्राममूर्धनि १४ सादीप्तशस्त्रप्रवरादैत्यानांशुशुभेचमूः ॥ द्यौर्निमीलितनक्षत्रासवनेवांबुदागमे १५ देवतानामपिचमूरुरुचेशक्रपालिता ॥ दी
 प्ताशीतोष्णतेजोभ्यांचंद्रभास्करवर्चसा १६ वायुवेगवतीसौम्यातारागणपताकिनी ॥ तोयदाविद्ववसनाग्रहनक्षत्रहासिनी १७ यमेन्द्रधनदैर्गुप्तावरुणेनच
 धीमता ॥ संप्रदीप्ताग्निपवनानारायणपरायणा १८ सासमुद्रौघसदृशीदिव्यादेवमहाचमूः ॥ रराजास्रवतीभीमायक्षगंधर्वशालिनी १९ तयोश्चम्बोस्तदा
 तत्रबभूवससमागमः ॥ द्यावापृथिव्योःसंयोगोयथास्याद्युगपर्यये २० तद्युद्धमभवद्दोरंदेवदानवसंकुलम् ॥ क्षमापराक्रममयंदर्पस्यविनयस्यच २१ निश्च
 क्रमुर्बलाभ्यांतुताभ्यांभीमाःसुरासुराः ॥ पूर्वापराभ्यांसंरब्धाःसागराभ्यामिवांबुदाः २२ ताभ्यांबलाभ्यांसंहृष्टाश्चेरुस्तेदेवदानवाः ॥ वनाभ्यांपार्वती
 याभ्यांपुष्पिताभ्यांयथागजाः २३ समाजग्मुस्ततोभेरीःशंखान्दध्मुश्चनैकशः ॥ सशब्दोद्यांभुवंचैवदिशश्चसमपूरयत् २४ ज्याघाततलनिर्घोषोधनुषां
 कूजितानिच ॥ दुंदुभीनांनिनदतांदैत्यानांनिर्दधुःस्वनान् २५ तेन्योन्यमभिसंपेतुःपातयंतःपरस्परम् ॥ बभञ्जुर्बाहुभिर्बाहून्द्वंद्वमन्येयुयुत्सवः २६
 देवतास्त्वशनीघोराःपरिधांश्चोत्तमायसान् ॥ ससर्जुराजौनिस्त्रिशान्गदागुर्वीश्चदानवाः २७ गदानिपातैर्भग्नांगाबाणैश्चशकलीकृताः ॥ परिपेतुर्भृशंकेचि
 न्युजाःकेचित्ससर्जिरे २८ ततोरथैःसतुरगैर्विमानैश्चाशुगामिभिः ॥ समीयुस्तेतुसंरब्धारोषादन्योन्यमाहवे २९ संवर्तमानाःसमरेविवर्ततस्तथापरे ॥ र
 थारथैर्निरुध्यंतेपदाताश्चपदातिभिः ३० तेषांरथानांतुमुलःसशब्दःशब्दवाहिनाम् ॥ बभूवाथप्रसक्तानांनभसीवपयोमुचा ३१ बभञ्जिरेरथान्केचित्केचि
 त्संसृदितारथैः ॥ संबाधमेकेसंप्राप्यनशेकुश्चलितुंरथाः ३२ अन्योन्यस्याभिसमरेदोभ्यामुत्क्षिप्यदर्पिताः ॥ संह्रादमानाभरणाजघ्नुस्तत्रासिचर्मिणः ३३

रथैः ॥ २५ ॥ २६ ॥ ससर्जुःप्रत्युक्तवतः ॥ २७ ॥ न्युब्जाउपरिपृष्टाः ससर्जिरेसृष्टाःकृताइतियावत् ॥ २८ ॥ २९ ॥ संवर्तमानाःसंमुखंगच्छंतः विवर्तमानाःपरावर्ततः
 ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अन्योन्यस्यदेहंदोभ्यामुत्क्षिप्यनिवार्यजग्मुः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कालनेमिःहिरण्यकशिपोःपुत्रःपितरंमेजघनैकइतिवाक्यशेषात् अंबुदोवृत्तिरूपत्वात्पूर्यमाणोविवर्द्धते ॥ ३७ ॥ गात्रेविनिष्पेषुः गात्रसंगमत्रा
तूचूर्णोभूताइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अस्यमेघेनसाम्यमापादयति क्रोधादिति निष्पिनष्टोतिनिष्पेषःपेषणकर्ताअग्निरूपोनिष्पेषोऽशानिःतन्मिश्रःपवनोयासुताःअर्चिषः ॥ ३९ ॥ ४०
॥ ४१ ॥ ग्रस्तशिखेनमेरुणादैत्यस्यउद्धूतवसनेनमेरुस्थरत्नभासांचसाम्यम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ शस्त्राःविशसनकर्तारः निस्त्रिंशाःखड्गापेतैः बाहुभिः बलिभिःइतिवापाठः

अस्त्रैरन्येविनिर्भिन्नारक्तवेमुहतायुधि ॥ क्षरजलानांसदृशाजलदानांसमागमे ३४ तदस्त्रशस्त्रग्रथिताक्षिसोरक्षिमगदाविलम् ॥ देवदानवसंक्षुब्धसंकुलंयुद्ध
माबभौ ३५ तद्दानवमहामेघं देवायुधतडित्प्रभम् ॥ अन्योन्यबाणवर्षतद्युद्धंदुर्दिनमाबभौ ३६ एतस्मिन्नंतरेकुद्धःकालनेमिर्महासुरः ॥ व्यवर्द्धतसमुद्रौ
वैःपूर्यमाणइवांबुदः ३७ तस्यविद्युच्चलापीडाःप्रदीप्ताशनिवर्षिणः ॥ गात्रेनगशिरप्रख्याविनिष्पेषुर्बलाहकाः ३८ क्रोधान्निःश्वसतस्तस्यभ्रूभेदस्वेदवर्षि
णः ॥ साग्निनिष्पेषपवनामुखान्निश्चेरुरर्चिषः ३९ तिर्यगूर्द्ध्वचगगनेववृधुस्तस्यबाहवः ॥ पंचास्यःकृष्णवपुषोल्लिहानाइवोरगाः ४० सोमजालैर्बहुवि
धैर्धनुर्भिःपरिवैरपि ॥ दिव्यैराकाशमावब्रेपर्वतैरुच्छ्रितैरिव ४१ सोनिलोद्धूतवसनस्तस्थौसंग्राममूर्द्धनि ॥ संध्यातपग्रस्तशिखःसार्चिर्मैरुरिवापरः
४२ ऊरुवेगप्रतिक्षिप्तैःशैलशृंगाग्रपादपैः ॥ अपातयद्देवगणान्बज्रेणेवमहागिरीन् ४३ बाहुभिःशस्त्रानिस्त्रिशैश्छिन्नभिन्नशिरोरसः ॥ नशेकुञ्चलितुं देवाः
कालनेमिहतायुधि ४४ मुष्टिभिर्निहताःकेचित्केचिच्चविदलीकृताः ॥ यक्षगंधर्वपतयःपेतुःसहमहोरगैः ४५ तेनवित्रासितादेवाःसमरेकालनेमिना ॥ न
शेकुर्यन्तवंतोपिप्रतिकर्तुंविचेतसः ४६ तेनशक्रःसहस्राक्षःस्तांभितःशरबंधनैः ॥ ऐरावतगतःसंख्येचलितुंनशशाकह ४७ निर्जलांभोदमदृशानिर्जलार्ण
वसप्रभः ॥ निर्व्यापारःकृतस्तेनविपाशोवरुणोमृधे ४८ रणेवैश्रवणस्तेनपरिवैःकालरूपिभिः ॥ वयलपल्लोकपालेशस्त्याजितोधनदक्रियाम् ४९ यमः
सर्वहरस्तेनदंडप्रहरणोरणे ॥ याम्यामवस्थांसमरेनीतःस्वांदिशमाविशत् ५० सलोकपालानुत्साद्यकृत्वातेषांचकर्मतत् ॥ दिक्षुसर्वासुदेहंस्वंचतुर्धाविद
धेतदा ५१ सनक्षत्रपथंगत्वादिव्यंस्वर्भानुदर्शितम् ॥ जहारलक्ष्मींसोमस्यतंचास्यविषयमहत् ५२ चालयामासशीतांशुंस्वर्गद्वाराच्चभास्कम् ॥ सा
यनंचास्यविषयंजहारदिनकर्मच ५३ सोमिंदेवमुखेदृष्ट्वाचकारात्ममुखेस्वयम् ॥ वायुंचतरसाजित्वाचकारात्मवशानुगम् ५४

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ स्तंभितः बद्धः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्रियायुद्धादिरूपाम् ॥ ४९ ॥ याम्यां इतरेषां यमेन संपादनोयां अचेतनतमिति यावत् ॥ ५० ॥ तेषां तत्कर्मदि
शां पालनं कृत्वा कुर्वन् चतुर्धा देहं विदधे अन्येभ्योऽपि दृश्यं तदिति कृत्रः कर्तारिव निपुणो गमश्च ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इतिहरिवंशोटीकायांसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ कालनेमिवधःप्रोक्तश्चत्वारिंशेष्टसंयुते ॥ इंद्रादीनांनिज
स्थानस्थापनंविष्णुनाकृतम् ॥ १ ॥ पंचेति विपरीतेनअसात्विकेनकर्मणानअभ्यवर्ततनोपतस्थुः ॥ १ ॥ तेषांवेदादीनाम् ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वारूढंशिखिनं चूडामंतम् ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ दानवर्षिणामित्यार्षोदैव्याभावः दानैःवर्षणशीलानामितिवा ॥ ६ ॥ अशाम्यःशमयितुमशक्यः ॥ ७ ॥ विघृणोनिर्दयःअस्त्रोअस्त्रवान् बालवन्निर्लज्जश्च सोमंतस्य

ससमुद्रात्समानीयसर्वाश्चसरितोबलात् ॥ चकारात्मवशेवीर्याद्देहभूताश्चसिंधवः ५५ अपःस्ववशगाःकृत्वादिविजायाश्चभूमिजाः ॥ स्थापयामासजगतीं
सुगुप्तांधरणीधरैः ५६ सस्वयंभूरिवाभातिमहाभूतपतिर्महान् ॥ सर्वलोकमयोदैत्यःसर्वलोकभयावहः ५७ सलोकपालैकवपुश्चंद्रसूर्यग्रहात्मवान् ॥ पाव
कानिलसंधातोरराजयुधिदानवः ५८ पारमेष्ठ्येस्थितःस्थानेलोकानांप्रभवात्यये ॥ तुष्टुवुस्तंदैत्यगणादेवाइवपितामहम् ५९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषु
हरिवंशेहरिवंशपर्वणिआश्चर्यतारकामयेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पंचतंनाभ्यवर्ततविपरीतेनकर्मणा ॥ वेदोधर्मःक्षमा
सत्यंश्रीश्चनारायणाश्रया १ सतेषामनुपस्थानात्सक्रोधोदानवेश्वरः ॥ वैष्णवंपदमन्विच्छन्ययौनारायणांतिकम् २ सददर्शसुपर्णस्थंशंखचक्रगदा
धरम् ॥ दानवानांविनाशायभ्रामयंतंगदांशुभाम् ३ सजलांभोदसदृशंविद्युत्सदृशवाससम् ॥ स्वारूढंस्वर्णपत्राढ्यंशिखिनंकाश्यपंस्वगम् ४ दृष्ट्वादै
त्यविनाशायरणेसुस्थमवस्थितम् ॥ दानवोविष्णुमक्षोभ्यंभभाषेक्षुब्धमानसः ५ अयंसरिपुरस्माकंपूर्वेषांदानवर्षिणाम् ॥ अर्णवावासिनश्चैवमधोवैकैट
भस्यच ६ अयंसविग्रहोस्माकमशाम्यःकिलकथ्यते ॥ येननःसंयुगेष्वद्याबहवोदानवाहताः ७ अयंसनिघृणोयुद्धेस्त्रीबालनिरपत्रपः ॥ येनदानवनारी
णांसीमंतोद्धरणंकृतम् ८ अयंसविष्णुर्देवानांवैकुण्ठश्चदिवौकसाम् ॥ अनंतोभोगिनामप्सुस्वयंभूश्चस्वयंभुवः ९ अयंसनाथोदेवानामस्माकंविप्रियेस्थितः ॥
अस्यक्रोधेनमहताहिरण्यकशिपुर्हतः १० अस्यच्छायांसमासाद्यदेवामखमुखेस्थिताः ॥ आप्यंमहर्षिभिर्दत्तमश्रुवंतित्रिधाहुतम् ११ अयंसनिधनेहे
तुःसर्वेषांदेवविदिषाम् ॥ यस्यतेजःप्रविष्टानिकुलान्यस्माकमाहवे १२ अयंसकिलयुद्धेषुसुरार्थेत्यक्तजीवितः ॥ सवितुस्तेजसातुल्यंचक्रंक्षिप
तिशत्रुषु १३

केशवेशस्यउद्धरणंमुंडनमित्यर्थः ॥ ८ ॥ देवानांअदितिपुत्राणांमध्येविष्णुर्वामनःदिवौकसांवसुहृद्वादीनांवैकुण्ठःकल्पांत्येकंठितधामानंतःशेषःस्वयंभुवःब्रह्मणोपिस्वयंभूःधातु
र्धातेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ छायांपक्षेकोटिम् त्रिधाअंगप्रधानप्रायश्चित्तभेदेनत्रिप्रकारं नित्यनैमित्तिककाम्यभेदेनवा गार्हपत्याद्युपाधिभेदेनेतिप्रांचः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

अतिक्रान्तस्यकालस्यअतिक्रान्तिकालेकृतस्यदैत्यवधस्यफलंआत्मवधम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ जात्यन्तरंमत्स्यादिरूपम् ॥ १७ ॥ अनन्तःआकाशवत्व्यापकोमूर्तिरहितोपि
भूत्वाआविर्भूय पद्मनाभत्वेनरूपेणतन्नाम्नाचख्यातइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ देवतानांअरणिरिवमातेत्यर्थः ॥ २० ॥ विनक्षयतिअदर्शनंगमिष्यति तथाजन्मांतरेप्यनेनसह
वैरंभाविष्यत्येवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२॥२३॥दैत्यत्वंअल्पदर्पबलोऽपि क्रोधादसद्वदन्स्थितःक्षमामतीत्यचभाषसे अतस्त्वमात्मनोदोषैरेवहतः ॥ २४ ॥ नतत्रेतियोषितःपुरस्तात्

अयंसकालोदैत्यानांकालभूतेमयिस्थिते ॥ अतिक्रान्तस्यकालस्यफलंप्राप्स्यतिदुर्मतिः१४दिष्टयेदानींसमक्षंमेविष्णुरेषसमागतः ॥ अद्यमद्वाणनिष्पिष्टोमामे
वप्रणमिष्यति १५ यास्याम्यपचितिदिष्ट्यापूर्वेषामथसंयुगे ॥ इमंनारायणंहत्वादानवानांभयावहम् १६ क्षिप्रमेववधिष्यामिरणेनारायणाश्रितान् ॥ जा
त्यन्तरगतोप्येषमृधेबाधतिदानवान् १७ एषोऽनन्तःपुराभूत्वापद्मनाभइतिस्मृतः ॥ जघानैकार्णवेधारेतोबुभौमधुकैटभौ ॥ विनिवेश्यस्वकेऊरौनिहतौदा
नवेश्वरौ १८ द्विधाभूतंवपुःकृत्वासिंहाद्वैनरसंस्थितम् ॥ पितरंमेजघानैकोहिरण्यकशिपुंपुरा १९ शुभंगर्भमधत्तेममदितिर्देवतारणिः ॥ यज्ञकालेबले
र्योवैकृत्वावामनरूपताम् ॥ त्रींलोकानाजहारैकःक्रममाणस्त्रिभिःक्रमैः २० भूयस्त्विदानींसमरेसंप्राप्तेतारकामये ॥ मयासहसमागम्यसहदेवैर्विनक्षयति
२१ सएवमुक्त्वाबहुधाक्षिपन्नारायणंरणे ॥ वाग्भिरप्रतिरूपाभिर्युद्धमेवाभ्यरोचयत् २२ क्षिप्यमाणोसुरेन्द्रेणनचुकोपगदाधरः ॥ क्षमाबलेनमहतासस्मि
तंवाक्यमब्रवीत् २३ अल्पदर्पबलोदैत्यःस्थितःक्रोधादसद्वदन् ॥ हतस्त्वमात्मनोदोषैःक्षमांयोतीत्यभाषसे २४ अधमस्त्वंममतोधिगेतत्तववाग्बलं ॥
नतत्रपुरुषाःसंतियत्रगर्जंतियोषितः २५ अहंत्वादैत्यपश्यामिपूर्वेषामार्गगामिनाम् ॥ प्रजापतिकृतंसेतुंकोभिच्चास्वस्तिमान्मवेत् २६ अद्यत्वांनाशायि
ष्यामिदेवव्यापारकारकम् ॥ स्वेषुस्वेषुचस्थानेषुस्थापयिष्यामिदेवताः २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंब्रुवतितदाक्यंमृधेश्रीवत्सधारिणि ॥ जहास
दानवःक्रोधात्हस्तांश्चक्रेचसायुधान् २८ सबाहुशतमुद्यम्यसर्वास्त्रग्रहणंरणे ॥ क्रोधाद्विगुणरक्ताक्षोविष्णुंवक्षस्यताडयत् २९ दानवाश्चापिसमरेमयतारपु
रोगमाः ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिंशादृष्ट्वाविष्णुमथाद्रवन् ३० सताड्यमानोतिबलैर्दैत्यैःसर्वायुधोद्यतैः ॥ नचचालहरिर्युद्धेऽकंप्यमानइवाचलः ३१ संसक्तश्च
सुपर्णेनकालनेमीमहासुरः ॥ सर्वप्राणेनमहतीं गदामुद्यम्यबाहुभिः ३२ मुमोचज्वलितांघोरांसंरब्धोगरुडोपरि ॥ कर्मणातेनदैत्यस्यविष्णुर्विस्मयमागतः ३३

गर्जनंनमरणावहंतत्रपुरुषांतराभावात् अत्रणेतुतत्सत्वात्तवमृत्युरेवास्तीतिभावः ॥ २५ ॥ तदेवाह अहमितिसेतुंधर्ममर्यादांस्वस्तिमान्कुशली ॥ २६ ॥ व्यापारःस्वास्थ्यप्र
च्युतिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वप्राणेनसर्वबलेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ आत्मनोवपुःदेहांतरंगरुडरूपम् ॥ ३५ ॥ व्यवर्द्धेति ॥ ३६ ॥ सइति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अंवैः वस्त्रैः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सुवर्णनेमिपर्यंतं सुवर्णमयोनेमेश्वक्रधारा
याः पर्यंतः प्रांतदेशो यस्य तत् वज्रनाभदृढमध्यम् ॥ ४१ ॥ स्वकृदाममालाविततम् स्वग्रूपाणां दाम्नां मालापरंपरातद्वत् विततं अलातचक्रवदतिवेगात् प्रयोक्तुर्हस्तमारभ्य लक्ष्यप्रदे
शपर्यंतं अविच्छिन्नधारं विभातीत्यर्थः कामरूपिणतिसकृत्प्रयुक्तमपि प्रयोक्तुमिच्छारेयास्थूलसूक्ष्मकजुतिर्यगादिरूपाणि दधानं पुंस्त्वं तु सर्वत्र तदीधृष्टातृद्राभिप्रायेण ॥ ४२ ॥

यदा तस्य सुपर्णस्य पतितामूर्ध्नि सा गदा ॥ तदा गमत्पदाभूमिं पक्षीव्यथितविग्रहः ३४ लोष्टैरिष्टैः शिलाभिश्च वज्रप्रहरणैस्ततः । जघ्रुस्ते समरे विष्णुं गोपालं च
महारणे ॥ भ्रमन्तं घूर्णमानं च स्तुतिं देवाः प्रचक्रिरे । जयदेव महाबाहो मधुकैटभनाशन ॥ हिरण्यकशिपोर्वक्षो नखलाङ्गलदारण । उत्तस्थौ चरणाद्विष्णुरम
रैः संस्तुतः पुरा ॥ हतं विष्णुं समाज्ञाय शंखं दध्मौ स दानवः । मृदंगाश्च त्रिधा तत्र वादयन्तो महासुराः ॥ तालाश्रयाश्च न नृतुर्महोत्सव इवाबभौ ॥ सुपर्णं व्यथि
तं दृष्ट्वा क्षतं च वपुरात्मनः ॥ क्रोधात् संरक्तनयनो वैकुण्ठश्चक्रमाददे ३५ व्यवर्द्धत च वेगेन सुपर्णेन समं प्रभुः ॥ भुजाश्चास्य व्यवर्धंत व्याप्तुर्वन्तो दिशो दश ३६ सदि
शः प्रदिशश्चैव खंचगांचैव पूरयन् ॥ ववृधे स पुनर्लोकान् क्रांतुकाम इवौजसा ३७ तं जयाय सुरेन्द्राणां वर्द्धमानं नभस्तले ॥ ऋषयः सह गंधर्वस्तुष्टुवुर्मधुसूदनम् ३८
सद्यां किरीटं नलिखन् साभ्रमंबरमंबरैः ॥ पद्भ्यामाक्रम्य वसुधां दिशः प्रच्छाद्य बाहुभिः ३९ सूर्यस्य रश्मितुल्या भंसहस्रारमरिक्षयम् ॥ दीप्ताग्नि सदृशं वोरं दर्श
नीयं सुदर्शनम् ४० सुवर्णनेमिपर्यंतं वज्रनाभं भयावहम् ॥ मेदोमज्जास्थिरुधिरैर्दिग्धं दानवसंभवैः ४१ अद्वितीयं प्रहारेषु क्षुरपर्यंतं मंडलम् ॥ स्वकृदाममाला
विततं कामगं कामरूपिणम् ४२ स्वयं स्वयं भुवा सृष्टं भयदं सर्वविद्विषाम् ॥ महर्षिरोषैराविष्टं नित्यमाहवदार्पितम् ४३ क्षेपणाद्यस्य मुह्यंतिलोकाः सस्थाणुजं
गमाः ॥ क्रव्यादानि च भूतानि तृप्तिं यांति महाहवे ४४ तमप्रतिमकर्माणं समानं सूर्यवर्चसा ॥ चक्रमुद्यम्य समरे क्रोधदीप्तो गदाधरः ४५ संमुष्णन् दानवं तेजः
समरे स्वेन तेजसा ॥ चिच्छेद बाहुं चक्रेण श्रीधरः कालनेमिनः ४६ तन्न वक्रशतं वोरं साग्निचूर्णाद्विहासिनम् ॥ तस्य दैत्यस्य चक्रेण प्रममाथ बलाद्धरिः ४७ स
च्छिन्नबाहुर्विशिरानप्राकंपत दानवः ॥ कबंधो वस्थितः संख्ये विशाख इव पादपः ४८ तं वितत्य महापक्षौ वायोः कृत्वा समजवम् ॥ उरसा पातयामास गरुडः
कालनेमिनम् ४९ स तस्य देहो विमुखो विशाखः स्वात्परिभ्रमन् ॥ निपपात दिवं त्यक्त्वा शोभयन् धरणीतलम् ५० तस्मिन्निपतिते दैत्ये देवाः सर्पिगणास्तदा ॥
साधुसाध्वितिवैकुण्ठं समेताः प्रत्यपूजयन् ५१ अपरे ये तु दैत्या वैयुद्धे दुष्टपराक्रमाः ॥ ते सर्वे बाहुभिर्व्याप्तानशे कुश्वलितुं रणे ५२ कांश्चित्केशेषु जग्राह कांश्चित्कं
ठेभ्य पीडयत् ॥ पाटयत्कस्यचिद्वक्त्रं मध्ये कांश्चिदथाग्रहीत् ५३

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ साग्निचूर्णानि आग्नेयौषधवलेन गोलकोत्क्षेपणयंत्राणि तेषामिव अट्टहासो महाशब्दः तद्युक्तं साग्निचूर्णाद्विहासिनं वक्रशतं पुंस्त्वमार्ष ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ बाहुभिः दिशः प्रच्छाद्य बाहुभिरिति प्रागुक्तलक्षणैः हरेरेति शेषः व्याप्ताः आक्रांताः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ विमर्देदैत्यानां विनाशो निवृत्ते जाते सति ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ निर्यातय प्रयच्छ मृधे त्वयैवानिहतकंटकम्
॥ ६५ ॥ ६६ ॥ देहैर्देहोन्द्रियादिभिः श्रवणविहितैर्मद्राक्यश्रवणे सादरैः करणैरिन्द्रपुरस्कृत्य मद्राक्यं श्रूयतामित्यन्वयः ॥ ६७ ॥ अस्मिन्नः अस्माभिः ॥ ६८ ॥ वैरोचानिर्बलिः स्व

ते गदाचक्रनिर्दग्धागतसत्त्वागतासवः ॥ गगनात् भ्रष्टसर्वाङ्गानिपेतुर्धरणीतले ५४ तेषु सर्वेषु दैत्येषु हतेषु पुरुषोत्तमः ॥ तस्यौशक्रप्रियंकृत्वाकृतकर्मागदा
धरः ५५ तस्मिन् विमर्दे निवृत्ते संग्रामे तारकामये ॥ तं देशमाजगामा शुब्रह्मालोकपितामहः ५६ सर्वैर्ब्रह्मर्षिभिः सार्धं गन्धर्वैः साप्सरोगणैः ॥ देवदेवो हरिर्दे
वं पूजयन्वाक्यमब्रवीत् ५७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कृतं देवमहत्कर्म सुराणां शल्यमुद्धृतम् ॥ वधेनानेन दैत्यानां वयं हि परितोषिताः ५८ यो यं हतस्त्वया विष्णो का
लनेमी महासुरः ॥ त्वमेकोस्य मृधे हंतानान्यः कश्चन विद्यते ५९ एष देवान्परिभवं लोकांश्च सचराचरान् ॥ ऋषीणां कदनं कृत्वामामपि प्रतिगर्जति ६० त
देनेन तयो ग्रेण परितुष्टोऽस्मि कर्मणा ॥ यदयं कालतुल्या भः कालनेमी निपातितः ६१ तदा गच्छ स्वभद्रं ते गच्छाम दिवमुत्तमम् ॥ ब्रह्मर्षयस्तां तत्र स्थाप्रतीक्षं
ते स दोगताः ६२ अहं महर्षयश्चैव तत्र त्वां वदतां वर ॥ विधिवच्चार्चयिष्यामो गीर्भिर्दिव्याभिरच्युत ६३ किंचाहं तव दास्यामि वरं वरभृतां वर ॥ सुरेष्वपि स
दैत्येषु वराणां वरदो भवान् ६४ निर्यातयैतत्रैलोक्यं स्फीतं निहतकंटकम् ॥ अस्मिन्नेव मृधे विष्णो शक्राय सुमहात्मने ६५ एवमुक्तो भगवता ब्रह्मणा हरिरव्ययः
देवान्शक्रमुखान्सर्वानुवाच शुभया गिरा ६६ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ श्रूयतां त्रिदशाः सर्वे यावन्तोत्र समागताः ॥ श्रवणाविहितैर्देहैः पुरस्कृत्य पुरंदरम् ६७
अस्मिन्नः समरे सर्वे कालनेमी मुखहताः ॥ दानवा विक्रमोपेताः शक्रादपि महत्तराः ६८ तस्मिन् महतिसंक्रंदे द्वावेव तु विनिःसृतौ ॥ वैरोचनश्च दैत्येन्द्रः स्वर्भा
नुश्च महाग्रहः ६९ तदिष्टां भजतां शक्रो दिशं वरुण एव च ॥ याम्यां यमः पालयतामुत्तरां च धनाधिपः ७० ऋक्षैः सह यथा योगं काले चरतु चंद्रमाः ॥ अब्दं ऋ
तुमुखं सूर्यो भजतामयनैः सह ७१ आज्यभागाः प्रवर्त्ततां सदस्यैरभिपूजिताः ॥ हूयन्तामग्नयो विप्रैर्वेददृष्टेन कर्मणा ७२ देवाश्च बलिहोमेन स्वाध्यायेन
महर्षयः ॥ श्राद्धेन पितरश्चैव तृप्तिं यांतु यथापुरा ७३ वायुश्च रतुमार्गस्थसिन्धुदीप्यतु पावकः ॥ त्रयो वर्णाश्च लोकांस्त्रीन्वर्द्धयन्त्वात्मजैर्गुणैः ७४ कृत
वः संप्रवर्त्ततां दीक्षणीयैर्द्विजातिभिः ॥ दक्षिणाश्चोपवर्त्ततां यथार्हं सर्वसन्निभाम् ७५ गाश्च सूर्यो रसान्सोमो वायुः प्राणाश्च प्राणिषु ॥ तर्पयन्तः प्रवर्त्ततां शिवैः सौ
म्यैश्च कर्मभिः ७६ यथावदनुपूर्व्येण महेंद्रसलिलोद्भवाः ॥ त्रैलोक्यमातरः सर्वा सागरं यांतु निम्नगाः ७७

भानुः राहुः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ त्रिधागार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयरूपेण आत्मजैः स्वाभाविकैर्गुणैर्धर्मैः शमोदमस्तपःशौचमित्यादिना गीतासूपादिष्टैः
॥ ७४ ॥ ७५ ॥ गाः चक्षुषि ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥ विश्रंभः विश्वासः वः युष्माभिः क्षुद्राः वंचकाः ॥ ७९ ॥ संस्थितिः मर्यादा ॥ ८० ॥ मोहं विपर्ययबुद्धिं यथा धर्ममप्यधर्म इति त्यक्ष्यंति अधर्ममपि धर्म इति मत्वा नुष्ठास्यंति ॥ ८१ ॥ अभयमिति च्छेदः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशोक्त्या अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ पंचाशोऽध्याय एको नेत्रह्रलोकस्य वर्णनं ॥ तत्रापि यजनं विष्णोर्मुनिभिः कृतमीर्यते ॥ १ ॥ ब्रह्मणा सलिलं सलिलाश्रयं कमलं योनिः उत्पत्तिस्थानं यस्य तेन ॥ १ ॥ नीतो ब्रह्मलोकमित्यनुकूप्यते ॥ २ ॥ उपास्त उपास्ते ३ आसतः आद

दैत्येभ्यस्त्यज्यतां भीश्वशांतिं ब्रजत देवताः ॥ स्वस्तिवोस्तु गमिष्यामि ब्रह्मलोकं सनातनम् ७८ स्वगृहे सर्वलोके वा संग्रामे वा विशेषतः ॥ विश्रंभो हि नमंत व्योनि त्वं क्षुद्रा हि दानवाः ७९ छिद्रेषु प्रहरंत्येतेन चैषां संस्थितिर्ध्रुवा ॥ सौम्यानामृजुभावानां भवतां चार्जवे मतिः ८० अहं तु दुष्टभावानां युष्मासु सुदुरात्मनाम् ॥ असम्यग् वर्तमानानां मोहं दास्यामि देवताः ८१ यदा च सुदुराधर्षे दानवेभ्यो भयं भवेत् ॥ तदा समुपगम्या शुविधास्ये वस्ततोऽभयम् ८२ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तवा सुरगणान् विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ जगाम ब्रह्मणा सार्धं ब्रह्मलोकं महायशाः ८३ एतदाश्चर्यमभवत् संग्रामे तारकामये ॥ दानवानां च विष्णोश्च यन्मां त्वं परिपृच्छसि ८४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशोऽपर्वणि कालनेमिव धोनामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ॥ ४९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ब्रह्मणा देवदेवेन सार्धं सलिलयोनिना ॥ ब्रह्मलोकगतो ब्रह्मन् वैकुण्ठः किंच कारह १ किमर्थं चादिदेवेन नीतः कमलयोनिना ॥ विष्णुर्दैत्यवधे वृत्ते देवैश्च कृतसक्रियः २ ब्रह्मलोके च किं स्थानं कंवा योगमुपास्तसः ॥ कंवादधारनियमं सविभुर्भूतभावनः ३ कथं तस्यासतस्तत्र विश्वं जगदिदं महत् ॥ श्रियमाप्नोति विपुलां सुरासुरनरार्चितां ४ कथं स्वपिति धर्मातिबुध्यते चांबुदल्लवे ॥ कथं च ब्रह्मलोकस्थो धुरं वहति लौकिकीम् ५ चरितं तस्य विप्रेन्द्रादिव्यं भगवतो दिवि ८ विस्तरेण यथा तत्त्वं सर्वमिच्छामि वेदितुम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु नारायण स्यादौ विस्तरेण प्रवृत्तयः ॥ ब्रह्मलोकं यथारूढो ब्रह्मणा सह मोदते ७ कामंतस्य गतिः सूक्ष्मा देवैरपि दुरासदा ॥ यत्तु वक्ष्याम्यहं राजंस्तन्मे निगदतः शृणु ८ एष लोकमयो देवो लोकाश्चैतन्मया स्रजः ॥ एष देवमयश्चैव देवाश्चैतन्मया दिवि ९ तस्य पारं न पश्यंति बहवः पारचिंतकाः ॥ एष पारं परं चैव लोकानां वेदमाधवः १०

दानस्य पूजामिति शेषः असंगतिर्दीप्त्या दाने धित्यस्य रूपं आसत इति ॥ ४ ॥ धर्माति आषाढ्यां अंबुदल्लवे मेघानां नाशे सति कार्तिक्यामित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रवृत्तयः प्रवृत्तीः कर्माणीति यावत् ॥ ७ ॥ मेमत्सकाशात् तत्तु विष्णोश्चरित्रम् ॥ ८ ॥ एष इति यथा तंतुभिः पटः कल्पितः एवं लोकैः हरेः शरीरं कल्प्यते यथा च पटः केवलं पृथ्वीमयः एवं लोकाः विष्णुमयाः एवं देवेष्वपि योज्यम् ॥ ९ ॥ तस्येति लोकानां परं अतएव तेभ्यः परं च आत्मानं वेद ॥ १० ॥

देवानां इंद्रियाणां अंधकार आवरणं यस्मिन् विषये वेदानामिति पाठे वा इंद्रियाणां गिरां चाविषयस्येत्यर्थः ॥ ११ ॥ आर्पणमंत्रप्रतिपाद्येन ॥ १२ ॥ प्राक्सवने प्रातः सवने ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ऋषीणां ऋषीन् ॥ १५ ॥ १६ ॥ इज्यंतं ईज्यमानं आत्मानं विग्रहांतरं दधानम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ यत्सामर्थ्यादिकं विद्वांति तं प्रत्यक्षमपि परोक्षत्वेन जानंतः कथयन्ति ॥ १९ ॥ विदुषः सकाशात् वेद भवानिति शेषः ॥ २० ॥ भूतेषु देहेन्द्रियादिषु मथ्यमानेषु ध्यानबलेन प्रविलाप्यमानेषु सत्सु अंतर्दृष्ट्या जनार्दना देवा यं लोको भवतीति गम्यते ईक्षामात्रनिर्वृत त्वाल्लोकस्य अत्र क्रमेण अव्याकृत ईक्षणजगतां क्रमात् क्षीरदधिसर्पिषि दृष्टांताः ॥ २१ ॥ इंद्रियभूतैः चेतनाव्याप्तैः परमात्मा स्वयमेव गोचरोऽपि विधीयते आज्ञातो ज्ञाप्यते तथादे

अस्य देवां धकारस्य मार्गितव्यस्य दैवतैः ॥ शृणुवैयत्तदावृत्तं ब्रह्मलोके पुरातनम् ११ सगत्वा ब्रह्मणो लोकं दृष्ट्वा पैतामहं पदम् ॥ ववं देतानृषीन् सर्वान्विष्णुरा र्पणकर्मणा १२ सोऽग्निं प्राक्सवने दृष्ट्वा हूयमानं महर्षिभिः ॥ अवंदत महातेजाः कृत्वा पौर्वाह्निकीं क्रियाम् १३ सददर्शमखेष्वज्यैरीज्यमानं महर्षिभिः ॥ भा गं यज्ञियमश्रानं स्वदेहमपरं स्थितम् १४ अभिवाद्याभिवाद्यानामृषीणां ब्रह्मवर्चसाम् ॥ परिचक्रामसोऽर्चित्यो ब्रह्मलोकं सनातनम् १५ सददर्शोऽर्चिस्तान्युपां श्रृषालाग्रविभूषितान् ॥ मखेषु च ब्रह्मर्षिभिः शतशः कृतलक्षणान् १६ आज्यधूमं समाधाय शृण्वन् वेदान् द्विजेरितान् ॥ यज्ञैरीज्यंतमात्मानं पश्यंस्तत्र च चार ह १७ ऊचुस्तमृषयो देवाः सदस्याः सदसि स्थिताः ॥ अर्वाद्यतभुजाः सर्वे पवित्रांतरपाणयः १८ देवेषु वर्तते यद्वै तद्वि सर्वे जनार्दनात् ॥ यत्प्रवृत्तं च देवेभ्यस्त द्विद्विमधुसूदनात् १९ अग्नीषोममयं लोकं यं विदुर्विदुषो जनाः ॥ तं सोममग्निं लोकं च वेदविष्णुं सनातनम् २० क्षीराद्यथा दधि भवेद्दध्नः सर्पिर्भवेद्य था ॥ मथ्यमानेषु भूतेषु तथा लोको जनार्दनात् २१ यथेन्द्रियैश्च भूतैश्च परमात्मा विधीयते ॥ तथा देवैश्च वेदैश्च लोकैश्च विहितो हरिः २२ यथा भूतैर्द्रियावाप्ति र्विहिता भुवि देहिनाम् ॥ तथा प्राणेश्वरावाप्तिर्देवानां दिविवैष्णवी २३ सत्रिणां सत्रफलदः पवित्रं परमात्मवान् ॥ लोकतंत्रधरो ह्येष मंत्रैर्मंत्र इवोच्यते २४ ऋषय ऊचुः ॥ स्वागतं ते सुरश्रेष्ठ पद्मनाभ महाद्युते ॥ इदं यज्ञियमातिथ्यं मंत्रतः प्रतिगृह्यताम् २५ त्वमस्य यज्ञपूतस्य पात्रं पाद्यस्य पावनः ॥ अति थिस्त्वं हि मंत्रोक्तः सदृष्टः संततं मतः २६

वादिभिरनुग्रहादिकर्तृभिर्विष्णुरित्यर्थः चित्तमात्मन इव नियंतृत्वं विष्णोरेवेति भावः अभिधीयते विदित इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ २२ ॥ यथेति जीवानां भूतैर्द्रियसंबंधो भुवि भूते भ्यो यथा दृष्ट एव देवानां प्राणो बल ईश्वरः ऐश्वर्यं तदुभयेन संबंधो विष्णुतो भवतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ आत्मवान् स्वतंत्रः मंत्रैर्मंत्र इवोच्यते इति यथा वाचो माधुर्यं वाचैव वर्णनं यि एवां विष्णोः स्वरूपं विष्णुनैवार्चनीयमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ मतः ज्ञातः ॥ २६ ॥

त्वयोति अंतरात्मनि अन्यत्र व्यापृते कृतोपियज्ञो निष्फल इति भावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ ब्रह्मैव लोकः तत्र स्थः समाधिस्थ इत्यर्थः समाहित इव पितामहो मुमुद इत्यर्थः ब्रह्मलोकसहितः
 पितामहो ब्रह्मलोकपितामहः ब्रह्मलोकस्था अपि विष्णुं भजंति न तु कृतकृत्यत्वाभिमानादुदासत इति अध्यायतात्पर्यम् ॥ २९ ॥ इति हरिवंशे टोकायां एकोनपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
 अथ पञ्चाशोऽध्याये विष्णोः स्वापप्रबोधने ॥ उपासनाय वर्ण्यते मध्ये च वारेवर्तनं ॥ १ ॥ ऋषिभिः पौराणं पुराणेषु विदितम् ब्रह्मलोके एवैकुण्ठकैलासयोरेतं भावि इति भावः ॥ १ ॥
 ॥ २ ॥ ३ ॥ अंबुपतिप्रख्यं समुद्रतुल्यम् ॥ ४ ॥ संवर्तकांबुदाभिमानिभिर्देवतैरुपेतम् नक्षत्रस्थानं ज्योतिश्चक्रं तेन संकुलम् तिमिरौघेन परिक्षिप्तं व्याप्तम् सर्वतत्र सुषुप्ता विवसू
 क्षमरूपेण विद्यमानमपि अविद्यया आवृतम् अतएव सुरासुरैरप्रधृष्यं अगम्यम् यथा वटवो जोदरे कृत्स्नो वटोस्ति अथ च तत्र न दृश्यते एवं तत्र हरिर्मंदिरे कृत्स्नं ब्रह्मांडं सदपि न दृश्यते ॥ ५ ॥

त्वयि योद्धुं गते विष्णो न प्रावर्त्तत नः क्रियाः ॥ अवैष्णवस्य यज्ञस्य न हि कर्म विधीयते २७ सदक्षिणस्य यज्ञस्य त्वत्प्रसूतिः फलं भवेत् ॥ अद्यात्मानमिहास्माभि
 रिज्यमानं निरीक्ष्यसे २८ एवमस्ति त्वत्तितान् सर्वान् भगवान् प्रत्य पूजयत् ॥ मुमुदे ब्रह्मलोकस्थो ब्रह्मलोकपितामहः २९ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे ह
 पर्वणि लोकवर्णनं नाम एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ऋषिभिः पूजितस्तैस्तु विवेश हरिरीश्वरः ॥ पौराणं ब्रह्मसदनं दि
 व्यं नारायणाश्रमम् १ सतद्विवेश तद्दृष्ट्वा तानां मंत्रय स दोगतान् ॥ प्रणम्य चादिदेवाय ब्रह्मणे पद्मयोनये २ स्वेन नाम्ना परिज्ञातं सतं नारायणाश्रमम् ॥ प्रवि
 शन्नेव भगवान् आयुधानिव्यसर्जयत् ३ सतत्रांबुपतिप्रख्यं ददर्शालयमात्मनः ॥ स्वधिष्ठितं देवगणैः शाश्वतैश्च महर्षिभिः ४ संवर्तकांबुदोपेतं नक्षत्रस्थानसंकु
 लम् ॥ तिमिरौघपरिक्षिप्तमप्रधृष्यं सुरासुरैः ५ न तत्र विषयो वायोर्न दौर्न च विवस्वतः ॥ वपुषः पद्मनाभस्य स देशस्तेजसा वृतः ६ सतत्र प्रविशन्नेव जटाभारं स
 मुद्वहन् ॥ सहस्रशीर्षाभूत्वा तु शयनायोपचक्रमे ७ लोकानां मंतकालज्ञाकालीनयनशालिनी ॥ उपतस्थे महात्मानं निद्रातं कालरूपिणी ८ सशिष्येश
 यने दिव्ये समुद्रांभोदशीतले ॥ हरिरेकार्णवोक्तेन व्रतेन व्रतिनां वरः ९

तर्हितस्त्वैकिं मानमत आह न तत्रेति अनात्मज्योतिषा तत्र प्रकाशतेऽपि तु आत्मज्योतिर्वैवेत्यर्थः यथा हि निद्रावस्थायां सर्वसूक्ष्मरूपेण सदपि न भाति कदाचित्तु स्वप्ने आत्मज्योतिषा
 भात्यपि अतएव स्वप्नावस्थामधिकृत्योक्तं आत्मनैवायं ज्योतिषास्ते प्रलयांते विपर्येतोति एवं अधिदैवमपि ज्ञेयमिति भावः ॥ ६ ॥ पूर्वसहस्रशीर्षाभूत्वा तद्विष्वरूपत्वलक्षणं सहस्र
 शिरसस्त्वं त्यक्त्वा पि जटाभारस्थानोऽयं लोककर्मवासनाजालं उद्वहन् शयनं कृतवान् अतएव तदनुसारिण्यस्मात्सुषुप्तावपि कार्यलिंगेन वासनास्तीति गम्यते ॥ ७ ॥ कालीकृष्णवर्णा
 सूक्ष्मस्याप्यावरणकर्त्री ॥ ८ ॥ शिष्येशयनं कृतवान् शयने समाधौ क्षीरसमुद्रां निर्विकल्पः अंभोदः स विकल्पः तदुभयरूपतया निस्तापे एकार्णवोक्तेन व्रतेन निर्विकल्पसमाध्यर्थमु
 क्तेन व्रतेन संयमेन ॥ ९ ॥

जगतोभवायेति अहिंसाप्रतिष्ठायांतत्संनिधौवैरत्यागइत्येकैकस्ययोगांगस्यनिर्वैरत्वादिकंफलंपरस्मर्यते पूर्णस्यतुयोगस्यजगतोभवार्थत्वमुपपन्नमितिभावः देवाऋषयश्चाध्यात्मं इंद्रियाणि प्राणाश्च उपासांचक्रिरे केवलं समीपे स्थिताः न तु स्वकार्यभोगं निवर्तयन्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ मातुर्नाभिदेशादुद्धूतं नालंतत्पुष्पेण संयुज्यते पुष्पंचरेतः संसर्गाद्गर्भो भवति स च गर्भो मातृमुक्ताक्षरसेननालद्वारा पुष्टो भवति ततः पक्वफलन्यायेन वृंताद्गर्भश्च्युतो भवति एवं विष्णोः सकाशादुद्धूतो ब्रह्मा वैष्णव्यामायया पुष्टः सन् विष्णुतः च्युतो भूत्वा त्मानंततो न्यमन्यत इति तदेतत्कार्यरूपकेण वर्णयति तस्येति नाभि मध्यात्समुत्थितनालद्वारेणाविर्भूतं आद्यंतस्य आद्यंतवतः ब्रह्मणो वेधसः असन्नं आश्रयः पद्मं पद्मकोशाकारं ब्रह्मांडम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मणः इदानीं तनस्य सूत्रं प्राग्भवीयो वासनांतुः स एव उद्यतकरस्थानीयो यस्य सः स्वपन्नेव स्वास्थ्यादप्रच्युत एव स न लोकानां कालकृतं पर्ययं ऊर्ध्वाधरो भावं आवर्तयति अयस्कांतन्यायेन सत्तामात्रादकुर्वत एव सकाशात् लोकस्वाभाव्या देवसृष्ट्यादयोजायंत इति भावः ॥ १२ ॥ तस्य ब्रह्मणः एवं यथानारायणाद्ब्रह्माऽभवदेवं ब्रह्मणः सकाशात् शादन्येभ्य भूवन्वित्यर्थः ॥ १३ ॥ मेध्याः यज्ञार्हाः ब्राह्मणा अपि कर्मभेदात् ब्रह्मणा चतुर्द्वा ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्ररूपेण विभागं प्रापिताः स्वांगतिं परमप्राप्यं ईश्वरं कृतांतो केन कृतसिद्धांतेन वेदेन उक्तं यत्क

तं शयानं महात्मानं भवाय जगतः प्रभुम् ॥ उपासांचक्रिरे विष्णुं देवाः सर्षिगणास्तथा १० तस्य सुप्तस्य शुशुभे नाभि मध्यात्समुत्थितम् ॥ आद्यंतस्यासन्नं पद्मं ब्रह्मणः सूर्यवर्चसम् ॥ सहस्रपत्रं वर्णाढ्यं सुकुमारं विभूषितम् ११ ब्रह्मसूत्रोद्यतकरः स्वपन्नेव महामुनिः ॥ आवर्तयति लोकानां सर्वेषां कालपर्ययम् १२ विवृत्तात्तस्य वदनान्निःश्वासपवनेरिताः ॥ प्रजानां पंक्तयो ह्युच्चैर्निष्पतंत्युत्पतन्ति च १३ ते सृष्टाः प्राणिनो मेध्या विभक्ता ब्रह्मणा स्वयम् ॥ चतुर्द्वा स्वांगतिं जग्मुः कृतांतो केन कर्मणा १४ न तं वेदस्वयं ब्रह्मानां पिब्रह्मर्षयो व्ययाः ॥ विष्णोर्निद्रामयं योगं प्रविष्टं तमसा वृतम् १५ ते तु ब्रह्मर्षयः सर्वे पितामहपुरोगमाः ॥ न विदुस्तं क्वचित्सुप्तं क्वचिदासीनमासने १६ जागर्ति कोत्र कः शेतैकश्च शक्तश्च नैगते ॥ को भोगवान् को द्युतिमान् कृष्णात्कृष्णतरश्चकः १७

भूतेन स सर्वोपिवर्णः स्वधर्मनिष्ठो मुच्यत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ नतमिति विष्णोर्निद्रामयं अविद्याशबलमपिरूपं दुर्ज्ञेयं किमुत शुद्धमिति भावः योगं प्रविष्टं स्वरूपेण एव समाहितम् ॥ १५ ॥ क्वचिद्देशे काले वा सुप्तं त्यक्तव्यवहारम् ॥ आसीनं उपात्तव्यवहारं वा न विदुः सृष्टिप्राविण्यात् योगस्य विचारस्य चाभावादिति भावः ॥ १६ ॥ केचिद्विचारयन्तीत्याह जागर्तीति अत्र देहे को जागर्ति इंद्रियैर्विषयानुपलभते स भूतयोगाज्जातो मंदशक्तितुल्यश्चेतनो नान्य इति लोकायतमाशंक्याह कः शेतै इति सुप्तावपि भूतयोगस्य सत्त्वादिषु पलब्धापत्तेर्भूतेभ्योन्य आत्मेत्यर्थः सुप्तावानुपात्रकरणत्वेन विषयाननुभवन् मन एव तर्ह्यत्मास्त्वित्याशंक्याह कश्च शक्तश्च नैगते इति विनापि करणानुग्रहं स्वप्ने मनसो विषयावभासतत्त्वं दृष्टं तच्च बाह्यौष्ण्यवत् दुस्त्यजं अतस्ततोऽप्यन्य आत्मेत्यर्थः शक्तः स नैगते स्वशक्यं कार्यं न करोतीत्येतन्न युज्यत इति पदार्थः मनसः करणांतरवत् स्वप्रवृत्तिनिवृत्त्योः स्वातंत्र्याभावात् तन्नियामकावुद्धिरेव आत्मास्त्वित्याशंक्याह को भोगवानिति बुद्धेश्च नित्यपरिणामत्वेन कालांतरायाः कालांतरेऽभावात् यो हं बाल्ये इदं फलमश्रौषं स एव यौवनेऽद्राक्षं स एव दानीं

रसयामीतिबुद्धिभेदेपिआत्मैक्यप्रत्याभिज्ञानात्तन्वोभोक्तव्यर्थः अस्तु तर्ह्यहंसुखोत्यनुभवादहंकारएवात्मेतिपक्षमहंगौरइत्यनुभवाद्देहस्याप्यात्मतापत्तेरहंकारस्यापिसुषुप्तादावदर्शनाच्चाऽप्रदर्श्यशून्यमेवात्मास्त्वित्याशंक्याह कोद्युतिमानिति सुषुप्तावात्माभावेसुखमहमस्वाप्संनकिंचिदवेदिषामिति सुषुप्तिकालेन सुखाज्ञानयोरननुभूतयोः परामर्शयोगात् तदनुभवश्चनतदात्माप्रकाशास्तिलमंतरेण संभवतीति अस्ति शून्यसाक्षो आत्मा सद्रूप इति भावः अस्तु तर्ह्ययं साक्षो पुरुषांतरस्य पुरुषांतरेहंसुखोत्यादिव्यवहाराभावात्प्रतिशरीरं भिन्नः क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टात्पुरुषविशेषादोश्वराच्चविलक्षणो बंधमोक्षादिभागोत्याशंक्याह कृष्णात्कृष्णतरश्चक इति शब्दादिहीनत्वात्परमते प्रधानं अतिसूक्ष्मं व्यवहारतएव वस्तुतस्तु त्रिगुणात्मत्वेन संहतात्तस्मादसंहतः पुरुष एव सूक्ष्मः न हिततोपि सूक्ष्म ईश्वर इति पातं जला अप्यभ्युपगच्छंति श्रुतिश्च नान्योतोस्ति दृष्टेति द्रष्टृतरं निषेधतीति न साक्षिगोन्यः काश्चिदात्मास्तोत्यर्थः बंधमोक्षादिव्यवस्थातु तर्कमते श्रोत्रैक्येपि उपाधिभेदात् शब्दग्रहव्यवस्थावद्भाविष्यति क्लेशादिसंबन्धस्तु वास्तवः कस्यापि नास्तोति नात्मभेदोऽनात्मनोऽनोश्वरत्वं चास्तीति

विमृशंति स्म तं देवा दिव्याभिरुपपत्तिभिः ॥ न चैनं शोकुरन्वेष्टुं कर्म तो जन्मतोपि वा १८ गाथाभिस्तत्प्रदिष्टाभिर्येतस्य चरितं विदुः ॥ पुराणास्तं पुराणेषु ऋषयः संप्रचक्षते १९ श्रूयते चास्य चरितं देवेष्वपि पुरातनम् ॥ महापुराणात्प्रभृतिपरंतस्य न विद्यते २० यच्चास्य देवदेवस्य चरितं स्वप्रभावजम् ॥ तेनेमाः श्रुतयो व्याप्ता वैदिक्यो लौकिकाश्च याः २१ भवकाले भवत्येष लोकानां लोकभावनः ॥ दानवानामभावाय जागर्ति मधुसूदनः २२ यत्रैनं वीक्षितुं देवान शोकुः सुप्तमव्ययम् ॥ ततः स्वपिति वर्मांते जागर्ति जलदक्षये २३ सहिवेदाश्च यज्ञाश्च यज्ञांगानि च सर्वशः ॥ यातु यज्ञगतिः प्रोक्ता स एषं पुरुषोत्तमः २४ तस्मिन् सुप्तेन वर्तते मंत्रपूताः क्रतुक्रियाः ॥ शरत्प्रवृत्तयज्ञो यं जागर्ति मधुसूदनः २५ तदिदं वार्षिकं चक्रं कारयत्यंबुदेश्वरः ॥ वैष्णवं कर्म कुर्वाणः सुप्ते विष्णौ पुरंदरः २६ याद्येषां गह्वरमायानि द्रेति जगति स्थिता ॥ साऽकस्माद्वेपिणी घोरा कालरात्रिर्महीक्षिताम् २७

तिसर्वमनवद्यं कृष्णात्कृशादित्यर्थः कृषेरौणादिकनप्रत्ययांतस्येदं रूपं कृष्ण इति ॥ १७ ॥ दिव्याभिः श्रौतीभिः उपपत्तिभिर्युक्तिभिः ॥ १८ ॥ गाथाभिः यदक्षरं पंचविधं समेतीत्यादिभिर्मंत्रैः तत्प्रदिष्टाभिः तेन परमात्मनानि श्वसितरूपेण निर्दिष्टाभिः तथा च श्रुतिः अस्य महतो भूतस्य निश्वासितमेतद्यद्वेदो यजुर्वेद इत्यादि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भवति आविर्भवति ॥ २२ ॥ आविर्भावकालेप्ययं आषाढो मारभ्य कार्तिकोपर्यंतं स्वपितो त्याह यत्रैनमिति ॥ २३ ॥ यज्ञगतिर्यज्ञप्राप्यलोकः ॥ २४ ॥ शरदिप्रवृत्तौ यज्ञो शरदिवाजपेयेन यजेतेत्यादि श्रुतेर्वाजपेयादिर्यस्येति यज्ञप्रवृत्तावेवायं प्रतिबुध्यते न त्वयज्ञस्येत्यर्थः ॥ २५ ॥ अतएव वार्षिकं वर्षतौ भवं इदं चक्रं यज्ञवर्जनरूपो जलधर्मः भाद्रपदी मारभ्य शरदिपिनृयज्ञादीनां प्रवृत्तिदर्शनात् ॥ २६ ॥ विष्णोः प्रबोधे यज्ञो निमित्तमित्युक्तम् निद्रायां निमित्तमाह याहोति गह्वरा नमो मयी अकस्मत् निर्निमित्तम् महीक्षितां राज्ञां अन्योन्यं युध्यतां यदा विनाशस्तदा विष्णुः स्वपिति हिंसादिदोषोदयादित्यर्थः ॥ २७ ॥

इयमेवतामसीनिशारूपेणनिद्रारूपेणचसर्वान्मोहयतीत्याह तस्याइत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वहरस्यकालस्यैषासखी ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एवमिति हितं
भुक्तस्यान्नादेःसम्यक्पाकःश्रमपरिहारश्चेत्यादिः तदर्थायसेवनीयायतइयंकृष्णवर्त्मनासूक्ष्ममार्गेणपरमेश्वरेणध्रियते मन्निद्रयामदुदरस्थोलोकः सर्वोपिविश्रम्यतामित्याशयवतेत्य
र्थोतःपत्यापतिव्रतेवसुखार्थिनासेवया ॥ ३४ ॥ एवंमहानिद्राप्रसंगाद्वार्षिकीदैनंदिनीचईशस्यजीवस्यनिद्रांप्रपंच्यतामेवमहानिद्रामनुसंधत्ते सतयेत्यादिना ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

तस्यास्तनुस्तमोद्वारानिशांदिवसनाशिनी ॥ जीवितार्द्धहराघोरासर्वप्राणभृतांभुवि २८ नैतयाकश्चिदाविष्टोजृम्भमाणोमुहुर्मुहुः ॥ शक्तःप्रसहितुंवेगंमज्ज
त्रिवमहार्णवे २९ अन्नजाभुविमर्त्यानांश्रमजावाकथंचन ॥ सैषाभवतिलोकस्यनिद्रासर्वस्यलौकिकी ३० स्वप्नांतेक्षीयतेह्येषाप्रायशोभुविदेहिनाम् ॥
मृत्युकालेचभूतानांप्राणान्नाशयतेभृशम् ३१ देवेष्वपिदधारैर्नानान्योनारायणादृते ॥ सखीसर्वहरस्यैषामायाविष्णुशरीरजा ३२ सैषानारायणमुखेदृ
ष्टाकमललोचना ॥ लोकानल्पेनकालेनग्रसतेलोकमोहिनी ३३ एवमेषाहितार्थायलोकानांकृष्णवर्त्मना ॥ ध्रियतेसेवनीयाहिपत्येवचपतिव्रता ३४
सतयानिद्रयाच्छन्नस्तस्मिन्नारायणाश्रमे ॥ स्वपितिस्मत्तदाविष्णुर्मोहयन्जगदव्ययम् ३५ तस्यवर्षसहस्राणिशयानस्यमहात्मनः ॥ जग्मुःकृतयुगंचैवत्रे
ताचैवयुगोत्तमम् ३६ सतुद्वापरपर्यंतेज्ञात्वालोकान्सुदुःखितान् ॥ प्राबुध्यतमहातेजाःस्तूयमानोमहर्षिभिः ३७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ जहीहिनिद्रांसहजां
भुक्तपूर्वामिवस्रजम् ॥ इमेतेब्रह्मणासाद्धैदेवादर्शनकांक्षिणः ३८ इमेत्वांब्रह्मविद्वांसोब्रह्मसंस्तववादिनः ॥ वर्द्धयंतिहृषीकेशऋषयःसंशितव्रताः ३९
एतेषामात्मभूतानांभूतानामात्मभावनः ॥ शृणुविष्णोशुभावाचोभूव्योमाग्न्यनिलांभसाम् ४० इमेत्वांसप्तमुनयःसहितामुनिमंडलैः ॥ स्तुवंतिदेवदिव्या
भिर्गेयाभिर्गीर्भिरंजसा ४१ उत्तिष्ठशतपत्राक्षपद्मनाभमहाद्युते ॥ कारणंकिंचिदुत्पन्नंदेवानांकार्यगौरैवात् ४२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ संक्षिप्यज
लंसर्वेतिमिरौघंविदारयन् ॥ उदतिष्ठहृषीकेशःश्रियापरमयाज्वलन् ४३ सददर्शसुरान्सर्वान्समेतान्सपितामहान् ॥ विवक्षतःप्रभुभितान्जगदर्थसमा
गतान् ४४ तानुवाचहरिर्देवोनिद्राविश्रांतलोचनः ॥ तत्त्वदृष्टार्थयावाचाधर्महेत्वर्थयुक्तया ४५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कुतोवोविग्रहोदेवाः
कुतोवोभयमागतम् ॥ कस्यवाकेनवाकार्यंकिंवामयिनवर्तते ४६ किंखल्वकुशलंलोकेवर्ततेदानवोत्थितम् ॥ नृणामायासजननंशीघ्रमिच्छामिवेदितुम् ४७

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भूव्योमेतिभूम्याद्यधिष्ठातृणांदेवतानाम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ जलंअखंडानंदंसंक्षिप्यउपाध्यावेशेनअल्पीकृत्यतिमिरौघंशरीरभासाविदारयन्
॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कस्यदेवस्यकेनअर्थेन कार्यप्रयोजनंकिंवासामर्थ्यम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ॥ इतिहरिवंशोकायापचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ एकाधिकेयपंचाशेध्यायेविष्णोर्निरूप्यते ॥ भूभारहरणार्थायब्रह्मप्रार्थनमद्भुतम् ॥ १ ॥ तच्छ्रुत्वा ॥ १ ॥ कर्णोनौकापरिवर्तकरोमहान्दंडःतस्यधारःकर्णधारस्तद्वदितिलुप्तोपमा ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ षष्ठंभागंषट्भागं ॥ ५ ॥ सुकरैर्यथोचितैःकरग्रहैःविशेषेणप्रयुक्तार्थाः बहुकरग्रहोहिराजाप्रजाउद्दासयन्नकोशवृद्धिकरोभवति एतेतुनतथासन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥ अंजसासाकल्येन ॥ ७ ॥ नोद्वेजनीयाःअनुद्वेजकाःसंतः षड्गुणान्नोतिशास्त्रो

एषब्रह्मविदांमध्येविहायशयनोत्तमम् ॥ शिवायभवतामर्थेस्थितःकिंकरवाणिवः ४८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिविष्णोर्योगशयनोत्थानंनामपंचाशत्तमोऽध्यायः ५० ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाविष्णुगदितंब्रह्मालोकपितामहः ॥ उवाचपरमंवाक्यंहितंसर्वदिवौकसाम् १ ॥ नास्तिकिंचिद्भयंविष्णोसुराणामसुरांतक ॥ येषांभवानभयदःकर्णधारोरणेरे २ शक्रेजयतिदेवेशेत्वयिचासुरमूदने ॥ धर्मेप्रयतमानानांमानवानांकुतोभयम् ३ सत्येधर्मेचनिरतान्मानवान्विगतज्वरान् ॥ नाकालेधर्मिणोमृत्युःशक्रोतिप्रसमीक्षितुम् ४ मानवानांचपतयःपार्थिवाश्चपरस्परम् ॥ षड्भागमुपभुंजानानभयंकुर्वतेमिथः ५ तेप्रजानांशुभकराःकरदैरवगर्हिताः ॥ सकरैर्विप्रयुक्तार्थाःकोशमापूरयंत्युत ६ स्फीतान्जनपदान्सर्वान्पालयंतःक्षमापराः ॥ अतीक्ष्णदंडाश्चतुरोवर्णान्जुगुपुरंजसा ७ नोद्वेजनीयाभूतानांसचिवैःसाधुपूजिताः ॥ चतुरंगवलैर्गुप्ताःषड्गुणानुपभुंजते ८ धनुर्वेदपराःसर्वेसर्वेवेदेषुनिष्ठिताः ॥ जयंतेचयथाकालंयज्ञैर्विपुलदक्षिणैः ९ वेदानधीत्यदीक्षाभिर्महर्षिर्ब्रह्मचर्यया ॥ श्राद्धैश्चमेध्वैःशतशस्तर्पयंतिपितामहान् १० नैषामविदितंकिंचित्रिविधंभुविदृश्यते ॥ वैदिकंलौकिकंचैवधर्मशास्त्रोक्तमेवच ११ तेपरावरदृष्टार्थामहर्षिसमतेजसः ॥ भूयःकृतयुगंकर्तुमुत्सहंतेनराधिपाः १२ तेषामेवप्रभावेणशिवंवर्षतिवासवः ॥ यथार्थंचववुर्वाताविरजस्कादिशोदश १३ निरुत्पाताचवसुधासुप्रचाराश्चखेग्रहाः ॥ चंद्रमाश्चसनक्षत्रःसौम्यंचरतियोगतः १४ अनुलोमकरःसूर्यस्त्वयनेद्वेचचारह ॥ हव्यैश्चविविधैस्तृप्तःशुभगंधोद्गुताशनः १५ एवंसम्यक्प्रवृत्तेषुविविद्धेषुमखादिषु ॥ तर्पयत्सुमर्हीकृस्नानृणांकालभयंकुतः १६ तेषांज्वलितकीर्तीनामन्योन्यवशवर्तिनाम् ॥ राज्ञांबलैर्बलवतांपीडयतेवसुधातलम् १७ सेयंभारपरिश्रांतापीडयमानानराधिपैः ॥ पृथिवीसमनुप्राप्तानौरिवासन्नविप्लवा १८

कान् संधिविग्रहयानासनद्वयोभावसमाश्रयाख्यान् उपभुंजतेसेवते ॥ ८ ॥ ९ ॥ वेदानधीत्यमहर्षीन्दीक्षाभिर्नियमग्रहणैः चर्ययायज्ञक्रिययाच ब्रह्माहिरण्यगर्भाख्यंसर्वदेवतामयंतर्पयंति ॥ १० ॥ एषांनृपाणाम् ॥ ११ ॥ परेअवरेचब्रह्मणिदृष्टार्थाजातप्रत्ययाः कृतयुगंपापलेशेनाप्यननुविद्वंकृत्स्नधर्मम् ॥ १२ ॥ यथार्थयावत्प्रयोजनम् १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ तर्पयत्सुवृष्ट्यादिनेतिशेषः १६ १७ नराधिपैःरूपैःस्वशरीरैःयुगांतोवाह्निस्तत्सदृशैः पीडयमानेत्यन्वयःआसन्नविप्लवाउपरिमतविनाशा ॥ १८ ॥

शैलोच्चलितबंधनायथासमुद्रेलोहमयैर्लग्नैर्निरुद्धासतमिहतापिवायुनानचाल्यते तद्वत्पृथिवीपर्वतैर्जलमध्येधृतास्ति इदानींशैलरूपाणिउच्चलितानिबंधनानियस्यास्तथाविधा
भूत् अतएवजलस्यउत्पीडाउपर्गमनेनयापीडातयाआकुला स्वेदंआर्द्रताम् ॥ १३ ॥ २० ॥ २१ ॥ निर्विवरानिहच्छासा ॥ २२ ॥ सेयंभूमिर्निरामयंकालंअग्रतःकृत्वा
निश्चेष्टासतोममालयंप्राप्तेत्यन्वयः यत्रआमयोपिप्रजानांनारिकुतोमृत्युस्तंकालंनिमित्तोकृत्य तत्कृतं बहुभारत्वंप्राप्यवहनासमर्थाश्रान्तवाहसदृशीसतोत्यर्थः ॥ २३ ॥ न

युगांतसदृशैरूपैःशैलोच्चलितबंधना ॥ जलोत्पीडाकुलास्वेदंधारयंतीमुहुर्मुहुः १९ क्षत्रियाणांवपुर्भिश्चतेजसाचबलेनच ॥ नृणांचराष्ट्रैर्विस्तीर्णैःश्राम्य
तीववसुंधरा २० पुरेपुरेनरपतिःकोटिसंख्यैर्बलैर्वृतः ॥ राष्ट्रेराष्ट्रेचबहवोग्रामाःशतसहस्रशः २१ भूमिपानांसहस्रैश्चतेषांचबलिनांबलैः ॥ ग्रामायु
ताद्यैराष्ट्रैश्चभूमिर्निर्विवराकृता २२ सेयंनिरामयंकृत्वानिश्चेष्टाकालमग्रतः ॥ प्राप्तममालयंविष्णोभवांश्चास्याःपरागतिः २३ कर्मभूमिर्मनुष्याणांभूमि
रेषाव्यथांगता ॥ यथानसीदेत्तत्कार्येजगत्येषाहिशाश्वती २४ अस्याहिपीडनेदोषोमहान्स्यान्मधुसूदन ॥ क्रियालोपश्चलोकानांपीडितंचजगद्भवेत् २५
श्राम्यतेव्यक्तमेवेयंपार्थिवौघप्रपीडिता ॥ सहजांयाक्षमांत्यक्त्वाचलत्वमचलागता २६ तदस्याःश्रुतवंतःस्मृतञ्चापिभवताश्रुतम् ॥ भारावतरणार्थंहिमं
त्रयामसहत्वया २७ सत्पथेहिस्थिताःसर्वेराजानोराष्ट्रवर्द्धनाः ॥ नराणांचत्रयोवर्णाब्राह्मणाननुयायिनः २८ सर्वेसत्यपरंवाक्यंवर्णाधर्मपरास्तथा ॥ सर्वे
वेदपराविप्राःसर्वेविप्रपरानराः २९ एवंजगतिवर्त्ततेमनुष्याधर्मकारणात् ॥ यथाधर्मवधोनस्यात्तथामंत्रःप्रवर्त्यताम् ३० सतांगतिरियंनान्यधर्मश्चा
स्याःसुसाधनम् ॥ राज्ञांचैववधःकार्योधरण्याभारनिर्णये ३१ तदागच्छमहाभागसहवैमंत्रकारणात् ॥ ब्रजामोमेरुशिखरंपुरस्कृत्यवसुंधराम् ३२
(एतावदुक्त्वा राजेन्द्रब्रह्मालोकपितामहः ॥ पृथिव्यासहविश्वात्माविरराममहाद्युतिः) ३३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिभारावतरणेए
कपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ६१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बाढमित्येवसहैर्दुर्दिनांभोदनिःस्वनः ॥ प्रतस्थेदुर्दिनाकारःसदुर्दिनइवाचलः १ स
मुक्तामणिविद्योतंसचंद्रांभोदवर्चसम् ॥ सजटामंडलंकृत्स्नंसीबभ्रच्छ्रीधरोहरिः २

सीदेत्तलोष्ठवद्बहुभारेणनविशीर्येतजगतीजगदाधारभूता ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ भारानिर्णयेभारस्यपरिहरणेनिमित्ते ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
इतिहरिवंशेटीकायांएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ वर्ण्यतेथद्विपंचाशेसमाजेसुरसंसदि ॥ धरण्याभारखिन्नायाविज्ञप्तिःकरुणोदया ॥ १ ॥ बाढं
दुर्दिनहेतुःवाहुर्दिनोमेघस्तदाकारस्तद्वर्णः सदुर्दिनःगर्जन्मेवसाहितः कृत्स्नंउदरम् कृत्स्नंसर्वावुकुक्षिपुइतिमेदिनो जटामंडलसहितांविभ्रत्पाठांतरस्पष्टोर्थः ॥ १ ॥ २ ॥

रोमांचाः रोम्णामुच्छ्रायाः तैः कृत्या उद्धताराजयोरेषा इव तद्वान्स्तनद्वयमुखपर्यंतं अंचितम् रश्मिद्वारा स्वतो वापसर्पणं यस्य सः स्तनद्वयमुखांचितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पद्मयोनिर्गता तु
गोनुगामो यस्य तम् ॥ ५ ॥ रत्नपर्वतं मेरुम् कामरूपिणीं यथा संकल्पितं तथारूपधारिणीम् ॥ ६ ॥ वज्रसंधानतोरणां रत्नखचितवहिर्द्वाराम् ॥ ७ ॥ मनोनिर्माणचित्राढ्याम् स्वसंकल्पो
त्यविचित्ररचनावतीम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ कुथासु कुथः स्त्रोपुंसयोर्वर्णकं वलेपुंसि वर्हिषोति विश्वः ॥ ११ ॥ माशब्दं कुरुतेति वदन्निति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

सचास्योरसि विस्तीर्णे रोमांचोद्धतराजिमान् ॥ श्रोवत्सोराजतेश्रोमांस्तनद्वयमुखांचितः ३ पतिवसानो वसने लोकानां गुरुव्ययः ॥ हरिः सो भवदालक्ष्यः
ससंध्याभ्रइवाचलः ४ तंत्रजंतं सुपर्णेन पद्मयोनिगतानुगम् ॥ अनुजग्मुः सुराः सर्वे तद्गतास्तकचक्षुषः ५ नातिदीर्घेण कालेन संप्राप्तारत्नपर्वतम् ॥
ददृशुर्देवतास्तत्र तां सभां कामरूपिणीम् ६ मेरोः शिखरविन्यस्तां संयुक्तां सूर्यवर्चसा ॥ कांचनस्तंभरचितां वज्रसंधानतोरणाम् ७ मनोनिर्माणचित्राढ्यां वि
मानशतमालिनीम् ॥ रत्नजालांतरवतीं कामगां रत्नभूषिताम् ८ कृत्स्नरत्नसमाकीर्णां सर्वर्तुकुसुमोत्कटाम् ॥ देवमायाधरां दिव्यां विहितां विश्वकर्मणा ९
तां हृष्टमनसः सर्वे यथास्थानं यथाविधि ॥ यथानिदेशं त्रिदशा विविशुस्ते सभां शुभाम् १० ते निषेदुर्ध्वं योक्तेषु विमानेष्वसनेषु च ॥ भद्रासनेषु पीठेषु कुथास्वास्त
रणेषु च ११ ततः प्रभञ्जनो वायुर्ब्रह्मणा साधुचोदितः ॥ माशब्दमिति सर्वत्र प्रचक्रामाथ तां सभाम् १२ निःशब्दस्तिमिते तस्मिन् समाजे त्रिदिवौकसाम् ॥
बभ्राषे धरणीवाक्यं खेदात् करुणभाषिणी १३ ॥ धरण्युवाच ॥ त्वया धार्या त्वहं देव त्वया वै धार्यते जगत् ॥ त्वंधारयसि भूतानि भुवनानि बिभर्षि च १४ यत्त्वं
या धार्यते किंचित् तेजसा च बलेन च ॥ ततस्तव प्रसादेन मया यत्नाच्च धार्यते १५ त्वया धृतं धारयामि नाधृतं धारयाम्यहम् ॥ न हितद्विद्यते भूतं यत्त्वयानानु
धार्यते १६ त्वमेव कुरुषे देव नारायण युगे युगे ॥ मम भारावतरणं जगतो हितकाम्यया १७ तवैव तेजसा क्रांतां रसातलतलंगताम् ॥ त्रायस्व मां सुरश्रेष्ठ त्वमे
व शरणं गताम् १८ दानवैः पीडयमाना हं राक्षसैश्च दुरात्मभिः ॥ त्वमेव शरणं नित्यमुपयास्ये सनातनम् १९ तावन्मे स्तिभयं भूयो यावन्नत्वां ककुब्धिनम् ॥
शरणं यामि मनसा शतशो ह्युपलक्ष्ये २० अहमादौ पुराणस्य संक्षिप्ता पद्मयोनिना ॥ मां च वध्वा कृतौ पूर्वमृन्मयौ द्वौ महासुरौ २१ कर्णस्रोतोद्भवौ तौ हि विष्णो
रस्य महात्मनः ॥ महार्णवे प्रस्वपतः काष्ठकुड्यसमौ स्थितौ २२

तेजसा दुष्टगजादिरूपेण ॥ १८ ॥ उपयस्ये उपायामि ॥ १९ ॥ ककुब्धिनं धुरंधरं उपलक्ष्ये जानामि ॥ २० ॥ पुराणस्य पणस्य कार्ष्णापणादिव्यवहारप्रवृत्तैः प्रागित्यर्थः संक्षि
प्तासम्यक् दृष्टा असुरौ मधुकैटभौ कृताविति पाठे पिहतावित्येवार्थः ॥ २१ ॥ तयोस्तपतिमाह कर्णेति स्रोतोद्भवौ त्ववतीति स्रोतः मलम् तदुद्भवौ संधिरार्षः विष्णु कर्ममलोद्भूता
वित्यन्यत्र दृष्टम् काष्ठकुड्यसमौ अचेतनौ ॥ २२ ॥

वायुः प्राणरूपी ॥ २३ ॥ पर्यमृशत्पस्पर्श ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नारायणः पितामहो ययोस्तौ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वर्षाणां संख्याय
स्मिन् युद्धे सहस्रैः संख्या इति तत्त्वसंख्या सहस्रशः ॥ ३३ ॥ अथ अनंतरम् अतः युद्धचतोस्तयोर्नारायणस्य च श्रमाभावात् युद्धाय निर्विण्णाविति भावः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वि

तौ विवेश स्वयं वायुर्ब्रह्मणा साधुचोदितः ॥ दिवं प्रच्छादयंतौ तु ववृधाते महासुरौ २३ वायुः प्राणौ तु तौ गृह्य ब्रह्मा पर्यमृशच्छनैः ॥ एकं मृदुतरं मेने कठिनं वेद
चापरम् २४ नामनी तु तयोश्चक्रे सविभुः सलिलोद्भवः ॥ मृदुस्त्वयं मधुर्नाम कठिनः कैटभोऽभवत् २५ तौ दैत्यौ कृतनामानौ चेतुर्बलदर्पितौ ॥ सर्वमेकार्ण
वं लोकं योद्धु कामौ सुदुर्जयौ २६ तावागतौ समालोक्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ एकार्णवां बुनिचयेत त्रैवांतरधीयत २७ सपद्मे पद्मनाभस्य नाभि मध्यात्समु
त्थिते ॥ रोचयामास वसतिं गुह्यां ब्रह्मा चतुर्मुखः २८ तावुभौ जलगर्भस्थौ नारायणपितामहौ ॥ बहून्वर्षगणानप्सु शयानौ न च कंपतुः २९ अथ दीर्घस्य का
लस्य तावुभौ मधुकैटभौ ॥ आजग्मतुस्तमुद्देशं यत्र ब्रह्मा व्यवस्थितः ३० दृष्ट्वा तावसुरौ घोरौ महाकायौ दुरासदौ ॥ ब्रह्मणा ताडितो विष्णुः पद्मनालेन वैत
दा ॥ उत्पपाताथ शयनात्पद्मनाभो महाद्युतिः ३१ तद्युद्धभवद्दोरंतयोस्तस्य च वैतदा ॥ एकार्णवे तदालोके त्रैलोक्ये जलतांगते ३२ तदा भूतुमुलं युद्धं वर्षसं
ख्या सहस्रशः ॥ न च तावसुरौ युद्धे तदा श्रममवापतुः ३३ अथातो दीर्घकालस्य तौ दैत्यौ युद्धदुर्मदौ ॥ ऊचतुः प्रीतिमनसौ देवं नारायणं हरिम् ३४ प्रीतौ स्व
स्तव युद्धेन श्लाघ्यस्त्वं मृत्युरावयोः ॥ आवां जहिन यत्रोर्वी सलिलेन परिप्लुता ३५ हतौ च तव पुत्रत्वं प्राप्नुयावः सुरोत्तम ॥ यो ह्यावां युधि निजेता तस्यावां विहि
तौ सुतौ ३६ स तु गृह्य मृधे दोभ्यां दैत्यौ तावभ्यपीडयत् ॥ जग्मतुर्निधनं चापितावुभौ मधुकैटभौ ३७ तौ हतौ चाप्लुतौ तोये वपुर्भ्यामेकतांगतौ ॥ मेदोमुमुच
तुर्दैत्यौ मथ्यमानौ जलोर्मिभिः ३८ मेदसा तज्जलं व्याप्तं ताभ्यामंतर्द्धधेनवः ॥ नारायणश्च भगवानसृजत्स पुनः प्रजाः ३९ दैत्ययोर्मेदसाच्छन्ना मेदिनी तिततः
स्मृता ॥ प्रभावात्पद्मनाभस्य शाश्वती जगती कृता ४० वाराहेण पुरा भूत्वामार्कं देयस्य पश्यतः ॥ विषाणेनाहमेकेन तोय मध्यात्समुद्धृता ४१ कृता हं क्रमता
भूयस्तदा युष्माकमग्रतः ॥ बलेः सकाशाद्दैत्यस्य विष्णुना प्रभविष्णुना ४२ सांप्रतं स्विद्यमानाहमेन मेव गदाधरम् ॥ अनाथा जगतो नाथं शरण्यं शरणं गता ॥
४३ अग्निः सुवर्णस्य गुरुर्गवांसूर्यो गुरुः स्मृतः ॥ नक्षत्राणां गुरुः सोमो मम नारायणो गुरुः ४४ यदहं धारयाम्येका जगत्स्थावरजंगमम् ॥ मया धृतं धारयते सर्व
मेतद्गदाधरः ४५ जामदग्न्येन रामेण भारावतरणेऽप्यस्य ॥ रोषा त्रिःसप्तकृत्वो हं क्षत्रियैर्विप्रयोजिता ४६

हितौ सुतौ ब्रह्मणेति शेषः ॥ ३६ ॥ स तु गृह्योति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कुत्र प्रजा असृजदित्यपेक्षायामाह दैत्ययोरिति ॥ ४० ॥ विषाणेन दंष्ट्रायेण ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥ गुरुः कारणं गवां रश्मीनां ॥ ४४ ॥ एतत्सर्वमया सहितम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

समारोप्यरणस्तंभमितिशेषः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वीरस्यरणेहतस्यपत्नीतस्याःव्रतंसद्योहतभर्तृकार्यारूपंइतियावत् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ धारयितुंलोकंआत्मानंवेतिशेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मनवेश्राद्धदेवाय ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ क्षयेहेतुमितिसंबंधः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अवरोपव्यःउत्तारणीयः ॥ ६० ॥ इतिहारिवंशेह०टोका

सास्मिन्वेद्यांसमारोप्यतर्पितानृपशोणितैः ॥ भार्गवेणपितुःश्राद्धेकश्यपायनिवेदिता ४७ मांसमेदोस्थिदुर्गंधादिग्धाक्षत्रियशोणितैः ॥ रजस्वलेवयुवतिः कश्यपंसमुपस्थिता ४८ समांब्रह्मर्षिरप्याहकिमुर्वित्वमवाप्नुमस्वी ॥ वीरपत्नीव्रतमिदंधारयंतीविषीदसि ४९ साहंविज्ञापितवतीकश्यपंलोकभावनम् ॥ पतयोमेहताब्रह्मन्भार्गवेणमहात्मना ५० साहंविहीनाविक्रान्तैःक्षत्रियैःशस्त्रवृत्तिभिः ॥ विधवाशून्यनगरानधारयितुमुत्सहे ५१ तन्मह्यंदीयतांभर्ताभग वंस्त्वत्समोनृपः ॥ रक्षेत्सग्रामनगरांयोमांसागरमालिनीम् ५२ सश्रुत्वाभगवान्वाक्यंबाढमित्यब्रवीत्प्रभुः ॥ ततोमांमानवेंद्रायमनवेसप्रदत्तवान् ५३ सामनुप्रभवंदिव्यंप्राप्येक्ष्वाकुकुलंनृपम् ॥ विपुलेनास्मिकालेनपार्थिवात्पार्थिवंगता ५४ एवंदत्तास्मिमनवेमानवेंद्रायधीमते ॥ भुक्काराजसहस्रैश्चमहर्षि कुलसंमितैः ५५ बहवःक्षत्रियाःशूरामांजित्वादिवमाश्रिताः ॥ तेचकालवशंप्राप्यमय्येवप्रलयंगताः ५६ मत्कृतेविग्रहालोकेवृत्तावर्तंतएवच ॥ क्षत्रिया णांबलवतांसंग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ५७ एतद्युष्मत्प्रवृत्तेनदैवेनपरिपाल्यते ॥ जगद्धितार्थंकुरुतराज्ञांहेतुरणक्षये ५८ यद्यस्तिमयिकारुण्यंभारशैथिल्यकार णात् ॥ एकश्चक्रधरःश्रीमानभयंमेप्रयच्छतु ५९ यमहंभारसंतप्तासंप्राप्ताशरणार्थिनी ॥ भारोयद्यवरोपव्योविष्णुरेषब्रवीतुमाम् ६० ॥ इतिश्रीमहाभा रतेखिलेषुहरिवंशपर्वणिद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तेश्रुत्वापृथिवीवाक्यंसर्वएवदिवौकसः ॥ तदर्थ कृत्यंसंचित्यपितामहमथाब्रुवन् १ भगवन्हियतामस्याधरण्याभारसंततिः ॥ शरीरकर्तालोकानांत्वंहिलोकस्यचेश्वरः २ यत्कर्तव्यंमहेंद्रेणयमेनवरुणेनच ॥ यद्वाकार्येधनेशेनस्वयंनारायणेनवा ३ यद्वाचंद्रमसाकार्येभास्करेणानिलेनवा ॥ आदित्यैर्वसुभिर्वापिरुद्रैर्वालोकभावनैः ४ अश्विभ्यांदेववैद्याभ्यांसाध्यै र्वात्रिदशालयैः ॥ बृहस्पत्युशनोभ्यांवाकालेनकलिनापिवा ५ महेश्वरेणवाब्रह्मन्विशाखेनगुहेनवा ॥ यक्षराक्षसगंधर्वैश्चारणैर्वामहोरगैः ६ पतंगैःपर्व तैश्चापिसागरैर्वामहोर्मिभिः ॥ गंगामुखाभिर्दिव्याभिःसरिद्धिर्वासुरेश्वर ७ क्षिप्रमाज्ञापयविभोःकथमंशःप्रयुज्यताम् ॥ यदितेपार्थिवंकार्यंकार्येपार्थिववि ग्रहे ८ कथमंशावतरणंकुर्मःसर्वेपितामह ॥ अंतरिक्षगतायेचपृथिव्यांपार्थिवाश्रये ९

यांद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ त्रिपंचाशत्तमेध्यायेकृतमंशावतारणम् ॥ देवोक्तैर्विष्णुनादिष्टैर्यथायोग्यतउच्यते ॥ १ ॥ तेश्रुत्वातदर्थकृत्यंपृथि व्याःप्रयोजनस्यसाधकंकार्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पार्थिवंपृथिवीहितं कार्यप्रयोजनं कार्यअवश्यकर्तव्यं ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अवरोहत अवतारंकुस्त भावयंतःपालयंतः ॥ १३ ॥ पार्थिवेपृथिवीस्थेवंशेपृथिव्यांयत्नमयाकृतंतच्छ्रुयतां कोदशेनइमंसंभ्रमं भूमेर्भयंविजानतेतिसं
बंधः ॥ १४ ॥ तनूजेनपुत्रेणसहकथाभिःकथाप्रसंगनिमित्तम् आसेउपविष्टोऽभूवमितिद्वयोरन्वयः ॥ १५ ॥ इतिवृत्तैरेतिहासैर्गुणैर्गुणवाद्भिः ॥ १६ ॥ समुद्रःमूर्तिमान् ॥ १७ ॥

सदस्यानांचविप्राणांपार्थिवानांकुलेषुच ॥ अयोनिजाश्चैवतनूःसृजामोजगतीतले १० सुराणामेककार्याणांश्रुत्वैतन्निश्चितंमतम् ॥ देवैःपरिवृतःप्राहवा
क्यंलोकपितामहः ११ रोचतेमेसुरश्रेष्ठायुष्माकमपिनिश्चयः ॥ सृजध्वंस्वशरीरांशांस्तेजसात्मसमान्भुवि १२ सर्वएवसुरश्रेष्ठास्तेजोभिरवरोहत ॥ भा
वयंतोभुवंदेवीलब्ध्वात्रिभुवनश्रियम् १३ पार्थिवेभारतेवंशेपूर्वमेवविजानता ॥ पृथिव्यांसंभ्रममिमंश्रूयतांयन्मयाकृतम् १४ समुद्रेहंपुरापूर्वेवेलामासा
द्यपश्चिमाम् ॥ आसेसाद्धेतनूजेनकश्यपेनमहात्मना १५ कथाभिःपूर्ववृत्ताभिर्लोकवेदानुगामिभिः ॥ इतिवृत्तैश्चबहुभिःपुराणप्रभैर्गुणैः १६ कुर्वतस्तु
कथास्तास्तास्समुद्रःसहगंगया ॥ समीपमाजगामाशुयुक्तस्तोयदमारुतैः १७ सर्वाचिविषमांकुर्वन्गतिर्वेगतंरंगिणीम् ॥ यादोगणविचित्रेणसंच्छन्न
स्तोयवाससा १८ शंखमुक्तामलतनुःप्रवालद्रुमभूषणः ॥ युक्तश्चंद्रमसापूर्णसाभ्रगंभीरनिःस्वनः १९ समांपरिभवन्नेवस्वांवेलांसमतिक्रमन् ॥ क्लेदयामा
सचपलैर्लावणैरंबुविस्रवैः २० तंचदेशंव्यवसितःसमुद्रोद्धिर्विमर्दितुम् ॥ उक्तःसंरब्धयावाचाशांतोसीतिमयातदा २१ शांतोसीत्युक्तमात्रस्तुतनुत्वंसाग
रगतः ॥ संहतोर्मितरंगौघःस्थितोराजश्रियाज्वलन् २२ भूयश्चैवमयाशप्तःसमुद्रःसहगंगया ॥ सकारणांमतिकृत्वायुष्माकंहितकाम्यया २३ यस्मात्त्वं
राजतुल्येनवपुषासमुपस्थितः ॥ गच्छार्णवमहीपालोराजैवत्वंभविष्यसि २४ तत्रापिसहजांलीलांधारयन्स्वेनतेजसा ॥ भविष्यसि नृणांभर्ताभारता
नांकुलोद्बहः २५ शांतोसीतिमयोक्तस्त्वंयच्चासितनुतांगतः ॥ सुतनुर्यशसालोकेशंतनुस्त्वंभविष्यसि २६ इयमप्यायतापांगीगंगासर्वांगशोभना ॥ रूपि
णीचसरिच्छ्रेष्ठातत्रत्वामुपयास्यति २७ एवमुक्तस्तुमांक्षुब्धःसोभिवीक्ष्यार्णवोऽब्रवीत् ॥ मांप्रभोदेवदेवानांकिमर्थंशप्तवानसि २८ अहंतवविधेयात्मात्व
त्कृतस्त्वत्परायणः ॥ अशपोऽसदृशैर्वाक्यैरात्मजंमांकिमात्मना २९ भगवंस्त्वत्प्रसादेनवेगात्पर्वणिवाद्धितः ॥ यद्यहंचलितोब्रह्मन्कोत्रदोषोममात्मनः ३०
क्षिप्ताभिःपवनैरद्भिःस्पृष्टोयद्यसिपर्वणि ॥ अत्रमेकिंनुभगवन्विद्यतेशापकारणम् ३१

स्थावररूपेण विषमांगतिकुर्वन् तोयवाससातोयवत्स्वेतेनवाससायादोगणाकारविशिष्टंचित्तंयस्मिन्तेन ॥ १८ ॥ चंद्रमसास्थावरस्वरूपस्याविषमगतिनिमित्तेन ॥ १९ ॥ २०
शांतोसीत्यशांतेपिविरुद्धलक्षणयाउपहासः ॥ २१ ॥ २२ ॥ सकारणांभारावतारणनिमित्तवतीम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवदेवानारुद्रादीनाम् २८
विधेयात्माआज्ञाकारी अशपः शांपदत्तवानसि ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रमाणं शरणागतोपेक्षायां दोषप्रतिपादकं वेदं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तेजसात्यक्त्वेतिसंबंधः योगबलेन विभज्येत्यर्थः आधत्स्वगर्भेऽतिशेषः
॥ ३८ ॥ तत्रवंशे ॥ ३९ ॥ ४० ॥ संक्लेदं संक्लेदनापराधप्राप्तिमानुषयोनिजंदुःखं विस्मरिष्यासि तत्रत्यसुखास्वादनेन ॥ ४१ ॥ प्रजापत्येन वैवाहिकेन ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

उद्धूतैश्च महावातैः प्रवृद्धैश्च बलाहकैः ॥ पर्वणाचेन्दुयुक्तेन त्रिभिः क्षुब्धोस्मि कारणैः ३२ एवं यद्यपराद्धो हंकारणैस्त्वत्प्रकल्पितैः ॥ क्षुंतुमर्हसि मे ब्रह्मनशापो
यं विनिवर्त्यताम् ३३ एवं यिनिरालंबेशापाच्छिथिलतांगते ॥ कारुण्यं कुरु देवेश प्रमाणं यद्यवेक्ष्यसे ३४ अस्यास्तु देवगंगाया गांगतायास्तदाज्ञया ॥
मम दोषाददोषायाः प्रसादं कर्तुमर्हसि ३५ तमहं लक्षणया वाचामहार्णवमथानुवम् ॥ अकारणज्ञं देवानां त्रस्तं शापानलेन तम् ३६ शांतिं व्रजनभे
तव्यं प्रसन्नोस्मि महोदधे ॥ शापेस्मिन्सरितां नाथ भविष्यं शृणु कारणम् ३७ त्वंगच्छ भारतेवंशे स्वं देहं स्वेन तेजसा ॥ आधत्स्व सरितां नाथ तत्त्वमेमांसाग
रीं तनुम् ३८ महोदधे महीपालस्तत्र राजश्रिया वृतः ॥ पालयंश्चतुरो वर्णान् रंस्यसे सलिलेश्वर ३९ इयं च ते सरिच्छ्रेष्ठा बिभ्रती रूपमुत्तमम् ॥ तत्कालं रम
णीयां गीगंगापरिचरिष्यति ४० अनया सह जाह्नव्या मोदमानो ममाज्ञया ॥ इमं सलिलं संक्लेदं विस्मरिष्यसि सागर ४१ त्वरता चैव कर्तव्यं त्वये दं मम शास
नम् ॥ प्राजापत्येन विधिना गंगया सह सागर ४२ वसवः प्रच्युताः स्वर्गात् प्रविष्टाश्च रसातलम् ॥ तेषामुत्पादनार्थाय त्वं मया विनियोजितः ४३ अष्टौ तान्
जाह्नवीगर्भानपत्यार्थं दधात्वियम् ॥ विभावसोस्तुल्यगुणान्सुराणां प्रीतिवर्द्धनान् ४४ उत्पाद्य त्वं वसून् शीघ्रं कृत्वा कुरुकुलं महत् ॥ प्रवेष्टासितनुं त्यक्त्वा
पुनः सागरसागरीम् ४५ एवमेतन्मया पूर्वेहितार्थे वः सुरोत्तमाः ॥ भविष्यं पश्यताभारं पृथिव्याः पार्थिवात्मकम् ४६ तदेष शंतनोर्वंशः पृथिव्यां रोपितो म
या ॥ वसवो ये च गंगायामुत्पन्नास्त्रिदिवौकसः ४७ अद्यापि भुवि गांगेयस्तत्रैव वसुरष्टमः ॥ सप्तमे वसवः प्राप्ताः स एकः परिलंबते ४८ द्वितीयायां स सृष्टा
यां द्वितीया शंतनोस्तनुः ॥ विचित्रवीर्योद्युतिमानासीद्राजा प्रतापवान् ४९ वैचित्र्यवीर्यो द्वावेव पार्थिवौ भुविसांप्रतम् ॥ धृतराष्ट्रश्च पांडुश्च विख्यातौ पुरु
षर्षभौ ५० तत्र पांडोः श्रिया जुष्टे द्वे भार्ये संबभूवतुः ॥ शुभे कुंती च माद्री च देवयोषोषमेतुते ५१ धृतराष्ट्रस्य राज्ञस्तु भार्यैका तुल्यचारिणी ॥ गांधारी भुवि वि
ख्याता भर्तुर्नित्यं व्रते स्थिता ५२ तत्रवंशा विभज्यंतां विपक्षाः पक्ष एव च ॥ पुत्राणां हितयो राज्ञोर्भविता विग्रहो महान् ५३ तेषां विमर्द्दे दायाद्ये नृपाणां
भविता क्षयः ॥ युगांतप्रतिमं चैव भविष्यति महद्भयम् ५४

विभावसोरग्रेः तुल्यगुणान् तद्वल्लोकप्रीतिकरान् ॥ ४४ ॥ तनुं मनुष्यशरीरम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ परिलंबते भुवं श्रयते ॥ ४८ ॥ सृष्टायां संगतायां भार्यायां सत्यवती सं
ज्ञायाम् द्वितीया भीष्मापेक्षया तनुः पुत्रः चित्रांगदस्य पूर्वमेव मृतत्वादगणना ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ५३ ॥ ५४ ॥

विविक्तानिविजनानि पुरादीनितेषामोद्यस्यांसाविविक्तपुरराष्ट्रौघाशैथिल्यनिर्वलत्वम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ शंकरस्यांशः अश्वत्थामा ॥ ५७ ॥ अंतकप्रतिमेकल्पांततुल्ये ॥ ५८ ॥
महेश्वरांशोविष्ण्वंशेश्रीरुष्णेपसृतेवैकुण्ठगतेसति माहेश्वरंरौद्रंयुगांशिष्यंकलिः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ महेश्वरंरुद्रंकुमारंस्कंदम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ धर्मस्येतिधर्मपक्षोपाणांग्रहणं कलिरि

सबलेषुनरेंद्रेषुशांतयत्स्वितरेतरम् ॥ विविक्तपुरराष्ट्रौघाक्षितिःशैथिल्यमेष्यति ५५ द्वापरस्ययुगस्यांतेमयादृष्टंपुरातनम् ॥ क्षयंयास्यंतिशस्त्रेणमानवैः
सहपार्थिवाः ५६ तत्रावशिष्टान्मनुजान्सुप्तान्निशिचिंतयतः ॥ धक्ष्यतेशंकरस्यांशःपावकेनास्त्रतेजसा ५७ अंतकप्रतिमेतस्मिन्निवृत्तेकूरकर्मणि ॥ समाप्त
मिदमारुत्यास्येतृतीयंद्वापरंयुगम् ५८ महेश्वरांशोपसृतेततोमाहेश्वरंयुगम् ॥ शिष्यंप्रवर्ततेपश्चाद्युगंदारुणदर्शनम् ५९ अधर्मप्रायपुरुषंस्वल्पधर्मप्रतिग्रह
म् ॥ उत्सन्नसत्यसंयोगंवर्द्धितानृतसंचयम् ६० महेश्वरंकुमारंचद्रौचदेवौसमाश्रिताः ॥ भविष्यंतिनराःसर्वलोकेनस्थविरायुषः ६१ तदेषनिर्णयःश्रेष्ठःपृ
थिव्यांपार्थिवांतकः ॥ अंशावतरणंसर्वसुराःकुरुतमाचिरम् ६२ धर्मस्यांशस्तुकुंत्यांवैमाद्र्यांचविनियुज्यताम् ॥ विग्रहस्यकलिर्मूलंगांधार्याविनियुज्य
ताम् ६३ एतौपक्षौभविष्यंतिराजानःकालचोदिताः ॥ जातरागाःपृथिव्यर्थेसर्वसंग्रामलालसा ६४ गच्छत्वियंवसुमतीस्वांयोनिंलोकधारिणी ॥ मृष्टोयं
नैष्ठिकोराज्ञामुपायो लोकविश्रुतः ६५ श्रुत्वापितामहवचःसाजगामयथागतम् ॥ पृथिवीसहकालेनवधायपृथिवीक्षिताम् ६६ देवानचोदयद्रुद्रानिग्रहा
र्थेसुरद्विषाम् ॥ नरंचैवपुराणर्षिशेषंचधरणीधरम् ६७ सनत्कुमारंसाध्यांश्चसुरांश्चाग्निपुरोगमान् ॥ वरुणंचयमंचैवसूर्यांचंद्रमसौतदा ६८ गंधर्वाप्सरस
श्चैवरुद्रादित्यास्तथाश्विनौ ॥ ततोऽंशानवनिंदेवाःसर्वएवावतारयन् ६९ यथातेकथितंपूर्वमंशावतरणंमया ॥ अयोनिजायोनिजाश्चतेदेवाःपृथिवीतले ॥
७० दैत्यदानवहंतारःसंभूताःपुरुषेश्वराः ॥ क्षीरिकावृक्षसंकाशावज्रसंहननास्तथा ७१ नागायुतबलाःकेचित्केचिदोघबलान्विताः ॥ गदापरिवशक्ती
नांसंघाःपरिघबाहवः ७२ गिरिशृंगप्रहर्तारःसर्वपरिघयोधिनः ॥ वृष्णिवंशसमुत्पन्नाःशतशोथसहस्रशः ७३ कुरुवंशेचतेदेवाःपंचालेषुचपार्थिवाः ॥ या
ज्ञिकानांसमृद्धानांब्राह्मणानांचयोनिषु ७४ सर्वास्त्रज्ञामहेष्वासावेदव्रतपरायणाः ॥ सर्वर्द्धिगुणसंपन्नायज्वानःपुण्यकर्मिणः ७५ आचालयेयुर्येशैलान्कुरु
द्वाभिद्युर्महीतलम् ॥ उत्पतेयुरथाकाशंक्षोभयेयुर्महोदधिम् ७६ एवमादिश्यतान्ब्रह्माभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ नारायणेसमावेश्यलोकान्शांतिमुपागमत् ७७

तितत्पराणांरक्षसां ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ योनिःस्थानंनिष्ठामरणंतदर्थःनैष्ठिकः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ पूर्वआदिपर्वणि ॥ ७० ॥ क्षीरिकावृक्षः राजीवृक्षः तद्वत्पु
ष्टाः वज्रसंहननाःदृढांगाः ॥ ७१ ॥ ओघवलाः महाप्रवाहवलाः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नारायणेइतिभगवन्लोकान्पाहीत्युक्त्वेत्यर्थः ॥ ७७ ॥

हितेश्वरः हिते समर्थः ७८ ७९ ॥ इति हरिवंशे टोकायां त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ चतुःपञ्चाशकेऽध्यायेऽवतारायास्यभूतले ॥ श्रोविष्णुं प्रति देवर्षेर्वक्ष्यमद्भुतमुच्यते ॥ १ ॥
यथानयं यथान्यायम् अंशावतरणे वृत्ते सति नारदः प्रत्यदृश्यते तिष्ठस्थेनान्वयः ॥ १ ॥ धर्मस्य भागे युधिष्ठिरेशक्रस्यार्जुने पवनस्य भोमसेने अश्विनोर्नकुलसहदेवरूपे भागे भास्करस्य
कर्णे ॥ २ ॥ देवपुरोधसो बृहस्पतेर्द्रोणे वसूनामष्टमे भागे ॥ ३ ॥ मृत्योर्यमस्य विदुरे कलेर्दुर्योधने सोमस्याभिमन्यौ शुक्रस्य भूरिश्रवासे वरुणस्य श्रुतायुधे पणशितनये
॥ ४ ॥ शंकरस्याश्वत्थामि मित्रस्य कणिके धनदस्य धृतराष्ट्रे गंधर्वादीनां देवकोग्रसेनदुःशासनादिषु ५ अंशे देवतापक्षे इत्यर्थः तिष्ठन् स्थितिमान् ॥ ६ ॥ सव्यापवृत्तं अप्रदक्षिण

भूयः शृणु यथा विष्णुरवतीर्णो महीतले ॥ प्रजानां वैहितार्थाय प्रभुः प्राणिहितेश्वरः ७८ यथातिवंशजस्याथ वसुदेवस्य धीमतः ॥ कुले पूज्येयशस्कर्माजिज्ञेना
रायणः प्रभुः ७९ ॥ इति श्रीम० खि० हरिवंशपर्वणि त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतकार्ये गते काले जगत्यां च यथानयम् ॥
अंशावतरणे वृत्ते सुराणां भारते कुले १ भागे वतीर्णे धर्मस्य शक्रस्य पवनस्य च ॥ अश्विनोर्देवभिषजोर्भागे वै भास्करस्य च २ पूर्वमेवावनिगते भागे देवपु
रोधसः ॥ वसूनामष्टमे भागे प्रागेव धरणीं गते ३ मृत्योर्भागे क्षितिगते कलेर्भागे तथैव च ॥ भागेशु क्रस्य सोमस्य वरुणस्य च गांगते ४ शंकरस्य गते भागे मित्रस्य
धनदस्य च ॥ गंधर्वो रगयक्षाणां भागांशेषु गतेषु च ५ भागेष्वेतेषु गगनादवतीर्णेषु मेदिनीम् ॥ तिष्ठन्नारायणस्यांशे नारदः समदृश्यत ६ ज्वलिताग्निप्रतीका
शो बालार्कसदृशेक्षणः ॥ सव्यापवृत्तं विपुलं जटामंडलमुद्रहन् ॥ चंद्रांशुशुक्ले वसने वसानो रुक्मभूषितः ७ वीणां गृहीत्वामहतीं कक्षासकां सखीमिव ८ कृ
ष्णाजिनोत्तरासंगो हेमयज्ञोपवीतवान् ॥ दंडीकमंडलुवरः साक्षाच्छक्रइवापरः ९ भेत्ता जगति गुह्यानां विग्रहाणां ग्रहोपमः ॥ गाता चतुर्णो विद्वानामुद्राता प्र
थमर्त्विजाम् ॥ महर्षिर्विग्रहरुचिर्विद्वान् गांधर्वकोविदः १० वैरिकेलिकिलो विप्रो ब्राह्मः कलिरिवापरः ॥ देवगंधर्वलोकानामादिवक्ता महासुनिः ११
सनारदोऽथ ब्रह्मर्षिर्ब्रह्मलोकचरोऽव्ययः ॥ स्थितो देवसभा मध्ये संरब्धो विष्णुमब्रवीत् १२ अंशावतरणं विष्णोर्यदिदं त्रिदशैः कृतम् ॥ क्षयार्थं पृथिवीं द्राणां सर्व
मेतदकारणम् १३ यदेतत्पार्थिवं क्षत्रं स्थितं त्वयि यदीश्वर ॥ नृनारायणयुक्तोऽयं कार्यार्थः प्रतिभाति मे १४ न युक्तं जानता देवत्वया तत्त्वार्थदर्शिना ॥ देव
देवपृथिव्यर्थे प्रयोजुं कार्यमीदृशम् १५

वोष्टितम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ग्रहोपमः सूर्यादिसमः धूमकेत्वादिसम उत्पातहेतुत्वादिति वा ॥ १० ॥ वैरिणां केल्या संग्रामेण किलः क्रीडायास्य स वैरिकेलिकिलः किल शौक्ये
क्रीडायां चेति धातुरिति प्राञ्चः लीलाकेलिकिलेति तु विश्वः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अकारणं कारणेन त्वया होतव्यान्निष्फलम् ॥ १३ ॥ यत्प्रयतः यत्क्षत्रं युद्धं तत्त्वयि स्थितं त्वदधीनं अतः
कार्यार्थः प्रयोजनसिद्धिः नृनारायणाभ्यां युक्त एव मे प्रतिभाति ताभ्यां विनानेत्यर्थः ॥ १४ ॥ ईदृशं नृनारायणहीनम् ॥ १५ ॥

अत्रहेतुमाह त्वंहीति त्वांअंतर्यामिणंविनासर्वेप्येतेनिरर्थकाइत्यर्थः ॥ १६ ॥ अनुयुंजसेननियोजयसि ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अयोध्यायां
योद्धुमयोग्यायां ॥ २६ ॥ २७ ॥ विषयस्यत्वदेशस्यआसन्नभूतःसन्निहितोस्मिरिपुश्च हप्रसिद्धंतवास्मिसामंतंसमोपदेशैस्थितोरपुंसामंतं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सम्यगितिलोकतएव
लौकिकंहिताहितंज्ञातुंशक्यते नतत्रशास्त्रापेक्षास्तीतिभावः ॥ ३१ ॥ जघन्यस्यअवरस्य द्यूतमृगयादौआदरहीनस्येत्यर्थः ॥ ३२ ॥ मोहैर्मोहहेतुभिः अधृतिरधीरः ईश्वरोवा ॥ ३३ ॥

त्वंहिचक्षुष्मतांचक्षुःश्लाघ्यःप्रभवतांप्रभुः ॥ श्रेष्ठोयोगवतांयोगीगतिर्गतिमतामपि १६ देवभागान्गतान्दृष्ट्वाकिंत्वंसर्वाश्रयोविभुः ॥ वसुंधरायाःसाह्या
र्थमंशंस्वंनाऽनुयुंजसे १७ त्वयासनाथादेवांशास्त्वन्मयास्त्वत्परायणाः ॥ जगत्यांसंचरिष्यंतिकार्यात्कार्यतरंगताः १८ तदहंत्वरयाविष्णोप्राप्तःसुरसभा
मिमाम् ॥ तवसंचोदनार्थैवैशृणुचाप्यत्रकारणम् १९ येत्वयानिहतादैत्याःसंग्रामेतारकामये ॥ तेषांशृणुगतिविष्णोयेगताःपृथिवीतलम् २० पुरी
पृथिव्यामुदितामथुरानामतःश्रुता ॥ निविष्टायमुनातीरेस्फीताजनपदायुता २१ मधुर्नाममहानासीद्दानवोयुधिदुर्जयः ॥ त्रासनःसर्वभूतानांबलेनमहता
न्वितः २२ तस्यतत्रमहच्चासीन्महापादपसंकुलम् ॥ घोरंमधुवनंनामयत्रासौभ्यवसत्पुरा २३ तस्यपुत्रोमहानासीलवणोनामदानवः ॥ त्रासनःसर्व
भूतानांमहाबलपराक्रमः २४ सतत्रदानवःक्रीडन्वर्षपूगाननेकशः ॥ सदैवतगणाल्लोकानुद्वासयतिदर्पितः २५ अयोध्यायामयोध्यायारामेदाशरथौस्थि
ते ॥ राज्यंशासतिधर्मज्ञेराक्षसानांभयावहे २६ सदानवोबलश्लाघीघोरंवनमुपाश्रितः ॥ प्रेषयामासरामायदूतंपुरुषवादिनम् २७ विषयासन्नभूतोस्मि
तवरामरिपुश्चह ॥ नचसामंतमिच्छंतिराजानोबलदर्पितम् २८ राज्ञाराज्यव्रतस्थेनप्रजानांहितकाम्यया ॥ जेतव्यारिपवःसर्वेस्फीतांविषयमिच्छता २९
अभिषेकार्द्रकेशेनराज्ञारंजनकाम्यया ॥ जेतव्यानीन्द्रियाण्यादौतज्जयेहिध्रुवोजयः ३० सम्यग्वर्तितुकामस्यविशेषेणमहीपतेः ॥ नयानामुपदेशेननास्ति
लोकसमोगुरुः ३१ व्यसनेषुजघन्यस्यधर्ममध्यस्यधीमतः ॥ बलज्येष्ठस्यनृपतेर्नास्तिसामंतजंभयम् ३२ सहजैर्बाध्यतेसर्वःप्रवृद्धैरिन्द्रियारिभिः ॥ अमि
त्राणांप्रियकैरैर्मोहैरधृतिरीश्वरः ३३ यत्त्वयास्त्रीकृतेमोहात्सगणोरावणोहतः ॥ नैतदौपयिकंमन्येमहद्वैकर्मकुत्सितम् ३४ वनवासप्रवृत्तेनयत्त्वयाव्रतशा
लिना ॥ महतराक्षसानीकेनैषदृष्टःसतांविधिः ३५ सतामक्रोधजोधर्मःशुभांनयतिसद्रतिम् ॥ यत्त्वयानिहतामोहादूषिताश्चाश्रमौकसः ३६ सएषराव
णोधन्योयस्त्वयाव्रतचारिणा ॥ स्त्रीनिमित्तेहतोयुद्धेग्राम्यान्धमनिवेक्षता ३७

औपयिकंयुक्तिमत्तमहदपिनिन्द्यमेवेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ निन्द्यत्वमेवाह वनेति ॥ ३५ ॥ त्वयाव्रतवतापियत्रमोहात्निहताः रावणादयःतेनआश्रमौकसोव्रतिनोदूषिताः त्वदीयंव्रतोल्हधनं
दृष्ट्वाऽन्येपिव्रतिनोव्रतलंघयिष्यन्ति अतोदुराचारप्रवर्तकोसीतिभावः ॥ ३६ ॥ तदेवाह सइति ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ परिदेवना आक्रंदनम् ॥ ४१ ॥ इतरेषु असत्सु ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सौमित्रिणा शत्रुघ्नेन सह ॥ ४५ ॥ निवेशं वसति स्थानं ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥ विररास विशिष्टं शब्दं चकार ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सः शत्रुघ्नः रुक्मत्स रुक्मस्वर्णमुष्टिम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ निवेशं निवासस्थानं नगरमिति यावत् भवाय वृद्धये पुर्यान् नगरस्यानेमणियः
 यदि ते निहतः संख्ये दुर्बुद्धिरजितेन्द्रियः ॥ युध्य स्वाद्यमया सार्धं मृधेयद्यसि वीर्यवान् ३८ तस्य दूतस्य तच्छ्रुत्वा भाषितं तत्त्ववादिनः ॥ धैर्यादसंभ्रांतवपुः सस्मि
 तं राघवोऽब्रवीत् ३९ असदेतत्त्वया दूतभाषितं तस्य गौरवात् ॥ यन्मां क्षिपसि दोषेण वेदात्मानं च सुस्थिरम् ४० यद्यहं सत्पथे मूढो यदि वारावणो हतः ॥ य
 दि वामे हता भार्या कातत्र परिदेवना ४१ नवाङ्मात्रेण दुष्यंति साधवः सत्पथे स्थिताः ॥ जागर्ति च यथा देवः सदा सत्स्वितरेषु च ४२ कृतं दूतेन यत्कार्यं गच्छत्वं
 दूतमाचिरम् ॥ नात्मश्लाघिषु नीचेषु प्रहरंतीह मद्विधाः ४३ अयं ममानुजो भ्राता शत्रुघ्नः शत्रुतापनः ॥ तस्य दैत्यस्य दुर्बुद्धेर्मृधेप्रतिकरिष्यति ४४ एवमुक्तः
 स दूतस्तु ययौ सौमित्रिणा सह ॥ अनुज्ञातो न रेद्रेण राघवेण महात्मना ४५ स शीघ्रया नः संप्राप्तस्तद्दानं वपुरं महत् ॥ चक्रे निवेशं सौमित्रिर्वनां ते युद्धलालसः ॥
 ४६ ततो दूतस्य वचनात्स दैत्यः क्रोधमूर्च्छितः ॥ पृष्ठतस्तद्वनं कृत्वा युद्धायाभिमुखः स्थितः ४७ तद्युद्धमभवद्दोरं सौमित्रेर्दानवस्य च ॥ उभयोरेव बलिनोः
 शूरयोरणमूर्द्धनि ४८ तौ शरैः साधु विसृते रन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ न च तौ युद्धवैमुख्यं श्रमं वाप्युपजग्मतुः ४९ अथ सौमित्रिणा बाणैः पीडितो दानवो युधिः ॥
 ततः स शूलरहितः पर्यहीयत दानवः ५० स गृहीत्वां कुशं चैव देवैर्दत्तवरं रणे ॥ कर्षणं सर्वभूतानां लवणो विररासह ५१ शिरोधरायां जग्राह सोऽकुशेन च
 कर्षह ॥ प्रवेशयितुमारब्धो लवणो राघवानुजम् ५२ सरुक्मत्सरुमुद्यम्य शत्रुघ्नः खड्गमुत्तमम् ॥ शिरश्चिच्छेदस्वङ्गेन लवणस्य महामृधे ५३ सहत्वा दा
 नं संख्ये सौमित्रिर्मित्रवत्सलः ॥ तद्वनं तस्य दैत्यस्य चिच्छेदास्त्रेण बुद्धिमान् ५४ छित्त्वा वनं तत्सौमित्रिर्निवेशं सोऽभ्यरोचयत् ॥ भवाय तस्य देशस्य पु
 र्याः परमधर्मवित् ५५ तस्मिन्मधुवनस्थाने मथुरानाम सापुरी ॥ शत्रुघ्नेन पुरा मृष्टा हत्वा तं दानवरं ५६ सापुरी परमो दारा साह प्राकारतोरणा ॥ स्फीतारा
 ष्टसमाकीर्णा समृद्धबलवाहना ५७ उद्यानवनसंपन्ना सुसीमा सुप्रतिष्ठिता ॥ प्रांशुप्राकारवसना परिखाकुलमेखला ५८ चयाद्दालककेयूरा प्रासादवरकुं
 डला ॥ सुसंवृतद्वारवती च त्वरोद्गारहा सिनी ५९ अरोगवरिपुरुषा हस्त्यश्वरथसंकुला ॥ अर्धचंद्रप्रतीका शायमुना तीरशोभिता ६० पुण्यापणवती दु
 र्गारत्नसंचयगर्विता ॥ क्षेत्राणि संख्यवंत्यस्याः काले देवश्च वर्षति ६१ नरनारी प्रमुदिता सापुरी स्म प्रकाशते ॥ निविष्टविषयश्चैव शूरसेनस्ततोऽभवत् ६२
 तस्यां पुर्यां महावीर्यो राजा भोजकुलोद्बहः ॥ उग्रसेन इति ख्यातो महासेन पराक्रमः ६३
 परमोधर्मस्तद्वित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अट्टाः चतुष्काः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ निविष्टविषयो ध्यासितमथुरा प्रदेशः ॥ ६२ ॥ महासन पराक्रमः कार्तिकेय तुल्यः ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अभिनिवेशेन प्रकृत्या ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ क्रव्यादः मांसादोराक्षस इव ॥ ६९ ॥ जघन्य इव अनुज इव जातः ॥ ७० ॥ निरवग्रहो निर्गलः ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ तव त्वत्तः विभ्यंतीति ज्ञस्यांतादेशः छांदसः ॥ ८० ॥ नान्येन अनन्येन सर्वेषामंतरात्मनेत्यर्थः त्वया हतस्य दुर्वृत्तस्यापित्वमेव गतिरिति भावः इतरस्य तु दिवश्च्युतस्य मेदिनी गतिस्तत्राप्यन्येन हतस्य व्युत्थितस्य दुर्वृत्तस्य स्वर्गातिरेव सर्ववरि साधारणापि दुर्लभा किमु तत्त्वत्प्राप्तिः यतस्त्वयि जाग्रतियमरूपे

तस्य पुत्रत्वमापन्नो यो सौविष्णो त्वया हतः ॥ कालनेमिर्महादैत्यः संग्रामे तारकामये ६४ कंसो नाम विशालाक्षो भोजवंशविवर्द्धनः ॥ राजापृथिव्यां विख्यातः सिंहविस्पष्टविक्रमः ६५ राज्ञां भयं करो घोरः शंकनीयो महीक्षिताम् ॥ भयदः सर्वभूतानां सत्पथाद्वाह्यतांगतः ६६ दारुणाभिनिवेशेन दारुणेनांतरात्मना युक्तस्तेनैव दर्पेण प्रजानां रोमहर्षणः ६७ नराजधर्माभिरतो नात्मपक्षसुखावहः ॥ नात्मराज्ये प्रियकरश्चंद्रः करं रुचिः सदा ६८ सकंसस्तत्र संभूतस्त्वया युद्धे पराजितः ॥ क्रव्यादो बाधते लोकानां सुरेणांतरात्मना ६९ योऽप्यसौ हयविक्रांतो हयग्रीवि इति स्मृतः ॥ केशीनामहयोजातः स तस्यैव जघन्यजः ७० सदुष्टो हेषितपटुः केशरी निरवग्रहः ॥ वृंदावने वसत्येको नृणां मांसानि भक्षयन् ७१ अरिष्टो बलिपुत्रश्च ककुद्वावृषरूपधृक् ॥ गवामरित्वमापन्नः कामरूपी महासुरः ७२ रिष्टो नाम दितेः पुत्रो वरिष्ठो दानवेषु यः ॥ सकुंजरत्वमापन्नो दैत्यः कंसस्य वाहनः ७३ लंबो नामेति विख्यातो यो सौदैत्येषु दर्पितः ॥ प्रलंबो नाम दैत्यो सौवटं भांडीरमाश्रितः ७४ खर इत्युच्यते दैत्यो धेनुकः सोसुरोत्तमः ॥ घोरं तालवनंदैत्यश्चरत्युद्वासयन् प्रजाः ७५ वाराहश्च किशोरश्च दानवौ यौ महाबलौ ॥ मल्लौरंगगतौ तौ तु जातौ चाणूरमुष्टिकौ ७६ यौ तौ मयश्च तारश्च दानवौ दानवांतक ॥ प्राग्ज्योतिषेतौ भौमस्य नरकस्य पुरेतौ ७७ एते दैत्या विनिहतास्त्वया विष्णो निराकृताः ॥ मानुषं वपुरास्थाय बाधंते भुवि मानुषान् ७८ त्वत्कथां द्वेषिणः सर्वे त्वद्भक्तान् घ्नन्ति मानुषान् ॥ तव प्रसादात्तेषां वै दानवानां क्षयो भवेत् ७९ त्वत्तस्ते विभ्यति दिवित्वतो विभ्यति सागरे ॥ पृथिव्यां तव विभ्यंति नान्यतस्तु कदाचन ८० दुर्वृत्तस्य हतस्यापित्वयानान्येन श्रीधर ॥ दिवश्च्युतस्य दैत्यस्य गतिर्भवति मेदिनी ८१ व्युत्थितस्य च मेदिन्यां हतस्य नृशरीरिणः ॥ दुर्लभं स्वर्गगमनं त्वयि जाग्रतिकेशव ८२ तदा गच्छस्व यं विष्णो गच्छामः पृथिवीतलम् ॥ दानवानां विनाशाय विसृज आत्मानमात्मना ८३ मूर्तयो हितवाव्यक्ता दृश्याऽदृश्याः सुरोत्तमैः ॥ तां स्वादृष्टास्त्वया देवाः संभविष्यंति भूतले ८४

णपातयितुं सावधाने सतीति श्लोकद्वयार्थः तस्मान्महाकारुणिकस्त्वं तादृशान् कंसादीन् हंतुं भूमावतारं कुरुष्वेति भावः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ एतदेवाह तदित्यादिना ॥ ८३ ॥ अव्यक्ताः नृणां द्रष्टुं अस्पष्टाः सुरोत्तमैरपि विष्णुत्वेन दृश्या अपि परब्रह्मभावेनादृश्यास्ते मूर्तयः शरीराणि देवास्तु तां सदृश्यास्वेव मूर्तिषु संभविष्यंति ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ भारतेभरतवर्षे कार्यगुरुः गुरुमहत्कार्यमस्यास्तीतिकार्यगुरुः आहिताग्नादित्वात्पूर्वनिपातः चक्षुरिवसत्पथप्रकाशकः ॥ ८६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे
टीकायांचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ पंचपंचाशकेऽध्यायेनारदस्यचसांत्वनं ॥ ब्रह्मणोक्तंविभोर्जन्मस्थानंचापिनिरूप्यते ॥ १ ॥ नारदस्यवरेण्यःभोगमोक्षकामैर्वरणीयः ॥
१॥ २ ॥ पुष्यतिपुष्पातिविग्रहंवैरम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ क्षयइति एषांकंसादीनांभुविक्षयःशक्रलोकसत्क्रियाचमयाकारुणिकेनदृष्टाआलो

तवावतरणेविष्णोक्तंसःसविनशिष्यति ॥ सेत्स्यतेचसकार्यार्थोयस्यार्थेभूमिरागता ८५ त्वंभारतेकार्यगुरुस्त्वंचक्षुस्त्वंपरायणम् ॥ तदागच्छहृषीकेशक्षितौ
तान्रजहिदानवान् ८६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेहरिवंशपर्वणिनारदवाक्यंनामचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
नारदस्यवचःश्रुत्वासास्मितंमधुसूदनः ॥ प्रत्युवाचशुभंवाक्यंवरेण्यःप्रभुरीश्वरः १ त्रैलोक्यस्यहितार्थाययन्मांवदसिनारद ॥ तस्यसम्यक्प्रवृत्तस्यश्रूय
तामुत्तरंवचः २ विदितादेहिनोजातामयैतेभुविदानवाः ॥ यांचयस्तनुमादायदैत्यःपुष्यतिविग्रहम् ३ जानामिकंसंसंभूतमुग्रसेनसुतंभुवि ॥ केशिनंचापि
जानामिदैत्यंतुरगविग्रहम् ४ नागंकुवल्यापीडंमल्लौचाणूरमुष्टिकौ ॥ अरिष्टंचापिजानामिदैत्यंवृषभरूपिणम् ५ विदितोमेखरश्चैवप्रलंबश्चमहासुरः ॥
साचमेविदिताविप्रपूतनाहुहिताबलेः ६ कालियंचापिजानामियमुनाहृदगोचरम् ॥ वैनतेयभयाद्यस्तुयमुनाहृदमाविशत् ७ विदितोमेजरासंधःस्थितोमूर्ध्नि
महीक्षिताम् ॥ प्राग्ज्योतिषपुरेवापिनरकंसाधुतर्क्ये ८ मानुषेपार्थिवेलोकेमानुषत्वमुपागतम् ॥ बाणंचशोणितपुरेगुहप्रतिमतेजसम् ९ दृप्तंबाहुसहस्रे
णदेवैरपिसुदुर्जयम् ॥ मय्यासक्तांचजानामिभारतीमहतीधुरम् १० सर्वतच्चविजानामियथायास्यंतितेनृपाः ॥ क्षयोभुविमयादृष्टःशक्रलोकेचसत्क्रिया ॥
एषांपुरुषदेहानामपरावृत्तदेहिनाम् ११ संप्रवेक्ष्याम्यहंयोगमात्मनश्चपरस्यच ॥ संप्राप्यपार्थिवंलोकंमानुषत्वमुपागतः १२ कंसादींश्चापितान्सर्वान्
वधिष्यामिमहासुरान् ॥ तेनतेनविधानेनयेनयःशांतिमेष्यति १३ अनुप्रविश्ययोगेनतास्ताहिगतयोमया ॥ अमीषांहिसुरेन्द्राणांहंतव्यारिपवोयुधि १४
जगत्यर्थकृतोयोयमंशोत्सर्गोदिवौकसैः ॥ सुरदेवर्षिगंधर्वैरितश्चानुमतेमम १५ विनिश्चयोहिप्रागेवनारदायकृतोमया ॥ निवासंननुमेब्रह्मन्विदधातुपिता
महः १६ यत्रदेशेयथाजातोयेनवेषेणवावसन् ॥ तानहंसमरेहन्यांतन्मेब्रूहिपितामह १७

चितास्त्येव अपरावृत्तःपुनर्भुवमप्रविष्टोदेहीप्रःणोयेषांतेषाम् ॥ ११ ॥ योगंउद्यमंप्रवेक्ष्यामि अंतर्यामितयाबाहिर्यामितयाचउत्तंभयामिपार्थिवंपृथिवीविकारंलोकंदेहम् ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ गतयोतर्द्धानादयः हंतव्याःरिपवश्चहंतव्याः ॥ १४ ॥ अंशोत्सर्गोअंशेनावतरणम् दिवौकसैरितिटच्आर्षः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ समुत्पाट्य उन्मूल्य महत्माहात्म्यम् यश इति यावत् ॥ २० ॥ मखेमस्वार्थम् ॥ २१ ॥ प्रदीयमानाः मह्यं कश्यपेन प्रत्यर्प्यमाणाः ॥ २२ ॥ गुरुणा पित्रा कश्यपेन ॥ २३ ॥ नानुजानाति न प्रत्यर्पयति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्युत्थितस्त्यक्तमर्यादाः ॥ २७ ॥ सेतवो मर्यादाः ॥ २८ ॥ कर्तव्ये सर्वस्मिन्कार्ये प्रदीयंतां दापनीयास्त्वयेत्यर्थः ॥ २९ ॥ आत्मा ब्रह्मैव देवतायासाम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उत्सृजं उदसृजम् ॥ ३२ ॥ कश्यप एकोऽशो नंदोऽपरो वसुदेव इत्याशयेनाह येनां शेनेति गोपत्वं नंदत्वम् ॥ ३३ ॥ तेषां तिसं

ब्रह्मोवाच ॥ नारायणे मंसि द्वार्थमुपायं शृणु मे विभो ॥ भुवि यस्ते जनयिता जननी च भविष्यति १८ यत्र त्वंच महाबाहो जातः कुलकरो भुवि ॥ यादवानां महद्वंशमखिलंधारयिष्यति १९ तांश्चासुरान्समुत्पाट्य वंशं कृत्वात्मनो महत् ॥ स्थापयिष्यसि मर्यादां नृणां तन्मे निशामय २० पुरा हि कश्यपो विष्णो वरुणस्य महात्मनः ॥ जहार यज्ञिया गावो यो दास्तु महामखे २१ अदितिः सुरभिश्चैते द्वे भार्ये कश्यपस्य तु ॥ प्रदीयमाना गास्तास्तु नेच्छेतां वरुणस्य वै २२ ततो मां वरुणो भ्येत्यप्रणम्य शिरसा ततः ॥ उवाच भगवन् गवोगुरुणामेह ता इति २३ कृतकार्यो हि गास्तास्तु नानुजानाति मे गुरुः ॥ अन्ववर्तत भार्ये द्वे अदितिः सुरभिं तथा २४ मम ता ह्यक्षया गावो दिव्याः कामदुहाः प्रभो ॥ चरंति सागरान्सर्वान् रक्षिताः स्वेन तेजसा २५ कस्ता धर्षयितुं शको मम गाः कश्यपादृते ॥ अक्षयं या क्षरं त्यग्यं पयो देवामृतोपमम् २६ प्रभुर्वा व्युत्थितो ब्रह्मन् गुरुर्वायदिवेतरः ॥ त्वयानियम्याः सर्वे वै त्वंहिनः परमागतिः २७ यदि प्रभवतां दंडो लोके कार्यम जानताम् ॥ न विद्यते लोकगुरो न स्युर्वै लोकसेतवः २८ यथा वास्तु तथा वास्तु कर्तव्ये भगवान् प्रभुः ॥ मम गावः प्रदीयंतां ततो गंतास्मि सागरम् २९ या आत्म देवता गावो या गावः सत्त्वमव्ययम् ॥ लोकानां त्वत्प्रवृत्तानामेकं गोब्राह्मणं स्मृतम् ३० त्रातव्याः प्रथमं गावस्त्रातास्त्रायंति ता द्विजान् ॥ गोब्राह्मणपरित्राणे परित्रातं जगद्भवेत् ३१ इत्थं बुपतिना प्रोक्तो वरुणेनाहमच्युत ॥ गवां कारणतस्वज्ञः कश्यपे शापमुत्सृजम् ३२ येनां शेन हृता गावः कश्यपेन महर्षिणा ॥ स ते नां शेन जगति गीत्वा गोपत्वमेष्यति ३३ याचसा सुरभिर्नाम अदितिश्च सुरारणिः ॥ तेष्युभे तस्य भार्ये वै ते नैव सहयास्यतः ३४ ताभ्यां च सह गोपत्वे कश्यपो भुविरंस्यते ॥ स तस्य कश्यपस्यांशस्तेजसा कश्यपोपमः ३५ वसुदेव इति ख्यातो गोषु तिष्ठति भूतले ॥ गिरिर्गोवर्धनो नाम मथुरायास्त्वदूरतः ३६ तत्रासौ गोषु निरतः कंसस्य करदायकः ॥ तस्य भार्या द्वयं जातमदितिः सुरभिश्चैते ३७

धिरार्षः ॥ ३४ ॥ सप्रसिद्धोऽन्यो यस्तस्य कश्यपस्यांशः स वसुदेवः गोषु गोपालेषु अधिपतित्वेन तिष्ठति ॥ ३५ ॥ तस्येति अदितेरपि यशोदादेवकीभेदेन द्वेरूपे द्रष्टव्ये कश्यपवत् गोष्वित्यनुषंगात् ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ वर्धयस्ववर्द्धयस्वार्थेणिच् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ त्वैतेत्वात्वाम् ॥ ४१ ॥ आत्मानमितिसार्द्धः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ बालत्वंत्वन्माहात्म्यानाभिज्ञत्वम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ धारयितुंगर्भइतिशेषः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ विक्रांतैःपादप्रतिमाभिरुपलक्षिताऽतएवपूजिता ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्थादाधुरंधरचतुर्द्ध

देवकीरोहिणीचेमेवसुदेवस्यधीमतः ॥ सुरभीरोहिणीदेवीचादितिर्देवकीत्वभूत् ३८ तत्रत्वंशिशुरेवादौगोपालकृतलक्षणः ॥ वर्द्धयस्वमहाबाहोपुरात्रवि
क्रमेयथा ३९ छादयित्वात्मनात्मानंमाययायोगरूपया ॥ तत्रावतरलोकानांभवायमधुसूदन ४० जयाशीर्वचनैस्त्वेतेवर्द्धयंतिदिवौकसः ॥ आत्मान
मात्मनाहित्वमवतार्यमहीतले ४१ देवकीरोहिणींचैवगर्भाभ्यांपरितोषया ॥ गोपकन्यासहस्राणिरमयंश्वरमेदिनीम् ४२ गाश्वतेरक्षतोविष्णोवनानि
परिधावतः ॥ वनमालापरिक्षिप्तंधन्याद्रक्षयंतितेवपुः ४३ विष्णोपद्मपलाशाक्षगोपालवसतिंगते ॥ बालेत्वयिमहाबाहोलोकोबालत्वमेष्यति ४४ त्व
द्रक्ताःपुंडरीकाक्षतवचित्तवशानुगाः ॥ गोषुगोपाभविष्यंतिसहायाःसततंतव ॥ वनेचारयतोगाश्वगोष्ठेषुपरिधावतः ४५ मज्जतोयमुनायांचरतिंप्राप्स्यं
तितेत्वयि ॥ जीवितंवसुदेवस्यभविष्यतिसुजीवितम् ४६ यस्त्वयातातइत्युक्तःसपुत्रइतिवक्ष्यति ॥ अथवाकस्यपुत्रत्वंगच्छेथाःकश्यपादृते ४७ काच
धारयितुंशक्तात्वांविष्णोअदितिंविना ॥ योगेनात्मसमुत्थेनगच्छत्वंविजयायवै ॥ वयमप्यालयान्स्वान्स्वानगच्छामोमधुसूदन ४८ ॥ वैशंपायनउवा
च ॥ सदेवानभ्यनुज्ञायविविक्तेत्रिदिवालये ॥ जगामविष्णुःस्वंदेशंक्षरिदेस्योत्तरांदिशम् ४९ तत्रैवपार्वतीनामगुहामेरोःसुदुर्गमा ॥ त्रिभिस्तस्यैव
विक्रांतैर्नित्यंपर्वसुपूजिता ५० पुराणंतत्रविन्यस्यदेहंहरिरुदारधीः ॥ आत्मानंयोजयामासवसुदेवगृहेप्रभुः ॥ ५१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुह
रिवंशेहरिवंशपर्वणिपितामहवाक्यंनामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥

रवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्यकृतौभारतभावदोपेहरिवंशार्थप्रकाशेहरिवंशपर्वणिटीकायांपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

॥ ६१ ॥

॥ ६१ ॥

॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषु हरिवंशे प्रथमपर्व संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशांतर्गतं द्वितीयं विष्णुपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथमहाभारते हरिवंशेविष्णुपर्व ॥ ॥ अमुष्मिन्प्रथमेध्यायेस्वर्गादिभ्येत्यनारदः ॥ कंसायाकथयत्तस्यकृष्णान्मृत्युरितीर्यते ॥ १ ॥ ज्ञात्वेति ॥ १ ॥ प्रेषया
मास दूतमितिशेषः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विमृज्य प्रकल्प्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ लघुस्वसा कनिष्ठभागिनी तवैवेतिशेषः अ

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ज्ञात्वाविष्णुंक्षितिगतंभागांश्चत्रिदिवौकसाम् ॥ विनाशशंसीकंसस्यनारदोमथुरां
ययौ १ त्रिविष्टपादापतितोमथुरोपवनेस्थितः ॥ प्रेषयामासकंसस्यउग्रसेनसुतस्यवै २ सदूतःकथयामासमुनेरागमनं वने ॥ सना
रदस्यागमनंश्रुत्वात्वरितविक्रमः ३ निर्जंगामासुरःकंसःस्वपुर्याःपद्मलोचनः ॥ सददर्शातिथिंश्लाघ्यंदेवर्षिंवीतकल्मषम् ४ तेजसाज्ज्व
लनाकारंवपुषासूर्यवर्चसम् ॥ सोभिवाद्यर्षयेतस्मैपूजांचक्रेयथाविधि ५ आसनंचाग्निवर्णाभंविमृज्योपजहारसः ॥ निषसादासनेतस्मिन्स
वैशक्रसखोमुनिः ६ उवाचचोग्रसेनस्यसुतंपरमकोपनम् ॥ पूजितोहंत्वयावीरविधिदृष्टेनकर्मणा ७ गतेत्वेवंममवचःश्रूयतांगृह्यतांत्वया ॥
अनुसृत्यदिवोलोकानहंब्रह्मपुरोगमान् ८ गतःसूर्यसखंतातविपुलंमेरुपर्वतम् ॥ सनंदनवनंचैवदृष्ट्वाचैत्ररथंवनम् ९ आश्रुतंसर्वतीर्थेषुस
रित्सुसहदैवतैः ॥ दिव्यात्रिधारादृष्टामेपुण्यात्रिपथगानदी १० स्मरणादेवसर्वेषामंहसांयाविभेदिनी ॥ उपरुष्टं चतीर्थेषुदिव्येषुचय
थाक्रमम् ११ दृष्टंमेब्रह्मसदनंब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ देवगंधर्वनिर्घोषैरप्सरोभिश्चनादितम् १२ सोहंकदाचिद्देवानांसमाजेमेरुमूर्धनि ॥ सं
गृह्यवीणांसंसक्तामगच्छंब्रह्मणःसभाम् १३ सोहंतत्रसितोष्णीषान्नानारत्नविभूषितान् ॥ दिव्यासनगतान्देवानपश्यंसपितामहान् १४
तत्रमंत्रयतामेवंदेवतानांमयाश्रुतः ॥ भवतःसानुगस्यैववधोपायःसुदारुणः १५ तत्रैषादेवकीयातेमथुरायांलघुस्वसा ॥ योस्यागर्भोष्टमः
कंससतेमृत्युर्भविष्यति १६ देवानांसतुसर्वस्वंत्रिदिवस्यगतिश्चसः ॥ परंरहस्यंवेदानांसतेमृत्युर्भविष्यति १७ परश्चैवापरस्तेषांस्व
यंभूश्चदिवौकसाम् ॥ ततस्तेतन्महद्भूतंदिव्यंचकथयाम्यहम् १८ श्लाघ्यश्चसहितेमृत्युर्भूतपूर्वश्चतंस्मर ॥ यत्नश्चक्रियतांकंसदेवकया
गर्भकृतने १९ एषामेत्वद्गताप्रीतिर्यदर्थंचाहमागतः ॥ भुज्यतांसर्वकामार्थाःस्वस्तितंस्तुब्रजाम्यहम् २० इत्युक्तानारदेयातेतस्यवा
क्यंचिंचितयन् ॥ जहासोच्चैस्ततःकंसःप्रकाशदशनश्चिरम् २१

न्येतुपितृस्वसेतिपाठंप्रकल्प्यपितृसंबन्धिनीस्वसाव्यवहितभागिनीतिव्याचख्युः ॥ १६ ॥ १७ ॥ परोमोक्षःअपरःस्वर्गःतत्प्रदइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ स्वस्तिशोभनम् ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कदनं पीडनम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ केलिकिलः युद्धोत्सुकः सुखिष्ठान् स्निग्धान् ॥ ३० ॥ कंदूयमानः संघर्षणं जनयन् तंभैः उपायैः
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीहरिवंशविष्णुपर्वणि टीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ अस्मिन् द्वितीयेऽध्याये कंसस्याकुलतोच्यते ॥ विष्णुना योगमायायै देवकार्गनुशासनम् ॥ १ ॥
 सस्मितं चैव प्रोवाच भृत्यानामग्रतः स्थितः ॥ हास्यः खलु स सर्वेषु नारदो न विशारदः २२ नाहं भीषयितुं शक्यो देवैरपि सवासवैः ॥ आसनस्थः
 शयानो वा प्रमत्तो मत्त एव च २३ यो हं दोष्यामुदाराभ्यां क्षोभयेयं धरामिमाम् ॥ कोस्ति मां मानुषलोके यः क्षोभयितुमुत्सहेत् २४ अद्य प्रभृ
 ति देवानामेष देवानुववर्तिनां ॥ नृपक्षिपशुसंघानां करोमि कदनं महत् २५ आज्ञाप्य तां हयः केशी प्रलंबो धेनुकस्तथा ॥ अरिष्टो वृषभश्चैव पूत
 नाकालियस्तथा २६ अटध्वं पृथिवीं कृत्स्नां यथेष्टं कामरूपिणः ॥ प्रहरध्वं च सर्वेषु येऽस्माकं पक्षदूषकाः २७ गर्भस्थानामपि गतिर्विज्ञेया चै
 व देहिनाम् ॥ नारदेन हि गर्भोभयं न रसमुदाहृतम् २८ भवं तोहियथा कामं मोदंतां विगतज्वराः ॥ मां च वो नाथ माश्रित्य नास्ति देवकृतं भयं
 २९ स तु केलिकिलो विप्रो भेदशीलश्च नारदः ॥ सुखिष्ठानपि लोके स्मिन् भेदयं लभते रतिम् ३० कंदूयमानस्स ततं लोकानटति चञ्चलः ॥ घटमा
 नो न रेंद्राणां तं त्रैवैराणि चैव हि ३१ एवं स विलपन्नेव वाडमात्रेणैव केवलम् ॥ विवेश कंसो भवनं दह्यमानेन चेतसा ३२ इति श्रीमहाभारते खि
 लेषु हरिवंशविष्णुपर्वणि नारदगमने कंसवाक्यं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सोऽज्ञापयत संरब्धस्स चिवानात्मनो
 चितान् ॥ यत्ता भवत सर्वे वै देवक्या गर्भकृतने १ प्रथमा देवहंतव्या गर्भास्ते सप्त एव हि ॥ मूला देवतुहंतव्यस्सोनर्थो यत्र संशयः २ देवकी च
 गृहे गुप्ता प्रच्छन्नैरभिरक्षिता ॥ स्वैरंचरंतु विश्रब्धा गर्भकाले तुरक्ष्यताम् ३ मासान्वै पुष्पमासादीन् गणयंतु मम स्त्रियः ॥ परिणामे तु गर्भस्य शेषं
 ज्ञास्यामहे वयम् ४ वसुदेवस्तु संरक्ष्यः स्त्रीसनाथा सुभूमिषु ॥ अप्रमत्तैर्मम हिते रात्रावहनि चैव हि ॥ स्त्रीभिर्वर्षवरैश्चैव वक्तव्यं न तु कारणम् ५
 एष मानुष्यको यत्नो मानुषैरेव साध्यते ॥ श्रूयतां येन देवं हि मद्भिधैः प्रतिहन्यते ६ मंत्रग्रामैः सुविहितैरौषधैश्च सुयोजितैः ॥ यत्नेन चानुकूल्येन दे
 वमप्यनुलोम्यते ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं स यत्नवान् कंसो देवकी गर्भकृतने ॥ भयेन मंत्रयामास श्रुतार्थो नारदात्स वै ८

आज्ञापयत आज्ञापितवान् संरब्धः क्रुद्धः ॥ १ ॥ प्रथमात् प्रथमं जन्मदिनं प्राप्येत्यर्थः सोऽष्टमो मूलाद्र्भधारणादेवौषधाद्यैरुपायैर्हतव्य इत्यर्थः ॥ २ ॥ प्रच्छन्नैरंतःपुररक्षकैः
 ॥ ३ ॥ परिणामे दशममासादौ ॥ ४ ॥ स्त्रीसनाथा सुअंतःपुरभूमिषु वर्षवरैः नपुंसकैः वसुदेवसन्निधौ प्रसवे सति स गर्भमन्यत्र मानयत्वित्येतदर्थं सोऽपि रक्ष्य इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनु
 लोम्यते अनुकूलं क्रियते ॥ ७ ॥ श्रुतार्थः ज्ञातप्रयोजनः ॥ ८ ॥

अरिष्टं अक्षेममिति संज्ञितं उत्पातरूपमित्यर्थः ॥ ९ ॥ आधानं स्थापनं ॥ १० ॥ गर्भशयनाः जलगर्भशायिनः षड्गर्भानामतः नाश्वाहंसः सुविक्राधो दमनोरिपुमर्दनः ॥ क्रोधहं
तेति विख्याताः षड्गर्भानामदानवा इति पुराणप्रसिद्धाः ॥ ११ ॥ अमृतप्राशनोपमाः देवतुल्या अमरकल्पा इत्यर्थः ॥ १२ ॥ ताततातं स्वपितामहम् लोकपितामहं ब्रह्माणं ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ वरः श्रेष्ठः वरः प्रार्थितोर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वीर्यमाभिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ संयताः हिरण्यकशिपुशापेन निरुद्धाः ॥ २४ ॥

एवं श्रुत्वा प्रयत्नं वैकंसस्यारिष्टसंज्ञितम् ॥ अंतर्धानं गतो विष्णुश्चितयामास वीर्यवान् १ सप्तेमान् देवकीगर्भान् भोजपुत्रो वधिष्यति । अष्टमे च
मया गर्भकार्यमाधानमात्मनः १० तस्य चितयतस्त्वेवं पातालमगमन् मनः ॥ यत्र ते गर्भशयनाः षड्गर्भानामदानवाः ११ विक्रांतव
पुषो दीप्तास्ते मृतप्राशनोपमाः ॥ अमरप्रतिमायुद्धे पुत्रा वै कालनेमिनः १२ ते ताततातं संत्यज्य हिरण्यकशिपुपुरा ॥ उपासां च क्रिरे दैत्याः
पुरालोकपितामहम् १३ तप्यमानास्तपस्तीव्रं जटामंडलधारिणः ॥ तेषां प्रीतो भवद्ब्रह्मा षड्गर्भाणां वरंददौ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भो
भोदानवशार्दूलास्तपसा हंसुतोषितः ॥ ब्रूतवो यस्य यः कामस्तस्य तंतं करोम्यहम् १५ ते तु सर्वे समानार्था दैत्या ब्रह्माणमब्रुवन् ॥ यदि नो भग
वान् प्रीतो दीयतां नो वरो वरः १६ अवध्याः स्याम भगवन् देवैस्समहोरगैः ॥ शापप्रहरणैश्चैव स्वस्तिनोऽस्तु महर्षिभिः १७ यक्षगंधर्वपति
भिस्सिद्धचारणमानवैः ॥ मा भूद्वधो नो भगवन् ददासि यदि नो वरम् १८ तानुवाच ततो ब्रह्मा सुप्रीतेनांतरात्मना ॥ भवद्भिर्यदिदं प्रोक्तं सर्वमे
तद्भविष्यति १९ षड्गर्भाणां वरंदत्त्वा स्वयं भूस्त्रिदिवंगतः ॥ ततो हिरण्यकशिपुः सरोषो वाक्यमब्रवीत् २० मामुत्सृज्य वरो यस्माद्वृतो वः पद्मसं
भवात् ॥ तस्माद्वस्त्याजितः स्नेहः शत्रुभूतांस्त्यजाम्यहम् २१ षड्गर्भा इति यो यं वः शब्दः पित्रा भिर्वर्द्धितः ॥ स एव वो गर्भगतान्पिता सर्वान्वधि
ष्यति २२ षडेव देवकीगर्भाः षड्गर्भा वै महासुराः ॥ भविष्यथ ततः कंसो गर्भस्थान्वो वधिष्यति २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जगामाथ ततो वि
ष्णुः पातालं यत्र ते सुराः ॥ षड्गर्भास्संयतास्संति जले गर्भगृहेशयाः २४ संददर्श जले गुप्तान् षड्गर्भान् गर्भसंस्थितान् ॥ निद्रया कालरूपि
ण्या सर्वानंतर्हितान्त्स वै २५ स्वप्नरूपेण तेषां वै विष्णुर्देहानथा विशत् ॥ प्राणेश्वरांश्च निष्कृष्य निद्रायै प्रददौ तदा २६

संददर्श सः विष्णुः ॥ २५ ॥ स्वप्नेति ब्रह्मवरदानाद्विनष्टस्थूलदेहानामेव तेषां विष्णुमायाबलेन स्वप्नवज्जन्मांतरप्रतिभासो हिरण्यकशिपुशापनिमित्तो लवणस्येव जात इत्यर्थः प्राणे
श्वरान् जीवान् नन्वेवं स्वदेहाद्बहिर्गतैः पुरुषैर्देशांतरे स्वप्नप्रपंचो जाग्रद्वत्सत्यत एव प्रतीयत इति दार्शितम् ॥ तेन अस्मदृष्ट्या षड्गर्भाणां जन्मयोगमायाकृतत्वादिद्रजालपुरवत्
व्यावहारिकं षड्गर्भदृष्ट्या तु स्वप्नवत्प्रातिभासिकमिति सिद्धेर्न काश्चिदोषः ॥ २६ ॥

उत्सृष्टा आज्ञता ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ देवीपूज्या ॥ ३० ॥ सप्तम इति सप्तमस्य गर्भस्य यद्यपि प्रसवे जीवन्मविरुद्धं तथापि रोहिण्युदरे प्रवेशस्तस्यां गर्भसंक्रमश्च मायाबलादेवेति ज्ञेयम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ नवमत्वं कृष्णमनु स्यादपि देवक्युदरे स्वल्पकालं प्रवेशोऽस्तीति सिद्ध्यति नवम्यामिति त्वष्टम्यां कृष्णजन्मतदनंतरं देव्या इति युक्तम् एकस्याम

तां चोवाच ततो निद्रां विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ गच्छ निद्रे मयोत्सृष्टा देवकी भवनांतिकम् २७ इमान् प्राणेश्वरान् गृह्य षड्भूतान् दानवोत्तमान् ॥ सर्वप्राणेश्वरांश्चैव षड्भूतानामदेहि नः ॥ षड्भूतान् देवकी गर्भे योजयस्व यथाक्रमम् २८ जातेष्वेतेषु गर्भेषु नीतेषु च यमक्षयम् ॥ कंसस्य विफले यत्ने देवक्याः सफलेश्रमे २९ प्रसादं ते करिष्यामि मत्प्रभावसमं भुवि ॥ येन सर्वस्य लोकस्य देवि देवी भविष्यसि ३० सप्तमो देवकी गर्भो यो शस्सौम्यो ममाग्रजः ॥ स संक्रमयितव्यस्ते सप्तमे मासि रोहिणीम् ३१ संकर्षणा तु गर्भस्य सतु संकर्षणो युवा ॥ भविष्यत्यग्रजो भ्राता मम शीतांशुदर्शनः ३२ पतितो देवकी गर्भस्सप्तमो यं भयादिति ॥ अष्टमे मासि गर्भस्येकं सो यत्नं करिष्यति ३३ या तु सानंदगोपस्य दयिता भुवि विश्रुता ॥ यशोदानामभद्रं ते भार्या गोपकुलोद्बहा ३४ तस्यास्त्वं नवमो गर्भः कुलेऽस्माकं भविष्यसि ॥ नवम्यामेव संजाता कृष्णपक्षस्य वै तिथौ ३५ अहं त्वभिजितो योगे निशायां यौवने स्थिते ॥ अर्द्धरात्रे करिष्यामि गर्भं मोक्षं यथा सुखम् ३६ अष्टमस्य तु मासस्य जातावा वांततः समम् ॥ प्राप्स्यावो गर्भव्यत्यासं प्राप्ते कंसस्य नाशने ३७ अहं यशोदां यास्यामि त्वं देवि भज देवकीम् ॥ आवयोर्गर्भसंयोगेकं सो गच्छतु मूढताम् ३८ ततस्त्वांगुहा चरणे शिलायां पातयिष्यति ॥ निरस्यमाना गगने स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ३९ मच्छवी सदृशी कृष्णा संकर्षणसमानना ॥ बिभ्रती विपुलौ बाहू मम बाहूपमौ दिवि ४० त्रिशिखं शूलमुद्यम्य खड्गं च कनकत्सरुम् ॥ पात्रीं च पूर्णामधुना पंकजं च सुनिर्मलम् ४१ नीलकौशेयसंवीता पीतेनात्तरवाससा ॥ शशिरश्मिप्रकाशेन हारेणोरसिराजता ४२ दिव्यकुंडलपूर्णाभ्यां श्रवणाभ्यां विभूषिता ॥ चंद्रसापत्नभूतेन मुखेन त्वं विराजिता ४३ मुकुटेन विचित्रेण केशबंधेन शोभिना ॥ भुजंगाभैर्भुजैर्भूमैर्भूषयंती दिशो दश ४४ ध्वजेन शिखिबर्हेण उच्छ्रितेन विराजता ॥ अंगजेन मयूराणामंगदेन च भास्वता ४५ कीर्णाभूतगणैर्घोरैर्मन्त्रियोगानुवर्तिनी ॥ कौमारं व्रतमास्थाय त्रिदिवं त्वंगमिष्यसि ४६

पिरात्रौ तात्कालिक तिथिभेदसंभवात् ॥ ३५ ॥ अभिजितो निशाया अष्टममुहूर्तस्य गर्भमोक्षं उदराजिर्गमम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ व्यत्यासमेवाह अहमिति गर्भसंयोगे अन्योन्यव्यत्यासे ॥ ३८ ॥ निरस्यमाना आस्फाल्यमाना ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कनकत्सरं सवर्णमुष्टिम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अंगजेन पिच्छेन ॥ ४५ ॥ कीर्णापरिवृता कौमारं कुमारीयोग्यम् ४६

शतद्वक्सहस्राक्षः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सत्याअवश्यफला उपयाचनाममेदंईप्सितंकुरुअहंत्वांपूजायिष्यामीत्येवंरूपाप्रार्थना सत्याउपयाचनायस्यांतातथा ॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पुत्रतःपुत्रप्रभृतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ गतिःआपन्निवारयित्री ॥ ५४ ॥ अनेनवक्ष्यमाणेन तस्यस्तोतुरहंनप्रणश्यामिअदृश्योनभवामि सनित्यमद्भक्तिलभतेऽहं
चतनत्यजामीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अस्मिंस्तृतीयेत्वध्यायेविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ आर्यास्तवउ

तत्रत्वांशतद्वक्शक्रोमत्प्रदिष्टेनकर्मणा ॥ अभिषेकेणदिव्येनदैवतैस्सहयोक्ष्यसे ४७ तत्रैवत्वांभगिन्यर्थेगृहीष्यतिसवासवः ॥ कुशि
कस्यतुगोत्रेणकौशिकीत्वंभविष्यसि ४८ सतेर्विध्येनगश्रेष्ठेस्थानंदास्यतिशाश्वतम् ॥ ततःस्थानसहस्रैस्त्वंपृथिवीशोभयिष्यसि ४९
त्रैलोक्यचारिणीसात्वंभुविसत्योपयाचना ॥ चरिष्यसिमहाभागेवरदाकामरूपिणी ५० तत्रशुंभनिशुंभौद्वौदानवौनगचारिणौ ॥
तौचकृत्वामनसिमांसानुगौनाशयिष्यसि ५१ कृत्वानुयात्राभूतैस्त्वंसुरामांसबलिप्रिया ॥ तिथौनवम्यांपूजांत्वंप्राप्स्यसेसपशुक्रियाम् ॥
५२ येचत्वांमत्प्रभावज्ञाःप्रणमिष्यंतिमानवाः ॥ तेषांनदुर्लभंकिंचित्पुत्रतोषनतोपिवा ५३ कांतारेष्ववसन्नानांमग्नानांचमहार्णवे ॥
दस्युभिर्वानिरुद्धानांत्वंगतिःपरमानृणाम् ५४ त्वांतुस्तोष्यंतियेभक्त्यास्तवेनानेनवैशुभे ॥ तस्याहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणश्यति ॥
५५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिभारावतरणेनिद्रासंविज्ञानोनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥

वैशंपायनउवाच ॥ आर्यास्तवंप्रवक्ष्यामियथोक्तमृषिभिःपुरा ॥ नारायणींनमस्यामिदेवींत्रिभुवनेश्वरीम् १ त्वंहिसिद्धिर्धृतिःकीर्तिः
श्रीर्विद्यासन्नतिर्मातिः ॥ संध्यारात्रिःप्रभानिद्राकालरात्रिस्तथैवच २ आर्याकात्यायनीदेवीकौशिकीब्रह्मचारिणी ॥ जननीसिद्धसेनस्य
उग्रचारीमहाबला ३ जयाचविजयाचैवपुष्टिस्तुष्टिःक्षमादया ॥ ज्येष्ठायमस्यभगिनीनीलकौशेयवासिनी ४ बहुरूपाविरूपाचअ
नेकविधिचारिणी ॥ विरूपाक्षीविशालाक्षीभक्तानांपरिरक्षिणी ५ पर्वताग्रेषुघोरेषुनदीषुचगुहासुच ॥ वासस्तवमहादेविवनेषूप
वनेषुच ६ शबरैर्बर्बरैश्चैवपुलिदैश्चसुपूजिता ॥ मयूरपिच्छध्वजिनीलोकान्क्रमसिसर्वशः ७ कुकुटैश्छागलैर्मेषैस्सिंहैर्व्याघ्रैस्समाकु
ला ॥ घंटानिनादबहुलाविध्यवासिन्यभिश्चुता ८

पन्यस्तोजगद्वितद्वितीर्यते ॥ १ ॥ आर्यास्तवंअनेनेतिप्राक्कृतं ॥ १ ॥ सिद्धिर्मुक्तिर्धृतिर्जीवनम् ॥ २ ॥ सिद्धसेनस्यस्कंदस्य ॥ उग्रचारीउग्रेणकर्मणाचरतीत्युग्रचारिणी
पुंस्त्वमार्षि ॥ ३ ॥ यमस्यभगिनिमृत्युः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ छागलैर्मेषविशेषैः ॥ ८ ॥

त्रिशूलीत्यादिषुपुंस्त्वमार्षम् ॥ ९ ॥ निष्ठामरणं परमागतिर्मुक्तिः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सीतालांगलपद्धतिः धरणीधरित्री ॥ १४ ॥ प्रथमायक्षीकुबेरमाता
सायात्रिकाणांपोतवणिजाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ राजद्वारादिषुपूर्णलक्ष्मीरितिशेषः ॥ १७ ॥ मानसी सत्यसंकल्पात्मिकाचेतोदत्तिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वसूमतीतिदैर्घ्यं

त्रिशूलीपट्टिशधरासूर्यचंद्रपताकिनी ॥ नवमीकृष्णपक्षस्यशुक्लस्यैकादशीतथा १ भगिनीबलदेवस्यरजनीकलहप्रिया ॥ आवास
स्सर्वभूतानांनिष्ठाचपरमागतिः १० नंदगोपसुताचैवदेवानांविजयावहा ॥ चीरवासास्सुग्रासाश्चरौद्रीसंध्याचरीनिशा ११ प्रकी
र्णकेशीमृत्युश्चसुरामांसबलिप्रिया ॥ लक्ष्मीरलक्ष्मीरूपेणदानवानांवधायच १२ सावित्रीचापिदेवानांमातामंत्रगणस्यच ॥ कन्यानां
ब्रह्मचर्यत्वंसौभाग्यंप्रमदासुच १३ अंतर्वेदीचयज्ञानामृत्वजंचैवदक्षिणा ॥ कर्षुकाणांचसीतेतिभूतानांधरणीतिच १४ सिद्धिःसां
यात्रिकाणांतुवेलात्वंसागरस्यच ॥ यक्षाणांप्रथमायक्षीनागानांसुरसेतिच १५ ब्रह्मवादिन्यथोदीक्षाशोभाचपरमातथा ॥ ज्योतिषां
त्वंप्रभादेविनक्षत्राणांचरोहिणी १६ राजद्वारेषुतीर्थेषुनदीनांसंगमेषुच ॥ पूर्णाचपूर्णिमाचंद्रेकृत्तिवासाइतिस्मृता १७ सरस्वती
चवाल्मीकेस्मृतिर्द्वैपायनेतथा ॥ ऋषीणांधर्मबुद्धिस्तुदेवानांमानसीतथा ॥ सुरादेवीतुभूतेषुस्तूयसेत्वंस्वकर्मभिः १८ इंद्रस्यचारुदृष्टि
स्त्वंसहस्रनयनेतिच ॥ तापसानांचदेवीत्वमरणीचाग्निहोत्रिणाम् १९ क्षुधाचसर्वभूतानांतृप्तिस्त्वंदैवतेषुच ॥ स्वाहातृप्तिर्धृतिर्मैधाव
सूनांत्वंवसूमती २० अशात्वंमानुषाणांचपुष्टिश्चकृतकर्मणाम् ॥ दिशश्चविदिशश्चैवतथाह्यग्निशिखाप्रभा २१ शकुनीपूतनात्वंचरे
वतीचसुदारुणा ॥ निद्रापिसर्वभूतानांमोहिनीक्षत्रियातथा २२ विद्यानांब्रह्मविद्यात्वमोंकारोथवषट् तथा ॥ नारीणांपार्वतीचत्वां
पौराणीमृषयोविदुः २३ अरुंधतीचसाध्वीनांप्रजापतिवचोयथा ॥ यथार्थनामभिर्द्विष्यैरिद्राणीचेतिविश्रुता २४ त्वयाव्याप्तमिदंस
र्वजगत्स्थादरजंगमम् ॥ संग्रामेषुचसर्वेषुअग्निप्रज्वलितेषुच ॥ नदीतीरेषुचौरेषुकांतारेषुभयेषुच २५ प्रवासेराजबंधेचशत्रूणांचप्रम
दने ॥ प्राणात्ययेषुसर्वेषुत्वंहिरक्षानसंशयः २६ त्वयिमेहृदयंदेवित्वयिचित्तंमनस्त्वयि ॥ रक्षमांसर्वपापेभ्यःप्रसादंकर्तुमर्हसि २७
इमंयस्सुस्तवंदिव्यमितिठ्यासप्रकल्पितम् ॥ यःपठेत्प्रातरुत्थायशुचिःप्रयतमानसः २८

तानुरोधतः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ व्यासप्रकल्पितंविष्णुनाकृतमपि व्यासेनपद्यस्वरूपेणरचितम् ॥ २८ ॥

१ कर्षकाणां चेतिपाठोपि. २ पर्यायनामभिः इति पाठान्तरम् ।

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुप. टीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ अस्मिन् चतुर्थे त्वध्याये देवक्यां वसुदेवतः ॥ श्रीकृष्णस्योच्यते तावज्जन्मलोकविडम्बनम् ॥ १ ॥ कृते गर्भविधाने गर्भविधाने समुदाहृतान् योगमायायै विष्णुना प्रोक्तान् ॥ १ ॥ आपन्नं देवक्यां प्राप्तं सा योगमाया रोहिणीं प्रति नीतवती अथ देवक्याः सप्तमो गर्भो गलित इति लोकप्रवादानन्तरम् ॥ २ ॥ रजस्वलारोहिणीस्वोदरे स्थितं गर्भं पातयन्ती पपात ॥ ३ ॥ पतितमपि गर्भं अपश्यन्ती योगमाया यातस्यान्तर्धानं

त्रिभिर्मसैः कांक्षितं च फलं वै संप्रयच्छसि ॥ षड्भिर्मसैर्वरिष्ठं नुवरमेकं प्रयच्छसि २९ अर्चिता तु त्रिभिर्मसैर्दिव्यं चक्षुः प्रयच्छसि ॥ संवत्सरेण सिद्धिं नु यथा कामं प्रयच्छसि ३० सत्यं ब्रह्म च दिव्यं च द्वैपायनवचो यथा ॥ नृणां बन्धं वधं घोरं पुत्रनाशं धनक्षयम् ३१ व्याधिमृत्युभयं चैव पूजिता शमयिष्यसि ॥ भविष्यसि महाभाग वरदा कामरूपिणी ॥ मोहयित्वा च तं कंसमेकात्वं भोक्ष्यसे जगत् ॥ अहमप्यात्मनो वृत्तिं विधास्ये गोपु गोपवत् ॥ स्ववृद्धयर्थं महं चैव करिष्ये कंसगोपताम् ३३ एवन्तां स समादिश्य गतो तर्ह्यनिमीश्वरः ॥ सा चापि तं न मस्कृत्य तथा स्त्विति च निश्चिता ३४ यश्चैतत्पठते स्तोत्रं शृणुयाद्वाप्यभीक्ष्णशः ॥ सर्वार्थसिद्धिं लभते नरो नास्त्यत्र संशयः ३५ इति श्रीखिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि स्वप्नगर्भविधाने आर्यास्तुतिर्नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कृते गर्भविधाने तु देवकी देवतोपमा ॥ जग्राह सप्ततान् गर्भान्यथा वत्समुदाहृतान् १ षड्गर्भान्निस्सृतान् कंसस्तान् जघान शिलातले ॥ आपन्नं सप्तमं गर्भं सानिनायाथ रोहिणीम् २ अर्द्धरात्रे स्थितं गर्भं पातयन्ती रजस्वला ॥ निद्रया सह सा विष्टा पपात धरणीतले ३ सा स्वप्नमिव तं दृष्ट्वा स्वर्गं गर्भमादधत् ॥ अपश्यन्ती च तं गर्भं मुहूर्तं व्यथिता भवत् ४ तामाह निद्रा संविग्नानैशेतमसि रोहिणीम् ॥ रोहिणीमिव सोमस्य वसुदेवस्य धीमतः ५ कर्षणेनार्यगर्भस्य स्वर्गं वाहितस्य वै ॥ संकर्षणो नाम सुतश्शुभे तव भविष्यति ६ सा तं पुत्रमवाप्यैवं हृष्टा किञ्चिदवाङ्मुखी ॥ विवेश रोहिणीवेशं सुप्रभारोहिणीयथा ७ तस्य गर्भस्य मार्गेण गर्भमाधत्त देवकी ॥ यदर्थं सप्तते गर्भाः कंसेन विनिपातिताः ८ तं तु गर्भं प्रयत्नेन ररक्षुस्तस्य मन्त्रिणः ॥ सोप्यत्र गर्भवसतौ वसत्यात्मेच्छया हरिः ९

नातत्वात् ॥ ४ ॥ अथैतां योगनिद्रासमाश्वासयदित्याह ॥ तामिति रोहिणीं वंशवृद्धिकरीम् ॥ ५ ॥ कर्षणेनेति पूर्वदेवक्यास्वर्गं वाहितस्य गर्भस्य संप्रतित्वदुदुरंप्रापितस्य गर्भस्य कर्षणेन आकर्षणाद्धेतोस्तव संकर्षणो नाम पुत्रो भविष्यति ॥ ६ ॥ रोहिणीसोमपत्नी यथा बुधकोडातद्वत् ॥ ७ ॥ मार्गेण मार्गणेन सप्तमो गर्भो देवक्याः कृतः कदापि तद्वति मार्गमाणेष्वेव कंसीयेषु अष्टमं नूतनं गर्भं देवकी आधत्त ॥ ८ ॥ अत्र काले ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ देवकीविष्णुं अभिजिते मुहूर्तेऽजनयत् विभूषिते विभोः विष्णोः उषिते प्रोषिते ब्रजं प्रति प्रवासे जाते सति सार्धरात्रचतुर्भागायाः रात्रेः सार्द्धभागेऽवशिष्टे सति यशोदातां कन्यकामजनयदित्यर्थः अर्धरात्रे जातस्य विष्णोर्यशोदां प्रति आनयने अर्धयाममात्रं जातं तदानयनसमकालमेव यशोदादारिकामसूत अतएव तस्याः जन्म नवम्या यशोदापि समाधत्त गर्भं तदहरेव तु ॥ विष्णोश्शरीरजां निद्रां विष्णुनिर्देशकारिणीम् १० गर्भकाले त्वसंपूर्णे अष्टमे मासिते स्त्रियौ ॥ देवकी च यशोदा च सुषुवाते समंतदा ११ यामेवरजनीं कृष्णोज्ज्वलं विष्णुकुलोद्बहः ॥ तामेवरजनीं कन्यां यशोदापि व्यजायत १२ नंदगोपस्य भार्यैका वसुदेवस्य चापरा ॥ तुल्यकालं च गर्भिण्यौ यशोदादेवकी तथा १३ देवक्यजनयद्विष्णुं यशोदातां तु दारिकाम् ॥ मुहूर्ते अभिजिति प्राप्ते सार्द्धरात्रे विभूषिते १४ सागरास्समकंपंतचेलुश्च धरणीधराः ॥ जज्वलुश्चाग्नयश्शांता जायमाने जनार्दने १५ शिवाश्च प्रववुर्वाताः प्रशांतमभवद्रजः ॥ ज्योतींष्यति व्यकाशं तजायमाने जनार्दने १६ अभिजिन्ना मनक्षत्रं जयंती नाम शर्वरी ॥ मुहूर्तो विजयो नाम यत्र जातो जनार्दनः ॥ अव्यक्तश्शाश्वतस्सूक्ष्मो हरिर्नारायणः प्रभुः १७ जायमानो हि भगवान्नयनैर्मोहयन् प्रभुः ॥ अनाहता दुर्भयो देवानां प्राणदन्दि वि १८ आकाशात्पुष्पवृष्टिचववर्षत्रिदशेश्वरः ॥ गीर्भिर्मंगलयुक्ताभिः स्तुवंतो मधुसूदनम् १९ महर्षयस्स गंधर्वा उपतस्थुस्सहाप्सराः ॥ जायमाने हर्षाकेशे प्रहृष्टमभवज्जगत् २० इंद्रश्च त्रिदशैस्सार्द्धं तुष्टाव मधुसूदनम् ॥ वसुदेवश्च तं रात्रौ जातं पुत्रमधोक्षजम् २१ श्रीवत्सलक्षणं दृष्ट्वा युतं दिव्यैश्च लक्षणैः ॥ उवाच वसुदेवस्तु रूपं संहरे वै प्रभो २२ भीतो हं देवकंसस्य तस्मादेवं ब्रवीम्यहम् ॥ मम पुत्राहतास्तेन तव ज्येष्ठां बुजेक्षण २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ वसुदेववचः श्रुत्वा रूपं चाहरदच्युतः ॥ अनुज्ञाप्य पितृत्वेन नंदगोपगृहं नय २४ वसुदेवस्तु संगृह्य दारकं क्षिप्रमेव च ॥ यशोदाया गृहं रात्रौ विवेश सुतवत्सलः २५ यशोदायास्त्वविज्ञातस्तत्र निक्षिप्य दारकम् ॥ प्रगृह्य दारिकां चैव देवकी शयनेन्यसत् २६ परिवर्ते कृते ताभ्यां गर्भाभ्यां भयविक्रवः ॥ वसुदेवः कृतार्थो वै निर्जगाम निवेशनात् २७ उग्रसेनसुताया थकं सायानकदुंदुभिः ॥ निवेदयामास तदा तां कन्यां वरवर्णिनीम् २८ तच्छ्रुत्वा त्वरितः कंसो रक्षिभिस्सह वेगिभिः ॥ आजगाम गृहद्वारं वसुदेवस्य वीर्यवान् २९

मिति प्रागुक्तं संगच्छते ॥ १४ ॥ समकंपंत उद्रिक्तजलावभूवुस्तत्र हेतुश्चेलुरिति धरणीधराः

शेषादयश्चेलुः भगवतो भारेणेति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अप्सरा इत्यदत्तत्वमार्षमसुरांगना इति वा पाठः ॥ २० ॥ वसुदेवश्च तुष्टावेत्यनुपंगः ॥ २१ ॥ २२ ॥ तव ज्येष्ठाः संधिरार्षः ॥ २३ ॥ रूपं चतुर्भुजम् अहरत्तिरोहितं कृतवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ताभ्यां तयोरित्यर्थः निवेशनात्सूतिका गृहात् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ तुप्रजातेत्यत्रपुत्रजातेतिपाठेपुत्रवज्जातापरिवर्तितेतिगूढोभिसंधिःपुत्रेति संबोधनंवा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ गृह्यगृहीत्वाआविध्यभ्रामयित्वाअवधूयतुच्छीकृत्य ॥
 ॥ ३५ ॥ उत्पतत्तदपतत्तदनिष्पिष्टेतिच्छेदः ॥ ३६ ॥ आदिश्यतिरस्कृत्यजगामस्वमितिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निशिकालेइतिशेषःविपरीतेनविशेषेणपरितःप्रसर्प
 सतत्रत्वरितंद्वारिकिंजातमितिचाब्रवीत् ॥ दीयतांशीघ्रमित्येवंवाग्भिस्समभितर्जयत् ३० ततोहाहाकृतास्सर्वादेवकीभवनैस्त्रियः ॥
 उवाचदेवकीदीनाबाष्पगद्गदयागिरा ३१ दारिकातुप्रजातेतिकंसं समभियाचती ॥ श्रीमंतोमेहतास्सप्तपुत्रगर्भास्त्वयाविभो ३२ दारि
 केयंहतैषेषापश्यस्वयदिमन्यसे ॥ दृष्ट्वाकंसस्तुतांकन्यामाकृष्यतमुदायतः ३३ हतैषेयायदाकन्याजातेत्युक्त्वावृथामतिः ॥ सागर्भश
 यनेक्लिष्टागर्भाबुद्धिन्नमूर्द्धजा ३४ कंसस्यगुरतो न्यस्तापृथिव्यांपृथिवीसमा ॥ सचैनांगृह्यपुरुषस्समाविध्यावधूयच ३५ उद्यच्छन्नेव
 सहसाशिलायांसमपोथयत् ॥ सावधूताशिलापृष्ठेऽनिष्पिष्टादिवमुत्पतत् ३६ हित्वागर्भतनुंसातुसहसामुक्तमूर्द्धजा ॥ जगामकंसमा
 दिश्यदिव्यस्त्रगनुलेपना ३७ हारशोभितसर्वांगीमुकुटोज्ज्वलभूषिता ॥ कन्यैवसाभवन्नित्यंदिव्यादेवैरभिष्टुता ३८ नीलपीतांब
 रधरागजकुंभोपमस्तनी ॥ रथविस्तीर्णजघनाचंद्रवक्राचतुर्भुजा ३९ विद्युद्विस्पष्टवर्णाभाबालार्कसदृशेक्षणा ॥ पयोधरस्तनवतीसंध्ये
 वसपयोधरा ४० सावैनिशितमोग्रस्तेबभौभूतगणाकुले ॥ नृत्यतीहसतीचैवविपरीतेनभास्वती ४१ विहायसिगतारौद्रापपौ
 पानमनुत्तमम् ॥ जहासचमहाहासंकंसंचरुषिताब्रवीत् ४२ कंसकंसात्मनाशाययदहंघातितात्वया ॥ सहसाचसमुत्क्षिप्यशिला
 यामभिपोथिता ४३ तस्मात्तवांतकालेहंकृष्यमाणस्यशत्रुणा ॥ पाटयित्वाकरैर्देहमुष्णंपास्यामिशोणितम् ४४ एवमुक्त्वावचोघोरं
 सायथेष्टेनवर्त्मना ॥ खंसादेवालयंदेवीसगणाविचचारह ४५ साकन्याववृधेतत्रवृष्णि संघसुपूजिता ॥ पुत्रवत्पाल्यमानासावसुदेवाज्ञ
 यातदा ४६ विद्धिचैनामथोत्पन्नामंशादेवीप्रजापतेः ॥ एकानंशांयोगकन्यांरक्षार्थंकेशवस्यतु ४७ तांवैसर्वसुमनसःपूजयंतिस्मयादवाः
 देववद्विव्यवपुषाकृष्णस्संरक्षितोयया ४८ तस्यांगतायांकंसस्तुतांमेनेमृत्युमात्मनः ॥ विविक्तेदेवकीचैवव्रीडितःसमभाषत ४९ कंस
 उवाच ॥ ॥ मृत्योःस्वसःकृतोयत्नस्तवगर्भामयाहताः ॥ अन्यएवान्यतोदेविमममृत्युरूपस्थितः ५०

णेन ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ एकाचासावनंशेतिएकानंशाभगवताएकासतीअविभक्ता अज्ञस्तुतेनैकःसन्नपिस्वाविद्ययाततोविभक्तोभवतिइयंतुनतथायतः
 योगकन्यायोगेनकन्याभूताचित्कलैवेयमित्यर्थइतितांविद्धि ॥ ४७ ॥ सुमनसःसुराःयादवाःयदुपुजाताः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ मृत्योःपरिहारार्थमितिशेषः ॥ ५० ॥

नैराश्येनकार्कश्येन ॥ ५१ ॥ हेतुभूतःशस्त्रवत्कालाख्यस्यईश्वरस्यप्रयोज्यः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ यथाभागंयथाकर्मैत्यर्थः तेनईश्वरेपिनदोषः यथोक्तं स्वकर्मैवनरं
हन्तिनशस्त्ररिपुमृत्यवः ॥ नभेतव्यंनवासभ्यंचोरहत्यावलंबतइति एवंसातिमयिदोषोनासंजनीयइतिभावः ॥ ५४ ॥ संस्थितिःखंडनम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ वत्सेतिसंबोधनात्

नैराश्येनकृतोयत्नस्स्वजनेप्रहतंमया ॥ दैवंपुरुषकारेणनचातिक्रान्तवानहम् ५१ त्यजगर्भकृतांचिंतांसंतापंपुत्रजंत्यज ॥ हेतुभूतस्त्व
हंतेषांसतिकालविपर्यये ५२ कालएवमृणांशत्रुःकालश्चपरिणामकः ॥ कालोनयतिसर्ववैहेतुभूतस्तुमद्विधः ५३ आगमिष्यतिवैदे
वियथाभागमुपद्रवाः ॥ इदंतुकष्टंयजतुःकर्त्ताहमितिमन्यते ५४ माकार्षीःपुत्रजांचिंतांविलापंशोकजंत्यज ॥ एवंप्रायोनृणांयोनिर्ना
स्तिकालस्यसंस्थितिः ५५ एषतेपादयोर्मूर्ध्नापुत्रवत्तवदेवकि ॥ मद्रतस्त्यज्यतांरोषोजानाम्यपकृतंत्वयि ५६ इत्युक्तवतंकंसं
सादेवकीवाक्यमब्रवीत् ॥ साश्रुपूर्णमुखादीनाभर्तारमुदवीक्षतो ॥ उत्तिष्ठत्तिष्ठवत्सेतिकंसंमातेवजलल्पती ५७ देवक्युवाच ॥ ममा
ग्रतोहतागर्भायेत्वयाकालरूपिणा ॥ कारणंत्वंनवैपुत्रकृतांतोप्यत्रकारणम् ५८ गर्भकृतनमेतन्मेसहनीयंत्वयाकृतम् ॥ पादयोःपतता
मूर्ध्नास्त्वंचकर्मजुगुप्सता ५९ गर्भेतुनियतोमृत्युर्बाल्येपिननिवर्तते ॥ युवापिमृत्योर्वशगःस्थविरोमृतएवतु ६० कालभूतमिदंसर्वहेतुभू
तस्तुत्वद्विधः ॥ अजातेदर्शनंनान्स्तिथथावायुस्तथैवच ६१ जातोप्यजाततांयातिविधात्रायत्रनीयते ॥ तद्वच्छपुत्रमातेभून्मद्रतंमृत्युकार
तम् ६२ मृत्युनापट्टतेपूर्वशेषोहेतुःप्रवर्तते ॥ विधिनापूर्वदृष्टेनप्रजासर्गेणतत्त्वतः ६३ मातापित्रोस्तुकार्येणजन्मतस्तूपपद्यते ॥ निशम्य
देवकीवाक्यंसकंसस्त्वंनिवेशनम् ६४ प्रविवेशसंसंरब्धोदह्यमानेनचेतसा ॥ कृत्येप्रतिहतेदीनोजगामविमनाभृशम् ॥ ६५ ॥
इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥

कंसादियंज्येष्ठेतिगम्यते ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सहनीयंसोढव्यंक्षांतमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ मृत्योर्दैत्यस्यकारणंमद्रतंतेतवत्तदिमाभूदित्यर्थः ॥ ६२ ॥ विधिनागर्भाधा
नादिसंस्कारेणपूर्वदृष्टेनजन्मांतरीयेणकर्मणाप्रजाःसृजतांप्रजासर्गःकालस्तेनतत्त्वतःलोकदृष्टनिमित्तेनस्तेयादिना ॥ ६३ ॥ कार्येणदुरादिसेवनेनजन्मतःजातिगुणेनचउपप
द्यतेपरद्रोहादिकंपुनैःकारणैस्तेपिमृताःपुनैरेवकारणैस्त्वंचकारितइतिनात्रतवदोषइतिभावः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अथास्मिन्पंचमेध्यायेवसुदेवोपदेशतः ॥ सकुटुंबस्यनंदस्यव्रजेगमनमीर्यते ॥ १ ॥ प्रागेवप्रसवात्पूर्वमेवव्रजेप्रेषितामितिशेषः ॥ १ ॥ नंदगोपंसपुत्रस्त्रीकिंमथुरांप्रतिकरं
प्रदातुमागतमित्यर्थाद्भागवताच्चगम्यते ॥ २ ॥ गुणैर्जातकर्मादिसंस्कारैर्लिप्याद्यभ्यासैश्च ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रज्ञादैवाधीनमिदमितिधीःह्रियतेभयादिनेशेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥
तत्त्वान्वेषीयथावदालोचयन्बालद्रोहिणांस्वरूपमितिशेषः ॥ ७ ॥ नाम्नानामार्थेननिरीक्षस्वयथाकृष्णस्तवचित्तंकर्षितस्नेहातिशयाद्वशीकरोति ॥ तथासंकर्षणोपित्वांरमयत्व

॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रागेववसुदेवस्तुव्रजेशुश्रावरोहिणीम् ॥ प्रजातांपुत्रमेवाग्रेचंद्रात्कांततराननम् १ सनंदगोपंत्वरितःप्रोवाच
शुभयागिरा ॥ गच्छानयासहैवत्वंव्रजमेवयशोदया २ तत्रतौदारकौगत्वाजातकर्मादिभिर्गुणैः ॥ योजयित्वाव्रजेतातसंवर्द्धययथासुख
म् ३ रौहिणेयंचपुत्रंमेपरिरक्षशिशुंव्रजे ॥ अहंवाच्योभविष्यामिपितृपक्षेषुपुत्रिणाम् ४ योहमेकस्यपुत्रस्यनपश्यामिशिशोर्मुखम् ॥
न्हियतेहिवलात्प्रज्ञाप्राज्ञस्यापिसतोमम ५ अस्माद्धिमेभयंकसान्निर्घृणाद्वैशिशोर्वधे ॥ तद्यथारौहिणेयंत्वंनंदगोपंममात्मजम् ६ गो
पायसियथाताततत्त्वान्वेषीतथाकुरु ॥ विघ्नाहिवहवोलोकेबालानुत्रासयंतिहि ७ सचपुत्रोममज्यायान्कनीयांश्चतवाप्ययम् ॥
उभावपिसमंनान्नानिरीक्षस्वयथासुखम् ८ वर्द्धमानावुभावेतौसमानवयसौयथा ॥ शोभेतांगोव्रजेतस्मिन्नंदगोपतथाकुरु ९ बाल्ये
केलिकिलस्सर्वोबाल्येमुह्यतिमानवः ॥ बाल्येचंडतमस्सर्वस्तत्रयत्नपरोभव १० नचटुंदावनेकार्योगवांघोषःकथंचन ॥ भेतव्यंतत्र
वसताकेशिनःपापदर्शिनः ११ सरीसृपेभ्यःकीटेभ्यश्शकुनिभ्यस्तथैवच ॥ गोष्ठेषुगोभ्योवत्सेभ्योरक्ष्योतेद्वाविमौशिशू १२ नंदगोपगता
रात्रिश्रीघ्नयानोव्रजाशुगः ॥ इमेत्वांठ्याहरंतीवपक्षिणस्सव्यदक्षिणम् १३ रहस्यंवसुदेवेनसोनुज्ञातोमहात्मना ॥ यानंयशोदया
सार्द्धमारुरोहमुदान्वितः १४ कुमारस्सकंधवाह्यायांशिविकायांसमाहितः ॥ संवेशयामासशिशुंशयनीयंमहामतिः १५ जगामचविविक्ते
नशीतलानिलसर्पिणा ॥ बहूदकेनमार्गेणयमुनातीरगामिना १६ सददर्शशुभेदेशेगोवर्द्धनसमीपगे ॥ यमुनातीरसंबद्धशीतमारुतसेवि
तम् १७ विरुतश्चापदैरम्यंलतावल्लीमहाद्रुमम् ॥ गोभिस्तृणविलग्नाभिस्स्यंदतीभिरलंकृतम् १८

त्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ केलिकिलः स्वेच्छाविहारी ॥ १० ॥ घोषोगोपग्रामः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ शिविकायांआंदोलिकायां शिविकायांसुखरूपायामितिप्रां
चःमृदुतुलिकायामितितस्यार्थः कशिपुशब्दसादृश्यात् ॥ १५ ॥ बहूदकत्वात् शीतलोऽनिलः सर्पित्यस्मिन्तेनशीतलानिलसर्पिणा १६ सददर्शगोव्रजमितिपंचदशगतेना
न्वयः १७ विशिष्टंरुतंयेषांतैःश्चापदैर्विरुतश्चापदैः लताभुविप्रसर्पित्यःकूष्मांड्यादयोवल्लयः आरोहणसापेक्षाद्राक्षादयःतत्सहितामहांतोद्रुमायस्मिन् स्यंदतीभिःप्रस्रवतीभिः १८

समानितीर्थानिजलावतरणमार्गायेषुतादृशाजलाशयायत्र ॥ १९ ॥ भासाःगृध्राःतदनुसृतैःश्येनैः आमिषादावनविडालादयस्तदनुसृतैस्ततोऽधिकत्रलैःसृगालादिभिश्चतम्
मृगश्चित्रव्याघ्रः ॥ २० ॥ २१ ॥ हंभारवैर्गोशब्दैः ॥ २२ ॥ वाटोवृत्तिस्थानंकंटपरिधिः वाटोमार्गवृत्तिस्थानेइतिमेदिनी ॥ २३ ॥ करीषंशुष्कगोमयचूर्णं २४ क्षेम्यालब्धलक्षणा
ह्रीःभटास्तत्प्रचारेणबहुलंसमृद्धिमत् दामनीस्थूणद्वयाक्रांतप्रांतास्थूलरज्जुःयस्यादामान्यासज्जंतेगर्गरोमंथनकुंभः गर्गरोमीनभेदेस्यान्मंथन्यामपिगर्गरीतिविश्वः ॥ २५ ॥ तत्क्रेत्यंतं

समप्रचारंचगवांसमतीर्थजलाशयम् ॥ वृषाणांस्कंधघातैश्चविषाणोद्धृष्टपादपम् १९ भासामिषादानुसृतैश्श्येनैश्चामिषगृध्नुभिः ॥
सृगालमृगसिंहैश्चवसामेदाशिभिर्वृतम् २० शार्दूलशब्दाभिरुतंनानापक्षिसमाकुलम् ॥ स्वादुवृक्षफलंरम्यंपर्याप्ततृणवीरुधम् २१ गो
व्रजंगोरुतंरम्यंगोपनारीभिरावृतम् ॥ हंभारवैश्चवत्सानांसर्वतःकृतनिस्वनम् २२ शकटावर्तविपुलंकंटकीवाटसंकुलम् ॥ पर्यंतेष्वावृतं
वन्यैर्वहद्भिःपतितैर्द्रुमैः २३ वत्सानांरोपितैःकीलैर्दामभिश्चविभूषितम् ॥ करीषाकीर्णवसुधंकटच्छन्नकुटीमठम् २४ क्षेम्यप्रचारबहुलं
हृष्टपुष्टजनावृतम् ॥ दामनीपाशबहुलंगर्गरोद्धारनिस्वनम् २५ तक्रनिस्त्रावमलिनंदधिमंडार्द्रमृत्तिकम् ॥ मंथानवलयोद्धारैर्गोपी
नांजनितस्वनम् २६ काकपक्षधरैर्बालैर्गोपालक्रीडनाकुलम् ॥ सार्गलद्वारगोवाटमध्येगोस्थानसंकुलम् २७ सर्पिषापच्यमानेन
सुरभीकृतमारुतम् ॥ नीलपीतांबरभिश्चतरुणीभिरलंकृतम् २८ वन्यपुष्पावतंसाभिर्गोपकन्याभिरावृतम् ॥ शिरोभिर्धूतकुंभा
भिर्वहैरग्रस्तनांबरैः २९ यमुनातीरमार्गेणजलहारीभिरावृतम् ॥ सतत्रप्रविशन्हृष्टोगोव्रजंगोपनादितम् ३० प्रत्युद्गतोगोपवृद्धै
स्स्त्रीभिर्वृद्धाभिरेवच ॥ निवेशंरोचयामासपरिवर्तसुखाश्रये ३१ सायत्ररोहिणीदेवीवसुदेवसुखावहा ॥ तत्रतंबालसूर्याभंकृष्णंगूढंन्य
वेशयत् ३२ इतिश्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेविष्णुपर्वणिगोव्रजगमनंनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्रतस्या
सतःकालःसुमहानत्यवर्तत ॥ गोव्रजेनंदगोपस्यबल्लवत्वंप्रकुर्वतः १ दारकौकृतनामानौववृधातेसुखंचतौ ॥ ज्येष्ठस्संकर्षणोनामक
नीयान्कृष्णएवतु २

गोरसाधिक्यमुक्तं निस्त्रवोरेचनप्रणालिका तद्देशैवालेनमलिनंमंडंउपर्यागतःसारः ॥ २६ ॥ गोपाःक्रीडंत्यस्मिन्नितिक्रीडास्थानं आखाडाइतिभाषाप्रसिद्धम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अग्रस्तनांबरैःकांचोलीइतिभाषाप्रसिद्धैःकंचुकैरुपलक्षिताः ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिवर्तेशकटादिप्रकारे सुखकरेआश्रयस्थाने ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इतिश्रीह्रिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायां
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ षष्ठेत्वयैतदध्यायेकृष्णेनाधःस्थितेनसः ॥ भंजनंपूतनायाश्चशोषणंसमुदीर्यते ॥ १ ॥ तत्रअसतःअप्रकाशमानस्य बल्लवत्वंगोपत्वम् ॥ १ ॥ २ ॥

३ ॥ पृथुरथोदक्षिणाया अयोजितं देवासो अमृतासो अस्थुः ॥ कृष्णादुदस्थादर्या विहाया श्रिकित्संती मानुषाय क्षयायेति मंत्रोक्तमर्थमुपवृंहयति शकटस्येति मंत्रार्थस्तु पृथुर्महान् रथः शकटं दक्षिणायाः दिशः संबन्धी मृत्युकरमित्यर्थः अयोजियोजितं शत्रुभिरित्यर्था लुभ्यते तमेन रथं देवासो देवाः अमृतासो अमृता आसमंतात् अस्थुः परिवार्य स्थितवन्तः एतस्मिन्नं तरे सः रथः कृष्णात् कृष्णं प्राप्य तत्प्रेरणेन उदस्थात् उत्थितः विहाया आकाशाश्रितः विशेषेण हयते गच्छतीति वा यंत्रोत्क्षिप्तगोलकवदाकाशमार्गेणोत्थाय पतितस्स नष्ट इत्यर्थः ततश्च अर्या ईश्वरी स्वामिनी माता तत्रत्य प्रजावा चिकित्संती संशयवती मानुषाय मानुषस्य क्षयाय नाशाय एतेन पततारथेनायं बालकः कथं न नाशित इत्यत्र कारणविशेषमपश्यंतीं संहिता

मेघकृष्णस्तुकृष्णो भूदेहांतरगतो हरिः ॥ व्यवर्धत गवां मध्ये सागरस्य इवांबुदः ३ शकटस्य त्वधस्सुप्तं कदाचित् पुत्रगृद्धिनी ॥ यशोदा तं स मुत्सृज्य जगाम यमुनां नदीम् ४ शिशुलीलांततः कुर्वन्सहस्तचरणौ क्षिपन् ॥ रुदोदमधुरं कृष्णः पादावूर्ध्वं प्रसारयन् ५ स तत्रैकेन पादेन शकटं पर्यवर्तयत् ॥ न्युञ्जं पयोधरा कांक्षी चकार चरुरोद च ६ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता यशोदा भयविक्रवा ॥ स्नाता प्रस्रवादिग्धां गीबद्धवत्सेव सौरभी ७ सा ददर्श विपर्यस्तं शकटं वायुना विना ॥ हा हेति कृत्वा त्वरिता दारकं जगृहे तदा ८ न सा बुबोधत त्वेन शकटं परिवर्तितम् ॥ स्वस्ति मे दारकायेति प्रीता भीता च सा भवत् ९ किंतु वक्ष्यति ते पुत्रपिता परमकोपनः ॥ त्वय्यधः शकटे सुप्ते अकस्माच्च विलोडिते १० किं मे स्नानेन दुस्स्नानं किंच मे गमनेन नदीम् ॥ पर्यस्तेशकटे पुत्रया त्वां पश्याम्यपावृतम् ११ एतस्मिन्नंतरे गोभिराजगाम वने चरः ॥ काषायवाससी बिभ्रन्न दगोपो व्रजांतिकम् १२ सददर्श विपर्यस्तं भिन्नभांडघटीघटम् ॥ अपास्तधूर्विभिन्नाक्षं शकटं चक्रमौलिनम् १३ भीतस्त्वरितमागम्य सहसा साश्रुलोचनः ॥ अपि मे स्वस्ति पुत्रायेत्यसकृद्वचनं वदन् १४ पिवंतं स्तनमालक्ष्य पुत्रं स्वस्थो ब्रवीत् पुनः ॥ वृषयुद्धं विना केन पर्यस्तं शकटं मम ॥ प्रत्युवाच यशोदा तं भीता गद्गदभाषिणी ॥ न विजानाम्यहं केन शकटं परिवर्तितम् १५ अहं नर्दीगता सोम्य चैलप्रक्षालनार्थिनी ॥ आगता च विपर्यस्तमपश्यं शकटं भुवि १७

नैवातिष्ठन्न त्वीश्वरकृत्य मे तदित्यवेदीति भावः एवमेव सर्वेषामर्थानां प्रत्यक्षश्रुतिमूलकत्वमुन्नेयम् वेदोपवृंहणत्वादस्य शास्त्रस्य पुत्रेत्यत्र कर्मेति पाठे कर्मगृद्धिनी स्नानैकचित्ता ४ ५ ७ विपर्यस्तं विपरीतस्थितम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ गमने प्रयोजनमिति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ भिन्नानि भांडादीनि येन तम् भांडं चक्रोपरित नो व्यूहः पात्राख्यः घटी धुरोग्रभाग कलशः घटा घटना च भिन्नानि तानि यस्येति चक्रमौलिनं चक्रमौलाविवोपरि यस्य तं ब्रीह्यादित्वादिनिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

लोडितं उन्माथितम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ सर्वे सर्वात्मनीश्वरे सर्वे समाप्नोषिततोसि सर्व इति निर्वचनात्संज्ञाशब्दो यमतो नात्र सर्वनामसंज्ञा ॥ २० ॥ २१ ॥ शकुनीपक्षिणीव कानुजात्वात्
वेषधारिणीति मनुष्यवेषधारिणी कंसस्य धात्रीति ब्रजस्थैः श्रुता ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रस्रवोत्पीडवर्षिणी प्रस्रवेन क्षीराधिक्येन यस्तनयोरुत्पीडः पीडातेन वर्षिणी ॥ २५ ॥ २६ ॥
२७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तत्र पूतनावधेहेतुं कारणं नाध्यगच्छंतनाधिगतवतः नंदादयः गोपाबालरूपा देवास्तु जानंत्येवेत्याह मंत्रः हेतिः पक्षिणी नदभात्यस्मानाष्ट्र्यां पदं कृणुते अग्निधाने

तयोः कथयतो रेवमब्रुवंस्तत्र दारकाः ॥ अनेन शिशुनाथानमेतत्पादेन लोडितम् १८ अस्माभिरुसंपतद्भिश्च दृष्टमेतद्यदृच्छया ॥ नंदगोप
स्तुतच्छ्रुत्वा विस्मयं परमं ययौ १९ प्रहृष्टश्चैव भीतश्च किमेतदिति चिंतयन् ॥ नच ते श्रद्धधुर्गोपास्सर्वे भानुषबुद्धयः २० आश्चर्यमिति ते स
र्वे विस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥ स्वेस्थानेशकटं स्थाप्य चक्रबन्धमकारयन् २१ वैशंपायन उवाच ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य शकुनीवेषधारिणी ॥
धात्री कंसस्य भोजस्य पूतनेति परिश्रुता २२ पूतनानामशकुनीघोरा प्राणभयंकरी ॥ आजगामार्द्धरात्रे वैपक्षौ क्रोधाद्विधुन्वती २३ ततोर्द्ध
रात्रसमये पूतना प्रत्यदृश्यत ॥ व्याघ्रगंभीरनिर्घोषं व्याहरंती पुनः पुनः २४ निलिल्येशकटस्याक्षे प्रस्रवोत्पीडवर्षिणी ॥ ददौ स्तनं च कृ
ष्णाय तस्मिन् सुप्ते जने निशि २५ तस्यास्तनं पपौ कृष्णः प्राणैस्सह विनद्य च ॥ छिन्नस्तनी तु सहसा पपात शकुनीभुवि २६ तेन शब्देन वित्र
स्तास्ततो बुबुधिरेभयात् ॥ स नंदगोपो गोपावैयशोदाचसु विह्रुवा २७ तेतामपश्यन्पतितां विसंज्ञां विपयोधराम् ॥ पूतनां पतितां भूमौ वज्रे
णेव विदारिताम् २८ इदं किंत्विति संत्रस्ताः कस्येदं कर्मचेत्यपि ॥ नंदगोपं पुरस्कृत्य गोपास्ते पर्यवारयन् २९ नाध्यगच्छंत च तदा हेतुं तत्र
कदाचन ॥ आश्चर्यमाश्चर्यमिति ब्रुवंतो नु ययुर्गृहान् ३० गतेषु तेषु गोपेषु विस्मितेषु यथा गृहम् ॥ यशोदां नंदगोपस्तु पप्रच्छ गतसंभ्रमः ३१
कोयं विधिर्न जानामि विस्मयो मे महानयम् ॥ पुत्रस्य मे भयंती व्रंभीरुत्वं समुपागतम् ३२ यशोदा त्वब्रवीद्गीतानार्यजानामि किं त्विदम् ॥ दा
रकेण सहानेन सुप्ताशब्देन बोधिता ३३ यशोदायामजानंत्यां नंदगोपः सर्वांधवः ॥ कंसाद्भयं च कारो ग्रं विस्मयं च जगाम ह ३४ इति श्रीम
हाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि शिशुचर्यायां शकटभंगपूतनावधोनाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

शन्नो गोभ्यश्च पुरुषेभ्यश्चास्तु मानो हिंसीदिह देवाः कपोत इति हेतिरायुधवद्वधकारिणी पक्षिणी पूतनारूपा अस्मान् ब्रजस्थान् नदभ्रातिनाभिभवति प्रत्युत अग्निधाने जाठराग्नेर्धाने नि
मित्ते शिशोर्जाठरमग्निस्तनदानेन तर्पयितुं आष्ट्र्यां असगतिदीप्त्यादानेषु आपयति परलोकं गमयति मृत्युना ग्राहयति वा देहं दीपयति वा आष्ट्रीकृष्णतनुस्तस्यां पदं स्थानं कृणुते कृष्णं
पाययितुं स्वमृत्युरूपां तां तनुं स्पृशति स्मेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अथास्मिन्सप्तमेध्यायेयमलार्जुनयोर्भिदा ॥ मध्यंगतेनकृष्णेनध्वस्तावेवोतिवर्ण्यते १ कालेरिंगिणौजानुभ्यांरंहणशीलौ १ अन्योन्यगतौपरस्परस्मिन्नंतर्भूतौएकमूर्तिधरौ एकशरीराविव ॥ २ ॥ एकरूपौ अभिनौसंतौनिर्माणनिर्मुक्तौजन्महीनौ ॥ ३ ॥ एकस्यकार्यस्यअंतरंहस्यंगतौप्राप्तौएककार्यनिष्ठावित्यर्थः ॥ ४ ॥ देवानांवृत्तांतःसिद्धांतःपापिष्ठांतव्याःयज्ञदानादिकंचप्रवर्तनीयमित्येवंरूपस्तदर्थमानुषभूतौदेववृत्तांतमानुषौ ॥ ५ ॥ व्यतिषक्ताभिर्मिश्राभिः ग्रस्तौपूर्णमास्यांचंद्रोदयेसूर्यस्यास्तमयः तदुदयेइंदोरितित

वैशंपायनउवाच ॥ कालेगच्छतितौसौम्यौदारकौकृतनामकौ ॥ कृष्णसंकर्षणौचोभौरिंगिणौसमपद्यताम् १ तावन्योन्यगतौबालौबाल्यादेवैकतांगतौ ॥ एकमूर्तिधरौकांतौबालंचद्रार्कवर्चसौ २ एकनिर्माणनिर्मुक्तावेकशय्यासनाशनौ ॥ एकवेषधरावेकंपुष्यमाणौशिशुव्रतम् ३ एककार्यांतरगतावेकदेहौद्विधाकृतौ ॥ एकचर्यौमहावीर्यावेकस्यशिशुतांगतौ ४ एकप्रमाणौलोकानांदेववृत्तांतमानुषौ ॥ कृत्स्नस्यजगतोगोपौसंवृत्तौगोपदारकौ ५ अन्योन्यव्यतिषक्ताभिःक्रीडाभिरभिशोभितौ ॥ अन्योन्यकिरणग्रस्तौचंद्रसूर्याविवांबरं ६ विसर्पतौतुसर्वत्रसर्पभोगभुजावुभौ ॥ रेजतुःपांसुदिग्धांगौदृष्टौकलभकाविव ७ कचिद्भस्मप्रदीप्तांगौकरीषप्रोक्षितौकचित् ॥ तौतत्रपर्यधावेतांकुमाराविवपावकी ८ कचिज्जानुभिरुद्वष्टैःसर्पमाणौविरेजतुः ॥ क्रीडंतौवत्सशालासुशकृद्दिग्धांगमूर्द्धजौ ९ शुशुभातेश्रियाजुष्ठावानंदजननौपितुः ॥ जनंचविप्रकुर्वाणौविहसंतौकचित्कचित् १० तौतत्रकौतुहलिनौमूर्द्धजव्याकुलेक्षणौ ॥ रेजतुश्चंद्रवदनौदारकौसुकुमारकौ ११ अतिप्रसक्तौतौदृष्ट्वासर्वत्रजविचारिणौ ॥ नाशकतौवारयितुंनंदगोपःसुदुर्दमौ १२ ततोयशोदासंकुदाकृष्णंकमललोचनम् ॥ आनाय्यशकटीमूलेभर्त्सयंतीपुनःपुनः १३ दाम्नाचैवोदरेवध्वाप्रत्यबंधदुलूखले ॥ यदिशक्तौसिगच्छेति तमुक्ताकर्मसाकरोत् १४ व्यग्रायांतुयशोदायांनिर्जगामततोंगणात् ॥ शिशुलीलांततःकुर्वन्कृष्णौविस्मापयन्ब्रजम् १५ सोंगणात्रिस्सृतःकृष्णःकर्षमाणउलूखलम् ॥ यमलाभ्यांप्रवृद्धाभ्यामर्जुनाभ्यांचरन्वने ॥ मध्यान्निश्चक्रामतयोःकर्षमाणउलूखलम् १६

योरन्योन्यकिरणग्रस्तत्वम् ॥ ६ ॥ सर्पभोगभुजौसर्पदेहतुल्यबाहू कलभसदृशौकलभकाविव स्वार्थेवाकः ॥ ७ ॥ पावकीअग्निपुत्रौद्वौकात्तिकेयाविवेत्यभूतोपमा ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ विप्रकुर्वाणौनवनांतचौर्यादिना उपकारंकुर्वाणौ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

तत्तस्येति अर्जुनाभ्यां अर्जुनौ ऊद्धर्तुमित्यर्थः अत्रेदमाम्नायते ॥ यत्र मंथां विवधते रश्मीन् यमितवा इव । उलूखलमुतानामवेद्विद्रजलुगुलः तानो अद्य वनस्पती ऋष्वारुष्वेभिः सोतृभिः इंद्राय मधुमत्सुतमिति यत्र उलूखले मंथां मंथानमिव मंथानं लोककेशकरं मां विवधते विशेषेण वधंति मातरः रश्मीनादायरश्मिभिरित्यर्थः यमितवा इव विनिगृहीतुमिव न तु वस्तुतो निगृहीतुं मातृत्वेन मयि स्निग्धत्वात् तेन उलूखलेन सुतानां पीडितानां कर्मणि षष्ठी उलूखलपीडितान् अस्मान् हे इंद्र मोचनसमर्थं अवरक्ष पादादित्वादाद्युदात्तमाख्यातम् इदु एवमेव त्वं जलुगुलोसि एनम् मुंचामीति जल्पितुम् मां च गोपितुं त्रातुं लातुं आदातुं स्वाधीनं कर्तुं च समर्थोसि यतः अतोऽवमामित्यर्थः एवं यदा सर्वान् प्रार्थयन्नापिन मोचनं लभते तदा वनस्पत्योरंत

तत्तस्य कर्षतो बद्धंतिर्यगगतमुलूखलम् ॥ लग्नं ताभ्यां समूलाभ्यामर्जुनाभ्यां च कर्षच १७ तावर्जुनौ कृष्यमाणौ तेन बालेन रंहसा ॥ समूलविटपौ भग्नौ स तु मध्ये जहास वै १८ निदर्शनार्थं गोपानां दिव्यं स्वबलमास्थितः ॥ तद्वामतस्य बालस्य प्रभावादभवद्दृढम् १९ यमुनातीरमार्गस्था गोप्यस्तं ददृशुश्शिशुम् ॥ क्रंदंत्यो विस्मयंत्यश्च यशोदां ययुरंगनाः २० तास्तु संभ्रांतवदना यशोदामूचुरंगनाः ॥ एह्यागच्छ यशोदे त्वं संभ्रमात्किं विलंबसे २१ यौ तावर्जुनवृक्षौ तु ब्रजे सत्योपयाचनौ ॥ पुत्रस्योपरितावेतौ पतितौ ते महीरुहौ २२ दृढेन दाम्ना तत्रैव बद्धो वत्स इवोदरे ॥ जहास वृक्षयोर्मध्ये तव पुत्रः स बालकः २३ उत्तिष्ठ गच्छ दुर्मध्ये मूढे पंडितमानिनि ॥ पुत्रमानय जीवंतं मुक्तं मृत्युमुखादिव २४ सा भीता सहसोत्थाय हाहाकारं प्रकुर्वती ॥ तं देशमगमद्यत्र पातितौ तावुभौ द्रुमौ २५ सा ददर्श तयोर्मध्ये द्रुमयोरात्मजं शिशुम् ॥ दाम्ना निबद्धमुदरे कर्षमाणमुलूखलम् २६ सा गोपी गोपवृद्धश्च समुवाच ब्रजस्तदा ॥ पर्यागच्छंतं ते द्रष्टुं गोपेषु महद्द्रुतम् २७ जजल्पुस्ते यथा कामं गोपावनविचारिणः ॥ केनेमौ पातितौ वृक्षौ घोषस्यायतनोपमौ २८ विना वातं विनावर्षं विद्युत्प्रपतनं विना ॥ विना हस्ति कृतं दोषं केनेमौ पातितौ द्रुमौ २९ अहो बत न शोभेतां विमूला वर्जुनाविमौ ॥ भूमौ निपतितौ वृक्षौ वितो यौ जलदाविव ॥ यदीमौ घोषरचितौ घोषकल्याणकारिणौ ३०

रागत्वाबंधनदामत्रोटितुं यावद्धलं करोति तावद्धनस्पती एव उन्मूलितौ दृष्ट्वा वदति तान इति त्रातौ नोऽस्माकं ब्रजवासिनां वनस्पतिभूतौ अतिप्रसिद्धौ यमलौ अर्जुनजातीयौ भो वनस्पती अद्य इंद्राय इंद्रं प्रति गंतुं सुतं तदुन्मूलनेन आत्मानं पीडयंतं तदेव मधुमत्सुतं अमृतयुक्तम् अतिसम्यगित्यर्थः यतः ऋष्वौ गतिमंतौ युवांश्चावस्त्वान्मुक्तौ स्थित्यर्थः ऋष्वेभिर्गतिमाद्विर्जगमैः जनैः सोतृभिरस्मद्वंधनकरैरुपलक्षितौ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सत्योपयाचनौ प्रार्थितप्रदत्वेन देवताभूतौ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

विपुलाभ्यामर्जुनाभ्याम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एतदिति एवमादीत्यर्थः अत्रतृणावर्त्तवधोपिपुराणांतरादुपसंहर्त्तव्यः तदुपबृंहिकाश्रुतिस्तु साकंयक्ष्मप्रयतचापेणकि
किदीविना साकंवातस्यध्राज्यासाकंनश्यनिहाकयेति ॥ खेचरत्वेनयक्षंपूज्यमिवात्मानंमनुते मिमीतेतोलयतिवायक्ष्मः हेयक्ष्मराक्षस तद्वत्पीडकेतिवा चापेणतद्वर्णेनहरिणातवहंत्रा
साकंप्रयत भूमावितिशेषः किकिदीविनाज्ञःसन्दीव्यतीकिकिदीविः किधातोर्वाहुलकात्किप्रत्यये लिङ्भावेचकिकिर्विद्वानूतेनवा तस्यवायोर्ध्राज्यागत्याययाधूलिवात्यारूपया
एनंउपरिनीतवानसि तयासाकंनश्यनाशंप्राप्नुहि निहाकयागत्याचसाकंवा साहित्यंपतनएवनतुनाशो अतस्तेनसहपातितःसन्स्वयमेकएवनाशंप्राप्नुहीत्यर्थः एवंदेवैरुक्तेतृणावर्त्तः
पंपातममारेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ७ ॥ अस्मिन्नथाष्टमेध्यायेवनांतरमियासतः ॥ तनूरुहसमुत्पन्नावृकाःकृष्णस्यवर्ण्यते १

नंदगोपप्रसन्नोतेद्रुमावेवंगतावपि ॥ यच्चतेदारकोमुक्तोविपुलाभ्यामपिक्षितौ ३१ औत्पातिकमिदंघोषोत्तृतीयंवर्त्ततेत्विह ॥ पूतनाया
विनाशश्चद्रुमयोश्शकटस्यच ३२ अस्मिन्स्थानेचवासोयंघोषस्यास्यनयुज्यते ॥ उत्पाताह्यत्रदृश्यंतेकथयंतोनशोभनम् ३३
नंदगोपस्तुसहसामुक्त्वाकृष्णमुलूखलात् ॥ निवेश्यचांकेसुचिरंमृतंपुनरिवागतम् ३४ नातृप्यत्प्रेक्ष्यमाणोवैकृष्णंकमललोचनम् ॥
ततोयशोदांगहर्न्वेनंदगोपोविवेशह ॥ सचगोपजनस्सर्वोव्रजमेवजगामह ३५ सचतेनैवनाम्नातुकृष्णोवैदामबंधनात् ॥ गोष्ठेदामोद
रइतिगोपीभिःपरिगीयते ३६ एतदाश्चर्यभूतंहिबालस्यासीद्विचेष्टितम् ॥ कृष्णस्यभरतश्रेष्ठघोषेनिवसतस्तदा ३७ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिशिशुचर्यायांयमलार्जुनभंगेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतौबाल्यमु
त्तीर्णौकृष्णसंकर्षणावुभौ ॥ तस्मिन्नेवव्रजस्थानेसप्तवर्षौबभूवतुः १ नीलपीतांबरधरौपीतश्वेतानुलेपनौ ॥ बभूवतुर्वत्सपालौकाकपक्ष
धरावुभौ २ पणवाद्यंश्रुतिसुखंवादयंतौवराननौ ॥ शुशुभातेवनगतौत्रिशिर्षाविवपन्नगौ ३

एवंतावित्यध्यायः सुदेवोअद्यप्रपतेदनावृत्परावतंपरमांगंतवाउ अधाशयीतनिर्ऋतेरुपस्थेधैनंवृत्कारभसासोअद्युरित्यस्यमंत्रस्योपबृंहणार्थः मंत्रार्थः पुरुरवसंप्रत्युर्वशीवदति सुदेवः
शोभनस्वामिकोव्रजः आद्यक्षरलोपेनवासुदेवोवा अद्यप्रपतेत् अद्यैवउपद्रवसमकालंगच्छेत् अनावृत्तनास्तिआवृत्तनिरोधकोयस्यतादृशोपिपरावतंपरमात्दूरादूरतरं गंतवै गंतुं
उनिश्चितंप्रपतेदित्यन्वयः अधपक्षांतरे यदिसुदेवोनप्रपतेत्तर्हिनिर्ऋतेरुपस्थेशयीतअधअथवाएनंव्रजंवासुदेवपरिजनंरभसासोरभसाः वेगवंतः वृकाःअद्युःभक्षयेयुः तस्माद्वासु
देवोवातत्परिगृहीतोव्रजोवावृत्केभ्योविभेति अतस्त्वादृशेनापिइंद्रियवृत्केभ्यःसुतरांभेतव्यमितिभावः इतःस्पष्टार्थमूलम् ॥ १ ॥ २ ॥ पणवोहितुंबीफलोपेतोवाद्यविशेषः आद्य
पदात्तादृशंरुद्रवीणादिकंपणवाद्यमतएवत्रिशिर्षाविवेतिदृष्टांतःसंगच्छते पर्णवाद्यमित्यपपाठः ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चंचूर्येतौ अत्यंतं संचरंतौ किशोराविव अश्वपोताविव ॥ ७ ॥ ८ ॥ अवगीतं नाशितम् भुक्तभोगं काननम् ॥ ९ ॥ काननानि उद्यानानि वनानि अरण्यानि आकाशानि काशानि पत्रादिना शून्यानि ॥ १० ॥ परितो वृत्तचक्राकारः परिधिः अर्गलाश्च येषु तेषु परिवृत्ता र्गलेषु ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ निर्व्यजनं शाकरूपादिहीनम्

मयूरांगदकर्णौ तु पल्लवापीडधारिणौ ॥ वनमालाकुलोरस्कौद्रुमपोताविवोद्गतौ ४ अरविंदकृतापीडोरज्जुयज्ञोपवीतिनौ ॥ सशिक्यतुं बकरकौ गोपवेणुप्रवादकौ ५ कचिद्वसंतावन्योन्यं क्रीडमानौ कचित्कचित् ॥ पर्णशय्यासुसंयुतौ कचिन्निद्रांतरेक्षणौ ६ एवं वत्सान्पालयंतौ शोभयंतौ महावनम् ॥ चंचूर्येतौ रमंतौ स्म किशोराविव चंचलौ ७ अथ दामोदरश्च श्रोमान्त्सं कर्षणमुवाच ह ॥ आर्यनास्मिन्वने शयंगोपालैस्सह क्रीडितुम् ८ अवगीतमिदं सर्वमावाभ्यां भुक्तकाननम् ॥ प्रक्षीणतृणकाष्ठं च गोपैर्मथितपादपम् ९ घनीभूतानियान्या सन् काननानि वनानि च ॥ तान्याकाशानि काशानि दृश्यंते द्ययथा सुखम् १० गोवाटेष्वपि ये वृक्षाः परिवृत्ता र्गलेषु च ॥ सर्वे गोष्ठाग्निषु गताः क्षयमक्षयवर्चसः ११ संनिष्ठा नियान्या सन्काष्ठानि च तृणानि च ॥ तानि दूराव कृष्टा सुमार्गितव्यानि भूमिषु १२ अरण्यमिदमल्पोदमल्पकक्षं निराश्रयम् ॥ अन्वेषितव्यं विश्रामंदारुणं विरलद्रुमम् १३ अकर्मण्येषु वृक्षेषु स्थितविप्रस्थितद्विजम् ॥ संवासस्यास्य महतो जनेनोत्सादितद्रुमम् १४ निरानंदं निरास्वादं निष्प्रयोजनमारुतम् ॥ निर्विहंगमिदं शून्यं निर्व्यजनमिवाशनम् १५ विक्रीयमाणैः काष्ठैश्च शाकैश्च वनसंभवैः ॥ उच्छन्नसंचयतृणैर्घोषोयं नगरायते १६ शैलानां भूषणं घोषो घोषाणां भूषणं वनम् ॥ वनानां भूषणं गावस्ताश्चास्माकं परागतिः १७ तस्मादन्यद्वनं यामः प्रत्यग्रयवसंधनम् ॥ इच्छंत्यनुपभुक्तानि गावो भोक्तुं तृणानि च १८ तस्माद्वनं न वतृणंगच्छंतु धनिनो ब्रजाः ॥ न द्वारबंधावरणानग्रहक्षेत्रिणस्तथा ॥ प्रशस्ता वै ब्रजालोके यथा वै चक्रचारिणः १९ शकृन्मूत्रेषु तेष्वेव जातक्षाररसायनम् ॥ न तृणं भुंजते गावो नापि तत्पयसे हितम् २० स्थली प्रायासुरथ्यासु न वासुवनराजिषु ॥ चरावस्सहितौ गोभिः क्षिप्रं संवाह्यतां ब्रजः २१ श्रूयते हि वनं रम्यं पर्याप्तं तृणसंस्तरम् ॥ नाम्ना वृंदावनं नाम स्वादु वृक्षफलोदकम् २२ अझिल्लिकं टकवनं सर्वैर्वनगुणैर्युतम् ॥ कदंबपादपप्रायं यमुनातीरसंश्रितम् २३

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ कर्तव्यमाह तस्मादिति ॥ १८ ॥ ननु पितृपर्यागता भूमिर्निर्धनापि सुखावहेत्युक्तेः कथं पूर्वस्थानं त्याज्यमित्याह न द्वारेति चक्रेण समुदायेन चरंतिते चक्रचारिणो हंससारसादयः अनिकेता इत्यर्थः ॥ १९ ॥ शकृन्मूत्रेषु तेष्वेव तृणेषु पतितेषु सत्सु ॥ २० ॥ स्थली प्रायासु समभूमितुल्यासु निस्तृणास्वित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

स्निग्धवनंशीतानिलंचेतिसंबंधः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ चरतोमृगादोनितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पंचवद्धाःपंचादिसंख्ययासंहताः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अगताः असंचाराः ॥ ३७ ॥ तदेवाह एवमिति ॥ ३८ ॥ इतिहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ एतस्मिन्वमे

स्निग्धशीतानिलवनंसर्वर्तुनिलयंशुभम् ॥ गोपीनांसुखसंचारंचारुचित्रवनांतरम् २४ तत्रगोवर्द्धनोनामनातिदूरेगिरिर्महान् ॥ भ्राज
तेदीर्घशिखरोनंदनस्येवमंदरः २५ मध्येचास्यमहाशाखोन्यग्रोधोयोजनोच्छ्रितः ॥ भांडीरोनामशुशुभेनीलमेघइवांबरे २६
मध्येनचास्यकालिंदीसीमंतमिवकुर्वती ॥ प्रयातानंदनस्येवनलिनीसरितांवरा २७ तत्रगोवर्द्धनंचैवभांडीरंचवनस्पतिम् ॥ कालिंदी
चनदीरम्यांद्रक्ष्यावश्चरतस्सुखम् २८ तत्रायंकल्पतांघोषस्त्यज्यतांनिर्गुणंवनम् ॥ संत्रासयाबोभद्रंतेकिंचिदुत्पाद्यकारणम् २९
एवंकथयतस्तस्यवासुदेवस्यधीमतः ॥ प्रादुर्बभूवुश्शतशोरक्तमांसवसाशनाः ३० घोराश्रितयतस्तस्यस्वतनूरुहजास्तदा ॥
विनिष्पेतुर्भयकरास्सर्वशशतशोवृकाः ३१ निष्पतंतिस्मबहवोव्रजस्योत्सादनायवै ॥ वृकान्निष्पतितान्दृष्ट्वागोषुवत्सेष्वथोनृपु ३२
गोपीषुचयथाकामंत्रजेत्रासोभवन्महान् ॥ तेवृकाःपंचवद्धाश्चदशवद्धास्तथापरे ३३ त्रिंशद्विंशतिवद्धाश्चशतवद्धास्तथापरे ॥ निश्चैरु
स्तस्यगात्रेभ्यःश्रीवत्सकृतलक्षणाः ३४ कृष्णस्यकृष्णवदनागोपानांभयवर्धनाः ॥ भक्षयद्विश्चतैर्वत्सान्त्रासयद्विश्चगोव्रजान् ॥
३५ निशिबालान्हरद्विश्चवृकैरुत्साद्यतेव्रजः ॥ नवनेशक्यतेगंतुंनगाश्चपरिरक्षितुम् ३६ नवनात्किंचिदाहर्तुंनचवातरितुंनदीम् ॥
त्रस्ताह्युद्विग्नमनसोगतास्तस्मिन्वनेवसन् ३७ एवंवृकैरुदीर्णैस्तुव्याघ्रतुल्यपराक्रमैः ॥ व्रजोनिष्पंदचेष्टस्सएकस्थानचरःकृतः ३८
इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिशिशुचर्यायांवृकदर्शनोनामाष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंवृकांश्च
तान्दृष्ट्वावर्धमानान्दुरासदान् ॥ सश्रीपुमान्सर्घोषोवैसमस्तोमंत्रयत्तदा १ स्थानेनेहननःकार्यंव्रजामोन्यन्महदनम् ॥ यच्छिवंचसु
खोष्यंचगवांचैवसुखावहम् २ अद्यैवकिंचिरेणस्मव्रजामस्सहगोधनैः ॥ यावद्वृकैर्वधंधोरेननस्सर्वोव्रजोव्रजेत् ३ एषांधूम्रारुणांगा
नांदंष्ट्रिणांनखकर्षिणाम् ॥ वृकाणांकृष्णवक्राणांविभीमोनिशिगर्जताम् ४ ममपुत्रोममभ्राताममवत्सोथगौर्मम ॥ वृकैर्व्यापादिता
ह्येवंक्रंदंतिस्मगृहेगृहे ॥ ५ ॥

ध्यायेरामकृष्णेच्छयापुनः ॥ वृंदावनप्रवेशश्चव्रजस्याद्भुतईर्यते ॥ १ ॥ एवंवृकान् ॥ १ ॥ सुखोष्यंचसुखावासम् ॥ २ ॥ ३ ॥ एषांभ्यःसकाशात् ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अवघुष्यतघोषोजातः भांडंशकटेष्विति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ पोटैः नौकाभिः ॥ १८ ॥ ईरणं
 उपरं शून्यमित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ नियोगपाशैः मंथनभांडस्थूणायामंथनदंडेन संयोजनार्थैः पाशैः मांजरेति महाराष्ट्रप्रसिद्धैः शिक्कै
 तासां रुदितशब्देन गवां हंभारवेण च ॥ ब्रजस्योत्थापनं च क्रुर्घोषवृद्धास्समागताः ६ तेषां मतमथाज्ञाय गंतुं वृंदावनं प्रति ॥ ब्रजस्य
 विनिवेशाय गवांचैव हिताय च ७ वृंदावननिवासाय तान् ज्ञात्वा कृतनिश्चयान् ॥ नंदगोपो बृहद्वाक्यं बृहस्पतिरिवाददे ८ अद्यैव नि
 श्रयप्राप्तिर्यदि गंतव्यमेव नः ॥ शीघ्रमाज्ञाप्य तां घोषः सजीभवत माचिरम् ९ ततो वघुष्यत तदा घोषेतत्प्राकृतैर्जनैः ॥ शीघ्रं गावः
 प्रकल्प्यं तां भांडं समभिराप्यताम् १० वत्सयूथानि काल्यं तां युज्यं तां शकटानि च ॥ वृंदावनमितस्स्थानान्निवेशाय च गम्यताम् ११ त
 च्छुत्वानंदगोपस्य वचनं साधुभाषितम् ॥ उदतिष्ठ ह्रजस्सर्वं शीघ्रं गमनलालसः १२ प्रयाह्युत्तिष्ठ गच्छामः किं शेषे साधुयोजय ॥ उ
 त्तिष्ठेति ब्रजे तस्मिन् गोपकोलाहलो ह्यभूत् १३ उत्तिष्ठ मानश्शुशुभेश कटीशकटस्तु सः ॥ व्यग्रगोपी स गोपालो घोषस्सागरघोषवान् १४
 गोपीनां गर्गरीभिश्च मर्ध्नि चोत्तंभितैर्घटैः ॥ निष्पपात ब्रजात्पंक्तिस्तारापंक्तिरिवांबरात् १५ नीलपीतारुणैस्तासां वस्त्रैरग्रस्तनोच्छ्रितैः ॥
 शक्रचापाय ते पंक्तिर्गोपीनां मार्गगामिनी १६ दामनी दामभारैश्च कैश्चित्कायावलंबिभिः ॥ गोपामार्गगता भांतिसावरो हाडवद्रु
 माः १७ स ब्रजो ब्रजताभाति शकटौ घेनभास्वता ॥ पोटैः पवननिक्षिप्तैर्निष्पतद्भिरिवार्णवः १८ क्षणेन तद्ब्रजस्थानमीरणं समपद्यत ॥
 द्रव्यावयवनिर्धूतं कीर्णं वायुसमंडलैः १९ ततः क्रमेण घोषस्स प्राप्तो वृंदावनं वनम् ॥ निवेशं विपुलं चक्रे गवांचैव हिताय च २० शकटा
 वर्त्तपर्यंतं चंद्रार्द्धाकारसंस्थितम् ॥ मध्ये योजनविस्तीर्णं तावद्भिर्गुणमायतम् २१ कंटकीभिः प्रवृद्धाभिस्तथा कंटकितद्रुमैः ॥ निखा
 तोच्छ्रितशाखाग्रैरभिगुप्तं समंततः २२ मंथैरारोप्यमाणैश्च मंथबंधानुकर्षणैः ॥ अद्भिः प्रक्षाल्यमानाभिर्गर्गरीभिरितस्ततः २३ कीलै
 रारोप्यमाणैश्च दामनीपाशपाशितैः ॥ स्तंभनीभिर्धृताभिश्च शकटैः परिवर्त्तितैः २४ नियोगपाशैरासक्तैर्गर्गरीस्तंभमूर्द्धसु ॥ छादनार्थं
 प्रकीर्णैश्च कटकैस्तृणसंकटैः २५ शाखाविटंकैर्वृक्षाणां क्रियमाणैरितस्ततः ॥ शोध्यमानैर्गवांस्थानैस्स्थाप्यमानैरुलूखलैः २६ प्राड्भु
 खैस्सिच्यमानैश्च संदीप्यद्भिश्च पावकैः ॥ सवत्सचर्मास्तरणैः पर्यंकैश्चावरोपितैः २७

वा कटकैर्घटाधारकटुणैः सहिताभिः तृणसंकटैः तृणमयीभिराच्छादनीभिः ॥ २५ ॥ शाखासुविटंकाः पक्ष्युपवेशनस्थानानितैः क्रियमाणैः ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ घर्मेग्रीष्मे तत्रापिपश्चिमे आषाढे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अध्यासंत अध्यासितवंतः ॥ ३५ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां नवमो
 ध्यायः ॥ ९ ॥ एतस्मिन्दशमेध्याये प्रावृद्धर्णनमुच्यते ॥ श्रीनिवासनिवासेन घोषोत्कर्षस्तथादिवः ॥ १ ॥ ताविति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कांतानां क
 तोयमुत्तारयंतीभिः प्रेक्षंतीभिश्च तद्वनम् ॥ शाखाश्चाकर्षमाणाभिर्गोपीभिश्च समंततः २८ युवभिस्स्थविरेश्चैव गोपैर्व्यग्रकरैर्भृ
 शम् ॥ विशसद्भिः कुठारैश्च काष्ठान्यपितरूनपि २९ तद्वजस्थानमधिकं शुशुभे काननावृतम् ॥ रम्यं वननिवेशं वैस्वादुमूलफलोदकम् ॥
 ३० तास्तुकामदुधागावस्सर्वपक्षिरुतं वनम् ॥ वृन्दावनमनुप्राप्तानंदनोपमकाननम् ३१ पूर्वमेव तु कृष्णेन गवां वैहितकारिणा ॥
 शिवेन मनसा दृष्टं तद्वनं चारिणा ३२ पश्चिमे तु ततोरुक्षेधर्मे मासे निरामये ॥ वर्षती वामृतं देवे तृणं तत्र व्यवर्द्धत ३३ न तत्र वत्सास्सी
 दंति न गावो नेतरे जनाः ॥ यत्र तिष्ठति लोकानां भवाय मधुसूदनः ३४ ताश्च गावस्स घोषस्तु सच संकर्षणो युवा ॥ कृष्णेन विहितं वासं
 तमध्यासंत निर्वृताः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि वृन्दावनप्रवेशो नाम नवमो ध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७९ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तौ तु वृन्दावनं प्राप्तौ वसुदेव सुतावुभौ ॥ चैरतुर्वत्स यूथानि चारयंतौ सुरूपिणौ १ पूर्णस्तु घर्मसमयस्तयोस्तत्र वने सु
 खम् ॥ क्रीडतो रसह गोपालैर्यमुनां चावगाहतोः २ ततः प्रावृद्धनुप्राप्तमनसः कामदीपिनी ॥ प्रववर्षुर्महामेघाश्शक्रचापां कितोदराः ३
 बभूवादर्शनस्सूर्यो भूमिश्चादर्शनात्तृणैः ॥ पततामेघवातेन नवतोयानुकर्षिणा ४ संमार्जिततलाभूमिर्यौ वनस्थे वलक्ष्यते ॥ नाशितं जल
 दैरुष्णं तोषितावसुधाजलैः ५ नववर्षावसिक्तानि शक्रगोपकुलानि च ॥ नष्टदावाग्निधूमानिव नानि प्रचकाशिरे ६ नृत्यव्यापारकालश्च मयू
 राणां कलापिनाम् ॥ मदरक्ताः प्रवृत्ताश्च केकाः पटुरवास्तथा ७ नवप्रावृषिकांतानां षट्पदाहारदायिनाम् ॥ यौवनस्थकदंबानां नवाभ्रै
 र्भ्राजते वपुः ८ हासितं कुटजैर्वृक्षैः कदंबैर्वासितं वनम् ॥ (नाशितं जलदैरुष्णं तोषितावसुधाजलैः) ॥ संतप्ताभास्करकरैरभितप्तादवाग्नि
 भिः ९ जलैर्बलाहकोत्सृष्टैरुच्छुसंतीव पर्वताः ॥ महावातसमुद्भूतं महामेघगणार्पितम् ॥ महीमहाराजपुरैस्तुल्यमापद्यते नभः १० क्वचि
 त्कदंबहासादयं शिर्लाभ्राभरणं क्वचित् ॥ संप्रदीप्तिमिवाभाति फुल्लनीपद्रुमं वनम् ११

दंबानामिति सामानाधिकरण्यम् ८ हासितं विकाशितम् ॥ ९ ॥ उच्छुसंतीव वाष्पमुद्गिरंतीत्यर्थः महीपुरैस्तुल्यं वपुरापद्यते तत्र दृष्टान्ते महावाताः पताकाः महामेघा महाप्रासादाः ॥
 ॥ १० ॥ शिर्लाभ्राः छत्राकाः ॥ ११ ॥

क्षुभितमानसःकामातुरोभूत् ॥ १२ ॥ दृप्तसारंगनादेनमत्तभ्रमरध्वनिना ददुराभेकाः अवकीर्णाव्याता ॥ १३ ॥ १४ ॥ संततोयआसारोधारासंपातस्तेननिर्यत्नाःजडकिताः
नगाग्राणि वृक्षशाखाग्राणि ॥ १५ ॥ तोयेनगंभीराणिनिविडानिलंबानिविस्तृतानिच तेषूदरेषु ॥ १६ ॥ महीरुहैर्मार्गचिह्नभूतैरन्वेष्ट्योजलच्छन्नोमार्गोयस्याःसा ॥ १७ ॥

ऐन्द्रेणपयसासिक्तंमारुतेनचविस्तृतम् ॥ पार्थिवंगंधमाघ्रायलोकःक्षुभितमानसः १२ दृप्तसारंगनादेनददुरव्याहतेनच ॥ नवैश्वशिखि
विक्रुष्टैरवकीर्णविसुंधरा १३ भ्रमत्तूर्णमहावर्त्तावर्षप्राप्तमहारयाः ॥ हरंत्यस्तीरजान्वृक्षान्विस्तारंयांतिनिम्नगाः १४ संतता
सारनिर्यत्नःक्लिन्नयत्नोत्तरच्छदाः ॥ नत्यजंतिनगाग्रणिश्रांताइवपतत्रिणः १५ तोयगंभीरलंबेषुस्रवत्सुचनदत्सुच ॥ उदरेषुनवा
भ्राणांमज्जतीवदिवाकरः १६ महीरुहैरुत्पतितैःसलिलोत्पीडसंकुला ॥ अन्विष्यमार्गाविसुधाभातिशादूलमालिनी १७ वज्रेणवावरु
ग्गानांनगानांनगशालिनाम् ॥ स्रोतोभिःपरिकृतानिपतंतिशिखराण्यधः १८ पततामेघवर्षेणयथानिम्नानुसारिणा ॥ पल्वलोत्कीर्ण
मुक्तेनपूर्यतेवनराजयः १९ हस्तोच्छ्रितमुखावन्यामेघनादानुसारिणः ॥ भ्रांतातिवृष्ट्यामातंगागांगताइवतोयदाः २० प्रावृट्प्रवृत्तिसं
दृश्यदृष्ट्वाचांबुधरान्धनान् ॥ रौहिणेयोमिथःकालेकृष्णवचनमब्रवीत् २१ पश्यकृष्णघनान्कृष्णान्बलाकोज्ज्वलभूषणान् ॥ गगनेत
वगात्रस्यवर्णचोरान्त्समुच्छ्रितान् २२ तवनिद्राकरःकालस्तवगात्रोपमंनभः ॥ त्वमिवाज्ञातवसतिंचंद्रोवसतिवार्षिकीम् २३ एतन्नी
लांबुदश्यामंनीलोत्पलदलप्रभम् ॥ संप्राप्तेदुर्दिनेकालेदुर्दिनंभातिवैनभः २४ पश्यकृष्णजलोदग्रैःकृष्णैरुद्धूथितैर्धनैः ॥ गोवर्द्धनोयथार
म्योभातिगोवर्द्धनोगिरिः २५ पतितेनांभसाह्येतेसमंतान्मददर्पिताः ॥ भ्राजंतेकृष्णसारंगाःकाननेषुमुदान्विताः २६ एतान्यंबुप्रहृष्टा
निहरितानिमृदूनिच ॥ तृणानिशतपत्राक्षपत्रैर्गूहंतिमेदिनीम् २७ क्षरजलानांशैलानांवनानांजलदागमे ॥ ससस्यानांचसीमानांन
लक्ष्मीर्व्यतिरिच्यते २८ शीघ्रवातसमुद्भूताःप्रोषितौत्सुक्यकारिणः ॥ दामोदरोद्दामरवाःप्रागल्भ्यंयांतितोयदाः २९

१८ ॥ पल्वलेभ्यउत्कीर्णउत्सिक्तंयत्नोयंतेनवर्षेण ॥ १९ ॥ हस्तःशुंडातयासहउच्छ्रितंमुखंयेषांतेहस्तोच्छ्रितमुखाः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चंद्रोवसतिंवसतिआस्ते वार्षिकींवर्षा
भवाम् ॥ २३ ॥ दुर्दिनेमेघच्छन्नेऽह्निकालेप्रावृट्काले दुर्दिनंमेघैराच्छन्नं ॥ २४ ॥ गोवर्द्धनोनामतःगोवर्द्धनोगवावर्द्धयिता ॥ २५ ॥ कृष्णसारंगाभ्रमराः ॥ २६ ॥ गूहंत्याच्छाद
यंति ॥ २७ ॥ सीमानांकृष्टभूमीनांत्रयाणामपिलक्ष्मीर्नव्यतिरिच्यतेनाधिकाभवत्यपितुसमानैवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रोषितानांप्रवासिनांऔत्सुक्यंगृहगमनेतत्कारिणः ॥ २९ ॥

हर्यश्वचापेन इंद्रधनुषारचितं मिश्रितं मध्यमं पदमंतरिक्षम् ॥ ३० ॥ नभसि श्रावणे नभश्चक्षुःसूर्यः ॥ ३१ ॥ संसर्गः संबंधः समुद्रौघानि भैक्षुर्वैरित्यर्थः ॥ ३२ ॥ नीपाः कदंबानां
मवांतरजातयः पृथिव्यां सृष्टैरिति शेषः कोलाहलाः कलकलाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यैर्विद्युत्कवचैर्मैघैर्वर्मिणं वर्मवत्पुंस्त्वमर्षम् ॥ ३५ ॥ घनैर्निविडैर्मैघैः ॥ ३६ ॥ गजा जलग
जास्तेषामनीकैः ॥ ३७ ॥ उद्धूतं उद्धूननम् कंपिनः कंपहेतवः सपृषतः सविंदवः उद्दामाः महांतः सपृषतोद्दामा इति संधिरार्षः ॥ ३८ ॥ सुतो अदृश्यः चंद्रो यासु ॥ ३९ ॥ चेतन

हरे हर्यश्वचापेन त्रिवर्णेन त्रिविक्रम ॥ विबाणज्येन रचितं तवेदं मध्यमं पदम् ३० नभस्येष नभश्चक्षुर्न भ्रात्येव चरन्नभः ॥ मेपैश्शातातपकरो
विरश्मिरिव रश्मिवान् ३१ द्यावा पृथिव्यो रसं सर्गं सततं विततैः कृतः ॥ अव्यवच्छिन्नधारौ घै रसमुद्रौघसमैर्धनैः ३२ नीपार्जुनकदंबानां पृ
थिव्यां चातिवृष्टिभिः ॥ गंधैः कोलाहलावांति वातामदनदीपनाः ३३ संप्रवृत्तमहावर्षं लंबमानमहां बुद्धम् ॥ भ्रात्यगाधमपर्यंतं ससाग
रमिवांबरम् ३४ धारानिर्मलनाराचं विद्युत्कवचवर्मिणम् ॥ शक्रचापायुधधरं युद्धसज्जमिवांबरम् ३५ शैलानां चवनानां चद्रुमाणां चव
राननम् ॥ प्रतिच्छन्नानि भासंते शिखराणि घनैर्धनैः ३६ गजानीकैरिवाकीर्णं सलिलोद्धारिभिर्धनैः ॥ वर्णसारूप्यतां याति गगनं साग
रस्य च ३७ समुद्रोद्धूतजनिता लोलाश्शाडूलकंपिनः ॥ शीतारसपृषतोद्दामाः कर्कशावांति मारुताः ३८ निशासु सुप्तचंद्रासु मुक्ततोया
सुतो यदैः ॥ मग्नसूर्यस्य नभसो न विभांति दिशो दश ३९ चेतनं पुष्करं कोशैः क्षुधाध्मातैः समंततः ॥ न घृणीनां न रम्याणां विवेकं यां
ति कृष्टयः ४० धर्मदोषपरित्यक्तं मेघतोयविभूषितम् ॥ पश्य वृंदावनं कृष्णवनं चैत्ररथं यथा ४१ एवं प्रावृद्धुणान्सर्वान् श्रीमान् कृ
ष्णस्य पूर्वजः ॥ कथयन्नेव बलवान् ब्रजमेव जगाम ह ४२ अन्योन्यं रममाणौ तु कृष्णसंकर्षणावुभौ ॥ तत्कालज्ञातिभिस्सार्द्धं चेतुस्तद्वनं
महत् ४३ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि प्रावृद्धुर्णनं नाम दशमोऽध्यायः १० ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कदाचित्तु तदा
कृष्णो विना संकर्षणेन वै ॥ चचार तद्वनं रम्यं कामरूपी वराननः १

मिति क्षुधाध्मातैर्वायुना पूरितैः कोशैश्चर्मकोशसदृशैर्मैघैरुपलक्षितं पुष्करमंबरं चेतनमिव भाती तिलुतोपमा सर्वतश्चलद्भिर्मैघैर्नभोपि चलतीवेत्यर्थः एवमपि कृष्टयः प्रजाः रम्याणां
रात्रीणाम् घृणीनां दिवसानां च विवेकं अन्योन्यतः पृथक्त्वं न यांतीति न अपितु यांत्येवेति योजना मेघोत्थां चकारावृतानि दिनानि रात्रिकल्पान्यभूवन्नित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥
४२ ॥ तत्कालज्ञातिभिः न तु यादववज्जन्मज्ञातिभिः ॥ ४३ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ४४ ॥ अस्मिन्नेकादशेऽध्याये वनक्रीडानिरूप्यते
कालियक्ष्वेडदग्धीयमुनादर्शनं हरेः ॥ १ ॥ कदाचिदिति ॥ १ ॥

श्रीवत्सेनउरसाधृतेनेतिशेषः तृतीयांतानांपंचमस्थेनरराजेत्यनेनान्वयः ॥ २ ॥ हस्तेनपंकजोद्भिन्नविकसत्कमलंतत्तुल्यतेजसा क्रांतंविक्कांतंगमनंयस्यतादृशेनगामिनागमन
स्वभावेनपादेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ दिवौकसैःदेवैः ॥ ५ ॥ बाल्येपौगंडंदशमावधीत्युक्तेः पौगंडे ॥ ६ ॥ ७ ॥ नीपाःकदंबपुष्पाणिकंदलानवांकुराःतैः शोभमानानीपकंदल
मालिनी ॥ ८ ॥ नभस्योभाद्रपदः ॥ ९ ॥ अमलंदिव्यंपत्रंदलयस्यतेनबर्हिपत्रेणमयूरपिच्छेनशुशुभेइत्यनुपंगः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्रतिव्यूहैःप्रतिध्वनिभिः

काकपक्षधरश्रीमान्श्यामःपद्मदलेक्षणः ॥ श्रीवत्सेनोरसायुक्तश्शशांकइवलक्ष्मणा २ सांगदेनाग्रहस्तेनपंकजोद्भिन्नवर्चसा ॥ सु
कुमाराभिताम्रेणक्रांतविक्रांतगामिना ३ पीतेप्रीतिकरेनृणांपद्मकिंजल्कसप्रभे ॥ सूक्ष्मेवसानोवसनेससंध्यइवतोयदः ॥ ४ ॥
वत्सव्यापारयुक्ताभ्यांव्यग्राभ्यांदंडरज्जुभिः ॥ भुजाभ्यांसाधुवृत्ताभ्यांपूजिताभ्यांदिवौकसैः ५ सदृशंपुंडरीकस्यगंधेनकमलस्यच ॥
रराजचास्यतद्बाल्येरुचिरौष्ठपुटंमुखम् ६ शिखाभिस्तस्यमुक्ताभीरराजमुखपंकजम् ॥ वृत्तंषट्पदपंक्तीभिर्यथास्यात्पद्ममंडलम् ७
तस्यार्जुनकदंबाढ्यानीपकंदलमालिनी ॥ रराजमालाशिरसिनक्षत्राणांयथादिवि ८ सतयामालयावीरशुशुभेकंठसक्तया ॥ मेघ
मालांबुदश्यामोनभस्यइवमूर्तिमान् ९ एकेनामलपत्रेणकंठसूत्रावलंबिना ॥ रराजबर्हिपत्रेणमंदमारुतकंपिना ॥ १० ॥ कचि
द्वायन्कचित्क्रीडंश्चूर्यश्चकचित्कचित् ॥ पर्णवाद्यंश्रुतिसुखंवादयंश्चकचिद्वने ११ गोपवेणुंसुमधुरंकामात्तमपिवादयन् ॥ प्रल्हादना
र्थंचगवांकचिद्वनगतौयुवा १२ गोकुलंबुधरश्यामश्चचारद्युतिमान्प्रभुः ॥ रेमेचतत्ररम्यासुचित्रासुवनराजिषु १३ मयूररवघुष्टासु
मदनोद्दीपनीषुच ॥ मेघनादप्रतिव्यूहैर्नादितासुसमंततः १४ शादुलच्छन्नमार्गासुशिलींध्राभरणासुच ॥ कंदलामलपत्रासुस्त्रवंती
पुनवंजलम् १५ केसराणांनवैर्गंधैर्मदनिःश्वसितोपमैः ॥ अभीक्ष्णंनिश्चसंतीषुकामिनीष्विवनित्यशः १६ सेव्यमानोनवैर्वातेर्द्रु
मसंघातनिस्सृतैः ॥ तासुकृष्णोमुदंलेभेसौम्यासुवनराजिषु १७ सकदाचिद्वनेतस्मिन्गोभिरसहपरिभ्रमन् ॥ ददर्शविपुलोदग्रंशा
खिनंशाखिनांवरम् १८ स्थितंधरण्यांमेघाभंनिबिडंदलसंचयैः ॥ गगनाधोर्चिह्ताकारंपर्वताभोगधारिणम् १९ नीलचित्रांग
वर्णैश्चसेवितंबहुभिःखगैः ॥ फलैःप्रवालैश्चघनैस्सेंद्रचापघनोपमम् २०

॥ १४ ॥ कंदलानिनवांकुरितानिअमलानिचपत्राणियासु कंदलंतुकपोलेस्यादुपरागेनवांकुरेइतिविश्वः ॥ १५ ॥ कामिनीष्विवेतिस्त्रवंतीनामुपमा ॥ १६ ॥ १७ ॥ शा
खिनंवटम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ चित्रांगवर्णैर्मयूरैः ॥ २० ॥

॥ २१ ॥ निरावषवर्षवारणम् अनातपंआतपनिवारणम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ क्रीडनकैःक्रीडासाधनैः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तरंगाएवापांगाःकटाक्षास्तैःकु
टिलंतोरम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ मिथुनेचरैश्चक्रवाकादिभिः ॥ ३१ ॥ जलजैर्मानाद्यैःजलजैर्गुणैःशीतलत्वनिर्मलत्वाद्यैःजलजैःपद्मैःजलजैःशैवालैः ॥ ३२ ॥ स्त्रीरूपेणवर्णयति प्रसृतेति

भवनाकारविटपंलतापुष्पसुमंडितम् ॥ विशालमूलावनतंपवनांभोदधारिणम् २१ आधिपत्यमिवान्येषांतस्यदेशस्यशाखिनाम् ॥ कु
र्वाणंशुभकर्माणंनिरावर्षमनातपम् २२ न्यग्रोधंपर्वताग्राभंभांडीरंनामनामतः ॥ दृष्ट्वातत्रमतिचक्रेनिवासायततःप्रभुः२३ सतत्र
वयसातुल्यैर्वत्सपालैस्सहानघ ॥ रेमेवैवासरंकृष्णःपुरास्वर्गगतोयथा २४ तंक्रीडमानंगोपालाःकृष्णंभांडीरवासिनम् ॥ २
मयंतिस्मबहवोवन्यैःक्रीडनकैस्तदा २५ अन्येस्मपरिगायंतिगोपामुदितमानसाः ॥ गोपालाःकृष्णमेवान्येगायंतिस्मरतिप्रियाः २६
तेषांसगायतामेववादयामासवीर्यवान् ॥ पर्णवाद्यांतरेवेणुंतुंबीवीणांचतत्रह २७ कदाचिच्चारयन्नेवगास्सगोवृषभेक्षणः ॥ जगामय
मुनातीरंलतालंकृतपादपम् २८ तरंगापांगकुटिलांवारिस्पर्शमुखानिलाम् ॥ तांचपद्मोत्पलवतींददर्शयमुनानंदीम् २९ सुतीर्थांस्वादु
सलिलांद्गदिनीवेगगामिनीम् ॥ तोयवातोद्यतैर्वैर्गैरवनामितपादपाम् ३० हंसकारंडवोद्दुष्टांसारसैश्चानिनादिताम् ॥ अनर्घमिथुनै
श्चैवसेवितांमिथुनेचरैः ३१ जलजैःप्राणिभिःकोणांजलजैर्भूषितांगुणैः ॥ जलजैःकुसुमैश्चित्रांजलजैर्हरितोदकाम् ३२ प्रसृतस्रोतच
रणांपुलिनश्रोणिमंडलाम् ॥ आवर्तनाभिगंभीरांपद्मरोमानुरंजिताम् ३३ तटच्छेदादरांकांतांत्रितरंगवलीधराम् ॥ फेनप्रहृष्टवदनां
प्रसन्नांहंसहासिनीम् ३४ रुचिरोत्पलरक्तोष्ठीनतभ्रूंजलजेक्षणाम् ॥ इददीर्घललाटांतांकांतांशैवलमूर्द्धजाम् ३५ चक्रवाकस्तनत
टीतीरपार्श्वायताननाम् ॥ दीर्घस्रोतायतभुजामाभोगश्रवणायताम् ३६ कारंडवाकुंडलिनींश्रीमत्पंकजलोचनाम् ॥ तटजाभरणोपे
तांमीननिर्मलमेखलाम् ३७ वारिप्लवप्लवक्षौमांसारसारावनूपुराम् ॥ काशचामीकरंवासोवसानांहंसलक्षणाम् ३८

स्रोतःशब्देसकारलोपआर्षः ३३ तटच्छेदःप्रवाहस्यमध्येकार्श्यम् तिलःतरंगाएववलयः तासांधरां तरंगत्रिवलीधराम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आभोगश्रवणायतां आभोगस्तटस्योभयतः
पूर्णतासैवश्रवणेआयतेयस्यास्ताम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वारिप्लवप्लवक्षौमांसारसारावनूपुराम् ॥ काशचामीकरंवासोवसानांहंसलक्षणाम् ॥ ३८

१ अन्योन्यमिथुनैश्चैवेतिपाठान्तरम् ।

निपानपंशूनांपानस्थलंतत्रेयश्वापदास्तएवापीडोभूपायस्यास्ताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विषारणयः सर्पाः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ आकाशादपि आकाशमार्गेऽपि ॥ ४६ ॥ ४७

भीमनक्रानुलिप्तांगीकूर्मलक्षणभूषिताम् ॥ निपानश्वापदापीडां नृभिः पीनपयोधराम् ३९ श्वापदोच्छिष्टसलिलामाश्रमस्थानसंकुलाम्
तांसमुद्रस्यमहिषीमीक्षमाणस्समंततः ४० चचाररुचिरंकृष्णोयमुनामुपशोभयन् ॥ तांचरन्सनदींश्रेष्ठांददर्शद्विदमुत्तमम् ४१
दीर्घं योजनविस्तारंदुस्तरं त्रिदशैरपि ॥ गंभीरमक्षोभ्यजलं निष्कंपमिवसागरम् ४२ तोयजैश्वापदैस्त्यक्तं शून्यं तोयचरैः खगैः ॥ अगा
धेनां भसापूर्णं मेघपूर्णमिवांबरम् ४३ दुःखोपसर्पतीरेषु ससर्पैर्विपुलैर्विलैः ॥ विषारणिभवस्याग्नेर्धूमेन परिवेष्टितम् ४४ अभोग्यंतत्पशू
नांहि अपेयं च जलार्थिनाम् ॥ उपभोगैः परित्यक्तं सुरैस्त्रिषवणार्थिभिः ४५ आकाशादप्यसंचार्यं खगैराकाशगोचरैः ॥ तृणेष्वपि पतत्स्व
प्सुज्वलंतमिव तेजसा ४६ समंताद्योजनं साग्रंदेवैरपि दुरासदम् ॥ विषानलेन घोरेण ज्वालाप्रज्वलितद्रुमम् ४७ व्रजस्योत्त
रतस्तस्य क्रोशमात्रे निरामये ॥ तं दृष्ट्वा चिंतयामास कृष्णो वै विपुलं द्विदम् ४८ अगाधं द्योतमानं च कस्यायं महतो द्विदः ॥ अस्मिन्सकालि
यो नाम कालांजनचयोपमः ४९ उरगाधिपतिस्साक्षाद्देवसतिदारुणः ॥ उत्सृज्य सागरावासं यो मया विदितः पुरा ५० भयात्पत
गराजस्य सुपर्णस्योरगाशिनः ॥ तेनेयं दूषिता सर्वायमुनासागरंगमा ५१ भयात्तस्योरगपतेर्नायं देशो निषेव्यते ॥ तदिदं दारुणाकारम
रण्यं रूढशाडूलम् ५२ सावरोहद्रुमं घोरं कीर्णं नानालताद्रुमैः ॥ रक्षितं सर्पराजस्य सचिवैराप्तकारिभिः ५३ वनं निर्विषयाकारं विषा
न्नमिव दुरस्पृशम् ॥ तैराप्तकारिभिर्नित्यं सर्वतः परिरक्षितम् ५४ शैवालनलिनैश्चापिवृक्षैः क्षुद्रलताकुलैः ॥ कर्तव्यमार्गो भ्राजेते द्विदस्या
स्य तटावुभौ ५५ तदस्य सर्पराजस्य कर्तव्यो निग्रहो मया ॥ यथेयं सरिदं भोदा भवेच्छिवजलाशया ५६ व्रजोपभोग्याचयथानागे
च दमिते मया ॥ सर्वत्र सुखसंचारा सर्वतीर्थसुखाश्रया ५७ एतदर्थं च वासोयं व्रजेस्मेन्गोपजन्म च ॥ अमीषामुत्पथस्थानां निग्रहार्थं दुरा
त्मनाम् ५८ एनं कदंबमारुह्य तदेव शिशुलीलया ॥ विनिपत्य द्विदे घोरे दमयिष्यामि कालियम् ५९

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ निर्विषयाकारम् आकाशवन्निरालंबनम् ॥ ५४ ॥ कर्तव्यौ न तु स्वतः सिद्धौ मार्गौ योस्तौ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

१. षड्विस्त्रिषवणार्थिभिरिति पाठान्तरम् ।

॥ ६० ॥ इति श्रीमत्पद० नीलकंठकृतौ भारतभावप्रदीपे हरिवंशार्थप्रकाशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ अमुष्मिन्द्वादशोऽध्याये कालियस्य फणोपरि ॥ नृत्यं चक्रे
हरिश्चेति यमुनानिर्विषोच्यते ॥ १ ॥ सोपसृत्येत्यध्याहृत्य योऽहन् हिमन्वपस्ततर्द्धेत्यपादहस्तोऽपृतन्यदिद्रमिति चोपदिष्टं कालियदमनं उपवृंहयति तत्र मंत्रावयवयोरर्थस्तु
योऽहिः सर्पोपः यमुनाजलानि ततर्दविषसंपर्केण नाशितवान् तर्दिद्रोऽहन् हिंसितवान् ॥ पीडनमात्रमत्र हंत्यर्थः सच अहिः अपात्पादहीनः अहस्तः श्वसन इन्द्रं अपृतन्यत् अयो

(एवं कृते बाहुवीर्यलोके ख्यातिं गमिष्यति) ६० इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि बालचरिते यमुनावर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥
११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सोपसृत्य नदीतीरं बद्धा परिकरं दृढम् ॥ आरोह च पलः कृष्णः कदंबशिखरं मुदो १ कृष्णः कदंबशिखरालंबमानो
घनाकृतिः ॥ इदमध्ये करोच्छब्दं निपतन्नंबुजेक्षणः २ कृष्णेन तत्र पतताक्षुभितो यमुनाद्गदः ॥ संप्रापि च्यतवेगेन भिद्यमान इवांबुदः ३
तेन शब्देन संक्षुब्धं सर्पस्य भवनं महत् ॥ उदतिष्ठ जलात् सर्पो रोषपर्याकुलेक्षणः ४ सचोरगपतिः क्रुद्धो मेघराशिसमप्रभः ॥ ततो रक्तांतन
यनः कालियस्समदृश्यत ५ पंचास्यः पावको ह्यासश्च लज्जितो नलाननः ॥ पृथुभिः पंचभिर्वोरैः शिरोभिः परिवारितः ६ पूरयित्वा द्वादं
सर्वभोगेनानलवर्चसा ॥ स्फुरन्निव चरोषेण ज्वलन्निव च तेजसा ७ क्रोधेन ज्वलतस्तस्य जलं शृतमिवाभवत् ॥ प्रतिस्त्रोताश्च भीतिवज्जगाम य
मुनानदी ८ तस्य क्रोधाग्निपूर्णेभ्यो वक्रेभ्यो भूच्चमारुतः ॥ दृष्ट्वा कृष्णं द्वादं गतं क्रीडंतं शिशुलीलया ९ सधूमाः पन्नगेंद्रस्य मुखान्निश्चेरुर
र्चिषः ॥ सृजता तेन रोषाग्निं समीपे तीरजाद्रुमाः १० क्षणेन भस्मसानीता युगांतं प्रति मेनवै ॥ तस्य पुत्राश्च दाराश्च भृत्याश्चान्ये महोरगाः ॥
११ वमंतः पावकं घोरं वक्रेभ्यो विषसंभवम् ॥ सधूमं पन्नगेंद्रास्ते निपेतुरमितौजसः १२ प्रवेशितश्च तैस्सर्पैस्स कृष्णो भोगबंधनम् ॥
निर्यत्नचरणाकारस्तस्थौ गिरिरिवाचलः १३ अदशन्दशनैस्तीक्ष्णैर्विषोत्पीडजलाविलैः ॥ ते कृष्णं सर्पपतयो नममारचवीर्यवान् १४
एतस्मिन्नंतरे भीता गोपालास्सर्व एव ते ॥ क्रंदमाना व्रजं जग्मुर्बाष्पगद्गदया गिरा ॥ १५ ॥ ॥ गोपा ऊचुः ॥ ॥ एष मोहंगतः कृष्णो
मग्नो वै कालिये द्वादं ॥ भक्ष्यते सर्पराजेन तदा गच्छतमाचिरम् १६

धयदिति एतेनास्य सर्परूपत्वमुक्तमतोऽहिर्वृत्राख्यो यत्राप्संबंधस्तत्रायमेवं बोद्धव्यः ॥ १ ॥ लंबमानः अधः पतन् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पंचास्यः पंचवदनः ॥ ६ ॥ भो
गेन देहेन ॥ ७ ॥ शृतं कथितं प्रतिस्त्रोताः विपरीतप्रवाहा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तेऽदशजितिपूर्वेण संबन्धः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

१ इदमर्थमाधिकमिति भाति । २ युवेति पाठान्तरम् ।

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सर्पभोगेनसर्पभोगबंधेन स्पंदितंकिंचिच्चालितंधैर्यादितिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
 नंदगोपायवैक्षिप्रंसबलायनिवेद्यताम् ॥ एषतेकृष्यतेकृष्णःसर्पेणेतिमहाक्रदे १७ नंदगोपस्तुतच्छ्रुत्वावज्रपातोपमंवचः ॥ आर्तःस्व
 लितविक्रांतस्तंजगामक्रदोत्तमम् १८ सवाल्युवतीवृद्धस्सचसंकर्षणोयुवा ॥ आक्रीडंपन्नगेंद्रस्यजलस्थंसमुपागमत् १९ नंदगोप
 मुखागोपास्तेसर्वेसाश्रुलोचनाः ॥ हाहाकारंप्रकुर्वंतस्तस्थुस्तीरेक्रदस्यवै २० व्रीडिताविस्मिताश्चैवशोकार्त्ताश्चपुनःपुनः ॥ केचित्तु
 पुत्रहाहेतिहाधिगित्यपरेपुनः २१ अपरेहाहतास्स्मेतिरुरुदुर्भृशदुःखिताः ॥ स्त्रियश्चैवयशोदांतांहाहतासीतिचुक्रुशुः २२ यापश्य
 सिप्रियंपुत्रंसर्पराजवशंगतम् ॥ स्पंदितंसर्पभोगेनकृष्यमाणंयथामृतम् २३ अश्मसारमयंनूनंहृदयंतेविलक्ष्यते ॥ पुत्रंकथमिमंदृष्ट्वाय
 शोदेनावदीर्यसे २४ दुःखितंबतपश्यामोनंदगोपंक्रदांतिके ॥ न्यस्यपुत्रमुखेदृष्टिनिश्चेतनमवस्थितम् २५ यशोदामनुगच्छंत्यस्स
 र्पावासमिदंक्रदम् ॥ प्रविशामोनयास्यामोविनादामोदरंव्रजम् २६ दिवसःकोविनासूर्यंविनाचंद्रेणकानिशा ॥ विनातृषेणकागावो
 विनाकृष्णेनकोव्रजः २७ विनाकृष्णंनयास्यामोविवत्साइवधेनवः ॥ तासांविलपितंश्रुत्वातेषांचव्रजवासिनाम् ॥ विलापंनंदगोपस्य
 यशोदारुदितंतथा २८ एकभावशरीरज्ञएकदेहोद्विधाकृतः ॥ संकर्षणस्तुसंक्रुद्धोबभाषेकृष्णमव्ययम् २९ कृष्णकृष्णमहाबाहोगोपा
 नांनंदिवर्द्धन ॥ दम्यतामेषवैक्षिप्रंसर्पराजोविषायुधः ३० इमेनोबांधवास्तातत्वांमत्वामानुषंविभो ॥ परिदेवंतिकरुणंसर्वमानुषबुद्धयः ॥
 ३१ तच्छ्रुत्वारौहिणेयस्यवाक्यंसंज्ञासमीरितम् ॥ विक्रम्यास्फोटयद्वाहूभित्त्वातन्नागबंधनम् ३२ तस्यपद्मचामथाक्रम्यभोगराशिंज
 लोत्थितम् ॥ शिरस्तुकृष्णोजग्राहस्वहस्तेनावनाम्यच ३३ तस्यारुरोहसहसामध्यमंतन्महच्छिरः ॥ सोस्यमूर्ध्निस्थितःकृष्णोननर्त्तरुचि
 रांगदः ३४ मृद्यमानस्सकृष्णेनशांतमूर्द्धाभुजंगमः ॥ आस्यैस्सरुधिरोद्गारैःकातरोवाक्यमब्रवीत् ३५ अविज्ञानान्मयाकृष्णरोषो
 यंसंप्रदर्शितः ॥ दमितोहंहतविषोवशगस्तेवरानन ३६ तदाज्ञापयकिंकुर्यांसदासापत्यबांधवः ॥ कस्यवावशतांयामिजीवितंमेप्रदी
 यताम् ३७ पंचमूर्द्धानतंदृष्ट्वासर्पसर्पारिकेतनः ॥ अक्रुद्धएवभगवान्प्रत्युवाचोरगेश्वरम् ३८
 ॥ ३० ॥ ॥ परिदेवंतिशोचंति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ स्थानेअवस्थितौ ॥ ४१ ॥ नन्वन्यत्रगरुडोमांहनिष्यतिअत्रतुमुनिशापानायातीतिचेत्तत्राह मत्पदानीति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ धिष्ठितंतीरेऽवस्थितं ॥ ४४ ॥
॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिश्रीपद० नीलकण्ठकृतौभारतभा० हरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अथत्रयोदशोऽध्यायेधेनुकस्योच्यतेवधः ॥

तवास्मिन्यमुनातोयेनैवस्थानंददाम्यहम् ॥ गच्छार्णवजलंसर्पसभार्यस्सहबांधवः ३९ यश्चेहभूयोदृश्येतस्थानेवायदिवाजले ॥ तव
भृत्यस्तनूजोवाक्षिप्रंवध्यस्समेभवेत् ४० शिवंचास्यजलस्यास्तुत्वंचगच्छमहार्णवम् ॥ स्थानेत्विहभवेदोषस्तवांतकरणोमहान् ॥
४१ मत्पदानिचतेसर्पदृष्ट्वामूर्धसुसागरे ॥ गरुडःपन्नगरिपुस्त्वयिनप्रहरिष्यति ४२ गृह्यमूर्ध्नातुचरणौकृष्णस्योरगपुंगवः ॥ पश्यता
मेवगोपानांजगामादर्शनंददात् ४३ निर्जितेतुगतेसर्पेकृष्णमुत्तीर्यधिष्ठितम् ॥ विस्मितास्तुष्टुवुर्गोपाश्चक्रुश्चैवप्रदक्षिणम् ४४ ऊचु
स्सर्वेचसंप्रीतानंदगोपंवनेचराः ॥ धन्योस्यनुगृहीतोसियस्यतेपुत्रईदृशः ४५ अद्यप्रभृतिगोपानांगवांगोष्ठस्यचानघ ॥ आपत्सुशर
णंकृष्णःप्रभुश्चायतलोचनः ४६ जाताशिवजलासर्वायमुनामुनिसेविता ॥ तीरेचास्यास्सुखंगावोविचरिष्यन्तिनस्सदा ४७ व्यक्त
मेववयंगोपावनेयत्कृष्णमीदृशम् ॥ महद्रूतंनजानीमच्छन्नमग्निमिवव्रजे ४८ एवंतेविस्मितास्सर्वेस्तुवंतःकृष्णमव्ययम् ॥ जग्मुर्गो
पगणाघोषंदेवाश्चैत्ररथंयथा ४९ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ वैशपायनउवाच ॥
दमितेसर्पराजेतुकृष्णेनयमुनाङ्गदे ॥ तमेवचेरतुर्देशंसहितौरामकेशवौ १ आजग्मतुस्तौसहितौगोधनैस्सहगामिनौ ॥ गिरिगोवर्द्धनं
रम्यंवसुदेवसुतावुभौ २ गोवर्द्धनस्योत्तरतोयमुनातीरमाश्रितम् ॥ ददृशातेचतौवीरौरम्यंतालवनंमहत् ३ तौतालपर्णप्रततेरम्ये
तालवनेरतौ ॥ चेरतुःपरमप्रीतौवृषपोताविवोद्धतौ ४ सतुदेशस्सदास्निग्धोलोष्ठपाषाणवर्जितः ॥ दर्भप्रायस्थलीभूतःसुमहान्कृष्ण
मृत्तिकः ५ तालैस्तैर्विपुलस्कंधैरुच्छितैश्श्यामपर्वभिः ॥ फलाग्रशाखिभिर्भातिनागहस्तैरिवोच्छ्रितैः ६ तत्रदामोदरोवाक्यमुवा
चवदतांवरः ॥ अहोतालफलैःपक्वैर्वीसितेयंवनस्थली ७ स्वादून्यार्यसुगंधीनिश्यामानिरसवन्तिच ॥ पक्वतालानिसहितौपातयावोल
घुक्रमौ ८ यद्येषामीदृशोगंधोमाधुर्यघ्राणतर्पणः ॥ रसेनामृतकल्पेनभवितव्यंचमेमतिः ९

बलदेवेनतच्चक्षेमंतालवनंयथा ॥ १ ॥ दमितेइत्यध्यायेसमिद्रगर्दभंसमृणेत्यमुंमंत्रमुपबृंहयति हेइंद्रगर्दभंसमृणमारयेतिमंत्रपादार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ सदेशो
भातीत्युत्तरस्थेनान्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ लघुक्रमौशीघ्रक्रियौ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ निर्माणभूतसारभूतम् निर्माणनिर्मितौ सारे इति मेदिनी अथापि इरिणंतूषरेऽन्ये इति मेदिनी ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तालस्वनं आस्फोटनध्वनिम् ॥ १४ ॥ दर्पा
विद्वसटाननः मदेनाविद्धाभ्रामिताः सटाः केसरायस्मिन् तथाभूतं आननं यस्य ॥ १५ ॥ आविद्धं ऊर्ध्वीकृतं पुच्छं येन ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ताभ्यां तयोरेव पदयोर्जग्राह आ
दामोदरवचः श्रुत्वारौ हिणे यो हसन्निव ॥ पातयन्पक्वतालानि चालयामास तां स्तरून् १० तत्तु तालवनं नृणामसेव्यं दुरतिक्रमम् ॥ निर्मा
णभूतमिरिणं पुरुषादालयोपमम् ११ दारुणो धेनुको नाम दैत्यो गर्दभरूपधृक् ॥ खरयूथेन महता वृतस्समनुसेवते १२ स तु तालवनं धो
रंगद्वभः परिरक्षति ॥ नृपक्षिश्वापदगणां स्यासयानस्सुदुर्मतिः १३ तालशब्दं सतं श्रुत्वा संघुष्टं फलपातनात् ॥ नामर्षयस्संक्रुद्धस्ताल
स्वनमिव द्विपः १४ शब्दानुकारी संक्रुद्धो दर्पाविद्वसटाननः ॥ स्तब्धाक्षो हेषितपटुः सुरैर्निर्दारयन्महीम् १५ आविद्धपुच्छो हषितो व्या
त्तानन इवांतकः ॥ अपतन्नेव ददृशे रौहिणेयमुपस्थितम् १६ तालानां तमधो दृष्ट्वा सध्वजाकारमव्ययम् ॥ रौहिणेयं खरो दुष्टस्सोदशद
शनायुधः १७ पद्भ्यामुभाभ्यांच पुनः पश्चिमाभ्यां पराङ्मुखः ॥ जघानोरसि दैत्येन्द्रो रौहिणेयं निरायुधम् १८ ताभ्यामेव सजग्राह पद्भ्यां
तंदैत्यगर्दभम् ॥ आवर्जितमुखस्कंधं प्रेरयन् तालमूर्धनि १९ संभग्नोरुकटिग्रीवो भग्नपृष्ठो दुराकृतिः ॥ खरस्तालफलैस्साद्धं पपात धर
णीतले २० तंगतासुंगतश्रीकंपतितं बीक्ष्य गर्दभम् ॥ ज्ञातोऽस्तथा परां स्तस्य तृणराजनि सोक्षिपत् २१ साभूगर्दभदेहैश्च तालैः पकैश्च पा
तितैः ॥ बभासे छन्नजलदाद्यौरिवाव्यक्तशारदी २२ तस्मिन् गर्दभे दैत्ये तु सानुगे विनिपातिते ॥ रम्यं तालवनं तद्विभूयोरम्यतरं बभौ २३
विप्रमुक्तभयं शुभ्रं विविक्ताकारदर्शनम् ॥ चरन्ति स्म सुखं गावस्तत्तालवनमुत्तमम् २४ ततः प्रविष्टास्ते सर्वे गोपावनविचारिणः ॥ वीतशो
कभया यासाश्च ऊचुर्यन्ते समन्ततः २५ ततः सुखं प्रकीर्णा सुगोषु नागेन्द्रविक्रमौ ॥ द्रुमपर्णा सने कृत्वा तौ यथार्हं निषीदतुः २६ ॥ इति श्रीम
हाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि धेनुकवधो नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ तौ जात
हर्षौ तु वसुदेवसुतावुभौ ॥ तत्तालवनमुत्सृज्य भूयो भांडीरमागतौ १ चारयंतौ विवृद्धानि गोधनानि शुभानि च ॥ स्फोटितसस्य प्ररूढानि बी
क्ष्यमाणौ वनानि च २ क्ष्वेडयंतौ प्रगायंतौ प्रचिन्वंतौ च पादपान् ॥ नामभिर्व्याहरंतौ च सवत्सागाः परंतपौ ३

वर्जितं भ्रामितं मुखस्कंधं यस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अस्मिन् चतुर्दशेऽध्याये
प्रलंबवधर्षयते ॥ तेनैव बलभद्रेण कृष्णादेशेन तिष्ठता ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ क्ष्वेडयंतौ बाहू आस्फोटयंतौ व्याहरंतौ आकारयंतौ ॥ ३ ॥

नियोगपाशैःअनाशिक्यैः ॥ ४ ॥ अन्योन्यसदृशावरौअन्योन्यदीप्तिसंवलनेनसदृशांवरविव ॥ ५ ॥ कुसुमानांकुसुमैः कर्णपूरैर्कुर्वाणौ ॥ ६ ॥ ७ ॥ दीक्षांशीर्ते ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥ स्पंदोलिकाभिर्दोलावलंबैः क्षेपणीयैर्वीटिकाद्यैः ॥ १० ॥ ११ ॥ विष्टंभोदिवोधरुणःपृथिव्याविश्वाउतक्षितयोहस्तेअस्य असत्तत्सोऽगृणतेनियुत्वान्मध्वोअंशुःपवत
 इंद्रियायेत्येतंमंत्रमुपबृंहयति तयोरमयतोरेवमित्यादिना मंत्रार्थस्तु हेसोम तेतवमध्वोब्रह्मस्वरूपिणःअंशुरिवांशुःअंशःपृथिव्याधरुणःभूमेर्धर्तारामरूपधारीशेषःतेत्वयाअसत् अंत
 र्यामिणाप्रवाधितःसन्दीप्यमानअतएवउत्सःत्वदाज्ञाकरणेउत्कंठितः नियुत्वान्जगतःप्राणवायुरूपीसूत्रात्मासन्गृणतेआत्मनःस्वरूपंत्वद्वाक्यादवगतंभावयति अहंपरमेश्वर।

नियोगपाशैरासक्तैस्सकंधाभ्यांशुभलक्षणौ ॥ वनमालाकुलोरस्कौबालशृंगाविवर्षभौ ४ सुवर्णांजनचूर्णाभावन्योन्यसदृशांवरौ ॥ म
 हेंद्रायुधसंसक्तौशुक्लकृष्णाविवांबुदौ ५ कुशाग्रकुसुमानांचकर्णपूरौमनोरमौ ॥ वनमार्गेषुर्कुर्वाणावन्यवेषधरावुभौ ६ गोवर्द्धनस्यानु
 चरौवनेसानुचरौतुतौ ॥ चेरतुलोकसिद्धाभिःक्रीडाभिरपराजितौ ७ तावेवंमानुषीदीक्षांवहंतौसुरपूजितौ ॥ तज्जातिगुणयुक्ताभिःक्रीडा
 भिश्चेरतुर्वनम् ८ तौतुभांडीरमाश्रित्यबालक्रीडानुवर्तिनौ ॥ प्राप्तौपरमशाखाढ्यंन्यग्रोधंशाखिनांवरम् ९ तत्रस्पंदोलिकाभिश्चयु
 द्धमार्गैर्विशारदौ ॥ अश्मभिःक्षेपणीयैश्चतौव्यायाममकुर्वताम् १० युद्धमार्गैश्चविविधैर्गोपालैःसहितावुभौ ॥ मुदितौसिंहविक्रांतौय
 थाकामंविचेरतुः ११ तयोरमयतोरेवंतल्लिप्सुरसुरोत्तमः ॥ प्रलंबोऽभ्यागमत्तत्रछिद्रान्वेषीतयोस्तदा १२ गोपालवेषमास्थायव
 न्यपुष्पविभूषितः ॥ लोभयानस्सतौवीरौहारयैःक्रीडनकैस्तथा १३ सोऽवगाहतनिश्शंकस्तेषांमध्यममानुषः ॥ मानुषंवपुरास्थायप्रलं
 बोदानवोत्तमः १४ प्रक्रीडिताश्चतेसर्वेसहतेनामरारिणा ॥ गोपालवपुषंगोपामन्यमानास्स्वबांधवम् १५ सतुच्छिद्रांतरप्रेप्सुःप्रलं
 बोगोपतांगतः ॥ दृष्टिंप्रणिदधेकृष्णेरौहिणेयेचदारुणाम् १६

दनन्योस्मिदेवकार्यार्थमवतीर्णोस्मीत्यालोचयंतौत्यर्थःततोहेतोःदिवःधुलोकमंडपस्यविष्टंभः स्तंभाइवभवंतितेविष्टंभः किंवंतस्येदंद्वितीयाबहुवचनं अत्युच्छ्रितान्प्रलंबादीन्
 बहुत्वंविभूत्यर्थेइंद्रियायतद्वधेनस्ववीर्यप्रदर्शयितुंपवतेगच्छंति किमस्यायुधंतदाह विश्वाइति सर्वाःक्षितयःनाशसाधनान्यायुधानिअस्यहस्ते एवंसंति अतोमुष्टिमात्रेणतंजघानेत्यर्थः
 विष्णोःसर्वदेवतामयत्वादत्रसोमरूपेणैवास्यस्तुतिर्वोद्धव्याएवमन्यत्रापिस्थोकार्थःस्पष्टः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ देहावेशात्प्रमाद्यतीतिन्यायेनसूत्रांशोपिरामोमुमोहेत्याह

अविषह्यंततोमत्वाकृष्णमद्भुतविक्रमम् ॥ रौहिणेयवधेयत्नमकरोद्दानवोत्तमः १७ हरिणाक्रीडनं नाम बालक्रीडनकंततः ॥ प्रक्रीडिता
स्तुते सर्वे द्वौ द्वौ युगपदुत्पतन् १८ कृष्णश्श्रीदामसहितः पुद्गुवेगोपसूनुना ॥ संकर्षणस्तुष्टुतवान्प्रलंबेन सहानघ १९ गोपालास्त्वप
रेद्वंद्वंगोपालैरपरैस्सह ॥ प्रद्रुतालंघयंतो वै ते न्योन्यं लघुविक्रमाः २० श्रीदाममजयत्कृष्णः प्रलंबं रौहिणीसुतः ॥ गोपालैः कृष्णपक्षीयै
र्गोपालास्त्वपरेजिताः २१ तेवाहयंतस्त्वन्योन्यं संहर्षात्सहसाद्रुताः ॥ भांडीरस्कंधमुद्दिश्य मर्यादां पुनरागमन् २२ संकर्षणं तु स्कंधेन
शीघ्रमुत्क्षिप्य दानवः ॥ द्रुतं जगाम विमुखस्स चंद्रइव तोयदः २३ सभारमसहंस्तस्य रौहिणेयस्य धीमतः ॥ वटधेसुमहाकायश्शक्रा
क्रांतइवांबुदः २४ सभांडीरवटप्रख्यंदग्धां जनगिरिप्रभम् ॥ स्वं वपुर्दर्शयामास प्रलंबो दानवोत्तमः २५ पंचस्तवकं लम्बेन मुकुटेना
कर्वचसा ॥ दीप्यमानाननोदैत्यः सूर्याक्रांतइवांबुदः २६ महाननो महाग्रीवस्सुमहानंतकोपमः ॥ रौद्रश्शकटचक्राक्षो नमयंश्चरणैर्महीम्
२७ स्रग्दामलंबाभरणः प्रलंबांबरभूषणः ॥ वीरः प्रलंबः प्रययौ लंबतोयइवांबुदः २८ सजहाराथवेगेन रौहिणेयं महासुरः ॥ सागरोपप्लव
गतं कृत्स्नं लोकमिवांतकः २९ क्रियमाणः प्रलंबेन स तु संकर्षणो बभौ ॥ ऊह्यमानइवाकाशे कालमेधेन चंद्रमाः ३० ससंदिग्धमिवा
त्मानं मेने संकर्षणस्तदा ॥ दैत्यस्कंधगतश्श्रीमान्कृष्णं चेदमुवाच ह ३१ क्रियेहं कृष्णो दैत्येन पर्वतोदग्रवर्ष्मणा ॥ प्रदर्शयित्वा महतीं मा
यां मानुषरूपिणीम् ३२ कथमस्य मया कार्यं शासनं दुष्टचेतसः ॥ प्रलंबस्य प्रवृद्धस्य दर्पाद्विगुणवर्चसः ३३ तमाह सस्मितं कृष्णस्सा
म्नाहर्षकलेन वै ॥ अभिज्ञो रौहिणेयस्य वृत्तस्य च बलस्य च ३४ अहोयं मानुषो भावो व्यक्तमेवानुपालयते ॥ यस्त्वं जगन्मयं देवं गुह्याद्गु
ह्यतरंगतः ३५ स्मरनारायणात्मानं लोकानां त्वं विपर्यये ॥ अवगच्छात्मानात्मानं समुद्राणां समागमे ३६ पुरातनानां देवानां ब्रह्मण
स्सलिलस्य च ॥ आत्मवृत्तप्रभावाणां संस्मराद्यं च वैवपुः ३७

ससंदिग्धमिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ श्रीकृष्णस्त्वेन पूर्वरूपस्मरणेन प्रबोधयतीत्याह तमाहेत्यादिना ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

अस्यैवसूत्रात्मत्वंविदुषोति शिरःखंड्यादिना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुरित्यादिश्रुतिप्रसिद्धंशुद्धंब्रह्मापित्वमेवासीत्याह यत्त्वयेति यत्त्वयानोक्तेत्यादिनास्यवेदकर्तृत्वमुक्तं ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ शेषरूपेणवर्णयति त्वय्येवेति ४४ ॥ ४५ यथेति अहं अंतर्यामी त्वंसूत्रात्मासर्वज्ञत्वादिकंद्वयोःसममेवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ अत्यंतं

शिरःखंतेजलंमूर्तिःक्षमाभूर्दहनोमुखम् ॥ वायुर्लोकायुरुच्छ्वासोमनस्त्रष्टाह्यभूतव ३८ सहस्रास्यस्सहस्रांगस्सहस्रचरणेक्षणः ॥ सहस्रपद्मनाभस्त्वंसहस्रांशुधरोरिहा ३९ यत्त्वयादर्शितंलोकेतत्पश्यंतिदिवौकसः ॥ यत्त्वयानोक्तपूर्वंहिकस्तदन्वेष्टुमर्हति ४० यद्वेदितव्यंलोकेस्मिन्तत्त्वयासमुदाहृतम् ॥ विदितंयत्तवैकस्यदेवाअपिनतद्विदुः ४१ आत्मजंतेवपुर्व्योम्निनपश्यंत्यात्मसंभवम् ॥ यत्तुते कृत्रिमंरूपंतदर्चंतिदिवौकसः ४२ देवैर्नदृष्ट्यांतस्तेतेनानंतइतिस्मृतः ॥ त्वंहिसूक्ष्मोमहानेकस्सूक्ष्मैरपिदुरासदः ४३ त्वय्येवजगतः स्तंभेशाश्वतीजगतीस्थिता ॥ अचलाप्राणिनांयोनिर्धारयत्यखिलंजगत् ४४ चतुस्सागरभोगस्त्वंचातुर्वर्ण्यविभागवित् ॥ चतुर्युगे पुलोकानांचातुर्होत्रफलाशनः ४५ यथाहमपिलोकानांतथात्वंतच्चमेमतम् ॥ उभावेकशरीरौस्वोजगदर्थेद्विधाकृतौ ४६ अहंवाशाश्वतः कृष्णस्त्वंवाशेषःपुरातनः ॥ लोकानांशाश्वतोदेवस्त्वंहिशेषस्सनातनः ॥ आवयोर्देहमात्रेणद्विधेदंधार्यतेजगत् ४७ अहंयस्सभवाने वयस्त्वंसोहंसनातनः ॥ द्वावेवविहितौह्यावामेकदेहोमहाबलौ ४८ तदास्सेमूढवत्त्वंकिंप्राणेनजहिदानवम् ॥ मूर्ध्निदेवारिपुंदेववज्रकल्पेनमुष्टिना ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संस्मारितस्तुकृष्णेनरौहिणेयःपुरातनम् ॥ बलेनापूर्यततदात्रैलोक्यांतरचारिणा ५० ततःप्रलंबदुर्वृतंसबद्धेनमहाभुजः ॥ मुष्टिनावज्रकल्पेनमूर्ध्निचैनंसमाहनत् ५१ तस्योत्तमांगंस्वेकायेविकपालंविवेशह ॥ जानुभ्यांचाहतश्शेतेगतासुर्दानवोत्तमः ५२ जगत्यांविप्रकीर्णस्यतस्यरूपमभूतदा ॥ प्रलंबस्यांबरस्थस्यमेघस्येवविदीर्यतः ५३ तस्यभग्नोत्तमांगस्यदेहात्सुस्रावशोणितम् ॥ बहुगैरिकसंयुक्तंशैलशृंगादिवोदकम् ५४ तंनिहत्यप्रलंबंतुसंहत्यबलमात्मनः ॥ पर्यष्वजतवैकृष्णंरौहिणेयःप्रतापवान् ५५

साम्यलक्षणमभेदमाह अहमिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ संस्मारितइतिउक्तिमात्रेणवलदेववत्विशुद्धांतःकरणआत्मनोब्रह्मभावमवगच्छतीत्यर्थः ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५

१ सागरयोनिस्त्वमिति पाठे मुद्रितपूर्वे पुस्तके । २ तस्यदेहोबभूतदा इ० मु० पु० पाठः ।

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ७ ॥ अथ पंचदशोऽध्याये गोपानिद्रमखोत्सुकान् ॥ कृष्णः
पप्रच्छ तद्धेतुं शुश्रावाथ तदुत्तरं ॥ १ ॥ तयोः प्रवृत्तयोरित्यध्यायद्वयं आग्रावभिरहन्येभिरिक्तुभिर्वरिष्ठं वज्रमाजिघर्तिमायिनि शतं वायस्य प्रचरन्स्वेदमेसंवर्त्तयंतो विचवर्त्तयन् न हे
ति मंत्रस्योपबृंहणार्थं मंत्रार्थमाह यस्य वाजिणः स्वेदमेस्वगृहे वायुर्वेद्रोवांतरिक्षस्थान इत्युक्ते रंतरिक्षे शतं वाततो धिकं वा संवर्त्तयंतः संवर्त्तं प्रलयं कुर्वतः सांवर्त्तकानाममेघाः प्रचरन् प्राचर
न् संचारं कृतवंतः सः मायिनि मायामनुष्ये श्रीकृष्णे वरिष्ठं श्रेष्ठतमं वज्रं अशनितद्वर्ती महावृष्टिं आजिघर्तिक्षरति अक्तुभीरात्रिभिः सप्तभिरिति पुराणतः सप्तरात्रं वज्रधारेण पर्जन्येन ववर्षे

तंतु कृष्णश्च गोपाश्च दिवि स्थाश्च दिवौ कसः ॥ तुष्टुर्निहते दैत्ये जयाशीर्भिर्महाबलम् ५६ बलेनायं हतो दैत्यो बालेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ वि
वदंत्यशरीरेण्यो वाचः सुरसमीरिताः ५७ बलदेवेति नामास्य देवैरुक्तं दिवि स्थितैः ॥ बलंतु बलदेवस्य तदा भुवि जनाविदुः ५८ कर्मजं
निहते दैत्ये देवैरपि दुरासदे ५९ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि शिशुचर्यायां प्रलंबवधो नाम चतुर्दशोऽध्यायः १४ वैशंपायन उवाच ॥ तयोः प्रवृत्तयोरेवं कृष्णस्य च बलस्य च ॥ वने विचरतो र्मासौ व्यतियातौ स्म वार्षिकौ १ व्रजमाजग्मतुस्तौ तु व्रजेशु श्रुवतुस्त
दा ॥ प्राप्तं शक्रमहं वीरौ गोपांश्चोत्सवलालसान् २ कौतूहलादिदं वाक्यं कृष्णः प्रोवाच तत्र तान् ॥ कोयं शक्रमहो नाम येन वो हर्ष आगतः
३ तत्र वृद्धतमस्त्वेको गोपो वाक्यमुवाच ह ॥ श्रूयतां तात शक्रस्य यदर्थं ध्वज इज्यते ४ देवानामीश्वरश्शक्रो मेघानां चारिः सूदन ॥
तस्य चायं मखः कृष्णलोकनाथस्य शाश्वतः ५ तेन संचोदिता मेघास्तस्य चायुधभूषिताः ॥ तस्यैवाज्ञाकरास्सस्यं जनयंति नवांबुभिः ॥
६ मेघस्य पयसो दाता पुरुहूतः पुरंदरः ॥ संप्रहृष्टस्स भगवान्प्रीणयत्यखिलं जगत् ७ तेन संपादितं सस्यं वयमन्ये च मानवाः ॥ महो
त्सवं प्रयुजानास्तर्पयामश्च देवताः ८

त्यर्थः तत्र हेतुमाह आग्रावभिरहन्येभिरिति ग्रावभिरितिसमुदायिभिः ग्रावसमुदायः शिलोच्चयोलक्ष्यते यैः अहन्येभिः अहः क्रतुमर्हति तेऽहन्यास्तैः पर्वते क्रतुभाजि सतीत्यर्थः मायी पुनः
किंच कारेत्यत आह विचवर्त्तयन् न हेति च अनंतरं मायी अहा क्रतुर्न विवर्त्तयन् विपरीतं वर्त्तयन् नास्ते इति शेषः इंद्रयागार्थमाह तैः संभारैर्गिरियागं प्रवर्त्तयति मायिनि इंद्रो महर्ती वृष्टिचकारे
त्यर्थः तयोः प्रवृत्तयोः तयोः प्रवृत्तमानयोः व्यतियातौ व्यतिक्रांतौ ॥ १ ॥ व्रजं गोपसमाजं शक्रमहं इंद्रोत्सवं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शाश्वतः कुलपरंपरागतः ॥ ५ ॥ ६ ॥
मेघस्य मेघसंबन्धिनः ॥ ७ ॥ सस्यं धान्यं वर्त्तयामो जीवामः उपयुजानाः भक्षयंतः संधिरार्षः ॥ ८ ॥

१ प्रलम्बे निहिते इति पाठान्तरम्

सामृतसजलं ॥ १ ॥ सपुंगवाःसदृषाः ॥ १० ॥ ११ ॥ दुदोहेति गाःसूर्यरश्मीन् पयस्विनीरितिस्त्रीत्वंलोकात् अयमर्थः यथास्माकंजठराग्निःप्राणसहायोजलंशोषयतित
च्चास्माभिर्बलसाध्येकर्मणिक्रियमाणेरोमकूपद्वाराप्रस्वेदरूपेणवमति एवंवायुसहायःसूर्यःभूम्यादिगतंजलंशोषयति तच्चंद्रेणबलसाध्येनिरंतरभ्रमिरूपेकर्मणिप्रयुक्तःसन्कि
रणद्वाराचर्मकोशरूपेषुमेघेषुवमतिततस्तान्मेवानिद्रोभिदन्वृष्टिंप्रवर्तयतीति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ पयोजलं गोभिःरश्मिभिःपर्जन्यइंद्रः ॥ १८ ॥

देवेवर्षतिलोकेस्मिंस्ततस्सूर्यंप्रवर्धते ॥ पृथिव्यांतर्पितायांतुसामृतंलक्ष्यतेजगत् १ क्षीरवत्यस्त्विमागावोवत्सवत्यश्चनिर्वृताः ॥
तेनसंवर्द्धितास्तातृणैःपुष्टाःसपुंगवाः १० नासस्यानातृणाभूमिर्नबुभुक्षार्दितोजनः ॥ दृश्यतेयत्रदृश्यंतेदृष्टिमंतोबलाहकाः॥
११ दुदोहसवितुर्गावैशक्रोदिव्याःपयस्विनीः ॥ ताःक्षरंतिनवंक्षीरंमेध्यंमेघौघधारितम् १२ वाय्वीरितंतुमेघेषुकरोतिनिनदंमह
त् ॥ जवेनावर्तितंचैवगर्जतीतिजनाविदुः १३ तस्यचैवोद्यमानस्यवायुयुक्तैर्बलाहकैः ॥ वज्राशनिसमाश्शब्दाश्श्रूयंतेनगभेदिनः
१४ तज्जलंवज्रनिष्पेषैर्विमुंचंतिनभोगताः ॥ बहुभिःकामगैर्मेघैश्शक्रोभृत्यैरिवेश्वरः १५ कचिदुर्दिनसंकाशैःकचिच्छिन्नाभ्रसंनिभैः ॥
कचिद्विन्नांजनाकारैःकचिच्छीकरवर्षिभिः १६ मंडयंतीवदेवेन्द्रोविश्वमेवंनभोधनैः ॥ कचिच्छीकरमुक्ताभंकुरुतेगगनंधनः १७ एवमे
तत्पयोदुग्धंगोभिस्सूर्यस्यवारिदः ॥ पर्जन्यस्सर्वभूतानांभवायभुविवर्षति १८ यस्मात्प्रावृडियंकृष्णशक्रस्यभुविभाविनी ॥ तस्मा
त्प्रावृषिराजानस्सर्वेशक्रमुदायुताः ॥ महैस्सुरेशमर्चंतिवयमन्येचमानवाः १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेवि०शिशुचर्यायांगो
पवाक्यंनामपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ गोपवृद्धस्यवचनंश्रुत्वाशक्रपरिग्रहे ॥ प्रभावज्ञोपि
शक्रस्यवाक्यंदामोदरोब्रवीत् १ वयंवनचरागोपास्सदागोधनजीविनः ॥ गावोस्मद्देवतंविद्विगिरयश्चवनानिच २ कर्षुकाणांकृषिर्तृ
त्तिःपण्यंविपणिजीविनाम् ॥ गावोस्माकंपरावृत्तिरेतत्रैविद्यमुच्यते ३ विद्ययायोययायुक्तस्तस्यसादैवतंपरम् ॥ सैवपूज्यार्चनीयाचसै
वतस्योपकारिणी ॥ योन्यस्यफलमश्नानःकरोत्यन्यस्यसत्क्रियाम् ॥ ४ ॥

शक्रस्यविभाविनीपूजयित्रीपूजाकालइत्यर्थः महैःउत्सवैः ॥ १९ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ एतस्मिन्षोडशोऽध्यायेयुक्तिभिर्मखभेदनं ॥
उपेन्द्रेणमहेंद्रस्यशरदोवर्णनंतथा ॥ १ ॥ गोपवृद्धस्यवचनं श्रुत्वा शक्रपरिग्रहेइंद्रमहोत्सवस्वीकारे ॥ १ ॥ २ ॥ पण्यंविक्रेयंद्रव्यं विपणिजीविनांवणिजां त्रैविद्यंवार्तारूपा
याःविद्यायाःभेदत्रयं ॥ ३ ॥ विद्ययावार्तया ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ तनवस्तनूः ॥ ६ ॥ ७ ॥ एषां वनानां विकुर्वति विकारं जनयति वनालयाः भिल्लाद्याः वनजीविनो गोपतक्षाद्याः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कर्मस्वस्तिवाचनादिकं सुखस्थानपादना
दिसन्निधौ समेदेशे ॥ १० ॥ वितत्य कुंडमंडपादिकं विस्तार्य क्रियतां एकत्रेति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रमुदिता प्रमुदितजनत्वात् ॥ १३ ॥ प्रियकैः कदंबभेदैः बाणासनैः
झिंटीपुच्छैः निर्मयूररुतं वर्षापगमात् ॥ १४ ॥ बलाकेव बलाका आकस्मिकपाताऽशनिः तद्रहिता विबलाकाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ साभिषेकमिव पट्टाभिषिक्तनृपतितुल्यं ॥ १७ ॥

द्वावनथौ सलभते प्रेत्य चेह च मानवः ॥ कृष्यंता प्रथिता सीमा सीमांतं श्रूयते वनम् ५ वनांता गिरयस्सर्वे साचास्माकं गतिर्ध्रुवा ॥ श्रूयंते
गिरयश्चापिवनेस्मिन्कामरूपिणः ॥ प्रविश्य तास्तास्तनवोरमंतेस्वेषु सानुषु ६ भूत्वा केसरिणस्सिंहा व्याघ्राश्च नखिनां वराः ॥ वना
निस्वानिरक्षंति त्रासयंतो वनच्छिदः ७ यदा चैषां विकुर्वति ते वनालयजीविनः ॥ घ्नंति तानेव दुर्वृत्तान् पौरुषादेन कर्मणा ८ मंत्रयज्ञपरा
विप्रास्सीतायज्ञाश्च कर्षुकाः ॥ गिरियज्ञास्तथा गोपा इज्योस्माभिर्गिरिवने ९ तन्मह्यं रोचते गोपा गिरियज्ञः प्रवर्तताम् ॥ कर्म कृत्वा
सुखस्थाने पादपेष्वथवा गिरौ १० तत्र हत्वा पशून्मेध्यान् वितत्यायतने शुभे ॥ सर्वघोषस्य संदोहः क्रियतां किं विचार्यते ११ तं शरत्कुसु
मापीडाः परिवार्य प्रदक्षिणम् ॥ गावो गिरिवरं सर्वास्ततो यांतु पुनर्ब्रजम् १२ प्राप्ता किलेयं हि गवां स्वादुतोयतृणागणैः ॥ शरत्प्रमुदि
तारम्यागतमेघजलाशया १३ प्रियकैः पुष्पितैर्गौरं श्यामबाणासनैः क्वचित् ॥ कठोरतृणमाभाति निर्मयूररुतं वनम् १४ विजला विम
लाव्योऽस्मि विबलाका विविद्युतः ॥ विवर्द्धते जलधरा विदंता इव कुंजराः १५ पटुना मेघनादेन नवतोयानुकर्षिणा ॥ पर्णोत्करघनास्सर्वे प्रसादं
यांति पादपाः १६ सितवर्णा बुदोष्णीषं हंसचामरवीजितम् ॥ पूर्णचंद्रामलच्छन्नं साभिषेकमिवांबरम् १७ हंसैः प्रहसितानीव समु
त्कृष्टानि सारसैः ॥ सर्वाणि तनुतां यांति जलानि जलदक्षये १८ चक्रवाकस्तनतटाः पुलिनश्रोणिमंडलाः ॥ हंसलक्षणहासिन्यः पति
यांतिसमुद्रगाः १९ कुमदोत्फुल्लमुदकंताराभिश्चित्रमंबरम् ॥ सममभ्युत्स्मयंती वशर्वरीष्वितरेतरम् २० मत्तक्रौंचावघुष्टेषुकल
मापक्वपांडुषु ॥ निर्विष्टरमणीयेषु वनेषु रमते मनः २१ पुष्करिण्यस्तडागानि वाप्यश्च विकचोत्पलाः ॥ केदारास्सरितश्चैव सरांसि च
श्रियाऽज्वलन् २२ पंकजानि च ताम्राणि तथान्यानि सितान्यपि ॥ उत्पलानि च नीलानि भोजिरेवारिजांश्रियम् २३

॥ १८ ॥ १९ ॥ अभ्युत्स्मयंति गर्वमाविष्कुर्वति बहुत्वमार्षे ॥ २० ॥ कलमापक्वपांडुषु धान्यमंजरीपाकर्षिणेषु निर्विष्टाः कृतविवाहास्तद्वद्रमणीयेषु क्रौंचपुरुष
योः धान्यवरागरां वनयोश्च साम्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

सितापांगाःमयूराः निभृतःपूर्णः ॥ २४ ॥ ऋतुपर्यायोवर्षापगमस्तेनशिथिलैःवृत्तंसमाप्तंयन्तदसमुज्झितैः ॥ २५ ॥ विन्यासैःउपवेशनस्थलैः ॥ २६ ॥ जलजादाःमत्स्या
शिनः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ विशोषयन्रसानितिशेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बंधुजीवैःरक्तपुष्पैःअभितःताम्रासुलोहितासु ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इषुसाह्वाःवाणास

मदंजहुःसितापांगामंदंवृधिरेनिलाः ॥ अभवद्वचभ्रमाकाशमभूच्चनिभृतोर्णवः २४ ऋतुपर्यायशिथिलैर्वृत्तनृत्यसमुज्झितैः ॥ मयूरां
गरुहैर्भूमिर्बहुनेत्रेवलक्ष्यते २५ स्वपंकमलिनैस्तोरैःकाशपुष्पलताकुलैः ॥ हंससारसविन्यासैर्यमुनाभातिशोभना २६ कलमापा
करम्येषुकेदारेषुवनेषुच ॥ सस्यादाजलजादाश्चमत्ताविरुरुवुःखगाः २७ सिषिचुर्यानिजलदाजलेनजलदागमे ॥ तानिसस्यान्यबाला
निकठिनत्वंगतानिवै २८ त्यक्त्वामेघमयंवासश्शरद्गुणविदीपितः ॥ एषवैविमलेव्योम्निहृष्टोवसतिचंद्रमाः २९ क्षीरिण्योद्विगुणंगावः
प्रमत्ताद्विगुणंवृषाः ॥ वनानांद्विगुणालक्ष्मीस्सस्यैर्गुणवतीमही ३० ज्योतींषिघनमुक्तानिपद्मवंतिजलानिच ॥ मनांसिचम
नुष्याणांप्रसादमुपयांतिवै ३१ असृज्यत्सविताव्योम्निनिर्मुक्तोजलदैर्भृशम् ॥ शरत्प्रज्वलितंतेजस्तीक्ष्णरश्मिर्विशोषयन् ॥
३२ नीराजयित्वासैन्यानिप्रयांतिविजिगीषवः ॥ अन्योन्यराष्ट्राभिमुखाःपार्थिवाःपृथिवीक्षितः ३३ बंधुजीवाभिताम्रासुबद्धपंकवती
षुच ॥ मनस्तिष्ठतिकांतासुचित्रासुवनराजिषु ३४ वनेषुचविराजंतेपादपावनशोभिनः ॥ असनाःसप्तपर्णाश्चकोविदाराश्चपुष्पिताः ॥
३५ इषुसाह्वानिकुंभाश्चप्रियकारस्वर्णकास्तथा ॥ सृमराःपेचुकाश्चैवकेतक्यश्चसमंततः ३६ व्रजेषुचविशेषेणगर्गरोद्गारहासिषु ॥
शरत्प्रकाशयोषेवगोष्ठेष्वटतिरूपिणी ३७ नूनंत्रिदशभूयिष्ठमेघकालसुखोषितम् ॥ पतत्रिकेतनंदेवंबोधयंतिदिवौकसः ३८ शरद्यवं
सुसस्यायांप्राप्तायांप्रावृषःक्षये ॥ नीलचंद्रार्कवर्णैश्चरचितंबहुभिर्द्विजैः ३९ फलैःप्रवालैश्चघनमिंद्रचापघनोपमम् ॥ भवनाकारविट
पलतापरममंडितम् ४० विशालमूलावनतंपवनाभोगमंडितम् ॥ अर्चयामोगिरिदेवंगाश्चैवचविशेषतः ४१ सावतंसैर्विषाणैश्चबर्हा
पीडैश्चदंशितैः ॥ घंटाभिश्चप्रलंबाभिःपुष्पैश्शारदिकैस्तथा ४२ शिवायगावःपूज्यतांगिरियज्ञःप्रवर्त्यताम् ॥ पूज्यतांत्रिदशैश्शक्रोगि
रिरस्माभिरिज्यताम् ४३ कारयिष्यामिगोयज्ञंबलादपिनसंशयः ॥ यद्यस्तिमयिवःप्रीतिर्यदिवासुहृदोवयम् ४४

नाः निकुंभाःदंतिविटपाः स्वर्णकाःस्वर्णपर्णाः पुष्पिताइतिपूर्वेणान्वयः सृमरामृगविशेषाः तेषांशरदिदर्शनात् पेचुकाःधूकाःइतिकेचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
॥ ४० ॥ ४१ ॥ सावतंसैः समुकुटैः बर्हापीडैःमयूरपत्रभूषाभिस्तत्रैवशृंगेषुदंशितैर्बद्धैः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ इतिहरिवंशविष्णुपर्वणिटीकायांषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ अथसप्तदशेध्यायेगोवर्धनमहोत्सवः ॥ वर्ण्यतेहरिणाकृतोदर्शनंतस्यचातुतं ॥ १ ॥ अविशंकयाइंद्रा
तुभयंअशंकमानाइत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ अशंकायांबीजमाहुस्त्वमिति परायणंआश्रयः ॥ ३ ॥ यथास्वर्गगतःस्वर्गस्थइव ॥ ४ ॥ एतच्छकटभंगादिकर्मदृष्टेतिशेषः बोद्ध
व्यातद्रष्टुयोग्यात्तवाभिमानादहंकारादहंकारयिष्यामिगोयज्ञंबलादेतन्नसंशयइत्येवंरूपात् एकश्चकारःपादपूरणार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तेत्वयातुल्यः शक्तिधरःका
गावोहिपूज्यास्सततंसर्वेषांनात्रसंशयः ॥ यदिसाम्नाभवेत्प्रीतिर्भवतांविभवायच ॥ एतन्ममवचस्तथ्यंक्रियतामविचारितम् ४५ इति
श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशविष्णुपर्वणिषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दामोदरवचश्श्रुत्वाहृष्टास्तेगोषु
जीविनः ॥ तद्वागमृतमासाद्यप्रत्यूचुरविशंकया १ तवैषाबालमहतीगोपानांहितवर्द्धिनी ॥ प्रीणयत्येवनस्सर्वान्बुद्धिर्वृद्धिकरीगवाम् २
त्वंगतिस्त्वंरतिश्चैवत्वंवेत्तात्वंपरायणम् ॥ भयेष्वभयदस्त्वन्नस्त्वमेवसुहृदांसुहृत् ३ त्वत्कृतेकृष्णघोषोयंक्षेमीमुदितगोकुलः ॥ कृत्स्नो
वसतिशांतारिर्यथास्वर्गगतस्तथा ४ जन्मप्रभृतिकर्मैतद्देवैरसुकरंभुवि ॥ बोद्धव्याच्चाभिमानाच्चविस्मितानिमनांसिनः ५ बलेनच
पराध्येनयशसाविक्रमेणच ॥ उत्तमस्त्वंमनुष्येषुदेवेष्विवपुरंदरः ६ प्रतापेनचतीक्ष्णेनदीप्त्यापूर्णतयापिच ॥ उत्तमस्त्वंचमर्त्ये
षुदेवेष्विवदिवाकरः ७ कांत्यालक्ष्म्याप्रसादेनवदनेनस्मितेनच ॥ उत्तमस्त्वंचमर्त्येषुदेवेष्विवनिशाकरः ८ बलेनवपुषाचैवबाल्येन
चरितेनच ॥ स्यात्तेशक्तिधरस्तुल्योनतुकश्चनमानुषः ९ यत्त्वयाभिहितंवाक्यंगिरियज्ञंप्रतिप्रभो ॥ कस्तल्लंघयितुंशक्तोवेलामिवमहो
दधिः १० स्थितश्शक्रमहस्तातश्रीमान्गिरिमहस्त्वयम् ॥ त्वत्प्रणीतोद्यगोपानांगवांहेतोःप्रवर्त्यताम् ११ भोजनान्युपकल्प्यंतांपय
सःपेशलानिच ॥ कुंभाश्चविनिवेश्यंतामुदपानेषुशोभनाः १२ पूर्यंतांपयसानद्योद्रोण्यश्चविपुलायताः ॥ भक्ष्यंभोज्यंचपेयंचतत्सर्वमु
पनीयताम् १३ भाजनानिचमांसस्यन्यस्यतामोदनस्यच ॥ त्रिरात्रंचैवसंदोहस्सर्वघोषस्यगृह्यताम् १४ विशस्यतांचपशवोभोज्या
येमहिषादयः ॥ प्रवर्त्यतांचयज्ञोयंसर्वगोपसुसंकुलः १५ आनंदजननोघोषोमहान्मुदितगोकुलः ॥ तूर्यप्रणादघोषैश्चवृषभाणांचग
र्जितैः १६ हंभारवैश्चवत्सानांगोपानांहर्षवर्द्धनः ॥ दध्नाद्वदोघृतावर्तःपयःकुल्यासमाकुलः १७

तिकेयः ॥ ९ ॥ १० ॥ त्वत्प्रणीतस्त्वयाप्रवर्तितः ॥ ११ ॥ १२ ॥ नद्यःसुधामयोदीर्घकुल्याः द्रोण्यस्तादृशानिकुंडानि ॥ १३ ॥ संदोहः पयआदिःगृह्यतांनतुविकेयः

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ दध्नाद्वदः घृतावर्तः साररूपेणघृतंयत्रोपर्यावर्ततेसतथा ॥ १७ ॥

प्रभूतश्चासौ आढ्यश्च भूयान्संस्कारकद्रव्यसंयुक्तश्चयस्मिन्नित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ अधिशृतानि वह्निस्थानि चरुस्थाल्यादीनि पर्यंतानि समीपे आसादितानि यस्मिन् ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रधानतः मुख्यास्तत्त्वज्ञाः जग्मुः शरणमिति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ तंगिरिशिखरस्थं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ पर्याप्नुवन्तु प्रदाक्षिणं
कुर्वन्तु ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सापीडाः सशिरोभूषणाः ताश्च ताः स्तवकांगदाः पुष्पगुच्छाकाराणि बाहुभूषणानि यासां ताः स्रजश्च आपीडाः शृंगारभूषणानि तैश्च सहितानि स्रजापीडा

मांसराशिः प्रभूताढ्यः प्रकाशो दनपर्वतः ॥ संप्रावर्तत यज्ञोस्य गिरेर्गोभिस्समाकुलः १८ तुष्टगोपजना कीर्णो गोपनारीमनोहरः ॥ भक्ष्या
णां राशयस्तत्र शतशश्चोपकल्पिताः ॥ गंधमाल्यैश्च विविधैर्धूपैरुच्चावचैस्तथा १९ अथाधिशृतपर्यन्ते संप्राप्ते यज्ञसंविधौ ॥ यज्ञंगिरेस्तिथौ
सौम्ये च क्रुर्गोपा द्विजैस्सह २० यजनां तैतदन्नंतु तत्पयोदधिचोत्तमम् ॥ मांसंच मायया कृष्णो गिरिर्भूत्वासमश्नुते २१ तर्पिता
श्चापि विप्राद्यास्तुष्टास्संपूर्णमानसाः ॥ उत्तस्थुः प्रीतमनसस्स्वस्तिवाच्ययथा सुखम् २२ भुक्त्वा चावभृथे कृष्णः पयः पीत्वा च कामतः ॥
संतृप्तो रमीति दिव्येन रूपेण प्रजहास वै २३ तंगोपाः पर्वताकारं दिव्यस्त्रगनुलेपनम् ॥ गिरिर्मूर्ध्नि स्थितं दृष्ट्वा कृष्णं जग्मुः प्रधानतः २४
भगवानपि तेनैव रूपेणाच्छादितः प्रभुः ॥ सहितैः प्रणतो गोपैर्वंदत्मानमात्मना २५ तमूचुर्विस्मिता गोपा देवं गिरिवरे स्थितम् ॥ भगवं
स्त्वद्वशे युक्ता दासाः किंकुर्म किंकराः २६ स उवाच ततो गोपा गिरिप्रभवया गिरा ॥ अद्य प्रभृतिचेज्यो हंगोपु यद्यस्ति वो दया २७
अहंवः प्रथमो देवस्सर्वकामकरश्शुभः ॥ मम प्रभावाच्च गवामयुतान्येव भोक्ष्यथ २८ शिवश्च वो भविष्यामि मद्भक्तानां वने वने ॥ रंस्ये
च सह युष्माभिर्यथा दिवि गतस्तथा २९ ये चेमे प्रथिता गोपानंदगोपपुरोगमाः ॥ एषां प्रीतः प्रयच्छामि गोपानां विपुलं धनम् ३० पर्याप्नु
वन्तु क्षिप्रं मां गावो वत्स समाकुलाः ॥ एवं मम परा प्रीतिर्भविष्यति न संशयः ३१ ततो नीराजनार्थं हि वृंदशो गोकुलानितम् ॥ परिवव्रुर्गिरि
वरं सवृषाणि समंततः ३२ ता गावः प्रद्रुता हृष्टास्सापीडस्तवकांगदाः ॥ सस्रजापीडशृंगाग्राः शतशोथ सहस्रशः ३३ अनुजग्मुश्च गोपा
लाः कालयंतो धनानि च ॥ भक्तिच्छेदानुलिप्तांगारक्तपीतसितांबरः ३४ मयूरचित्रांगदिनोभुजैः प्रहरणावृतैः ॥ मयूरपत्रवृतानां केशवं
धैः सुयोजितैः ३५ बभ्राजुरधिकंगोपास्समवायेतदाद्भुते ॥ अन्ये वृषानां रुरुहुर्नृत्यंति स्म परे मुदा ३६

निशृंगाग्राणि यासां ताः ॥ ३३ ॥ कालयंतो नियमयंतः धनानि गोधनानि भक्तिच्छेदैर्विभागभेदैः अनुलिप्तांगाः नानावर्णैरनुलेपितानि पृथक्पृथक् गंगानियैस्तादृशा इत्यर्थः ॥ ३४ ॥
प्रहरणावृतैः सायुधैः मयूरपत्राणां वृतानि मध्यशंकवः तेषाम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीहरिवंशविष्णुपर्वणि टीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अस्मिन्ष्टादशोऽध्याये आसारात्पीडिते ब्रजे ॥ दध्रे कृष्णो गिरिप्रौढया सप्ताहामि
ति वर्ण्यते ॥ १ ॥ महे प्रतिहतेश क्रदत्यध्याये तमस्य राजा वरुणस्तमश्चिना क्रतुं सचंतमारुतस्य वेधसः दाधारदक्षमुत्तममहर्विंदब्रजं च विष्णुः सखिवाँ अपोर्णुते इत्येतं मंत्रमुपबृंह

गोपालास्त्वपरे गाश्च जगृहुर्वेगगामिनः ॥ तस्मिन्पर्यायनिर्वृत्ते गवां नीराजनोत्सवे ३७ अंतर्द्धानं जगामाशु तेन देहेन सोऽचलः ॥ कृष्णो
पि गोपसहितो विवेश ब्रजमेव ह ३८ गिरियज्ञप्रवृत्तेन तेनाश्चर्येण विस्मिताः ॥ गोपास्मबालवृद्धावैतुष्टुवुर्मधुसूदनम् ३९ ॥ इति श्रीमहा
भारते खिलेषु हरिवंशविष्णुपर्वणि गिरियज्ञप्रवर्तनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥
महे प्रतिहतेश क्रस्सक्रोधस्त्रिदशेश्वरः ॥ सांवर्तकं नाम गणंतो यदानामथाब्रवीत् १ भो बलाहकमातंगाः श्रूयतां मम भाषितम् ॥ यदि
वो मत्प्रियं कार्यं राजभक्तिपुरस्कृतम् २ एते वृंदावनगता दामोदरपरायणाः ॥ नंदगोपादयोगोपाविद्विषंति ममोत्सवम् ३ आजीवो यः
परस्तेषां गोपत्वं च यतस्मृतम् ॥ तागावस्सप्त रात्रेण पीडयंतां वर्षमारुतैः ४ ऐरावतगतश्चाहं स्वयमेवांबुदारुणम् ॥ स्त्रक्ष्यामि वृष्टिं वातं
च वज्राशनिसमप्रभम् ५ भवद्विश्चंडवर्षेण चरतामारुतेन च ॥ हतास्तास्स ब्रजागावस्त्यक्ष्यंति भुवि जीवितम् ६ एवमाज्ञापयामास
सर्वान्जलधरान्प्रभुः ॥ प्रत्याहते वै कृष्णेन शासने पाकशासनः ७ ततस्ते जलदाः कृष्णाघोरनादाभयावहाः ॥ आकाशं छादयामासु
स्सर्वतः पर्वतोपमाः ८ विद्युत्संपातजननाशक्रचापविभूषिताः ॥ तिमिरावृतमाकाशं चक्रुस्ते जलदास्तदा ९ गजा इवान्यसंयुक्ताः के
चिन्मकरवच्चसः ॥ नागा इवान्ये गगने चैरुर्जलदपुंगवाः १० तेन्योन्यं वपुषा बद्धानागयूथायुतोपमाः ॥ दुर्दिनं विपुलं चक्रुः छादयंतोन
भस्तलम् ११ नृहस्तनागहस्ताभ्यां वेणूनां चैव सर्वतः ॥ धाराभिस्तुल्यरूपाभिर्ववृषुस्ते बलाहकाः १२ समुद्रं मे निरेतां हि खमारूढं नृच
क्षुषः ॥ दुर्विगाह्यमपर्यंतमगाधं दुर्दिनं महत् १३ नैवापतन्वैखगमादुद्बुधुर्मृगजातयः ॥ पर्वताभेषु मेघेषु खेन दत्सु समंततः १४

यति मंत्रार्थस्तु अस्य विष्णोस्तं पर्वतार्थं कृतं स्वं स्वेन संपादितं क्रतुं यज्ञं वरुणोऽश्विनौ च सचंतं अन्वमोदंतं मारुतस्तस्य दायोरपि वेधसः स्त्रष्टुः ततश्च स्वमखभंगे कृते इंद्रे कुपिते सति विष्णुः
उत्तमं श्रेष्ठं दक्षं दृष्टिनिवारणक्षमं अहर्विंदं क्रतोर्लब्धारं पर्वतं दाधारदधारधृतवान् यतः सखिवान् महान् ब्रजाख्यसखिसमुदायवान् ब्रजं अपोर्णुत तेनाहर्विंदाशैलेन आच्छादयतीति ॥ १ ॥
॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दुर्दिनं दुःस्थं दिनम् ॥ ११ ॥ नृहस्तनागहस्ताभ्यां तुल्यरूपाभिर्धाराभिरितिसंबंधः ॥ १२ ॥ दुर्दिनं मेघच्छन्नमहः ॥ १३ ॥ १४ ॥

नष्टसूर्येदुःकल्पांतःतत्कालसदृशैः १५ ॥ खंकृष्णशत्रौइतिशेषः ॥ १६ ॥ तोयमयीसरसी ॥ १७ ॥ तोककल्परुताःअत्यल्पशब्दाः क्लृवगाःप्रवाहेणगच्छंतितेतीररुहादयः
संकुवंप्रवाहं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ विशेषेणप्रहताःविप्रहताः ॥ २१ ॥ हृष्टरोमाश्वताआर्द्रतनवश्वताः ॥ २२ ॥ शीकरवेजिताःअंबुकणैश्चलितास्तेभ्योभीतावा ॥ २३
नष्टसूर्येदुःसदृशैर्मैघैर्नभसिदारुणैः ॥ अतिवृष्टेनलोकस्यविरूपमभवद्वपुः १५ मेघौघनिष्प्रभाकारमदृश्यग्रहतारकम् ॥ चंद्रसूर्यौशुरहि
तंखंबभूवातिनिष्प्रभम् १६ वारिणामेघमुक्तेनमुच्यमानेनचासकृत् ॥ आवभौसर्वतस्तत्रभूमिस्तोयमयीयथा १७ विनेदुर्बहिणस्तत्र
तोककल्परुताःखगाः ॥ विवृद्धिनिम्नगायाताःप्लवगास्संप्लवंगताः १८ गर्जितेनचमेघानांपर्जन्यनिनदेनच ॥ तर्जितानीवकंपतेतृणा
नितरुभिस्सह १९ प्राप्तोतकालोलोकानांव्यक्तमेकार्णवामही ॥ इतिगोपगणावाक्यंव्याहरंतिभयार्दिताः २० तेनोत्पातांबुवर्षेणगावो
विप्रहताभृशम् ॥ हंभारवैःक्रंदमानानचेलुःस्तांभितोपमाः २१ निष्कंपसक्थिचरणानिष्प्रयत्नखुराननाः ॥ हृष्टरोमार्द्रतनवःक्षामकुक्षि
पयोधराः २२ काश्चित्प्राणान्जहुश्चांतानिपेतुःकाश्चिदातुराः ॥ काश्चित्सवत्साःपतितागावश्शीकरवेजिताः २३ काश्चिदाक्र
म्यक्रोडेनवत्सास्तिष्ठंतिमातरः ॥ विमुखाःश्चांतसक्थ्यश्चनिराहाराकृशोदराः २४ पेतुरार्त्तावेपमानागावोवर्षपराजिताः ॥ वत्साश्चो
न्मुखकाबालादामोदरमुखाःस्थिताः ॥ त्राहीतिवदनैर्दैनैःकृष्णमूचुरिवादिताः २५ गवांतत्कदनंदृष्ट्वादुर्दिनागमजंमहत् ॥ गोपां
श्चासन्ननिधनान्कृष्णःकोपंसमादधे २६ संचिंतयित्वासंरब्धोदृष्टोयोगोमयेतिच ॥ आत्मानमात्मनावाक्यमिदमूचेप्रियंवदः २७
अद्याहमिममुत्पाटयसकाननवनंगिरिम् ॥ कल्पयेयंगवांस्थानंवर्षत्राणायदुर्द्धरम् २८ अयंधृतोमयाशैलःपृथ्वीगृहनिभोपमः ॥
त्रास्यतेसत्रजागावैमदृश्यश्चभविष्यति २९ एवंसंचिंतयित्वातुकृष्णस्सत्यपराक्रमः ॥ बाह्वोर्बलंदर्शयिष्यन्समीपंतंमहीधरम् ३०
दोभ्यामुत्पाटयामासकृष्णोगिरिरिवांचलः ॥ सधृतस्संगतोमेघैर्गिरिस्सव्येनपाणिना ॥ गृहभावंगतस्तत्रगृहाकारेणवर्चसा ३१ भुमे
रुत्पाटयमानस्यतस्यशैलस्यसानुषु ॥ शिलाःप्रशिथिलाश्चेलुर्विनिष्पेतुश्चपादपाः ३२ शिखरैर्धूर्णमानैश्चसीदमानैश्चपादपैः ॥ विधूतै
श्चोच्छ्रितःशृंगैरगमःखगमोभवत् ३३ चलत्प्रस्त्रवणैःपार्श्वैर्मैघौघैरेकतांगतैः ॥ विद्यमानाश्मनिचयश्चचालधरणीधरः ३४ ॥
॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ इमंगोवर्धनसंज्ञं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अगमःपर्वतोअचलोपिखगमःखगइवाभूदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ सशैलोमेधैर्मिश्रीकृतःवर्हवान्मयूरः सइवभातीतियोजना ॥ ३६ ॥ आप्लुतः खउत्पतितःपक्षैर्मैघरूपैरित्यर्थः ॥ ३७ ॥ रीतीःगैरिकादिधातून्निर्वर्तयामासप्रा
वर्तयत् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पुष्पंपुष्पजातिः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रेसुःशब्दंचक्रुः गर्गराःमंथनस्थाल्यः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ वृष्टस्यवर्षेणक्लिन्नस्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ जल
नमेघानांप्रवृष्टानांनशैलस्याश्मवर्षिणः ॥ विविदुस्तेजनारूपंवायोस्तस्यचगर्जतः ३५ मेघैरुसशैलसंस्थानैर्नीलैःप्रस्त्रवणापितैः ॥
मिश्रीकृतइवाभातिगिरिरुद्धामवर्हवान् ३६ आप्लुतोयंगिरिःपक्षैरिति विद्याधरोरगाः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैववाचोमुंचंतिसर्वशः ३७ स
हस्त्रतलविन्यस्तोमुक्तमूलःक्षितेस्तलात् ॥ रीतीर्निर्वर्तयामासकांचनांजनराजतीः ३८ कानिचिच्छिथिलानीवसंछिन्नार्द्धानिकानि
चित् ॥ गिरेर्मैघप्रवृष्टानितस्यशृंगाणिचाभवन् ३९ गिरिणाकंपमानेनकंपितानांतुशाखिनाम् ॥ पुष्पमुच्चावचंभूमौव्यशीर्यतसमंत
तः ४० निरुसृताःपृथुमूर्द्धानस्स्वस्तिकार्द्धविभूषिताः ॥ द्विजिह्वपतयःक्रुद्धाःखेचराःखेसमंततः ४१ आर्तिजग्मुःखगगणावर्षेणचभये
नच ॥ उत्पत्योत्पत्यगगनात्पुनःपेतुरवाङ्मुखाः ४२ रेसुरारोषितास्सिंहास्सजलाइवतोयदाः ॥ गर्गराइवमथ्यंतोनेदुश्शार्दूलपुंग
वाः ४३ विषमैश्चसमीभूतैरुसमैश्चात्यंतदुर्गमैः ॥ व्यावृत्तदेहस्सगिरिरन्यएवोपलक्ष्यते ४४ अतिवृष्टस्यतैर्मैघैस्तस्यरूपंबभू
वह ॥ स्तंभितस्येवरुद्रेणत्रिपुरस्यविहायसि ४५ बाहुदंडेनकृष्णस्यविधृतंसुमहत्तदा ॥ नीलाभ्रपटलच्छन्नंतद्विरिच्छत्रमावभौ ४६
स्वप्रायमानोजलदैर्निमीलितगुहामुखः ॥ बाहूपधानेकृष्णस्यप्रसुप्तइवखेगिरिः ४७ निर्विहंगरुतैर्वृक्षैर्निमयूररुतैर्वनैः ॥ निरालं
बइवाभातिगिरिस्स्वशिखरैर्वृतः ४८ पर्यस्तैर्घूर्णमानैश्चप्रचलद्भिश्चसानुभिः ॥ सज्वराणीवशैलस्यवनानिशिखराणिच ४९ उत्तमां
गगतास्तस्यमेघाःपवनबाहनाः ॥ त्वर्यमाणामहेद्रेणतोयंमुमुचुरक्षयम् ५० सलंबमानःकृष्णस्यभुजाग्रेसघनोगिरिः ॥ चक्रा
रूढइवाभातिदेशोन्पतिपीडितः ५१ समेघनिचयस्तस्थौगिरितंपरिवार्यह ॥ पुरंपुरस्कृत्ययथास्फीतोजनपदोमहान् ५२ निवेश्यतं
करैश्शैलंतोलयित्वाचसस्मितम् ॥ प्रोवाचगोप्तागोपानांप्रजापतिरिवस्थितः ५३ एतदेवैरसंभाव्यंदिव्येनविधिनामया ॥ कृतंगि
रिगृहंगोपानिर्वातंशरणंगवाम् ५४

दैः प्रावरणभूतैःपक्षेताड्यप्रदैःश्रमैःगुहामुखानिकंदराद्वाराणि पक्षेहृदयगुहायामुखानिइंद्रियाणि ॥ ४७ ॥ वनैः वृतः शिखरैरितिसंबंधः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ चक्रारूढः
परचक्रवशात्प्रथमकटाधारुह्यपलायमानोयथालंबतेतद्वदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ दिव्येनविधिनाअलौकिकेनप्रभावेण ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ महतीपर्वतनुमादपिपुष्कलकुक्षिः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रदरंगर्तमुखेगह्वरोदरंविशालगर्भम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
 स्थावरात्मवान् अकंपइत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ एकोनविंशेथाध्यायेसुरभिब्रह्मचोदितः ॥ इंद्रोभिषिक्त
 क्षिप्रंविशंतुयूथानिगवामिहहिशांतये ॥ निर्वीतेषुचदेशेषुनिवसंतुयथासुखम् ॥ यथाश्रेष्ठंयथायुथंयथासारंयथासुखम् ५५ विभज्यता
 मयंदेशःकृतंवर्षनिवारणम् ॥ शैलोत्पाटनभूरेषामहतीनिर्मितामया ५६ पंचक्रोशप्रमाणेनक्रोशैकंविस्तरमहान् ॥ त्रैलोक्यमप्युत्स
 हतेरक्षितुंकिंपुनर्व्रजम् ५७ ततःकिलकिलाशब्दोगवांहंभारवैरुसह ॥ गोपानांतुमुलोज्ज्वेमेघनादश्रवाहृतः ५८ प्राविशंतततोगावो
 गोपैर्यथप्रकल्पिताः ॥ तस्यशैलस्यविपुलंप्रदरंगह्वरोदरम् ५९ कृष्णोपिमूलेशैलस्यशैलस्तंभइवोच्छितः ॥ दधोरैकेनहस्तेनशैलं
 प्रियमिवातिथिम् ६० ततोव्रजस्यभांडानियुक्तानिशकटानिच ॥ विविशुर्वर्षभीतानितद्वहंगिरिनिर्मितम् ६१ अतिदैवंतुकृष्ण
 स्यदृष्ट्वातत्कर्मवज्रभृत् ॥ मिथ्याप्रतिज्ञोजलदान्वारयामासवैविभुः ६२ सप्तरात्रेतुनिर्वृत्तेधरण्यांविगतोत्सवः ॥ जगामसंवृतोमेघै
 र्वृत्रहास्वर्गमुत्तमम् ६३ निर्वृत्तेसप्तरात्रेतुनिष्प्रयत्नेशतक्रतौ ॥ गताभ्रेविमलेव्योम्निदिवसेदीप्तभास्करे ६४ गावस्तेनैवमार्गेणप
 रिजग्मुर्यथागतम् ॥ स्वंचस्थानंततोघोषःप्रत्ययात्पुनरेवसः ६५ कृष्णोपितंगिरिश्रेष्ठंस्वस्थानेस्थावरात्मवान् ॥ प्रीतोनिवेशयामा
 सशिवायवरदोविभुः ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिगोवर्द्धनोद्धरणंनामअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धृतंगोवर्द्धनंदृष्ट्वापरित्रातंचगोकुलम् ॥ कृष्णस्यदर्शनंशक्रोरोचयामासविस्मितः १ सनिर्जलांबुदाकारंमत्तंमद
 जलोक्षितम् ॥ आरुह्यैरावतंनागमाजगाममहीतलम् २ सददर्शोपविष्टंवैगोवर्द्धनशिलातले ॥ कृष्णमक्लिष्टकर्माणंपुरुहूतःपुरंदरः ३
 तंवीक्ष्यबालंमहतातेजसादीप्तमव्ययम् ॥ गोपवेषधरंविष्णुंप्रीतिलेभेपुरंदरः ४ तंसांबुजदलश्यामंकृष्णंश्रीवत्सलक्षणम् ॥ पर्याप्तन
 यनश्शक्रस्सर्वैर्नैत्रैरुदैक्षत ५ दृष्ट्वाचैनंश्रियाजुष्टंमर्त्यलोकेमरोपमम् ॥ सुपविष्टंशिलापृष्ठेशक्रस्सत्रीडितोभवत् ६ तस्योपविष्टस्य
 मुखंपक्षाभ्यांपक्षिपुंगवः ॥ अंतर्द्धानंगतश्छायांचकारोरगभोजनः ७ तंविविक्तेवनगतंलोकवृत्तांततत्परम् ॥ उपतस्थेगजंहित्वाकृष्णं
 बलनिपूदनः ८ ससमीपगतस्तस्यदिव्यस्त्रगनुलेपनः ॥ रराजदेवराजोवैवज्रपूर्णकरःप्रभुः ९

वान्कृष्णंगवामैद्रेनिरूप्यते ॥ १ ॥ धृतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पर्याप्तनयनःसंप्राप्तनेत्रफलः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ लोकवृत्तांततत्परंलोकव्यवहारतत्परं ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ पंचभिःस्तवकैर्महागुच्छैर्लंबतेइतितेनपंचस्तवकलंबेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वायंभुवेनयोगेनहैरण्यगर्भ्याधारणयातस्यांहिक्रियमाणायांगुरुतरोपिलघु
भवतिकृष्णधृतगोवर्धनवत्विपुलतरोप्यल्पोभवत्यगस्त्यपीतसमुद्रवत् ॥ १५ ॥ गवांकोपेनेतिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ रोषितःव्रजपक्षपातेनमयिकुद्धःसन्पूर्णत्वंस्वस्याच्छादयसीत्य
र्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ पुंगवःमहोक्षः ॥ २२ ॥ प्रकरणंप्रकर्षेणरचनंपाठांतरेप्रवहणंसृष्टिप्रवाहः ॥ २३ ॥ २४ ॥ स्थाणुभ्यःपर्वतेभ्यः ॥ २५ ॥ गोलोक

किरीटेनार्कतुल्येनविद्युदुद्योतकारिणा ॥ कुंडलाभ्यांसदिव्याभ्यांसततंशोभिताननः १० पंचस्तवकलंबेनहारेणोरसिभूषितः ॥ सहस्र
पत्रकांतेनदेहभूषणकारिणा ॥ ईक्षमाणःसहस्रेणनेत्राणांकामरूपिणाम् ११ त्रिदशाज्ञापनार्थेनमेघनिर्घोषकारिणा ॥ अथदिव्येनम
धुरंठ्याजहारस्वरेणतम् १२ कृष्णकृष्णमहाबाहोज्ञातीनांनंदिवर्द्धन ॥ अतिदिव्यंकृतंकर्मत्वयाप्रीतिमतागवाम् १३ मयोत्सृष्टेषुमे
घेषुयुगांतावर्तकारिषु ॥ यत्त्वयारक्षितागावस्तेनास्मिपरितोषितः १४ स्वायंभुवेनयोगेनयश्चायंपर्वतोत्तमः ॥ धृतोवेशमवदाकाशको
ह्येतेननविस्मयेत् १५ प्रतिषिद्धेममहेमयेयरुषितेनवै ॥ अतिवृष्टिःकृताकृष्णगवांवैसप्तरात्रिकी १६ सात्वयाप्रतिषिद्धेयंमेघवृष्टिर्दु
रासदा ॥ देवैस्सदानवगणैर्दुर्निवार्यामयिस्थिते १७ अहोमेसुप्रियंकृष्णयत्त्वंमानुषदेहवान् ॥ समग्रंवैष्णवंतेजोविनिर्गूहसिरोषि
तः १८ साधितंदेवतानांहिमन्येहंकार्यमव्ययम् ॥ त्वयिमानुष्यमापन्नेयुक्तेचैवस्वतेजसा १९ सेत्स्यतेसर्वकार्यार्थोनकिंचित्परि
हास्यते ॥ देवानांयद्भवान्नेतासर्वकार्यपुरोगमः २० एकस्त्वमसिदेवानांलोकानांचसनातनः ॥ द्वितीयंनात्रपश्यामियस्तेषांचधुरंवहे
त् २१ यथाहिपुंगवःश्रेष्ठोह्यग्रेधुरिनियाज्यते ॥ एवंप्रमसिदेवानांमग्नानांद्विजवाहन २२ त्वच्छरीरगतंकृष्णजगत्प्रकरणंविदम् ॥
ब्रह्मणासाधुनिर्दिष्टधातुभ्यइवकांचनम् २३ स्वयंस्वयंभूर्भगवान्बुद्ध्याथवयसापिवा ॥ नत्वानुगंतुंशक्नोतिपंगुर्द्रुतगतिंयथा २४
स्थाणुभ्योहिमवान्श्रेष्ठोद्गदानांवरुणालयः ॥ गरुत्मान्पक्षिणांश्रेष्ठोदेवानांचभवान्वरः २५ अपामधस्ताल्लोकोवैतस्योपरिमहीधराः ॥
नगानामुपरिष्ठाद्भूःपृथिव्युपरिमानुषाः २६ मनुष्यलोकादूर्ध्वंतुखगानांगतिरुच्यते ॥ आकाशस्योपरिरविर्द्वारंस्वर्गस्यभानुमान्
२७ देवलोकःपरस्तस्माद्विमानगमनोमहान् ॥ यत्राहंकृष्णदेवानामैद्रेविनिहितःपदे २८

स्यश्रेष्ठत्वंवक्तुंपीठिकामाह अपामिति ॥ अपालोकोधस्तात् तस्योपर्यप्सुप्लवंतोमहीधराः पर्वताः समुद्रेमग्नान्युपरिदंडानिलोहलांगलानिनावमिवमहींधारयंतःअतएव नगाना
मुपरिष्ठाद्भूःस्मृताभुवश्चोपरिनगादृश्यन्ते ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

सोमगतिस्तावतीत्यर्थः कर्मफलं तावदेवेत्यर्थः ॥ २९ ॥ गोलोकस्तु गोपालोपासनागम्यस्ततोऽप्युपरित्याह तस्येति ॥ ३० ॥ तत्रापि गोलोकेऽपि न विद्यः कुतोलभेमेत्यर्थः ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गवामेवेत्यन्येषां तप आदिनापि दुष्प्राप इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ स एव गोलोकस्त्वया सह भूमा वागतः सन् सीदमानावस्थायां त्वयैव त्रात इत्यर्थः तथा च मंत्रवर्णः तावां वास्तु न्युश्मसि गमधैयत्रगावो भूरिशृंगा अयासः अत्राहतदुरुगायस्य वृष्णः परमं पदमवभाति भूरिताता निवां युवयोः रामकृष्णयोर्वास्तु निरम्य स्थानानि गमधैयं तुं उश्मसि उष्मः कामयामहे स्वर्गादूर्ध्वं ब्रह्मलोको ब्रह्मर्षिगणसेवितः ॥ तत्र सोमगतिश्चैव ज्योतिषां च महात्मनाम् २९ तस्योपरि गवां लोकस्साध्यास्तं पालयंति हि ॥ सहि सर्वगतः कृष्णमहाकाशगतो महान् ३० उपर्युपरित तत्रापि गतिस्तव तपो मयी ॥ यां न विद्मो वयं सर्वे पृच्छंतोऽपि पितामहम् ३१ लोकस्त्वधो दुष्कृतिनां नागलोकस्तु दारुणः ॥ पृथिवी कर्मशीलानां क्षेत्रं सर्वस्य कर्मणः ३२ स्वमस्थिराणां विषयो वायुना तुल्यवृत्तिनाम् ॥ गतिश्शमदमाढ्यानां स्वर्गस्सुकृतकर्मणाम् ३३ ब्राह्मेतपसियुक्तानां ब्रह्मलोकः परागतिः ॥ गवामेव तु गोलोको दुरारोहा हि सा गतिः ३४ स तु लोकस्त्वया कृष्ण सीदमानः कृतात्मना ॥ धृतो धृतिमता वीरनिघ्नतो पद्मवाङ्गवाम् ३५ तदहं समनुप्राप्तो गवां वाक्येन चोदितः ॥ ब्रह्मणश्च महाभाग गौरवात्तव चागतः ३६ अहं भूतपतिः कृष्णदेवराजः पुरंदरः ॥ अदितेर्गर्भपर्याये पूर्वजस्ते पुराकृतः ३७ स्वतेजस्तेजसा चैव यत्ते दर्शितवानहम् ॥ मेघरूपेण तत्सर्वं क्षंतुमर्हसि मे विभो ३८ एवं क्षांतमनाः कृष्णस्स्वेन सौम्येन तेजसा ॥ ब्रह्मणश्शृणु मे वाक्यं गवां च गजविक्रम ३९ आह त्वां भगवान् ब्रह्मा गावश्चाकाशगादिवि ॥ कर्मभिस्तोषिता दिव्यैस्तव संरक्षणादिभिः ४० भवतारक्षिता गावो गोलोकश्च महानयम् ॥ यद्वयं पुंगवैस्सार्द्धं वर्द्धामः प्रसवैस्तथा ४१ कर्षुकान् पुंगवैर्वाह्यैर्मध्येन हविषा सुरान् ॥ श्रियं शकृत्प्रवृत्तेन तर्पयिष्यामकामगाः ४२ तदस्माकं गुरुस्त्वं हि प्राणदश्च महाबलः ॥ अद्य प्रभृतिनो राजा त्वमिन्द्रो वै भवप्रभो ४३ तस्मात्त्वं कांचनैः पूर्णैर्दिव्यस्य पयसो घटैः ॥ एभिरद्याभिषिंचस्व मया हस्तावनामितैः ४४ अहं किलेंद्रो देवानां त्वंगवामिन्द्रतांगतः ॥ गोविंद इति लोकास्त्वांस्तोष्यंति भुवि शाश्वतम् ४५

न तु तत्र गंतुं प्रभवामः यत्र येषु वास्तु पुभूरिशृंगाः महाशृङ्गवत्यो गावः अयासः संचरंति अत्र भूलोके अहनि श्रितं तत् गोलोकाख्यं परमं पदं भूरि अत्यंतं मुख्यादपि विशिष्टं अवभाति अत्यंतं शोभते वृष्णः आनंदवर्षुकस्य उरुगायस्य महाकीर्तित्वेति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मेमुखादिति शेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अभिषिंचस्व आत्मानमिति शेषः अभिषेकादिकं भगवानं गोचकारेत्याह मंत्रः ऋषभं मासमानानां सपत्नानां विषासहिं हंतारं शत्रूणां कृधिविराजं गोपतिं गवामिति विषासहिं सहनसमर्थम् ४४ ॥ ४५

ममेति इंद्रादुपरीतिविग्रहेरिलोपेन उपेंद्रेतिनामनिष्पन्नमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वर्षाद्धेआश्विनशुक्लप्रतिपदिध्वजः ज्ञतसमाप्तिचिन्हम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ आशांदक्षिणां दिशम् ॥ ५० ॥ स्वगेचातके ह्रुवेषुनदीतरणसाधनेषुविगतपूरासुनदीष्वित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ निर्यात्यविरोच्य ॥ ५३ ॥ शस्त्रसंकाशेकृष्णभास्वरे वानिर्मले ॥ ५४

ममोपरियथेन्द्रस्त्वंस्थापितोगोभिरीश्वरः ॥ उपेंद्रइतिकृष्णत्वांगार्यंतिदिविदेवताः ४६ येचेमेवार्षिकामासाश्चत्वारोविहितामम ॥ एषामर्द्धप्रयच्छामिशरत्कालंतुपश्चिमम् ४७ अद्यप्रभृतिमासौद्वौज्ञार्यंतिमममानवाः ॥ वर्षाद्धेचध्वजोमह्यंततःपूजामवाप्स्यसि ॥ ममां बुप्रभवंदपैतदात्यक्ष्यंतिबर्हिणः ४८ अल्पवाचोगतमदायेचान्येमेघनादिनः ॥ शांतिसर्वेगमिष्यंतिममकालविचारिणः ४९ त्रिशंकगस्त्य चरितामाशांचप्रचरिष्यति ॥ सहस्ररश्मिरादित्यस्तापयन्स्वेनतेजसा ५० ततश्शरदियुक्तायामौनकामेषुबर्हिषु ॥ याचमानेस्वगेतो यंविप्लुतेपुल्लवेषुच ५१ हंससारसपूर्णेषुनदीनांपुलिनेषुच ॥ मत्तक्रौंचप्रणादेषुप्रमत्तवृषभेषुच ५२ गोषुचैवप्रहृष्टासुक्षरंतीषुपयोबहु ॥ निवृत्तेषुचमेघेषुनिर्यात्यजगतोजलम् ५३ आकाशेशस्त्रसंकाशेहंसेषुचचरत्सुच ॥ जातपद्मेषुतोयेषुवापीषुचसरत्सुच ५४ तडागेषुच कांतेषुतोयेषुविमलेषुच ॥ कलमावनताग्रासुकृष्णकेदारपंक्तिषु ५५ मध्यस्थंसलिलारंभंकुर्वंतीषुनदीषुच ॥ सुसस्यायांचसीमायाम नोहर्यामुनेरपि ५६ पृथिव्यांपृथुराष्ट्रायांरम्यायांवर्षसंक्षये ॥ श्रीमत्सुपंक्तिमार्गेषुफलवत्सुतृणेषुच ॥ इक्षुमत्सुचदेशेषुप्रवृत्तेषुमखेषुच ५७ ततःप्रवत्स्यतेपुण्याशरत्सुप्तोत्थितेत्वयि ॥ लोकेस्मिन्कृष्णनिखिलेयथैवत्रिदिवेतथा ५८ नरास्त्वांचैवमांचैवध्वजाकारासुयष्टि षु ॥ महेद्रंचाप्युपेंद्रंचमहयंतिमहीतले ५९ येचावयोःस्थिरेवृत्तेमहेद्रोपेंद्रसंज्ञिते ॥ मानवाःप्रणमिष्यंतितेषांनास्त्यनयागमः ६० ततश्शक्रस्तुतान्गृह्यघटान्दिव्यपयोधरान् ॥ अभिषेकेणगोविंदंयोजयामासयोगवित् ६१ दृष्ट्वातमभिषिक्तंतुगावस्तास्सहयूथपैः ॥ स्तनैःप्रस्त्रवयुक्तैश्चसिषिचुःकृष्णमव्ययम् ६२ मेघाश्चदिवियुक्ताभिस्सामृताभिस्समंततः ॥ सिषिचुस्तोयधाराभिरभिषिच्यतमव्य यम् ६३ वनस्पतीनांसर्वेषांसुस्त्रावेदुनिभंपयः ॥ ववर्षुःपुष्पवर्षंचनेदुस्तूर्याणिचांबरे ६४ अस्तुवन्मुनयस्सर्वेवाग्भिर्मंत्रपरायणाः ॥ एकार्णवेविविक्तंचदधारवसुधावपुः ६५

कलमानांशालिकणिशानां

अवनतानिअग्राणियासुतासु ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ मखेषु आग्रयणवाजपेयादिषु ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महयंतिपूजयंति ॥ ५९ ॥ स्थिरेशाश्वतेवृत्तेमहाख्येआचारे ॥ ६० ॥ दिव्यंपयोमं दाकिनीजलंतस्यधरान् ॥ ६१ ॥ ताःगावःस्वर्गस्थाः ॥ ६२ ॥ ६३ ववर्षुःदेवाः नेदुःस्वयमेव ॥ ६४ ॥ एकार्णवादिविक्तंपृथग्भूतक्षरिोदमध्येक्षरिोदतुल्याप्रायेव्यभवादित्यर्थः ६५

॥ ६६ ॥ ईतयोऽतिवृष्ट्यायाः ॥ ६७ ॥ गात्ररुहैर्वृक्षादिभिः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ नियोगः कृत्योपदेशः ॥ ७१ ॥ प्रसाध्यतां वध्यतां ॥ ७२ ॥ ममांशोर्जुनः ॥ ७३ ॥
 प्रसादं सागराजगमुर्ववुर्वाताजगद्धिताः ॥ मार्गस्थोपि बभौ भानुश्चंद्रो नक्षत्रसंयुतः ६६ ईतयः प्रशमं जग्मुर्निर्वैररचनानृपाः ॥ प्रवालपत्रशब
 लाः पुष्पवंतश्च पादपाः ६७ मदं प्रसुप्नुवुर्नागायातास्तोषं वने मृगाः ॥ अलंकृता गात्ररुहैर्धातुभिर्भातिपर्वताः ६८ देवलोकोपमोलोक
 स्तृप्तो मृतरसैरिव ॥ आसीत्कृष्णाभिषेको हि दिव्यस्वर्गरसोक्षितः ६९ अभिषिक्तं तु तंगोभिश्शक्रो गोविंदमव्ययम् ॥ दिव्यमाल्यांबर
 धरं देवदेवो ब्रवीदिदम् ७० एष ते प्रथमः कृष्णनियोगो गोषु यः कृतः ॥ श्रूयतामपरं कृष्णममागमनकारणम् ७१ क्षिप्रं प्रसाध्यतां कंसः
 केशीचतुरगाधमः ॥ अरिष्टश्च मदाविष्टो राजराज्यं ततः कुरु ७२ पितृष्वसरि जातस्ते ममांशो ह मिव स्थितः ॥ स ते रक्ष्यश्च मान्यश्च सख्ये
 च विनियुज्यताम् ७३ त्वया ह्यनुगृहीतस्स तव वृत्तानुवर्तकः ॥ त्वद्वशे वर्तमानश्च प्राप्स्यते विपुलं यशः ७४ भारतस्य चवंशस्य सवरिष्ठो
 धनुर्धरः ॥ भविष्यत्यनुरूपश्च त्वद्वतेन चरं स्यते ७५ भारतं त्वयि चायत्तं तस्मिंश्च पुरुषोत्तमे ॥ उभाभ्यामपि संयोगेयास्यंति निधनं
 नृपाः ७६ प्रतिज्ञातं मया कृष्ण ऋषिमध्ये सुरेषु च ॥ ममापुत्रोर्जुनो नाम सृष्टः कुंत्यां कुलोद्बहः ७७ सोऽस्त्राणां पारतत्त्वज्ञश्च श्रेष्ठश्चा
 प विकर्षणे ॥ तं प्रवेक्ष्यंति वै सर्वे राजानश्शस्त्रयोधिनः ७८ अक्षौहिणीस्तु शूराणां राज्ञां संग्रामशालिनाम् ॥ स एकः क्षत्रधर्मेण योजयि
 ष्यति मृत्युना ७९ तस्यास्त्रचरितं मार्गं धनुषोलाघवेन च ॥ नानुयास्यंति राजानो देवावात्वां विना प्रभो ८० स ते बंधुस्सहायश्च संग्रामे
 पुं भविष्यति ॥ तस्य योगो विधातव्यस्त्वया गोविंद मत्कृते ८१ द्रष्टव्यश्च यथा हं वै त्वयामान्यश्च नित्यशः ॥ ज्ञाता त्वमेव लोकानां मर्जुन
 स्य च नित्यशः ८२ त्वया च नित्यं संरक्ष्य आहवेषु महत्सु सः ॥ रक्षितस्य त्वया तस्य न मृत्युः प्रभविष्यति ८३ अर्जुनं विद्धि मां कृष्ण
 मां चैवात्मानमात्मना ॥ आत्मा ते हं यथा शश्वत्तथैव तव सोर्जुनः ८४ त्वया लोकानि माञ्जित्वा बले हं स्तात्रिभिः क्रमैः ॥ देवतानां कृतो
 राजा पुराज्येष्ठक्रमादहम् ८५ त्वां च सत्यमयं ज्ञात्वा सत्येष्टं सत्यविक्रमम् ॥ सत्येनोपेत्य देवावै योजयंति रिपुक्षये ८६ सोर्जुनो
 नाम मे पुत्रः पितुस्ते भगिनी सुतः ॥ इह सोऽहं हार्दमायातु भूत्वा सहचरः पुरा ८७ तस्य ते युध्यतः कृष्ण स्वस्थानेऽपि गृहेऽपि वा ॥ वोढव्यापुंग
 वेने वधूस्सदारणमूर्धनि ८८

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ भारतं भरतानां युद्धम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ योगो ध्यात्मविद्या विधातव्यः अज्ञातो ज्ञापनीयः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८

॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ कानीनंकन्यायांभवम् ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ निर्यातयिष्यामिप्रत्यर्पयिष्यामि ॥ १०० ॥ यंत्रितः
 वृद्धः ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ इति श्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ६३ ॥ अस्मिन्निवेशेत्वथाध्यायेगोपैःकृष्णप्रशंसनं ॥ गोपीसंकीडनंवाथकृ
 कंसेविनिहतेकृष्णत्वयाभाव्यर्थदर्शिना ॥ अभितस्तन्महद्युद्धंभविष्यतिमहीक्षिताम् ८९ तत्रतेषांनृवीराणामतिमानुषकर्मणाम् ॥ वि
 जयस्यार्जुनोभोक्तायशसात्वंचयोक्ष्यसे ९० एतन्मेकृष्णकात्स्न्येनकर्तुमर्हसिभाषितम् ॥ यद्यहंतेसुराश्चैवसत्यंचप्रियमच्युत ९१ श
 क्रस्यवचनंश्रुत्वाकृष्णोगोविंदतांगतः ॥ प्रीतेनमनसायुक्तःप्रतिवाक्यंजगादह ९२ प्रीतोस्मिदर्शनादेवतवशक्रशचीपते ॥ यत्त्वया
 भिहितंचेदंनकिंचित्परिहास्यते ९३ जानामिभवतोभावंजानाम्यर्जुनसंभवम् ॥ जानेपितृष्वसारंचपांडोर्दत्तांमहात्मनः ९४ युधिष्ठिरं
 चजानामिकुमारंधर्मनिर्मितम् ॥ भीमसेनंचजानामिवायोःसंतानजंसुतम् ९५ अश्विभ्यांसाधुजानामिसृष्टंपुत्रद्वयंशुभम् ॥ नकुलंस
 हदेवंचमाद्रिकुक्षिगतावुभौ ९६ कानीनंचापिजानामिसवितुःप्रथमंसुतम् ॥ पितृष्वसरिकर्णवैप्रसूतंसूततांगतम् ९७ धार्तराष्ट्राश्चमे
 सर्वेविदितायुद्धकाक्षिणः ॥ पांडोरुपरमंचैवशापाशनिनिपातजम् ९८ तद्गच्छत्रिदिवंशक्रसुखायत्रिदिवौकसाम् ॥ नार्जुनस्यरिपुःक
 श्चिन्ममाग्रेप्रभविष्यति ९९ अर्जुनार्थंचतान्सर्वान्पांडवानक्षतान्युधि ॥ कुंत्यानिर्यातयिष्यामिनिवृत्तेभारतेमृधे १०० यच्चवक्ष्य
 तिमांशक्रतनूजस्तवसोर्जुनः ॥ भृत्यवत्तत्करिष्यामितवस्नेहेनयंत्रितः १ सत्यसंधस्यतच्छ्रुत्वाप्रियंप्रीतस्यभाषितम् ॥ कृष्णस्यसा
 क्षात्रिदिवंजगामत्रिदशेश्वरः ॥ २ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिगोविंदाभिषेकोनामएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गतेशक्रेततःकृष्णःपूज्यमानोब्रजालयैः ॥ गोवर्द्धनधरःश्रीमान्विवेशब्रजमेवह १ तस्यवृद्धाभिनंदंतिज्ञातयश्च
 सहोपिताः ॥ धन्यास्समोनुगृहीतास्समस्त्वदृत्तेननयेनच २ गावोवर्षभयातीर्णावयंतीर्णामहाभयात् ॥ तवप्रसादाद्गोविंददेवतुल्यपराक्रम
 ३ अमानुषाणिकर्माणितवपश्यामगोपते ॥ धारणेनास्यशैलस्यविद्वत्त्वांकृष्णदैवतम् ४ कस्त्वंभवसिरुद्राणांमरुतांचमहाबलः ॥ वसूनां
 वाकिमर्थंचवसुदेवःपितातव ५ बलंचबालयेक्रीडाचजन्मचास्मासुगर्हितम् ॥ कृष्णदिठ्याचतेचेष्टाशंकितानिमनांसिनः ६ किमर्थंगोप
 वेषेणरमसेस्मासुगर्हितम् ॥ लोकपालोपमश्चैवगास्त्वंकिंपरिरक्षसि ७

तंरात्रावुदीर्यते ॥ १ ॥ गतेब्रजालयैर्गोपैःसह ॥ १ ॥ वृद्धाअभीतिच्छेदःसंधिरार्षः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ यौवनंकांतिमत्त्वम् ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ १७ ॥ संकाल्यस्ववशेकृत्वाकैशोरं वयोदशवर्षावधितस्य कंडुपरिभागं एकादशमारभ्येत्यर्थः प्रागुपनयनात् कामचाराद्यनुज्ञास्तीति वाक्यं मानयन् ॥ १८ ॥ १९ ॥ हरितालस्य आर्द्रपंकः ॥ २० ॥ तद्वज्रं तासां कदंबम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ पंक्तीकृताः मंडलाकारं पंक्तिरूपेण स्थिताः द्वंद्वशो द्वाभ्यां प्रदेशाभ्यां वर्तते गोपः कृष्णो यासां ताः द्वंद्वशो गोपास्ताश्च ताः कन्यकाश्चेत्यर्थः मनोरमं मंडलमध्यस्थं चरमयं तीत्यर्थः यथोक्तं अंगनामं देवो वादानवो वात्वं यक्षो गंधर्व एव वा ॥ अरुमाकं बांधवो जातो यो सिसोसिनमोस्तुते ८ केनचिद्यदिकार्येण वससीहयदृच्छया ॥ वयंतवा नुगास्सर्वे भवंतं शरणंगताः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गोपानां वचनं श्रुत्वा कृष्णः पद्मदलेक्षणः ॥ प्रत्युवाच स्मितं कृत्वा ज्ञातीन्त्सर्वान्त्स मागतान् १० मन्यंते मां यथा सर्वे भवंतो भोमविक्रमम् ॥ तथा हं नावमंतव्यस्स्वजातीयोस्मि बांधवः ११ यदित्ववश्यं श्रोतव्यं कालं संप्रति पालयताम् ॥ ततो भवंतः श्राप्यंति मां च द्रक्ष्यंति तत्त्वतः १२ यद्यहं भवतां श्लाघ्यो बांधवो देवसप्रभः ॥ परिज्ञानेन किं कार्यं यद्येषो न ग्रहो मम १३ एवमुक्तास्तुते गोपा वसुदेव सुतेन वै ॥ बद्धमौनादिशस्सर्वे भेजिरे पिहिताननाः १४ कृष्णस्तु यौवनं दृष्ट्वा निशि चंद्रमसौ वनम् ॥ शारदीं च निशां रम्यां मनश्चक्रे रतिं प्रति १५ सकरीषां गरागासु ब्रज रथ्यासु वीर्यवान् ॥ वृषाणां जातदर्पाणां युद्धानि समयो जयत् १६ गोपालांश्च बलोदग्रान्यो धयामास वीर्यवान् ॥ वने स वीरोगाश्चैव जग्राह ग्राहवद्विभुः १७ युवतीर्गोपकन्याश्च रात्रौ संकाल्य कालवित् ॥ कैशोरकं मानयन् वै सहताभिर्मुमोद ह १८ तास्तस्य वदनं कांतं कांता गोपस्त्रियो निशि ॥ पिबंति नयनाक्षेपैर्गांगितं शशि नं यथा १९ हरितालार्द्रपीतेन सकौशेयेन वाससा ॥ वसानो भद्रवसनं कृष्णः कांततरोऽभवत् २० सबद्धांगदनिर्व्यूहश्चित्रयावनमालया ॥ शोभमानो हि गोविंद शोभयामास तद्वज्रम् २१ नाम दामोदरेत्येवं गोपकन्यास्तदा ब्रुवन् ॥ विचित्रं चरितं घोषे दृष्ट्वा तत्तस्य भास्वतः २२ तास्तं पयोधरोत्तुंगैरुरोभिस्समपीडयन् ॥ भ्रामिताक्षैश्च वदनैर्निरीक्षंते वरांगनाः २३ ता वार्यमाणा पतिभिर्भ्रातृभिर्मतृभिस्तथा ॥ कृष्णं गोपांगनारात्रौ मृगयंते रतिप्रियाः २४ तास्तु पंक्तीकृतास्सर्वारमयंति मनोरमम् ॥ गायंत्यः कृष्ण चरितं द्वंद्वशो गोपकन्यकाः २५

गनामंतरे माधवो माधवं माधवं चांतरे चांगनाः ॥ इत्थमाकल्पिते मंडले मध्यगः संजगौ वेणुना देवकी नंदन इति ॥ श्रुतिश्च पद्यावस्ते पुरुरूपावपुंष्यूर्ध्वा तस्थौ च्यविरेरिहाणा ऋतस्य सद्यविचरामिविद्वान्महद्देवानाममरत्वमेकमिति पद्यापत्तुं अभिसारिणीभिर्गोपीभिर्भिसरितुं योग्या कृष्णमूर्तिः पुरुरूपा बहुरूपावपुंषि बहूनि वस्ते परिधत्ते बहुधा त्वंगतेत्यर्थः ॥

तथाप्यन्याऊर्ध्वागोपीसंपर्कविनातस्थौस्थितामध्येइतिशेषःकीदृशीच्यविं त्रीन्देशान्पार्श्वद्वयंपुरस्ताच्च अवतिप्रकाशतइतिन्यविः त्रेधाभूतांदष्टिरोरिहाणागिलंती उक्तरूपेरासमंड
लेहि एकैकस्यागोप्याउभयतः कृष्णद्वयंपुरस्तादेकः सर्वसाधारणां त्रिधाभूतामपि दष्टिप्रदेशत्रयस्थः कात्स्न्येन गिलतितोन्यत्रनापैतीत्यर्थः सामूर्तिर्ऋतस्यधर्मस्यसन्नभूतातामनु
चित्यविचरामित्वद्वियुक्तासतीविद्वीतिकृष्णलीलानुकारात्पुंस्त्वं आरोपयंतीकाप्यवदत् देवानांकृष्णादीनामन्येषांवाकृष्णेनवियोजयतां असुरत्वंनिर्दयत्वंमहत् एकंमुख्यंकस्या
श्रिद्रासक्रीडायांतिरोहितेकृष्णेइदंवाक्यम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ भावःकृष्णेप्रेमातिशयःतस्यनिस्पंदेनबहिराविष्करणेनमधुं ब्रजमंडलंगताः प्राप्ताः ॥ २९ ॥ अनुव

कृष्णलीलानुकारिण्यःकृष्णप्रणिहितेक्षणाः ॥ कृष्णस्यगतिगामिन्यस्तरुण्यस्तावरांगनाः २६ वनेषुतालहस्ताग्रैःकूजयंत्यस्तथाप
राः ॥ चेरुवैचरितंतस्यकृष्णस्यब्रजयाषितः २७ तास्तस्यनृत्यंगीतंचविलासस्मितवीक्षितम् ॥ मुदिताश्चानुकुर्वंत्यःक्रीडंतिब्रजयोषितः
२८ भावनिस्पंदमधुरंगायंत्यस्तावरांगनाः ॥ ब्रजंगताःसुखंचेरुर्दामोदरपरायणाः २९ करीषपांसुदिग्धांग्यस्ताःकृष्णमनुवत्रिरे ॥ रमयं
त्योयथानागंसंप्रमत्तंकरेणवः ३० तमन्याभावविकचैर्नैत्रैःप्रहसिताननाः ॥ पिबंत्यतृप्तवनिताःकृष्णकृष्णमृगेक्षणाः ३१ मुखम
स्याब्जसंकाशंतृप्तितागोपकन्यकाः ॥ रत्यंतरगतारात्रौपिबंतिरसलालसाः ३२ हाहेतिकुर्वतस्तस्यप्रहृष्टास्तावरांगनाः ॥ जगृहु
र्निस्सृतांवाणीनाम्नादामोदरेरिताम् ३३ तासांग्रथितसीमंतारतिनीत्वाकुलीकृताः ॥ चारुविस्त्रंसिरेकेशाःकुचाग्रेगोपयोषिताम् ३४
एवंसकृष्णोगोपीनांचक्रवालैरलंकृतः ॥ शारदीषुसचंद्रासुनिशासुमुमुदेसुखी ३५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिहल्ली
सकक्रीडनं नामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रदोषार्द्धेकदाचित्तुकृष्णेरतिपरायणे ॥ त्रासयन्त्समदोगोष्ठम
रिष्टःप्रत्यदृश्यत १ निर्वाणांगारमेघाभस्तीक्ष्णशृंगोर्कलोचनः ॥ क्षुरतीक्ष्णाग्रचरणःकालःकालइवापरः २ लेलिहानस्सनिष्पेषंजि
ह्वयोष्ठौपुनःपुनः ॥ गर्विताविद्धलांगूलःकठिनस्कंधबंधनः ३
त्रिरेपरितःवृतवत्यः ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ हाहेति हाराधेहाचंद्रमुखिइत्यादिशब्दैःस्वस्यविरहातुरत्वंकुर्वतः आविष्कुर्वतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ चक्रवालैः मंडलैः हल्लीसकक्रीडनंएकस्यपुंसोबहुभिःस्त्रीभिः
क्रीडनंसैवरासक्रीडा गोपीनामंडलीनृत्यबंधेहल्लीसकंविदुरितिकोशात् तल्लक्षणंतु पृथुंसुवृत्तंमसृणवितस्तिमात्रोन्नतं कौविनिखन्यशंकुं आक्रम्यपद्भ्यामितरेतरंतुहस्तैर्भ्रमोयंखलुरास
गोष्ठी ॥ ३५ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ७ ॥ अथैकविंशेऽध्यायेअरिष्टंवृषरूपिणम् ॥ देवशत्रुदुराधर्षकृष्णोहनदितोर्यते १ प्रदोषार्द्धे
इति १ निर्वाणांगारइंगालःमेघश्चतदुभयाभः कालःकृष्णवर्णःकालयितासंहर्तावेत्यर्थः ॥ २ ॥ गर्वितंदर्पःतेनआविद्धंभ्रामितंलांगूलंयेनसःकठिनस्कंधबंधनंककुचस्य ॥ ३ ॥

ककुदेति ककुदाघातेन उदग्रं अग्रनिहितं कृतं निर्माणं महाप्रासादादिरचनं येन स तथा ककुदाघातेन ताडिते वृक्षप्रासादमूले सर्वमपि तद्भज्यत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ गृष्टीः सद्यः प्रसूताः गाः संप्रचचारजगाम रतेः सेकायेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ गावः गाः वैवस्वतवशे स्थितः आसन्नमृत्युः ॥ १२ ॥ १३ तदष्टं उत्फलितं लांगूलं लोचने च येन सः ॥ १४ ॥

ककुदोदग्रनिर्माणः प्रमाणादुरतिक्रमः ॥ शकृन्मूत्रोपलिप्तांगोगवामुद्धेजनोभृशम् ४ महाकटिः स्थूलमुखो दृढजानुर्महोदरः ॥ विषाणावलिगतगतिलंबताकंठचर्मणा ५ गवारोहेषु च पलस्तरुघातांकिताननः ॥ युद्धसज्जविषाणाग्रोद्विषदृषभसूदनः ६ अरिष्टो नाम हि गवामरिष्टोदरुणाकृतिः ॥ दैत्योदृषभरूपेण गोष्ठान्विपरिधावति ७ पातयानो गवांगर्भान्दृष्टो गच्छत्यनार्तवम् ॥ जृम्भमाणश्च चपलोगृष्टीरसंप्रचचारह ८ शृंगप्रहरणो रौद्रः प्रहरन्गोषु दुर्मदः ॥ गोष्ठेषु न रतिलेभे विनायुद्धेन गोदृषः ९ कस्यचित्त्वथ कालस्य सवृषः केशवाग्रतः ॥ आजगाम बलोदग्रो वैवस्वतवशे स्थितः १० सतत्रगास्तु प्रसभं बाधमानो मदोत्कटः ॥ चकार निर्वृषंगोष्ठानिर्वत्स शिशुपुंगवम् ११ एतस्मिन्नेव काले तु गावः कृष्णसमीपगाः ॥ त्रासयामास दुष्टात्मा वैवस्वतवशे स्थितः १२ सेंद्राशनिरिवांभोदो नर्दमानो महासुरः ॥ तालशब्देन तं कृष्णसिंहनादैश्च मोहयन् १३ अभ्यधावत गोविंदो दैत्यं दृषभरूपिणम् ॥ सकृष्णंगोदृषो दृष्ट्वा हृष्टलांगूललोचनः १४ रोषितस्तालशब्देन युद्धाकांक्षी न नर्दह ॥ तमापतंतं दुर्वृत्तं दृष्ट्वा दृषभरूपिणम् ॥ तस्मात्स्थानान्न व्यचलत् कृष्णो गिरिरिवाचलः १५ सकुक्षौ दृषभो दृष्टिं प्रणिधाय धृताननः ॥ कृष्णस्य निधनाकांक्षी तूर्णमभ्युत्पपात ह १६ तमापतंतं प्रमुखे प्रतिजग्राह दुर्द्धरम् ॥ कृष्णः कृष्णां जननिभो दृषं प्रतिदृषोपमः १७ स संसक्तस्तु कृष्णो वैदृषेणेव महादृषः ॥ मुमोच वक्रजं फेनं नस्तश्चाथ सशब्दवत् १८ तावन्योन्यावरुद्धांगौ युद्धे कृष्णदृषावुभौ ॥ रेजतुर्मधसमये संसक्ता विवतो यदौ १९ तस्य दर्पं बलं हत्वा कृत्वा शृंगांतरे पदम् ॥ आपीडयदरिष्टस्य कंठं क्लिन्नमिवांबरम् २० शृंगंचास्य पुनरसव्यमुत्पाटय मदंडवत् ॥ तेनैव प्राहरद्वत्क्रे सममारभुं शहतः २१ सभिन्नशृंगो भग्नास्यो भग्नस्कंधश्च दानवः ॥ पपातरुधिरोद्गारी सांबुधारइवांबुदः २२ गोविंदेन हतं दृष्ट्वा दृष्टं दृषभदानवम् ॥ साधुसाध्विति भूतानि तत्कर्मास्याभितुष्टुवुः २३ सचोपेंद्रो दृषं हत्वा कांतं चंद्रे निशामुखे ॥ अरविं दाभनयनः पुनरेवर रासह २४

॥ १५ ॥ संप्रहर्तुकाम इति शेषः ॥ १६ ॥ प्रमुखे मुखाग्रे ओष्ठयोरित्यर्थः वेगेन इति वा पाठः ॥ १७ ॥ नस्तः नासिकातः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

गोवृत्तयः गोपाः अयंचार्थोदाशतय्याम् प्रनेमस्मिन् ददशे सोमो अंतर्गोपाने ममाविरस्था कृणोति सति गमशृंगं वृषभं युयुत्सनद्रुहस्तस्थौ बहुले वद्धो अंतरिति मंत्रेणोपवृंहितः मंत्रार्थ
स्तु अंतर्गोपाः अंतःस्थित्वा गोपायनंतर्यामीनेमस्मिन् चर्द्धप्रपंचे स्थावरे सोमः सोमादिरूपः प्रददशे प्रकर्षेण दष्टः नेममर्द्धप्रपंचं अस्था अस्थिरं जंगमं आविः कृणोति प्रकटीकरोति सति
गमशृंगं वृषभं युयुत्सनयोद्धुमिच्छन् दृढमात्रेण भस्मीकर्तुं शक्नोति लीलायातेन सह युयुत्सनद्रुहः द्रोहं कृतवान् तं हतवानित्यर्थः ततश्च बहुले व्रजे अंतः रासमंडलमध्ये वद्धः भक्तजनेन प्रे

तेपि गोवृत्तयस्सर्वे कृष्णं कमललोचनम् ॥ उपासांचक्रिरे हृष्टास्सर्वे शक्रमिवामराः २५ ॥ इति श्रीभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि वृष
भासुरवधो नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णं व्रजगतं श्रुत्वा वर्धमानमिवानलम् ॥ उद्वेगमगमत्कंस
शंकमानस्ततो भयम् १ पूतनायां हतायांच कालिये च पराजिते ॥ धेनुके प्रलयं नीते प्रलंबे च निपातिते २ धृते गोवर्धने शैले विफलशक्रशा
सने ॥ गोषु त्राता सच तथा स्पृहणीयेन कर्मणा ३ ककुद्भिर्निहते रिष्टे गोपेषु मुदितेषु च ॥ दृश्यमाने विनाशे च संनिष्टे महाभये ४ कर्षणे वृक्ष
योश्चैव शकटस्य तथैव च ॥ अचिंत्यं कर्म तच्छ्रुत्वा वर्द्धमानेषु शत्रुषु ५ प्राप्ता रिष्टमिवात्मानं मेने समथुरेश्वरः ॥ विसंज्ञं द्रियभूतात्मा गतासु
प्रतिमो बभौ ६ ततो ज्ञातीन् समानाध्यपितरं चोग्रशासनः ॥ निशि स्तिमितमूकायां मथुरायां जनाधिपः ७ वसुदेवं च देवाभं कंकचाहूय या
दवम् ॥ सत्यकंदारुकं चैव कंकावरजमेव च ८ भोजं वै तरणं चैव विकटं च महाबलम् ॥ भयशंखं च धर्मज्ञं विपथुं च पृथुश्रियम् ९ बभ्रुंदानप
तिं चैव कृतवर्माणमेव च ॥ भूरितेजसमक्षोऽयं भूरिश्रवसमेव च १० एतान्सयादवान्सर्वानाभाष्य शृणुतेति च ॥ उग्रसेनसुतो राजा प्रो
वाच मथुरेश्वरः ११ भवंतस्सर्वकार्यज्ञा वेदेषु परिनिष्ठिताः ॥ न्यायवृत्तांतकुशलास्त्रिवर्गस्य प्रवर्तकाः १२ कर्तव्यानां च कर्तारो लोकस्य
विबुधोपमाः ॥ तस्थिवांसो महावृत्ते निष्कंपा इव पर्वताः १३ अदंभवृत्तयस्सर्वे सर्वे गुरुकुलोपिताः ॥ राजमंत्रधरास्सर्वे सर्वे धनुषि पार
गाः १४ यशःप्रदीपा लोकानां वेदार्थानां विवक्षवः ॥ आश्रमाणां निसर्गज्ञा वर्णानां क्रमपारगाः १५

मपाशेन वद्धः सन् तस्थौ क्रीडितुमिति शेषः ॥ २५ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ७ ॥ द्वाविंशतितमेऽध्याये कंसेनाहूय यादवान् ॥ वसुदेवमधिक्षि
प्य अक्रूरः प्रेषितो व्रजं ॥ १ ॥ कृष्णमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्राप्ता रिष्टं प्राप्तमृत्युं अतएव विसंज्ञानिर्द्विद्रियाणि भूतात्मा जीवश्च यस्य ॥ ६ ॥ स्तिमितं निद्रयामूका
यामिव रात्रौ निःशब्दे काले इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ बभ्रुरेव दानपतिस्तमक्रूरं ॥ १० ॥ आभाष्य प्रत्येकं संबोध्य ॥ ११ ॥ १२ ॥ महावृत्ते महत्याचारे ॥ १३ ॥ १४ ॥ निसर्गज्ञाः स्वाभावि
ककर्मज्ञाः ॥ १५ ॥

सुनियतांशोभनानांविधीनां ॥१६॥ उदितोदितैःकथाप्रसंगेनउद्धटैः ॥१७॥ अंगिरसांअग्नीनां ॥ १८॥ व्यावर्तमानंभ्रश्यत् ॥ १९॥ २०॥ २१॥ शून्यस्यहृदयशून्य
स्य चारांधस्यचारचक्षुर्वर्जितस्य राजानश्चारचक्षुषइत्युक्तेः ममकारणात्तुमदीयात्प्रभावात्तुनंदगोपस्यगृहेवसुदेवस्यसुतोगोपितः ॥ २२॥ पूर्यमाणः पर्वणिअंबुदःसमुद्रः ॥

प्रवक्तारस्सुनियतानेतारोनयदर्शिनानाम् ॥ भेत्तारःपरराष्ट्राणांत्रातारश्शरणार्थिनानाम् १६ एवमक्षतचारित्रैश्श्रीमद्भिरुदितोदितैः ॥
द्यौरप्यनुगृहीतास्याद्भवद्भिःकिंपुनर्मही १७ ऋषीणामिववोवृत्तंप्रभावोमरुतामिव ॥ रुद्राणामिववःक्रोधोदीप्तिरंगिरसामिव १८
व्यावर्तमानंसुमहद्भवद्भिःख्यातकीर्तिभिः ॥ धृतंयदुकुलंवीरैर्भूतलंपर्वतैरिव १९ एवंभवत्सुयुक्तेषुममचित्तानुवर्तिषु ॥ वर्द्धमानोममा
नर्थोभवद्भिःकिमुपेक्षितः २० एषकृष्णइतिख्यातो नंदगोपसुतोव्रजे ॥ वर्द्धमानइवांभोधिर्मूलंनःपरिकृतंति २१ अनमात्यस्यशून्य
स्यचारांधस्यममैवतु ॥ कारणान्नंदगोपस्यससुतोगोपितोगृहे २२ उपेक्षितइवव्याधिःपूर्यमाणइवांबुदः ॥ नदन्मेघइवोष्णांतेसदुरा
त्माविवर्द्धते २३ तस्यनाहंगतिंजानेनयोगंनपराक्रमम् ॥ नंदगोपस्यभवनेजातस्याद्भुतकर्मणः २४ किंतद्भूतंसमुद्भूतंदेवापत्यं
नविद्महे ॥ अतिदेवैरमानुष्यैःकर्मभिस्सोनुमीयते २५ पूतनाशकुनीबाल्येशिशुनोत्तानशायिना ॥ स्तनपानेप्सुनापीताप्राणैस्सहदु
रासदा २६ यमुनायाद्गदेनागःकालियोदमितस्तथा ॥ रसातलचरोनीतःक्षणेनादर्शनंक्रदात् २७ नंदगोपसुतोयोगंकृत्वासपुनरुत्थि
तः ॥ धेनुकस्तालशिखरात्पातितोजीवितंविना २८ प्रलंबंयमृधेदेवानशेकुरतिवर्तितुम् ॥ बालेनमुष्टिनैकेनसहतःप्राकृतोयथा २९
वासवस्यात्सवंभंकत्वावर्षेवासवरोषजम् ॥ निर्जित्यगोगृहार्थायधृतोगोवर्द्धनोगिरिः ३० हतस्त्वरिष्टोबलवान्निश्शृंगश्चकृतोव्रजे ॥
अबालोबाल्यमास्थायरमतेशिशुलीलया ३१ प्रबंधःकर्मणामेवंतस्यगोव्रजवासिनः ॥ सन्निकृष्टंभयंचैवकेशिनोममचध्रुवम् ३२ भू
तपूर्वश्चमेमृत्युस्सततंपूर्वदैहिकः ॥ युद्धाकांक्षीचसयथातिष्ठतीहममाग्रतः ३३ कचगोपत्वमशुभंमानुष्यंमृत्युदुर्बलम् ॥ कचदेवप्रभा
वेनक्रीडितव्यंव्रजेमम ३४ अहोनीचेनवपुषाच्छादयित्वात्मनोवपुः ॥ कोप्येषरमतेदेवश्शमशानस्थइवानलः ३५ श्रूयतेहिपुराविष्णु
स्सुराणांकारणांतरे ॥ वामनेनतुरूपेणजहारपृथिवीमिमाम् ३६

॥ २३॥ गतितलं योगंवशीकरणोपायम् ॥ २४॥ देवैरपीतिदेवेभ्योप्याधिकइतिसोनुमीयते ॥ २५॥ २६॥ २७॥ योगंनागपाशबंधंकृत्वाछित्वा ॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१
प्रबंधः घटनाप्रकारः ॥ ३२॥ ३३॥ मृत्युदुर्बलंमृत्युयोगेनदुर्बलम् ॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥

३७ ॥ भवेनरुद्ररूपिणाविष्णुना तत्प्रसिद्धं ब्रह्मणो वरदानादभेद्यमासीत्तदित्यर्थः ॥ ३८ ॥ चालितइतिगुरुपुत्रेणकचेनभार्गवःशुक्रः चालितमृतसंजीविनींविद्यांकस्मैचिदपि
नदास्यामीत्येतस्मान्नियमात्प्रशंसितः कथमित्यतआह दार्दुरीमायांप्रविश्येति यथादार्दुरोमृत्वापुनःपुनरुत्तिष्ठति एवंकचोपिदानवेभ्योसकृन्मृत्युमासाद्यगुरुदरंप्रवेशितस्ततोगुरोः
सकाशात्विद्यांप्राप्यतद्गुरंभित्वापुनरुत्थितःमृतंचगुरुंपुनर्जीवितवान् ततस्तामेवदानवैःकृतांकचहत्यानिमितीकृत्यदानवेषुदेवोनववर्षेत्यर्थःएवंदानवानांविनाशःरुद्रद्वारात्रिपु

कृत्वाकेसरिणोरूपंविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ हतोहिरण्यकशिपुर्दानवानांपितामहः ३७ अचिंत्यरूपमास्थायश्वेतशैलस्यमूर्धनि ॥ भ
वेनचावितादैत्याःपुरातन्निपुरंघ्नता ३८ चालितोगुरुपुत्रेणभार्गवोंगिरसेनवै ॥ प्रविश्यदार्दुरीमायामनादृष्टिंचकारह ३९ अनंत
श्शाश्वतोदेवस्सहस्रशिरसोव्ययः ॥ वाराहरूपमास्थायप्रोज्जहारार्णवान्महीम् ४० अमृतेनिर्मितेपूर्वेविष्णुःस्त्रीरूपमास्थितः ॥ सुरा
णामसुराणांचयुद्धंचक्रेसुदारुणम् ४१ अमृतार्थेपुराचापिदेवदैत्यसमागमे ॥ दधारमंदरंविष्णुरकूपारइतिश्रुतिः ४२ वपुर्वामि
नमास्थायनंदनीयंपुराबलेः ॥ त्रिभिःक्रमैस्तुत्रील्लोकान्जहारत्रिदिवालयम् ४३ चतुर्धातेजसोभागंकृत्वादाशरथेगृहे ॥ सएव
रामसंज्ञोवैरावणंव्यनशत्तदा ४४ एवमेषनिकृत्यावैतत्तद्रूपमुपागतः ॥ साधयित्वात्मनःकार्यंसुराणामर्थसिद्धये ४५ तदेषनू
नंविष्णुर्वाशक्रोवामरुतांपतिः ॥ मत्साधनेच्छयाप्राप्तो नारदोमांप्रयुक्तवान् ४६ अत्रमेशंकतेबुद्धिर्वसुदेवंप्रतिध्रुवा ॥ अस्यबुद्धिविशे
षेणवयंकातरतांगताः ४७ अहांहिखट्वांगवनेनारदेनसमागतः ॥ द्वितीयंसहिमांविप्रःपुनरेवाब्रवीद्वचः ४८ यस्त्वयाहिकृतोय
त्नःकंसगर्भकृतेमहान् ॥ वसुदेवेनतेरात्रौतत्कर्मविफलीकृतम् ४९ दारिकायात्वयारात्रौशिलायांकंसपातिता ॥ तांयशोदासुतांवि
द्विकृष्णंचवसुदेवजम् ५० रात्रौव्यावर्तितावेतौगर्भौतववधायवै ॥ वसुदेवेनसंधायमित्ररूपेणशत्रुणा ५१ सातुकन्यायशोदा
याविंध्येपर्वतसत्तमे ॥ हत्वाशुंभनिशुंभौद्वौदानवौनगचारिणौ ५२ कृताभिषेकावरदाभूतसंघनिषेविता ॥ अर्च्यतेदस्युभिर्घो
रैर्महाबलिपशुप्रिया ५३ सुरापिशितपूर्णाभ्यांकुंभाभ्यामुपशोभिता ॥ मयूरांगदचित्रैश्चबर्हभारैर्विभूषिता ५४

रस्येवकचद्वाराप्यनेनैवकृतइतिभावः ॥ ३३ ॥ सहस्रशिरसइत्यदंतत्वमार्षम् ॥ ४० ॥ चक्रेकारितवान् ॥ ४१ ॥ अकूपारेसमुद्रेकच्छपोभूत्वेतिशेषः ॥ ४२ ॥ लोकान्
आक्रममाणस्त्रिदिवालयंस्वर्गजहार ॥ ४३ ॥ व्यनशत्विनाशितवान् ॥ ४४ ॥ निकृत्याछलेन ॥ ४५ ॥ मत्साधनेच्छयामद्वधेच्छया ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ द्वितीयंद्वितीयवारं
॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ भृंगारुःकनकपात्रंगडुकम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ महतांकर्मणांपूतनावधादीनांकारणहेतुम् द्वितीयइतिरामापेक्षयासोपिवसुदेवाज्जातइतिवासुदेवोभव
त्येव ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अनुबन्धेनकार्यानुरोधेन दारुणांदारुणोदकाम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ बांधवकाम्ययामित्रेच्छयामित्रकामेनेत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ह

हृष्टकुकुटसंनादंवनंवायसनादितम् ॥ मृगसंघैश्चसंपूर्णमविरुद्धैश्चपक्षिभिः ६५ सिंहव्याघ्रवराहाणांनादेनप्रतिनादितम् ॥ वृक्षगं
भीरनिबिडंकांतारैस्सर्वतोवृतम् ६६ दिव्यभृंगारुचमरैरादर्शैरुपशोभितम् ॥ देवतूर्यनिनादैश्चशतशःप्रतिनादितम् ६७ स्थानं
तस्यानगेविंध्येनिर्मितंस्वेनतेजसा ॥ रिपूणांत्रासजननीनित्यंतत्रमनोरमे ६८ वसतेपरमप्रीतादैवतैरपिपूजिता ॥ यस्त्वयंनं
दगोपस्यकृष्णइत्युच्यतेसुतः ६९ अत्रमेनारदःप्राहसुमहत्कर्मकारणम् ॥ द्वितीयोवसुदेवाद्देवासुदेवोभविष्यति ६० सहितेसहजो
मृत्युर्बांधवश्चभविष्यति ॥ सएववासुदेवोवैवसुदेवसुतोबली ॥ बांधवोधर्मतोमह्यंहृदयेनांतकोरिपुः ६१ यथाहिवायसोमार्घिपद्भ्यां
यस्यावतिष्ठति ॥ नेत्रेतुदतितस्यैववक्त्रेणामिषगृहिना ६२ वसुदेवस्तथैवायंसपुत्रज्ञातिबांधवः ॥ छिनत्तिमममूलानिभुंक्तेचममपा
श्वतः ६३ भ्रूणहत्यापिसंतार्यागोवधःस्त्रीवधोपिवा ॥ नकृतघ्नस्यलोकोस्तिबांधवस्यविशेषतः ६४ पतितानुगतंमार्गंनिषेवत्यचिरे
णसः ॥ यःकृतघ्नोनुबन्धेनप्रीतिंवहतिदारुणाम् ६५ नरकाध्युषितःपंथागंतव्यस्तेनदारुणः ॥ अपापेपापहृदयोयःपापमनु
तिष्ठति ६६ अहंवास्वजनश्लाघ्यस्सवाश्लाघ्यतरस्सुतः ॥ नियमैर्गुणवृत्तेनत्वयाबांधवकाम्यया ६७ हस्तिनांकलहेघोरेव
धमृच्छंतिर्वीरुधः ॥ युद्धव्युपरमेतेतुसहाश्रंतिमहावने ६८ बांधवानामपितथाभेदकालेसमुत्थिते ॥ बध्यतेयोंतरप्रेप्सुस्स्वजनोय
दिवेतरः ६९ कालस्त्वंहिविनाशायमयापुष्टोविजानता ॥ वसुदेवकुलस्यास्ययद्विरोधयसेभृशम् ७० अमर्षीवैरशीलश्चसदा
पापमतिशठः ॥ स्थानेयदुकुलंमूढशोचनीयंत्वयाकृतम् ७१ वसुदेववृथावृद्धयन्मयात्वंपुरस्कृतः ॥ श्वेतेनशिरसावृद्धोनैववर्षशती
भवेत् ७२ यस्यबुद्धिःपरिणतासंवृद्धतरोनृणाम् ॥ नतेनवृद्धोभवतियेनास्यपलितंशिरः ७३ त्वंचकर्कशशीलश्चबुद्ध्याचनबहु
श्रुतः ॥ केवलंवयसावृद्धोयथाशरदतोयदः ७४

स्तिनामिति यथाहस्तिनांकलहेवीरुधानेश्यांति नतुहस्तिनः एवंममचकृष्णस्यचकलहेवसुदेवादयएव नक्ष्यंति नत्वावामितिश्लोकद्वयस्यार्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ शठोमिथ्या
विनीतश्चशठोगूढापराधकृदितिकोशात् त्वयाकुलंयत्रशोचनीयंतत्स्थानेयुक्तमित्यर्थः ॥ ७१ ॥ हेवृद्धयत्रयतोमयात्वंपुरस्कृतोऽतोहंवृथाव्यर्थजन्मास्मीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

॥ ७५॥७६ ॥७७॥ मेमया ॥७८ ॥ जातश्वासौसंवृद्धश्च जातसंवृद्धः पितृष्वसुरिति पितृव्यसंबन्धिन्याः स्वसुरिति ॥७९॥ चक्रवर्तिनां यस्यमूर्धनि दृश्येत विना छत्रेण भूपतेः पद्मा
 नुकारिणी छाया तमाहुश्चक्रवर्तिनमित्युक्तलक्षणानां ॥ ८० ॥ ८१ ॥ जयोवास्त्विति शेषः उभयथा विलज्जया अवगुंठिता आच्छादितमुखाः यदूनां पुरुषायास्यंति एकेन कपटिना स
 किंचित्त्वं साधुजानीषेव सुदेववृथामते ॥ हते कंसे मम सुतो मथुरां पालयिष्यति ७५ छिन्नाशस्त्वं वृथा वृद्धो मिथ्या त्वेवं विचारितम् ॥ जिजी
 विषुर्न सोऽप्यस्ति यो वै तिष्ठेन्ममाग्रतः ७६ प्रहर्तुकामो विश्वस्ते यस्त्वं दुष्टेन चेतसा ॥ तत्ते प्रतिकरिष्ये हं पुत्रयोस्तव पश्यतः ७७ न मे
 वृद्धवधः कश्चिद्विजस्त्रीवध एव च ॥ कृतपूर्वः करिष्ये वा विशेषेण तु बांधवे ७८ इह त्वं जातसंवृद्धो मम पित्रा विवर्धितः ॥ पितृष्वसुश्च मे भर्ता
 यदूनां प्रथमो गुरुः ७९ कुले महति विख्यातः प्रथिते चक्रवर्तिनाम् ॥ गुर्वर्थं पूजितस्सद्भिर्महद्भिर्धर्मबुद्धिभिः ८० किं करिष्यामहे सर्वे
 सत्सु वक्तव्यतांगताः ॥ यदूनां यूथमुख्यस्य यस्य ते वृत्तमीदृशम् ८१ मद्बधो वा जयो वा थव सुदेवस्य दुर्नयैः ॥ सत्युयास्यंति पुरु
 षाय दूनामवगुंठिताः ८२ त्वया हि मद्बधो पायंतर्कमाणेन वै मृधे ॥ अविश्वास्यं कृतं कर्म वाच्याश्च यदवः कृताः ८३ अशाम्यं वैरमु
 त्पन्नं मम कृष्णस्य चोभयोः ॥ शांतिमेकतरे शांतिं गते यास्यंति यादवाः ८४ गच्छ दानपते क्षिप्रं ताविहानयितुं व्रजात् ॥ नंदगोपं च गो
 पांश्च करदान् मम शासनात् ८५ वाच्यश्च नंदगोपो वै करमादाय वार्षिकम् ॥ शीघ्रमागच्छ नगरं गोपैस्सह समन्वितः ८६ कृष्णसं
 कर्षणौ चैव वसुदेवसुताबुभौ ॥ द्रष्टुमिच्छति वै कंसस्स भृत्यस्स पुरोहितः ८७ एतौ युद्धविदौ रंगे कालनिर्माणयोधिनौ ॥ दृढौ च कृ
 तिनौ चैव शृणोमि व्यायतोद्यमौ ८८ अस्माकमपि मल्लौ द्वौ सज्जौ युद्धकृतौ त्सवौ ॥ ताभ्यां सहनियोत्स्येते तौ युद्धकुशलाबुभौ ८९ द्रष्ट
 व्यौ च मया वश्यं बालौ तावमरोपमौ ॥ पितृष्वसुस्सुतौ मुख्यौ व्रजवासौ वने चरौ ९० वक्तव्यं च व्रजे तस्मिन्समीपे व्रजवासिनाम् ॥ राजा
 धनुर्मखं नाम कारयिष्यति वै सुखी ९१ सन्निकृष्टे वने ते तु निवसंतु यथा सुखम् ॥ जनस्यामंत्रितस्यार्थे यथा स्यात्सर्वमव्ययम् ९२ पय
 सरस्पर्षिषश्चैव दध्ना दध्युत्तरस्य च ॥ यथा कामप्रदानाय भोज्याधि श्रयणाय च ९३

वेषुकपटित्वापवादप्रसंगादिति भावः ॥ ८२ ॥ तदेव ह त्वयेति वाच्यानिद्याः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ दानपते हे अकूर ॥ ८५ ॥ वाच्यस्त्वया वक्तव्यः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कालनिर्मा
 णयोधिनौ समयानुसारि युद्धकुशलौ व्यायतोद्यमौ दीर्घयत्नौ ॥ ८८ ॥ मल्लौ चाणूरमुष्टिकौ नियोत्स्येते युद्धं करिष्यतः ॥ ८९ ॥ पितृष्वसुरिति पितृव्यसंबन्धिन्याः स्वसुरिति ज्ञेयं
 कालभेदेन यथा श्रुतमेवास्तु ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ दध्युत्तरस्य दधि मंडस्य तक्रस्य वा भोज्याधि श्रयणाय च भोज्यं पायसवदनं कर्तुं यत्र अधिश्रयणं क्षीरस्य तस्मै ॥ ९३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ उपजतोभेदितः ॥ १८ ॥ सागराकारम् अतिगंभीरं आत्मानं मनः ॥ १९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ तस्मिन्नेवमुहूर्ते मध्यरात्रे ॥ १०३ ॥
॥ इति श्रीह. द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ त्रयोविंशेऽध्याये उग्रसेनपितामहः ॥ कंकः कंसं विनिर्भर्त्स्य हितमाहेति वर्ण्यते ॥ १ ॥ क्षिप्रमिति ॥ १ ॥ अंधकः कंकापर

अक्रूरगच्छशीघ्रं त्वं तावानय ममाज्ञया ॥ संकर्षणं च कृष्णं च द्रष्टुं कौतूहलं हि मे १४ तयोरागमने प्रीतिः परमामत्कृता भवेत् ॥ दृष्ट्वा तु
तौ महावीर्यौ तद्विधास्यामि यद्वितम् १५ शासनं यदि वा श्रुत्वाममतौ परिभाषितम् ॥ नागच्छेतां यथा कालं निग्राह्यावपितौ मम १६ सां
त्वमेव तु बालेषु प्रधानं प्रथमो नमः ॥ मधुरेणैव तौ मंदौ स्वयमेवानया शुभे १७ अक्रूरकुरु मे प्रीतिमेतां परमदुर्लभाम् ॥ यदि वानोपज
तोऽसि वसुदेवेन सुव्रत १८ तथा कर्तव्यमेतद्विद्यथा तात गमिष्यतः ॥ एवमाक्षिप्यमाणोऽपि वसुदेवो वसूपमः ॥ सागराकारमात्मा
नं निष्प्रकंपमधारयत् १९ वाक्शल्यैस्ताड्यमानस्तुकं सेनादीर्घदर्शिना ॥ क्षमां मनसि संधाय नोत्तरं प्रत्यभाषत १०० ये तु तं
ददृशुस्तत्राक्षिप्यमाणमनेकधा ॥ धिग्धिगित्यसकृत्ते वैशनैरुचुरवाङ्मुखाः १०१ अक्रूरस्तु महातेजा जानन्दिव्येन चक्षुषा ॥ जलं
दृष्ट्वेव तृषितः प्रेषितः प्रीतिमान् भूत् १०२ तस्मिन्नेवमुहूर्ते तु मथुरायास्स निर्ययौ ॥ प्रीतिमान् पुंडरीकाक्षं द्रष्टुं दानपतिरुस्वयम् १०३
॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हारिवंशे विष्णुपर्वणि अक्रूरप्रस्थानं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्षिप्रं यदुवृ
षं दृष्ट्वा सर्वे ते यदुपुंगवाः ॥ निपीड्य श्रवणान् हस्तैर्मै निरेतंगता युषम् १ अंधको नु द्विग्नमना धैर्यादिविकृतं वचः ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठस्स
माजे कंसमोजसा २ अश्लाघ्यो मे मतः पुत्रतवायं वाक्परिश्रमः ॥ अयुक्तो गर्हितस्सद्भिर्बाधवेषु विशेषतः ३ अयादवो यदि भवान् शृणु
तावद्यदुच्यते ॥ नहि त्वां यादवं वीरबलात् कुर्वंति यादवाः ४ अश्लाघ्या वृष्णयः पुत्रयेषां त्वमनुशासिता ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा विनिवृत्तः स्व
यंसकृत् ५ भोजो वा यादवो वासिकं सो वासियथा तथा ॥ सहजं ते शिरस्तात जटीमुंडोऽपि वा भव ६ उग्रसेनस्त्वयं शोच्यो योऽस्माकं कुलपां
सनः ॥ दुर्जातीयेन येन त्वमीदृशो जनितः सुतः ७ न चात्मनो गुणां स्तात प्रवदंति मनोषिणः ॥ परेणोक्ता गुणा गौण्यं यांति वेदार्थसंमिताः ८

नामा उग्रसेनस्य पितामह इति प्राञ्चः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ इक्ष्वाकुवंशजो असमंजाः यथा प्रजापीडकः सकृद्विनिवृत्तो जातः स एव त्वं पुनर्जात इत्यर्थः ॥ ५ ॥ सहजं अवि
कृतं ते तव शिरः उत्तमांगं वृद्धकुंडलं जटीमुंड इति लक्षणयामूर्धन्यान् बध्वोपच्छिधिवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ गौण्यं साफल्यं ॥ ८ ॥

१ महतां पुत्र इति तु मुद्रितपूर्वपुस्तक एव पाठः ।

॥ १ ॥ असाधुमद्भिः निंदादियुक्तैः विवृतः स्पष्टोक्तः ॥ १० ॥ ११ ॥ अंतर्गतानूयोगबलार्जितानपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ जात्यां
हि उत्पत्तावेव त्वया जातवैरेण चेतसा कृष्णः संकर्षणश्च धृतः ताभ्यां च त्वमपि तथैव जातवैरेण चेतसा धृत इति त्वमेव बालमः प्रथमो परार्थी इत्यर्थः ॥ २१ ॥ उद्धूतानि अति कांपितानि ॥ २२
॥ २३ ॥ २४ ॥ एष इति सर्वतोभद्रचक्रे कंसस्य जन्मनक्षत्रं मृगशिरः ततो दशमं चित्रातस्यैव नक्षत्रं तत्र घोरो ग्रहः राहुः क्रूरोस्ति कुजश्च वक्रो भूयतत्रैवागतोस्ति ताभ्यां कर्म

पृथिव्यां यदुवंशो यं निंदनीयो महीक्षिताम् ॥ बालः कुलांतकृन्मूढो येषां त्वमनुशासिता १ असाधुमद्भिर्वाक्यैश्च त्वया साध्विति भाषितैः ॥
न चाप्यासादितं कार्यमात्मा च विवृतः कृतः १० गुरोरनवलितस्य मान्यस्य महतामपि ॥ क्षेपणं कः शुभं मन्ये द्विजस्येव वधे कृते ११ मा
न्याश्चैवाभिगम्याश्च वृद्धास्तातयथाग्नयः ॥ क्रोधो हितेषां प्रदहल्लोकानंतर्गतानपि १२ बुधेन तातदांतेन नित्यमभ्युच्छितात्मना ॥ ध
र्मस्य गतिरन्वेष्ट्यामत्स्यस्य गतिरपि स्वव १३ केवलं त्वंतु दर्पेण वृद्धान्निसमानिह ॥ वाचा तु दसि मर्मद्वया अमंत्रोक्ता यथाहुतिः १४ व
सुदेवं च पुत्रार्थे यदि मं परिगर्हसि ॥ तत्र मिथ्या प्रलापं ते निंदामि कृपणं वचः १५ दारुणे च पिता पुत्रे नैव दारुणतां व्रजेत् ॥ पुत्रार्थे ह्यापदः
कष्टाः पितरः प्राप्नुवंति हि १६ छादितो वसुदेवेन यदि पुत्रश्शिशुस्तदा ॥ मन्यसे यद्यकर्तव्यं तत्पृच्छ पितरं स्वकम् १७ गर्हता वसुदेवं च यदु
वंशं च निंदता ॥ त्वया यादवपुत्राणां वैरजं विषमर्जितम् १८ अकर्तव्यं यदि कृतं वसुदेवेन पुत्रजम् ॥ किमर्थमुग्रसेनेन शिशुस्त्वं न विनाशितः
१९ पुत्रास्मोनरकात्पुत्रो यस्मात्त्राता पितृस्तदा ॥ तस्माद्भुवंति पुत्रेति पुत्रं धर्मविदो जनाः २० जात्या हि यादवः कृष्णरसचसं कर्षणो युवा ॥
त्वं चापि विधृतस्ताभ्यां जातवैरेण चेतसा २१ उद्धूतानीह सर्वेषां यदूनां हृदयानि वै ॥ वसुदेवे त्वया क्षिप्ते वासुदेवे च कोपिते २२ कृष्णे च भ
वतो द्वेष्ट्येव सुदेवविगर्हणात् ॥ शंसंति चेमानि भयं निमित्तान्यशुभानि ते २३ सर्पाणां दर्शनं तीव्रं दुःस्वप्नानां निशाक्षये ॥ पुण्या विधव्यं शं
सीनिकारणैरनुमीमहे २४ एष घोरो ग्रहः स्वातिमुल्लिखन् खेगभस्तिभिः ॥ वक्रमंगारकश्चक्रे चित्रायां घोरदर्शनः २५ बुधेन पश्चिमा
संध्यायां घातघोरेण तेजसा ॥ वैश्वानरपथे शुक्रो ह्यतिचारं च चारह २६

भंव्याप्यजन्मभं विद्धमिति तव जीवनाथो यत्नः सर्वो निष्फलो भविष्यति देहश्च न क्षयतीति भावः ॥ २५ ॥ एवं पश्चिमायामुदितो बुधोऽपि राज्यभंगकृदित्याह बुधेनेति अतिचारं सूर्यमुल्लं
घ्यगमनं यथा च बुधसूर्यशुक्राणां अत्यंतं पृथग्दर्शनं महतेनाशाय भवतीति भावः ॥ २६ ॥

केतुनापुच्छेनधूमकेतोरुत्पातविशेषस्यभरण्यादीनीति कंसस्यजन्मकर्मभेधूमकेतुनातृतीयेनउपग्रहेणापिविद्वेइत्यर्थः नानुयांतिनिशाकरमित्यनेनचित्रास्थेराहौचित्रातः उत्तराणि त्रयोदशनक्षत्राणि जीवपक्षेसतिपूर्वाणित्रयोदशनक्षत्राणि मृत्युपक्षेपतितानि अतस्तत्रत्यःचंद्रोपिनतैर्नक्षत्रैरुत्तमफलकरत्वेनानुगम्यतइत्यर्थः ॥ २७ ॥ परिघोरत्रिमंडलेतिर्य ग्वृत्तिर्दंडः बाधतिबाधते ॥ २८ ॥ पर्येतिपरिक्रामति वाशतीशब्दंकुर्वाणा ॥ २९ ॥ अपर्वणिअकांडेअकस्मादितियावत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ देवताःदेवताप्रतिमाः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

केतुनाधूमकेतोस्तुनक्षत्राणित्रयोदश ॥ भरण्यादीनिभिन्नाभिनानुयांतिनिशाकरम् २७ प्राक्संध्यापरिघग्रस्ताभाभिर्बाधतिभास्क रम् ॥ प्रतिलोमंचयांत्येवव्याहरंतोमृगद्विजाः २८ शिवाश्मशानान्निष्क्रम्यनिश्श्वासांगारवर्षिणी ॥ उभेसंध्येपुरीघोरापर्येतिबहुवा शती २९ उल्कानिर्घातनादेनपपातधरणीतले ॥ चलत्यपर्वणिमहीगिरीणांशिखराणिच ३० ग्रस्तःस्वर्भानुनासूर्योदिवानक्तमजाय त ॥ धूमोत्पातैर्दिशोव्याप्ताःशुष्काशनिसमाहताः ३१ प्रस्त्रवंतिघनारक्तंसाशनस्तनयित्नवः ॥ चलितादेवताःस्थानात्त्यजंतिविहगा नगान् ३२ यानिराजविनाशायदैवज्ञाःकथयंतिह ॥ तानिसर्वाणिपश्यामोनिमित्तान्यशुभानिवै ३३ तंचापिस्वजनद्वेषीराजधर्मपरा ड्मुखः ॥ अनिमित्तागतक्रोधस्सन्निकृष्टभयोह्यसि ३४ यस्त्वंदेवोपमंवृद्धंवसुदेवंवसूपमम् ॥ मोहात्क्षिपसिदुर्बुद्धेकुतस्तेशांतिरात्म नः ३५ त्वद्गतोयोहिनस्त्रेहस्तंत्यजामोद्यवैवयम् ॥ अहितंस्वस्यवंशस्यनत्वांक्षणमुपास्महे ३६ सहिदानपतिर्धन्योयोद्रक्ष्यतिवने गतम् ॥ पुंडरीकविशालाक्षंकृष्णमक्लिष्टकारिणम् ३७ छिन्नमूलोह्ययंवंशोयदूनांत्वत्कृतेकृतः ॥ कृष्णोज्ञातीन्समानाध्यससंधानं करिष्यति ३८ क्षांतमेवतवानेनवसुदेवेनधीमता ॥ कालस्सम्यक्परिज्ञातोब्रूहित्वंयद्यदिच्छसिं ३९ मह्यंतुरोचतेकंसवसुदेवसहायवा न् ॥ गच्छकृष्णस्यनिलयंसंधिस्तेनचरोचताम् ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशोविष्णुपर्वणिअंधकवचनंनामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अंधकस्यवचश्श्रुत्वाकंसस्संरक्तलोचनः ॥ नकिंचिदब्रवीत्क्रोधाद्विवेशस्वंनिकेतनम् ॥ १ ॥

३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ त्वत्कृतेत्वदर्थत्वयैवेत्यर्थः संधानंइतस्ततोविप्रकीर्णानांयादवानामानयनेनएकीकरणम् ॥ ३८ ॥ कालेनसम्यक्परिगतंनष्टंज्ञानंयस्यसः कालः सम्यक्परिज्ञातः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ चतुर्विंशोत्वथाध्यायेअक्रूरागमनात्पुरा केशिनोह यरूपस्यकृष्णाच्चवधउच्यते ॥ १ ॥ अंधकस्येति ॥ १ ॥

॥२॥ ३॥ ४॥ प्रागेवअक्रूरप्रेषणात्केशिनः निकटेइतिशेषः ॥ ५॥ ६॥ वाजिरूपोदैत्यः ॥ ७॥ निरवग्रहः उच्छृङ्खलः ॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ ईरिणंशून्यम् ॥ १२॥ १३॥
 तेचसर्वेयथावेशमयादवाश्रुतविस्तराः ॥ जग्मुर्विगतसंकल्पाःकंसवैकृतशंसिनः २ अक्रूरोपियथाज्ञप्तःकृष्णदर्शनलालसः ॥ जगामर
 थमुख्येनमनसातुल्यगामिना ३ कृष्णस्यापिनिमित्तानिशुभान्यंगगतानिवै ॥ पितृतुल्येनशंसंतिबांधवेनसमागमम् ४ प्रागेवचन
 रेंद्रंणमाथुरेणौग्रसेनिना ॥ केशिनःप्रेषितोदूतोवधायोपेद्रकारणात् ५ सचदूतवचश्रुत्वाकेशीक्लेशकरोनृणाम् ॥ वृंदावनगतो
 गोपान्बाधतेस्मदुरासदः ६ मानुषंमांसमश्नानःक्रुद्धोदुष्टपराक्रमः ॥ दुर्दातोवाजिदैत्योसावकरोत्कदनंमहत् ७ निघ्नन्गावैसगो
 पालागवांपिशितभोजनः ॥ दुर्मदःकामचारीचसकेशीनिरवग्रहः ८ तदरण्यंश्मशानाभंनृणांमांसास्थिभिर्वृतम् ॥ यत्रास्तेसहिदु
 ष्टात्माकेशीतुरगदानवः ९ खुरैर्दारयतेभूमिवेगेनारुजतेद्रुमान् ॥ हेषितैःस्पृद्धैतेवायुंष्ठुतैर्लघयतेनभः १० अतिप्रवृद्धोमत्तश्चदुष्टो
 श्वोवनगोचरः ॥ आकंपितसटोरौद्रःकंसस्यचरितानुगः ११ ईरिणंतद्वनंसर्वतेनासीत्पापकर्मणा ॥ कृतंतुरगदैत्येनसर्वान्गोपान्जिघां
 सता १२ तेनदुष्टप्रचारेणदूषितंतद्वनंमहत् ॥ ननृभिर्गोधनैर्वापिसेव्यतेवनवृत्तिभिः १३ निःसंपातःकृतःपंथास्तेनतद्विषयाश्रयः ॥
 मदाच्चलितवृत्तेननृमांसान्यश्नताभृशम् १४ नृशब्दानुसरःक्रुद्धस्सकदाचिद्वनागमे ॥ जगामघोषसंवासंचोदितःकालधर्मणा १५ तं
 दृष्ट्वादुद्रुवुर्गोपाःस्त्रियश्चशिशुभिस्सह ॥ क्रंदमानाजगन्नाथंकृष्णंनाथमुपाश्रिताः १६ तासांरुदितशब्देनगोपानांक्रंदितेनच ॥ दत्त्वा
 भयंतुकृष्णोवैकेशिनंसोभिदुद्रुवे १७ केशीचाप्युन्नतग्रीवःप्रकाशदशनेक्षणः ॥ हेषमाणोजवोदग्रो गोविंदाभिमुखोययौ १८ तमापतं
 तंसंप्रेक्ष्यकेशिनंहयदानवम् ॥ प्रत्युज्जगामगोविंदस्तोयदश्शशिनंयथा १९ केशिनस्तुतमभ्याशेदृष्ट्वाकृष्णमवस्थितम् ॥ मनु
 ष्यबुद्धयोगोपाःकृष्णमूचुर्हितैषिणः २० कृष्णतातनखल्वेषसहसातेहयाधमः ॥ उपसर्प्योभवान्बालःपापश्चैषदुरासदः २१ एषकंस
 स्यसहजःप्राणस्तातबहिश्चरः ॥ उत्तमश्चहयेंद्राणांदानवोप्रतिमोयुधि २२ त्रासनस्सर्वभूतानांतुरगाणांमहाबलः ॥ अवध्यस्सर्व
 भूतानांप्रथमःपापकर्मणाम् २३ गोपानांतद्वचश्रुत्वावदतांमधुसूदनः ॥ केशिनासहयुद्धायमतिचक्रेरिसूदनः २४ ततस्सव्यंदक्षिणं
 चमंडलंसपरिभ्रमन् ॥ पद्मचामुभाभ्यांसहयःक्रोधेनारुजतेद्रुमान् २५

निःसंपातः अगम्यः ॥ १४॥ नृशब्दानुसरः मनुष्यशब्दानुसारी कालधर्मणामृत्युना ॥ १५॥ १६॥ १७॥ जवोदग्रः उग्रः ॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥

वलयाललाटस्थाः क्रोधजंक्रोधात्प्रास्विन्नम् ॥ २६ ॥ रजसाखुरोद्धूतेनवृत्तंमिश्रंफेनं अयथेतिव्योम्नोविशेषणं असुषिरेगाढेनरजसाव्याप्तेइत्यर्थः नीहारंअवश्यायंएतेनायंमंत्र उपवृंहितः नताअर्वारेणुककाटोअश्रुतेनसंस्कृतत्रमुपयंतिताअभि उरुगायमभयंतस्यताअनुगावोमर्तस्यविचरंतियज्वनइति ताःगाअर्वाअश्वरूपीअसुरः रेणुककटितिअति शयेनवर्षतितेनवाआवृणोतिविश्वमितिरेणुककाटः कटेवर्षावरणयोरित्यस्मात्पङ्क्तुकिधञ् नअश्रुतेनव्याप्नोति संस्कृतःसंस्कारोदाहच्छेदौषधपानादिस्तेनत्रायतइतिसंस्कृतत्रो

मुखेलंबसटेचास्यस्कंधेकेशघनावृते ॥ वलयोभ्रतरंगाभाःसुस्रुवुःक्रोधजंजलम् २६ सफेनंवक्रजंचैवववर्षरजसावृतम् ॥ हिमकालेऽयथा व्योम्निनीहारमिवचंद्रमाः २७ गोविंदमरविंदाक्षंहेषितोद्धारशीकरैः ॥ सफेनैर्वक्रनिर्गीर्णैःप्रोक्षयामासभारत २८ खुरोद्धूतावसिक्तेन मधुकक्षोदपांडुना ॥ रजसासहयःकृष्णंचकारारुणमूर्धजम् २९ छुतवर्लितपादस्तुतक्षमाणोधरांखुरैः ॥ दंतान्निर्दशमानस्तुकेशीकृ ष्णमुपाद्रवत् ३० ससंसक्तस्तुकृष्णेनकेशीतुरगसत्तमः ॥ पूर्वाभ्यांचरणाभ्यांवैकृष्णंवक्षस्यताडयत् ३१ पुनःपुनस्सचबलीप्राहिणो त्पार्श्वतःखुरान् ॥ कृष्णस्यदानवोघोरंप्रहारममितौजसः ३२ वक्रेणचास्यघोरेणतीक्ष्णदंष्ट्रायुधेनवै ॥ अदशद्वाहुशिखरंकृष्णस्यरु षितोहयः ३३ सलंबकेसरसटःकृष्णेनसहसंगतः ॥ रराजकेशीमेघेनसंसक्तःखड्वांशुमान् ३४ उरस्तस्योरसाहंतुमियेषबलवान्ह यः ॥ वेगेनवासुदेवस्यक्रोधाद्विगुणविक्रमः ३५ तस्योत्सिक्तस्यबलवान्कृष्णोप्यमितविक्रमः ॥ बाहुमाभोगिनंकृत्वामुखेक्रुद्धस्स मादधत् ३६ सतंबाहुमशक्तोवैखादितुंभेतुमेवच ॥ दशनैर्मूलनिर्मुक्तैस्सफेनंरुधिरंवमन् ३७ विपाटिताभ्यामोष्ठाभ्यांकटाभ्यांविद लीकृतः ॥ अक्षिणीविकृतेचक्रेविसृतेमुक्तबंधने ३८ निरस्तहनुराविष्टशोणिताक्तविलोचनः ॥ उत्कर्णोनष्टचेतास्तुसकेशीबद्धचेष्टत ३९ उत्पतन्नसकृत्पादैश्शकृन्मूत्रंसमुत्सृजन् ॥ खिन्नांगरोमाश्रांतस्तुनिर्यत्नचरणोभवत् ४० केशीवक्रविलग्नस्तुकृष्णबाहुरशोभत ॥ व्या भुग्नइवधर्मातेचंद्रार्धकिरणैर्धनः ४१

वैद्यस्तंप्रत्यपितागावःनअभ्युपयंति निर्वाधितत्वात् यतस्ताः गावःमर्तस्ययज्वनः नंदादेःसंबन्धिन्यः अभयंउरुगायंमहाकीर्तिअनुलक्षीकृत्यचरंतीतिमंत्रार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ खुरोद्धूतंचतदवसिक्तंव्याप्तंतेनमधुकक्षोदोमधुयाष्टिचूर्णतद्वत्पांडुनारजसा ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आभोगिनं अतिवृद्धम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कटाभ्यांगंडाभ्यां ॥ ३८ ॥ उत्कर्णःऊर्ध्वकर्णः उत्क्षिप्तइतिवा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ व्याभुग्नइववक्रेणमंडलेनवेष्टितार्द्धइत्यर्थः ॥ ४१ ॥

अवनतोमंदतेजाः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ स्वायतंअतिपुष्टं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ पशोर्महिषरूपस्य ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

केशीचकृष्णसंसक्तश्शांतगात्रोव्यरोचत ॥ प्रभातावनतश्चंद्रश्शांतोमेरुमिवाश्रितः ४२ तस्यकृष्णभुजोद्भूताःकेशिनोदशनामुखात् ॥
पेतुश्शरदिनिस्तोयास्सिताभ्रावयवाइव ४३ सतुकेशीभृशंश्रांतःकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ स्वभुजंस्वायतंकृत्वापाटितोबलवत्तदा ४४
सपाटितोभुजेनाजौकृष्णेनविकृताननः ॥ केशीनदन्महानादंदानवोव्यथितस्तदा ४५ विधूर्णमानस्त्रस्तांगोमुखाद्बुधिरमुद्वमन् ॥
भृशंव्यंगीकृतवपुर्निकृताद्धइवाचलः ४६ व्यादितास्योमहारौद्रस्सोसुरःकृष्णबाहुना ॥ निपपातयथाकृतोनागोहिद्विदंलीकृतः ४७
बाहुनाकृतदेहस्यकेशिनोरूपमाबभौ ॥ पशोरिवमहाघोरंनिहतस्यपिनाकिना ४८ द्विपादपृष्ठपुच्छार्द्धेश्रवणैकाक्षिनासिके ॥ केशि
नस्तद्विधाभूतेद्वेचार्द्धेरेजतुःक्षितौ ४९ केशिदंतक्षतस्यापिकृष्णस्यशुभुभेभुजः ॥ वृद्धस्सालइवारण्येगजेंद्रदशनांकितः ५० तंह
त्वाकेशिनंयुद्धेकल्पयित्वाचभागशः ॥ कृष्णःपद्मपलाशाक्षोहसंस्तत्रैवतस्थिवान् ५१ तंहतंकेशिनंदृष्ट्वागोपागोपस्त्रियस्तथा ॥ बभू
वुर्मुदितास्सर्वेहतविघ्नागतकृमाः ५२ दामोदरंतुश्रीमंतंयथास्थानंयथावयः ॥ अभ्यनंदन्प्रियैर्वाक्यैःपूजयंतःपुनःपुनः ५३ ॥ गोपाऊ
चुः ॥ अहोतातकृतंकर्महतोयंलोककंटकः ॥ दैत्यःक्षितिचरःकृष्णहयरूपंसमास्थितः ५४ कृतंवृंदावनंक्षेमंसेव्यंनृमृगपक्षिणाम् ॥
घ्नतापापमिमंतातकेशिनंहयदानवम् ५५ हतानोबहवोगोपागावोवत्सेषुवत्सलाः ॥ नैकेचान्येजनपदाहतानेनदुरात्मना ५६ एषसं
वर्तकंकर्तुमुद्यतःखलुपापकृत् ॥ नृलोकंनिर्नरंकृत्वाचर्तुकामोयथासुखम् ५७ नैतस्यप्रमुखेस्थातुंकश्चिच्छक्तोजिजीविषुः ॥ अपिदे
वसमूहेषुकिंपुनःपृथिवीतले ५८ अथाहंतर्हितोविप्रो नारदःखगमोमुनिः ॥ प्रीतोस्मिन्विष्णोर्देवेशकृष्णकृष्णेतिचाब्रवीत् ५९
॥ नारदउवाच ॥ ॥ यदिदंदुष्करंकर्मकृत्केशिजिघांसया ॥ त्वय्येवकेवलंयुक्तंत्रिदिवंत्र्यंबकस्यवा ६० अहंयुद्धोत्सुकस्तातत्वंद्रते
नांतरात्मना ॥ इदंनरहयंयुद्धंद्रष्टुंस्वर्गादिहगतः ६१ पूतनानिधनादीनिकर्माणितवदृष्टवान् ॥ अहंत्वनेनगोविंदकर्मणापरितोषितः
६२ हयादस्मान्महेंद्रोपिबिभेतिबलसूदनः ॥ कुर्वाणाच्चवपुर्घोरंकेशिनोदुष्टचेतसः ६३

॥ ५५ ॥ हताअनेनेतिच्छेदः संधिरार्षः ॥ ५६ ॥ संवत्सकंप्रलयं ॥ ५७ ॥ ५८ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

१ कदलीकृतः इति पाठान्तरम् । २ तद्भक्तेन इति पाठान्तरम् ।

॥ ६४ ॥ केशिनंवातिहिनस्तीतिकेशवः मत्वर्थीयलोपअ ॥ ६५ ॥ कृत्यशेषंकंसवधादि ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अभ्याशेसमीपे ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अभितःसर्वतः ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ एषमेइतिसंदेशज्ञापकंवाक्यंश्रुतिभिः रुक्मपिइतःप्रभृतिख्यातिमेप्यति श्रुतयश्च अहश्चकृष्णमहरर्जुनंचविवर्ततेरजसीवेद्याभिः वैश्वानरोजायमानो
 नराजावातिरज्ज्योतिषाग्निस्तमांसीत्याद्याः अहःयुद्धयज्ञः कं गंअनुएकः विवर्ततेविशेषेणजायते तथाअर्जुनंअनुअहर्विवर्तते एकश्चकारोन्वाचये अपरःसमुच्चये तेनकृष्णार्जु
 नाभ्यांविभज्यसमुच्चित्यवाक्रियमाणौद्वौयुद्धयज्ञौविवर्ततेइतः ॥ उभेअप्यहनीरजसीरजोगुणकार्येवेद्याभिःलब्धुयोग्याभिःश्रीभिर्हेतुभूताभिः लक्ष्म्यर्थयुद्धानिजायंतइत्यर्थः ताभ्यां

यत्त्वयापाटितोदेहोभुजेनायतपर्वणा ॥ एषमृत्युरंतायविहितोविश्वयोनिना ६४ यस्मात्त्वयाहतःकेशीतस्मान्मच्छासनंशृणु ॥
 केशवोनामनाम्नात्वंख्यातोलोकेभविष्यसि ६५ स्वस्त्यस्तुभवतोलोकेसाधुयाम्यहमाशुगः ॥ कृत्यशेषंचतेकार्यंशक्तस्त्वमसिमाचि
 रम् ६६ त्वयिकार्यांतरगतेनराइवदिवौक ॥ ॥ विडंबयंतःक्रीडंतिलीलांत्वद्वलमाश्रिताः ६७ अभ्याशेवर्ततेकालोभारतस्याहवोदधेः ॥
 हस्तप्राप्तानियुद्धानिराज्ञांत्रिदिवगामिनाम् ६८ पंथानश्शोधिताव्योम्निविमानारोहणोर्ध्वगाः ॥ अवकाशाविभज्यंतेशक्रलोकेमही
 क्षिताम् ६९ उग्रसेनसुतेशांतेपदस्थेत्वयिकेशव ॥ अभितस्तन्महद्युद्धंभविष्यतिमहीक्षिताम् ७० त्वांचाप्रतिमकर्माणंसंश्रयिष्यं
 तिपांडवाः ॥ भेदकालनरेंद्राणांपक्षग्राहोभविष्यसि ७१ त्वयिराजासनस्थेहिराजश्रियमनुत्तमाम् ॥ शुभांत्यक्ष्यंतिराजानस्त्वत्प्र
 भावान्नसंशयः ७२ एषमेकृष्णसंदेशश्रुतिभिःख्यातिमेप्यति ॥ देवतानांदिविस्थानांजगतश्चजगत्पते ७३ दृष्टंमेभवतःकर्मदृष्ट
 श्रासिमयाप्रभो ॥ कंसेभूयस्समेप्यामिसाधितेसाधुयाम्यहम् ७४ एवमुक्त्वातुसतदानारदःखंजगामह ॥ नारदस्यवचश्श्रुत्वा
 देवसंगीतयोनिनः ७५ तथेतिससमाभाष्यपुनर्गोपान्तस्मासदत् ॥ गोपाःकृष्णंसमासाद्यविविशुर्व्रजमेवह ७६ ॥ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिकेशिवधेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥

चसहायाभ्यांवैश्वानरोविश्वेषांनृणांइष्टफलप्रापकोधर्मःस्वयमदृष्टरूपोपिजायमानआविर्भवन्वाशब्दइवार्थे राजाजायमानःसन्तमांसिअधर्मरूपाणिअसुरांधकाराणिअवातिरत्
 तिरस्कृतवान् केनअग्निज्योतिषे अग्निनाज्योतिषेत्यर्थः खांडवदाहेअग्निनादत्तेचक्रगांडीवेतद्रूपेणज्योतिषेतिभावः ॥ ७३ ॥ साधितेहते ॥ ७४ ॥ संगीतस्ययोनिर्गोर्धर्वशास्त्रं
 तद्वतःदिव्यसंगीतयोनिनः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ॥ इतिश्रीह० वि० टी० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥

पंचविंशेत्वथाध्यायेकृष्णस्मरणविह्वः ॥ नानाभिलाषआयातःसायंत्रजमितीर्यते ॥ १ ॥ अथास्तमिति ॥ १ ॥ सत्सुयाज्ञिकेषुप्रादुष्कृताग्निषुसायमग्निहोमार्थप्रकटीकृताग्निषु ॥ २
घोषवासिषुघोषगतेषुसुप्तेषुअव्यक्तशब्देषुकवालकादिषुइतिशेषः ॥ ३ ॥ शक्रगोपाह्वयामोदेइंद्रगोपानामातपतप्तानामत्यंतसुखकरे अभ्यासतस्करे स्वाधायनिवर्तके आसन्नांध
कारेवा ॥ ४ ॥ अधिश्रयणं अग्निहोत्रार्थस्यपयसोमौस्थापनं वन्यैःनीवाराद्यैःवैखानसैर्वानप्रस्थैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रकीर्णाविस्तृताःदामन्योर्दीर्घगोबंधनरज्जवोयैस्तेषु काल्यमानेबंध
नार्थनियम्यमाने ॥ ७ ॥ करीषेषु शुष्कगोमयचूर्णेषु ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ सौम्येदौश्वोभूतेमृगशिरसिचंद्रेउपस्थितेसति तद्विकंसस्यजन्मनक्षत्रं राहुकुजधूमकेतुभिश्चित्रास्थैः
प्रागुक्तीत्यासर्वतोभद्रचक्रेविद्धंसत्तुचंद्रयोगेमृत्युकरं तेनउदितेमृत्युयोगेसद्यः परेद्युःकालांतरेवामृत्युर्भवतीतिअभिप्रेत्य पुराणांतरेउक्तं रौद्रेतद्रजकंहत्वादित्येकंसोनिपातितइति

वैशंपायनउवाच ॥ अथास्तंगच्छतितदामंदरश्मौदिवाकरे ॥ संध्यारक्ततलेव्योम्निशशांकेपांडुमंडले १ नीडस्थेषुविहंगेषुसत्सुप्रादु
ष्कृताग्निषु ॥ ईषत्तमस्संवृतासुदिक्षुसर्वासुसर्वशः २ घोषवासिषुसुप्तेषुवाशंतीषुशिवासुच ॥ नक्तंचरेषुहृष्टेषुपिशिताशनकांक्षिषु ३
शक्रगोपाह्वयामोदेप्रदोषेभ्यासतस्करे ॥ संध्यामयीमिवगुहांसंप्रतिष्ठेदिवाकरे ४ अधिश्रयणवेलायांप्राप्तायांगृहमेधिनाम् ॥ वन्यैर्वै
खानसैर्मंत्रैर्हूयमानेहुताशने ५ उपावृत्तासुवैगोषुदुह्यमानासुचव्रजे ॥ असकृद्वाहरंतीषुबद्धवत्सासुधेनुषु ६ प्रकीर्णदामनीकेषुगा
स्तथैवाह्वयत्सुच ॥ सनिनादेषुगोपेषुकाल्यमानेचगोधने ७ करीषेषुप्रकृतेषुदीप्यमानेषुसर्वशः ॥ काष्ठभारानतस्कंधैर्गोपैरभ्यागते
स्तथा ८ किंचिदभ्युद्यतेसोमेमंदरश्मौविराजति ॥ ईषद्विगाहमानायांरजन्यांदिवसेगते ९ प्राप्तेदिनव्युपरमेप्रवृत्तेक्षणदामुखे ॥
भास्करेतेजसिगतेसौम्येतेजस्युपस्थिते १० अग्निहोत्राकुलेकालेसौम्येदौसमुपस्थिते ॥ अग्नीषोमात्मकेसंधौवर्तमानेजगन्मये ११
पश्चिमेनाग्निदीप्तेनपूर्वेणोत्पलवर्चसा ॥ दग्धाद्रिसदृशेव्योम्नि किंचित्तारागणाकुले १२ वयोभिर्वासमुशतांबंधुभिश्चसमागमम् ॥ शंस
द्भिस्स्यंदनेनाशुप्राप्तौदानपतिर्व्रजम् १३

संधिरत्रार्पःअग्नीषोमात्मकेरात्रौतयोरेवप्रकाशमानत्वात्संधौसंबंधेजगन्मयइतितयोरेवभोक्तृभोग्यात्मकत्वंदर्शितम् ॥ ११ ॥ पश्चिमेनपश्चिमतःअग्निवद्दीप्तेन पूर्वेणपूर्वतःउत्पल
वद्रक्तेनभागेन दग्धाद्रिसदृशेउभयतोदह्यमानाद्रितुल्ये सूर्यास्तस्यचंद्रोदयस्यचासन्नसमयत्वात् ॥ १२ ॥ वासंगृहं उशतांकामयमानानांपांथानांबंधुभिःसहसमागमंशंसद्भिर्वयो
भिःपक्षिभिःसहदानपतिरक्रूरोव्रजंप्राप्तः वेदेतु देवानादूतःपुरुषःप्रसूतोनागानोवोचतुसर्वतातेत्यादिः सदासुगःपितुमानस्तुपंथाइतिउद्रायोअश्यांसदनंपुरुक्षोरित्यक्रूरस्यमनो
रथोवर्णितःदेवानांकंसंहंतुकामानांकंसवागाद्यभिमानिनामग्न्यादीनामहंदूतोस्मिक्कृष्णंप्रतिगंतुंप्रस्थितोस्मिपुरुषःबहुप्रकारैःप्रसूतोनिस्तृष्टः कंसेननोस्मान्प्रतिअनागानूनिष्पापा

नू सर्वताता सर्वस्य विस्तारकर्ता हरिः वोचतु वदतु अस्माभिः सह संभाषणं करोतु तथा पंथाः अपि सदा सुगः सुगम्यः पितुमान् अजवान् अस्तु मार्गेऽप्यंतरायो मा भूदित्यर्थः पुरुक्षो बहूनां क्षयं कर्तुं सदनं गृहं अस्यां व्याप्नुयां उद्रायो उत्कटसंपदः इति मंत्रपदानामर्थः ॥ १३ ॥ सान्निध्यं स्थानम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रव्याहरत उक्तवान् उत्तानशायिनं कल्पांते बालं वटपत्रशायिनं श्रिया त्रैलोक्याक्रमणलक्ष्म्या वामनं वटुम् ॥ १८ ॥ अव्यक्तयौवनं वयः संधिगतम् ॥ १९ ॥ २० ॥ रहस्यात्मा औपनिषदः पुरुषः अग्र्यस्य प्रथमपूजादेः भाजनं पात्रं

प्रविशन्नेव प्रच्छसान्निध्यं केशवस्य सः ॥ रौहिणेयस्य चाक्रूरो नंदगोपस्य चासकृत् १४ सनंदगोपस्य गृहं वासाय विबुधोपमः ॥ अवतीर्य ततो यानात् प्रविवेश महाबलः १५ हर्षपूर्णं नवक्रेण साश्रुनेत्रेण चैव हि ॥ प्रविशन्नेव च द्वारिददर्शादोहने गवाम् १६ वत्समध्ये स्थितं कृष्णं सवत्समिव गोवृषम् ॥ सतंहर्षपरीतेन वचसा गद्गदेन वै १७ एहिकेशवता तेति प्रव्याहरत धर्मवित् ॥ उत्तानशायिनं दृष्ट्वा पुनर्दृष्ट्वा श्रिया वृतम् १८ अव्यक्तयौवनं कृष्णमक्रूरः प्रशशंसह ॥ अयं स पुंडरीकाक्षस्ति स हर्षाद्विलम्बितः १९ संपूर्णजलमेघाभः पर्वतप्रवराकृतिः ॥ मृधेष्वधर्षणीयेन स श्रीवत्सेन वक्षसा ॥ द्विषन्निधनदक्षाभ्यां भुजाभ्यां साधुभूषितः २० मूर्तिमान्सरहस्यात्मा जगतोऽग्र्यस्य भाजनम् ॥ गोपवेषधरो विष्णुरुदग्राग्र्यतनूरुहः २१ किरीटलाञ्छनेनापिशिरसाच्छत्रवर्चसा ॥ कुंडलोत्तमयोग्याभ्यां श्रवणाभ्यां विभूषितः २२ हारार्हेण च पीनेन सुविस्तीर्णेन वक्षसा ॥ द्वाभ्यां भुजाभ्यां वृत्ताभ्यां दीर्घाभ्यामुपशोभितः २३ स्त्रीसहस्रोपचर्येण वपुषामन्मथाधिना ॥ पीते वसानो वसने सोयं विष्णुस्सनातनः २४ धरण्याश्रयभूताभ्यां चरणाभ्यामरिदमः ॥ त्रैलोक्याक्रांतिभूताभ्यां भुवि पद्भ्यां व्यवस्थितः २५ रुचिराग्रकरश्चास्य चक्रांकित इवेक्षते ॥ द्वितीय उद्यतश्चापि गदासंयोगमिच्छति २६ अवतीर्णा भवायेह प्रथमं पदमात्मनः ॥ शोभते यभुवि श्रेष्ठस्त्रिदशानां धुरंधरः २७ अयं भविष्ये कथितो भविष्य कुशलैर्नरैः ॥ गोपालो यादवं वंशं क्षीणं विस्तारयिष्यति २८ तेजसा यादवाश्चास्य शतशोथसहस्रशः ॥ वंशमापूरयिष्यंति ह्योद्या इव महार्णवम् २९

उदग्राग्र्यतनूरुहः

धर्वाग्राः श्रेष्ठाश्च केशायस्य भक्तदर्शनमात्रेण रोमांचितगात्र इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ मन्मथाधिना मन्मथः आधीयतेऽस्मिन्निति तथा भूतेन यौवनपौगंडसंधिगतेनेत्यर्थः ॥ २४ ॥ धरणीति येन प्रागुक्तेन एकार्णवे उत्तानशायिना पादाग्रेणैव पृथ्वीधृता तथा वटुना पादाभ्यां क्रमणाभ्यां लोकांतरसहिता आक्रांता सा इदानीं तेन वयः संधिगतेन अस्मदादिनेव श्रियत इत्यत्यंतमाश्चर्यामित्यर्थः ॥ २५ ॥ अग्रकरोदक्षिणहस्तः द्वितीयो वामः ॥ २६ ॥ आत्मनो विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयास्यापादचतुष्टयवत् उत्पत्तिक्रमापेक्षया प्रथमं पदं निर्गुणं ब्रह्मेत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ जित्वात्रैलोक्यमितिशेषः ॥ ३३ ॥ प्रसृष्टस्यवैरस्यगाधः पारोयंशमकामादीनामन्योविरोधोऽस्मिन्प्राप्तेनश्यतीत्यर्थः अतएवायं प्रश्नोपनिषदिषड्भिः प्रश्नैः श्रुतः तत्पूर्वकंप्रतिपादितः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ७ ॥

अस्येदंशासनेसर्वजगत्स्थास्यतिशाश्वतम् ॥ निहतामित्रसामंतस्फीतंकृतयुगेतथा ३० अयमास्थायवसुधांस्थापयित्वाजगद्वशे ॥ राज्ञांभविष्यत्युपरिनचराजाभविष्यति ३१ नूनंत्रिभिःक्रमैर्जित्वायथानेनप्रभुःकृतः ॥ पुरापुरंदरोराजादेवतानांत्रिविष्टपे ३२ तथैववसुधांजित्वाजितपूर्वांत्रिभिःक्रमैः ॥ स्थापयिष्यतिराजानमुग्रसेनंनसंशयः ३३ प्रसृष्टवैरगाधोयंप्रश्नैश्चबहुभिश्श्रुतः ॥ ब्राह्मणैर्ब्रह्मवादैश्चपुराणोयंहिगीयते ३४ स्पृहणीयोहिलोकस्यभविष्यतिचकेशवः ॥ तथाह्यस्योत्थिताबुद्धिर्मानुष्यमुपजीवितुम् ३५ अहंत्वस्याद्यवसतिंपूजयिष्येयथाविधि ॥ विष्णुत्वंमनसाचैवपूजयिष्यामिमंत्रवत् ३६ यच्चज्ञातिपरिज्ञानंप्रादुर्भावश्चैवैतृषु ॥ अमानुषंवेद्मिचैनंयेचान्येदिव्यचक्षुषः ३७ सोहंकृष्णेनवैरात्रौसंमंत्र्यविदितात्मना ॥ सहानेनगमिष्यामिसत्रजोयदिमंस्यते ॥ ३८ एवंबहुविधंकृष्णंदृष्ट्वाहेत्वर्थकारणैः ॥ विवेशनंदगोपस्यकृष्णेनसहसंसदम् ३९ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिअक्रूरागमनंनामपंचविंशोऽध्यायः २५ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सनंदगोपस्यगृहंप्रविष्टस्सहकेशवः ॥ गोपवृद्धान्समानीयप्रोवाचामितदक्षिणः १ कृष्णंचैवाब्रवीत्प्रीत्यारौहिणेयेनसंगतम् ॥ श्वःपुरीमथुरांतातगमिष्यामसुखायवै २ यास्यंतिचत्रजास्सर्वेगोपालास्सपरिग्रहाः ॥ कंसाज्ञयासमुचितंकरमादायवार्षिकम् ३ समृद्धस्तत्रकंसस्यभविष्यतिधनुर्महः ॥ तंद्रक्ष्यथसमृद्धंचस्वजनैश्चसमेष्यथ ४ पितरंवसुदेवंचसततंदुःखभाजनम् ॥ दीनंपुत्रवधश्चांतंयुवामद्यसमेष्यथ ५ सततंपीडयमानंचकंसेनाशुभबुद्धिना ॥ दशांतेशोषितंवृद्धदुःखैरिशिथिलतांगतम् ६ कंसस्यभयसंत्रस्तंभवद्भ्यांचविनाकृतम् ॥ दह्यमानंदिवारात्रौसोत्कंठेनांतरात्मना ७ तांचद्रक्ष्यसिगोविंदपुत्रैरमृदितस्तनीम् ॥ देवकींदेवसंकाशांसीदंतींविहतप्रभाम् ८ पुत्रशोकेनशुष्यंतींत्वदर्शनपरायणाम् ॥ वियोगशोकसंतप्तांविवत्सामिवसौरभीम् ९

षड्विंशतितमेध्यायेसर्वगोपनिमंत्रणं ॥ दर्शनंवैष्णवंचांभस्यक्रूरस्येतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ सनंदगोपस्य अमितदक्षिणोदानपतिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ दशांतेवार्द्धक्येशोषितंक्षीणरक्तमांसं यतोवृद्धंजरग्रस्तम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ पुत्रैरमृदितस्तनीमितिकंसापराधंसंयोजातशिशुवधरूपंसूचयतिक्रोधोदीपनाय ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ जीवतोवाक्यकरणादणप्रतिकर्तव्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६

उपप्लुतेक्षणादीनांनित्यंमलिनवाससम् ॥ स्वभानुवदनग्रस्तांशशांकस्यप्रभामिव १० त्वदर्शनपरांनित्यंतवागमनकांक्षिणीम् ॥ त्व
त्प्रवृत्तेनशोकेनसीदंतीवैतपस्विनीम् ११ त्वत्प्रलापेष्वकुशलांतयाबाल्येवियोजिताम् ॥ अरूपज्ञांतवविभोवक्रस्यास्येदुवर्चसः ॥
१२ यदित्वांजनयित्वासादेवकीताततप्यते ॥ अपत्यार्थोनुकस्तस्यावरंह्येवानपत्यता १३ अपुत्राणांहिनारीणामेकशोकोविधीयते ॥
सपुत्रात्वफलेपुत्रेधिकप्रजातेनतप्यते १४ त्वंतुशक्रसमःपुत्रोयस्यास्त्वसदृशोगुणैः ॥ परेषामप्यभयदोनसाशोषितुमर्हति १५ वृ
द्धौतवांबपितरौपरभृत्यत्वमागतौ ॥ भर्त्सितौत्वत्कृतेनित्यंकंसेनाशुभबुद्धिना १६ यदितेदेवकीमान्यापृथिवीवात्मधारिणी ॥ तांशोकस
लिलेमग्नमुत्तारयितुमर्हसि १७ तंचवृद्धंप्रियसुतंवसुदेवंसुखोचितम् ॥ पुत्रयोगेनसंयोज्यकृष्णधर्ममवाप्स्यसि १८ यथानागस्सुदु
र्लभोदमितोयमुनाद्गदे ॥ विमूलस्सकृतशैलोयथावैभूधरस्त्वया १९ दपोत्सिक्तश्चबलवानरिष्टोविनिपातितः ॥ परप्राणहरःकेशीदुष्टा
त्माचहयोहतः २० एतेनैवप्रयत्नेनवृद्धावुद्धृत्यदुःखितौ ॥ यथाधर्ममवाप्नोषितकृष्णपरिचित्यताम् २१ निर्भर्त्स्यमानोयैर्दृष्टःपिताते
कंससंसदि ॥ तेसर्वेचक्रुरश्रूणिनेत्रैर्दुःखान्विताभृशम् २२ गर्भावकर्तनादीनिदुःखानिसुबहून्यपि ॥ मातातेदेवकीकृष्णकंसस्यसहतेवशा
२३ मातापितृभ्यांसर्वेणजातेनतनयेनवै ॥ ऋणंवैप्रतिकर्तव्यंयथायोगमुदाहृतम् २४ एवंतेकुर्वतःकृष्णमातापित्रोरनुग्रहम् ॥ परित्य
जेतांतौशोकंस्याच्चधर्मस्तवानघ २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृष्णस्सुविदितार्थोवैतमाहामितविक्रमम् ॥ बाढमित्येवतेजस्वीनचक्रोधव
शंगतः २६ तेचगोपास्समागम्यनंदगोपपुरःसराः ॥ अक्रूरवचनंश्रुत्वाचेलुःकंसस्यशासनात् २७ गमनायचतेसज्जाबभूवुर्व्रजवासिनः
सज्जंचोपायनंकृत्वागोपवृद्धाःप्रतस्थिरे २८ करंचानदुहस्सर्पिर्महिषांश्चौपनायिकान् ॥ यथासारंयथायूथमुपानीयपयोदधि २९ तंस
ज्जयित्वाकंसस्यकरंचोपायनानिच ॥ तेसर्वेगोपपतयोगमनायोपतस्थिरे ३० अक्रूरस्यकथाभिश्चसहकृष्णेनजाग्रतः ॥ रौहिणेयतृती
यस्यसानिशाय्यत्यवर्तत ३१ ततःप्रभातेविमलेपक्षिव्याहारसंकुले ॥ नैशाकरेरश्मिजालेक्षणदाक्षयसंहते ३२

चेलुःप्रस्थानंचक्रुः ॥ २७ ॥ २८ ॥ औपनायिकान् उपहारार्थान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ नाशयते अदर्शनं नयति वपुस्तेजः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ गुरुकं भारयुक्तं भांडं उपकरणसामग्री ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ हयभांडे अश्वभूषणादौ
 नभस्यरुणसंस्तीर्णे पर्यस्ते ज्योतिषांगणे ॥ प्रत्यूषपवनासारैः क्लृप्ते धरणीतले ३३ क्षीणाकारा सुतारा सुसुप्तनिष्प्रतिभा सुच ॥ नैशमंतर्द
 धेरूपमुद्रच्छतिदिवाकरे ३४ शीतांशुशशांतकिरणो निष्प्रभस्समपद्यत ॥ एको नाशयते रूपमेको वर्द्धयते वपुः ३५ गोभिश्च समकी
 र्णा सुव्रजनिर्याणभूमिषु ॥ मंथनावर्तपूर्णे षुगर्गरेषु नदत्सुच ३६ दामभिर्दम्यमानेषु वत्सेषु तरुणेषु च ॥ गोपैरापूर्यमाणा सुघोष
 रथ्या सुसर्वशः ३७ तत्रैव गुरुकं भांडं शकटारोपितं बहु ॥ त्वरिताः पृष्ठतः कृत्वा जग्मुस्स्यंदनवाहनाः ॥ ३८ ॥ कृष्णोत्थरौ हिणेयश्च
 सचैवामितदक्षिणः ॥ त्रयोरथ गता जग्मुस्त्रिलोकपतयो यथा ३९ अथाह कृष्णमक्रूरो यमुनातीरमाश्रितः ॥ स्यंदनं चात्र रक्षस्व
 यत्नं च कुरुवाजिषु ४० हयेभ्यो यवसंदत्त्वा हयभांडेरथेतथा ॥ प्रगाढं यत्नमास्थाय क्षणं तात प्रतीक्ष्यताम् ॥ ४१ ॥ यमुनायाः द्रुदे ह्य
 स्मिंस्तोष्यामि भुजगेश्वरम् ॥ दिव्यैर्भागवतैर्मंत्रैस्सर्वलोकप्रभुं यतः ॥ ४२ ॥ गुह्यं भागवतं देवं सर्वलोकस्य भावनम् ॥ श्रीमत्स्व
 स्तिकमूर्द्धानं प्रणमिष्यामि भोगिनम् ॥ सहस्रशिरसं देवमनंतं नीलवाससम् ४३ धर्मदेवस्य तस्याथ यद्विषं प्रभविष्यति ॥ सर्वतदमृ
 तप्रख्यमशिष्याभ्यमरो यथा ४४ स्वस्तिकायतनं दृष्ट्वा द्विजिह्वं श्रीविभूषितम् ॥ समाजस्तत्र सर्पाणां शांत्यर्थं वै भविष्यति ४५
 आस्तां मांसमुदीक्षंतौ भवंतौ संगता वुभौ ॥ निवृत्तो भुजगेंद्रस्य यावदस्मिन् द्रुदोत्तमात् ४६ तमाह कृष्णस्संहृष्टो गच्छ धर्मिष्ठमाचि
 रम् ॥ आवां खलु न शक्तौ स्वस्त्वया हीनावुपासितुम् ४७ स द्रुदे यमुनायास्तु मम ज्जामितदक्षिणः ॥ रसातले सदृशे नागलोकमि
 मं यथा ४८ तस्य मध्ये सहस्रास्यं हेमतालौच्छ्रितध्वजम् ॥ लांगलासक्तहस्ताग्रं मुसलोपाश्रितोदरम् ४९ असितांबरसंवीतं पांडुरं पां
 दुरासनम् ॥ कुंडलैकधरं मत्तं सुप्तमंबुरुहेक्षणम् ५० भोगोत्करासने शुभ्रे स्वेन देहेन कल्पिते ॥ स्वासीनं स्वस्तिकाभ्यां च वराहाभ्यां म
 होधरम् ५१ किंचित्सव्यापवृत्तेन मौलिना हेमचूलिना ॥ जातरूपमयैः पद्मैर्मालयाच्छन्नवक्षसम् ५२ रक्तचंदनदिग्धांगं दीर्घबाहु
 मारिंदमम् ॥ पद्मनाभसिताभ्राभं भाभिर्ज्वलिततेजसम् ५३

॥ ४१ ॥ भुजगेश्वरं शेषमनंताख्यम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ धर्मदेवस्य धर्माधिष्ठातुः अनुग्रहवशात् विषस्याप्यमृतम् ॥ ४४ ॥ स्वस्तिकायतनभूतं स्वस्तिकायतनं शेषं तत्र शेषसमीपे
 ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तस्योत्संगइत्यादिर्ग्रथः सप्ततेसप्तशाकिनएकमेकाशताददुः यमुनायामधिश्रुतमुद्राधोगव्यंमृजेनिराधोअश्व्यंमृजेइत्येतंमंत्रमुपबृंहयतिमंत्रार्थस्तु मारुतंसूक्तंअघमर्षणकालेभगवंतंदष्टातदेवतांमारुतंएवंस्तौति सप्तसप्तएकोनपंचाशत्शाकिनः शक्नुवंतितेइतिवाशक्नुवंत्येतैरितिवाशाकिनः शक्तिमंतःशक्तिप्रदावामरुतः एकमेकाप्रत्येकंशताशतमैश्वर्यंभवतीतियास्कः ऐश्वर्याणिददुः यतोहंश्रितंएवास्यपरमासंपदितिवेदशिरोभ्यआकर्णितंराधोधनंसूत्रांतर्यामिरूपंयमुनायांअधिमध्ये मृजे

ददर्शभोगिनांनाथंस्थितमेकार्णवेश्वरम् ॥ पूज्यमानंद्विजिक्कंद्रैर्वासुकिप्रमुखैःप्रभुम् ५४ कंबलाश्वतरौनागौतौचामरकरावुभौ ॥ अवीजयेतांतंदेवंधर्मासनगतंप्रभुम् ५५ तस्याभ्याशगतोभातिवासुकिःपन्नगेश्वरः ॥ वृतोन्यैस्सचिवैस्सर्पैःकर्कोटकपुरस्सरैः ५६ तंघटैःकांचनैर्दिव्यैःपंकजच्छन्नमस्तकैः । राजानंस्त्रापयामासुस्स्नातमेकार्णवांबुभिः ५७ तस्योत्संगेघनश्यामंश्रीवत्साच्छादितोरसम् ॥ पीतांबरधरंविष्णुंसूपविष्टंददर्शह ५८ अपरंचैवसोमेनतुल्यसंहननंप्रभुम् ॥ संकर्षणमिवासीनंतंदिव्यंविष्टरंविना ५९ सकृष्णंतत्र सहसाव्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ तस्यसंस्तंभयामासवाक्यंकृष्णस्स्वतेजसा ६० सोनुभूयभुजंगानांतंभागवतमव्ययम् ॥ उदतिष्ठत्पुनस्तोयाद्विस्मितोमितदक्षिणः ६१ सतौरथस्थावासीनौतत्रैवबलकेशवौ ॥ निरीक्ष्यमाणावन्योन्यंददर्शाद्भुतरूपिणौ ६२ अथामज्जत्पुनस्तत्रतदाक्रूरःकुतूहलात् ॥ इज्यतेयत्रदेवोसौनीलवासाःसिताननः ६३ तथैवासीनमुत्संगेसहस्रास्यधरस्यवै ॥ ददर्शकृष्णमक्रूरःपूज्यमानंतदाप्रभुम् ६४ भूयश्चसहसोत्थायतंमंत्रंमनसाजपन् ॥ रथंतैनैवमार्गेणजगामामितदक्षिणः ६५ तमाहकेशवो हृष्टःस्थितमक्रूरमागतम् ॥ कीदृशंनागलोकस्यवृत्तंभागवतेद्गदे ६६ चिरंचभवताकालोव्याक्षेपेणदिलंबितः ॥ मन्येदृष्टंत्वयाश्रयं हृदयंतेयथाचलम् ६७ प्रत्युवाचसतंकृष्णमाश्रयंभवताविना ॥ किंभविष्यतिलोकेषुस्थावरेषुचरेषुच ६८ तत्राश्रयंमयादृष्टंकृष्णयद्भुविदुर्लभम् ॥ तदिहापियथातत्रपश्यामिचरमामिच ६९ संगतश्चापिलोकानांआश्रयणेहरूपिणा ॥ अतःपरतरंकृष्णनाश्रयं द्रष्टुमुत्सहे ७० तदागच्छगमिष्यामःकंसराजपुरींप्रभो ॥ यावन्नास्तंव्रजत्येषदिवसांतेदिवाकरः ७१

मृगयामिपश्यामीत्यर्थः तदेवराधःउत्तुर्ध्वगव्यंगोषुसूर्यराश्मिषुस्थितंगव्यंमृजेतथाअश्व्यंअश्ववतिरथेस्थितंचदेवरानिमृजेअधोपिभूलोकेपश्यामीत्यर्थः ॥ ५८ ॥ विष्टरंआसनं विनाभूमावेव ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ व्याक्षेपेणव्यासंगेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ रूपिणामूर्तिमता ॥ ७० ॥ ७१ ॥

॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ सप्तविंशेस्मिन्नीशेनरजकोनिहतःपुरा ॥ कुजास्वानुग्रहोभंगोधनुषश्चात्रवर्ण्य
ते ॥ १ ॥ तेतुइतिप्रायम्मथुरांप्राप्ताः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ यास्यावेतिलोडुत्तमद्विवचनं आवामितिच्छेदः यास्यावोवामितिपाठंप्रकल्प्यआकारलोपआ
इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिअक्रूरकृतनागलोककथनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
तेतुयुंक्त्वा रथवरं सर्व एवामितौ जसः ॥ कृष्णेन सहिता प्रायंस्तथा संकर्षणेन च १ आसेदुस्तेपुरीं रम्यां मथुरां कंसपालिताम् ॥ विविशुस्तेपुरीं
रम्यां कालेरक्तदिवाकरे २ तौ तु स्वभवनं वीरौ कृष्णसंकर्षणावुभौ ॥ प्रवेशितौ बुद्धिमता ह्यक्रूरेणार्कवर्चसौ ३ तावाहवरवर्णाभौभी
तोदानपतिस्तदा ॥ त्यक्तव्यातातगमनेव सुदेव गृहे स्पृहा ४ युवयोर्हि कृते वृद्धः कंसेन स निरस्यते ॥ भर्त्स्यते च दिवारात्रौ नेह स्थातव्य
मित्यपि ५ तद्युवाभ्यां हि कर्तव्यं पित्रर्थं सुखमुत्तमम् ॥ यथा सुखमवाप्नोति तद्वै कार्यं हितान्वितम् ६ तमुवाच ततः कृष्णो यास्यावाम
तर्कितौ ॥ प्रेक्षंतौ मथुरां वीरराजमार्गं च धार्मिक ॥ तस्यैव तु गृहं साधोगच्छावो यदि मन्यसे ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अक्रूरोपि न म
स्कृत्य मनसा कृष्णमव्ययम् ॥ जगाम कंसपार्श्वं तु प्रहृष्टेनांतरात्मना ८ अनुशिष्टौ च तौ वीरौ प्रस्थितौ प्रेक्षकावुभौ ॥ आलानाभ्यामि
वोन्मुक्तौ कुंजरौ युद्धकांक्षिणौ ९ तौ तु मार्गगतं दृष्ट्वा रजकं रंगकारकम् ॥ अयाचेतां ततस्तौ तु वासांसिरुचिराणि वै १० रजकः स तु तौ प्राह
युवांकस्य वने चरौ ॥ राजवासांसि यौ मौढ्याद्याचेतां निर्भयावुभौ ११ अहं कंसस्य वासांसि नानादेशोद्भवानि वै ॥ कामरागाणि शत
शोरं जयामि विशेषतः १२ युवांकस्य वने जातौ मृगैः सह विवर्द्धितौ ॥ जातरागा विदं दृष्ट्वा रक्तमाच्छादनं बहु १३ अहो वां जीवितं त्यक्तं
यौ भवंतां विहागतौ ॥ मूर्खौ प्राकृतविज्ञानौ वा सो याचितुमिच्छथः १४ तस्मै च कोपवै कृष्णो रजकायाल्पमेधसे ॥ प्राप्तारिष्टाय म
र्खाय सृजते वाङ्मयं विषम् १५ तलेनाशनिकल्पेन सतं मूर्धन्यताडयत् ॥ सगतासुः पपातो वर्यो रजको व्यस्तमस्तकः १६ तंहतं परिदेवं त्यो
भार्यास्तस्य विचुक्रुशुः ॥ त्वरितं मुक्तकेश्यश्च जग्मुः कंसनिवेशनम् १७ तावप्युभौ सुवसनौ जग्मतुर्माल्यकारणात् ॥ वीर्थीमाल्या
पणानां वै गंधाघ्रातौ द्विपाविव १८

र्षइति प्रांचो व्याचख्युः तस्यैव कंसस्यैव ॥ ७ ॥ ८ ॥ अनुशिष्टौ आज्ञतौ आलानाभ्यां गजबंधनाभ्यां ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ वां युवयोः त्यक्तं नष्टम् ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ व्यस्तः पृथक्भूतः मस्तको यस्य ॥ १६ ॥ परिदेवं त्यः शोचंत्यः ॥ १७ ॥ १८ ॥

गुणकोग्रथकोनामतस्तुश्रीदामारुयः ॥ १९ ॥ २० ॥ भवतोःस्वं भवदीयमेतद्धनम् ॥ २१ ॥ मत्संभवामत्प्रीणनप्रभावा ॥ २२ ॥ २३ ॥ उत्तरं कर्तव्यं कंसभयाचज्ञा
तवान्मौढ्यादित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तीर्थगौजलांतर्गतौ अतएव तत्पंकेन दिग्धांगौ ॥ ३४ ॥ स्थग
गुणकोनामतत्रासीन्माल्यवृत्तिः प्रियंवदः ॥ प्रभूतमाल्यापणवौल्लक्ष्मीवान्प्रियदर्शनः १९ तंकृष्णश्लक्ष्णयावाचामाल्यार्थमभि
सृष्टया ॥ देहीत्युवाच तत्काले मालाकारमकातरम् २० ताभ्यां प्रीतो ददौ माल्यं प्रभूतं माल्यजीवनः ॥ भवतोः स्वमिदं चेति प्रोवाच प्रिय
दर्शनो २१ प्रीतः सुमनसा कृष्णो गुणकायवरं ददौ ॥ श्रीस्त्वां मत्संभवासौम्यधनौघैरभिपत्स्यते २२ सलब्ध्वावरमव्यग्रो माल्यवृ
त्तिरधोमुखः ॥ कृष्णस्य पतितो मूर्ध्ना प्रतिजग्राह तं वरम् २३ यक्षाविमावितितदा समेने माल्यजीवकः ॥ सभृशं भयसंविशो नोत्तरं प्रत्यप
द्यत २४ वसुदेव सुतौ तौ च राजमार्गगतावुभौ ॥ कुञ्जाददृशतुर्भूयस्सानुलेपनभाजनाम् २५ तामाह कृष्णः कुञ्जेतिकस्येदमनुलेप
नम् ॥ नयस्यं बुजपत्राक्षि क्षिप्रमाख्यातुमर्हसि २६ सस्मितासंमुखी भूत्वा प्रत्युवाचां बुजेक्षणम् ॥ कृष्णं जलदगं भीरं विद्युत्कुटिलगामि
नी २७ राजस्त्रानगृहं यामितदृहाणानुलेपनम् ॥ दृष्ट्वेव त्वारविं दाक्षविस्मितास्मिवरानन २८ यत्त्वमिच्छसि मे वीरत्वं गृहाणानुलेपनम् ॥
स्थितास्म्यागच्छ भद्रं ते हृदयस्यासि मे प्रियः २९ कुतश्चागम्यते सौम्ययन्मां त्वं नावबुध्यसे ॥ महाराजस्य दयितां नियुक्तामनुलेपने ॥
३० तामुवाच हसन्ती तु कृष्णः कुञ्जामवस्थिताम् ॥ आवयोर्गात्रसदृशं दीयतामनुलेपनम् ३१ वयं हि देशातिथयो मल्लाः प्राप्तावरानने ॥
दुष्टं धनुर्महद्विषं राष्ट्रे चैव महर्धिमत् ३२ प्रत्युवाचाथ सा कृष्णं प्रियोसिममदर्शने ॥ राजार्हमिदमव्यग्रं तदृहाणानुलेपनम् ३३ तावुभा
वनुलिप्तांगौ चारुगात्रौ विरेजतुः ॥ तीर्थगौ पंकदिग्धांगौ यमुनायां यथावृषौ ३४ तांच कुञ्जां स्थगोर्मध्ये द्वाचंगुलेनाग्रपाणिना ॥ शनैरुसंपी
डयामास कृष्णो लीलाविधानवित् ३५ सा च मग्नं स्थगुं मत्वा स्वायतांगी शुचिस्मिता ॥ जहासौ चैः स्तनतटाक्रजुयष्टिर्लता यथा ३६
प्रणयाच्चापि कृष्णं सा बभाषे मत्तकाशिनी ॥ कयास्यसि मयारुद्धः कांततिष्ठ गृहाण माम् ३७ तौ जातहासावन्योन्यं सतलाक्षेपमव्ययौ ॥
वीक्ष्यमाणौ प्रहसितौ कुञ्जायाः श्रुतिविस्तरौ ३८

यतिनाभिमाच्छादयतीति स्थगुः भुग्नं पृष्ठं स्थडुडतिटवर्गो योपधपाठे तु मूलं मृग्यंतस्य मध्ये उन्नते देशे शनैः संपीडयामास संतोडयामासेति पाठेऽपि स एवार्थः तुडभेदने इति धातुः संतो
लयामासेति पाठेऽपि विषमं पृष्ठं समतयामितवान् ॥ ३५ ॥ अतएव मग्नं तर्हितम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ सतलाक्षेपं अन्योन्यं दत्ततालं यथास्यात्तथा श्रुतौ श्रोत्रगतौ विस्तरौ गुणकलापो ययोस्तौ ॥ ३८ ॥

राजसंसदं उपग्रहम् ॥ ३९ ॥ गूढचेष्टाननौ गुप्तचेष्टाप्रारंभौ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ आसमंतात् युज्यंते योधा अस्मात् इत्यायोगो विख्यातिः तथा भूषितम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आयोग
 भूतं प्रख्यातं धनुर्महनिमित्तमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ काक एव काकः भयचकितत्वेन चंचलदृष्टिः उच्छ्वसितीत्युच्छ्वासश्चेति समासः कात
 कृष्णस्तुकुब्जां कामार्तां सस्मितं विससर्ज ह ॥ ततस्तौ कुब्जयामुक्तौ प्रविष्टौ राजसंसदम् ३९ तावुभौ ब्रजसंवृद्धौ गोपवेषविभूषितौ ॥
 गूढचेष्टाननौ भूत्वा प्रविष्टौ नृपवेशमतत् ४० धनुःशालांगतौ तत्र बालावपरितर्कितौ ॥ हिमवद्वनसंभूतौ सिंहाविवमदोत्कटौ ४१ दिदृक्ष
 तौ महत्तत्र धनुरायोगभूषितम् ॥ पप्रच्छतुश्चतौ वीरावायुधागारिकं तदा ४२ भोः कंसधनुषां पालश्रूयतामावयोर्वचः ॥ कतरत्तद्वनुरसौ
 म्यमहोयं यस्य वर्तते ४३ आयोगभूतं कंसस्य दर्शयस्व यदीच्छसि ॥ सतयोर्दर्शयामास तद्वनुरस्तं भसन्निभम् ४४ अनारोप्य मसंभेद्यं
 देवैरपि सवासवैः ॥ तद्गृहीत्वा तदा कृष्णस्तोलयामास वीर्यवान् ४५ दोष्यो कमलपत्राक्षः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ तोलयित्वा यथाकामं त
 द्वनुरदैत्यपूजितम् ४६ आरोपयामास बलीनामयामास चासकृत् ॥ आनाम्यमानं कृष्णेन प्रकर्षादुरगोपमम् ४७ द्विधाभूतमभून्मध्ये धनु
 रायोगभूषितम् ॥ भंक्त्वा तु तद्वनुरश्रेष्ठं कृष्णस्त्वरितविक्रमः ॥ निश्चक्राम महावेगस्सच संकर्षणो युवा ४८ धनुषो भंगनादेन वायुनिर्घो
 षकारिणा ॥ चचालांतः पुरं सर्वदिशश्चैव पुपूरिरे ४९ निर्गम्यत्वा युधागाराज्जगमतुर्गोपसन्निधौ ॥ वेगेनायुधपालस्तु गच्छन्संभ्रांतमान
 सः ५० समीपं नृपतेर्गत्वा काकोच्छ्वासोऽभ्यभाषत ॥ श्रूयतां मम विज्ञाप्य माश्चर्यं धनुषो गृहे ५१ निर्वृत्तमस्मिन्काले यज्जगतस्संभ्रमोप
 मम् ॥ नरौ कस्याप्यसदृशो शिखाविततमूर्ध्वजौ ५२ नीलपीतांबरधरौ पीतश्वेतानुलेपनौ ॥ तावंतः पुरमज्ञातौ प्रविष्टौ कामवेषिणौ ॥
 देवपुत्रोपमौ वीरौ बालाविवहुताशनौ ५३ स्थितौ धनुर्गृहे सौम्यौ सहसा खादिवागतौ ॥ मया दृष्टौ परिव्यक्तं रुचिराच्छादनस्त्रजौ ५४
 तयोरेकस्तु पद्माक्षश्श्यामपीतांबरस्त्रजः ॥ जग्राहतद्वनुरत्तंदुर्ग्राह्यं देवतैरपि ५५ तत्सबालो महच्चापं बलाद्यंत्रमिवायसम् ॥ आरोपयि
 त्वावेगेन नामयामास लीलया ५६ आकृष्यमाणं तत्तेन बिबाणं बाहुशालिना ॥ मुष्टिदेशे विकूजित्वा द्विधाभूतमभज्यत ५७ ततः प्रचलि
 ताभूमिर्नैव भाति च भास्करः ॥ धनुषो भंगनादेन भ्रमती वनभस्तलम् ५८ तदद्भुतं महद्दृष्ट्वा विस्मयं परमंगतः ॥ भयाद्भयदशत्रुभ्य
 स्तदिहाख्यातुमागतः ॥ न जानामि महाराज कौतावमितविक्रमौ ५९

रश्च सोच्छ्वासश्चेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ संभ्रमोपमम् प्रलयतुल्यम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ आयसमिव अनाम्यम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ श्रीमद्रोपी जनमानसाय श्रीकृष्णाय नमः ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
अष्टाविंशे त्वथाध्याये मंचानां रचनोच्यते महामात्राय कंसस्य स्वजन्माथ चिकीर्षितं ॥ १ ॥ पूर्वेणाध्यायेन युवं वस्त्राणि पीवसावसाथे युवोरच्छिद्रा मंतवो हसर्गा इत्यर्धचार्थ उपवृ-
हितः अस्यार्थस्तु युवं युवां पीवसावलेन रजकं हत्वेत्यर्थः वस्त्राणि वसाथे युवोः युवयोः मंतवो मानयिताः मालाकारकुजाप्रभृतयः सर्गाः सृजंति माल्यानुलेपनादिकं ते सर्गाः अच्छि-
द्राः नीचत्वकुब्जत्वादिदोषहीना भवंतीति अवातिरतमनृतानि विश्वऋतेन मित्रावरुणासचेथे इत्यस्योपबृंहणार्थ उत्तरो ग्रंथः तत्र अयादवोपिकं सोयदूनामाधिपत्यमिच्छन्नृतः तेन प्र-
युक्तानि मल्लादीनि अनृतानि विश्वसर्वाणितानि अवातिरतंतिरस्कृतवंतौ ऋतेन सत्येनैव यादवत्वेन गोपत्वाच्छादिततया प्रागप्रसिद्धेन मित्रावरुणौ सूत्रांतर्यामिणौ रामकृष्णौ सचे-

एकः कैलाससंकाश एको जनगिरिप्रभः ॥ स तु तच्चापरत्वं वै भक्त्यास्तं भमिव द्विपः ६० निष्पपातानिलगतिरुसानुगोमितविक्रमः ॥ अग-
मत्तं द्विधा कृत्वा न जाने कोप्यसौ नृप ६१ श्रुत्वैव धनुषो भंगं कंसो विदितविस्तरः ॥ विसृज्या युधपालं वै प्रविवेश गृहोत्तमम् ६२ इति श्रीम-
हाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणिकं सधनुर्भंगो नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ स चिंतयित्वा धनुषो भंगं भोजविवर्द्धनः ॥ बभूव विमनाराजा चिंतयन् भृशदुःखितः १ कथं बालो विगतभीरवमत्यमहा-
बलम् ॥ प्रेक्षमाणस्तु पुरुषैर्धनुर्भक्त्या विनिर्गतः २ यस्यार्थे दारुणं कर्म कृतं लोकविगर्हितम् ॥ पितृष्वस्त्रात्मजान्वीरांश्च षडेवाहं न्यपोथय-
म् ३ दैवंपुरुषकारेण न शक्यमतिवर्तितुम् ॥ नारदोक्तं च वचनं नूनं मह्यमुपस्थितम् ४ एवं राजा विचिंत्याथ निष्क्रम्य स्वगृहोत्तमात् ॥ प्रे-
क्षागारं जगामाशु मंचानां मवलोककः ५ सदृष्ट्वा सर्वनिर्मुक्तं प्रेक्षागारं नृपोत्तमः ॥ श्रेणीनां दृढनिर्युक्तैर्मै च वाटैर्निरंतरम् ६ सोत्तमागार-
युक्ताभिर्वलभीभिर्विभूषितम् ॥ छदीभिः संप्रवृद्धाभिरेकस्तंभैर्विभूषितम् ७ सर्वतः सारनिर्व्यूहं स्वायतं सुप्रतिष्ठितम् ॥ उदग्राक्लिष्टसुक्लि-
ष्टं मंचारोहणमुत्तमम् ८

थे संगच्छेथे युवां तत्र कंसस्यानृतत्वमत्र महामात्रकथया उपबृंह्यते सचिंतयित्वेति भोजविवर्द्धनो भोजच्छेदी ॥ १ ॥ २ ॥ यस्यार्थे यन्निमित्तं ॥ ३ ॥ वचनं नवसुदेवयत्नोरात्रावेव विफली-
कृत इत्येवं रूपम् ॥ ४ ॥ प्रेक्षागारं धनुर्महप्रेक्षार्थं कृतं स्थानम् ॥ ५ ॥ निर्युक्तं निष्पन्नं श्रेणीनां एकशिल्पोपजीविनां दृढनिर्युक्तैर्दृढसंयुक्तैः दृढवद्भिः ॥ ६ ॥ स एको मंचारोहणं
दृष्ट्वा रंगमाज्ञापयतेति व्यवहितेन संबंधः वलभीभिः उभयतो नमरपक्षद्वयाभिः छदीभिः षट्स्तंभाभिः कूटोभिरिति पाठे कोष्ठकोष्ठकैः सप्तच्छदिकैः चतुस्तंभैः ॥ ७ ॥ सारनिर्व्यू-
हं दृढं नागदंतागृहान्निर्गतदारुरूपाणि यत्र उदग्रं उच्चं अक्लिष्टं असंकुचितं सुस्थिष्टं च मंचारोहणं सोपानपंक्तिर्यत्र ॥ ८ ॥

परिक्षिप्तं व्याप्तं ॥ ९ ॥ रंगंधनुर्महं आज्ञापयत आज्ञापितवान् ॥ सचित्रा इत्यादिमंचवाटानां विशेषणम् ॥ १० ॥ वपुष्मंतश्चित्रपुरुषादियुक्ताः उत्तरच्छुदा महास्तरणानि ॥ ११ ॥
 करीषस्य शुष्कगोमयचूर्णस्य राशयः मल्लानां स्वेदापमार्जनार्थं मंगलार्थं वा ॥ १२ ॥ पानकुंभाः घटोच्छ्रायिकाः ॥ १३ ॥ कषायाः रसाः प्राश्निकाः युद्धधर्मविदः ॥ १४ ॥ प्रे
 नृपासनपरिक्षिप्तं संचारपथसंकुलम् ॥ छन्नंतद्वेदिकाभिश्च मानुषौघभरक्षमम् ९ सदृष्ट्वा भूषितं रंगमाज्ञापयत बुद्धिमान् ॥ श्वरसचित्रा
 रसमालयाश्च सपताकास्तथैव च १० सुवासिता वपुष्मंत उपनीतोत्तरच्छुदाः ॥ क्रियंतां मंचवाटाश्च वलयश्चोवीथयस्तथा ११ रंगवा
 टे करीषस्य कल्प्यं तां राशयो व्ययाः ॥ पटास्तरणशोभाश्च वलयश्चानुरूपतः १२ स्थाप्यं तां सुनिखाताश्च पानकुंभा यथाक्रमम् ॥ उ
 दभारसहा रसर्वे सकांचनघटोत्तमाः १३ वलयश्चोपकल्प्यं तां कषायाश्चैव कुंभशः ॥ प्राश्निकाश्च निमंयं तां श्रेण्यश्च सपुरोगमाः १४
 आज्ञाचदेयामल्लानां प्रेक्षकाणां तथैव च ॥ समाजे मंचवाटाश्च कल्प्यं तां सूपकल्पिताः १५ एवमाज्ञाप्य राजा स समाजविधिमुत्तमम् ॥
 समाजवाटान्निष्क्रम्य विवेश स्वं निवेशनम् १६ आह्वानं तत्र संचक्रे तस्य मल्लद्वयस्य वै ॥ चाणूरस्य प्रमेयस्य मुष्टिकस्य तथैव च १७ तौ
 तुमल्लौ महावीर्यौ बलिनौ बाहुशालिनौ ॥ कंसस्याज्ञां पुरस्कृत्य हृष्टौ विविशतुस्तदा १८ तौ समीपगतौ दृष्ट्वा मल्लौ जगति विश्रुतौ ॥
 उवाच कंसो नृपतिरसोपन्यासमिदं वचः १९ भवंताममै विख्यातौ मल्लौ वीरध्वजोच्छ्रितौ ॥ पूजितौ च यथान्यायं सत्काराहौ विशेषतः ॥
 २० तन्मत्तो यदि सत्कारस्मर्यते सुकृतानि च ॥ कर्तव्यं मे महत्कर्म भवद्भ्यां स्वेन तेजसा २१ यावेतौ मम संवृद्धौ ब्रजे गोपालकावुभौ ॥
 संकर्षणश्च कृष्णश्च बालावपि जितश्रमौ २२ एतौ रंगगतौ युद्धे युद्धयमानौ वने चरौ ॥ निपातानंतरं शीघ्रं हंतव्यौ नात्र संशयः २३ बालावि
 मौ सुचपलावक्रियावितिसर्वथा ॥ नावज्ञातत्र कर्तव्या कर्तव्यो यत्न एव हि २४ ताभ्यां युधि निरस्ताभ्यां गोपाभ्यां रंगसंनिधौ ॥ आयत्यांचत
 दात्वे च श्रेयो मम भविष्यति २५ नृपते स्नेहसंयुक्तैर्वचोभिर्हृष्टमानसौ ॥ ऊचतुर्युद्धसंमतौ मल्लौ चाणूरमुष्टिकौ २६ यद्यावयोस्तौ प्रमुखे
 स्थास्येते गोपकिल्बिषौ ॥ हतावित्येवमंतव्यौ प्रेतरूपौ तपस्विनौ २७ यद्यावां प्रतियोत्स्येते तावरिष्ठपरिभुतौ ॥ आवाभ्यां रो
 षयुक्ताभ्यां प्रमुखे तौ वने चरौ २८

क्षकाणां युद्धसाक्षिणाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ सोपन्यासं सोपपत्तिकं ॥ १९ ॥ वीरध्वजः सोत्कर्षसूचकं तोडरादितेन उच्छ्रितौ ॥ २० ॥ २१ ॥ जितश्रमौ कदाचिदपि न श्रमवं
 तौ ॥ २२ ॥ निपातानंतरं संबंधमात्रेणेत्यर्थः ॥ २३ ॥ अक्रियौ अशिक्षितौ ॥ २४ ॥ आयत्यां उत्तरकाले तदात्वे वर्तमानकाले ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रमुखे तौ निहतव्यावितिशेषः २८

॥२९॥ ३० ॥ दानोत्कटकटःमदोत्कटकटः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ संमुखंगत्वासंप्रवे
 एवंवाग्विषमुत्सृज्यतावुभौमल्लपुंगवौ ॥ अनुज्ञातौनरेन्द्रेणस्वेगृहेतौप्रजग्मतुः २९ महामात्रंततःकंसोबभाषेहस्तिजीविनम् ॥ हस्ती
 कुवल्यापीडस्समाजद्वारितिष्ठतु ३० बलवान्मदलोलाक्षश्चपलःक्रोधनोन्नुषु ॥ दानोत्कटकटश्चंडःप्रतिवारणरोषणः ३१ ससंनोद
 यितव्यस्तेतावुद्दिश्यवनौकसौ ॥ वसुदेवसुतौवीरौयथास्यातांगतायुषौ ३२ त्वयाचैवगजेन्द्रेणयदितौगोष्ठजीविनौ ॥ भवेतांपतितौरं
 गेपश्येयमहमुत्कटौ ३३ ततस्तौपतितौदृष्ट्वावसुदेवस्सबांधवः ॥ छिन्नमूलोनिरालंबस्सभार्योविनशिष्यति ३४ येचेमेयादवामूर्खा
 स्सर्वेकृष्णपरायणाः ॥ विनशिष्यंतिछिन्नाशादृष्ट्वाकृष्णंनिपातितम् ३५ एतौहत्वागजेन्द्रेणमल्लैर्वास्वयमेववा ॥ पुरींनिर्यादवीकृत्वा
 विचरिष्याम्यहंसुखी ३६ पिताहिमेपरित्यक्तोयादवानांकुलोद्वहः ॥ शेषाश्चमेपरित्यक्तायादवाःकृष्णपक्षिणः ३७ नचाहमुग्रसेनेन
 जातःकिलसुतार्थिना ॥ मानुषेणाल्पवीर्येणयथामामाहनारदः ३८ ॥ महामात्रउवाच ॥ कथमुक्तंनारदेनराजन्देवर्षिणापुरा ॥ आश्च
 र्यमेतत्कथितंत्वत्तःश्रुतमीरदम् ३९ कथमन्येनजातस्त्वमुग्रसेनात्पितुर्विना ॥ तवमात्राकथंराजन्कृतंकर्मेदमीदृशम् ४० अन्यापि
 प्राकृतानारीनकुर्याच्चजुगुप्सितम् ॥ विस्तरंश्रोतुमिच्छामिह्येतत्कौतूहलंहिमे ४१ ॥ कंसउवाच ॥ यथाकथितवान्विप्रोमहर्षिर्नारदः
 प्रभुः ॥ तथाहंसंप्रवक्ष्यामियदितेश्रवणेमतिः ४२ आगतश्शक्रसदनात्सवैशक्रसखोमुनिः ॥ चंद्रांशुशुक्लवसनोजटामंडलमुद्वहन् ४३
 कृष्णाजिनोत्तरीयेणरुक्मयज्ञोपवीतवान् ॥ दंडीकमंडलुधरःप्रजापतिरिवापरः ४४ गाताचतुर्णांदेवानांविद्वान्गांधर्ववेदवित् ॥ सना
 रदोथदेवर्षिर्ब्रह्मलोकचरोव्ययः ४५ तमागतमृषिदृष्ट्वापूजयित्वायथाविधि ॥ पादार्घ्यमासनंदत्वासंप्रवेश्योपविश्यह ४६ सुखोप
 विष्टोथमुनिःपृष्ट्वाचकुशलंमम ॥ उवाचचप्रीतमनादेवर्षिर्भावितात्मवान् ४७ ॥ नारदउवाच ॥ पूजितोहंत्वयावीरविधिदृष्टेनकर्म
 णा ॥ इदमेकंममवचश्श्रूयतांप्रतिगृह्यताम् ४८ गतोहंदेवसदनंसौवर्णमेरुपर्वतम् ॥ सोहंकदाचिद्देवानांसमाजेमेरुमूर्धनि ४९ तत्रमं
 त्रयतामेवंदेवतानांमयाश्रुतः ॥ भवतरुसानुगस्यैववधोपायस्सुदारुणः ५० तत्रयोदेवकीर्णोविष्णुर्लोकनमस्कृतः ॥ योस्यागर्भोष्टमः
 कंसस्सतेमृत्युर्भविष्यति ५१ देवानांसतुसर्वस्वंत्रिदिवस्यगतिश्चसः ॥ परंरहस्यंदेवानांसतेमृत्युर्भविष्यति ५२

श्यगृहं ततःपाद्यसहितंअर्घ्यदत्त्वाआचमनंचदत्त्वातत्संनिधौस्वयमुपविश्य ॥ ४६ ॥ भावितात्मवान् पूतचित्तः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अस्याःदेवक्याः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

रिपवेरिपौ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ कथंकीदृशोद्रुमिलः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ स्त्रीधर्मं अष्टगुणकामवत्त्वम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

यत्नश्चक्रियतांकंसगर्भाणां पातनं प्रति ॥ नावज्ञारिपवे कार्या दुर्बले स्वजने पिवा ५३ नचायमुग्रसेनरुसपिता तव महाबलः ॥ द्रुमिलो नाम
तेजस्वोसौ भस्यपतिरूर्जितः ५४ श्रुत्वा हंतद्वचस्तस्य किंचिदोषसमन्वितः ॥ भूयो पृच्छं कथं ब्रह्मन्दुमिलो नाम दानवः ५५ मम मात्रा
कथं तस्य ब्रूहि विप्रसमागमः ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ५६ नारद उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि शृणुराजन्यथार्थतः ॥ द्रुमि
लस्य च मात्रा ते संवादं च समागमम् ५७ सुयामुनं नाम नगंतवमातारजस्वला ॥ प्रेक्षितुं सहिता स्त्रीभिर्गता वै सा कुतूहलात् ५८ सा तत्र रमणी
येषु रुचिरद्रुमसानुषु ॥ चचार नगशृंगेषु कंदरेषु नदीषु च ५९ किन्नरोद्गीतमधुराः प्रतिश्रुत्या भिनादिताः ॥ शृण्वंती कामजननीर्वाच
श्श्रोत्रसुखावहाः ६० बर्हिणां चैव विरुतं खगानां च विकूजितम् ॥ अभीक्ष्णमभि शृण्वंती स्त्रीधर्ममभिरोचयत् ६१ एतस्मिन्नंतरे वायुर्वनरा
जिविनिस्सृतः ॥ हृद्यः कुसुमगंधाढ्यो ववौ मन्मथबोधनः ६२ द्विरेफाभरणाश्चैव कदंबावायुघटिताः ॥ मुमुचुर्गंधमधिकं संततासारमू
र्च्छिताः ६३ केसराः पुष्पवर्षैश्च वटपुर्मदबोधनाः ॥ नीपादीपा इवाभांति पुष्पकंठधारिणः ६४ महीनवतृणच्छन्ना शक्रगोपविभूषि
ता ॥ यौवनस्थे ववनितास्वंदधारार्तवंपुः ६५ अथ सौभपतिश्श्रीमान्द्रुमिलो नाम दानवः ॥ भविष्यद्देवयोगेन विधात्रा तत्र नीयते ६६
कामगेन रथेनाशुतरुणादित्यवर्चसा ॥ यदृच्छया गतस्तत्र सुयामुनदिदृक्षया ६७ विहाय सा कामगमो मनसाप्याशुगामिना ॥ सतंप्रा
प्यपर्वतैर्द्रुमवतीर्य रथोत्तमात् ६८ पर्वतोपवने न्यस्य रथं पररथारुजम् ॥ अथासौ सूतसहितश्च चारनगमूर्द्धनि ६९ ततो बहून्पश्येतां काननानि
वनानि च ॥ सर्वर्तुगुणसंपन्ने नंदनस्येव कानने ७० चेरतुर्नगशृंगेषु कंदरेषु नदीषु च ॥ नानाधातुपिनदैश्च शृंगैर्बहुभिरुच्छ्रितैः ७१ ना
नारत्नविचित्रेषु कांचनां जनराजतान् ॥ नानाकुसुमगंधाढ्यान्नानासत्त्वगणैर्युतान् ७२ नानाद्विजगणैस्तुष्टान्नानापुष्पफलद्रुमान् ॥
नानौषधिसमायुक्तान् पिसिद्धानुसेवितान् ७३ विद्याधरान्किंपुरुषान्क्षवानरराक्षसान् ॥ सिंहान्व्याघ्रान्वराहांश्च महिषाञ्छरभाञ्छशा
न् ७४ सुमरांश्च मरान् न्यंकून्मातंगान्यक्षराक्षसान् ॥ एवं बहुविधान्पश्यन् चरमाणौ नगोत्तमम् ७५

नीयते अनीयतनीत इत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ विहाय सा आकाशमार्गेण कामगमः इच्छया गंतुं शीलः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ काननानि आरोपितवृक्षाणि वनानि रोपितवृक्षाणि

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ नारायणोरुनिर्भिद्यजाता उर्वशी ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ अचिरप्रभाविद्युदिव योषिद्वणान्योषिद्वणानां यद्वा गणान्वनंचप्रद्योतयत् रूपंदधानेतिशेषः ८२
 दूराददर्शनपतिर्देवीदेवसुतोपमाम् ॥ क्रीडमानां सखीभिश्चपुष्पैवविचिन्वतीम् ७६ ततश्चरंती सुश्रोणी सखीभिरुसहसंवृताम् ॥
 दृष्ट्वा सौभपतिर्दूराद्विरमयन्सूतमब्रवीत् ७७ कस्येयं मगशावाक्षीवनांतरविचारिणी ॥ रूपौदार्यगुणोपेतामन्मथस्यरतिर्यथा ७८ श
 चीवपुरुहूतस्य उताहोवातिलोत्तमा ॥ नारायणोरुनिर्भिद्यसंभूतावरवर्णिनी ॥ ऐलस्यदयिता देवी योषिद्वत्किमुर्वशी ७९ क्षीरार्णवे
 मथ्यमाने सुरासुरगणैरुसह ॥ मंथानं मंदरं कृत्वामृतार्थमिति नश्चुतम् ८० ततो मृतात्समुत्तस्थौ देवी श्रीलोकभाविनी ॥ नारायणांक
 लुलितार्किश्रीरेषा वरांगना ८१ नीलमेघांतरगता द्योतयंत्यचिरप्रभा ॥ तथा योषिद्वणान्मध्ये रूपंप्रद्योतयद्वने ८२ अतीवसुकु
 मारांगी सुप्रभेदुनिभानना ॥ दृष्ट्वारूपमनिद्यांग्याविभ्रांतो व्याकुलेंद्रियः ८३ कामस्यवशमापन्नो मनोविक्कलतीवमे ॥ भृशं कृ
 ततिमंगानिसायकैः कुसुमायुधः ८४ भित्त्वा हृदि शरान्पंचनिर्दयं हंति मे मनः ॥ हृदयाग्निवर्द्धयति आज्यसिक्त इवानलः ॥ कथमद्य भ
 वेत्कार्यं शमार्थं मन्मथाग्निना ८५ केनोपायेन किंकुर्मो भजेन्मां मत्तगामिनी ॥ एवं बहुचिंतयानो नोपलभ्य च दानवः ८६ सूतमाह
 मुहूर्तं तु तिष्ठस्व त्वमिहानघ ॥ अहं यास्यामि तां द्रष्टुं कस्येयमिति योषितम् ८७ प्रतीक्षमाणस्तिष्ठस्व यावदागमनं मम ॥ श्रुत्वा तु वचनं
 तस्य तथा स्त्विति वचो ब्रवीत् ८८ एवमुक्त्वा दानवेंद्रो गमनाय मनोदधे ॥ वायुं परस्पृश्य बलवान्ध्यानमेवान्वचिंतयत् ८९ मुहूर्तं ध्यानमा
 त्रेण दृष्टं ज्ञानबलात्ततः ॥ उग्रसेनस्य पत्नीति ज्ञात्वा हर्षमुपागतः ९० उग्रसेनस्य रूपं वै कृत्वा स्वं परिवर्त्य सः ॥ उपासर्पन् महाबाहुः
 प्रहसन्दानवेश्वरः ९१ स्मयमानश्च शनकैर्जग्राहामितवीर्यवान् ॥ उग्रसेनस्य रूपेण मातरं ते व्यधर्षयत् ९२ सापतिस्त्रिगुह्यहृदयातं भा
 वेनोपसर्पती ॥ शंकिता चाभवत्पश्चात्तस्य गौरवदर्शनात् ९३ सातमाहोत्थिता भीतानत्वं मम पतिर्ध्रुवम् ॥ कश्च त्वं विकृताचारो येनास्मि
 मलिनीकृता ९४ एकभर्तृव्रतमिदं मम संदूषितं त्वया ॥ पत्युर्मैरूपमास्थाय नीचनीचेन कर्मणा ९५ किं मां वक्ष्यंति रुषिता बांधवाः कुल
 पांसनीम् ॥ जुगुप्सिता च वत्स्यामि पतिपक्षैर्निराकृता ९६

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ निर्दयं यथा स्यात्तथा मे मां ॥ हृदयाग्निः कामाग्निः वर्द्धयति छिनत्ति दहतीत्यर्थः मन्मथाग्निना षष्ठ्यर्थे तृतीया ॥ ८५ ॥ नोपलभ्य अनुपलभ्य धैर्यमिति शेषः ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ गौरवदर्शनात् रतेः स्पर्शगौरवानुभवात् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

अक्षांतं अक्षाणां इंद्रियाणां अंतो नाशो यस्य तम् ॥ ९७ ॥ प्रसज्जं तीक्ष्णं कलहायमानं क्षितः धिक्कृतः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ व्यभिचारादमानुषसंबंधजात् चित्तस्य चंचलत्वात् स्वा
प्राभिचारवदयं मानुषजो व्यभिचारस्तवनदोषायेत्यर्थः ॥ १०० ॥ स्त्रियः कुंतीमदयंती प्रभृतयः ॥ १ ॥ शुद्धकेशान्यानि कानि च पापानि केशानां श्रित्यातिष्ठंतीति वचनात् नि

धिङ्मामीदृशमक्षांतं दुष्कुलं व्युत्थितं द्रियम् ॥ अविश्वास्यमनायुष्यं पदाराभिर्मर्शनम् १७ सतामाह प्रसज्जं तीक्ष्णं क्षितः क्रोधेन दानवः ॥
अहं वै त्रुमिलो नाम सौभस्यपतिरूर्जितः १८ किं मां क्षिपसि रोषेण मूढे पंडितमानिनि ॥ मानुषं पतिमाश्रित्य नीचं मृत्युवशे स्थितम् १९
व्यभिचारान्न दुष्यंति स्त्रियः स्त्रीमानगर्विते ॥ न ह्यासां नियता बुद्धिर्मानुषीणां विशेषतः १०० श्रूयंते हि स्त्रियो बह्व्यो व्यभिचारव्यतिक्रमैः
प्रसूता देवसंकाशान् पुत्रान्निश्चलविक्रमान् १ अतीव हित्वं स्त्रीलोके पतिधर्मवती सती ॥ शुद्धकेशान्विधुन्वंती भाषसे यद्यदिच्छसि २ कस्य
त्वमितियच्चाहं त्वयोक्तो मत्तकाशिनि ॥ कंसस्तस्माद्रिपुध्वंसी तव पुत्रो भविष्यति ३ सा सरोषा पुनर्भूतानि दंती तस्य तं वरम् ॥ उवाच व्यथि
ता देवी दानवधृष्टवादिनम् ४ धिक्तेवृत्तं सुदुर्वृत्तयः सर्वानि दसि स्त्रियः ॥ संति स्त्रियो नीचवृत्तारु संति चैव पतिव्रताः ५ यास्त्वेकपत्न्यश्श्रूयं
तेऽरुंधती प्रमुखाः स्त्रियः ॥ धृतायाभिः प्रजास्सर्वा लोकाश्चैव कुलाधम ६ यस्त्वयाममपुत्रो वै दत्तो वृत्तविनाशनः ॥ न मे बहुमतस्वेषशृणु चापि
यदुच्यते ७ उत्पत्स्यति पुमान्नीचः पतिवंशे ममाऽद्ययः ॥ भविष्यति स ते मृत्युर्यश्च दत्तस्त्वया सुतः ८ द्रुमिलस्त्वेव मुक्तस्तु जगामाकाश
मेव तु ॥ तेनैव रथमुख्येन दिव्येनाप्रतिगामिना ९ जगाम च पुरीं दीनामाता तदहरेव ते ॥ मामेव मुक्त्वा भगवान्नारदो मुनिसत्तमः १०
दीप्यमानस्तपो वीर्यात्साक्षादग्निरिव ज्वलन् ॥ वल्लकीं वाद्यमानो हि सप्तस्वरविमूर्च्छिताम् ११ गायनो लक्ष्यवीथीं स जगाम ब्रह्मणोति
कम् ॥ शृणुष्वेदं महामात्रनिबोधवचनं मम १२ तथ्यं चोक्तं नारदेन त्रैलोक्यज्ञेन धीमता ॥ अलंबलेन वीर्येण नयेन विनयेन च १३ प्रमाणै
र्वापि वीर्येण तेजसा विक्रमेण च ॥ सत्येन चैव दानेन नान्योस्ति सदृशः पुमान् १४ विदित्वा सर्वमात्मानं वचनं श्रद्धधाम्यहम् ॥ क्षेत्रजोऽहं
सुतस्तस्य उग्रसेनस्य हस्तिप १५ मातापितृभ्यां संत्यक्तः स्थापितस्त्वेन तेजसा ॥ उभाभ्यामपि विद्विष्टो बांधवैश्च विशेषतः ११६

पापान् अस्मानपि विधुन्वंती भर्त्सयंती यदिच्छसितद्वापसे यथेष्टं प्रलपसि मौढ्यादित्यर्थः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ धिगितिकुंत्यादीनामप्यापद्धर्मापेक्षया पुरुषांतरसंबं
धोनकामविकारेणेत्यर्थः सः खंतु सर्वासां निदां कुर्वन् पापतमोसीत्यर्थः ॥ १०५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पुमान् ईश्वरः तेतव त्वत्पुत्रस्य च मयि जातस्य ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ वाद्यमा
नः वादयन् ॥ ११ ॥ लक्ष्यवीथीं ब्रह्मलोकमार्गं देवयानम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ सदृशो मयेति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ ११८ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एकोनत्रिंशंकंसेभप्रमुखस्याथमारणम् ॥ श्रीकृष्णेनकुवल्यापाडनाम्नोनिरूप्यते ॥
॥ १ ॥ तस्मिन् इति ॥ १ ॥ यत्रमंचाःभांति ससमाजवाटः प्राङ्मुखैर्मंचागारैःशुशुभेइतिपंचमवतुर्थतृतीयस्थानापदानांसंबंधः ॥ तत्रमंचाः कीदृशाइत्यनआहद्वितीय
नश्लोकेन सचित्रेति चित्रसहिताःसचित्राः अष्टास्रयोअष्टकोणाश्चरणायेषांतेसचित्राष्टास्रचरणाः ॥ २ ॥ निर्मुक्तैः विरलतनुभिरंतःपटैर्युक्तानिमंचागाराणि येषुस्थिताःराज

एतानपिहनिष्णामियादवान्कृष्णपक्षिणः ॥ तदिमौघातयित्वातुहस्तिनागोपकिल्बिषौ १७ तद्गच्छगजमारुह्यसांकुशप्रासतोमरः ॥
स्थिरोभवमहामात्रसमाजद्वारिमाचिरम् ११८ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिकंसवाक्यंनामाष्टाविंशोऽध्यायः २८ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्नहनिविर्ततेद्वितीयेसमुपस्थिते ॥ आपूर्यतमहारंगःपौरैर्युद्धादेदृशुभिः १ सचित्राष्टास्रचरणारुसार्गल
द्वारवेदिकाः ॥ सगवाक्षार्द्धचंद्राश्चसुतल्पोत्तमभूषिताः २ प्राङ्मुखैश्चारुनिर्मुक्तैर्माल्यदामावतंसितैः ॥ अलंकृतैर्विराजद्भिःशारदैरेव
तोयदैः ३ मंचागारैःसुनिर्युक्तैर्युद्धायसुविभूषितैः ॥ समाजवाटःशुशुभेसमेघौघइवार्णवः ४ स्वकर्मद्रव्ययुक्ताभिःपताकाभिर्निरंतरम् ॥
श्रेणीनांचगणानांचमंचाभांत्यचलोपमाः ५ अंतःपुरचराणांचप्रक्षगागाराण्यनेकशः ॥ रेजुःकांचनचित्राणिरत्नज्वालाकुलानिच ६
तानिरत्नौघकृतानिससानुप्रग्रहाणिच ॥ रेजुर्जवनिकाक्षेपैरुसपक्षाइवखेनगाः ७ तत्रचामरहारैश्चभूषणानांचसिंजितैः ॥ वाणीनां
चविचित्राणांविचित्राश्चेरुरर्चिषः ८ गणिकानांपृथङ्मंचाश्शुभैरास्तरणांबरैः ॥ शोभितावारमुख्याभिर्विमानप्रतिमौजसः ९
तत्रासनानिरुयातानिपर्यंकाश्चहिरण्यमयाः ॥ प्रकीर्णाश्चकुथाश्चित्रास्सपुष्पस्तवकैर्वृताः १० सौवर्णाःपानकुंभाश्चपानभूम्यश्चशोभि
ताः ॥ फलावदंशपूर्णाश्चचांगेर्यःपानयोजिताः ११ अन्येचमंचाबहवःकाष्ठसंचयबंधनाः ॥ रेजुःप्रस्तरणास्तत्रशतशोथसहस्रशः १२

दाराःसर्ववहिस्थंपश्यंतिबाह्याश्चतानपश्यंतीतितादृशैश्चारुनिर्मुक्तैः ॥ ३ ॥ सुनिर्युक्तैःशोभनाःनिर्युक्ताःमल्लादयोयेषुतैः ॥ ४ ॥ स्वकर्मद्रव्ययुक्ताभिः यस्यशिल्पवतोयदुपकरणद्रव्यंतेन
चिह्निताभिः श्रेणीनांअनेकजातीनामप्येकशिल्पोपजीविनांगणानांएकजातीनां ॥ ५ ॥ ॥ तानीतिजवनिकारूपैराक्षेपैरंतर्द्विकैरस्तिरोहिताधोभागानि रत्नौघैःकृतानिकृता
निप्रक्षगागाराणिससानुप्रग्रहाणुपरिदेशेसपताकानिखेसपक्षपर्वतवद्भांतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ तत्रप्रक्षगागारेषु ॥ ८ ॥ ९ ॥ कुथाःआस्तरणविशेषाः ॥ १० ॥ फलावदंशाःजंबो
राद्युपदंशास्तैःपूर्णाः चांगेर्यः चुक्रिकादिपानरसाः पानयोजिताःपानार्थस्थापिताः ॥ ११ ॥ प्रस्तरणाःप्रकृष्टास्तरणाः ॥ १२ ॥

उत्तमागारिकाः गृहोपरिगृहं यत्तदुत्तमागारं तत्र भवाः सूक्ष्मजालद्वारावलोको यस्तद्वतः प्रेक्षागृहाः प्रेक्षार्थागृहाः ॥ १३ ॥ प्राङ्मुखः प्रेक्षागारः कंसस्य च काशे इति द्वयोः संबंधः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ राजा कंसः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ आवलितानि प्रस्फुरितानि अंबराणि येषाम् ॥ २० ॥ क्ष्वेडितं तत्साहितेन आस्फोटितेन आस्फालनेन उपल

उत्तमागारिकाश्चैव सूक्ष्मजालावलोकितः ॥ स्त्रीणां प्रेक्षागृहाभांतिराजहंसा इवांबरे १३ प्राङ्मुखश्चारुनिर्युक्तो मेरुशृंगसमप्रभः ॥
रूपमपत्रनिभस्तंभश्चित्रनिर्योगशोभितः १४ प्रेक्षागारस्स कंसस्य प्रचकाशे अधिकं श्रिया ॥ शोभितो माल्यदामैश्च निवासकृतलक्षणः ॥
१५ तस्मिन्नानाजनाकीर्णे जनौघप्रतिनादिते ॥ समाजवाटे संस्तब्धे कं पमानार्णवप्रभे १६ राजा कुवल्यापीठस्स समाजद्वारिकुंजरः ॥
तिष्ठत्विति समाज्ञाप्य प्रेक्षागारमुपाययौ १७ सशुक्लेवाससी बिभ्रच्छ्वेतव्यजनचामरः ॥ शुशुभे श्वेतमुकुटश्च्वेताभ्रइवचंद्रमाः १८
तस्य सिंहासनस्थस्य सुखासीनस्य धीमतः ॥ रूपमप्रतिमं दृष्ट्वा पौराः प्रोचुर्जया शिषः १९ ततः प्रविविशुर्मल्लारंगमावलितांबराः ॥
तिस्रश्च भागशः कक्षाः प्राविशन्बलशालिनः २० ततस्तूर्यनिनादेन क्ष्वेडितास्फोटितेन च ॥ वसुदेवसुतौ हृष्टौ रंगद्वारमुपस्थितौ २१ (ब
लवौ वस्त्रसंवीतौ सुरवंदनभूषितौ ॥ ऊर्ध्वपीडौ स्त्रगापीडौ बाहुशस्त्रकृतौ यमौ ॥ आस्फोटयंता वन्यान् यंबाहूवैवार्गलोपमौ) २२ तावापतं
तौ त्वरितौ प्रतिषिद्धौ वराननौ ॥ तेन मत्तेन नागेन चोद्यमानेन वैभूशम् २३ समतहस्तीदुष्टात्मा कृत्वा कुंडलिनं करम् ॥ चकार चोदितो यत्नं
निहतुं बलकेशवौ २४ ततः प्रहसितः कृष्णस्त्रास्यमानो गजेन वै ॥ कंसस्य तन्मतं वैवजगर्हं सदुरात्मनः २५ त्वरते खलुकं सोयंगंतुं वै
वस्वतक्षयम् ॥ यो मामनेन नागेन प्रधर्षयितुमिच्छति २६ सन्निकृष्टेततो नागे गर्जमाने तथा घने ॥ सहसोत्पत्य गोविंदश्चक्रे तालस्वनं प्रभुः
२७ क्ष्वेडितास्फोटितरवं कृतानागस्य चाग्रतः ॥ करं ससीकरं तस्य प्रतिजग्राह वक्षसा २८ विषाणांतरगोभूत्वा पुनश्चरणमध्यगः ॥
बद्धाधेतं गजं कृष्णः पवनस्तोयदं यथा २९ सहस्ताग्राद्विनिष्क्रांतो विषाणाग्राच्च दंतिनः ॥ विमुक्तः पदमध्याच्च कृष्णो द्विपमपोथयत् ३०
सोतिकायस्तु संमूढो हंतुं कृष्णमशक्रुवन् ॥ गजस्स्वेष्वेव गात्रेषु मथ्यमानो ररा सह ३१ पपात भूमौ जानुभ्यां दशनाभ्यां तु तोद च ॥
मदं सुस्त्रावरोपाच्च घर्मापाये यथा घनः ३२ कृष्णस्तु तेन नागेन क्रीडित्वा शिशुलीलया ॥ निधनाय मतिं चक्रे कंसद्विष्टेन चेतसा ३३

क्षितौ ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ करं शृङ्गादंडम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तालस्वनं गजं कोपयितुं करतालिकाध्वनिम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ बद्धाधव्याकुलं चकार ॥
॥ २९ ॥ अपोथयत् पुच्छाकर्षणेन भूमौ धर्षितवान् ॥ ३० ॥ संमूढः व्याकुलः ररा सशब्दं कृतवान् ॥ ३१ ॥ दशनाभ्यां मूलतो भग्नाभ्यां तु तोद व्यथां प्राप ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

प्रमुखेभूमध्यदेशे विषाणंदंतम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सार्तेतिसंधिरार्षः महन्महांतम् ॥ ३९ ॥ तोरणस्यबहिर्द्वारस्यअंगानिस्तंभादीनि तोरणंवाहनंग
जस्तस्यांगानीतिदंतद्वयंद्वाभ्यांगृहीतमित्यन्ये ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भोजराजःकंसःविषसादविषादंप्राप तत्रहेल्वंतरं पौराणामनुरागंचकृष्णेआलक्ष्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

सतस्यप्रमुखेपादंकृत्वाकुंभादनंतरम् ॥ दोष्योविषाणमुत्पाटयतेनैवप्राहरत्तदा ३४ सतेनवज्रकल्पेनस्वेनदंतेनकुंजरः ॥ हन्यमान
श्शकृन्मूत्रंमुमोचातोररासह ३५ कृष्णजर्जरितांगस्यकुंजरस्यार्तचेतसः ॥ कटाभ्यामतिसुस्त्राववेगवद्भूरिशोणितम् ३६ लांगूलंचा
स्यवेगेननिश्चकर्षहलायुधः ॥ शैलपृष्ठाद्वसंलीनवैनतेयद्वोरगम् ३७ तेनैवगजदंतेनकृष्णोहत्वातुदंतिनम् ॥ जघानैकप्रहारेणग
जारोहणमुल्बणम् ३८ सार्तेनादंमहत्कृत्वाविदंतोदंतिनांवरः ॥ पपातसमहामात्रोवज्रभिन्नइवाचलः ३९ ततस्तौ तोरणांगानिप्र
गृह्यरणकर्कशौ ॥ गजस्यपादरक्षांश्चजघ्नतुःपुरुषर्षभौ ४० तांश्चहत्वाविविशतुर्मध्यंरंगस्यतावुभौ ॥ नासत्यावश्विनौस्वर्गादवतो
र्णाविवेच्छया ४१ दृष्ट्वयंधकाश्चभोजाश्चददृशुर्वनमालिनौ ॥ क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनादेनबाह्वोरास्फोटितेनच ॥ सिंहनादैश्चतालैश्चहर्ष
यामासतुर्जनम् ४२ तौदृष्ट्वाभोजराजस्तुविषसादवृथामतिः ॥ पौराणामनुरागंचहर्षंचालक्ष्यभारत ४३ तंहत्वापुंडरीकाक्षोनदंतदं
तिनांवरम् ॥ अवतीर्णोर्णवाकारंसमाजंसहपूर्वजः ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविष्णुपर्वणिकुवल्यापीडवधोनामैकोनत्रिंशो
ऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ प्रविशंतंतुवेगेनमारुतावलिंगनांवरम् ॥ पूर्वजंपुरतःकृत्वाकृष्णंकमललो
चनम् १ गजदंतकृतोल्लेखंसुभुजंदेवकीसुतम् ॥ लीलाकृतांगदंवीरंमदेनरुधिरेणच २ वल्गमानंयथासिंहंव्यूहमानंयथाधनम् ॥
बाहुशब्दप्रहारेणचालयंतंवसुंधराम् ३ औग्रसेनिःसमालोक्यदंतिदंतोद्यतायुधम् ॥ कृष्णंभृशायस्तमुखस्सरोषंसमुदैक्षत ४ भुजा
सक्तेनशुशुभेगजदंतेनकेशवः ॥ चंद्रार्द्धबिंबसंसक्तोयथैकशिखरोगिरिः ५

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ त्रिंशेमुष्मिन्मयाध्यायेमल्लयुद्धंपरस्परम् ॥ मल्लानांहननंप्रोक्तंकंसस्यसानुगस्यच ॥ १ ॥
प्रविशंतंपूर्वजंपुरतःकृत्वाप्रविशंतमित्यन्वयः ॥ १ ॥ मदेनहस्तिसंबंधिनालिप्तबाहुदेशमित्यर्थः ॥ २ ॥ व्यूहमानंकंसंहंतुंविशेषतःतर्कयंतंतंघनमिवसंचरंतं वापक्षे ॥
॥ ३ ॥ आयस्तमुखःस्लानमुखः ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ अंध्रंअंधयितारंचाणूरपरनामानं कृष्णायदिदेशोतिसंबंधः बलदेवायमुष्टिकमितिच निकृतिंकपटवंतमित्युभयत्रसंबंधनीयम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ अवघुष्टेराजाज्ञयानिः
शब्दाभवतेतिश्राविते ॥ ११ ॥ सप्राश्रिकंसपरीक्षकंअकातरंभीरुरहितंनिर्मितंविधिना ॥ १२ ॥ विनेयःपरिहर्तव्यः ॥ १३ ॥ स्थितःस्थितेनसंयुज्यतेनियुद्धयतः ॥ १४ ॥

वल्गमानेतुगोविंदेसकृत्स्नोरगसागरः ॥ जनौघप्रतिनादेनपूर्यमाणइवावभौ ६ ततःक्रोधाभिताम्राक्षःकंसःपरमकोपनः ॥ चाणूरमा
दिशद्युद्धेकृष्णस्यसुमहाबलम् ७ अंध्रंमल्लंचनिकृतिंमुष्टिकंचमहाबलम् ॥ बलदेवायसक्रोधोदिदेशाद्रिचयोपमम् ८ कंसेनापिसमा
ज्ञप्तश्चाणूरःपूर्वमेवतु ॥ योद्धव्यंसहकृष्णेनत्वयायत्नवतेतिवै ९ सरोषेणतुचाणूरःकषायीकृतलोचनः ॥ अभ्यावर्ततयुद्धार्थमपांपूर्णो
यथाघनः १० अवघुष्टेसमाजेतुनिश्शब्दःस्तिमितेजने ॥ यादवास्सहितास्तत्रइदंवचनमब्रुवन् ११ बाहुयुद्धमिदंरंगेसप्राश्रिक
मकातरम् ॥ क्रियाबलसमाज्ञातमशस्त्रंनिर्मितंपुरा १२ अद्रिश्चातिश्रमोनित्यंविनेयःकालदर्शिभिः ॥ करीषेणचमल्लस्यसततंसत्क्रि
यास्मृता १३ स्थितोभूमिगतेनैवयोयथामार्गतःस्थितः ॥ संयुज्यतश्चपर्यायःप्राश्रिकैःसमुदाहृतः १४ बालोवायदिवावृद्धोमध्यो
वापिकृशोपिवा ॥ बलस्थोवास्थितोरंगेज्ञेयःकक्षांतरेणवै १५ बलतश्चक्रियातश्चबाहुयुद्धविशारदैः ॥ निपातानंतरंकिंचि
चिन्नकर्तव्यंविजानता १६ तदिदंप्रस्तुतरंगेयुद्धंकृष्णांध्रमल्लयोः ॥ बालःकृष्णोमहानंध्रःकथंनःस्याद्विचारणा १७ ततःकिलकिला
शब्दस्समाजेसमवर्तत ॥ प्रावल्गतचगोविंदोवाक्यंचेदमुवाचह १८ अहंबालोमहानंध्रोवपुषापर्वतोपमः ॥ युद्धममानेनसहरो
चतेबाहुशालिना १९ युद्धव्यतिक्रमःकश्चिन्नभविष्यतिमत्कृतः ॥ नह्यहंबाहुयोधानांदूषयिष्यामियन्मतम् २० योयंकरीषधर्म
श्चतोयधर्मश्चरंगजः ॥ कषायस्यचसंसर्गःसमयोह्येषकल्पितः २१ संयमःस्थिरताशौर्यंव्यायामःसत्क्रियाबलम् ॥ रंगेचनियतासि
द्धिरेतद्युद्धविदांमतम् २२

एवंबालोवालेनेत्यादिकक्षांतरेणस्वस्वकक्षामध्यतएवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रकृतेर्विशेषमाह तदिदमिति ॥ १७ ॥ १८ ॥ एवंसंदेहमानंजनंभगवानाश्वासयति अहमिति
१९ ॥ २० ॥ यइतिकरीषेणोद्धर्तनंजलेनक्षालनंकषायेणगैरिकेणानुलेपनंचेतिमल्लानांसंप्रदायइत्यर्थः ॥ २१ ॥ संयमः अन्योन्यंअपसारणं स्थिरताअनपसरणं व्यायामः
स्थिरयोरपिहस्तपादादिचालनं सत्क्रियाचालनेपिमर्मास्पर्शित्वं सत्क्रियायामपिवलाधिक्येनरंगेनियतासिद्धिर्जयाख्याषड्भिःसाधनैर्भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥

यद्यपिरंगयुद्धमवैरंतथाप्ययंअंध्रःकंसोवासवैरंकर्तुमुद्यतोतोस्यवधेनैवजगतोषया।मेमाविषादंकुरुतेतिभावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ निपातानंतरंहंतव्यमिति नियममातिक्रम्यहताः ॥ २५ ॥
तदेवाह शस्त्रेति शस्त्रंशत्रोर्विदारणंतदेवसिद्धिर्मल्लानांनुपातनमात्रंसिद्धिर्नवधइत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ हंतुःप्रयोज्यस्यप्रयोजकस्यवधोवधजंपापम् ॥ ३० ॥
ताभ्यांतयोः ॥ ३१ कंकटः आलिङ्गनेनावरोधसंनिपातःउभाभ्यांवक्षःसंश्लेषणावरोधः अवधूतंतयोर्विलवताअन्यस्यदूरीकरणं प्रमाथोभूमौपातनं उन्माथउद्धृत्यानिपातनम्

अवैरमेवंयदयंसवैरंकर्तुमुद्यतः ॥ अत्रवैनिग्रहःकार्यस्तोषयिष्याम्यहंजगत् २३ करूपेषुप्रसूतोयंचाणूरोनामनामतः ॥ बाहुयोधी
शरीरेणकर्मभिश्चारुचित्यताम् २४ एतेनबहवोमल्लानिपातानंतरंहताः ॥ रंगप्रतापकामेनमल्लमार्गश्चदूषितः २५ शस्त्रसिद्धिस्तुयोधा
नांसंग्रामेशस्त्रयोधिनाम् ॥ रंगसिद्धिस्तुमल्लानांप्रतिमल्लनिपातजा २६ रणेविजयमानस्यकीर्तिर्भवतिशाश्वती ॥ हतस्यापिरणेशस्त्रैर्ना
कपृष्ठंविधीयते २७ रणेह्युभयतस्सिद्धिर्हतस्येहघ्नतोपिवा ॥ साहिप्राणांतिकीयात्रामहद्भिस्साधुपूजिता २८ अयंतुमार्गोबलतःक्रियात
श्चविनिःसृतः ॥ मृतस्यरंगेकस्वर्गोजयतोवाकुतोरतिः २९ येतुकेचित्स्वदोषेणराज्ञःपंडितमानिनः ॥ प्रतापार्थेहतामल्लामल्लहंतुर्वधोहिसः
३० एवंसंजल्पतामेवताभ्यांयुद्धंसुदारुणम् ॥ उभाभ्यामभवद्दोरंवारणाभ्यांयथावने ३१ कृतप्रतिकृतैश्चित्रैर्बाहुभिश्चमकंकटैः ॥ सन्नि
पातावधूतैश्चप्रमाथोन्मथनैस्तथा ३२ तावुभावापिसंश्लिष्टौयथाशैलमयौतथा ॥ क्षेपणैर्मुष्टिभिश्चैववराहोद्धूतनिस्स्वनैः ३३ कीलव
जनिपातैश्चप्रसृष्टाभिस्तथैवच ॥ शलाकानखपातैश्चपादोद्धूतैश्चदारुणैः ३४ जानुभिश्चाश्मनिर्घोषैश्शरोभ्यांचावघट्टितैः ॥ तद्युद्ध
मभवद्दोरमशस्त्रंबाहुतेजसा ३५ बाहुघ्राणेनशूराणांसमाजोत्सवसन्निधौ ॥ अरज्यतजनस्सर्वस्सोत्कृष्टनिनदोत्थितः ३६ साधुवादांश्चमं
चेपुघोषयंत्यपरेजनाः ॥ ततःप्रस्विन्नवदनःकृष्णप्रणिहितेक्षणः ॥ न्यवारयततूर्याणिकंसस्सव्येनपाणिना ३७ प्रतिषिद्धेषुनूर्येषुमृदं
गादिपुतेषुवै ॥ खेसंगतान्यवाद्यंतदेवतूर्याण्यनेकशः ३८ युद्धयमानेहृषीकेशेपुंडरीकनिभेक्षणे ॥ स्वयमेवप्रवाद्यंततूर्यघोषास्तुसर्वशः ३९

॥ ३२ ॥ शैलमयौगंडशैलोपमौकठिनौ क्षेपणैरास्फालनैः मुष्टिभिः मुद्रिकांगुलिभिर्हस्ताग्रैः वराहोद्धूतंपादयोर्मध्येप्रविश्यापक्षेपणं निःस्वनःनिहीनस्वनोवाचान्यकर
णतैः ॥ ३३ ॥ कीलवजनिपातःकूर्परजानुभ्यामाघातः प्रसृष्टःअन्योन्यमंगुलिप्रदा शलाकानखपाताःजत्रुदेशेअंगुष्ठेनकुक्षिदेशेइतरांगुलिभिश्चसहाक्रमणंपादोद्धूतैःतिर्य
कपादप्रक्षेपेणशत्रोश्चालनंस्थानात् ॥ ३४ अवघट्टितैः तिर्यगास्फालितैः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तापनीयेसौवर्णमयौ नेत्रेनेत्रपिंडौ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मस्तिष्कौगंडप्र

अंतर्धानगतादेवाविमानैःकामरूपिभिः ॥ चेरुर्विद्याधरेस्सार्द्धकृष्णस्यजयकाक्षिणः ४० जयस्वकृष्णचाणूरंदानवंमल्लरूपिणम् ॥ इ
तिसप्तर्षयस्सर्वेऊचुश्चैवनभोगताः ४१ चाणूरेणचिरंकालंक्रीडित्वादेवकीसुतः ॥ बलमाहारयामासकंसस्याभावदर्शिवान् ४२ तत
श्चचालवसुधामंचाश्चैवजुघूर्णिरे ॥ मुकुटाच्चापिकंसस्यपपातमणिरुत्तमः ४३ दोष्यमानम्यकृष्णस्तुचाणूरंशीर्णजीवितम् ॥ प्राहरन्मु
ष्टिनामूर्ध्निवक्षस्याहत्यजानुना ४४ निस्सृतेसाश्रुरुधिरेतस्यनेत्रेसबंधने ॥ तापनीयेयथाघंटेकक्षोपरिविलंबिते ४५ पपातसतुरंगस्यम
ध्येनिःसृतलोचनः ॥ चाणूरोविगतप्राणोजीवितांतेमहीतले ४६ देहेनतस्यमल्लस्यचाणूरस्यगतायुषः ॥ सन्निरुद्धोमहारंगस्सशैले
नेवलक्ष्यते ४७ रौहिणेयोहतेतस्मिन्चाणूरेबलदर्पिते ॥ जग्राहमुष्टिकंरंगेकृष्णस्तोसलकंपुनः ४८ सन्निपातेतुतौमल्लौप्रथमेक्रोधमू
र्च्छितौ ॥ समेयातांरामकृष्णौकालस्यवशवर्तिनौ ४९ निर्घातावनतौभूतारंगमध्येववल्गतुः ॥ कृष्णस्तोसलमुद्यम्यगिरिशृंगोपमंब
ली ॥ भ्रामयित्वाशतगुणंनिष्पिपेषमहीतले ५० तस्यकृष्णाभिपन्नस्यपीडितस्यबलीयसः ॥ मुखाद्बुधिरमत्यर्थमुज्जगाममुमूर्षतः ५१
संकर्षणस्तुसुचिरंयोधयित्वामहाबलः ॥ अंधमल्लंमहामल्लोमंडलानिव्यदर्शयत् ५२ मुष्टिनैकेनतेजस्वीसाशनिस्तनयित्नुना ॥ शिरस्य
भ्रयहमद्वीरोवज्रेणेवमहागिरिम् ५३ सनिष्पतितमस्तिष्कोविस्त्रस्तनयनोभुवि ॥ पपातनिहतस्तेनततोनादोमहानभूत् ५४ अंधतोशल
कौहत्वाकृष्णसंकर्षणाबुभौ ॥ क्रोधसंरक्तनयनौरंगमध्येववल्गतुः ५५ समाजवाटोनिर्मल्लस्सोभवद्वीमदर्शनः ॥ अंधेतदामहामल्लेमु
ष्टिकेचनिपातिते ५६ येचसंप्रेक्षकागोपानंदगोपपुरोगमाः ॥ भयक्षोभितसर्वांगास्सर्वेतत्रावतस्थिरे ५७ हर्षजंवारिनेत्राभ्यांवर्षमा
णाप्रवेपती ॥ प्रस्त्रवोत्पीडिताकृष्णंदेवकीसमुदैक्षत ५८ ॥ कृष्णदर्शनजातेनबाष्पेणाकुलितेक्षणा ॥ वसुदेवोजरांत्यक्त्वास्नेहेनतरु
णायते ५९ वारमुख्याश्चतास्सर्वाःकृष्णस्यमुखपंकजम् ॥ पपुर्हिनेत्रभ्रमरैर्निमेषांतरगामिभिः ६० कंसस्याथमुखेस्वेदोभ्रूभेदांतरगो
चरः ॥ अभवद्रोषनिर्यासःकृष्णसंदर्शनेरितः ६१

देशस्थौमांसपिंडौ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ भ्रूभेदोभ्रूद्वयांतरंमध्यंतद्रोचरस्तत्रोद्धूतःरोषाग्नेर्निर्यासोज्वालाकलापइवेत्यर्थः ॥ ६१ ॥

मानसाग्निनाक्रोधाग्निनाकेशवायसधूमेनकेशवेयत् आयसंकाठिन्यप्रकटीकरणंतदेवधूमवत् गमकं यस्य तेन केशवायसधूमेनरोषः द्विषोपकारक्षमत्वेन यस्तापः स एव निश्वासवायुर्यस्य
॥ ६२ ॥ स्विन्नालिकतलस्य प्रस्विन्नललाटस्य ॥ ६३ ॥ यथावृक्षपत्रगताः अवश्यायविंदवो बालसूर्यकरस्पृष्टाभांति तद्वादित्यर्थः ॥ ६४ ॥ आज्ञापयत आज्ञापितवान्संधि

केशवायसधूमेनरोषनिश्वासवायुना ॥ दीप्तमंतर्गतं तस्य हृदयं मानसाग्निना ६२ तस्य प्रस्फुरितौष्ठस्य स्विन्नालिकतलस्य वै ॥ कंस
वक्रस्य रोषेण रक्तसूर्यायते वपुः ६३ क्रोधरक्तान्मुखात्तस्य निःसृताः स्वेदविंदवः ॥ यथारविकरस्पृष्टावृक्षावश्यायविंदवः ६४ सोज्ञापय
तसंक्रुद्धः पुरुषान्व्यायतान्बहून् ॥ गोपावेतौ समाजौ घान्निष्क्राम्येतां वने चरौ ६५ न चैतौ द्रष्टुमिच्छामि विकृतौ पापदर्शनौ ॥ गोपानामपि
मेराज्येन कश्चित्स्थातुमर्हति ६६ नंदगोपश्च दुर्मेधाः पापेष्वभिरतो मम ॥ आयसैर्निगडाकारैर्लोहपाशैर्निगृह्यताम् ६७ वसुदेवश्च दुर्वृ
त्तो नित्यं द्वेषकरो मम ॥ अट्टद्वार्हेण दंडेन क्षिप्रमद्यैव शास्यताम् ६८ ये चेमे प्राकृता गोपादामोदरपरायणाः ॥ द्रीयं तां गाव एतेषां यच्चास्ति
वसुकिंचन ६९ एवमाज्ञापयानंतं कंसं परुषभाषिणम् ॥ ददर्शायस्तनयनः कृष्णस्सत्यपराक्रमः ७० क्षिप्ते पितरि चुक्रोध नंदगोपे च के
शवः ॥ ज्ञातीनां च व्यथां दृष्ट्वा विसंज्ञां चैव देवकीम् ७१ स सिंह इव वेगेन केशवो जातविक्रमः ॥ आरुरुक्षुर्महाबाहुः कंसनाशार्थमच्युतः
७२ रंगमध्यादुत्पपात कृष्णः कंसासनांतिकम् ॥ असज्जद्वायुना क्षिप्तो यथा स्वस्थो घनाघनः ७३ ददृशुर्न हितं सर्वं रंगमध्यादवधुतम् ॥
केवलं कंसपार्श्वस्थं ददृशुः पुरवासिनः ७४ सोपिकंसस्तथायस्तः परीतः कालधर्मणा ॥ आकाशादिव गोविंदं मेने तत्रागतं प्रभुम् ७५ सकृ
ष्णेनायतं कृत्वा बाहुं परिघसन्निभम् ॥ मूर्धजेषु परामृष्टः कंसो वै रंगसंसदि ७६ मुकुटश्चापतत्तस्य कांचनो वज्रभूषितः ॥ शिरसस्तस्य कृ
ष्णेन परामृष्टस्य पाणिना ७७ सग्रहग्रस्तकेशश्च कंसो निर्यत्नतांगतः ॥ तथैव च विसंमूढो वै कल्यंसमपद्यत ७८ निगृहीतश्च केशेषु गता
सुरिवनिःश्वसन् ॥ नशशाकमुखं द्रष्टुं कंसः कृष्णस्य वै तदा ७९ विकुंडलाभ्यां कर्णाभ्यां छिन्नहारेण वक्षसा ॥ प्रलंबाभ्यां च बाहुभ्यां गा
त्रैर्विसृतभूषणैः ८० भ्रंशितेनोत्तरीयेण सहसा वलिताननः ॥ चेष्टमानस्समाक्षिप्तः कंसः कार्ष्णेन तेजसा ८१

रार्षः व्यायतान् अतिघोरान् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ पापेषु कपटेषु निगडाकारैः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ आयस्तनयनः क्रोधप्रसारितनेत्रः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ घनाघनः
महामेघः ७३ ॥ ७४ ॥ आयस्तः व्याकुलकृतः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ विसृतभूषणैः भ्रष्टाभरणैः ॥ ८० ॥ उत्तरीयेण वलितं वेष्टितं आननं कंठो यस्य ॥ ८१ ॥

मंचानिष्क्रम्य अधस्तानिपात्यतदुपरिस्वयंचनिपत्यकेशेषुतंगृह्यचकर्ष ॥ ८२ ॥ देहकृष्टां देहेनलांगलेनेवकर्षिताम् ॥ ८३ ॥ गतायुषमितिगतासोरपिकर्षणंमित्राणांसं
तोषार्थमित्यर्थः ॥ ८४ ॥ विपरीतेनशूरानर्हेणक्रमेणप्रकारेण ॥ ८५ ॥ विपर्यस्तंकंधरायास्त्रुटितत्वेनान्यथाभूतम् ॥ ८६ ॥ असंग्रामोति स्वर्गःकीर्तिश्चवीरमार्गःतदुभयभ्रष्टृत्य
र्थः ॥ ८७ ॥ अथाप्यस्यसद्रतिरस्तीत्याह तस्येति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ प्रस्रवोत्पीडैः प्रस्रवस्यातिभरैः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ कंसभ्रातरंद्रुमिलोत्पन्नमेवकंसमित्रभूतंनत्वौग्रसेनिम् ॥ ९२

चकर्षचमहारंगेमंचानिष्क्रम्यकेशवः ॥ केशेषुतंबलाद्रुह्यकंसंकेशार्हतांगतम् ८२ कृष्यमाणस्सकृष्णेनभोजराजोमहाद्युतिः ॥ समा
जवाटेपरिखांदेहकृष्टांचकारह ८३ समाजवाटेक्रीडित्वाविकृष्यचगतायुषम् ॥ कृष्णोविसर्जयामासकंसदेहमदूरतः ८४ धरण्यामृदितः
शिंश्येतस्यदेहस्सुखोचितः ॥ क्रमेणविपरीतेनपांसुभिःपरुषीकृतः ८५ तस्यतद्वदनंश्यामंसुप्ताक्षंमुकुटंविना ॥ नविभातिविपर्यस्तं
विपलाशंयथांबुजम् ८६ असंग्रामहतःकंसस्सबाणैरपरिक्षतः ॥ केशग्राहान्निरस्तासुर्वीरमार्गान्निराकृतः ८७ तस्यदेहेप्रकाशंतेस
हसाकेशवार्पिताः ॥ मांसच्छेदघनास्सर्वेनखाग्राजीवितच्छिदः ८८ तंहत्वापुंडरीकाक्षःप्रहर्षाद्विगुणप्रभः ॥ ववंदेवसुदेवस्यपादौनिह
तकंटकः ८९ मातुश्चशिरसापादौनिपीडयदुनंदनः ॥ सासिंचत्प्रस्रवोत्पीडैःकृष्णमानंदनिःसृतैः ९० यादवांश्चैवतान्सर्वान्यथास्था
नयथावयः ॥ पप्रच्छकुशलंकृष्णोदीप्यमानःस्वतेजसा ९१ बलदेवोपिधर्मात्माकंसभ्रातरमूर्च्छितम् ॥ बाहुभ्यामेवतरसासुनामान
मपोथयत् ९२ तौजितारीजितक्रोधौचिरविप्रोषितौव्रजे ॥ स्वपितुर्भवनंवीरौजग्मतुर्हृष्टमानसौ ९३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरि
वंशेविष्णुपर्वणिकंसवधोनामत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भर्तारंपतितंदृष्ट्वाक्षीणपुण्यमिवग्रहम्
कंसपत्न्योहतंकंसंसमंतात्पर्यवारयन् १ तंमहीशयनेसुप्तंक्षितिनाथंगतायुषम् ॥ भार्यास्मदृष्ट्वाशोचंतिमृग्योमृगपतिर्यथा २ हा
हतार्स्ममहाबाहोहताशाहतबांधवाः ॥ वीरपत्न्योहतेवीरेत्वयिवीरव्रतप्रिये ३ इमामवस्थांपश्यंत्यःपश्चिमांतवनौष्टिकीम् ॥ कृपणंरा
जशार्दूलविलपामस्सबांधवाः ४

तावितिवाह्याभ्यंतरशत्रुजयिनावितिविशेषणद्वयार्थः ॥ १३ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ अथैकत्रिंशेत्वध्यायेविलापःकंसयोषितां ॥ मातुश्चमंत्र
णंपत्युर्विज्ञप्तिःकंसघातिनः ॥ १ ॥ भर्तारंपतितंदृष्ट्वेत्यादिस्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

१ संख्ये इतिपाठान्तरम् ३ हतंमृगपतिमितिपाठान्तरम् ।

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 छिन्नमूलास्मसंवृत्ताः परित्यक्तास्त्वयाविभो ॥ त्वयिपंचत्वमापन्नेनाथेस्माकं महाबले ५ कोनः कोपपरीतांगोरतिसंसर्गलालसाः ॥
 लताइवविचेष्टीशयनीयानिनेष्यति ६ इदंतेसदृशंसौम्यहृदयनिश्वासमारुतम् ॥ दहत्यर्कोमुखंकांतंनिस्तोयमिवपंकजम् ७ इ
 मेतेश्रवणेशून्येनशोभेतेविकुंडले ॥ शिरोधरायांसंलीनेसततंकुंडलप्रिये ८ कतेसमुकुटोवीरसर्वरत्नविभूषितः ॥ अत्यर्थंशिरसो
 लक्ष्मीयोदधारार्कसप्रभाम् ९ अनेनहिकलत्रेणतवांतःपुरशोभिना ॥ कथंदीनेनकर्तव्यंत्वयिलोकांतरंगते १० ननुनामस्त्रिय
 रसाध्वःप्रियभोगेष्ववंचिताः ॥ पतीनामपरित्याज्यास्सत्वंनस्त्यज्यगच्छसि ११ अहोकालोमहावीर्योयेनपर्यायकर्मणा ॥ काल
 तुल्यस्सपत्नानांवंक्षिप्रमपनीयसे १२ वयंदुःखेष्वनुचितास्सुखेष्वेवत्वयैधिताः ॥ कथंवत्स्यामविधवानाथकार्पण्यमाश्रिताः १३
 स्त्रीणांचारित्रलुब्धानांपतिरेकःपरागतिः ॥ त्वंहीनस्सागतिश्छिन्नाकृतांतेनबलीयसा १४ वैधव्येनाभिभूतास्स्मशोकसंतप्तमानसाः ॥ रो
 दितव्यद्रुदेमग्नाःकगच्छामस्त्वयाविना १५ सहत्वयागतःकालस्त्वदंकेक्रीडितंकृतम् ॥ क्षणेनत्वद्विहीनास्स्मदनित्याहिनृणांगतिः १६
 अहोबलविहीनास्स्मविपन्नेत्वयिमानद ॥ एकदुष्कृतकारिण्यस्सर्वावैधव्यलक्षणाः १७ त्वयास्वर्गप्रतिच्छंदैर्लालितास्स्मरतिप्रियाः
 त्वयिकामवशास्सर्वास्सनस्त्यज्यकगच्छसि १८ अस्माकंत्वमनाथानांनाथोह्यसिसुरोपम ॥ आसांविलपमानानांकुररीणामिवप्रभो
 प्रतिवाक्यंजगन्नाथदातुमर्हसिमानद १९ एवमार्तकलत्रस्यशाम्यमानेषुबंधुषु ॥ गमनंतेमहाभागदारुणंप्रतिभातिनः २० नूनंकां
 ततराःकांतपरलोकेवरस्त्रियः ॥ यतस्त्वंप्रस्थितोवीरविहायेमंगृहेजनम् २१ किंनुतेकारणंवीरभार्यास्वेतासुभूरिद ॥ आर्तनादंरुदंतौषुय
 न्मोहान्नावबुध्यसे २२ अहोनिष्करुणायात्रानराणामौर्ध्वदेहिकी ॥ यत्परित्यज्यदारान्त्स्वान्निरपेक्षाव्रजंतिहि २३ अपतित्वंस्त्रि
 याश्श्रेयो नतुशूरःपतिःस्त्रियाः ॥ स्वर्गस्त्रीणांप्रियाश्शूरास्तेषामपिचताःप्रियाः २४ अहोक्षिप्रमदृश्येननयतात्वांरणप्रियम् ॥ प्रहतंनः
 कृतांतेनसर्वासामंतरात्मसु २५ हत्वाजरासंधबलंजित्वायक्षांश्चसंयुगे ॥ कथंमानुषमात्रेणहतस्त्वंजगतीतले २६ इंद्रेणसहसंग्रा
 मंकृत्वासायकविग्रहम् ॥ अमर्त्यैरजितोयुद्धेमर्त्येणासिकथंहतः ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ रुदितेअनुशयःआशयोतःकरणंरुदितानुशयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

त्वयासागरमक्षोभ्यंविक्षोभ्यशरवृष्टिभिः ॥ रत्नसर्वस्वहरणंजित्वापाशधरंकृतम् २८ त्वयापौरजनस्यार्थमंदंवर्षतिवासवे ॥ सायके
र्जलदान्जित्वाबलाद्वर्षप्रवर्तितम् २९ प्रतापावनतास्सर्वेतवतिष्ठंतिपार्थिवाः ॥ प्रेषयंतोवरार्हाणिरत्नान्याच्छादनानिच ३० तवैवं
देवकल्पस्यदृष्टवीर्यस्यशत्रुभिः ॥ कथंप्राणांतकंघोरमीदृशंभयमागतम् ३१ प्राप्तास्स्मोविधवाशब्दंत्वयिनाथेनिपातिते ॥ अप्रमत्ताः
प्रमत्तेनकृतांतेननिराकृताः ३२ यद्येवंनाथगंतव्यंयदिवाविस्मृतावयम् ॥ बाहुमात्रेणापियामीतिवक्तव्येकःपरिश्रमः ३३ प्रसीदना
थभीतास्स्मपादौतेयाममूर्द्धभिः ॥ अलंदूरप्रवासेननिवर्तस्वनराधिप ३४ अहोवीरकथंशेषेनिषण्णस्तृणपांसुषु ॥ शयानस्यहितेभू
मौकस्मान्नोद्विजतेवपुः ३५ केनसुप्तप्रहारोयंदत्तोस्माकमतर्कितः ॥ प्रदत्तंकेनसर्वासुनारीष्वेवंसुदारुणम् ३६ रुदितानुशयोनार्यार्जा
वंत्याःपरिदेवनम् ॥ किंवयंसतिगंतव्येसहभर्त्रारुदामहे ३७ एतस्मिन्नंतरेदीनाकंसमाताप्रवेपतो ॥ कमेवत्सःकमेपुत्रइतिरोरूयतीभृ
शम् ३८ सापश्यन्निहतंपुत्रंनिष्प्रभंशशिनंयथा ॥ हृदयेनविदीर्णेनभ्राम्यमाणापुनःपुनः ३९ पुत्रंसमभिवीक्षंतीहाहतास्मीतिवाशती ॥
स्तुषाणामार्तनादेनविललापरुरोदच ४० सातस्यवदनंदीनमुत्संगेपुत्रगृहिणी ॥ कृत्वापुत्रेतिकारुण्यंविललापार्तयागिरा ४१ पुत्र
शूरव्रतेयुक्तज्ञातीनांनंदिवर्द्धन ॥ किमिदंत्वरितंवत्सप्रस्थानंकृतवानसि ४२ प्रसुप्तश्चातिविरुतेकिंपुत्रनियमंविना ॥ वत्सनैवंविधा
भूमौशेरतेकृतलक्षणाः ४३ रावणेनपुरागीतश्लोकोयंसाधुसंमतः ॥ बलज्येष्ठेनलोकेपुराक्षसानांसमागमे ४४ एवमूर्जितवीर्यस्यम
मदेवनिघातिनः ॥ बांधवेभ्योभयंघोरंदुर्निवार्यंभविष्यति ४५ तथैवज्ञातिलुब्धस्यममपुत्रस्यधीमतः ॥ ज्ञातिभ्योभयमुत्पन्नंशरीरांतक
रंमहत् ४६ सापतिंभूपतिंवृद्धमुग्रसेनंविचेतसम् ॥ उवाचरुदतीवाक्यंविवत्साहरिणीयथा ४७ एह्येहिराजञ्जुद्धात्मन्पश्यपुत्रंजनेश्व
रम् ॥ शयानंवीरशयनेवज्जाहतमिवाचलम् ४८ अस्यकुर्मोमहाराजनिर्याणसदृशीक्रियाम् ॥ प्रेतत्वमुपपन्नस्यगतस्ययमसादनम् ॥
४९ वीरभोग्यानिराज्यानिवयंचापिपराजिताः ॥ गच्छविज्ञाप्यतांकृष्णःकंससत्कारकारणात् ५० मरणांतानिवैराणिशांतेशांतिर्भविष्य
ति ॥ प्रेतकार्याणिकार्याणिमृतःकिमपराध्यते ५१

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति श्रीह० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ द्वात्रिंशोऽस्मिन्नाथाध्याये राज्ञो विज्ञप्तिरुच्यते ॥ उग्रसेनाभिषेकश्च
कंससंस्कारपूर्वकः ॥ १ ॥ उग्रसेनः विषपीतः पीतविषः ॥ १ ॥ पश्चानुतापात्पश्चात्तापाच्छांदसस्तकारलोपः ॥ २ ॥ तस्मिन्तस्यां ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्त्रीणां परिदेवितमा

एवमुक्त्वापतिभोजंकेशानारुज्यदुःखिता ॥ पुत्रस्यमुखमीक्षंतीविललापैवसाभृशम् ५२ इमास्तेकिंकरिष्यंतिभार्याराजन्त्सुखोपि
ताः ॥ त्वांपतिसुपतिंप्राप्ययाविपन्नमनोरथाः ५३ इमंतेपितरंवृद्धंकृष्णस्यवशवर्तिनम् ॥ कथंद्रक्ष्यामिशुष्यंतंकासारसलिलंयथा ॥
५४ अहंतेजननीपुत्रकिमर्थनाभिभाषसे ॥ प्रस्थितोदीर्घमध्वानंपरित्यज्यप्रियंजनम् ५५ अहोवीराल्पभाग्यायाःकृतांतनाभिवर्ति
ना ॥ आच्छिद्यममसंदायोनीयसेनयकोविदः ५६ दानमानगृहीतानितृप्तान्येतानितैर्गुणैः ॥ रुदंतितवभृत्यानांकुलानिकुलयूथप ५७
उत्तिष्ठनरशार्दूलदीर्घबाहोमहाबल ॥ त्राहिदीनंजनंसर्वपुरमंतःपुरंयथा ५८ रुदतीनांभृशार्तानांकंसस्त्रीणांसुविस्तरम् ॥ जगामास्तं
दिनकरःसंध्यारागेणरंजितः ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुह० कंसस्त्रीविलापोनामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच
उग्रसेनस्तुकृष्णस्यसमीपंदुःखितोययौ ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तोविषपीतइवश्वसन् १ सददर्शगृहेकृष्णंयादवैःपरिवारितम् ॥ पश्चा
नुतापाद्व्यायंतंकंसस्यनिधनाविलम् २ कंसनारीविलापांश्चश्रुत्वासकरुणान्वहून् ॥ गर्हमाणंतथात्मानंतस्मिन्यादवसंसदि ३
अहोमयातिबाल्येनरोषादोषानुवर्तिना ॥ वैधव्यंस्त्रीसहस्राणांकंसस्यास्यवधेकृतम् ४ कारुण्यंखलुनारीषुप्राकृतस्यापिजायते ॥
एवमार्तरुदंतीषुमयाभर्तरिपातिते ५ परिदेवितमात्रेणशोकःखलुविधीयते ॥ कृतांतस्यानभिज्ञानांस्त्रीणांकारुण्यसंभवः ६ कंसस्यहिव
धश्श्रेयान्प्रागेवाभिमतोमम ॥ सतामुद्वेजनीयस्यपापेष्वभिरतस्यच ७ लोकेपतितवृत्तस्यपरुषस्याल्पमेधसः ॥ अक्लिष्टंमरणंश्रेयो
नविद्विष्टस्यजीवितम् ८ कंसःपापपरश्चैवसाधूनामप्यसंमतः ॥ धिक्शब्दपतितश्चैवजीवितेचास्यकादया ९ स्वर्गेतपोभृतांवासः
फलंपुण्यस्यकर्मणः ॥ इहापियशसायुक्तस्स्वर्गस्थैरवधार्यते १० यदिस्युर्निर्वृतालोकास्स्युश्चधर्मपराःप्रजाः ॥ नराधर्मप्रवृत्ताश्चनरा
ज्ञामनयस्स्पृशेत् ११ निग्रहेदुष्टवृत्तीनांकृतांतःकुरुतेफलम् ॥ इष्टधर्मेषुलोकेषुकर्तव्यंपारलौकिकम् १२

त्रेणकृतांतस्यापिशोकोविधीयतइतियोजना ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्वर्गस्थैस्तुल्यइतिशेषः ॥ १० ॥ राज्ञानृपान् ॥ ११ ॥ कुरुतेददाति ॥ १२ ॥

१ उपयुज्यत इति पाठान्तरम् ।

॥ १३ ॥ विपरीतस्यपापस्य ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रतीच्छंतु अंगीकुर्वंतु ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अतीवदेवारक्षंतिनरंधर्मपरायणम् ॥ कर्तारस्सुलभालोकेदुष्कृतस्यहिकर्मणः १३ हतस्सोयंमयाकंसस्साध्वेतदवगम्यताम् ॥ मूलच्छेद
कृतस्तस्यविपरीतस्यकर्मणः १४ तदेषसांत्व्यतांसर्वशोकार्तःप्रमदाजनः ॥ पौराश्चपुर्यांश्रेण्यश्चसांत्व्यतांसर्वएवहि १५ एवंब्रुवति
गोविंदेविवेशावनताननः ॥ उग्रसेनोयदून्गृह्यपुत्रकिल्बिषशंकितः १६ सकृष्णंपुंडरीकाक्षमुवाचयदुसंसदि ॥ बाष्पसंदिग्धयावाचादी
नयासज्जमानया १७ पुत्रोनिर्यापितःक्रोधान्नोतोयाम्यांदिशंरिपुः ॥ स्वधर्माधिगताकीर्तिर्नामविश्रावितंभुवि १८ स्थापितंसत्सु
माहात्म्यंशंकितारिपवःकृताः ॥ स्थापितोयादवोवंशोगर्वितास्सुहृदःकृताः १९ सामंतेषुनरेंद्रेषुप्रतापस्तेप्रकाशितः ॥ मित्राणित्वां
भजिष्यंतिसंश्रयिष्यंतिपार्थिवाः २० प्रकृतयोनुयास्यंतिस्तोष्यंतित्वांद्भिजातयः ॥ संधिविग्रहमुख्यास्त्वांप्रणमिष्यंतिमंत्रिणः २१
हस्त्यश्वरथसंपूर्णपदातिगणसंकुलम् ॥ प्रतिगृहाणकृष्णेदंकंसस्यबलमव्ययम् २२ धनंधान्यंचयत्किंचिद्रत्नान्याच्छादनानिच ॥ प्रती
च्छंतुनियुक्तवैत्वदीयाःकृष्णपूरुषाः २३ स्त्रियोहिरण्यंयानानानियदन्यद्वसुकिंचन ॥ एवंहिविहितेयोगेपर्याप्तेकृष्णविग्रहे २४ प्र
तिष्ठितायांमेदिन्यांयदूनांशत्रुसूदन ॥ तंगतिश्चागतिश्चैवयदूनांयदुनंदन २५ शृणुष्ववदतांवीरकृपणानामिदंवचः ॥ अस्यत्वत्कोपद
ग्धस्यकंसस्याशुभकर्मणः २६ तवप्रसादाद्गोविंदप्रेतकार्यंक्रियेतह ॥ तस्यकृत्वानरेंद्रस्यविपन्नस्यौर्ध्वदेहिकम् २७ सस्नुषोहंसभा
र्यश्चचरिष्यामिमृगैरुसह ॥ प्रेतसत्कारमात्रेणकृतेबांधवकर्मणि २८ आनृण्यंलौकिकंकृष्णगताःकिलभवंतिहि ॥ तस्याग्निंपश्चिमंकृ
त्वाचितिस्थानेविधानतः ॥ तोयप्रदानमात्रेणकंसस्यानृण्यमाप्नुयाम् २९ एतत्तेकृष्णविज्ञाप्यंस्नेहोत्रमयियुज्यताम् ॥ प्राप्नोतिसुग
तितत्रकृपणःपश्चिमांक्रियाम् ३० एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यकृष्णःपरमविस्मितः ॥ प्रत्युवाचोग्रसेनवैसांत्वपूर्वमिदंवचः ३१ कालयुक्तमि
दंताततवैतद्यत्प्रभाषितम् ॥ सदृशंराजशार्दूलवृत्तस्यचकुलस्यच ३२ यत्त्वमेवंविधोब्रूषेगतेर्थेदुरतिक्रमे ॥ प्राप्स्यतेनृपसत्कारंकंसः
प्रेतगतोपिसन् ३३ कुलेमहतितेजन्मवेदान्विदितवानसि ॥ कथंनज्ञायतेतातनियतिर्दुरतिक्रमा ३४ स्थावराणांचभूतानांजंगमानां
चपार्थिव ॥ पूर्वजन्मकृतंकर्मकालेनपरिपच्यते ३५

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दृश्यतेभोगेनानुभूयते ॥ ३९ ॥ ४० ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ परायणपरः परस्यकर्मणोऽयनंगमनंतत्परस्तदधीनःकालोपिकर्माधीनःते
नस्वकर्मणैवायंमृतइत्यर्थः अहंतुनिमित्तमात्रंशस्त्रवदितिभावः यथोक्तं स्वकर्मैवनरंहंतिनशस्त्ररिपुमृत्यवः नेभंनेभ्यंनवासभ्यं चोरहत्यावलंबतइति ॥ ४५ ॥ सागतिःयाकाला

श्रुतवंतोर्यवंतश्चदातारःप्रियदर्शनाः ॥ ब्रह्मण्यानयसंपन्नादीनानुग्रहकारिणः ३६ लोकपालसमास्तातमहेन्द्रसमविक्रमाः ॥ क्षि
तिपालाःकृतांतेननीयंतेनृपसत्तम ३७ धार्मिकास्सर्वभावज्ञाःप्रजापालनतत्पराः ॥ क्षत्रधर्मपरादांताःकालेननिधनंगताः ३८ स्वय
मात्मकृतंकर्मशुभंवायदिवाशुभम् ॥ प्राप्तेकालेतुतत्कर्मदृश्यतेसर्वदेहिनाम् ३९ एषाह्यंतर्हितामायादुर्विज्ञेयासुरैरपि ॥ यथायंमुह्यते
लोकोह्यत्रकर्मैवकारणम् ४० कालेनाभिहतःकंसःपूर्वकर्मप्रचोदितः ॥ नह्यहंकारणंतत्रकालःकर्मचकारणम् ४१ सूर्यसोममयंतातकृ
त्स्नंस्थावरजंगमम् ॥ कालेननिधनंगत्वाकालेनैवचजायते ४२ सकालस्सर्वभूतानांनिग्रहानुग्रहेरतः ॥ तस्मात्सर्वाणिभूतानिकाल
स्यवशगानिवै ४३ स्वदोषेणैवदग्धस्यसूनोस्तवनराधिप ॥ नाहंवैकारणंतत्रकालस्तत्रचकारणम् ४४ अथवाहंभविष्यामिका
रणंनात्रसंशयः ॥ परायणपरःकालःकिंकरिष्यत्यकारणः ४५ कालस्तुबलवान्राजन्दुर्विज्ञेयाहिसागतिः ॥ परावरविशेषज्ञायांयां
तिसमदर्शिनः ४६ गतिःकालस्यसायेनसर्वकालस्यगोचरम् ॥ ब्रवीमियदहंताततदनुष्ठीयतांवचः ४७ नहिराज्येनमेकार्येनाप्य
हंनृपकांक्षितः ॥ नचापिराज्यलुब्धेनमयाकंसोनिपातितः ४८ किंतुलोकहितार्थायकीर्त्यर्थंचसुतस्तव ॥ व्यंगभूतःकुलस्यास्यसानु
जोविनिपातितः ४९ अहंसएवगोमध्येगोपैःसहवनेचरः ॥ प्रीतिमान्विचरिष्यामिकामचारीयथागंजः ५० एतावच्छतशोप्येवंसत्येनै
तद्व्रीमिते ॥ नमेकार्येनृपत्वेनविज्ञाप्यंक्रियतामिदम् ५१ भवान्राजास्तुमान्योमेयदूनामग्रणीःप्रभुः ॥ विजयायाभिषिच्यस्वस्वरा
ज्येनृपसत्तम ५२ यदितेमत्प्रियंकार्यंयदिवानास्तितेव्यथा ॥ मयानिसृष्टंराज्यंस्वंचिरायप्रतिगृह्यताम् ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एतच्छ्रुत्वातुवचनंनोत्तरंप्रत्यभाषत ॥ व्रीडिताधोमुखंतंतुराजानंयदुसंसदि ५४

त्परामोक्षरूपा ॥ ४६ ॥ येनकर्मणाततूवचःवचनप्रतिपाद्यंकर्मानुष्ठीयताम् ॥ ४७ ॥ कांक्षितः कांक्षासंजातायस्यतादृशः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

व्रीडितश्चासौअधोमुखश्चतम् ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ पुरीमार्गे पुरप्रवेशमार्गे ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ त्रयस्त्रिंशोऽथ
 थाध्याये विद्यापुत्रं गुरोर्मुखात् ॥ लब्ध्वा तस्मै वरं दत्त्वा प्रत्यायाता वितिर्यते ॥ १ ॥ सकृष्ण इति ॥ १ ॥ २ ॥ काश्यं काशिदेशजं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्रुतिधरौ श्रवणमात्रग्राहिणौ ॥ ६ ॥ च
 अभिषेकेण गोविंदो योजयामास धर्मवित् ॥ सबद्धमुकुटश्च श्रीमानुग्रसेनो महाद्युतिः ॥ चकार सहकृष्णेन कंसस्य निधनक्रियाम् ५५ तं स
 र्वेयादवामुख्याराजानं कृष्णशासनात् ॥ अनुजग्मुः पुरीमार्गे देवा इव शतक्रतुम् ५६ रजन्यां तु निवृत्तायां ततस्सूर्ये विराजिते ॥ पश्चिमं
 कंससंस्कारं चक्रुस्ते यदुपुंगवाः ५७ शिबिकायामथारोप्य कंसं देहं यथाक्रमम् ॥ नैष्टिकेन विधानेन चक्रुस्ते कंससंक्रियाम् ५८ सनीतो यमु
 ना तीरमुत्तमं नृपतेः सुतः ॥ सत्कृतश्च यथान्यायं नैधनेन चिताग्निना ५९ तथैव भ्रातरं चास्य सुनामानं महाभुजम् ॥ संस्कारं लभयामासुः सह
 कृष्णेन यादवाः ६० ताभ्यां ते सलिलं चक्रुर्वृष्णयंधकपुरोगमाः ॥ अक्षयं चास्तु प्रेतेभ्यो भाषमाणाः पुनः पुनः ६१ हिरण्यस्य सुवर्णस्य द
 शकोटीस्तथा हरिः ॥ गावोरत्नानि वासांसि ग्रामान्नगरसंमतान् ६२ ददौ कंसं समुद्दिश्य ब्राह्मणेभ्यो नृपोत्तमः ॥ अक्षयं चापि विप्रेभ्यो
 भाषमाणाः पुनः पुनः ६३ तयोस्ते सलिलं दत्त्वा यादवा दीनमानसाः ॥ पुरस्कृत्योऽग्रसेनं वै विविशुर्मथुरां पुरीम् ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते खि
 लेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि उग्रसेनाभिषेककंससंस्कारकथनं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सकृष्णस्तत्र ब
 लवान्नौ हिणेयेन संगतः ॥ मथुरां यादवा कीर्णां पुरीं तां सुखमावसत् १ प्राप्त्यौ वनदेहस्तु युक्तो राजश्रिया ज्वलन् ॥ चचार मथुरां वीरस्सर
 त्नाकरभूषणाम् २ कस्यचित्त्वथ कालस्य सहितौ रामकेशवौ ॥ गुरुं सांदीपनिं काश्यमवन्ति पुरवासिनम् ३ धनुर्वेदचिकीर्षार्थमुभौ तावभि
 जग्मतुः ॥ निवेद्य गोत्रं स्वाध्यायमाचारेणाभ्यलंकृतौ ४ शुश्रूषुर्निरहंकारावुभौ रामजनार्दनौ ॥ प्रतिजग्राहतौ काश्यो विद्याः प्रादाच्च केव
 लाः ५ तौ च श्रुतिधरौ वीरयथावत्प्रतिपद्यताम् ॥ अहोरात्रैश्चतुष्पष्ट्यासांगवेदमधीयताम् ६ चतुष्पादं धनुर्वेदं शस्त्रग्रामं ससंग्रहम् ॥ अ
 चिरेणैव कालेन गुरुस्तावभ्यशिक्षयत् ७ अतीवामानुषीमेधांचितयित्वा तयोर्गुरुः ॥ मेनेता वागतौ वीरौ देवौ चंद्रादिवाकरौ ८ ददर्श च महा
 त्मानावुभौ तावपि पर्वसु ॥ पूजयंतौ महादेवं साक्षाद्विष्णुं व्यवस्थितम् ९ गुरुं सांदीपनिकृष्णः कृतकृत्योभ्यभाषत ॥ गुर्वर्थं किं ददानी
 तिरामेण सह भारत १० तयोः प्रभावं स ज्ञात्वा गुरुः प्रोवाच हृष्टवान् ॥ पुत्रमिच्छाम्यहं दत्तं यो मृतो लवणांभसि ११
 तुष्पादं दीक्षासंग्रहसिद्धिप्रयोगाख्यैश्चतुर्भिः पादैरुपेतं ससंग्रहं सरहस्यम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ तयोश्चंद्रसूर्यत्वमनुमायत दाराध्यत्वेन कृष्णं प्रत्यक्षेणैव ददर्शेत्याह ददर्श वेति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

तम्भृतं मे ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ रत्नानिचवैवस्वतेनदत्तानि ॥ २३ ॥ तस्यवैवस्वतस्यदासैरितिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥

पुत्रएकोपिमेजातरुसचापितिमिनाहतः ॥ प्रभासेतीर्थयात्रायांतन्मेत्वंपुनरानय १२ तथेत्येवाब्रवीत्कृष्णोरामस्यानुमतेस्थितः ॥ गत्वा
समुद्रंतेजस्वीविवेशांतर्जलंहरिः १३ समुद्रःप्रांजलिर्भूत्वादश्यामासस्वंतदा ॥ तमाहकृष्णःकासौभोःपुत्ररसांदीपनेरिति १४ समुद्रः
प्रत्युवाचेदंदैत्यःपंचजनोमहान् ॥ तिमिरूपेणतंबालंग्रस्तवानितिमाधव १५ उन्मथ्यसलिलादस्माद्ग्रस्तवानितिभारत ॥ सपंचजन
मासाद्यजघानपुरुषोत्तमः ॥ नचाससादतंबालंगुरुपुत्रंतदाच्युतः १६ सतुपंचजनंहत्वाशंखलेभेजनार्दनः ॥ यस्यदेवमनुष्येषुपांचजन्यइ
तिश्रुतः १७ ततोवैवस्वतपुरंजगामपुरुषोत्तमः ॥ ततोयमोभ्युपागम्यववंदेतंगदाधरम् १८ तुमवाचाथवैकृष्णोगुरुपुत्रःप्रदोयताम् ॥
तयोस्तत्रतदायुद्धमासीद्धोरतरंमहत् १९ ततोवैवस्वतंधोरंनिर्जित्यपुरुषोत्तमः ॥ आससादचतंबालंगुरुपुत्रंतदाच्युतः २० आनिना
यगुरोःपुत्रंचिरंनष्टंयमक्षयात् ॥ ततरसांदीपनेःपुत्रःप्रभावादमितौजसः २१ दीर्घकालगतःप्रेतःपुनरासीच्छरीरवान् ॥ तदशक्यम
चित्यंचदृष्ट्वासुमहदद्भुतम् २२ सर्वेषामेवभूतानांविस्मयस्समजायत ॥ सगुरोःपुत्रमादायपांचजन्यंचमाधवः ॥ रत्नानिचमहार्हाणि
पुनरायाजगत्प्रभुः २३ राक्षसैस्तस्यरत्नानिमहार्हाणिबहूनिच ॥ आनाय्यावेदयामासगुरवेवासवानुजः २४ गदापरिघयुद्धेषुसर्वास्त्रे
षुचतावुभौ ॥ अचिरान्मुख्यतांप्राप्तौसर्वलोकेधनुर्भूताम् २५ ततरसांदीपनेःपुत्रंतद्रूपवयसंतदा ॥ प्रादात्कृष्णःप्रतीतात्मासहरत्नैरु
दारधीः २६ चिरनष्टेनपुत्रेणकाश्यरसांदीपनिस्तदा ॥ समेत्यमुमुदेराजन्पूजयन्नामकेशवौ २७ कृतास्त्रौतावुभौवीरौगुरुमामंत्र्यसुव्र
तौ ॥ आयातौमथुरांभूयावसुदेवसुतावुभौ २८ ततःप्रत्युद्ययुस्सर्वेयादवायदुनंदनौ ॥ सबालाहृष्टमनसउग्रसेनपुरोगमाः २९ श्रेण्यः
प्रकृतयश्चैवमंत्रिणस्सपुरोहिताः ॥ सबालवृद्धासाचैवपुरीसमभिवर्तत ३० नंदितूर्याण्यवाद्यंततुष्टुवुश्चजनार्दनम् ॥ रथ्याःपताकामालि
न्योभ्राजंतेरुमसमंततः ३१ प्रहृष्टमुदितंसर्वमंतःपुरमशोभत ॥ गोविंदागमनेत्यर्थैयथैवेन्द्रमहेतथा ३२ मुदिताश्चाथगायंतिगजमार्गेषु
गायकाः ॥ तत्रासीत्प्रथितागाथायादवानांप्रियंकरा ३३ गोविंदरामौसंप्राप्तौभ्रातरौलोकविश्रुतौ ॥ स्वेपुरेनिर्भयास्सर्वेक्रीडध्वंसह
बांधवैः ॥ ३४ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यदुनंदनौयदूनामानंदयितारौप्रत्युद्ययुः संमुखमागमन् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ रैवतस्यपर्वतविशेषस्य ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥
 अथाध्यायेचतुस्त्रिंशेदुहितृभ्यांप्रचोदितः ॥ जरासंधोयदूनहंतुंप्रवृत्तइतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ सकृष्णः ॥ १ ॥ २ ॥ राजगृहेश्वरोजरासंधःदुहितृभ्यांअस्तिप्रास्तिसंज्ञाभ्यांकंसभार्याभ्यां
 नतत्रकश्चिदोनोवामलिनोवाविचेतनः ॥ मथुरायामभूद्राजङ्गोविंदेसमुपस्थिते ३५ वयांसिसाधुवाक्यानिप्रहृष्टागोहयद्विपाः ॥ नर
 नारीगणास्सर्वेभेजिरेमनसस्सुखम् ३६ शिवाश्ववाताःप्रववुर्विरजस्कादिशोदश ॥ दैवतानिचहृष्टानिसर्वेष्वायतनेषुच ३७ यानि
 लिंगानिलोकस्यचासन्कृतयुगेपुरा ॥ तानिसर्वाण्यदृश्यंतपुरींप्राप्तेजनार्दने ३८ ततःकालेशिवेपुण्येस्यंदनेनारिमर्दनः ॥ हरियुक्तेन
 गोविंदोविवेशमथुरांपुरीम् ३९ विशंतंमथुरांरम्यांतमुपेन्द्रमरिदमम् ॥ अनुजग्मुर्यदुगणाश्शक्रंदेवगणाइव ४० वसुदेवस्यभवनंतत
 स्तौयदुनंदनौ ॥ प्रविष्टौहृष्टवदनौचंद्रादित्याविवाचलम् ४१ परेणतेजसोपेतौसुरेद्राविवरूपिणौ ॥ तावायुधानिविन्यस्यगृहेस्वेस्वै
 रचारिणौ ४२ मुमुदातेयदुवरोवसुदेवसुतावुभौ ॥ उद्यानेषुविचित्रेषुफलपुष्पावनामिषु ४३ चेरतुस्सुमहात्मानोयादवैःपरिवारितौ ॥
 रैवतस्यसमीपेषुसरित्सुविमलासुच ४४ पद्मपत्रविवृद्धासुकारंदवयुतासुच ॥ एवतावेकनिर्माणौमथुरायांशुभाननौ ॥ उग्रसेनानु
 गौभूत्वाकंचित्कालंमुमोदतुः ४५ ॥ इतिश्रीम०हरिवंशेविष्णुपर्वणिरामकृष्णप्रत्यागमनंनामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सकृष्णस्तत्रसहितोरौहिणेयेनसंगतः ॥ मथुरायादवाकीर्णांपुरींतांसुखमावसत् १ प्राप्तयौवनदेहस्तुयु
 क्तोराजश्रियाविभुः ॥ चचारमथुरांप्रीतःसबनाकरभूषणाम् २ कस्यचित्त्वथकालस्यराजाराजगृहेश्वरः ॥ शुश्रावनिहतंकंसंदु
 हितृभ्यामहीपतिः ३ ततोनातिचिरात्कालाज्जरासंधःप्रतापवान् ॥ आजगामषडंगेनबलेनमहतावृतः ४ जिघांसुर्हियदून्क्रुद्धकंस
 स्यापचिर्तिस्मरन् ॥ अस्तिःप्रास्तिश्चनास्नातेमागधस्यसुतेनृप ५ जरासंधस्यकल्याण्यौपीनश्रोणिपयोधरे ॥ उभेकंसस्यतेभा
 र्येप्रादाद्वार्हद्रथोनृपः ६ सताभ्यामुमुदेराजाबध्वापितरमाहुकम् ॥ समाश्रित्यजरासंधमनादृत्यचयादवान् ॥ शूरसेनेश्वरोराजा
 यथातेबहुशःश्रुतः ७ ज्ञातिकार्यार्थसिद्धयर्थमुग्रसेनहितेरतः ॥ वसुदेवोभवन्नित्यंकंसोनममृषेचतम् ८
 निवेदितेसति ॥ १ ॥ षडंगेनरथगजतुरगपदातिपण्यधान्यापणिकाख्यैःषड्विरंगैरुपेतेन ॥ ४ ॥ अपाचितिमानृण्यम् ॥ ५ ॥ वार्हद्रथोजरासंधः ६ सःकंसःविक्रांतःआहुकपुत्रमुग्रसेनम् ॥ ७ ॥ ८ ॥

रवीदू इवइ, पाठान्तरम् ।

॥ २ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥३४॥

रामकृष्णौसमाश्रित्यहतेकंसेदुरात्मनि ॥ उग्रसेनोभवद्राजाभोजवृष्णयंधकैर्वृतः १ दुहितृभ्यांजरासंधःप्रियाभ्यांबलवान्नृपः ॥ नो
दितोवीरपत्नीभ्यामुपायान्मथुरांततः १० कृत्वासर्वसमुद्योगंक्रोधादग्निसमोज्ज्वलन् ॥ प्रतापावनतायेचजरासंधस्यपार्थिवाः ११
मित्राणिज्ञातयश्चैवसंयुक्ताःसुहृदस्तथा ॥ तमेवानुययुःसर्वेसैन्यैःसमुदितैर्वृताः १२ महेष्वासामहावीर्याजरासंधप्रियैषिणः ॥ कारु
षोदंतवक्रश्चचेदिराजश्चवीर्यवान् १३ कलिंगाधिपतिश्चैवपाण्डुश्चबलिनांवरः ॥ सांकृतिःकेशिकश्चैवभीष्मकश्चनराधिपः १४ पुत्रश्च
भीमकस्यापिरुक्मीमुख्योधनुर्भृताम् ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यांयःस्पृहतेसमहाहवे १५ वेणुदारिश्चतुर्वाचक्रथश्चैवांशुमानपि ॥ अंगराज
श्चबलवान्वंगानामधिपस्तथा १६ कौशल्यःकाशिराजश्चदशार्णाधिपतिस्तथा ॥ सुखेश्वरश्चविक्रांतोविदेहाधिपतिस्तथा १७ मद्र
राजश्चबलवान्त्रिगर्तानामथेश्वरः ॥ शाल्वराजश्चविक्रांतोदरदश्चमहाबलः १८ यवनाधिपतिश्चैवभगदत्तश्चवीर्यवान् ॥ सौवी
रराजश्चैव्यश्चपाण्ड्यश्चबलिनांवरः १९ गांधारराजस्सुबलोनग्नजिह्वमहाबलः ॥ काश्मीरराजोगोनर्दोदरदादिपतिर्नृपः ॥ दुर्योध
नादयश्चैवधार्तराष्ट्रामहाबलाः २० एतेचान्येचराजानोबलवंतोमहारथाः ॥ तमन्वयुर्जरासंधंविद्विषंतोजनार्दनम् २१ तेशूरसेनाना
विश्यप्रभूतयवसंधनान् ॥ ऊषुस्संरुध्यमथुरांपुरस्कृत्यबलंतदा २२ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिमथुरोपरोधोनामचतु
स्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मथुरोपवनेगत्वानिविष्टांस्तान्नराधिपान् ॥ अपश्यन्वृष्णयस्सर्वेपुरस्कृत्यजना
र्दनम् १ ततोहृष्टमनाःकृष्णोरामंवचनमब्रवीत् ॥ त्वरतेखलुकार्यार्थोदेवतानांनसंशयः २ यथायंसंनिकृष्टोहिजरासंधोनराधिपः ॥ ल
क्ष्यंतेहिध्वजाग्राणिरथानांवातरंहसाम् ३ एतानिशशिकल्पानिनृपाणांविजिगीषताम् ॥ छत्राण्यार्यविराजंतेप्रोच्छ्रितानिसितानिच ॥
४ अहोनृपरथोदग्राविमलाश्छत्रपंक्तयः ॥ अभिवर्तंतिनशुभ्रायथाखेहंसपंक्तयः ५ कालेखलुनृपःप्राप्तोजरासंधोमहीपतिः ॥ आव
योर्युद्धनिकषःप्रथमस्समरातिथिः ६ आर्यतिष्ठावसहितावनुप्राप्तेमहीपतौ ॥ युद्धारंभःप्रयोक्तव्योबलंतावद्विमृश्यताम् ७

पंचत्रिंशोऽध्यायेमथुरामेत्यमाधवः ॥ रुदोधनगरं सैन्यैश्चतुरंगैरितीर्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ निकषःस्वर्णनिकषवद्दलाबलनिर्णयहेतुः ॥ ६ ॥ बलंपरेषांसैन्यंगता
युः चिरायुर्वेतिविमृश्यतां विचारणीयमित्यर्थः ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ पार्थिवे पृथ्वीस्थजनयोग्ये मृत्युमार्गे इत्यर्थः ॥ १० ॥ प्रोक्षितान्यज्ञपशुवदासन्नमृत्युन् ॥ ११ ॥ स्थानेयुक्तं अस्याः भारवतरणमित्यर्थः यतः इयं दिवंगतादिविस्थं
ब्रह्माणं प्रतिशरणंगता ॥ १२ ॥ विविक्तं निर्जनम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ हेमकक्षैः सुवर्णशृङ्खलैः ॥ १६ ॥ प्रेम्बमाणैः कूर्दमानैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वनानि च नादयानः ॥

एवमुक्त्वा ततः कृष्णस्स्वस्थस्संग्रामलालसः ॥ जरासंधबलं प्रेप्सुश्चकार बलदर्शनम् ८ वीक्ष्यमाणश्च तान्सर्वान्नृपान्यदुवरो व्ययः ॥ आ
त्मनैवात्मनो वाक्यमुवाच हृदि मंत्रवित् ९ इमे ते पृथिवीपालाः पार्थिवे वत्सर्मा निस्थिताः ॥ ये विनाशं गमिष्यन्ति शास्त्रदृष्टेन कर्मणा १० प्रो
क्षितान् खल्विमान् मन्ये मृत्युनानृपपुंगवान् ॥ स्वर्गगामीनि चाप्येषां वपुषि प्रचकाशिरे ११ स्थाने भारपरिश्रान्ता वसुधेयं दिवंगता ॥ एषां
नृपाणां मुख्यानां बलौघैरभिपीडिता १२ महीं निरंतरा चेयं बलराष्ट्राभिसंवृता ॥ स्वल्पेन खलुकालेन विविक्तं पृथिवीतलम् १३ भवि
ष्यति नरेन्द्रौघैश्शतशो विनिपातितैः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जरासंधस्ततः क्रुद्धः प्रभुस्सर्वमहीक्षिताम् १४ नराधिपसहस्रौघैरनुयातो
महाद्युतिः ॥ व्यायतो दशतुरगैस्सुयानैस्सुसमाहितैः १५ रथैस्सांग्रामिकैर्युक्तैरसंगगतिभिः क्वचित् ॥ हेमकक्षैर्महाघटैर्वारणैर्वारिदो
पमैः १६ माहामात्रोत्तमारूढैः कल्पितैरणकोविदैः ॥ स्वारूढैः सादिभिर्युक्तैः प्रेम्बमाणैः प्रवर्णितैः १७ वाजिभिर्मघसंकाशैः प्लवद्भिरिव
पत्तिभिः ॥ खट्वचर्मधरोदग्रैः पत्तिभिर्बलिनांवरैः १८ सहस्रसंख्यासंयुक्तैरुत्पतद्भिरिवोरगैः ॥ एवं चतुर्विधैस्सैन्यैः कंपमानैरिवांबुदैः १९
नृपः प्रयातो बलवान् जरासंधो धृतव्रतः ॥ सरथैर्मघनिर्घोषैर्गजैश्च मदसंयुतैः २० हेषमाणैश्चतुरगैः क्ष्वेडमानैश्च पत्तिभिः ॥ नादयानो दि
शस्सर्वास्तस्याः पुर्यावनानि च २१ सराजासागराकारस्सैन्यः प्रत्यदृश्यत ॥ तद्वलं पृथिवीशानां हृष्टयोधजनाकुलम् २२ क्ष्वेडितास्फो
टितरवं मेघसैन्यमिवाबभौ ॥ रथैः पवनसंपातैर्गजैश्च जलदोपमैः ॥ तुरगैश्च जवोपेतैः पत्तिभिः खगमोपमैः २३ विमिश्रं सर्वतोभातिमत्तद्वि
पसमाकुलम् ॥ घर्मांते सागरगतं यथा भ्रपटलंतथा २४ सबलास्ते महीपाला जरासंधपुरोगमाः ॥ परिवार्यपुरीं सर्वानिवेशायोपचाक्रे
रे २५ बभौ तस्य निविष्टस्य बलश्रीशिविरस्य वै ॥ शुक्लपर्यंतपूर्णस्य यथारूपं महोदधेः २६ वीतरात्रे ततः काले समुत्तस्थुर्महीक्षितः ॥
आरोहणार्थं पुर्यास्ते समीयुर्युद्धलालसाः २७ समवायीकृतास्सर्वे यमुनामनुते नृपाः ॥ निविष्टामंत्रयामासुर्युद्धकालकुतूहलाः २८

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ विमिश्रं सैन्यमिति शेषः ॥ २४ ॥ निवेशाय स्थानपरिग्रहाय ॥ २५ ॥ शिविरस्य सेनागृहस्य पटमयस्य जात्याभिप्रायमेकवचनम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ सकंचुकोष्णीषाःप्रतीहाराः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ योगातृवृत्तिनिरोधात् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रासाः हस्तक्षेप्यभङ्गाः ऊर्ध्वदुर्गेप्राकारोपरिनिवाह्यंतांप्रापयंतु ॥ ३४ ॥

तेषांसुतुमुलःशब्दशुश्रुवेष्टथिवीक्षिताम् ॥ युगांतेभिद्यमानानांसागराणामिवस्वनः २९ तेषांसकंचुकोष्णीषास्स्थविरावेत्रपाणयः ॥
चेरुर्माशब्दइत्येवंवदंतोराजशासनात् ३० तस्यरूपंबलस्यासीन्निशब्दस्तिमितस्यवै ॥ लीनमीनग्रहस्येवनिशब्दस्ययथोदधेः ॥
३१ निशब्दस्तिमितेतस्मिन्योगादिवमहार्णवे ॥ जरासंधोबृहद्वाक्यंबृहस्पतिरिवाददे ३२ शीघ्रंसमभिवर्ततांबलानिष्टथिवीक्षिताम्
सर्वतो नगरीचेयंजनौघैःपरिवार्यताम् ३३ अश्मयंत्राणियुंजतांक्षेपणीयाश्चमुद्गराः ॥ कार्याभूमिसमासर्वाजलौघैश्चपरिप्लुता ॥ ऊर्ध्वंचा
पानिवाह्यंतांप्रासावैतोमरास्तथा ३४ दार्यतांचैवटंकाद्यैःखनित्रैश्चपुरीद्रुतम् ॥ नृपाश्चयुद्धमार्गज्ञाविन्यस्यंतामदूरतः ३५ अद्यप्रभू
तिसैन्यैर्मैपुरीरोधःप्रवर्त्यताम् ॥ यावदेतौरणेगोपौवसुदेवसुताबुभौ ३६ संकर्षणंचकृष्णंचघातयामिशितैश्शरैः ॥ आकाशमपिबाणौघै
र्निरसंपातंयथाभवेत् ३७ मयानुशिष्टास्तिष्ठंतुपुरीभूमिषुभूमिपाः ॥ तेषुतेष्ववकाशेषुशीघ्रमारुह्यतांपुरीम् ३८ मद्रःकलिंगाधिपतिश्च
कितानस्सबाह्लिकः ॥ काश्मीरराजोगोनर्दःकरूपाधिपतिस्तथा ३९ द्रुमःकिंपुरुषश्चैवपार्वतीयोह्यनामयः ॥ नगर्याःपश्चिमंद्वारंशीघ्र
मारोधयंतिति ४० पौरवोवेणुदारिश्चवैदर्भस्सोमकस्तथा ॥ रुक्मीचभोजाधिपतिस्सूर्याक्षश्चसमालवः ४१ विंदानुविंदावावंत्यौदंत
वक्त्रश्चवीर्यवान् ॥ छागलिःपुरमित्रश्चविराटश्चमहीपतिः ४२ कौरव्योमालवश्चैवशतधन्वाविदूरथः ॥ भूरिश्रवास्त्रिगर्तश्चबाणःपंचनद
स्तथा ४३ उत्तरंनगरद्वारमेतेदुर्गसहानृपाः ॥ आरुह्यचाभिमर्दंतांवज्रप्रतिमगौरवाः ४४ उलूकःकेतवश्चैववीरश्चांशुमतस्सुतः ॥ एक
लव्योबृहत्क्षत्रःक्षत्रधर्माजयद्रथः ४५ उत्तमौजाश्चशल्यश्चकौरवाःकैकयास्तथा ॥ वैदिशोवामदेवश्चसांकृतिश्चसिनीपतिः ४६ पूर्वं
नगरनिर्व्यूहमेतेष्वायत्तमस्तुनः ॥ दारयंतोविधावंतुवाताइवबलाहकान् ४७ अहंचदरदश्चैवचेदिराजश्चवीर्यवान् ॥ दक्षिणंनगरद्वारं
पालयामस्सुदंशिताः ४८ एवमेषापुरीक्षिप्रंसमंताद्वेष्टिताबलैः ॥ वज्रावपातविषमंप्राप्नोतुमुलंभयम् ४९ गदिनोयेगदाभिस्तेपरि
घैःपरिघायुधाः ॥ अपरेविविधैश्शस्त्रैर्दारयंतुपुरीमिमाम् ५०

॥ ३५ ॥ ३६ निःसंपातंकीलितमिव ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ दुर्गसहादुर्गयुद्धंकर्तुंक्षमाः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ताभ्यांतयोरर्थे ॥ ६१ ॥ ललामप्रतिमं ध्वजवदुच्छ्रितं ललामं लांछने ध्वजे इति मेदिनी ॥ ६२ ॥ ६३
 अद्यैव नगरीहोषाविषमोच्चयसंकटा ॥ कार्याभूमिसमासर्वाभवद्विर्वसुधाधिपैः ५१ चतुरंगबलैर्व्यूहजरासंधो व्यवस्थितः ॥ अथाभ्यया
 द्यदून् क्रुद्धस्सहसर्वैर्नराधिपैः ५२ प्रतिजग्मुर्दशार्हास्तं व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ तद्युद्धमभवद्धोरंतेषां देवासुरोपमम् ॥ अल्पानां बहुभि
 र्सार्धं व्यतिषक्तरथद्विपम् ५३ नगरान्निस्सृतौ दृष्ट्वा वसुदेवसुतावुभौ ॥ क्षुभितं नृवरानीकं त्रस्तसंमूढवाहनम् ५४ रथस्थौ दंशितौ चै
 वचेरतुस्तत्रयादवौ ॥ मकराविवसंरब्धौ समुद्रक्षोभणावुभौ ५५ तयोः प्रयुद्धयतो रसंख्येमतिरासीन्महात्मनोः ॥ आयुधानां पुराणाना
 मादानकृतलक्षणा ५६ ततः खान्निपतंति स्म दिव्या न्याहवसंल्लवे ॥ लेलिहानानि दीप्तानि महांति सुदृढानि च ५७ क्रव्यादैरनुयातानि
 मूर्तिमंति बृंहंति च ॥ तृषितान्याहवे भोक्तुं नृपमांसानि वैभृशम् ५८ दिव्यस्त्रग्दामधारीणि त्रासयंति च खेचरान् ॥ प्रभयाभासमानानि प
 तमानानि चांबरात् ५९ हलं संवर्तकं नाम सौ नंदं मुसलं तथा ॥ धनुषां प्रवरं शार्ङ्गं द्वाकौ मोदकी तथा ६० चत्वार्येतानि ते जांसि विष्णुप्रह
 रणानि च ॥ ताभ्यां समवतीर्णानि यादवाभ्यां महामृधे ६१ जग्राह प्रथमं रामो ललामप्रतिमं हलम् ॥ सर्पतमिव सर्पेद्रं दिव्यमालाकुलं मृ
 धे ६२ सौ नंदं च ततश्च श्रीमान्निरानंदकरं द्विषाम् ॥ सव्येन सावतां श्रेष्ठो जग्राह मुशलोत्तमम् ६३ दर्शनीयं च लोकेषु धनुर्जलदनिःस्वनम्
 नाम्ना शार्ङ्गमिति ख्यातं कृष्णो जग्राह वीर्यवान् ६४ देवैर्निगदितार्थस्य गदा तस्यापरे करे ॥ निक्षिप्ताकुमुदाक्षस्य नाम्ना कौमोदकी तिसा
 ६५ तौ सप्रहरणौ वीरौ साक्षाद्विष्णुतनूपमौ ॥ समरे रामगोविंदौ रिपूंस्तान्प्रत्ययुद्धयताम् ६६ सायुधप्रग्रहौ वीरौ तावन्योन्याश्रयावुभौ ॥
 पूर्वजानुजसंज्ञौ तौ रामगोविंदलक्षणौ ६७ द्विषत्सुप्रतिकुर्वाणौ पराक्रांतौ यथेश्वरौ ॥ विचेरतुर्यथा देवौ वसुदेवसुतावुभौ ६८ हलमुद्यम्य
 रामस्तु सर्पेद्रमिव कोपितः ॥ चचार समरे वीरो विद्विषामंतको यथा ६९ विकर्षन्नथ वृंदानि क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ चकार रोषं सफलं नागे
 षु च हयेषु च ७० कुंजरां ल्लांगलक्षिप्तान्मुशलाक्षेपताडितान् ॥ रामो विराजन् समरे निर्ममं थयथा चलान् ७१ तेवध्यमाना रामेणरणे
 क्षत्रियपुंगवाः ॥ जरासंधांतिकं भीताः समरात्प्रतिजग्मिरे ७२ तानुवाच जरासंधः क्षत्रधर्मे व्यवस्थितः ॥ धिगेतां क्षत्रवृत्तिवः स
 मरेकातरात्मनाम् ॥ ७३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ॥
 परावृत्तस्य समरे विरथस्य पलायतः ॥ भ्रूणहत्यामिवासह्यां प्रवदंति मनीषिणः ७४ भीताः कस्मान्निवर्तध्वं धिगेतां क्षत्रवृत्तिताम् ॥
 क्षिप्रं सर्वे निवर्तध्वं मम वाक्येन चोदिताः ७५ 'अथेवातिष्ठतरथैः प्रेक्षकास्समवस्थिताः' ॥ यावदेतौरणे गोपौ प्रेषयामि यमक्षयम् ७६ त
 तस्ते क्षत्रियास्सर्वे जरासंधेन नोदिताः ॥ सृजंतश्शरजालानि हृष्टायो दुर्व्यवस्थिताः ७७ ते ह्येकां चनापीडैरथैश्चांबुदनादिभिः ॥ ना
 दैश्चांबुदसंकाशैर्महामात्रप्रचोदितैः ७८ सतनुत्रास्सनिस्त्रिंशास्सपतत्कायुधध्वजाः ॥ स्वारोपितधनुष्मंतस्सतूणीरास्सतोमराः ७९
 सद्यत्रास्सादिनश्चैव चारुचामरवीजिताः ॥ रणे ते धिगतारे जुस्स्यंदनस्थामहीक्षितः ८० ते युद्धरागारथिनो व्यगाहंत युधां वराः ॥ ग
 दाभिश्चैव गुर्वीभिः क्षेपणीयैश्च मुद्गरैः ८१ एतस्मिन्नंतरे तत्र देवानां नंदिवर्द्धनः ॥ सुपर्णध्वजमास्थाय कृष्णस्तुरथमुत्तमम् ८२ स
 मभ्ययाजरासंधं शरैर्विव्याध चाष्टभिः ॥ सारथिं चास्य विव्याध पंचभिर्निशितैश्शरैः ८३ जघान तुरगांश्चाजौ यतमानस्य वीर्यवान् ॥
 तं कच्छुगतमाज्ञाय चित्रसेनो महारथः ८४ सेनानीः कैशिकश्चैव कृष्णं विविधतुः शरैः ॥ त्रिभिर्विव्याध संसक्तं बलदेवं च कैशिकः ८५ ब
 लदेवो धनुश्चास्य भल्लेनाजौ द्विधा करोत् ॥ जवेनाभ्यर्दय च्चापितानरीञ्छरवृष्टिभिः ८६ बाहुभिर्बहुधा वीरान्समंतात्स्वर्णभूषणैः ॥ तं
 चित्रसेनस्संरब्धो विव्याध नवभिश्शरैः ८७ कैशिकः पंचभिश्चापि जरासंधश्च सप्तभिः ॥ त्रिभिस्त्रिभिश्च नाराचैस्तान्बिभेद जनार्दनः
 ८८ पंचभिः पंचभिश्चैव बलदेव शितैश्शरैः ॥ रथं चैवास्य चिच्छेद चित्रसेनस्य वीर्यवान् ८९ बलदेवो धनुश्चास्य भल्लेनाजौ द्विधा करोत् ॥
 सच्छिन्नधन्वा विरथो गदामादाय वीर्यवात् ९० अभ्यधावत्सु संरब्धो जिघांसु मुशलायुधम् ॥ सिसृक्षतस्तु नाराचांश्चित्रसेनवधैषिणः ॥
 धनुश्चिच्छेद रामस्य जरासंधो महाबलः ९१ गदया च जघाना श्वान्क्रोधात्समगधेश्वरः ॥ रामं चाभ्यद्रव द्वीरो जरासंधो महाबलः ९२
 आदाय मुशलं रामो जरासंधमुपाद्रवत् ॥ तयोस्तद्युद्धमभवत्परस्परवधैषिणोः ९३ चित्रसेनस्तु संसक्तं दृष्ट्वारामेण मागधम् ॥ रथमन्यं
 समारुह्य जरासंधमवारयत् ९४ ततो बलेन महता गजानीकेन चाप्यथ ॥ उभयोरंतरे ताभ्यां संकुलं समपद्यत ९५

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

१. एतदर्थं लिखितपुस्तकेन विद्यते ।

॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ इतिहरिवंशेटीकायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ७ ॥

ततस्सैन्येनमहताजरासंधोभिसंवृतः ॥ रामकृष्णाग्रगान्भोजानाससादमहाबलः ९६ तत्रप्रक्षुभितस्येवसागरस्यमहास्वनः ॥ प्रा
दुर्बभूवतुमुलस्सेनयोरुभयोरपि ९७ वेणुभेरीमृदंगानांशंखानांचसहस्रशः ॥ उभयोस्सेनयोरान्प्रादुरासीन्महास्वनः ९८ क्ष्वेडि
तास्फोटितोत्क्रुष्टुमुलस्सर्वतोऽभवत् ॥ उत्पपातरजश्चापिखुरनेमिसमुद्धतम् ९९ समुद्यतमहाशस्त्राःप्रगृहीतशरासनाः ॥ अन्यो
न्यमभिगर्जेतश्शूरास्तत्रावतस्थिरे १०० रथिनस्सादिनश्चैवपत्तयश्चसहस्रशः ॥ गजाश्चातिबलास्तत्रसमुत्पेतुस्समंततः १०१ स
सन्निपातस्तुमुलस्त्यक्त्वाप्राणानवर्तत ॥ वृष्णिभिस्सहयोधानांजरासंधस्यदारुणः २ ततश्शिनिरनाधृष्टिर्बभ्रुर्विष्टथुराहुकः ॥ बल
देवंपुरस्कृत्यसैन्यस्यार्धेनदंशिताः ३ दक्षिणंपक्षमासेदुश्शत्रुसैन्यस्यभारत ॥ पालितंचेदिराजेनजरासंधेनवाविभो ४ उदीच्यैश्चम
हावीर्यैश्शल्यशाल्वादिभिर्नृपैः ॥ सृजंतश्शरवर्षाणिसमभित्यक्तजीविताः १०५ अवगाहःपृथुःकंकशतद्युम्नोविदूरथः ॥ हृषीकेशंपुर
स्कृत्यसैन्यस्यार्धेनदंशिताः ६ भीष्मकेणाभिगुप्तश्चरुक्मिणाचमहात्मना ॥ देवकेनापिराजेंद्रतथामद्रेश्वरेणच ७ प्राच्यैश्चदाक्षिणा
त्यैश्चगुप्तवीर्यबलान्वितैः ॥ तेषांचयुद्धमभवत्समभित्यक्तजीवितम् ॥ शक्त्यृष्टिप्रासबाणौघान्सृजंतामशनिस्वनान् ८ सात्यकिश्चि
त्रकश्यामोयुयुधानश्चवीर्यवान् ॥ राजाधिदेवोमृदुरश्श्वफल्कश्चमहारथः ९ सत्राजिच्चप्रसेनश्चबलेनमहतावृताः ॥ व्यूहस्यपक्षंते
सर्वेप्रतीयुर्द्विषतांमधे १० व्यूहस्यार्धेसमासेदुर्मृदुरेणाभिरक्षितम् । राजभिश्चापिबहुभिर्वेणुदारिमुखैस्सह १११ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिमथुरोपरोधेयुद्धवर्णनंनामपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुद्धानिवृष्णीनां
बभूवुःसुमहांत्यथ ॥ मागधस्यमहामात्रैर्नृपैश्चैवानुयायिभिः १ रुक्मिणावासुदेवस्यभीष्मकेणाहुकस्यच ॥ क्रथस्यवसुदेवेनकैशि
कस्यतुबभ्रुणा २ गदेनचेदिराजस्यदंतवक्रस्यशंकुना ॥ तथान्यैर्वृष्णिवीराणांनृपाणांचमहात्मनाम् ३

षट्त्रिंशेथजरासंधोद्वंद्वयुद्धेपराजितः ॥ बलभद्रेणतंहिस्वापलायतइतीर्यते ॥ १ ॥ ततोयुद्धानीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

१ सृजतां तुमुलंमहत् इति पाठान्तरम् ।

अहानिपंचेत्यादिसर्वसंख्यासंकलनेसप्तविंशतिदिनानियुद्धमासीदित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अवेक्ष्यरुक्मिणीमित्यतोज्ञायतेइतःपूर्वरुक्मिणीहरणमिति अनगतावेक्षणपरंवा
इदम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ लक्षस्यवधेएककबंधसमुत्थानं अत्रतुसंख्यायाः आवृत्तिःकबंधसंख्यैवकर्तुंनशक्याइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

युद्धमासीद्विसैन्यानांसैनिकैर्भरतर्षभ ॥ अहानिपंचचैकंचषट्सप्ताष्टौचदारुणम् ४ गजैर्गजाहयैरश्वाःपदाताश्चपदातिभिः ॥ रथैर
थाविमिश्राश्चयोधायुयुधिरेनृपं ५ जरासंधस्यनृपतेरामेणासीत्समागमः ॥ महेंद्रस्येववृत्रेणदारुणोरोमहर्षणः ६ अवेक्ष्यरुक्मिणीं
कृष्णोरुक्मिणंनव्यपोथयत् ॥ ज्वलनार्कांशुसंकाशानाशीविषविषोपमान् ७ वारयामासकृष्णोवैशरांस्तस्यतुशिक्षया ॥ इत्येषांसु
महानासीद्वलौघानांपरिक्षयः ८ उभयोस्सैनयोरजन्मांसशोणितकर्दमः ॥ कबंधानिसमुत्तस्थुस्सुबहूनिसमंततः ९ तस्मिन्विमर्दे
योधानांसंख्यावृत्तिकराणिच ॥ रथीरामोजरासंधंशरैराशीविषोपमैः १० आवृण्वन्नभ्ययाद्रीरस्तंचराजासमागधः ॥ अभ्यवर्ततवे
गेनस्यंदनेनाशुगामिना ११ अन्योन्यंविविधैरस्त्रैर्विध्वाविध्वाविनेदतुः ॥ तौक्षीणशस्त्रौविरथौहताश्वौहतसारथी १२ गदेगृहीत्वा
विक्रांतौअन्योन्यमभिधावताम् ॥ कंपयंतौभुवंवीरौतावुद्यतगदावुभौ १३ ददर्शतेमहात्मानौगिरीसशिखराविव ॥ व्युपारमंतयु
द्धानिपश्यतांतौमहाभुजौ ॥ संरब्धावभिधावंतौगदायुद्धेषुविश्रुतौ १४ उभौतौपरमाचार्यौलोकेख्यातौमहाबलौ ॥ मत्ताविवगजौयुद्धे
तावन्योन्यमयुध्यताम् १५ ततोदेवास्संगंधर्वास्सिद्धाश्चसमहर्षयः ॥ समंततश्चाप्सरसरससमाजग्मुरसहस्रशः १६ तद्देवयक्षगंधर्व
महर्षिभिरलंकृतम् ॥ शुशुभेभ्यधिकंराजन्दिवंज्योतिर्गणैरिव १७ अभिदुद्रावरामंतुजरासंधोमहाबलः ॥ सव्यमंडलमाश्रित्यबल
देवस्तुदक्षिणम् १८ प्रहरंतौततोन्न्योन्यंगदायुद्धविशारदौ ॥ दंताभ्यामिवमातंगौनादयंतौदिशोदश १९ गदानिपातोरामस्यशुश्रुवे
शनिनिःस्वनः ॥ जरासंधस्यचरणेपर्वतस्येवदीर्यतः २० नस्मकंपयतेरामंजरासंधकरच्युता ॥ गदागदाभृतांश्रेष्ठंविध्यंगिरिमिवानि
लः २१ रामस्यतुगदावेगंवीर्यात्समगधेश्वरः ॥ सेहेधैर्येणमहताशिक्षयाचव्यपोहयत् २२

दिवंस्थानम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

१ ततः इति पाठभेदः

॥ २३ आहतां आजमतुः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ असक्तं निरनुक्रोशं प्रशांतमिति प्रांचः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अक्षौहिण्यदिति सासेनाक्षौहिणीनामखांकाष्टैकद्विकैर्गजैः ॥ रथैरेतै २१८९० हयैस्त्रिभिः ६५६७० पंचमैश्च १०९४५० पदातिभिरिति ॥

एवंतौ तत्र संग्रामे विचरंतौ महाबलौ ॥ मंडलानि विचित्राणि विचेरतुररिंदम २३ व्यायच्छंतौ चिरं कालं परिश्रान्तौ च तस्थतुः ॥ समाश्वस्य मुहूर्तं
तु पुनरन्योन्यमाहताम् २४ एवंतौ योधमुखौ तु समं युयुधतुश्चिरम् ॥ न चतौ युद्धवैमुख्यमुभावेव प्रजग्मतुः २५ अथापश्यद्रदायुद्धे विशेषं तस्य वीर्यवा
न ॥ रामः क्रुद्धो गदां त्यक्त्वा जग्राह मुशलोत्तमम् २६ तमुद्यंतं तदा दृष्ट्वा मुसलं धोरदर्शनम् ॥ अमोघं बलदेवेन क्रुद्धेन तु महारणे २७ ततौ तरिक्षे वागासीत्सु
स्वरालोकसाक्षिणी ॥ उवाच बलदेवं तं समुद्यतहलायुधम् २८ न त्वयारामवध्यो यमलं स्वेदेन मागधे ॥ विदितोऽस्य मयामृत्युस्तस्मात्साधुव्युपारम ॥
अचिरेणैव कालेन प्राणांस्त्यक्ष्यति मागधः २९ जरासंधस्तु तच्छ्रुत्वा विमनास्समपद्यत ॥ न प्रजहेत तस्तस्मै पुनरेव हलायुधः ३० तौ व्युपारमतां युद्धे वृष्ण
यस्ते च पार्थिवाः ॥ असक्तमभवद्युद्धं तेषामेवं सुदारुणम् ३१ दीर्घकालं महाराजनिघ्नतामि ते रतरम् ॥ पराजिते त्वपक्रान्ते जरासंधे महीपतौ ३२ अस्तं याते दिनकरे
नानुससुस्तदानि शि ॥ समानीय स्वकं सैन्यं लब्धलक्ष्या महाबलाः ३३ पुरीं प्रविशुर्हृष्टाः केशवेनाभिपालिताः ॥ स्वाच्च्युतान्यायुधान्येवंतान्येवां
तर्दधुस्तदा ३४ जरासंधोऽपि नृपतिर्विमनास्स्वपुरीं ययौ ॥ राजानश्चानुगायैस्सुस्वराष्ट्राण्येव ते ययुः ३५ जरासंधं तु ते जित्वा मे निरेनैव निजितम् ॥ वृष्णयः
कुरुशार्दूलराजाद्यतिबलस्स वै ३६ दशचाष्टौ च संग्रामान् जरासंधस्य यादवाः ॥ ददुर्न चैनं समरे हंतुं शेकुर्महाबलाः ३७ अक्षौहिण्यश्च तस्यास
न्विंशतिश्च महामते ॥ जरासंधस्य नृपतेस्तदर्थं यास्समागताः ३८ अल्पत्वादभिभूतास्तु वृष्णयो भरतर्षभ ॥ बार्हद्रथेन राजेन्द्रराजभिस्सहितेन वै ३९
भयः कृत्वोद्यमं प्रायाद्यादवान्कृष्णपालितान् ॥ जित्वा तु मागधं संख्ये जरासंधं महीपतिम् ॥ विहरंति स्म सुखिनो वृष्णि सिंहामहारथाः ४० ॥ इ
ति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि जरासंधापयानं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सकृष्णस्तत्र बलवा
ब्रौहिणे येन संगतः ॥ मथुरां यादवा कीर्णां पुरीं तां सुखमावसत् १ प्राप्तयौ वनदेहस्तु युको राजश्रिया विभुः ॥ चचार मथुरां प्रीतस्स वनाकरभूषणाम् २

॥ ३८ ॥ अभिभूताः पुनः पुनरावेष्टिताः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ४१ ॥ सप्तत्रिंशोऽध्याये संबंधाय विकट्टुणा
सूर्यवंशाद्यदोर्विशप्रसंगोऽथावतारितः ॥ १ ॥ सकृष्णः संगतः सखीभूतः इतरेषामित्यर्थात् ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ पाठांतरे अष्टादशमं अष्टादशं ॥ ५ ॥ वैलक्ष्यात्लज्जातः ॥ ६ ॥ संन्यवर्ततपरावृत्तः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ श्रूयतांशृण्वतांपुरःप्राप्तकालोचितम् ॥ १० ॥

कस्यचित्त्वथकालस्यराजाराजगृहेश्वरः ॥ सस्मारनिहतंकंसंजरासंधःप्रतापवान् ॥ युद्धाययोजितोभूयोदुहितृभ्यामहीपतिः ३ दशसप्तचसंग्रामान्
जरासंधस्ययादवाः ॥ ददुर्नचैनंसमरेहंतुंशेकुर्महारथाः ४ ततोमागधराट्श्रीमांश्वतुरंगबलान्वितः ॥ भूयोप्यष्टादशंकर्तुंसंग्रामंससमारभत् ५ वैलक्ष्या
त्पुनरेवासौराजराजोगृहेश्वरः ॥ जरासंधोबलीश्रीमान्पाकशासनविक्रमः ६ ससाधनेनमहताबृहद्रथसुतोबली ॥ कृष्णस्यवधमन्विच्छन्भूयोवै
संन्यवर्तत ७ तंश्रुत्वासहितास्सर्वेनिवृत्तमगधेश्वरम् ॥ यादवामंत्रयामासुर्जरासंधभयार्दिताः ८ ततःप्राहमहातेजाविकद्रुर्नयकोविदः ॥ कृष्णंकमलप
त्राक्षमुग्रसेनस्यशृण्वतः ९ श्रूयतांतातगोविंदकुलस्यास्यसमुद्रवः ॥ श्रूयतामभिधास्यामिप्राप्तकालमहंततः ॥ युक्तंचेन्मन्यसेसाधोकरिष्यसिवचो
मम १० यादवस्यास्यवंशस्यसमुद्रवमशेषतः ॥ यथामेकथितःपूर्वव्यासेनविदितात्मना ११ आसीद्राजामनोर्वेशे श्रीमानिक्ष्वाकुसंभवः ॥ हर्यश्वइ
तिविरूपातोमहेंद्रसमविक्रमः १२ तस्यासीद्द्वियताभार्यामधोर्दैत्यस्यैवसुता ॥ देवीमधुमतीनामयथेंद्रस्यशचीतथा १३ सायौवनगुणोपेतारूपे
णाप्रतिमाभुवि ॥ मनोरथकरीराज्ञःप्राणेभ्योपिगरीयसी १४ दानवेंद्रकुलेजातासुश्रोणीकामरूपिणी ॥ एकपत्नीव्रतधरास्वेचरारोहिणीयथा १५ सात
मिक्ष्वाकुशार्दूलंकामयामासकामिनी ॥ सकदाचित्ररथ्रेष्ठोभ्रात्राज्येष्ठेनमाधव १६ राज्यान्निरस्तोविश्वस्तःसोयोध्यांसंपरित्यजत् ॥ सतदाल्पपरीवारः
प्रिययासहितोवने १७ रेमेसमेत्यकालज्ञःप्रोवाचकमलेक्षणः ॥ भ्रात्राविनिष्कृतराज्यात्प्रोवाचकमलेक्षणा १८ एह्यागच्छनरश्रेष्ठत्यजराज्यकृतांस्पृ
हाम् ॥ गच्छावस्सहितौवीरमधोर्ममपितुर्गृहम् १९ रम्यंमधुवनंनामकामपुष्पफलद्रुमम् ॥ सहितौतत्ररंस्यावोयथादिविगतौतथा २० पितुर्भेदयि
तस्त्वंहिमातुर्ममचपार्थिव ॥ मत्प्रियार्थंप्रियतरोभ्रातुश्चलवणस्यवै २१ रंस्यावस्तत्रसहितौराज्यस्थाविवकामगौ ॥ तत्रगत्वानरश्रेष्ठह्यमराविवनंदने ॥
भद्रंतेविहरिष्यावोयथादेवपुरेतथा २२ तंत्यजावमहाराजभ्रातरंतेभिमानिनम् ॥ आवयोर्द्विषिणंनित्यंमत्तराज्यमदेनवै २३ धिगिमंगर्हितंवासंभृत्यवच्चप
राश्रयम् ॥ गच्छावःसहितौवीरपितुर्भेदवनांतिकम् २४ तस्यसम्यक्प्रवृत्तस्यपूर्वजंभ्रातरंप्रति ॥ कामार्तस्यनरेंद्रस्यपत्न्यस्तद्रुरुचेवचः २५

मेममाग्रे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ विश्वस्तोज्येष्ठेभ्रातरिलुब्धेपिश्रद्धावान्परित्यजत् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
॥ २४ ॥ सम्यक्प्रवृत्तस्येत्यस्यश्वशुरपक्षबलेनभ्रातुर्वधमनिच्छतइत्यर्थः ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ यायातमपीति यादवं ययातिपुत्रस्य यदोः संबंधिनं वंशं ते तव वंशः समेष्यति प्रवेक्ष्यति अतएव सोमस्य वंशं अनुते
तव वंशो भविष्यति सूर्यवंशात् च्युतो भविष्यतीत्यर्थः ननु इहैव ययाति तोयदुःयदोः क्रोष्टा क्रोष्टुः देवमीढः देवमीढात् शूरः शूरादसु देवो वसुदेवात् कृष्ण इति वंशः प्रागुक्तः पुनः सूर्यवंशी
यात् हर्यश्वात् यदुर्ह्यदोर्माधवो माधवात् सत्वान् सत्वतो भीमः भीमात् अंधकः अंधकाद्रैव तोरैव तादक्ष ऋक्षाद्विश्वगर्भस्तस्मात् वसुर्वसोः वसुदेवो वसुदेवात् कृष्ण इति तत्कथं यदोः पष्ठस्यै
वैकादशत्वं न च कल्पभेदाभिप्रायमिदं एकग्रंथपठितत्वादिति दुःसमाधेयोऽयं विरोधः सत्यं तथाप्ययमत्र समाधिः यायातमपि वंशस्ते इत्येतस्मादेव वचनात् एकएव यदुःगृहात् गृहांतर
प्रवेशवत् योगबलेन सूर्यवंशोऽपि आविर्भूय सूर्यवंशं स्वपक्षे आनीतवान् यथा ब्रह्मणो मानसः पुत्रो वसिष्ठः केनचिन्मिमेत्तेन पुनर्भित्वा वरुणाभ्यामपि जन्मलेभे वसिष्ठत्वं च न जहौ एवं यदु
रेक एव लोलावशात् क्रमेण देहद्वयं वृत्तवान् च तावता द्वौ यदूजातौ ततश्च एकएव यदुर्द्वयोर्वंशयोः कर्ता एवं वसुदेवोऽपि शूराच्च वसोश्चाविर्भवन्नेकएव कचिद्यदोः पंचमः कचिद्दशम इति य

ततो मधुपुरं राजा हर्यश्च स जगाम च ॥ भार्यया सह कामिन्या कामी पुरुषपुंगवः २६ मधुना दानवैरेण स साम्रासमुदाहृतः ॥ स्वागतं वत्स हर्यश्च प्रीतोऽस्मि तव
दर्शनात् २७ यदेतन्मम राज्यं वै सर्वं मधुवनं विना ॥ ददामि तव राजेन्द्र वासश्च प्रतिगृह्यताम् २८ वनेऽस्मिँल्लवणश्चायं सहायस्ते भविष्यति ॥ अमित्रनिग्रहे
चैव कर्णधारत्वमेष्यति २९ पालयैनं शुभं राष्ट्रं समुद्रानूपभूषितम् ॥ गोसमृद्धं श्रिया जुष्टमाभीरप्रायमानुषम् ३० अत्र ते वसतस्तात दुर्गे गिरिपुरं महत् ॥ भ
विता पार्थिवा वासस्सुराष्ट्रं विषयो महान् ३१ अनूपविषयश्चैव समुद्रांतो निरामयः ॥ आनर्त्तनाम तेराष्ट्रं भविष्यत्यायतं महत् ३२ तद्भविष्यमहं मन्ये कालो
गेन पार्थिव ॥ अध्यास्यतां यथा कालं पार्थिवं वृत्तमुत्तमम् ३३ यायातमपि वंशस्ते समेष्यति च यादवम् ॥ अनुवंशं च वंशस्ते सोमस्य भविता किल ३४

थायोगं ज्ञेयं कृष्णस्तु वंशद्वयानुगतादसु देवाज्जात एकएव सन्वसोरपि पौत्रः शूरस्य च पौत्रः वसुशूरयोरोपि पितृभेदाज्जातमभेदेऽपि स्कंदसन्तु कुमारवद्व्यक्तैक्यं ज्ञेयं तेन पृथायाः पां
डवमातुः शूरोत्पन्नत्वं वसुत्पन्नत्वं च संगच्छते एवमन्यत्रापि वंशविरोधेऽप्युक्तं यादवानां देवतात्वेन एकस्याप्युभयसंबंधस्य युगपत्संभवाच्चेति दिक् अयमत्र संग्रहः नामरूपे असंख्य
ज्ययदुर्ह्यश्च तो भवत् ॥ स्वरूपेण वसुर्नाम शूरो भूद्विश्वगर्भतः ॥ यदुद्युनद्याद्वौ जातौ वंशौ वै बहुधा तौ ॥ द्विनाम्नि वसुदेवाय पितृतीर्थे च संगताविति अतएव वैकुण्ठस्यैन्द्रस्य सत्संगु
नास्तूयमानस्य संबोधनं वसूयवो वसुपते वसुनामिति विद्वाहित्वा गोपतिं शूरगोनामिति वसूनां वसुवंश्यानां वसुगोत्रे भवानां वसुपते मुख्यस्वामिन्निति शूरेति शूरगोत्रत्वेन च पृथक्सं
बोधनद्वयं मंत्रवर्णः सूचयति तथा इन्द्रवाक्यमपि अहं भुवं वसुनः पूर्वस्पतिरिति प्राश्नावयं शवसातुर्वंशं यदुमिति च स्वस्य हर्यश्च संत न ज वसुसंबंधित्वं तु वसुसहचारितया तस्य यदुसंबंधित्वं
च दर्शयति एते च मंत्रानां जित्याः सत्यायाः पाणिग्रहणप्रसंगे व्याख्यास्यते वसुनावसोः भुवं अभूवम् ॥ ३४ ॥

विभवोमनोरथःतमेवाह तवेमामिति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यायातवंशमित्यत्रसूचितमर्थविवृणोति तस्यैवमिति तस्यपु

एषमेविभवस्ताततवेमंविषयोत्तमम् ॥ दत्त्वायास्यामितपसेसागरंलवणालयम् ३५ लवणेनसमायुक्तस्त्वमिमंविषयोत्तमम् ॥ पालयस्वाखिलंतातस्व
स्यवंशस्यवृद्धये ३६ बाढमित्येवहर्षश्चःप्रतिजग्राहतत्पुरम् ॥ सचदैत्यस्तपोवासंजगामवरुणालयम् ३७ हर्षश्चश्चमहातेजादिव्येगिरिवरोत्तमे ॥
निवेशयामासपुरंवासार्थममरोपमः ३८ आनर्तेनामतद्राष्ट्रंमुराष्ट्रंगोधनायुतम् ॥ अचिरेणैवकालेनसमृद्धंप्रत्यपद्यत ३९ अनूपविषयेचैववेलावनवि
भूषितम् ॥ विचित्रंक्षेत्रसस्याब्जंप्राकारग्रामसंकुलम् ४० शशासन्नृपतिःस्फीतंतद्राष्ट्रंराष्ट्रवर्द्धनः ॥ राजधर्मेणयशसाप्रजानानंदिवर्द्धनः ॥ ४१ ॥
तस्यसम्यक्प्रचारेणहर्षश्चस्यमहात्मनः ॥ व्यवर्द्धततदक्षोभ्यंराष्ट्रंराष्ट्रगुणैर्युतम् ४२ सहिराजास्थितोराज्येराजवृत्तेनशोभितः ॥ प्राप्तःकुलोचितां
लक्ष्मींवृत्तेनचनयेनच ४३ तस्यैवचसुवृत्तस्यपुत्रकामस्यधीमतः ॥ मधुमत्यांसुतोजज्ञेयदुर्नाममहायशाः ४४ सोवर्द्धतमहातेजायदुर्दुर्भुनिस्स्व
नः ॥ राजलक्षणसंपन्नस्सपत्नैर्दुरतिक्रमः ४५ यदुर्नामाभवत्पुत्रोराजलक्षणपूजितः ॥ यथास्यपूर्वजोराजापूरुस्ससुमहायशाः ४६ सएकएवत
स्यासीत्पुत्रःपरमशोभनः ॥ ऊर्जितःपृथिवीभर्ताहर्षश्चस्यमहात्मनः ४७ दशवर्षसहस्राणिसकृत्वारज्यमव्ययम् ॥ जगामत्रिदिवंराजाधर्मेणा
प्रतिमोभुवि ४८ ततोयदुरदीनात्माप्रजाभिस्त्वभ्यर्षिचत ॥ पितर्युपरतेश्रीमान्क्रमेणार्कइवोदितः ४९ शशासचेमांवसुधांप्रशांतभयतस्कराम् ॥
यदुरिद्रप्रतीकाशोन्नृपोयेनास्मयादवाः ५० सकदाचिन्नृपश्चक्रेजलक्रीडांमहोदधौ ॥ दारैस्सहगुणोदारैस्सतारइवचंद्रमाः ५१ सतत्रसहसाक्षिप्तस्तितीर्षुस्साग
रांभसि ॥ धूम्रवर्णेननृपतिस्सर्पराजेनवीर्यवान् ५२ सोपकृष्यतवेगेनजलेसर्पपुरंमहत् ॥ मणिस्तंभगृहद्वारंमुक्तादामविभूषितम् ५३ कीर्णंशंखकुलैश्शुभ्रैरत्न
राशिर्विभूषितम् ॥ प्रवालांकुरपत्राढ्यैःपादपैरुपशोभितम् ५४ कीर्णंपन्नगवयैर्वैस्समुद्रोदरवासिभिः ॥ स्वर्णवर्णेनभास्वंतंस्वस्तिकेनैन्दुवर्चसा ५५
सतंददर्शराजेंद्रोविमलेसागरांभसि ॥ पन्नगेंद्रपुरंतोयेजगत्यामिवनिर्मितम् ५६ स्वच्छं चैवपुरंतत्रप्रविवेशनृपोयदुः ॥ अगाधंतोयदाकारंपूर्णंसर्पवधूगणैः ॥
५७ तस्यदत्तंमणिमयंजलजंपरमासनम् ॥ स्वास्तीर्णंपद्मपत्रैश्चपद्मसूत्रोत्तरच्छदम् ५८ तमासीन्नृपंतत्रपरमेपन्नगासने ॥ द्विजिह्वपतिरव्यग्रोधूम्रव
र्णोभ्यभाषत ५९

त्रकामतामालक्ष्ययायातोयंयदुः स्वयमेवहर्षश्चस्यपुत्रोजज्ञेजातोयोगबलात्परचित्ताभिज्ञत्वाच्च ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ तनयाव्ययादितिसंधिराषः ॥ ६२ ॥ तन्ममेति यौवनाश्वस्ययाभगिनीसातर्कनिष्ठस्यहयैश्वस्यापिभगिनीतियदोःसापितृष्वसातदीयाकुमारीयदुःकथंपरिणेतुंक्ष
मेतसापिंड्यस्यानिवृत्तेरितितथापिमातुलदुहितृपरिणयनसमत्वेनविगीतमपिवरलोभात्सर्पराजेनएतस्कारितंयदुनाचात्यंतदोषाभावादव्युपगतमितिभंतव्यं यद्वान्यएवसयौवनाश्व
इतिकल्प्यम् ॥ ६३ ॥ स्पष्टार्थोऽध्यायशेषःप्राजापत्येनविधिनाविवाहाविधिना ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ जलपूर्णेनयोगेनसंकल्पेन ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ एतासुममसुतासुतेतवपंचसु

पितातेस्वर्गतिंप्राप्तःकृत्वावंशमिमंमहत् ॥ भवंतंतेजसायुक्तमुत्पाद्यवसुधाधिपम् ६० यादवानामयंवंशस्त्वन्नाम्नायदुपुंगव ॥ पित्रातेमंगलार्थायस्था
पितःपार्थिवाकरः ६१ वंशेचास्मिन्तवविभोदेवानांतनयाव्ययाः ॥ ऋषीणामुरगाणांचउत्पत्स्यंतेनृयोनिजाः ६२ तन्ममेमास्सुताःपंचकुमार्योवृत्त
संमताः ॥ उत्पन्नायौवनाश्वस्यभगिन्यांनृपसत्तम ६३ प्रतीच्छेमाःस्वधर्मेणप्राजापत्येनकर्मणा ॥ वरंचतेप्रदास्यामिवरार्हस्त्वंमतोमम ६४ भौमा
श्वकुराश्वैवभोजाश्वांधकयादवाः ॥ दाशार्हावृष्णयश्चेतिरूपातियास्यांतिसप्तते ६५ सतस्मैधूम्रवर्णोवैकन्याःकन्याव्रतेस्थिताः ॥ जलपूर्णेनयोगेनद
दाविंद्रसमायवै ६६ वरंचास्मैददौप्रीतस्सवैपन्नगपुंगवः ॥ श्रावयन्कन्यकास्सर्वायथाक्रममदीनवत् ६७ एतासुतेसुताःपंचसुतासुमममानद ॥ उत्प
त्स्यंतेपितुस्तेजोमातुश्चैवसमाश्रिताः ६८ अस्मत्समयबद्धाश्चसलिलाभ्यंतरेचराः ॥ तववंशेभविष्यंतिपार्थिवाःकामरूपिणः ६९ सवरंकन्यकाश्चैव
लब्ध्वायदुवरस्तदा ॥ उदतिष्ठतवेगेनसलिलाच्चंद्रमाइव ७० सपंचकन्यामध्यस्थोददृशेतत्रपार्थिवः ॥ पंचतारेणसंयुकोनक्षेत्रेणवंचद्रमाः ७१ सतदंतःपु
रंसर्वेददर्शनृपसत्तमः ॥ वैवाहिकेनवेषेणदिव्यस्त्रगनुलेपनः ७२ समाश्वास्यचताःसर्वास्सपत्नीःपावकोपमाः ॥ जगामस्वपुरंराजाप्रीत्यापरमयायुतः ७३
इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिविकटवाक्यंनामसप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतासुनागकन्यासुकालेनमहतानृ
पः ॥ जनयामासविक्रांतान्पंचपुत्रान्कुलोद्वहान् १ मुचुकुंदमहाबाहुंपद्मवर्णेतथैवच ॥ माधवंसारसंचैवहरितंचैवपार्थिवम् २ एतान्पंचसुतान्नाजापंचभू
तोपमान्भुवि ॥ ईक्षमाणोऽनृपःप्रीतिंजगामातुलविक्रमः ३ तेप्राप्तवयसस्सर्वेस्थिताःपंचयथाद्रयः ॥ तेजिताबलदर्पाभ्यामूचुःपितरमग्रतः ४

ताःउत्पत्स्यंतइत्यन्वयः ॥ ६८ ॥ अस्मत्समयबद्धाअस्मद्वरदानानुगृहीताः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ सयदुः ताः पत्नीः समाश्वास्यपितृगृहवियोगदुःखमपनीय ॥
७३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अष्टत्रिंशोऽध्यायेनागकन्यासुपंचसु ॥ यदोःपंचाभवन्पुत्रामाधवप्रमुखानृपाः
॥ १ ॥ सतासुइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तेजिताः प्रोत्साहिताः ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ विंध्येति विंध्यस्योत्तरतः ऋक्षवतो दक्षिणत इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्रैव सह्यस्योपरिष्ठादेव परतः पाश्चिमायां दिशि ॥ ९ ॥ पद्मगराजस्य धूम्रवर्णाख्यस्य १० स्वपु
रं रैवताचलसमीपस्थं ॥ ११ ॥ १२ ॥ मृगयंतो जिज्ञासमानाः ॥ १३ ॥ दारुणोपलसंकटे विषमाश्मदुर्गने ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ महाश्मसंघातवती

तातयुक्तास्मवयसावले महतिसंस्थिताः ॥ क्षिप्रमाज्ञमुमिच्छामः किंकुर्मस्तवशासनात् ५ सतानृपतिशार्दूलशार्दूलानिवेगितान् ॥ प्रीत्या परमया प्राह सु
तान्वीर्यकुतूहलात् ६ विंध्यर्क्षवंतावभितो द्वेपुयौ पर्वताश्रये ॥ निवेशयतु यत्नेन मुचुकुंदस्सुतो मम ७ सह्यस्य चोपरिष्ठात्तु दक्षिणां दिशमाश्रितः ॥ पद्मवर्णो
पिमेपुत्रो निवेशयतु माचिरम् ८ तत्रैव परतः कांते देशे चंपकभूषिते ॥ सारसो मेपुंरं रम्यं निवेशयतु पुत्रकः ९ हरितोयं महाबाहुस्सागरे हरितोदके ॥ द्वीपं प
द्मगराजस्य सुतो मेपालयिष्यति १० माधवो मे महाबाहुर्ज्येष्ठपुत्रश्च धर्मवित् ॥ यौवराज्येन संयुक्तस्स्वपुरं पालयिष्यति ११ सर्वे नृपश्रियं प्राप्ता अभिविक्ता
स्सचामराः ॥ पित्रानुशिष्टाश्च त्वारो लोकपालोपमानृपाः १२ स्वस्वं नेवेशनं सर्वे भेजिरे नृपसत्तमाः ॥ पुरस्थानानि रम्याणि मृगयंतो यथाक्रमम् १३ मु
चुकुंदश्च राजर्षिर्विंध्यमध्यमरोचयत् ॥ स्वस्थानं नर्मदातीरे दारुणोपलसंकटे १४ सचतं शोधयामास विविक्तं च चकार ह ॥ सेतुं चैव समंचक्रे परिखाश्रामि
तोदकाः १५ स्थापयामास भागेषु देवतायतनान्यपि ॥ रथ्यावीथीर्नृगां मार्गाश्च त्वराणि वनानि च १६ सतां पुरीं धनवतीं पुरुहूतपुरीप्रभाम् ॥ नातिदी
र्घेण कालेन चकार नृपसत्तमः १७ नामचास्याश्शुभंचक्रे निर्मितं स्वेन तेजसा ॥ तस्याः पुर्यां नृपश्रेष्ठो देवश्रेष्ठपराक्रमः १८ महाश्मसंघातवती ऋक्षवतं मु
पाश्रिता ॥ माहिष्मतीनामपुरीप्रकाशमुपयास्यति १९ उभयोर्विंध्ययोः पादेन गयोस्तां महापुरीम् ॥ मध्ये निवेशयामास श्रिया परमया वृताम् २०
पुरिकां नाम धर्मात्मा पुरीं देवपुरीप्रभाम् ॥ उद्यानशतसंवाधां समृद्धापणचत्वराम् २१ ऋक्षवंतं समभितस्तीरे तन्निरामये ॥ निर्मिता सा पुरी राज्ञापु
रिकानां नामतः २२ सते द्वे विपुले पुयौ देवभोग्योपमेशुभे ॥ पालयामास धर्मात्मारजाधर्मे व्यवस्थितः २३ पद्मवर्णोऽपि राजर्षिस्सह्यपृष्ठे पुरोत्तम
म् ॥ चकार नद्यावेणायास्तीरे तरुलताकुले २४ विषयस्याल्पतां ज्ञात्वा संपूर्णं गच्छमेव च ॥ निवेशयामास नृपस्सवप्रप्रायमुत्तमम् २५ पद्मावतं जन
पदं करवीरं च तत्पुरम् ॥ निर्मितं पद्मवर्णेन प्राजापत्येन कर्मणा २६ सारसेनापि विहितं रम्यं कौचपुरं महत् ॥ चंपकाशोकबहुलं विपुलं ताम्रमृत्तिकम् २७
वनवासीति विख्यातः स्फीतो जनपदो महान् ॥ पुरस्य तस्य तु श्रीमान्दुर्मे सार्वर्तुके वृतः २८

तिमाहिष्मतीपदस्यावयवार्थो दर्शितः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ राजामुचुकुंदः ॥ २३ ॥ २४ ॥ विषयस्येति भूभागस्याल्पत्वोपि अतिनिविडतया तत्रैव कुत्सस्यराष्ट्र
स्य समावेशं कृत्वा तस्यैव महातं वप्रं महाप्राकारोपमंचकारेत्यर्थः ॥ २५ ॥ प्राजापत्येन त्वष्टृसंबन्धिना कर्मणा शिल्पेन ॥ २६ ॥ कौचपुरं वेणायाः दक्षिणे भागे ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ दाशाःधीवराः ॥ ३० ॥ संचिन्वंतिराशीनृकुर्वति युक्ताःसावधानाःजातरूपंदीप्तिमत् ॥ ३१ ॥ प्रचिन्वंतोन्वेषयंतः नौभिःमहानौकाभिः संयानगामिनः क्षु
द्रनौकागामिनः क्षुद्रनौकाबलेनालोड्यएकत्रमहानौकायांप्रक्षिपंत्येत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यदुवंशस्यद्विशाखत्वमुपसंहरति एवमिति चतुर्थेतिमाधवस्यमुख्यस्तं
भरूपत्वात् ॥ शाखारूपेणैवचतुर्धात्वंवंशस्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तस्मिन्भीमे ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पर्ययेअवतारोपरमेसतिभीमेनवैष्णवंस्थानंमथुराख्यं

हरितोपिसमुद्रस्यद्वीपंसमभिपालयत् ॥ रत्नसंचयसंपूर्णनारीजनमनोहरम् २९ तस्यदाशाजलेमग्न्यामदुरानामविश्रुताः ॥ येहरंतिसदाशंखान्समुद्रोदर
चारिणः ३० तस्यापरेदाशजनाःप्रवालांजनसंभवान् ॥ संचिन्वंतिसदायुक्ताजातरूपंचमौक्तिकम् ३१ जलजानिचरत्नानिनिषादास्तस्यमानवाः ॥ प्र
चिन्वंतोर्णवेयुक्तानौभिस्संयानगामिनः ३२ मत्स्यमांसेनतेसर्ववर्ततेस्मसदानराः ॥ गृह्णंतस्सर्वरत्नानिरत्नद्वीपनिवासिनः ३३ तैस्संयानगतैर्द्रव्यैर्वणि
जोदूरगामिनः ॥ हरितंतर्पयंत्येकंयथैवधनदंतथा ३४ एवमिक्ष्वाकुवंशात्तुयदुवंशोविनिस्सृतः ॥ चतुर्द्वीयदुपुत्रैस्तुचतुर्भिर्भिद्यतेपुनः ३५ सयदुर्माध
वेराज्यंविसृज्ययदुपुंगवे ॥ त्रिविष्टपंगतोराराजादेहंत्यक्कामहीतले ३६ बभूवमाधवसुतस्सत्त्वतोनामवीर्यवान् ॥ सत्त्ववृत्तिर्गुणोपेतोराजाराजगुणस्थितः ३७
सत्त्वतस्यसुतोराजाभीमोनाममहानभूत् ॥ येनभैमास्सुसंवृत्तास्सत्त्वतात्सात्त्वतास्स्मृताः ३८ राज्येस्थितेनृपेतस्मिन्नामेराज्यंप्रशासति ॥ शत्रुघ्नोलवणं
हत्वाचिच्छेदसमधोर्वनम् ३९ तस्मिन्मधुवनेस्थानेपुरींचमथुरामिमाम् ॥ निवेशयामासविभुस्सुमित्रानंदवर्द्धनः ४० पर्ययेचैवरामस्यभरतस्यतथैवच
सुमित्रासुतयोश्चैवस्थानंप्राप्तंचवैष्णवम् ४१ भीमेनेयंपुरीतेनराज्यसंबंधकारणात् ॥ स्ववशेस्थापितापूर्वस्वयमध्यासितातथा ४२ ततःकुशेस्थितेराज्ये
लवेतुयुवराजनि ॥ अंधकोनामभीमस्यसुतोराज्यमकारयत् ४३ अंधकस्यसुतोजज्ञैरैवतोनामपार्थिवः ॥ ऋक्षोपिरैवताजज्ञैरम्येपर्वतमूर्द्धानि ४४
ततोऽरैवतउत्पन्नःपर्वतस्सागरांतिके ॥ नाम्नारैवतकोनामभूमौभूमिधरस्स्मृतः ४५ रैवतस्यात्मजोराजाविश्वगर्भोमहायशाः ॥ बभूवपृथिवीपालःपृथि
व्यांप्रथितःप्रभुः ४६ तस्यतिसृषुभार्यासुदिव्यरूपासुकेशव ॥ चत्वारोजज्ञिरेपुत्रालोकपालोपमाशुभाः ४७ वसुर्बभूवसुपेणश्वसभाक्षश्चैववीर्यवान् ॥
यदुप्रवीराःप्रख्यातालोकपालाइवापरे ४८ तैरयंयादुवोवंशःपार्थिवैर्बहुलीकृतः ॥ यैस्साकंकृष्णलोकेस्मिन्प्रजावंतःप्रजेश्वराः ४९

प्राप्तमित्युत्तरसहितस्यान्वयः ॥ ४१ ॥ राज्यसंबंधकारणात् मधोःपुत्रेलवणेनष्टेमधुदौहित्राराज्यप्रार्थिनोभवंतीतिशास्त्रियसंबंधात्तदौहित्रजत्वाच्चभीमस्येत्यर्थः ॥ ४२ ॥ रा
ज्यअयोध्यायामितिशेषः ॥ ४३ ॥ रैवताद्रैवतोऽरैवताद्विश्वगर्भइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

वसोरितिवसोःशूरापरनाम्नःसुतोवसुदेवोभवत् ततोवसुदेवोभवत् ततोवसुदेवादनंतरंसवसुर्देदारिकेजनयामास तेचपृथाश्रुतश्रवाख्येकुंतिविषयेकुंतिभोजस्यराज्ञोविषयेगोचरेदु
हितृत्वेनदत्तत्वात्तदधीनेइतियावत् ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ प्रनष्टे अभिभूते ॥ ५३ ॥ पौरमात्रेणपुरवासिलोकसाम्येनत्वांजरासंधाद्रूहायितुंवयंक्षमान एतच्चसर्वज्ञत्वाद्भवानेववेदे
त्याह ॥ देवेति भावयतीतिभावनः ज्ञाता ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अग्रंप्रतीतिप्रत्यग्रंराजभागार्थरोधोयस्याः सेव यथाहि कर्षकग्रामंकरार्थेराजभ

वसोस्तुकुंतिविषयेवसुदेवस्सुतोविभुः ॥ ततस्सजनयामाससुप्रभेद्वेचदारिके ५० कुंतीचपांडोर्महिर्षीदेवतामिवभूचरीम् ॥ भार्याचदमघोषस्यचेदिरा
जस्यसुप्रभाम् ५१ एषतेस्वस्यवंशस्यप्रभवस्सप्रकीर्तितः ॥ श्रुतोमयापुराकृष्णकृष्णद्वैपायनांतिकात् ५२ त्वंत्विदानींप्रनष्टेस्मिन्वंशेवंशभृतांवर ॥
स्वयंभूरिवसंप्राप्तोभवायास्मज्जयायच ५३ नतुत्वांपौरमात्रेणशक्ताग्रूहायितुंवयम् ॥ देवगुह्येष्वपिभवान्त्सर्वज्ञस्सर्वभावनः ५४ शक्तश्चापिजरासंधंनृपं
योधयितुंविभो ॥ त्वद्बुद्धिवशगास्सर्वेवयंयोधव्रतेस्थिताः ५५ जरासंधस्तुबलवान्नृपाणांनूयतिष्ठति ॥ अप्रमेयबलश्चैववयंचक्रशसाधनाः ५६ नचे
यमेकाहमपिपुरीरोधंसहिष्यति ॥ कृशभक्तैर्धनक्षामादुर्गैरपरिवेष्टिता ५७ असंस्कृतांबुपरिखाद्धारयंत्रविवर्जिता ॥ वप्रपाकारनिचयाकर्तव्याबहुविस्त
रा ५८ संस्कृताव्यायुधागारायोक्तव्याचेष्टिकाचयैः ॥ कंसस्यबलभोग्यत्वान्नातिगुप्तापुराजनैः ५९ सद्योनिपतितेकंसराज्येस्माकंनवोदये ॥ पुरीप्रत्य
ग्ररोधेवनरोधंविसहिष्यति ६० बलंसंमर्दभग्नंचकृष्यमाणंपरेणह ॥ असंशयमिदंराष्ट्रंजनैस्सहविनंक्ष्यति ६१ यादवानांविरोधेनयोजिताराज्यकामुकैः
तेसर्वेद्वैधमिच्छंतियत्क्षमंतद्विधीयताम् ६२ वंचनीयाभविष्यामोन्मृपाणांनृपकारणात् ॥ जरासंधभयार्त्तानांद्रवतांराज्यसंभ्रमे ६३ आर्तावक्ष्यंतिनः
सर्वेरुध्यमानाःपुरेजनाः ॥ यादवानांविरोधेनविनष्टास्मेतिकेशव ६४ एतन्मममतंकृष्णविसंभात्समुदाहृतम् ॥ त्वंतुविज्ञापितःपूर्वनपुनस्संप्रबोधितः
६५ यदत्रवःक्षमंकृष्णतच्चैवसंविधीयतात् ॥ त्वमस्यनेतासैन्यस्यवयंत्वच्छासनेस्थिताः ॥ त्वन्मूलश्चविरोधोयंरक्षास्मानात्मनासह ६६ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिविकटुवाक्यंनामअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विकट्रोस्तुवचःश्रुत्वावसुदे
वोमहायशाः ॥ परितुष्टेनमनसावचनंचेदमब्रवीत् १ राजाषाड्गुण्यवक्तावैराजामंत्रार्थतत्त्ववित् ॥ सतत्त्वंचहितंचैवकृष्णोक्तंकिलधीमता २

टाअवरुंधंतितद्वत् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कामुकैरस्माभिः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ६७ ॥
एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ उच्यतेजामदग्नयेनसंगतीरामकृष्णयोः ॥ १ ॥ विकटोरिति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ हेतुतः मन्त्रिमित्तैरमितिहेतुतः क्रमतः शत्रोःपराक्रमतो न्यायतः यन्त्रिमित्तैरन्तरस्यैवपरिहारेणारिष्टशांतिः कर्तव्येति युक्तेः शास्त्रतः अशक्तस्यापसरणानुज्ञावशात् दै
वंभावि कार्यं अनुपश्यताम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्रक्रमतः शास्त्रत इत्येतौ हेतू व्याचष्टे बलिन इति सन्निकृष्टेनिकटे ॥ ८ ॥ इतरयोर्हेत्वोरुत्तरमाह अहमित्यादिना ॥ ९ ॥ १०

भाषिताराजधर्माश्च सत्याश्च जगतो हिताः ॥ विकटुणाय दुःश्रेष्ठयद्वितंता द्विधीयताम् ३ एतच्छ्रुत्वा पितुर्वाक्यं विकट्रोश्च महात्मनः ॥ विकट्रोस्तद्वचस्त
थ्यं निशम्य यदुपुंगवः ॥ वाक्यमुत्तममेकाग्रो बभाषे पुरुषोत्तमः ४ ब्रुवतां वशं श्रुतं वाक्यं हेतुतः क्रमतस्तथा ॥ न्यायतः शास्त्रतश्चैव दैवं चैवानुपश्यताम् ५
श्रूयतामुत्तरं वाक्यं श्रुत्वा च परिगृह्यताम् ॥ नयेन व्यवहर्तव्यं पार्थिवेन यथाक्रमम् ६ सधिं च विग्रहं चैव यानमासनमेव च ॥ द्वैधीभावं संश्रयं च पात्राण्यं चिं
तयेत्सदा ७ बलिनस्संनिकृष्टेतुनस्थेयं पंडितेन वै ॥ अपक्रमेद्विकालज्ञस्समर्थो युद्धमुद्धहेत् ८ अहंतावत्सहार्येण मुहूर्तेस्मिन्प्रकाशिते ॥ जीवितार्थं गमि
ष्यामि शक्तिमानप्यशक्तवत् ९ ततस्सह्याचलयुतं सहार्येणाहमक्षयम् ॥ आत्मद्वितीयं श्रीमंतं प्रवेक्ष्येदक्षिणापथम् १० करवीरपुरं चैव रम्यं क्रौंचपुरं तथा ॥
द्रक्ष्यावस्तत्र सहितौ गोमंतं च नगोत्तमम् ११ आवयोर्गमनं श्रुत्वा जितकाशी स पार्थिवः ॥ अप्रविश्य पुरीं दर्पादनुसारं करिष्यति १२ ततस्सह्यवनेष्वेव राजा
यातिसानुगः ॥ आवयोर्ग्रहणे चैव नृपतिः प्रयतिष्यति १३ एषानश्श्रेयसी यात्रा भविष्यति कुलस्य वै ॥ पौराणामथ पुर्याश्च देशस्य च सुखावहा १४ न च श
त्रोः परिभ्रष्टाराजानो विजिगीषवः ॥ परराष्ट्रेषु मृष्यंति मृधेशत्रोः क्षयं विना १५ एवमुक्त्वा तु तौ वीरौ कृष्णसंकर्षणाबुधौ ॥ प्रपेदतुरसं भ्रांतौ दक्षिणौ दक्षि
णापथम् १६ तौ तुराष्ट्राणि शतशश्चरंतौ कामरूपिणौ ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय चेतुर्मार्गं गौसुखम् १७ सह्यपृष्ठेषु रम्येषु मोदमाना बुधौ तथा ॥ दक्षिणापथ
गौवीरावध्वानं संप्रपेदतुः १८ तौ च स्वल्पेन कालेन सह्याचलविभूषितम् ॥ करवीरपुरं प्राप्तौ स्ववंशेन विभूषितम् १९ तौ तत्र गत्वा वेणायानद्यास्तीरांतमाश्रि
तम् ॥ आसेदतुः प्ररोहाढ्यं न्यग्रोधं तरुपुंगवम् २० अधस्तात्तस्य वृक्षस्य मुनिं दीप्ततपो धनम् ॥ अंसावसक्तपरशुं जटावलकलधारिणम् २१ गौरमग्निशिखा
कारं तेजसाभास्करोपमम् ॥ क्षत्रांतकरमक्षोभ्यं वपुष्मंतमिवार्णवम् २२

॥ ११ ॥ अनुसारं पृष्ठतो धावनम् ॥ १२ ॥ राजा जरासंधः प्रयतिष्यति वेगेनागमिष्यति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ शत्रोः शत्रुं प्राप्य परिभ्रष्टाः स्वराष्ट्रे स्थित्वा पृष्ठतो शत्रोर्वधमेव काम
यं तेन तु स्वराष्ट्रं क्षांतं त्रमुख्यार्थिनः परस्याभिनिवेशाभावादित्यर्थः ॥ १५ ॥ दक्षिणौ समर्थौ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

न्यस्तंसमारोपितं अतएव संकुचितं आधानं त्रेताग्निविस्तारो यस्य तम् अथापि काले प्रादुष्कृतेष्वग्निषु हुतहुताशनम् ॥ २३ ॥ होमार्थं दुह्यते सा होमधुक् सा चासौ कामदोहना चेति समासः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सधिष्ण्यौ सस्थानौ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ समुद्रात् भूमिषु पातमात्रं प्राप्य तत्र शूर्पारकं नाम नगरं कृतं कृत्वा याः क्षितेः काश्यपायदानत्वात् ॥ २९ ॥

न्यस्तसंकुचिताधानं काले हुतहुताशनम् ॥ छिन्नं त्रिषवणां भोभिराद्यं देवगुरुं यथा २३ सवत्सांधेनुकां श्वेतां होमधुक् कामदोहनाम् ॥ क्षीरारणिं कर्षमाणं महं द्रगिरिगोचरम् २४ ददृशतुस्तौ सहितावपरिश्रांतमव्ययम् ॥ भार्गवं राममासीनं मंदरस्थं यथारविम् २५ न्यायतस्तौ तु तं दृष्ट्वा पादमूले कृतासनौ ॥ वसुदेवसुतौ वीरौ सधिष्ण्याविवपावकौ २६ कृष्णस्तमृषिशार्दूलमुवाच वदतां वरः ॥ श्लक्ष्णं मधुरयावाचालोकवृत्तांतकोविदः २७ भगवन् जामदग्निं त्वामवगच्छामि भार्गवम् ॥ रामं मुनीनामृषभं क्षत्रियाणां कुलांतकम् २८ त्वया सायकवेगेन क्षिप्तो भार्गवसागरः ॥ इषुपातेन नगरं कृतं शूर्पारकं त्वया २९ धनुष्यं च शतायाममिषु पंचशतोच्छ्रयम् ॥ सहस्यचनिकुंजेषु स्फीतो जनपदो महान् ३० अतिक्रम्योदधेर्वेलामपरांते निवेशितः ॥ त्वया तत्कार्तवीर्यस्य सहस्रभुजकाननम् ३१ छिन्नं परशुनैकेन स्मरतानि धनं पितुः ॥ इयमद्यापि रुधिरैः क्षत्रियाणां हतद्विषाम् ३२ सिग्धैस्त्वत्परशून् मृष्टैरक्तपंकावसुंधरा ॥ रैणुकेयं विजानेत्वां क्षितौ क्षितिपरोषणम् ३३ परशुप्रग्रहे युक्तं यथैव हरणे तथा ॥ तदिच्छावस्त्वया विप्रकंचिदर्थमुपश्रुतम् ३४ उत्तरं च श्रुतार्थेन प्रत्युक्तमविशंकया आवयोर्मथुरारामयमुनातीरशोभिनी ३५ यादवौ स्वो मुनिश्रेष्ठ यदि ते श्रुतिमागतौ ॥ वसुदेवो यदुश्रेष्ठः पितानौ हि धृतव्रतः ३६ जन्मप्रभृतिचैवावां व्रजेष्वेव नियोजितौ ॥ तौ स्वः कंसभयात्तत्र शंकितौ परिवर्द्धितौ ३७ वयं च प्रथमं प्राप्तौ मथुरायां प्रवेशितौ ॥ तावावां व्युत्थितं हत्वा समाजे कंसमोजसा ३८ पितरंतस्य तत्रैव स्थापयित्वा जनेश्वरम् ॥ स्वमेव कर्मचारब्धौ गवां व्यापारकारकौ ३९ अथावयोः पुरं रोहं जरासंधो व्यवस्थितः ॥ संग्रामान्त्सु बहून्कृत्वा लब्धलक्षावपि स्वयम् ४० ततस्स्वपुररक्षार्थं प्रजानां च धृतव्रत ॥ अकृतार्थां विनुद्योगौ कर्तव्यबलसाधनौ ४१ अरथौ पत्तिनौ युद्धे निस्तनुत्रौ निरायुधौ ॥ जरासंधो ह्यमभयात्पुराह्वावेव निरुमृतौ ४२ एवमावामनुप्राप्तौ मुनिश्रेष्ठ तवांतिकम् ॥ आवयोर्मित्रमात्रेण कर्तुमर्हसि सात्क्रियाम् ४३ श्रुत्वैतद्भार्गवो रामस्तयोर्वाक्यमनिंदितम् ॥ रैणुकेयः प्रतिबोधमसंहितमब्रवीत् ४४ अपरांतादहं कृष्णसंप्रतीहागतः प्रभो ॥ एकएव विनाशिष्यैर्युवयोर्मित्रकारणात् ४५

धनुश्चतुर्हस्तं इषुर्द्विहस्तः ॥ ३० अपरांते पश्चिमसमुद्रतीरे ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कर्तव्यं संपादनीयं बलं सैन्यसाधनं धनादिकं ययोस्तौ ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ द्वेषानुशायिनाद्वेषमेवानुशेतेऽनुरुध्यतेनतुधर्मतेन ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ विषयांतदेशसोमि निवासायरात्रि
वासाय ॥ ५६ ॥ प्ररुहंउपगिरिम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ श्राम्यतःश्रममाणानूवानप्रस्थानितियावत् ॥ ६१ ॥ वनमेववास्यंवासाहंयस्यसवनवास्यः सचसौ

विदितोमेवजेवासस्तवपद्मनिभेक्षण ॥ दानवानांवधश्चापिकंसस्यापिदुरात्मनः ४६ विग्रहंचजरासंधेविदित्वापुरुषोत्तम ॥ तवसभातृकरूपेहसंप्राप्तोस्मि
वरानन ४७ जानेत्वांकृष्णगोप्तारंजगतःप्रभुमव्ययम् ॥ देवकार्यार्थसिद्धयर्थमबालंबालतांगतम् ४८ नत्वयाविदितंकिंचित्रिषुलोकेषुविद्यते ॥ तथापि
भक्तिमात्रेणशृणुवक्ष्यामितेवचः ४९ पूर्वजैस्तवगोविंदपूर्वपुरमिदंकृतम् ॥ करवीरपुरंनामराष्ट्रंचैवनिवेशितम् ५० पुरेस्मिन्नृपतिःकृष्णवासुदेवोमहा
यशः ॥ शृगालइतिविख्यातो नित्यंपरमकोपनः ५१ नृपेणतेनगोविंदतववंशभवानृपाः ॥ दायादानिहातास्सर्वेवीरद्वेषानुशायिना ५२ अहंकारपरो
नित्यमजितात्मातिमत्सरी ॥ राज्यैश्वर्यमदाविष्टःपुत्रेष्वपिचदारुणः ५३ तन्नेहभवतस्स्थानंरोचतेमेनरोत्तम ॥ करवीरपुरेवोरेनित्यंपार्थिवदूषिते ५४
श्रूयतांकथयिष्यामियत्रोभौशत्रुबाधनौ ॥ जरासंधंबलोदग्रंभवंतौयोधयिष्यतः ५५ तीर्त्वावेणामिमांपुण्यांनदीमद्यैवबाहुभिः ॥ विषयांतनिवासाय
गिरिगच्छामदुर्गमम् ५६ रम्यंयज्ञगिरिंनामसह्यस्यप्ररुहंगिरिम् ॥ निवासमांसभक्षाणांचौराणांचोरकर्मणाम् ५७ नानादुमलतायुक्तंचित्रंपुष्पतपा
दपम् । प्रोष्येतत्रनिशामेकांखट्वांगांनामनिम्नगाम् ५८ भद्रंतेसंतरिष्यामोनिकषोपलभूषणाम् ॥ गंगाप्रपातप्रतिमांभ्रष्टांचमहतोगिरिः ५९ तस्याःप्र
पातंद्रक्ष्यामस्तापसारण्यभूषणम् ॥ उपभुज्यत्विमान्कामान्गत्वातान्धरणीधरान् ६० द्रक्ष्यामस्तत्रतान्विप्राञ्छाम्यतोवैतपोधनान् ॥ रम्यंकौचपुरंनाम
गमिष्यामःपुरोत्तमम् ६१ वंशजस्तत्रतेराजाकृष्णधर्मरतस्सदा ॥ महाकपिरितिख्यातोवनवास्यजनाधिपः ६२ तमदृष्ट्वैवराजानंनिवासायगतेहनि ॥
तीर्थमानडुहंनामतत्रस्थास्यामसंगताः ६३ ततश्च्युतागमिष्यामस्सह्यस्यविवरेगिरिम् ॥ गोमंतमितिख्यातंनैकशृंगविभूषितम् ३४ स्वगतैकमहा
शृंगंदुरारोहंखगैरपि ॥ विश्रामभूतंदेवानांज्योतिर्भिरभिसंवृतम् ६५ सोपानभूतंस्वर्गस्यगगनाद्रिमिवोच्छ्रितम् ॥ तंविमानावतरणंगिरिमेरुमिवापरम्
६६ तस्योत्तमेमहाशृंगेभास्वंतौदेवरूपिणौ ॥ उदयास्तमयेसूर्यसोमंचज्योतिषांपतिम् ६७ ऊर्मिमंतंसमुद्रंचअपारद्वीपभूषणम् ॥ प्रेक्ष्यमाणौसुखंतत्र
नगाग्रेविचरिष्यथः ६८

जनश्रुतस्याधिपतिः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ दर्शयिष्यन्तिप्रकटीभविष्यन्ति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भजस्वलभस्व ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ व्यूहानांशत्रुसैन्यानाम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ चत्वारिंशत्तमेध्यायेवर्ण्यतेरामकृष्णयोः ॥ गोमंतारो

शृंगस्थौतस्यशैलस्यगोमंतस्यवनेचरौ ॥ दुर्गयुद्धेनधावंतौजरासंधंविजेष्यथः ६९ तत्रशैलगतौदृष्ट्वाभवंतौयुद्धदुर्मदौ ॥ अशकश्शैलयुद्धेवैजरासंधोभ
विष्यति ७० भवद्भ्यामपियुद्धेत्तप्रवृत्तेतत्रदारुणे ॥ आयुधैरुसहसंयोगं पश्यामिनाचिरादिव ७१ संग्रामश्चमहान्कृष्णनिर्दिष्टस्तत्रदैवतैः ॥ यदूनांपार्थि
वानांचमांसशोणितकर्दमः ७२ तत्रचक्रंहलंचैवगदांकौमोदकीतथा ॥ सौनंदंमुशलंचैववैष्णवान्यायुधानिच ७३ दर्शयिष्यतिसंग्रामेयास्यन्तिचमहोक्षिताम्
रुधिरंकालयुक्तानांवपुर्भिःकालसंनिभैः ७४ सचक्रमुशलोनामसंग्रामःकृष्णविश्रुतः ॥ दैवतैरिहनिर्दिष्टःकालस्यादेशसंज्ञितः ७५ तत्रतेकृष्णसंग्रामेसु
व्यक्तंवैष्णवंवपुः ॥ द्रक्ष्यन्तिरिपवःसर्वेसुराश्चसुरभावन ७६ तांभजस्वगदांकृष्णचक्रंचचिरविस्मृतम् ॥ भजस्वस्वेनरूपेणसुराणांविजयायवै ७७ बल
श्चापंहलंधोरंमुशलंचारिमर्दनम् ॥ वधायसुरशत्रूणांभजतालोकभावनः ७८ एषतेप्रथमःकृष्णसंग्रामोभुविपार्थिवैः ॥ पृथिव्यर्थेसमारुयातोभाराव
तरणेसुरैः ७९ अयुधावाप्तिरत्रैववपुषोवैष्णवस्यच ॥ लक्ष्म्याश्चतेजसश्चैवव्यूहानांचविदारणम् ८० अतःप्रभृतिसंग्रामोधरण्यांशस्त्रमूर्च्छितः ॥ भविष्य
तिमहान्कृष्णभारतंनामवैशसम् ८१ तद्रच्छकृष्णशैलेंद्रंगोमंतंचनगोत्तमम् ॥ जरासंधमृधेचापिविजयस्त्वामुपस्थितः ८२ इदंचैवामृतप्रख्यंहोमधेनोः
पयोमृतम् ॥ पीत्वागच्छतभद्रंवोमयादिष्टेनकर्मणा ८३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिरामवाक्यंनामएकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तत्तुधेन्वाःपयःपीत्वाबलदर्पसमन्वितौ ॥ ततस्तौरामसहितौप्रस्थितौयदुपुंगवौ १ गोमंतंपर्वतंद्रष्टुमत्तनागेंद्रगामिनौ
जामदग्न्यप्रदिष्टेनमार्गेणवदतांवरो २ जामदग्न्यतृतीयस्तेत्रयस्त्रयइवाग्नयः ॥ शोभयन्तिस्मपंधानंत्रिदिवंत्रिदशाइव ३ तेचाध्वविधिनासर्वततोवैदिवस
क्रमात् ॥ गोमंतमचलंप्राप्तामंदरंत्रिदशाइव ४ लताचारुविचित्रंचनानाद्रुमविभूषितम् ॥ नानागुरुपिनद्धांगंचित्रंचित्रैर्मनोहरैः ५ द्विरेफगणसंकीर्णेशिला
संकटपादपम् ॥ मत्तबर्हिणनिर्वोषैर्नादितंमेघनादिभिः ६ गगनालग्नशिखरंजलदासकपादपम् ॥ मत्तद्विपविषाणाग्रैःपरिवृष्टोपलांकितम् ७ कूजद्वि
श्वांडजगणैरुसमंतात्प्रतिनादितम् ॥ दरीप्रपातांबुरवैश्छन्नंशार्दूलपल्लवः ८ नीलाश्मचयसंघातैर्बहुवर्णयथावनम् ॥ धातुविस्त्रावदिग्धांगसानुप्रस्रव
भूषितम् ९

हृणंतस्मात्प्रत्यावृत्तिर्द्विजन्मनः ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अध्वविधिनामानुषगत्या ॥ ४ ॥ चित्रैःमयूरैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ प्रस्थानिसानूनि ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दरीकंदरयोःकृत्रिमाकृत्रिम

कीर्णसुरगणैःकांतैर्मैनाकमिवकामगम् ॥ उच्छ्रितंसुविशालाग्रंसमूलांबुपरिस्रवम् १० सकाननदरीप्रस्थंश्वेताभ्रगणभूषितम् ॥ पनसाम्रातकाम्रौ
धैर्वेत्रस्यंदनचंदनैः ११ तमालैलावनयुतंमरीचक्षुपसंकुलम् ॥ पिप्पलीवल्लिकलिलंचित्रमिंगुदिपादपैः १२ द्रुमैस्सर्जरसानांचसर्वतःपरिशोभितम्
प्रांशुशालवनैर्गुप्तंबहुचित्रवनैर्युतम् १३ सर्जनिंबार्जुनवनंपाटलीकुलसंकुलम् ॥ हिंतालैश्चतमालैश्चपुन्नागैश्चोपशोभितम् १४ जलेषुजलजैश्चन्नस्थ
लेषुस्थलजैरपि ॥ पंकजैर्द्रुमखंडैश्चसर्वतःप्रतिभूषितम् १५ जंबूजंबूलवृक्षाढ्यंकंदुकंदलभूषितम् ॥ चंपकाशोकबकुलंबिल्वतिंदुकशोभितम् १६ कुं
जैश्चनागपुष्पैश्चसमंतादुपशोभितम् ॥ नागयूथसमाकीर्णमृगसंघातशोभितम् १७ सिद्धचारणरक्षोभिस्सेवितप्रस्तरांतरम् ॥ गंधर्वैश्चसमायुक्तंगुह्यकैः
पक्षिभिस्तथा १८ विद्याधरगणैर्नित्यमनुकीर्णशिलातलम् ॥ सिंहशार्दूलसन्नादैस्सततंप्रतिनादितम् ॥ सेवितंवारिधाराभिश्चंद्रपादैश्चशोभितम् १९
स्तुतंत्रिदशगंधर्वैरप्सरोगभिरलंकृतम् ॥ वनस्पतीनांदिव्यानांपुष्पैरुच्चावचैश्चिश्रितम् २० शक्रवज्रप्रहाराणामनभिज्ञंकदाचन ॥ दवाग्निभयनिर्मुक्तमहा
वातभयोज्झितम् २१ प्रपातप्रभवाभिश्चसरिद्विरुपशोभितम् ॥ काननैराननाकारैर्विशेषद्विरिवश्रियम् २२ जलशैवलशृंगाग्रैरुन्मिषंतमिवश्रिया ॥
स्थलीभिर्मृगजुष्टाभिःकांताभिरुपशोभितम् २३ पार्श्वैरुपलकल्माषैर्मधैरिवविभूषितम् ॥ पादप्रच्छन्नभूमीभिस्सपुष्पाभिस्समंततः २४ मंडितंवनराजी
भिःप्रमदाभिःपतियथा ॥ सुंदरीभिर्दरीभिश्चकंदराभिस्तथैवच २५ तेषुतेष्ववकाशेषुसदारमिवशोभितम् ॥ औषधीदीप्तिशिखरंवानप्रस्थानिषेवितम् ॥
जातरूपैर्वनोद्देशैःकृत्रिमैरिवभूषितम् २६ मूलेनसुविशालेनशिरसाप्युच्छ्रितेनच ॥ पृथिवीमंतरिक्षंचगाहयंतमिवस्थितम् २७ तेतमासाद्यगोमंतरम्यंभूमि
धरोत्तमम् ॥ रुचिरंरुचुस्सर्वेवासायामरसन्निभाः २८ रुरुहुस्तेगिरिवरंखमूर्ध्वमिवपक्षिणः ॥ असज्जमानावेगेनवैनतेयपराक्रमाः २९ तेतुतस्योत्तरंशृंग
मारूढास्त्रिदशाइव ॥ अगारंसहसाचकुर्मनसानिर्मितोपमम् ३० निविष्टौयादवौदृष्ट्वाजामदृश्योमहामतिः ॥ रामोभिमतमल्लिष्टमाप्रष्टुमुपचक्रमे ३१
कृष्णयास्याम्यहंतातपुरंशूर्पारकंविभो ॥ युवयोर्नास्तिवैमुख्यंसंग्रामेदैवतैरपि ३२ प्राप्तवानास्मियांप्रीतिमार्गानुगमनादपि ॥ सामेकृष्णानुगृह्णा
तिशरीरमिदमव्ययम् ३३ इदंयत्स्थानमुद्दिष्टंयत्रायुधसमागमः ॥ युवयोर्विहितोदैवैस्समयस्सांपरायिकः ३४ देवानांमुख्यैकुंठविष्णोदैवैरभिष्टुत ॥
कृष्णसर्वस्यलोकस्यशृणुमेनैष्ठिकंवचः ३५

त्वेनव्यवस्था ॥ २५ ॥ २६ ॥ गाहयंतंगाहमानम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सांपरायिकःपरलोकहितः ॥ ३४ ॥ नैष्ठिकंतात्त्विकम् ॥ ३५ ॥

इदं भूभारहरणरूपं प्रस्तुतं आरब्धम् ॥ ३६ ॥ प्रथमो मुख्यः कल्पः प्रयोगः ॥ ३७ ॥ तत्रेति त्वमेव तवायुधादिकं भाव्यमलौकिकेन सामर्थ्येन यदाह यास्कः आत्मैवैषां रथौ भवत्यात्मा
श्वा आत्मा युधमा तमेव आत्मा सर्वदेवस्येति ॥ ३८ ॥ चतुर्द्विगुणपीनां संअष्टवाहुमित्यर्थः एतेन कृष्णस्य साक्षाद्विष्णुत्वमुक्तेन तु तदंशत्वं विदितं यं कृष्णस्येदमेव रूपम् द्विभुजं त्व
विद्वद्भूयमिति ज्ञेयम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वैधव्येन आगामिना अधिवासिता परिगृहीता अतएव एकवेणीधरा असंस्कृतकेशबंधा ॥ ४३ ॥ हे कृष्ण क्षत्रं संक्षिप्य न प्र
तीक्षत इति पूर्वेण संबंधः क्षत्रियाः मरणभयात् संकोचं प्राप्य कालावधिं न प्रतीक्षन्ते अपितु उत्फुल्लाभूत्वा शीघ्रमेव मरणं कामयन्ते यतः सग्रहं क्रूरैः ग्रहैराक्रांतं क्षत्रमास्ति इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

यदिदं प्रस्तुतं कर्म त्वया गोविंद लौकिकम् ॥ मानुषाणां हितार्थाय लोके मानुषदेहिना ३६ तस्यायं प्रथमः कल्पः कालेन तु वियोजितः ॥ जरासंधेन वैसाद्वैसंग्रा
मे समुपस्थिते ३७ तत्रायुधबलं चैवरूपं चरणकर्कशम् ॥ स्वयमेवात्मना कृष्णत्वात्मानं विधत्स्वह ३८ चक्रोद्यतकरं दृष्ट्वा त्वांगदापाणिमाहवे ॥ चतु
र्द्विगुणपीनां संविभ्येदपिशतक्रतुः ३९ अद्य प्रभृति ते यात्रास्वर्गोक्ता समुपस्थिता ॥ पृथिव्यां पार्थिवेन्द्राणां कृतास्त्रे त्वयि मानद ४० वै न ते यस्य चाह्वानं
वाहनं ध्वजकर्मणः ॥ कुरुशीघ्रं महाबाहो गोविंद वदतां वर ४१ युद्धकामानृपतयस्त्रिदिवाभिमुखोद्यताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य वशगास्तिष्ठन्ति रणवृत्तयः ४२
राज्ञां निधनदृष्टार्था वैधव्येनाधिवासिता ॥ एकवेणीधरा चेयं वसुधा त्वां प्रतीक्षते ४३ सग्रहं कृष्ण न क्षत्रं संक्षिप्यारि विमर्दन ॥ त्वयि मानुष्यमापन्ने युद्धे
च समुपस्थिते ४४ त्वरस्व कृष्ण युद्धाय दानवानां वधाय च ॥ स्वर्गाय च नरेन्द्राणां देवतानां सुखाय च ४५ सत्कृतो हं त्वया कृष्ण लोकैश्च सचराचरैः ॥ त्व
या सत्कृतरूपेण येन सत्कृतवानहम् ४६ साधयामि महाबाहो भवतः कार्यसिद्धये ॥ स्मर्तव्यश्चास्मि युद्धेषु कान्तारेषु महीक्षिताम् ४७ इत्युक्त्वा जा
मदग्न्यस्तु कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ जयाशिषावर्द्धयित्वा जगामाभीप्सितां दिशम् ४८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हारिवंशे विष्णुपर्वणि गोमंतारोहणं नाम
चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जामदग्न्ये गते रामे तौ यादवकुलोद्बहौ ॥ गोमंतशिखरे म्येचेरतुः कामरूपिणौ १ वनमालाकुलो
रस्कौ नीलपीतांबरवभौ ॥ नीलश्वेतवपुष्मंतौ गगनस्था विवांबुदौ २ तौ शैलधातुदिग्धांगौ युवानौ शिखरे स्थितौ ॥ चे रतुस्तत्र कान्तेषु वनेषु रतिलालसौ
३ उदयंतं निरीक्षंतौ शशिनं ज्योतिषां वरम् ॥ उदयास्तमने चैव ग्रहाणां धरणीधरे ४

सत्कृतं सत्कारस्तद्वा न हं त्वया विश्वात्मना यतोस्मि अतः सर्वत्र सत्कृतोऽस्मीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ साधयामीति एतेन युद्धे जयार्थिभिः शूरैः परशुरामः स्मर्तव्य इति विधीयत इति ज्ञेयं ॥ ४७ ॥
॥ ४८ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अथैकचत्वारिंशोऽस्मिन् रामकृष्णजिघृक्षया ॥ जरासंधस्य नृपतेरन्वागमनमुच्यते ॥ १ ॥ जामद
ग्न्ये इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ उदयंतं उद्गच्छंतम् ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ सुच्छाये शोभनायां छायायाम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ रूपिणी मूर्तिमती अमृतारणी अमृतप्रसूः यथा वाजपेयसौत्रामण्यादिषु सुगृहवत्सुकृतुषु आ
स्वादितया पुरुषाः अमृतपानमपि प्राप्नुवन्ति तादृशी मे धेत्यर्थः ॥ १३ ॥ कादंबरी मदकलं सुरामदेनाव्यक्तवाचम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ वडवामुखे वडवाग्निसन्नि
धौ पातालेशेषरूपेण नित्यं स्थितं त्वां इदानीं मर्तिहितं पुतेन रामोऽपि पूर्ण एव शेषावतारो ननु शेषांश इति दर्शितं पर्येति परिभ्रमामित्वा मन्वेष्टयंतीति शेषः १८ पुष्पचक्रं विकसितस मुदायः

अथ संकर्षणश्रीमान्विना कृष्णेन वीर्यवान् ॥ चचारतस्य शिखरेन गस्य नगसन्निभः ५ प्रफुल्लस्य कदंबस्य सुच्छाये निषसादह ॥ वायुनामंदगंधेन वीज्य
मानस्सुखेन वै ६ तस्य तेनानिलौघेन सेव्यमानस्य तत्र वै ॥ मद्यसंस्पर्शजो गंधस्संस्पृशन् ब्राणमागतः ७ तृष्णाचैनं विवेशाशु वारुणी प्रभवा तदा ॥
शुशोष च सुखं तस्य मत्तस्येवापरे हेनि ८ स्मारितस्स पुरा वृत्तममृतप्राशनं विभुः ॥ तृषितो मदिरान्वेषीत तस्तं तरुमैक्षत ९ तस्य प्रावृषि फुल्लस्य यदं
भोजलजो ज्झितम् ॥ तत्कोटरस्थं मदिरासंजायत मनोहरा १० तांतु तृष्णाभिभूतात्मापि बन्नार्त इवास कृत् ॥ मोहाच्च चलिता कारस्स मजायत स प्रभुः ॥
११ तस्य मत्तस्य वदनं किंचिच्चलितलोचनम् ॥ धूर्णिताकारमभवच्छरत्कालेन्दुसप्रभम् १२ कदंबकोटरे जातानाम्नाकादंबरीतिसा ॥ रूपिणी वारुणी तत्र
देवानाममृतारणी १३ कादंबरी मदकलं विदित्वा कृष्णपूर्वजम् ॥ तिस्रस्त्रिदशनार्यस्तमुपतरुः प्रियंवदाः १४ मदिरारूपिणी भूत्वा कांतिश्च शशिनः प्रिया
श्रीश्च देवी वारिष्ठास्त्री स्वयमेवांबुजध्वजा १५ सांजलिप्रग्रहादेवी रौहिणेयमुपस्थिता ॥ वारुण्या सहितं वाक्यमुवाच मदविक्रवम् १६ बलं जयस्व दैत्यानां
बलदेव दिवीश्वर ॥ अहं ते दयिता कांता वारुणी समुपस्थिता १७ त्वामेवां तर्हितं श्रुत्वा शाश्वतं वडवामुखे ॥ क्षीणपुण्ये ववसुधां पर्येति विमलानन १८ पु
ष्पचक्रानुलिप्तेषु केसरेषु पितं मया ॥ अतिमुक्तेषु चाक्षोभ्यपुष्पस्तबकवत्सुच १९ अहं कदंबमालीनामेव काले मुखप्रिया ॥ तृषितं मार्गमाणा त्वां स्वेन रूपे
ण छादिता २० सास्मि पूर्णेन योगेन यथैवामृतमंथने ॥ समीपं प्रेषिता पित्रा वरुणेन तवानघ २१ सायथैवार्णवगता तथैव वडवामुखे ॥ त्वयोपभोक्तुमि
च्छामि संमतस्त्वं हि मे गुरुः २२ न त्वानंतपरित्यक्ष्ये भर्तिसतापित्वयानघ ॥ नाहं त्वया विना लोकानुत्सहे देवसेवितुम् २३ आदिपद्मं च पद्मां कं दिव्यं श्रवण
भूषणम् ॥ कौशेयानि च नीलानि समुद्रार्हाणि बिभ्रती २४ मदिरानंतरं कांतिस्संकर्षणमुपस्थिता ॥ मदनागलितश्रोणी किंचिदाधूर्णितेक्षणा २५ प्रोवाच
प्रणयात्कांतिर्बद्धांजलिपुटासती ॥ जयपूर्वेण योगेन सस्मितं वाक्यमर्थवत् २६

केसराणामेव तेनानुलिप्तेषु केसरवत्सुकुसुमादिषु अतिमुक्तेषु वासंती लतासु ॥ १९ ॥ २० ॥ पूर्णेन योगेन सर्वांगसंपत्त्या युक्ता सती ॥ २१ ॥ त्वया कर्त्राऽपभोक्तुमात्मानं भोक्तुं
गुरुः स्वामी पाठांतरे गुरोः पितुः संमतः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ कांतिर्मूर्तिमती जयपूर्वेण योगेन रामसंबोधनसंबंधेन जयरामेति शब्देन अभिमुखीकृत्येत्यर्थः ॥ २६ ॥

२७ ॥ श्रीश्ववैष्णव्यधिराममेवानुमतेत्याह श्रीश्वेति ॥ २८ ॥ दंशितावस्त्रभूषणादिभिः सपत्ना ॥ २९ ॥ ३० ॥ मौलिर्मुकुटः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ समुद्रार्हाणि समुद्रः कामः कामं समुद्रमाविशेति मंत्रवर्णात् मनोरथानुरूपाणीत्यर्थः भावतः आदरेण प्रतिगृह्णीष्वेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ३३ ॥ भूषणमेवत्वया लंक्रियालंकरणं भवति न तु तैस्तव तथा पितेतव समयो यम लंकारप्रतिग्रहस्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ताभ्यां तयोः संलापेन्योन्यभाषणे अध्वानमतिचक्राम तत्राजगामेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ किरीटं मोक्षयि

अहंचंद्रादपि गुरुं सहस्रशिरसंप्रभुम् ॥ स्वैर्गुणैरनुरक्तात्वां यथैव मदिरा तथा २७ श्रीश्वपद्मालया देवीविधेया वैष्णवोरसि ॥ रौहिणेयोरसि शुभामालेवामल तांगता २८ सामालाममलांगुह्यबलस्योरसि दंशिता ॥ पद्मास्यापद्महस्ता वै संकर्षणमथाब्रवीत् २९ रामरामाभिरामस्त्वं वारुण्या समलंकृतः ॥ कां त्यामया च देवेश संगतश्चंद्रमा यथा ३० इयंच सामयामौलिः प्रोद्धता वरुणालयात् ॥ मूर्ध्नि शीर्षे सहस्रस्य याते भानुरिवाबभौ ३१ जातरूपमयं चैकंकुंडलं वज्रभूषितम् ॥ आदिपद्मं च पद्माक्षं दिव्यश्रवणभूषणम् ३२ कौशेयानि च नीलानि समुद्रार्हाणि भावतः ॥ हारंचपीनतरलं समुद्राभ्यंतरोषितम् ३३ देवे मां प्रतिगृह्णीष्व पौराणी भूषणक्रियाम् ॥ समयस्ते महाबाहो भूषणानामलंक्रिया ३४ संगृह्य तमलंकारं ताश्च तिस्रस्सुरस्त्रियः ॥ शुशुभे बलदेवो हि शारदंदुसमप्र भः ३५ स समागम्य कृष्णेन जलजां भोदवर्चसा ॥ मुदं परमिकां लेभे ग्रहयुक्तशशीयथा ३६ ताभ्यामुभाभ्यां संलापे वर्तमाने गृहे यथा ॥ वैनतेयस्ततो ध्वानमतिचक्राम वेगतः ३७ संग्रामयुक्तस्तेजस्वी दैत्यप्रहरणांकितः ॥ देवतानां जयश्लाघी दिव्यस्त्रगनुलेपनः ३८ सुप्तस्य शयने दिव्ये क्षीरो देवरुणालये विष्णोः किरीटं दैत्येन हृतं वैरोचनेन वै ३९ तदर्थस्तेन संग्रामः कृतो गुर्वर्थमोजसा ॥ किरीटार्थे समुद्रस्य मध्ये दैत्यगणैस्सह ४० मोक्षयित्वा किरीटं तु वैष्णवं पततां वरः ॥ व्यत्यक्रमत वेगेन गगनं देवतालयम् ४१ सददर्शगुरुं शैले विष्णुं कार्योत्तरागतम् ॥ तेन क्रोडावलंबेन किरीटेन विराजता ४२ सदृष्ट्वा मानुषं विष्णुं शैलराजशिरोगतम् ॥ प्रकाशचेष्टानिर्मुक्तं विमौलिमिव मानुषम् ४३ अभिज्ञस्तस्य भावानां गरुत्मान् पततां वरः ॥ चिक्षेप स्वंगतो मौलिं विष्णोः शिरसि हृष्टवत् ४४ उपेद्रमूर्ध्नि सामौलिरपि न द्वा इवापतत् ॥ शिरसस्स्थाननिर्मुक्ता कृष्णं चैवान्वशोभयत् ॥ यथैव मेरुशिखरे भानुर्मध्यं दिने यथा ४५ वैनते यप्रयोगेण विदित्वामौलिमागताम् ॥ कृष्णः प्रहृष्टवदनो रामं वचनमब्रवीत् ४६

त्वाक्षीरो देविष्णुमदृष्ट्वा गगनं व्यत्यक्रमतेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ततो गगनादेव शैले विष्णुं सददर्शनं तु वैकुण्ठे क्रोडावलंबेन स्कंधावसक्तेन ॥ ४२ ॥ विमौलिं वि किरीटं एतावता ग्रंथेन कृष्णस्तु भगवान् स्वयमित्येतद्दर्शितं वैकुण्ठक्षीरोदयोस्तदभावात् तत्रापि मूर्तेः सत्वे तु अंशावतारत्वमेव स्यादिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्थानेनिर्युक्तानि श्र्वेन योजिता ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अहिशयनात्गतेइतिशेषः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ एषांस्थानेसति ॥ ६१ ॥
॥ ६२ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ अथद्विचत्वारिंशेस्मिन्जरासंधप्रचोदितैः ॥ राजभिर्विहितोदाहोगोमंतस्येतिवर्ण्यते ॥ १ ॥

त्वरतेखलुकार्यार्थोदेवतानांनसंशयः ॥ यथेयमावयोश्शैलेसंग्रामेरचनाकृता ४७ वैरोचनेनसुप्तस्यमममौलिर्महोदधौ ॥ शक्रस्यसदृशंरूपंदिव्यमास्थाय
सागरात् ४८ ग्राहरूपेणयोनीतानीतोसौगरुत्मता ॥ ममाहिशयनान्मौलिर्हृत्वाक्षिप्तोगरुत्मता ४९ सुव्यक्तंसन्निकृष्टसजरासंधोनराधिपः ॥ लक्ष्यं
तेहिध्वजाग्राणिरथानांवातरंहसाम् ५० एतानिंविजिगीषूणांशशिकल्पानिभूभृताम् ॥ छत्राण्यार्यविराजंतेदंशितानिमितानिच ५१ अहोत्तपरथोद
विमलाश्छत्रपंक्तयः ॥ अभिवर्त्ततिनशुभ्रायथास्वेहंसपंक्तयः ५२ अहोद्यौर्विमलाभानांशस्त्राणांविमलानना ॥ प्रभाभास्करभामिश्राचरंतीवदिशोद
श ५३ एतानिनूनंसमरेपार्थिवैरायुधानिच ॥ क्षिप्तानिविनशिष्यंतिमयिसर्वाणिसंयुगे ५४ कालेखलुनृपःप्राप्तोजरासंधोमहीपतिः ॥ आवयोर्युद्धानि
कषःप्रथमःसमरातिथिः ५५ आर्यतिष्ठावसहितौनखल्वनागतेनृपे ॥ युद्धारंभःप्रयोक्तव्योबलंतावद्विमृश्यताम् ५६ एवमुक्ताततःकृष्णस्वस्थस्संग्रामला
लसः ॥ जरासंधवधंप्रेप्सुश्चकारबलदर्शनम् ५७ वीक्ष्यमाणश्चतान्तसर्वानृपान्यदुवरोव्ययः ॥ आत्मानमात्मनोवाचयत्पूर्वदिविमंत्रितम् ५८ इमेतेष्टथि
वीपालाःपार्थिवेवर्त्मनिस्थिताः ॥ येविनाशंगमिष्यंतिशास्त्रदृष्टेनकर्मणा ५९ प्रोक्षितान्खल्विमान्मन्येमृत्युनानृपसत्तमान् ॥ स्वर्गगामीनिचाप्येषांवपूंषि
प्रचकाशिरे ६० स्थानेभारपरिश्रांतावसुधेयंदिवंगता ॥ एषानृपतिंसिंहानांबलौघैरभिपीडिता ६१ अल्पेनखलुकालेनविविक्तंष्टथिवीतलम् ॥ भविष्य
तिनरेंद्रौघैराकीर्णचनभस्तलम् ६२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिजरासंधाभिगमनंनामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ६३ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ जरासंधस्ततःप्राप्तोत्तपस्सर्वमहीक्षिताम् ॥ नराधिपैर्बलद्युतैरनुयातोमहाद्युतिः १ व्यायतोदग्रतुरगैर्विस्पष्टार्थसमाहितैः ॥ रथैस्सां
ग्रामिकैर्युक्तैरसंगगतिभिःक्वचित् २ हेमकक्षैर्महाधंदैर्वारणैर्वारिदोपमैः ॥ महामात्रोत्तमारूढैःकल्पितैरणवल्लितैः ३ सारूढैस्सादिभिर्द्युक्तैःप्रैखमाणैःप्रव
ल्लितैः ॥ वाजिभिर्वायुसंकाशैःप्लवद्भिरिवपत्रिभिः ४ खड्गचर्मबलोदग्रैःपत्रिभिर्वल्लितांबरैः ॥ सहस्रसंख्यैर्निर्मुक्तैरुत्पतद्भिरिवोरगैः ५

जरासंधइति ॥१॥ विस्पष्टार्थांश्चशस्त्रविदस्तैःसमाहिताःसुशिक्षितास्तैः ॥२॥३॥ आरूढं सर्वत्रप्रसिद्धिस्तद्युक्तैःसारूढैःप्रख्यातैःसादिभिःयुक्ताःनियुक्ताःवाजिनस्तैः ॥ ४ ॥ ५ ॥

धृतव्रतइत्यलौकिकमपिसामर्थ्यसूचिम् ॥ ६॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ कृतकौतुकाःकृतकौतुकमंगलाः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ नरपतिः शिशुपालोयुद्धाभिज्ञत्वादिति प्राञ्चः नरपतिर्ग्रथविशेषोयत्रवाहनध्वजादीनांसंस्कारउच्यतेरुद्रयामलादिषुदृश्यमानः तत्रचतुरशीतिभूवला

एवंचतुर्विधैस्सैन्यैःप्रचलद्भिरिवांबुदैः ॥ नृपोभियातोबलवान्जरासंधोधृतव्रतः ६ सरथैर्नैमिवोपैश्वर्यजैश्चमदसिंजितैः ॥ हेषद्विश्वापितुरगैःक्ष्वेडितोग्रै
श्वपत्तिभिः ७ सन्नादयन्दिशस्सर्वास्सर्वाश्चापिगुहाशयान् ॥ सराजासागराकारस्सैन्यःप्रत्यदृश्यत ८ तद्वलं पृथिवीशानांहृष्टयोधजनाकुलम् ॥ क्ष्वेडि
तारुफोटितरवंमेघसैन्यमिवाबभौ ९ रथैःपवनसंपातैर्गजैश्चजलदोपमैः ॥ तुरगैश्चासिताभ्रभिःपत्तिभिश्चापिदंशितैः १० व्यामिश्रंतद्वलंभातिपत्तिद्विपरथा
कुलम् ॥ घर्मांतेसागरगतंयथाभ्रपटलंतथा ११ सबलास्तेमहीपालाजरासंधपुरोगमाः ॥ परिवार्यगिरिंसर्वेनिवेशायोपचक्रमुः १२ बभौतस्यनिविष्ट
स्यबलश्रीशिविरस्यवै ॥ शुक्लपर्वणिपूर्णस्ययथारूपंमहोदधेः १३ वीतरात्रेततःकालेनृपास्तेकृतकौतुकाः ॥ आरोहणार्थंशैलस्यसमेतायुद्धलालसाः ॥
१४ समवायीकृतास्सर्वेगिरिप्रस्थेषुतेनृपाः ॥ निविष्टामंत्रयामासुर्युद्धकालकुनूहलाः १५ एषांतुतुमुलशब्दशुश्रुवेपृथिवीक्षिताम् ॥ युगांतेभिद्यमा
नानांसागराणांयथास्वनः १६ तेषांसंकंचुकोष्णीषास्स्थविरावेत्रपाणयः ॥ चेर्माशब्दइत्येवंब्रुवंतोराजशासनात् १७ तस्यरूपंबलस्यासीन्निशब्द
स्तिमितस्यवै ॥ लीनमीनभुजंगस्यनिशब्दस्यपयोदधेः १८ तस्मिन्स्तिमितनिशब्देयोगादिवमहार्णवे ॥ जरासंधोबृहद्वाक्यंबृहस्पतिरिवाददे १९
शीघ्रंसमभिवर्तेतांबलानीहमहीक्षिताम् ॥ सर्वतःपर्वतश्चायंबलौघैःपरिवार्यताम् २० अश्मयंत्राणियुज्यंतांक्षेपणीयाश्चमुद्रराः ॥ ऊर्ध्वंचापिप्रवाह्यंतांप्रा
सावैतोमराणिच २१ ऊर्ध्वंप्रक्षेपणार्थायदृढानिचलघूनिच ॥ शस्त्रपातविधातानिक्रियंतामाशुशिल्पिभिः २२ शूराणांयुद्धयमानानांप्रमत्तानांपरस्परम् ॥
यथानरपतिःप्राहतथाशीघ्रंविधीयताम् २३ दार्यतामेषटंकौघैःस्वनित्रैश्चनगोत्तमः ॥ नृपाश्चयुद्धदुर्गज्ञाविन्यस्यंतामदूरतः २४ अद्यप्रभृतिस्सैन्यैर्मगिरिरो
धःप्रवर्त्यताम् ॥ यावदेतौपातयामोवसुदेवसुताबुभौ २५ अचलोयंशिलायोनिःक्रियतांनिश्चलांडजः ॥ आकाशमपिबाणैर्वैर्निस्संपातंविधीयताम् २६
मयानुसृष्टास्तिष्ठंतुगिरिभूमिषुभूमिपाः ॥ तेषुतेष्ववकाशेषुशीघ्रमारुह्यतांगिरिः २७ मद्रःकलिगाधिपतिश्चेकितानश्चबाह्लिकः ॥ काश्मीरराजोगोन
र्दःकरुषाधिपतिस्तथा २८

निचतुरशीतिचक्राणिच ॥ तत्रयस्ययस्ययाभूर्बलकरीशत्रोश्चापकर्षकरीसतानाश्रयत्वित्यर्थः यथापतंतिनोवाहाइतिपाठेतुतथागिरिप्रांतोविषमःसमीकर्तव्यःयथास्माकंचहयास्तत्र
गच्छंतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ युद्धदुर्गज्ञाःयुद्धरहस्यज्ञाः ॥ २४ ॥ २५ ॥ निःसंतापंनिरवकाशंअतएवसंचारस्थानाभावानिश्चलांडजत्वं युज्यतेगिरेः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ विमर्दतोविमर्दयंतः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रतिबंधेन

दुमः किंपुरुषश्चैव पार्वतीयाश्चमालवाः ॥ पर्वतस्यापरं पार्श्वं क्षिप्रमारोहयंत्वमी २९ पौरवो वेणुदारिश्च वैदर्भस्सोमकस्तथा ॥ रुक्मी च भोजाधिपतिस्मूर्याक्षश्चैवमालवः ३० पांचालाधिपतिश्चैव द्रुपदश्च नराधिपः ॥ विंदानुविंदावावंत्यौ दंतवक्रश्च वीर्यवान् ३१ छागलिः पुरामित्रश्च दरदश्च महीपतिः ॥ कौशांब्यो मालवश्चैव शतधन्वा विदूरथः ३२ भूरिश्च वास्निगर्तश्च बाणः पंचनदस्तथा ॥ उत्तरं पर्वतोद्देशं मेते दुर्गसहानृपाः ॥ आरोहंतु विमर्दतो वज्रप्रतिमगौरवाः ३३ उलूकः कैतवेयश्च वीरश्चांशुमतः सुतः ॥ एकलव्यो दृढाश्च क्षत्रधर्माजयद्रथः ३४ उत्तमौजास्तथा शाल्वः कैरलेयश्च कैशिकः ॥ वैदिशो वामदेवश्च सुकेतुश्चापि वीर्यवान् ३५ पूर्वपर्वतनिर्व्यूहमेतेष्वायतमस्तुनः ॥ विदारयंतो धावंतु वाता इव बलाहकान् ३६ अहंच दरदश्चैव चेदिगजश्च वीर्यवान् ॥ दक्षिणं शैलनिचयंदारयिष्यामदं शिताः ३७ एवमेषा गिरिः क्षिप्रं समंताद्द्वेष्टितो बलैः ॥ वज्रप्रपातप्रतिमं प्राप्नोतु तुमुलं भयम् ३८ गदिनो वै गदाभिश्च परिधैः परिवायुधाः ॥ अपरे विविधैश्शस्त्रैर्दारयंतु नगोत्तमम् ३९ एष भूमिधरो धैव विषमोच्चशिलान्वितः ॥ कार्यो भूमि समस्सर्वो भवद्विर्वसुधाधिपैः ४० जरासंधवचश्श्रुत्वा पार्थिवाराजशासनात् ॥ गोमंतं वेष्टयामासुस्सागरः पृथिवीमिव ४१ उवाच राजा चेदीनां देवानां भववानिव ॥ किं ते युद्धेन दुर्गे स्मिन् गोमंते च नगोत्तमे ॥ ४२ दुरारोहश्च शिखरे प्रांशुपादं पकंटके ॥ काष्ठैस्तृणैश्च बहुभिः परिवार्य समंततः ४३ अद्यैव दीप्यतां क्षिप्रमलमन्येन कर्मणा ॥ क्षत्रियास्सुकुमारा हिरण्यसायकयोधिनः ४४ नियुक्ताः पर्वते दुर्गे नियोक्तुं पादयोधिनः ॥ ननाम प्रतिबंधेन नचावस्कंदं कर्मणा ४५ शक्य एष गिरिस्तात देवैरप्यवमर्दितुम् ॥ दुर्गयुद्धे क्रमश्चेयात्रो धयुद्धेन पार्थिवाः ४६ भक्तो दकेंधनैः क्षीणाः पात्यंते गिरि संश्रिताः ॥ वयं बहव इत्येवं नाथेषु निपुणो नयः ४७ यादवौ नावमंतव्यौ द्वावप्येतौ रणे स्थितौ ॥ अविज्ञातबलावेतौ श्रूयंते देवसंमितौ ४८ कर्मभिस्त्वमगौ विद्मो बालावतिबलान्वितौ ॥ दुष्कराणीह कर्माणि कृतवंतौ यदूत्तमौ ४९ शुष्ककाष्ठैस्तृणैर्वेष्टय सर्वतः पर्वतोत्तमम् ॥ अग्निना दीपयिष्यामो दह्येतां गतचेतनौ ५० यदि चेन्निष्क्रमिष्येते दह्यमाना वितोतिके ॥ समेत्य पातयिष्यामस्त्यक्ष्यतो जीवितंततः ५१ वाक्यमेतत्तु रुरुचेस बलानां महीक्षिताम् ॥ यदुक्तं चेदि राजेन नृपाणां हितशंसिना ५२ ततः काष्ठैस्तृणैर्वैशैश्शुष्कशाखैश्च पादपैः ॥ उपादीप्यत शैले द्रस्मूर्यपादैरिवांबुदः ५३

रोधमात्रेण अवस्कंदेन कर्मणा उपर्युत्प्लवनेन ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भक्तादिभिः रहिता एव पात्यंते न त्वन्यथा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ पवनायस्तःवायुनाउद्धूतः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ रीतीःधातुरसानांधाराःनिर्वर्तयामासप्रवर्तितवान् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ प्रपातानांप्र

ददुस्तेसर्वतस्तूर्णेषावकंतत्रपार्थिवाः ॥ यथोद्देशंयथावातंशैलस्यलघुविक्रमाः ५४ सवायुदीपितोवह्निरुत्पपातसमंततः ॥ सधूमज्वालमालाभिर्भाभिः
स्वमिवशोभयन् ५५ सोनलःपवनायस्तःकाष्ठसंचयमूलवान् ॥ ददाहशैलंश्रीभंतंगोमंतंकांतपादपम् ५६ सदह्यमानशैलेंद्रोमुमोचविपुलाशिशलाः ॥
शतशशतधाभूत्वामहोल्काकारदर्शनाः ५७ सचित्रभानुशैलेंद्रोभाभिर्भानुरिवांबुदम् ॥ आलिपतीवविधिवत्समंतादर्चिरुद्धतः ५८ धातुभिःपच्यमा
नैश्वज्वलद्भिश्चैवपादपैः ॥ उद्भांतश्चापदोरौतितुद्यमानइवादिराट् ५९ प्रतप्तोदह्यमानस्तुसशैलःकृष्णवर्मना ॥ रीतीर्निर्वर्तयामासकांचनांजनराजतीः
६० वह्निनाचापिदीप्तांगोगिरिर्नातिविराजते ॥ धूमांधकारोर्ध्वतनुर्मज्जमानइवांबुदः ६१ विश्लिष्टोपलसंघातःकर्कशांगारवर्षणः ॥ गिरिभर्त्यनलोद्गारै
रुल्कावृष्टिरिवांबुतः ६२ प्रपातप्रस्रवोत्क्षिप्तोधूमसंवर्द्धितोदरः ॥ सगिरिर्भस्मतांयातोयुगांताग्निहतोपमः ६३ विह्वलास्तस्यपार्श्वेभ्यस्सर्पादग्धाद्वदे
हिनः ॥ श्वसंतःपृथुमूर्द्धानोनिश्चेरुरशिवेक्षणाः ६४ उत्पत्योत्पत्यगगनात्पुनःपुनरवाद्मुखाः ॥ रेसुश्चोद्वेजितास्सिंहाशार्दूलाश्चानलाविलाः ६५ मुमुचुः
पादपाश्वैवदाहनिर्यासजंजलम् ६६ वहत्यूर्ध्वगतिर्वातोभस्मांगाराभिर्पिंगलः ॥ धूमच्छायाचगगनेदर्पितांभोददर्शना ६७ त्यज्यमानोमहासानुर्विह
गैःश्चापदैरपि ॥ गिरिर्वैकल्यमायातिप्रागल्भ्यात्कृष्णवर्मनः ६८ समुमोचशिलाशैलश्चलोदग्रशिलोच्चयः ॥ वज्रेणपुरुहूतस्ययथास्याद्धारितस्तथा
६९ आदीप्यतंतुशैलेंद्रंक्षत्रियाव्यूहदंशिताः ॥ अर्धक्रोशमपक्रांताःपावकेनाभितापिताः ७० दह्यमानेनगश्रेष्ठेसीदमानैर्महाद्रुमैः ॥ धूमभारैरनालक्ष्येमूले
शिथिलतांगते ७१ सरोषंहितदारामोवचनंकेशिसूदनम् ॥ बभाषेपद्मपत्राक्षंससाक्षान्मधुसूदनम् ७२ दह्यतेयंगिरिस्तातससानुशिखरद्रुमः ॥ आवयोः
कृष्णवैरेणबलिभिर्वसुधाधिपैः ७३ पश्यकृष्णानलोष्णानांसधूमानांसमंततः ॥ वनानांविरसंतीवनगाभ्याशोद्विपोत्तमाः ७४ अयंयद्यावयोरर्थेगोमंत
स्तातदह्यते ॥ अयशस्यमिदंलोकेकौलीनंचमविष्यति ७५ तदस्यानृण्यहेतोर्हिनगस्यनगसन्निभ ॥ क्षत्रियान्निहनिष्यामोदोभ्यामेवयुधांवर ७६ एतेते
क्षत्रियाःसर्वेगिरिमादीप्यदंशिताः ॥ रथिनस्तातदृश्यंतेयथादेशंयुयुत्सवः ७७ एवमुक्त्वागिच्छंश्रृंगान्मेरुशृंगदिवाडुराट् ॥ निपपातबलश्रीमान्वनमा
लाधरोयुवा ७८ कादंबरीमदक्षीबोनीलवासास्सिताननः ॥ सशारदेंदुसंकाशोवनमालान्नितोदरः ७९

स्वैरुत्क्षिप्तउज्झितः शुष्कतांगतइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ रेसुः आर्तनादंचक्रुः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ विरसंतीवक्रं
दंतीव ॥ ७४ ॥ कौलीनंलोकापवादः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ प्रसृतःप्रस्विन्नः ॥ ८३ ॥ सिंहस्यआसितमहाध्वनिस्तद्वानिर्घोषोयस्यसः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ इतिहविंशोवि० टीकायां द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ अथत्रिचत्वारिंशोऽस्मिन्मागधस्यपराजयः ॥ करवीरपुरेप्रोक्तःसृगालस्यवधोद्भूतः ॥ १ ॥ तौनगादुद्भूतः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पतंतिस्मआयुधानी

कांतैककुंडलधरश्चारुमौलिरवाङ्मुखः ॥ निपपातनरेन्द्राणांमध्येकेशवपूर्वजः ८० अवपुतेततोरामेकृष्णःकृष्णांबुदोपमः ॥ गोमंतशिखराच्छीमानाश्रुतोमि
तविक्रमः ८१ ततस्तंपीडयामासपद्भ्यांगिरिवरंहरिः ॥ सपीडितोगिरिस्तेननिर्ममजसमंततः ८२ जलाकुलोपलस्तत्रप्रसृतोद्विरदोयथा ॥ सतेनवा
रिणावह्निस्तत्क्षणात्प्रशमययौ ८३ कल्पांतेवारिधाराभिर्मेघजालैरिवांशुमान् । सिंहारसितनिर्घोषःपीतवासावनाकृतिः ८४ किरीटमूर्द्धासौम्यास्यःपुं
डरीकनिभेक्षणः ॥ श्रीवत्सवक्षास्सुमुखस्सहस्राक्षसमद्युतिः ८५ रामादनंतरंकृष्णःपुतोवैवीर्यवांस्ततः ॥ ताभ्यामेवपुताभ्यांचवत्पुणैःपीडितोगिरिः ८६
मुमोचसलिलोत्पीडांस्तीव्रपावकशांतये । सलिलोत्पीडनंदृष्ट्वापार्थिवाभयमाविशन् ॥ ८७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिगोमंत
दाहोनामद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तौनगादापुतौदृष्ट्वावसुदेवसुतावुभौ ॥ क्षुब्धंनरवरानीकंसर्वंसमूढदाहनम् १ बा
हुप्रहरणौतौतुचेरतुस्तत्रयादवा ॥ मकराविवसंरब्धौसमुद्रक्षोभणावुभौ २ ताभ्यामृधेप्रविष्टाभ्यांयादवाभ्यामतिस्त्वभूत् ॥ आयुधानांपुराणानामादा
नकृतलक्षणा ३ ततोंबरतलाद्भूयःपतंतिस्ममहात्मनोः ॥ मध्येराजसहस्रस्यसमंप्रतिकांक्षिणोः ४ यानिवैमाथुरेयुद्वेप्राप्तान्याहवशोभिनोः ॥ तान्यं
बरात्पतंतिस्मदिव्यान्याहवसंप्लवे ५ लेलिहानानिदिव्यानिदीप्ताग्निसदृशानिवै ॥ निक्षिप्ययानितत्रैवतानिप्राप्तौस्मयादवौ ६ क्रव्यादैरनुयातानिमूर्ति
मंतिवृंहंतिच ॥ तृषितान्याहवेभोक्तुंनृपमांसानिसर्वशः ७ दिव्यस्रग्दामधारीणित्रासयंतिचखेचरान् ॥ प्रभयाभासमानानिदंशितानिदिशोदश
८ हलंसंवर्तकंनामसौनंदमुसलंतथा ॥ चक्रंसुदर्शनंनामगदांकौमोदकींतथा ९ चत्वार्येतानितेजांसिविष्णुप्रहरणानिवै ॥ ताभ्यांसमवतीर्णानियादवा
भ्यामहामृधे १० जग्राहप्रथमंरामोललामप्रतिमंरणे ॥ सर्पतमिवसर्पेद्रंदिव्यमालाकुलंहलम् ११ सव्येनसात्वतांश्रेष्ठोजग्राहमुसलोत्तमम् ॥ सौनंदं
नामबलवान्निरानंदकरंद्विषाम् १२ दर्शनीयंचलोकेषुचक्रमादित्यवर्चसम् ॥ नाम्नासुदर्शनंनामप्रीतोजग्राहकेशवः १३

तिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ यानितत्रैवमथुरायांनिक्षिप्ययातौतानिप्राप्तौलब्धवंतौ ॥ ६ ॥ ७ ॥ स्रग्दाममालारूपाणिदामानिरञ्जुविशेषाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ताभ्यांतयोर्ये ॥ १० ॥
ललामप्रतिमंध्वजतुल्यं ललामंलालनेध्वजेइतिमेदिनी ॥ ११ ॥ १२ ॥ वर्चसमितिसमासांतावृट् ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ विष्णुतनुःब्रह्मा ॥ तत्तुल्यौ कर्तुमन्यथाकर्तुंशक्तावित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ अप्रतिरूपौअतुल्यौ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

दर्शनीयंचलोकेषुधनुर्जलदनिस्वनम् ॥ नाम्नाशार्द्धमितिख्यातंप्रीतो जग्राहवीर्यवान् १४ देवैर्निगदितार्थस्यगदातस्यापरेकरे ॥ निषिकाकुमुदाक्षस्य
नाम्नाकौमोदकीतिसा १५ तौसप्रहरणौवीरौसाक्षाद्विष्णुतनूपमौ ॥ समरेरामगोविंदौरिपूंस्तान्प्रत्ययुद्धयताम् १६ आयुधप्रग्रहौवीरौतावन्योन्यमया
बुभौ ॥ पूर्वजानुजसंज्ञौतुरामगोविंदलक्षणौ १७ समरेप्रतिरूपौतौविष्णुरेकोद्विधाकृतः ॥ द्विषत्सुप्रतिकुर्वाणौपराक्रांतौयथेश्वरौ १८ हलमुद्यम्यराम
स्तुसर्पद्रमिवकोपनम् ॥ चचारसमरेवीरोद्विषतामंतकोपमः १९ विकर्षत्रयवृंदानिक्षत्रियाणांमहात्मनाम् ॥ चकारशेषंसफलंनागेषुचहयेषुच २० कुं
जरांलांगलोत्क्षिप्तान्मुसलाक्षेपताडितान् ॥ रामोभिरामस्समरेनिर्ममंथाचलोपमः २१ तेवध्यमानारामेणसमरेक्षत्रियर्षभाः ॥ जरासंधांतिकंभीता
विरथाःप्रतिजग्मिरे २२ तानुवाचजरासंधःक्षत्रधर्मेव्यवस्थितः ॥ धिगेतांक्षत्रवृत्तिवस्समरेकातरात्मनाम् २३ पराक्रांतस्यसमरेविरथस्यपलायतः ॥
भूणहत्यामिवासह्यांप्रवदंतिमनीषिणः २४ पत्तिनोभुविचैकस्यगोपस्याल्पबलीयसः ॥ भीताःकिंविनिवर्तध्वंधिगेतांक्षत्रवृत्तिताम् २५ क्षिप्तंसमभि
वर्तेतांममवाक्येननोदिताः ॥ यावदेतौरणेगोपौप्रेषयामियमक्षयम् २६ ततस्तेक्षत्रियास्सर्वेजरासंधेननोदिताः ॥ क्षिप्तंतश्शरजालानिहृष्टायोद्धुमुप
स्थिताः २७ तेहयैःकांचनापीडैरथैश्वंदुसमप्रभैः ॥ नागैश्चांभोदसंकाशैर्महामात्रप्रणोदितैः २८ सतनुत्राणनिस्त्रिंशास्सायुधाभरणांबराः ॥ स्वारो
पितधनुष्मंतस्सतूणीरास्ससायकाः २९ सच्छत्रोत्सेधिनस्सर्वेचारुचामरवीजिताः ॥ रणावनिगतारेजुस्स्यंदनस्थामहीक्षितः ३० तौयुद्धरंगापतितौ
विधावंतौमहाभुजौ ॥ वसुदेवसुतौवीरौयुयुत्सूप्रत्यदृश्यताम् ३१ तद्युद्धमभवत्तत्रतयोस्तेषांतुसंयुगे ॥ सायकोत्सर्गबहुलंगदानिर्वातदणम् ३२ ततश्शर
सहस्राणिप्रतीच्छंतौरणेपिणौ ॥ तस्थतुर्योर्धमुख्यौतावभिवृष्टौयथाचलौ ३३ गदाभिश्चैवगुर्वीभिःक्षेपणीयैश्चमुद्गरैः ॥ अर्घमानौमहेष्वासौयादवौ
नचकंपतुः ३४ ततःकृष्णोबुदाकारश्शंखचक्रगदाधरः ॥ व्यवर्द्धतमहातेजावातयुक्तइवानलः ३५ सचक्रेणार्कतुल्येनदीप्यमानेनतेजसा ॥ चिच्छे
दसमरेवीरोनृगजाश्वमहारथान् ३६ गदानिपातविहतालांगलेनचकर्षिताः ॥ नशेकुस्तेरणेस्थातुंपार्थिवानष्टचेतसः ३७ चक्रक्षुरनिकृंतानिविचित्राणिम
हीक्षिताम् ॥ रथयूथानिभग्नानिनशेकुश्चलितुरणे ३८

पराक्रांतस्यशत्रुणावशीकृतस्य ॥ २४ ॥ पत्तिनःपदातेः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रतीच्छंतौपृष्ठंतौ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ चक्रक्षुरश्चक्रधारा ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सपूर्वजःसभ्रातृकः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सेव

मुशलाशेषभग्नश्चकुंजराष्पटिहायनाः ॥ घनाइवघनापायेभग्नदंताविचुकुशुः ३९ चक्रानलज्वालहतास्सादिनस्सपदातयः ॥ पेतुःपरासवस्तत्रयथा
वज्रहतास्तथा ४० चक्रलांगलनिर्दग्धतत्सैन्यंविदलीकृतम् ॥ युगांतोपहतप्रख्यंसर्वपतितमाबभौ ४१ आक्रीडभूमिदिव्यानामायुधानांवपुष्पताम् ॥
वैष्णवानांनृपास्तेतुद्रष्टुमप्यबलीयसः ४२ केचिद्रथास्समृदिताःकेचिन्निहतपार्थिवाः ॥ भग्नैकचक्रास्त्वपरेविकीर्णाधरणीतले ४३ तस्मिन्विशसनेघोरे
चक्रलांगलसंप्लवे ॥ दारुणानिप्रवृत्तानिरक्षांस्यौत्पातिकानिच ४४ आर्तानांकूजमानानांपाटितानांचवेणुवत् ॥ अंतोनशक्यतेन्वेष्टुंनृनागरथवाजिना
म् ४५ सापातितनरेंद्राणारुधिरार्द्रारणक्षितिः ॥ योषेवचंदनाद्रींभीरवाप्रतिभातिवै ४६ नरकेशास्थिमज्जात्रैश्शातितानांचदंतिनाम् ॥ रुधिरौघप्लवस्तत्र
छादयामासमेदिनीम् ४७ तस्मिन्महाभीषणकेनरवाहनसंक्षये ॥ शिवानामशिवैश्शब्दैर्नादितेघोरदर्शने ४८ आर्तस्तनितसंनादेरुधिरांबुहदाकुले ॥ अं
तकाक्रीडसदृशेनागदेहैस्समावृते ४९ अपास्तैर्बाहुभिर्योधैस्तुरगैश्चविदारितैः ॥ कंकैश्चबलगृध्रैश्चनादितैःप्रतिनादिते ५० निपातेपृथिवीशानांमृत्युसा
धारणेरणे ॥ कृष्णशत्रुवधंकर्तुंचचारांतकदर्शनः ५१ युगांतार्कप्रभंचक्रंकालींचैवायसींगदाम् ॥ गृह्यसैन्यावनिगतोबभाषेकेशवोनृपान् ५२ किन्नयुद्धयतवै
शूराहस्त्यश्वरथसंयुताः ॥ किमिदंगम्यतेशूराःकृतास्त्रादृढनिश्चयाः ॥ अहंसपूर्वजस्संख्येपदातिःप्रमुखेस्थितः ५३ अदृष्टदोषेणरणेभवंतोयेनपालि
ताः ॥ सइदानींजरासंधःकिमर्थेनाभिवर्तते ५४ एवमुक्तेतुनृपतिर्दरदोनामवीर्यवान् ॥ रामंहलाग्रोग्रभुजंप्रत्ययात्सैन्यमध्यगम् ५५ बभाषेसतुताम्राक्षमु
क्षाणमिवसेवनी ॥ एह्येहिरामयुध्यस्वमयासार्द्धमरिंदम ५६ तद्युद्धमभवत्त/भ्यांरामस्यदरदस्यच ॥ मृधेलोकवरिष्ठाभ्यांकुंजराभ्यामिवौजसा ५७
योजयित्वाततस्कंधेरामोदरदमाहवे ॥ हलेनबलिनांश्रेष्ठोमुशलेनावपोथयत् ५८ स्वकायगतमूर्धावैमुसलेनावपोथितः ॥ पपातदरदोभूमौदारितार्द्धइ
वाचलः ५९ रामेणनिहतेतस्मिन्दरदेराजसत्तमे ॥ जरासंधस्यराज्ञस्तुरामेणासीत्समागमः ६० महेंद्रस्येववृत्रेणदारुणोलोमहर्षणः ॥ गदेगृहीत्वावि
क्रांतावन्योन्यमभिधावतः ६१ कंपयंतौभुवंवीरौतावुद्यतमहागदौ ॥ ददृशातेमहात्मानौगिरीसशिखराविव ६२ व्युपारमतयुद्धानिप्रेक्ष्यतौपुरुषर्षभौ ॥
संरब्धाविवधावंतौगदायुद्धेषुविश्रुतौ ६३

नीकर्षकः सेवनंसीवनोपास्त्योर्हलेरामस्यकर्षणे इतिमेदिनी मत्तोवृषः कर्षकस्येवतद्वचनमगणयंतमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ददृशातेदृश्येते ६२ ६३

६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ विविक्तं शून्यम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ चोदिराजोदमघोषः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२

तावुभौ परमाचार्यौ लोके ख्यातौ महाबलौ ॥ मत्ताविव महानागाव न्योन्यं समधावताम् ६४ ततो देवारुसंगधर्वास्सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ यक्षाश्चाप्सरसश्चैव
समाजगमुस्सहस्रशः ६५ तदेव यक्षगंधर्वमहर्षिभिरलंकृतम् ॥ शुशुभेभ्यधिकं राजन्नभोज्योतिर्गणैरिव ६६ अभिदुद्रावरामंतु जरासंधो नराधिपः ॥ सव्यं
मंडलमाश्रित्य बलदेवस्तु दक्षिणम् ६७ ताव न्योन्यं प्रजहाते गदायुद्धविशारदौ । दंताभ्यामिव मातंगौ नादयंतौ दिशो दश ६८ गदानि पातो रामस्य शुश्रुवे
शनिनिस्वनः ॥ जरासंधस्य चरेणे पर्वतस्येव दीर्यतः ६९ नस्मकं पयते रामं जरासंधकरच्युता ॥ गदागदाभृतां श्रेष्ठं विंध्यगिरिम्बानिलः ७० रामस्य
तु गदावेगं राजा समगधेश्वरः ॥ सेहे धैर्येण महता शिक्षया च व्यपोथयत् ७१ ततो तं रिक्षेवागासीत् सुस्वरालोकसाक्षिणी ॥ नत्वयारामवध्यो यमलं स्वेदेन मान
द ७२ विहितोऽस्य मयामृत्युस्तस्मात्साधुव्युपारम ॥ अचिरेणैव कालेन प्राणांस्त्यक्ष्यति मागधः ७३ जरासंधस्तु तच्छ्रुत्वा विमनाः समपद्यत ॥ न प्राहरत्त
स्तस्मै पुनरेव हलायुधः ॥ तौ व्युपारमतां युद्धाद्दृष्ट्वा यस्ते च पार्थिवाः ७४ दीर्घकालं महाराज निजघ्नुरितरेतरम् ॥ पराजिते त्वपक्रांते जरासंधे महीपतौ ॥
विविक्तमभवत्सैन्यं परावृत्तमहारथम् ७५ तेनृपाश्चोदितैर्नागैस्स्यंदनैस्तुरगैस्तथा ॥ दुद्रुवुर्भौतमनसो व्याघ्राघ्रातामृगा इव ७६ तन्नरेन्द्रैः परित्यक्तं भग्नदर्पमहार
थैः ॥ घोरं क्रव्यादबहुलं रौद्रमायो धनं बभौ ७७ द्रवत्सुरथमुख्येषु चेदिराजो महाद्युतिः ॥ स्मृत्वा यादवसंबंधं कृष्णमेवान्ववर्तत ७८ वृतः कारुषसैन्येन चेदि
सैन्येन चानघ ॥ संबंधकामो गोविंदमिदमाह स चेदिराट् ७९ अहं पितृष्वसुर्भर्ता तव यादवनंदन ॥ सबलस्त्वामुपावृत्तस्त्वं हि मे दयितः प्रभो ८० उक्तश्चै
षमयाराज जरासंधो लपचेतनः ॥ कृष्णाद्विरमदुर्बुद्धे विग्रहाद्रणकर्मणि ८१ तदेषोद्यमयात्यक्तो मम वाक्यस्य दूषकः ॥ भग्नो युद्धे जरासंधस्त्वया द्रवतिसा
नुगः ८२ निर्वैरो नैष संयाति स्वपुरं पृथिवीपतिः ॥ त्वय्येव भूयोऽप्यपरं दर्शयिष्यति किल्बिषम् ८३ तदिमांस्त्यजा शुत्वं महीं हतनराकुलां ॥ क्रव्यादगणसंकी
र्णां सेवितव्याममानुषैः ८४ करवीरपुरं कृष्णगच्छाम सबलानुगाः ॥ भृगालं वासुदेवं वै द्रक्ष्यामस्तत्र पार्थिवम् ८५ इमौ रथवरो दग्नौ युवयोः कारितौ मया ॥
योजितौ शीघ्रतुरगैस्स्वंगचक्राक्षकूबरौ ८६ शीघ्रमारुहभद्रं ते बलदेव सहायवान् ॥ त्वरामः करवीरस्यं द्रष्टुं तं वसुधाधिपम् ८७ वैशंपायन उवाच ॥ पितृ
ष्वसृपतेर्वाक्यं श्रुत्वा चेदिपतेस्तदा ॥ वाक्यं हृष्टमनाः कृष्णो जगाद जगतो गुरुः ८८ अहो युद्धाभिसंतप्तौ देशकालोचितौ त्वया ॥ बांधवप्रतिरूपेण संसि
क्तौ वचनांबुना ८९ देशकालविशिष्टस्य हितस्य मधुरस्य च ॥ वाक्यस्य दुर्लभालोके वक्तारश्चेदिसत्तम ९०

किल्बिषमपकारम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ रथवरेष्वपि उदग्नौ श्रेष्ठतमौ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥

॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ धरिष्यंति जीविष्यंति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ इतिह० टीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ चतुश्चत्वारिंशकेयशृगा

चेदिनाथसनाथौ स्वस्संवृतौ तव दर्शनात् ॥ नावयोः किंचिदप्राप्यं ययोस्त्वं बंधुरीदृशः ९१ जरासंधस्य निधनं ये चान्ये तत्समानृपाः ॥ पर्याप्तौ त्वत्सनाथौ
स्वः कर्तुं चेदिकुलोद्ब्रह्म ९२ यदूनां प्रथमो बंधुस्त्वं हि सर्वमहीक्षिताम् ॥ अतः प्रभृतिसंग्रामान्द्रक्ष्यसे चेदिसत्तम ९३ चक्रं मौशलमित्येवं संग्रामं रणवृत्तयः ॥
कथयिष्यंति लोकेस्मिन् ये धरिष्यंति पार्थिवाः ९४ राज्ञां पराजयं युद्धे गोमंते चलसत्तमे ॥ श्रवणाद्वारणाद्वापि स्वर्गलोकं व्रजंति हि ९५ तद्गच्छाममहाराज
करवीरं पुरोत्तमम् ॥ त्वयोद्दिष्टेन मार्गेण चेदिराजशिवाय वै ९६ ते स्यंदनगतास्सर्वे पवनोत्पातिभिर्हयैः ॥ भोजिरेदीर्घमध्वानं मूर्तिमंत इवाग्रयः ९७ ते त्रि
रात्रोषिताः प्राप्ताः करवीरं पुरोत्तमम् ॥ शिवाय च शिवे देशे निविष्टास्त्रिदशोपमाः ९८ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे वि० करवीरपुराभिगमनं नाम त्रिचत्वारिंशो
ऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तानागतान्विदित्वाथ शृगालो युद्धदुर्मदः ॥ पुरस्य धर्षणं मत्त्वानिर्जगामेंद्रविक्रमः १ रथे
नादित्यवर्णेन भास्वतारणगामिना ॥ आयुधप्रतिपूर्णेन नेमिनिर्वोषहासिना २ मंदराचलकल्पेन चित्राभरणभूषिणा ॥ अक्षय्यसायकैस्तूणैः पूर्णेनार्णवधो
षिणा ६ हर्यश्वेनाशुगतिना सक्तेन शिखरेष्वपि ॥ हेमकूबरगर्भेण दृढाक्षेणातिशोभिना ४ सुबंधुरेण दीप्तेन पतत्रिवरगामिना ॥ स्वगतेनेव शक्रस्य हर्यश्वेन र
थाद्रिणा ५ सावित्रे नियमे पूर्णे यंददौ सविता स्वयम् ॥ आदित्यरश्मिभिरिव रश्मिभिर्योनिगृह्यते ६ तेन स्यंदनमुख्येन द्विषत्स्यंदनघातिना ॥ सशृगालो
भ्ययात्कृष्णंशलभः पावकं यथा ७ चापपाणिस्सुतीक्ष्णेषुः कवचीहेममालिकः ॥ सितप्रावरणोष्णीषः पावकाकारलोचनः ८ मुहुर्मुहुर्ज्यां च पलं विक्षिप
न्दुस्सहंधनुः ॥ निर्वमत्रोषजं वायुं सानलज्वालमंडलम् ९ भाभिर्भूषणपंतीनां दीप्तो मेरुरिवाचलः ॥ रथस्थ इव शैलेंद्रः शृगालः प्रत्यदृश्यत १० तस्यारसि
तशब्देन रथनेमिस्वनेन च ॥ गुरुत्वेन च नाम्यंती च चालोर्वीभयातुरा ११ तमापतंतं श्रीमंतं मूर्तिमंतमिवाचलम् ॥ शृगालं लोकपालाभं दृष्ट्वा कृष्णो न
विव्यथे १२ शृगालश्चापि संरब्धस्यंदनेनाशुगामिना ॥ समीपे वासुदेवस्य युयुत्सुः प्रत्यदृश्यत १३ वासुदेवं स्थितं दृष्ट्वा शृगालो युद्धलालसः ॥ अभिदु
द्राववेगेन मेवराशिरिवाचलम् १४ वासुदेवस्मिन्मृतं कृत्वा प्रतियुद्धाय तस्थिवान् ॥ तद्युद्धमभवत्ताभ्यां समरे घोरदर्शनम् ॥ उभाभ्यामिव मत्ताभ्यां कुंजरा
भ्यां यथावने १५ शृगालस्त्वब्रवीत्कृष्णं समरे समुपस्थितम् ॥ युद्धरागेण तेजस्वी मोहाच्चलितगौरवः १६

लवधर्ष्यते ॥ तन्नारीणां विलापश्च तत्पुत्रस्याभिषेचनं ॥ १ ॥ तानागतानिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ शक्रस्य रथाद्रिणा समान इति शेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ आरसितशब्देन गर्जितध्वनिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ परिक्षिपन्परिक्षिपत् ॥ २७ ॥ प्रमाणस्थं चक्रभयादपलायितमित्यर्थः ॥ २८ ॥
 गोमंते युद्धमार्गेण यत्स्वया कृष्णचेष्टितम् ॥ अनायकानां मूर्खाणां नृपाणां दुर्बले बले १७ समे सुविदितः कृष्णक्षत्रियाणां पराजयः ॥ कृष्णानामसत्त्वानाम
 युद्धानां रणोत्सवे १८ तिष्ठेदानीं यथाकामं स्थितो हं पार्थिवे पदे ॥ कयास्यसिमयारुद्धोरणेष्वपरिनिष्ठितः १९ नचाहमेकं सबलं युक्तस्त्वां योद्धुमाहवे ॥
 अहमेकस्त्वमप्येको द्वौ युद्धावरणे स्थितौ २० किं जनेन निरस्तेन त्वं वाहं चरणे स्थितः ॥ धर्मयुद्धेन निधनं व्रजत्वे कतरोरणे २१ लोके स्मिन्वासुदेवो हं भविष्या
 मिह ते त्वायि ॥ हते मयि त्वमप्येको वासुदेवो भविष्यसि २२ शृगालस्य वचश्श्रुत्वा वासुदेवः क्षमापरः ॥ ईर्ष्यं तं प्रहरस्वेति तमुक्त्वा च क्रमाददे २३ तत
 स्मायकजालानि शृगालः क्रोधमूर्च्छितः ॥ चिक्षेप कृष्णे घोराणि युद्धाय लघुविक्रमः २४ शस्त्राणि यानि चान्यानि मुशलाद्यानि संयुगे ॥ पातयामास गोविं
 दे स शृगालः प्रतापवान् २५ शृगालप्रहितै रस्त्रैः पावकज्वालमालिभिः ॥ निर्दयाभिहतः कृष्णः स्थितो गिरिरिवाचलः २६ सोऽस्रप्रहाराभिहतः किंचिद्रो
 पसमन्वितः ॥ चक्रमुद्यम्य गोविंदश्शृगालस्य परिक्षिपन् २७ तं रथस्थं प्रमाणस्थं शृगालं युद्धदुर्मदम् ॥ जघान समरे चक्रं जातदपं महाबलम् २८ ततस्सु
 दर्शनं चक्रं पुनरायादुरोः करे ॥ चक्रेणोरसिनिर्भिन्नस्स गता सुर्गतोत्सवः ॥ पपात क्षतजस्त्रावी शृगालो द्रिरिवाहतः २९ निशम्य तं निपतितं वज्रपातादिवाच
 लम् ॥ तस्य सैन्या न्यपययुर्विमनांसि हते नृपे ३० केचित्प्रविश्य नगरं कश्मलाभिहता भृशम् ॥ रुरुदुर्दुःखसंतप्ता भर्तृशोकाभिपीडिताः ३१ केचित्तत्रै
 व शोचंतस्मरंतस्सुकृतानि च ॥ पतितं भूपतिं भूभौनत्यजं तिस्मदुःखिताः ३२ ततो मेघनिनादेन स्वरेणारिवि मर्दनः ॥ कृष्णः कमलपत्राक्षोजनानामभयं
 ददौ ३३ चक्रोचितेन हस्तेन राजतांगुलिपर्वणा ॥ नभेत व्यं नभेत व्यमिति तानभ्यभाषत ३४ नास्य पापस्य दोषेण निराबाधकरं जनम् ॥ घातयिष्या
 मिसमरे नेदं शूरव्रतं मतम् ३५ अश्रुपूर्णमुखा दीनाः क्रंदमाना भृशं तदा ॥ पतितो वै शृगालाख्यो भ्रष्टस्स नदीनमानसः ३६ ते स्मपश्यंति पतितं धरण्यां धरणी
 पतिम् ॥ चक्रनिर्दारितोरस्कं भिन्नशृंगमिवाचलम् ३७ विलपंति स्म ते सर्वे सचिवास्स प्रजाभृशम् ॥ साश्रुपाते क्षणादीनां शोकस्य वशमागताः ३८ ते
 पांरुदितशब्देन पौराणां विस्वरैस्स्वरैः ॥ महिष्यस्तस्य निष्पेतुस्स पुत्रारुदिताननाः ३९ तास्तं निपतितं दृष्ट्वा श्लाघ्यं भूमिपतिं पतिम् ॥ स्तनानां रुज्यक
 रजैर्भृशार्ताः पर्यदेव यन् ४० उरांस्युरसि जांश्चैव शिरो जान्याकुलान्यपि ॥ निर्दयं ताडयंत्यस्ता विस्वरं रुरुदुःस्त्रियः ४१ तस्योरसि सुदुःखार्तामृदिताः क्लि
 नलोचनाः ॥ पेतुर्ध्वं भुजास्सर्वाश्छिन्नमूलालता इव ४२ तासां बाष्पांबुपूर्णानि नेत्राणि नृपयोषिताम् ॥ वारिविप्रहतानीव पंकजानि च काशिरे ४३
 ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आरुज्यविदार्य ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ अस्यशृगालस्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ महिषीपट्टराज्ञी ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ परीतःक्रव्यादैरितिशेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥
॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तेनरथेनशृगालायसवितृदत्तेन ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इतिश्रीह०टीकायांचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥

ताःपतिंपतितंभूमौरुदंत्योहृदिताडिताः ॥ लालप्यमानाःकरुणंयोषितःपर्यदेवयन् ४४ पुत्रंचास्यपुरस्कृत्यबालंप्रसुतलोचनम् ॥ शक्रदेवंपितुःपार्श्वेद्विगु
णंरुदुःस्त्रियः ४५ अयंतेवीरविक्रांतोबालःपुत्रोऽनपंडितः ॥ त्वद्विहीनःकथमयंपदेस्थास्यतिपैतृके ४६ कथमेकपदेत्यक्त्वागतोस्यंतःपुरंपरम् ॥ अतृ
प्तास्तवसौख्यानांकिकुर्मोविधवावयम् ४७ तस्यपद्मावतीनाममहिषीप्रमदोत्तमा ॥ रुदतीपुत्रमादायवासुदेवमुपस्थिता ४८ यस्त्वयापातितोवीररण
प्रोक्तेनकर्मणा ॥ तस्यप्रेतगतस्यायंपुत्रस्त्वांशरणंगतः ४९ यदित्वांप्रणमेतासौकुर्याद्वाशासनंतव ॥ नायमेकप्रहारेणजनस्तप्येतदारुणम् ५० यदिकु
र्यादयंमूढस्त्वयिबांधवकंविधिम् ॥ नैवंपरीतःकृपणस्सेवेतधरणीतलम् ५१ अयमस्यविपन्नस्यबांधवस्यतवानघ ॥ संततीरक्ष्यतांवीरपुत्रःपुत्रइवात्मजः ॥
५२ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वामहिष्यायदुनंदनः ॥ मृदुपूर्वमिदंवाक्यमुवाचवदतांबरः ५३ राजपत्निगतोरोषस्सहानेनदुरात्मना ॥ प्रकृतिस्थावयंजाता
देविसैषोस्मिबांधवः ५४ रोषोमेविगतस्साध्वितववाक्यैरकल्मषैः ॥ योयंपुत्रशृगालस्यममाप्येषनसंशयः ५५ अभयंचामिषेकंचददाम्यस्मैसुखाय
वै ॥ आहूयंतांप्रकृतयःपुरोधामंत्रिणस्तथा ५६ पितृपैतामहेराज्येतवपुत्रोभिषिच्यताम् ॥ ततःप्रकृतयस्सर्वाःपुरोधामंत्रिणस्तथा ५७ अभिषेकार्थमाज
ग्मुर्यतोवैरामकेशवौ ॥ ततस्सिंहासनस्थंतुराजपुत्रंजनार्दनः ५८ अभिषेकेणदिव्येनयोजयामासवीर्यवान् ॥ अभिषिच्यशृगालस्यकरवीरपुरेसुतम् ॥
कृष्णस्तदहरेवाशुप्रस्थानमभ्यरोचयत् ५९ रथेनहरियुक्तेनतेनयुद्धार्जितेनवै ॥ केशवःप्रस्थितोध्वानंवृत्रहात्रिदिवंयथा ६० शक्रदेवोपिधर्मात्मा
सहमात्रापरंतप ॥ सबालवृद्धयुवतीमुख्याःप्रकृतयस्तथा ६१ शिबिकायामथारोप्यशृगालंयुद्धदुर्मदम् ॥ संहतादूरमार्गेणपश्चिमाभिमुखाययुः ६२
नैधनस्यविधानेनचक्रुस्तेतस्यसत्क्रियाम् ॥ सत्कारंकारयामासुःपितृणांपारलौकिकम् ६३ उद्दिश्योद्दिश्यराजानंश्राद्धंकृत्वासहस्रशः ॥ ततस्तेसलिलं
दत्त्वानामगोत्रादिकीर्तनैः ६४ पितर्युपरतेघोरेशोकसंविग्रमानसः ॥ कृत्वौदकंतदाराजाप्रविवेशपुरोत्तमम् ६५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे
विष्णुपर्वणिशृगालवधोनामचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तौतुस्वलपेनकालेनदमघोषेणसंगतौ १४ अथाध्ववि
धिनातौतुपंचरात्रोषितौपथि १ दमघोषेणसंगम्यएकरात्रोषिताविव ॥ जग्मतुस्सहितौवीरौमुदापरमयायुतौ ॥ नगरींमथुरांप्राप्तौवसुदेवसुतावुभौ २

पंचचत्वारिंशकेस्मिन्प्रोच्यतेरामकृष्णयोः ॥ मथुरागमनंचाथप्रवेशनमहोत्सवः ॥ १ ॥ तौत्विति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ श्रेण्यःनानाजातीयाअनेकशिल्पोपजीविनः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दैवतानिप्रतिमाः ॥ ११ ॥ लिंगानिलक्षणानि ॥ १२ ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ इतिश्रीहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांपंचचत्वरिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ षट्चत्वारिंशोधिकेषाङ्गिरामस्यगोकुलागमः ऋडनं
 ततःप्रत्युद्रतास्सर्वेयादवायदुनंदनौ ॥ सबलाहृष्टमनसउग्रसेनपुरोगमाः ३ श्रेण्यःप्रकृतयश्चैवमंत्रिणश्चयथोचिताः ॥ सबालवृद्धासाचैवपुरीसमभि
 वर्तत ४ नंदितूर्याण्यवाद्यंतस्तूयेतांपुरुषर्षभौ ॥ रथ्यापताकामालिन्योभासंतिस्मसमंततः ५ हृष्टाप्रमुदितासर्वापुरीपरमशोभिता ॥ आत्रोस्तयो
 रागमनेयथैवेन्द्रमहेतथा ६ मुदितास्तत्रगायंतिराजमार्गेषुगायकाः ॥ स्तवाशीर्बहुलागाथायादवानांप्रियंकराः ७ गोविंदरामौसंप्राप्तौभ्रातरौलोकवि
 श्रुतौ ॥ स्वेपुरेनिर्भयास्सर्वेक्रीडध्वंयादवास्सुखम् ८ नतत्रकश्चिद्दीनोवामलिनोवाविचेतनः ॥ मथुरायामभूत्कश्चिद्रामकृष्णसमागमे ९ वयांसिसा
 धुवाक्यानिप्रहृष्टागोहयद्विपाः ॥ नरनारीगणाश्चैवभेजिरेमानसंसुखम् १० शिवाश्चप्रववुर्वाताविरजस्कादिशोदश ॥ दैवतान्यपिसर्वाणिहृष्यंत्याय
 तनेष्वथ ११ यानिलिंगानिलोकस्यवृत्तानीहकृतेयुगे ॥ तानिसर्वाण्यदृश्यंततयोरगमनेतदा १२ ततःकालेशिवेपुण्येस्यंदनेनारिमर्दनौ ॥ हरियुक्तेन
 तौवीरौप्रविष्टौमथुरांपुरीम् १३ प्रविशंतंपुरीरम्यांगोविंदराममेवच ॥ अनुजगमुर्यदुगणाश्शक्रंदेवगणाश्च १४ वसुदेवस्यभवनंपितुस्तौयदुनंदनौ ॥
 प्रविष्टौहृष्टवदनौचंद्रादित्याविवाचलम् १५ तत्रायुधानिसंन्यस्यगृहेस्वेस्वैरचारिणौ ॥ मुमुदातेयदुवरौवसुदेवसुतावुभौ १६ ततस्तुवसुदेवस्यपादौसम
 भिपीडयच ॥ तत्रोग्रसेनंराजानमन्यांश्चयदुपुंगवान् १७ यथान्यायंपूजयित्वातौसर्वैश्चाभिनन्दितौ ॥ जग्मतुर्हृष्टमनसौमातुरेवनिवेशनम् १८ एवतावे
 कनिर्माणौमथुरायांशुभाननौ ॥ उग्रसेनानुगौभूत्वाकंचित्कालमुमोदतुः १९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह० वि० रामकृष्णयोर्मथुरायांप्रत्यागमनंनाम
 पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यस्मृत्वागोपेषुसौहृदम् ॥ जगामैकोव्रजंरामःकृष्णस्यानुमतेस्थितः १
 सगतस्तत्ररम्याणिददर्शविपुलानिवै ॥ भुक्तपूर्वाण्यरण्यानिसरांसिसुरभीणिच २ सप्रविष्टस्तुवेगेनतंव्रजंकृष्णपूर्वजः ॥ वन्येनरमणीयेनवेषेणालंकृतःप्र
 भुः ३ सतानभाषतप्रीत्यायथापूर्वमरिमदः ॥ गोपांस्तेनैवविधिनायथान्यायंयथावयः ४ तथैवप्राहतान्सर्वान्तथैवपरिहर्षयन् ॥ तथैवसहगोपीभिर्यो
 जयन्मधुराःकथाः ५ तमूचुःस्थविरागोपाःप्रियंमधुरभाषिणः ॥ रामंरमयतांश्रेष्ठंप्रवासात्पुनरागतम् ६ स्वागतंतेमहाबाहोयदूनांकुलनंदन ॥ अद्यस्म
 निर्वृतास्तातयत्त्वांपश्यामहेवयम् ७ प्रीताश्चैववयंवीरयत्त्वंपुनरिहागतः ॥ विख्यातस्त्रिषुलोकेषुरामश्शत्रुभयंकरः ८ वर्द्धनीयावयंवीरत्वयायादवनंदन ॥
 अथवाप्राणिनस्तातरमंतेजन्मभूमिषु ९
 गोपनारीभिःकालिंद्याःकर्षणंतथा ॥ १ ॥ कस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ निर्वृताःस्मसुखिनःस्म ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ तिमिनातिमितुल्येनपंचजनेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ रतंकीडनम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ आट
तमौलिनावक्रीभूतकिरीटेन ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्नातुंस्नानपूर्वकंत्वांपरिणेतुंइच्छेइच्छामि रूपिणीमूर्तिमतीभूत्वेतिशेषः ॥ ३० ॥ मत्तोक्तांमत्तेनोक्तामितिहेतुना

त्रिदशानांवयंमान्याध्रुवमद्यामलानन ॥ येस्मदृष्टास्त्वयातातकांक्षमाणास्तवागमम् १० दिष्ट्यातेनिहतामल्लाःकंसश्चविनिपातितः ॥ उग्रसेनोभि
षिक्तश्चमाहात्म्येनजनेनवै ११ समुद्रेचश्रुतोस्माभिस्तिमिनासहविग्रहः ॥ वधःपंचजनस्यैवजरासंधेनविग्रहः ॥ गोमंतेचश्रुतोस्माभिःक्षत्रियैस्सहवि
ग्रहः १२ दरदस्यवधश्चैवजरासंधपराजयः ॥ तत्रायुधावतरणंश्रुतंनःपरमाहवे १३ वधश्चैवशृगालस्यकरवीरपुरोत्तमे ॥ तत्सुतस्याभिषेकश्चनागराणां
चसांत्वनम् १४ मथुरायांप्रवेशश्चकीर्तनीयस्सुरोत्तमैः ॥ प्रतिष्ठिताचवसुधापार्थिवाश्चवशीकृताः १५ तवचागमनंदृष्ट्वासभाग्यास्स्मयथापुरा ॥ तेन
स्मपरितुष्टावैहृषिताश्चसबांधवाः १६ प्रत्युवाचततोरामस्सर्वास्तानभितःस्थितान् ॥ यादवेष्वपिसर्वेषुभवंतोममबांधवाः १७ इहावयोर्गतंबाल्यमि
हचैवावयोरतम् । भवद्विर्वर्द्धिताश्चैवयास्यामोविक्रियांकथम् १८ गृहेषुभवतांभुक्तंगावश्चपरिरक्षिताः ॥ अस्माकंबांधवास्सर्वेभवंतोबद्धसौहृदाः १९
ब्रुवत्येवंयथातत्वंगोपमध्येहलायुधे ॥ संहृष्टवदनाभूयोबभूवुर्ब्रजयोषितः २० ततोवनांतरगतोरेमेरामोमहाबलः ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तेरामायाविदितात्म
ने २१ गोपालेर्देशकालज्ञैरुपानीयतवारुणी ॥ सोपिबत्पांडुराभ्राभस्तत्कालंज्ञातिभिर्वृतः २२ वनांतरगतोरामःपानंमदसमीरणम् ॥ उपनिन्युस्तत
स्तस्मैवन्यानिविविधानिच २३ प्रत्यग्रमणीयानिपुष्पाणिचफलानिच ॥ मेध्यांश्चविविधान्गंधान्भक्ष्यांश्चहृदयंगमान् २४ सद्योहृतानिपद्मानिविकचा
न्युत्पलानिच ॥ शिरसाचारुकेशेनकिंचिदावृतमौलिना ॥ श्रवणैकावलंबेनकुंडलेनविराजता २५ चंदनार्द्रेणपीतेनवनमालावलंबिना ॥ विबभावुर
सारामःकैलासेनेवमंदरः २६ नीलेवसानोवसनेप्रत्यग्रजलदप्रभे ॥ रराजवपुषाशुभ्रस्तिमिरौघेयथाशशी २७ लांगलेनावसिकेनभुजगाभोगवर्तिना ॥
तथाभुजाग्रश्लिष्टेनमुशलेनचभास्वता २८ समतोबलिनांश्रेष्ठोरराजावूर्णितातनः ॥ शैशिरीषुत्रियामासुयथास्वेदालसशशी २९ रामस्तुयमुनामाहस्नातु
मिच्छेमहानदि ॥ एहिमामभिगच्छत्वंरूपिणीसागरंगमे ३० संकर्षणस्यमत्तोक्तांभारतींपरिभूयसा ॥ नाभ्यवर्तततंदेशंस्त्रीस्वभावेनमोहिता ३१ ततश्चक्रो
धबलवान्नामोमदसमीरितः ॥ चकारसहलंहस्तेकर्षणाधोमुखंबली ३२ तस्यामुपरिमेदिन्यांपेतुस्तामरसस्रजः ॥ मुमुचुःपुष्पकोशैश्चवासरेण्वरुणंजलम् ३३
तांभारतींपरिभूयनाभ्यवर्तत ॥ ३१ ॥ कर्षणायअधोमुखंकर्षणाधोमुखम् ॥ ३२ ॥ तस्यांहलाकृष्टायांयाःस्रजःपेतुःताःपुष्पकोशैःकरणैः वासरेण्वरुणंसुगंधिपरागारुणंम
दिरारूपंजलंमुमुचुः उद्वेगुरित्यर्थः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ हृदप्रस्थितसंचयाहृदात्प्रस्थिताः ॥ प्रचलिताःसंचयामत्स्यादयोयस्याःसा ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पुलिनंश्रोणिरिवयस्याःविंवरक्तपद्ममंडलमेवओष्ठोयस्याः अंबु

सहलेननताग्रेणकूलेगृह्यमहानदीम् ॥ चकर्षयमुनांरामोव्युत्थितांवनितामिव ३४ साविहलजलस्रोताहृदप्रस्थितसंचया ॥ व्यावर्ततनदीभीताहल
मार्गानुसारिणी ३५ लांगलादिष्टवर्मासावेगगाचक्रगामिनी । संकर्षणभयत्रस्तायोषेवाकुलतांगता ३६ पुलिनश्रोणिर्विबौष्ठीमृदितैस्तोयताडितैः ॥
फेनमेखलमूत्रैश्चछिन्नैरंबुदगामिनी ३७ तरंगविषमापीडाचक्रवाकोन्मुखस्तनी ॥ वेगगंभीरवक्रांगीत्रस्तमीनविभूषणा ३८ सितहंसेक्षणापांगीकाशक्षौ
मोच्छ्रितांबरा ॥ तीरजोद्धूतकेशांताजलस्खलितगामिनी ३९ लांगलोह्लिखितापांगीक्षुभितासागरंगमा । मत्तेवकुटिलानारीराजमार्गेणगच्छती ४०
कृष्यतेसातिवेगेनस्रोतस्खलितगामिनी । उन्मार्गानीतमार्गासायेनवृंदावनंवनम् ४१ वृंदावनस्यमध्येनसानीतायमुनानदी ॥ रोरुयमाणेवखगैरन्वि
तातोयवासिभिः ४२ सायदासमतिक्रान्तानदीवृंदावनंवनम् ॥ तदास्त्रीरूपिणीभूत्वायमुनाराममब्रवीत् ४३ प्रसीदनाथभीतास्मिप्रतिलोमेनकर्मणा ॥
विपरीतमिदंरूपंतोयंचममजायते ४४ असत्यहंनदीमध्येरौहिणेयत्वयाकृता ॥ कर्षणेनमहाबाहोस्वमार्गव्यभिचारिणी ४५ प्राप्तामांसागरेपूर्वसपत्न्यो
वेगगर्विताः ॥ फेनहासैर्हसिष्यंतितोयव्यावृत्तगामिनीम् ४६ प्रसादंकुरुमेवीरयाचेत्वांकृष्णपूर्वज ॥ सुप्रसन्नमनानित्यंभवत्वंसुरसत्तम ४७ कर्षणायुधकृष्टा
स्मिरोषोयंविनिवर्त्यताम् ॥ मूर्ध्नागच्छामिचरणौतवैषालांगलायुध ४८ मार्गमादिष्टमिच्छामिक्रगच्छामिमहाभुज ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रणयावनतां
दृष्ट्वायमुनांलांगलायुधः ॥ प्रत्युवाचार्षवधूंमदक्लान्तइदंवचः ४९ लांगलादिष्टमार्गात्वमिमंमेप्रियदर्शने ॥ देशमंबुप्रदानेनप्लावयस्वाखिलंशुभे ५० एषते
सुभुसंदेशःकथितःसागरंगमे ॥ शांतिंव्रजमहाभागेगम्यतांचयथासुखम् ५१ यावत्स्थास्यतिलोकोयंतावत्स्थास्यतुमेयशः ॥ यमुनाकर्षणंदृष्ट्वासर्वेते
व्रजवासिनः ५२ साधुसाध्वितिरामायप्रणामंचकिरेतदा ॥ तांविस्तृज्यमहाभागांतांश्चसर्वान्ब्रजौकसः ५३ ततस्संचित्यमनसारामःप्रहरतांवरः ॥ पुनः
प्रतिजगामाशुमथुरांरौहिणिसुतः ५४ सगत्वामथुरांरामोभवनेमधुसूदनम् ॥ परिवर्तमानंददृशेष्टथिव्यांसारमव्ययम् ५५ तथैवाध्वन्यवेषेणसोपश्लि
ष्यजर्नादनम् ॥ प्रत्यग्रवनमालेनवक्षसाभिविराजता ५६ सदृष्ट्वातूर्णमायांतंरामंलांगलधारिणम् ॥ सहसोत्थायगोविंदोददावासनमात्मनः ५७

दगामिनीसागरगामिनी ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ संदेश आज्ञा ॥ ५१ ॥
॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इति श्रीहरिवंशविष्णुपर्वणिटीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ सप्तचत्वारिंशकेस्मिन् चाराणां वचनादथ ॥ कृष्णस्येच्छाहिरुक्मिण्यां कुंडिने गम
नंतथा ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति प्रावृत्तिकाः प्रवृत्तिसूचकाः ॥ १ ॥ आत्ययिकशंसीषु विरोधशंसिषु दैर्घ्यच्छंदो नुरोधात् ॥ २ ॥ पार्थिवात्ययिकं राज्ञां विनाशकारणम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

उपविष्टं तदारामं प्रच्छकुशलं व्रजे ॥ बांधवेषु च सर्वेषु गोषु चैव जनार्दनः ५८ प्रत्युवाच ततो रामो भ्रातरं साधुभाषिणम् ॥ सर्वत्र कुशलं कृष्णयेषां कुशलमिच्छ
सि ५९ ततस्तयोर्विचित्रार्थाः पौराण्यश्चाभवन् कथाः ॥ वसुदेवाग्रतः पुण्या रामकेशवयोस्तदा ६० इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशविष्णुपर्वणियमुना
कर्षणं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता लोकप्रावृत्तिकानराः ॥ चक्रायुधगृहं सर्वलोकपालगृहोपमम् १ ते
ष्वात्ययिकशंसीषु लोकप्रावृत्तिकेष्विह ॥ कृतसंज्ञाय दुश्रेष्ठास्समेताः कृष्णसंसदि २ समागतेषु सर्वेषु यदुमुख्येषु संसदि ॥ प्रावृत्तिकानराः प्राहुः पार्थिवात्य
यिकं वचः ३ जनार्दन नरेन्द्राणां पार्थिवानां समागमः ॥ भविष्यति क्षितीशानां समूहानित्यनेकशः ४ त्वरितास्तत्र गच्छंति नानाजनपदेश्वराः ॥ कुंडिने पुं
डरीकाक्ष भोजपुत्रस्य शासनात् ५ प्रकाशं स्मकथास्तत्र भूयंते मनुजे रिताः ॥ रुक्मिणी किल नाभास्ति रुक्मिणः प्रथमस्वसा ६ भावी स्वयंवरस्तत्र तस्याः
किल जनार्दन ॥ इत्यर्थमेते सबला गच्छंति मनुजाधिपाः ७ तस्यास्त्रैलोक्यसुंदर्यास्त्वृतीये हानियादव ॥ रुक्मभूषणभूषिण्यामविष्यति स्वयंवरः ८ राज्ञां
तत्र समेतानां हस्त्यश्वरथगामिनाम् ॥ द्रक्ष्यामश्शतशस्तत्र शिबिराणि महात्मनाम् ९ सिंहशार्दूलदत्तानां मत्तद्विरदगामिनाम् ॥ सदा युद्धप्रियाणां हि परस्पर
रममर्षिणाम् १० जयाय शीघ्रं संहिता बलौघेन समन्विताः ॥ निरुद्धाः पृथिवीपालाः किमेकांतचरा वयम् ॥ निरुत्साहा भविष्यामो गच्छामो यदुनंदनम् ॥
११ श्रुत्वैतत्केशवो वाक्यं हृदि शल्यमिवापितम् ॥ निर्जगाम यदुश्रेष्ठो यदूनां सहितो बलैः १२ यादवास्ते बलोदग्रास्सर्वे संग्रामलालसाः ॥ निर्ययुस्स्यं
दनवरैर्गर्वितास्त्रिदशा इव १३ बलाग्रेण नियुक्तेन हरिरीशानसंमतः ॥ चक्रोद्यतकरः कृष्णो गदापाणिर्व्यरोचत १४ यादवाश्चापरेतत्र वासुदेवानुयायिनः ॥
रथैरादित्यसंकाशैः किंकिणीप्रतिनादितैः १५ उग्रसेनं तु गोविंदः प्राह निश्चितदर्शनः ॥ तिष्ठत्वन्नृपशार्दूल भ्रात्रामेसाहितो न व १६ क्षत्रियाविकृतिप्रज्ञाशशा
स्त्रनिश्चितदर्शनाः ॥ पुरीं शून्यामिमां वीरजघन्येभिपतन्ति ह १७

भोजपुत्रस्य रुक्मिणः शासनात् निमंत्रणात् ॥ ५ ॥ प्रथमामुख्या ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ निरुद्धाः रुक्मिणीलिप्सयेति शेषः तत्र वयं किं भिल्लवदेकांतचराः येन निरुत्साहा
भविष्यामः अपितु अतिप्रसिद्धास्तेन सोत्साहा एव तत्र गच्छाम इति सार्द्धं श्लोकवाक्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ विकृतिप्रज्ञाः कपटबुद्धयः शास्त्रनिश्चितदर्श
नाः राजनीतिविदः जघन्ये मम पृष्ठतः शुन्ये इत्यर्थः ॥ १७ ॥

अस्माकं अस्मत्तः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ राजसीतनुं कामक्रोधप्रधानां प्रकृतिं ॥ २६ ॥ पुरातनं प्राक्सिद्धं ॥ २७ ॥ सुखलक्ष्यं साम्यं ॥ २८ ॥ सौम्येन

अस्माकं शंकितास्सर्वे जरासंधवशानुगाः ॥ मोदंते सुखिनस्तत्र देवलोके यथामराः १८ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भोजराजो महायशाः ॥ कृष्णस्नेहेन विकृतं बभाषे वचनामृतम् १९ कृष्णकृष्ण महाबाहो यदूनानां दिवर्द्धन ॥ श्रूयतां यदहं त्वद्यवक्ष्यामि रिपून्सूदन २० त्वया विहीनास्सर्वे स्मनश्च कृष्णस्सुखमासितुम् ॥ पुरेस्मिन् विषयांते वापतिहीना इव स्त्रियः २१ त्वत्सनाथा वयं तात त्वद्बाहुबलमाश्रिताः ॥ बिभीमो न नरेन्द्राणां सेंद्राणामपि मानद २२ विजयाय यदुश्रेष्ठ यत्र यत्र गमिष्यसि ॥ तत्र त्वंसहितोऽस्माभिर्गच्छेथायादवर्षभ २३ तस्य राज्ञो वचनं श्रुत्वा सस्मितं देवकीसुतः ॥ यथेष्टं भवतामद्य तथा कर्ता स्म्य संशयम् २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु वैकृष्णो जगामाशुरथेन वै ॥ भीष्मकस्य गृहं प्राप्तो लोहितायतिभास्करे २५ प्राप्ते राजसमाजे तु शिबिराकीर्णभूतले ॥ रंगं सुविपुलं दृष्ट्वा राजसीतनुमाविशत् २६ वित्रासनार्थं भूपानां प्रकाशार्थं पुरातनम् ॥ मनसा चिंतयामास वै न तेयं महाबलम् २७ ततश्चित्तितमात्रस्तु विदित्वा विनतात्मजः ॥ सुखलक्ष्यं वपुः कृत्वानिलिलये केशवांतिके २८ तस्य पक्षनिपातेन पवनोद्भ्रांतकारिणा ॥ कंपितामनुजास्सर्वे न्युजाश्च पतिताभुवि २९ गरुडाभिहतास्सर्वे प्रचेष्टं तोयथोरगाः ॥ तान्संनिपतितान् दृष्ट्वा कृष्णो गिरिरिवाच लः ३० सराज्ञः पक्षपातेन मेनेपतगसत्तमम् ॥ ददर्श गरुडं प्राप्तं दिव्यस्रगनुलेपनम् ३१ पक्षपातेन पृथिवीं चालयंतं मुहुर्मुहुः ॥ पृष्ठासक्तैः प्रहरणैर्लेलिह्यंतं मिवोरगैः ३२ वैष्णवं हस्तसंश्लेषं मान्यमानैरवाङ्मुखैः ॥ चरणाभ्यां प्रकर्षंतं पांडुरंगो गिनां वरम् ३३ हेमपत्रैरुपचितं धातुमंतं मिवाचलम् ॥ अमृतारं भर्तारं द्विजिह्वेन्द्रविनाशनम् ३४ त्रासनंदैत्यसंघानां वाहनं ध्वजलक्षणम् ॥ तं दृष्ट्वा सध्वजं प्राप्तं सचिवं सांपरायिकम् ३५ धृतिमंतं गरुत्मंतं जगाद मधुसूदनः दृष्ट्वा परमसंहृष्टः स्थितं देवमिवापरम् ३६ तुल्यसामर्थ्ययावाचा गरुत्मंतं वस्थितम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्वागतं खेचरश्रेष्ठ सुरसेनारि मर्दन ॥ विनताहृदयानंदं स्वागतं केशवप्रिय ३७ व्रजपत्ररथश्रेष्ठ कैशिकस्य निवेशनम् ॥ वयंतत्रैव गत्वाद्यप्रतीक्षामस्स्वयं वरम् ३८ राज्ञां तत्र समेतानां हस्त्यश्वरथगामिनाम् ॥ द्रक्ष्यामः शतशस्तत्र समेतानां महात्मनाम् ३९ एवमुक्त्वा महाबाहुर्वैनतेयं महाबलम् ॥ जगामाथ पुरीं कृष्णः कैशिकस्य महात्मनः ४० वैनतेयसखश्च श्रीमान्यादवैश्वमहारथैः ॥ विदर्भनगरीं प्राप्ते कृष्णे देवकिनंदने ४१

लीनेनापि यत्कृतं तदाह तस्येति न्युजाः अधोमुरवास्तथा चेष्टं तयथोरगानोत्थातुं शक्नुवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तान् राज्ञ इति संबन्धः मेने मनसा पूजितवान् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ सचिवं बुद्धिसहायं सांपरायिकं आपदिहितं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ कैशिकस्य भीष्मकपितुः ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ अष्टचत्वारिंशेऽध्याये जरासंधसुनीथयोः ॥ विदर्भस्य सभायां तु वचनं रा

हृष्टाः प्रमुदितास्सर्वे निवासा योपचक्रमुः ॥ सर्वशस्त्रायुधधरा राजानो बलशालिनः ४२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तुराजानय विशारदः ॥
कैशिकस्तत उत्थाय प्रहृष्टेनांतरात्मना ४३ अर्घ्यमाचमनं दत्त्वा सराजा कैशिकस्स्वयम् ॥ सत्कृत्य विधिवत् कृष्णं स्वपुरं संप्रवेशयत् ४४ पूर्वमेव तु
कृष्णाय कारितं दिव्यमंदिरम् ॥ विवेश सबलः श्रीमान् कैलासं शं करोयथा ॥ खाद्यपानादिरत्नैर्घैरर्चितो वासवानुजः ४५ सुखेन उषितः कृष्णस्तस्य राज्ञो नि
वेशने ॥ पूजितो बहुमानेन स्नेहपूर्णचेतसा ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि रुक्मिणीस्वयं वरे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ते कृष्णमागतं दृष्ट्वा वै न ते यस्य सहाच्युतम् ॥ बभूवुश्चितया विष्टास्सर्वे नृपतिस्तमाः १ ते समेत्य सभां राजत्राजानो भीमविक्रमाः ॥
मंत्राय मंत्रकुशलानीति शास्त्रार्थवित्तमाः २ भीष्मकस्य सभां गत्वा रम्यां हेमपरिष्कृताम् ॥ हिंसासनेषु चित्रेषु विचित्रास्तरणेषु च ॥ निषेदुस्ते नृपवरा देवा
देवसभामिव ३ तेषां मध्ये महाबाहुर्जरासंधो महाबलः ॥ बभाषे समहाते जा देवान् देवेश्वरो यथा ४ जरासंध उवाच ॥ श्रूयतां भो नृपश्रेष्ठा भीष्मक
श्च महामतिः ॥ कथ्यमानं मया बुद्ध्या वचनं वदतां वराः ५ यो सौ कृष्ण इति ख्यातो वसुदेवसुतो बली ॥ वै न ते यस्य सहा येन संप्राप्तः कुंडिनं त्विह ६ कन्याहेतो
र्महातेजायादवैरभिसंवृतः ॥ अवश्यं कुरुते यत्नं कन्यावाप्तिर्यथा भवेत् ७ यदत्र कारणं कार्यं सुनयोपेतमृद्वितम् ॥ कुरुध्वं नृपशार्दूला विनिश्चित्य बलाबलम् ८
पदातिनौ महावीर्यौ वसुदेवसुतावुभौ ॥ वै न ते यं विना तस्मिन् गोमंते पर्वतोत्तमे ॥ कृतवंतौ महाघोरं भवद्भिर्विदितं हितम् ९ वृष्णिभिर्यादवैश्वैव भोजांधक
महारथैः ॥ समेत्य युद्धयमानस्य कीदृशो विग्रहो भवेत् १० कन्यार्थं यततानेन गरुडस्थेन विष्णुना ॥ कः स्थास्यति रणे तस्मिन्नापिशक्रस्सुरैस्सह ११ यदा
चास्मै नापि सुता कदाचित् संप्रदीयते ॥ ततो ह्ययं बलादेनां नेतुं शकस्सुरैस्सह १२ पुरा एकार्णवे घोरे श्रूयते मेदिनी त्वियम् ॥ पातालतलं समग्रा विष्णुना प्र
भविष्णुना १३ वाराहरूपमास्थाय उद्धृता जगदादिना ॥ हिरण्याक्षश्च दैत्येन्द्रो वराहेण निपातितः १४ हिरण्यकशिपुश्चैव महाबलपराक्रमः ॥ अव
ध्यो मरुदैत्यानामृषिगंधर्वकिन्नरैः १५ यक्षराक्षसनागानां नाकाशेनावनिस्थले ॥ न चाभ्यंतररात्र्यहोर्न शुष्केणार्द्रकेण च १६

जसूच्यते ॥ १ ॥ ते कृष्णमिति वै न ते येत्यत्र तृतीया लोप आर्षः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ऋद्धितं ऋद्धिः संजायते येन तत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
यदेत्यारभ्य सुरैः सहेत्यंतो यं श्लोकः सर्वपुस्तकेषु न दृश्यते ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६

॥ १७ ॥ योदित्यागर्भसंभूतोतेनैवविष्णुनावलिर्बद्ध्वापातालसंश्रयः कृतइतिपूर्वेणसंबंधः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ पर्शुनापरशुना ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

अवध्यस्त्रिषुलोकेषुदैत्येन्द्रस्त्वपराजितः ॥ नारसिंहेनरूपेणनिहतोविष्णुनापुरा १७ वामनेनतुरूपेणकश्यपस्यात्मजोबली ॥ अदित्यागर्भसंभूतोबलिर्बद्ध्वासुरोत्तमः १८ सत्यरज्जुमयैःपाशैःकृतःपातालसंश्रयः ॥ कार्तवीर्योमहावीर्यस्सहस्रभुजविग्रहः १९ दत्तात्रेयप्रसादेनमतोराज्यमदेनच ॥ जामदग्न्योमहातेजारेणुकागर्भसंभवः २० त्रेताद्वापारयोस्संधौरामश्शस्त्रभृतांवरः ॥ पर्शुनावज्रकल्पेनसप्तद्विपेश्वरोनृपः ॥ विष्णुनानिहतोभूयश्छद्मरूपेण हैहयः २१ इक्ष्वाकुकुलसंभूतोरामोदाशरथिःपुरा ॥ त्रिलोकविजयंवीरंरावणंसंन्यपातयत् २२ पुराकृतयुगेविष्णुस्संग्रामेतारकामये ॥ षोडशार्द्धभुजोभूत्वागरुडस्थोहिवीर्यवान् २३ निजघानासुरान्युद्धेवरदानेनगर्वितान् ॥ कालनेमिश्चदैतेयोदेवानांचभयप्रदः २४ सहस्रकिरणाभेनचक्रेणनिहतोयुधि ॥ महायोगबलेनाजौविश्वरूपेणविष्णुना २५ अनेनप्राप्तकालास्तेनिहताबहवोसुराः ॥ वनेवनचरादैत्यामहाबलपराक्रमाः २६ निहता बालभावेनप्रलंबारिष्टधेनुकाः ॥ शकुर्नीकेशिनंचैवयमलार्जुनकावापि २७ नागंकुवल्यापीडंचाणूरंमुष्टिकंतथा ॥ कंसंचबलिनांश्रेष्ठंसगणंदेवकीसुतः २८ निहनद्रोपवेषेणक्रीडमानोहिकेशवः ॥ एवमादीनिदिव्यानिछद्मरूपाणिचक्रिणा २९ कृतानिदिव्यरूपाणिविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ तेनाहंवःप्रवक्ष्यामिभवतांहितकाम्यया ३० तंमन्येकेशंवविष्णुंसुराद्यमसुरांतकम् ॥ नारायणंजगद्योनिंपुराणंपुरुषंध्रुवम् ३१ स्रष्टारंसर्वभूतानांव्यक्ताव्यक्तंसनातनम् ॥ अदृश्यंसर्वलोकानांसर्वलोकनमस्कृतम् ३२ अनादिमध्यनिधनंक्षरमक्षरशाश्वतम् ॥ स्वयंभुवमजंस्थाणुमजेयंसचराचरैः ३३ त्रिविक्रमंत्रिलोकेशंत्रिदशेन्द्रारिनाशनम् ॥ इतिमेनिश्चिताबुद्धिर्जातोयंमथुरामधि ३४ कुलेमहतिवैराज्ञांविपुलेचक्रवर्तिनाम् ॥ कथमन्यस्यमर्त्यस्यगरुडोवाहनंभवेत् ३५ विशेषेणतुकन्यार्थेविक्रमस्थेजनार्दने ॥ कस्स्थास्यतिपुमानद्यगरुडस्याग्रतोबली ३६ स्वयंवरकृतेनासौविष्णुस्स्वयमिहागतः ॥ विष्णोरागमनेचैवमहान्दोषः प्रकीर्तितः ३७ भवद्विरनुचिंत्येदंक्रियतांयदनंतरम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंविब्रुवमाणेतुमगधानांजनेश्वरे ३८ सुनीथोथमहाप्राज्ञोवचनंचेदमब्रवीत् ॥ सुनीथउवाच ॥ सम्यगाहमहाबाहुर्मगधाधिपतिर्नृपः ३९ समक्षंनरदेवानांयथावृत्तंमहाहवे ॥ गोमंतेरामकृष्णाभ्यांकृतंकर्मसुदुष्करम् ४० गजाश्वरथसंबाधापत्तिध्वजसमाकुला ॥ निर्दग्धामहतीसेनाचक्रलांगलवाह्निना ४१

॥ २६ ॥ शकुर्नीपूतनां ॥ २७ ॥ २८ ॥ दिव्यानिकर्माणीतिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ क्षरंदृश्यरूपंअक्षरंकूटस्थम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ एष्यतेकाम्यते महापुरुषविग्रहं युद्धम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ऊनपंचाशत्तमेथाध्यायेमागधभाषितात् ॥ दंतवक्रस्यशाल्वस्यवचनंसम्यगुच्यते ॥ १ ॥ इत्येवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वासुदेवे

तेनायंमागधश्च्रीमाननागतमचितयत् ॥ ब्रुवतेराजसेनायामनुस्मृत्यसुदारुणम् ४२ पदात्योर्युध्यतोस्तत्रबलकेशवयोर्युधि ॥ दुर्निवार्यतरोवोरोह्य
भवद्वाहिनीक्षयः ४३ विदितं वस्सुपर्णस्यस्वागतस्यनृपोत्तमाः ॥ पक्षवेगानिलोद्धूताबभ्रमुर्गगनेचराः ४४ समुद्राःक्षुभितास्सर्वेचचालाद्रिर्महीमुहुः ॥
वयंसर्वेसुसंत्रस्ताःकिमुत्पातेतिविह्वलाः ४५ यदासंनद्ययुध्येतआरूढःकेशवःखगम् ॥ कथमस्मद्विधशक्तःप्रतिस्थातुंरणाजिरे ४६ राज्ञांस्वयं वरोनाम
सुमहान्हर्षवर्धनः ॥ कृतोनरवरैराद्यैर्यशोधर्मस्यवैविधिः ४७ इदंतुकुंडिनगरमासाद्यमनुजेश्वराः ॥ पुनरेवैष्यतेक्षिप्रंमहापुरुषविग्रहम् ४८ यदिसावरये
दन्यंराज्ञांमध्येनृपात्मजा ॥ कृष्णस्यभुजयोर्वीर्यैकःपुमान्प्रसहिष्यति ४९ विज्ञापितमिदं दोषंस्वयंवरमहोत्सवम् । तदर्थमागतःकृष्णोवयंचैवनराधि
पाः ५० कृष्णस्यागमनंचैवनृपाणामतिगर्हितम् ॥ कन्याहेतोर्नरेन्द्राणांयथावदतिमागधः ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिरुक्मि
णीस्वयं वरेसुनीथवाक्येऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्तेवचनेसुनीथेनमहात्मना ॥ करुषाधिपतिर्वीरोदं
तवक्रोभ्यभाषत १ दंतवक्रउवाच ॥ यदुक्तंमागधेनात्रमुनीथेननराधिपाः । युक्तपूर्वमहंमन्येयदस्माकंवचोहितम् २ नचविद्वेषणेनाहंनचाहंकारवादि
ना ॥ नचात्मविजिगीषुत्वाहूषयामिवचोमृतम् ३ वाक्यार्णवंमहागाधंनानिशास्त्रार्थबृंहितम् ॥ कएषनिखिलंवक्तुंशक्तोवैराजसंसदि ४ किंत्वनुस्मर
णार्थंहंयद्ब्रवीमिशृणुष्वमे ॥ आगतोवासुदेवेतिकिमाश्चर्येनराधिपाः ५ यथागतावयंसर्वेकृष्णोपीहतथागतः ॥ किमत्रदोषोगौण्योवाकन्याहेतोस्स
मागताः ६ यदस्माभिस्समेत्यैकयात्कृतंगोमंतरोधनम् ॥ तत्रयुद्धकृतंदोषंकथं वैवक्तुमर्हथ ७ वनवासेस्थितौवीरौकंसव्यामोहहेतुना ॥ देवर्षिवचना
द्राजन्वृंदावनतटेस्थितौ ८ तावाहूयवधार्थेनउभौरामजनार्दनौ ॥ नागेनोद्दीपितौवीरौहत्वानागंविवेशतुः ९ ततस्स्ववीर्यमाश्रित्यनिहतोरंगसागरे ॥
गतासुरिवचासीनोमथुरेशस्सहानुगः १० किमत्रविहितोदोषोयेनास्माभिर्वयोधिकैः ॥ उपरोधपराराजन्वयंसर्वसमागताः ११ सेनालिबलमालोक्य
वित्रस्तौरामकेशवौ ॥ पुरंबलंसमुत्सृज्यगोमंतेचगतावुभौ १२ तत्रापिगतमस्माभिर्हेतुंसमरयोधिभिः ॥ अप्राप्तयौवनाभ्यांचपदातिभ्यांरणाजिरे १३

तिसंधिरार्षः ॥ ५ ॥ गौण्यःगुणः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ नागेनकुवल्यापीडेनउद्दीपितौकोपितौ विवेशतुःरंगभितिशेषः ॥ ९ ॥ गतासुरिवेत्यसावधानत्वमस्योक्तम् ॥ १० ॥

येनकंसंनिघ्नतावयोधिकैरस्माभिःसहवैरंकृतंतस्यउपरोधपरायदिवयंतदाकिमत्रदोषोविहितःनकोपीत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

रथादिवलेन उपेतैस्माभिः सह तेन विग्रहो युद्धं न कृतं अथोपरोधश्च कृतस्तत्र दंडो दहनमेव युक्तमित्याशयः ॥ १४ ॥ नचाप्ययमधर्म इत्याह ॥ दावाग्नीति तपस्विनो दावाग्निमर
णं श्रेय इति एतौ च दुर्विनीततपस्विनौ अत एतयोर्मुख्यो दुर्विनीततरः स एतेन मरणेन विनीतः सुशिक्षितः स्यादिति मन्याम इति योजना अथ युद्धकरणं श्रेयो विमुखस्य दूषणमिति
तृतीयाह्वार्थः सार्द्धं श्लोकवाक्यं ॥ १५ ॥ एवं स्वस्यानघराधित्वमुक्त्वा संप्रति विरोधे हेतुं तन्माह यत्र यत्रेत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥ पूर्ववैरं स्मृत्वा युद्धं दास्यतीत्यपि नेत्याशयेना

रथाश्च नरनागेन नास्माभिर्विग्रहः कृतः ॥ कृत्वोपरोधं शैलस्य क्षत्रधर्मेण दीपितः १४ दावाग्निमुखमाविश्य दुर्विनीततपस्विनौ ॥ विनीत इति मन्यामस्सर्वे
क्षत्रियपुंगवाः ॥ प्रतियुद्धे कृते त्वेवं दूषयाम जनार्दनम् १५ यत्र यत्र प्रयास्यामो वयं तत्र भवेत्कलिः ॥ प्रीत्यर्थं प्रयतिष्यामो कृष्णेन सह भूमिपाः १६ इदं कुं
डिपुरं कृष्णो नागतः कलिहेतुना ॥ कन्यानिमिक्ता गमने कस्य युद्धं प्रयच्छति १७ मर्त्येस्मिन् पुरुषेन्द्रो सौ न कश्चित्प्राकृतो नरः ॥ देवलोकेषु देवेषु प्रवरः पुरुषो
त्तमः १८ देवानामपि कर्ता सौ लोकानां च विशेषतः ॥ न चैव बालिशा बुद्धिर्न चेष्ट्यानापि मत्सरः १९ नस्तब्धो न कृशो नार्तः प्रणतार्तिहरस्सदा ॥ एष विष्णुः
प्रभुर्देवो देवानामपि देवतम् २० आगतो गरुडेनेह छद्मप्राकाशहेतुना ॥ नानास्रसहितो याति कृष्णशत्रुविनाराने २१ इमां यात्रां विजानीध्वं प्रीत्य
र्थं ह्यागतो हरिः ॥ सहितो यादवैर्द्रैश्च भोजवृष्ण्यंधकैरिह २२ अर्घ्यमाचमनं दत्त्वा आतिथ्यं च नराधिपाः ॥ करिष्याम वयं सर्वे केशवाय महात्मने २३ एवं स
ंधानतः कृत्वा कृष्णेन सहिता वयम् ॥ वसामो विगतो द्वे गानिर्भया विगतज्वराः २४ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दंतवक्त्रस्य धीमतः ॥ शाल्वः प्रवदतां श्रेष्ठस्तानुवाच न
राधिपान् २५ शाल्व उवाच ॥ किं भयेनास्य नस्सर्वे न्यस्तशस्त्रा भवामहे ॥ संधानकरणाद्धेतोः कृष्णस्य भयं कं पिताः २६ परस्तवेन किं कार्यं विनिंद्य बलमा
त्मनः ॥ नैष धर्मो न रेंद्राणां क्षात्रधर्मे चातिष्ठतां २७ महत्सुराजवंशेषु संभूताः कुलवर्द्धनाः ॥ तेषां का पुरुषा बुद्धिः कथं भवितुमर्हति २८ अहं जानामि वै कृष्ण
मादिदेवं सनातनम् ॥ प्रभुं सर्वा मरेंद्राणां नारायणपरायणम् २९ वैकुण्ठमजयं लोके चराचरगुरुं हरिम् ॥ संभूतं देवकी गर्भे विष्णुं लोकनमस्कृतम् ३० कं
सराजवधार्थाय भारावतरणाय च ॥ अस्माकं च विनाशाय लोकसंरक्षणाय च ३१ अंशावतरणे कृत्स्नं जाने विष्णोर्विचेष्टितम् ॥ संग्राममतुलं कृत्वा विष्णु
ना सह भूमिपाः ३२ चक्रानलविनिर्दग्धा यास्यामो यमसादनम् ॥ तत्त्वं जानामि राजेंद्राः कालेनायुः क्षयो भवेत् ३३

ह मर्त्य इति ॥ मर्त्ये मनुष्यलोके ॥ १८ ॥ ईर्ष्या अक्षमा मत्सरः परोत्कर्षा सहनम् ॥ १९ ॥ २० ॥ छद्मप्राकाशहेतुना स्वयं वरागमनव्याजेन स्वरूपं प्रकाशनीयमिति हेतोः २१ ॥
यादवैन्द्राणां मुख्यैर्भोजादिभिः ॥ २२ ॥ २३ ॥ संधानतः साम्ना विगत उद्वेगो येषां ते विगतो द्वे गाः ॥ २४ ॥ २५ ॥ किमिति अस्य अस्मात् नोस्माकं भये सति किं न्यस्तशस्त्राः न भवा
महे अपितु भवामहे एव भीतेन शस्त्रत्यागपूर्वकं संधानमवश्यं कर्तव्यं न तु वयं भीताः स्म इत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ यमसादनं मृत्योर्मृत्युं विष्णुमित्यर्थः ३३

३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ चेष्टानिकर्माणि ॥ ३७ ॥ यस्ययं तस्यतम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कस्यचित्कस्माच्चित् ॥ ४१ ॥ हियतेकन्येतिशेषः यद्वाऽयमेवहियतेकालेनेति

नाकालेप्रियतेकश्चित्प्राप्तेकालेनजीवति ॥ एवंविनिश्चयंकृत्वानकुर्यात्कस्यचिद्भयम् ३४ सएवभगवान्विष्णुरालोकयतपसःक्षयम् ॥ निहंतादितिजेंद्राणांय
थाकालेनयोगवित् ३५ बलिवैरोचनिचैवबद्धावध्यंमहाबलम् ॥ कृतवान्देवदेवेशःपातालतलवासिनम् ३६ एवमादीनिवैविष्णोश्चेष्टानिचनराधिपाः ॥ त
स्मादयुक्तंभवतांविग्रहार्थंविचारणम् ३७ नचसंग्रामहेतोर्हि कृष्णस्यागमनंत्विह ॥ यस्यवाकस्यवाकन्यावरयिष्यतितस्यसा ॥ किमत्रविग्रहोराज्ञांप्रीतिर्भ
वतिवैधुवम् ३८ वैशंपायनउवाच ॥ एवंकथयमानानांनृपाणांबुद्धिशालिनाम् ॥ नकिंचिदब्रवीद्रजाभीष्मकःपुत्रकारणात् ३९ महावीर्यमदोत्सिकंभार्गवा
स्त्राभिरक्षितम् ॥ रणप्रचंडातिरथंविचिंत्यमनसासुतम् ४० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ कृष्णंनसहतेनित्यंपुत्रोमेबलदर्पितः ॥ नित्याभिमानीचरणेनबिभेति
चकस्यचित् ४१ कृष्णस्यभुजवीर्येणहियतेनात्रसंशयः ॥ भविष्यतिततयुद्धंमहापुरुषविग्रहम् ४२ द्वेषीचैवाभिमानीचकुतोजीवतिमेसुतः ॥ जीवितंनात्रप
श्यामिममपुत्रस्यकेशवात् ४३ कन्याहेतोस्सुतंज्येष्ठंपितृणांनंदिवर्द्धनम् ॥ कारयिष्येकथंयुद्धंपुत्रेणसहकेशवम् ४४ नचनारायणंदेवंवरमिच्छतिरुक्मवान् ॥
मूढभावोमदोन्मत्तःसंग्रामेष्वनिवर्तकः ॥ नियतंभस्मसाद्यातितूलराशिर्यथानलात् ४५ करवीरेश्वरशूरशृगालश्चित्रयोधिना ॥ क्षणेनभस्मसानीतःकेशवे
नबलीयसा ४६ वृंदावनेवसत्श्रीमान्केशवोबलिनांवरः ॥ उद्धृत्यैकैनहस्तेनसप्ताहंधृतवान्गिरिम् ४७ दुष्करंकर्मसंस्मृत्यमनस्सीदतिमेभृशम् ४८ न
गेंद्रेसहसागम्यदैवतैस्सहवृत्रहा ॥ अभिषिच्यब्रवीत्कृष्णमुपेंद्रेतिशचीपतिः ४९ यथावैदमितोनागःकालियोयमुनाहदे ॥ विषाग्निज्वालितोघोरःका
लांतकसमप्रभः ५० केशीचापिमहावीर्योदानवोहयविग्रहः ॥ निहतोवासुदेवेनदेवैरपिदुरासदः ५१ सांदीपनिसुतश्चैवचिरनष्टोहिसागरे ॥ दैत्यंपंचज
नंहत्वाआनीतोयममंदिरात् ५२ गोमंतेसुमहद्युद्धंबहुभिर्वेष्टितावुभौ ॥ कृत्वावित्रासजननंनागाश्वरथसंक्षयम् ५३ गजेनगजवृंदानिरथेनरथयोधिनः ॥
सादिनश्चाश्वयोधेननरेणचपदातिनः ॥ जघ्नतुस्तौमहावीर्यौवसुदेवसुतावुभौ ५४ नदेवासुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ॥ ननागानचदैत्येंद्रानपिशाचानगु
ह्यकाः ५५ कृतवंतस्तथाघोरंगजाश्वरथसंक्षयम् ॥ तमनुस्मृत्यसंग्रामंभृशंसीदतिमेमनः ५६ नमयाश्रुतपूर्वोवाट्टपूर्वःकुतोपिवा ॥ तादृशोभुविमर्त्यो
न्योवासुदेवात्सुरोत्तमात् ५७ सम्यगाहमहाबाहुर्दैतवक्रोमहीपतिः ॥ सांत्वयित्वामहावीर्येसंविधास्यामयत्क्षमम् ५८

शेषः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ज्येष्ठंसुतंकेशवेनसहकेशवंचपुत्रेणसहकथंयुद्धंकारयिष्येइतियोज्यं ॥ ४४ ॥ रुक्मवान्रुक्मी ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ महावीर्यश्रीकृष्णम् ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ नरेन्द्रोभीष्मकः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ३२ ॥ ६३ ॥ सेनानृपमंडली ॥ ६४ ॥ व्यतिक्रमं राज्ञोऽनादृत्य संकरं ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ दूताः इंद्रस्येति शेषः लेखं राजेन्द्रत्वे स
र्वैः कृष्णोऽभिषिच्यतामित्येवं रूपं उद्धृत्य क्रथकैशिकौ समर्पितवन्त इति शेषः ॥ ६७ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ७ ॥ अथ पञ्चाशत्त

वैशंपायन उवाच ॥ इति संचिंत्य मनसा बलाबलविनिश्चयम् ॥ गमनाय मतिं चक्रे प्रसादयितुमच्युतम् ५९ चिंतयानो नरेन्द्रस्तु बहुभिर्नयशालिभिः ॥ सू
तमागधबन्दिभ्यो बोधितस्तुतिमंगलैः ६० प्रभातायां रजन्यां तु कृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ उपविष्टानृपास्सर्वे स्वेषु विश्रामवेश्मसु ६१ ये विमृष्टास्तुराजानो
विदर्भायां नराधिपैः ॥ तैरागम्यस्वभूपुरहोगत्वा निवेदितम् ६२ श्रुत्वा कृष्णाभिषेकं तु केचिद्धृष्टानराधिपाः ॥ केचिद्दीनतराभीता उदासीनास्तथापरे
६३ त्रिधा प्रभिन्ना सासेनानरनागाश्चमालिनी ॥ महार्णव इव क्षुब्धा अभिषेकेण चालिता ६४ नृपाणां भेदमालोक्य भीष्मको राजसत्तमः ॥ व्यतिक्रमम
चिंतयं चक्रे नृपतिना स्वयम् ६५ विचिंत्य मनसाराजादृत्य मानेन चेतसा ॥ जगाम नरदेवानां समाजे प्रतिबोधितम् ६६ एतस्मिन्नंतरे दूताः संप्राप्ताः क्रथकैशि
कौ ॥ लेखमुद्धृत्य शिरसा विविशुस्ते नृपार्णवम् ६७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि रुक्मिणीस्वयंवर एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
४९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ हत्वा कंसं महावीर्ये देवैरपि दुरासदम् ॥ नाभिषिक्तः स्वयं राज्ये नोपविष्टो नृपासने १ कन्यार्थे चागतः कृष्णस्तत्रा
पिनकृतो तिथिः ॥ अमानमतुलं प्राप्य क्षांतवान् केन हेतुना २ विनतायास्सुतश्चैव महाबलपराक्रमः ॥ स चापि क्षमया युक्तः कारणं किमपेक्षितः ॥ एतदा
ख्याहि भगवन्परं कौतूहलं हि मे ३ वैशंपायन उवाच ॥ विदर्भनगरीं प्राप्ते वै न ते ये सहाच्युते ॥ मनसा चिंतयामास वासुदेवाय कैशिकः ४ दृष्ट्वा श्र्वर्यं हिनः सर्वा
त्राजन्यान् प्रवदाम्यहम् । वसुदेवसुते दृष्टे ध्रुवं पापक्षयो भवेत् ५ विशुद्धभावः कृष्णस्य आवयो दृष्टतत्त्वतः ॥ अतः पात्रतरः को न्यस्त्रिषु लोकेषु विद्यते ६ कृष्णा
त्कमलपत्राक्षा देवदेवा जनार्दनात् ॥ तस्यावां किं प्रदास्याव आतिथ्यकरणे नृप ७ पात्रमासाद्य वैराजन्यथा धर्मो न लुप्यते ॥ एवमन्योन्यसंचिंत्य भ्रातरौ क्र
थकैशिकौ ८ स्वराज्यं दातुकामौ तु जग्मतुः केशवांतिकम् ॥ देवमासाद्य तौ वीरौ विदर्भनगराधिपौ ९ ऊचतुस्तौ महाभागौ प्रणम्य शिरसा हरिम् ॥ अद्या
वांसफलं जन्म अद्यावांसफलं यशः ॥ अद्यावां पितरस्तु मादेवे चावां गृहागते १०

मेतुकृष्णेनाश्वासनं कृतं ॥ नृपाणां समवेतानां कुंडिने भीष्मसंसदि ॥ १ ॥ हत्वोति ॥ १ ॥ अतिथिर्न कृतः आतिथ्येन नार्चितः अमानं अपमानम् ॥ २ ॥ कारणं निमित्तं अपेक्षितः
आश्रितः ॥ ३ ॥ क्षमामूलं क्रथकैशिकयोः कृपेत्याह विदर्भेति ॥ ४ ॥ दृष्टोति आश्चर्यं कृष्णाभिषेकं नोस्माकं पापक्षय इति ॥ ५ ॥ सर्वान् विशुद्धभाव आविशोदिति चात्त्यादृत्य
योज्यं क्रथकैशिकयोः दृष्टतत्त्वतः दृष्टतत्त्वात् कृष्णस्य तत्त्वमावाभ्यां दृष्टमस्तीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ आवां आवयोः ॥ १० ॥

सुहितासुपुष्टातवत्वदीयैवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ अभिषिक्तंअभिषेकस्तद्वान्ददामिदद्वः ॥ १२ ॥ आवयोःआवाभ्यांजरासंधोपिनान्यथाकर्तुंशक्नोतीतिविपरिणामेनयोज्यम् ॥ १३ ॥
 १४ ॥ अनध्यास्यंअध्यासितुंयोग्यंनास्ति ॥ १५ ॥ १६ ॥ आस्यतिआसिष्यतिउपवेक्षतीतियावत् ॥ १७ ॥ १८ ॥ कारितंविभक्तिलोपआर्षः ॥ १९ ॥ नकेवलंराजत्वमपिकितुरा
 जेंद्रत्वंआसनसंकटंउपवेशनेसंशयःअराजाकथमुच्चतममासनमारोक्ष्यतीत्येवंरूपः ॥ २० ॥ एषांजरासंधादीनांविचेष्टयाविचालय ॥ २१ अधिवास्यपूर्वागेनसंस्कारेणसंयोज्यदेव

चामरंव्यजनंछत्रंध्वजंसिंहासनंबलम् ॥ स्फीतकोशापुरीचेयमावाभ्यांसुहितातव ११ उपेंद्रस्त्वंमहाबाहोदेवेंद्रेणाभिषिक्तवान् ॥ आवामिहहिराज्येत्वा
 मभिषिक्तंददामिते १२ आवयोर्यत्कृतंकार्यंबहुभिःपार्थिवैरपि ॥ नशक्यतेऽन्यथाकर्तुंजरासंधेनवास्वयम् १३ शत्रुस्तेमागवोराजाजरासंधोमहाद्यु
 तिः ॥ कथांतेब्रुवतेनित्यंनृपाणामभयप्रदः १४ सिंहासनमनध्यास्यंपुरंचास्यनविद्यते ॥ कथंराजसमाजेस्मिन्नास्यतेदेवकीसुतः १५ कृष्णोपिसुम
 हावीर्योह्यभिमानीमहाद्युतिः ॥ नचागमिष्यतेवास्मिन्कन्यार्थेचस्वयंवरे १६ पार्थिवेषूपविष्टेषुस्वेषुसिंहासनेषुवै ॥ कथमास्यतिनीचेषुआसनेषुमहा
 द्युतिः १७ इतिसंचिंत्यमानस्तुश्रुत्वासौभीष्मकोनृपः ॥ आवयोःसहसंमंत्र्यविग्रहोपशमार्थिना १८ तवविश्रामहेतोर्हिकारितेदंगृहोत्तमम् ॥ देवानामा
 दिदेवोसिसर्वलोकनमस्कृतः १९ मानुष्येमर्त्यलोकेस्मिन्नाजेंद्रत्वंसमाचर ॥ समाजमनुजेंद्राणांमाभूदासनसंकटम् २० विदर्भनगरेचैषांराजेंद्रत्वंवि
 चेष्टय ॥ आस्यतामासनेशुभ्रेश्वःप्रभातेमहाद्युते २१ अधिवास्याद्यचात्मानंविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ यथागमिष्यंतिनृपाःकरिष्येदेवशासनात् २२
 एवमुक्त्वासुरश्रेष्ठंप्रणिपत्यकृतांजली ॥ प्रेषयामासतुर्वारिरौंगमध्येनृपैर्भृते २३ एवंदूतस्यवचनंयथोक्तंवज्रपाणिना ॥ लिखित्वासुमहातेजाःकैशिकः
 प्राहशासनम् २४ कैशिकउवाच ॥ विदितंवोनृपाःसर्वेवैनतेयसहाच्युतः ॥ आगतोतिथिरूपेणविदर्भनगरींहरिः २५ प्राप्तमालोक्यपात्रोयमितिसं
 चिंत्यभूपतिः ॥ प्रददौवासुदेवायस्वंराज्यंधर्महेतुना २६ इदमासनमास्स्वेतिभ्रात्रामेचोदितेततः ॥ वागुक्ताचाशरीरेणकेनापिव्योमचारिणा २७
 देवदूतउवाच ॥ नयुक्तमासनंदातुंत्वयासीनंनराधिप ॥ इदमस्यासनंदिव्यंसर्वरत्नविभूषितम् २८ जांबूनदमयंशुभ्रंरचितंविश्वकर्मणा ॥ प्रेषितंदेवरा
 जेनसिंहलक्षणलक्षितम् २९

शासनात्पूर्वाध्यायांतेउक्तात्इंद्राज्ञापनात्आगमिष्यंतिअभिषेकार्थमितिशेषः ॥ २२ ॥ प्रेषयामासतुःदेवशासनमितिविपरिणामेनानुपंगः ॥ २३ ॥ देवदूतस्यवचनंस्वयंपत्रोले
 खित्वालेख द्वारैवआहतथाशासनमपिदेवेंद्राज्ञापत्रमपिप्राह ॥ २४ ॥ तदनुसारीस्वकृतंतावदाह विदितमिति ॥ २५ ॥ भूपतिःक्रथः ॥ २६ ॥ २७ ॥ देवदूतस्यवाक्यमा
 हदेवदूतउवाचेत्यादिना ॥ २८ ॥ २९ ॥

अभिषिंचंतुपट्टाभिषेकेणयोजयंतु ॥ ३० ॥ अस्यइंद्रस्य ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ दिव्याभरणा दिव्ययोनयो दिव्यासनाः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ येसमागतास्तैर्भवद्भिःशक्रस्यदूतेरितंदुनिर्वा
र्यतरमित्यन्वयः ३६ अभिषिंचंतंअभिषिच्यमानंकृष्णयुष्माभिर्दर्शनेयुष्मत्कर्तृकेर्दर्शनेयुक्तंप्रेक्षतमंमन्यामहेइतिशेषः ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वेतिप्राग्व्याख्यातं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

अत्रोपविष्टदेवेशंचराचरनमस्कृतम् ॥ अभिषिंचंतुराजेन्द्रं बहुभिः पार्थिवैस्सह ३० आगताः कुंडिनगरेकन्याहेतोर्नराधिपाः ॥ नागमिष्यतियः कश्चित्सो
ऽस्यवध्योभविष्यति ३१ इमेचैवाष्टकलशानिधीनामंशसंभवाः ॥ अक्षयाराजराजस्यधनेशस्यमहात्मनः ३२ दिव्याः कांचनरत्नाढ्यादिव्याभर
णयोनयः ॥ राजेन्द्रस्याभिषेकार्थमागच्छंतिनृपैर्वृताः ३३ एषशक्रस्यसंदेशः कथितोवोनराधिपाः ॥ लेखेनाहूयतान्सर्वानभिषिंचंतुकेशवम् ३४
कैशिकउवाच ॥ इतिसंचोद्यस्वस्थोसौदेवदूतोगतोदिवम् ॥ दत्त्वासनंचकृष्णायबालार्कसदृशप्रभम् ३५ तेनाहंनोदयिष्यामिभवाद्विर्येसमागताः ॥ दुर्निवा
र्यतरंघोरंशक्रस्यस्वयमीरितम् ३६ युष्माभिर्दर्शनेयुक्तमद्भुतंभुविदुर्लभम् ॥ कलशैरभिषिंचंतंस्वयमेवनभस्तलात् ३७ दृष्ट्वाश्वर्यंहीनस्सर्वाध्रुवंपा
पक्षयोभवेत् ॥ स्नापनार्थंचकृष्णायदेवदेवायविष्णवे ३८ आगच्छध्वंनृपश्रेष्ठानभयंकर्तुमर्हथ ॥ आवयोःकृतसंधानोयुष्मदर्थेजनार्दनः ३९ सर्वेषां
मनुजेंद्राणामभयंकुरुतेहरिः ॥ विशुद्धभावःकृष्णस्तुआवयोर्दृष्टतत्त्वतः ४० मागधस्यविशेषेणनवरंहृदिदृश्यते ॥ यदत्रकारणंकार्येतद्भवद्भिर्विचिंत्यता
म् ४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसंचिंतयामासुर्नृपाश्शापभयार्दिताः ॥ भूयश्शुश्रुवुराजेन्द्राःकेशवायमहात्मने ४२ मेवगंभीरनादेनस्वरेणापूरय
न्नभः ॥ वागुवाचाशरीरेणदेवराजस्यशासनात् ४३ ॥ चित्रांगदउवाच ॥ त्रैलोक्याधिपतिशक्रःप्रजापालनहेतुना ॥ आज्ञापयतियुष्माकंनृपाणांहित
काम्यया ४४ नयुक्तंवसतान्योन्यंकृष्णेनसहवैरिणा ॥ वसध्वंप्रीतिमुत्पाद्यस्वराष्ट्रेषुनृपोत्तमाः ४५ प्रणतार्तिहरःकृष्णःप्रतिसेनांतकोनलः ॥ अनेनस
हसंप्रीत्यामोदध्वंविगतज्वराः ४६ मानुषाणानृपादेवानृपाणांदेवतास्सुराः ॥ सुराणांदेवताशक्रश्शक्रस्यापिजनार्दनः ४७ एषविष्णुःप्रभुर्देवोदे
वानामपिदैवतम् ॥ जातोयंमानुषेलोकेनररूपेणकेशवः ४८ अजेयस्सर्वलोकेषुदेवदानवमानवैः ॥ कार्तिकेयसहायस्यअपिशूलभृतस्स्वयम् ४९
तस्मैदेवाधिदेवायकेशवायमहात्मने ॥ अभिषेक्तुंसुरैस्सार्द्धंकिमिच्छेयमतःपरम् ५० नचाधिकारोदेवानांराजेन्द्रस्याभिषेचने ॥ तनाहंनाभिषिंचामिसर्व
लोकनमस्कृतम् ॥ नृपाणामधिकारोयंराजेन्द्रस्यनिवेशने ५१ गत्वायूयंविदर्भायांक्रथकैशिकयोःसह ॥ संचिंत्यविधिदृष्टेनकुरुध्वंनृपसत्तमाः ५२

॥ ४१ ॥ शुश्रुवुःअत्रविसर्गलोपआर्षः ॥ ४२ ॥ अशरीरेणअदृश्येनप्रयुक्ता ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ वैरिणाकृष्णेनसहयत्नवसततत्त्वोऽन्योन्यंनयुक्तमितियोजना ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कार्तिकेयेत्यत्रतृतीयालोपआर्षःस्वयंजेतुंनशक्तइतिशेषः ॥ ४९ ॥ अभिषेक्तुंइच्छेयमित्यपकृष्ययोज्यम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

वसूनामयंवासवोदेवानादूतोस्मीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तिष्ठंतु चत्वारः कृष्णद्वेषिण इत्याशयः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ दह्यमानेन पुत्रदोषादित्याशयः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ स्नानहेतोः पट्टाभिषेकार्थम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ पंचयोनिसमुत्थानि मूलत्वक्पत्रपुष्पफलानियोनयः कारणानितेभ्यः समुत्थानि पंच मंदारपारिजातकसंतानकल्पवृक्षह

प्रतिसंधानकालोयमितिसंचित्यवासवः ॥ बोधनार्थं विसृष्टो हं युष्माकं मनुजेश्वराः ५३ विदर्भनगरे कृष्णश्रावितो स्याधिवासनम् ॥ राजेंद्रत्वाभिषेकार्थं राजानौ क्रथकैशिकौ ॥ ताभ्यां सह नृपश्रेष्ठाः कृत्वा सुमहदुत्सवम् ५४ अभिषेके गच्छत्यप्रतिगृह्यास्यदक्षिणाम् ॥ आगमिष्य यत्तं दृष्टाः पुनरेव स्वयं वरम् ५५ जरासंधः सुनीथश्च रुक्मी चैव महारथः ॥ शाल्वः सौभपतिश्चैव चत्वारो राजसत्तमाः ॥ रंगस्याशून्यहेतोर्हितिष्ठंतु इह पार्थिवाः ५६ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाज्ञां सुरेशस्य श्रुत्वा चित्रांगदेरिताम् ॥ गमनाय मतिं चक्रुः सर्वे एव नृपोत्तमाः ५७ अनुज्ञातान रेंद्रे गजरासंघेन वीमता ॥ भीष्मकं पुरतः कृत्वा प्रयाताः स्वबलैर्वृताः ५८ भीष्मकश्च महाबाहुस्स्वबलेन समन्वितः ॥ जगाम पार्थिवैस्सा द्वे दह्यमानेन चेतसा ५९ यत्र कृष्णो महाबाहुः कैशिकस्य निवेशने दूरादेव प्रकाशं तीपताकाध्वजमालिनी ६० शुभादेव समारम्या स्नानहेतो र्निहागता ॥ दिव्यरत्नप्रभाकीर्णा दिव्यध्वजसमाकुला ६१ दिव्यांबरपताकाढ्या दिव्याभरणभूषिता ॥ दिव्यस्रग्दामकलिला दिव्यगंधाधिवासिता ६२ विमानयानैश्श्रीमद्भिस्समंतात्परिवारिता ॥ दिव्याप्सरोगणाश्चैव विद्याधरगणास्तथा ६३ गंधर्वा मुनयश्चैव किंनराश्च समंततः ॥ उपगायंति देवेशं मंत्रांतरमाश्रिताः ६४ स्तुवंति मुनयश्चैव सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ देवदुंदुभयश्चैव स्वयमेवानंदं दिवि ६५ पंचयोनिसमुत्थानि गंधचूर्णान्यनेकशः ॥ समंतात्पात्यमानानि चाकाशस्यैर्दिवौकसैः ६६ स्वयमागत्य देवेंद्रो देवैस्सह शचीपतिः ॥ विमानवरमारुह्य सप्रकाशस्त्रिस्थितो वरे ६७ अष्टौ ये लोकपालास्ते स्वासु दिक्षु समास्थिताः ॥ उपगायंति नृपं स्तुवंति च समंततः ६८ श्रुत्वा सुतुमुलं नादं सर्वे एव नराधिपाः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनाविविशुस्ते सभां शुभाम् ६९ कैशिकश्च महाबाहुरुपगम्य नराधिपान् ॥ प्रवेशयामास बलीप्रतिपूज्य यथाविधि ७० निवेदिते सुरश्रेष्ठे पार्थिवानां समागमे ॥ निर्जगाम हरिश्श्रीमान्सर्वमंगलपूजितः ७१ ततो वरस्थास्ते दिव्याः कलशाश्चैलकंठिनः ॥ सहकारसमायुक्ता ववर्षुर्जलदा इव ७२ दिव्यकांचनरत्नौ वैर्दिव्यपुष्पसमन्वितैः ॥ गंधचूर्णविमिश्रैश्च राजेंद्रस्याभिषेचने ७३ यथोक्तविधिपूर्वेण अभिषिच्य जनार्दनम् ॥ दर्शयित्वान रेंद्राणां दिव्यैराभरणैश्शुभैः ७४

रिचंदनाख्यादेवतरव एव योनयस्तेभ्यः समुत्थानि ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ सुरश्रेष्ठे कृष्णे ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ दर्शयित्वा दर्शनीयं कृत्वा लंकृत्येत्यर्थः ॥ ७४ ॥

राज्ञागतान्सत्कृत्यमानयित्वातेषामाज्ञांगृहीत्वेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ देवसभेसिंहासनेउपविष्टः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अविज्ञाताः ज्ञान
हीनाः ॥ ८३ ॥ उपरुद्धानां अपराधवतां भवंतं उद्दिश्य ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥
एकपंचाशत्तमेयकृष्णभीष्मकयोर्ह ॥ उक्तिप्रत्युक्तः प्रोक्ता क्रयकैशिकसत्क्रिया ॥ १ ॥ पुत्रोमेइति ॥ १ ॥ मममतिस्तुस्वयं वरेदानमतीव बाल्यं एकाएकं दृणीतेति युक्तमि

दिव्यांबरविचित्रैश्च दिव्यमाल्यानुलेपनैः ॥ सत्कृत्यविधिवद्राज्ञ उपविष्टो जनार्दनः ७५ शुभे देवसभेरस्येस्नानहेतोरिहागते ॥ उपास्यमानो यदुभिर्विदुर्भै
श्वनराधिपैः ७६ वैनतेयश्च बलवान्कामरूपी नराकृतिः ॥ दक्षिणं पार्श्वमाश्रित्य आसनस्थो महाबलः ७७ क्रयकैशिकौ च वीरौ वामपार्श्वे तथासने ॥ उप
विष्टौ महात्मानौ देवस्यानुमते नृपौ ७८ तथैव वामपार्श्वे तु वृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सात्यकिप्रमुखा वीरा उपविष्टा महाबलाः ७९ भारकरप्रतिमे दिव्ये दिव्या
स्तरणविस्तृते ॥ सुखोपविष्टं श्रीमंतं देवैरिव शचीपतिम् ८० सचिवैश्चावितास्सर्वे प्रविष्टास्तेनराधिपाः ॥ यथार्हेण च संपूज्य राजानस्सर्व एव ते ८१ सु
खोपविष्टास्तेस्वेषु आसनेषु नराधिपाः ॥ कैशिकस्तु महाप्राज्ञस्सर्वशास्त्रार्थवित्तमः ८२ पूजयित्वा यथान्यायमुवाच वदतां वरः ॥ कैशिक उवाच ॥ अविज्ञाता
नृपास्सर्वे मानुषोयमिति प्रभो ८३ भवंतमुपरुद्धानां देवत्वं क्षंतुमर्हसि ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ न मे वैरो प्रवसति एकाहमपि कैशिक ८४ विशेषेण न रेंद्राणां क्षत्र
धर्मे वतिष्ठताम् ॥ यो द्वयमिति धर्मेण अधर्मे तु पराङ्मुखः ८५ तेषां किं हेतुना कोपः कर्तव्यस्त्ववनीश्वराः ॥ यद्गतं तदतिक्रान्तं ये मृतास्ते दिवंगताः ८६ एष
धर्मो नृलोकेस्मिन् जायते च म्रियंति च ॥ तस्मादशोच्यं भवतां मृतार्थे च नराधिपाः ॥ क्षंतव्यं रोचते स्माकं वीतवैरा भवंतु ते ८७ वैशंपायन उवाच ॥ ॥
एवमुक्त्वा न रेंद्रांस्तानाश्वास्य मधुमूदनः ॥ कैशिकस्य मुखं वीक्ष्य विरराम महाद्युतिः ८८ एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मको नयकोविदः ॥ पूजयित्वा यथान्या
यमुवाच वदतां वरः ८९ इति श्रीमहाभारते खिलेषु ह० विष्णुपर्वणि रुक्मिणीस्वयं वरे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ भीष्मक उवाच ॥ पुत्रो मे बालभावे
न भगिनीं दातुमिच्छति ॥ स्वयं वरे न रेंद्राणां न चाहं दातुमुत्सहे १ अतीव बालभावत्वाद् दातुमिच्छेन्मतिर्मम ॥ एकाह्ये कं समा लोक्य वरयिष्यति मे मतिः २
अतः प्रसादयिष्येत्वां पुत्रदुर्नयहेतुना ॥ प्रसादं कुरु देवेश क्षंतुमर्हसि मे प्रभो ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ बालभावेन पुत्रेण चालितं नृपमंडलम् ॥ यदा भवति वै प्रौढः
कीदृशो विनयो भवेत् ४ सूर्ये दुसदृशा लोकांस्तपसोपार्जिताश्रियः ॥ लोकेस्मिन्नरदेवानां महाकुलसमुद्भवान् ५

त्यर्थः ॥ २ ॥ अथापि मम तं न प्राप्तिद्वयती

त्याशयेनाह अत इति ॥ ३ ॥ चालितं चालितवान्कर्तरिकः अविनय इति च्छेदः ॥ ४ ॥ यो विततं वदेत्स स्वान् लोकान् दंडवाहिना यमयातनाग्निना निर्दहेदिति द्वयोः संबंधः कीदृशा
नृलोकान्सूयं दुवत्प्रकाशमानान् महाकुलोत्पन्नत्वेन विश्वजिदादिकृतुमवान् यतो दहेदतस्तेषां लोकानां मध्येस्मिन्नेकस्मिन्पिलोकेन तिष्ठति सर्वेषां दग्धत्वादित्यर्थः ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ आस्तांतावत्पुत्रवार्ता त्वमपिमिथ्यैवब्रवीषीत्याह तादृशमिति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नकृतातिथ्यमितिसमस्तंपदं अ
तिथ्यहीनंतवाल्यंविदित्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ हेनराधिपराजेंद्राणांपार्थिवोप्यहंहियाभिभूतोस्मि तत्रहेतुर्विदर्भेति यद्यत्रविश्रामोनकृतः स्यात्तदानर्चानिमित्तोममाभिभवोनजातःस्या

एकस्यापिनृपस्याग्रेमोहाद्योवितथंवदेत् ॥ नसतिष्ठतिलोकेस्मिन्निर्दहेदंडवाह्निना ६ एषधर्मो नरेन्द्राणामितितेविदितंप्रभो ॥ लोकधर्मपुरस्कृत्यपुरागी
तंस्वयंभुवा ७ कथंतवसुतस्तेषामग्रतोमनुजेश्वर ॥ वक्तुमर्हतिराजेंद्रवितथंराजसंसदि ८ तादृशंरंगमतुलंकारयंस्तनयस्तव ॥ कथंत्वयाह्यविज्ञातइति
मेसंशयोमहान् ९ आगतानानरेन्द्राणामनलार्केदुवर्चसाम् ॥ यथार्हेणतुसंपूज्यआतिथ्यंकृतवानसि १० रथाश्चनरनागानांविमर्दमतुलंतथा ॥ कथंन
ज्ञातवान्राजंस्तवपुत्रस्यचेष्टितम् ११ विषादोनभवेदत्रचतुरंगबलागमे ॥ कथंनज्ञायतेराजन्नितिमेबुद्धिसंशयः १२ ममागमनमेवेहप्रायेणनहितंतव ॥
अतो नकृतमातिथ्यमपात्रायनरेश्वर १३ पात्रेभ्योदीयतांकन्यांमामपास्यनरेश्वर ॥ ममागमनदोषेणकथंकन्यांनदास्यसे १४ कन्याविघ्नंचकुर्वाणोनरके
परिपच्यते ॥ इतिधर्मविदैर्गीतंमन्वादिभिर्नरोत्तमैः १५ अतोर्थेनप्रविष्टोहंरंगमध्येविशांपते ॥ विदित्वानकृतातिथ्यंनरदेवतवाल्यम् १६ हियाभिभूतो
राजेंद्रपार्थिवोहंनराधिप ॥ विदर्भनगरेराजन्बलविश्रामहेतुना १७ अवाभ्यांकृतमातिथ्यंकैशिकस्तुप्रियातिथिः ॥ उषितौचयथास्वर्गेपुरागरुडकेशवौ
१८ वैशंपायनउवाच ॥ एवमेवंब्रुवाणंतंकृष्णंवाग्वज्रचोदितम् ॥ *लक्षणवाचांबुनासिच्यशमितोग्निरिवज्वलन् १९ भीष्मकउवाच ॥ प्रसीददेवलो
केशपाहिमांलोकशासन ॥ अज्ञानतमसाविष्टंज्ञानचक्षुष्प्रदोभव २० मानुष्येमांसचक्षुष्वादसम्यग्विदितावयम् ॥ नप्रसिद्ध्यंतिकर्माणिक्रियतामविचार
णात् २१ भवंतंशरणंप्राप्यदेवानामपिदैवतम् ॥ सम्यग्भवतुमेदृष्टिःसंपश्यंतुचमेक्रियाः २२ अनिष्पन्नामपिक्रियांनयोपेतांविचक्षणाः ॥ फलदांहिप्र
कुर्वेतिमहासेनापतिर्यथा २३ भवंतंशरणंप्राप्यनातिबाधंतिमेभयम् ॥ यन्मयाचितितंकार्यंतद्ब्रवाञ्छ्रोतुमर्हसि २४ नदातुमिच्छेत्कन्यांवैपार्थिवेभ्य
स्स्वयंवरे ॥ प्रसादंकुरुदेवेशनकोपंकर्तुमर्हसि २५ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ वचनेनकिमुक्तेनत्वयाराजन्महामते ॥ स्वकन्यांदास्यसेनेतिकोत्रनेतातवा
नघ २६

दितिभावः ॥ १७ ॥ एवमप्यावाभ्यांकृष्णगरुडाभ्यांकृतंपूर्णआतिथ्यंलब्धमेवेतिशेषःतत्रहेतुमाह कैशिकस्त्विति ॥ १८ ॥ वाग्वज्रंचोदितंयेनतंकृष्णंआसिच्यसएवशमितःशांतिंनी
तः ॥ १९ ॥ २० ॥ असम्यग्विदिताः विपरीतज्ञानाः क्रियतांकुर्वताम् ॥ २१ ॥ संपश्यंतुसंपन्नाःसंतु ॥ २२ ॥ २३ ॥ बाधतिबाधतेमेमां ॥ २४ ॥ स्वयंवरणंयत्रक्रियायांतथा
स्वयंवरं मेकन्यांदातुंनइच्छेत्पुत्रइतिशेषः स्वयंवरेहिसतित्वामेवसावृणुयादित्यभिप्रेत्यत्वयागतेपुत्रोमेस्वयंवरंनइच्छेदित्यर्थः ॥ २५ ॥ नेतानियंता ॥ २६ ॥

मेमया मादेहि अन्यस्मै ददस्वमह्यं इत्युभयमापि नाख्येयम् संबंधे स्वयं भाविनिक्षमैवास्माकं कारणं प्रधानमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एतदेवाह मेरुकूट इत्यादिना कृतं स्वीकृतम् निःसृष्टा आ
ज्ञप्ता श्रीपतिना विष्णुना ॥ २८ ॥ प्रत्यवेक्ष्य अनुकंप्य वासवं इंद्रं ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ एकाय एकस्मै ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अस्मद्विधे अ

मादेहीति न चाख्येयं ददस्वेति न मेव चः ॥ रुक्मिण्यादिव्यमूर्तित्वं संबंधे कारणं मम २७ मेरुकूटे पुरा देवैः कृतं मंशावतारणम् ॥ तदानि सृष्टा सा पूर्वं गच्छ
त्वं पतिना सह २८ मानुष्ये कुंडिनगरे भीष्मकस्यांगनोदरे ॥ जायस्व विपुलश्रोणिप्रत्यवेक्ष्य च वासवम् २९ तेनाहं वः प्रवक्ष्यामि राजन्न कृतकं वचः ॥
श्रुत्वा स्वयं विनिश्चित्य यद्युक्तं तत्करिष्यति ३० रुक्मिणीनाम ते कन्यानसाप्राकृतमानुषी ॥ श्रीरेषा ब्रह्मवाक्येन जाता केनापि हेतुना ३१ न च सामनुजं
द्राणां स्वयं वरविधि क्षमा ॥ एकात्वेकाय दातव्या इति धर्मो व्यवस्थितः ३२ न च तां शक्यसे राजलक्ष्मीं दातुं स्वयं वरे ॥ सदृशं वरमा लो क्य दातुमर्हसि ध
र्मतः ३३ अतोर्थेन ते योयं विघ्नकारणहेतुना ॥ आगतः कुंडिनगरे देवराजेन चोदितः ३४ अहं चैवागतो राज्ञां द्रष्टुकामो महोत्सवम् ॥ तां च कन्यां वरारो
हां पद्मेन रहितां श्रियम् ३५ क्षंतव्यमिति यत्प्रोक्तं त्वयाराजन्ममाग्रतः ॥ युक्तिपूर्वमहं मन्ये कलुषाय न पार्थिव ३६ पूर्वमेव भयाख्यातं येनास्मि विषयेतव ॥
आगतस्सौम्यरूपेण ते नैव क्षांतवान्निभो ३७ क्षांतेषु गुणबाहुल्यं दोषापहरणं क्षमा ॥ कथमस्मद्विधेराजन्कलुषो वसते हृदि ३८ कुलजे सत्त्वसंपन्ने धर्मज्ञे सत्य
वादिनि ॥ भवादृशे कथं राजन्कलुषो भुविवर्तते ३९ क्षांतो यमिति मंतव्यं मम सेनासहागतम् ॥ न चाहं सेनया सार्द्धयास्यामि रिपुवाहिनीम् ४० अक्षांत
श्चारिसेनायां यास्यामि द्विजवाहने ॥ स्थितस्सोमार्कसंकाशान्यायुधानिकैरैवृतः ४१ मान्योस्माकं त्वयाराजन् वयसा च पितासमः ॥ पालयस्व पुरीं सम्यक्
क्षत्रेषु पितृवद्वस ४२ कलुषो नाम राजेन्द्र वसेत्का पुरुषेषु वै ॥ शूरेषु शुद्धभावेषु कलुषो वसते कथम् ४३ जानीध्वमेषामेवृत्तिः पुत्रेषु पितृवद्वयम् ॥ इमावपि च
राजानौ विदर्भनगराधिपौ ४४ आतिथ्यकरणेऽस्माकं स्वराज्यं दत्तवानुभौ ॥ तेन दानफलेनास्य दशपूर्वा दिवं गताः ४५ भविष्याश्चैव राजानः पुत्रपौत्रादशा व
राः ॥ ते पितत्रैव यास्यंति देवलोकं नराधिपाः ४६ अनयोस्सुचिरं कालं भुक्त्वा राज्यमकंठकम् ॥ यदाभिलाषं मोक्षस्य यास्येते निर्वृतिं सुखम् ४७ नरेन्द्रा
श्च महाभागा ये भिषेचितुमागताः ॥ कालेन तेपियास्यंति देवलोकं त्रिविष्टपम् ४८ स्वस्तिवोस्तु गमिष्यामि वै न तेय सहायवान् ॥ नगरीं मथुरां रम्यां भोजरा
जेन पालिताम् ४९

स्मद्विधस्य हृदि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अस्माकं पिता मान्यः वयसा च त्वया समः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ एषानिष्कलषामेवृत्तिरिति जानीध्वम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

वैदर्भाभ्यांक्रथकैशिकाभ्यांसह सभात्सभास्थानात् ॥५०॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तातुराजानंभीष्मकंयदुनंदनः ॥ राज्ञश्चैवमुपामंत्र्यवैदर्भाभ्यांविशेषतः ॥ सभान्निष्क्रम्यदेवेशोजगामरथमंतिकम् ५०
ततःप्रहृष्टोराजर्षिर्भीष्मकःकिलकेशवम् ॥ तेसर्वेचमहीपालाविषण्णवदनाभवन् ५१ आद्यंस्वायंभुवंरूपंसुरासुरनमस्कृतम् ॥ सहस्रपात्सहस्राक्षंसह
स्रभुजविग्रहम् ५२ सहस्रशिरसंदेवंसहस्रमुकुटोज्ज्वलम् ॥ दिव्यमाल्यांबरधरंदिव्यगंधानुलेपनम् ५३ दिव्याभरणसंयुक्तंदिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥
कृष्णंरक्तारविंदाक्षंचंद्रसूर्याग्निलोचनम् ५४ दृष्ट्वासराजाराजेंद्रंप्रणिपत्यकृतांजलिः ॥ वाङ्मनःकायसंयुक्तंस्तोतुमारब्धवांस्तदा ५५ भीष्मकउवाच ॥
देवदेवनमस्तुभ्यमनादिनिधनायवै ॥ शाश्वतायादिदेवायनारायणपरायण ५६ स्वयंभुवेचविश्वायस्थाणवेवेधसायच ॥ पद्मनाभायजटिनेदंडिने
पिंगलायच ५७ हंसप्रभायहंसायचक्ररूपायवैनमः ॥ वैकुण्ठायनमस्तस्मैअजायपरमात्मने ५८ सदसद्भावयुक्तायपुराणपुरुषायच ॥ पुरुषोत्तमाय
युक्तायनिर्गुणायनमोस्तुते ५९ वरदोभवमेनित्यंत्वद्भक्तायसुरोत्तम ॥ लोकनाथोसिनाथस्त्वंविष्णुस्त्वंविदितात्मनाम् ६० ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एवंस्तुत्वामहादेवंनृपाणामग्रतो नृपः ॥ महार्हमणिमुक्ताभिर्वज्रवैदूर्यहासिनम् ६१ शातकुंभस्यनिचयंकृष्णायप्रददौनृपः ॥ पुनश्चक्रेनमस्कारंवैनतेये
महाबले ६२ ॥ भीष्मकउवाच ॥ नमस्तस्मैखगेंद्रायनमोमारुतरंहसे ॥ कामरूपायदिव्यायकाश्यपायचवैनमः ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इतिसंक्षे
पतःस्तुत्वासत्कृत्यवरभूषणैः ॥ ततोविसर्जयामासकृष्णंकमललोचनम् ६४ अनुजग्मुर्नृपाश्चैवप्रस्थितंवासवानुजम् ॥ प्रतिगृह्यचसत्कारंनृपानामंत्र्य
वीर्यवान् ६५ जगाममथुरांकृष्णोद्योतयानोदिशोदश ॥ वैनतेयंपुरस्कृत्यसौम्यरूपंखगोत्तमम् ६६ महतारथवृंदेनपरिवार्यसमंततः ॥ भेरीपटहनादेनशं
खदुंदुभिनिस्स्रवैः ६७ बृंहितेनचनागानांहयानांहेषितेनच ॥ सिंहनादेनशूराणारथनेमिस्वनेनच ६८ तुमुलस्सुमहानासीन्महामेघरवोपमः ॥ गतेकृष्णे
महावीर्येआदायवरमासनम् ६९ सभामादायदेवाश्चप्रययुस्त्रिदशालयम् ॥ महताचतुरंगेणबलेनपरिवारिताः ७० क्रोशमात्रमुपव्रज्यअनुज्ञातेजनार्दने ॥
प्रययुस्तेनृपास्सर्वेपुनरेवस्वयंवरम् ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिकृष्णाभिषेकोनामएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ७१ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रयातेवसुदेवपुत्रेनराधिपाभूषणभूषितांगाः ॥ सभांसमाजग्मुस्तुरेंद्रकलाःप्रबोधनार्थंगमनोत्सवास्ते ॥ १ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायामेकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ द्विपंचाशत्तमेध्यायेमागधादिप्रचोदितः
शाल्वोगाद्यवनेंद्रंतंकृष्णमानापनुत्तये ॥ १ ॥ ततःसभांभीष्मकस्यसभांजग्मुर्विसर्गलोपआर्पः ॥ १ ॥

राजाभीष्मकः ॥ २ ॥ स्वयंवरकृष्णविरोधाख्योदोषोविश्वक्षयकरोभविष्यतीतिमत्वास्वयंवरार्थमाहूतान्नृपान्सांत्वयतिस्वयमितिशेषः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

सभागतान्सोमशविप्रकाशान्सुखोपविष्टात्रुचिरासनेषु ॥ समीक्ष्यराजासुनयार्थवादीजगादवाक्यंनरराजसिंहः २ स्वयंवरकृतंदोषंविदित्वावोनराधिपाः ॥ क्षंतव्योममवृद्धस्यदुर्द्धस्यफलोदयम् ३ वैशंपायनउवाच ॥ एवमाभाष्यतान्सर्वान्सत्कृत्यचयथाविधि ॥ ततोविसर्जयामासन्नृपांस्तान्मध्यदेशजान् ४ पूर्वपश्चिमजांश्चैवउत्तरापथिकानपि ॥ तेषिसर्वेमहेष्वासाःप्रहृमनसोनराः ५ यथार्हेणचसंपूज्यजग्मुस्तेनरपुंगवाः ॥ जरासंधस्सुनीथश्चदंतवक्रश्चवीर्यवान् ६ शाल्वस्सौभपतिश्चैवमहाकूर्मश्चपार्थिवः ॥ क्रथकैशिकमुख्याश्चनृपाःप्रवरवंशजाः ७ वेणुदारिश्चराजर्षिःकाश्मीराधिपतिस्तथा एतेचान्येचबहवोदक्षिणापथिकानृपाः ८ श्रोतुकामारहोवाक्यंस्थितावैभीष्मकांतिके ॥ तान्वैसमीक्ष्यराजेंद्रस्सराजाभीष्मकोबली ९ स्नेहपूर्णेनमनसा स्थितांस्तानवनीश्वरान् ॥ त्रिवर्गसहितंश्लक्ष्णंषड्गुणालंकृतंशुभम् १० उवाचनयसंपन्नंस्निग्धगंभीरयागिरा ॥ भीष्मकउवाच ॥ भवतामवनीशानांसमालोक्यनयान्वितम् ११ वचनंन्याहृतंश्रुत्वाकृतवान्कार्यमीदृशम् ॥ क्षंतव्यंभवतांसद्विर्वयंनित्यापराधिनः १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तातुराजासभीष्मकोनयकोविदः ॥ उवाचसुतमुद्दिश्यवचनंराजसंसदि १३ ॥ भीष्मकउवाच ॥ पुत्रस्यचेष्टामालोक्यत्रासाकुलितलोचनः ॥ मन्येबालानिमाँल्लोकान्सएषपुरुषःपरः १४ कीर्तिकीर्तिमतांश्रेष्ठोयशश्चयशभाग्बली ॥ स्थापिताभुविमर्त्येस्मिन्स्वबाहुबलमूर्जितम् १५ धन्याखलुमहाभागा देवकीयोषितांवर ॥ पुत्रंत्रिधृवनश्रेष्ठंकृत्वागर्भेणकेशवम् १६ कृष्णंकमलपत्राक्षंश्रीपुंजममरार्चितम् ॥ नेत्राभ्यांस्नेहपूर्णभ्यांवीक्षतेमुखपंकजम् १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंलालप्यमानंतुराजानंराजसंसदि ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचाशाल्वराजोमहाद्युतिः १८ ॥ शाल्वउवाच ॥ अलंस्वेदेनराजेंद्रसुतायारिपुमर्दिने ॥ क्षत्रियस्यरणेरान्ध्रुवंजयपराजयौ १९ नियतागतिमर्त्यानामेषधर्मस्सनातनः ॥ बलकेशवयोरन्यस्तृतीयःकःपुमानिह २० रणेयोधयितुंशक्तस्तवपुत्रमहाबलम् ॥ रथातिरथवृंदानामेकएवरणाजिरे २१ रिपून्बाधयितुंशक्तोधनुर्गृह्यमहाभुजः ॥ भार्गवास्त्रंमहारौद्रंदेवैरपिदुरासदम् ॥ २२ मृजतोबाहुवीर्येणकःपुमान्प्रसहिष्यति ॥ अयंतुपुरुषःकृष्णोह्यनादिनिधनोऽव्ययः २३ तंविजेतानृलोकेस्मिन्नापिशूलधरस्स्वयम् ॥ तवपुत्रोमहाराजसर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् २४ विदित्वादेवमीशानंनयोधयतिकेशवम् ॥ अद्यतस्यरणेजेतायवनाधिपतिर्नृप ॥ २५ ॥

॥ ११ ॥ व्याहृतंकृष्णस्तुतिरूपं कृतःकारितःकृतवान्वा ॥ १२ ॥ १३ ॥ इमानितिपुत्रंप्रदर्शयामाह एषःकृष्णः ॥ १४ ॥ यशभाग्यशोभोगी स्थापितास्थापयिष्यति १५

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ अयोशनः लोहचूर्णाहारः मुनिनागार्घ्येण ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ब्रह्मणोवचनं अन्योऽस्य मृत्युरस्तीति बलदेवं प्रत्यशरीरवाक्यम् ॥
॥ ३३ ॥ पूर्वस्मिन्काले ॥ ३४ ॥ यथा कन्यास्वपतिमपहाय जारमाश्रयते एवमहं स्वबलमनाश्रित्य परमाश्रयामीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ योगविहीनः उपायहीनः ॥ ३७

सकालयवनो नाम अवध्यः केशवस्य ह ॥ तप्त्वा सुदारुणं घोरं तपः परमदुश्चरम् २६ रुद्रमाराधयामास द्वादशाब्दानयोशनः ॥ पुत्रकामेन मुनिना तोष्य रु
द्रात्सुतो वृतः २७ माथुराणामवध्यो यं भवेदिति च शंकरात् ॥ एवमस्त्वितिरुद्रोऽपि प्रददौ मुनये सुतम् २८ एवं गार्ग्यस्य तनयश्श्रीमान् रुद्रवरोद्भवः ॥ माथु
राणामवध्यो यं माथुरायां विशेषतः २९ कृष्णोऽपि बलवानेष माथुरे जातवानयम् ॥ स जेष्यति रणे कृष्णं माथुरायां समागतः ३० मन्यध्वं यदि वा युक्तां नृपा वा
चं मे ये रिताम् ॥ तत्र दूतं विसृजध्वं यवनेन्द्रपुरं प्रति ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा सौभपतेर्वाक्यं सर्वे ते नृपसत्तमाः ॥ कुर्म इत्यब्रुवन् हृष्टा जरासंधं महाबलम् ३२
सतेषां वचनं श्रुत्वा जरासंधो महीपतिः ॥ बभूव विमनाराजं ब्रह्मणो वचनं स्मरन् ३३ ॥ जरासंध उवाच ॥ मांसमाश्रित्य पूर्वास्मिन् नृपानृपभयादिताः ॥ प्राप्नुवं
तु हं तं राज्यं सभृत्य बलवाहनम् ३४ इहाहं चोद्यते भूपैः परसंश्रयहेतुना ॥ कन्येव स्वपतिद्वेषादन्यं रतिपरायणा ३५ अहो सुबलवद्देवमशक्यं विनिवर्तितुम्
यदहं कृष्णभीतो न्यसंश्रयामि बलाधिकम् ३६ नूनं योगविहीनो हं कारयिष्ये पराश्रयम् ॥ श्रेयो हि मरणं मद्यं न चान्यं संश्रये नृपाः ३७ कृष्णो वा बलदेवो वा
यो वा सौवानराधिपाः ॥ हं तारं प्रतियोत्स्यामि यथा ब्रह्म प्रचोदितः ३८ एषामे निश्चिता बुद्धिरेतत्सत्पुरुषव्रतम् ॥ अतो न्यथानशक्तो हं कर्तुं परसमाश्रयम् ॥
३९ भवतां साधुवृत्तानामाबाधं न करोति सः ॥ तेन दूतं प्रदास्यामि नृपाणां रक्षणाय वै ४० व्योममार्गेण यातव्यं यथा कृष्णो न बाधते ॥ गच्छंतमनुचित्यै
वं प्रेषयध्वं नृपोत्तमाः ४१ अयं सौभपतिश्श्रीमाननलाकेंदुविक्रमः ॥ रथेनादित्यवर्णेन प्रयाति स्वपुरं बली ४२ यवनेन्द्रो यथाभ्येति नरेन्द्राणां समागमम् ॥
वचनं च तथा स्माभिर्दूत्येनः कृष्णविग्रहे ४३ वैशंपायन उवाच ॥ पुनरेवा ब्रवीद्राजा सौभस्यपतिमूर्जितम् ॥ गच्छ सर्वनरेन्द्राणां साहाय्यं कुरुमानद ४४ यव
नेन्द्रो यथा याति यथा कृष्णं विजेष्यति ॥ यथा वयं चतुष्यामस्तथानीति विधीयताम् ४५ एवं संदिश्य सर्वास्तान्भीष्मकं पूज्यधर्मतः ॥ प्रययौ स्वपुरं राजा स्वे
न सैन्येन संवृतः ४६ शाल्वोऽपि नृपतिश्चेष्टताभ्यां संपूज्यधर्मतः ॥ जगामाकाशमार्गेण रथेनानिलरंहसा ४७ तेऽपि सर्वे महीपाला दक्षिणापथवासिनः
अनुव्रज्य जरासंधं गतास्स्वनगरं प्रति ४८

हं ता अरमिति छेदः ब्राह्मेण अशरीरेण वचनेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दूत्ये दूतकर्मणि यथाऽस्माभिर्वचनं वक्तव्यं तथाऽयं वदत्वित्यर्थः नः अस्माकं कृष्णविग्रहे
उपस्थिते सति ॥ ४३ ॥ राजा जरासंधः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

तावुभौकथकैशिकौ दुर्नयंचपुत्रस्यानुचितयन् ॥४९॥ विदिताज्ञातवती ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायाद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५२॥
त्रिपंचाशत्तमेध्यायेशाल्वआकाशवर्त्मना ॥ अभ्ययाद्यवनाधीशपुरींविज्ञप्तिकारणात् ॥ १ ॥ १ ॥ पदःस्थानंचवृद्धिश्चत्रिवर्गोनीतिवेदिनामित्युक्तत्रिवर्गवेत्ता । षड्गुणान्संधिवि

भीष्मकस्सहपुत्रेणतावुभौचित्यदुर्नयम् ॥ स्वेष्टहेन्यवसद्दीनःकृष्णमेवानुचितयन् ४९ विदितारुक्मिणीसाध्वीस्वयंवरनिवर्तनम् ॥ कृष्णस्यागमना
द्वेतोर्नृपाणांदोषदर्शनम् ५० गत्वातुसासखीमध्येउवाचत्रीडितानना ॥ नचान्येषांनरेंद्राणांपत्नीभवितुमुत्सहे ॥ कृष्णात्कमलपत्राक्षात्सत्यमेतद्वचोम
म ५१ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिरुक्मिणीस्वयंवरोनामद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ वैशंपायनउवाच यवनानांबलोदग्रःसकालयव
नोनृपः ॥ बभूवराजाधर्मेणरक्षितापुरवासिनां १ त्रिवर्गविदितःप्राज्ञषड्गुणानुपजीवकः ॥ सप्तव्यसनसंमूढोगुणेष्वभिरतस्सदा २ श्रुतिमान्धर्मशीलश्च
सत्यवादीजितेंद्रियः ॥ सांग्रामिकविधिज्ञश्चदुर्गलाभानुसारणः ३ शूरोप्रतिबलश्चैवमंत्रिप्रवरसेवकः ॥ सुखासीनस्सभारम्यांसचिवैःपरिवारितः ४ उ
पास्यमानोयवनैरात्मविद्धिर्विपश्चितैः ॥ विविधाश्चकथादिव्याःकथ्यमानाःपरस्परम् ५ एतस्मिन्नेवकालेतुदिव्यगंधवहोनिलः ॥ प्रववौमदनाबोधंच
कारसुखशीतलः ६ किंस्विदित्येकमनसस्सभायांयेसमागताः ॥ उत्फुल्लनयनास्सर्वेराजाचैवावलोक्यसः ७ अपश्यंतरथंदिव्यमायांतंभास्करोपमम् ॥
शातकुंभमयैःशुभैरथांगैरुपशोभितम् ८ दिव्यरत्नप्रभाकीर्णंदिव्यध्वजपताकिनम् ॥ वाहितंदिव्यतुरगैर्मनोमारुतरंहसैः ९ चंद्रभास्कराबिंबानिकृत्वा
जांबूनदेनतम् ॥ रचितंवैविश्वकृतावैयाघ्रवरभूषितम् १० रिपूणांत्रासजननंमित्राणांहर्षवर्द्धनम् ॥ दक्षिणादिगुपायांतरथंपररथारुजं ११ तत्रोपविष्टं
श्रीमंतंसौभस्यपतिमूर्जितम् ॥ दृष्ट्वापरमसंहृष्टश्चाध्यंपाद्योतिचासकृत् १२ उवाचयवनेंद्रस्यमंत्रिमंत्रविदांवरः ॥ तत्रोत्थायमहाबाहुस्स्वयमेवनृपासनात्
१३ प्रत्युद्रम्यार्घ्यमादायरथावतरणेस्थितः ॥ शाल्वोपिचमहातेजादृष्ट्वाराजानमागतम् १४ मुदापरमयायुक्तंशक्रप्रतिमतेजसम् ॥ अवतीर्यसुविश्रब्ध
एकएवरथोत्तमात् १५ विवेशपरमंप्रीतोमित्रदर्शनलालसः ॥ दृष्ट्वाधर्ममुद्यतंराजाशाल्वोराजर्षिसत्तमः १६ उवाचश्लक्ष्णयावाचानार्घाहोस्मिमहाद्युते ॥
दूतोहंमनुजेंद्राणांसकाशाद्भवतोंतिकं १७ प्रेषितोबहुभिस्सार्द्धंजरासंधेनधीमता ॥ तेनमन्येमहाराजनार्घाहोस्मीतिराजसु १८ कालयवनउवाच ॥ जा
नाम्यहंमहाबाहोदौत्येनत्वामिहागतं ॥ साहित्येनरदेवानांप्रेषितोमागधेनवै १९

ग्रहयानासनद्वैधीभावाश्रयान् । सप्तव्यसनानिद्युतंमांसं सुरावेश्यात्रिवर्गेष्वन
भिज्ञतेत्युक्तानि तेषु संमूढोऽनभिज्ञः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ रंहसैर्वैगिभिः ॥ ९ ॥ वैय्याघ्रवरंव्याघ्रचर्मवरंतेनभूषितंपरिवृतम् ॥ १० ॥ दक्षिणादक्षि
णतः दिशः सकाशात्उपयांनम् ॥ ११ ॥ अर्घ्यपाद्यंचासकृत् उवाचविभक्तिलोपआर्षः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ अर्चितं अर्चनम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ यत्पश्यजरासंधस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ जगतां बाधो बाधकः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

तेन त्वामर्चयेराजन्विशेषेण महामते ॥ अर्घपाद्यादिसत्कारैरासनेन यथाविधि २० भवत्यभ्यर्चिते राज्ञां सर्वेषामर्चितं भवेत् ॥ आस्यतामासने शुभे मया
सार्द्धं जनेश्वर २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सहस्तालिंगनं कृत्वा पृष्ठाचकुशलामयम् ॥ सुखोपविष्टौ सहितौ शुभे सिंहासने स्थितौ २२ ॥ कालयवन उवाच ॥
यद्बाहुबलमाश्रित्य वयं सर्वे नराधिपाः ॥ वसामो विगतो द्विग्रादेवा इव शचीपतिम् २३ किमसाध्यं भवेदस्य येनासि प्रेषितो मयि ॥ वदसत्यं वचस्तस्य किमा
ज्ञापयति प्रभुः ॥ करिष्ये वचनं तस्य अपि कर्मसु दुष्करम् २४ ॥ शाल्व उवाच ॥ यथा वदति राजेन्द्र मगधाधिपतिस्तव ॥ तथा हं संप्रवक्ष्यामि श्रूयतां यवना
धिप २५ जरासंध उवाच ॥ जातो यं जगतां बाधो कृष्णः परमदुर्जयः ॥ विदित्वा तस्य दुर्वृत्तमहं हंतुं समुद्यतः २६ पार्थिवैर्बहुभिस्सार्द्धं समग्रबलवाहनैः ॥
उपरुध्य महासैन्यैर्गोभंतमचलोत्तमम् २७ चेदिराजस्य वचनं महार्थं श्रुतवानहम् ॥ यदा तयोर्विनाशाय हुताशनमयोजयम् २८ ज्वालाशतसहस्राब्जं गुणां
ताम्रिसमप्रभम् ॥ दृष्ट्वा रामो गिरेः कूटादाद्भुतो हेमतालधृक् २९ विनिष्पत्य महासेनां मध्ये सागरसन्निभाम् ॥ आजवानदुराधर्षो नराश्वरथदंतिनाम् ३०
सर्पतमिव सर्पेन्द्रं विकृष्या कृष्यलंगलम् ॥ नरनागाश्ववृंदानि मुशलेन व्यपोथयत् ३१ गजेन गजमारुफाल्य रथेन रथयोधिनम् ॥ हयेन च हयारोहं पदाते
न पदातिनम् ३२ समरे समहाते जानृपार्कशतसंकुले ॥ विचरन् विविधान् मार्गां निदाघे भास्करो यथा ३३ रामादनंतरं कृष्णः प्रवृत्त्यार्कसमप्रभम् ॥ चक्रं चक्र
भृतां श्रेष्ठस्सिंहः क्षुद्रमृगं यथा ३४ प्रविचाल्य महावीर्यः पादवेगेन तंगिरिम् ॥ शत्रुसैन्ये पपातो चैर्यदुर्वीरः प्रतापवान् ३५ प्रवृत्त्यन्निव शैलेंद्रस्तोयवारा
भिषेचितः ॥ घूर्णमानो विवेशोर्वीं विनिर्वाप्य हुताशनम् ३६ आदीप्य मानशिखरादवपुत्य जनार्दनः ॥ जवानवाहिर्नीराजं श्वक्रव्यग्रेण पाणिना ३७ वि
क्षिप्य विपुलं चक्रं गदापातादनंतरम् ॥ नरनागाश्ववृंदानि मुशलेन व्यचूर्णयत् ३८ क्रोधानिलसमुद्धूतचक्रलंगलवाह्निना ॥ निर्दग्धामहतीसेनां नरेन्द्राकां
भिपालिता ३९ नरनागाश्वकलिलं पतिध्वजसमाकुलम् ॥ रथानीकं पदाताभ्यां क्षणेन विदलीकृतम् ४० सेनां प्रभग्नामालोक्य वक्रानलमयार्दिताम् ॥
महतारथवृंदेन परिवार्य समंततः ४१ तत्राहं युद्धयमानस्तु भ्रातास्य बलवान्बली ॥ स्थितो ममाग्रतः शूरो गदापाणिर्हलायुधः ४२ द्वादशाक्षौ हिणीर्हत्वा
प्रभिन्न इव केसरी ॥ हलंसौ नंदमुत्सृज्य गदयामामताडयत् ४३

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ हलंसौ नंदं मुसलं च उत्सृज्य त्र्यक्त्वा गदयैव मामताडयत् अयोधयत् ॥ ४३ ॥

वैशाखेनविशाखः कार्तिकेयः तस्येदं वैशाखं शक्तिप्रहरणं तेन ॥ ४४ ॥ स्थानं मर्मस्थानमास्थाय अभिलक्ष्य वैशाखं मोक्तुं इच्छन्वीक्षते स्मेत्यध्याहृत्य योज्यम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ कुलांकुशे
न कौष्ठिव्यालीयते इति कुलं हलं तदेवांकुशः तेन निर्धूतां कपितां भ्रामितां वाकृत्वेति शेषः ॥ ४७ ॥ वाक्वाचम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ देवदेवं देवराजानं प्राप्त

वज्रपातनिभं वेगं पातयित्वा ममोपरि ॥ भूयः प्रहर्तुकामो मां वैशाखेनास्थितो महीम् ४४ वैशाखं स्थानमास्थाय गुहः कौचं यथापुरा ॥ तथामां दीर्घने
त्राभ्यामीक्षते निर्दहन्निव ४५ तादृग्रूपं समालोक्य बलदेवं रणाजिरे ॥ जीवितार्थी नृलोके स्मिन्कः पुमान्स्थातुमर्हति ४६ गृहीत्वा सगदांभीमां कालदंड
मिवोद्यताम् ॥ कुलांकुशेन निर्धूतां स्थित एवाग्रतो मम ४७ ततो जलदगंभीरस्वरेणा पूरयन्नभः ॥ वागुवाचा शरीरेण स्वयं लोकपितामहः ४८ प्रहर्तव्यो न
राजाय मवध्यो यंतवानघ ॥ कल्पितो स्य बधो न्यस्माद्विरमस्व हलायुध ४९ श्रुत्वा हं तेन वाक्येन चिताविष्टो निवर्तितः ॥ सर्वप्राणहरं वोरं ब्रह्मणा स्वयमीरित
म् ५० तेनाहं वः प्रदक्ष्यामि नृपाणां हितकाम्यया ॥ श्रुत्वा त्वमेव राजेन्द्र कर्तुमर्हसि तद्वचः ५१ तपसोऽग्रेण महता पुत्रार्थी तोष्यशंकरम् ॥ प्राप्तवान्नरदेवं त्वा
मवध्यं माथुरैर्जनैः ५२ महामुनिश्चाय सचूर्णमश्नन्नुपस्थितो द्वादशवार्षिकं व्रतम् ॥ सुरासुरैस्संस्तुतपादपंकजस्स लब्धवान्नीप्सितकामसंपदम् ५३ तपो
बलाद्भाग्यमुनेर्महात्मनो वरप्रभावाच्छकलंदुमौलिनः ॥ भवंतमासाद्य जनार्दनो हिमं विलीयते भास्कररश्मिना यथा ५४ यतः स्वराज्ञां वचनप्रचोदितो व्रज
स्वयात्रां विजयाय केशवम् ॥ प्रविश्य राष्ट्रं मथुरां च सेनयानिहत्य कृष्णं प्रथयन् स्वकं यशः ५५ माथुरो वासुदेवो यं बलदेवस्स बांधवः ॥ तौ विजेष्य
सि संग्रामे गत्वा तां मथुरां पुरीम् ५६ ॥ शाल्व उवाच ॥ इत्येवं नरपति भास्करप्रगीतं वाक्यं ते कथितमिदं हितं नृपाणाम् ॥ तत्सर्वं सहसचिवैर्विमृश्य बुद्ध्या य
द्युक्तं कुरु मनुजेन्द्र चात्मनिष्ठम् ॥ ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि शाल्ववाक्यं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवं कथयमानं तं शाल्वराजं नृपाज्ञया ॥ उवाच परमप्रीतो यवनाधिपतिर्नृपः १ ॥ कालयवन उवाच ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि सफलं जीवितं मम ॥ कृ
ष्णनिग्रहहेतोर्नियुक्तो बहुभिर्नृपैः २ दुर्जयस्त्रिपुलोकेषु सुरासुरगणैरपि ॥ तस्य निग्रहहेतोर्मामवधार्य जयाशिषम् ३ प्रहृष्टैराजसिंहैस्तैरवधार्यो जयो मम ॥
तेषां वाचां बुवर्षेण विजयो मे भविष्यति ४ करिष्ये वचनं तेषां नृपसत्तमचोदितम् ॥ पराजयोऽपि राजेन्द्र जयेन सदृशो मम ५ अद्यैव तिथिर्नक्षत्रं मुहूर्तं करणं शुभ
म् ॥ यास्यामि मथुरां राजन्विजेतुं केशवं रणे ६

वान् महामुनिरित्यग्रिमेण संबधः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ चतुष्पञ्चाशत्त
मेथ शाल्ववाक्येन तेजितः ॥ अभ्ययाद्यवनाधीशः कृष्णं जेतुमितीर्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ सिद्धादेशाय अवितथाशिषे ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ इति हारिवंशो व० णिटोकायां चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ७ ॥ पंचपंचाशत्तमेथ गरुडप्रेषणांतरं ॥ राजेंद्रस्याभि
षेकश्च वर्ण्यतेति महोत्सवः ॥ १ ॥ विदर्भनगराद्याते मथुरां प्रति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ गमिष्येति संधिरार्षः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ स्वैरिष्यौ नर्तक्यः

वैशंपायन उवाच ॥ एवमाभाष्य राजानं सौभस्य पतिमूर्जितम् ॥ सत्कृत्य च यथान्यायं महार्हमणिभूषणैः ७ ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तं सिद्धादेशाय वै नृपः ॥ पु
रोहिताय राजेंद्रप्रददौ बहुशोधनम् ८ हुत्वाभि विधिवद्वाजाकृतकौतुकमंगलः ॥ प्रस्थानं कृतवान्सम्यक् जेतुकामो जनार्दनम् ९ शाल्वोऽपि भरतश्रेष्ठकृता
र्थो हृष्टमानसः ॥ यवनेन्द्रं परिष्वज्य जगाम स्वपुरं नृपः १० इति० हरि० कालयवनवाक्यं नाम चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ विद
र्भनगराद्यातेश्च कृतुल्यपराक्रमे ॥ किमर्थं गरुडो नीतः किंच कर्म चकार सः १ न चारुरोह भगवान् वै न तेयं महाबलम् ॥ एतन्मे संशयं ब्रह्मन् ब्रूहि तत्त्वं महामुने
२ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन् सुपर्णेन कृतं कर्मातिमानुषम् ॥ विदर्भनगरीं गत्वा वै न तेयो महाद्युतिः ३ असंप्राप्ते च नगरीं मथुरां मधुसूदने ॥ मनसा चिं
तयामास वै न तेयो महाद्युतिः ४ यदुक्तं देवदेवेन नृपाणामग्रतः प्रभो ॥ यास्यामि मथुरां रम्यां भोजराजेन पालिताम् ५ इति तद्वचनस्यांते गमिष्येति विचिंतयन् ॥
कृतांजलिपुटः श्रीमान् प्रणिपत्या ब्रवीदिदम् ६ गरुड उवाच ॥ देवयास्यामि नगरीं रैवतस्य कुशस्थलीम् ॥ रैवतं च गिरिरम्यं नंदनप्रतिभं वनम् ७ रुक्मिणो द्वा
सितां रम्यां शैलो दधितटाश्रयाम् ॥ वृक्षगुल्मलताकीर्णां पुष्परेणुविभूषिताम् ८ गजेंद्रभुजगाकीर्णां ऋक्षवानरसेविताम् ॥ वराहमहिषाक्रांतां मृगयूथैरनेक
शः ९ तां समंतात्समालोक्य वासा र्थं ते क्षमाक्षमम् ॥ यदि स्याद्भवतो रम्या प्रशस्तानगरीति च ॥ कंटकोद्धरणं कृत्वा आगमिष्ये तवांतिकम् १० वैशंपायन उ
वाच ॥ एवं विज्ञाप्य देवेशं प्रणिपत्य जनार्दनम् ॥ जगाम पतंगेन्द्रोऽपि पश्चिमाभिमुखो बली ११ कृष्णोऽपि यदुमिस्सा द्वैविवेश ममथुरां पुरीम् ॥ स्वैरिष्य उ
ग्रसेनश्च नागराश्चैव सर्वशः ॥ प्रत्युद्गम्यार्चयन् कृष्णं प्रहृष्टजनसंकुलम् १२ ॥ जनमेजय उवाच ॥ श्रुत्वाभिपिक्तं राजेंद्रं बहुभिर्वसुधाधिपैः ॥ किंच कारमहावा
हुरुग्रसेनो महीपतिः १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वाभिपिक्तं राजेंद्रं बहुभिः पार्थिवोत्तमैः ॥ इंद्रेण कृतसंधानं दूतं चित्रांगदं कृतम् १४ एकैकं नृपतेर्भांगं शत
साहस्रसंमितम् ॥ राजेंद्रे त्वर्बुदं दत्तं मानवेषु च वै दश १५ ये तत्र समनुप्राप्तानरिकास्ते गृहं गताः ॥ शंखो यादवरूपेण प्रददौ हरिर्वितितम् १६ एवं निधिपति
श्रीमान् दैवतैरनुमोदितः ॥ इति श्रुत्वात्मिकजनालोकप्रावृत्तिकान्नरात् १७

॥ १२ ॥ १३ ॥ कृतसंधानं कृताभिसंधिदूतं च चित्रांगदं कृत्वेति संबन्धः ॥ १४ ॥ नृपते मांडलिकस्य शतसहस्रं लक्षं दत्तं मांडलिकेशाय अर्बुदं मनुष्यमात्रे दशसहस्रं ॥ १५ ॥ न
रिकाः न अपूर्णाः शंखो निधिः यादवरूपेण धनं ददौ ॥ १६ ॥ १७ ॥

चकारनृपइत्युत्तरेणान्वयः तोरणवंतौ उभयपार्श्वौ यस्य तत् तोरणोभयपार्श्वपार्श्वत इति प्रथमार्थे तसिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ सभासभायां ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चंदनोदकस्य सेवि
तं सेकं कारयामासेति पूर्वेण संबंधः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ पुरानंदं पुरस्यानंदं करं विधिमित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ मधुरं मधुपुरंतद्वासिनः ॥ २८ ॥ उग्रसेनेन सह इति शेषः ॥ २९ ॥

चकारमहतीं पूजादेवतायतनेष्वपि ॥ वसुदेवस्य भवने तोरणोभयपार्श्वतः १८ नटानां नृत्यगेयानिवाद्यानि च समंततः ॥ पताकाध्वजमालाढ्यां कारयामा
स वै नृपः १९ कंसराजस्य च सभां विचित्रांबरसुप्रभाम् ॥ पताकाविविधाकारादापयामास भोजराट् २० तोरणं गोपुरं चैव सुधापंकानुलेपनम् ॥ कारयामास
राजेंद्रो राजेंद्रस्यासनालयम् २१ नटानां नृत्यगेयानिवाद्यानि च समंततः ॥ पताकावनमालाढ्याः पूर्णकुंभारसमंततः २२ राजमार्गेषु राजेंद्रचंदनोदकसेवितम् ॥
वस्त्राभरणं कंराजादापयामास भूतले २३ धूपं पार्श्वोभये चैव चंदनागुरुगुगुलैः ॥ गुडं सर्जरसं चैव दह्यमानं ततस्ततः २४ वृद्धस्त्रीजनसंघैश्च गायद्भिः स्तुति
मंगलम् ॥ अर्घ्यं कृत्वा प्रतीक्षंते स्वेष्टस्थानेषु योषितः २५ एवं कृत्वा पुरानंदमुग्रसेनो नराधिपः ॥ वसुदेवगृहं गत्वा प्रियारूपाय नमो निवेद्य च २६ रामेण सह संमं
त्र्य निर्गतो रथमंतिकम् ॥ तस्मिन्नेवांतरे राजञ्छंखध्वनिरभून्महान् २७ पांचजन्यस्य निनदं श्रुत्वा मधुरवासिनः ॥ स्त्रियो वृद्धाश्च बालाश्च पूतामागधबंदि
नः २८ विनिर्ययुर्भहासेनारामं कृत्वा प्रतो नृप ॥ अर्घ्यपाद्यं पुरस्कृत्य उग्रसेनेन धर्मिता २९ दृष्टिपंथानमासाद्य उग्रसेनो महीपतिः ॥ अवतीर्य रथाच्छुभ्रात्पा
दमार्गेण चाग्रतः ३० दृष्ट्वा सीनं रथे रम्ये दिव्यरत्नविभूषितम् ॥ अंगेष्वभरणं चैव दिव्यरत्नप्रभायुतम् ३१ वनमालोरसं दिव्यंतपंतमिव भास्करम् ॥ चाम
रं व्यजनं छत्रं खगेंद्रध्वजमुच्छ्रितम् ३२ राजलक्षणसंपूर्णमासन्नार्कमिवोज्ज्वलम् ॥ श्रियाभिभूतं देवेशं दुर्निरीक्ष्य तरं हरिम् ३३ दृष्ट्वा स राजाराजेंद्रहर्षगद्गद
यागिरा ॥ बभाषे पुंडरीकाक्षं रामं बलनिषूदनम् ३४ रथेन नमयागंतुं युक्तपूर्वेति चिंत्य वै ॥ अवतीर्णो महाभाग गच्छ त्वं स्थंदनेन च ३५ विष्णुना छद्मरू
पेण गत्वे मां मथुरापुरीम् ॥ अनुप्रकाशितात्मानं देवेंद्रत्वं नृपार्णवे ३६ तमहं स्तोतुमिच्छामि सर्वभावेन केशवम् ॥ प्रत्युवाच महातेजाराजानं कृष्णपूर्वजः ३७
न युक्तं नृपते स्तोतुं ब्रजंतं देवसत्तमम् ॥ विना स्तोत्रेण संतुष्टस्तव राजन् जनार्दनः ३८ तुष्टस्य स्तुतिना किं ते दर्शनेन तव स्तुतिः ॥ राजेंद्रत्वमनुप्राप्य आगत
स्तव वेश्मनि ३९ न त्वया स्तुतवान् राजन् दिव्यैः स्तोत्रैरमानुषैः ॥ एवमाब्रुवमाणौ तौ संप्राप्तौ केशवांतिकम् ४० अर्घ्यं दत्तं भुजं दृष्ट्वा स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥
उवाच वदतां श्रेष्ठ उग्रसेनं नराधिपम् ४१

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अभिभूतं व्याप्तं ॥ ३३ ॥ बलनिषूदनं शत्रुसैन्यहंतारं ॥

३४ ॥ त्वं स्थंदनेन गच्छेत् युक्त्वावतीर्णो भवतु इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ गत्वा प्राप्य ॥ ३६ ॥ नृपार्णवे देवेंद्रत्वं दर्शितमिति शेषः तं अनुप्रकाशितात्मानं पश्चात्पदार्शितस्वरूपमहं स्तोतुमिच्छा
मीत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ हे नृपते त्वयानयुक्तं न युज्यत इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ स्तुतिना स्तुत्यादर्शनमात्रेण स्तुतिर्जातैवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ वदतां श्रेष्ठः कृष्णः ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्थानभागंश्चद्राजप्रदेयंराज्यधनांशं ॥ ४५ ॥ तथाशतसाहस्रिकःलक्षसंमितःवस्त्रादिवर्जितःकेवलकांचनमयःत्वदर्थेस्थापितोस्तोतिसं
बंधः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ देवायकांतायअनंतायशेषाय शौरिणेशूरपुत्राय सीरिणइतिपाठेहलिनेवज्रपाणिना ॥ ४९ ॥ दिव्याभरणमित्येकत्वंजात्यभिप्रायेणदीनारः

यन्मयाचाभिषिक्तस्त्वंमथुरेशोभवत्विति ॥ नयुक्तमन्यथाकर्तुंमथुराधिपतेस्वयम् ४२ अर्ध्यमाचमनीयंचपाद्यंचास्मैनिवेदितम् ॥ नदातुमर्हसेराजनेष
मेमनसःप्रियः ४३ तवाभिप्रायंविज्ञायब्रवीमिन्पतेवचः ॥ त्वमेवमाथुरोराजानान्यथाकर्तुमर्हसि ४४ स्थानभागंचनृपतेदास्यामितवदक्षिणाम् ॥ य
थानृपाणांसर्वेषांतथातेस्थापितोग्रतः ४५ शतसाहस्रिकोभागोवस्त्राभरणवर्जितः ॥ आरुहस्वरथंशुभ्रंचामीकरविभूषितम् ४६ चामरंव्यजनंछत्रंध्वजंच
मनुजेश्वर ॥ दिव्याभरणसंयुक्तंमुकुटंभास्करप्रभम् ४७ धारयस्वमहाभागपालयस्वपुरीमिमाम् ॥ पुत्रपौत्रैःप्रसुदितोमथुरांपरिपालय ४८ जित्वारिगणसंघां
श्चभोजवंशंविवर्द्धय ॥ देवदेवाद्यनंतायशौरिणेवज्रपाणिना ४९ प्रेषितंदेवराजेनदिव्याभरणमंबरम् ॥ माथुराणांचसर्वेषांभागादीनारकादश ५० सूत
मागधबंधीनामेकैकस्यसहस्रिकम् ॥ वृद्धस्त्रीजनसंघानांगणिकानांशतंशतम् ५१ नृपेणसहतिष्ठंतिविकटप्रमुखाश्चये ॥ दशसाहस्रिकोभागस्तेषांधात्राप्रकल्पि
तः ५२ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसंपूज्यराजानंमाथुराणांचमूमुखे ॥ कृत्वासुमहदानंदांमथुरांमधुमूदनः ५३ दिव्याभरणमाल्यैश्चदिव्यांबरविलेपनैः ॥
दीप्यमानस्समंताच्चदेवाइवात्रिविष्टपे ५४ भेरीपटहनादेनशंखदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ बृंहितेनचनागानांहयानांहेषितेनच ५५ सिंहनादेनशूराणांरथनेमि
स्वनेनच ॥ तुमुलस्सुमहानासीन्मेघनादइवांबरे ५६ बंदिभिस्तूयमानंचनमश्चक्रुरपिप्रजाः ॥ दत्त्वादानमनंतंचनययौविस्मयंहरिः ५७ स्वभावोन्नत
भावत्वादृष्टपूर्वात्ततोधिकम् ॥ अनहंकारभावाच्चविस्मयंनजगामह ५८ दीप्यमानंस्ववपुषाआयातंभास्करप्रभम् ॥ दृष्ट्वामथुरवासिन्योनमश्चक्रुःपदेप
दे ५९ एषनारायणश्श्रीमान्क्षीरार्णवनिकेतनः ॥ नागपर्यंकमुत्सृज्यप्राप्तोयंमथुरांपुरीम् ६० बद्धाबलिंमहावीर्यंदुर्जयंत्रिदशैरपि ॥ शक्रायप्रददौराज्यंत्रै
लोक्यंवज्रपाणये ६१ हत्वादैत्यगणान्सर्वान्कंसंचबलिनांवरम् ॥ भोजराजायमथुरांदत्त्वाकेशिनिषूदनः ६२ नाभिषिक्तस्स्वयंराज्येनचासीनोन्नृपासने
राजेंद्रत्वंचसंप्राप्यमथुरामाविशत्ततः ६३ एवमन्योन्यसंजल्पंश्रुत्वापुरनिवासिनाम् ॥ बंदिमागधमूतानामिदमूचुर्गणाधिपाः ६४ किंवाशक्यामहेव
क्तुंगुणानांतिगुणोदधे ॥ मानुषेणैकजिह्वेनप्रभावोत्साहसंभवान् ६५

स्वर्णसाहस्रमित्यभिधानोक्तेः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ धात्राइंद्रेण ॥ ५२ ॥ मथुरांप्रविवेशइतिशेषः ॥ ५३ ॥ देवाइवासनितिशेषः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पूर्वात्पूर्व
त्वात् ॥ ५८ ॥ मथुरवासिन्यः मथुरावासिन्यः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भोजराजायउग्रसेनाय ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ गुणानांप्रभावः उत्साहः संभवश्चतान् ६५

जिह्वास्थेनवागिन्द्रियेणद्विसाहस्रस्थानेष्वभिष्यक्तेनेत्यर्थः वासुकिरत्रशेषएव ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ कलशैः कर्तृभिः ॥ ६८ ॥ धन्याभूदितिशेषः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

सतत्रभोगीनागेंद्रः कदाचिदेवबुद्धिमान् ॥ द्विसाहस्रेणजिह्वेनवासुकिः कथयिष्यति ६६ कित्वद्भुतमिदंलोकेमानवेद्रेषुभूतले ॥ नभूतंनभविष्यंचशक्रादा
सनमागतम् ६७ सभावतरणंचैवकलशैरागतंस्वयम् ॥ नश्रुतंनचदृष्टंवातेनमन्यामहेद्भुतम् ६८ धन्यादेवीमहाभागादेवकीयोपितांवरा ॥ भवंतंत्रिदश
श्रेष्ठंधृत्वागर्भेणकेशवम् ६९ कृष्णंपद्मपलाशाक्षंश्रीपुंजममरार्चितम् ॥ नेत्राभ्यांसेहपूर्णाभ्यांवीक्ष्यतेमुखपंकजम् ७० इतिसंजल्यमानानांशृण्वंतौपृथ
गीरितम् ॥ उग्रसेनंपुरस्कृत्यभ्रातरौरामकेशवौ ७१ प्राकारद्वारिसंप्राप्तावर्चयामासवैतदा ॥ अर्घ्यमाचमनंदत्त्वापाद्यंपाद्येतिचाब्रवीत् ७२ उग्रसेनस्त
तोधीमान्केशवस्यरथाग्रतः ॥ प्रणम्यशिरसाकृष्णंगजमारुह्यवीर्यवान् ॥ वनवतोयधारेणववर्षकनकांबुभिः ७३ धनौवैवर्षमाणस्तुसंप्राप्तःपितृवेशमनि
मथुराधिपतिश्श्रीमानुवाचमधुसूदनम् ७४ राजेंद्रत्वमनुप्राप्ययुक्तंमेनृपवेशमनि ॥ स्थापितुंदेवराजेनदत्तंसिंहासनंप्रभो ७५ नेष्यामिमथुरेशस्यसभांभु
जबलार्जिताम् ॥ प्रसादयिष्येभगवन्नकोपंकर्तुमर्हसि ७६ देवकीवसुदेवश्चरोहिणीचविशांपते ॥ नकिंचित्कारणेशक्ताहर्षल्लमविमोहिता ७७ कंसमा
ताततोराजन्नर्चयामासकेशवम् ॥ नानादिग्देशजानीतंकंसेनोपार्जितंधनम् ७८ देशकालंसमालोक्यपादयुग्मेन्यवेदयत् ॥ उग्रसेनंसमाहूयउवाचश्रु
क्षण्यागिरा ७९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ नचाहंमथुराकांक्षीनमयावित्तकांक्षया ॥ घातितस्तवपुत्रोयंकालेननिधनंगतः ८० यजस्वविविधान्यज्ञान्दद
स्वविपुलंधनम् ॥ जयस्वरिपुसैन्यानिममबाहुबलाश्रयात् ८१ त्यजस्वमनसस्तापंकंसनाशोद्भवंभयम् ॥ नयस्ववित्तनिचयंमयादत्तंपुनस्तव ८२ इ
तिप्राश्वास्यराजानंकृष्णस्तुहलिनासह ॥ प्रविवेशततश्श्रीमान्मातापित्रोरथांतिकम् ८३ आनंदपरिपूर्णाभ्यांहृदयाभ्यामहाबलौ ॥ पितृमात्रोस्तुपा
दान्वैनमश्वक्रतुरानतौ ८४ तस्मिन्मुहूर्तेनगरीमथुरातुबभूवसा ॥ स्वर्गलोकंपरित्यज्योवतीर्णैवामरावती ८५ वसुदेवस्यभवनंसमीक्ष्यपुरवासिनः ॥
मनसाचितयामासुर्देवलोकंनभूतलम् ८६ विसृज्यमथुरेशंतुमहिषीसहितंतदा ॥ भवनंवसुदेवस्यप्रविश्यबलकेशवौ ८७ न्यस्तशस्त्राबुभौवीरौस्वगृहे
स्वैरचारिणौ ॥ ततःकृताह्निकौभूत्वासुखासीनौकथांतरे ८८

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ मथुराधिपतिः उग्रसेनः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ मथुरेशस्यतव ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ उवाचकृष्णः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८

घनाआकाशेदत्यत्रसंधिरार्षः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ विज्ञातौज्ञातवंतौ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ असौजरासंधःकालयवनोवा ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

एतस्मिन्नेवकालेतुमहोत्पातोबभूवह ॥ बभ्रमुश्वघनाकाशेचेलुश्वभुविपर्वताः ८९ समुद्राःक्षुभितास्सर्वेविभ्रांतोभोगिनांवरः ॥ कंपितायादवास्सर्वेन्युजा
श्वपतिताभुवि ९० तौतान्निपतितान्दृष्टारामकृष्णौतुनिश्वलौ ॥ महतापक्षवातेनविज्ञातौपतगोत्तमम् ९१ ददर्शसमनुप्राप्तंदिव्यस्रगनुलेपनम् ॥ प्रग
म्यशिरसाताभ्यांसौम्यरूपीकृतासनः ९२ तंदृष्टासमनुप्राप्तंसचिवंसांपरायिकम् ॥ धृतिमंतंगरुत्तमंतमुवाचबलिसूदनः ९३ स्वागतंस्वेचरश्रेष्ठसुरसेना
रिमर्दन ॥ विनताहृदयानंदस्वागतंकेशवप्रिय ९४ तमुवाचततःकृष्णःस्थितंदेवमिवापरम् ॥ तुल्यसामर्थ्ययावाचाआसनिंविनतात्मजम् ९५ ॥ श्री
कृष्णउवाच ॥ यास्यामःपतगश्रेष्ठभोजस्यांतःपुरंमहत् ॥ तत्रगत्वासुखासीनामंत्रयामोमनोनुगम् ९६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रविष्टौतौमहावीर्यौबल
देवजनार्दनौ ॥ वैनतेयतृतीयौचगुह्यमंत्रमथाब्रुवन् ९७ अवध्योसौकृतोस्माकंसुमहच्चरिपोर्बलम् ॥ वृतस्सैन्येनमहतामहाद्विभ्रानराधिपैः ९८ बहुला
निचसैन्यानिहंतुंवर्षशतैरपि ॥ नशक्ष्यामःक्षयंकर्तुंजरासंधस्यवाहिनीम् ९९ अतोर्थेवैनतेयत्वांब्रवीमिमथुरांपुरीम् ॥ नसतोरावयोश्श्रेयो नभवेदितिमे
मतिः १०० ॥ गरुडउवाच ॥ देवदेवंनमस्कृत्यगतोहंभवतोंतिकात् ॥ वासार्थमीक्षितुंभूमितवदेवकुशस्थलीम् १ गत्वाहंस्वेसमास्थायसमंतादव
लोकयताम् ॥ दृष्ट्वाहंविबुधश्रेष्ठपुरींलक्षणपूजिताम् २ सागरानूपविपुलांप्रागुदकप्लवशीतलाम् ॥ सर्वतोदधिमध्यस्थामभेदांत्रिदशैरपि १०३ स
र्वरत्नाकरवर्तीसर्वकामफलद्रुमाम् ॥ सर्वर्तुकुसुमाकीर्णीसर्वतस्सुमनोहराम् १०४ सर्वाश्रमाधिवासांचसर्वकामगुणैर्युताम् ॥ नरनारीसमाकीर्णीनित्या
मोदविवर्द्धिनीम् १०५ प्राकारपरिखोपेतांगोपुराट्टालमालिनीम् ॥ विचित्रचत्वरपथांविपुलद्वारतोरणाम् ६ यंत्रार्गलविचित्राढ्यांहेमप्राकारशोभिता
म् ॥ नरनागाश्वकलिलारथसैन्यसमाकुलाम् ७ नानादिग्देशजाकीर्णीदिव्यपुष्पफलद्रुमाम् ॥ पताकाध्वजमालाढ्यांमहाभवनशालिनीम् ८
भीषणीरिपुसंधानांमित्राणांहर्षवर्द्धनीम् ॥ मनुजेंद्राधिवासेभ्योविशिष्टांनगरोत्तमाम् ९ रैवतंचगिरिश्रेष्ठंकुरुदेवसुरालयम् ॥ नंदनप्रतिमंदिव्यंपुरद्वा
रस्यभूषणम् ११० कारयस्वाधिवासंचतत्रगत्वासुरोत्तम ॥ कुमारीणांप्रचारश्चसुरमण्योभविष्यति ११ नाम्नाद्वारवतीज्ञेयात्रिषुलोकेषुविश्रुता ॥ भ
विष्यतिपुरीरम्याशक्रस्येवामरावती १२

॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥ सुरमण्योसुतरारमणीयः ॥ १११ ॥ ११२ ॥

यदिमहोदधिर्भूमिंदास्यतितर्हिउक्तगुणापुरीस्यादितियोजना ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥ १२३ ॥
॥ १२४ ॥ १२५ ॥ इतिहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ६ ॥ षट्पंचाशत्तमेध्यायेद्वारावतिविवक्षया ॥ हेतुमद्वचआभाष्यमथुराचलनं

यदिस्यात्संवृतांभूमिंप्रदास्यतिमहोदधिः ॥ यथेष्टविविधंकर्मविश्वकर्माकरिष्यति १३ मणिमुक्ताप्रवालाभिर्वज्रवैदूर्यसप्रभैः ॥ दिव्यैरभिप्राययुतैर्दि
व्यरत्नैस्त्रिलोकजैः १४ दिव्यस्तंभशताकीर्णान्स्वर्गेदेवसभोपमान् ॥ जांबूनदमयाञ्छुभ्रान्सर्वरत्नविभूषितान् १५ दिव्यध्वजपताकाढ्यान्देवगंधर्वपा
लितान् ॥ चंद्रसूर्यप्रतीकाशान्प्रासादान्कारयप्रभो १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंकृत्वातुसंकल्पेनतेयोथकेशवम् ॥ प्रणम्यशिरसाताभ्यांनिषसादकृता
सनः १७ कृष्णोपिरामसहितोविचित्रहितमीरितम् ॥ प्रकाशंकर्तुकामौतौविसृज्यविनतात्मजम् १८ सत्कृत्यविधिवद्राजन्महार्हवरभूषणैः ॥ मोदेतेसु
खिनौतत्रसुरलोकेयथामरौ १९ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाभोजराजोमहायशः ॥ कृष्णंस्नेहेनविस्रब्धं बभाषेवचनामृतम् २० कृष्णकृष्णमहाबाहोयदूनांनंदि
वर्द्धन ॥ श्रूयतांवचनंत्वाद्यवक्ष्यामिरिपुसूदन १२१ त्वयाविहीनास्सर्वेस्मनशकास्सुखमासितुम् ॥ पुरेस्मिन्विषयांतेवापतिहीनाइवस्त्रियः २२ त्व
त्सनाथावयंतातत्त्वद्बाहुबलमाश्रिताः ॥ बिभीमोनरेन्द्राणांसेन्द्राणामपिमानद २३ विजयाययदुःप्रेष्ठयत्रयत्रगमिष्यसि ॥ तत्रत्वंसहितोस्माभिर्गच्छेथा
यादवर्षभ २४ तस्यराज्ञोवचश्रुत्वासस्मितंदेवकीसुतः ॥ यथेष्टंभवतामद्यतथाकर्तारुम्यसंशयम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्व
णिमंत्रोदाहरणेरुक्मिणीस्वयंवरेराजेंद्राभिषेचनसमाप्तिर्नामपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यसभ्यांस्तान्यदुसंस
दि ॥ बभाषेपुंडरीकाक्षोहेतुमद्राक्यमुत्तमम् १ यादवानामियंभूमिर्मथुराराष्ट्रमालिनी ॥ वयंचैवेहसंभूताव्रजेचपरिवर्द्धिताः २ तदिदानींगतंदुःखंशत्रव
श्चपराजिताः ॥ नृपेषुजनितंवैरंजरासंधेनविग्रहः ३ वाहनानिचनरुसंतिपादातंचाप्यनंतकम् ॥ रत्नानिचविचित्राणिमित्राणिचबहूनिच ४ इयंचमा
थुरीभूमिरल्पागम्यापरस्यतु ॥ वृद्धिश्चैवपरास्माकंबलतोमित्रतस्तथा ५ कुमारकोट्यायाश्चमाःपदातीनांगणाश्चये ॥ एषामपीहवसतांसंमर्दमुपलक्ष
ये ६ अत्रनोरोचतेमह्यंनिवासोयदुपुंगवाः ॥ पुरींनिवेशयिष्यामिममतत्क्षंतुमर्हथ ७ एतद्यदनुरूपंवोममाभिप्रायजंवचः ॥ भवायभवतांकालेयदुक्तंय
दुसंसदि ८ तमूचुर्यादवास्सर्वेहृष्टेनमनसातदा ॥ साध्यतांयदभिप्रेतंजनस्यास्यभवायवै ९ ततस्संमंत्रयामासुर्दृष्ट्वायामंत्रमुत्तमम् ॥ अवध्योसौकृतो
स्माकंसुमहच्चरिपोर्वलम् १०

हरेः ॥१॥ कस्यचिदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ राजाजरासंधः सकालयवनः कालयवनेन सहितः ॥ १२ ॥ इदं अवध्योसावित्यादिपूर्वोक्तं अपयानं प्रतिपेदिरे शरणीचक्रुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
सूतैः प्लुतैः आज्ञामात्रादुत्पतद्भिः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वास्तुस्थानम् ॥ २४ ॥ सिकतायुक्ताताम्रमृत्तिकायस्मिन् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

कृतसैन्यक्षयश्चापिमहानिहनराधिपैः ॥ बहुलानि च सैन्यानि हंतुं वर्षशतैरपि ॥ न शक्यामो ह्यतस्तेषामपयाने भवन्मतिम् ११ तस्मिंश्चैवांतरे राजास
कालयवनस्तदा ॥ सैन्येन तद्विधेनैव मथुरामभ्युपागमत् १२ ततो जरासंधबलं दुर्निवार्यमभूत्तदा ॥ ते कालयवनं चैव श्रुत्वेदं प्रतिपेदिरे १३ केशवः पुनरेवा
हयादवान्सत्यसंगर ॥ अद्यैव दिवसः पुण्यो निर्यामस्स्वबलानुगाः १४ ततो निश्चक्रुः सर्वे यादवाः कृष्णशासनात् ॥ ओषा इव समुद्रस्य बलौघप्रति
नादिताः १५ संगृह्यते कलत्राणि वसुदेवपुरोगमाः ॥ सुसन्नद्वैर्गजैर्मत्तैरथैरश्वैश्च दंशितैः १६ आहत्य दुंदुभीन् सर्वे स्वजनज्ञातिबांधवाः ॥ निर्ययुर्यादवास्स
र्वे मथुरामपहाय वै १७ स्यंदनैः कांचनापीडैर्मत्तैश्च वरवारणैः ॥ सूतैः प्लुतैश्च तुरगैः कशापार्ष्णिप्रणोदितैः १८ स्वानि स्वानि बलाग्राणि शोभयंतः प्रक
र्षिणः ॥ प्रत्यङ्मुखा ययुर्हृष्टा वृष्णयो भरतर्षभ १९ ततो मुख्यतमास्सर्वे यादवारणकोविदाः ॥ अनीका ग्राणिकर्षतो वासुदेवपुरोगमाः २० ते स्मनाना
लताचित्रं नालिकरवनायुतम् ॥ कीर्णनागबलैः कांतं केतकीखंडमंडितम् २१ तालपुन्नागबकुलद्राक्षावनधनं क्वचित् ॥ अनूपं सिंधुराजस्य प्रपेतुर्यदुपुं
गवाः २२ ते तत्र रमणीयेषु विषयेषु सुखप्रियाः ॥ मुमुदुर्यादवास्सर्वे देवास्स्वर्गगता इव २३ पुरवास्तु विचिन्वन्तः सः कृष्णस्तु परवीरहा ॥ ददर्श विपुलं दे
शं सागरेणोपशोभितम् २४ वाहनानां हितं चैव सिकताताम्रमृत्तिकम् ॥ पुरलक्षणसंपन्नं कृतास्पदमिव श्रिया २५ सागरानिलसंवीतं सागरांबुनिषेवित
म् ॥ विषयं सिंधुराजस्य शोभितं पुरलक्षणैः २६ तत्रैव तको नाम पर्वतो नातिदूरतः ॥ मंदरोदारशिखरस्सर्वतो भिविराजते २७ तत्रैकलव्यसंवासो द्रोणेना
ध्युषितश्चिरम् ॥ प्रभूतपुरुषोपेतस्सर्वरत्नसमाकुलः २८ विहारभूमिस्तत्रैव तस्य राजस्सुनिर्मिता ॥ नाम्ना द्वारवती नाम स्वायताष्टापदोपमा २९ के
शवेन मतिस्तत्र पुर्यर्थे विनिवेशिता ॥ निवेशं तत्र सैन्यानां रोचयंति स्म यादवाः ३० ते रक्तसूर्यदिवसे तत्र यादवपुंगवाः ॥ सेनापालांश्च संचक्रुस्संकंधावार
निवेशनम् ३१ ध्रुवाय तत्र न्यवसत् केशवस्सहयादवैः ॥ देशे पुरनिवेशाय स यदुप्रवरो विभुः ३२ तस्यास्तु विधिवन्नाम वास्तूनि च गदाग्रजः ॥ निर्ममे पुरुष
श्रेष्ठो मनसा यादवोत्तमः ३३ एवं द्वारवतीं चैव पुरीं प्राप्य स बांधवाः ॥ सुखिनो न्यवसन् राजन्स्वर्गे देवगणा इव ३४

अष्टापदोपमा शारिकाफलतुल्या दीर्घचतुरस्रद्वयसंबंधवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ मतिः इच्छा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ वास्तूनि गृहाणि निर्ममे विभक्तवान् मनसा संकल्पमात्रेण ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ सप्तपंचाशत्तमेऽस्मिन्मुचुकुंददशाहरिः ॥ यवनं घातयामास मानयन् शांकरं वरं ॥ १ ॥ भगवन्निति ॥ १ ॥ परित्यज्य गत इत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ दारान्विद्यमानानपि न विंदति नाभ्यगच्छत् ॥ ७ ॥ राजनिराजसभायां ॥ ८ ॥ अलिप्सन् अनि

कृष्णोपिकालयवनं ज्ञात्वा केशिनिषूदनः ॥ जरासंधमयाच्चैव पुरींदारवतीं ययौ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वावती प्रयाणं नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण महात्मनः ॥ चरितं वासुदेवस्य यदुश्रेष्ठस्य धीमतः १ किमर्थं च परित्यज्य मथुरां मधुसूदनः ॥ मध्यदेशस्य ककुदंधाम लक्ष्म्याश्च केवलम् २ शृंगं पृथिव्यास्स्वालक्ष्यं प्रभूतधनधान्यवत् ॥ आर्याढ्यजलभूयिष्ठमधिष्ठानवरोत्तमम् ३ अयुद्धेनैव दाशार्हस्य क्वान्द्विजसत्तम ॥ सकालयवनश्चापि कृष्णे किंप्रत्यपद्यत ४ द्वारकां च समासाद्य वारिदुर्गां जनार्दनः ॥ किंच कारमहाबाहुर्महायोगी महातपाः ५ किं वीर्यं कालयवनः केन जातश्च वीर्यवान् ॥ यमसह्यं समालक्ष्य व्यपथा तो जनार्दनः ६ वैशंपायन उवाच ॥ वृष्णीनामंधकानां च गुरुर्गार्ग्यो महामनाः ॥ ब्रह्मचारी पुराभूत्वा न स्मदारा न संविंदति ७ तथा हि वर्तमानं तमूर्ध्वरेतसमव्ययम् ॥ श्यालोभिः शस्तवान् गार्ग्यमपुमानिति राजनि ८ सोमिः शस्तस्तदाराजन्नगरे त्वजितं जये ॥ अलिप्संस्तुस्त्रियं चैव तपस्तेपे सुदारुणम् ९ ततो द्वादशवर्षाणि सोयश्चूर्णमभक्षयत् ॥ आराधयन् महादेवमर्चित्यं शूलपाणिनम् १० रुद्रस्तस्मै वरं प्रादात्समर्थं युधिनिग्रहे ॥ वृष्णीनामंधकानां च सर्वतेजोमयं सुतम् ११ ततश्शुश्रावतं राजायवनाधिपतिर्वरम् ॥ पुत्रप्रसवजं देवादपुत्रः पुत्रकामिता १२ स नृपस्तमुपानाय्य सांत्वयित्वा द्विजोत्तमम् ॥ तं वोषमध्ये यवनो गोपस्त्रीषु समासृजत् १३ गोपाली त्वप्सरास्तत्र गोपस्त्रीविषधारिणी ॥ धारयामास गार्ग्यस्य गर्भं दुर्द्धरमच्युतम् १४ मानुष्यां गार्ग्यभार्यायां नियोगाच्छूलपाणिनः ॥ सकालयवनो नाम जज्ञेशूरो महाबलः १५ अपुत्रस्याथ राज्ञस्तु वृद्धे तः पुरेशिशुः ॥ तस्मिन्नुपरते राजन्सकालयवनो नृपः १६ युद्धाभिकामो नृपतिः पर्यपृच्छ द्विजोत्तमान् ॥ वृष्ण्यंधककुलं तस्य नारदेन निवेदितम् १७ ज्ञात्वा तु वरदानं तन्नारदान्मधुसूदनः ॥ उपप्रेक्ष्य ततेजस्वी वृद्धं तं यवनेषु तम् १८ समृद्धो हियदारा जायवनानां महाबलः ॥ ततएवं नृपाम्लेच्छासंश्रित्यानुययुस्तदा १९ शकास्तुषारादरदाः पारदाश्शृंगलाः खसाः ॥ पल्लवाश्शतशश्चान्येऽप्लेच्छाहैमवतास्तथा २०

च्छन्नकोपेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ पुत्रस्य कामिता कामयिता ॥ १२ ॥ तं गार्ग्यं उपानाय्य स्वगृहमाणा य ॥ १३ ॥ १४ ॥ मानुष्यां मानुषी रूपायामप्सरसि भार्यायां भार्या वदन्तमानायाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

शलमैरिवेति बहुत्वे दृष्टान्तः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ राजानोऽस्मान् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

सतैः परिवृतो राजा दस्युभिः शलमैरेव ॥ नानावेषायुधैर्भीमैर्मथुरामभ्यवर्तत २१ गजवाजिखरोष्ठाणामयुतैर्बुदैरपि ॥ पृथिवीं कंपयामास सैन्येन महता
वृतः २२ रेणुना सूर्यमार्गं तु समवच्छाद्य पार्थिवः ॥ मूत्रेण शकृतां चैव सैन्येन ससृजेन दीम् २३ अश्वोष्ट्रशकृतां राशेर्निस्सृतेति जनाधिप ॥ ततोऽश्वशकृ
दित्येव नाम नद्या बभूव ह २४ तत्सैन्यं महदायाद्वै श्रुत्वा वृष्ण्यंधकाग्रणीः ॥ वासुदेवस्समानाय यज्ञातीनिदमुवाच ह २५ इदं समुत्थितं वोरं वृष्ण्यंधकभयं
महत् ॥ अवध्यश्चापिनश्शत्रुर्वरदानात्पि नाकिनः २६ सामादयोभ्युपायाश्च विहितास्तेस्य सर्वशः ॥ मत्तो मदबलाभ्यां तु युद्धमेवाचिकीर्षति २७ एता
वानि ह वासश्च कथितो नारदेन मे ॥ एतावति च वक्तव्यं सामैव परमं मतम् २८ जरासंधश्च नो राजानित्यमेव न मृष्यते ॥ तथान्ये पृथिवीपाला वृष्णिचक्रप्रता
पिताः २९ केचित्कंसवधाच्चापि विरक्तास्तद्रतानृपाः ॥ समाश्रित्य जरासंधमस्मानिच्छन्ति बाधितुम् ३० बहवो ज्ञातयश्चैव यदूनां निहतानृपैः ॥ व
र्द्धितुं नैव शक्यामपुरेस्मिन्नितिकेशवः ३१ अपयाने मर्तिं कृत्वा दूतं तस्मै ससर्ज ह ॥ ततः कुंभे महासर्पेभिर्नाज न च योपमम् ३२ घोरमाशी विषं कृष्णं कृष्णः प्रा
क्षेपयत्तदा ॥ ततस्तं मुद्रयित्वा तु स्वेन दूतेन हारयत् ३३ निदर्शनार्थं गोविंदो भीषयामास तं नृपम् ॥ स दूतः कालयवने दर्शयामास तं वटम् ३४ कालसर्पो
पमः कृष्ण इत्युक्त्वा भरतर्षभ ॥ तत्कालयवनो बुद्ध्वा त्रासनं यादवैः कृतम् ३५ पिपीलिकानां चंडानां पूरयामास तं वटम् ॥ स सर्पो बहुभिस्तीक्ष्णैस्सर्वतस्तैः पि
पीलिकैः ३६ भक्ष्यमाणः किलांगेषु भस्मीभूतो भवत्तदा ॥ तं मुद्रयित्वा तु वटं तथैव यवनाधिपः ॥ प्रेषयामास कृष्णाय बाहुल्यमुपवर्णयन् ३७ वासुदेव
स्तु तं दृष्ट्वा योगं विहतमात्मनः ॥ उत्सृज्य मथुरामा शुद्धारकामभिजग्मिवान् ३८ वैरस्यांतं विधित्संस्तु वासुदेवो महायशः ॥ निवेश्य द्वारकां राजन् वृष्णी
नाश्वास्य चैव ह ३९ पदातिः पुरुषव्याघ्रो बाहुप्रहरणस्तदा ॥ आजगाम महावीर्यो मथुरां मधुसूदनः ४० तं दृष्ट्वा निर्ययौ हृष्टस्स कालयवनो रुषा ॥ प्रेक्षा
पूर्वच कृष्णोऽपि निश्चर्षमहाबलः ४१ अथान्वगच्छद्गोविंदं जिघृक्षुर्विवनेश्वरः ॥ न चैनमशकद्राजा गृहीतुं योगधर्मिणम् ४२ मां धातुस्तु सुतो राजा मुचुकुं
दो महायशः ॥ पुरा देवा सुरे युद्धे कृतकर्मा महाबलः ४३ वरेण च्छंदितो देवैर्निद्रामेव गृहीतवान् ॥ श्रांतस्य तस्य वागेवं तदा प्रादुरभूत्किल ४४ प्रसुप्तो बो
धयेद्यो मां तं दहेयमहं सुराः ॥ चक्षुषा क्रोधदीप्तेन एव माह पुनः पुनः ४५ एवमस्त्वितितं शक्र उवाच त्रिदशैस्सह ॥ स सुरैरभ्यनुज्ञात आद्रिराज सुपागमत्
४६ स पर्वतगुहां कांचित्प्रविश्य श्रमकर्षितः ॥ सुष्वाप कालमेतं वैयावत्कृष्णस्य दर्शनम् ४७

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ चत्वारःतुर्वसुर्द्व्युरनुःपुरुषरित्यवीयसोयवीयांसः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

तत्सर्वेवासुदेवायनारदेननिवेदितम् ॥ वरदानंचदेवेभ्यस्तेजस्तस्यचभूपतेः ४८ कृष्णोनुगम्यमानश्चतेनम्लेच्छेनशत्रुणा ॥ तांगुहांसुचुकुंदस्यप्रविवेश
विनीतवत् ४९ शिरःस्थानेतुराजर्षेर्मुचुकुंदस्यकेशवः ॥ संदर्शनपथं त्यक्त्वा तस्थौ बुद्धिमतांवरः ५० अनुप्रविश्य यवनोददर्शयत्पृथिवीपतिम् ॥ सतंसुसंकु
तांताभमाससादसुदुर्मतिः ५१ वासुदेवंतुतंमत्वाघट्टयामासपार्थिवम् ॥ पादेनात्मविनाशायशलभःपावकंयथा ५२ मुचुकुंदस्तुराजर्षिःपादस्पर्शप्रबो
धितः ॥ निद्राच्छेदेनचुकोधपादस्पर्शेनतेनच ५३ संस्मृत्यसवरंशक्रादवैक्षततमग्रतः ॥ सदृष्टमात्रःक्रोधेनसंप्रजज्वालसर्वशः ५४ ददाहपावकस्तंतुशु
ष्कंवृक्षमिवाशनिः ॥ क्षणेनकालयवनंनेत्रतेजोविनिर्गतः ५५ तंवासुदेवश्रीमंतंचिरसुप्तंनराधिपम् ॥ कृतकार्योब्रवीद्वोमानिदंवचनमुत्तमम् ५६ राज
धिरप्रसुप्तोसिकथितोनारदेनमे ॥ कृतंमेसुमहत्कार्यंस्वस्तितेस्तुव्रजाम्यहम् ५७ वासुदेवमुपालक्ष्यराजाहस्वंप्रमाणतः ॥ परिकृतंयुगंमेनेकालेनमहता
तदा ५८ उवाचराजागोविंदंकोभवान्किमिहागतः ॥ कश्चकालःप्रसुप्तस्ययदिजानासिकथ्यताम् ५९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सोमवंशोद्वोराजाययाति
र्नामनाहुषः ॥ तस्यपुत्रोयदुर्ज्येष्ठश्चत्वारोऽन्येयवीयसः ६० यदुवंशात्समुत्पन्नंवसुदेवात्मजंविभो ॥ वासुदेवंविजानीहि नृपतेत्वामिहागतम् ६१ त्रेता
युगेप्रसुप्तोसिविदितोमेसिनारदात् ॥ इदंकलियुगंविद्विक्किमन्यत्करवाणिते ६२ ममशत्रुस्त्वयादग्धोदेवदत्तवरोनृप ॥ अवध्योयोमयासंख्येभवेद्वर्षश
तैरपि ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तस्सतुकृष्णेननिर्जगामगुहामुखात् ॥ अन्वीयमानःकृष्णेनकृतकार्येणधीमता ६४ ततोददर्शयत्पृथिवीमातृ
तांहस्वकैर्नरैः ॥ स्वल्पोत्साहैरल्पबलैरल्पवीर्यपराक्रमैः ॥ परेणाधिष्ठितंचैवराज्यंकेवलमात्मनः ६५ प्रीत्याविमृज्यगोविंदंप्रविवेशमहदनम् ॥ हिमवंत
मगाद्राजातपसेधृतमानसः ६६ ततस्सतपआस्थायविनिर्मुच्यकलेवरम् ॥ आरुरोहदिवंराजाकर्मभिरुस्वैर्जिताशुभैः ६७ वासुदेवोपिधर्मात्माउ
पायेनमहामनाः ॥ घातयित्वात्मनश्शत्रुंतत्सैन्यंप्रत्यपद्यत ६८ प्रभूतरथहस्त्यश्ववर्मशस्त्रायुधध्वजम् ॥ आदायोपययौधीमान्ससैन्यंनिहतेश्वरम् ६९
निवेदयामासततो नराधिपेतदुग्रसेनेप्रतिपूर्णमानसः ॥ जनार्दनोद्वारवर्तीचतांपुरीमशोभयत्तेनयनेनभूरिणा ७० इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णु
पर्वणिकालयवनवधोनामसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रभातेविमलेभास्करेउदितेतदा ॥ कृतजाप्योहृषीकेशो
बनांतेनिषसादह १

६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ अष्टपंचाशत्तमेथाध्यायेत्वष्टारमाह्वयन् ॥ द्वारकातिविशेषाद्याहरिस्तेनविनिर्ममे ॥ १ ॥ ततइति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ रोहिण्याम् रोहिणीनक्षत्रे श्रेष्ठे अहनि मंदवासरे शनौ हिसुसमारंभं कृतवानश्विरः स्वयं ॥ इति वचनात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ त्रिकंतिस्तुभिः अष्टपंक्तिभिः
कल्पितं त्रिकोणां त्रिकं चत्वरं च तस्तुभिश्चतुरस्रं तदेव राजमार्गः द्वाभ्यां पण्यपंक्तिभ्यां कल्पितदीर्घरथ्यारूपः ॥ ९ ॥ शिल्पिमुख्यानां आह्वयका इति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

परिचक्राम तं देशं दुर्गस्थानादिदृक्षया ॥ उपतस्थुः कुलप्राध्यायादवायदुनंदनम् २ रोहिण्यामहनि श्रेष्ठे स्वस्तिवाच्यद्विजोत्तमान् ॥ पुण्याहवोषैर्विपुलैर्दु
र्गस्यारब्धवान् क्रियाम् ३ ततः पंकजपत्राक्षोयादवान् केशिसूदनः ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठो देवान् वृत्ररिपुर्यथा ४ कल्पितेयं मया भूमिः पश्य ध्वं देवसद्वत् ॥ ना
मचास्याः कृतं पुर्याः ख्यातिं यदुपयास्यति ५ इयं द्वारवती नाम पृथिव्यां निर्मिता मया ॥ भविष्यति पुरीरम्या शक्रस्येवामरावती ६ तान्येवास्याः कारयिष्ये चि
ह्नान्यायतनाचि च ॥ चत्वरान् राजमार्गान् श्वसम्यगंतः पुराणि च ७ देवा इवात्र मोदंतु भवंतो विगतज्वराः ॥ बाधमाना रिपून्नुग्रानुग्रसेन पुरोगमाः ८ गृह्यं तां
वेश्मवास्तूनि कल्प्यं तां त्रिकचत्वरः ॥ मीयं तां राजमार्गान् श्वप्रासादस्य च यागतिः ९ प्रेष्यं तां शिल्पिमुख्यानां युक्तानां वेश्मकर्मसु ॥ नियुज्यं तां च देशेषु प्रेष्य
कर्मकराजनाः १० एवमुक्ते तु यदवोगृहसंग्रहतत्पराः ॥ यथानिवेशं संहृष्टाश्चक्रुर्वास्तुपरिग्रहम् ११ सूत्रहस्तास्ततो भानं च कुर्यादवसत्तमाः ॥ पुण्ये हनिम
हाराजद्विजातीनां भिपूज्य च १२ वास्तुदैवतकर्माणि विधिना कारयंति च ॥ स्थपती नथ गोविंदस्तत्रोवाच महामतिः १३ अस्मदर्थं सुविहितं क्रियतामत्र मंदि
रम् ॥ विविक्तचत्वरपथं सुनिविष्टेष्टदैवतम् १४ ते तथेति महाबाहुमुक्त्वा स्थपतयस्तदा ॥ दुर्गकर्माणि संस्कारानुपकल्प्य यथाविधि १५ यथान्यायं नि
र्मिरे दुर्गाण्यायतनानि च ॥ स्थानानि निदधुश्चात्र ब्रह्मादीनां यथाक्रमम् १६ अपामग्रेऽसुरेशस्य दृषदोलूखलस्य च ॥ चातुर्दैवानि चत्वारिद्वाराणि निदधु
श्चते १७ शुद्धाक्षमैंद्रं भलाटं पुष्पदंतं तथैव च ॥ तेषु वेश्मसु युक्तेषु यादवेषु महात्मसु १८ पुर्याः क्षिप्रं निवेशार्थं चिंतयामासमाधवः ॥ तस्य दैवोत्पिता बुद्धि
र्विमलाक्षिप्रकारिणी १९ पुर्याः प्रियकरी सा वै यदूनामभिवाद्धिनी ॥ शिल्पिमुख्यस्तु देवानां प्रजापति सुतः प्रभुः २० विश्वकर्मा स्वमत्या वै पुरीं संस्थापयि
ष्यति ॥ मनसा समनुध्याय तस्या गमनकारणात् ॥ त्रिदशाभिमुखः कृष्णो विविक्ते समपद्यत २१ तस्मिन्नेव ततः काले शिल्पाचार्यो महामतिः ॥ विश्वक
र्मासुरश्रेष्ठः कृष्णस्य प्रमुखे स्थितः २२ ॥ विश्वकर्मेवा च ॥ शक्रेण प्रेषितः क्षिप्रं तव विष्णो धृतव्रत ॥ किं करस्मनु प्राप्तशशाधिमां किं करोमि ते २३

स्थपतीन् वास्तुकर्मज्ञानसूत्रधारान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ संस्कारान् कटकाद्युद्धासनावटारोधादीन् ॥ १५ ॥ ब्रह्मादीनां द्वारे पितामहं विद्यादित्याशास्त्रोक्तानां गृहवलिदेवतानां ॥ १६ ॥
चतुर्दैवानीति पाठे देवाः शुद्धाक्षादयस्तद्वन्ति तांश्च तत्तत्स्थापनपूर्वकं पूजयेदित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

यथामेव ह्यादयो मान्यास्तथा त्वंदेवमान्यो ब्रह्मादीनां मान्योसि वः युष्मत्तः पूजायां बहुत्वं विशेषो विशिष्टत्वं नास्ति ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रकाशार्थं स्वकौशलस्य मयि मन्त्रि
मित्तम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ मम स्थानं वैकुण्ठं इदं रहस्यं कार्यम् ॥ ३० ॥ मतीश्वरः मतिमतां प्रभुः ॥ ३१ ॥ पुरीपुर्थं भाूमिः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मारु

यथा सौ देवदेवो मे शंकरश्च यथा व्ययः ॥ तथा त्वंदेवमान्यो मे विशेषो नास्ति वः प्रभो ॥ २४ ॥ त्रैलोक्यज्ञापिकां वाचमुत्सृजस्व महाभुज ॥ एषोऽस्मि परिदृष्टार्थः
किं करोमि प्रशाधि माम् ॥ २५ ॥ श्रुत्वा विनीतं वचनं केशवो विश्वकर्मणः ॥ प्रत्युवाच यदुश्रेष्ठः कंसारिर तुलं वचः ॥ २६ ॥ श्रुतार्थो देवगुह्यस्य भवान्यत्र वयं स्थिताः ॥
अवश्यं त्विह कर्तव्यं सदनं मे सुरोत्तम ॥ २७ ॥ तदिदं पूः प्रकाशार्थं निवेशयामयि सुव्रत ॥ मत्प्रभावानुरूपैश्च गृहैश्च येन समंततः ॥ २८ ॥ उत्तमा च पृथिव्यां वै यथा स्व
र्गे मरावती ॥ तथेयं हित्व या कार्या शक्तो ह्यसि महामते ॥ २९ ॥ मम स्थानमिदं कार्यं यथा वै त्रिदिवे तथा ॥ मर्त्याः पश्यंतु मे लक्ष्मीं पुर्याय दुकुलस्य च ॥ ३० ॥ एवमुक्त
स्ततः प्राह विश्वकर्मा मतीश्वरः ॥ कृष्णमक्लिष्टकर्मणं देवामित्रविनाशनम् ॥ ३१ ॥ सर्वमेतत् करिष्यामि यत्त्वयाभिहितं प्रभो ॥ पुरीत्वियं जनस्यास्य न पर्याप्ता
भविष्यति ॥ ३२ ॥ भविष्यति च विस्तीर्णा वृद्धिरस्यास्तु शोभना ॥ चत्वारः सागरा ह्यस्यां विचरिष्यंति रूपिणः ॥ ३३ ॥ यदीच्छेत्सागरः किंचिदुत्सृष्टुमपि तोयरा
ट् ॥ ततस्स्वायतलक्षण्या पुरी स्यात्पुरुषोत्तम ॥ ३४ ॥ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रागेव कृतनिश्चयः ॥ सागरं सरितां नाथमुवाच वदतां वरः ॥ ३५ ॥ समुद्रदशचद्वेचयो
जनानि जलाशये ॥ प्रतिसंहियतामात्मा यद्यस्ति मयि मान्यता ॥ ३६ ॥ अवकाशे त्वया दत्ते पुरीयं मामकं बलम् ॥ पर्याप्तविषयारम्या समग्रं विसर्हिष्यति ॥ ३७ ॥
ततः कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा नदनदीपतिः ॥ समारुतेन योगेन उत्ससर्ज जलाशयम् ॥ ३८ ॥ विश्वकर्मा ततः प्रीतः पुर्यासं लक्ष्य वास्तुतत् ॥ गोविंदे चैव सन्मानं कृत
वान्सागरस्तदा ॥ ३९ ॥ विश्वकर्मा ततः कृष्णमुवाच यदुनंदनम् ॥ अद्य प्रभृति गोविंद सर्वे समधिरोहत ॥ ४० ॥ मनसानिर्मिता चेयं मया पूः प्रवरा विभो ॥ अचिरे
णैव कालेन गृहसं बाधमालिनी ॥ ४१ ॥ भविष्यति पुरीरम्या सुद्वारा प्राश्य तोरणा ॥ चयाद्दालककेयूरा पृथिव्यां कुदोपमा ॥ ४२ ॥ अंतःपुरं च कृष्णस्य परिचर्याक्ष
यं महत् ॥ चकार तस्यां पुर्यां वैदेशो त्रिदश पूजिते ॥ ४३ ॥ ततस्सानिर्मिता कांता पुरी द्वारावती तदा ॥ मानसेन प्रयत्नेन वैष्णवी विश्वकर्मणा ॥ ४४ ॥ विधानविहितद्वा
रा प्राकारवरशोभिता ॥ परिखाचयसंगुप्ता सा दृष्टा प्राकार तोरणा ॥ ४५ ॥ कांतनारी नरगणा वाणिग्मिरुपशोभिता ॥ नानापण्यगणा कीर्णस्त्रिचरी वचगांगता ॥
४६ ॥ प्रपावापी प्रसन्नो दाउद्यानैरुपशोभिता ॥ समंततस्संवृतां गीवनिते वायतेक्षणा ॥ ४७ ॥

तेन योगेन वायुसंकोचनप्रधानेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्राश्य तोरणा श्रेष्ठं वंदनमालिका ॥ ४२ ॥ परिचर्याक्षयं स्नानादिगृहम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ गां पृथिवीम् ॥ ४६ ॥ ४७

वेश्मोत्तमेषु उच्चैश्च वेश्मसु घनाचिता मेघव्याता अत्युच्चैर्त्यर्थः ॥ ४८ ॥ निचयशालिनी समृद्धिमती ॥ ४९ ॥ सुक्षेत्रापुण्याधिवसती ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ उदग्रा

समृद्धचत्वरवती वेश्मोत्तमघनाचिता ॥ रथ्याकोटिसहस्राढ्या शुभराजपथोत्तरा ४८ भूषयंती समुद्रं सास्वर्गमिन्द्रपुरीयथा ॥ पृथिव्यां सर्वरत्नानामेकानिचय
शालिनी ४९ सुराणामपि सुक्षेत्रासामंतक्षोभकारिणी ॥ अप्रकाशंतदाकाशं प्रासादैरुपकुर्वती ५० पृथिव्यां पृथुराष्ट्रायां जनौघप्रतिनादिता ॥ ओघैश्च वारिरा
जस्य शिशिरीकृतमारुता ५१ अनूपोपवनैः कांतैः कांत्या जनमनोहरा ॥ सतारकाद्यौरिव साद्वारकाप्रत्यराजत ५२ प्राकारेणार्कवर्णेन शातकौभेन संवृता ॥
हिरण्यप्रतिवर्णैश्च गृहैर्गंधीरनिस्सुवनैः ५३ शुभमेघप्रतीका शैर्द्धारैस्सौधैश्च शोभिता ॥ क्वचित्क्वचिदुदग्राग्रैरुपावृतमहापथा ५४ तामावसत्पुरीं कृष्णस्स
र्वेयादवनंदनाः ॥ अभिप्रेतजनाकीर्णो सोमः स्वमिव भासयन् ५५ विश्वकर्मा च तां कृत्वा पुरीं शक्रपुरीमिव ॥ जगाम त्रिदिवं देवो गोविंदेनाभिपूजितः ५६
भूयश्च बुद्धिरभवत्कृष्णस्य विदितात्मनः ॥ जनानिमान्धनौघैश्च तर्पयेयमहं यदि ५७ सवैश्च वणसंस्पृष्टं निधीनामुत्तमं निधिम् ॥ शंखमाह्वयतो पेंद्रो निशि
स्वे भवने प्रभुः ५८ सशंखः केशवाह्वानं ज्ञात्वा हि निधिराट्स्वयम् ॥ आजगाम समीपं वै तस्य द्वारवती पतेः ५९ सशंखः प्राजलिर्भूत्वा विनयादवनिगतः ॥
कृष्णं विज्ञापयामास यथा वै श्रवणं तथा ६० भगवन् किमया कार्यं सुराणां वित्तरक्षिणा ॥ नियोजय महाबाहो यत्कार्यं यदुनंदन ६१ तमुवाच हृषीकेश शंखंगु
ह्यकमुत्तमम् ॥ जनाः कृशधना ये स्मिंस्तान्धनेनाभिपूरय ६२ नेच्छाम्यनशितं द्रष्टुं कृशं मलिनमेव च ॥ देहीति चैव याचंतं न गयीं निर्व्वनं नरम् ६३ ॥ वै
शंपायन उवाच ॥ ॥ गृहीत्वा शासनं मूर्ध्ना निधिराट्केशवस्य ह ॥ निधीना ज्ञापयामास द्वारवत्यां गृहे गृहे ६४ धनौघैरभिवर्षध्वंचक्रुस्सर्वं तथा च ते ॥
नाधनो विद्यते तत्र क्षीणभाग्योऽपि वानरः ६५ कृशो वामलिनो वापि द्वारवत्यां कथंचन ॥ द्वारवत्यां पुरि पुरा केशवस्य महात्मनः ६६ चकार वायोरा
ह्वानं भूयश्च पुरुषोत्तमः ॥ तत्र स्थ एव भगवान्यादवानां प्रियंकरः ६७ प्राणयोनिस्तु भूतानामुपतस्थे गदाधरम् ॥ एकमासीनमेकांते देवगुह्यधरं प्रभुम् ॥
६८ किमया देव कर्तव्यं सर्वगेनाशुगामिना ॥ यथैव दूतो देवानां तथैवास्मितवानव ६९ तमुवाच ततः कृष्णो रहस्यं पुरुषो हरिः ॥ मारुतं जगतः प्राणं रूपिणं
समुपस्थितम् ७० गच्छ मारुत देवेश मनुमान्यसहामरैः ॥ सभां सुधर्मा मादाय देवेभ्यस्त्वमिहानय ७१ यादवा धर्मिका ह्येते विक्रांताश्च सहस्रशः ॥
तस्यां विशेषयुरेते वै न तु या कृत्रिमा भवेत् ७२ या ह्यक्षया स भारम्या कामगा कामरूपिणी ॥ सा यदून्धारयेत् सर्वान्यथैव त्रिदशांस्तथा ७३

ग्रैरत्युच्चसौधैः उपावृतः छाषयापिहितः महापथोयस्यांसा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अनशितं निरन्तरम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ५५ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥७४॥ ७५ ॥ ७६ ॥७७॥ ७८ ॥ ७९ ॥ काश्यंसादीपनि ॥ ८० ॥ स्थविरान्दशेतिवक्ष्यमाणान् उद्धवोवासुदेवश्चक्रकोविपृथुरेवच ॥ श्वफल्काश्चित्रकश्चैवगदःसत्यकएवच ॥ बलभद्रःपृथुश्चैवमंत्रेष्वभ्यंतरादशेति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटोकायांअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ अथैकोनषष्टित

संगृह्यवचनंतस्यकृष्णस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ वायुरात्मोपमगतिर्जगामत्रिदिवालयम् ७४ सोनुमान्यसुरान्सर्वान्कृष्णवाक्यंनिवेद्यच ॥ सभांसुधर्माभादाय पुनरायान्महीतलम् ७५ सुधर्मायसुधर्मोतांकृष्णायाक्लिष्टकारिणे ॥ देवोदेवसभांदत्वावायुरंतरधीयत ७६ द्वारवत्यास्तुसामध्येकेशवेननिवेशिता ॥ सुधर्मायदुमुख्यानांदेवानांत्रिदिवेयथा ७७ एवंदिव्यैश्वभोगैश्वजलजैश्चाव्ययोहरिः ॥ द्रव्यैरलंकरोतिस्मपुरींस्वांप्रमदामिव ७८ मर्यादाश्चैवसंचक्रे श्रेणीश्चप्रकृतीस्तथा ॥ बलाध्यक्षांश्चयुक्तांश्चप्रकृतीशांस्तथैवच ७९ उग्रसेनंनरपतिकाश्यंचापिपुरोहितम् ॥ सेनापतिमनाधृष्टिंविकटुंमंत्रिपुंगवम् ८० यादवानांकुलकरान्स्थविरान्दशतत्रवै ॥ मतिमान्स्थापयामाससर्वकार्येष्वनंतरान् ८१ रथेष्वतिरथोयंतादारुकःकेशवस्यवै ॥ योधमुख्यश्चयोधानां प्रवरस्सात्यकिःकृतः ८२ विधानमेवंकृत्वाथकृष्णःपुर्यामनिंदितः ॥ मुमुदेयदुभिस्साद्वैलोकस्रष्टामहीतले ८३ रेवतस्याथकन्यांचरेवतीशीलसंमताम् ॥ प्राप्तवान्बलदेवस्तुकृष्णस्यानुमतेतदा ॥ ८४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिद्वारावतीनिर्माणंनामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुजरासंध प्रतापवान् ॥ नृपानुद्योजयामासचेदिराजप्रियेप्सया १ सुतायाभीष्मकस्याथरुक्मिण्यारुक्म भूषणः ॥ शिशुपालस्यनृपतेर्विवाहोभविताकिल २ दंतवक्रस्यतनयंसुवक्रममितौजसम् ॥ सहस्राक्षसयंयुद्धेमायाशतविशारदम् ३ पौंड्रस्यवासुदे वस्यतथापुत्रंमहाबलम् ॥ सुदेवंवीर्यसंपन्नंपृथगक्षौहिणीपतिम् ४ एकलव्यस्यपुत्रंचवीर्यवंतंमहाबलम् ॥ पुत्रंचपांड्यराजस्यकलिंगाधिपतितथा ५ कृताप्रियंचकृष्णेनवेणुदारिंनराधिपम् ॥ अंशुमंतंतथाक्राथंश्रुतधर्माणमेवच ६ निवृत्तशत्रुंकालिंगंगांधाराधिपतितथा ॥ प्रसह्यचमहावीर्यकौशांब्या धिपमेवच ७ भगदत्तोमहासेनश्शालश्शाल्वोमहाबलः ॥ भूरिश्रवामहासेनःकुंतिवीर्यश्चवीर्यवान् ॥ स्वयंवराथेसंप्राप्ताभोजराजनिवेशने ८ ॥ जन मेजयउवाच ॥ कस्मिन्देशेनृपोजज्ञेरुक्मवीदेदविदांवरः ॥ कस्यान्वयवायेद्युतिमान्संभूतोद्विजसत्तम ९ वैशंपायनउवाच ॥ राजर्षेर्यादवस्यासीद्विदर्भो नामवैसुतः ॥ विंध्यस्यदक्षिणेपार्श्वेविदर्भायांन्यवेशयत् १०

मेगत्वाकुंडिनमोजसा ॥ रामोपरान्समासज्यरुक्मिणीमहरद्धरिः ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति चेदिराजोदमघोषःतस्यप्रियशिशुपालारूपपुत्रस्यविवाहस्तदीप्सया ॥१॥ तदेवाह सुता याइति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ निवृत्ताः निष्प्रचाराः शत्रवोयस्यनिवृत्तशत्रुंकीलितशत्रुमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ श्रवादाकर्णनात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सुनीथस्यसुनीथपुत्रस्यशिशुपालस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सु

क्रथकैशिकमुख्यास्तुपुत्रास्तस्यमहाबलाः ॥ बभूवुर्वीर्यसंपन्नाः पृथग्वंशकरानृपाः ११ तस्यान्ववायेभीमस्यजजिरेवृष्णयोनृपाः ॥ क्रथस्यत्वंशुमान्वंशेभीष्म
कःकैशिकस्यतु १२ हिरण्यरोमेत्याहुर्येदाक्षिणात्येश्वरंनृपाः ॥ अगस्त्यगुप्तामाशांयःकुंडिनस्थोन्वशाचृपः १३ रुक्मीतस्याभवत्पुत्रोरुक्मिणीचविशांपते ॥
रुक्मीचास्त्राणिदिव्यानिद्रुमात्प्रापमहाबलः १४ जामदग्न्यात्तथारामाद्वाह्यमस्त्रमवाप्तवान् ॥ प्रास्पृष्टतसकृष्णेननित्यमद्भुतकर्मणा १५ रुक्मिणीत्वभवद्राज
नृपेणासदृशीभुवि ॥ चकमेवासुदेवस्तांश्रवादेवमहाद्युतिः १६ सतयाचाभिलषितश्रवादेवजनार्दनः ॥ तेजोवीर्यबलोपेतस्समेभर्ताभवेदिति १७ तांद
दौनचकृष्णायद्वेषाद्रुक्मीमहाबलः ॥ कंसस्यवधसंतापात्कृष्णायामिततेजसे ॥ याचमानायकंसस्यद्वेष्योयमितिचिंतयन् १८ चैद्यस्याथर्षुनाथस्यजरासं
धस्तुभूमिपः ॥ वरयामासतांराजाभीष्मकंभीमविक्रमम् १९ चेदिराजस्यतुवसोरासीत्पुत्रोबृहद्रथः ॥ मगधेषुपुरायेननिर्मितोसौगिरित्रजः २० तस्या
न्ववायेजज्ञेसौजरासंधोमहाबलः ॥ वसोरेवतदावंशेदमवोषोपिचेदिराट् २१ दमवोषस्यपुत्रास्तुपंचभीमपराक्रमाः ॥ भगिन्यांवसुदेवस्यश्रुतश्रवासिजज्ञि
रे २२ शिशुपालोदशग्रीवोरैभ्योथोपदिशोबली ॥ सर्वास्त्रकुशलावीरावीर्यवंतोमहाबलाः २३ ज्ञातेस्समानवंशस्यसुनीथःप्रददौसुतम् ॥ जरासंधस्तु
सुतवददर्शनंजुगोपच २४ जरासंधंपुरस्कृत्यवृष्णिशत्रुंमहाबलम् ॥ कृतान्यागांसिचैद्येनवृष्णीनांचाप्रियैषिणा २५ जामातात्वभवत्तस्यकंसस्त
स्मिन्हतेयुधि ॥ कृष्णार्थैर्वैरमभवजरासंधस्यवृष्णिभिः २६ भीष्मकंवरयामाससुनीथार्थेचरुक्मिणीम् ॥ तांददौभीष्मकश्चापिशिशुपालायवीर्य
वान् २७ ततश्चैद्यमुपादायजरासंधोनराधिपः ॥ ययौविदर्मान्सहितोदंतवक्त्रेणयायिना २८ अनुज्ञातश्चपौड्रेणवासुदेवेनधीमता ॥ अंगवंगकलिंगानां
ईश्वरस्समहाबलः २९ मानयिष्यंश्चतान्नुक्मीप्रत्युद्रम्यनराधिपान् ॥ वरयापूजयोपेतांस्तान्निनायपुरींप्रति ३० पितृष्वसुःप्रियार्थंचरामकृष्णावुभाव
पि ॥ प्रययुर्वृष्णयश्चान्येरथैस्तत्रबलान्विताः ३१ क्रथकैशिकभर्तातान्प्रतिगृह्ययथाविधि ॥ पूजयामासपूजार्हान्बहिश्चैवन्यवेशयत् ३२ शोभाविनि
विवाहेच्चरुक्मिणीनिर्ययौबहिः ॥ चतुर्युजारथेनैन्द्रेदेवतायतनेशुभे ३३ इंद्राणीमर्चयिष्यंतीकृतकौतुकमंगला ॥ दीप्यमानेनवपुषाबलेनमहतावृता ॥
३४ तांददर्शतदाकृष्णोलक्ष्मीसाक्षादिवस्थिताम् ॥ रूपेणाग्रेणसंपन्नांदेवतायतनांतिके ३५

नीथः सुतंशिशुपालंददौ तवार्यसहकारीभूयादिति ॥ २४ ॥ वृष्णीनांदुःखदानितिशेषः ॥ २५ ॥ तत्रनिमित्तमाह जामातेति ॥ २६ ॥ वरयामासजरासंधःसुनीथार्थेशिशुपाला
र्थे २७ यायिनागच्छतासहसहायेनवा २८ २९ ३० ३१ क्रथकैशिकानांदेशानांभर्ताज्येष्ठोदमघोषः ३२ चतुर्युजाचतुरश्ववता ऐन्द्रेज्येष्ठानक्षत्रे ३३ ३४ ३५

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रभासद्विः प्रकर्षेण भासमानैः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रमाथे हरणे प्रणिधाय निवेद्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ युयुवाने सात्यकौ ४७ ॥ ४८ ॥

वह्नेरिव शिखां दीप्तां मायां भूमिगतामिव ॥ पृथिवीमिव गंभीरामुत्थितां पृथिवीतलात् ३३ मरीचिमिव सोमस्य सौम्यां स्त्रीविग्रहां भुवि ॥ श्रीमिवाग्नां
विनापद्रवं विष्यां श्रीसहायिनीम् ॥ कृष्णेन मनसा दृष्टां दुर्निरीक्ष्यां सुरैरपि ३७ श्यामावदाता सा ह्यासीत् पृथुचार्याय ते क्षणा ॥ ताम्रौष्ठनयना पांगीपीनो
रुजघनस्तनी ३८ बृहती चारुसर्वांगी तन्वी शशिसितानना ॥ ताम्रतुंगनखी सुभूर्नीलकुंचितमूर्धजा ३९ अत्यर्थरूपतः कांतापीनश्रोणिपयोधरा ॥ ती
क्ष्णशुक्लैस्समैर्दंतैः प्रभासद्विरलंकृता ४० अनन्याप्रमदालोके रूपेण यशसा श्रिया ॥ रुक्मिणीरूपिणी देवी पांडुरक्षौमवासिनी ४१ तां दृष्ट्वा बभूव धेकामः
कृष्णस्य प्रियदर्शनाम् ॥ हविषेवानलस्यार्चिर्मनस्तस्यां समादधत् ४२ रामेण सह निश्चित्य केशवस्तु महाबलः ॥ तत्प्रमाथे करोद्बुद्धिं वृष्णिभिः प्र
णिधाय च ४३ कृते तु देवता कार्ये निष्क्रामंतीं सुरालयात् ॥ उन्मथ्य सहसा कृष्णस्वनिनायरथोत्तमम् ४४ वृक्षमुत्पाद्य रामोऽपि जवानापततः परान् ॥ स
मनह्यंतदा शार्हास्तदा ज्ञप्ताश्च सर्वशः ४५ ते रथैर्विविधाकारैस्समुच्छ्रितमहाध्वजैः ॥ वाजिभिर्वारणैश्चैव परिववृर्हलायुधम् ४६ आदाय रुक्मिणीं कृष्णो
जगामाशुपुरीं प्रति ॥ रामेभारंतमासज्ययुयुधाने च वीर्यवान् ४७ अकूरे विपृथो चैव गदे च कृतवर्मणि ॥ चक्रदेवे सुदेवे च सारणे च महाबले ४८ निर्वृत्तशत्रौ
विक्रांते भंगकारे विदूरथे ॥ उग्रसेनात्मजे कंकेशतद्युग्मे च केशवः ४९ राजाधिदेवे मृदरे प्रसेने चित्रके तथा ॥ अतिदांते बृहद्गुर्गेश्व फले सत्यके पृथौ ५० वृ
ष्ण्यंधकेषु चान्येषु मुख्येषु मधुसूदनः ॥ गुरुमासज्यतं भारं ययौ द्वारवर्ती प्रति ५१ दंतवक्रो जरासंधः शिशुपालश्च वीर्यवान् ॥ सन्नद्धानिर्ययुः क्रुद्धा जिवांसंतोज
नार्दनम् ५२ अंगवंगकलिगैश्च साद्वैर्पौडैश्च वीर्यवान् ॥ निर्ययौ चेदिराजस्तु भ्रातृभिः समहारथैः ५३ तान् प्रत्यगृह्णन् संरब्धा वृष्णिगविरामहारथाः ॥ संकर्ष
णं पुरस्कृत्य वासवं मरुतो यथा ५४ आपतंतं हिवेगेन जरासंधं महाबलम् ॥ षड्भिर्विव्याध नाराचैर्युयुधानो महामृधे ५५ अकूरो दंतवक्रं तु विव्याध नवाशिः
शरैः ॥ तं प्रत्याविद्वद्यत् कारुषो बाणैर्दशभिराशुगैः ५६ विपृथुः शिशुपालं तु शरैर्विव्याध सप्तभिः ॥ अष्टभिः प्रत्यविद्वद्यत् शिशुपालः प्रतापवान् ५७ गवेषण
स्तु चैद्यं तु षड्भिर्विव्याध मार्गणैः ॥ अतिदांतस्तथाष्टाभिर्बृहद्गुर्गश्च पंचभिः ५८ प्रतिविद्याधतांश्चैव पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ जवानाश्चांश्च चतुरश्वतुर्भिर्विपृ
थोः शरैः ५९ बृहद्गुर्गस्य भलेन शिरश्चिच्छेदचारिहा ॥ गवेषणस्य सूतं तु प्राहिणोद्यमसादनम् ६० हताश्वं तुरथं यक्त्वा पिपृथुस्तु महाबलः ॥ आरुरो हरथं शीघ्रं
बृहद्गुर्गस्य वीर्यवान् ६१ विपृथोः सारथिश्चापि गवेषणरथं द्रुतम् ॥ आरुह्य जवनान् श्वान्नियंतुमुपचक्रमे ६२

४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कारुषो दंतवक्रः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

कलापिनः बाणहस्ताः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ बलीशिशुपालभ्राता ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ राजपुत्रंपौड्रकवासुदेवसुतम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ निस्सृष्टेनप्रक्षितेन

तेक्रुद्धाःशरवर्षेणसुनीथंसमवाकिरन् ॥ नृत्यंतरथमार्गेषुचापहस्ताःकलापिनः ६३ चक्रदेवोदंतवक्रंबिभेदोरसिपत्रिणा ॥ षड्रथंपंचभिश्चैवविव्याधयु
धिमार्गणैः ६४ ताभ्यांसविद्धोदशभिर्बाणैर्मर्मातिगैःशितैः ॥ ततोबलीचक्रदेवांबिभेददशभिःशरैः ६५ पंचभिश्चापिविव्याधसोपिदूराद्विदूरथम् ॥ विदू
रथोपितंषड्विर्विव्याधाजौशितैःशरैः ६६ त्रिशताप्रत्यविध्यतंबलीबाणैर्महाबलम् ॥ कृतवर्मांबिभेदाजौराजपुत्रंत्रिभिःशरैः ६७ न्यहनत्सारथिचास्यध्व
जंचिच्छेदसोच्छ्रितम् ॥ प्रतिविव्याधतंक्रुद्धःपौड्रःषड्विःशिलीमुखैः ६८ धनुश्चिच्छेदचाप्यस्यभलेनकृतवर्मणः ॥ निवृत्तशत्रुःकालिंगंबिभेदनिशितैःशरैः ॥
तोमरेणांसदेशेतंनिर्बिभेदकालिंगराट् ६९ गजेनासाद्यकंकस्तुगजमंगस्यवीर्यवान् ॥ तोमरेणबिभेदांगंबिभेदांगश्वतंशरैः ७० चित्रकश्वश्वफलकश्वसत्यक
श्वमहारथः ॥ कालिंगस्यतथानीकंनाराचैर्बिभिदुःशतैः ७१ तंनिस्सृष्ट्रुमेणाजौवंगराजस्यकुंजरम् ॥ जवानरामःसंकुद्धोवंगराजंचसंयुगे ७२ तंहत्वारथ
मारुह्यधनुरादायवीर्यवान् ॥ संकर्षणोजवानोग्रैर्नाराचैःकैशिकान्बहून् ७३ षड्विर्निहत्यकारूषान्महेष्वासान्सवीर्यवान् ॥ शतंजवानसंकुद्धोमागधानां
महाबले ७४ निहत्यतान्महाबाहुर्जरासंधंततोभ्ययात् ॥ तमापतंतंविव्याधनाराचैर्मार्गधस्त्रिभिः ७५ तंबिभेदाष्टभिःक्रुद्धोनाराचैर्मुसलायुधः ॥ चि
च्छेदचास्यभलेनध्वजंहेमपरिष्कृतम् ७६ तद्युद्धमभवद्भोरंतेषांदेवासुरोपमम् ॥ मृजतांशरवर्षाणिनिघ्नतामितरेतरम् ७७ गजैर्गजाहिसंकुद्धाःसंनिपेतुःसह
स्रशः ॥ रथैरथाश्चसंरब्धाःसादिनश्चापिसादिभिः ७८ पदातयःपदार्तीश्चशक्तिचर्मासिपाणयः ॥ छिंदंतश्चोत्तमांगानिविचेर्युधितेपृथक् ७९ असीनां
पात्यमानानांकवचेषुमहास्वनः ॥ शराणांपततांशब्दःपक्षिणामिवशुश्रुवे ८० भेरीशंखमृदंगानांवेणूनांचमृधेध्वनिम् ॥ जुगूहवोषःशस्त्राणांज्याघोषश्चम
हात्मनाम् ८१ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिरुक्मिणीहरणंनमैकोनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृष्णेनहियमाणांतां
रुक्मीश्रुत्वातुरुक्मिणीम् ॥ प्रतिज्ञामकरोक्रुद्धःसमक्षंभीष्मकस्यह १ ॥ रुक्म्युवाच ॥ अहत्वायुधिगोविंदमनानीयचरुक्मिणीम् ॥ कुंडिनंनप्रवेक्ष्यामिस
त्यमेतद्वीम्यहम् २ आस्थायसरथंवीरःसमुदग्रायुधध्वजम् ॥ जवेनप्रययौक्रुद्धोबलेनमहतावृतः ३ तमन्वयुर्नृपाश्चैवदक्षिणापथवर्तिनः ॥ काथो
शुमाञ्श्रुतर्वाचवेणुदारिश्चवीर्यवान् ४ भीष्मकस्यसुताश्चान्येरथेनरथिनांवराः ॥ क्रथकैशिकमुख्याश्चसर्वएवमहारथाः ५

द्रुमेणनिष्पत्रवृक्षेण ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ८० ॥ जुगूहसमावृणोत् ॥ ८१ ॥ इतिश्रीहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामैकोनषष्ठितमोऽध्या
यः ॥ ५९ ॥ ७३ ॥ अथषष्ठितमेध्यायेरुक्मिणींश्रीहरिःस्वयं जित्वामुक्त्वाथवैदर्भीमुपयेमइतीर्यते ॥१ ॥ कृष्णेनेति॥ १॥ ॥ २॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तं रुक्मिणं जनार्दनं जिघांसंतः १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ १४ १५ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

ते गत्वा दूरमध्वानं सरितं नर्मदां मनु ॥ गोविंदं दृष्टुः क्रुद्धाः सहैव प्रियया स्थितम् ६ अवस्थाप्य च तत्सैन्यं रुक्मीमदबलान्वितः ॥ चिकीर्षुर्द्वैरथं युद्धमभ्यया
न्मधुमूदनम् ७ स विव्याध चतुःषष्ट्या गोविंदं निशितैः शरैः ॥ तं प्रत्यविध्यत्सप्तत्या बाणैर्युधि जनार्दनः ८ यतमानस्य चिच्छेदध्वजं चास्य महाबलः ॥ ज
हार च शिरः कायात्सारथेस्तस्य वीर्यवान् ९ तं कृच्छ्रगतमाज्ञाय परिवत्रुर्जनार्दनम् ॥ दाक्षिणात्या जिघांसंतो राजानः सर्व एव हि १० तमं शुमान् महाबाहुर्विव्या
ध दशभिः शरैः ॥ श्रुतवापंचभिः क्रुद्धो वेणुदारिश्च सप्तभिः ११ ततोऽंशुमंतं गोविंदो बिभेदोरसि वीर्यवान् ॥ निषसाद रथोपस्थे व्यथितः स नराधिपः १२ श्रुत
वर्णो जघानाश्वांश्चतुर्भिश्चतुरः शरैः ॥ वेणुदारे ध्वजं छित्त्वा भुजं विव्याध दक्षिणम् १३ तथैव च श्रुतवाणं शरैर्विव्याध पंचभिः ॥ शिश्रिये स ध्वजं श्रान्तो न्यषीद
च्च व्यथान्वितः १४ मुचंतः शरवर्षाणि वासुदेवं ततोभ्ययुः ॥ क्रथकैशिकमुख्याश्च सर्व एव महारथाः १५ बाणैर्बाणांश्च चिच्छेद तेषां युधि जनार्दनः ॥ जघान
चैषां संरब्धः पतमानश्च ताञ्शरान् १६ पुनरन्याश्चतुःषष्ट्या जघान निशितैः शरैः ॥ क्रुद्धाना पततो वीरानाद्रवत्समहाबलः १७ विद्रुतं स्वबलं दृष्ट्वा रुक्मीक्रो
धवशंगतः ॥ पंचभिर्निशितैर्बाणैर्विव्याधोरसिकेशवम् १८ सारथिं चास्य विव्याध सायकैर्निशितैस्त्रिभिः ॥ आजघान शरेणास्य ध्वजं च नतपर्वणा १९ के
शवस्त्वरितं दृष्ट्वा क्रुद्धो विव्याध मार्गणैः ॥ धनुश्चिच्छेद चाप्यस्य यतमानस्य रुक्मिणः २० अथान्यद्वनुरादाय रुक्मीकृष्णजिघांसया ॥ प्रादुश्चकार चान्या
नि दिव्यान्यस्त्राणि वीर्यवान् २१ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्य तस्य कृष्णो महाबलः ॥ पुनश्चिच्छेद तच्चापं रथेषां च त्रिभिः शरैः २२ सच्छिन्नधन्वविरथः खड्गमादाय च
र्भच ॥ उत्पपात रथाद्वीरोगरुत्मानिव वीर्यवान् २३ तस्याभिपततः खड्गं चिच्छेद युधिकेशवः ॥ नाराचैश्च त्रिभिः क्रुद्धो बिभेदैनमथोरसि २४ स पपात महा
बाहुर्वसुधामनुनादयन् ॥ विसंज्ञो मूर्च्छितो राजा वज्रेणैव महासुरः २५ तांश्च राज्ञः शरैः सर्वान् पुनर्विव्याध माधवः ॥ रुक्मिणं पतितं दृष्ट्वा व्यद्रवं तनराधिपाः ॥
२६ विचेष्टमानं तं भूमौ भ्रातरं वीक्ष्य रुक्मिणी ॥ पादयोर्न्यपतद्विष्णोर्भातुर्जीवितकांक्षिणी २७ तामुत्थाप्य परिष्वज्य सांत्वयामास केशवः ॥ अभयं रु
क्मिणे दत्त्वा प्रययौ स्वपुरीं ततः २८ वृष्णयोपि जरासंधं भक्त्या तांश्चैव पार्थिवान् ॥ प्रययुर्द्वारकां हृष्टाः पुरस्कृत्य हलायुधम् २९ प्रयाते पुंडरीकाक्षे श्रुतवा
भ्येत्य संगरे ॥ रुक्मिणं रथमारोप्य प्रययौ स्वां पुरीं प्रति ३० अनानीय स्वसारं तु रुक्मीमानमदान्वितः ॥ हीनप्रतिज्ञो नैच्छत्सप्रवेष्टुं कुंडिनं पुरम् ३१ विदर्भेषु
निवासार्थं निर्ममेन्यत्पुरं महत् ॥ तद्रोजकटमित्येव बभूव भुवि विश्रुतम् ३२

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कालिंदीसूर्यस्यपुत्रीयमुनांप्रथमां मित्रविंदाराजाधिदेव्यांपितृष्वसरिआवंत्याज्जातांद्वितीयां सत्यांअयो
ध्यापतेर्नग्नजितःपुत्रीनाग्नजितीतृतीयां जांबवत.सुतांजांबवतीचतुर्थीं रोहिणीश्रुतकीर्तीपितृष्वसरिकैकेयाज्जातांभद्रापरनाम्नीपंचमीं ॥४१॥ मद्राजसुतांलक्ष्मणामितिव्यवहि
तेनान्वयस्तांपष्टीं सात्राजितीसत्यभामांसप्तमीं ॥ ४२ ॥ शैब्यस्यसुतांतन्वीं नामतःगांधार्यभिधामष्टमीं एताःपट्टनायिकाःरुक्मिणीतुसाक्षात्श्रारिवेत्यासु नगणिता समंए

तत्रौजसामहातेजादक्षिणांदिशमन्वशात् ॥ भीष्मकःकुंडिनेचैवराजोवासमहाभुजः ३३ द्वारकांचापिसंप्राप्तेरामेवृष्णिबलान्विते ॥ रुक्मिण्याःकेशवः
पाणिजग्राहविधिवत्प्रभुः३४ ततःसहतयारेमेप्रिययाप्रीयमाणया ॥ सीतयेवपुरारामःपौलोम्येवपुरंदरः ३५ साहितस्याभवज्ज्येष्ठापत्नीकृष्णस्यभामिनी
पतिव्रतागुणोपेतारूपशीलगुणान्विता ३६ तस्यामुत्पादयामासपुत्रान्दशमहारथान् ॥ चारुदेष्णंसुदेष्णंचप्रद्युम्नंचमहाबलम् ३७ सुषेणंचारुगुप्तंचचारु
बाहुंचवीर्यवान् ॥ चारुविंदंसुचारुंचभद्रचारुंतथैवच ३८ चारुंचबलिनांश्रेष्ठंसुतांचारुमतींतथा ॥ धर्मार्थकुशलास्तेतुकृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ३९ महिषीः
सप्तकल्याणीस्ततोन्यामधुसूदनः ॥ उपयेमेमहाबाहुर्गुणोपेताःकुलोद्भवाः ४० कालिंदीमित्रविंदांचसत्यांनाग्नजितीमपि ॥ सुतांजांबवतश्चापिरोहिणीका
मरूपिणीम् ४१ मद्राजसुतांचापिसुशीलांशुभलोचनाम् ॥ सात्राजितीसत्यभामांलक्ष्मणांचारुहासिनीम् ४२ शैब्यस्यचसुतांतन्वींरूपेणाप्सरसोप
माम् ॥ स्त्रीसहस्राणिचान्यानिषोडशातुलविक्रमः ॥ उपयेमेहृषीकेशःसर्वाभेजेसताःसमम् ४३ पराद्धर्चवस्त्राभरणाःकामैःसर्वैःमुखोचिताः ॥ जज्ञिरे
तासुपुत्राश्चतस्यवीराःसहस्रशः४४ शास्त्रार्थकुशलाःसर्वबलवंतोमहारथाः ॥ यज्वानःपुण्यकर्माणोमहाभागामहाबलाः ४५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
खि०हरि०विष्णु०रुक्मिणीहरणंनामषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकालेव्यतीतेतुरुक्ममीमहतिवीर्यवान् ॥ दुहितुःका
रयामासस्वयंवरमरिंदम १ तत्राहूताहिराजानोराजपुत्राश्चरुक्मिणा ॥ समाजग्मुर्महावीर्यानानादिग्भ्यःश्रियान्विताः २ तत्राजगामप्रद्युम्नःकुमारैरपरैर्वृ
तः ॥ साहितंचकमेकन्यासचतांशुभलोचनाम् ३ शुभांगीनामवैदर्भीकांतिद्युतिसमन्विता ॥ पृथिव्यामभवत्ख्यातारुक्मिणस्तनयातदा ४ उपविष्टेषुसर्वेषु
पार्थिवेषुमहात्मसु ॥ वैदर्भीवरयामासप्रद्युम्नमरिसूदनम् ५ सहिसर्वास्रकुशलःसिंहसंहननोयुवा ॥ रूपेणाप्रतिमोलोकेकेशवस्यात्मजोभवत् ६

कसमयावच्छेदेननतुपर्यायेणभेजेउपयेमेच मूर्तिभेदेनयोगेश्वरत्वात् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ इतिश्रीहरिवंशोविष्णुपर्वणिटिकायांपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥
एकषष्ठितमेध्यायेप्रद्युम्नतत्तनूजयोः विवाहःकथ्यतेतत्ररुक्मिणश्चतथावधः ॥१॥ ततइतिकालेमहति ॥ १ ॥ २ ॥ साकन्याचकमेकामितवती ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ सिंह
संहननःसिंहवदतिदृढांगः वरांगरूपोपेतोयःसिंहसंहननोहिसइत्युक्तोवा ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कितवै

वयोरूपगुणोपेताराजपुत्रीचसाभवत् ॥ नारायणीचंद्रसेनाजातकामाचतंप्रति ७ वृत्तेस्वयं वरेजग्मूराजानः स्वपुराणिते ॥ उपादाय च वैदर्भी प्रद्युम्नोद्धार
कांययौ ८ रेमे सहतया वीरोदमयंत्या न लोयथा ॥ सतस्यां जनयामास देवगर्भोपमं सुतम् ९ अनिरुद्धमिति ख्यातं कर्मणा प्रतिमं भुवि ॥ धनुर्वेदे च वेदे च नी
तिशास्त्रे च पारगम् १० अभवत्सयदाराजन्ननिरुद्धो वयोन्वितः ॥ तदास्य रुक्मिणः पौत्री श्रीमती रुक्मसन्निभाम् ॥ पत्न्यर्थे वरयामास नाम्ना रुक्मवती
तिसा ११ अनिरुद्धं गुणैर्दातुं कृतबुद्धिर्नृपस्ततः ॥ प्रीत्या हि रौक्मिणेयस्य रुक्मिण्याश्चाप्युपग्रहात् १२ विरुपद्मं नृपिकृष्णेन वैरं त्यज्य महायशाः ॥
ददामीत्यब्रवीद्राजा प्रीतिमान् जनमेजय १३ केशवः सह रुक्मिण्या पुत्रैः संकर्षणेन च ॥ अन्यैश्च वृष्णिभिः सार्द्धं विदर्भान्सबलोययौ १४ संयुक्ताज्ञा
तयश्चैव रुक्मिणः सुहृदश्च ये ॥ आहूतारुक्मिणा तोषितत्राजग्मुर्नराधिपाः १५ शुभेतिथौ महाराजनक्षत्रे चाभिपूजिते ॥ विवाहः सोनिरुद्धस्य बभूव परमो
त्सवः १६ पाणौ गृहीते वैदर्भ्यास्त्वनिरुद्धेन तत्र वै ॥ वैदर्भ्या दवानां च बभूव परमोत्सवः १७ रेमेरेवृष्णयस्तत्र पूज्यमानायथामराः ॥ अथाश्म
कानामधिपो वेणुदारिरुदारधीः १८ अक्षः श्रुतर्वाचा पूरः काथश्चैवांशुमानपि ॥ जयत्सेनः कलिंगानामधिपश्च महाबलः १९ पांड्यश्च नृपतिः श्री
मानृषीकाधिपतिस्तथा ॥ एते संमंत्र्य राजानो दाक्षिणात्या महर्द्धयः २० अभिगम्या ब्रुवन् सर्वे रुक्मिणं रहसिप्रभुम् ॥ भवानक्षेषुकुशलो वयं चापिरिंसवः ॥
प्रियद्यूतश्च रामो सावक्षेष्वा निपुणोपि च २१ ते भवंतं पुरस्कृत्य जेतुमिच्छामतं वयम् ॥ इत्युको रोचयामास रुक्मी द्यूतं महारथः २२ तेशु भांकां च न
स्तं भां कुसुमैर्भूषिताजिराम् ॥ सभामाविविशुर्हृष्टः सिक्तां चंदनवारिणा २३ तां प्रविश्य ततः सर्वे शुभ्रस्त्रगनुलेपनाः ॥ सौवर्णेष्वा सनेष्वासां च क्रिरे विजि
गीषवः २४ आहूतो बलदेवस्तु कितवैरक्षकोविदैः ॥ बाढमित्यब्रवीद्दृष्टः सहदीव्यामपण्यताम् २५ निकृत्या विजिगीषंतो दाक्षिणात्या नराधिपाः ॥ म
णिमुक्ताः सुवर्णचतत्रानिन्युः सहस्रशः २६ ततः प्रावर्तत द्यूतं तेषां रतिविनाशनम् ॥ कलहस्यास्पदं वोरंदुर्मतीनां क्षयावहम् २७ निष्काणां च सहस्राणि
सुवर्णस्य दशादितः ॥ रुक्मिणा सह संपाते बलदेवो ग्लहं ददौ २८ तं जिगाय ततोरुक्मीयतमानं महाबलम् ॥ तावदेवापरं भूयो बलदेवं जिगाय सः २९
असकृज्जीयमानस्तु रुक्मिणा केशवाग्रजः ॥ सुवर्णकोटीर्जग्राह ग्लहंतस्य महात्मनः ३० जितमित्येव हृष्टो यतमाहूतिरभाषत ॥ श्लाघ्यमानश्च चिक्षेप प्रह
सन्मुशलायुधम् ३१ अविद्यो दुर्बलः श्रीमान् हिरण्यममितं मया ॥ अजेयो बलदेवो यमक्ष द्यूते पराजितः ३२

द्यूतवेदिभिः ॥ २५ ॥ निकृत्या कपटेन ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ आहूतिः अत्यंतकुठिलः हृकौटिल्य इत्यस्य रूपं चिक्षेप निनिंद ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अधिपांसुले अधिकसरजस्के क्रोधकाले द्यूतदेशे चेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ चातुरक्षे चतुरंकांकितेऽक्षे निर्वृत्ते निपतिते साति उभयोर्धने प्रत्येकं दशधा कृते यदि वा दीएकांकं पातयेत्तदा एकमंशं धनाद्धरेत् द्वयं कपाते पूर्वेण सह त्रींशान् त्र्यं कपाते पूर्वैस्त्रिभिः सह षडंशान् चतुरं कपाते पूर्वैः षड्भिः सह दशाप्यंशान् हरेदिति द्यूतविदाम्

कलिंगराजस्तच्छ्रुत्वा प्रजहास भृशं तदा ॥ दंतान्संदर्शयन् हृष्टस्तत्राकुद्वयद्वलायुधः ३३ रुक्मिणस्तद्वचश्श्रुत्वा पराजयनिमित्तजम् ॥ निगृह्यमाणस्तीक्ष्णाभिर्वाग्भिर्भीष्मकसूनुना ३४ रोषमाहारयामास जितरोषोऽपि धर्मवित् ॥ संक्रुद्धो धर्षणां प्राप्य रौहिणेयो महाबलः ३५ धैर्यान्मनः सन्निधाय ततो वचनमब्रवीत् ॥ दशकोटि सहस्राणि ग्लह एको ममापरः ३६ एनं संपरिगृह्णीष्व पातया क्षात्रराधिप ॥ कृष्णाक्षालोहिताक्षांश्च देशेऽस्मिंस्त्वधिपांसुले ३७ इत्येवमाह्वयामास रुक्मिणं रौहिणीसुतः ॥ अनुकृत्वा वचनं किंचिद्वाढमित्यब्रवीत् पुनः ३८ अक्षान् रुक्मी ततो हृष्टः पातयामास पार्थिवः ॥ चातुरक्षे तु निर्वृत्ते निर्जितः स नराधिपः ३९ बलदेवेन धर्मेण नेत्युवाच ततो बलम् ॥ धैर्यान्मनः समाधाय स न किंचिदुवाच ह ४० बलदेवं ततो रुक्मी मया जितमिति स्मयन् ॥ बलदेवस्तु तच्छ्रुत्वा जिह्मं वाक्यं नराधिप ४१ भूयः क्रोधसमाविष्टो नोत्तरं व्याजहार ह ॥ ततो गंभीरनिर्वोषा वागुवाचा शरीरिणी ४२ बलदेवस्य तं क्रोधं वर्धयंती महात्मनः ॥ सत्यमाह बलः श्रीमान् धर्मेणैष पराजितः ४३ अनुकृत्वा वचनं किंचित्प्राप्तो भवति कर्मणा ॥ मनसा समनुज्ञातं तत्स्यादित्यवगम्यताम् ४४ इति श्रुत्वा वचस्तथ्यमंतरिक्षात् सुभाषितम् ॥ संकर्षणस्तथोत्थाय सौवर्णेनोरुणा बली ४५ रुक्मिण्या भ्रातरं ज्येष्ठं निजवानमहीतले ॥ विवादे कुपितो रामः क्षेत्रां किल रुक्मिणम् ॥ जवानाष्टापदेनैव प्रमथ्य यदुनंदनः ४६ ततो पसृत्य संक्रुद्धः कलिंगाधिपतेरपि ॥ दंतान् बभञ्ज संरंभादुन्ननादचसिंहवत् ४७ खड्गमुद्यम्य तान्सर्वान् स्रासयामास पार्थिवान् ॥ स्तंभं सभायाः सौवर्णमुत्पाट्य बलिनां वरः ४८ गजेन्द्र इव संस्तंभं कर्षन् संकर्षणस्ततः ॥ निर्जगाम सभाद्वारा त्रासयामास कैशिकान् ४९ रुक्मिणं निकृतिप्रज्ञं सहत्वा यादवर्षभः ॥ वित्रारुय विद्विषः सर्वान्सिंहः क्षुद्रमृगानिव ५० जगाम शिबिरं रामः स्वयमेव जनान्वृतः ॥ न्यवेदयत्स कृष्णाय तत्र सर्वं यथा भवत् ५१ नोवाच स तदा कृष्णः किंचिद्ग्रामं महाद्युतिः ॥ निगृह्य च तदात्मानं कृच्छ्रादश्रूण्य वर्तयत् ५२ नहतो वासुदेवेन यः पूर्वपरवीरहा ॥ ज्येष्ठो भ्राताथ रुक्मिण्या रुक्मिणीसहकारणात् ५३ सरामकरमुक्तेन निहतो द्यूतमंडले ॥ अष्टापदेन बलवान् राजा वज्रधरोपमः ५४ तस्मिन्हते महावीर्ये नृपतौ भीष्मकात्मजे ॥ हुमभार्गव तुल्ये वैद्रुद्रभार्गवशिक्षिते ५५

यादया सर्वधनं जितमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अनुकृत्वापि जयं प्राप्तो भवति राम इत्यध्याहृत्य योज्यं मनसा प्रतिवादिना मिति शेषः मनसानुज्ञातमपि वाचानाभ्यनुज्ञायत इति दौरात्म्या तेषामिति भावः ॥ ४४ ॥ उरुणामहता अष्टापदेनेति वक्ष्यमाणत्वात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ कलिंगाधिपतेर्जयत्सेनस्य ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

कृतौ सक्रियायां कुशले इत्येकदेशेन संबन्धः नित्ययाजिनि नित्यकर्मपरे ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ अथाध्यायेषु पष्ठितमेद्वाधिकेस्मिन्निरूप्यते ॥ बलदेवस्य माहात्म्यं भूरि भाग्यवतां प्रियम् ॥ १ ॥ भूय इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

कृतौ च युद्धकुशले नित्ययाजिनि पातिते ॥ वृष्णयश्चांधकाश्चैव सर्वे विमनसो भवन् ५६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रुक्मिणी च महाभागा विलपंत्या तया गिरा ॥ विलपंती तथा दृष्ट्वा सांत्वयामास केशवः ५७ ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं रुक्मिणो निधनं यथा ॥ वैरस्य च समुत्थानं वृष्णिभिर्भरतर्षभ ५८ ॥ वृष्णयोपि महाराज धनान्यादाय सर्वशः ॥ रामकृष्णौ समाश्रित्य युद्धारवर्ती प्रति ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे वि० रुक्मीवधो नामैकपष्टितमोऽध्यायः ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ भूय एव तु विप्रर्षे बलदेवस्य धीमतः ॥ माहात्म्यं श्रोतुमिच्छामि शेषस्य धरणीभृतः १ अतीव बलदेवं तं तेजोराशिमनिर्जितम् ॥ कथयंति महात्मानं ये पुराणविदो जनाः २ तस्य कर्माण्यहं विप्रश्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ अनंतं यं विदुर्नागमादिदेवं जनेश्वरम् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुराणेनागराजोऽसौ पठयते धरणीधरः ॥ शेषस्तेजोनिधिः श्रीमानकंप्यः पुरुषोत्तमः ४ योगाचार्यो महावीर्यो देवमंत्रमुखो बली ॥ जरासंधं गदायुद्धे जितवान्योनचावधीत् ५ बहवश्चैव राजानः प्रथिताः पृथिवीतले ॥ अन्वयुर्मागधं सर्वे ते चापि विजितारणे ६ नागायुतबलप्राणो भीमो भीमपराक्रमः ॥ असकृद्वलदेवेन बाहुयुद्धे पराजितः ७ दुर्योधनस्य कन्यां तु हरमाणो न्यगृह्यत ॥ सांबो जांबवतीपुत्रो नगरेनागसाह्वये ८ राजभिः सर्वतो रुद्धो हरमाणो बलात्किल ॥ तदुपश्रुत्य संरुद्ध आजगाम महाबलः ९ रामस्तस्य तु मोक्षार्थमागतो नालभच्चतम् ॥ ततश्च क्रोधबलवानद्भुतं चाकरोन्महत् १० अनिवार्यमभेद्यं च दिव्यमप्रतिमं बले ॥ लांगलास्रं समुद्यम्य ब्रह्ममंत्राभिर्मंत्रितम् ११ प्राकारवप्रे विन्यस्य पुरस्य च महाद्युतिः ॥ प्रक्षेपुमैच्छद्रंगायां नगरं कौरवस्य तत् १२ तद्विघूर्णितमालक्ष्य पुरंदुर्योधनो नृपः ॥ सांबं निर्यातयामास सभायै तस्य धीमतः १३ ददौ शिष्यं तदात्मानं रामस्य सुमहात्मनः ॥ गदायुद्धे कुरुपातिं शिष्यं जग्राहतं च सः १४ ततः प्रभृतिराजेंद्रपुरमेतद्विघूर्णितम् ॥ आवर्जितमिवाभाति गंगामभिमुखं नृप १५ इदमद्भुतं कर्म रामस्य कथितं भुवि ॥ भांडीरे कथितं राजन्यत्कृतं शौरिणा पुरा १६ प्रलंबं मुष्टिनैकेन यज्जवानहलायुधः ॥ धेनुकं तु महावीर्यं च क्षेपनगमूर्द्धनि ॥ सगतायुः पपातो व्योदैत्यो गर्दभरूपधृक् १७ लवणजलगमामहानदीद्भुतजलवेगतरंगमालिनी ॥ नगरमभिमुखं यदा हताहलविधृताय मुनायमस्वसा १८ बलदेवस्य माहात्म्यमेतत्ते कथितं मया ॥ अनंतस्याप्रमेयस्य शेषस्य धरणीभृतः १९

भीमो भीमसेनः ॥ ७ ॥ न्यगृह्यत निगृहीतः कौरवैरिति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ अथात्रविषष्टितमेसुरेन्द्रः कृष्णमब्रवीत् । कुंडलान्यादितेर्मातुर्हर्तुश्चाथनिबर्हणम् ॥ १ ॥ प्रत्येत्येति ॥ १ ॥
तैः यदुभिः ॥ २ ॥ यानिरात्नानिप्रत्यपद्यततानिनैर्ऋतान्प्रत्यवारयत् राक्षसैः स्वगृहे आनाय्यस्थापितवानित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मूर्तिलिंगस्थः दृश्यज्ञापकं सत्त्वं मूर्तिलिंगं तस्यः

इतिपुरुषवरस्यलांगलेर्बहुविधमुत्तममन्यदेवच ॥ यदकथितमिहाद्यकर्मतेतदुपलभस्वपुराणविस्तरात् २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेवि
ष्णुपर्वणिवलदेवमाहात्म्यं नामद्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ ॥ ॥ जनमेजयउवाच । प्रत्येत्यद्वारकांविष्णुर्हतेरुक्मिणिवीर्यवान् ॥ अकरोद्यन्महाबाहुस्तन्मेव
दमहामुने १ वैशंपायनउवाच ॥ सतैःपरिवृतः श्रीमान्पुरीयादवनन्दनः ॥ द्वारकांभगवान्विष्णुः प्रत्यवैक्षतवीर्यवान् २ प्रत्यपद्यतरत्नानिविविधानिवसूनि
च ॥ यथार्हपुंडरीकाक्षोनैर्ऋतान्प्रत्यवारयत् ३ तत्रविघ्नंचरंतिस्मदेतेयाः सहदानवैः ॥ तान्जवानमहाबाहुर्वदमान्महासुरान् ४ विघ्नंचास्याकरोत्तत्रन
रकोनामदानवः ॥ त्रासनः सर्वदेवानां देवराजरिपुर्महान् ५ सबभौमूर्तिलिंगस्थः सर्वदेवाधिबाधिता ॥ देवतानामृषीणांचप्रतीपमकरोत्तदा ६ त्वष्टुर्दुहितरंभौ
मः कशेरुमगमत्तदा ॥ गजरूपेणजग्राहरुचिरांगींचतुर्दशीम् ७ प्रमथ्यतांवरारोहांनरकोवाक्यमब्रवीत् ॥ नष्टशोकमयोमोहात्प्राग्ज्योतिषपतिस्तदा
८ यानिदेवमनुष्येपुरत्नानिविविधानिच ॥ बिभर्तिबमहोक्तस्त्रासागरेषुवयद्रसु ९ अद्यप्रभृतितानीहसहिताः सर्वनैर्ऋताः ॥ ममैवोपाहरिष्यंतिदैत्या
श्चसहदानवैः १० एवमुत्तमरत्नानिवस्त्राणिविविधानिच ॥ सजहारतदाभौमस्तन्ननाधिचकारसः ११ गंधर्वाणांचयाः कन्याजहारनरकोबली ॥ याश्च
देवमनुष्याणांसप्तचाप्सरसांगणाः १२ चतुर्दशसहस्राणि एकविंशच्छतानिच ॥ एकवेणीधराः सर्वाः सतीमार्गमनुव्रताः १३ । वैशंपायनउवाच ॥ तासां
पुरवरंभौमोकारयन्मणिपर्वतम् ॥ अलकायामदीनात्मासुरोः स्वविषयं प्रति १४ ताश्चप्राग्ज्योतिषपतिंसुरोश्चैवदशात्मजाः ॥ नैर्ऋताश्चयथामुख्याः पा
लयंतउपासते ॥ सएषतमसः परिवरदसोमहासुरः १५ नचासुरगणैः सर्वैः सहितैः कर्मतत्पुरा ॥ कृतपूर्वंतदावोरंयदकार्षीन्महासुरः १६ अदितिं धर्षयामा
सकुंडलार्थमहासुरः ॥ यंमहीसुषुवेदेवीयस्यप्राग्ज्योतिषपुरम् १७ द्वारपालाश्चवत्वारस्तस्यासंयुद्धदुर्मदाः ॥ हयग्रीवोनिमुदश्चवीरः पंचनदस्तथा १८

प्राग्ज्योतिषपुरस्थोवा बाधितावाधकः ॥ ६ ॥ कशेरुस्थानविशेषं अगमत् चतुर्दशीं सर्वदा चतुर्थ्यां दशयायुकां साच गर्भकौमारपौगंडसंधियौवनमिति दशभ्य उर्ध्वं पंचदशभ्योर्वाक् च
तुर्दशवार्षिकीमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तच्चरत्नजातं आहतमपि नाधिचकार नबुभुजे ॥ ११ ॥ १२ ॥ एकविंशच्छतानि शताधिके द्वे चतुर्दशवेति षोडशसहस्राणि श
तंच एकवेणीधराः कुमारिकाः ॥ १३ ॥ सुरोर्दैत्यस्य ॥ १४ ॥ ताः प्राग्ज्योतिषपतिचेत्यन्वयः स एष नरकः तमसः नीलवर्णस्य समुद्रस्य पारे तीरे ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वासवक्षयाद्रुद्रालयात् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

मुरुःपुत्रसहस्रैश्वरदत्तोसुरोमहान् ॥ आदेवयानमावृत्यपंधानंसमुपस्थितः ॥ वित्रासनःसुकृतिनांविरूपैराक्षसैःसह १९ तद्वधार्थमहाबाहुःशंखचक्र
गदासिभृत् ॥ जातोवृष्णिषुदेवक्यां वसुदेवाजनार्दनः २० तस्याथपुरुषेन्द्रस्यलोकप्रथिततेजसः ॥ निवासोद्वारकादेवैरुपायादुपपादिता २१ अती
वहिषुरीरम्याद्वारकावासवक्षयात् ॥ महार्णवपरिक्षिप्तापंचपर्वतशोभिता २२ तस्यांदेवपुराभायांसभाकांचनतोरणा ॥ सादाशार्हीतिविख्यातायोज
नायामविस्तृता २३ तत्रवृष्ण्यंधकाःसर्वैरामकृष्णपुरोगमाः ॥ लोकयात्रामिमांकृत्स्नांपरिरक्षंतआसते २४ तत्रासीनेषुसर्वेषुकदाचिद्रतर्षभ ॥ दि
व्यगंधोववौवायुःपुष्पवर्षेपपातह २५ ततःकिलकिलाशब्दःप्रभाजालाभिसंवृतः ॥ मुहूर्तमंतरिक्षेऽभूत्ततोभूमौप्रतिष्ठितः २६ मध्येतुतेजसस्तस्य
पांडुरंगजमास्थितः ॥ वृतोदेवगणैःसर्वैर्वासवःसमदृश्यत २७ रामकृष्णौचराजासवृष्ण्यंधकगणैःसह ॥ प्रत्युद्ययुर्महात्मानंपूजयंतःसुरेश्वरम् २८
सोवतीर्यगजात्तूर्णेपरिष्वज्यजनार्दनम् ॥ सस्वजेबलदेवंचतंचराजानमाहुकम् २९ वृष्णीनन्यान्सस्वजेचयथाकालंयथावयः ॥ पूजितोरामकृष्णाभ्या
माविवेशसतांसभाम् ३० तत्रासीनोभ्यलंकृत्वासभांताममरेश्वरः ॥ अर्षादिसमुदाचारंप्रत्यगृह्ण्यथाविधि ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अथोवाच
महातेजावासवोवासवानुजम् ॥ सांत्वपूर्वकरेणास्यसंस्पृश्यवदनंशुभम् ३२ देवकीनंदनवचःशृणुमेमधुसूदन ॥ येनत्वाभिगतोस्म्यद्यकार्येणामित्र
कर्शन ३३ नैर्ऋतो नरकोनामब्रह्मणोवरदार्पितः ॥ अदित्याःकुंडलेमोहाज्जहारदितिनंदनः ३४ देवानांविप्रियेनित्यमृषीणांचसवर्तते ॥ तंचदेवांतरं
प्रेक्ष्यजहित्वंपापपूरुषम् ३५ अयंत्वांगरुडस्तत्रप्रापयिष्यतिकामगः ॥ कामवीर्योतितेजस्वीवैनतेयोंतरिक्षगः ३६ अवध्यःसर्वभूतानांभौमःसनर
कोसुरः ॥ निषूदयित्वातंपापंक्षिप्रमागंतुमर्हसि ३७ इत्युक्तःपुंडरीकाक्षोदेवराजेनकेशवः ॥ प्रतिजज्ञेमहाबाहुर्नरकस्यानिबर्हणे ३८ ततःसहैव
शक्रेणशंखचक्रगदासिभृत् ॥ प्रतस्थेगरुडेनाथसत्यभामासहायवान् ३९ क्रमेणसप्तस्कंधान्समरुतांसहवासवः ॥ पश्यतांयदुसिंहानामूर्ध्वमाचक्र
मेबली ४० वारणेन्द्रगतःशक्रोगरुडस्थोजनार्दनः ॥ विदूरत्वात्प्रकाशेतेसूर्याचंद्रमसाविव ४१ अंतरिक्षेचगंधर्वैरप्सरोग्भिश्चकेशवः ॥ स्तूयमानो
थशक्रश्चक्रमेणांतरधीयत ४२ समाधायेतिकर्तव्यंवासवोविबुधाधिपः ॥ स्वमेवभवनंप्रायात्कृष्णःप्रागज्योतिषंप्रति ४३

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सत्यभामासहायवान्इतिअस्याःसत्यभामायाःपृथिव्यंशत्वात्पृथिव्याज्ञयैवतस्यमृत्युर्विहितोस्तीतिसत्यभामाज्ञयैवतंहनिष्यामीत्याशयः ॥ ३९ ॥

सप्तस्कंधान्आवहप्रवहादीन्वायुमार्गान् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ मौरवान्मुरुविहितान्धुरांतवदतिसूक्ष्मान्दृढतरावयवसंयोगंपाषाणादिकमपिप्रविश्यतेतुमर्हानित्यर्थः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

पक्षानिलहतोवायुःप्रतिलोमंववौतदा ॥ ततोभीमरवामेधाबभ्रमुर्गगनेचराः ४४ क्षणेनसमनुप्राप्तोद्विजेनाकाशगेनवै ॥ दूरादेवचतान्दृष्ट्वाप्रययौ
यत्रतेस्थिताः ४५ अपश्यद्द्वारितत्रस्थांहस्त्यश्वरथवाहिनीम् ॥ धुरांतान्मौरवान्पाशान्पद्मसहस्रान्ददर्शह ४६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गरुडस्योपरिश्री
माञ्छंखचक्रगदाधरः ॥ बिभ्रन्नीलांबुदाकारंपीतवासाश्चतुर्भुजः ४७ वनमालाकुलोरस्कःश्रीवत्सांकितभूषणः ॥ किरीटमूर्द्धासूर्याभःसविद्युदिवचंद्रमाः
४८ ज्यांविकूजन्महाशब्दःश्रूयतेशनिनिःस्वनः ॥ ज्ञात्वाचदानवःसर्वेस्वयंविष्णुरिहागतः ४९ क्रोधाद्विगुणरक्ताक्षोमुरुःकालांतकोपमः ॥ अभ्यधाव
तवेगेनशक्तिगृह्यमहासुरः ५० चिक्षेपसुमहाशक्तिवज्रकांचनभूषिताम् ॥ तामापतंतींशक्तितुमहोल्कांज्वलितामिव ५१ समाधत्तशरंचैकरुक्मपुंखं
जनार्दनः ॥ द्विधाच्छिनत्क्षुरप्रेणवासुदेवःसर्वीर्यवान् ५२ शक्तिंचिच्छेदतत्रासौविद्युत्पुंजइवज्वलन् ॥ पुनश्चक्रोधरक्ताक्षोमुरुर्गृह्यमहागदाम् ५३
इंद्राशनिरिवेद्रेणविकृष्टइवनिःस्वनः ॥ आकर्णमुक्तंचिक्षेपअर्धचंद्रंसुरोत्तमः ५४ मध्यदेशेतुचिच्छेदगदांतांरुक्मभूषिताम् ॥ पुनश्चिच्छेदभलेनदानवस्यशि
रोरणे ५५ संछिद्यपाशान्सर्वास्तान्मुरुंहत्वासबांधवम् ॥ सोऽप्यात्रक्षोगणान्हत्वानरकस्यमहाबलान् ५६ शिलासंवानतिक्रम्यभगवान्देवकीसुतः ॥
अपश्यद्दानवंसैन्यंनिसुदंचमहाबलम् ५७ हयग्रीवंचदितिजंतथान्यांश्चित्रयोधिनः ॥ रोधयामासतन्मार्गंस्वसैन्येनमहाबलः ५८ निसुदोबलिनांश्रे
ष्ठोरथमारुह्यसत्वरम् ॥ जग्राहकार्मुकंदिव्यंहेमपृष्ठंदुरासदम् ५९ विव्याधदशभिर्बाणैर्निसुदोमधुसूदनम् ॥ केशवश्चापिसप्तत्याविव्याधनिशितैःशरैः ॥
६० अप्राप्तांश्चांतरिक्षेताञ्शरांश्चिच्छेदमाधवः ॥ तेसर्वेसैनिकाःकृष्णंसमंतात्पर्यवारयन् ६१ शरजालेनमहताछाद्यमानःसुरोत्तमः ॥ दृष्ट्वातान्दा
नवान्सर्वान्सक्रोधोमधुसूदनः ६२ ततोदिव्येनचास्त्रेणपार्जन्येनजनार्दनः ॥ महताशरवर्षेणवारयामासतद्वलम् ६३ पंचपंचशरैस्तेषुएकैकेनचतान्बहू
न् ॥ पार्जन्यस्यप्रभावेणसर्वान्मर्मस्वताडयत् ६४ दुद्रुवुर्भयसंत्रस्ताभग्रास्तेदानवारणे ॥ स्वसैन्यंविद्रुतंदृष्ट्वानिश्चक्रामपुनर्मृधे ६५ विसृजञ्छरवर्षाणि
छादयामासकेशवम् ॥ नविभातिरणेमूर्योनापिव्योमदिशोदश ६६ शरैःसंछादयामासनिसुदोगरुडध्वजम् ॥ सावित्रंनामदिव्यास्त्रंजग्राहपुरुषोत्तमः ६७
तेनबाणेनतान्बाणांश्चिच्छेदसमरेहरिः ॥ बाणैर्बाणांश्चसंच्छिद्यतस्यकृष्णोमहाबलः ६८ छत्रमेकेनबाणेनरथेषांचत्रिभिःशरैः ॥ पुनश्चिच्छेदतानश्वांश्च
तुर्भिश्चतुरःशरैः ६९ सारथिंपंचभिर्बाणैर्ध्वजमेकेनचिच्छिदे ॥ शरैकेनवपुःकृष्णःसुतीक्ष्णेनशितेनवै ७०

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ महालांगलनिर्भिन्नाः लांगलेनभूरिविदारितदेहाःशंखशक्तिर्महानादस्तेनैवपातिताः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१

शिरश्चिच्छेभलेननिसुंदस्यसुरोत्तमः ॥ यःसहस्रसमास्त्वेकःसर्वान्देवानयोधयत् ७१ निसुंदंपतितंदृष्ट्वाहयग्रीवःप्रतापवान् ॥ शिलांप्रगृह्यमहर्तोतो
लयामासदानवः ७२ आविध्यसहसामुंचच्छिलांशैलसमांप्रभुः ॥ गृहीत्वादिव्यपार्जन्यमस्रमस्रविदांवरः ७३ दिव्यास्त्रेणशिलांविष्णुःसप्तधाकृत
तेजसा ॥ तद्विदार्यमहच्चाश्मपातयामासभूतले ७४ ततस्तैःशार्ङ्गनिर्मुक्तैर्नानावर्णैर्महाशरैः ॥ यथादेवासुरंयुद्धमभवद्भरतर्षभ ॥ नानाप्रहरणाकीर्णतथा
घोरमवर्तत ७५ ततःशार्ङ्गविनिर्मुक्तैर्नानावर्णैर्महाशरैः ॥ गरुडस्थोमहाबाहुर्निजवानमहासुरान् ७६ महालांगलनिर्भिन्नाःशंखशक्तिनिपातिताः ॥ वि
नेशुर्दानवाःसर्वेसमासाद्यजनार्दनम् ७७ केचिच्चक्राग्निनिदेग्धादानवाःपेतुरंबरात् ॥ संनिकर्षगताःकेचिद्रतासुविकृताननाः ७८ असृजञ्छुरवर्षाणिवृष्टि
मंतइवांबुदाः ॥ विकृतांगासुराःसर्वेकृष्णबाणप्रपीडिताः ७९ शोणिताक्ताःस्मदृश्यंतेपुष्पिताइवकिंशुकाः ॥ व्यद्रवंतसुवित्रस्ताभग्रास्त्राश्वित्रयोधिनः ॥
८० पुनश्चक्रोधरक्ताक्षोवायुवेगेनदानवः ॥ दशव्यामोच्छिन्नं वृक्षं समारुह्यवनस्पतिम् ८१ वृक्षमुत्पाट्यवेगेनप्रतिगृह्याभ्यधावत ॥ चिक्षेपसुमहावृक्षंशिक्ष
यासुवनाकृतिः ८२ वृक्षवेगानिलोद्भूतःशुश्रुवेसुमहास्वनः ॥ ततःशरसहस्रेणयतमानोजनार्दनः ८३ नैकधातंप्रचिच्छेदचित्रभक्तिनिभाकृतिम् ॥ पुनश्च
केनबाणेनहयग्रीवस्यचोरसि ८४ विव्याधस्तनयोर्मध्येसायकोज्ज्वलनप्रभः ॥ विवेशसोतिवेगेनहृदंभित्त्वाविनिर्गतः ८५ तंजवानमहाघोरंहयग्रीवंमहाबल
म् ॥ अपारतेजादुर्द्वर्षःसवैयादवनंदनः ८६ मध्येलोहितगंगस्यभगवान्देवकीसुतः ॥ औदकायांविहृपाक्षंपापमानंपुह्योत्तमः ८७ अष्टौशतसहस्राणि
दानवानांपरंतप ॥ निहत्यपुरुषव्याघ्रःप्राग्ज्योतिषमुपाद्रवत् ८८ हत्वापंचनदं नामनरकस्यमहासुरम् ॥ ततःप्राग्ज्योतिषं नामदीप्यमानमिवश्रिया
८९ पुरमासादयामासयुद्धंतत्राभवन्महत् ॥ ततःप्रध्मापयच्छंखंपांचजन्यंमहाबलः ९० शुश्रुवेसुमहाशब्दःसंवर्तनिनदोयथा ॥ श्रूयतेत्रिषुलोकेषुभीमगं
भीरनिःस्वनः ॥ तंश्रुत्वानरकश्चासीत्क्रोधसंरक्तलोचनः ९१ लोहचक्राष्टसंयुक्तां त्रिनल्वप्रतिमंरथम् ॥ रत्नकांचनचित्राढ्यंवेदिकाभोगविस्तरम् ९२ ॥
वज्रध्वजेनमहताकांचनेनविराजितम् ॥ हेमदंडपताकाढ्यं वैदूर्यमणिकूबरम् ९३ युक्तमधसहस्रेगरयंपररथारुजम् ॥ लोहजालैश्चसंछन्नंचित्रभक्तिविरा
जितम् ९४ रथमध्यगतोवीरस्ससंध्यइवभास्करः ॥ नानाप्रहरणाकीर्णरथंहेमपरिष्कृतम् ९५

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ लोहितगंगस्यसिंधोःप्रदेशविशेषस्यमध्ये औदकायांउदकपरिखायांपुर्याम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ रथंआरुरोहीतिशेषः ॥ ९५ ॥

॥ ९६ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ मधुःकैटभभ्रातातद्वत् ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

वज्ररथोरश्चछदमिंदुवर्णव्यानद्वमुक्तानलतुल्यतेजाः ॥ किरीटमूर्द्धाकिंहुताशनाभःकर्णौतथाकुंडलयोर्ज्वलंतौ ९६ धूम्रवर्णमहाकायारक्ताक्षाविकृतान
नाः ॥ नानाकवाचिनःसर्वदैत्यदानवराक्षसाः ९७ खड्गचर्मधराःकेचित्केचित्तूर्णधनुर्भृतः ॥ शक्तिहस्तास्तथाकेचिच्छूलहस्तास्तथापरे ९८ गजवाजिरथौ
घैश्चकालयंतश्चमेदिनीम् ॥ निर्ययुर्नगरात्सर्वेसुमन्नद्वाप्रहारिणः ९९ वृत्तोदैत्यगणैःसार्द्धेनरकःकालसंनिभः ॥ भेरीशंखमृदंगानांपगवानांसहस्रराः १००
वाद्यमानानिशुश्रावजीमूतनिनदोपमः ॥ यतःकृष्णस्ततोगत्वासर्वेतेविकृताननाः १ परिवार्यगरुत्मंतंमर्वेयुधंतसंगताः ॥ महताछादयामासुःशरवर्षेण
सैनिकाः २ शक्तिशूलगदाप्रासांस्तोमरान्त्सायकान्बहून् ॥ आकाशंछादयामासुर्विमुंचंतःसहस्रशः ३ कृष्णःकृष्णोंबुदाकारःशार्ङ्गगृह्यधनुस्ततः ॥ वि
स्फार्यसुमहच्चापंधनुर्जलदनिस्वनम् ४ व्यसृजच्छरवर्षाणिदानवानांजनार्दनः ॥ शरवर्षेणतत्सैन्यंव्यद्रवत्तुमहाहवात् ५ तद्युद्धमभवद्दोरंवररूपेणरक्ष
सा ॥ भग्नव्यूहाश्चेतसर्वेकृष्णबाणप्रपीडिताः ६ केचिच्छिन्नभुजाश्चैवच्छिन्नग्रीवाशिराननाः ॥ केचिच्चक्रद्विधाच्छिन्नाःकेचिद्बाणादितोरसः ७ केचिद्वि
धाकृताःशक्त्यागजाश्वरथवाहनाः ॥ केचित्कौमोदकीभिन्नाःकेचिच्चक्रविदारिताः ८ एवंविमथितासर्वानराश्वरथवाहिनी ॥ तत्रासोन्नरकेणास्ययुद्धंपरम
दारुणम् ९ यत्समासेनवक्ष्यामितन्मेनिगदतःशृणु ॥ त्रासनःसुरसंवानांनरकःपुरुषोत्तमम् १० योधयामासतेजस्वीमधुवन्मधुमूदनम् ॥ क्रोधरक्तांत
नयनोनरकोधनसंनिभः ११ जग्राहकार्मुकंवीरःशक्रचापमिवोच्छ्रितम् ॥ तथार्ककिरणप्रख्यंबाणंजग्राहकेशवः १२ दिव्येनास्त्रेणसमरेपूरयामासतंरथम्
उत्तमास्त्रंमहापातंमुमोचनरकोबली १३ वज्रविस्फूर्जिताकारमायांतंवीक्ष्यकेशवः ॥ चिच्छेदास्त्रमहाभागश्चक्रेणमधुमूदनः १४ व्यहनत्सरथंचास्यशरै
केणजनार्दनः ॥ सरथंसध्वजंसाश्वंजवानदशभिःशरैः १५ तनुत्रंचैवचिच्छेदशरेणमधुमूदनः ॥ ततोविमुक्तकवचःसर्पस्येवतनुर्यथा १६ हताश्वोपिरणेवी
रोवितनुत्रश्चदानवः ॥ जग्राहविमलज्वालंलोहभारार्पितंदृढम् १७ आविध्यसहसामुकंशूलमिन्द्राशनिप्रभम् ॥ तदापतत्संप्रेक्ष्यशूलंहेमपरिष्कृतम्
१८ द्विधाछिन्नंभुरप्रेणकृष्णेनाद्भुतकर्मणा ॥ तद्युद्धमभवद्दोरंवररूपेणरक्षसा १९ शस्त्रपातमहाघातंनरकेणमहात्मना ॥ मुहूर्तंयोधयामासनरकंमधुमूदनः
२० अथोग्रचक्रश्चक्रेणप्रदीप्तेनाकरोद्विधा ॥ चक्रद्विधाकृतंतत्स्पर्शरीरमपतद्भुवि २१

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ भूमिः रूपिणी भूत्वा ॥ २४ ॥ २५ ॥ हे देव तस्य नरकस्य ते प्रसिद्धे ॥ २६ ॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ चतुःषष्टितमेध्याये ह्यमुष्मिन्
विभक्तं कुलिशेनैवागिरेः शृंगं द्विधा कृतम् ॥ कृष्णमासाद्य देवेशं जगामास्तमिवांशुमान् २२ चक्रोत्कंति तगात्रोसौ दानवः पतितो रणे ॥ वज्रप्रहारनिर्भिन्नं य
थागैरिकपर्वतम् २३ भूमिरतु पतितं पुत्रं निरीक्ष्यादाय कुण्डले ॥ उपातिष्ठत गोविदं वचनं चेदमब्रवीत् २४ दत्तस्त्वयैव गोविदस्त्वयैव विनिपातितः ॥ यथे
च्छसितथा क्रीडबालः क्रीडनकैरिव २५ इमे ते कुण्डले देव प्रजास्तस्यानुपालय ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि नरकवधे त्रि
षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निहत्य नरकं भौमं वासवो पमविक्रमम् ॥ वासवावरजो विष्णुर्ददर्श
नरकालयम् १ अथार्थगृहमासाद्य नरकस्य जनार्दनः ॥ ददर्श घनमक्षय्यं रत्नानि विविधानि च २ मणिमुक्ताप्रवालानि वैदूर्यस्य च संचयान् ॥ मासारगल्व
कूटानि तथा वज्रस्य संचयान् ३ जांबूनदमयान्यस्य शातकुंभमयानि च ॥ प्रदीप्तज्वलनाभानि शीतरश्मिभानि च ४ शयनानि महार्हाणि तथा सिंहास
नानि च ॥ हिरण्यदंडरुचिरं शीतरश्मि समप्रभम् ५ ददर्श तन्महच्छत्रं वर्षमाणमिवांबुदम् ॥ जातरूपस्य शुभ्रस्य धाराः शतसहस्रशः ६ वरुणादाहृतं पूर्वं
नरकेणेति नः श्रुतम् ॥ यावद्रत्नं गृहे दृष्टं नरकस्य धनं बहु ७ नैव राज्ञः कुबेरस्य न शक्यं यमस्य च ॥ रत्नसंनिचयस्तादृग्दृष्टपूर्वो न च श्रुतः ८ हते भौमे नि सुं
दे च हयग्रीवे च दानवे ॥ उपानि न्युस्ततस्तानि रत्नान्यंतःपुराणि च ९ दानवा हतशिष्टाये कोशसंचय रक्षिणः ॥ केशवाय महार्हाणि यान्यर्हति जनार्दनः १०
दैत्या ऊचुः ॥ इमानि मणिरत्नानि विविधानि बहूनि च ॥ भीमरूपाश्च मातंगाः प्रवालविकृतां कुशाः ११ हेमसूत्रा महाकक्षाश्चापतोमरशालिनः ॥ रुचिरा
भिः पताकाभिः शबलारुचिरां कुशाः १२ ते च विंशतिसाहस्रा द्विस्तावत्यः करेणवः ॥ अष्टादशसहस्राणि देशजाश्चोत्तमा हयाः १३ गोषु चापि भवेत्कामोयावत्तव
जनार्दन ॥ तावतीः प्रापयिष्यामो वृष्ण्यंधकनिवेशनम् १४ आविकानि च मूक्षमाणिशयनान्यासनानि च ॥ कामव्याहारिणश्चैव पक्षिणः प्रियदर्शनाः ॥
१५ चंदनागरुकाष्ठानि तथा कालीयकान्यपि ॥ वसुयन्त्रिषु लोकेषु धर्मेणाधिगतं तव १६ प्रापयिष्यामि तत्सर्वं वृष्ण्यंधकनिवेशनम् ॥ देवगंधर्वरत्नानि पन्न
गानां च यद्वसु ॥ तानि सर्वाणि संतीह नरकस्य निवेशने १७ वैशंपायन उवाच ॥ तच्च सर्वं हृषीकेशः परे गृह्य परीक्ष्य च ॥ सर्वमाहारयामास दानवैर्द्वारिकां पुं
रीम् १८ ततस्तद्वारुणं छत्रं स्वयमुत्क्षिप्य माधवः ॥ हिरण्यवर्षे वर्षे तमारुरोह विहंगमम् १९

दनस्थितं ॥ पारिजातं समुद्धृत्य द्वारकामनयद्दरिः ॥ १ ॥ निहत्येति ॥ १ ॥ २ ॥ मासारं मरकतं गल्वश्चंद्रकांतः वज्रं हीरः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अंतःपुरा
णिकन्यारत्नानि ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ शबलानानावर्णाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कालीयकानि कालागरुकाष्ठानि ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

माणपर्वतकन्यावरोधपुरम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ महाबाहुंकृष्णम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

गरुडं पतगश्रेष्ठमूर्तिमंतमिवांबुदम् ॥ ततोऽभ्ययाद्रिरिश्रेष्ठमभितोमणिपर्वतम् २० तत्रपुण्याववुर्वाताह्यभवंश्वामलाः प्रभाः ॥ मणनिंहेमवर्णानामभि
भूयदिवाकरम् २१ तत्रवैदूर्यरत्नानिददर्शमधुसूदनः ॥ सतोरणपताकानिद्वाराणिशिखराणिच २२ विद्युद्भूतमेघाभःप्रबभौमणिपर्वतः ॥ हेमचित्रवि
तानैश्वप्रासादैरुपशोभितः २३ तत्रतावरहेमाभाददर्शमधुसूदनः ॥ गंधर्वसुरमुख्यानांप्रियादुहितरस्तथा २४ ददर्शपृथुलश्रोणीःसंरुद्धागिरिकंदरे ॥
नरकेणसमानीतारक्ष्यमाणाःसमंततः २५ त्रिविष्टपसमेदेशेतिष्ठंतीरपराजिताः ॥ निर्विशंत्योयथादेव्यःसुखिन्यःकामवर्जिताः २६ परिवव्रुर्महाबाहुमेकवे
णीधराःस्त्रियः ॥ सर्वाःकाषायवासिन्यःसर्वाश्चनियतेन्द्रियाः २७ व्रतोपवामतन्वंग्यःकांक्षंयःकृष्णदर्शनम् ॥ समेत्ययदुसिंहस्यसर्वाश्चक्रुःस्त्रियोजलीन् ॥
२८ नरकंनिहतंज्ञात्वामुरंचैवमहासुरम् ॥ हयग्रीवंनिसुंदंचताःकृष्णंपर्यवारयन् २९ येचासांरक्षिणोवृद्धादानवायदुनंदनम् ॥ कृतांजलिपुटाःसर्वेप्रणिपेतुर्व
योधिकाः ३० तासांपरमनारीणामृषभाक्षंनिरीक्ष्यतम् ॥ सर्वासामेवसंकल्पःपतित्वेनाभवत्ततः ३१ तस्यचंद्रोपमंवक्रंनिरीक्ष्यमुदितेन्द्रियाः ॥ संप्रहृष्टा
महाबाहुमिदंवचनमब्रुवन् ३२ सत्यंचयत्पुरावायुरिहास्मान्वाक्यमब्रवीत् ॥ सर्वभूतमतिज्ञश्चदेवर्षिरपिनारदः ३३ विष्णुर्नारायणोदेवःशंखचक्रगदासिभृ
त् ॥ सभौमंनरकंहत्वाभर्ताचमवितासवः ३४ सुप्रियंबतपश्यामश्चिरश्रुतमरिंदमम् ॥ दर्शनेनकृतार्थाहिवयमद्यमहात्मनः ३५ ततस्ताःसांत्वयामामप्र
मदावासवानुजः ॥ सर्वाःकमलपत्राक्षीर्दृष्ट्वाचोवाचमाधवः ३६ यथार्हतःपूजयित्वासमाभाष्यचकेशवः ॥ यानैःकिंकरसंयुक्तैरुवाहमधुसूदनः ३७ किं
कराणांसहस्राणिरक्षसांवातरंहसाम् ॥ शिबिकांवहतांतत्रनिर्वोषःसुमहानभूत् ३८ तस्यपर्वतराजस्यशृंगंयत्परमार्चितम् ॥ विमलार्केदुसंकाशंमणिकां
चनतोरणम् ३९ सपक्षिगणमातंगंसमृगव्यालपादपम् ॥ शाखामृगगणाकीर्णंसुप्रस्तरशिलातलम् ४० न्यंकुभिश्चवराहैश्चरुभिश्चनिषेवितम् ॥ सप्रपा
तंमहासानुंविचित्रशिखरद्रुमम् ४१ अत्यद्भुतमर्चित्यंचमृगवृंदविलोडितम् ॥ जीवंजीवकसंवैश्वर्हिभिश्चनिनादितम् ४२ तदप्यतिबलोविष्णुर्देभ्यामु
त्पाद्यभासुरम् ॥ आरोपयामासबलीगरुडेपक्षिणांवरे ४३ मणिपर्वतशृंगंचसभार्यंचजनार्दनम् ॥ उवाहलीलयापक्षिगिरुडःपततांवरः ४४ सपक्षबल
विक्षेपैर्हिमाद्रिशिखरोपमम् ॥ दिक्षुसर्वासुसंहादंजनयामासपक्षिराट् ४५ आरुजन्पर्वताग्राणिपादपांश्चसमुत्क्षिपन् ॥ संजहारमहाभ्राणिविजहारचक्रा
निचित्र ४६

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उवाहद्वारकांप्रापयामास ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ जीवंजीवकश्चकोरः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आजमानानिसमानि ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४

विषयंसमतिक्रम्यदेवयोश्चंद्रसूर्ययोः ॥ ययौवातजवःपक्षीजनार्दनवशेस्थितः ४९ समेरुगिरिमासाद्यदेवगंधर्वसेवितम् ॥ देवसद्मानिसर्वाणिददर्शमधुसू
दनः ४८ विश्वेषांमरुतांचैवसाध्यानांचनराधिप ॥ आजमानान्यतिक्रामन्नश्विनोश्चपरंतप ४९ प्राप्यपुण्यतमौलोकान्देवलोकमरिंदम ॥ शक्रसद्मसमा
साद्यप्रविवेशजनार्दनः ५० अवतीर्यसताक्ष्यात्तुददर्शविबुधाधिपम् ॥ प्रीतश्चैवाभ्यनंदतंदेवराजःशतक्रतुः ५१ प्रादायकुंडलेदिव्येववंदेतंतदाच्युतः ॥
सभार्योविबुधश्रेष्ठनरश्रेष्ठोजनार्दनः ५२ अर्चितोदेवराजेनरत्नैश्चप्रतिपूजितः ॥ सत्यभामाचपौलोम्यायथावदभिनंदिता ५३ वासवोवासुदेवश्चजग्मतुः
सहितौतदा ॥ अदित्याभवनंदिव्यंदेवमातुर्महर्द्धिमत् ५४ तत्रादितिमुपास्यंतीमप्सरोभिःसमंततः ॥ ददर्शातेमहात्मानौमहाभागांतपोन्विताम्
५५ ततस्तेकुंडलेदिव्येप्रादाददितिनंदनः ॥ ववंदेतांशचीभर्तामातरंस्वांपुरंदरः ५६ जनार्दनंपुरस्कृत्यकर्मचैवशशंसतत् ॥ अदितिस्तौसुतौप्रीत्यापरि
ष्वज्याभिनंद्यच ५७ आशीर्भिरनुकूलाभिरुभावप्यवदत्तदा ॥ पौलोमीसत्यभामाचप्रीत्यापरमयायुते ५८ अगृह्णीतांवराह्यादेव्यास्तेचरणौशुभौ ॥
तेचाप्यभ्यवदत्प्रेम्णादेवमातायशास्विनी ५९ यथावदब्रवीच्चैवजनार्दनमिदंवचः ॥ अधृष्यःसर्वभूतानामवध्यश्चभविष्यसि ६० यथैवदेवराजोयमजि
तोलोकपूजितः ॥ भवत्वियंवरारोहानित्यंचप्रियदर्शना ६१ सर्वलोकेषुविख्यातादिव्यगंधामनोरमा ॥ सत्यभामोत्तमास्त्रीणांसुभगास्थिरयौवना ६२
जरांनयास्यतिवधूर्यावत्त्वंकृष्णमानुषः ॥ एवमभ्यर्चितःकृष्णोदेवमात्रामहाबलः ६३ देवराजाभ्यनुज्ञातोरत्नैश्चप्रतिपूजितः ॥ वैनतेयंसमारुह्यसहितः
सत्यभामया ६४ देवाक्रीडंपरिक्रामन्पूज्यमानंसुरर्षिभिः ॥ सददर्शमहाबाहुराक्रीडेवासवस्यह ६५ दिव्यमभ्यर्चितंदेवैःपारिजातंमहाद्रुमम् ॥ नित्यपु
ष्पधरंदिव्यपुण्यगंधमनुत्तमम् ६६ यमासाद्यजनःसर्वोजातिस्मरतिपौर्विकीम् ॥ संरक्ष्यमाणंदेवैस्तंप्रसह्यामिताविक्रमः ६७ उत्पाट्यारोपयामासविष्णुस्तं
गरुडोपरि ॥ सोपश्यत्सत्यभामाचदिव्यमप्सरसांगणम् ६८ पृष्ठतःसत्यभामाचदिव्यायोषाचवीक्षिताम् ॥ प्रायात्तेताद्वारवतींवायुजुष्टेनवैपथा ६९
श्रुत्वातंदेवराजस्तुकर्मकृष्णस्यतत्तदा ॥ अनुमेनेमहाबाहुःकृतकर्मतिचाब्रवीत् ७० सपूज्यमानस्त्रिदशैःसप्तर्षिगणसंस्तुतः ॥ प्रतस्थेद्वारकांकृष्णोदेव
लोकादरिंदम ७१ सोभिपत्यमहाबाहुर्दीर्घमध्वानमल्पवत् ॥ पूजितोदेवराजेनददृशेयादवींपुरीम् ७२ तथाकर्ममहत्कृत्वाभगवान्वासवानुजः ॥ उपा
याद्वारकांकृष्णःश्रीमान्गरुडवाहनः ७३

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सः कृष्णः सत्यभामाचापश्यत् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

इतिहरिवंशेविष्णुपर्वणिटाकायांचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ पंचषष्टितमेध्यायेद्युतरोःपुष्पमथिनी ॥ रुक्मिणीहरिणाश्रुत्वारुष्टासत्येतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ प्रादुर्भावइति ॥ १
षड्गुणं ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यज्ञानस्ययशसः श्रियः वैराग्यस्यचधर्मस्यषण्णांभगइतीङ्गना इतिषड्विधैश्वर्यमुक्तं यद्वा षड्गुणंषड्गानिच सर्वज्ञतातृप्तिरनादिवोधःस्वतंत्रतानित्यमलु

इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजातहरणंद्वारकाप्रवेशोनामचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ६४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्रादुर्भावेमु
निश्रेष्ठमायुरेचरितंशुभम् ॥ शृण्वन्नैवाधिगच्छामितृप्तिं कृष्णस्यधीमतः १ द्वारकायांनिवसतःकृतदारस्यषड्गुणम् ॥ चरितं ब्रूहि कृष्णस्यसर्वेहिविदितंतव
२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जनमेजयकृष्णस्यकृतदारस्यभारत ॥ निबोधचरितंचित्रंतस्यैवसदृशंप्रभो ३ प्राप्तदारोमहातेजावासुदेवःप्रतापवान् ॥ रुक्मि
ण्यासहितोदेव्याययौरैवतकंनृप ४ उपवासावसानंहिरुक्मिण्याःप्रतिपूजयन् ॥ तर्पयिष्यन्स्वयंविप्रान्जगाममधुसूदनः ५ कुमारःप्रययुस्तत्रपुत्रभा
तरणवच ॥ प्रेषितावासुदेवेननारदस्याभ्यनुज्ञया ६ षोडशस्त्रीसहस्राणिजग्मुरेवचधीमतः ॥ ऋद्ध्यापरमयाराजन्विष्णोरेवानुरूपया ७ ततस्तत्रद्विजा
तीनांकामान्प्रादादधोक्षजः ॥ अर्थिनांधर्मनित्यानांबंदिनामिष्टवादिनाम् ८ कल्याणनामगोत्राणामहतांपुण्यकर्मणाम् ॥ यौनैःश्रौतैश्चमासैश्चशुद्धानां
कुरुनंदन ९ तर्पयित्वाद्विजान्कामैरिष्टैरिष्टःसतांगतिः ॥ ज्ञातीन्संतर्पयामासयथार्हंभक्तवत्सलः १० उपवासावसानेथभगवान्सविशेषतः ॥ बहुमेनेप्रियां
भार्यांरुक्मिणींभीष्मकात्मजाम् ११ वसतस्तस्यकृष्णस्यसदारस्यामितौजसः ॥ सहासीनस्यरुक्मिण्यानारदोभ्याययौमुनिः १२ आगतंचाप्रमेयात्मा
मुनिर्मिद्रानुजस्तदा ॥ शास्त्रदृष्टेनविधिनाअर्चयामासकेशवः १३ सोर्चितोवासुदेवेनमुनिरर्च्यतमःसताम् ॥ पारिजाततरोःपुष्पंददौकृष्णायभारत
१४ तद्वृक्षराजकुसुमंरुक्मिण्याःप्रददौहरिः ॥ पार्श्वस्थासाहिकृष्णस्यभोज्यानरवराभवत् १५ प्रतिगृह्यतुतत्पुष्पंकामारणिरनिदिता ॥ शिरस्यमलप
त्राक्षीददौकृष्णेगितानुगा १६ त्रैलोक्यरूपसर्वस्वंनारायणमनोहरा ॥ शुशुभेदेवपुष्पेणद्विगुणंभैष्मकीतदा १७ तांनारदस्तथोवाचमुनिर्ब्रह्मसुतस्त
दा ॥ तवैवौपयिकंपुष्पमेकंदेविपतिव्रते १८ अलंकृतंपुष्पमेतत्संसर्गात्तवसर्वथा ॥ अत्यर्हाचमतामेतत्पुष्पाद्धृतव्रते १९ कल्याणगुणसंपन्नेसततं
भर्तृवत्सले ॥ अम्लानमेतत्सततंपुष्पंभवतिकामिनि २० संवत्सरपरंकालंकालज्ञेगुणसंमते ॥ ईप्सितानपिगंधांश्चददातिवदतांवरे २१ शीतोष्णेचे
प्सितेदेविपुष्पमेतत्प्रयच्छति ॥ स्रवत्यपिरसान्देविमनसाकांक्षितान्वरान् २२

सशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चविभोर्विभुज्ञाःषडाहुरंगानिमहेश्वरस्येतिवायुपुराणोक्तानि ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अवसानंव्रतपारणाम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ यौनैःयोनिबंधैःश्रौ
तैःअध्ययनसंबंधैःमासैःआर्त्तिज्यसंबंधैः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ हेनरवर ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ औपयिकंयोग्यम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ भगाधानं ऐश्वर्याधायकम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सुवादित्रानिति पुंस्त्वमार्षम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कृतिः स्वभावः सामर्थ्यमित्यर्थः सर्गकृता ब्रह्मणा कृतेति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ महेंद्रस्य सुरताच अराणि श्वेति सुरतारणी स्त्री च माता चेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ वसुदेवताः वसुमुख्याः तेषां कालो ब्रह्ममानेन संवत्सरः पर उत्कृष्टो

सेव्यमानं च सौभाग्यं ददाति वरवर्णिनि ॥ स्वयंपितृथा गंधानोपि सितान् प्रीतिवर्द्धनान् २३ यानियानि च पुष्पाणि त्वंदेव्यभिलषिष्यसि ॥ कुसुमं वृक्षराजस्य तानि तानि प्रदास्यति २४ एतदेव भगाधानं धर्मिष्ठेषु त्रदंतथा ॥ मतिं च नाशुभे धत्ते धार्यमाणं सदा शुभे २५ यद्यदिच्छसि वर्णे च तत्सर्वं धारयिष्यति ॥ स्वल्पं वा यदि वा स्थूलं छंदस्तस्मै भविष्यति २६ अनिष्टं गंधहरणं तत्समं गंधवर्द्धनम् ॥ प्रदीपकर्मरात्रौ च करोति कमलक्षणे २७ संतानकस्रजो मालां पुष्पवस्त्रादिवाच्युतम् ॥ पुष्पमंडपमुख्यानि चिंतितेन प्रदास्यति २८ बुभुक्षावापि पासावाग्लानिर्वाप्यथ वाजरा ॥ देववद्वारयं त्यास्ते स्वच्छंदेन भविष्यति २९ अनुगीतानि गीतानि दास्यत्यपि चिंतिते ॥ सुवादित्रान्समधुरांस्तथैव तव संमतान् ३० पूर्णं संवत्सरे देवि पुष्पमेतत्तवांतिकात् ॥ निर्वत्स्यते तत्तुवरं समयेन प्रयास्यति ३१ कृतिरेषा हि भद्रं ते पारिजातस्य सुप्रभे ॥ निसर्गतः सर्गकृता सत्कारार्थं मुरद्विषाम् ३२ उमादेव वरस्येष्टा हि मालयसुता सती ॥ धारयंती श्वरी नित्यं पुष्पाण्येतानि सुप्रभे ३३ अदितिश्च स पौलोमी महेंद्रसुरतारिणी ॥ सा वित्री देवमाता च श्रीश्च सर्वगुणोचिता ३४ देवपत्न्यस्तथैवान्या देवाश्च वसुदेवताः ॥ संवत्सरपरः कालः सर्वेषां न तु संशयः ३५ षोडशस्त्रीसहस्राणां मध्ये त्वं खलु वर्तसे ॥ अद्येष्टां वासुदेवस्य वेदित्वां भोजनं दिनि ३६ सपत्न्यस्ते गुणोपेते सर्वाः सर्वेश्वरप्रिये ॥ अवमाना वसे केन त्वया सिक्ताद्यभामिनि ३७ प्रकाशमद्य सौभाग्यमनिवार्यं यशश्च ते ॥ मंदारकुसुमं दत्तं यत्ते मधुनिघातिना ३८ अद्य सा त्राजिती देवी ज्ञास्यते वरवर्णिनी ॥ सौभाग्याद्यं सदा वेत्ति यात्मानं सुभगं सती ३९ सांबमाता च गंधारी भार्याश्चान्या महात्मनः ॥ सौभाग्यार्थोद्यता कांक्षामद्य मोक्षयंति निःस्पृहाः ४० सौभाग्यैकरथो जैत्रस्तव देव्यद्यनिःसृतः ॥ मनोरथरथानां यः सहस्रैरपि दुर्जयः ४१ अद्याहमवगच्छामि सर्वथा सर्वशोभने ॥ आत्मा द्वितीयः कृष्णस्य भोजे त्वमिति भामिनि ४२ त्रैलोक्यरत्न सर्वस्वमददाय तत्राच्युतः ॥ जीवितातिशयस्तेन त्वया प्राप्तो हरिप्रिये ४३ नारदे नैव मुक्तं तु तथ्यं वाक्यं न राधिष ॥ तत्रस्थाः शुश्रुवुः प्रेष्याः प्रेषिताः सत्यभामया ४४ देवीनां च तथान्यासां पत्नीनां च विशांपते १३ दृष्ट्वा ताः सविशेषं च नारदेनाभ्युदाहृतम् ४५ तच्च श्रुत्वा सुनिखिलं प्रेष्याभिः स्त्रीस्वभावतः ॥ प्रकाशकृतमेवासीद्विष्णोरंतःपुरे तदा ४६

न ततो धिकोप्यस्तीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ भोजनं दिनि हेरुक्मिणि ॥ ३६ ॥ सिक्ता अद्येति च्छेदः संधिरार्षः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सांबमाता जांबवती ॥ ४० ॥ निःसृतः प्रसृतः ॥ ४१ ॥ हे भोजे भोजकन्ये ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

कौलीनकुलगुहं देव्यः कृष्णपत्न्यः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सकुंकुमंकुंकुमरकंशुक्लतमंचतदैकंचशुक्लतमैकंअंशुकंवल्लंदरोषचिह्नम् ॥ ५१ ॥ क्रोधगृहंअसंस्कृतं
शून्यगृहम् ॥ ५२ ॥ पर्यंतदेशंललाटप्रांतदेशम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ कुशेशयंमुखकमलं ॥ ५५ ॥ इतिश्रीमहा० खिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांपंचषष्टितमोऽध्यायः

कर्णाकर्णिततोदेव्यःकौलीनमिवसंघशः ॥ मंत्रयांचक्रिरेहृष्टारुक्मिण्यातिगुणोदयम् ४७ अर्हेतिपुत्रमातेतिज्येष्ठेतिचसमागताः ॥ प्रायेणप्रवदंतिस्म
हृष्टादामोदरस्त्रियः ४८ ममृषेनसपत्न्यास्तुतत्सौभाग्यगुणोदयम् ॥ सत्यभामाप्रियानित्यंविष्णोरतुलतेजसः ४९ रूपयौवनसंपन्नास्वसौभाग्येनग
र्विता ॥ अभिमानवतीदेवीश्रुत्वैवेष्ट्यावशंगता ५० समुत्सृजंतीवसनंसकुंकुमंशुचिस्मिताशुक्लतमैकमंशुकम् ॥ जग्राहरोषाकुलितेनचेतसावहस्त
दाश्रीरिववद्वितेधना ५१ दंदह्यमानाज्वलनेनवर्द्धताईष्ट्यासमुत्थेनगतप्रभेव ॥ क्रोधान्विताक्रोधगृहंविविकंविवेशतारेवघनंसतोयम् ५२ बद्धाललाटे
हिमचंद्रशुक्लंदुकूलपटंप्रियरोषचिह्नम् ॥ पर्यंतदेशंसरसेनदेवीविलिप्यसालोहितचंदनेन ५३ संस्मृत्यसंस्मृत्यशिरःसरोषंप्रकंपमानासमुपोपविष्टा
दीर्घोपधानेशयनेपनीयविभूषणान्येवनिबद्धवेणी ५४ अकारणार्थेनविकृष्यमाणाप्रेष्याजनस्याभिजनान्वितापि ॥ विचूर्णयामासकुशेशयंसानिःश्वस्य
निःश्वस्यनखैर्नतभूः ५५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेवि०पारिजातहरणेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
उपविष्टंमुनिंज्ञात्वारुक्मिण्यासहकेशवः ॥ निश्चक्रामाप्रमेयात्माव्यपदेशेनसर्ववित् १ जगामत्वरितश्चैवसत्यभामागृहंमहत् ॥ रम्येरैवतकोद्देशेनिर्मि
तंविश्वकर्मणा २ अभिमानवतीमिष्टांप्राणैरपिगरीयसीम् ॥ जानन्सात्राजितींविष्णुर्विवेशशनकैरिव ३ रुषितामिवतांदेवीस्नेहात्संकल्पयन्निव ॥ भीत
भीतःसशनकैर्विवेशमधुमूदनः ४ सेवकंदारदेशेतुतिष्ठेत्युक्त्वाविवेशह ॥ नारदस्योपचारार्थंप्रद्युम्नंविनियुज्यसः ५ सददर्शप्रियांदूरात्क्रोधागारगतां
तदा ॥ प्रेष्यामिवस्थितांकोपान्निश्चसंतीमुहुर्मुहुः ६ करजाग्रावलीढंतुपंकजंमुखपंकजे ॥ संश्लेषयित्वानिश्चस्यविहसंतींपुनपुनः ७ किंचिदाकुलिता
ग्रेणचरणेनवसुंधराम् ॥ कृत्वापृष्ठेथवदनंविहरंतींपुनःपुनः ८ करपद्मेपुनःसव्येमुखपद्मंनिवेश्यच ॥ वनितांचारुसर्वांगीध्यायंतींकमलेक्षणाम् ९
सरसंचंदनंगृह्यप्रेष्याहस्तादनिदिताम् ॥ प्रह्लादयित्वाहृदयंक्षिपंतींनिर्दयंपुनः १०

॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ एतस्मिन्षट्षष्टितमेगत्वाभामागृहेहरिः ॥ तस्यैह्यपृच्छद्रोषस्यकारणंचेतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ उपविष्टमिति व्यपदेशेनव्याजांतरेणसर्ववित्सत्यभामाभाव
वित् ॥ १ ॥ २ ॥ विवेशआससाद ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पंकजंक्रिडाकमलंविहसंतींसपत्नीमत्तोपिसौभाग्याधिक्यंप्राप्तवतीत्याश्चर्येणेतिभावः ॥ ७ ॥ वसुंधरांलिख
तीमितिशेषः ॥ पृष्ठेइतितिर्यक्त्वस्योपलक्षणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रह्लादयित्वाचंदनस्तुत्याप्रेष्यास्तुत्वापिविक्षिपंतींनिर्दंतींतेनभ्रांतत्वमस्याःव्यक्तम् ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ अवगुंठयवलेणावृत्यउपधानेउच्छीर्षकेअंतरंअवकाशम् ॥ १२ ॥ संज्ञायसंकेत्यतांसोन्वगमत् ॥ १३ ॥ ग्रहायगृहीत्वा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गंधाश्च यमदृष्ट्वा मेदिन्येव गंधं मुंचतीति तर्कयति कथमिति एकतरोति शयिततरः ॥ १९ ॥ विवेक्षंतीव्यवेक्षमाणा भागुरिमतेनाकारलोपः अनुदात्तेत्त्वलक्षणस्यात्मनेपदस्यानित्यत्वात्पर

पुनरुत्थाय शयनात्पतंती च पुनः पुनः ॥ तास्ताश्चेष्टाः प्रियायाश्च तथा न्याददृशे हरिः ११ अवगुंठयदावक्रमुपधानेन्यवेशयत् ॥ इदमंतरमित्येवंतदागत्वा जनार्दनः १२ प्रेष्याजनं संज्ञाय अनारुयेयोस्मि संज्ञया ॥ सशंकितप्रचारश्च वारितोन्वगमत्सताम् १३ ग्रहायव्यजनं चैव स्थित्वासपरिपार्श्व तः ॥ शनैरिवास्तजद्वातं जहास शनैरिव १४ सपारिजातपुष्पस्य संसर्गादनुवासितः ॥ बभारभगवान्गंधं दिव्यं मानुषदुर्लभम् १५ अत्यद्भुतं सुगंधं च जिघ्रित्वा विस्मयान्विता ॥ अपावृणोन्मुखं सत्याकिमेतदिति चाब्रवीत् १६ सोत्थिता पृष्ठतो देवमपश्यंती शुचिस्मिता ॥ पर्यपृच्छदधो प्रेष्यागंधस्य प्रभवे तदा १७ ताः पृष्टास्त्वप्रभाषंत्यो जानुभ्यां धरणींगताः ॥ अधोमुख्यस्ततस्तस्थुः कृतांजलिपुटास्तदा १८ तदपूर्वमदृष्ट्वैव गंधं मुंचति मेदिनी ॥ कथमेक तरस्तस्यागंधोयमिति तत्खलु १९ किं त्विदं स्यादिति च सा विवेक्षंती समंततः ॥ ददृशे केशवं देवी सहस्रालोकभावनम् २० युज्यतीति ततो वाचसहस्रा स्त्राविलेक्षणा ॥ अवतिक्ते वरोषेण बभूव प्रणयान्विता २१ सा प्रस्फुरितचार्वोष्ठीनिश्चस्याधोमुखी तदा ॥ मुहूर्तमसितापांगीतस्थावन्यमुखी शुभा २२ निबध्य भ्रुकुटिवामांसम्यग्विक्षिप्य लोचने ॥ निवेश्य वदनं हस्तेशोभसीत्यब्रवीद्वरिम् २३ तस्याः सुस्त्रावनेत्राभ्यां वारिप्रणयकोपजम् ॥ कुशेशयप लाशाभ्यामवश्यायजलं यथा २४ समुत्पत्य जलं तत्र पतितं वदनांबुजात् ॥ प्रतिजग्राह पद्माक्षः करभ्यामतिस्त्वरः २५ अथोरसिपततोयं श्रीवत्सां कौंबुजेक्षणः ॥ प्रियानयनजं देवः परिमृज्येदमब्रवीत् २६ स्रवत्यसितपत्राक्षिकि मर्थं तव भामिनि ॥ तोयं सुंदरिनेत्राभ्यां पुष्कराभ्यामिवोदकम् २७ प्रभाते पूर्णचंद्रस्य मध्याह्ने पंकजस्य च ॥ विभर्तितव किं वक्रं वपुस्तव मनोहरे २८ किमर्थं कौंकुमं वा सोमहारजतमेव च ॥ नानुगृह्णासि सुश्रोणिशुक्लं वा सोनुगृह्यते २९ वासस्येते तवाभीष्टे महारजतकौंकुमे ॥ देवाभिगमनादूर्ध्वं शुक्लं नेष्टं हितस्त्रियाः ३०

स्मैपदम् ॥ २० ॥ युज्यतीति उवाच सद्यो स्त्राविलेक्षणाभूत् न तु अन्यत्र वक्तुमशकत् ॥ २१ ॥ अन्यमुखी कृष्णमनवेक्ष्यमाणा ॥ २२ ॥ शोभसीत्युपलंभार्थं न तुरंजनार्थं ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ २५ ॥ उरसि परिमृज्येति स्नेहातिशयसूचनम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ वपुः स्वरूपम् ॥ २८ ॥ कुंकुमेन रक्तं कौंकुमं पीतारुणमित्यर्थः महारजतेन रक्तद्रव्यविशेषे ण रक्तम् महारजतं रक्तकौंसुंभमित्यर्थः ॥ २९ ॥ देवेति देवपूजायामेव शुक्लमिष्टं नान्यदित्यर्थः ॥ ३० ॥

चित्रकस्थानं पत्रलेखास्थानम् आक्रांतमश्रुलितमित्यर्थः ॥ अवरोधूसरोवर्णः देहकांतिस्तद्वातिहेअवरवर्णिनि ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ रत्नैश्चरत्नजातसंबंधि
भिः ॥ ३५ ॥ स्मेरेण उत्फुल्लेन माद्यमामद्य ॥ ३६ ॥ तोयमश्रु अंजनेन दुर्दिनं मालिनम् ॥ ३७ ॥ द्विषामित्यदंतत्वं कप्रत्ययांतत्वात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

किंचानाभरणं गात्रं सुगात्रितवकथ्यताम् ॥ चित्रकस्थानमाक्रांतं कस्मादवरवर्णिनि ३१ श्वेतेन तव पादेन वाससा प्रियदर्शने ॥ ललाटं सेव्यते कस्माच्चंदनेन सु
गंधिना ३२ सरसेनायतापांगिकांतेन हृदयप्रिये ॥ प्रभोपमंदंकेनापिकारणेनाननस्य च ॥ करोषिमम वात्यर्थं मनोग्लापयसि प्रिये ३३ प्रमृतश्चंदनरसः
कपोलप्रणयीतव ॥ पत्रलेखासपत्नत्वं प्राप्तो नातिविराजते ३४ रत्नैश्चाभरणैर्मुक्तातव ग्रीवानशोभते ॥ ग्रहनक्षत्ररहिताद्यौरिवाव्यक्तशारदी ३५ पूर्णचंद्र
सपत्नेन स्मेरेणा बहुभाषिणा ॥ किमुनोभाषसे माद्यमुखेनोत्पलगंधिना ३६ अर्द्धाक्षणापि हितावन्मां किमर्थेन निरीक्ष्यसे ॥ मुंचस्येव सनिश्वासंतो यमं जन
दुर्दिनम् ३७ अलमिंदीवरश्यामेरुदितेन मनस्विनि ॥ जलमंजनकल्माषं मामोक्षीराननद्विषम् ३८ त्वदीयो हं यदा देवि ख्यातो जगति किंकरः ॥ न ज्ञापय
सि किं मां त्वं पुरे वरवर्णिनि ३९ किमकार्षमहं देवि विप्रियंतव भामिनि ४१ येनातिमात्रमात्मानमायासयसि सुंदरि ४० मनसा कर्मणा वाचान्त्वामतिचरा
म्यहम् ॥ सर्वथा सर्वचार्वगिसत्यमेतद्वीम्यहम् ४१ बहुमानोपमान्या सुस्त्रीषु सर्वासु शोभने ॥ स्नेहश्च बहुमानश्च त्वामृतेऽन्यासु नास्ति मे ४२ नैव त्वां म
दनो जह्यान्मृतेपि मयि मामकः ॥ इति मे निश्चितां विद्विचेतः सुरसुतोपमे ४३ क्षमादयश्च मदिन्यां शब्दाद्याश्चांबरे गुणाः ॥ ध्रुवं पंकजगर्भाभित्वयि स्नेहस्तथा
मम ४४ रुचिरग्नौ यथा दिव्या प्रभा चैव दिवाकरे ॥ कांतिश्च शाश्वती चंद्रे स्नेहस्त्वयितथा मम ४५ एवं वा दिनमात्मेष्टं सत्यमा मा जनार्दनम् ॥ शनैरुवाचने
त्राभ्यां प्रमृज्य सुभगा जलम् ४६ मदीयस्त्वमिति ह्यासीन्मम नित्यं मनः प्रभो ॥ अद्य साधारणं स्नेहं त्वयिता वदता स्म्यहम् ४७ नाज्ञासि मम हं पूर्वमनित्यं का
लपर्ययम् ॥ अद्य लोकगतिं कृत्स्नामवगच्छामि न ध्रुवम् ४८ अमृताया द्वितीयोपि जन्मो हि मम सर्वथा ॥ किमत्र बहुनोक्तेन हृदयं वेद्मि ते च्युत ४९ वाङ्मा
त्रमेव पश्यामि साधुर्यं संप्रयुज्यसे ॥ मयि स्नेहश्च कृतकस्तवान्यत्र न कृत्रिमः ५० ऋजुस्वभावां भक्तां च सर्वथा पुरुषोत्तम ॥ अवजानासि जानन्मां कैत
वीवृत्तिमास्थितः ५१ एतावत्खलु पर्याप्तं दृष्टं द्रष्टव्यमन्ययम् ॥ श्रुतं चाप्यथ यच्छ्राव्यं दृष्टं स्नेहफलोदयः ५२ यदित्वहमनुग्राह्यामामनुज्ञातुमर्हसि ॥
तपस्येहं परं कृत्वानिश्चयं पुरुषोत्तम ५३

मदनो नैव जह्यादित्यरति यौवनं वा तव मास्त्वित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अमृतायाः जीवत्याः मम द्वितीयस्त्वमिति अपिशब्दात्तवाप्यहमेव द्वितीयेति
मया स्वजन्म औहि अतर्कि यथाहं त्वदन्यं न जाने एवं त्वमपि मदन्यां न जानासीत्येवमहं नित्यं तर्कितवतीत्यर्थः ॥ जन्मो हि पुंस्त्वमपि मिति प्रांचः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ग्रहाय आदाय हरिवाससः पटांतं अंचलम् ॥ ५५ ॥ इति श्री नीलकंठोपे भारतभावदीपे खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टोकायां षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥
सप्तषष्टितमेऽध्याये पारिजातद्रुणाततः ॥ हरिणा सांत्विता सत्यासुरेन्द्रमदभित्तये ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ शापितासि च पथेनाभियुक्तासि अनत्ययः अविनाशः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

भर्तुश्चुंदेन नारीणां तपोवात्रतकानिवा ॥ निष्फलं खलु यद्भर्तुरच्छुंदेन क्रियेत हि ५४ इतीदमुक्त्वा पुनरेव शोभनामुमोच तोयं नयनोद्भवं सती ॥ ग्रहाय पी
तं हरिवाससः शुभापटांतमाधाय मुखे शुचिस्मिता ५५ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणेषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ नारायणः सत्यभामां पुनरेवैष भारत ॥ प्रोवाच प्रणयात्कुद्वामभिमानवतीं सतीम् १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ दहंती वममांगानि शोकः कम
ललोचने ॥ किमु तत्कारणं येन त्वमेव मतिविक्रवा २ शापितासि मम प्राणैराचक्ष्वानत्ययो यदि ॥ श्रोतव्यं यदि भक्तेन भर्ता सर्वांगशोभने ३ ततः प्रोवाच
भर्तारं सत्यासत्यव्रते स्थितम् ॥ बाष्पगद्गदया वाचा तथैवाधोमुखी स्थिता ४ त्वयैव स्थापितं पूर्वं सौभाग्यं मम मानद ॥ जगत्प्रमलपत्राक्षयत्ख्यातं केशि
नाशन ५ शिरो वहामि चेष्टत्वात्तवाहं देवगर्विता ॥ सर्वसीमंतिनी मध्ये स्पृहणीयास्मि सर्वथा ६ साहमद्यावहास्यामि सपत्नीनां जनस्य च ॥ इति प्रेष्या
भिराख्यातं श्रुत्वा तथ्यंत तस्ततः ७ यत्पारिजातकुसुमं दत्तवान्नारदस्तव ॥ तत्किलेष्टजने दत्तं त्वया हं परि वर्जिता ८ रत्नातिशयदानेन तस्यामभ्यधिकः कि
ल ॥ स्नेहश्च बहुमानश्च प्रकाशंगमितस्त्वया ९ तामस्तौषीत्समक्षं ते प्रियां सकिलु नारदः ॥ तमश्रौषीश्च हृष्टस्त्वं प्रियायाः संस्तवं किल १० स्तोतव्यो य
दि तावत्स नारदेन तवाग्रतः ॥ दुर्भगो यं जनस्तत्र किमर्थमनुशब्दितः ११ प्रणयस्य रसं दत्त्वा पश्चात्तापः प्रभो यदि ॥ अनुज्ञां मे प्रयच्छस्व तपः कर्तुं प्रसीद मे ॥
१२ स्वप्ने नापि न दृष्ट्वा हं श्रद्धयां पुष्करेक्षण ॥ यदन्यदेव निर्वृत्तमश्रौषं पश्यतस्तव १३ कामं कामोस्तु तस्यैव मुनेरतुल्यतेजसः ॥ अत्र मन्युस्तु मे देवसां नि
ध्यंतव तत्र यत् १४ मानार्थं जीव्यते लोके सद्भिरित्युक्तवानसि ॥ तदेवं सति नेच्छामि जीवितुं मानवर्जिता १५ मामाभवद्यतोरक्षाभयमद्यततो मम ॥ सर्व
तोरक्षते यो मां समां नाद्याभिरक्षति १६ हा गतिं कांगमिष्यामि त्यक्त्वा देवत्वया विभो ॥ कुमुद्वती गतां नूनं गतिं यास्याम्यसंगता १७ किमकार्षमहं
मोहादीश्वराणां प्रिया प्रियम् ॥ प्रिया भूत्वा प्रिया भूता यद्यहं तव मानद १८

शिरः प्रौढिम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ इष्टजने इति शेषात् रुक्मिण्या अभिधानम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ यदहं स्वप्नेन योगमयेन दृष्ट्वापि न श्रद्धयां तव अन्यत्र प्रेमास्तीति
तदेव निर्वृत्तमश्रौषं इति योज्यम् ॥ १३ ॥ मुनेः कामो रुक्मिणीस्तु तावस्तु परंतु तव तत्स्तोत्रश्रवणमयुक्तमिति भावः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कुमुद्वती गतां चंद्रकरस्पर्शादुल्लसनां
अस्पर्शमुकुलीभावरूपां गतिं कुमुद्वत्या अजभार्यायाम् गतिर्भर्तुरग्रे मरणं तां वा ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ परपुष्टस्वनोन्मिश्रंकोकिलध्वनिनादितम् द्वेष्ट्यातवेतिशेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ कःस्मरिष्यतिमायिमृतायामितिभावः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ नाहमिति हेतत्पक्षमत्सपत्नी
पक्षपातिन् पक्षेहेऽरिंदमसंसारशत्रुनाशन इतःपूर्वत्वांकितबंधूर्तइत्यादिरूपंतवसार्वभौम्यं ब्रह्मदाशाब्रह्मदासाब्रह्मेमेकितवाउतेत्याद्यागमादपिनाज्ञासिषं अद्यतु हेअजनजन्मा
दिहीनत्वंतत्पक्षचंचलइति ज्ञातोसि तस्याःमत्सपत्न्याःमायायाःपक्षेएवचंचलोमायाविशिष्टचिद्रूपस्यतवमायांशेनैवचांचल्यंवांचकत्वंच नतुचिदंशेनेत्यद्यैवमित्यर्थःतत्पक्षेति
समासैकदेशोपिवंचकशब्देनसंबद्धंभावर्तते ॥ २५ ॥ वाङ्मनसोरगोचरोहंकथंत्वयाज्ञातइत्यतआह स्वरेति हेदेव त्वंस्वरश्चवर्णश्चइंगितंचआकारश्चतैःलिङ्गैःकृत्वात्वंअतिगू
ढोनिष्प्रकटोपि यत्नतःशठोमध्यस्थउदासीनइतिज्ञातोसि अयंभावः वागाद्युद्धोषकतयासंघाताविशिष्टरूपेणप्रत्यगात्मत्वात्नित्यंज्ञातोपिसाक्षिवदसंगत्वेनइदानीमेवज्ञातइत्यर्थः

वसंतकुसुमैश्वित्रंसदारैवतकंगिरिम् ॥ प्रियाभूत्वाऽप्रियाभूताकथंद्रक्षाम्यहंपुनः १९ परपुष्टस्वनोन्मिश्रंपुष्पगंधवहंशुचिम् ॥ कथंनामानिलंद्वेष्ट्यासेवेयं
दुर्भगासती २० जलक्रीडांतवांकस्थादेवकृत्वामहोदधौ ॥ कथंदौर्भाग्यमापन्नापश्येयमपिसागरम् २१ सात्राजितिप्रियानान्यात्वत्तोमेस्तीतिवि
द्विमाम् ॥ यदवोचःकृतव्यातमथवाकःस्मरिष्यति २२ यदद्राक्षीद्विमांश्चश्रूबहुमानेननंदिनी ॥ अवज्ञातांत्वयाराज्ञीनूनंदौर्भाग्यकर्षिताम् २३ किंनुगूढे
नमेप्रेम्णासुस्निग्धेनापिमानद ॥ यत्समानांजनैर्देवोमानपश्यतिनित्यदा २४ नाहंत्वांकितबंधूर्तमज्ञासिषमरिंदम ॥ अद्यज्ञातोसितत्पक्षचंचलोजनबंध
कः २५ स्वरवर्णेगिताकारैर्निगूढोदेवयत्नतः ॥ चौरज्ञातोसितत्पक्षवाङ्मनात्रमधुरःशठः २६ एवमीष्याविशंप्राप्तांदेवींसात्राजितींहरिः ॥ अभिमानवर्ती
देवःसांत्वपूर्वमथाब्रवीत् २७ मैवंपद्मपलाशाक्षिप्राणेश्वरिवदप्रिये ॥ किमत्रबहुनोक्तेनत्वदीयमवगच्छमाम् २८ तत्पारिजातकुसुमंतस्यादेविममाग्रतः
नारदोमत्प्रियंकुर्वन्मुनिरक्लिष्टकर्मकृत् २९ दाक्षिण्यादानुरोधाच्चदत्तवान्नात्रसंशयः ॥ प्रसीदैकापराधंमेमर्षयस्वशुचिस्मिते ३० पारिजातकपुष्पाणियदी
च्छस्यतिकोपने ॥ तदादातास्मिमुश्रोणिसत्यमेतद्वीमिति ३१ स्वर्गास्पदादानयित्वापारिजातंद्रुमेश्वरम् ॥ गृहेतेस्थापयिष्यामियावत्कालंत्वमिच्छ
सि ३२ एवमुक्तातुहरिणाप्रोवाचहरिवल्लभा ॥ यद्येवंसद्रुमःशक्यस्त्वहानयितुमच्युत ३३ मन्युरेषप्रमृष्टोहिभवेद्बहुगुणंमम ॥ सीमंतिनीनांसर्वासाम
धिकास्यामधोक्षज ३४ तथास्तुप्रथमःकल्पइतितांमधुमूदनः ॥ प्रोवाचाप्रतिमोदेवोजगतःप्रभवाप्ययः ३५

अतएव चौरवत्प्रच्छन्नत्वाच्चौरेतिसंबोधयति तत्पक्षेति मायापक्षेब्राह्मलौकिकांतैश्वर्यविषयेरम्यारामाःजरामरणवर्जितःकायः संकल्पमात्रोपनताभोगाइत्यादिवाङ्मनात्रेणमधुरःम
धुरभाषीवेदकर्तृत्वात्असि नत्वर्थतस्तत्रमाधुर्यमस्तीतिभावःयतःशठउदासीनअभोक्तृत्वात् शठोमध्यस्थपुरुषेधूर्तधत्तूरयोरपीतिविश्वः कथापक्षेतुद्वयोरपिश्छोकयोःस्पष्टएवार्थः
॥ २६ ॥ २७ ॥ त्वदीयमात्मानमितिशेषः पक्षेस्पष्टम् ॥ २८ ॥ तस्यादत्तवानित्यग्निमस्थेनसंबंधः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ स्वर्गास्पदात्स्वर्गस्थानात् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
प्रमृष्टस्त्यक्तः बहुगुणंसुखमितिशेषः ॥ ३४ ॥ प्रथमोमुख्यः कल्पःसांत्वनोपायः ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भृंगारेणकनकपात्रेण भृंगारीझिल्लिकायांचकनकालौपुनःपुमानितिमेदिनी ॥ ४० ॥ परमानंपायसम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ विद्यसंदेवब्राह्मणशेषम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सोमःउमयासहवर्तमानःसप्रवरःप्रमथगणयुतः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

तथेत्युक्तेति कृष्णेन तु तोषसमिति जय ॥ सत्यभामासतामिष्टाकंसनाशनवल्लभा ३६ ततः स्नातो जगन्नाथः सर्वेशः सर्वभावनः ॥ चकारावश्यकंसर्वसर्वकामप्रदः सताम् ३७ दध्यौ च नारदं देवः स्नातो देवमुनिर्नृप ॥ अभ्याजगाम स्नानांते मुनिश्रेष्ठो महोदधौ ३८ तमागतं नरपते सतांगतिरधोक्षजः ॥ सत्ययासहधर्मात्मा यथाविधि अपूजयत् ३९ पादौ प्रक्षालयांचक्रे मुनेः सात्राजिती स्वयम् ॥ जलं देवः स्वयंकृष्णो भृंगारेण ददौ तदा ४० अथोपकल्पयामास सुखासीनाय केशवः ॥ परमानंसमुनये प्रयतात्मा जगद्गुरुः ४१ तल्लोककर्त्रा सत्कृत्य दत्तं मुनिरुदारधीः ॥ बुभुजे वदतां श्रेष्ठः श्रद्धया परयायुतः ४२ उपस्पृश्य ततस्त्वसः प्रददौ चाशिषः प्रभोः ॥ ताश्च प्रीतेन मनसा प्रतिजग्राह केशवः ४३ ततः सात्राजितीं देवीं प्रगतां नारदो ब्रवीत् ॥ प्रसार्य दक्षिणं हस्तं सजलं जलजेक्षणाम् ४४ यथेदानीं तथैव त्वं भव देवि पतिव्रता ॥ सविशेषं च सुभगा भव मत्तपसो बलात् ४५ इत्युक्ता मुनिमुख्येन सत्यभामा हरिप्रिया ॥ उत्स्थौ महता युगाहर्षेण तु नराधिप ४६ सकृष्णोऽप्यभ्यनुज्ञां तु लब्ध्वा मुनिवरात्तदा ॥ बुभुजे विवसंधीमानं प्रमेयपराक्रमः ४७ ततस्त्वावश्यकं कृत्वा सत्यभामा पिभारत ॥ अनुज्ञया तदा भर्तुर्विवेशांतर्गृहं मुदा ४८ ततो विनिर्गता देवी कृष्णस्यैवाभ्यनुज्ञया ॥ स्थिता पार्श्वे च कृष्णस्य नमस्कृत्या महात्मने ४९ ततो मुहूर्तमासित्वानारदः कृष्णमब्रवीत् ॥ आपृच्छेत्वांगमिष्यामि शक्रलोकमधोक्षज ५० तत्राद्यं देवमीशानं नमस्कृत्य महेश्वरम् ॥ गारुडंति देवगंधर्वास्तथैवाप्सरसांगणाः ५१ मासिमास्युचितं ह्येतन्महेंद्रसदने प्रभो ॥ पूजार्थं देवदेवस्य गांधर्वनृत्यमेव च ५२ अंतर्हितो देवदेवः सोमः सप्रवरो विभुः ॥ पश्यत्यमरमुख्येन कृतं भक्त्या द्रिषातिना ५३ निमंत्रितो हं पूर्वद्युः पुष्पंदत्तं महाद्युते ॥ पारिजातस्य भद्रं ते तरु राज्ञो महात्मनः ५४ यदेतदा तहं स्वर्गात्त्वदर्थं तु मया विभो ॥ देवोपभोग्यमेतद्धितं रुराजसमुद्भवम् ५५ इष्टः स वृक्षः सततं शच्याः पुष्करलोचन ॥ सौभाग्यमावहत्येव पूज्यमानोऽपि नित्यशः ५६ पुण्यं कर्तुं तदा स्मृष्टः पारिजातो महाद्रुमः ॥ अदित्याधर्मनित्येन कश्यपेन महात्मना ५७ पुण्ड्रित्या महातेजास्तोषितः किल कश्यपः ॥ वरेणच्छंदयामास मारोचस्तपसो निधिः ५८ सोवाच सुभगा येन भवेयं मुनिसत्तम ॥ स्वलंकृता कामतश्च सर्वैरेव विभूषणैः ५९ ईप्सितं गीतं नृत्यं च भवेन्ममतपोधन ॥ कुमारी नित्यदा चैव भवेयं तपसो निधे ६० विरजा शोकरहिता भवेयमिति नित्यदा ॥ पतिभक्तिमती चैव धर्मशीला तथैव च ६१

पुण्यं पुण्यकार्यं व्रतविशेषम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ पुष्पाणीतितज्जातीयसुगंधद्रव्यमात्रस्योपलक्षणं बहूनिचतानिरूपाणिचेतिविग्रहः रूपाणिइतिशब्दात् गांधर्वमित्यर्थः रूपंस्वभावसौंदर्येनालोकेपशुशब्दयोरितिमेदिनीपद्मानावेधिमात्रस्योपलक्षणम् ॥ ६४ ॥ अतएवमंदारात्कल्पवृक्षाच्चायंसारभूतइत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ततस्तत्रनिबध्येत्यादिनापरकृतिसरूपार्थवादेनसौभाग्यकामनयाभर्तृसहितस्यपारिजातस्यदानंकर्तव्यम् निष्क्रयेणपुनर्भर्ताचभोक्तव्यइतिविविख्येयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ विष्णुपद्याःगंगायाःपरिउपरिजातइतिपारिजातः स्वार्थेऽण् संयोगेमतुमानयितुंवियोगेदारयितुंचयोग्यानिमंदाराणिचतानिपुष्पाणिचतैः ॥ ७० ॥ कोविदारइत्याविकारात् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरि

पारिजातंततोस्त्राक्षीददित्याःप्रियकाम्यया ॥ सर्वकामप्रदैःपुष्पैरावृतंतनित्यगंधदैः ६२ त्रिशाखंसर्वदादृश्यंसर्वभूतमनोहरम् ॥ सर्वपुष्पाणिदृश्यंतेतस्मिन्नेवमहाद्रुमे ६३ ईदृशान्यपिपुष्पाणिबिभर्त्येकापिरूपिणी ॥ बहुरूपाणिचाप्यन्यापद्मानिचततोपरा ६४ मंदारादपिवृक्षाच्चसारमुद्धृत्यकश्यपः ॥ तस्मादेषतरुश्रेष्ठःसर्वेषांश्रेष्ठतांगतः ६५ ततस्तत्रनिबध्याथकश्यपंप्रददौशुभे ॥ अदितिर्ममपुण्यार्थसौभाग्यार्थेतथैवच ६६ अदित्याकश्यपोदत्तःपुण्यार्थंचतथामम ॥ पुष्पदाम्नावेष्टयित्वाकंठेपुण्यार्थमात्मवान् ६७ निष्क्रयेणमयामुक्तःकश्यपस्तुतपोधनः ॥ इंद्रोदत्तस्तथेन्द्राण्यासौभाग्यार्थेततोमम ६८ सोमश्चाप्यथरोहिण्याऋद्ध्याचधनदस्तथा ॥ एवंसौभाग्यदोवृक्षःपारिजातो न संशयः ६९ पारिजातोविष्णुपद्याःपारिजातेतिशब्दितः ॥ मंदारपुष्पैर्यद्युक्तो मंदारस्तेनकथ्यते ७० कोप्ययंदारुरित्याहुरजानंतोयतोजनाः ॥ कोविदारइतिख्यातस्ततःसमुपहातरुः ७१ मंदारःकोविदारश्चपारिजातश्चनामभिः ॥ सवृक्षोज्ञायतेदिव्योयस्यैतत्कुसुमोत्तमम् ७२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजातहरणेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोजिगमिषुंतत्रनारदंमुनिसत्तमम् ॥ प्रोवाचभगवान्विष्णुरप्रमेयपराक्रमः १ महर्षेधर्मतत्त्वज्ञस्वर्गगतत्वात्त्वयानव ॥ दृष्ट्वासदस्यान्देवस्यत्रिपुरघ्नस्यधीमतः २ अनाज्ञयामद्वचनाद्विज्ञाप्यःपाकशासनः ॥ संभावयित्वाभ्रातृत्वंपौराणंवेत्तिसयन्मुने ३ यमस्त्राक्षीन्मुनिश्रेष्ठोभगवान्कश्यपस्तुरुम् ॥ पारिजातंपुरादित्याःसुखार्थधर्मसत्तमः ४

वंशेविष्णुपर्वणिटीकायांसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ अष्टषष्ठितमेध्यायेमुष्मिन्नारदसंनिधौ ॥ पारिजातस्तमादृत्यैप्रतिज्ञाहरिणाकृता ॥ १ ॥ एवंप्रतावत्पूर्वाध्यायेनिमंत्रितोहम् पुष्पंदत्वामहामतेइतिनारदवचःश्रुत्वातस्यचस्वकार्योपयोगित्वाद्भगवान्नारदंउवाचेत्याह ततोजिगमिषुमिति ॥ १ ॥ अत्रनारदेनपूर्वस्वप्रयोजनमुक्तं निमंत्रितोहंपूर्वद्युःपुष्पंदत्वामहामतइतितत्कुर्वन्नेवमयापिकार्यंकुर्वितिभगवान्नारदमाह महर्षेइति ॥ २ ॥ अनाज्ञयाश्रेष्ठस्यभूत्यंप्रतियत्प्रेरणरूपंवचनंतदाज्ञातयाविनेत्यर्थःविज्ञापनाउत्तमस्यनिकृष्टेनप्रार्थनेतिभेदःपौराणंवामनावतारीयम् ॥ ३ ॥ ४ ॥

सदत्तः सन्निति शेषः तव इंद्रस्य संबन्धिनं तं देवीभिः पूर्वोक्ताभिरादेत्यादिभिर्नारदाय दत्तम् ॥ नारदेन च पुनस्तुभ्यं दत्तमिति श्लोकद्वयस्य संबंधः ॥ ५ ॥ ६ ॥ आनाययत्कृष्णः ॥
॥ ७ ॥ पूर्वोक्तमर्थं स्पष्टीकरोति दत्तेदान इति आस्माकं दानफलं भविष्यति तव तु कापि हानिर्नास्तीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ शच्याः

सपुण्यमति सौभाग्यं ददाति तत्तु सत्तमः ॥ तव दत्तं पुरादानं व्रतेन तत्तु सत्तमम् ५ देवीभिर्धर्मनित्याभिर्धर्मार्थममरोत्तम ॥ दत्तं श्रुत्वा भिकांक्षं तिदातुं पत्न्यो मम प्र
भो ६ पुण्यार्थं दानधर्मार्थं मम प्रीत्यर्थमेव च ॥ आनाययद्वावर्ती पारिजातं महाद्रुमम् ७ दत्तेदाने पुनः स्वर्गं तं रुत्वं नेतुमर्हसि ॥ सवाच्य एवं भगवान्बलभिद्रुग
वंस्त्वया ८ तथा तथा प्रयत्नश्च कार्योऽस्मिन्मुनिसत्तम ॥ यथा तत्तु वरं दद्यात्पारिजातं सुरेश्वरः ९ तत्र दूतगुणं तावत्पश्यामस्ते तपोधन ॥ संभाव्या सर्वकृत्यानां
संपद्वित्वयि मे मता १० एवं नारायणे नोक्तो नारदो भगवानृषिः ॥ प्रहस्यो वाचकेशि घ्नमिदं वाक्यं तपोधनः ११ बाढमेवं प्रवक्ष्यामि यदुमुख्यं सुरेश्वर ॥ न तु
दास्यति देवेन्द्रः पारिजातं कथंचन १२ मंदरं पर्वतश्चेष्टं दानवैस्त्रिदशैस्तथा ॥ निक्षिप्य तोयधौ पूर्वं पारिजातः समाहृतः १३ मंदरात्पर्वतश्चेष्टान्नयितुं प्रेषितः पुरा
पारिजातं हरेणापिलोककर्त्रा जनार्दन १४ स्वयं विज्ञापितो गत्वा ततः शक्रेण शंकरः ॥ आक्रीडद्द्रुम उद्याने शच्याः स्यादिति याचितः १५ तथा स्त्विदति वरो दत्तो महा
देवेन चानव ॥ न च नीतः पारिजातो मंदरं चित्रकंदरम् १६ क्रीडावृक्षः स शच्या इति व्यपदेशेन मोक्षितः ॥ महेंद्रेण महाबाहो पारिजातस्ततः पुरा १७ प्रियार्थमु मया
साक्षात्पारिजातवनं हरः ॥ गव्यूतिशतविस्तीर्णं मंदरस्यैव कंदरम् १८ न तत्र सूर्यभाः कृष्णप्रविशंति न गोत्तमे ॥ न च चंद्रप्रभाः शीतो नैव कृष्णसदा गतिः १९
शीतोष्णे छंदस्तत्र शैलपुत्र्या भवंति हि ॥ स्वयं प्रभवन्तं द्विमहादेवस्य तेजसा २० वर्जयित्वा महादेवो सगणौ यदुनंदन ॥ मां चान्यस्तद्वनं दिव्यं न प्रयातिक
थंचन २१ स्रवंति तत्र वाष्पेयपारिजाताः समंततः ॥ सर्वरत्नानि मुख्यानि मनसा कांक्षितानि वै २२ गणास्तान्युपभुंजंति प्रवराणां महात्मनाम् ॥ आज्ञा
या देवदेवस्य लोकनाथस्य केशव २३ पारिजाताद्बहुगुणं फलं तेषां तथावनम् ॥ अभिमानं प्रभाश्चैव गुणाभूरि गुणास्तथा २४ मूर्तिमंतश्च ते वृक्षाः सोमं देवं वृ
षध्वजम् ॥ उपतिष्ठंति सततं प्रवरैः सह केशव २५ रौद्रेण तेजसा जुष्टा दुःखैर्हीनाः सुखान्विताः ॥ तरवो मंदरे ते हि दायिताः शैलकन्यया २६ प्रविवेशांधको
नामघोरस्तत्र महाबलः ॥ दैतेयो वरदानेन दर्पितः पापनिश्चयः २७ सह तो देवदेवेन हरेणाभिन्नवातिना ॥ अवध्यः सर्वभूतानां वृत्राह शगुणं बली २८

क्रीडावृक्ष इति मिषेण मोक्षितः मोक्षितः शच्या इति छेदः संधिरार्षः ततोरुद्रात् ॥ १७ ॥ उमया उमायाः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ देवौ देवी देवश्चेति द्वंद्वैकशेषः तौ मां च वर्जयित्वेति संबंधः
२१ २२ गणा संघाः प्रवराणां प्रमथानां ॥ २३ ॥ २४ ॥ सोमं उमासहिम् ॥ २५ ॥ कन्यया कन्यायाः ॥ २६ ॥ वरदानेन सर्वत्र तव गतिरकुंठिता स्त्विदं रूपेण २७ २८

दुःखंदुःखलभ्यम् ३९ सहितोहितेनेष्टसुखदानेनयुक्तःसहितः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पारावर्यस्यलोकमर्यादायाः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ३६ ॥ विप्रबोभवेत्सर्वेप्यनृत
वादिनोभविष्यंतोत्यर्थः कारणानुसारित्वात्कार्यस्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति० वि० टीकायामष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ एकोनसप्ततितमेध्यायेस्मिन्कृष्णवाक्श्र

एवंदुःखंनतेदेवपारिजातंप्रदास्यति ॥ पुष्कराक्षमहत्पाक्षःसत्यमेतद्वीमिते २९ सततंसहितोदेव्याशच्यासहिवरद्रुमः ॥ सर्वकामप्रदःकृष्णतथेंद्रायमहौ
जसे ३० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मुनेतद्युज्यतेसाधुमहादेवेनधीमता ॥ यच्छचीकारणंकृत्वाननीतःसतरुःपुरा ३१ सज्येष्ठःसर्वभूतानांलोककृ
त्प्रभवोव्ययः ॥ पारावर्यस्यसदृशंकृतवानितिमेमतिः ३२ अहंयवीयान्देवस्यसर्वथाबलवातिनः ॥ लालनीयश्चभगवन्जयंतइवसतम ३३ सर्वथाभ
गवांस्तावदुपायैर्बहुविस्तैः ॥ करोतुयत्नंप्रीत्यर्थेशकोह्यसितपोधन ३४ मयामुनेप्रतिज्ञातंपुण्यार्थंसत्यभामया ॥ स्वर्गादिहानयिष्यामिपारिजात
मितिप्रभो ३५ मयातद्वृत्तंकर्तुंकथंशक्यंतपोधन ॥ नानृतंहिवचोविप्रप्रोक्तंपूर्वमयानव ३६ मयिभग्नप्रतिज्ञैवलोकानांविप्रबोभवेत् ॥ यन्मयाहिमु
निश्रेष्ठलोकधर्मागुणान्विताः ॥ परिवार्याःस्थितौसर्वेसकथंनृत्तंवदेत् ३७ नदेवगंधर्वगणानराक्षसानचासुरानैवचयक्षपन्नगाः ॥ ममप्रतिज्ञामपहंतुमु
द्यतामुनेसमर्थाःखलुभद्रमस्तुते ३८ सपारिजातंयदिनप्रदास्यतिप्रयाच्यमानोभवतामरेश्वरः ॥ ततःशचीव्यामृदितानुलेपनेगदांविमोक्ष्यामिपुरंदरोर
सि ३९ इतिप्रवाच्योयदिसामपूर्वकंप्रयाच्यमानोनतरंयच्छति ॥ सुनिश्चयंमद्रमनायसर्वथात्वयाऽपिकार्यःखलुतत्रनिश्चयः ४० ॥ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजातहरणेनारदकृष्णभाषणंनामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नारदोऽयमुनि
र्गत्वामहेन्द्रसदनंप्रति ॥ तांरात्रिमवसत्तत्रदृशेचमहोत्सवम् १ तत्रादित्यामहात्मानोवसवश्चसुरोत्तमाः ॥ राजर्षयश्चविद्वांसःस्वर्गताःकर्मभिःशुभैः २
नागायक्षाश्चसिद्धाश्चचारणाश्चतपोधनाः ॥ ब्रह्मर्षयश्चशतशोदेवर्षिर्मनवस्तथा ३ सुपर्णाश्चमहात्मानोमरुतश्चमहाबलाः ॥ दिवौकसांनिकायाश्चशत
शोऽन्येसमागताः ४ उपर्युपरिसर्वेषांसोमदेवोमहेश्वरः ॥ तस्यावमितविक्रांतःस्वैर्गणैःपरिवारितः ५ देवर्षिभिर्मुनिश्रेष्ठैःसंवृतःसर्वभावनः ॥ कल्पां
तरसहस्रेषुक्षयोयेषांनविद्यते ६ यानर्चयंतिसततंदेवादेवेश्वरोपमाः ॥ आत्मज्ञानावलेपांधायेचधर्मपायिस्थिताः ७ रुद्राश्चकाश्यपादेवमध्युपासंतभा
रत ॥ स्कंदश्चभगवानग्निर्गंगाचसरितांवरः ८ अविष्मांस्तुंबुरुश्चैवभारिश्चवदतांवरः ॥ नेतारोदेवदेवानामेतेहितपसान्विताः ९ एताननुविधीयंतेसर्व
देवगणानृप ॥ धर्मनित्यास्तपोनित्याःसतांमार्गमुपाश्रिताः १०

वात् ॥ पारिजातंनदा

स्यामीत्याहशक्रइतीर्यते ॥ १ ॥ नारदोऽयेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ नावलेपांधाःगर्वहीनाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ भारिर्गंधर्वविशेषः ॥ ९ ॥ अनुविधीयंते अनुसरंति ॥ १० ॥

तान् मानुषान् अर्चयन्ति दृष्टफलप्रदानेन पूजयन्ति ॥ ११ ॥ देवानां कृत्येषु ये वर्तन्ते इति च ज्ञेयं अनुष्ठिताः अनुष्ठितवन्तः ॥ १२ ॥ १३ ॥ षड्गुणान्वाक्रिमस्त्रिगुणधमधुरलास्यविभ
क्तावबद्धाख्यान ॥ १४ ॥ १५ ॥ जुजोष प्रीत्या जग्राह उपस्थानं नृत्यादिरूपां परिचर्याम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तस्यैवार्तिहरणं कार्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥

ये त्विमे मानुषा देवा अर्चयन्ति शुभार्थिनः ॥ तानर्चयन्ति ह्यमरास्तथाराजञ्छुभार्थिनः ११ पितृकृत्येषु देवानां संन्यासं ये त्वनुष्ठिताः ॥ स्वाध्यायवन्तः कौरव्य
सदानियमचारिणः १२ गंधर्वाधिपतिः श्रीमांस्तत्र चित्ररथो नृप ॥ सपुत्रो वा दयामास देववाद्यानि हृष्टवत् १३ ऊर्णायुश्चित्रसेनश्च हाहाहूहूस्तथैव च ॥
डुंबरस्तु बुरुश्वैव जगुरन्ये च षड्गुणान् १४ उर्वशीविप्रचित्तिश्च हेमरंभा च भारत ॥ हेमदंता घृताची च सहज न्यातथैव च १५ जुजोष भगवान् देवस्तदुपस्था
नमात्मवान् ॥ वृत्तेन तुष्टः शक्रस्य जगाम जगतो गतिः १६ गते भूतपतौ सर्वे नृपा जग्मुर्यथा गतम् ॥ महेंद्रेणार्चिता देवाः स्वानेव निलयांगताः १७ ततः स
र्वेषु यातेषु सुखासीनं पुरंदरम् ॥ सदस्यैः स्वैः सहासीनं नारदोभिययौ मुनिः १८ तमिन्द्रः पूजयामास समुत्थाय तपोधनम् ॥ दिदेश कुशगर्भं च पीठमात्मा
सनोपमम् १९ नारदोऽथ महातेजामहेंद्रमिदमब्रवीत् ॥ दूतोऽहममरश्रेष्ठ विष्णोस्तुलतेजसः २० किंचित्कार्यं पुरस्कृत्य प्रेषितोऽस्मि महात्मना ॥ आनर्ता
दार्तिहरणं तस्यैवानघतेजसः २१ प्रीतिवाक्यानि हृद्यानि प्रयुज्य मुनये तदा ॥ ततः प्रहृष्टो भगवानब्रवीत्पाकशासनः २२ किमाह पुरुषश्रेष्ठः शीघ्रमाचक्ष्व
मे मुने ॥ चिरस्य खलुकृष्णेन संस्मृतोऽस्मि महात्मना २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ महेंद्रेद्रानुजं द्रष्टुं गतोऽहं भ्रातरंतव ॥ कथंचिद्द्वारकां तत्र काश्यपा
नां यशस्करम् २४ तंतुरैव तकेऽद्राक्षंतदासीनमरिंदमम् ॥ रुक्मिण्या सहितं वीरंस्तु वतं वृषभध्वजम् २५ पारिजाततरोः पुष्पंतस्य दत्तं मयानघ ॥ विस्मा
पनार्थं देवेश पत्नीनामुरुतेजसः २६ तद्दृष्ट्वा तस्य पत्न्यस्तु विस्मयं परमं ययुः ॥ बहुकामप्रदं पुष्पं वृक्षराजसमुद्रवम् २७ गुणास्तासां मया ख्यातास्तस्य
पुष्पस्य मानद ॥ सृष्टिश्च पारिजातस्य कश्यपेन महात्मना २८ अदित्या कश्यपो दत्तः पुण्यार्थं च यथामम ॥ पुष्पदाप्त्वा वेष्टयित्वा कंठे पुण्यार्थमात्मवान्
२९ त्वंच दत्तो यथा शच्या देवाश्चान्ये सुरेश्वर ॥ निष्क्रयश्च यथा दत्तः कश्यपायैर्महर्षिभिः ३० तच्छ्रुत्वा तस्य पत्न्येका सत्यभामेति विश्रुता ॥ पुण्यकार्थं मन
श्च क्रेदयिता ते यवीयसः ३१ तया चाभ्यर्थितो भर्ता देवदेव्या गणेश्वरः ॥ प्रतिजज्ञे स धर्मार्थं यवीयांस्तव मानद ३२ ततो मामुक्तवान् वीरो विष्णुर्बलवतां
वरः ॥ यथा वत्सुरमुख्येश ब्रुवतः शृणु भावतः ३३ लालनीयो यवीयांस्तु प्रणिपत्या च युतो ब्रवीत् ॥ आनयेयं सुरश्रेष्ठ पारिजातं वरदुमम् ३४ मनोरथोस्तु
सफलो वध्वास्तेऽसुरमूदन ॥ धर्मकृत्ये विशेषेण वध्वास्ते सुरसत्तम ३५

चिरस्यचिरेण ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ तासां कृष्णपत्नीनां पुरः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ भजासनमित्यनेनदूतत्वात्तिष्ठनेवैतावद्वचनंनारदउक्तवानितिगम्यते ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रवर्तामिप्रवर्ते ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ त्रिदिवस्थःसन्त्वमपीतिसंबंधःनत्ववनिस्थइत्यर्थः ॥ ५२ ॥ आमिषभोज्यानांमांसभक्षैःलृष्टःपुष्टःअतएवदत्तत्वाद्धर्ममति

अयंदर्शितकल्याणोलोकोलोकगणेश्वर ॥ पश्यंत्वमरकल्याणंमत्प्रभावाच्चमानवाः ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वासुदेववचःश्रुत्वामहेन्द्रःकुलनंदन ॥ ना
रदंवदतांश्रेष्ठमिदंवाक्यमथाब्रवीत् ३७ भजासनंद्विजश्रेष्ठयुक्तमुक्तंत्वयाद्विजः ॥ संदेशंप्रतिदास्यामिविष्णोरतुलतेजसः ३८ आसीनेनारदेशक्रोलब्धा
नुज्ञोथनारदात् ॥ स्वमासनंततोभेजेतस्यैवसदृशंप्रभो ३९ उपविष्टःसुरपतिरथोवाचतपोधनम् ॥ निरीक्ष्यस्वबलंवीर्यहर्षदंवृत्रनाशनः ४० ॥ शक्रउवाच ॥
महर्षेकुशलंपृष्ठावक्तव्यस्तेजनार्दनः ॥ वचनान्ममधर्मज्ञसर्वभूतसुखावहः ४१ मदनंतरमीशस्त्वंजगतोनात्रसंशयः ॥ त्वदीयःपारिजातश्चरत्नान्यन्यानि
चाच्युत ४२ त्वंतुभारावतरणंकर्तुंदेवमहींगतः ॥ मानुष्यंसर्ववृत्तानांस्थितःकार्यस्यसिद्धये ४३ त्वयितीर्णंप्रतिज्ञेहिपुनःप्राप्तेत्रिविष्टपम् ॥ पूरयिष्या
मिवध्वास्तेदृष्टान्कामानधोक्षज ४४ स्वर्गीयानिचरत्नानिनेतव्यानिकेशव ॥ स्वल्पार्थमानुषंलोकमितिपूर्वकृतास्थितिः ४५ उक्त्वम्यहिरितिदेवींप्र
वर्तामिमहाबल ॥ यद्यहंकिंप्रवक्ष्यंतिप्रजापतिगणाःप्रभो ४६ ब्रह्मणासहपुत्रेणसपौत्रेणमहात्मना ॥ नियमाःसर्वकृत्यानांस्थापिताजगतोध्रुवाः ४७
प्रजापतिकृतंमार्गमपास्यव्रजतोमम ॥ श्रुत्वाप्रजापतिर्धीमाञ्छापमप्युत्सृजेप्रभुः ४८ अस्माभिर्भिद्यमानंहिमर्यादासेतुबंधनम् ॥ भेत्स्यंत्यशंकिता
दैत्यादैत्यपक्षास्तथापरे ४९ स्त्रीनिमित्तमितोनीतेपारिजातेद्रुमेश्वरे ॥ स्वर्गौकसोभविष्यंतिविमनस्काश्चमानद ५० उपभोगामनुष्याणांविहितायेस्वयंभु
वा ॥ तैस्तुतुष्यतुमेभ्रातासंपश्यन्कालपर्ययम् ५१ इहापितातत्रिदिवेममयःस्यात्परिग्रहः ॥ त्रिदिवस्थोपितंकृष्णःसर्वभोक्तुमिहार्हति ५२ हृष्टोह्यामिष
भोज्यानामभिमानाजनार्दनः ॥ ततोधर्मेसमुत्सृज्यपापमेवानुवर्तते ५३ स्त्रीवश्यताख्याप्यमानाकृष्णस्यहिमहात्मनः ॥ जगत्पयशसायोगंजनयेदिति
मेमतिः ५४ मानुष्यंमानुषेप्राप्तोयदेतन्मधुसूदनः ॥ कुर्यान्निर्बन्धनीयंयद्वात्राज्येष्टेनारद ५५ स्वर्ग्यरत्नविलोपेनधर्षणास्यान्ममानव ॥ ज्ञाति
तोधर्षणाचैवविशेषेणैवगर्हिता ५६ धर्ममर्थचकामंचक्रमेणमधुसूदनः ॥ सेवत्वेपसतांधर्मान्स्थापितान्पद्मयोनिना ५७ महीतलंपारिजातमर्पयिष्या
म्यहंयदि ॥ पौलोमीमादितःकृत्वाकोनुमांबहुमंस्यते ५८ पारिजातंमहीपृष्ठेदृष्ट्वापृष्ठाचमानुषाः ॥ स्वर्गार्थेनोद्यमिष्यंतिदृष्ट्वास्वर्गफलंक्षितौ ५९ पा
रिजातगुणान्मर्त्याजुषंतियदिनारद ॥ देवतानांमनुष्याणांविशेषोभविष्यति ६०

क्रामति यथाहापस्तंबःलृष्टोदप्यतिदृष्टोधर्ममतिक्रामतीति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ मानुषेलोके ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इतयः अतिवृष्ट्यादयः ॥ ६८ ॥ नक्षमनयोग्यम् ॥ ६९ ॥ कार्यकर्मकार्यकर्तव्यम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥
॥ ७३ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ अथास्मिन्सप्ततितमे प्रतिज्ञानारदे रिताम् ॥ कृष्णस्य बलमिच्छुत्वा न दास्या

तत्रयत्क्रियते कर्म इह तद्गुज्यते नरैः ॥ स्वर्गार्थेन यतिष्यंति पारिजातगुणान्विताः ६१ सर्वरत्नवरः स्वर्गे पारिजातस्तपोधन ॥ तुल्यं देवसमैर्मर्त्यैः सर्वदेवजग
द्भवेत् ६२ यज्ञैर्मर्त्या नयक्ष्यंति लब्धस्वर्गफलाभुवि ॥ न पूर्तानि प्रदास्यंति तुल्यत्वममरैर्गताः ६३ यज्ञैर्जप्याह्निकैश्चैव नित्यमाप्याययंति नः ॥ मानु
षाः स्वर्गमिच्छन्तः श्रद्धधानास्तपोधन ६४ तत्सर्वे न करिष्यंति पारिजातगुणान्विताः ॥ निस्तेजसो भविष्यामते गतास्तद्विहीनताम् ६५ इतः सुवृष्ट्या स
स्यैस्ते जीवंति पुरुषाभुवि ॥ आप्याययन्तस्तेऽप्यस्मान्दानैर्यज्ञैस्तथैव च ६६ न बुभुक्षापि पासावाबाधते यदि मानुषान् ॥ रोगोजरावामृत्युर्वाधर्मज्ञरतिरे
व च ६७ दौर्गेध्यं वा सुघोरा वा इतयः कर्मसंभवाः ॥ किमुद्योगं करिष्यंति पारिजातगुणान्विताः ६८ सर्वधानयनं तत्र पारिजातस्य नक्षमम् ॥ इति वाच्यस्त्वया
विप्रविष्णुरक्लिष्टकर्मकृत् ६९ यथा यथा च मे भ्राता तुष्यत्येतद्विचारयन् ॥ तथा तथा त्वया कार्यं कार्यं मत्प्रीतिमिच्छता ७० हाराश्च मणयश्चैव चंदनान्यगुरु
णि च ॥ वस्त्राणि च विचित्राणि वध्वास्त्वं द्वारकां नय ७१ योग्यानि यानि मर्त्यानां यावदिच्छति केशवः ॥ न स्वर्गपरिमोषं तु कर्तुमर्हति सांप्रतम् ७२ ददा
मिरत्नानि यथेप्सितान्यहं बहूनि चित्राणि विभूषणानि च ॥ न पारिजातं च कथंचन द्रुमं पुनः प्रदास्यामि दिवौकसां प्रियम् ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले
षु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे इंद्रवाक्यं नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ देवराज वचः श्रुत्वा नारदः कुरुनंदन ॥
प्रावोच वाक्यं वाक्यज्ञो धर्मात्मा धर्मवित्तमः १ अवश्यमेव वक्तव्यं हितं बलनिषूदन ॥ मया तव महाबाहो बहुमानोऽस्ति मे त्वयि २ उक्तो मया वासुदेवो जान
ता भवतो मतम् ॥ न दत्तः पारिजातो यं हरस्यापि त्वया पुरा ३ हेतवश्च मया तस्य दर्शितास्ते समासतः ॥ न चावगतवान् देवः सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ४ उपेन्द्रो हं महें
द्रेण लालनीयः स देति माम् ॥ उवाच पुंडरीकाक्षो दत्तमुत्तरमेव च ५ पुनः पुनर्मया वास्य हेतवो देव दर्शिताः ॥ ततो न बुद्धिर्व्यावृत्ता वृत्रनाशन तस्य वै ६ अपि
चाप्युक्तवान् देवो वाक्यान्ते मधुसूदनः ॥ प्रत्याह पुरुषश्रेष्ठः सरोषमिव वासव ७ न देवगंधर्वगगनराक्षसानचासुरानैव च पन्नगोत्तमाः ॥ समप्रतिज्ञामपहंतु
मुद्यता मुने समर्थाः खलु भद्रमस्तु ते ८ स पारिजातं यदि न प्रदास्यति प्रयाच्यमानो भवता पुरंदरः ॥ ततः शचीव्यामृदितानुलेपने गदां विमोक्ष्यामि पुरंदरोरसि ॥
९ उपेन्द्रस्य महेंद्राय भ्रातुस्ते निश्चयः परः ॥ यदत्र मन्यसे न्याय्यं संप्रधार्य कुरुष्व तत् १०

मीत्यवावदीत् ॥ १ ॥ देवराजोति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ हेतवः महीतलं पारिजातमित्यादिना पूर्वोक्ताः न चावगतवान् ॥ नांगीकृतवान् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ १२ ॥ १३ ॥ १४ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ज्ञातिभेदः भ्रातृकलहः नोस्माभिः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ व्यपदेश्यं वाच्यम् ॥ २४ ॥

तत्त्वं हितं च देवेश श्रूयतां वदतो मम ॥ नयनं पारिजातस्य द्वारकां मम रोचते ११ नारदे नैव मुक्तस्तु सुव्यक्तं बलदेहमित्र ॥ रोषाविष्टः सहस्राक्षो ब्रवीदेतन्नरा
धिप १२ अनागसि मयि ज्येष्ठे सोदरे यदिकेशवः ॥ एवं प्रवृत्तः किं शक्यं कर्तुं मद्यतपो धन १३ बहूनि प्रतिलोमानि पुरा सकृत् वान्मयि ॥ कृष्णो नारद सोढानि
भ्रातेति स्म मया सदा १४ खांडवे चार्जुन रथं पुरा वाहयता सता ॥ मदीया वारिता मेवाः शमयंतो म्नि मुद्वतम् १५ गोवर्द्धनं धारयता विप्रियं च कृतं मम ॥ त
था वृत्रवधे प्राप्ते साहाय्यार्थं वृत्तो मया १६ समोहमिति सर्वेषां भूतानामिति चोक्तवान् ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य वृत्रश्च निहतो मया १७ देवासुरेषु प्राप्तेषु संग्रामे
षु च नारद ॥ युध्यत्यात्मेच्छया कृष्णो मुने सुविदितं तव १८ बहुना त्रकिमुक्तेन तस्मादिष्ट्या प्रवर्तताम् ॥ ज्ञातिभेदो न नः कार्यः साक्षीत्वं मम नारद १९ ममो
रसि गदां मोक्तुमुद्यतो यदिकेशवः ॥ अनुशङ्क्याथ पौलोमी गुणः कइह दृश्यते २० उदवासगतो धीमान् पितानः कश्यपः प्रभुः ॥ अदित्या सह मे मात्रा तयोर्वाक्य
मिदं भवेत् २१ अजितात्मा मम भ्राता रजसा तमसा वृतः ॥ कामेन च स्त्रियो वाक्या देवमा मुक्तवान् गुरुम् २२ धिक् स्त्रियः सर्वथा विप्रधिग्राज समर्तितथा ॥
यत्रा धिक्षिप्तवान् विष्णुरेवं मां स्त्रीजितो द्विज २३ न दृष्टं कश्यपकुले व्यपदेश्यं महामुने ॥ नैव दक्षकुलं दृष्टं मातुर्मयत्र संभवः २४ न ज्येष्ठतान राजत्वं देवानां प्रति
मानितम् ॥ कामरागाभिभूतेन कृष्णेन खलु नारद २५ पुत्रदारसहस्रैर्हि भ्रातानव विशिष्यते ॥ सदृते ज्ञानसंपन्न इति ब्रह्मा पुरा ब्रवीत् २६ नास्ति भ्रातृस
मो बंधुराहार्य इतरो जनः ॥ इति मामब्रवीन्मातापिता चैव प्रजापतिः २७ सोदरे तु विशेषं तु पिता मे कश्यपो ब्रवीत् ॥ दृप्तमया विरुद्धं ते दानवाः पापनिश्चयाः ॥
२८ काममेतन्न वक्तव्यं स्वयमात्मस्तवान्वितम् ॥ प्राप्तस्त्ववसरो विप्रयदि हाद्योच्यते मया २९ धनुर्ज्यायां मुनिश्रेष्ठ छिन्नायां हि पुरानव ॥ धन्वीभिरमरा
णां च वरदानां महामुने ३० उत्कृता शिरसो विष्णोः पुरा देहो धृतो मया ॥ संधिते च शिरो यत्नाच्छिन्नं रौद्रेण तेजसा ३१ अहं विशिष्टो देवानामित्युक्त्वा पुनर
च्युतः ॥ धनुरारोप्य दर्पेण स्थितो नारदकेशवः ३२ किं मां पिता वामाता वा वक्ष्यतीति मया मुने ॥ स्नेहेन च स्थितं विष्णोः शरीरं मुनि सत्तम ३३ ऐंद्रवैष्णव
मस्यैव मुने भागमहं ददौ ॥ यवीयां समहं प्रेम्णा कृष्णं पश्यामि नारद ३४ संग्रामेषु प्रहर्तव्यं तेन पूर्वतपो धन ॥ राजा किलाहं समरे प्रहराम्यग्रतो ध्रुवम् ३५
प्रादुर्भावेषु सर्वेषु स्वशरीरमिवानव ॥ यतो रक्ष्यामि धर्मज्ञकेशवं भाक्तिमाश्रितम् ३६

॥ २५ ॥ २६ ॥ आहार्यः संभोज्यः संपाद्यो वा ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ धनुर्ज्यायामिति शतपथोक्त इति हासो वगमितः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ऐंद्रमेवाधिप
त्यं श्रावणभाद्रपदपूज्यत्वं वैष्णवं कृत्वा हं ददौ दत्तवान् वैचित्र्येनात्र परोक्षता ॥ ३४ ॥ अन्यत्र समरेऽहमग्रतः प्रहरामि यतो राजा प्रभुः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ३८ ॥ परिभाषितः आकुष्ठः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ केशवेत्येवेतिसंधिरार्षः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सहस्रसौढव्यम् ॥ ४३ ॥ रथांगेनचक्रेण नंदकेनखड्गेन ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पलाशपत्रार्धमिति लयाअजितः पारिजातस्यपलाशपत्रमात्रं पत्रार्द्धवानप्रदास्यति वृक्षस्यकावर्त्तत्यर्थः ॥ ४९ ॥ जिह्मतांकुटिलताम् ॥ ५० ॥

इदं भंक्त्वा मदीयं च भवनं विष्णुना कृतम् ॥ उपर्युपरिलोकानामधिकं भुवनं मुने ३७ अवमानः स च मया पृष्ठतः क्रियते मुने ॥ लालनीयो मया बाल इत्येवं भ्रातृगौरवात् ३८ बालो यं मम पुत्रेति यवीयानिति नारद ॥ पित्रामात्राच गोविंदो मानी च परिभाषितः ३९ इष्टस्तत्र जनानां च केशवः सुविशेषतः ॥ वयं द्वेष्ट्या न संदेहस्तत्र स्नेहोतिरिच्यते ४० सर्वज्ञो बलवान् बहूरः पात्रं मानयिता तथा ॥ केशवेत्येव च ध्यानं यत्तद्वितथतांगतम् ४१ गच्छ नारद वक्तव्यः केशवो वचना न्मम ॥ आहूतो न निवर्तयं समं प्रतिशत्रुभिः ४२ यदीच्छसि तदा गच्छ सह्यं ते यत्तद्विच्छसि ॥ प्रहरस्व च पूर्वत्वं भार्याजितययेच्छसि ४३ रथांगेनाथशा र्द्धेण गदयानंदकेन च ॥ प्रहरारुह्य गरुडं दृढो भूत्वा जनार्दन ४४ प्रहृते प्रहरिष्यामि यथा शक्त्या च केशव ॥ अहोधिग्यदिमांसे हो विक्लवं न करिष्याति ४५ यावन्न संग्रामगतो जितो हं चक्रपाणिना ॥ पारिजातं न दास्यामि तावद्गोमुनिसत्तम ४६ मां समाह्वयते ज्येष्ठं यवीयान् स तपोधन ॥ अहं तं मर्षयिष्यामि किमर्थं स्त्रीजितं हरिम् ४७ अद्यैव गच्छ भगवन् द्वारकां कृष्णपालिताम् ॥ विवादे संस्थितः सोऽज्ञ इति वाच्यस्त्वया च्युतः ४८ पलाशपत्रार्द्धमपि त्वया जितो न पारिजातस्य तव प्रदास्यति ॥ इति प्रवाच्यो मधुसूदनस्त्वया वचो मदीयं स्मरता तपोधन ४९ पुनः प्रवाच्यो भगवंस्त्वया च्युतो मम प्रियां धैर्यं खलु निर्विशंकितम् ॥ न मायया हर्तुमिहार्हसि द्रुमं सुयुद्धमेवास्तु धिगस्तु जिह्मताम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे इंद्रवाक्यं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ महेंद्रवचनं श्रुत्वा नारदो वदतां वरः ॥ विविक्ते देवराजानमिदं वचनमब्रवीत् १ कामं प्रियाणि राजानो वक्तव्यानां त्रसंशयः ॥ प्राप्तकालं तु वक्तव्यं हितमप्रियमप्युत २ अनियुक्तपुरोभागो न स्यादिति वदंति हि ॥ सुलोकगतितत्त्वज्ञो न यविज्ञानकोविदः ३ कार्याकार्ये समुत्पन्ने परिपृच्छति मां भवान् ॥ यतस्ततः प्रवक्ष्यामि गृह्यतां यदि रोचते ४ अनुक्तेनापि सुहृदा वक्तव्यं जानता हितम् ॥ न्याय्यं च प्राप्तकालं च पराभवमनिच्छता ५ वक्तव्यं सर्वथा सद्भिः प्रियं चापि यद्वितम् ॥ आनृत्य मे तत्स्नेहस्य सद्भिरेवाहृतं पुरा ६

॥ इति हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ५३ ॥ अथैकसप्ततितमोऽध्यायः शक्रविनिश्चयं ॥ सनिर्बन्धं हरेर्वक्तुं नारदो द्वारकांगतः ॥ १ ॥ महेंद्रेति ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ अनियुक्तपुरोभागः अनाज्ञप्तः सन् पुरोवर्त्तनं भवेत्तन्निश्चितम् ॥ ३ ॥ तथापि यतः भवानपि कार्याकार्यमां पृच्छति ततो हं अननुपूछोऽपि तुभ्यं हितं वदामीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अप्रियं अतिकटुकमपि हितं परिणामसुखं ॥ ६ ॥

अनृतइति त्वय्यनृतत्वाद्यभावात्त्वांप्रतिवदामीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विपाकंफलम् ॥ १२ ॥ विश्वंकार्यप्रधानंकारणंचअध्यास्तेअधितिष्ठतिरथ
मिवयंता प्रकृत्यामाययातत्क्षेत्रंकारणस्थूलसूक्ष्मदेहाख्यंप्रकाशयतीतिक्षेत्रज्ञत्वम् ॥ १३ ॥ अव्यक्तस्यअव्याकृतस्यव्यक्तोभागःकार्यहिरण्यगर्भादिः यःसर्वभवोद्भवः सर्वसंसा
रबीजं तस्यात्माअंतर्यामीचेतयिता नकेवलंतस्यैवअपितुसर्वस्यधीमतःचेतनावतःजंतुमात्रस्येत्यर्थः १४ रुद्रादप्ययमनन्यइत्याह प्रकृत्याइति प्रकृत्याः चिच्छक्तेःप्रथमोमुख्यो
शःव्यक्तःदृश्यमात्राकारःविश्वस्त्रीसंज्ञःकृत्स्नभोग्यवस्तुसंज्ञइत्यर्थः अतएवलोकश्चेतनस्तस्यभावनःसंतर्पयिता ॥ १५ ॥ तस्याःप्रकृतेःप्रथमोगुणउमावत् गुणीउमयारुक्मिण्या

अनृतेधर्मभग्नेचनशुश्रूषतिचाप्रिये ॥ नप्रियंनहितंवाच्यंसद्भिरेवेतिनिंदिताः ७ सर्वथोदवक्तव्यंश्रूयतांशृण्वतांवर ॥ श्रुत्वाचकुरुसर्वज्ञममश्रेयस्करं
वचः ८ अन्योन्यभेदोभातृणांसुहृदांबलांतक ॥ भवत्यानंदकृद्देवद्विषतांनात्रसंशयः ९ हितानुबंधसहितंकार्यंज्ञेयंसुरेश्वर ॥ विपरीतंचतद्बुद्धानित्यं
बुद्धिमतांवर १० यत्स्यात्तापकरंपश्चादारब्धंकार्यमीदृशम् ॥ आरभेन्नैवतद्विद्वानेषबुद्धिमतांनयः ११ विपाकमस्यकार्यस्यनानुपश्यामिशोभनम् ॥ य
दत्रकारणंदेवनिबोधविबुधाधिप १२ यएकोविश्वमध्यास्तेप्रधानंजगतोहरिः ॥ प्रकृत्यायंपरंसर्वक्षेत्रज्ञंवैविदुर्बुधाः १३ तस्याव्यक्तस्ययोव्यक्तोभागःसर्व
भवोद्भवः ॥ तस्यात्मापरमोदेवोविष्णुःसर्वस्यधीमतः १४ प्रकृत्याःप्रथमोभागउमादेवीयशस्विनी ॥ व्यक्तःसर्वमयोविश्वस्त्रीसंज्ञोलोकभावनः १५ रु
क्मिण्याद्याःस्त्रियस्तस्याव्यक्तत्वेप्रथमोगुणः ॥ अव्ययाप्रकृतिर्देवीगुणीदेवोमहेश्वरः १६ नविशेषोस्यरुद्रस्यविष्णोश्चामरसत्तम ॥ गुणिनश्चाव्ययःशा
स्तासदाचप्रथमोगुणः १७ नारायणोमहातेजाःसर्वकल्लोकभावनः ॥ भोक्तामहेश्वरोदेवःकर्त्ताविष्णुरधोक्षजः १८ ब्रह्मादेवगणाश्चान्येपश्चात्सृष्टामहा
त्मना ॥ महादेवेनदेवेशप्रजापतिगणास्तथा १९ एवंपुराणपुरुषोविष्णुर्देवेषुपव्यते ॥ अचिंत्यश्चाप्रमेयश्चगुणेभ्यश्चपरस्तथा २० अदित्यातपसावि
ष्णुर्महात्मारहितःपुरा ॥ वरेणच्छंदितातेनपरितुष्टेनचादितिः २१ तयोक्तस्त्वत्समंपुत्रमिच्छामीतिसुरोत्तम ॥ प्रणिपत्यचविज्ञायनारायणमधोक्षज
म् २२ तेनोक्तंभुवनेनास्तिमत्समःपुरुषोऽपरः ॥ अंशेनतुभविष्यामिपुत्रःखल्वहमेवते २३

वाउपहितोगुणीमहेश्वरःरुद्रोविष्णुर्वी ॥

॥ १६ ॥ तदेवाहनेतिअर्द्धेन गुणिनोमायाविनोरुद्रस्यविष्णोर्वाविशेषोभेदकोगुणोनास्ति अतोविष्णुनाद्रावितंत्वांरुद्रोपिनरक्षिष्यतीतिभावःगुणिनइतिसार्द्धश्लोकद्वयंवाक्यं
किंचतस्यगुणिनोपियःशास्ता अव्ययोऽपरिणामी प्रथमोऽध्यस्तात्पूर्वत्वादधिष्ठानस्ययतःअगुणो यः सएवनारायणः एतेनतुर्यमूर्तिर्नारायणइतिदर्शितम् साचब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्य
एकैकगुणोपाधिभ्योऽन्यासर्वगुणोपाधिभ्यो तेनैवयोभोक्तारुद्रः कर्त्ताविष्णुः ब्रह्माचबुद्ध्यभिमानो देवाश्चइंद्रियाभिमानेनस्तैर्वैसृष्टाइतियोजना ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
२० ॥ छंदिताअनुगृहीता २१ तयेतिपंचानांतात्पर्यं त्वद्भातृत्वान्नतवायंसाधारणोऽपितुअकर्मजनितोदेवभावोऽस्यारित त्वंतुकर्मदेवत्वात्ततोनेकृष्टोसीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ भूतस्य भव्यस्य च भवाप्यय उत्पत्तिप्रलयस्थानं सर्वजगदुपादानभूत इत्यर्थः ॥ २५ ॥ य एवं भूतः स एव साक्षात्कृष्ण इत्याह प्रादुर्भावमिति ॥ २६ ॥ पललपिंडः मांसापिंडः ॥ २७ ॥ सर्वात्माव्यष्टिसमष्टिदेहेन्द्रियाद्याकारस्तैस्तैर्भावैस्तत्तद्धर्मैर्विकुर्वति विकारं प्राप्नोति सर्वज्ञो हं दुःखहमित्याद्यभिमानवान्भवतीत्यर्थः वस्तुतस्त्वतिगुणो गुणातीतः ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ अनंतः शेषः धारणार्थं भुव इति शेषः ॥ ३० ॥ श्वेत इति अत्र कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्तिष्ठं स्त्रेता भवति कृतं संपद्यते चरानिति श्रुतेः ॥ योऽविद्यानिद्रायां शेतेति मूढः स पुमान्कलिः तदनुग्रहार्थं अस्मिन् ईश्वरः कृष्णः कृष्णावताररूपी भवति यः किंचित् श्रेयोदर्शी अर्द्धप्रबुद्धः स द्वापरः तं प्रतिपीतवर्णः हिरण्यवन्मनोहरो भवति स किंचिद्

सजातः सर्वकृद्देवो भ्राता तव सुरेश्वर ॥ नारायणो महातेजाय मुपेद्रं प्रचक्षते २४ इच्छन्नेव हरिर्देवकाशयपत्वमुपागतः ॥ तैस्तैर्भावैर्विकुरुते भूतभव्यभवाप्ययः २५ प्रादुर्भावं गतो देवो जगतो हितकाम्यया ॥ माथुरं जगतो नाथः कर्ता हर्ता च केशवः २६ यथा पललपिंडः स्यादद्याप्तः स्नेहेन मानद ॥ तथा जगदिदं व्याप्तं विष्णुना प्रभविष्णुना २७ ब्रह्मण्यदेवः सर्वात्मा तैस्तैर्भावैर्विकुर्वति ॥ जगत्पतिगुणो देवो वैकुण्ठः सर्वभावनः २८ अतः समस्तदेवानां पूज्य एव च केशवः ॥ पद्मनाभश्च भगवान्प्रजासर्गकरो विभुः २९ अनंतो धारणार्थं च बिभर्ति च महद्यशः ॥ यज्ञ इत्यपि सद्भिश्च कथ्यते वेदवादिभिः ३० श्वेतः कृतयुगे देवो रक्तस्त्रेतायुगे तथा ॥ द्वापरे च तथा पीतः कृष्णः कलियुगे विभुः ३१ अवधीत्स हिरण्याक्षं दिव्यरूपधरो हरिः ॥ दधाराप्सु निमज्जंती मेषदेवो वसुंधराम् ३२ वाराहं वपुराश्रित्य जगतो हितकाम्यया ॥ जघ्ने हिरण्यकशिपुं नारसिंहवपुर्हरिः ३३ जिगाय जगतीं चैव विष्णुर्वामनरूपधृक् ॥ बबन्ध च बलिं देवः श्रीमान्पन्नगबन्धनैः ३४ देवदानवसंभूता माक्रामय दपि श्रियम् ॥ त्वय्यनंतः पुरा विष्णुरुदारो मितविक्रमः ३५ सावशेषं तपो यस्य तन्निहंति जनार्दनः ॥ अलीकेष्वपि वर्तते तत्र तमेतन्महात्मनः ३६ जघ्ने च दानवान्मुख्यान् देवानां ये च शत्रवः ॥ तव प्रियार्थं गोविंदो धर्मनित्यः स तां गतिः ३७ रामत्वमपि चावाप्य जघ्ने रावणमात्मवान् ॥ भूत्वा कामगुणांश्चैव जघान द्विरदं हरिः ३८ हिताय जगतो द्यापि लोके वसति मानुषे ॥ उपेद्रो जगतां नाथः सर्वभूतोत्तमोत्तमः ३९ जटीकृष्णा जिनीदंडी दृष्टपूर्वो मया हरिः ॥ दैतेयेषु चरन् देवस्तृणेष्वग्निरिवोद्धतः ४०

क्त्युन्मुखो भवतीत्यर्थः यस्तु श्रेयोर्येतत्ते स त्रेता तदनुग्रहार्थं रक्तोऽनुरक्तो मातृवद्भवति यस्तु युधिष्ठिरादिव दत्तं भक्तस्स कृतं तं प्रतिशुक्लः स्वीयं शुद्धमेवरूपं प्रकाशयतीति यथा श्रुतव्याख्यानं तु सर्वेषु युगेषु सर्वेषां रूपाणां सत्त्वान्मयुज्यत इति दिक् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ देवानां दानवानां च यत्नसंभूतां साधारणीमपि श्रियं त्वायित्वानिमित्तं आक्रामय तू आक्रांतवान् ॥ ३५ ॥ अलीकेषु मायासु वर्तमानमपि हंत्येवेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ भूत्वा आविर्भूयतेष्ववतारेषु कामगुणान्यथेष्टं शौर्यादिगुणयुक्तान्सुरान् हरिर्द्विरदं सिंहो गजानिव जघान द्विरदमित्येकत्वमर्षिलुप्तोपमा च ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वृद्धानां वृद्धवाक्यानाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ पुरातनेवामनावतारे किं नारब्धनां गकृतमापि

अद्राक्षमपि गोविंदं दानवैर्कार्णवं जगत् ॥ कुर्वाणं दानवैर्हीनं जगतो हितकाम्यया ४१ अवश्यं पारिजातं तेन यिष्यति जनार्दनः ॥ द्वारकाममरश्रेष्ठ नानृतं च ब्र
वीम्यहम् ४२ भ्रातृस्नेहाभिभूतस्त्वं न कृष्णे प्रहरिष्यसि ॥ नाति कृष्णस्त्वपि ज्येष्ठे प्रहरिष्यति वासव ४३ नैव चेच्छोष्यति प्रोक्तं मया देव कथंचन ॥ पृच्छ
त्वं नय धर्मज्ञान्येहितास्तव मंत्रिणः ४४ वैशंपायन उवाच ॥ नारदे नैव मुक्तस्तु महेंद्रो जनमेजय ॥ इदमुत्तरमशोथप्रत्युवाच जगद्गुरुम् ४५ एवं विधप्रभावं
त्वं कृष्णं वदसि यद्विज ॥ एवमेतत्सु बहुशः श्रुतं खलु मयामुने ४६ यतश्चैवं विधः कृष्णस्ततो हंतस्य वैतरुम् ॥ न प्रदास्यामि दातव्यं सतां धर्ममनुस्मरन् ४७
महाप्रभावो नाल्पार्थे रुष्येदिति विचिंतयन् ॥ व्यवस्थितो हं भद्रं ते मुने सर्वगुणादिति ४८ महाप्रभावाः सततं भवंति हि सहिष्णवः ॥ श्रोतारश्चैव सततं वृद्धा
नां ज्ञानचक्षुषां ४९ महात्माकारणेनाल्पे कृष्णो धर्मभृतां वरः ॥ भ्रात्रा ज्येष्ठेन सर्वज्ञो विरोधं गंतुमर्हति ५० यथैव मम मातुः सवरं प्रादादधोक्षजः ॥ तथैव त
स्याः पुत्राणां ज्येष्ठानां सोढुमर्हति ५१ यथैवोपेद्रतां यातः स्वयमिच्छन् जनार्दनः ॥ तथैव भ्रातुरिंद्रस्य सन्मानं कर्तुमर्हति ५२ ज्येष्ठ्यमेतेन देवेन नारब्धं किं
पुरातने ॥ अथेदानीमपीच्छेत्स ज्येष्ठोस्तु मधुसूदनः ५३ सुनिश्चितं बलरिपु मोक्ष्य नारदो विसर्जितस्त्रिदशवरेण धर्मभृत् ॥ ययौ पुरीं यदुवृषभाभिरक्षितां कु
शस्थलीं धृतिमतिमांस्तपोधनः ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे नारदस्य स्वर्गात्पुनरागमनं नामैकसप्ततितमो
ऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथैत्यद्वारकां रम्यां नारदो मुनिसत्तमः ॥ ददर्श पुरुषश्रेष्ठं नारायणमरिंदमम् १ स्ववे
श्मनि सुखासीनं सहितं सत्यभामया ॥ विराजमानं वपुषा सर्वतेजोतिगामिना २ तमेवार्थं महात्मानं चिंतयंतं दृढव्रतम् ॥ केवलं योजयंतं च वाक्यमात्रेण भा
विनीम् ३ दृष्ट्वैव नारदं देवः प्रत्युत्थाय अधोक्षजः ॥ पूजयामास च तथा विधिदृष्टेन कर्मणा ४ सुखोपविष्टं विश्रांतं प्रहस्य मधुसूदनः ॥ वृत्तांतं परिपृच्छ पारि
जाततरुं प्रति ५ अथाचष्टमुनिः सर्वविस्तरेण तपोधनः ॥ इंद्रानुजायेंद्रवाक्यं निखिलं जनमेजय ६ श्रुत्वा कृष्णस्तु तत्सर्वं नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ अमरावतीं
पुरीं यास्येश्वो हं धर्मभृतां वर ७ इत्युक्त्वानारदे नैव सहितः सागरं ययौ ॥ संदिदेश ततस्तत्र विविक्तो नारदं हरिः ८ महेंद्रभवनं गत्वा अद्य ब्रूहि तपोधन ॥ अ
भिवाद्य महात्मानं मद्वाक्यममरोत्तमम् ९

त्वारब्धमेव ५३ ॥ ५४ ॥ इति श्रीहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ द्विसप्ततितमेऽध्याये ज्ञात्वा त्वेन्द्रस्य विचेष्टितम् ॥ कश्यपो रुद्रमस्तौषीत्सो मइ
त्यभिधीयते ॥ १ ॥ अथैत्येति ॥ १ ॥ २ ॥ योजयंतं भाविनीं सत्यभामाम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहोएतदारब्धंकृत्यंधिगितिकृत्यनिंदयाकृत्यवंतमेवधिकरोतीतिद्वयोःसंबंधः ॥ १३ ॥ अनाख्यात्वाअपृच्छाआर्षोत्यवभावः मममांप्रति ॥ १४ ॥ १५ ॥ लाघवंपराजयं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सदृशींआत्मवच्छ्रुद्धांदेवशर्मणोगौतमगोत्रस्यभार्याअहल्याइच्छतः अन्यायेनकामयानस्यशतक्रतोरुपरि एव

नयुद्धेप्रमुखेशक्रस्थातुमर्हसिमेप्रभो ॥ पारिजातस्यनयनेनिश्चितंत्वमवेहिमां १० एवमुक्तस्तुकृष्णेननारदस्त्रिदिवंगतः ॥ आचक्षेथकृष्णोक्तंदेवेंद्रस्या
मितौजसः ११ ततोबृहस्पतेःशक्रःशशंसबलनाशनः ॥ श्रुत्वाबृहस्पतिर्देवमुवाचकुरुनंदन १२ अहोधिग्रहसदनंमयियातेशतक्रतो ॥ दुर्नीतमिदमा
रब्धमत्रभेदोहिदारुणः १३ अनाख्यात्वाकथंनामभवताभुवनेश्वर ॥ ममैतत्कृत्यमारब्धंदेवकेनापिहेतुना १४ अथवाभवितव्येनकर्मजेनप्रयुज्यते ॥
जगद्दृत्रघ्नविविधंनशक्यमनिवर्तितुम् १५ सहसैवतुकार्याणामारंभोनप्रशस्यते ॥ तदेतत्सहसारब्धंकार्यंदास्यतिलाघवम् १६ बृहस्पतिमहात्मानंमहेंद्रस्त्व
ब्रवीद्वचः ॥ एवंगतेद्ययत्कार्यंतद्भवान्वक्तुमर्हति १७ तमुवाचाथधर्मात्मागतानागततत्त्ववित् ॥ अधोमुखश्चितयित्वाबृहस्पतिरुदारधीः १८ यतस्वस
हपुत्रेणयोधयस्वजनार्दनं ॥ तथाशक्रकरिष्यामियथान्याय्यंभविष्यति १९ बृहस्पतिस्त्वेवमुक्त्वाक्षीरोदंसागरंगतः ॥ आचष्टमुनयेसर्वकश्यपायमहा
त्मने २० तच्छ्रुत्वाकश्यपःक्रुद्धोबृहस्पतिमभाषत ॥ अवश्यंभाव्यमेतद्गोःसर्वथानात्रसंशयः २१ इच्छतःसदृशींभार्यामहर्षेर्देवशर्मणः ॥ अपध्यानकृतो
दोषःपतत्येषशतक्रतोः २२ तस्यदोषस्यशांत्यर्थमारब्धश्चमुनेमया ॥ उदवासःसदोषश्चप्राप्तएवसुदारुणः २३ तद्भूमिष्यामिमध्यस्यसहादित्यातपोधन ॥
उभौतौवारयिष्यामिदैवंसंवदतेयदि २४ बृहस्पतिस्तुधर्मात्माकारीचमिदमब्रवीत् ॥ प्राप्तकालंत्वयातत्रभवितव्यंतपोधन २५ तथेतिकश्यपश्चोक्त्वा
संप्रस्थाप्यबृहस्पतिम् ॥ जगामार्चयितुंदेवंरुद्रंभूतगणेश्वरम् २६ तत्रसौम्यंमहात्मानमानर्च्यवृषभध्वजम् ॥ वरार्थीकश्यपोधीमानदित्यासहितःप्रभुः
२७ तुष्टावचतमीशानंमारीचःकश्यपस्तदा ॥ वेदोक्तैःस्वकृतैश्चैवस्तवैस्तुत्यंजगद्गुरुम् २८

दोषः पराभवरूपः मुनेः अपध्यानजः मानुषंभावमगणयतस्तवमानुषाद्भयंमहद्भविष्यतीतिमुनेरपध्यानंतज्जः १२ यद्यप्यारब्धःतथापिप्राप्तएवेत्यध्याहृत्ययोज्यम् ॥ २३ ॥
अस्याविरोधस्यमध्येगमिष्यामिमध्यस्थोभूत्वावारयिष्यामीत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ वेदोक्तैःस्वकृतैःस्वकृतिमिश्रैः ॥ २८ ॥

तानिवाहुरुक्रममित्यादिनाद्वाविंशद्भिः श्लोकैः उरुक्रममिति विष्णोर्विशेषणम् उरुर्महान्त्रैलोक्याक्रमणसमर्थः क्रमः पादविक्षेपो यस्य स इति योगात् न चैतद्वामनस्यैवरुद्रेविष्णवभेदं
मन्तरेण संगच्छते अभेदश्च तयोर्विव प्रतिविवभावेन वा शास्त्रदृष्ट्या चेत्त्यन्यदेतत् एकस्यैव विश्वेश्वरस्य सर्वाणि नामानीत्येव तत्त्वं विश्वं कर्मकृतिसाध्यं यस्येति कुलालवचिमित्तत्त्वमुक्तं
जगत्स्रष्टारमिति कालादिसाधारणकारणरूपत्वम् धर्मदृश्यं पुण्यप्राप्यं वरेशं अनुग्राहकं कर्मकर्तृणां समित्युपसर्गस्य नमस्येदित्यनेन संबन्धः संनमस्येदित्यर्थः वेदे व्यवहिताश्चेति धातूप
सर्गयोर्व्यवहितत्वस्मरणात् सर्वसर्वात्मकम् धृतिमद्धाम धृतिः सात्विकी धृत्या ययाधारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सापार्थसात्विकीत्येवं लक्षणा तद्वतां धा
मस्वप्रकाशचैतन्यरूपमधिष्ठानं योगिनां निलयमित्यर्थः ॥ २९ ॥ आपः पुरुषवचसो भवन्तीति श्रुतेरपां कार्यं शरीरं आपः हपाधिः ससर्वो यस्य गर्भं प्रतिविवचैतन्यरूपं धारयिष्यः दधति
आपोगर्भइति पाठेऽपि धारयिष्यः आपोऽपि यस्य गर्भः संकल्पोऽत्यस्तरंगइत्यर्थः ॥ ३० ॥ शालेति अरुन्मुखान्यतीन् शालावृकेभ्यः प्रयच्छामिति श्रुतेः वेदांतविचारहीनमजितेंद्रियं याति

कश्यप उवाच ॥ ॥ उरुक्रमं विश्वकर्माणमीशं जगत्स्रष्टारं धर्मदृश्यं वरेशम् ॥ ससर्वत्वां धृतिमद्धाम दिव्यं विश्वेश्वरं भगवंतं नमस्ये २९ यो देवानामधिप-
पापहर्ता तंतं विश्वं येन जगन्मयत्वात् ॥ आपोगर्भं यस्य शुभाधारिष्यो विश्वेश्वरं तं शरणं प्रपद्ये ३० शालावृकान्यो यतिरूपो निजघ्नेदत्ता निंद्रेण प्रणुदोहि
तानाम् ॥ विरूपाक्षं सुदर्शनं पुण्ययोनिं विश्वेश्वरं शरणं यामि मूर्ध्ना ३१ भुंक्ते य एको विभुर्जगतो विश्वमग्र्यं धाम्नां धाम सुकृतित्वान्न धृष्यः ॥ पुण्यात्समांम
हसाशाश्वतेन सोमपानां मरीचिपानां वरिष्ठः ३२ अथर्वाणं सुशिरसं भूतयोनिं कृतिनं वीरं दानवानां च बाधम् ॥ यज्ञे हुतिं यज्ञियं संस्कृतं वै विश्वेश्वरं शरणं यामि दे-
वम् ३३ जगज्जालं विततं यत्र विश्वं विश्वात्मानं प्रीतिदेवं गतानाम् ॥ य ऊर्ध्वगं रथमास्थाय याति विश्वेश्वरः सुमना मेस्तु नित्यम् ३४ अंतश्चरं रोचनं चारुशाखं
महाबलं धर्मेनेतारमीडयम् ॥ सहस्रनेत्रं शतवर्त्मानमुग्रं महादेवं विश्वसृजं नमस्ये ३५

मिंद्रः शालावृकैर्भक्षयति तानिंद्रियशालावृकान्यः यतिरूपोजितेंद्रियः सन्निजघ्नेहतवान् हितानां शमदमादिरूपाणां मित्राणां प्रणुदः प्रणोदनपरान् अभिभावकान् यामि शरणं मूर्ध्ना च
प्रपद्ये नमस्करोमि ॥ ३१ ॥ य एको जगतो विभुः स्वामी अग्र्यं ज्येष्ठं विश्वं शुद्धान् जनान् भुंक्ते भुनक्ति पालयति अग्र्यं सूक्ष्ममपि विश्वं भुंक्ते संहरति वा धाम्नां चक्षुः सूर्यादीनां धाम प्रकाशं
सुकृतित्वात् तस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इति श्रुतेः सुकृतशब्दितब्रह्मरूपत्वात् न धृष्यः अभयरूपइत्यर्थः पुण्यात् पोषयेत् सोमपानां कर्मठानां मरीचिपानां चंद्राश्मिपानमात्रेण वर्तयतांम
हामुनीनां वरिष्ठः स्वर्गब्रह्मलोकादिस्थानप्रदइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ अथर्वाणं अथर्ववेदप्रतिपाद्यं सुशिरसं शिरः पंचकोशेति भूतयोनिं जगत्कारणं बाधं बाधकं ॥ ३३ ॥ यत्राधिष्ठाने ज-
गज्जालं जगदिंद्रजालं विततं विश्वं कृत्स्नं गतानां शरणं प्राप्तानां प्रीतिदेवं सुखप्रकाशकं यत्र यः ऊर्ध्वगं अंतरिक्षचरं रथं वाहनं आस्थाय याति संचरति सुमनाः सुखकरः ॥ ३४ ॥ रोच-
नं चिन्मयं चारुशाखं रमणीयाः शाखावेदमया यस्मात् जातास्तं शतवर्त्मानं शतपथविहितकर्मफलप्रदम् ॥ ३५ ॥

शुचिअसंगं योगयोगमाप्यं शंसनवेदप्रशस्यं शर्वशृणोतिहिनस्तीतिसंहर्तारं शंभुसुखहेतुं शंकरंसुखकरं धुरंधरंजगतामितिशेषः चंद्रचिह्नचंद्रमौलिं हृषीकाणां हिंसाणां काला
दीनां अयनं आश्रयम् ॥ ३६ ॥ आशुः शीघ्रफलप्रदं शिशानं रागादिदोषाणां तनूकरणं वृषभं शमादिगुणानां वर्षकं रोरुवाणं प्रातः सवनादिक्रमेण गर्जितं कृतं अनुष्ठितं धर्मैव
ज्ञादिरूपं शिष्यतइतिशेषो पूर्वधर्मजं पुण्यं आशुफलभोगेन शीघ्रनाशशीलः शेषो यस्य तं अतएव चाल्पफलत्वाद्वितथं निष्फलप्रायं एवं सति नानुष्ठेयो धर्म इत्यत आह वसुंधरं समृजिकं
मृजीकासत्त्वशुद्धिस्तदुद्देशेन तया सह क्रियमाणं समृजिकं अतएव वसुंधरं कर्मजं पुण्यं वसुतस्य धारकं अफलोदयं शुद्धयर्थं कृतो धर्मो न नश्यतीत्यर्थः समं बुद्धयवधिभूतं सर्वस्वरूपमित्य
र्थः ॥ ३७ ॥ धृतकर्मफलप्रतिभुवं यज्ञाशेषं देवतांतरवत् यज्ञांगभावहीनं ज्ञातं संतं स्वतः पुरुषार्थभूतमित्यर्थः एवं सत्यपि यजतां अभियाज्यं इज्यारं भविष्यं यतो हविर्भुजं भुवनानां जग
ती स्थानां जगतां वाज्येष्ठं द्विजं ब्राह्मणरूपं धर्मभूतां मध्ये ॥ ३८ ॥ गुणेभ्य इन्द्रियादिभ्यः परंतुरीयं पृश्निगर्भः विष्णुस्तत्स्वरूपं शयः अश्रुते इति व्यापकं शृंगं प्रपंचं व्याप्या पिशृंगवत्ततोरिक्तं

शुचियोगं शंसनं शांतपापं शर्वशंभुं शंकरं भूतनाथं ॥ धुरंधरं गोपतिं चंद्रचिह्नं हृषीकाणामयनं यामिमूर्ध्ना ३६ आशुः शिशानं वृषभं रोरुवाणं कृतं धर्मैव वितथं
चाशुशेषं ॥ वसुंधरं समृजिकं संत्वां धृतव्रतं शूलधरं प्रपद्ये ३७ अनंतवीर्यं धृतकर्माणमाद्यं यज्ञाशेषं यजतां चाभियाज्यं ॥ हविर्भुजं भुवनानां सदैवं ज्येष्ठं द्विजं
धर्मभूतां प्रपद्ये ३८ परं गुणेभ्यः पृश्निगर्भस्वरूपं यशः शृंगं व्यूहनं कांतरूपं ॥ शुद्धात्मानं पुरुषं सत्यधामं संमोहनं दुष्कृतिनां नमस्ये ३९ युक्तोंकारं स्वशिरसं
चारुकर्मदृढव्रतं दृढधन्वानमाजं ॥ शूरं वेत्तारं धनुषोस्त्रातिरेकं पतिं पशूनां शमनं नमस्ये ४० एको रातिश्चैव भूतं भविष्यं सर्वातिथिर्यो हि जुषत्यरिघ्नः ॥ अरिंतुदोनु
त्तमः संविभागी विभाजको मां भगवान्पातु देवः ४१ य एको याति जगतां विश्वमीशो य एको दान्मरुतां प्राणमभ्यं ॥ येनानृशं स्याच्छाश्वतं सामजुष्टं समां जु
ष्यात्सुकृतिश्रेयसेद्य ४२ ब्रह्मा सृजद्यो भुवनोत्तमोत्तमं तृप्तो विद्वान्ब्राह्मणः षड्गुणस्य ॥ सृष्टारं संव्याहृतिस्थं समग्रं समायादिह बहु रूपो रिहांगैः ॥ ४३ ॥

व्यूहनं मरणीयतया जगत्क्षोभकं सत्यधामं अवाधितचैतन्यस्वरूपं संमोहनं मायाविनम् ॥ ३९ ॥ युक्तानां योगिनां ओंकारं सर्वप्रपंचरूपं स्वशिरसं ओंकारस्यापिशिरोर्द्धमात्रातद्रूपं
चारुकर्म हिंसाशून्यधर्मस्वरूपं आजंक्षेपणक्रियारूपं शूरं धनुषोवेत्तारं अस्त्रातिरेकं सर्वास्त्रेभ्यो धिकं पशूनां जीवानां शमनं संहर्तारं ॥ ४० ॥ एको द्वितीयः रातिमित्रं सर्वातिथिरग्निः
जुषति हविर्भुक्ते अरिघ्नः कामादिदोषघ्नः अरिंतुदः रक्षोघ्नः संविभागी विभागभाविभाजकश्च ॥ ४१ ॥ जगतां ईश एकोपि विश्वं जलचंद्रवत् याति प्रविशति मरुतां प्राणमदात्प्राण
स्य प्राणमित्यर्थः आनृशं स्यात् दयालुत्वात् साममैत्री जुष्टं सेवितं जुष्यान्नयतु ॥ ४२ ॥ ब्रह्मा चतुर्मुखः भुवनोत्तमोत्तमं सत्यलोकं असृजत् यतः ब्राह्मणः ब्रह्मवित् अतएव षड्गुण
स्य षड्भिर्गुणैः ऐश्वर्यज्ञानयशः श्रीवैराग्यधर्मैस्तुष्टः पूर्णः पूर्णत्वादेव व्याहृतिस्थं संप्रणवं तदर्थं भूतं कृत्स्नं प्रपंचं सृष्ट्वा इह प्रपंचे आयात्प्राविष्टः अरिहा कामादिदोषघ्नः अंगैः
सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधः स्वतंत्रतानित्यमलुप्तशक्तिः अनंतशक्तिश्च विभो विभुज्ञाः षडाहुरंगानि महेश्वरस्येति पुराणोक्तेर्बहुरूपः ॥ ४३ ॥

व्यंजनः अतीन्द्रियाणामपीन्द्रियादीनामर्थानां ज्ञापकः अजनो अजन्मा समग्रः दृग्दृश्यात्मा स्पृशिः विषयस्पृक् शंभुः तत्स्पर्शजसुखभोक्ता प्राणदः जीवनकृत् ध्रुवोरसः परमानन्दः पवमानस्य वायोर्भर्ता प्राणपतिः सपत्नीशः पत्नीशाभ्यां सहितः यज्ञादिकृत् शंकरस्तत्फलकरः सारस्य बोधस्य च धाता जनयिता ४४ व्यंबकं त्रिनेत्रं वोयुष्माकं विप्राणां ज्ञानिनाम् ॥ ४५ ॥ आस्यं अग्निरूपेण त्रिवृत्सोमं त्रिवृदादयः स्तोमाः स्तोत्राण्यस्मिन्स्तंसोमयागं वृक्षहंसं सारवृक्षघ्नं कर्मसाक्ष्यं कर्मसाक्षिणं भूतायनं भूतानां लयस्थानं ॥ ४६ ॥ साम्यं प्रकृत्यवस्थां वेदव्रतेषु वेदोक्तयज्ञेषु बहुधानानां दैवतरूपेण गीतं अभित्रिविष्टपं स्वर्गव्याप्य ईशं नियन्तारं ॥ ४७ ॥ महाजिनं गजाजिनवंतं मेखलालं मेखलया अलंकृतं सुतोषणं अल्पायासप्रसन्नं भूतानित्यसिद्धं अतएव क्षेत्रज्ञं देहेन्द्रियाहंकारादिप्रकाशकं वंदनं वंदनीयं वंदनानां वंदनीयानां ॥ ४८ ॥ कृतिं कृतीनां यज्ञानां यज्ञं यज्ञियानामपि यष्टव्यमित्यर्थः शतात्मानं अनंतं

व्यंजनो जनोऽथ विद्वान्समग्रः स्पृशिः शंभुः प्राणदः कृत्तिवासाः ॥ रसो ध्रुवः पवमानस्य भर्ता सपत्नीशः शंकरः सारधाता ॥ ४४ ॥ व्यंबकं पुष्टिदं वोब्रुवाणं धर्मं विप्राणां वरदं यज्वनां च ॥ वराहरं रणजेतारमीशं देवं देवानां शरणं यामिरुद्रं ४५ आस्यं देवानामंतकंदुष्कृतीनां त्रिवृत्सोमं वृक्षहं कर्मसाक्ष्यम् ॥ भूतायनं भूतपतिं गुणज्ञं गुणाकारं शरणं यामिरुद्रम् ४६ अनुद्धृतं यज्ञकर्तारमंतं मध्यं चाद्यं यज्ञकृतां साम्यरूपम् ॥ वेदव्रतेषु बहुधा गीतमीशमभित्रिविष्टपं शरणं यामिरुद्रम् ॥ ४७ महाजिनं व्रतिनं मेखलालं सुतोषणं क्रोधधवं विपापं ॥ भूतक्षेत्रज्ञं गुणिनं वाकपदिनं न तोस्मीशं वंदनं वंदनानाम् ४८ देवं देवानां पावनं पावनानां कृत्तिं कृतीनां महतो महांतम् ॥ शतात्मानं संस्तुतं गोपतीनां पतिं देवं शरणं यामिरुद्रम् ४९ अंतश्चरं पुरुषं गुह्यं संज्ञं प्रभास्वंतं प्रणवं विप्रदीपम् ॥ हेतुं परं परमस्याक्षरस्य शुभं देवं गुणिनं सन्नतोस्मि ५० प्रसूतिरुभयोर्न प्रसूतश्च सूक्ष्मः पृथग्भूतेभ्यो न पृथक्कैकभूतः ॥ स्वयंभूतः पातु मां सर्वसादः प्रदः स्वादः संमदः पातुरत्नम् ५१ आसन्नः सन्नतरः साधनानां श्रद्धावतां श्रद्धावृत्तिप्रणेता ॥ पतिर्गणानां महतां सत्कृतीनां पायान्मेषः पूरणः षड्गुणानाम् ५२

मूर्तिं गोपतीनां इंद्रियाधिष्ठातृदेवानां संस्तुतं अधिष्ठातृत्वेन चक्षुषश्चक्षुरित्यादि श्रुतेः ॥ ४९ ॥ प्रभास्वंतं स्वप्रकाशं विप्रदीपं ज्योतिरपि सूर्यादिकं ज्योतिरंतरेण चक्षुरादिना भास्यं भवति इदं तु न तथा विगतप्रदीपत्वात् अक्षरस्य जीवाख्यप्रतिबिंबस्य हेतुं विंबभूतं ॥ ५० ॥ उभयोः जगज्जीवयोः प्रसूतिर्योनिः न प्रसूतश्च यो निरपि न कारणातीतत्वात् अतएव सूक्ष्मो दुर्ग्राह्यः भूतेभ्यः पृथक् न पृथक् एकभूतश्च पृथगितितदधिष्ठानत्वात् एकभूत इति तदभेदाग्रहात् स्वयंभूतः सर्वजगदाकारेण निष्पन्नः सर्वसीदतिलीयते स्मिन्निति सर्वसादः प्रदः प्रकृष्टो दाता स्वादः रुचिः आम्नादिषु नाधुर्यरूपेणायमेवास्तीत्यर्थः संतदो हर्षः रत्नं रमणीयं ॥ ५१ ॥ आसन्नः अंतर्यामित्वेन निकटगः साधनानां तद्वतां तु सन्नतरः अनावृतः श्रद्धावृत्तिः श्रद्धागृहीतमहावाक्यजावृत्तिरहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानंतस्य प्रदाता मामां ईषः इष्यमाणस्यार्थस्य पूरणः षड्गुणानां च सर्वज्ञत्वादीनां पूरणः ॥ ५२ ॥

अंतर्बहिर्वृजिनानां आधिव्याध्यादीनां कामक्लेशादीनां वा स्वयंकर्तृतिनिमित्तकारणत्वं भूताकारेण भवितुं शीलमस्येति भूतभावी उपादानं विकुर्वन् विकारं प्राप्नुवन् क्रोधादीन् आवि
 कुर्वन् सुकृतिनां साधूनां मेममचवृजिनं प्रणुयात् ॥ ५३ ॥ उद्धृताः कंटकवत्नाशिताः शरेण यतो दग्धा अतो वितथांताः विफलमरणाः अशस्त्रपुतत्वात् पूरदाहेन दग्धत्वादित्यर्थः
 शापादीश इति पाठे इंद्रस्य गौतमशापात् विश्वस्य सर्वस्य उदस्य उदकस्य सर्वकारणस्य प्रधानस्येत्यर्थः धाताधारकः सर्वाश्रयत्वात् ॥ ५४ ॥ भागीयसां अतिशयेन भागभाजां देवानां भा
 गं अंतं अपमानेन वधं च दृच्छन् दाक्षो यज्ञकृदक्ष इति वक्तव्ये उपचारादुक्तं येन कृत्तव्यं चिच्छन्नः सन्नन्वधावत् यज्ञेशं शरणं आजगामेत्यर्थः तत्र यज्ञवाक्यमुदाहरति विद्वानिति ॥ ५५ ॥ योजग
 त्सृष्ट्वाऽतिगुह्यो गोप्यो ब्रह्मरूपी ईश्वरस्ततो न्यो विष्णुः पालनकर्ता स च धन्यः महाभागः यतः संस्कृतः शमादिसंस्कारयुक्तोऽतएव उत्तमो यः समौदार्यः समांमुखप्रभवत्वान्मुखादि
 द्रश्वाग्निश्चेति श्रुतौ इंद्राग्नीतौ प्रमुखे आदौ यस्य तस्मिन् यज्ञे नित्यं चिन्वान ईश्वरं स्वाभेदेन सर्वत्र पश्यन् नारायणः समां पातुमत्संततिमिंद्रं रक्षतु यतः षड्गुणानामैश्वर्यादीनां प्रथमो मुख्य
 अंतर्बहिर्वृजिनानां निहंता स्वयंकर्ता भूतभावी विकुर्वन् ॥ धृतायुधः सुकृतिना मुत्तमौ जाप्रणुद्यान्मेवृजिनं देवदेवः ५३ येनोद्धृतास्त्रैः पुरामाग्निनो वै दग्धा घो
 रेण वितथांताः शरेण ॥ महत्कुर्वंतो वृजिनं देवतानां ज्यायान्निशः पातु विश्वो दधाता ५४ भागीयसां भागमतो तं मिच्छन्मखो दाक्षो येन कृत्तव्यं चिच्छन्नः ॥
 विद्वान्यज्ञस्यादिरथांतः स देवः पायादीशो मां दक्षयज्ञांत हेतुः ५५ अन्योधन्यः संस्कृतश्चोत्तमश्च जगत्सृष्ट्वा यो तिसर्वातिगुह्यः ॥ समांमुखप्रमुखे पातु नित्यं वि
 चिन्वानः प्रथमः षड्गुणानाम् ५६ गुणत्रैकाल्यं यस्य देवस्य नित्यं सत्त्वोद्रेको यस्य भावात्प्रसूतः ॥ गोप्ता गोपूणां सन्नदो दुष्कृतीनामाद्यो विश्वस्य बाधमानस्य क्रुद्धः ॥
 ५७ धाम्नो यस्य हरिरग्रोऽथ विश्वो ब्रह्मा पुत्रैः सहितश्च द्विजाश्च ॥ पराभूता भवने यस्य सोमो जुषत्वेषः श्रेयसे साधु गोप्ता ५८ यस्माद्भूतानां भूतिरंतो यमध्यं धृति
 र्भूतिर्यश्च गुहाश्रुतिश्च ॥ गृहाभिभूतस्य पुरुषेश्वरस्य महात्मनः संमृडवेद्यस्य तस्य ५९

आश्रय इत्यर्थः मखप्रमुखे इति
 पाठेऽग्निविष्णु ॥ ५६ ॥ गुणत्रैकाल्यं कार्योत्पत्तिस्थितिसंहारसमयवत्त्वं यस्य नित्यं प्रवाहनित्यतया उत्पत्त्यादयो यतो भवंतीत्यर्थः एतेन ब्रह्मकर्म उक्तं सत्त्वोद्रेकः सत्त्वाधिक्यं च यस्य वि
 ष्णुरूपस्य नित्यं यस्य च विष्णोर्भावात्स्वरूपात्प्रसूतः आविर्भूतः कृष्णो गोपूणां मिंद्रादीनां गोप्ता सत्त्वमयत्वात् यश्च सन्नदः सन्नवसानो नाशस्तत्प्रदः कालरुद्ररूपेणेत्यर्थः विश्वस्या
 द्योमातृपितृवत्पालकोपि बाधमानस्य जगत्पीडकस्य क्रुद्धः सन्नसन्नद इत्यनुवर्तते ॥ ५७ ॥ यस्य धाम्नः तेजोजालस्य हरिर्विष्णुरग्रः अग्रमिवाग्रः सूक्ष्मो शोथ विश्वो विराट्ब्रह्मा हिरण्यग
 र्भः पुत्रैः सनकाद्यैः सहितो न्येच द्विजाः मरीच्यादयः संभूता इति शेषः ते च यस्य सोमस्य उमा सहितस्य भवने द्वारप्रवेशे पराभूताः संतः प्रवेशं न लभंत इत्यर्थः एष देवः सोमः जुषतु अस्मा सुप्री
 यताम् ॥ ५८ ॥ यस्माद्भूतानां वियदादीनां भूतिः संभवः अंतो नाशः मध्यं स्थितिश्च भवति अतो यस्य कस्यापि पराभूतस्य नरस्य मृडवेद्यस्य मृड एव वेद्यो न्वेप्यो यस्य शिवैकशरणस्य तत एव
 धृत्यादिरूपो नुग्रहो गुहाश्रुतिर्गुह्यवस्तुश्रवणं च भवति अत एव तस्य पुरुषेश्वरस्येति महात्मन इति च विशेषणं युज्यते व्यसनागमेशरणीकृतो विश्वकर्ता व्यसनभगं करिष्यत्येवेति भावः ५९

यदित्यथाकार्यसर्वस्त्रीपुंसरूपं भगलिङ्गाकं एवं कारणमापितस्य तदनु रूपं भगलिङ्गाकं भग लिङ्गसंयोगरूपप्रतिमात्मकं अवगंतव्यं तेन यदि दं दृश्यते लोके शिवं लिङ्गं तदा भिमानि चेतनो
 ब्रह्मिदं ब्रह्मांडमित्यर्थः अतएवासौ सर्वसर्वेश्वरः सर्वविशेषात्कृत्स्नः प्रपञ्चः सर्वसमाप्नोषिततो सर्वइति निर्वचनात्तदुपादानभूतो विष्णुरपि सर्वशब्दार्थः तयोरीश्वरस्तुरीयब्रह्म
 रूपइत्यर्थः ॥ ६० ॥ धर्मधृग्वरं धर्मभृतां श्रेष्ठम् ॥ ६१ ॥ येन कार्येण यदर्थं संस्तौषितज्जाने प्रजापते हे कश्यप ॥ ६२ ॥ प्रकृतिं स्वास्थ्यं तत्रापि धर्मात्माहारिर्जेष्यतित्याह पा
 रिजातं त्विति ॥ ६३ ॥ इंद्रस्तु अधर्मदोषादभिभवं प्राप्स्यतीत्याशयेनाह अपध्यातइति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कमलभवात्मजस्य मरीचेः सुनुः सुमनौकसं सुमनसां देवानां ओकां

यलिङ्गाकं त्र्यंबकः सर्वमीशो भगलिङ्गाकं यद्वद्युमासर्वधात्री ॥ नान्यत्तृतीयं जगतीहास्ति किञ्चिन्महादेवात्सर्वसर्वेश्वरोसौ ६० इति संस्तूयमानस्तु भगवा
 न्बृषभध्वजः ॥ दर्शयामास धर्मात्मा कश्यपं धर्मधृग्वरम् ६१ उवाच चैनं देवेशः प्रसन्नेनांतरात्मना ॥ येन संस्तौषिकार्येण त्वंतज्जाने प्रजापते ६२ इंद्रो
 पेन्द्रो महात्मानो देवौ प्रकृतिमेष्यतः ॥ पारिजातं तु धर्मात्मानयिष्यति जनार्दनः ६३ अपध्यातो महेन्द्रो हि मुनिना देवशर्मणा ॥ अस्याकांक्षत्पुरा भार्या तपो
 दीप्तस्य कश्यप ६४ गम्यतां तत्र धर्मज्ञदाक्षायिण्या सह त्वया ॥ अदित्याशक्रसदनं श्रेयस्ते पुत्रयोर्ध्रुवम् ६५ इति हरवचनं निशम्य विद्वान्कमलभवात्मजसू
 नुरप्रमेयः ॥ त्रिदशगणगुरुं प्रणम्य रुद्रं मुदितमनाः सुमनौकसं जगाम ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे कश्यपकृत रुद्रस्तो
 त्रं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ विष्णुर्महातेजा मुहूर्ताभ्युदिते रवौ ॥ मृगयाव्यपदेशेन ययौरैवतकं
 गिरिम् १ आरोप्यैकरथे देवः सात्यकिं नरपुंगवम् ॥ प्रद्युम्नमनुगच्छेति प्रोक्त्वा कुरुकुलोद्ब्रह्म २ रैवतं च गिरिं देवो गत्वा दारुकमब्रवीत् ॥ मदीयं रथमेनं त्वं
 ग्रहायेहैव दारुक ३ प्रतिपालय मां सौम्यदिनां द्विवारयन् हरीन् ॥ रथेनैव प्रवेष्टा हं द्वारकां मृतसत्तम ४ इति संदिश्य भगवानारुरोह जयोद्यतः ८ ताक्ष्यं स
 सात्यको धीमान् प्रमेयपराक्रमः ५ पृथग्रथेन कौरव्यप्रद्युम्नः शत्रुसूदनः ॥ आकाशगामि नाराजः पृष्ठतः कृष्णमन्वयात् ६ निमेषांतरमात्रेण नंदनं काननं
 हरिः ॥ देवोद्यानं ययौ धीमान् पारिजातजिहीर्षया ७ ददर्श तत्र भगवान् देवयोधान् दुरासदान् ॥ नाना युधधरा न्वीरा न्नंदनस्थानधोक्षजः ८ तेषां संपश्यता
 मेव पारिजातं महाबलः ॥ उत्पाद्या रोपयामास पारिजातं सतांगतिः ९

सियत्रतं देवलोकं संधिरार्षः ॥ ६६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ अथ त्रिसप्ततितमेऽध्याये स्मिन्निद्रकृष्णयोः ॥ युद्धं तु
 वर्ण्यते तत्र विष्णोरुत्कर्ष उच्यते ॥ १ ॥ अथ विष्णुः मृगयाव्यपदेशेन मृगया छलेन ॥ १ ॥ २ ॥ ग्रहाय गृहीत्वा ॥ ३ ॥ प्रतिपालय प्रतीक्षस्व हरीन् अश्वान् प्रवेक्ष्यामि ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पारिजातं संपश्यतां पश्यतस्ताननादृत्येत्यर्थः पारिजातं आरोपयामासेति पृथगन्वयान्नपौनरुक्त्यं ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ हियतिहियते ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूर्वद्वारं द्वंद्वपुर्याएव ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ वर्त्ततिवर्त्तमाने ॥ २३ ॥

गरुडं पक्षिराजानमयत्नेनैव भारत ॥ उपस्थितो विग्रहवान् पारिजातः सकेशवम् १० सांत्वितो वासुदेवेन पारिजातश्च भारत ॥ उक्तश्च वृक्षमाभैस्त्वं केशवे
नमहात्मना ११ तं प्रस्थितं तं रुद्रं पारिजातमधोक्षजः ॥ अमरावर्ती पुरीं श्रेष्ठां ततश्चक्रे प्रदक्षिणाम् १२ ते तु नंदनगोप्ताः पारिजातोद्भूतोत्तमः ॥ हियती
तिमहेंद्राय गत्वानृपशशंसिरे १३ अथैरावतमारुह्य निर्ययौ पाकशासनः ॥ जयंते न रथस्थेन पृष्ठतो नुगतः प्रभुः १४ पूर्वमभ्यागतं द्वारं केशवं शत्रुनाशन
म् ॥ दृष्ट्वा वाचप्रवृत्तं भोः किमिदं मधुसूदन १५ प्रणम्य गरुडस्थो थ केशवः शक्रमब्रवीत् ॥ बध्वास्ते पुण्यकार्या यनीयते यं वरदुमः १६ तमुवाच ततः शक्रो
मामैवं पुष्करेक्षण ॥ अयोधायित्वानतरुर्नयितव्यस्त्वया च्युत १७ प्रहरस्व महाबाहो प्रथमं मयि केशव ॥ प्रतिज्ञासफला ते स्तुमुक्त्वा कौमोदकीं मयि ॥
१८ ततः कृष्णः शरैस्तीक्ष्णैर्देवराजगजोत्तमम् ॥ बिभेदाशानि संकाशैः प्रहसन्निव भारत १९ विव्याध गरुडं वज्रीदिव्यैः शरवरैस्तथा ॥ बाणांश्चिच्छेद स
हसा केशवस्य तरस्विनः २० यान्यान्मुमोच देवेंद्रस्तांस्तांश्चिच्छेद माधवः ॥ माधवेन प्रयुक्तांश्चिच्छेद बलवृत्रहा २१ महेंद्रस्य च शब्देन धनुषः कुरुनं
दन ॥ शार्ङ्गस्य च निनादेन मुमुहुः स्वर्गवासिनः २२ तयोर्वर्ततिसंग्रामे गरुडस्थो महाबलः ॥ पारिजातं जयंतो थ हर्तुमभ्युद्यतो बली २३ प्रयुम्न मथकं
सघ्नो वारयेति तदा ब्रवीत् ॥ ततस्तं वारयामास रौक्मिणेयः प्रतापवान् २४ जयंतो जयतां श्रेष्ठो रौक्मिणेय मथेषुभिः ॥ सर्वगात्रेषु विहसन्नाजघान रथे स्थि
तः २५ रथस्थ एव रथिनं कामस्तुकमलेक्षणः ॥ ऐंद्रिमभ्यर्दयामास बाणैराशीविषोपमैः २६ स सन्निपातस्तुमुलो बभूव कुरुनंदन ॥ जयंतस्य च वीर
स्य रौक्मिणेयस्य चोभयोः २७ कृतप्रतिकृतं युद्धे च क्रतुस्तौ महाबलौ ॥ महेंद्रोपेंद्रतनयौ जगत्यस्त्रभृतां वरौ २८ देवाश्च मुनयश्चैव ददृशुर्विस्मयान्वि
ताः ॥ तंसंग्रामं महाघोरं सिद्धाश्चैव सचारणाः २९ ततस्तु प्रवरो नाम देवदूतो महाबलः ॥ पारिजातं पुनर्हर्तुमियेष कुरुनंदन ३० सखासदेवराजस्य महा
स्रविदरिंदमः ॥ अवध्यो वरदानेन ब्रह्मणः कुरुनंदन ३१ ब्राह्मणस्तपसा सिद्धो जंबुद्वीपादिवंगतः ॥ स्वशक्त्या नृपसंयातः सखित्वं बलघातिना ३२ त
मापतंतं संप्रेक्ष्य कृष्णः सात्यकिमब्रवीत् ॥ अत्र स्थ एव प्रवरं शरैर्वारय सात्यके ३३ न त्वत्र निर्दयं बाणामोक्तव्याः सात्यके त्वया ॥ अस्य ब्राह्मणचापल्यं सो
ढव्यं खलु सर्वथा ३४ ततः पृष्ठारथेषूणां गरुडस्थं द्विजस्तदा ॥ आजघान महाबाहो सात्यकिं प्रवरो भृशम् ३५ शिनेर्नृपाधनुस्तस्य क्षिपतः सायकानृप ॥
चिच्छेद पुरुषव्याघ्रो वचनं चेदमब्रवीत् ३६

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कृतप्रति

कृतं अन्योन्यं शस्त्रास्त्रपरिहारं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ब्राह्मणचापल्यं ब्राह्मणत्वाच्चापल्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शिनेर्नृपासात्यकिः ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मन्यंतोमानयंतः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ कार्ष्णिर्नातिशिष्येइत्यनुकृष्यते ॥ ४३ ॥ हंतोतिसंबोधनम् गृह्णगृहाण प्रतीच्छदेहि प्रहारमितिशेषः ॥
॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दीप्यंतदीप्यमानंपुंस्त्वंआर्षं शरैरुपेतंबाणजालम् ॥ ४६ ॥ रौक्मिणेयस्यापिघोरंदुःसहंकिमुतान्यस्य ॥ ४७ ॥ तेनपतितेनापि ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

ब्राह्मणोनाभिहंतव्यस्तिष्ठतिष्ठस्ववर्त्मनि ॥ अवध्यायादवानांहिस्वापराधेपिहिद्विजाः ३७ प्रवरस्तुप्रहस्यैनमुवाचकुरुनंदन ॥ अलंक्षांयानृणांशूरयु
द्धयसर्वात्मनारणे ३८ जामदग्न्यस्यरामस्यशिष्योहमपियादव ॥ नामतःप्रवरोनामसखाशक्रस्यधीमतः ३९ नदेवायोद्धुमिच्छंतिमन्यंतोमधु
सूदनम् ॥ आनृप्यंसौहृदस्याहमधिगंतास्मिमाधव ४० ततस्तयोस्तदारौद्रःसंग्रामोववृधेनृप ॥ अस्रैर्दिव्यैर्नरव्याघ्रशैनेयद्विजमुख्ययोः ४१ द्यौ
श्चालतदाराजनृह्यचलाश्चसहस्रशः ॥ तस्मिन्वर्ततिसंग्रामेतेषामतिमहात्मनाम् ४२ नातिशिष्येरणेकार्ष्णिर्नैद्रिमस्रभृतांवरम् ॥ ऐंद्रिःकार्ष्णिमहा
त्मानंमायिनंशूरसत्तमम् ४३ हंतगृह्णप्रतीच्छेतितावुभौयोधसत्तमौ ॥ युयुधातेनरश्रेष्ठपरस्परजयैषिणौ ४४ अथशार्ङ्गायुधसुतंशचीपुत्रःप्रतापवान् ॥
विभाष्याभ्यहनद्राजन्दिव्येनास्त्रेणसत्वरः ४५ सोस्त्रंतदभिदीप्यंतमापतंतंशितैःशरैः ॥ तस्तंभेबाणजालेनतदद्भुतमिवाभवत् ४६ ततस्तद्दीप्यमानंतुप
पातरणमूर्धनि ॥ रौक्मिणेयस्यकौरव्यघोरंदानवमर्दनम् ४७ तेनास्त्रेणरथोदग्धःप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ॥ नादहतत्सुघोरंतंरौक्मिणेयंनराधिप ४८ दहत्य
ग्निनखल्वग्निरुद्धतोतिविशांपते ॥ दग्धाद्रथान्महाबाहूरौक्मिणेयःप्रचक्रमे ४९ अथनारायणसुतोविरथोरथिनांवरः ॥ स्थितोधनुष्मानाकाशेजयंत
मिदमब्रवीत् ५० महेन्द्रपुत्रदिव्यंत्वंयदस्त्रमुक्तवानसि ॥ नाहमीदृशरूपाणांशक्योहंतुंशतैरपि ५१ प्रयत्नंकुरुशिक्षाणांयत्नमेद्यप्रदर्शय ॥ नास्तिमेतिश
यंकर्त्तासंग्रामेमरनंदन ५२ आसीन्मेसाध्वसंदृष्ट्वाथस्थंत्वांधृतायुधम् ॥ बिभेमितवनेदानींयुद्धेदृष्टबलोवलम् ५३ मनसास्मर्यतांसैषपारिजातस्त्वया
तरुः ॥ शक्यंनखलुहस्ताभ्यांस्पृष्टव्योयस्त्वयाह्यसौ ५४ रथोमायामयोदग्धस्त्वयायोह्यस्रतेजसा ॥ ईदृशानांसहस्राणिस्रष्टुंशक्तोरस्मिमायया ५५ एव
मुक्तोजयंतश्चमुमोचास्त्रंमहाबलः ॥ तपसोपचितंतेनस्वयमेवातितेजसा ५६ तत्प्रद्युम्नोमहावेगंशरजालैरवारयत् ॥ चत्वार्यस्त्राणिदिव्यानिमुमुचेचाप
राणिसः ५७ दिक्षुसर्वासुरुरुधुस्तान्यस्त्राण्यथभारत ॥ रौक्मिणेयंमहात्मानमंतरिक्षेचपंचमम् ५८ महोल्कासदृशान्बाणानस्त्राण्यमरसत्तमः ॥ मुमो
चयानिघोराणिप्रद्युम्नंप्रतिसर्वतः ५९ तानिसर्वाणिबाणौघैःकार्ष्णिरस्त्राण्यवारयत् ॥ जयंतंचापैर्बाणैर्विव्याधनिशितैस्तदा ६० ततोनादःसमुत्सृष्टोह्य
मरैःपुण्यकर्मभिः ॥ दृष्ट्वास्थैर्यैचशैर्ध्वं चप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ६१

तवत्वत्तः युद्धेदृष्टंरिपोर्वलंयेनसः अवलं अल्पबलं ॥ ५३ ॥ खलुयस्मात् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ सजयंतः अपराणिततोप्यधिकानि ॥ ५७ ॥ पंचमंपश्चात्प्रयुक्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

हस्तावापंहस्तत्राणंच ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ मांसान्युच्चकर्तुः ॥ ६७ ॥ अथाष्टधारेत्यत्रास्रवरवाणेनेतिपाठेऽस्त्रादपिवरोयोवाणस्तेन ॥ ६८ ॥ तंसात्य
किं ॥ ६९ ॥ ७० ॥ विहस्तमिवेतिविकलहस्तमिव ॥ ७१ ॥ त्सरुदेशेमुष्टिप्रदेशेशरशतेनाशितेखड्गे रिक्तहस्तमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

प्रवरस्यापिबाणेनशितेनशिनिपुंगवः ॥ चिच्छेदेष्वासनंवीरोहस्तावापंचभारत ६२ ततोऽन्यत्सतुजग्राहमहत्तद्वनुरुत्तमम् ॥ महेंद्रदत्तप्रवरोमहा
शानिसमस्वनम् ६३ सतेनवीरोमहताधनुषाविप्रसत्तमः ॥ शरान्मुमोचविविधानर्करश्मिनिभास्तदा ६४ चकर्तचधनुश्चित्रंशैनेयस्यामितौजसः ॥ वि
व्याधसर्वगात्रेषुबाणैरपिचसात्यकिम् ६५ धनुरादायशैनेयस्ततोऽन्यत्कुरुनंदन ॥ दृढंभारसहंधीमान्विव्याधप्रवरंरणे ६६ उच्चकर्ततुरन्योन्यवर्मणीतौ
शितैःशरैः ॥ गात्रेभ्यश्चैवमांसानिमर्मभिद्भिःशरोद्यमैः ६७ अथाष्टधारबाणेनपुनरिष्वासनं द्विधा ॥ चिच्छेदप्रवरोवीरस्त्रिभिश्चैनमताडयत् ६८ अन्य
दिष्वासनंतंतुग्रहीतुमनसं द्विजः ॥ गदयाताडयामासक्षेप्ययालघुहस्तवान् ६९ सोसिंचर्मचजग्राहसात्यकिःप्रहसन्निव ॥ नजग्राहधनुर्धीमान्गदयाभि
हतोभृशम् ॥ ततःशरशतान्येवमुमोचप्रवरस्तदा ७० विहस्तमिवविज्ञायसात्यकिंयदुनंदनम् ॥ प्रद्युम्नोस्यददौखड्गंनिर्मलाकाशसन्निभम् ७१ तस्यचि
च्छेदभलेननिस्त्रिशंप्रवरस्तदा ॥ त्सरुदेशेपातयच्चप्रवरःप्रहसन्निव ७२ व्यधमच्चतथाचर्मशितैर्बाणैरजिह्वगैः ॥ आजघानचशक्त्यैनंहृदिविप्रोननादच ॥
७३ तंविह्वलमिवज्ञात्वापारिजातजिहीर्षया ॥ ताक्ष्याभ्याशेरथेनैवसतस्थौप्रवरस्तदा ७४ तंपक्षपुटवेगेनचिक्षेपगरुडस्तथा ॥ गव्यूतिमेकांसरथःसप
पातमुमोहच ७५ तंजयंतोनियत्याथपतितंब्राह्मणंनृप ॥ समाश्वास्यरथंशीघ्रंसमारोपितवांस्तदा ७६ शैनेयमपिमुह्यंतंपतंतंचमुहुर्मुहुः ॥ आश्वासयानः
प्रद्युम्नःपितृव्यंपरिष्वजे ७७ तंहिपस्पर्शहस्तेनसव्येनमधुसूदनः ॥ विरुजःस्पर्शमात्रेणसात्यकिःसमपद्यत् ७८ प्रद्युम्नोदक्षिणेपार्श्वेवामेतुशिनिपुंग
वः ॥ तस्थतुःपारिजातस्ययुद्धशौडतराबुभौ ७९ जयंतःप्रवरश्चैवरथेनैकेनभारत ॥ संपतंतौमहेंद्रेणप्रहस्योक्तौमहात्मना ८० नासन्नमभिगंतव्यंगरुडस्यक
थंचन ॥ बलवानेषपततांराजाचविनतासुतः ८१ दक्षिणेचैवसव्येचपार्श्वेममधृतायुधौ ॥ उभौस्थितौयुद्धयमानंमामेवाहिप्रपश्यतम् ८२ एवमुक्तौस्थि
तौवीरौततःशक्रस्यपार्श्वयोः ॥ दृढशतेयुद्धयमानौदेवराजजनार्दनौ ८३ अथेंद्रोगरुडंबाणैर्महाशानिसमस्वनैः ॥ विव्याधसर्वगात्रेषुमहास्रप्रवरैस्त
था ८४ सतान्बाणानगणयन्वैनतेयःप्रतापवान् ॥ ससाराभिमुखोवीरःशक्रनागमरिदमः ८५ उभौतौसहसाराजन्बलिनौगजपक्षिणौ ॥ प्रद्युद्धौवीर्य
संपन्नौमहाप्राणौदुरासदौ ८६

निरुजःपीडाहीनः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ शक्रनागंऐरावतंप्रति ॥ ८५ ॥ प्रद्युद्धौप्रकर्षेणयुद्धयमानौ ॥ ८६ ॥

रदनैः दंतैः करेणशुंडादंडेन ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अस्मिन्जंबुप्रहितेद्वीपे ॥ ९१ ॥ पूर्वाभ्युपगमात् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ निसर्गेणस्वभावे
नतपोवलाच्च ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ नाडिकाघटिका ॥ ५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥

रदनैःपन्नगरिपुंकरेणशिरसातदा ॥ ऐरावतोगजपतिराजधाननदंस्तथा ८७ तथानखांकुशैस्तीक्ष्णैर्वैनतेयोबलोत्कटः ॥ तथापक्षनिपातैश्चशक्रनागंजघान
ह ८८ मुहूर्त्तसुमहानासीत्संपातोगजपक्षिणोः ॥ विस्मापनीयोजगतःप्रेक्षितृणांभयावहः ८९ मूर्ध्न्यथैरावतंताक्षर्यस्ताडयामासभारत ॥ नखांकुशक
रालेनचरणेनमहाबलः ९० संप्रहाराभिसंतप्तोनिपपातत्रिविष्टपात् ॥ पारियात्रेगिरिश्रेष्ठेद्वीपेस्मिन्नजनमेजय ९१ पतंतमपितंशकोनमुमोचमहाबलः ॥
कारुण्यादथसौहार्दात्पूर्वाभ्युपगमादपि ९२ कृष्णोप्यन्वगमच्चैनं पृष्ठतःप्रभवाव्ययः ॥ पारिजातवतार्धीमान्गरुडेनमहाबलः ९३ सतस्थौपर्वतश्रे
ष्ठेपारियात्रेतुवृत्रहा ॥ ऐरावतेसमाश्वस्तेसंग्रामोववृधेपुनः ९४ शरैराशीविषप्रख्यैरत्नयुक्तैःसुतेजितैः ॥ अन्योन्यंकुरुशार्दूलशक्रकेशवयोर्महान् ९५ त
तोवज्रायुधोवज्रमशनिंचपुनःपुनः ॥ मुमोचगरुडराजनैरावतरिपौनृप ९६ वज्राशनिनिपातांस्तान्सेहेशकस्यपक्षिराट् ॥ अवध्योबलिनांश्रेष्ठोनिर्गणत
तोबलात् ९७ मुमोचपक्षमेकैकंमानयन्नशानिसदा ॥ वज्रंचदेवराज्ञोथभ्रातुःकश्यपसंभवः ९८ आक्रम्यमाणस्ताक्षर्येणन्यमज्जनृपतेगिरिः ॥ विवेशधर
णीराजञ्छीर्यमाणःसमंततः ९९ चुकूजबहुमानेनकृष्णस्यसतुपर्वतः ॥ तंचाद्राक्षीत्ततःकृष्णःकिंचिच्छेषमधोक्षजः १०० तंमुक्त्वागरुडेनाथतस्थौदे
वोविहायसि ॥ प्रद्युम्नंचतदोवाचसर्वकलोकभावनः १ इतोद्वारवतींगत्वारथमानयमाचिरम् ॥ सदारुकंमहाबाहोमत्तेजोबलमाश्रितः २ वक्तव्योबल
भद्रश्चराजाचकुराधिपः ॥ श्वोजित्वेद्रंत्वागमिष्येद्वारकामितिमानद ३ तथेत्युक्त्वातुधर्मात्माप्रद्युम्नःपितरंविभुः ॥ गत्वायथोक्तमुक्त्वाचया
दवेद्रबलावुभौ ४ नाडिकांतरमात्रेणपुनस्तंदेशमाययौ ॥ दारुकेणसमायुक्तंस्थमास्थायभारत १०५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणि
पारिजातहरणेकृष्णेद्रयुद्धेत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमारुह्यरथंकृष्णःपारियात्रंगिरिययौ ॥ यत्रैरावतमा
स्थायस्थितःसुरपतिःप्रभुः १ पारियात्रोगिरिश्रेष्ठोदृष्ट्वायातंजनार्दनम् ॥ शाणपादसमोभूत्वाप्रविवेशवसुंधराम् २ प्रियार्थंवासुदेवस्यप्रभावज्ञोमहात्मनः ॥
तस्यप्रीतोहृषीकेशःपर्वतस्यजनाधिप ३

चतुर्भिरधिकेसप्ततितमेहरिणाशिवः ॥ प्रसादितोवरान्प्रादादभीष्टानितिवर्ण्यते ॥ १ ॥ तमारुह्योति ॥ १ ॥ शाणपादाः माषाः माषराशिवत्प्राशितिलोभवादित्यर्थःचंदनघर्षणपाषाणोमहा
राष्ट्रेषुसहाणइतिप्रसिद्धः तस्यपादइवक्षुद्रोवाऽधोग्रावा शाणोमाषचतुष्टयैलोहादीनांचनिरुषइतिमेदिनी ॥ २ ॥ प्रियार्थंरथगतेरप्रतिबंधार्थंप्रीतोभूदितिशेषः ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ नातिकल्पं ईषदसमर्थ ॥ ७ ॥ समुपोह्यते समानीयते कालेनेति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्रजंगिरिमयं पर्वतद्वंदमयम् आवरणं कृत्वेत्यर्थः ब्रजोगोष्ठेयवृंदेष्वि
ति मेदिनी ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ नारायणः कृष्णः ॥ १३ ॥ शाणप्रमाणः शाणबीजप्रमाण इति वा ॥ १४ ॥ शाणपादः शाणुदानेशणतिददत्यस्यामिति शाणाभारतभू
मिः सपादमात्रं यस्य शाणपाद इत्यर्थः एतदेवाह पुण्येनेति अर्द्धेन उपरिभागेन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ईशेशं ईशानां ब्रह्मादीनामपि ईश्वरं व्यापकं अशूङ् व्याप्ता

ततः प्रयातं युद्धार्थमच्युतं कुरुनंदन ॥ सपारिजातोगरुडः पृष्ठतो नुययौ तदा ४ प्रद्युम्नः सात्यकिश्चापि गरुडस्थौ महाबलौ ॥ गतावुभौरक्षणार्थं पारिजातमरिं
दमौ ५ ततस्त्वस्तंगतः सूर्यः प्रवृत्तारजनीनृप ॥ उपस्थितं पुनर्युद्धं शक्रकेशवयोरिह ६ सुप्रहाराहतं दृष्ट्वा विष्णुरैरावतं गजम् ॥ नातिकल्पं महातेजा देवराजा
नमब्रवीत् ७ गरुडाभिहतः पूर्वेनातिकल्पो गजोत्तमः ॥ ऐरावतो महाबाहो रात्रिश्च समुपोह्यते ८ श्वः प्रभाते यथा कामं प्रवर्तस्व यथेच्छसि ॥ एवमस्त्विति
कृष्णं तु देवराजो ब्रवीत् प्रभुः ९ उवासपुष्कराभ्यां शेदेवराजः पुरंदरः ॥ ब्रजंगिरिमयं कृत्वा धर्मात्मानृपसत्तम १० ब्रह्मातोजगामाथ कश्यपश्च महानृषिः ॥
अदितिश्चैव सर्वे च देवामुनय एव च ११ साध्या विश्वे च कौरव्यनासत्या विश्विनौ तथा ॥ आदित्याश्चैव रुद्राश्च वसवश्च जनेश्वर १२ नारायणश्च पुत्रेण सत्यकेन
च भारत ॥ सहो वासगिरौ रम्ये पारियात्रे प्रहृष्टवत् १३ यत्स शाणप्रमाणोस्य भक्त्या समभवन्नृप ॥ वरं प्रादात्ततस्तस्य पर्वतस्य महाद्युतिः १४ शाणपाद इति
ख्यातो भविष्यसि महागिरे ॥ पुण्येनार्द्धेन तु ल्योहि पुण्यो हिमवतः शुभः १५ एवमेव च भूयिष्ठो भवपर्वतसत्तम ॥ मेरुणास्पृष्टमानो हि बहुचित्रमृगैर्युतः ॥
रमेत्वां पश्यमानो हं बहुचित्रनगायुतम् १६ तथादत्त्वा वरं तस्य पर्वतस्य तु केशवः ॥ दध्यौ गंगां सरिच्छ्रेष्ठानमस्कृत्वा वृषध्वजम् १७ अथाययौ विष्णुपदी
स्मृता कृष्णेन भारत ॥ संपूज्यतां ततः कृष्णः कृत्वा स्नानमधोक्षजः १८ उदकं च गुहायाथ बिल्वं च हरिर्व्ययः ॥ देवमावाहयामास रुद्रं सर्वेश्वरेश्वरम् १९
ततः प्राप्तो महादेवः सोमः सप्रवरो विभुः ॥ तस्थावुपरि बिल्वस्य तथा गंगोदकस्य च २० तं पारिजातकुसुमैरर्चयामास केशवः ॥ तुष्टाववाग्भिरीशेशं सर्वक
र्तारमीश्वरम् २१ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ रुद्रो देवस्त्वं रुद्रनाद्रावणाच्चरोरुयमाणो द्रावणाच्चातिदेवः ॥ भक्तं भक्तानां वत्सलं वत्सलानां कीर्त्या युंक्ष्वे
शाद्यप्रभवाम्यंतरेण २२

वित्यस्य रूपं ॥ २१ ॥ हे देव क्रीडापरहेद्योतमानत्वं त्वमेव रुद्रोसि सोरोदीद्यदरोदीत्तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति श्रुतेः शोकास्पदभूतो जीवः एते हीदं सर्वे रोदयं तितस्माद्रुद्रा इति श्रुतेः प्रकारांतरेणाव
यवार्थावगमाद्रोदनादेः कारयिताभयंकरः भीषास्माद्वातः पवत इत्यादि शास्त्रप्रसिद्धो महेश्वरश्च त्वमेवासि नान्यो तोस्ति द्रष्टेत्यादि श्रुतेस्त्वदन्यश्चेतनो नास्तीत्यर्थः एवमरुद्रपदस्य समुदा
यार्थमुक्त्वा वयवार्थमाह रुद्रनाद्रावणाच्चेति रुद्रनात्मायापंजरेण जीवपक्षिणो निरोधनात् इमे लिंगिंद्रोदसीमायया एहिकाये इति धकारस्थाने दकारनिपातनस्य दर्शितत्वात्तस्मिंश्चान्यो

माययासन्निरुद्धइतिश्रुतेश्च रुणद्धीतिरुद्रः रावणा न्मायायाहिंसनाच्चतस्याभिध्यानाद्योवजानात्तत्त्वभावात् भूयश्चांतोविश्वमायानिर्वातिरितिध्यातृमायाविनिवर्तकश्रुतेः त्वमेवसंसार
दोमोक्षप्रदश्चातोरुद्रइत्युच्यते प्रकारांतरेणनिर्वक्ति रोरूयमाणोद्रावणाच्चेतिरोरूयते भृशंशब्दतेवा उच्यतेवागालंबनीभूतः प्रपंचोरुः तस्यद्रावणात्त्वणोदकन्यायेनप्रविलापनाद्वा
रुद्रः यद्धारोरूयमाणः शब्देनप्रतिपाद्यमानएवज्ञातमात्रः सन् संसारस्य द्रावणात् रुद्रइत्युच्यते जीवईशश्चजीवानांरोधकोरोधनाशकः वाच्यमात्रलयस्थानंरुद्रोवागेकगोचरइतिअतिदे
वः देवंप्रकाशकमतिक्रांतः स्वप्रकाशइत्यर्थः युंक्ष्वमामितिशेषः ॥ २२ ॥ ग्राम्यारण्यानांभोगसक्ताविरक्तानांपशूनांजिवानां ॥ २३ ॥ ईशंवरंइतीश्वरपदंनिर्वक्तियस्मादिति शा
स्त्रार्थभूतश्चासौसर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञानंतीतिशास्त्रार्थतज्ज्ञाः २४ शास्त्रार्थमेवाहभूतमितिअव्यक्तात्जीववदप्रसिद्धात्अक्षरात्त्वत्तएवजगद्भूतंहिअत्यंतअंतमतिक्रांतएतेनातोऽन्यदार्त्तमिति
श्रुतेरितरस्यांतत्वमुक्तं धीरधीप्रवर्तक अक्षराणांजीवानांईशनियंतःअक्षरेश भवत्यस्मादितिभवःईश्वराणांकारणं स्वतस्तुभूतंनित्यसिद्धं अत्युदारंअक्लेशोपिमहावरप्रदं २५ योहंविद

ग्राम्यारण्यानांत्वंपतिस्त्वंपशूनांख्यातोदेवःपशुपतिःसर्वकर्मा ॥ नान्यस्त्वत्तःपरमोदेवदेवजगत्पतिःसुरवीरारिहंता २३ यस्मादीशोमहतामीश्वराणां
भवानाद्यःप्रीतिदःप्राणदश्च ॥ तस्माद्वित्त्वामीश्वरंप्राहुरीशंसंतोविद्वांसःसर्वशास्त्रार्थतज्ज्ञाः २४ भूतंयस्माज्जगदत्यंतधीरत्वत्तोव्यक्तादक्षरादक्षरेश ॥ तस्मा
त्त्वामाहुर्भवइत्येवभूतंसर्वेश्वराणांमहतामप्युदारम् २५ यस्माज्जितैरभिषिक्तोसिसर्वैर्देवासुरैःसर्वभूतैश्वदेव ॥ महेश्वरंविश्वकर्माणमाहुस्त्वांवैसर्वेतेनदेवा
तिदेव २६ पूज्योदेवैःपूज्यसेनित्यदावैश्वच्छ्रेयःकांक्षिभिर्वरदामेयवीर्य ॥ तस्माद्विख्यातोभगवान्देवदेवःसतामिष्टःसर्वभूतात्मभावी २७ भूमित्रया
णांदेवयस्मात्प्रतिष्ठापुनर्लोकानांभावनामेयकीर्तिः ॥ त्र्यंबकेतिप्रथमंतेननामतवाप्रमेयत्रिदशेशनाथ २८ शर्वःशत्रूणांशासनादप्रमेयस्तथाभूयःशासना
च्चेश्वरेण ॥ सर्वव्यापित्वाच्छंकरत्वाच्चसद्भिःशब्दस्येशानःश्रीकरार्काग्र्यतेजाः २९

भनगरेसर्वैःराजभिश्चनिर्जितैरभिषिक्तोस्मिसोपित्वमेवेतिप्रत्यगभेदेनस्तौतियस्माज्जितैरिति असिअस्मि त्वांमदभिन्नम् ॥ २६ ॥ पूज्यइत्यस्याद्यःपादएकादशाक्षरोद्वितीयश्चतुर्द
शाक्षरः सर्वभूतात्मभावीसर्वाणिभूतानिआत्मनिभावयितुंशीलमस्यसतथा ॥ २७ ॥ भूमित्रयाणांभूमिप्रभृतीनित्रयाणित्रिकाणि भूमिरंतरिक्षंद्यौरिति प्राणोपानोव्यानइतिअग्नि
र्वायःसूर्यइति भूतंभविष्यद्वर्तमानइत्येवमादितेषांप्रतिष्ठालयस्थानं भावनहेउत्पत्तिकारण पुनरित्यनेनलयोदयधारायाअनादित्वंदर्शितं तेनत्रिकाणालयोदयकरत्वेनहेतुनात्र्यंब
केतित्रीणिसर्गस्थित्यंतादीनिअंबयतिगमयातिप्रकाशयतीतियोगात्त्र्यंबकइतितवनामप्रथमंमुख्यं हेअप्रमेयहेत्रिदशेशानांब्रह्मादीनानाथ ॥ २८ ॥ शर्वपदयोगमाह शर्वइति
शृणातिहिनस्तीतिशर्वः अप्रमेयःशत्रुभिरक्षेप्यःअप्रमेयःभूयइत्यंतर्यामित्वेनशासतोपिपुनरीश्वरेणराजादिभावेनइत्थंभावेतृतीयातेनापिरूपेणशासनात् सर्वव्यापित्वात्अंतर्ब
हिश्चव्याकपत्वात्शंकरःसुखकरःसद्भिःसतांहेतोरित्यर्थः नतुदुष्टानांशंकरःशब्दस्येशानःसर्वशब्दप्रमेयत्वेनावच्छेदकःहेश्रीकर ऋचःसामानियजूंषिसाहिश्रीरमृतासतामिति

एषास्यपरमासंपदितिचश्रुतिभ्यांश्रीशब्दोदितापरविद्याचतयोःकर्ता अर्कादिप्यग्र्यंअधिकंतस्यापिप्रकाशकंतेजोयस्यसोर्काग्र्यतेजास्त्वमसीतिशेषः ॥ २९ ॥ संसक्तानां भक्तानांशमंसुखं भ्रातृव्यान्असुरान्व्यनैषीःशिक्षितवानसितेषांहितायैवेतिअतःसर्वेषांकल्याणकारित्वात्शंक्रोसि ॥ ३० ॥ कल्पः समर्थोपिवात्सल्यात्कृतापकारमपि नवाधसेइत्याहदत्तइति सुरराज्ञांद्रेणविष्णुनावाप्रहारोदत्तः तेनवज्रचक्रयोरपमानोमाभूदितिहेतुनाकंठेनैल्यंधत्सेप्रत्युतप्रहर्तुर्यशएवतनोषिनतुशासनामितिमहाकारुणिकत्वा न्मांपाहीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ गुणितंगुणवंतंअंबिकांचगुणत्रयरूपामितिशेषः ॥ ३२ ॥ वेदैः अजामेकांलोहितशुक्लामित्यादिनागीतासाहिमायातत्त्वंमहांतंप्रसूताजनितव तीसचमहान्क्रियाशक्तिमान्ज्ञानशक्तिमान् तत्राद्येनरूपेणयज्ञोसिलोकप्रसिद्धः दीक्षाणांदीक्षावतांद्वितीयेनयोगिनांयज्ञोजीवेशयोःपरमात्माग्रौप्रक्षेपरूपोसिहेदेवत्वत्समंअत्यद्भुतं

संसक्तानानित्यदायत्करोषिशमंभ्रातृव्यान्यद्व्यनैषीःसमस्तान् ॥ तस्माद्देवःशंक्रोस्यप्रमेयःसद्भिर्द्धर्मज्ञैःकथ्यसेसर्वनाथः ३० दत्तःप्रहारःकुलिशेनपूर्वतवेशानसुरराज्ञातिवीर्य ॥ कंठेनैल्यंतेनतेयत्प्रवृत्तंतस्मात्ख्यातस्त्वंनीलकंठेतिकल्पः ३१ यल्लिंगांकंयच्चलोकेभगांकंसर्वेसोमत्वंस्थावरंजंगमंच ॥ प्राहुर्विप्रांस्त्वांगुणितंतत्त्वविज्ञास्तथाध्येयामंबिकांलोकधात्रीम् ३२ वेदैर्गीतासाहितत्वंप्रसूतायज्ञोदीक्षाणांयोगिनांचातिरूपः ॥ नात्यद्भुतंत्वत्समं देवभूतंभूतंभव्यंभवदेवाथनास्ति ३३ अहंब्रह्माकपिलोयोप्यनंतःपुत्राःसर्वेब्रह्मणश्चातिवीराः ॥ त्वत्तःसर्वदेवदेवप्रसूताएवंसर्वेशःकारणात्मात्वमीडयः ॥ ३४ इतिसंस्तूयमानस्तुभगवान्गोवृषध्वजः ॥ प्रसार्यदक्षिणंहस्तंनारायणमथाब्रवीत् ३५ मनीषितानामर्थानांप्राप्तिस्तेसुरसत्तम ॥ पारिजातंच हर्तासिमाभूत्तेमनसोव्यथा ३६ यथामैनाकमाश्रित्यतपस्त्वमकरोःप्रभो ॥ तथाममवरंकृष्णसंस्मृत्यस्थैर्यमाप्नुहि ३७ अवध्यस्त्वमजेयश्चमत्तःशूरतरस्तथा ॥ भवितासीत्यवोचंयत्तत्तथानतदन्यथा ३८ यश्चस्तवेनमांभक्त्यास्तोष्यतेमरसत्तम ॥ त्वयाकृतेनधर्मज्ञधर्मभाक्संभविष्यति ॥ समरेचजयंविष्णोप्राप्यपूजांतथोत्तमाम् ३९ बिल्वोदकेश्वरोनामभविताहमिहानघ ॥ देवेश्वरत्वयास्थापिदेवसिद्धोपयाचनः ४० इहस्थोपोषितोविद्वान्भक्तिमान्मम केशव ॥ त्रिरात्रमीप्सितांलोकान्गमिष्यतिजनार्दन ४१ अविंध्यानामदेशेस्मिन्गंगाचैवभविष्यति ॥ गंगास्नानसमंस्नानंमंत्रतोभवितातथा ४२

भूतंनास्ति अथयतः भूतंवाभव्यंवाभवद्वर्तमानंवानास्ति यदृश्यंतत्सर्वकालत्रयेपिनास्ति अतस्तदंतर्गतंअद्भुतंयत्किंचित्तत्त्वंत्साम्यंकथंलभेतेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अतिवीराः आभ्यंतरशत्रुजयिनःसनकाद्याः इंद्राद्यावासर्वशत्रुजयिनः त्वत्तस्त्वदंशात् कारणस्यापिआत्माअधिष्ठानंयत्रईश्वरोपिकल्पितइत्यर्थः अतएवईडयःस्तुत्यः ॥ ३४ ॥ गोवृषः महोक्षः ध्वजेयस्यसगोवृषध्वजः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ मत्तः शूरतरइत्यस्याभिव्यक्तिर्वाणयुद्धेव्यक्तीभविष्यति ॥ ३८ ॥ पूजांप्राप्यधर्मभाक्भविष्यतीतिसंबंधः ॥ ३९ ॥ अस्थापिस्थापितः हेदेवसिद्धंउपयानंप्रार्थनायस्मादित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ मंत्रतःगंगास्मारकमंत्रपाठात् ॥ ४२ ॥

अंतर्द्धरणीदेशे भूविवरप्रदेशे गुप्तं पराक्रम्य पराक्रमेण वसंतीत्युत्तरेण संबन्धः ॥ ४३ ॥ सानौ अवच्छन्नावसंति अपाये बिलं च विशंतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ मानुषभावेन अंतरितः प्रच्छन्नः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ स्तूयस्तुत्वा ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अधिष्ठाय नियम्य घोरान् असुरान् ॥ ५० ॥ मूर्ध्नि तव ॥ ५१ ॥ त्वत्तः त्वत्संबन्धिभिः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

षट्पुरं नाम नगरं दानवानां जनार्दन ॥ अत्रांतर्द्धरणीदेशे पराक्रम्य महाबलाः ४३ एते दैत्या दुरात्मानो जगतो देवकंटकाः ॥ छन्नावसंति गोविंदसानावस्यमहागिरेः ४४ अवध्यादेव देवानां वरेण ब्रह्मणो नव ॥ मानुषांतरितस्तस्मात्त्वमेतान् जहिकेशव ४५ एवमुक्त्वा महादेवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ परिष्वज्य महात्मानं वासुदेवं जनाधिप ४६ ततो याते महादेवे प्रभातायां नराधिप ॥ तस्यां निशायां गोविंदः स्तूय पर्वतमब्रवीत् ४७ तवाधः पर्वतश्रेष्ठ निवसंति महासुराः अवध्यादेव देवानां वरेण ब्रह्मणः पुरा ४८ निर्गमिष्यंति ते नैव मयारुद्धा महाबलाः ॥ द्वारे निरुद्धे तत्रैव विनक्ष्यंति ममाज्ञया ४९ त्वयि सन्निहितश्चाहं भविष्यामिमहागिरे ॥ अधिष्ठाय महाघोरान् निवत्स्यामि च पर्वत ५० आरुह्य मूर्ध्नि मद्रूपं दृष्ट्वा पर्वतसत्तम ॥ गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्स्यति शाश्वतम् ५१ त्वत्तो शमभिश्च प्रतिमां कारयित्वा हि भक्तिः ॥ शुश्रूषयंतिये नित्यं मम यास्यंति ते गतिम् ५२ इति तं पर्वतं कृष्णो वरदो नुगृहीतवान् ॥ तदा प्रभृति देवेशस्तत्र सन्निहितोच्युतः ५३ पाषाणैः प्रतिमां तात कारयित्वा च कौरव ॥ शुश्रूषंति कृतात्मानो विष्णुलोकाभिकांक्षिणः ५४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे कृष्णकृतशिवस्तुतिर्नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो रथवरं कृष्णः समारुह्य महामनाः ॥ बिल्वोदकेश्वरं देवं नमस्कृत्य ययौ नृपः १ महेंद्रमाह्वयामासरथस्थो मधुसूदनः ॥ सत्कृतं पुष्कराभ्यां शोभैर्वर्देवगणैः सह २ ततः शक्रो जयंतो थहरिभिर्युक्तमुत्तमम् ॥ आरुरोहरथं देवः सर्वकामप्रदः सताम् ३ ततो रथस्थो ययुर्द्वमभवत्कुरुनंदन ॥ देवयोर्दिवयोगेन पारिजातकृते तदा ४ ततो हनद्रणे विष्णुर्बाणैः शत्रुबलार्दनः ॥ सैन्यानि देवराजस्य बाणजालैरजिह्वगैः ५ उपेद्रं न महेंद्रो थनैव विष्णुः सुरेश्वरम् ॥ ताडयामास तुर्वीरौ शस्त्रैः शकावपि प्रभो ६ एकैकमश्वं दशभिर्महेंद्रस्य जनार्दनः ॥ विव्याध विशिखैस्तीक्ष्णैस्त्रयुक्तैर्जनेश्वर ७ शैव्याद्यानपि देवेंद्रः शरैरमरसत्तमः ॥ छादयामास राजेंद्रघोरैस्त्राभिर्मन्त्रितैः ८ स च बाणसहस्रैश्च कृष्णो गजमवाकिरत् ॥ गरुडं च महातेजा बलभिद्धरिवाहनम् ९ भूयिष्ठाभ्यां रथाभ्यां तौ तदहः शत्रुदारुणौ ॥ युयुधाते महात्मानौ नारायणसुराधिपौ १० चकंपेव सुधाकृत्स्नानौ र्जलस्थेव भारत ॥ दिशां दाहेन दिग्देशाः संवृताश्च समंततः ११

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ पंचसप्ततिमेध्याये युद्धेनाराध्यवासवं ॥ द्वारकामनयदृष्टः पारिजातमितीर्यते ॥ १ ॥ ततो रथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शैव्याद्यान् शैव्यसुग्रीवबलाहकमेघपुष्पाख्यान् कृष्णाश्वान् सैन्याद्यानि तिपाठे सेनायां शूरभूतानश्वादीन् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्योतीषिताराः ॥ १६ ॥ गर्दभवतूधूसराणिअरुणानिचसंस्थानानियेषातैःछिन्नाभैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

चेलुर्गिरिवराश्चैवपेतुश्चशतशोडुमाः ॥ पेतुश्चधरणीपृष्ठेमर्त्याधर्मगुणान्विताः १२ निर्वाताशतशश्चान्येपेतुस्तत्रनराधिप ॥ ऊहुश्चसरितःसर्वाःप्रति
स्रोतोविशांपते १३ विष्वग्वाताववुश्चैवपेतुरुल्काश्चनिष्प्रभाः ॥ मुहुर्मुहुर्भूतसंवारथनादेनमोहिताः १४ प्रज्ज्वालजलेचैववन्हिर्जनपदेश्वर ॥ युयुधु
श्चग्रहैःसाद्वैग्रहानभसिसर्वतः १५ ज्योतीषिशतशःपेतुःस्वर्गाच्चधरणीतलम् ॥ दिशांगजाःप्रकुपितानागाश्चधरणीतले १६ गर्दभारुणसंस्थानैश्छिन्ना
भैश्चावृतंनभः ॥ विनदद्भिर्महारावाब्रूक्षशोणितवर्षिभिः १७ नभूर्नद्यौर्नगगनंनरेन्द्रवृषभाभवन् ॥ स्वस्थानिसुखीरौतुदृष्टायुद्वगतौतदा १८ जेपुर्मुनि
गणामंत्रान्रजगतोहितकाम्यया ॥ ब्राह्मणाश्चमहात्मानोह्यतिष्ठंस्तेषुसत्त्वराः १९ ततोब्रह्मामहातेजाःकश्यपंवाक्यमब्रवीत् ॥ गच्छवध्वासहादित्यापुत्रौ
वारयसुव्रत २० सतथेतितदादेवमुक्त्वापद्मभवंमुनिः ॥ जगामरथमास्थायतस्थौनरवरांतिके २१ स्थितंतुकश्यपंपदृष्ट्वासहादित्यातदांतरा ॥ उभौरथा
भ्यांधरणीभवतीर्णौमहाबलौ २२ न्यस्तशस्त्रौचतौवीरौववंदतुररिंदमौ ॥ पितरौधर्मतत्त्वज्ञौसर्वभूताहितेरेतौ २३ उभौगृहीत्वाहस्ताभ्यामदितिस्त्व
ब्रवीचद्वः ॥ असोदराविवैवंकिमन्योन्यंहंतुमिच्छतः २४ स्वल्पमर्थंपुरस्कृत्यप्रवृत्तमतिदारुणम् ॥ सदृशंनेतिपश्यामिसर्वथाममपुत्रयोः २५ श्रोतव्यं
यदिमातुश्चपितुश्चैवप्रजापतेः ॥ न्यस्तशस्त्रौस्थितौभूत्वाकुरुतंवचनंमम २६ तथेत्युक्त्वाचतौदेवौस्नातुकामौमहाबलौ ॥ गंगांजग्मतुरेवाथप्रजल्पंतौ
परस्परम् २७ ॥ शक्रउवाच ॥ त्वंप्रभुर्लोककृत्कृत्स्नराज्येहंस्थापितस्त्वया ॥ स्थापयित्वाकथंनामपुनर्मामिवमन्यसे २८ भ्रातृत्वमुपगम्यैवज्येष्ठत्वं
चाप्यपोह्यच ॥ कथंकमलपत्राक्षनिर्वाणंकर्तुमिच्छसि २९ स्नातौतुजाह्वीतोयेपुनरभ्यागतौनृप ॥ यत्रादितिःकश्यपश्चमहात्मानौदृढव्रतौ ३० प्रि
यसंगमनंनामतंदेशंमुनयोवदन् ॥ यत्रतौसंगतौचोभौपितृभ्यांकमलेक्षणौ ३१ ततःशक्रस्यकौरव्यदत्त्वावाचाभयंतदा ॥ यत्रदेवगणाःसर्वेसमेताधर्मचा
रिणः ३२ ततोययुर्विमानैस्तुदेवाःसर्वोत्रिविष्टपम् ॥ ऋद्ध्यापरमयायुक्तास्तेषामेवानुरूपया ३३ कश्यपश्चादितिश्चैवतथाशक्रजनार्दनौ ॥ विमानमे
कमारुह्यगताराजंस्त्रिविष्टपम् ३४ तेशक्रसदनंप्राप्तारम्यंसर्वगुणान्वितम् ॥ ऊषुरेकत्रकौरव्यमुदिताधर्मचारिणः ३५ शचीतुकश्यपंपत्न्यासहितंधर्मवत्स
ला ॥ उपाचरन्महात्मानंसर्वभूताहितेरतम् ३६

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अभयंदत्त्वादत्तवानृकृष्णडतिशेषःददातेःआतोमनिनृकनिब्रनिपश्चेतिक्किन् ॥ ३२ ॥ ३३

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ पुण्यकंव्रतोत्सवम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नियोगान्प्रीतिदेयान् आभरणादीन् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भैमानां भीमवंशोद्भवानां यादवानाम् ॥

ततस्तस्यां प्रभातायां रजन्यामब्रवीद्वरिम् ॥ अदितिर्धर्मतत्त्वज्ञा सर्वभूतहितं वचः ३७ उपेन्द्रद्वारकांगच्छ पारिजातं नयस्व च ॥ वध्वासंप्रापयस्व शेषपुण्यकंह
दये स्थितम् ३८ पुण्यके सत्यया प्राप्ते पुनरेषत्वया तरुः ॥ नंदने पुरुषश्रेष्ठ स्थाप्यः स्थाने यथोचिते ३९ एवमस्त्विति कृष्णेन देवमाता यशस्विनी ॥ उक्ता ध
र्मगुणैर्युक्तानां देन महात्मना ४० ततो भिवाद्यपितरं मातरं च जनार्दनः ॥ महेंद्रं सहस्रचयाथ प्रतस्थे द्वारकां प्रति ४१ ददौ कृष्णाय पौलोमीनियोगान् कुरु
नंदन ॥ सर्वासामेव कृष्णस्य भार्याणां धर्मचारिणी ४२ दिव्यानां सर्वरत्नानां वाससांच मनस्विनी ॥ नानारागविरक्तानां सदैवारजसामपि ४३ भार्याणां
च सहस्राणि यानि षोडशमाधवे ॥ प्रतिगृह्य महातेजाः प्रययौ द्वारकां प्रति ४४ संपूज्यमानो द्युतिमान् स्वे चरैः पुण्यकर्मभिः ॥ ससात्यकिः सपुत्रश्च प्राप्तो रैवतकं
गिरिम् ४५ सतत्र स्थापयित्वा च पारिजातं वरद्रुमम् ॥ सत्यकंप्रेषयामास द्वारकां द्वारशालिनीम् ४६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पारिजातमिहानीतं महेंद्रसदना
न्मया ॥ निवेदय महाबाहो भैमानां भैमवर्द्धन ४७ अद्य द्वारवतीं चैव पारिजातमहं द्रुमम् ॥ प्रवेशयिष्ये नगरे शोभा प्रक्रियतां शुभा ४८ इत्युक्तः सत्यको ग
त्वा तथोक्त्वा पुनरागतः ॥ कुमारैर्नागरैः सार्द्धं सांबप्रभृतिभिः प्रभो ४९ ततो ग्रतः पारिजातमारोप्य गरुडे तदा ॥ प्रद्युम्नो द्वारकां रम्यां विवेश रथिनां वरः ५० शै
व्यादिहययुक्तेन रथेनानुययौ हरिः ॥ तस्याथ रथमुख्येन सत्यकः सांब एव च ५१ ये त्वन्ये नृपवाष्णे यायानैर्बहुविधैस्तथा ॥ ययुः प्रहृष्टास्तत्कर्म पूजयंतो म
हात्मनः ५२ सत्यकाद्विस्तरं श्रुत्वा यादवानां गरास्तथा ॥ विस्मयं परमं जग्मुरप्रमेयस्य कर्मणा ५३ तं दिव्यकुसुमं वृक्षं दृष्ट्वा नर्तनिवासिनः ॥ राजन्न तत्पु
हृष्टाः पश्यमाना महोदयम् ५४ तमद्भुतमचिंत्यं च मदकेलिकलां डजम् ॥ वृक्षोत्तमं पश्यतां वै वृद्धानां मगमज्जरा ५५ ये त्वंध च क्षुषः सर्वे ते मवन्दिव्यचक्षुषः ॥
विरो गारोगिणश्चासन् ब्रात्वा गंधं वनस्पतेः ५६ लपंतः कोकिलाञ्छेताञ्छुत्वा नर्तनिवासिनः ॥ बभूवुर्हृष्टमनसो ववंदुश्च जनार्दनम् ५७ नानाविधानि तू
र्याणि गेयानि मधुराणि च ॥ शुश्रुवुस्तस्य वृक्षस्य नातिदूरं गतानराः ५८ योयं संकल्पयामास गंधं हृद्यं नरस्तथा ॥ स तदैव तमाजघ्रे पारिजातसमुद्भवम् ५९
ततः प्रविश्य रम्यां तु द्वारकां यदुनंदनः ॥ वसुदेवं महात्मानं ददृशे देवकीं तथा ६० कुराधिपतिं चैव बलं भ्रातरमेव च ॥ वृद्धाश्च यादवानां ये मानार्हान् मरो
पमान् ६१ विमृज्य तान्वै भगवाननादिनिधनोच्युतः ॥ संपूज्य च यथान्यायं स्वमेव भवनं गतः ६२

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पश्यमानाः पश्यंतः ॥ ५४ ॥ मदेन केलिकलाः क्रीडापराः अंजयात्रतं ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

सत्यभामयासत्यभामायाः ग्रहायगृहीत्वाविवेश ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ व्रतकस्यव्रतेप्रदेयस्यदानस्य ६९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह०वि०टीका
यांपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ षट्सप्ततितमेध्यायेऽमुष्मिन्पुण्यकसिद्धये ॥ नारदायप्रदायाथद्युतरुंचानयादिवं ॥ १ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ कालेदानोचिते ॥ ३ ॥

ससत्यभामयावासंविवेशमधुसूदनः ॥ पारिजातंतरुश्रेष्ठग्रहायगदपूर्वजः ६३ सादेवीपूजयामासप्रहृष्टावासवानुजम् ॥ प्रतिजग्राहतंचापिपारिजातं
हाडुमम् ६४ मनीषितेनसतरुलपोभवतिभारत ॥ महांश्रवासुदेवस्यतदद्भुतमभून्महत् ६५ कदाचिद्धारकांसर्वीप्रच्छादयतिभारत ॥ कदाचिद्वस्तधा
र्यस्तुभवत्यंगुष्ठसन्निभः ६६ ननंदसत्याकौरव्यदेवीप्राप्यमनोरथम् ॥ पुण्यकार्थेतुसंभारान्संभर्तुमुपचक्रमे ६७ यानिद्रव्याणिकौरव्यजंबूदीपेतुकानिचित्
योग्यानितानिकृष्णेनसंभृतानिमहात्मना ६८ मुनितदासंस्मृतवान्सनारदंजनार्दनःसर्वगुणोचितंवशी ॥ प्रतिग्रहार्थंव्रतकस्यसत्ययाथोपदिष्टस्यपुरं
दरानुजः ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजाताननंनामपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ अथकृष्णस्यकौरव्यध्यातमात्रस्तपोधनः ॥ आजगाममुनिश्रेष्ठोनारदोवदतांवरः १ संपूजयित्वाविधिवद्वासुदेवोविशांपते ॥ प्रतिग्र
हार्थंविधिवच्छ्रीमान्भक्त्यान्यमंत्रयत् २ ततःकालेचसंप्राप्तेस्नातंदेवोमहामुनिम् ॥ संपूजयमाल्यैर्गंधैश्चभोजयासभारत ३ सार्वकामिकमन्नाद्यंसर्वभूतकृ
दन्वयः ॥ सत्ययाप्रिययासार्द्धप्रहृष्टेनांतरात्मना ४ पुष्पदामावसज्याथकंठेकृष्णस्यभाविनी ॥ बबंधकृष्णंसुभगापारिजातेवनस्पतौ ५ अद्भिर्ददौनार
दायततोनुज्ञाप्यकेशवम् ॥ देवीधेनुसहस्रंचकांचनस्यचपर्वतम् ६ हिरण्यरूप्यमिश्रंचमणिरत्नप्रभस्यच ॥ तिलमिश्रस्यचतथाधान्यैरन्यैर्युतस्यच ७
प्रतिगृह्यतुतत्सर्वनारदोमुनिसत्तमः ॥ ससंप्रहृष्टोभुक्त्वाथभूयःकेशवमब्रवीत् ८ भोःकेशवमदोयस्त्वमद्भिर्दत्तोसिसत्यया ॥ सत्वंमामनुगच्छस्वकुरुयद्य
द्वीम्यहम् ९ प्रथमःपक्षइत्येवमब्रवीन्मधुसूदनः ॥ व्रजंतमनुवब्राजनारदंचजनार्दनः १० परिहासंबहुविधंकृत्वामुनिवरस्तदा ॥ तिष्ठस्वगच्छामित्यु
क्त्वापरिहासविचक्षणः ११ अपनीयततःकंठात्पुष्पदामैनमब्रवीत् ॥ कपिलांगांसवत्सांभोनिष्क्रयार्थंप्रयच्छमे १२ कृष्णाजिनंतिलैःपूर्णंप्रयच्छचसकां
चनम् ॥ एषोत्रनिष्क्रयःकृष्णविहितोवृषकेतुना १३ तथेत्युक्त्वाहृषीकेशस्तथाचक्रेजनाधिप ॥ सउवाचमुनिश्रेष्ठंहसित्वामधुसूदनः १४ वरंवरयधर्म
ज्ञयस्तेनारदकांक्षितः ॥ तत्तेदातास्मिधर्मज्ञपराप्रीतिर्हिमेत्वयि १५

॥ ४ ॥ भाविनीसद्भाववती ॥ ५ ॥ देवीकेशवमनुज्ञाप्यअद्भिर्नारदायददावित्यन्वयः ॥ ६ ॥ कांचनस्येतिविशेष्यंषष्ठ्यंतानां मणीनारत्नानांचप्रभायस्मिन्तस्य ॥ ७ ८ ॥
॥ ९ ॥ प्रथमोमुख्यः पक्षोयद्वासेनस्वामिकार्यकर्तव्यमित्यर्थः ॥ १० ॥ परिहासंपादुकानयनाद्याज्ञापनैः ॥ ११ ॥ १२ ॥ वृषकेतुनारुद्रेण ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सन्नि यो गे दिव्यवस्त्राभरणादिकं इंद्राणी प्रेषितं विभज्य ददौ ॥ २० ॥ प्रवृत्ते स गुणान्ख्यापयामास ॥ २१ ॥ गणाः सुहृत्संबन्धिसमूहाः ॥ २२ ॥ तानेवाह पांडवानिति ॥ २३ ॥ श्रुतश्रवापितृष्वसाशिशुपालमाता ॥ २४ ॥ २५ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मानुषो मानुषरूपी देवः ॥ ३३ ॥

नारद उवाच ॥ ॥ नित्यमेवास्तु मे प्रीतो भवान् विष्णोः सनातन ॥ त्वत्प्रसादात्तु सा लो क्यं ब्रजेयं ते महामते १६ अयोनिजो भवेयं ते नारायण सतांगते ॥ भवेयं ब्राह्मणश्चैव पुनर्जात्यंतरेष्वपि १७ एवमस्त्विति तं देवो विष्णुः प्रोवाच भारत ॥ तु तोष च ततो धीमान् नारदो मुनि सत्तमः १८ षोडशस्त्री सहस्राणि विष्णोस्तुल तेजसः ॥ निमंत्रिताङ्गि कौरव्य सत्यया हरिकांतया १९ तासां ददौ सन्नियोगमेकैकं हरि वल्लभा ॥ शच्यायो वासुदेवस्य पुरादत्तो नराधिप २० पारिजातो वसंस्तत्र ततः प्रवृत्ते तदा ॥ आज्ञया वासुदेवस्य नारदेन महात्मना २१ निमंत्रिता गणाः सर्वे केशवेन महात्मना ॥ विभूतिं पारिजातस्य ददृशुः कुरुनंदन २२ पांडवांश्चानयामास सहैव पृथया हरिः ॥ द्रौपद्या च महातेजास्तथैव च सुभद्रया २३ श्रुतश्रवां च ससुतां भीष्मकं ससुतं तदा ॥ अन्यानपि च कौरव्य मित्रसंबन्धि बांधवान् २४ रेमे च सह पार्थेन फाल्गुनेन जनार्दनः ॥ सांतःपुरो महातेजाः परमद्वर्चा वसन्नृप २५ संवत्सरे ततो याते केशिहामर सत्तमः ॥ पारिजातं पुनः स्वर्गमानयत्सर्वभावनः २६ तत्रादितिकश्यपं च दृष्ट्वा स्वजननीं प्रभुः ॥ शक्रेण सहितो धीमान् प्रमेय पराक्रमः २७ तमुवाचादितिर्माता प्रणतं मधुसूदनम् ॥ सौभ्रात्रमस्तु वा मेवं नित्यं चामर सत्तम २८ मनोरथं मम त्वंच पूरय स्वजनार्दन ॥ तथेत्येवा ब्रवीत्कृष्णस्ततो मातरमात्मवान् २९ आमंत्रयित्वा पितरौ देवराजानमब्रवीत् ॥ वासुदेवो महातेजाः कालप्राप्तमिदं वचः ३० महादेवेन देवेश संदिष्टोऽस्मि महात्मना ॥ अंतर्भूमितले वध्यानसुरान् प्रतिमानद ३१ तदितो दशरात्रेण हंताहमसुरोत्तमान् ॥ तत्रोपविष्टान् स्थातव्यं प्रवरेण महात्मना ३२ जयंते न च वीरेण दानवानां जिघांसया ॥ एकोत्र मानुषो देवो देवपुत्रस्तथा परः ३३ अवध्याः किल ते देवैर्ब्रह्मणो वरदर्पिताः ॥ अस्माभिः किल हंतव्या मानुषत्वमुपागते ३४ तथेति कृष्णं सहरिः प्रीतिरूपस्तथा ब्रवीत् ॥ सस्वजाते ततो देवा वन्यो न्यं जनमेजय ३५ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणे स्वर्गे पारिजातस्थापनं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ पुण्यकानां ममोत्पत्तिकथयस्व द्विजोत्तम ॥ द्वैपायन प्रसादेन सर्वं हि विदितं तव १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ उमया पुण्यकविधिर्नरेन्द्रोत्पादितः पुरा ॥ शृणु येन विधानेन लोके धर्मभृतां वर २

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ सप्ताधिके सप्तति मे पुण्यकानां निरूप्यते ॥ पार्वत्यात्पसायुक्तं स्वरूपं तद्विधिस्तथा ॥ १ ॥ पुण्यकानामिति ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ वधेकृतेसति ॥ ४ ॥ ५ ॥ तत्रजांबवत्यादयोपिसमागताः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गंगाद्यानद्यभिमानिन्योदेवताः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

स्वर्गात्रीतेपारिजातेकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ ययौद्वारवतींधीमान्नारदोमुनिसत्तमः ३ देवासुरेनृपश्रेष्ठसंग्रामेसमुपस्थिते ॥ षट्पुरस्यवधेघोरेमहादेवाज्ञया
नव ४ कृष्णेनसहितंविप्रंनारदंधर्मवित्तमम् ॥ आसीनंपरिपप्रच्छरुक्मिणीभैष्मिकीनृप ५ तत्रजांबवतीदेवीसत्यभामाचभामिनी ॥ गांधारराजपुत्रीच
योगयुक्तानराधिप ६ देव्यश्चनृपकृष्णस्यबह्वयोन्यावैसमागताः ॥ कुलशीलगुणोपेताधर्मशीला पतिव्रताः ७ ॥ रुक्मिण्युवाच ॥ मुनेधर्मभृतांश्रेष्ठधर्म
ज्ञानभृतांवर ॥ उत्पत्तिपुण्यकानांत्वंवक्तुमर्हस्यशेषतः ८ विधिंचफलयोगंचदानकालंतथैवच ॥ कौतूहलंनस्तत्सिद्धिंवदस्ववदतांवर ९ ॥ नारदउवाच ॥
शृणुवैदर्भिर्धर्मज्ञेसपत्नीभिःसहानघे ॥ पुण्यकानांविधिःप्रोक्तोयथादेविपुरामया १० चचारोमाव्रतंदेवीपुण्यकानांशुचिव्रता ॥ व्रतावसानेथतयासख्यो
देविनिमंत्रिताः ११ अदित्याद्याःसुताःसर्वादक्षस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ पौलोमीचशचीदेवीख्यातालोकेपतिव्रता १२ रोहिणीचमहाभागासोमस्यदीयितासती ॥
फाल्गुनीचतथापूर्वारेवतीचविशांपते १३ तथाशतभिषाचैवमघाचकुरुनंदन ॥ एताभिर्हिमहादेवीपूर्वमाराधितासती १४ गंगासरस्वतीचैववेणीगो
दाचनिमग्नगा ॥ तथावैतरणीचैवगंडकीयाचभारत १५ अन्याश्चसरितोरम्यालोपामुद्राचभारत ॥ सत्यश्चान्याजगदेविधारयंतिहिताःशुभाः १६ शुभाश्च
गिरिनंदिन्योवह्निकन्याश्चसुव्रताः ॥ स्वाहावह्निप्रियादेवीसावित्रीचयशस्विनी १७ ऋद्धिःकुबेरकांताचजलेचमहिषीतथा ॥ भार्यापितृपतेश्चैववसुपत्न्य
स्तथाचयाः १८ ह्रीःश्रीर्धृतिस्तथाकीर्तिशशामेधाचसुव्रताः ॥ प्रीतिर्मतिश्चख्यातिश्चसत्रीतिश्चतपोधनाः १९ देव्यःसत्यस्तथैवान्याःसर्वभूतहितेरताः ॥
तासांव्रतावसानेचपूजांचक्रेंबिकातदा २० तिलरत्नमयंदत्वापर्वतंसर्वधान्यवत् ॥ वासोभिर्भूषणैर्मुख्यैर्नानारागैःसुमध्यमे २१ प्रतिगृह्यतुतांपूजांदत्तांदे
व्यातपोधनाः ॥ उपविष्टाःकथाश्चित्राःकुर्वंत्योभर्तृदेवताः २२ पुण्यकार्थैकथास्तासामासन्देवीशशंसयाः ॥ विधिंचपुण्यकस्याथसतीनांभर्तृदेवते २३
तासांमतेनसाध्वीनांसर्वासांसोमनंदिनी ॥ पर्यपृच्छदुमांदेवीपुण्यकानांविधिंवरा २४ उमातासांप्रियार्थेतुपुण्यकान्यब्रवीत्तदा ॥ समक्षंममवैदर्भिसर्व
भूतहितेरता २५ ममैवचमयादत्तःसतदारत्नपर्वतः ॥ प्रतिगृह्यमयाचैवकृतोब्राह्मणसाच्छुभे २६ उमात्वरुंधर्तीसाध्वीमामंत्र्ययदभाषत ॥ शृणुकल्याणि
वक्ष्यामिसर्वाभिःसहिताशुभे २७ पुण्यकानांविधिंकृत्स्नंयथावदनुपूर्वशः ॥ यथाचैवमयादृष्टस्ततएषविधिःशुभे २८

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भर्तृदेवतेपतिव्रतासमुदाये ॥ २३ ॥ सोमनंदिनीअरुंधती ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टोकायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ अथाष्टसप्ततितमेऽध्याये स्मिन्प्राह पार्वती ॥ अरुंधत्यैकवक्त्रेण प्रागुक्तमपि विस्तरात् ॥ १ ॥

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पुण्यकविधिकथनं नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ उमोवाच ॥ सर्वज्ञाहं यदा भर्तुः प्रसादेन शुचिस्मिते ॥ तदा पुराममादिष्टो दृष्टः पुण्यविधिः शुभः १ सनातनः पुण्यविधिरिति बुद्ध्यावगम्यताम् ॥ महादेव प्रसादेन मया दृष्टस्त्वरुंधति २ पुण्यकानि च सर्वाणि चर्णवत्यस्म्यनिर्दिष्टे ॥ अनुज्ञया भगवतो भर्तुः शर्वस्य धीमतः ३ सतीत्वं धर्मचरणं यस्या नित्यमखंडितम् ॥ पुण्यकानां विधिस्तस्याः पुराणैः परिकीर्तितः ४ दानोपवासपुण्यानि सुकृतान्यप्यरुंधति ॥ निष्फलान्यसतीनां हि पुण्यकानि तथा शुभे ५ यावंचयंति भर्तारं योनिदुष्टाश्च याः स्त्रियः ॥ योनिदोषात् पुण्यफलं नाश्रंति निरयंगमाः ६ साध्व्यो जगद्धारयंति सुशीलाः पतिदेवताः ॥ अनन्या धर्मनित्याश्च सतीपंथानमाश्रिताः ७ अवाग्दुष्टाः शौचयुक्ता धृतिमत्यः शुभव्रताः ॥ सततं साधुवादिन्यो धारयंति जगत्स्वल् ८ व्याधितः पतितो वापि दीनो वापि कथंचन ॥ न त्यक्तव्यः स्त्रिया भर्ता धर्मणः सनातनः ९ अकार्यकारिणं वापि पतितं वापि निर्गुणम् ॥ स्त्रीपतितारयत्येव तथात्मानं शुभानने १० योनिदुष्टस्त्रियो नास्ति प्रायश्चित्तं हतैव सा ॥ वाग्दुष्टे विहितं सद्भिः प्रायश्चित्तं पुरातने ११ भर्तुश्छंदेन कर्तव्यं व्रतकं सर्वदा स्त्रिया ॥ उपवासोपवासयेकांक्षं त्यासुकृतांगतिम् १२ कल्पांतरसहस्रेषु न स्त्री सा लभते गतिम् ॥ तिर्यग्योनि सहस्रेषु पच्यते योनि विष्णवात् १३ यदि सानाममानुष्यं स्त्री लभेदसती सती ॥ चंडालयो नौ दुर्मेधा जायते कुकुराशना १४ भर्ता देवः सदा स्त्रीणां सद्भिर्दृष्टस्तपोधने ॥ यस्याहितुष्यते भर्ता सा सती धर्मचारिणी १५ कौतूहलहतानां तु स्त्रीणां लोको न शोभनः ॥ भर्तयेव मनोयासां सद्भावेन व्यवस्थितम् १६ कर्मणामनसा वाचापतिनातिचरंति याः ॥ तासां पुण्यफलं सौम्ये पुण्यकैः समुदाहृतम् १७ पुण्यकानां विधिं कृत्स्नं स्वर्लोकप्रतिशोभने ॥ निबोध सहसर्वाभिर्दृष्टो यस्तपसाभया १८ स्नात्वा स्त्रीप्रातरुत्थाय पतिं विज्ञापयेत्सती ॥ उपवासार्थमथ वा व्रतकार्थं धृतव्रते १९ श्वशुराभ्यां च चरणौ सततं सत्तमस्य च ॥ ग्रहायौ दुंबरं पात्रं सकुशं साक्षतं तथा २० गोशृंगं दक्षिणं सिच्य प्रतिगृहीत तज्जलम् ॥ ततो भर्तुः सती दद्यात्स्नातस्य प्रयतस्य च ॥ २१ आत्मनोपि निषेक्तव्यं ततः शिरसि तज्जलम् ॥ त्रैलोक्यसर्वतीर्थेषु स्नानमेतदुदाहृतम् २२ उपवासेषु कर्तव्यमेतद्विव्रतकेषु च ॥ स्नानमेतद्विषामान्यं स्त्रीणां पुंसांच भाविनि २३

सर्वज्ञेति आदिष्टोऽपदिष्टो भर्तृत्यर्थात् दृष्टो ज्ञातश्च ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अखंडितं ईप्सितं भवेत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पुरातने वेदे ॥ ११ ॥ हे सत्ये अरुंधति ॥ १२ ॥ १३ ॥ असती भूत्वा सती विद्यमाना १४ कौतूहलं आश्चर्यं प्रोक्तम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ औदुंबरं ताम्रमयम् २० सिच्यं सिक्त्वा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

व्रतांगनियमानाह अशल्येत्यादिना ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पादुकार्थं तृणैर्वैत्रादिभिः पादत्राणं कर्तव्यं न तु चर्ममयमित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अमृताहरति कर्मात्मलकीवा श्रीफलैः पक्व
विल्वफलैः अमृन्मिश्रितैरिति च्छेदः ॥ ३० ॥ अभ्यंजनं कल्कस्नानं ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥
७८ ॥ अथैकोनाशीतितमेऽध्याये त्रनिरूप्यते ॥ नित्यशेषो विधिर्यश्च काम्यानां परमो विधिः ॥ १ ॥ विधिने निचरे द्वतमिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ यानि मंत्रिता एकादशास्त्रियः ताः स
अरुंधतिमया दृष्टं तपसा हरते जसा ॥ अशल्यविद्वंशयनमासनं च तथा विधम् २४ स्वयंप्रक्षालनं चापि पादयोरनुशब्दितम् ॥ अश्रुप्रपातो रोषश्च कलहश्च
कृतः सति ॥ उपवासाद्वताद्वापि सद्यो भ्रंशयति स्त्रियः २५ शुक्लमेव सदावासः प्रशस्तं चंद्रसंभवे ॥ अंतर्वासोपरंचैव उपवासे त्रते तथा २६ पादुकार्थं तृ
णैः कार्यं सर्वदा व्रतके सति । उपवासेऽपि च विधिरेष एव प्रवर्तितः २७ अंजनं रोचनं चापि गंधान् सुमनसस्तथा ॥ व्रतके चोपवासे च नित्यमेव विवर्जयेत् २८
दंतकाष्ठं शिरःस्नानमुद्वर्तनमथापि वा ॥ विवर्जितं मृदा सर्वशौचार्थं तु विधीयते २९ बिह्वामृतफलैर्नित्यं श्रीफलैश्च समाचरेत् ॥ प्रक्षालनं वै शिरसः स
दामृन्मिश्रितैर्जलैः ३० शिरसोभ्यंजनं सौम्येनैव तावत्प्रशस्यते ॥ न पादयोर्न गात्रस्य स्नेहेनेति स्थितिः स्मृता ३१ गोयानमुष्ट्रयानं च खरयानं च व
र्जितम् ॥ नग्नस्नानं च सततं व्रते चाप्युपवासके ३२ नदीजलं प्रस्रवजं प्रशस्तं सोमनं दिनि ॥ शुभे तडागे वाप्यादौ विस्तीर्णे जलजायुते ३३ गत्वा स्नानं
प्रशस्तं तु सदैव खलु सर्वथा ॥ अलाभे त्ववरुद्धास्त्रीघटस्नानं समाचरेत् ३४ नवैश्च कुंभैः स्नातव्यं विधिरेष पुरातनः ॥ स्नानं च कार्यं शिरसा तपःफलमवा
प्नुयात् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि पारिजातहरणेष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ उमोवाच ॥ विधिने तेन कृत्स्ने
न स्त्री सदा भर्तृदेवता ॥ चरेत्संवत्सरं दांताषण्मासान्मासमेव च १ स्त्रियो ह्यावाहयेत्साध्वीरेकादशसमाधिना ॥ स्वयंचैव विधिर्दृष्टो व्रतकानां मया शु
भः २ अद्भिर्दद्यात्सतीः सर्वायामूलव्रतिनी भवेत् ॥ तासां तु निष्क्रयो देयः कालदेशानुरूपतः ३ ततो मासां तशुक्लस्य तियौ च नवमी तथा ॥ आराध
यित्वा कर्तव्यं व्रतकस्यापवर्जनम् ४ उपवासमहोरात्रं व्रतकं चापि निश्चितम् ॥ आदौ चांते च कुर्वीत व्रतकस्यापि सिद्धये ५ क्षुरकर्म ततो भर्तुरात्मनश्चैव
कारयेत् ॥ उत्सादनं च स्नानं च तस्मिन्नहनि संस्मृतम् ६ ततो विवाहवत्स्नानं विहितं पुण्यकेशुभे ॥ मंडनं चैव विहितं माल्यधारणमेव च ७ कुंभैस्तु स्नाप्य
माने मंसाध्वी मंत्रमुदीरयेत् ॥ भर्तुः पादौ नमस्कृत्य मनसा वाथ वागिरा ॥ ८ ॥

वा अद्भिः साकं आचार्याय दद्यात् संनिहितत्वात् निष्क्रयो देयः पूर्वभर्तृभ्यः कृत्वा आचार्याय देयास्ततः आचार्यान्निष्क्रयेण गृहीतास्तद्भर्तृभ्यः प्रदद्यादित्यर्थः ३ अपवर्जनं समा
पनम् ४ ५ व्रतकं उदिश्येति शेषः आत्मनश्च केशवर्जनं खमात्रनिकृंतनं सर्वान् केशान्समुद्धृत्य छेदयेदंगुलद्वयम् एवमेव हिनारीणां वपनं सर्वदा स्मृतमिति स्मृत्युक्तप्रकारेण वा क्षुर
कर्म ॥ ६ ॥ ७ ॥ इमं वक्ष्यमाणं ॥ ८ ॥

ऋषीणां देव्यः जनयिष्यः यासुजातः कश्यप इति लिङ्गात् दिवि भवाः आदित्यलोकावस्थानात् मंदंत्यो यज्ञे मंदंती संज्ञाः शंकराः सुखकराः यतो धर्मस्य धात्र्यः पोषकाः हिरण्यवर्णाः निर्मलाः
पावकाशोधकाः रसेन निजगुणेन जुषंतु प्रीयंतु ॥ ९ ॥ १० ॥ पौराणान्मंत्रानाह शुभेति शुभाकल्याणकरी भर्तुर्भवेयमिति सर्वत्र संबन्धनीयं अव्यया अक्षीणा धनादिभिः यदाह याज्ञवल्क्यः
संयतो पस्करादक्षात् दृष्टाव्ययपराङ्मुखीति वरेण वरहेतोर्दास्या तुल्येति नीचकर्मापि कर्तुयोग्या भवेयं यथोक्तं कार्येषु दासशियनेषु रंभेत्यादि ॥ अन्यत्र रुषती क्रुद्धा पि भर्तुर्वशंगा स्यात् ॥ ११ ॥

आपो देव्यः ऋषीणां हि विश्वधात्र्यो दिव्या मंदंत्यो याः शंकरा धर्मधात्र्यः ॥ हिरण्यवर्णाः पावकाशिवतमेन रसेन श्रेयसो मां जुषंतु ९ अपामेष स्मृतो मंत्रः सर्वत्रा
न्यत्र मेशृणु ॥ मंत्राः पुराणविहिताः स्त्रीणां सर्वांगशोभने १० शुभाव्यया गुणिनी युक्तधर्मा भर्त्रा साकं मम दास्या वरेण ॥ माकर्मणामनसा वापि वाचा भर्तु
र्भवेयं रुषती स्यां वशंगा ११ सपत्नीनामधिनित्यं भवेयं सपुत्रा स्यां शुभगा चारुरूपा ॥ संपन्नहस्ता गुणवादिनी च सर्वात्मना स्यां मादरिद्रा भवेयम् १२ पति
श्वमे स्यात्सुमुखो मत्प्रतीक्षो नित्यं मद्रक्तः स्यान्मन्मतिर्मद्रतिश्च ॥ प्रीतिश्च नौ स्याच्चक्रवाकानुरूपामनो विरागो न भवेत्साधुवत् स्यात् १३ लोकान्साध्वीनामु
त्तमानां व्रजेयं याभिः सर्वधार्यते विश्वरूपम् ॥ उभे कुले याः शुभाः पावयंति पितुर्भर्तुश्च पतिभक्त्योर्जिताश्च १४ भूमिर्वायुर्जलमाकाशमग्निरंतः क्षेत्रज्ञः प्रकृतिर्योम
हांश्च ॥ अहंकारश्च ममसाक्ष्ये नियुक्ताः स्मरेयुर्भे निश्चयं च व्रतं च १५ यैरारब्धो देहिनां भौतिको यं विधिः सत्त्वाद्यैर्भूतयुक्तैः सर्वाजैः ॥ संत्वे ते मे साक्षिणः सर्वसंस्था
व्रते चास्मिन्निश्चये चापि नित्यम् १६ चंद्रादित्यौ पुण्यसाक्षीयमश्च दिशः सर्वादश चात्मा च मेयम् ॥ संत्वे ते वै साक्षिणः सर्वसंस्थाव्रते चास्मिन्निश्चये चापि नित्ये
१७ मंत्रैरेतैः पुराणोक्तैः सर्वद्रव्याभिर्मन्त्रिणम् ॥ व्रतचर्यात्प्रभृतिवै पुराणे समुदाहृतम् १८ स्नात्वाथ वाससीदद्याद्भर्तुः कर्त्यस्वयं शुभे ॥ अथात्मकर्ति
तं न स्याच्छुभे विघ्नेन केनचित् १९ वासोन्यदेवदद्याच्च श्वेतं मुखं नवं शुचि ॥ स्वकर्तितं च सूत्रं तु वाससातेन मिश्रयेत् २० ततो द्विजं शुचिं दातं ज्ञानविज्ञानको
विदम् ॥ भोजयेच्च यथाशक्त्या सह भर्त्रा सुमध्यमे २१ ब्राह्मणस्यापि दातव्यं वासो युग्मं महातपे ॥ शय्यासनं गृहं धान्यं दासं दासीं तथैव च २२ अलंकारः श
क्तिततश्चरत्नपर्वत एव च ॥ सर्वधान्यसमुन्मिश्रस्तिलैश्च सविशेषतः २३

अधि उपरि संपन्नहस्ता अन्नदानादौ मुक्तहस्ता ॥ १२ ॥ मनो विरागः अन्योन्यमनुरक्तता ॥ १३ ॥ विश्वस्य रूपं स्वरूपं विश्वमित्यर्थः ॥ १४ ॥ भूमिरिति भूम्याद्यभिमानिन्यो
देवताः व्रतं च निश्चयं भक्तिं च स्मरेयुः ॥ १५ ॥ विधिर्विध्यर्हो देहः यैरारब्धो भूतयुक्तैर्जरायुजादिसंबन्धैः सत्त्वाद्यभिमानिदैवतैः सर्वाजैस्तत्प्राणिकर्मप्रयोजितैः ॥ १६ ॥ आत्मा मनः ॥
१७ ॥ व्रतचर्यात् व्रतारंभात् प्रभृतिप्रत्यहमेव कार्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कर्त्यकर्तनादिना संपाद्य शुभे हे अरुंधति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ महातपेतपस्विनि ॥ २२ ॥ २३ ॥

सतिसंभवेहस्त्यश्वादीनां अवचयः समूहोदातव्यः अन्यथागौरेवदेयादेयैवेत्यन्वयः ॥ २४ ॥ प्रतिमां उमामहेश्वरयोः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ शिलां शिलामयीं प्रतिमां दध्यादिभिः पंचामृतस्नानादिना पूजयेदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ न देयं भर्तुश्छंदेन विना ॥ ३० ॥ कूर्चः मयूरपुच्छमुष्टिः कुशमुष्टिरित्यासनमित्यर्थः अजिनं आसनार्थं कूर्चसाहचर्यात् कृष्णाजिनं तु प्रावरणार्थम् ॥ ३१ ॥ पुरोधिका अग्रगण्या ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एतद्व्रतकरः व्रतेन क्रियत इति व्रतप्रसाधः प्रियार्थं

वासोभिश्च प्रतिच्छन्नो नावावर्णैररुंधति ॥ हस्त्यश्वावचयश्चैव देयागौरेव च ध्रुवम् २४ लवणप्रतिमां दद्यान्न वनीतस्य चापराम् ॥ गुडस्य मधुनश्चैव सुवर्णस्य च शोभनाम् २५ तथैव सर्वगंधानां रसानां पृथगेव च ॥ तथा सुमनसां दद्याद्दूष्यसौ दुंबरस्य च २६ फलानां चैव सर्वेषां वाससामपि नंदिनि ॥ चित्रप्रतिकृतिं चैव काष्ठस्य प्रतिमां तथा २७ शिलां प्रतिकृतिं चैव दध्नाथपयसस्तथा ॥ सर्पिषा दूर्वया चैव याचान्यामप्यभीप्सति २८ कालदेशानुरूपं च देयं विभवतः सति ॥ अल्पं वा बहुलं वापि भर्तुश्छंदेन सर्वदा २९ तिलपात्रं प्रदातव्यं न देयं ननु शोभने ॥ गौस्त्ववश्यं प्रदातव्या कपिलाकां स्य मेव च ३० कृष्णाजिनं च सुभगे सतिलं वा ससान्वितम् ॥ आदर्शश्चैव कूर्चश्च तथाजिनमनिंदिते ३१ एतद्वत्वासर्वकामानां प्रोतिवरवर्णिनि ॥ पुरोधिका पुत्रवती सुभगारूपभागिनी ३२ मृष्टहस्ता धनाढ्या च स्त्री भवत्यमलेक्षणा ॥ इच्छया लभते चैव कन्यारूपगुणान्विताः ३३ भवंति सुभगाश्चर्यास्तथैव च पुरोधिकाः ॥ पुत्रवत्यो धनाढ्याश्च शीलवत्यश्च नित्यदा ३४ अरुंधतिकृतं ह्येतन्मयैव प्रथमं यतः ॥ उमाव्रतकमित्येव ख्यातमत्र महीतले ३५ एतदेवोत्तमं स्त्रीणां व्रतं तस्मात्समाचरेत् ॥ सर्वकामानवाप्नोति दत्तवैवैतदनिंदिते ३६ एतद्व्रतकरो ह्येव देवदेवो वृषध्वजः ॥ पुराभिषिक्तवान्सौम्ये प्रियार्थं मम सर्वकृत् ३७ व्रतकस्यावसाने थ देयं भोज्यं च नित्यदा ॥ स्त्रीणां कामाः प्रदेयाश्च सदृशाः कालदेशयोः ३८ एकैकस्य प्रदातव्यं व्रतकं वरवर्णिनि ॥ छंदतो ब्राह्मणानां तु देयमन्नं सदक्षिणम् ३९ पायसं तत्र दातव्यं व्रतकेनान्यदिष्यते ॥ नात्र प्राणिवधः कार्यः पुराणेनियता श्रुतिः ४० अथ द्वितीयं वक्ष्यामि व्रतं सोमसमुद्रवे ॥ महादेवप्रसादेन दृष्टवत्यस्मिन् च लुभे ४१ सर्वाः पुत्रफलानार्यः सद्भिरेतदुदाहृतम् ॥ तस्मादन्विष्यतीं दद्यात्सपुत्रकरकान् शुभे ४२ ज्येष्ठाषाढौ शुभौ मासौ पुरोक्तं विधिमाचरेत् ॥ अथवा ज्येष्ठमेवैकमाषाढं वा समाचरेत् ४३ ततो मासद्वये पूर्णमासे वा वरवर्णिनि ॥ सपुत्रकरकान् दद्यात्फाणितप्रतिपूरितान् ४४ सर्पिषः पयसश्चैव दध्नाथमधुनो न घे ॥ जलस्य च तथा दद्यात्पूरयित्वा शशिप्रभे ४५

पट्टमहिषीत्वार्थं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ व्रतकं व्रतोपकरणं द्रव्यं विभज्य देयमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अन्विष्यतीं पुत्रकामनां करकान् नासिकान्वितान् अल्पघटान् सपुत्रे विशेषणं तदर्थिनीभिर्देयान् ॥ ४२ ॥ दानकालमाह ज्येष्ठेति पुरोक्तं गोशृंगसेवनादि ४३ ॥ फाणितं शर्करोदकं पानकारुण्यं ४४ ॥ सर्पिष इत्यादीनां पृथग्ग्रहणात् ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ व्रतांतरमाह यज्ञोपवीतमिति ॥ ४९ ॥ अपत्याख्यानयोगेन यत्पूर्वदानमुक्तं तत्पुत्रापत्यकामा पुनक्षत्रस्य पुण्यादेर्योगेन दद्यात् एवं कन्याकामा स्त्रीनक्षत्रे रोहिण्यादेर्योगे करकादि दद्यात् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ कौमुद्यां कार्तिक्यां पौर्णमास्यां संस्थाप्य समाप्य ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नारीधान्यं द्विदलं तथा फलं च द्विदलमेवेत्यर्थः ॥ ५४ ॥

एकस्मै ज्ञानवृद्धाय सुव्रताय जितात्मने ॥ सपुत्रकरकान्दद्याद्यावंतो मनसः प्रियाः ४६ इच्छेत स्त्रीदुहितरं स्त्रीणां कामकरंततः ॥ किंचिद्रव्यं सुताकामात्सुतां प्राप्नोत्यसंशयः ४७ गौर्वाथकां च नवापि दक्षिणा चैव शस्यते ॥ विप्रस्याच्छादनं देयमवश्यं तु शुचिस्मिते ४८ यज्ञोपवीतं व्रतके दद्यान्नारीशुचिव्रता ॥ सुपुत्रकरकाणां तु विधिरुक्तो विपश्चिता ४९ अपत्याख्यानयोगेन ब्राह्मणेभ्यः शुचिव्रता ॥ संवत्सरं सुसंपूर्णं व्रतधर्मानुपालिनी ५० करकानपि दद्याच्च पूर्णं संवत्सरे शुभे अनुज्ञया सदा भर्तुः सत्यवादिन्यरुंधति ५१ सुवर्णसूत्रं विप्राय कौमुद्यां दातुमर्हति ॥ यज्ञोपवीतं विप्रस्य व्रतं संस्थाप्य कामिकम् ५२ यज्ञोपवीतं करकं दक्षिणां च स्वशक्तितः ॥ प्रयच्छती सती स्त्रीभ्यः सर्वान् कामान्समभ्रुते ५३ न वनभक्षयेत् किंचिन्नारीधान्यमथो फलम् ॥ पुष्पाणि नोपयुंजीत यावदेवं समाचरेत् ५४ एकभक्तेन धर्मज्ञे पुण्यकं कर्तुमर्हति ॥ ब्राह्मणाय तथा देयं भर्तुश्च तदनंतरम् ५५ एवं संवत्सरं कृत्वा सुभगारूपशालिनी ॥ भवत्यविधवा चैव स्त्री धनस्य तथेश्वरी ५६ वार्ताकानि नखा देद्या स्त्री पूर्णं परिवत्सरम् ॥ न सा पुत्रविना शंहि पश्यतीत्यवगम्यताम् ५७ शशकं मृगमां सवानित्यमेव विवर्जयेत् ॥ नाप्नोति मरणं नारी प्राप्नोति पतिदेवताम् ५८ अलाबुं वर्जयेन्नारी तथैवोत्पादिकामपि ॥ अलाबुं कांचनीं दद्याद्या भर्तुः सुखमिच्छति ५९ पूर्णं संवत्सरे दद्यादैकैकं शकमादृता ॥ सदक्षिणं पुत्रवती भवत्येका पुरोधिका ६० स्वयं प्रक्षालयाना स्त्री स्वपादावेवमादितः ॥ प्रतिष्ठां लभते नित्यमुद्वेगं नाधिगच्छति ६१ दिवा यासूर्यपूतेन वर्तयेत् स्त्री पतिव्रता ॥ एकं संवत्सरं पूर्णं रात्रा वन्नं विवर्जयेत् ६२ सा जीवपुत्रा सुभगा भवत्यमरवर्णिनी ॥ अधितिष्ठति सर्वाश्च सपत्न्यो नात्र संशयः ६३ पूर्णं संवत्सरे दद्यात्सौवर्णं सूर्यमुत्तमम् ॥ ब्राह्मणाय अभिरूपाय दरिद्राय यशस्विने ६४ फलानि वाथ पुष्पाणि भक्ष्याण्यपि च सुव्रता ॥ दद्यादनस्तमितके चरितव्रतका तथा ६५ या तथास्तमिते सूर्ये भुंक्ते स्त्री नियता सती ॥ चंद्रनक्षत्रपूतानि भोज्यानि वरवर्णिनी ६६ सा दद्यात्कांचनं चंद्रं नक्षत्राणि ग्रहानपि ॥ अभिरूपाय विप्राय वा सश्वलवणान्वितम् ६७ चंद्रशीतलगात्री सा भवत्यमरवर्णिनी ॥ सुभगा दर्शनीया च पुत्रवत्यपि भाविनी ६८ पौर्णमास्यां तु सततं प्राप्ते सोमोदये गना ॥ अर्धे दद्यात्सुमनसां सा क्षतं सकुशं तथा ६९

५५ ॥ ॥ ५६ ॥ वार्ताकानि वृंताकानि ॥ ५७ ॥ मरणमल्पायुष्यं पतिदेवतां पातिव्रत्यं ॥ ५८ ॥ अलाबुं तु व्रीफलं ॥ उत्पादिकां उपोदकीं पोई इति प्रसिद्धां ॥ ५९ ॥ ६० ॥ प्रक्षालयानां प्रक्षालयंती ॥ ६१ ॥ व्रतांतरमाह दिवेति दिनैकभोजिनी ॥ ६२ ॥ सपत्न्यः सपत्नीः अधितिष्ठती आक्रभ्यतिष्ठती ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ व्रतांतरमाह यातथेति ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

यावकंसगुडघृतंगोधूमानम् ॥ ७० ॥ व्रतांतरमाह ॥ अदृष्टेति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामेकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥
॥ ७९ ॥ अथाशीतितमेध्यायेमुष्मिन्प्रोक्तानिकामतः ॥ अंगनिर्वेशहेतूनिव्रतकानिशुभान्यलं ॥ १ ॥ निर्वेष्टव्यमिति परमुखप्राप्तियोग्यं कर्तव्यं ॥ १ ॥ क्षिपतिउपोषणेनन
यति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ऊर्मिमन्तःसर्पसर्पणतुल्याः स्वरालाग्राःसुतरांकुटिलाग्राः ॥ ५ ॥ धात्र्याआमलक्याबिल्वेनश्रीफलेनसमंकृत्वातेनशिरःप्रक्षालयेत् ॥ ६ ॥

यावकंचबलिंदद्याद्वाचसहसंयुतम् ॥ एवंयाकुरुतेनित्यंसर्वान्कामानवाप्नुयात् ७० अदृष्टायातुनाश्रातिसूर्येनारीपतिव्रता ॥ दुर्दिनेवाथवाव्यभ्रेसेष्टा
न्कामानवाप्नुयात् ७१ कांचनंशक्तितोदद्यात्साविप्रायमनस्विनी ॥ सुभगादर्शनीयाचभवत्यमरवर्णिनी ॥ ७२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेवि
ष्णुपर्वणिपारिजातहरणेव्रतकथनं नामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ७९ ॥ भगवत्युवाच ॥ निर्वेष्टव्यंशरीरंयैर्व्रतकैःपुण्यकैरपि ॥ अरुंधतिप्रवक्ष्या
मिसहैताभिर्वरेणतु १ कृष्णाष्टमीयाक्षिपतिस्याद्वामूलफलाशिनी ॥ ब्राह्मणायैकमशनंस्वंदत्वाभर्तृदेवता २ शुक्लवस्त्राशुभाचारागुरुदेवतपूजका ॥ एवं
संवत्सरंकृत्वाततोदद्याद्विजातये ३ गोवालरज्जुसुकृतंचामरंचध्वजंतथा ॥ दक्षिणापूर्णमिष्टान्नंशक्यावापिशुचिव्रते ४ ऊर्मिवंतःस्वरालाग्राःश्रोणिदेशावलं
बिनः ॥ तस्याभवंतिकेशास्तुभक्तिमत्याहिभर्तारि ५ शिरोनिर्वेष्टुकामातुगोमयेनशिरःसती ॥ प्रक्षालयेन्मलंधात्र्याबिल्वेनश्रीफलेनच ६ गोमूत्रंचसदा
प्राशयेच्छिरःस्नानंचमिश्रयेत् ॥ कृष्णांचतुर्दशींत्वेतत्कर्तव्यंव्रवर्णिनि ७ भवत्यविधवाचैवसुभगाविज्वरातथा ॥ शिरोरोगैर्नैवचास्याःशरीरमभितप्य
ते ८ दर्शनीयंललाटंयाकांक्षतिस्त्रीशुचिस्मिते ॥ तिथिंप्रतिपदंनित्यंसाक्षिपेदेकभोजना ९ पयसाचतथाश्रीयाद्यावत्संवत्सरोगतः ॥ ब्राह्मणायततोद
द्यात्पटंरूप्यमयंशुभं १० ललाटरूपसंपन्नमाप्नोतिस्त्रीसुमध्यमा ॥ सततंस्त्रीद्वितीयायांभुवोरिच्छेत्सुरूपतां ११ अनंतरोपवासेनशाकभक्ताशनासती ॥
ततःसंवत्सरेपूर्णेब्राह्मणंस्वस्तिवाचयेत् १२ फलैःपरिणतैःसौम्यैर्माषाणांदक्षिणान्वितैः ॥ लवणेनचभद्रंतेघृतपात्रेनचानघे १३ आत्मनःशोभनौकर्णा
विच्छतीस्त्रीसुमध्यमा ॥ नक्षत्रेश्रवणेप्राप्तेध्रुवंभुंजीतयावकं १४ ततःसंवत्सरेपूर्णेकर्णौदद्याद्विरण्मयौ ॥ घृतेप्रक्षिप्यविप्रायपयसासहितेशुभे १५ नासा
मिच्छेललाटांतामव्यंगांव्याधिवर्जितां ॥ तिलगुल्मंसदासिंचेद्यावत्पुष्पद्विद्विरक्षितः १६ अनंतरोपवासेनसेक्तव्यःसलिलैःसदा ॥ तस्मादवाप्यपुष्पा
णिघृतेप्रक्षिप्यदापयेत् १७

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पयसासहाश्रीयादोदनं पटंस्त्रीभिःशिरोदेशेबंधनीयंरूप्यमयंस्वर्णमयम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ माषाणांसुवर्णमाषाणाम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५
तिलगुल्मंतिलस्तोमंअनंतरेयवहितपूर्वदिनेउपोष्येत्यर्थः एवंयावद्धान्योत्पत्तिकर्तव्यम् ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भक्तद्वयमपिनाश्रीयादुपवसेदित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तृणराजस्तालः ॥ ३० ॥

स्वक्षीभवेयमितियास्त्रीकांक्षत्यमृतोद्भवे ॥ अनंतरं वैभुंजानापयसाथघृतेनवा १८ ततःसंवत्सरेपूर्णेपद्मपत्राणिमंडिता ॥ तथैवोत्पलपत्राणिन्यसेत्क्षीरे
शुचिस्मिते १९ प्लवमानानिविप्रायततोदद्यात्सतीसति ॥ कृष्णसारसमानाक्षीतद्वत्वाभवतिस्मवै २० इच्छेदोष्ठौचारुरूपौयास्त्रीधर्मगुणान्विता ॥ सा
मृन्मयेनतुपिबेदुदकंवत्सरंसती २१ अयाचितेनभुंजीतनवम्यांधर्मभागिनी ॥ ततःसंवत्सरेपूर्णेविद्रुमंदातुमर्हति २२ तेनबिंबफलाभौष्ठीस्त्रीभवत्येवशो
भने ॥ सुभगाथवपुःपुत्रधनाढ्यागोमतीतथा २३ याचारुरूपानिच्छेतदंतानमरवर्णिनि ॥ शुक्लाष्टमीनसाश्रीयाद्रक्तद्वयमनिदिता २४ ततःसंवत्सरेपूर्णे
दद्याद्रौप्यमयान्सती ॥ दंतान्प्रक्षिप्यधर्मज्ञेपयस्यतिगुणेदिते २५ तेनसाजातिपुष्पाभान्दंतान्प्राप्नोतिसासती ॥ सौभाग्यमपिचाप्नोतिसपुत्रत्वंतथा
नवे २६ सर्वमेवमुखंकांतमिच्छेद्यारुचिरानने ॥ सापूर्णमास्यांस्नात्वातुप्राप्यचंद्रोदयेशुभे २७ यावकंपयसासिद्धंदत्त्वाविप्रायभामिनी ॥ ततःसंवत्सरे
पूर्णेचंद्ररूप्यमयंशुभम् २८ पद्मेफुल्लेतुविन्यस्यब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयेत् ॥ पूर्णचंद्रमुखीतेनदानेनस्त्रीशुभाभवेत् २९ स्तनाविच्छतियानारीतृणराजफ
लोपमौ ॥ अयाचितंदशम्यांसानित्यमश्रीतवाग्यता ३० संवत्सरेततः पूर्णेद्वेबिल्वेकांचनेशुभे ॥ सदक्षिणेब्राह्मणायप्रयच्छतिधृतात्मने ३१ सौभाग्यं
परमाप्नोतिबहुपुत्रांस्तथैवच ॥ सदोन्नतौस्तनौसास्त्रीविभर्त्यमरवर्णिनि ३२ शातोदरत्वमिच्छंतीक्षिपेदेकांतभोजनी ॥ पंचम्यांतत्रभोक्तव्यमन्नंतोयेनानि
त्यदा ३३ ततःसंवत्सरेपूर्णेदद्याज्जातिलतांशुभे ॥ फुल्लांसदक्षिणांधन्येब्राह्मणायधृतात्मने ३४ हस्ताविच्छतियानारीरूपयुक्तौसुमध्यमे ॥ द्वादशींसाक्षिप
त्वेवंशाकैःसर्वैरनिदितैः ३५ संवत्सरेततःप्राप्तेरौकमेपद्मेददातुसा ॥ ब्राह्मणायाभिरूपायतथापद्मद्वयंशुभम् ३६ श्रोणींविशालामन्विच्छेत्स्त्रीक्षिपत्वेवसुव्रते ॥
त्रयोदशीमेकभक्तमश्रात्वेवमयाचितम् ३७ ततःसंवत्सरेपूर्णेऽलवणंसंप्रयच्छतु ॥ प्रजापतिमुखाकारंकृत्वातत्रवरानने ३८ कांचनंचैवदातव्यंतदाकारस्यसर्व
दा ॥ अंजनेनचधर्मज्ञाशनकैरवचूर्णयेत् ३९ रत्नानिचैवपूर्णानिवासोरक्तंचदापयेत् ॥ तेनश्रोणीमभिमतांस्त्रीसौम्येप्रतिपद्यते ४० मधुरांवाचमिच्छंती
वर्जयेल्लवणंसती ॥ संवत्सरंवामासंवाप्रयच्छेऽलवणंततः ४१ सदक्षिणंब्राह्मणायपरंमाधुर्यमिच्छती ॥ शुकवाक्याच्छतगुणंभवत्यमरवर्णिनि ४२

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शातोदरत्वंकृशोदरत्वम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्रजापतेश्चतुर्वक्त्रस्यमुखाकारंराशेश्चतुर्दिक्षुमुखाकारंकृत्वेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ तदाकारस्य
प्रजापतिमुखाकारस्यसदृशाकारं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ माभवत्वित्यन्वयः ॥ ५१ ॥ पर्यश्रातुअतथ्यमनृतं ॥ ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायाम

गूढगुल्फशिरोपादाविच्छंत्यासोमनंदिनि ॥ षष्ठ्यांषष्ठ्यांवरारोहेभोक्तव्यंसलिलौदनम् ४३ अग्निर्वाब्राह्मणोवापिनस्पृष्टव्यःपदासदा ॥ यदापदास्पृशे
संचवंदेततपसान्विते ४४ पादेनचैवपादौतुप्रक्षालयतुमर्हति ॥ एतैर्नित्यव्रतैर्युक्ताधर्मज्ञापतिदेवता ४५ कूर्मैरूप्यमयौदद्याद्ब्राह्मणायपतिव्रते ॥ तौ
वरायब्राह्मणायस्थापयित्वाघृतेनघे ४६ पद्मेचाधोमुखेकृत्वादद्याद्विप्रायनंदिनि ॥ रक्तैर्द्रव्यैर्मिश्रयित्वाकांचनेनाभ्यलंकृतौ ४७ सर्वमेवतुयागात्रमि
च्छत्यतिमनोहरम् ॥ त्रिरात्रंपुष्पकालेसाकरोतुपतिदेवता ४८ कौमुद्यामथवाषष्ठ्यांमाध्यांचाश्वयुजेतथा ॥ मातरंपितरंचैवमन्यतेतिथिदैवतं ४९ घृ
तंचनित्यंविप्रेभ्योददातुलवणंतथा ॥ संमार्जनंगृहेचैवकरोतुपतिदेवता ५० उपलेपनंचधर्मज्ञेबलिकर्मचमानिनि ॥ वाग्दुष्टाचैवमाशुभ्रेभवत्वात्मार्थपं
डिता ५१ पर्यश्रातुचसाकंचिदपिदासंयशस्विनी ॥ बलिंसृजत्वतथ्यंचपरित्यजतुभामिनि ५२ इतिश्रीमहा० खि० ह० वि० पारिजातहरणे
व्रतकविधानेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ध्र ॥ उमोवाच ॥ बांधवान्सगुणानिच्छेदेकभक्तेननित्यदा ॥ सप्तर्षीसप्तर्षीनित्यंक्षपेत्स्त्रीपतिदेवता ॥ १
ततःसंवत्सरेपूर्णेवृक्षंदद्याद्विरण्मयं ॥ सदक्षिणंब्राह्मणायशुभबंधुमतीभवेत् २ करंजेदीपकंदद्यात्सदायाप्रमदावरे ॥ पूर्णसंवत्सरेदद्यात्सौवर्णेदीपकंततः
३ रुच्यासास्त्रीभवेद्भर्तुरिष्टापुत्रवतीतथा ॥ सपत्नीनामधितथादीपवज्ज्वलतेशुभे ४ याशेषभोजनीनित्यंनैवचस्यादरुंतुदा ॥ नचस्याद्यशनासौम्येनि
त्यंचपतिदेवता ५ शौचान्विताचसततंचरुक्षाभिभाषिणी ॥ श्वश्रूश्चशुर्योर्नित्यंशुश्रूषाभिरतासती ६ किंतस्याव्रतकैःकार्यैर्किंवास्यादुपवासकैः
याभर्तृदेवतानित्यंसत्यधर्मगुणान्विता ७ विधवास्त्रीतुयाहिस्यादैवयोगात्सतीसति ॥ तस्यावक्ष्यामियोधर्मःपुराणोक्तःसुमध्यमे ८ पतिसंकल्पयि
त्वासाचित्रस्थंवाथमृन्मयं । तस्यपूजांसदाकुर्यात्सतांधर्ममनुस्मरन् ९ ततएवाभ्यनुज्ञासानित्यंयाचेतसुव्रता ॥ व्रतकेचोपवासेचभोजनेचविशेषतः
१० भर्तृलोकान्ब्रजत्येवनचेद्युच्चरतेपतिम् ॥ शांडिलीसूर्यवद्भातिसततंपतिदेवता ११ अद्यप्रभृतिसर्वेषांदेवानांचैवयोषितः ॥ द्रक्ष्यंतिपुण्यकाविधिंपौ
राणोयःसनातनः १२ मुनिश्चनारदःकृत्स्नंपौराणंज्ञास्यतेविधिम् ॥ उपवासस्यधर्मात्माव्रतकानांतथैवच १३ अदितिस्तपसेंद्राणीत्वंचसोमसुतेवरे ॥
प्रवर्तनेपुण्यकानांव्रतकानांचसर्वदा १४ कीर्तनीयाःसतीनांहिभविष्यथगुणान्विताः ॥ उपवासव्रतविधिंयथावदिहकृत्स्नशः १५

शीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ एकाशीतितमेध्यायेसौष्ठवंस्वजनस्यच ॥ भवेद्यैर्वैर्वैर्यद्यत्तत्तत्स्पष्टंनिरूप्यते ॥ १ ॥ बांधवानिति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ व्यशनाअनवर्जिता
सौम्येवुधवासरे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

१६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ युक्तैः उचितसाधनैः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ आत्मनो गंगायामजले स्वयमात्ते स्वयमुपगते वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८

प्रादुर्भावेऽप्यसर्वेषु भार्याविष्णोर्महात्मनः ॥ ज्ञास्यंति पुण्यकविधिं नित्यमेव सनातनम् १६ सविशेषं च धर्माणां स्त्रीधर्मेऽप्युपशस्यते ॥ पतिभक्तिरदुष्टत्वमवा
गदुष्टत्वमेव च १७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवमुक्तास्तुताः साध्व्यो महादेव्या तपोधनाः ॥ जग्मुर्हृष्टा महादेवीं प्राणिपत्यहरप्रियाम् १८ अदितिर्व्रतकंच
केशृणुयद्धर्मचारिणी ॥ उमाव्रतविधिः सर्वः पूर्वोद्दिष्टस्तथा कृतः १९ पारिजाते निबध्याथ मम दत्तस्तु कश्यपः ॥ अदितिर्व्रतकं नाम तद्वत्तं सत्यभामया २० त
देवव्रतकंदत्तं सा विद्याधर्मनित्यया ॥ तैरेव युक्तैः संयुक्तमिदं त्वभ्याधिकं कृतम् २१ संध्याकाले तु संप्राप्ते स्थाने स्थाने तथैव च ॥ पूजनं वानमस्कारो जपश्च द्विगुणः
स्मृतः २२ सावित्रीव्रतकं कृत्वा तथा दित्याव्रतं सती ॥ भर्तुः कुलं पितृकुलमात्मानं चैव तारयेत् २३ इंद्राणीव्रतकं च केतदेवौ मयथा विधिः ॥ रक्तमभ्याधिकं वा
सोभोजनं चैव सामिषम् २४ चतुर्थे दिवि सेवापि पुण्यकार्थं विधिः पुनः ॥ अहोरात्रोपवासश्च देयं कुंभशतं तथा २५ गंगया व्रतकंदत्तं तदेवौ मयं शस्करि ॥ स्नान
मभ्याधिकं त्वत्र प्रत्यूषस्यात्मनोजले २६ अन्यस्मिन्वाजले माघशुक्लपक्षे हरिप्रिये ॥ एतद्गंगाव्रतं नाम सर्वकामप्रदं स्मृतम् २७ सप्तसप्तचसप्ताथ कुलानि हरिव
ल्लभे ॥ स्त्रीतारयति धर्मज्ञा गंगाव्रतकचारिणी २८ देयं कुंभसहस्रं तु गंगायामव्रतके शुभे ॥ तारणं पारणं चैव तद्वत्तं सार्वकामिकम् २९ यमभार्याचकाराथ व्रतं
यामरथं शुभम् ॥ हेमं ते तत्तु कर्तव्यमाकाशे हरिवल्लभे ३० इमानि चैव वाक्यानि ब्रूयादाकाशमास्थिता ॥ स्नात्वा शुचिसमाचारानमस्कृत्य पतिं शुभे ३१
चराम्यहं यामरथं हिमं पृष्ठेन धारये ॥ पतिव्रता जीवपुत्रा भवेयं च पुरोधिका ३२ सपत्नीरधितिष्ठेयं पश्येयं चैव मायमम् ॥ सभर्तृपुत्रा जीवियं चिरं च सुखमेव च
३३ पतिलोकं च गच्छेयं भवेयं नंदिनी तथा ॥ सुचैला मृष्टहस्ता च स्वजनेष्ठा गुणान्विताः ३४ एवं कृत्वा ततो विप्रं मधुना स्वास्ति वाचयेत् ॥ तिलैरपि तथा कृ
ष्णैः पायसेन तु भोजयेत् ३५ एवं व्रतानि देवीभिः कृतान्य मखर्णिनि ॥ महादेव्या पुरोक्तानि रुद्रपत्न्या हरिप्रिये ३६ अहं ब्रवीमि तपसामदीयेन समन्विताः
सर्वाद्रक्ष्यथ गुणानि व्रतकानि तथैव च ३७ पौराणान्युमया देव्या यानि दृष्टानि वै पुरा ॥ कल्याणगुणयुक्तानि पावनानि शुभानि च ३८ वैशंपायन उवाच ॥
रुक्मिणीव्रतकं च क्रेद्वाव्रतकविस्तरम् ॥ उमायावरदानेन दृष्टादिव्येन च क्षुषा ३९ उमाव्रतेषु सर्वेषु वृषदानं तथाधिकम् ॥ रत्नमालाप्रदानं च तथा न्नं सार्व
कामिकम् ४०

तारणं दुःखानां पारणं मनोरथानाम् ॥ २९ ॥ यामरथं नामतः आकाशे अनाच्छादिते देशे ॥ ३० ॥ ३१ ॥ धारये धारयंती ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ मृष्टहस्ता विशुद्धकरा ॥ ३४ ॥

॥ मधुना मधुरसेन ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तपसामत्तपो बलेनार्तीद्रियमपि पुण्यफलं द्रक्ष्यथ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांपारिजातहरणेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ समाप्तं चेदं हरिवंशपूर्वार्धम् ॥ द्व्यधिकेत्राशी

तथाजांबवतीचक्रेपुरोमाव्रतकंयथा ॥ ददावभ्यधिकंसातुरत्नवृक्षंमनोहरम् ४१ सत्याददौतथैवाथपुरोमाव्रतकंयथा ॥ पीतमभ्यधिकंवासस्तयादत्तमुमाव्र
ते ४२ रोहिण्याथचफाल्गुन्यामघयाचपुरातने ॥ व्रतानिखलुदत्तानिबहूनि कुलवर्द्धने ४३ ददौशतभिषाचैवव्रतकंपुण्यलक्षणम् ॥ येननक्षत्रमुख्यत्वं
जगामकुरुनंदन ४४ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपारिजातहरणेउमाव्रतकथनसमाप्तिः पारिजातहरणकथनसमाप्तिर्नामचैकाशीतितमोऽ
ध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ वैशंपायनधर्मज्ञव्यासशिष्यतपोधन ॥ पारिजातस्यहरणेषट्पुरंपरिकीर्तितम् १ निवासोसुरमुख्या
नांदारुणानांतपोधन ॥ तेषांवधंमुनिश्रेष्ठकीर्तयस्वांधकस्यच २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ त्रिपुरेनिहतेवीरैरुद्रेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ तत्रप्रधानाबहवोबभूवुरसु
रोत्तमाः ३ शरग्निनानदग्धास्तेरुद्रेणत्रिपुरालयाः ॥ षष्टिःशतसहस्राणिनन्यूनान्यधिकानिच ४ तेज्ञातिवधसंतप्ताश्चकुर्वीराःपुरातपः ॥ जंबूमार्गसता
मिष्टेमहर्षिगणसेविते ५ आदित्याभिमुखावीराःसहस्राणांशतंसमाः ॥ वायुभक्षानृपश्रेष्ठस्तुवंतःपद्मसंभवम् ६ तेषामुदुंबराजन्गणएकःसमाश्रितः ॥ वृ
क्षतत्रावसन्वीरास्तेकुर्वंतोमहत्तपः ७ कपित्थवृक्षमाश्रित्यकेचित्तत्रोषिताःपुरा ॥ सृगालवाटीस्त्वपरेचेरुरुग्रंतथातपः ८ वटमूलेतथाचेरुस्तपःकौरं
वनंदन ॥ अधीयंतोपरंब्रह्मवटंगत्वासुरात्मजाः ९ तेषांतुष्टःप्रजाकर्तानरदेवपितामहः ॥ वरंदातुंसुरश्रेष्ठःप्राप्तोधर्मभृतांवरः १० वरंवरयतेत्युक्तास्तेराजन्प
द्मयोनिना ॥ नेषुस्तद्वरदानंतुद्विषतरुयंबकंविभुं ११ इच्छंतोऽपचित्तिंगंतुंज्ञानिनांकुरुनंदन ॥ तानुवाचततोब्रह्मासर्वज्ञःकुरुनंदन १२ विश्वस्यजगतः
कर्तुःसंहर्तुंश्चमहात्मनः ॥ कःशक्तोऽपचित्तिंगंतुंमास्तुवोऽत्रवृथाश्रमः १३ अनादिमध्यनिधनःसोमोदेवोमहेश्वरः ॥ तमसूयमुखंस्वर्गेवस्तुमिच्छंतिये
सुराः १४ तेनेषुस्तत्रकेचित्तुदुरात्मानोमहासुराः ॥ अथेषुरपरेराजन्नसुराभव्यभावनाः १५ नेषुर्येसुदुरात्मानस्तानुवाचपितामहः ॥ वरयध्वंवरंवीरारुद्र
क्रोधमृतेऽसुराः १६ तऊचुःसर्वदेवानामवध्यास्यामहेविभो ॥ पुराणिषट्चनोदेवभवत्वंतर्महीतले १७ सर्वकामसमृद्धार्थेषट्पुरंचास्तुनःप्रभो ॥ वयं
चषट्पुरंगत्वावसेमचसुखंविभो १८

तितमेत्यध्यायेवर्ण्यतेततः ॥ षट्पुरस्थानिकुंभस्यवधोपक्रमविस्तरः ॥ १ ॥ अथउत्तरार्द्धकथानिरूप्यते ॥ वैशंपायनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ सृगालोपिवृक्ष
विशेषःसाहचर्यात् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तेनअसुराःनेषुःनांगीकृतवतः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अपचित्तिरुद्रद्रोहेण आनृण्यं ॥ १३ ॥ असूयप्रतिगर्जित्वा ॥ १४ ॥ नेषुःब्रह्मोक्तं
भव्यभावनाःदीर्घदर्शनाः भवमहिमाभिज्ञावा ॥ १५ ॥ रुद्रक्रोधंरुद्रक्रोधनंक्रतेविना ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

१९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भाव्यभावनाइतियदुक्तं देवस्पष्टयतियेपि भक्ताइति अपिशब्दस्तु शब्दार्थे ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ कापित्थिकाकापित्थंतस्य वृक्षे २७
मासांतपक्षांतौ अमापूर्णिमे ॥ २८ ॥ २९ ॥ नचविदेशे विदूरे देशे वा निवसतः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ औदुंबरानित्यादितत्तत्स्थाननिवासिसंज्ञाः धर्मात्मानः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तैरसू

रुद्रा दुर्ग्रंभयं न स्याद्येन नो ज्ञातयो हताः ॥ निहतं त्रिपुरं दृष्ट्वा भीतास्मत्पसां निधे १९ ॥ ॥ पितामह उवाच ॥ ॥ असुराभवतावध्या देवानां शंकरस्य च ॥
न बाधिष्यथ चेद्विप्रान्सत्पथस्थान्सतां प्रियान् २० विप्रोपघातं मोहाच्चेत्करिष्यथ कथंचन ॥ नाशं यास्यथ विप्राहि जगतः परमा गतिः २१ नारायणाद्विभेत्
व्यंकुर्वद्भिर्ब्राह्मणाहितम् ॥ सर्वभूतेषु भगवान्हितं धत्ते जनार्दनः २२ ते गता असुराराजन्ब्राह्मणा ये विसर्जिताः ॥ येपि भक्ता महादेवमसुराधर्मचारिणः २३
स्वयं हि दर्शनं तेषां ददौ त्रिपुरनाशनः ॥ श्वेतं वृषभमारुह्य सोमः सप्रवरः प्रभुः ॥ उवाचे दंच भगवानसुरान्ससतां गतिः २४ वैरमुत्सृज्य दंभं च हिंसां चासुरसत्त
माः ॥ मामेव चाश्रितास्तस्माद्द्वरं साधु ददामिवः २५ यैर्दीक्षिताः स्थमुनिभिः सत्क्रियापरमैर्द्विजैः ॥ सह तैर्गम्यतां स्वर्गः प्रीतो हं वः सुकर्मणा २६ इह ये चै
व वत्स्यंति तापसा ब्रह्मवादिनः ॥ अपि कापित्थिका वृक्षे तेषां लोको यथा मम २७ इह मासांतपक्षांतौ यः करिष्यति मानवः ॥ वानप्रस्थे च विधिना पूजयन्मांतपो
धन २८ वर्षाणां स सहस्रं तु तपसां प्राप्स्यते फलम् ॥ कृत्वा त्रिरात्रं विधिवल्लप्स्यते चेप्सितां गतिं २९ अर्कद्वीपे निवसतो द्विगुणं तद्भविष्यति ॥ न विदेशे च भद्रं
वो वरमेतद्ददाम्यहम् ३० श्वेतवाहननामानं वश्वमां पूजयिष्यति ॥ सर्वतोभयचित्तोपि गतिं सममया स्यति ३१ औदुंबरान्वाटमूलान् द्विजान्कापित्थिकानपि
तथा सृगालवाटीयान् धर्मात्मानो दृढव्रतान् ३२ मुनींश्च ब्रह्मवादीयान्सविशेषेण ये नराः ॥ पूजयिष्यंति सततं ते यास्यंतीप्सितां गतिम् ३३ इत्युक्त्वा
थ महादेवो भगवान् श्वेतवाहनः ॥ तैरेव सहितः सर्वैरुद्रलोकं जगाम वै ३४ जंबू मार्गे गमिष्यामि जंबू मार्गे वसाम्यहम् ॥ एवं संकल्पमानोऽपि रुद्रलोके महीयते
॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि षट्पुरवधे द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतस्मिन्नेव काले तु चतुर्वेदपटंगवित् ॥ ब्राह्मणो याज्ञवल्क्यस्य शिष्यो धर्मगुणान्वितः १ ब्रह्मदत्तेति विख्यातो विप्रो वाजसनेयिवान् ॥ अश्वमेधः कृतस्तेन व
सुदेवस्य धीमतः २ स संवत्सरदीक्षायां दीक्षितः षट्पुरालयः ॥ आवर्तायाः शुभे तीरे सुनद्यामुनिजुष्टया ३ सखा च वसुदेवस्य सहाध्यायी द्विजोत्तमः ॥
उपाध्यायश्च कौरव्यक्षीरहोता महात्मनः ४ वसुदेवस्तत्र यातो देवक्या सहितः प्रभो ॥ यजमाने षट्पुरस्थं यथा शक्रो बृहस्पतिम् ५

सुरैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ अधिकेथाशीतितमे त्राध्याये यज्ञविस्तरः ॥ वर्ण्यते ब्रह्मदत्तस्य तत्र दुष्ट
विनिग्रहः ॥ १ ॥ एतस्मिन्निति ॥ १ ॥ ब्रह्मदत्तेत्यत्र संधिरार्थः कारितः संपादित इत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ क्षीरहोताऽध्वर्युः ॥ ४ ॥ ५ ॥

उपासंतिसेवन्ते ॥ ६ ॥ ७ ॥ ददौसमागतेभ्यः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुराणशब्देनात्रवेदोभिधीयतेतस्मिन् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

तत्सत्रं ब्रह्मदत्तस्य बह्वन्नं बहुदक्षिणम् ॥ उपासंति मुनिश्रेष्ठमहात्मानो दृढव्रताः ६ व्यासो हं याज्ञवल्क्यश्च सुमंतुर्जैमिनिस्तथा ॥ धृतिमान् जाबलिश्चैव देव
लाद्याश्च भारत ७ ऋद्धानुरूपया युक्तं वसुदेवस्य धीमतः ॥ यत्रेप्सितान्ददौ कामान् देवकी धर्मचारिणी ८ वासुदेवप्रभावेन जगत्स्रष्टुर्महीतले ॥ तस्मिन् सत्रे
वर्तमाने दैत्याः षट्पुरवासिनः ९ निकुंभाद्याः समागम्य तमूचुर्वरदर्पिताः ॥ कार्यतां यज्ञभागो नः सोमं यास्यामहे वयम् ॥ कन्याश्च ब्रह्मदत्तो नो यजमानः प्रय
च्छतु १० बह्वयः संत्यस्य कन्याश्च रूपवंत्यो महात्मनः ॥ आहूयताः प्रदातव्याः सर्वथैव हि नः श्रुतम् ११ रत्नानि च ब्रह्मदत्तो विशिष्टानि ददातु नः ॥ अन्यथा
तु न यष्टव्यं वयमाज्ञापयामहे १२ एतच्छ्रुत्वा ब्रह्मदत्तस्तानुवाच महासुरान् ॥ यज्ञभागो न विहितः पुराणेऽसुरसत्तमाः १३ कथं सत्रे सोमपानं शक्यं दातुं मया
हिवः ॥ पृच्छते ह मुनिश्रेष्ठान्वेदभाष्यार्थको विद्वान् १४ कन्या हि मम यादया स्ताश्च संकल्पिता मया ॥ अंतर्वेद्यां प्रदातव्याः सदृशानामसंशयम् १५ रत्ना
नितु प्रयच्छामि सांत्वेनाहं विचिंत्यताम् ॥ बलान्नैव प्रदास्यामि देवकीपुत्रमाश्रितः १६ निकुंभाद्यास्तुरुषिताः पापाः षट्पुरवासिनः ॥ यज्ञवाटं विलुलुपुर्जहुः
कन्याश्च तास्तथा १७ तद्दृष्ट्वा संप्रवृत्तान्तु दध्यावानकदुंदुभिः ॥ वासुदेवं महात्मानं बलभद्रं गदंतथा १८ विदितार्थस्ततः कृष्णः प्रद्युम्नमिदमब्रवीत् ॥ गच्छ
कन्यापरित्राणं कुरुपुत्राशुमायया १९ यावद्यादवसैन्येन षट्पुरं यास्यहं प्रभो ॥ स यथौषट्पुरं वीरः पितुराज्ञाकरस्तदा २० निमेषांतरमात्रेण गत्वा कामो
महाबलः ॥ कन्यास्तामायया धीमानपजहमे महाबलः २१ मायामयीश्च कृत्वान्यान्यस्तवान्ब्रुविमणीसुतः ॥ माभैरिति च धर्मात्मा देवकं मुक्तवांस्तदा
२२ मायामयीस्ततो हत्वा सुताह्यस्य दुरासदाः ॥ षट्पुरं विविशुर्दैत्याः परितुष्टानराधिप २३ कर्मचासार्यते तत्र विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ यद्विशिष्टं बहुगुणं
तदभूच्चनराधिप २४ एतस्मिन्नंतरे प्राप्ता राजानस्तत्र भारत ॥ सत्रे निमंत्रिताः पूर्वं ब्रह्मदत्तेन धीमता २५ जरासंधो दंतवक्रः शिशुपालस्तथैव च ॥ पांडवा धार्तरा
ष्ट्राश्च मालवाः सगणास्तथा २६ रुक्मीचैवाह्वतिश्चैव नीलोवाधर्म एव च ॥ विद्वानुविदावावंत्यौशल्यः शकुनिरेव च २७ राजानश्चापरे वीरामहात्मानो दृढा
युधाः ॥ आवासितानातिदूरे षट्पुरस्य च भारत २८ तान् दृष्ट्वा नारदः श्रीमानर्चितयदनिर्दिष्टः ॥ क्षत्रस्य यादवानां च भविष्यति समागमः २९ अत्र हेतुरहं यु
द्धे तस्मात्तत्प्रयताम्यहम् ॥ एवं संचिंतयित्वा धनिकुंभं भवनं गतः ३०

तत्पुत्रं वाटलुंठनं ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रभो इति संबोधनम् ॥ कन्यागोतृत्वं संभावयति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सुता ब्रह्मदत्तस्य पारंपर्यतो दुरासदाः ॥ २३ ॥ कर्मसत्रारूपं
आसार्यते प्रसार्यते विधीयत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

३१ ॥ विभुःस्वामीसखामित्रं च पितुःसखाइतिपाठांतरम् ३२ आनीतेतिडाजतंआनीताइत्यर्थःप्रियकाम्ययातदाराधनेननिमित्तभूतेन ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कन्याःकम
नीयाःकुमार्यःसंगमेसंगमेप्रतिसंगमम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सर्वाअप्सरसांगुणैर्युक्ताःअतएवसर्वागीतादिजानंतीतिवाक्यभेदः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

पूजितःसनिकुंभेनदानवैश्वतथापरे ॥ उपविष्टःसधर्मात्मानिकुंभमिदमब्रवीत् ३१ कथंविरोधंयदुभिःकृत्वास्वस्थैरिहास्यते ॥ योब्रह्मदत्तःसहरिःसहित
स्यविभुःसखा ३२ शतानिपंचभार्याणांब्रह्मदत्तस्यधीमतः ॥ आनीतावसुदेवस्यसुतस्यप्रियकाम्यया ३३ शतद्वयंब्राह्मणीनांराजन्यानांशतंतथा ॥ वै
श्यानांशतमेकंचशूद्राणांशतमेवच ३४ ताभिःशुश्रूषितोधीमान्दुर्वासाधर्मवित्तमः ॥ तेनतासांवरोदतोमुनिनापुण्यकर्मणा ३५ एकैकस्तनयोराजने
कैकादुहितातथा ॥ रूपेणानुपमाःसर्वावरदानेनधीमतः ३६ कन्याभवंतितनयास्तस्यासुरपुनःपुनः ॥ संगमेसंगमेवीरभर्तृभिःशयनेसह ३७ सर्वपुष्प
मयंगंधप्रस्रवंतिवरांगनाः ॥ सर्वदायौवनेन्यस्ताःसर्वाश्चैवपतिव्रताः ३८ सर्वांगुणैरप्सरसांगीतनृत्यगुणोदयं ॥ जानंतिसर्वादैतेयवरदानेनधीमतः ३९ पुत्रा
श्चरूपसंपन्नाःशास्त्रार्थकुशलास्तथा ॥ स्वेस्वेस्थितावर्णधर्मेयथावदनुपूर्वशः ४० ताःकन्याभैममुख्यानांदत्ताःप्रायेणधीमता ॥ अवशेषंशतंत्वेकंयदानी
तंकिलत्वया ४१ तदर्थेयादवान्वीरयोधयिष्यसिसर्वथा ॥ सहायार्थेतुराजानोत्रियंतांहेतुपूर्वकम् ४२ ब्रह्मदत्तसुतार्थंचरत्नानिविविधानिच ॥ दीयंतांभू
मिपालानांसहायार्थेमहात्मनां ४३ आतिथ्यंक्रियतांचैवयेसमेष्यंतिवैनृपाः ॥ एवमुक्तेतथाचक्रसुरास्तेऽतिहृष्टवत् ४४ लब्ध्वापंचशतंकन्यारत्नानि
विविधानिच ॥ यथार्हेणनेरद्रेस्ताविभक्ताभक्तवत्सलाः ४५ ऋतेपांडुसुतान्वीरान्वारितानारदेनते ॥ निमेषांतरमात्रेणतत्रगत्वामहात्मना ४६ तुष्टैस्तैरसु
राद्युक्ताराजन्भूमिपसत्तमैः ॥ सर्वकामसमृद्धार्थैर्भवद्भिःस्वगमैःस्वयम् ४७ अर्चितःस्मयथान्यायंक्षत्रंकिंवःप्रयच्छतु ॥ क्षत्रंचार्चितपूर्वहिदिन्यैर्वीरैर्भव
द्विधैः ४८ निकुंभोथाब्रवीद्दृष्टःक्षत्रंसुररिपुस्तदा ॥ अनुवर्णयित्वाक्षत्रस्यमहात्म्यंसत्यमेवच ४९ युद्धंनोरिपुभिःसार्द्धंभविष्यतिनृपोत्तमाः ॥ साहाय्यं
दातुमिच्छामोभवद्भिस्तत्रसर्वथा ५० एवमस्त्वतितानूचुःक्षत्रियाःक्षीणकिल्बिषाः ॥ पांडवेयानृतेवीरान्श्रुतार्थान्नारदाद्विभो ५१ क्षत्रियाःसन्निविष्टा
स्तेयुद्धार्थंकुरुनंदन ॥ पत्न्यस्तुब्रह्मदत्तस्ययज्ञवाटंगताअपि ५२ कृष्णोपिसेनयासार्द्धंप्रययौषट्पुरंविभुः ॥ महादेवस्यवचनमुद्रहन्मनसानृप ५३ ॥
स्थापयित्वाद्वारवत्यामाहुकंपार्थिवंतदा ॥ सतयासेनयासार्द्धंपौराणांहितकाम्यया ५४ यज्ञवाटस्याविदूरेदेवोनिविविशेविभुः ॥ देशेप्रवरकल्याणेवसुदे
वप्रचोदितः ५५ दत्तगुल्माप्रतिसरंकृत्वातंविधिवत्प्रभुः ॥ प्रद्युम्नमटनेश्रीमान्रक्षार्थंविनियुज्यच ५६

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तंस्कंधावारंदत्तगुल्माप्रतिसरंदत्तैर्वृत्त्यर्थंस्थापितैर्गुल्मैर्नप्रतिसरअनिष्टमार्गोयस्मिंस्तंअटनेरक्षार्थंपरिभ्रमणे ॥ ५६ ॥

इति श्रीमहाभारतेखिले षुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां शीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ चतुर्भिरधिके शीतितमेकामस्य विक्रमः ॥ राजा बध्वारिपूना जित्वा कन्यास्त्वानीय आगतः ॥ १ ॥ मुहूर्तति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ तृतीयाष्टयर्थे ॥ ३ ॥ वियति उपरिभागे ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ निचक्षुर्यादिवः ९ सनत्कुमारोऽपियादिवः ॥ १० ॥ ११ ॥ मेघानामिव नादो येषां तान्

इति श्रीमहाभारतेखिले षुहरिवंशे विष्णुपर्वणि षट्पुर्वधे कृष्णस्य षट्पुर्वगमनेऽयं शीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मुहूर्ताभ्युदिते सूर्ये जनचक्षुषि निर्मले ॥ बलः कृष्णः सात्यकिश्च ताक्ष्यमारुरुहस्तदा १ बद्धगोधांगुलित्राणां दंशिता युद्धकांक्षिणः ॥ बिल्वोदकेश्वरं देवं नमस्कृत्य सुरोत्तमं २ आवर्तयाजले स्नात्वा रुद्रेण वरदत्तया ॥ गंगायाः कुरुशार्दूल रुद्रवाक्येन पुण्यया ३ प्रद्युम्नमग्रे सैन्यस्य वियतिस्थाप्यमानदः ॥ रक्षार्थं यज्ञवाटस्य पांडवान्विनियुज्य च ४ शेषां सेनां गुहाद्वारिभगवान्विनियुज्य च ॥ जयंतमथ सस्मार प्रवरंच सतां गतिः ५ तावापेततुरेवाथ स्वयंचापश्यतां तथा ॥ वियत्येव नि युक्तौ तौ प्रद्युम्न इव भारत ६ ततः कृष्णस्य वचनादाहतोरणदुंदुभिः ॥ जलजामुरजाश्चैव वाद्यान्येवापराणि च ७ माकरोरचितो व्यूहः सांबेन च गदेन च ॥ सारणश्चोद्धवश्चैव भोजो वै तरणस्तथा ८ अनाघृष्टिश्च धर्मात्मा पृथुर्विपृथुरेव च ॥ कृतवर्मा च दंष्ट्रश्च निचक्षुररिर्मर्दनः ९ सनत्कुमारो धर्मात्मा चारुदेष्णश्च भारत ॥ अनिरुद्धसहायौ तौ पृष्ठानीकं रक्षतुः १० शेषायादवसेना तु व्यूहमध्ये व्यवस्थिता ॥ रथैरश्वैर्नरैर्नागैराकुलाकुलवर्द्धन ११ षट्पुरादपि निष्क्रांता दानवा युद्ध दुर्मदाः ॥ आरुह्य मेघनादांश्च गर्दभानपि हस्तिनः १२ मकराञ्जिशुमारांश्च द्रुतानपि च भारत ॥ महिषानपि खड्गांश्च उष्ट्रानपि च कच्छपान् १३ एतैरेवरथैर्युक्ता विविधायुधपाणयः ॥ किरीटापीडमुकुटैरंगदैरपि मंडिताः १४ नानर्दमानैर्विविधैस्तूर्यैर्नैर्मिस्वनाकुलैः ॥ प्रध्मायमानैः शंखैश्च महान्बुदसमस्वनैः १५ तासामसुरसेनानामुद्यतानां जनेश्वर ॥ निकुंभो निर्ययावग्रे देवानामिव वासवः १६ भूमिं द्यां च वृद्धिरेदानवास्ते बलोत्कटाः ॥ नदंतो विविधान्नादा न्क्ष्वेडंतश्च पुनः पुनः १७ राजसेनापि संयत्ता चेदिराजपुरोगमाः ॥ असुराणां सहायार्थं निश्चिता जनमेजय १८ दुर्योधनं भ्रातृशतं चेदिराजानुजाग्रगं ॥ स्थितं रथैर्नरव्याघ्रगंधर्वनगरोपमैः १९ कठिनानादिनो वीराद्रुपदस्य दनास्तथा ॥ रुक्मीचैवाह्वतिश्चैव तस्थतुर्निश्चितोरणे ॥ तालवृक्षप्रतीकाशे धुन्वानौ धनुषीशुभे २० शल्यश्च शकुनिश्चोभौ भगदत्तश्च पार्थिवः ॥ जरासंधस्त्रिगर्तश्च विराटश्च सहोत्तरः २१ युद्धार्थमुद्यता वीरानि कुंभाद्याजयैषिणः ॥ युयुत्समानाय दुभिर्देवैरिव महासुराः २२ ततो निकुंभः समरेशरैराशीविषोपमैः ॥ ममर्दसमरे सेनां भैमानां भीमदर्शनाम् २३ सेनापतिरनाघृष्टिर्ममृषेत त्रयादिवः ॥ ममर्दघोरैर्बाणौघैश्चित्रपुंखैः शिलाशितैः २४

॥ १२ ॥ द्रुतान् जविनः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ भूमिं द्यां च पूरयित्वेति शेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ चेदिराजः शिशुपालस्तदनुजेभ्योऽग्रगम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ निकुंभ आद्यः प्रधानः येषां ते ॥ २२ ॥ भैमानां यदूनां ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ सनत्कुमारंयादवविशेषं ऋक्षंजांबवतीपुत्रं निशठोल्मुकौबलभद्रपुत्रौ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्ताःप्रक्षिताःइषत्रोयेनसः

नरथोसुरमुख्यस्यददृशेनचवाजिनः ॥ नध्वजौननिकुंभस्तुसर्वेबाणाभिसंवृताः २५ सपरीत्यततोवीरोनिकुंभोमायिनांवरः ॥ अस्तंभयदनाधृष्टिमाय
याभैमसत्तमम् २६ स्तंभयित्वानयद्दीरंगुहांषट्पुरसंज्ञिताम् ॥ रुद्धाचाभ्यगमद्दीरोमायाबलमुपाश्रितः २७ पुनरेवनिकुंभस्तुकृतवर्माणमाहवे ॥ आ
नयच्चारुदेष्णंचभोजंवैतरणंतथा २८ सनत्कुमारमृक्षंचतथैवनिशठोल्मुकौ ॥ बहूंश्चैवापरान्भोजान्मायाबलसमाश्रितः २९ नतस्यददृशेदेहोमायाच्छत्रो
जनेश्वर ॥ नयतोयादवान्वोराङ्गुहांषट्पुरसंज्ञिताम् ३० तदृष्ट्वाकदनंधोरंभैमानांभयवर्द्धनः ॥ चुकोपभगवान्कृष्णोबलःसत्यकएवच ३१ सविशेषंतथा
कामःसांबश्चपरवीरहा ॥ अनिरुद्धश्चदुर्धर्षोभैमाश्चबहवोपरे ३२ ततःशार्ङ्गायुधःशार्ङ्गैकत्वासज्यंनरेश्वर ॥ दानवेषुप्रवृत्तेषुतृणेष्विवहुताशनः ३३ तदृष्ट्वा
दानवादेवमभिदुद्रुवुरीश्वरम् ॥ शलभाःकालपाशार्ताःप्रदीप्तमिवपावकम् ३४ समुत्सृज्यशतघ्नीश्चपरिधांश्चसहस्रशः ॥ शूलानिचाग्नितुल्यानिप्रदीप्तां
श्चपरश्वधान् ३५ पर्वताग्राणिवृक्षांश्चघोराश्चविपुलाःशिलाः ॥ उत्क्षिप्यचगजान्मत्तान्स्थानपिहयानपि ३६ नारायणाग्निस्तान्सर्वान्ददाहप्रहसन्निव ॥
बाणार्चिषामहातेजाजगद्धितकरोहरिः ३७ शारदंवर्षणंयद्वत्सेहेधीरोगवांपतिः ॥ तद्वद्यदुवृषःसेहेबाणवर्षमरिंदमः ३८ नसेहिरेसुराबाणान्नारायणधनु
श्च्युतान् ॥ वर्षेपर्जन्यविहितंवालुकासेतवोयथा ३९ नशोकुःप्रमुखेस्थातुंकृष्णस्यासुरसत्तमाः ॥ व्यादितास्यस्यसिंहस्यवृषभाइवभारत ४० तेवध्य
मानाःकृष्णेनदिवमाचक्रमुस्तदा ॥ जीविताशांवहतस्तुनारायणभयार्दिताः ४१ तानाकाशगतानैर्द्रिर्जयंतःप्रवरस्तथा ॥ निजघ्नतुःशरैर्घोरैर्ज्वलितार्चिसमैः
प्रभो ४२ निपेतुरसुराणांतुशिरांसिधरणीतले ॥ तृणराजफलानीवमुक्तानिशिखरात्तरोः ४३ निपेतुर्बाहवश्छिन्नादैयानांवसुधातले ॥ कालेनोपहतावी
राःपंचवक्त्राइवोरगाः ४४ रौक्मिणेयस्ततःसृष्ट्वाघोरांमायामयीगुहाम् ॥ अदृश्यनिष्क्रमंवीरःक्षत्रंप्रक्षेपुमुद्यतः ४५ गदेनसहधर्मात्मासारणेनसुतेनच ॥
सांबेनचापरैश्चापिपूर्वयेनप्रवेशिताः ४६ प्रमथ्यतरसाकर्णयंतंतरणमूर्धनि ॥ जग्राहबलवान्कार्ष्णिःप्रस्फुरंतंततस्ततः ४७ विनद्यचगुहांवीरोघोरांमा
यामयीनृप ॥ दुर्योधनंचराजानांविराट्द्रुपदावपि ४८ शकुनिंचैवशल्यंचनीलंचापिनदीसुतम् ॥ विंदानुविंदौराजानौजरासंघंचभारत ४९ त्रिगर्तान्मा
लवांश्चैववासात्यांश्चमहाबलान् ॥ धृष्टद्युम्नादिकांश्चैवपांचालान्स्रकोविदान् ५०

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ शिखरादग्रात् तरोस्तृणराजस्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नदी
सुतंभीष्मं ॥ ४९ ॥ दसातिः सुराष्ट्रावंत्योरंतरं तत्रभवावासात्याः ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ गृहायगृहोत्वाप्रवराणांरुद्रपार्षदानांमध्येउत्तमःशैलादिर्नदी ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ निःश्वसंतः

तथाभृतिमुवाचेदंमातुलंरुक्मिमेवच ॥ शिशुपालंचराजानंभगदत्तंचभारत ५१ संबंधंचगुरुत्वंचमानयामिनराधिपाः ॥ गुहामिमांघोररूपांयत्रप्रक्षेप
यामिवः ५२ बिल्वोदकेश्वरेणाहमाज्ञप्तःशूलपाणिना ॥ प्रक्षेप्तव्यानेरेंद्रास्तेगुहायामितिधीमता ५३ आश्रित्यशांबरीमायांनिकुंभेनमहात्मना ॥ प्रक्षि
प्तान्यादवांश्चैवमोक्षयिष्यामिसर्वथा ५४ इत्युक्तोशिशुपालस्तुराजासेनापतिस्तथा ॥ शरैस्ततर्दतान्भैमानप्रद्युम्नंचविशेषतः ५५ बिल्वोदके
श्वरंदेवरौक्मिणेयोनमस्यच ॥ आरभन्नृपतिंबंधुंशिशुपालंमहाबलम् ५६ ततःपाशसहस्राणिगृहायप्रवरोत्तमः ॥ शैलादिरब्रवीद्दीरंरौक्मिणेयंमहाब
लम् ५७ बिल्वोदकेश्वरोदेवःप्राहत्वांयदुनंदन ॥ सर्वंकुरुतथारात्र्यांचोक्तस्त्वंभोयथामया ५८ कन्यार्थैरत्नलुब्धांस्तुबध्धानेमान्नराधिपान् ॥ पाशै
स्त्वमेवमोक्तुंचप्रमाणंयदुनंदन ५९ असुरांस्तुमहाबाहोनिःशेषान्कर्तुमर्हसि ॥ एवमेवचवक्तव्यस्त्वयावीरजनार्दनः ६० ततःसभगदत्तंचशिशुपालंचभू
मिप ॥ आभृतिंचैवरुक्मिंचशेषांश्चान्यान्नराधिपान् ६१ बबंधहरदत्तैस्तैःपाशैरुत्तमवीर्यधृक् ॥ मायामयींगुहांचैवमानयत्कुरुनंदन ६२ बद्धाचरौक्मि
णेयोथनिःश्वसंतइवोरगान् ॥ अनिरुद्धंचकाराथरक्षितारंस्वमात्मजम् ६३ तेषांनिरवशेषेणबबंधयदुनंदनः ॥ सेनापतीन्क्षत्रियांश्चकोशाध्यक्षांश्चभारत
६४ हस्त्यश्वरथवृंदांश्चकारचतथात्मसात् ॥ अव्यग्रस्तुततोहंतुमसुरानुद्यतःप्रभो ६५ सन्नद्धएवचोवाचब्रह्मदत्तंद्विजोत्तमम् ॥ विस्रब्धंवर्ततांकर्ममा
भैःषश्यधनंजयम् ६६ नदेवेभ्योनासुरेभ्योनागेभ्योद्विजसत्तम ॥ भयंहिविद्यतेतस्यगोप्तारोयस्यपांडवाः ६७ नचासुरैस्तवसुताःस्पृष्टाःखल्वपिचेतसा ॥
यज्ञवाटेनिरीक्ष्यंतांमाययानिहितामया ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिषट्पुरवधेचतुरशीतितमोऽध्यायः ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ रुद्धेषुभूमिपालेषुसानुगेषुविशांपते ॥ आविवेशासुरांश्चाथकश्मलंजनमेजय १ दिशःप्रतस्थुस्तेवीरावध्यमानाःसमंततः ॥ कृष्णानंत
प्रभृतिभिर्यदुभिर्युद्धदुर्मदैः २ निकुंभस्तानथोवाचरुषितोदानवोत्तमः ॥ भित्त्वाप्रतिज्ञांकिंमोहाद्रयार्तायातविह्वलाः ३ हीनप्रतिज्ञाःकालोकान्प्रयास्य
थपलायिताः ॥ अगत्वापचितियुद्धेज्ञातीनांकृतनिश्चयाः ४ फलंजित्वेहभोक्तव्यंरिपून्समरकर्कशान् ॥ हतेनचापिशूरेणवस्तव्यंत्रिदिवेसुखम् ५ पला
यित्वागृहंगत्वाकस्यद्रक्ष्यथहेमुखम् ॥ दारान्वक्ष्यथकिंचापिधिगिधकिंकिंनलज्जथ ६

कर्मणिप्रथमाच्छांदसी ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ निहितानिधानवद्रक्षिता ॥ ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुरशीतितमोऽध्या
यः ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ पंचाधिकेशीतितमेध्यायेमुष्मिन्नथस्फुटः ॥ निकुंभप्रमुखानांचयदुभिर्बंधउच्यते ॥ १ ॥ रुद्धेष्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सुमहान्सुमहांतम् ॥

एवमुक्त्वा निवृत्तास्ते लज्जमाना नृपासुराः ॥ द्विगुणेन च वेगेन युयुधुर्यदुभिः सह ७ उत्सवे युद्धशौडानां नानाप्रहरणैर्नृप ॥ येयांति यज्ञवाटं तं तान्निहंति धनं जयः
॥ ८ यमौ भीमश्च राजा च धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ द्यां प्रयातान् जवानैर्द्विः प्रवरश्च द्विजोत्तमः ९ अथासुरा मृक्तो यादवा केशशैवलशाङ्गुला ॥ चक्रकूर्मरथावर्ता
गजशैलानुशोभिनी १० ध्वजकुंततरुच्छन्नास्तनितोत्कुष्ठनादिनी ॥ गोविंदशैलप्रभवा भीरुचित्तप्रमाथिनी ११ असृग्बुद्बुदफेनादवा असिमत्स्यतरंगि
णी ॥ सुस्नावशोणितनदी नदी वज्रलदा गमे १२ तान्दृष्ट्वैव निकुंभस्तु वर्द्धमानांश्च शात्रवान् ॥ हतान्सर्वान्सहायांश्च वीर्यादेवोत्पपात ह १३ सवारितो जयंतेन
प्रवरेण च भारत ॥ शरैः कुलिशसंकाशैर्निकुंभोरणकर्कशः १४ सन्निवृत्त्याथ दष्टौष्ठः परिधेण दुरासदः ॥ प्रवरं ताडयामास सपपात महीतले १५ ऐन्द्रिस्तं पतितं
भूमौ बाहुभ्यां परिष्वजे ॥ विदित्वा चैव स प्राणं हित्वा सुरमभिद्रुतः १६ अभिद्रुत्य निकुंभं च निस्त्रिंशेन जवान ह ॥ परिधेणापि दैते योजयंतं समताडयत् १७ तत
क्षबहुलं गात्रं निकुंभस्यैन्द्रिराहवे ॥ सचिंतयामास तदा वध्यमानो महासुरः १८ कृष्णेन सह योद्धव्यं वैरिणा ज्ञातिवातिना ॥ श्रावयामि किमात्मानमाहवेश
कसूनुना १९ एवं स निश्चयं कृत्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ जगाम चैव युद्धार्थं यत्र कृष्णो महाबलः २० तं दृष्ट्वैरावतस्कंधमास्थितो बलनाशनः ॥ द्रष्टुमभ्यागतो
युद्धं जहृषे सह दैवतैः २१ साधुसाध्विति पुत्रं च परितुष्टः स सस्वजे ॥ प्रवरं चापि धर्मात्मा सस्वजे मोहवर्जितम् २२ देवदुंदुभयश्चापि प्रणेदुर्वासवाज्ञया ॥ जय
मानं रणे दृष्ट्वा जयंतरणदुर्जयम् २३ ददर्शाथ निकुंभस्तु केशवं रणदुर्जयम् ॥ अर्जुनेन स्थितं सार्धं यज्ञवाटा विदूरतः २४ सनादं सुमहान्कृत्वा पक्षिराजमताड
यत् ॥ परिधेण सुधौरेण बलं सत्यकमेव च २५ नारायणं चार्जुनं च भीमं चार्थयुधिष्ठिरम् ॥ यमौ च वासुदेवं च सांबं कामं च वीर्यवान् २६ युयुधेमायया दैत्यः
शीघ्रकारी च भारत ॥ नचैनं ददृशुः सर्वे सर्वशस्त्रविशारदाः २७ यदा तु नैवापश्यंस्तं तदा बिल्वोदकेश्वरम् ॥ दध्यौ देवं हृषीकेशः प्रमथानां गणेश्वरम् २८ तत
स्ते ददृशुः सर्वे प्रभावादति तेजसः ॥ बिल्वोदकेश्वरस्याशु निकुंभं मायिनां वरम् २९ कैलासशिखराकारं ग्रसंतमिव धिष्ठितम् ॥ आह्वयंतरणे कृष्णं वैरिणं ज्ञाति
नाशनम् ३० सज्जगांडीवमेवाथ पार्थस्तस्य रथेषुभिः ॥ परिधं चैव गात्रेषु विव्याधैनमथा सकृत् ३१ ते बाणास्तस्य गात्रेषु परिधे च जनाधिप ॥ भग्नाः शि
लाशिताः सर्वे निपेतुः कुंचिताक्षितौ ३२ विफलानस्त्रयुक्तांस्तान् दृष्ट्वा बाणान्धनं जयः ॥ पप्रच्छ केशवं वीरः किमेतदिति भारत ३३ पर्वतानपि भिंदंति मम व
ज्रोपमाः शराः ॥ किमिदं देवकीपुत्रविस्मयो त्रमहान्मम ३४

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

महद्भूतलोकोत्तरविक्रमः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ३८ ॥ ब्रह्मण्यः ब्राह्मणकुलहितः गतिराश्रयः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अन्विष्यतद्रमनमार्गमिति शो

तमुवाच ततः कृष्णः प्रहसन्निव भारत ॥ महद्भूतं निकुंभोयं कौंतेय शृणु विस्तरात् ३५ पुरा गत्वोत्तरकुंरुस्तपश्चक्रे महासुरः ॥ शतं वर्षं सहस्राणां देवशत्रुदुरासदः
३६ अथैनं छंदयामास वरेण भगवान्हरः ॥ स वरे त्रीणि रूपाणि न वध्यानि सुरासुरैः ३७ तमुवाच महादेवो भगवान् वृषभध्वजः ॥ मम वा ब्राह्मणानां
वा विष्णोर्वा प्रियमाचरन् ३८ भविष्यसि हरेर्वध्यो न त्वन्यस्य महासुर ॥ ब्रह्मण्यो हंच विष्णुश्च विप्राणां परमा गतिः ३९ स एष सर्वशस्त्राणामवध्यः पांडुनंदन
त्रिदेहोति प्रमार्थी च वरमत्तश्च दानवः ४० भानुमत्या पहरणे देहोस्यैको हतो मया ॥ अवध्यं षट्पुरं देहमिदमस्य दुरात्मनः ४१ दितिं शुश्रूषतित्वेको देहोस्य त
पसान्वितः ॥ अन्यस्तु देहो घोरोस्य येनावसति षट्पुरम् ४२ एतत्तु सर्वमाख्यातं निकुंभ चरितं मया ॥ त्वरयास्य वधे वीरकथा पश्चाद्भविष्यति ४३ तयोः कथय
तोरेव कृष्णयोरसुरस्तदा ॥ गुहां षट्पुरं संज्ञांतां विवेशरणदुर्जयः ४४ अन्विष्यतस्य भगवान् विवेश मधुसूदनः ॥ तां षट्पुरं गुहां घोरां दुर्द्धर्षां कुरुनंदन ४५ चंद्रसू
र्यप्रभाहीनां ज्वलंतीं स्वेन तेजसा ॥ सुखदुःखोष्णशीतानि प्रयच्छंतीं यथेप्सितम् ४६ तत्र प्रविश्य भगवान् पश्यत जनाधिपान् ॥ युयुधे सहघोरेण निकुंभेन ज
नाधिप ४७ कृष्णस्यानुप्रविष्टास्तु बलाद्यायादवास्तदा ॥ प्रविष्टाश्च तथा सर्वे पांडवास्ते महात्मनः ४८ समेतास्तु प्रविष्टास्ते कृष्णस्यानुमतेन वै ॥ युयुधे
स तु कृष्णेन रौक्मिणेयः प्रचोदितः ॥ अनयद्यादवान् सर्वान्या नयं बद्धवान्पुरा ४९ ते मुक्ता रौक्मिणेयेन प्राप्ता यत्र जनार्दनः ॥ प्रहृष्टमनसः सर्वे निकुंभवधकां क्षि
णः ५० राजानो वीरमुंचेति पुनः कामं यथाब्रुवन् ॥ मुमोच चाथ तान् वीरो रौक्मिणेयः प्रतापवान् ५१ अधोमुखमुखाः सर्वे बद्धमौनानराधिपाः ॥ लज्जयाभि
भुता वीरास्तस्थुर्नष्टश्रियस्तदा ५२ निकुंभमपि गोविंदः प्रयतंतं जयं प्रति ॥ योधयामास भगवान् चोरमात्मरिपुं हरिः ५३ परिवेणाहतः कृष्णो निकुंभेन भृशं
विभो ॥ गदया चापि कृष्णेन निकुंभस्ताडितो भृशम् ५४ तावुभौ मोहमापन्नौ सुप्रहारहतौ तदा ॥ ततः प्रव्यथितान् दृष्ट्वा पांडवांश्चाथ यादवान् ५५ जेषुर्मु
निगणास्तत्र कृष्णस्य हितकाम्यया ॥ तुष्टुवुश्च महात्मानं वेदप्रोक्तैस्तथास्तवैः ५६ ततः प्रत्यागत प्राणो भगवान् केशवस्तदा ॥ दानवश्च पुनर्वीरावुद्यतौ स
मरं प्रति ५७ वृषभा विवर्णदंतौ गजा विवचभारत ॥ शालावृका विवक्रुद्धौ प्रहरंतौ रणोत्कटौ ५८ अथ कृष्णं तदोवाच नृपं वागशरीरिणी ॥ चक्रेण शमयस्वैनं
देव ब्राह्मणकंटकं ५९ इति होवाच भगवान् देवो बिल्वोदकेश्वरः ॥ धर्मयशश्चाविपुलं प्राप्नुहि त्वं महाबल ६०

षः ॥ ४५ ॥ सुखदुःखेति स्वीयानां सुखं परेषां दुःखमिति वक्तव्यम् ॥ ४६ ॥ जनाधिपान् निकुंभनिगृहीतान् यदून् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ कृष्णेनेति ॥ तत्र तेनायमर्थः स निकुंभः
कृष्णेन सह युयुधे रौक्मिणेयस्तु कृष्णेनैव प्रचोदितः मनसा प्रेरितो यादवाननयादित्युत्तरेण संबंधः ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ सूर्यमंडलवर्चसमिति सुदर्शनविशेषणत्वात्पुंस्त्वम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ प्रवरंश्रेष्ठम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ददौ तेभ्य
इतिशेषः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४ ॥ षडशीतितमे मुष्मिन्

तथेत्युक्त्वानमस्कृत्वा लोकनाथः सतांगतिः ॥ सुदर्शनं मुमोचाथ चक्रं दैत्यकुलांतकम् ६१ तन्निकुंभस्य चिच्छेदशिरः प्रवरकुंडलम् ॥ नारायणभुजोत्सृष्टं सूर्यमं
डलवर्चसम् ६२ उत्पपात शिरस्तस्य भूमौ ज्वालितकुंडलम् ॥ मेघमत्तो गिरेः शृंगां मयूर इव भूतले ६३ निकुंभे निहते तस्मिन् देवो बिल्वोदकेश्वरः ॥ तुतो
षच नरव्याघ्रजगन्नासकरो विभुः ६४ पपात पुष्पवृष्टिश्चक्रमृष्टानभस्तलात् ॥ देवदुंदुभयश्चैव प्रणेदुररिनाशने ६५ ननंदचजगत्कृत्स्नं मुनयश्च विशेषतः ॥
दैत्यकन्याश्च भगवान्यदुभ्यः शतशो ददौ ६६ क्षत्रियाणां च भगवान्सां त्वयित्वा पुनः पुनः ॥ रत्नानि च विचित्राणि वासांसि प्रवराणि च ६७ रथानां वाजियुक्तानां ष
ट्सहस्राणि केशवः ॥ अददत्पांडवेभ्यश्च प्रीतात्मा गदपूर्वजः ६८ तदेव चाथ प्रवरं षट्पुरं पुरवर्द्धनः ॥ द्विजाय ब्रह्मदत्ताय ददौ ताक्ष्यं वरध्वजः ६९ सत्रे समाप्ते च
तदा शंखचक्रगदाधरः ॥ विसर्जयित्वा तत्क्षत्रं पांडवांश्च महाबलः ७० बिल्वोदकेश्वरस्याथ समाजमकरोत् प्रभुः ॥ मांसरूपसमाकोर्णं बहुत्रं व्यंजनाकुलम् ७१
नियुद्धकुशलान्मल्लान् देवो मल्लप्रियस्तदा ॥ योधयित्वाददौ भूरिवित्तं वस्त्राणि चात्मवान् ७२ मातापितृभ्यां सहितो यदुभिश्च महाबलः ॥ अभिवाद्य ब्रह्म
दत्तं ययौ द्वारवतीं पुरीं ७३ सविवेश पुरीं रम्यां हृष्टपुष्टजनाकुलां ॥ पुष्पचित्रपथां वीरो वंद्यमानो नरैः पथि ७४ इमं यः षट्पुरवधं विजयं चक्रपाणिनः ॥ शृणु
याद्वापठेद्वापियुद्धे जयमवाप्नुयात् ७५ अपुत्रो लभते पुत्रमधनो लभते धनम् ॥ व्याधितो मुच्यते रोगी बद्धश्चाप्यथ बंधनात् ७६ इदं पुंसवनं प्रोक्तं गर्भाधा
नं च भारत ॥ श्राद्धेषु पठितं सम्यगक्षय्यकरणं स्मृतम् ७७ इदममरवरस्य भारते प्रथितं बलस्य जयं महात्मनः ॥ सततमिदं हि यः पठेन्नरः सुगतिमितिो व्रजते
गतज्वरः ७८ मणिकनकविचित्रपाणिपादो निरतिशयार्कगुणारिहादिनाथः ॥ चतुरुदधिशयश्चतुर्विधात्मा जयति जगत्पुरुषः सहस्रनामा ७९ इति श्रीम
हाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि षट्पुरवधो नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ श्रुतोयं षट्पुरवधो रम्यो मुनिवरोत्तम ॥
पुरोक्तमंधकवधं वैशंपायन कीर्तय १ भानुमत्याश्च हरणं निकुंभस्य वधं तथा ॥ प्रवृहिवदतां श्रेष्ठपरं कौतूहलं हि मे २ वैशंपायन उवाच ॥ दितिर्हतेषु पुत्रेषु
विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ तपसाराधयामास मारीचं कश्यपं पुरा ३ तपसा कालयुक्तेन तथा शुश्रूषयामुनेः ॥ आनुकूल्येन च तथा माधुर्येण च भारत ४ ॥
परितुष्टः कश्यपस्तुतामुवाच तपोधनः ॥ परितुष्टोऽस्मि ते भद्रे वरं वरय सुव्रते ५

थाध्याये हि वर्ण्यते ॥ अंधकस्य वधः प्रोक्तो राजप्रश्नानुसारतः १ श्रुतोयमिति १ निकुंभस्य त्रिदहस्य वधं भानुमत्या हरणे भगवता प्रोक्तम् २ ३ कालयुक्तेन बहुकालानेन ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ब्रवीत् अब्रवीत् ॥ १६ ॥ सौढव्यं दुर्वृत्तत्वमिति शेषः ॥ १७ ॥ अत्र भवती पूज्यादिति तस्याः

दितिरुवाच ॥ हतपुत्रास्मि भगवन् देवैर्धर्मभृतांवर ॥ अवध्यं पुत्रमिच्छामि देवैरमितविक्रमम् ६ ॥ कश्यप उवाच ॥ अवध्यस्ते सुतो देवि दाक्षायणि भवेदिति ॥ देवानां संशयो नात्र कश्चित्कमललोचने ७ ॥ देवदेवमृते रुद्रं तस्य न प्रभवाम्यहम् ॥ आत्मा ततस्ते पुत्रेण रक्षितव्यो हि सर्वथा ८ ॥ अन्वालभततां देवी कश्यपः सत्यवागथ ॥ अंगुल्योदरदेशे तु सा पुत्रं सुषुवेततः ९ ॥ सहस्रबाहुं कौरव्यसहस्रशिरसं तथा ॥ द्विसहस्रेक्षणं चैव तावच्चरणमेव च १० ॥ स ब्रजत्यं धवद्यस्मादनंधो पिहि भारत ॥ तमंधकोयं नाम्नेति प्रोचुस्तत्र निवासिनः ११ ॥ अवध्योऽस्मीति लोकान्सर्वान् बाधति भारत ॥ हरत्यपि चरत्नानि सर्वाण्यात्मबलाश्रयात् १२ ॥ वासयत्यात्मवीर्येण निगृह्याप्सरसांगणान् ॥ सवेशमन्यूर्जितोत्यर्थे सर्वलोकभयंकरः १३ ॥ परदारापहरणं पररत्नविलोपनम् ॥ चकार स ततं मोहादंधकः पापनिश्चयः १४ ॥ त्रैलोक्यविजयं कर्तुमुद्यतः स तु भारत ॥ सहायैरसुरैः सार्द्धं बहुभिः सर्वधर्षिभिः १५ ॥ तच्छ्रुत्वा भगवांश्छक्रः कश्यपं पितरं ब्रवीत् ॥ अंधकेनेदमारब्धमीदृशं मुनिसत्तम १६ ॥ आज्ञापय विभो कार्यमस्माकं समनंतरम् ॥ यवीयसः कथं नाम सौढव्यं स्यान्मुने मया १७ ॥ इष्टपुत्रे प्रहर्तव्यं कथं नाम मया विभो ॥ इहात्र भवती कुर्यान्मन्युं मयि हते सुते १८ ॥ देवैर्द्रवचनं श्रुत्वा कश्यपो था ब्रवीन्मुनिः ॥ वारयिष्यामि देवैर्द्रसर्वथा भद्रमस्तु ते १९ ॥ अंधकं वारयामास दित्या सह तु कश्यपः ॥ त्रैलोक्यविजयाद्विरक्तच्छ्रकृच्छ्रेण भारत २० ॥ वारितोऽपि सदुष्टात्मा बाधत्येव दिवौकसः ॥ तैस्तैरुपायैर्दुष्टात्मा प्रमथ्य च तथामरान् २१ ॥ बभञ्ज कानने वृक्षानुद्यानानि च दुर्मतिः ॥ उच्चैः श्रवः सुतानश्चान्बलादप्यानयद्विवः २२ ॥ नागान्दिशा गजसुतान् दिव्यानापि च भारत ॥ बलाद्वरति देवानां पश्यतां वरदर्षितः २३ ॥ देवानां प्याययंते तु ये यज्ञैस्तपसा तथा ॥ तेषां चकार विघ्नं सदुष्टात्मा देवकंटकः २४ ॥ नेजुर्यज्ञैस्त्रयोवर्णास्ते पुश्चनतपांस्यपि ॥ अंधकस्य भयाद्राज न्यज्ञविघ्नानि कुर्वतः २५ ॥ तस्येच्छया वाति वायुरादित्यश्च तपत्युत ॥ चंद्रमा वासनक्षत्रो दृश्यते नैव वा पुनः २६ ॥ न ब्रजंति विमानानि विहाय सिंभयात् प्रभो ॥ अंधकस्यातिघोरस्य बलदृप्तस्य दुर्मतेः २७ ॥ निरोंकारवषट्कारं जगद्दीरतथा भवत् ॥ अंधकस्यातिघोरस्य भयात् कुरुकुलोद्वह २८ ॥ कुरुंस्तथोत्तरान्पापो द्रावया मास भारत ॥ भद्राश्वान्केतुमालांश्च जंबुद्वीपांस्तथैव च २९ ॥ मानयंति च तं देवादानवाश्च दुरासदाः ॥ भूतानि च तथान्यानि समर्थान्यपि सर्वथा ३०

इष्टपुत्रे मया हते सति सामयि मन्युं कुर्यात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कृच्छ्रकृच्छ्रेण अतिकृच्छ्रेण ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ नेजुः यज्ञं न चक्रुः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अंधकस्य भयादिति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अश्रुप्रमार्जनंशोकापनयनम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तपोधनाः हे शौनकाः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति वक्ष्यमाणं कार्यं कर्तव्यम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ऋषयो वध्यमानास्तु समेता ब्रह्मवादिनः ॥ अर्चितयन्त्रं धकस्य वधं धर्मभृतां वर ३१ तेषां बृहस्पतिर्मध्ये धीमानिदमथाब्रवीत् ॥ नास्य रुद्रादृते मृत्युर्विद्यते
च कथंचन ३२ तथा वरेदीयमाने कश्यपेनापि शब्दितः ॥ नाहं रुद्रात्परित्रातुं शक्त इत्येव धीमतः ३३ तमुपायं चिंतयामः शर्वो येन सनातनः ॥ जानीयात्स
र्वभूतानि पीडयमानानि शंकरः ३४ विदितार्थो हि भगवानवश्यं जगतः प्रभुः ॥ अश्रुप्रमार्जनं देवः करिष्यति सतांगतिः ३५ व्रतं हि देवदेवस्य भवस्य जगतो गुरोः ॥
संतोऽसंख्यो रक्षितव्या ब्राह्मणास्तु विशेषतः ३६ ते वयं नारदं सर्वे प्रयामः शरणं द्विजम् ॥ उपायं वेत्स्यते तत्र वयस्यो हि भवस्य सः ३७ बृहस्पतिवचः श्रुत्वा सर्वे
प्यथ तपोधनाः ॥ तावद्दृशुराकाशे प्राप्तं देवर्षि सत्तमम् ३८ पूजयित्वा यथान्यायं सत्कृत्य विधिवन्मुनिम् ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ देवर्षे भगवन्साधो कै
लासं व्रजसत्वरम् ३९ विज्ञप्तुमर्हसे देवमंधकस्य वधे हरम् ॥ त्राणार्थं नारदं प्रोचुस्तांस्तथेति सचोक्तवान् ४० ऋषिष्वथ प्रयातेषु तत्कार्यं नारदो मुनिः ॥ वि
चार्य मनसा विद्वानिति कार्यं सदृष्टवान् ४१ स देवदेवं भगवान्द्रष्टुं मुनिरथाययौ ॥ मंदारवनमध्यस्थो यत्र नित्यो वृषध्वजः ४२ स तत्र रजनीमेकामुषित्वा मुनि स
त्तमः ॥ मंदाराणां वने रम्ये दयितः शूलपाणिनः ४३ आजगाम पुनः स्वर्गं लब्ध्वा नुज्ञां वृषध्वजात् ॥ मंदारपुष्पैः सुकृतां मालामाबध्य मारुत ४४ ग्रथितां
सविशेषां तां सर्वगंधोत्तमोत्तमाम् ॥ संतानमाल्यदामंच तैरेव कुसुमैः कृतम् ४५ तच्च कंठे समासज्य महागंधं नराधिप ॥ आयया वंधको यत्र दुरात्मा बलदर्पितः
४६ अंधकस्त्वथ तं दृष्ट्वा गंधमब्राय चोत्तमम् ॥ संतानकानां स्रङ्मालां महागंधां महामुने ४७ कुत्रायं पुष्पजातिर्वा कमनीया तपोधन ॥ गंधान्वणं निशुभां
स्तान् हि मोः पुष्यति मुहुर्मुहुः ॥ स्वर्गे संतानकुसुमान्यतिवर्तति सर्वथा ४८ कः प्रभुस्तस्य वृक्षस्य शक्यं वानयितुं मुने ॥ आचक्ष्वयद्यनुग्राह्या वयं ते देवतातिथे
४९ तमुवाच मुनिश्रेष्ठः प्रहसन्निव भारत ॥ आदाय दक्षिणे हस्ते महतस्तपसो निधिः ५० मंदरे पर्वतश्रेष्ठे वीरकामगमं वनम् ॥ तत्र चैवं विधं पुष्पं भोः सृष्टिः शू
लपाणिनः ५१ न तु तत्र वनं कश्चिदच्छंदेन महात्मनः ॥ प्रवेष्टुं लभते तद्विरक्षंति प्रवरोत्तमाः ५२ नानाप्रहरणावोरानानावेषादुरासदाः ॥ अवध्याः सर्वभू
तानां महादेवाभिरक्षिताः ५३ नित्यं प्रकीडते तत्र सोमः सप्रवरो हरः ॥ मंदारद्रुमखंडेषु सर्वात्मा सर्वभावनः ५४ तपोविशेषैराध्याह्यहरं त्रिभुवनेश्वरम् ॥
शक्यं मंदारपुष्पाणि प्राप्तुं कश्यपवंशज ५५

॥ ४३ ॥ मंदारः सुरतरुस्तत्पुष्पैः ॥ ४४ ॥ संतानोपि देवद्रुम एव ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ स्रङ्माला पुष्पदाम ॥ ४७ ॥ इयमिति वक्तव्येऽयमिति उक्तिर्मत्तत्वात् संतानकुसुमानि
अतिवर्तति अभिभवति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ महात्मनो महादेवस्य प्रवरोत्तमाः गणोत्तमाः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ नीराणिरसान् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ वर्धतेप्रसरंति ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेटीकायांषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६
 स्त्रिरत्नमाणिरत्नानियानिचान्यानिचाप्यथ ॥ कांक्षितानिफलंतिस्मतेद्रुमाहरवल्लभाः ५६ नतत्रसूर्यःसोमोथतपत्यतुलविक्रमः ॥ स्वयंप्रभंतरुवनंतद्रोदुः
 स्वविवर्जितम् ५७ तत्रगंधान्स्त्रवत्यन्येनीराण्यन्येमहाद्रुमाः ॥ वासांसिविविधान्यन्येसुगंधीनिमहाबल ५८ भक्ष्यंभोज्यंचपेयंचचोष्यंलेह्यंतथैवच ॥ त
 रुभ्यःस्त्रवतेतेभ्योविविधंमनसेप्सितम् ५९ पिपासावाबुभुक्षावाग्लानिश्चितापिवानघ ॥ नमंदारवनेवीरभवतीत्युपधार्यताम् ६० नतेवर्णयितुंशक्यागु
 णावर्षशतैरपि ॥ गुणायेतत्रवर्द्धतेस्वर्गाद्बहुगुणोत्तराः ६१ अतीवहिजयेलोकान्समर्हेद्रान्नसंशयः ॥ एकाहमपियस्तत्रवसेच्चदितिजोत्तम ६२ स्वर्गस्या
 पिहितस्वर्गसुखानामपितत्सुखम् ॥ बभूवजगतःसर्वमितिमेधीयतेमनः ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिअंधकवधेषडशीतितमोऽ
 ध्यायः॥ ८६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अंधकोनारदवचःश्रुत्वातत्त्वेनभारत ॥ मंदरंपर्वतंगंतुंमनोदध्रेमहासुरः १ सोसुरान्सुमहाते
 जाःसमानियमहाबलः ॥ जगाममंदरंकुद्रोमहादेवालयंतदा २ तंमहाभ्रप्रतिच्छन्नंमहौषधिसमाकुलम् ॥ नानासिद्धसमाकीर्णमहर्षिगणसेवितम् ३ चं
 दनागरुवृक्षाढ्यंसरलद्रुमसंकुलम् ॥ किन्नरोद्गीतरम्यंचबहुनागकुलाकुलम् ४ वातोद्भूतैर्वनैःफुल्लैर्नृत्यंतमिवचक्रचित्र ॥ प्रसुतैर्धातुभिश्चित्रैर्विलिप्तमिवचक्र
 चित्र ५ पक्षिस्वनैःसुमधुरैर्नदंतमिवचक्रचित्र ॥ हंसैःशुचिपदैःकीर्णसंपतद्भिरितस्ततः ६ महाबलैश्चमहिषैश्चरद्भिर्दैत्यनाशनैः ॥ चंद्रांशुविमलैःसिंहैर्भू
 षितंहेमसंचयम् ७ मृगराजसमाकीर्णमृगवृंदनिषेवितम् ॥ समंदरंगिरिंप्राहरूपिणंबलदर्पितः ८ वेत्सित्वंहियथावध्योवरदानादहंपितुः ॥ ममचैववशे
 सर्वत्रैलोक्यंसचराचम् ९ प्रतियोद्धुंनमांकश्चिदिच्छत्यपिगिरेभयात् ॥ पारिजातवनंचास्तितवसानौमहागिरे ॥ सर्वकामप्रदैःपुष्पैर्भूषितंरत्नमुत्तमम् १०
 तदाचक्ष्वोपभोक्ष्यामितद्वनंतवसानुजम् ॥ किंकरिष्यसिक्लुद्धस्त्वंमनोहित्वरतेमम ११ त्रातारंनानुपश्यामिमयाखल्वर्दितस्यते ॥ इत्युक्तोमंदरस्तेनत
 त्रैवांतरधीयत १२ ततोऽंधकोतिरुषितोवरदानेनदर्पितः ॥ सुमोचनादंसुमहादिदंवचनमब्रवीत् १३ मयावैत्वंयाच्यमानोयस्मान्नबहुमन्यसे ॥ अहंचूर्णीक
 रोमित्वांबलंपर्वतपश्यमे १४ एवमुक्त्वागिरेःशृंगमुत्पात्यबहुयोजनम् ॥ निष्पिपेषागिरेस्तस्यशृंगेष्वन्यत्रवीर्यवान् १५ सहतैरसुरैःसर्वैर्वरदानेनदर्पितः
 तंप्रच्छन्नदीजालंभज्यमानंमहागिरिम् १६

॥ ॥ ६४ ॥ ॥ सप्ताशीतितमेध्यायेमुष्मिन्नंधकवैरिणा ॥ अंधकस्ययुधिप्राणात्तद्वारुद्रेणचोच्यते ॥ १ ॥ अंधकइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ५ ॥ शुचिपदैःस
 दःसभाशुचिस्थानेसीदंतितिष्ठंतीतिशुचिपदास्तैःशुद्धसदोभिः शुचिपदैरित्यपिपाठः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ रत्नमुत्तमंदिव्यंश्रेष्ठम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
 १४ ॥ १५ ॥ प्रच्छन्नानिदीनांजालानिसमूहायव्रतम् ॥ १६ ॥

विदित्वाभगवानुद्रश्चकारानुग्रहंगिरेः ॥ सविशेषतरंवीरंमत्तद्विपमृगायुतम् १७ नदीजालैर्बहुतरैराचितंचित्रकाननम् ॥ नभश्च्युतैःपुरायद्वत्तद्वदेवविराजते
१८ अथदेवप्रभावेनशृंगाण्युत्पाटितानितु ॥ क्षिप्तानिचासुरानेवघ्नंतिघोराणिभारत १९ क्षिप्वायेप्रपलायंतेशृंगाणितुमहासुराः ॥ शृंगैस्तैस्तैस्मवध्यंति
पर्वतस्यजनाधिप २० येस्वस्थास्त्वसुरास्तत्रतिष्ठंतिगिरिसानुषु ॥ शृंगैस्तेनस्मवध्यंतेमंदरस्यमहागिरेः २१ ततोऽंधकस्तदादृष्ट्वासेनांतांमर्दितांतथा ॥ रुषि
तःसुमहानादंनर्दित्वैवंतदाब्रवीत् २२ आह्वयेतंवनंयस्ययुद्धार्थमुपतिष्ठतु ॥ किंत्वयाचलयुद्धेनहताःस्मच्छन्नारणे २३ एवमुक्तेत्वंधकेनवृषभेणमहेश्वरः ॥ सं
प्राप्तोऽशूलमुद्यभ्यदेवोऽंधकजिघांसया २४ प्रमथानांगणैर्धीमान्वृतोवैबहुलोचनः ॥ तथाभूतगणैश्चैवधीमान्भूतगणेश्वरः २५ प्रचक्रं पेततःकृत्स्नंत्रैलोक्यं
रुषितेहरे ॥ सिंधवश्चप्रतिस्रोतमूढःप्रज्वलितोदकाः २६ जग्मुर्दिशोग्निदाहाश्चसर्वेतेहरतेजसा ॥ युयुधुश्चग्रहाःसर्वेविपरीताजनाधिप २७ चेलुश्चगि
र्यस्तत्रकालेकुरुकुलोद्वह ॥ प्रववर्षाथपर्जन्यःसधूमांगारवृष्टयः २८ उष्णभाश्चंद्रमाश्चासीत्सूर्यःशीतप्रभस्तथा ॥ नब्रह्मविविदुस्तत्रमुनयोब्रह्मवादिनः
२९ बडवाःसुषुवुर्गाश्चगवोश्चानपिचानघ ॥ पेतुर्वृक्षाश्चमेदिन्यामच्छिन्नाभस्मसात्कृताः ३० बाधंतेवृषभागाश्चगावश्चारुरुहुर्वृषान् ॥ राक्षसायातुधाना
श्चपिशाचाश्चापिसर्वशः ३१ विपरीतंजगद्दृष्ट्वा महादेवस्तथागतम् ॥ मुमोचभगवांश्छूलंप्रदीप्ताग्निसमप्रभम् ३२ तत्पपातरहोत्सृष्टमंधकोरसिदुर्द्धरम् ॥
भस्मसाच्चाकरोद्रौद्रमंधकंसाधुकंटकम् ३३ ततोदेगणाःसर्वेमुनयश्चतपोधनाः ॥ शंकरंतुष्टुवुश्चैवजगच्छत्रौनिबर्हिते ३४ देवदुंदुभयोनेदुःपुष्पवृष्टिःपपातह
त्रैलोक्यंनिर्वृतंचासीन्नरेन्द्रविगतज्वरम् ३५ प्रजगुर्देवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ जेपुश्चब्राह्मणावेदानीजुश्चक्रतुभिस्तदा ३६ ग्रहाःप्रकृतिमापेदुरुहुर्नद्यो
यथापुरा ॥ नजज्वालजलेवाह्निराशाःसर्वाःप्रसेदिरे ३७ मंदरःपर्वतश्रेष्ठःपुनरेवरराजह ॥ श्रियापरमयाजुष्टःसर्वतेजःसमुच्छ्रयात् ३८ रेमेसोमश्चभगवा
न्पारिजातवनेहरः ॥ सुप्रचारान्सुरान्कृत्वाशक्रादीन्धर्मतःप्रभुः ३९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिअंधकवधेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ बहुलोचनःत्रिनेत्रः ॥ २५ ॥ सिंधवोनद्यः ॥ २६ ॥ सर्वेतेसर्वास्तःविपरीतावक्त्रीभूताः ॥ २७ ॥ सधूमांगाराःवृष्टयोयेषुतेगिरयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नजञ्जालजलेवन्हिःऔर्वाग्निनासमुद्रेसत्त्वानांपाकौत्पातिकोनाभूदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सोमःउमासहितः ॥ ३९ ॥ इति
श्रीमहाभारतखिलेषुहरिवंशविष्णुपर्वणिटीकायांसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अष्टाशीतितमेमुष्मिचध्यायेवलकृष्णयोः ॥ वर्ण्यतेचजलक्रीडाविशिष्टापिंडनारके ॥१॥ मुनेधक श्राव्यःअवश्यंश्रोतव्यः १ निकुंभस्यत्रिदेहस्य ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ व
लोवलरामः ॥ ६ ॥ ७ ॥ दैत्याधिवासंसमुद्रंनिर्जित्यस्वस्थानादवसार्यतत्रनिवेशिताः ॥ ८ ॥ वेषयोषितः वरांगनाः ॥ ९ ॥ १० ॥ चक्रवाकयोरिवययोः अन्योन्यंअनुरागस्ते

जनमेजयउवाच ॥ मुनेधकवधःश्राव्यःश्रुतोयंस्वलुभोभया ॥ शांतिस्रयाणांलोकानांकृतादेवेनधीमता १ निकुंभस्यहतंदेहांद्वितीयंचक्रपाणिना ॥ यदर्थं
चयथाचैवतद्भवान्वक्तुमर्हति २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रद्धधानस्यराजेन्द्रवक्तव्यंभवतो नव ॥ चरितंलोकनाथस्यहरेरमिततेजसः ३ द्वारवत्यांनिवसतो
विष्णोरतुलतेजसः ॥ समुद्रयात्रासंप्राप्तातीर्थेपिंडारकेनृप ४ उग्रसेनोनरपतिर्वसुदेवश्चभारत ॥ निक्षिप्तौनगराध्यक्षौशेषाःसर्वेविनिर्गताः ५ पृथग्बलः
पृथग्धीमांलोकनाथोजनार्दनः ॥ गोष्ठ्याःपृथक्कुमाराणांनृदेवामिततेजसाम् ६ गणिकानांसहस्राणिनिःसृतानिनराधिप ॥ कुमारैःसहवाष्णैर्यैरूपवद्भिः
स्वलंकृतैः ७ दैत्याधिवासंनिर्जित्ययदुभिर्दृढविक्रमैः ॥ वेश्यानिवेशितावरिद्वारवत्यांसहस्रशः ८ सामान्यास्ताःकुमाराणांक्रीडानार्योमहात्मनाम् ॥
इच्छाभोग्यागुणैरेवराजन्यावेषयोषितः ९ स्थितिरेषाहिभैमानांकृताकृष्णेनधीमता ॥ स्त्रीनिमित्तंभवेद्वैरमायदूनामितिप्रभो १० रेवत्याचैकयासार्धं
बलोरेमेनुकूलया ॥ चक्रवाकानुरागेणयदुश्रेष्ठःप्रतापवान् ११ कादंबरीपानकलोभूषितोवनमालया ॥ चिक्रीडसागरजलेरेवत्यासहितोबलः १२
षोडशस्त्रीसहस्राणिजलेजलजलोचनः ॥ रमयामासगोविंदोविश्वरूपेणसर्वदृक् १३ अहमिष्टामयासाद्धंजलेवसतिकेशवः ॥ इतितामेनिरेसर्वारात्रौना
रायणस्त्रियः १४ सर्वाःसुरतचिह्नांग्यःसर्वाःसुरततर्पिताः ॥ मानमूहुश्चताःसर्वागोविंदेबहुमानजम् १५ अहमिष्टाहमिष्टेतिस्निग्धेपरिजनेतदा ॥ नाराय
णस्त्रियःसर्वामुदाशश्लाघिरेशुभाः १६ करजद्विजचिह्नानिकुचाधरगतानिताः ॥ दृष्ट्वादृष्ट्वाजहृषिरेदर्पणेकमलेक्षणाः १७ गोत्रमुद्दिश्यकृष्णस्यजगिरे
कृष्णयोषितः ॥ पिबंत्यइवकृष्णस्यनयनैर्वदनांबुजम् १८ कृष्णार्पितमनोदृष्ट्यःकांतानारायणस्त्रियः ॥ मनोहरतराराजन्नभवन्नेकनिश्चयाः १९ एका
र्पितमनोदृष्ट्योनेष्यांताश्चक्रिरेंगनाः ॥ नारायणेनदेवेनतर्प्यमाणमनोरथाः २० शिरांसिगर्वितान्यूहुःसर्वानिरवशेषतः ॥ वालुभ्यंकेशवमयंवहंत्यश्चारु
दर्शनाः २१ ताभिस्तुसहचिक्रीडसर्वाभिर्हरिरात्मवान् ॥ विश्वरूपेणविधिनासमुद्रेविमलेजले २२ उवाहसर्वगंधाढ्यंस्वच्छंवारिमहोदधिः ॥ तोयंवि
लवणंमृष्टंवासुदेवस्यशासनात् २३

न ॥ ११ ॥ कादंबरीसुरातस्याःपानेनकलःविकलः १२ विश्वरूपेणसर्वरूपात्मनायावंत्यस्त्रियस्तावद्भौरूपैरित्यर्थः ॥ १३ १४ ॥ ॥ तदेवाहाहमिति चिह्नानिनखक्षतानि
॥ १५ ॥ शश्लाघिरेआत्मानंप्रशंसिरे १६ करजाः नखाःद्विजाःदंताःतज्जानेचिह्नानि ॥ १७ ॥ गोत्रंनामजगिरेगीतंकृतवत्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ हृषीकेशः इंद्रियाणामीश्वरोपिकांतावशगतो भवादित्यन्वयः ॥ ३३ ॥ वंशरूपेण कुलानुरूपेण वंशो वेणौ
कुले वर्गे इति विश्वः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ते कुमारः ॥ ३७ ॥ स्वभिनयानि शोभनः अभिनयः पदार्थस्य वाक्यार्थस्य च प्रदर्शनं यत्र तानि ॥ ३८ ॥ पंचचूडां अप्सरसं कौबेर्यः

गुल्फदघ्नं जानुदघ्नं मूढघ्नं मथापि वा ॥ नार्यस्ताः स्तनदघ्नं वा जलं समभिकांक्षितम् २४ सिषिचुः केशवं पत्न्यो धीरा इव महोदधिम् ॥ सिषेचताश्च गोविंदो मे
घः फुल्लता इव २५ अवलंब्य पराः कंठे हरिं हरिणलोचनाः ॥ उपगूहस्व मां वीरपतामीत्यब्रुवन् स्त्रियः २६ काश्चित्काष्ठमयैस्ते रुः प्लवैः सर्वांगशोभनाः ॥ कौ
चबर्हिणनागानामाकारसदृशैः स्त्रियः २७ मकराकृतिमिश्रान्यामीनाभैरपि चापराः ॥ बहुरूपाकृतिधरैः पुष्टुवुश्चापराः स्त्रियः २८ स्तनकुम्भैस्तथा ते रुः कुं
भैरिव तथापराः ॥ समुद्रसलिलेरम्ये हर्षयंत्यो जनार्दनम् २९ ररामसहस्रकिमण्याजले तस्मिन्मुदायुतः ॥ येनैव कार्ययोगेन रमतेऽमरसत्तमः ३० तत्त
देवहिताश्च कुर्मुदानारायणस्त्रियः ॥ तनुवस्त्रावृतास्तन्व्यो लीलयंत्यस्तथापराः ॥ चिक्रीडुर्वासुदेवस्य जले जलजलोचनाः ३१ यस्यायस्यास्तु यो भाव
स्तां तां तेनैव केशवः ॥ अनुप्रविश्य भावज्ञो निनायात्मवशं वशी ३२ हृषीकेशोऽपि भगवान् हृषीकेशः सनातनः ॥ बभूव देशकालेन कांतावशगतः प्रभुः ३३
कुलशीलसमोऽस्माकं योग्यो यमिति मे निरे ॥ वंशरूपेण वर्तत मंगनास्ता जनार्दनम् ३४ तदा दाक्षिण्ययुक्तं तस्मिन् पूर्वाभिभाषिणम् ॥ कृष्णं भार्याश्च कमि
रेभक्त्या च बहु मे निरे ३५ पृथग्गोष्ठ्यः कुमारानां प्रकाशं स्त्रीगणैः सह ॥ अलंच कुर्जलं वीराः सागरस्य गुणाकराः ३६ गीतनृत्यविधिज्ञानां तासां स्त्रीणां जने
श्वर ॥ तेजसाप्याहृतानां ते दाक्षिण्यात् स्थिरे वशे ३७ शृण्वंतश्चारुगीतानि तथा स्वभिनयान्यपि ॥ तूर्याण्युत्तमनारीणां मुमुहुर्यदुपुंगवाः ३८ पंचचूडांत
तः कृष्णः कौबेर्यश्च वराप्सराः ॥ माहेंद्रीश्चानयामास विश्वरूपेण हेतुना ३९ ताः प्रोवाच प्रमेयात्मा सांत्वयित्वा जगत्प्रभुः ॥ उत्थापयित्वा प्रणताः कृतां जलि
पुटास्तथा ४० क्रीडायुवयो भैमानां प्रविशध्वं मशंकिताः ॥ मत्प्रियार्थं वरारोहारमयध्वं च यादवान् ४१ दर्शयध्वं गुणान्सर्वान् नृत्यगीतैरहस्तुच ॥ तथा भि
नययोगेषु वाद्येषु विविधेषु च ४२ एवं कृते विधास्यामि श्रेयो वामनसेप्सितं ॥ मच्छरीरसमाह्वेते सर्वे निरवशेषतः ४३ शिरसा ज्ञांतु ताः सर्वाः प्रतिगृह्य हरेस्त
दा ॥ क्रीडायुवयो विविशुर्भैमानां मप्सरो वराः ४४ ताभिः प्रविष्टमात्राभिर्द्योतितः समहार्णवः ॥ सौदामिनीभिर्नभसि घनवृंदमिवानघ ४५ ताजले स्थ
लवत्स्थित्वा जगुश्चाप्यथ वादयन् ॥ चक्रुश्चाभिनयं सम्यग्स्वर्गावास इवांगनाः ४६

कौबेरीः वरा अप्सराः श्रेष्ठा अप्सरसः विश्वरूपेण जीवनि यंतृत्वेन हेतुनानिमित्तेन ॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्रविशध्वं मनोहारिण्यो भवंत्यः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भैमानां भीमजानां या
दवानां समीपमिति शेषः अप्सरो वराः वराप्सरसः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ जलवाद्यान्यवादयन्नित्यपि पाठः ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ तान्भैमान्वहून्वातस्कंधान् बहुषुवातस्कंधेषुआवहप्रवहादिषुऊर्ध्वोर्ध्वेषुपातमार्गेषुउत्तरौत्तररमणीयेषुउत्क्षिप्यनीत्वातत्रविजहुरितिपूर्वेणान्वयःततश्चतेभै
मास्ताःनारीर्मानयन्ति ॥ ४९ ॥ एतांविषयतिक्रीडांकृष्णोपिचकोरत्याहकृष्णोपीति सर्वैरितिअष्टोत्तरशताधिकंग्राह्यम् ॥ ५० ॥ विस्मयंदिविक्रीडाकृतम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥
॥ ५३ ॥ इच्छयास्थलवज्जलेप्यधावन्इच्छयानिमज्जंत्यःमज्जंश्चेत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ स्वस्तिकाः शारिफलकाकाराः ॥ ५८ ॥ कैलासादिवच्छंदोय
थेष्टरूपित्वंयथेष्टकारित्वंचयेषांते ॥ ५९ ॥ मसारोमरकतःगलुश्चंद्रकांतःअर्कःसूर्यकांतस्तैर्व्यस्तैःसमस्तैर्वाचित्ररागैरंचितैरित्यर्थः चित्रभक्तिशतैःनानारूपास्तरणशतैः ॥ ६० ॥

गंधैर्माल्यैश्चतादिव्यैर्वस्त्रैश्चायतलोचनाः ॥ हेलामिर्हास्यभावैश्चजहुर्भैममनांसिताः ४७ कटाक्षैरिंगितैर्हास्यैःकेलिरोषैःप्रसादितैः ॥ मनोनुकूलैर्भैमानांस
माजहुर्मनांसिताः ४८ उत्क्षिप्योत्क्षिप्यचाकाशंदातस्कंधान्वहून्श्चतान् ॥ मदिरावशगान्भैमानानयन्तिवराप्सराः ४९ कृष्णोपितेषांप्रीत्यर्थंविजहेविय
तिप्रभुः ॥ सर्वैःषोडशभिःसार्द्धैस्त्रीसहस्रैर्मुदान्वितः ५० प्रभावज्ञास्तुतेवीराःकृष्णस्यामिततेजसः ॥ नजग्मुर्विस्मयंभैमागांभीर्यपरमास्थिताः ५१ ॥
केचिद्रैवतकंगत्वापुनरायांतिभारत ॥ गृहाण्यन्येवनान्यन्येकांक्षितान्यरिमर्दन ५२ अपेयःपेयसलिलःसागरश्चाभवत्तदा ॥ आज्ञयालोकनाथस्यवि
ष्णोरतुलतेजसः ५३ अधावन्स्थलवज्जापिजलेजलजलोचनाः ॥ गृह्यहस्तेतथानार्योयुक्तामज्जंस्तथापिच ५४ भक्ष्यभोज्यानिपेयानिचोष्यंलेह्यंतथैवच
बहुप्रकारंमनसाध्यातेतेषांभवत्युत ५५ अम्लानमाल्यधारिण्यस्तास्त्रियस्ताननिंदितान् ॥ रहःसुरमयांचक्रुःस्वर्गेदेवरतानुगाः ५६ नौभिर्गृहप्रकारा
भिश्चिक्रीडुरपराजिताः ॥ तास्तानुलिप्तमुदिताःसायाह्लेधकवृष्णयः ५७ आयताश्चतुरस्त्राश्चवृत्ताश्चस्वस्तिकास्तथा ॥ प्रासादानौषुकैरव्यविहिताविश्वक
र्मणा ५८ कैलासमंदरच्छंदामेरुच्छंदास्तथैवच ॥ तथानानावयच्छंदास्तथेहामृगरूपिणः ५९ वैडूर्यतोरणैश्चित्राश्चित्राभिर्मणिभक्तिभिः ॥ मसारग
ल्वर्कमयैश्चित्रभक्तिशतैरपि ६० आक्रीडगरुडच्छंदाश्चित्राःकनकरीतिभिः ॥ क्रौंचच्छंदाःशुकच्छंदागजच्छंदास्तथापरे ६१ कर्णधारैर्गृहीतास्तानावः
कार्तस्वरोज्ज्वलाः ॥ सलिलंशोभयामासुःसागरस्यमहोर्मिमत् ६२ समुच्छिन्नतःसितैःपोतैर्यानपात्रैस्तथैवच ॥ नौभिश्चाझिलिकाभिश्चशुशुभेरुणाल
यः ६३ पुराण्याकाशगानीवगंधर्वाणामितस्ततः ॥ बभ्रमुःसागरजलेभैमयानानिसर्वतः ६४

आक्रीडगरुडःलीलागरुडसदृशःकनकरीतिभिःकनकधाराभिः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ पोतैर्जलाखेटयोग्यैःक्षुद्रनौकारूपैः यानपात्रैःसर्वसंभारसंभृताभिःसामग्रीनौकाभिः नौ
भिःअतिवेगवतीभिर्दीर्घनौकाभिः झिल्लिकाभिःप्रासादाद्यंकिताभिर्नृत्यगीतादिलीलायोग्याभिरायताभिर्नौभिरितिभेदः तत्रपोताःविमानवत्संचरन्ति यानपात्राणिनंदनसमृद्धिमं
ति नावोरथदीर्घिकादियुक्ताःझिल्लिकाःसर्वस्वर्ग्यपदार्थवत्यः ॥ ६३ ॥ इतिक्रमात्श्लोकचतुष्टयेनाहपुराणीत्यादिना ॥ ६४ ॥

६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ वनैषु नौस्थेष्वेव ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इच्छतां इच्छया वभूव ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ परिच्छदस्य षोडशस्त्री
सहस्रपरिवारस्यानुरूपं ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ६९ ॥ नवाधिकेऽशीतितमेऽध्यायः

नंदनच्छंदयुक्तेषु यानपात्रेषु भारत ॥ नंदनप्रतिमं सर्वविहितं विश्वकर्मणा ६५ उद्यानानि सभा वृक्षादीर्विकाः स्यंदनानि च ॥ निवेशितानि शिल्पानि तादृशान्येव सर्वथा ६६ स्वर्गच्छंदेषु चान्येषु समासात् स्वर्गसन्निभा ॥ नारायणाज्ञया वीरविहिता विश्वकर्मणा ६७ वनेषु रुरुर्दुर्द्वयं मधुरं चैव पक्षिणः ॥ मनोहरतरं चैव भैमानामति तेजसाम् ६८ देवलोकोद्भवाः श्वेता विलेपुः कोकिलास्तदा ॥ मधुराणि विचित्राणि यदूनां कांक्षितानि च ६९ चंद्रांशुसमरूपेषु हर्म्यपृष्ठेषु बर्हिणः ॥ ननृतुर्मधुरारावाः शिखंडिगणसंवृताः ७० पताकायानपात्राणां सर्वाः पक्षिगणायुताः ॥ अमरैरुपगीताश्च त्वग्दामासक्तवासेभिः ७१ नारायणाज्ञया वृक्षाः पुष्पाणि मुमुचुर्भृशम् ॥ ऋतवश्चारुरूपाणि विहाय सिगतास्तदा ७२ बवौ मनोहरो वातोरतिखेदहरः सुखः ॥ रजोभिः सर्वपुष्पाणां पृक्तश्चंदनशैत्यभृत् ७३ शीतोष्णमिच्छतां तत्र बभूव वसुधापते ॥ वासुदेवप्रमादेन भैमानां क्रीडतां तदा ७४ नक्षुत्पिपासान् ग्लानिर्नर्चिता शोक एव च ॥ आविवेश तदा भैमान् प्रभावाच्चक्रपाणिनः ७५ अप्रशांतमहातूर्या गीतनृत्योपशोभिताः ॥ बभूवुः सागरक्रीडां भैमानामति तेजसाम् ७६ बहुयोजनविस्तीर्णं समुद्रं सलिलाशयम् ॥ रुद्धाचिक्रीडुरिंद्राभा भैमाः कृष्णाभिरक्षिताः ७७ परिच्छदस्यानुरूपं यानपात्रं महात्मनः ॥ नारायणस्य देवस्य विहितं विश्वकर्मणा ७८ रत्नानि यानि त्रैलोक्ये विशिष्टानि विशांपते ॥ कृष्णस्य तानि सर्वाणि यानपात्रे तितेजसः ७९ पृथक् पृथक् द्विवासाश्च स्त्रीणां कृष्णस्य भारत ॥ मणिवैडूर्यचित्रास्ताः कार्तस्वरविभूषिताः ८० सर्वतुंकुसुमाकीर्णाः सर्वगंधाधिवासिताः ॥ यदुसिंहैः शुभैर्जुष्टाः शकुनैः स्वर्गवासिभिः ८१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि भानुमतीहरणे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ ॥ ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रेमेवलश्चंदनपंकदिग्धः कादंबरीपानकलः पृथुश्रीः ॥ रक्तेक्षणो रेवतिमाश्रित्वा प्रलंबबाहुस्खलितः प्रपातः १ नीलांबुदाभेव सनेव सानश्चंद्राशुगौरो मदिराविलाक्षः ॥ रराज रामो बुद्धमध्यमेत्यसंपूर्णबिंबो भगवानि वैदुः २ वामैककर्णमलकुंडलश्रीः स्मेरन् मनोज्ञाञ्जकृतावतंसः ॥ तिर्यक्कटाक्षं प्रिययामुमोद रामो मुखं चार्चयन् विवीक्ष्यमाणः ३ अथाज्ञया कंसनिकुंभशत्रोरुदाररूपोऽप्सरसांगणः सः ॥ द्रष्टुं मुदारेवतिमाजगाम वेलालयं स्वर्गसमानमृद्ध्या ४

ये मुष्मिनिरूप्यते ॥ छालिकयाद्यागमः क्रीडागानं भोज्यं महाद्भुतम् ॥ १ ॥ अथ जलक्रीडावर्णनम् रेमेवल इति कादंबरीपानकलः कदंबप्रसूतमदिरापानेन मनोहरः रेवतिमिति क्रुस्वत्वमर्षिच्छंदो नुरोधात् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वेलालयं सागरम् ॥ ४ ॥

ताअप्सरसः तासुचकाश्चनवाद्यानुरूपंनृतुः ॥ अन्याःसम्यक्सर्वभावेनजगुः ॥ ५ ॥ अभिनयेनहस्तादिचालनेनलब्धांशिक्षितं बत्हावादि एषांयदूनां अर्थयुक्तप्रयोजनवत् तद्व्यं चतदनुकूलं च ॥ ६ ॥ रासंगानं ॥ ७ ॥ कंसप्रलंबादिवधंतदनुकारितृत्वंचक्रुरित्यर्थः ॥ ८ ॥ अरिष्टधेनुकाभ्यांअरिष्टधेनुकयोः ॥ ९ ॥ १० ॥ शंखहृदातृशंखादिनि

तारिवर्तीचाप्यथवापिरामंसर्वानमस्कृत्यवरांगयष्ट्यः ॥ वाद्यानुरूपंनृतुःसुगात्र्यःसमंततोऽन्याजगिरेचसम्यक् ५ चक्रुस्तथैवाभिनयेनलब्धयथावदेषांप्रियमर्थयुक्तम् ॥ तद्व्यानुकूलं चबलस्यतस्यतथाज्ञयारैवतराजपुत्र्याः ६ चक्रुर्हसंत्यश्चतथैवरासंतद्देशभाषाकृतिवेषयुक्ताः ॥ सहस्ततालंललितंसलीलंवरंगनामंगलसंभृतांग्यः ७ संकर्षणाधोक्षजनंदनानिसंकीर्तयंत्योथचमंगलानि ॥ कंसप्रलंबादिवधंचरम्यंचाणूरघातंचतथैवरंगे ८ यशोदयाचप्रथितंयशोथदामोदरत्वंचजनार्दनस्य ॥ वधंतथारिष्टकधेनुकाभ्यांब्रजेचवासंशकुनीवधंच ९ तथाचभग्नौयमलार्जुनौतौसृष्टिष्टकाणामपिवत्सयुक्तम् ॥ सकालियोनागपतिर्हृदेचकृष्णेनदांतश्चयथादुरात्मा १० शंखहृदादुद्धरणंचवीरपद्मोत्पलानांमधुसूदनेन ॥ गोवर्द्धनोर्थेचगवांधृतोभूयथाचकृष्णेनजनार्दनेन ११ कुजांयथागंधकपीषिकांचकुजत्वहीनांकृतवांश्चकृष्णः ॥ अवामनंवामनकंचचक्रेकृष्णोयथात्मानमजोप्यनिंद्यः १२ सौभप्रमाथंचहालायुधत्वंवधंचमुरस्याप्यथदेवशत्रोः ॥ गंधारकन्यावहनेनृपाणांरथेतथायोजनमूर्जितानाम् १३ ततःसुभद्राहरणेजयंचयुद्धेचबालाहकजंबुमाले ॥ रत्नप्रवेकंचयुधार्जितैर्यत्समाहृतंशक्रसमक्षमासीत् १४ एतानिचान्यानिचचारुरूपाजगुःस्त्रियःप्रीतिकराणिराजन् ॥ संकर्षणाधोक्षजहर्षणानिचित्राणिचानेककथाश्रयाणि १५ कादंबरीपानमदोत्कटस्तुबलःपृथुश्रीःसचुकूर्दरामः ॥ सहस्तस्तालंमधुरंसमंचसभार्ययारैवतराजपुत्र्या १६ तंकूर्दमानंमधुसूदनश्चदृष्ट्वा महात्माचमुदान्वितोभूत् ॥ चुकूर्दसत्यासहितोमहात्माहर्षागमार्थंचबलस्यधीमान् १७ समुद्रयात्रार्थमथागतश्चुकूर्दपार्थोर्नरलोकवीरः ॥ कृष्णेनसार्द्धमुदितश्चुकूर्दसुभद्रयाचैववरांगयष्ट्या १८ गदश्चधीमानथसारणश्चप्रद्युम्नसांबौनृपसात्यकिश्च ॥ सात्राजितीसूनुरुदारवीर्यःसुचारुदेष्णश्चसुचारुरूपः १९ वीरौकुमारौनिशठोल्मुकौचरामात्मजोवीरतमौचुकूर्दतुः ॥ अक्रूरसेनापतिशंकरश्चतथापरेभैमकुलप्रधानाः २० तद्यानपात्रंवृधेतदानींकृष्णप्रभावेनजनेन्द्रपुत्र ॥ आपूर्णमापूर्णमुदारकीर्तेचुकूर्दयद्भिर्नृपभैममुख्यैः २१ तैराससत्कैरतिकूर्दमानैर्यदुप्रवीरैरमरप्रकाशैः ॥ हर्षान्वितंवीरजगत्तथाभूच्छेमुश्चपापानिजनेन्द्रसूनो २२

धियुक्तात्तस्मादेवहृदात् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ बालाहकजंबुमालिभ्यांसहृत्तेयुद्धेतच्चपात्रेप्रसिद्धम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ कूर्दधातुरत्रगानार्थःचुकूर्दजगौ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यानपात्रंनौः ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ हेराजपुत्रमुनिरत्रदीर्घाभावश्छांदसः हेलालिकारैःलीलानुकारैःरासप्रणेतामुनिराजपुत्रेत्यपिपाठः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सहा
र्द्धभैमाः अर्धभैमैःसहवर्तमानाः पुत्रयोर्व्यत्याससमत्वद्योतनार्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वेलिकातीरसंवन्धिनीपत्सुखापादयोःसुखस्पर्शा यद्वस्त्वंतरमितीति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पिव

देवोतिथिस्तत्रचनारदोथविप्रप्रियार्थंमुक्केशिशत्रोः ॥ चुकूर्दमध्येयदुसत्तमानांजटाकलापागलितैकदेशः २३ रामप्रणेतामुनिराजपुत्रसण्वतत्राभवदप्र
मेयः ॥ मध्येचगत्वासचुकूर्दभूयोहेलाविकारैःसविडंबितांगैः २४ ससत्यभामामथकेशवंचपार्थसुभद्रांचबलंचदेवम् ॥ देवीतथारेवतराजपुत्रीसंदृश्यसंदृ
श्यजहासधीमान् २५ ताहासयामाससुधैर्ययुक्तास्तैस्तरुपायैःपरिहासशीलः ॥ चेष्टानुकारैर्हसितानुकारैर्लीलानुकारैरपरैश्वधीमान् २६ आभाषितं
किंचिदिवोपलक्ष्यनादातिनादान्भगवान्मुमोच ॥ हसन्विहासांश्चजहासहर्षाद्वास्यागमेकृष्णविनोदनार्थम् २७ कृष्णाज्ञयासातिशयानितत्रयथानुरूपा
णिदुर्द्युवत्यः ॥ रत्नानिवस्त्राणिचरूपवंतिजगत्प्रधानानिचृदेवमूनोः २८ माल्यानिचस्वर्गसमुद्रवानिसंतानदामान्यतिमुक्तकानि ॥ सर्वतुकान्यप्य
नयंस्तदानींदुर्दुर्हरेरिंगितकालतज्ज्ञाः २९ रासावसानेत्वथगृह्यहस्तेमहामुनिंनारदमप्रमेयः ॥ पपातकृष्णोभगवान्समुद्रेसात्राजितिंचार्जुनमेवचाथ ॥
३० उवाचचामेयपराक्रमोथशैनेयमीषत्प्रहसन्पृथुश्रीः ॥ द्विधाकृतास्मिन्पतताशुभूत्वाक्रीडाजलेनौस्तुसहांगनाभिः ३१ सरेवतीकोस्तुबलोर्द्धनेतापु
त्रामदीयाश्चसहार्द्धभैमाः ॥ भैमार्द्धमेवाथबलात्मजाश्चसत्पक्षिणःसंतुसमुद्रतोये ३२ आज्ञापयामासततःसमुद्रंकृष्णःस्मितंप्रांजलिनंप्रतीतः ॥ सुगं
धतोयोभवमृष्टतोयस्तथाभवग्राहविवर्जितश्च ३३ दृश्याचतेरत्नविभूषितातुसावेलिकाभूरथपत्सुखाच ॥ मनोनुकूलंचजनस्ययत्तत्प्रयच्छविज्ञास्यसि
मत्प्रभावात् ३४ भवस्वपेयोप्यथचेष्टपेयोजनस्यसर्वस्यमनोनुकूलः ॥ वैडूर्यमुक्तामणिहेमचित्राभवंतुमत्स्यास्त्वयिसौम्यरूपाः ३५ विभृस्व
चत्वंकमलोत्पलानिसुगंधसुस्पर्शरसक्षमाणि ॥ षट्पादजुष्टानिमनोहराणिकीलालवर्णैश्चसमन्वितानि ३६ मैरेयमाध्वीकसुरासवानांकुंभांश्चपूर्णान्स्थ
पयस्वतोये ॥ जांबूनदंपाननिमित्तमेषांपात्रंपपुर्येषुददस्वभैमाः ३७ पुष्पोच्चयैर्वासितशीततोयोभवाप्रमत्तःखलुतोयराशे ॥ यथाव्यलीकंनभवेद्यदूनां
सस्त्रीजनानांकुरुतत्प्रयत्नम् ३८ इतीदमुक्त्वाभगवान्समुद्रंततःप्रचिक्रीडसहार्जुनेन ॥ सिषेचपूर्वंपनारदंतुसात्राजितीकृष्णमुखंगितज्ञा ३९ ततोम
दावर्जितचारुदेहःपपातरामःसलिलेसलीलम् ॥ साकारमालंब्यकरंकरेणमनोहरारैवतराजपुत्रीम् ४०

विभृस्वविभृद्विधारयेत्यर्थः कीलालमत्ररक्तं ॥ ३६ ॥ मैरेयादयोमद्यभेदाःमैरेयमत्रगौडीसुरा पौष्ण्यानिषेधात् माध्वीकसुरामधुपुष्पसंभवाआसवस्तालादिसंभवः स्वतोयेस्वजलो
परिस्थापयेत्यत्रहस्वत्वमार्षं पपुःपिवेयुः ॥ ३७ ॥ व्यलीकमन्यायं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ साकारंआकारःकामगतितंनेसहयथास्यात्तथा ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ जलदुर्दुरान्जलवाद्यविशेषान् ॥ ४५ ॥ कुशेशयाकोशःकमलकलिका आपीडोमुकुटं सुराणामिवचारूणिदौर्गंध्यादिरहितानिमुखानि
यासांताः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पक्षेएकत्रस्थितोबलंसिषेचेत्यन्वयःसचबलः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तेभैमानोपरेमुः क्रीडांनतत्यजुः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ विविक्तगात्राः

कृष्णात्मजायेत्वथभैममुख्यारामस्यपश्चात्पतिताःसमुद्रे ॥ विरागवस्त्राभरणाःप्रहृष्टाःक्रीडाभिरामामदिराविलाक्षाः ४१ शेषास्तुभैमाहरिमभ्युपेताः
क्रीडाभिरामानिशठोल्मुकाद्याः ॥ विचित्रवस्त्राभरणाश्चमत्ताःसंतानमाल्यावृतकंठदेशाः ४२ वीर्योपपन्नाःकृतचारुचिह्नाविलिप्तगात्राजलपात्रहस्ताः ॥
गीतानितदेशमनोहराणिस्वरोपपन्नान्यथगायमानाः ४३ ततःप्रचकुर्जलवादितानिनानास्वराणिप्रियवाद्यघोषाः ॥ सहाप्सरोभिस्त्रिदिवालयामिःकृ
ष्णाज्ञयावेशवधूशतानि ४४ आकाशगंगाजलवादनज्ञाःसदायुवत्योमदनैकचिताः ॥ अवादयंस्ताजलदुर्दुरांश्चवाद्यानुरूपंजगिरेचहृष्टाः ४५ कुशेश
याकोशविशालनेत्राःकुशेशयापीडविभूषिताश्च ॥ कुशेशयानांरविबोधितानांजहुःश्रियंताःसुरवारमुख्याः ४६ स्त्रीवक्त्रचंद्रैःसकलेंदुकल्पैरराजराजंछ
तशःसमुद्राः ॥ यदृच्छयादेवविधानतोवानभोयथाचंद्रसहस्रकीर्णम् ४७ समुद्रमेघःसरराजराजञ्छतहृदास्त्रीप्रभयाभिरामः ॥ सौदामिनीभिन्नइवांबुनाथो
देदीप्यमानोनभसीवमेघः ४८ नारायणश्चैवसनारदश्चसिषेचपक्षेकृतचारुचिह्नः ॥ बलंसपक्षंकृतचारुचिह्नंसचैवपक्षमधुसूदनस्य ४९ हस्तप्रमुक्तैर्जल
यंत्रकैश्चप्रहृष्टरूपाःसिषिचुस्तदानीम् ॥ रागोद्धतावारुणिपानमत्ताःसंकर्षणांधोक्षजदेवपत्न्यः ५० आरकनेत्राजलमुक्तिसक्ताःस्त्रीणांसमक्षंपुरुषायमाणाः ॥
तेनोपरेमुःसुचिरंचभैमामानंवहंतोमदनंमदंच ५१ अतिप्रसंगंतुविचिंत्यकृष्णस्तान्वारयामासरथांगपाणिः ॥ स्वयंनिवृत्तोचलवाद्यशब्दैःसनारदःपार्थस
हायवांश्च ५२ कृष्णैंगितज्ञाजलयुद्धसंगाद्वैमानिवृत्तादृढमानिनोपि ॥ नित्यंतथानंदकराःप्रियाणांप्रियश्चतेषांनृत्तुःप्रतीताः ५३ नृत्यावसानेभगवानु
पेंद्रस्तत्याजधीमानथतोयसंगान् ॥ उत्तीर्यतोयादनुकूललेपंजग्राहदत्वामुनिसत्तमाय ५४ उपेंद्रमुत्तीर्णमथाशुदृष्ट्वाभैमाहितेतत्यजुरेवतोयम् ॥ विवि
क्तगात्रास्त्वथयानभूमिकृष्णाज्ञयातेययुरप्रमेयाः ५५ यथानुपूर्व्याचयथावयश्चयत्सन्नियोगाश्चतदोपविष्टाः ॥ अन्नानिवीराबुभुजुःप्रतीताःपपुश्चपेयानि
यथानुकूलम् ५६ मांसानिपक्वानिफलाम्लकानिचुक्रोत्तरेणाथचदाडिमेन ॥ निष्टप्तशूलान्शकलान्पशूंश्चतत्रोपजहुःशुचयोथसूदाः ५७ शुद्धवपुषःविभक्त
गात्राइतिपाठेचंदनाद्यनुलिप्तावयवाः ॥ ५५ ॥ यत्सन्नियोगाःयदनुशिष्टाःप्रतीताःप्रख्याताःयथानुकूलंयथाहितं ॥ ५६ ॥ फलप्रभावाअम्लिकाअम्लतायेषुतानिचुक्रोत्तरेणचुक्रताभि
केनसूदाःसूपकाराःसूपाइतिवापाठःनिष्टप्तशूलान्शूलंसमारोप्यनिष्टप्तानित्यर्थः निष्टप्तशूल्यानितिवा निष्टप्तशूल्यान्आतितप्तपक्वान्शकलान्स्वांडितान्पशून्हरिणसूकरादीन् ५७॥

सुखिन्नशूल्यान्शूलमारोप्यास्विन्नानित्यर्थः वृक्षाम्लं अम्लवेतसादि ॥ पौरोगवोक्त्यासूदोक्तक्रमेण उपजहुः परिवेषणं चक्रुः ॥ ५८ ॥ पीवाराणि पुष्टानि ॥ ५९ ॥ ६० ॥
मातुलिंगानिरुद्धकानि पर्णासः कुठेरकं भूस्तृणं शाकभेदः उपदंशैः पानपात्रैः ॥ ६१ ॥ कट्वांकः कटुरसः तद्युक्तकाष्ठशूलानियेषुतैः ॥ ६२ ॥ आर्द्रादीन्स्वाद्यविशेषान्नाकि
लादान्महिषीदुग्धसिक्तान् ॥ ६३ ॥ अपानपाः त्यक्तमद्यादिपानाः पानमित्युपलक्षणं मांसादेः ॥ ६४ ॥ आरनालान्कांजिकानिर सालानिति पाठे तुरसालान् अपरिमितघृत
शर्करादिसंस्कृतान् पालवीषुकपर्दनिर्मितपात्रेषु वा बृहच्छरावेषु खादन् अखादन् ६५ ६६ ६७ षट्ग्रामाः स्थानानियेषां रागाणां तैर्यः समाधिः चित्तैकाग्र्यं तद्यस्यांतां ते च मध्यशुद्ध

सुखिन्नशूल्यान्महिषांश्वबालाञ्छलान्सविष्टमघृतावसिक्तान् ॥ वृक्षाम्लसौवर्चलचुकपूर्णान्पौरोगवोक्त्या उपजहुरेषाम् ५८ पौरोगवोक्त्या विधिना मृगाणां
मांसानि सिद्धानि च पीवाराणि ॥ नानाप्रकाराण्युपजहुरेषां मृष्टानि पक्वानि च चुक्रचूतैः ५९ पार्श्वानि चान्येशकलानि तत्र ददुः पशूनां घृतमृक्षितानि ॥ सामुद्रचू
र्णैरवचूर्णितानि चूर्णेन मृष्टेन समारिचेन ६० समूलकैर्दाडिममातुलिंगैः पर्णासिर्हिंस्वार्द्रकभूस्तृणैश्च ॥ तदोपदंशैः सुमुखोत्तरैस्ते पानानि हृष्टाः पपुरप्रमेयाः ६१
कट्वांकशूलैरपि पक्षिभिश्च घृताम्लसौवर्चलतैलसिक्तैः ॥ मैरेयमाध्वीकसुरासवांस्ते पपुः प्रियाभिः परिवार्यमाणाः ६२ श्वेतेन युक्ता च पशोणितेन भक्ष्यान्सु
गंधाँलवणान्वितांश्च ॥ आर्द्रान्किलादान्घृतपूर्णकांश्च नानाप्रकारानपि खंडस्वाद्यान् ६३ अपानपाश्चोद्धवभोजमिश्राः शकैश्च मूषैश्च बहुप्रकारैः ॥ पेयैश्च द
ध्रापयसाचवीराः स्वन्नानिराजन्वुभुजुः प्रहृष्टाः ६४ तथारनालांश्च बहुप्रकारान्पपुः सुगंधानपि पालवीषु ॥ शृतं पयः शर्करया च युक्तं फलप्रकारांश्च बहूंश्च खाद
न् ६५ तृप्ताः प्रवृत्ताः पुनरेव वीरास्ते भैममुख्या वनिता सहायाः ॥ गीतानिरम्याणि जगुः प्रहृष्टाः कांताभिनीतानि मनोहराणि ६६ आज्ञापयामास ततः सत
स्यां निशि प्रहृष्टो भगवानुपेन्द्रः ॥ छालिक्यगेयं बहुसन्निधानं यदेव गांधर्वमुदाहरंति ६७ जग्राह वीणामथ नारदस्तु षड्भ्रामरागादिसमाधियुक्ताम् ॥ हल्लीसकं
तु स्वयमेव कृष्णः संवशोषं नरदेव पार्थः ६८ मृदंगवाद्यानपरांश्च वाद्यान्वराप्सरस्ताजगृहुः प्रतीताः ॥ आसारितां ते च ततः प्रतीतारं भोत्थितासाभिनयार्थं
तज्ज्ञा ६९ तयाभिनीते वरगात्रयष्ट्या तु तोषरामश्च जनार्दनश्च ॥ अथोर्वशीचारुविशालनेत्रा हेमाचराजन्नथमिश्रकेशी ७०

भिन्नगौडमिश्रगीतरूपाः हल्लीसकं बहुभिः स्त्रीभिः सह नृत्यम् ऋल्लीसकमिति पाठे तदाख्यवाद्यविशेषम् झल्लीसकमिति पाठे निषादर्षभादिसप्तस्वरयुतं झल्लीसकं वाद्यविशेषम्
जग्राहेति विपारेणामेन क्रियासंबंधः वंशघोषेण सह यथा स्यात्तथा ॥ ६८ ॥ पार्थस्तु मृदंगाद्यान् जग्राहेत्यनुषंगः अपरांश्च वाद्यान्वराप्सरसोजगृहुरितिसंबंधः आसारितां तइति भर
तोमुनिश्चतुर्विधमासारितं नृत्यविधावुपदिदेशेति ॥ प्रथमं नर्तकीप्रवेशः ततश्चासारितार्थाभिनयं नाट्ये ततस्तालानुगत्यां गाहरणम् ततो देवताचिन्हरूपेण नृत्यम् एवं चतुर्ष्वप्यभिसारे
पूक्तम् एवमेष नर्तकीप्रवेशो भरतस्यानुमतः तदंतरे भानर्तकी उत्थिता प्रविष्टायतः सा अभिनयचतुरा ॥ ६९ ॥ अभिनीते अभिनये कृते द्वितीयासारे उर्वशी उत्थिता इत्यनुषंगः ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ताःरंभाद्याःपारितोषितेनपरितोषणेनतोषयामासेतिशेषः तांबूलयोगाश्चेतिपदत्रयंवाक्यं ॥ ७२ ॥ तदाजलक्रीडायामागताभिःपंचचूडाकौबेरीमाहेंद्रीभिश्चतांबूलयोगाः
गर्वीकुराआलताःवयमेताभ्योधिकाइतिस्वगुणाआविष्कृताइत्यर्थः तदेवाहफलानीत्येकश्लोकोवाक्यम् ॥ ७३ ॥ कृष्णेच्छयामानुषाणामनुग्रहायत्रिदिवात्तानभिच्छालिक्यंभु

तिलोत्तमाचाप्यथमेनकाचएतास्तथान्याश्चहरिप्रियार्थम् ॥ जगुस्तथैवाभिनयंचचकुरिष्टैश्चकामैर्मनसोनुकूलैः ७१ तावासुदेवेप्यनुरक्तचित्ताःस्वगीतनृ
त्याभिनयैरुदारैः ॥ नरेन्द्रसूनोपरितोषितेनतांबूलयोगाश्चवराप्सरोभिः ७२ तदागताभिर्नृवराहतास्तुकृष्णेप्सयामानमयास्तथैव ॥ फलानिगंधोत्तमवं
तिवीराश्छालिक्यगांधर्वमथाहृतंच ७३ कृष्णेच्छयाचत्रिदिवानृदेवअनुग्रहार्थंभुविमानुषाणाम् ॥ स्थितंचरम्यंहारितेजसेवप्रयोजयामाससरोक्मिणे
यः ७४ छालिक्यगांधर्वमुदारबुद्धिस्तेनैवतांबूलमथप्रयुक्तम् ॥ प्रयोजितंपंचभिर्निद्रतुल्यैश्छालिक्यमिष्टंसततंनराणाम् ७५ शुभावहंवृद्धिकरंप्रशस्तंमं
गल्यमेवाथतथायशस्यम् ॥ पुण्यंचपुष्ट्यभ्युदयावहंचनारायणस्येष्टमुदारकीर्तेः ७६ भरापहंधर्मभरावहंचदुःस्वप्ननाशंपरिकीर्त्यमानम् ॥ करोतिपापं
चतथाविहंतिशृण्वन्सुरावासगतोनरेन्द्रः ७७ छालिक्यगांधर्वमुदारकीर्तिर्मेनोकेलैकंदिवसंसहस्रम् ॥ चतुर्युगानांनृपरेवतोथततःप्रवृत्ताचकुमारजातिः
७८ गांधर्वजातिश्चतथापरापिदीपाद्यथादीपशतानिराजन् ॥ विवेदकृष्णश्चसनारदश्चप्रद्युम्नमुख्यैर्नृपभैममुख्यैः ७९ विज्ञानमेतद्विपरेयथावदुद्देश
मात्राच्चजनास्तुलोके ॥ जानंतिछालिक्यगुणोदयानांतोयंनदीनामथवासमुद्रे ८० ज्ञातुंसमर्थोहिमवान्गिरिर्वाफलाग्रतोवागुणतोथवापि ॥ शक्यं
नछालिक्यमृतेतपोभिःस्थानेविधानान्यथमूर्च्छनासु ८१ षड्भामरागेषुचतत्रकार्यैतस्यैकदेशावयवेनराजन् ॥ लेशाभिधानांसुकुमारजातिनिष्ठांसुदुःखेन
नराःप्रयांति ८२ छालिक्यगांधर्वगुणोदयेषुयेदेवगांधर्वमहर्षिसंघाः ॥ निष्ठांप्रयांतीत्यवगच्छबुद्ध्याछालिक्यमेवंमधुमूदनेन ८३ भैमोत्तमानांनरदे
वदत्तंलोकस्यचानुग्रहकाम्ययैव ॥ गतंप्रतिष्ठाममरोपगेयंबालायुवानश्चतथैववृद्धाः ८४ क्रीडंतिभैमाःप्रसवोत्सवेषुपूर्वतुबालाःसमुदावहंति ॥ वृद्धाश्चप
श्चात्प्रतिमानयंतिस्थानेषुनित्यंप्रतिमानयंति ८५ मर्त्येषुमर्त्यान्यद्वोतिवीराःस्ववंशधर्मसमनुस्मरंतः ॥ पुरातनंधर्मविधानतज्ज्ञाःप्रीतिःप्रमाणंनवयःप्र
माणम् ८६ प्रीतिप्रमाणानिहिसौहृदानिप्रीतिपुरस्कृत्यहितेदशार्हाः ॥ वृष्ण्यंधकाःपुत्रसुखाबभूवुर्विसर्जिताःकेशिविनाशनेन ८७

विआलृतं फलानिचदेवयोग्यानिआलृतानि ततःकिमतआहस्थितमिति प्रद्युम्नादौ ॥ ७४ ॥ पंचभिःकृष्णरामप्रद्युम्नानिरुद्धसांवैः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ दुःस्वप्ननाशंकरोतित
थापापंचविहंतीत्यन्वयः ॥ ७७ ॥ यच्छालिक्यगांधर्वसुरावासगतोरेवतःशृण्वन्चतुर्युगानांसहस्रंएकंदिवसंमेने ततएवकुमारजातिप्रमुखागांधर्वभेदाःप्रवृत्ताइतिवाक्यार्थः ॥
७८ ७९ ८० स्थानेतद्युक्तं नालंइतिपाठः सुगमः ॥ ८१ ॥ लेशाभिधानांसुकुमारजातिगायंतोनिष्ठांसमाप्तिनरादुःखेनगच्छंतिछालिक्यस्यवार्तेत्यर्थः ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७

प्रहृष्टरूपस्यसुहृष्टरूपाविनोदिताःकेशिनिषूदनेनेत्यपिपाठः ॥ ८८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायामेकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥
 अथास्मिन्नवतितमेऽध्यायेसन्निरूप्यते ॥ भानुमत्यापहरणंनिकुंभस्यतथावधः ॥ १ ॥ तेषांक्रीडेति ॥ १ ॥ भानोर्यादवविशेषस्य ॥ २ ॥ ३ ॥ पूर्ववैरंप्रपंचयतिभ्रातुर्हीति
 ॥ ४ ॥ प्रस्तुतमाहभानोरेवेति भानोरेवकन्यापुरेमहानादआर्तरावः सहसाआकास्मिकःसमुपस्थितःअभ्युत्थितः कथंभूतेकन्यापुरे दुराधर्षेऽस्वाधीनेनिरीश्वरेरक्षकाभावात्तदूनां
 क्रीडासक्तत्वात् तत्तुनातिचित्रमित्याहछिद्रज्ञइति अवसरेणेत्येनप्रत्ययांतं अवसरेदानवाधमोनिकुंभःछिद्रान्वेषीमाययावंचनरतोवसतितिष्ठत्येवकारण्येद्वारकोपवनेइतिसार्द्धश्लो

स्वर्गंगताश्चाप्सरसांसमूहाःकृत्वाप्रमाणंमधुकंसशत्रोः ॥ प्रहृष्टरूपस्यसुहृष्टरूपावभूवदृष्टःसुरलोकसंवः ॥ ८८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णु
 पर्वणिभानुमतीहरणेछालिक्यक्रीडावर्णनंनामैकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषांक्रीडाप्रसक्तानांयदूनांपुण्यकर्मणाम् ॥
 छिद्रमासाद्यदुर्बुद्धिर्देवशत्रुदुरासदः १ कन्यांभानुमतीनामभानोर्दुहितरंनृप ॥ जहारात्मवधाकांक्षीनिकुंभोनामदानवः २ अंतर्हितोमोहयित्वायदूनां
 प्रमदाजनम् ॥ मायावीमाययाराजन्पूर्ववैरमनुस्मरन् ३ भ्रातुर्हिवज्रनाभस्यतस्यकन्याप्रभावती ॥ प्रद्युम्नेनहृतावीरवज्रनाभस्तथाहतः ४ भानोरेवत
 थारण्येवसत्यवसरेणहि ॥ अस्वाधीनेदुराधर्षेछिद्रज्ञोदानवाधमः ५ कन्यापुरेमहानादःसहसासमुपस्थितः ॥ तस्यांहियंत्यांकन्यायांरुदंत्यांसमितिजयः ॥
 ६ वसुदेवाहुकौवीरौदंशितौनिर्गताबुभौ ॥ आर्तनादमुपश्रुत्यभानोःकन्यापुरेतदा ७ नदृष्टिगोचरौतौतुददृशातेपकारिणम् ॥ तथैवदंशितौयातौयत्रकृष्णो
 महाबलः ८ श्रुतार्थःस्वविमानंतदारुरोहजनार्दनः ॥ पार्थेनसहितस्ताक्ष्येनागशत्रुमरिंदमः ९ रथीत्वमनुगच्छेतिसंदिश्यमकरध्वजम् ॥ त्वरेतिगरुडंवी
 रःसंदिदेशचकाश्यपम् १० वज्रनगरमायांतंनिकुंभंरणदुर्जयम् ॥ पार्थकृष्णौमहात्मानावासेदतुररिंदमौ ११ प्रद्युम्नश्चमहातेजामायिनांप्रवरोनृप ॥ नि
 कुंभश्चाथतान्दृष्ट्वात्रिधात्मानमथाकरोत् १२ तान्सर्वान्योधयामासनिकुंभःप्रहसन्निव ॥ बहुकंटकगुर्वीभिर्गदाभिरमरोपमः १३ सव्येनालंब्यहस्तेनक
 न्यांभानुमतींनृप ॥ दक्षिणेनाथहस्तेनगदयाप्राहरत्पुनः १४ कन्यार्थेनचकृष्णौवाकामोवानृपसत्तम ॥ निर्दयंप्रहरंतिस्मनिकुंभेचमहासुरे १५ समर्थास्ते
 महात्मानःशत्रुहंतुंदुरासदाः ॥ निशश्चसुर्नरपतेदयाभारावपीडिताः १६ श्रेष्ठोधनुष्मतांपार्थःसर्वथाकुशलयुधि ॥ नागोष्ट्रविधिनादैत्यंशरपंत्याजघानह १७

कोवाक्यं हियंत्यांहियमाणायां ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विमानं वाहनं तर्हि किं सामान्यं न ताक्ष्यमित्यादि ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तान्दानवान् ॥ १२ ॥ तान्कृ
 ष्णादीन् ॥ १३ ॥ भानुमतींचर्मस्थानीयां ॥ १४ ॥ १५ ॥ निशश्चसुःनिश्वासंमुमुचुः ॥ १६ ॥ नागोष्ट्रविधिनेति कथा कश्चिदनुर्द्धरोस्त्रलाघवंदर्शयन् अजगरवेष्टितमुष्ट्रं
 दृष्ट्वाअस्त्रप्रयोगविशेषादजगरमेवहंतितनुक्रमेलकंतद्वत् ॥ १७ ॥

तेकृष्णप्रमुखाजघुरितिक्रियाविपरिणामेनानुबंगः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पृष्ठतोव्यवहितावेवानुययतुरित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ अरिमर्दनोपि ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ भैमः प्र
 तेतुवैतस्तिकैर्बाणैर्विविधान्दानवान्युधि ॥ नकन्यांकलयायुक्तयाशिक्षयाचमहीपते १८ ततः सकन्ययासाद्धेतत्रैवांतरधीयत ॥ आसुरोमाश्रितोमायान
 चतांवेत्तिकश्चन १९ तंकृष्णौरौक्मिणेयश्चपृष्ठतोनुययुस्तदा ॥ हारितःशकुनोभूत्वातस्थावथमहासुरः २० तंबाणैःपुनरेवाथवीरोभूयोधनंजयः ॥ वैत
 स्तिकैर्मर्मभिद्भिःकन्यांरक्षन्नताडयत् २१ सइमांपृथिवीकृत्स्नांसप्तद्वीपांमहासुरः ॥ बभ्रामानुगतश्चैवतैर्वीरैररिमर्दनः २२ गोकर्णस्योपरिष्ठात्तुपर्वतस्यम
 हासुरः ॥ पपातवेलंगंगायाःपुलिनेसहकन्यया २३ नदेवानासुराश्चापिलंबयंतितपोधनाः ॥ गोकर्णतेजसागुप्तंमहादेवस्यभारत २४ एतदंतरमासा
 द्यप्रद्युम्नःशीघ्रविक्रमः ॥ कन्यांभानुमतींभैमोजग्राहरणदुर्जयः २५ असुरःसोर्दितोराजंकृष्णाभ्यांनिशितैःशरैः ॥ त्यक्त्वाथोत्तरगोकर्णेनिकुंभोदक्षिणांदि
 शम् ॥ जगामपृष्ठतोयातौकृष्णौताक्ष्यगतौतदा २६ विवेशषट्पुरंचैवज्ञातीनामालयंतदा ॥ तत्रवीरौगुहाद्वारिकृष्णौरात्रौतदोषतुः २७ रौक्मिणे
 योपिकृष्णेनसंदिष्टोद्वारकांपुरीम् ॥ अनयद्भानुतनयांप्रहृष्टेनांतरात्मना २८ नयित्वाचाययौवीरःषट्पुरंदानवाकुलम् ॥ ददर्शचगुहाद्वारिकृष्णौभी
 मपराक्रमौ २९ ऊषतुर्द्वारमाक्रम्यषट्पुरस्यमहाबलौ ॥ कृष्णौप्रद्युम्नसहितौनिकुंभवधकांक्षिणौ ३० ततोन्तरमेतस्माद्विलादतिबलस्तदा ॥ निर्जगा
 मबलीयोद्धुनिकुंभोभीमविक्रमः ३१ तस्यनिर्गच्छतस्तस्माद्विलात्पार्थोविशांपते ॥ रुरोधसर्वतोमार्गेशरैर्गोडीवनिःसृतैः ३२ सोभिसृत्यगदांधोरासुद्य
 म्यबहुकंटकाम् ॥ शिरस्यताडयत्पार्थनिकुंभोबलिनांवरः ३३ अदृष्टेनाहतोवीरःशिरस्यथमुमोहसः ॥ गदयाभिहतेपार्थैरक्तंमतिमुह्यति ॥ हसित्वा
 सोसुरोदृप्तो रौक्मिणेयमताडयत् ३४ तंप्राङ्मुखमुखंवीरंमायावीमायिनांवरम् । अदृष्टेनाहतोवीरःशिरस्यथमुमोहसः ३५ तथागतौतुदृष्टातौमुह्यमा
 नौसुताडितौ ॥ अभिदुद्रावगोविंदोनिकुंभंक्रोधमूर्च्छितः ३६ कौमोदकींसमुद्यम्यगदपूर्वोद्वोगदाम् ॥ तावन्योन्यंदुराधर्षौगर्जेतावभिपेततुः ३७ ऐ
 रावतगतःशक्रःसर्वैर्देवगणैःसह ॥ ददर्शतन्महायुद्धंघोरंदेवासुरंतदा ३८ दृष्ट्वादेवान्हृषीकेशश्चित्रैर्युद्धैररिंदमः ॥ इयेषदानवंहंतुंदेवानांहितकाम्यया ३९
 समंडलानिचित्राणिदर्शयामासकेशवः ॥ कौमोदकींमहाबाहुर्लालयन्पुद्गकोविदः ४० तथैवासुरमुख्योपिगदांतांबहुकंटकाम् ॥ शिक्षयाभ्रामयानोथमं
 डलानिचचारह ४१ वृषभाविगर्जेतौबृंहताविवकुंजरौ ॥ इषितांतरमासाद्यक्रुद्धौशालावृकाविव ४२

द्युम्नः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अभिसृत्य अभिमुखं आगत्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इ
 येषइच्छांचकार ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इषितावासितापुष्पवतीतियावत् ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अवष्टभ्येतिरिपूतर्षेख्यापयितुं आत्मेच्छयेतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ तंशरीरंपरित्यजंगतम् ॥ ५० ॥ वीरव्रतंरक्षप

आजघाननिकुंभस्तुगदयागदपूर्वजम् ॥ स्पष्टाष्टवंटयावीरनादंमुक्तातिदारुणम् ४३ तत्कालमेवकृष्णोपिभ्रामयित्वामहागदाम् ॥ निकुंभमूर्द्धनितदा
पातयामासभारत ४४ अवष्टभ्यमुहूर्तंतुहरिःकौमोदकोगदाम् ॥ तस्थौजगद्गुरुर्धोमान्मुमोहपतितःक्षितौ ४५ हाहाभूतंजगत्सर्वतत्कालमभवत्तदा ॥
तथागतेवासुदेवेनरदेवमहात्मानि ४६ आकाशगंगातोयेनशीतेनचसुगंधिना ॥ सिषेचामृतमिश्रेणकृष्णंदेवेश्वरःस्वयम् ४७ नूनमात्मेच्छयाकृष्णस्त
थाचक्रेसुरोत्तमः ॥ कोहिशकोमहात्मानंयुद्धेमोहयितुंहरिम् ४८ कृष्णःप्रत्यागतप्राणश्चक्रमुद्यम्यभारत ॥ प्रतीच्छेतिदुरात्मानमुवाचरिपुनाशनः ४९
निकुंभोप्यतिमायावीउत्पपातदुरासदः ॥ शरीरंतत्परित्यज्यनतुतंवेत्तिकेशवः ५० मुमूर्षतिमृतोवायमितिमत्वाजनार्दनः ॥ ररक्षस्मरमाणोथवी
रोवीरव्रतंविभो ५१ अथप्रद्युम्नकोतेयावागतौलब्धचेतनौ ॥ स्थितौनारायणाभ्याशोनिकुंभवधनिश्चितौ ५२ प्रद्युम्नोप्यथमायावीविदितःकृष्णमब्रवी
त् ॥ निकुंभस्तातनास्त्यत्रगतःकापिसुदुर्मतिः ५३ प्रद्युम्नेनैवमुक्तेतुतन्ननाशकलेवरम् ॥ प्रजहासाथभगवानर्जुनेनसहप्रभुः ५४ तदायुतसहस्राणि
निकुंभानांजनाधिप ॥ ददृशुस्तेततोवीराःक्षितौदिविचसर्वतः ५५ सहस्राण्येवकृष्णंतुतथापार्थमारिंदम ॥ रौक्मिणेयंतथावीरंतदद्भुतमिवाभवत् ॥
५६ पांडवस्यधनुःकेचित्केचिदस्यमहाशरान् ॥ अन्येस्यजगद्गुरुर्हस्तावन्येपादौमहासुराः ५७ एवंग्रहायतंवीरमगमंस्तेविहायसि ॥ पार्थानामपिको
त्यस्तुगृहीतानांतदाभवन् ५८ नांतंददर्शकृष्णश्चकार्ष्णिश्चरिपुनाशनौ ॥ विच्छिद्यतौशरैर्वीरोनिकुंभंपार्थवार्जितौ ५९ एकैकस्तुद्विधाच्छिन्नोद्वेधाभव
तिभारत ॥ दिव्यज्ञानस्तदाकृष्णोभगवाननुदृष्टवान् ६० निकुंभंतत्त्वतश्चापिददर्शमधुसूदनः ॥ स्रष्टारंसर्वमायानांहर्तारंफाल्गुनस्यच ६१ सचक्रेण
शिरस्तस्यचकर्त्तासुरसूदनः ॥ पश्यतांसर्वभूतानांभूतभव्यभवोहरिः ६२ समुक्त्वाफाल्गुनंराजज्जिह्वेशिरसिभारत ॥ पपातासुरमुख्योथछिन्नमू
लइवद्रुमः ६३ अथाकाशगतंपार्थपतमानंविहायसः ॥ कृष्णवाक्येनजग्राहकार्ष्णिर्वियतिमानद ६४ निकुंभेपतितेभूमौसमाश्वास्यधनंजयम् ॥ ज
गामद्वारकांदेवःपार्थकामसमन्वितः ६५ समियायदशार्होथद्वारकांमुदितोविभुः ॥ नारदंचमहात्मानंववंदेयदुनंदनः ६६ नारदोथमाहातेजाभानुंया
दवमब्रवीत् ॥ भानोमाकार्ष्णिर्मन्युंत्वंश्रूयतांभैमनंदन ६७

तितंनहतवान् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ विदितः कर्तरिक्तःवेत्तीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ननाशअदृश्यमभूत् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ मन्युंकन्यापहारजंदैन्यम् ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांनवातितमोऽध्यायः ९०

क्रीडंत्यारैवतोद्यानेदुर्वासाःकोपितोनया ॥ सशशापततोरोषान्मुनिर्दुहितरंतव ६८ अतिदुर्ललितैःकन्याशत्रुहस्तंगमिष्यति ॥ सुतार्थेतेमयासाद्वैमु
निभिःसप्रसादितः ६९ बालां व्रतवतींकन्यामनागसमिमांमुने ॥ शप्तवानसिधर्मज्ञकथंधर्मभृतांवर ॥ अनुग्रहंविधत्स्वात्रवयंविज्ञापयामहे ७० अ
स्माभिरेवमुक्तस्तुदुर्वासाभैमनंदन ॥ उवाचाधोमुखोभूत्वासुहृर्तेकृपयान्वितः ७१ यद्वोचमहंवाक्यंतत्तथानतदन्यथा ॥ रिपुहस्तमवश्यंहिगमिष्यतिन
संशयः ७२ अदूषितानुधर्मेणभर्तारमुपलप्स्यति ॥ बहुपुत्राबहुधनासुभगाचभविष्यति ७३ सुगंधगंधाचसदाकुमारीचपुनःपुनः ॥ नचशोकमिमं
घोरंतन्वंगीधारयिष्यति ७४ एवंभानुमतीवीरसहदेवायदीयताम् ॥ श्रद्धधानःसशूरश्चधर्मशीलश्चपांडवः ७५ ततोभानुमतींभानुर्ददौमाद्रीसुतायवै ॥
सहदेवायधर्मात्मानारदस्यवचःस्मरन् ७६ आनीतःसहदेवश्चप्रेषितश्चक्रपाणिना ॥ विवाहेचतदावृत्तेसभार्यःसपुरींगतः ७७ इमंकृष्णस्यविजयंयःपठे
च्छृणुयादथ ॥ विजयंसर्वकृत्येषुश्रद्धधानोलभेन्नरः ७८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिभानुमतीहरणेनिकुंभवधोनामनवातित
मोऽध्यायः ९० ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ भानुमत्याप्रहरणंविजयंकेशवस्यच १ क्रीडांचसागरेदिव्यांवृष्णीनामतितेजसाम् ॥ अश्रौषं
परमाश्रयंमुनेधर्मभृतांवर २ वज्रनाभवधंभुक्तंनिकुंभवधकीर्तने ॥ तन्मेकौतूहलंश्रोतुंप्रसादाद्भवतोमुने ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हंततेवर्तयिष्यामि
वज्रनाभवधंनृप ॥ विजयंचैवकामस्यसांबस्यैवचभारत ४ मेरोःसानौनरपतेतपश्चक्रेमहासुरः ॥ वज्रनाभइतिख्यातोनिश्चितःसमितिजयः ५ तस्यतु
ष्टोमहातेजाब्रह्मलोकपितामहः ॥ वरेणच्छंदयामासतपसापरितोषितः ६ अवध्यत्वंसदेवेभ्योवव्रेदानवसत्तमः ॥ पुरंवज्रपुरंचापिसर्वरत्नमयंशुभम् ७
स्वच्छंदेनप्रवेशश्चनवायोरपिभारत ॥ अचिंतितेनकामानामुपपत्तिर्नराधिप ८ शाखानगरमुख्यानांसंवाहानांशतानिच ॥ नगरस्याप्रमेयस्यसमंताज्ज
नमेजय ९ तथातदभवत्तस्यवरदानेनभारत ॥ उवासवज्रनगरेवज्रनाभोमहासुरः १० कोटिशोवरलब्धंतमसुराःपरिवार्यते ॥ ऊर्षुर्वज्रपुरेराजन्सं
वाहेषुतथैवच ११ शाखानगरमुख्येषुरभ्येषुचनराधिप ॥ हृष्टपुष्टप्रमुदितानृपदेवस्यशत्रवः १२ वज्रनाभोथदुष्टात्मावरदानेनदर्पितः ॥ पुरेस्यचा
त्मनश्चैवजगद्धाधितुमुद्यतः १३ महेंद्रमब्रवीद्भवादेवलोकंविशांपते ॥ अहमीशितुमिच्छामित्रैलोक्यंपाकशासन १४ अथवामेप्रयच्छस्वयुद्धंदेवग
णेश्वर ॥ सामान्यंहिजगत्कृत्स्नंकाश्यपानांमहात्मनाम् १५ भानुमत्याप्रहरणमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शाखानगरंचतुर्दिक्षुसंवा
हानांसकाराणामुद्यानानाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ वरलब्धंलब्धवरम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ईशितुंपालितुंत्वंलघुनास्वर्गराज्यंत्यजेतिभावः ॥ १४ ॥ काश्यपानांदेवानांअदेवानांच ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ न्याय्यं न्यायादनपेतम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ शौरेः वसुदेवस्य ॥ २२ ॥ सतांगतेः ब्रह्मकृतमर्यादाया असंगः सतां मार्गः अतोऽसुरेच्छयैव तत्र प्रवेशो लभ्यते न बला

सबृहस्पतिना साद्वैमंत्रयित्वा महेश्वरः ॥ वज्रनाभं सुरश्रेष्ठः प्रोवाच कुरुवंशज १६ सत्रेषु दीक्षितः सौम्यः कश्यपो नः पिता मुनिः ॥ तस्मिन् वृत्ते यथान्याय्यं
तथा सहि करिष्यति १७ ततः सपितरंगत्वा कश्यपं दानवोऽब्रवीत् ॥ यथोक्तं देवराजेन तमुवाचाथ कश्यपः १८ सत्रे वृत्ते करिष्यामि यथान्याय्यं भविष्यति ॥
त्वं तु वज्रपुरे पुत्रवसगच्छ समाश्रितः १९ एवमुक्ते वज्रनाभः स्वमेव नगरंगतः ॥ महेंद्रोऽपि ययौ देवो द्वारकां द्वारशालिनीम् २० गत्वा चांतर्हितो देवो वासुदेव
मथाब्रवीत् ॥ वज्रनाभस्य वृतांतं तमुवाच जनार्दनः २१ शौरेरुपस्थितो देववाजिमेधो महाक्रतुः ॥ तस्मिन् वृत्ते वज्रनाभं पातयिष्यामि वासव २२ तत्रोपायं
प्रवेशे तु चिंतयावः सतांगतेः ॥ नानिच्छया प्रवेशोऽस्ति तत्र वायोरपि प्रभो २३ ततो गतो देवराजो वासुदेवेन सत्कृतः ॥ वाजिमेधे च संप्राप्ते वासुदेवस्य भारत २४
तस्मिन् यज्ञे वर्तमाने प्रवेशार्थं सुरोत्तमो ॥ चिंतयामास तुर्वीरौ देवराजा च्युता बुभौ २५ तत्र यज्ञे वर्तमाने सुनाट्येन नटस्तदा ॥ महर्षीस्तोषयामास भद्रनामे
तिनामतः २६ तं वरेण मुनिश्रेष्ठाच्छंदयामासुरात्मवत् ॥ स वत्रेतु नटो भद्रो वरं देवेश्वरोपमः २७ देवेंद्रकृष्णच्छंदेन सरस्वत्या प्रचोदितः ॥ प्रणिपत्य मुनिश्रेष्ठा
नश्वमेधे समागतान् २८ ॥ नट उवाच ॥ भोज्यो द्विजानां सर्वेषां भवेयं मुनि सत्तमाः ॥ सप्तद्वीपां च पृथिवीं विचरेयमिमामहम् २९ प्रसिद्धाकाशगमनः
शक्रुवंश्च विशेषतः ॥ अवध्यः सर्वभूतानां स्थावरा ये च जंगमाः ३० यस्य यस्य च वेपेण प्रविशेयमहं खलु ॥ मृतस्य जीवतो वापि भाव्येनोत्पादितस्य वा ३१
स तूर्यस्तादृशः स्याद्वै जरारोगविवर्जितः ॥ तुष्येयुर्मुनयो नित्यमन्ये च मम सर्वदा ३२ एवमस्त्विदं संप्रोक्तो ब्राह्मणैर्नृपतेनटः ॥ सप्तद्वीपां वसुमतीं पर्यटत्यमरो
पमः ३३ पुराणि दानवेन्द्राणामुत्तरांश्च कुरुंस्तथा ॥ भद्राश्चान्केतुमालांश्च कालाग्रद्वीपमेव च ३४ पर्वणीषु तु सर्वासु द्वारकां यदुमंडिताम् ॥ आयाति वरदत्तः
सलोकवीरो महानटः ३५ ततो हं सान्धारतारान् देवलोकनिवासिनः ॥ उवाच भगवान् शक्रः सांत्वयित्वा सुरेश्वरः ३६ भवंतो भ्रातरोऽस्माकं कश्यपादेव पक्षि
णः ॥ विमानवाहा देवानां सुकृतीनां तथैव च ३७ देवानामस्ति कर्तव्यं कार्यं शत्रुवधान्वितम् ॥ तत्कर्तव्यं न मंत्रश्च भेतव्यो वः कथंचन ३८ न कुर्वतां देवताज्ञा
मुग्रोदंडः पतेदपि ॥ सर्वत्राप्रतिषिद्धं वोगमनं हंससत्तमाः ३९

दित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तत्र वासुदेवयज्ञेनाट्येन नृत्येन २६ ॥ २७ ॥ देवेंद्रादिभिरंतस्थैः प्रेरित इत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रकर्षेण सिद्धं आकाशे गमनं यस्य सः तादृशः भवेयमि
ति शेषः शक्रुवन् शक्तिमान् ॥ ३० ॥ भाव्येन भविष्येण रूपेण मया तु सद्य एवोत्पादितस्य वेपेण प्रवेष्टुं शक्यमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

अप्रवेश्यमिति छेदः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंश

गत्वाऽप्रवेश्यमन्येषां वज्रनाभपुरोत्तमम् ॥ इतोतः पुरवापीषु चरध्वमुचितं हि वः ४० तस्यास्तिकन्यारत्नं हि त्रैलोक्यातिशयं शुभम् ॥ नाम्ना प्रभावती नाम
चंद्रो भवप्रभावती ४१ वरदानेन सालब्धामात्रा किल वरानना ॥ हैमवत्या महादेव्याः सकाशादिति नः श्रुतम् ४२ स्वयं वराचसा कन्या बंधुभिः स्थापिता स
ती ॥ आत्मेच्छया पतिं हंसा वरयिष्यति शोभना ४३ तद्भवद्विर्गुणावाच्याः प्रद्युम्नस्य महात्मनः ॥ सद्गताः कुलरूपस्य शीलस्य वयसस्तथा ४४ यदा सा
रक्तभावा च वज्रनाभसुता सती ॥ तस्याः सकाशात्संदेशो नयितव्यः समाधिना ४५ प्रद्युम्नस्य पुनस्तस्मादानयध्वंतथैव च ॥ स्वबुद्ध्या प्राप्तकालं च संविधेयं हितं
मम ४६ नेत्रवक्त्रप्रसादश्च कर्तव्यस्तत्र सर्वथा ४७ तथा तथा गुणावाच्याः प्रद्युम्नस्य महात्मनः ॥ यथा यथा प्रभावत्या मनस्तत्र भवेत्स्थितम् ४८ वृत्तांतश्चा
नुदिवसंप्रदेयो मम सर्वथा ॥ द्वारवत्यां च कृष्णस्य भ्रातुर्मम यवीयसः ४९ तावद्यत्नश्च कर्तव्यः प्रद्युम्नो यावदात्मवित् ॥ पर्यावर्तेद्वरारोहां वज्रनाभसुतां विभुः ५०
अवध्यास्ते तु देवानां ब्रह्मणो वरदर्पिताः ॥ देवपुत्रैर्हि हंतव्याः प्रद्युम्नप्रमुखैर्युधि ५१ नटोदत्तवरस्तस्य वेषमास्थाय यादवाः ॥ प्रद्युम्नाद्यागमिष्यंति वज्रना
भविनाशनाः ५२ एतच्च सर्वं कर्तव्यमन्यच्च सर्वमेव हि ॥ प्राप्तकालं विधातव्यमस्माकं प्रियकाम्यया ५३ प्रवेशस्तत्र देवानां नास्ति हंसाः कथंचन ॥ वज्रनाभे
प्सिते तत्र प्रवेशः खलु सर्वथा ५४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते वा सवचः श्रु
त्वा हंसा वज्रपुरं ययुः ॥ पूर्वोचितं हि गमनं तेषां तत्र जनाधिप १ ते दीर्घिकासुरम्या सुनिपेतुर्वीरपक्षिणः ॥ पद्मोत्पलैरावृता सुकांचनैः स्पर्शनक्षमैः २ ते वै नदं
तो मधुरं संस्कृता पूर्वभाषिणः ॥ पूर्वमप्यागतास्ते तु विस्मयं जनयंति हि ३ अंतःपुरोपभोग्या सुचेरुर्वापीषु ते नृप ॥ इष्टास्ते वज्रनाभस्य त्रिविष्टपनिवासिनः
४ ॥ आलपंतः सुमधुरं धार्तराष्ट्रजनेश्वर ॥ सतानुवाच दैतेयो धार्तराष्ट्रानिदं वचः ५ त्रिविष्टपे नित्यस्ता भवंतश्चारुभाषिणः ॥ यदैवे होत्सवोस्माकं भवद्भिरव
गम्यते ६ आगतव्यं जालपादाः स्वमिदं भवतां गृहम् ॥ विस्रब्धं च प्रवेष्टव्यं त्रिविष्टपनिवासिभिः ७ ते तथोक्ताः शकुनयो वज्रनाभेन भारत ॥ तथेत्युक्त्वा
हिविविशुर्दानवे द्रानिवेशनम् ८ चक्रुः परिचयं ते च देवकार्यं व्यपेक्षया ॥ मानुषालापिनस्ते तु कथाश्चक्रुः पृथग्विधाः ९ वंशबद्धाः काश्यपानां सर्वकल्याणभा
गिनां ॥ स्त्रियोरेमुर्विशेषेण शृण्वंत्यः संगताः कथाः १० विचरंतस्ततो हंसा ददृशुश्चारुहासिनीम् ॥ प्रभावती वरारोहां वज्रनाभसुतां तदा ११ हंसाः परिचि
तां चक्रुस्तांततश्चारुहासिनीम् ॥ सखीं शुचिमुखीं च क्रेहंसीं राजसुतां तदा १२

विष्णुपर्वणि टीकायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ६३ ॥ ते वा सवेति

॥ १ ॥ २ ॥ संस्कृता पूर्वभाषिणः संस्कृतं अपूर्वभाषंते तथा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ जालपादाः भो हंसाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ काश्यपानां दानवानाम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ रतिःसुखं ॥ १६ ॥ १७ ॥ रूपंस्वभावेसौदर्येतिमेदिनी कुलंजनपदेगृहेतिविश्वः १८ किमर्थमेप्यति तस्यात्रागमनंप्रसक्तमेवनास्तीत्यर्थः १९
 ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अनंगंकामदेवंसांगंकृत्वापुत्रोविहितइत्यन्वयः निर्वर्हितःहृतः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तेजसाप्रभावेन २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यमुद्दिश्य
 सातांकदाचित्प्रच्छवज्रनाभसुतांसखीम् ॥ विश्रंभितांपृथक्सूक्तैराख्यानकशतैर्वराम् १३ त्रैलोक्यसुंदरीवेदित्वामहं हिप्रभावति ॥ रूपशीलगुणैर्देविकिंचि
 त्त्वांवक्तुमुत्सहे १४ व्यतिक्रामतितेभीरुयौवनंचारुहासिनि ॥ यदतीतंपुनर्नेतिगतंस्रोतइवांभसः १५ कामोपभोगतुल्याहिरतिर्देविनविद्यते ॥ स्त्रीणांजगति
 कल्याणिसत्यमेतद्वीमिते १६ स्ययंवरचन्यस्तात्वंपित्रासर्वांगशोभने ॥ नचकांश्चिद्वरयसेदेवासुरकुलोद्भवान् १७ व्रीडितायांतिसुश्रोणिप्रत्याख्याता
 स्त्वयाशुभे ॥ रूपशौर्यगुणैर्युक्तान्सदृशांस्त्वंकुलस्याहि १८ आगतान्नेच्छसेदेविसदृशान्कुलरूपयोः ॥ इहैष्यतिकिमर्थंत्वांप्रद्युम्नोरुक्मिणीसुतः १९ त्रै
 लोकेयस्यरूपेणसदृशोनकुलेनवा ॥ गुणैर्वाचारुसर्वांगिशौर्येणाप्यस्तिवाशुभे २० देवेषुदेवःसुश्रोणिदानवेषुचदानवः ॥ मानुषेष्वपिधर्मात्मा मनुष्यः
 समहाबलः २१ यंसदादेविदृष्ट्वाहिस्रवंतिजघनानिहि ॥ आपीनानीवधेनूनांस्रोतांसिसरितामिव २२ नपूर्णचंद्रेणमुखंनयनेवाकुशेशयैः ॥ उत्सहेनो
 पमातुंहिमृगेंद्रेणाथवागतिम् २३ जगतःसारमुद्धृत्यपुत्रःसविहितःशुभे ॥ कृत्वानंगंवरंसांगंविष्णुनाप्रभविष्णुना २४ हृतेनशंबरोबाल्येयेनपापोनिब
 र्हितः ॥ मायाश्चसर्वाःसंप्राप्तानचशीलंविनाशितम् २५ यान्यान्गुणान्पृथुश्रोणिमनसाकल्पयिष्यसि ॥ एष्टव्यास्त्रिषुलोकेषुप्रद्युम्नेसर्वएवते २६ रुच्याव
 ह्निप्रतीकाशःक्षमयापृथिवीसमः ॥ तेजसासूर्यसदृशोगांभीर्येणहृदोपमः ॥ प्रभावतीशुचिमुखीत्वितिहोवाचभामिनी २७ ॥ ॥ प्रभावत्युवाच ॥ वि
 ष्णुर्मानुषलोकस्थःश्रुतःसुबहुशोमया ॥ पितुःकथयतःसौम्येनारदस्यचधीमतः २८ शत्रुःकिलसदैत्यानांवर्जनीयःसदानवे ॥ कुलानिकिलदैत्यानांते
 नदग्धानिमानिनि २९ प्रदीप्तेनरथांगेनशार्ङ्गेणगदयातथा ॥ शाखानगरदेशेषुवसंतिकिलयेसुराः ३० इत्येतेदानवेंद्रेणसंदिश्यंतेहितंप्रति ॥ मनोरथो
 हिसर्वासांस्त्रीणामेवशुचिस्मिते ३१ भवेद्विमेपतिकुलंश्रेष्ठंपितृकुलादिति ॥ यदिनामाभ्युपायःस्यात्तस्येहागमनंप्रति ३२ महाननुग्रहोमेस्यात्कुलं
 स्यात्पावितंचमे ॥ समर्थनांमेपृष्टात्वंप्रयच्छशुचिलापिनि ३३ प्रद्युम्नःस्याद्यथाभर्त्तासमेष्टिणिकुलोद्भवः ॥ अत्यंतवैरीदैत्यानामुद्वेजनकरोहरिः ३४ अ
 सुराणांस्त्रियोवृद्धाःकथयंत्योमयाश्रुताः ॥ प्रद्युम्नस्यतथाजन्मपुरस्तादपिमेश्रुतम् ३५

दानवेंद्रेणअसुराःसंदिश्यंतेतंवलवंतंप्रतिस्त्रीणांमनोरथःभवत्येव काममूढत्वात्त्रैरिक्कुलेष्वनुरागोभवतीतिभावः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ समर्थनांकार्यघटनोपायम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

१ समर्थानां वरिष्ठा त्वमिति लिखितपुस्तके तदा समर्थाः कार्यघटकाः इति टीका ।

३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ संस्तवः मदीयास्तुतिर्न विद्यते नटनिकटेये

यथा चेतननिहतो बलवान्कालशंबरः ॥ हृदि मे वर्तते नित्यं प्रद्युम्नः खलु सत्तमे ६५ हेतुः सनास्ति स्यात्तेन यथाममसमागमः ॥ दासीतवाहं सख्यार्हदूत्येत्वांच
विसर्जये ३७ पंडितासिवदोपायं ममतस्य च संगमे ॥ ततस्तां सांत्वयित्वा सा प्रहसंती दमब्रवीत् ३८ ॥ ॥ शुचिमुख्युवाच ॥ ॥ तत्र दूती गमि
ष्यामि तवाहं चारुहासिनि ॥ इमां भक्तिवोदारां प्रवक्ष्यामि शुचिस्मिते ३९ तथा चैव करिष्यामि यथैष्यति तवांतिकम् ॥ साक्षात्कामेन सुश्रोणि भविष्यति
सकामिनि ४० इति मे भाषितं नित्यं स्मरेथाः शुचिलोचने ॥ कथाकुशलतां पित्रे कथय स्वायतेक्षणे ४१ ममत्वं तत्र मे देवि हितं सम्यक् प्रपत्स्यसे ॥ इत्यु
क्त्वा सा तथा च क्रेयत्तत्सातामथा ब्रवीत् ४२ दानवेन्द्रश्च तां हंसी पप्रच्छांतः पुरेतदा ॥ प्रभावत्या समाख्याता कथाकुशलता तव ४३ तत्त्वं शुचिमुखि ब्रूहि कथां
योग्यतया वरे ॥ किं त्वया दृष्टमाश्चर्यं जगत्पुत्रमपक्षिणि ४४ अदृष्टपूर्वमन्यैर्वा योग्या योग्यमनिंदिते ॥ सोवाच वज्रनाभं तु हंसी वरनरोत्तम ४५ श्रू
यतामित्यथामं ज्ञानवेद्रं महाद्युतिम् ॥ दृष्टामेशां डिलीनामसाध्वी दानवसत्तम ॥ आश्चर्यं कर्म कुर्वती मे रुषार्धे मनस्विनी ४६ सुमनाश्चैव कौशल्या सर्व
भूताहिते रता ॥ कथंचिद्दरशां डिल्याः शैलपुत्र्याः शुभासखी ४७ नटश्चैव मया दृष्टो मुनिदत्तवरः शुभः ॥ कामरूपी च भोज्यश्च त्रैलोक्ये नित्यसंमतः ४८ कु
रून्त्यात्पुत्ररान्वीरकालाभ्रदीपमेव च ॥ भद्राश्चान्केतुमालां श्रद्धीपानन्यांस्तथानव ४९ देवगंधर्वगेयानि नृत्यानि विविधानि च ॥ सवेत्ति देवान्नृत्येन वि
स्मापयति सर्वथा ॥ ५० ॥ वज्रनाभ उवाच ॥ श्रुतमेतन्मया हं सिनचिरादिव विस्तरम् ॥ चारणानां कथयतां सिद्धानां च महात्मनाम् ५१ कुतूहलं म
माप्यस्ति सर्वथा पक्षिनां दिनि ॥ नटे दत्तवरे तस्मिन् संस्तवस्तु न विद्यते ५२ ॥ हंस्युवाच ॥ सप्तद्वीपान्विचरति नटः सदिति जोत्तम ॥ गुणवंतं जनं श्रुत्वा गु
णकार्यः स सर्वथा ५३ तव चेच्छृणुयाद्वीरसद्भूतं गुणविस्तरम् ॥ नटं तदा गतं विद्विषुरंतव महासुर ५४ ॥ वज्रनाभ उवाच ॥ उपायः सृजतां हंसियेनेह स
नटः शुभे ॥ आगच्छेन्मम भद्रं ते विषयं पक्षिनां दिनि ५५ ते हंसा वज्रनाभेन कार्यहेतोर्विसर्जिताः ॥ देवेन्द्रायाथ कृष्णाय शशंसुः सर्वमेव तत् ५६ अधोक्षजेन प्र
द्युम्नो नियुक्तस्तत्र कर्मणि ॥ प्रभावत्याश्च संसर्गे वज्रनाभवधेतथा ५७ दैवीमायां समाश्रित्य संविधाय हरिर्नटम् ॥ नटवेषेण भैमानां प्रेषयामास भारत ५८
प्रद्युम्नं नायकं कृत्वा सांबं कृत्वा विदूषकम् ॥ पारिपार्श्वे गदं वीरमन्यान्भैमांस्तथैव च ५९

न श्रुतगुणो मामसौ उपेयादित्यर्थः संस्तवः परिचयो वा ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ नटं भद्राख्यस्य नटस्य वेषं भैमानां यादवानाम् ॥ ५८ ॥ विदूषकं उपहा
सकं पारिपार्श्वे इत्यनेन श्रुतिधरत्वं लक्ष्यं गदं श्रुतिधरं कृत्वेत्यर्थः ॥ ५९ ॥

वारमुख्यावेश्याःतत्तूर्यसदृशाःतदीयनृत्यगीतवादित्रसादृश्याः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखि०हरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांद्दिनवतितमोऽध्यायः ९२

वारमुख्यानटीःकृत्वातत्तूर्यसदृशास्तदा ॥ तथैवभद्रंभद्रस्यसहायांश्चतथाविधान् ६० प्रद्युम्नविहितंरम्यंविमानंतेमहारथाः ॥ जग्मुरारुह्यकार्यार्थेदे
वानाममितौजसाम् ६१ एकैकस्यसमारूपेपुरुषाःपुरुषस्यते ॥ स्त्रीणांचसदृशाःसर्वेतेस्वरूपैर्नराधिपाः ६२ तेवज्जनगरस्याथशाखानगरमुत्तमम् ॥ ज
ग्मुर्दानवसंकीर्णसुपुरंनामनामतः ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवज्रनाभप्रद्युम्नोत्तरेप्रद्युम्नादिगमनेद्दिनवतितमोऽध्यायः ९२ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःस्वपुरवासीनामसुराणांनराधिप ॥ ददावाज्ञांवज्रनाभोदीयतांगृहमुत्तमम् १ आतिथ्यंक्रियतामेषांबहुरत्नमुपायनम् ॥ वा
सांसिसविचित्राणिसुखायजनरंजनम् २ भर्तुराज्ञांसमालभ्यतथाचक्रुश्चसर्वशः ॥ पूर्वश्रुतो नटःप्राप्तःकौतूहलमजीजनत् ३ नटस्याथददुर्दैत्याःसत्कारं
परयामुदा ॥ पर्यायार्थेददुश्वापिरत्नानिसुबहून्यथ ४ ततःसनृततेतत्रवरदत्तो नटस्तथा ॥ स्वपुरेपुरवासीनांपरंहर्षसमादधत् ५ रामायणंमहाका
व्यमुद्देश्यंनटकीकृतम् ॥ जन्मविष्णोरमेयस्यराक्षसेंद्रवधेप्सया ६ लोमपादोदशरथऋष्यशृंगंमहामुनिम् ॥ शांतामप्यानयामासगणिकाभिःसहान
घ ७ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाभरतश्चैवभारत ॥ ऋष्यशृंगश्चशांताचतथारूपैर्नटैःकृताः ८ तत्कालजीविनोवृद्धादानवाविस्मयंगताः ॥ आचचक्षुश्चतेषांवैरू
पतुल्यत्वमच्युतम् ९ संस्काराभिनयौतेषांप्रस्तावानांचधारणम् ॥ दृष्ट्वासर्वेप्रवेशंचदानवाविस्मयंगताः १० तेरक्ताविस्मयंनेदुरसुराःपरयामुदा ॥ उ
त्थायोत्थायनाट्यस्यविषयेषुपुनःपुनः ११ ददुर्वस्त्राणितुष्टाश्चग्रेवेयवल्लयानिच ॥ हारान्मनोहरांश्चैवहेमवैडूर्यभूषितान् १२ पृथगर्थेषुदत्तेषुलोकैस्ते
तुष्टुवुर्नटाः ॥ असुरांश्चमुनींश्चैवगात्रैरभिजनैरपि १३ प्रेषितंवज्रनाभस्यशाखानगरवासिभिः ॥ नटस्यदिव्यरूपस्यनरेन्द्रागमनंतदा १४ पुराश्रुतार्थो
दैत्येन्द्रःप्रेषयामासभारत ॥ आनीयतांवज्रपुरंनटोसावितिहर्षितः १५ दानवेंद्रवचःश्रुत्वाशाखानगरवासिभिः ॥ नीतावज्रपुरंरम्यंनटवेषेणयादवाः १६
आवासश्चततोदत्तःसुकृतोविश्वकर्मणा ॥ एष्टव्यंयच्चतत्सर्वेदत्तंशतगुणोत्तरम् १७

ततःपूर्वश्रुतोभद्रनामानटएवाप्रप्राप्तइतितेषांवृद्धिरभूदित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पर्यायार्थेवेषधारणार्थ ॥ ४ ॥ वासीनांदैर्घ्यमार्षम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अच्युतहेराज
न् ॥ ९ ॥ संस्कारः वेषधारणं अभिनयःक्रियादर्शनंप्रस्तावःक्रियाणप्रसंजनं प्रवेशंपात्राणांप्रथमदर्शनम् ॥ १० ॥ विस्मयंसविस्मयंसाश्चर्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

कालोत्सवं महाकालरुद्रस्योत्सवं च केनटद्वारा च मूवाटं सैनिकाह्वानं प्रेक्षणार्थम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ छत्रे जालजवनिकापिहितस्थाने अतएव चक्षुर्दृश्ये चक्षुःसंनिहितं दृश्यं नाट्यं यत्र तत्तथा भूते ॥ २० ॥ भैमा अपीति संधिरार्षः ॥ २१ ॥ घनं कांस्यतालादिकम् ससुषिरं सच्छिद्रं वेणुप्रभृतिकं मुरजामर्दलाः आनकः पटहः तंत्रीति रुद्रवीणादिकानामुपलक्षणम् एवमादीनां तोद्यान्वाद्यविशेषान् ॥ २२ ॥ भैमस्त्रियः भैमैरानीता वारनार्यः ॥ २३ ॥ आगांधारमिति निषादं र्षभगांधारषड्जमध्यमधैवताख्यानसप्तस्वरान् व्याप्य ग्रामः कतिपय

अथ कालोत्सवं च क्रेवज्जनाभोमहासुरः ॥ कारयामासरम्यं च चमूवाटं प्रहृष्टवान् १८ ततस्तान्परिविश्रांतान्प्रेक्षार्थाय प्रचोदयत् ॥ दत्त्वारत्नानि भूरीणि वज्रनाभोमहाबलः १९ उपविष्टश्च तान्द्रष्टुं सहजातिभिरात्मवान् ॥ छत्रे चांतःपुरं स्थाप्य चक्षुर्दृश्येन राधिपः २० भैमापि बद्धने पथ्यानटवेषधरास्तथा ॥ कार्यार्थं भीमकर्माणो नृत्यार्थमुपचक्रमुः २१ ततो घनं ससुषिरं मुरजानकभूषितम् ॥ तंत्रीस्वरगणैर्विद्वानातोद्यानन्ववादयन् २२ ततस्तु देवगांधारं छांलि क्यं श्रवणामृतम् ॥ भैमस्त्रियः प्रजगिरे मनःश्रोत्रसुखावहम् २३ आगांधारग्रामरागं गंगावतरणं तथा ॥ विद्वमासारितं रम्यं जगिरे स्वरसंपदा २४ लयतालसंश्रुत्वा गंगावतरणं शुभम् ॥ अमुरांस्तोषयामास उत्थायोत्थाय भारत ॥ २५ नांदिं च वादयामास प्रद्युम्नो गदएव च ॥ सांबश्च वीर्यसंपन्नः कार्यार्थं नटतांगतः २६ नांयं ते च तदा श्लोकं गंगावतरणाश्रितम् ॥ रौक्मिणये यस्तदोवाच मम्यक्स्वविनयान्वितम् २७ रंभाभिसारं कौबेरं नाटकं न नृतुस्ततः ॥ शूरो रावणरूपेण रंभावेषं मनोवती २८ नलकूबरस्तु प्रद्युम्नः सांबस्तस्य विदूषकः ॥ कैलासोरूपितश्चापि माययाय दुर्नंदनैः २९ शापश्च दत्तः क्रुद्धेन रावणस्य दुरात्मनः नलकूबरेण च यथारंभाचाप्यथ सांत्विता ३० एतत्प्रकरणं वीराननृत्यं दुर्नंदनाः ॥ नारदस्य मुनेः कीर्तितं सर्वज्ञस्य महात्मनः ३१ पादोद्वारेण नृत्येन तथैवाभिनयेन च ॥ तुष्टुवुर्दानवा वीराभैमानामति तेजसाम् ३२ ते ददुर्वस्त्रमुख्या निरत्नान्याभरणानि च ॥ हारां स्तरलविद्धांश्च वैदूर्यमणिभूषितान् ३३ विमानानि विचित्राणि रथांश्चाकाशगामिनः ॥ गजानाकाशगांश्चैव दिव्यनागकुलोद्भवान् ३४ चंदनानि च दिव्यानि शीतानि रसवंति च ॥ गुरुण्यगुरुमुख्यानि गंधाढ्यानि च भारत ३५ चिंतामणीनुदारांश्च चिंतिते सर्वकामदान् ॥ प्रेक्षासुता सुबह्वीषु ददंतो दानवास्तथा ३६

स्वरसंघः ते च त्रयः रागो वसंतादिः ॥ साकल्येन गांधारादयो यत्र तद्गंगावतरणं नाम गीतविशेषविद्वंरागांतरमिश्रं आसारितं मूर्च्छितं जगिरे गीतं कृतवंत्यः ॥ २४ ॥ २५ ॥ नांदिनां दिकेश्वरमुखं चर्मकोशमयं वाद्यविशेषम् द्वादशपटहशब्दो नांदिरित्यन्ये नांदीमिति पाठे नांदीदेवद्विजादीनां शुभशंसिनीं अष्टभिर्दशभिर्वा अवांतरवाक्ययुक्तां पूर्वरंगप्रधानां वाक्यावलीं वा दयामास पपाठेति केचित् ॥ २६ ॥ नांयं ते मंगलपद्यपाठांते ॥ २७ ॥ कूबरो नलकूबरः तत्संबन्धितं कौबेरं मनोवतीनामकाचिद्वारांगता ॥ २८ ॥ रूपितः कल्पितः ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नृत्येन रावणशपजाह्लादप्रवृत्तेन ॥ ३२ ॥ तरलोवर्तुलोमणिः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ समागमेकालःकृतइतिसंबंधः ॥ ४० ॥ आत्मवतिआत्मभक्ते ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ संविधानंसंकेतम् ॥ ४५ ॥ कामंप्रद्युम्नं ग

धनरत्नैर्विरहिताःकृताःपुरुषसत्तम ॥ स्त्रियोदानवमुख्यानांतथैवचजनेश्वर ३७ ततोहंसीप्रभावयाःसखीप्राहप्रभावतीम् ॥ गतास्मिद्वारकांरम्यांभैमगु
प्तमनिदिते ३८ प्रद्युम्नश्चमयादृष्टोविविकेचारुलोचने ॥ भक्तिश्चकथितातस्यमयातवशुचिस्मिते ३९ तेनहृष्टेनकालश्चकृतःकमललोचने ॥ अथप्रदोष
समयेत्वयासहसमागमे ४० तद्वरुचिरश्रोणितवप्रियसमागमः ॥ नह्यात्मवतिभाषंतिमिथ्याभैमकुलोद्भवाः ४१ ततःप्रभावतीहृष्टाहंसीतामिदमब्रवी
त् ॥ उषितासिमयावासेस्वप्नुमर्हसिसुंदरि ४२ त्वयाहंसहितावासेद्रष्टुमिच्छामिकैशविम् ॥ निःसाध्वसाभविष्यामित्वयासहविहंगमे ४३ हंसीतथेति
चोवाचसखीकमललोचनाम् ॥ आरुरोहचतद्वर्त्येप्रभावत्याविहंगमा ४४ विश्वकर्मकृतेतत्रहर्म्यपृष्ठेप्रभावती ॥ संविधानंचकाराशुप्रद्युम्नागमनक्षमम् ॥
४५ तस्मिन्कृतेसंविधानेकाममानयितुंययौ ॥ प्रभावतीमनुज्ञाप्यहंसीवायुसमागतौ ४६ नटवेषधरंकामंगत्वोवाचशुचिस्मिता ॥ अद्यभूतःसभगव
न्समयोवर्ततेनिशि ४७ तथेतिप्राहतांकामःसानिवृत्ताथपक्षिणी ॥ अभ्यागताचसाहंसीप्रभावतिमथाब्रवीत् ॥ अभ्येतिरौक्मिणेयोसावाश्वसायतलो
चने ४८ प्रद्युम्नोनीयमानंतुदृशेमाल्यमात्मवान् ॥ भ्रमरैरावृतंवीरःसुगंधमरिमर्दनः ४९ निलिल्येतत्रमाल्येतुभूत्वामधुकरस्तदा ॥ प्रभावत्यानी
यमानेविदितार्थःप्रतापवान् ५० प्रवेशितंचतन्माल्यंस्त्रीभिर्मधुकरायुतम् ॥ उपनीतंप्रभावत्यैस्त्रीभिस्तद्भ्रमरावृतम् ५१ अविदूरेचविन्यस्तंप्रभावत्याज
नाधिप ॥ भ्रमरास्तेययुःसौम्यसंध्याकालेद्युपस्थिते ५२ सभैमप्रवरोवीरस्तैःसहायैर्विहीनतः ॥ कर्णोत्पलेप्रभावत्यानिलिल्येशनकैरिव ५३ ततःप्र
भावतीहंसीमुवाचवदतांवरा ॥ उद्यतंपूर्णचंद्रंसासमीक्ष्यातिमनोहरम् ५४ सखिदह्यतिमेंगानिमुखंचपरिशुष्यति ॥ औत्सुक्यंहृदिचातीवकोयंव्याधिर
नौषधः ५५ दधद्विगुणमौत्सुक्यमसौपूर्णनिशाकरः ॥ नवोदितःशीतरश्मिःसरयंहरतिचप्रियः ५६ नदृष्टपूर्वोहिमयाश्रुतमात्रेणकांक्षितः ॥ अहोधूमयते
गानिस्त्रीस्वभावस्यधिक्रुखलु ५७ कल्पयामियथाबुद्ध्यायदिनाभ्येतिमेप्रियः ॥ कुमुद्वतीगतंमार्गंहागमिष्याम्यकिंचन ॥ मदनाशीविषेणास्मिहाहाद
ष्टामनस्विनी ५८ शीतवीर्याःप्रकृत्यैवजगतोह्लादनाःसुखाः ॥ दहंतिममगात्राणिकिंचुचंद्रगभस्तयः ५९

तौगत्याम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ आश्वसेतिच्छेदः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ प्रभावत्याप्रभावत्यर्थं नीयमानेमाल्ये ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ प्रियोपि सरयं
हरतिअप्रियवद्भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ कुमुद्वतीगतंमार्गंजीवत्येवभर्तारियौवनेमरणम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ कल्पयेएवकल्पयाम्येव आत्मनोमनसःस्थैर्यकार्यमित्येतमर्थकल्पयेनतुसिद्धयतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीम. खि. वि. टीकायां त्रिनवतितमोऽ
 प्रकृत्याशीतलोवायुर्नानापुष्परजोवहः ॥ दावाग्निसदृशोमेघदंदहीतिशुभांतनुम् ६० ततःसंकल्पयेएवस्थैर्यकार्यमिवात्मनः ॥ नावतिष्ठतिनिर्वीर्यमनः
 संकल्पधर्षितम् ६१ विमनस्कास्मिमुह्यामिवेपथुर्ममहान्हादि ॥ बभ्रमीतिचमेघदृष्टिर्हाहायामिध्रुवंक्षयम् ६२ ॥ इति श्रीम० खि० हरिवंशोविष्णुपर्व
 णिवज्रनाभपुरेप्रद्युम्नगमनेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आविष्टेयंमयाबालासर्वथेत्यवगम्यतु ॥ कार्ष्णिर्हृष्टेनमनसाहं
 सीमिदमुवाचह १ दैत्येन्द्रतनयांप्राप्तमवगच्छस्वमामिह ॥ षट्पदैःसहषट्पादोभूत्वामाल्येनिलीयहि २ विधेयोस्मिप्रभावत्यायथेष्टंमयिवर्तताम् ॥ इत्यु
 क्त्वादर्शयामाससुरूपोरूपमात्मनः ३ तद्वर्म्यपृष्ठंप्रभयाद्योतितंतस्यधीमतः ॥ अभिभूताप्रभाचैवराजंश्वंद्रोद्भवाशुभा ४ प्रभावत्यास्तुतंदृष्ट्वाववृधेकामसा
 गरः ॥ चंद्रस्येवोदयेप्राप्तेपर्वण्यांसरितांपतिः ५ सलज्जाधोमुखीकिंचित्किंचित्तिर्यगवेक्षिणी ॥ प्रभावतीतदातस्थौनिश्चलंकमलेक्षणा ६ करेणाधःप्रदेशे
 तांचारुभूषणभूषिताम् ॥ स्पृष्टोवाचवरारोहांरोमांचिततनुस्ततः ७ मनोरथशतैर्लब्धंकिंपूर्णेदुसमप्रभम् ॥ अधोमुखंमुखंकृत्वानमांकिंचित्प्रभाषसे ८
 प्रभोपमर्दमाकार्षीर्वदनस्यवरानने ॥ साध्वसंत्यज्यतांभीरुदासःसाध्वनुगृह्यताम् ९ नकालमिवपश्यामिभीरुभीरुत्वमुत्सृज ॥ याचाम्येषोजल्लिङ्गत्वा
 प्राप्तकालंनिबोधमे १० गांधर्वेणविवाहेनकुरुष्वानुग्रहंमम ॥ देशकालानुरूपेणरूपेणाप्रतिमासती ११ उपस्पृश्यततोभैमोमणिस्थंजातवेदसम् ॥ जुहा
 वसमयेवीरःपुष्पैर्मंत्रानुदीरयन् १२ जग्राहाथकरंतस्यावराभरणभूषितम् ॥ चक्रेप्रदक्षिणंचैवतंमणिस्थंहुताशनम् १३ प्रज्वालसतेजस्वीमानयन्नच्यु
 तात्मजम् ॥ भगवान्जगतःसाक्षीशुभस्याथाशुमस्यच १४ उद्दिश्यदक्षिणांवीरोविप्राणांयदुनंदनः ॥ उवाचहंसीद्वारस्थांतिष्ठावांरक्षपक्षिणि १५ त
 स्यांप्रणम्ययातायांकामस्तांचारुलोचनाम् ॥ ग्रहायदक्षिणेहस्तेनिनायशयनोत्तमम् १६ ऊरावेवोपवेश्यैनांसांत्वयित्वापुनःपुनः ॥ चुचुंबशनकैर्गंडवा
 सयन्मुखमारुतैः १७ ततोस्याश्वपौवक्रपद्ममधुकरोयथा ॥ आलिलिंगेचसुश्रोणीक्रमेणरतिकोविदः १८ अरामयद्रहस्यैनांनचोद्वेजितवांस्तदा ॥
 अपकृष्टंचरत्यर्थे रतिकार्यविशारदः ॥ उवाससतयासाद्धैरमन्कृष्णसुतःप्रभुः १९ अरुणोदयकालेचययौयत्रनटालयम् ॥ अकामयाप्रभावत्याकथंचित्स
 विसर्जितः २० तामेवमनसाकांतांकांतरूपांसमुद्रहन् ॥ तऊर्णुर्नटवेषेणकार्यार्थंभैमवंशजाः २१

ध्यायः ॥ ९३ ॥ ६३ ॥ आविष्टेयमिति ॥ १ ॥ अवगच्छस्वज्ञापय माल्येनिलीयप्राप्तंमाम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ १४ ॥ आवांदंपती ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अपकृष्टंअर्थंचरतिनवोढत्वादितिभावः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ महात्मनां नटानाम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

प्रतीक्षंतस्तदा वाक्यमिंद्रकेशवयोस्तदा ॥ उद्योगं वज्रनाभस्य त्रैलोक्यविजयं प्रति २२ प्रतीक्षतो महात्मानो गुह्यसंरक्षणे रताः ॥ कश्यपस्य मुनेः सत्रं यावत्तावन्नराधिप २३ देवासुराणां सर्वेषामविरोधो महात्मनाम् ॥ त्रैलोक्यविजयार्थाय ततां धर्मचारिणाम् २४ एवं कालं प्रतीक्षाणां वसतां तत्र धीमताम् ॥ संप्राप्तः प्रावृषोरम्यः सर्वभूतमनोहरः २५ अहर्निशं च वृतांतं प्रयच्छंति मनोजवाः ॥ शक्रकेशवयोर्हंसाः कुमारानां महात्मनाम् २६ रेमे सह प्रभावत्या प्रद्युम्नश्चानुरूपया ॥ रात्रौ रात्रौ महातेजा धार्तराष्ट्राभिरक्षितः २७ तैर्हि वज्रपुरं हंसैर्वसद्विर्वासवाज्ञया ॥ व्याप्तं नृप नटांस्तांस्तु न विदुः कालमोहिताः २८ दिवा पिरौ किमणेयस्तु प्रभावत्या नृपालये ॥ तिष्ठत्यंतर्हितो वीरो हंससंघाभिरक्षितः २९ मायया स्य प्रतिच्छाया दृश्यते हि नटालये ॥ देहाद्धेन तु कौरव्यसिषेवे सौ प्रभावतीम् ३० सन्नतिं विनयं शीलं लीलां दाक्ष्यमथार्जवम् ॥ स्पृहयंत्यसुरा दृष्ट्वा विद्वतां च महात्मनाम् ३१ रूपं विलासं गंधं च मंजुभाषामथार्यताम् ॥ तासां यादव नारीणां स्पृहयंत्यसुरास्त्रियः ३२ वज्रनाभस्य तु भ्राता सुनाभो नाम विश्रुतः ॥ दुहितृद्वयं च नृपतेस्तस्य रूपगुणान्वितम् ३३ एका चंद्रवती नाम्ना गुणवत्यथ चापरा ॥ प्रभावत्या लयंते तु व्रजतः खलु नित्यदा ३४ ददृशाते तु ते तत्र रतिसक्तां प्रभावतीम् ॥ परिपप्रच्छतुश्चैव विसंभो पगतां सतीम् ३५ सो वा च मम विद्यास्ति याधीता कांक्षितं पतिम् ॥ रत्यर्थं मानयत्याशु सौभाग्यं च प्रयच्छति ३६ देवं वा दानवं वापि विवशं सद्य एवाहि ॥ सा हं रमामिकांतेन देवपुत्रेण धीमता ३७ दृश्यतां मत्प्रभावेण प्रद्युम्नः सुप्रियो मम ॥ ते दृष्ट्वा विस्मयं याते रूपयौवनसंपदं ३८ पुनरेवाब्रवीत्ते तु भगिन्यौ चारुहासिनी ॥ प्रभावती वरारोहा कालप्राप्तमिदं वचः ३९ देवा धर्मरतानित्यंदं अशीलामहासुराः ॥ देवास्तपसिरक्ता हि सुखेरक्ता महासुराः ४० देवाः सत्ये रतानित्यमनृते तु महासुराः ॥ धर्मस्तपश्च सत्यं च यत्र यत्र जयो ध्रुवम् ४१ देवपुत्रौ वरयतां पती विद्यां ददाम्यहम् ॥ उचितौ मत्प्रभावेण सद्य एवोपलप्स्यथः ४२ तां तथेत्यू चतुर्हृष्टे भगिन्यौ चारुलोचनाम् ॥ परिपप्रच्छ भैमं च कार्यं तत्पतिमानिनी ४३ सपितृव्यं गदं वीरं सांबं चाथ ब्रवीत्तदा ॥ रूपान्वितौ सुशीलौ च शूरौ चरणकर्माणि ४४ ॥ प्रभावत्युवाच ॥ ॥ परितुष्टेन दत्ता मे विद्या दुर्वाससापुरा ॥ परितुष्टेन सौभाग्यं सदा कन्यात्वमेव च ४५ देवदानवयक्षाणां यंध्यास्यासि सते पतिः ॥ भवितेति मया चैव वीरो यमभिकांक्षितः ४६ गृहीतं तदिमां विद्यां सद्यो वां प्रियसंगमः ॥ ततो जगृहतुर्हृष्टे तां विद्यां भगिनी मुखात् ४७ दध्यतुर्गदसां बौचविद्यामभ्यस्यते शुभे ॥ तौ प्रद्युम्नेन सहितौ प्रविष्टौ भैमनंदनौ ४८

॥ ४१ ॥ भैमं प्रद्युम्नं कार्यं कर्तव्यं कस्यानयनं कर्तव्यमित्येवं रूपं तत्पतिमानिनी तं पतिं मन्यते तथा ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ दध्यतुः ध्यातव्यौ ॥ ४८ ॥

कार्पिणनाप्रद्युम्नोक्तयामाययाप्रच्छन्नं यथास्यात्तथाप्रविष्टौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इ० वि० टी० चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ नभोनभस्यइति ॥ १ ॥ २ ॥ सट
शाः धाराः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शिखीन्शिखिनः मयूरान् समादृतानृत्ये एवादरयुक्तान् ॥ ७ ॥ ८ ॥ आशंकमानाः शाद्वलभूमौ सारूप्यादनतिसादृश्यत्वात्सन्तिनसन्ती

प्रच्छन्नौ मायया वीरौ कार्पिणना मायिना नृप ॥ गांधर्वेण विवाहेन तावप्यरिबलार्दनौ ४९ पाणिजगृहतुर्वीरौ मंत्रपूर्वसतांप्रियौ ॥ चंद्रवत्यागदः सांबो गुण
वत्याचकैशविः ५० रेमिरे सुरकन्याभिर्वीरास्ते यदुपुंगवाः ॥ मार्गमाणास्त्वनुज्ञांति शक्रकेशवयोस्तदा ५१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे वि०
प्रभावतीपाणिग्रहणे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नभोनभस्येथ निरोक्ष्य मासिकामस्तदा तोयद्वंद्वकीर्णाम् ॥ प्रभावतीं चारु
विशालनेत्रामुवाच पूर्णे दुनिकाशवक्रः १ तवाननाभो वरगात्रिचंद्रो न दृश्यते सुंदरि चारुबिंबः ॥ त्वत्केशपाशप्रतिमैर्निरुद्धो बलाहकैश्चारुनिरंतरोरु २
संदृश्यते सुभ्रुतडिद्धनस्थात्वं हेमचार्वाभरणान्वितेव ॥ मुचंति धाराश्च घनानंदं तस्त्वद्वारयष्टेः सदृशावरांगि ३ घनप्रदेशेषु बलाकपंक्तयस्त्वद्वंतपंक्तिप्रतिमावि
भांति ॥ निमग्नपद्मानि सरित्सु सुभ्रुनभांतितोयानिरया कुलानि ४ अमीघनावायुवशोपयाता बलाकमालामलचारुदंताः ॥ अन्योन्यमभ्याहनितुं प्रवृत्ता
वनेषु नागा इव शुक्लदंताः ५ धनुस्त्रिवर्णैर्वरगात्रिपश्यकृतंतवापांगमिवाननस्थं ॥ विभूषयंतं गगनं घनाश्च प्रहर्षणं कामिजनस्य कांते ६ घनान्नदंतः प्रतिनर्द
माना निरीक्ष्य सुश्रोणिशिखीन्प्रहृष्टान् ॥ समादृतानुद्धतपिच्छभारान्प्रियाभिरामानुपनृत्यमानान् ७ हर्म्येषु चान्ये शशिपांडुरेपुराजंति सुश्रोणिमयूरसं
घाः ॥ मुहूर्त्तशोभामतिचारुरूपां दत्त्वा पतंतो वलभीपुटेषु ८ प्रक्लिन्नपक्षास्तरुमस्तकेषु मुहूर्त्तचूडामणितां विधाय ॥ प्रयांति भूमिं नवशाद्वलानामाशंकमा
नाधृतचारुदेहाः ९ प्रवातिधारांतरनिःसृतश्च सुखो निलश्चंदनपंकशीतः ॥ कदंबसर्जार्जुनपुष्पभूतं समावहन् गंधमनंगबंधुं १० रतिश्रमस्वेदविनाशहेतुर्न
वोदभारानयने च हेतुः ॥ नमारुतः स्याद्यदि चारुगात्रिनमेव कालो मम बल्लभः स्यात् ११ एवं विधेषु प्रियसंगमेषु रतावसाने यदुपैति वायुः ॥ रतिश्रमस्वेदहरः
सुगंधीतः परं किं सुखमस्ति लोके १२ जलाप्लुतानीक्ष्य महानदीनां सुगात्रिहंसाः पुलिनानि हृष्टाः ॥ गताः श्रमं मानसवासलुब्धाः ससारसाः कौचगगानुविद्धाः
१३ नभांति नद्यो नसारांसि चैव हतत्विषीवा यतचारुनेत्रे ॥ गतेषु हंसेष्वथ सारसेषु रथांगतुल्या ह्वयनेषु चैव १४ भोगैकदेशेन शुभं शयानं ध्रुवं जगन्नाथमुपेद्रमश
म् ॥ निद्राभ्युपेता वरकालतज्ज्ञाश्रियं प्रणम्योत्तरचारुरूपाम् १५ ति शंकमाना इत्यर्थः ॥ ९ ॥ पंक इव शीतः पुष्पेभ्यो भूतं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ गताः श्रमं मानसे वा
सार्थं श्राम्यतो हंसा यत्र दृष्टाः तेन मानसाद्यप्यस्य स्थानस्याधिक्यमुक्तं ईक्ष्य वीक्ष्य ॥ १३ ॥ हतत्विषीव हतशोभे इव उपलक्षणमेतत् नद्यादीनां नद्योपि हतत्विष इत्यर्थः अथ प्रादृषितो
न्यत्रेति शेषः १४ भोगैकदेशेन सपैकपार्श्वेन उपलक्षितं सप्तम्यर्थे वा तृतीया निद्राश्रियं प्रणम्य ईशं उपेता भगवति निद्रातिश्रीर्जागर्तीत्यर्थः वरकालतज्ज्ञाप्रादृष्टं हारिच जानाना १५ ॥

॥ १६ ॥ ध्रुवं सर्वदा स्तवंति कृतवः सर्वे इति शेषः ॥ १७ ॥ नागा इति भ्रमरैः पेपीयमानानां वृक्षादीन् सुकुमारतरान् विषवक्राः स्पृशन्तोऽपि ग्लानिं नयन्तीत्याश्चर्यमिति भावः ॥ १८ ॥
तव चारुमुखस्तनोरुकर्तृनभः वीक्ष्य अभिन्नवृष्टं कामोद्रेकात्स्विन्नमभूदिति शेषः पतिष्यन्तमिति पुंस्त्वमार्षम् ॥ १९ ॥ बलाकानां मालेव आकुलं निविडं माल्यदामेव तेन ॥ २० ॥
प्रवृत्तचक्रः चक्रं आज्ञा ॥ २१ ॥ पूतं निर्मलम् अतएव पवित्रं शोधकं ॥ २२ ॥ प्लवंगमो भेकः गृहारंभासमर्थः वार्षिकेषु अष्टसु पक्षेषु गोष्ठेऽगोत्रजस्तद्वत् वृष्ट्यार्तः सन् विरौतिरावेदष्टां

निद्रायमाणे भगवत्युपेन्द्रे मेघां वराक्रांतनिशाकरोद्य ॥ पद्मामलाभः कमलायताक्षिरुष्णस्य वक्रानुकृतिं करोति १६ कदंबनीपार्जुनकेतकानां स्रजो ध्रुवं कृ
ष्णमुपानयन्ति ॥ पुष्पाणि चान्यान्मृतवः समस्ताः कृष्णात्प्रमादानभिकांक्षमाणाः १७ नागाश्चरन्तो विषदिग्धवक्राः स्पृशन्ति पुष्पाण्यपि पादपान्यान् ॥ पे
पीयमानान् भ्रमरैर्जनानां कौतूहलं ते जनयन्त्यतीव १८ तोयातिभारांबुदवृन्दनद्धं नभः पतिष्यन्तमिवाभिवीक्ष्य ॥ निपानगंभरिमाभिन्नवृष्टं मनोहरं चारुमुखस्तनो
रु १९ बलाकमालाकुलमाल्यदामानिरीक्ष्य रम्यं धनवृन्दमेतत् ॥ सस्यानिभूमावभिवर्षमाणं जगद्धितार्थं विमलांगयष्टे २० जलावलंबांबुदवृन्दकर्षी धनैर्धना
न्यो धयतीव वायुः ॥ प्रवृत्तचक्रो नृपतिर्वनस्थान्गजान्गजैः स्वैरिव वीर्यदृप्तान् २१ अमौ मम भो विसृजन्ति मेवाः पूतं पवित्रं पवनैः सुगन्धिः ॥ हर्षावहं चातकबर्हिणा
नां वरांडजानां जलदप्रियाणाम् २२ प्लवंगमः षोडशपक्षशायी विरौतिगोष्ठः सहकामिनीभिः ॥ ऋचो द्विजातिः प्रियसत्यधर्मायथा सुशिष्यैः परिवार्यमाणः
२३ गुणो महान्स्तोयदकालजो यं प्रबुद्धमेव स्वनभीषितायत् ॥ परिष्वजन्तः परिवर्द्धयन्ति विनापिशय्या समयं प्रियाणाम् २४ दोषो यमेकः सलिलागमस्य
मां प्रत्युदारान्वयवर्णशीले ॥ न दृश्यते यत्तव वक्रतुल्यो वनग्रहस्ततनुः शशांकः २५ प्रदृश्यते भीरुयदा शशांको घनान्तरस्थो जगतः प्रदीपः ॥ तदानुपश्यं
ति जनाः प्रहृष्टा बंधुं प्रवासादिव सन्निवृत्तम् २६ विलापसाक्षी प्रियहीनितानां स दृश्यते भीरुयदा शशांकः ॥ नेत्रोत्सवः प्रोषितकामुकानां दृष्ट्वैव कांतं भवतीत्यवै
मि २७ नेत्रोत्सवः कांतसमागतानां दावाग्नि तुल्यः प्रियहीनितानाम् ॥ तेनैव देहेन वरांगनानां चंद्रोपिता वत्प्रियविप्रियश्च २८ विनापि चंद्रेण पुरेपितुस्ते यतः
प्रभाचंद्रगभस्तिगौरी ॥ गुणा गुणांश्चंद्रमसो न वेद्विद्यतस्ततो हं प्रशशंसयिष्ये २९ अवापयो ब्राह्मणराज्यमीड्यो दुरापमन्यैः सुकृतैस्तपोभिः ॥ गायन्ति विप्राः
पवमानसंज्ञं समागताः पर्वणि चाप्युदारम् ३०

त. ऋचो द्विजातिरिति ॥ २३ ॥ प्रियाणां काममिति शेषः ॥ २४ ॥ मां प्रातिभातीति शेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ इतरेषां नेत्रोत्सवोऽपि प्रोषितकामुकानां दृष्ट्वैव कांतं कस्य मुखस्य अंतं अवसानं
भवतीति यद्वा प्रोषितकामुकानां कांतं दृष्ट्वैव नेत्रोत्सवो भवतीत्यवैमिनान्वया ॥ २७ ॥ प्रियश्चासौ विप्रियश्चेति समासः ॥ २८ ॥ विनापीत्यनेन वज्रपुरे गृहांतः चंद्रदर्शनं नासीदि
ति गम्यते प्रशशंसयिष्ये अतिशयेन कथयिष्ये स्वार्थे णिच् ॥ २९ ॥ पर्वणियज्ञे ॥ ३० ॥

यस्यबुधस्यपुत्ररवाःसुतस्तस्यापितार्यश्चैडयः स्तुत्यः प्राणाग्निः ब्रह्मणेप्राणाय जुष्टंनिर्वपामीतिमंत्रलिङ्गात् ब्रह्मौदनिकोग्निःगंधर्वलोकात्पुत्ररवसा आनीयमानोमध्येमार्गेनिहितः
सन्नष्टः तमेवनष्टमग्निमन्विष्यन्तत्स्था नेशमीगर्भमश्वत्थमपश्यत् ततोश्वत्थादरणींआत्हत्याग्नित्रयसाध्यंत्रेताकर्मप्रावर्तयत्पुत्ररवाइति तत्रौषधिवनस्पतीनामीशश्चंद्रोश्वत्थोत्पा
दनद्वारानष्टमग्निमजीजनदित्युच्यते भवात्मारुद्रेणशिरसाधृतत्वात्तस्यात्मेवात्माभवात्मा ॥ ३१ ॥ यश्चंद्रःउर्वशींपौत्रात्मनास्वयंवाचकमेकामितवान् अमृतेतिपीतस्याप्यापूरणं

पिताबुधस्योत्तरवीर्यकर्मापुत्ररवायस्यसुतोऽनृदेवः ॥ प्राणाग्निरीड्योग्निमजीजनद्योनष्टंशमीगर्भभवंभवात्मा ३१ तथैवपश्चाच्चकमेमहात्मापुरोर्वशीम
प्सरसांवरिष्ठाम् ॥ पीतःपुरायोमृतसर्वदेहोमुनिप्रवीरैर्वरगात्रिवोरैः ३२ नृपःकुशाग्रैःपुनरेवयश्चधीमानतोऽग्निर्दिविपूज्यतेच ॥ आयुश्चवंशेनहुषश्चयस्ययो
देवराजत्वमवापवीरः ३३ देवातिदेवोभगवान्प्रसूतोवंशेहरिर्यत्रजगत्प्रणेता ॥ भैमःप्रवीरःसुरकार्यहेतोर्यःसुभ्रुदक्षस्यवृतःसुताभिः ३४ बभूवराजाथवसु
श्चयस्यवंशेमहात्माशशिवंशदीपः ॥ यश्चक्रवर्तित्वमवापवीरःस्वैःकर्मभिःशक्रसमप्रभावः ३५ यदुश्चराजाशशिवंशमुख्योयोवापमह्यामधिराजभावम् ॥
भोजाःकुलेयस्यनराधिपस्यवीराःप्रसूताःसुरराजतुल्याः ३६नकूटकृद्यस्यनृपोस्तितवंशेननास्तिकोनैष्कृतिकोपिवाथ ॥अश्रद्धधानोप्यथवाकदर्यःशौर्येणवा
वारिरुहाक्षिहीनः ३७ वंशेवधूस्त्वंकमलायताक्षिश्लाघ्यागुणानामतिपात्रभूता ॥ कुरुप्रणामंशिखराग्रदंतितस्यत्वमीशस्यसतांप्रियस्य ३८ नारायणाया
त्मभवायनायलोकायनायत्रिदशायनाय ॥ स्वर्गेन्द्रकेतोःपुरुषोत्तमायकुरुप्रणामंश्वशुरायदेवि ३९ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिप्रद्युम्नभा
षणेपंचनवतितमोऽध्यायः ९५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सत्रावसानेश्वमुनेकश्यपस्यातितेजसः ॥ जग्मुर्देवासुराःस्वानिस्थानान्यमितवि
क्रमाः १ वज्रनाभोपिनिर्वृत्तेसत्रेकश्यपमभ्यगात् ॥ त्रैलोक्यविजयाकांक्षीतमुवाचाथकश्यपः २ वज्रनाभनिबोधत्वंश्रोतव्यंयदिचेन्मम ॥ वसवज्जपुरे
पुत्रस्वजनेनसमावृतः ३ तपसाभ्याधिकःशक्रःशक्तश्चैवस्वभावतः ॥ ब्रह्मण्यश्चकृतज्ञश्चज्येष्ठःश्रेष्ठतमोगुणैः ४ राजाकृत्स्नस्यजगतःपात्रभूतःसतां
गतिः ॥ संप्राप्तोलोकराज्यंसर्वभूतहितेरतः ५

सूचितं घोरैरितिदेहस्यैवपाननंतुचकोरवादित्युक्तं ॥ ३२ ॥ यस्यवंशेआयुर्नृपःकुशाग्रैरेवकुशाग्रोपलक्षितक्रतुपरंपरयादिविगतोऽग्निः अग्निसायुज्यंप्राप्तः पूज्यतेचेतिपूर्वार्द्धार्थः
यस्यवंशेनहुषश्चादिविगतः योदेवराजत्वमवापेत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ यश्चंद्रः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शिखराग्रदंतिशिखरंलोहितमणिविशेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इ
तिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ सत्रावसानेइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

विहन्यसेम्रियसे ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

नैवशक्यस्त्वयाजेतुंवज्रनाभविहन्यसे ॥ अहिंपदाव्युक्रमन्वैनचिराद्विनशिष्यसि ६ वज्रनाभश्चतद्वाक्यं नाभिनंदतिभारत ॥ कालपाशपरीतांगोमर्तु
कामइवौषधं ७ अभिवाद्यसदुर्बद्धिः कश्यपं लोकभावनं ॥ त्रैलोक्यविजयारंभमतिचक्रे दुरासदः ८ ज्ञातियोधान्समानीय मित्राणि सुबहूनि च ॥ प्रतस्थेस्व
गमेवाग्रे विजिगीषन्विशांपते ९ एतस्मिन्नंतरे देवौ कृष्णेंद्रौ च महाबलौ ॥ प्रेषयामास तुर्हं सान्वज्रनाभवधंप्रति १० समागतास्तु तच्छ्रुत्वा यदुमुख्या महाबलाः
मंत्रयित्वा महात्मानश्चितामापेदिरे तथा ११ वज्रनाभो हंतव्यः प्रद्युम्नेनेत्यसंशयम् ॥ तयोर्दुहितरोभार्या भक्त्याताः सर्वभावनाः १२ सर्वाः सगर्भास्ता
श्चैव किं नु कार्यमनंतरम् ॥ प्राप्तः प्रसवकालश्च तासां नातिचिरादिव १३ संमंत्रयित्वैतदर्थं हंसानूचुर्महाबलाः ॥ आख्येयमर्थवत्कृत्स्नं शक्रकेशवयोस्तदा १४
हंसैर्गत्वा तदाख्यातं देवयोस्तद्यथा तथम् ॥ ताभ्यां हंसास्तु संदिष्टानभेतव्यमिति प्रभो १५ उत्पत्स्यंति गुणैः श्लाघ्याः पुत्रावः कामरूपिणः ॥ गर्भस्थाः सर्व
वेदांश्च सांगान्वेत्स्यंति निदिताः १६ तथा चानागतं सर्वमस्त्राणिविविधानि च ॥ सद्य एव युवानश्च भविष्यंति सुपंडिताः १७ एवमुक्ता गता हंसाः पुनर्वज्रपुरं
विभो ॥ शशंसुश्चैव भैमानां शक्रकेशवभाषितं १८ प्रभावती तदा पुत्रं सुषुवे सदृशं पितुः ॥ सद्यो यौवनं संप्राप्तं सर्वज्ञत्वं च भारत १९ मासमात्रेण सुषुवे देवी
चंद्रवती नृप ॥ चंद्रप्रभमिति ख्यातं तनयं सदृशं पितुः २० सद्यश्च यौवनं प्राप्तं सर्वज्ञत्वं च भारत ॥ गुणवत्यपि पुत्रं च गुणवंतमनिदिता २१ युवानावथ सद्यस्तौ
सर्वशास्त्रार्थकोविदौ ॥ इंद्रोपेन्द्रप्रसादेन संवृत्तौ युद्धवर्धनौ २२ हर्म्यपृष्ठे वर्द्धमाना दृष्टास्ते यदुनंदनाः ॥ इंद्रोपेन्द्रेच्छया वीरनान्यथेत्यवधार्यताम् २३ निवेदि
ताश्च संभ्रांतैर्दैत्यैराकाशरक्षिभिः ॥ वज्रनाभाय वीराय त्रिविष्टपजयैषिणे २४ वधाय सर्वगृह्यंतां ममैते गृहधर्षकाः ॥ इत्युवाचा सुरपतिर्वज्रनाभो महासुरः
२५ ततः सैन्यं समाज्जप्तमसुरेन्द्रेण धीमता ॥ आवारयामास दिशः सर्वाः कुरुकुलोद्बह २६ गृह्यंतां माशुवध्यंतामिति वाचस्ततस्ततः ॥ उच्चैरुसुरेन्द्रस्य शासना
दरिशासिनः २७ तच्छ्रुत्वा व्यथितास्तेषां मातरः पुत्रवत्सलाः ॥ रुरुदुस्तारुदंत्यश्च प्रद्युम्नः प्रहसन्ब्रवीत् २८ मा भैष्ट जीवमानेषु स्थितेष्वस्मासु सर्वथा ॥
किं नो दैत्याः करिष्यंति सर्वथा भद्रमस्तु वः २९ प्रभावती मथो वाच प्रद्युम्नो विप्लवां स्थिताम् ॥ पिता तव गदापाणिः पितृव्याश्च स्थितास्तव ३० भ्रातरश्चैव ते दे
वि ज्ञातयश्च तथा परे ॥ एते पूज्याश्च मान्याश्च तवार्थं खलु सर्वथा ३१ भगिन्यौ पृच्छ भद्रं ते कालो यं खलु दारुणः ॥ मरणं सहमानानां युद्ध्यतां विजयो ध्रुवम् ३२
दानवेन्द्रादयो ह्येते योत्स्यंते स्म द्वधैषिणः ॥ किमत्र कार्यमस्माभिः सर्वैश्चक्रांतरस्थितैः ॥ ३३ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ चक्रांतरस्थितैः त्वदाज्ञावर्तिभिः ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एतत्तुतस्मात् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सूपस्पृष्टासम्यक्संमार्ज्य ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ चक्रेनिर्ममे ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ भेदनैःसू

प्रभावतीरुदंतीतुप्रद्युम्नमिदमब्रवीत् ॥ शिरस्यंजलिमाधायजानुभ्यांपतिताक्षितौ ३४ गृहाणशस्त्रमात्मानंरक्षशत्रुनिबर्हण ॥ जीवनपुत्रांश्चदारांश्चद्रष्टासि
यदुनंदन ३५ आर्यांनृवरवैदर्भीमनिरुद्धंचमानद ॥ स्मृत्यैतन्मोक्षयात्मानंव्यसनादरिमर्दन ३६ दुर्वाससावरोदत्तोमुनिनाममधीमता ॥ वैधव्यरहिता
हृष्टाजीवपुत्राभविष्यसि ३७ एषमेहदयाश्वासोभवितानतदन्यथा ॥ सूर्याग्नितेजसोवाक्यंमुनेरिंद्रानुजात्मज ३८ इत्युक्त्वाथासिमादायसूपस्पृष्टामन
स्विनी ॥ प्रददौरौक्मिणेयायजयस्वेतिवरंवरा ३९ सतंजग्राहधर्मात्माप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ प्रणम्यशिरसादत्तंप्रिययाभक्तियुक्तया ४० चंद्रवत्यपिनि
स्त्रिशंगदायप्रददौमुदा ॥ तदागुणवर्तीचैवसांबायासिमहात्मने ४१ हंसकेतुमथोवाचप्रद्युम्नः प्रणतंप्रभुः ॥ इहैवसांबसाहितोयुध्यस्वसहयादवैः ४२
आकाशेदिक्षुसर्वासुयोत्स्याम्यहमरिंदम ॥ इत्युक्त्वाथरथंचक्रेमाययामायिनांवरः ४३ सहस्रशिरसंनागंकृत्वासारथिमात्मवान् ॥ अनंतभोगंकारव्यसर्वना
गोत्तमोत्तमम् ४४ सतेनरथमुख्येनहर्षयन्वैप्रभावतीम् ॥ चचारासुरसैन्येषुतृणेष्विवहुताशनः ४५ शरैराशीविषप्रख्यैरर्द्धचंद्रानुकांतिभिः ॥ भेदनैर्गाध
नैश्चैवततर्ददितिसंभवान् ४६ असुराश्चरणेमत्ताःकाष्णिगशस्त्रैरितस्ततः ॥ जघ्नुःकमलपत्राक्षंपरंनिश्चयमास्थिताः ४७ चिच्छेदबाहूंकेषांचित्केयूरवल्लयो
ज्ज्वलान् ॥ सकुंडलानिकेषांचिच्छिरांस्यपिचचिच्छिदे ४८ क्षुरच्छिन्नैःशिरोभिश्चकायैश्चशकलैरपि ॥ असुराणांमहीकीर्णाप्रद्युम्नेनातितेजसा ४९
देवेश्वरोदेवगणैःसहितःसमितिंजयः ॥ ददर्शमुदितोयुद्धंभैमानांदितिजैःसह ५० येगदंचैवसांबंचदैत्याःसमभिदुद्रुवुः ॥ तेययुर्निधनंसर्वेयादांसीवमहोद
धौ ५१ विषमंतुतदायुद्धंहृष्टादेवपतिर्हरिः ॥ गदायप्रेषयामासस्वंरथंहरिवाहनः ५२ दिदेशमातलिसुतंयंतारंचसुवर्चसम् ॥ सांबायेरावणंनागंप्रेषया
मासचेश्वरः ५३ जयंतंरौक्मिणेयस्यसहायमददद्विभुः ॥ ऐरावणमधिष्ठातुंवप्रंसनियुक्तवान् ५४ देवपुत्रद्विजौवीरावप्रमेयपराक्रमौ ॥ अनुज्ञाप्यसु
राध्यक्षंब्रह्माणंलोकभावनम् ५५ तंमातलिसुतंचैवगजमैरावणंतदा ॥ देवःप्रेषितवाञ्छक्रोविधिज्ञोवरकर्मसु ५६ क्षीणमस्यतपोवध्योयदूनामेषदुर्मतिः
प्रविशंतितुभूतानिसर्वत्रतुयथेप्सितम् ५७ प्रद्युम्नश्चजयंतश्चप्राप्तौहर्म्यमहाबलौ ॥ असुराञ्छरजालौघैर्विक्राम्यंतौप्रणश्यतुः ५८ गदंकाष्णिगस्तदोवाचदु
र्वीर्यरणदुर्जयः ॥ उपेन्द्रानुजशक्रेणरथोयंप्रेषितस्तव ५९

दमाग्रैःशरैः शरीरप्रवेशेनविदारणैःगाधनैःस्थूलपैः अनुक्रांतिभिर्बाणैर्दृढप्रहारमात्रैःततर्दपीडयामास ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ हरिवाहनइंद्रः ॥ ५२
॥ ५३ ॥ प्रवरंइंद्रस्यसखायंब्राह्मणं ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ उपहारोमहापूजा ॥ ६१ ॥ अभ्युत्थानकृतं उपक्रमकर्तारम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ कोट्यःकोटोः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इति श्रीमहा

हरियुद्धमातलिसुतोयंताचायंमहाबलः ॥ प्रवराधिष्ठितश्चायंसांबस्यैरावणोगजः ६० अद्योपहारोरुद्रस्यद्वारकायांमहाबलः ॥ श्वएष्यतिहृषीकेश
स्तस्मिन्वृत्तेच्युतानुज ६१ तस्याज्ञयावधिष्यामोवज्रनाभंसबांधवम् ॥ अभ्युत्थानकृतं पापं त्रिविष्टपजयं प्रति ६२ करिष्यामि विधानं च नैष शक्रं सु
तान्वितम् ॥ विजेष्यत्यप्रमादस्तु कर्तव्य इति मे मतिः ६३ कलत्ररक्षणं कार्यं सर्वोपायैर्नरैर्बुधैः ॥ कलत्रधर्षणं लोके मरणादतिरिच्यते ६४ एवं संदिश्य भै
मः सगदसांबो महाबलः ॥ प्रद्युम्नकोट्यः ससृजे मायया दिव्यरूपया ६५ तमश्वनाशयामास दैत्यसृष्टंदुरासदम् ॥ जहृषे देवराजश्च तं दृष्ट्वा रिपुमर्दनम् ६६ द
दशः सर्वभूतानि कार्पिणसर्वेषु शत्रुषु ॥ अंतरात्मनि वर्तते तं क्षेत्रज्ञमिव तं विदुः ६७ एवं व्यतीतारजनीरौ किमणेयस्य युध्यतः ॥ असुराणां त्रिभागश्च निहतो
चाति तेजसा ६८ यावद्विधो धयामास कार्पिणैर्दैत्यान् रणाजिरे ॥ संध्योपास्ता जयंते न तावद्विष्णुपदीजले ६९ अयोधयजयंतश्च यावद्वैत्यान् महाबलः ॥ ता
वदाकाशगंगायां भैमः संध्यामुपास्तवान् ७० ॥ ॥ इति श्रीम० खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि प्रद्युम्नदैत्ययुद्धे षण्णवतितमोऽध्यायः ९६ ॥ ६४ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ जगतश्च क्षुषिततो मुहूर्ताभ्युदिते रवौ ॥ प्रादुरासीद्वरिर्देवस्ताक्षर्येणोरगशत्रुगा १ हंसवायुमनोभिश्च सुशीघ्रतरगः स्वगः ॥ तस्थौ वियति
शक्रस्य समीपे कुरुनंदन २ समेत्य च यथान्यायं कृष्णो वासवसन्निधौ ॥ पांचजन्यं हरिर्दध्मौ दैत्यानां भयवर्द्धनम् ३ तं श्रुत्वाभ्यागतस्तत्र प्रद्युम्नः परवीरहा
वज्रनाभं जहीत्युक्तः केशवेन त्वरेति च ४ ताक्षर्यमारुह्य गच्छेति पुनरेव प्रणोदितः ॥ चकार स तथा वीरः प्रणिपत्य सुरोत्तमौ ५ समनोरं हसा वीरताक्षर्येणाशुययौ
नृप ॥ अभ्यासं वज्रनाभस्य महाद्वंद्वस्य भारत ६ ततस्ताक्षर्यगतो वीरस्ततर्दरणमूर्द्धनि ॥ वज्रनाभं स्थिरो भूत्वा सर्वास्त्रविदं निदितः ७ तेन ताक्षर्यगतेनैव ग
दया कृष्णसूनुना ॥ उरस्यभ्याहतो वीरो वज्रनाभो महात्मना ८ स तेनाभिहतो वीरो दैत्यो मोहवशंगतः ॥ चक्षारचभृशं रक्तं बभ्रुमैव गता सुवत् ९ आश्वसे
त्यथ तं कार्पिणरुवाचरणदुर्जयः ॥ लब्धसंज्ञः स वीरस्तु प्रद्युम्नमिदमब्रवीत् १० साधुयादव वीर्येण श्लाघ्यो मम रिपुर्भवान् ॥ प्रतिप्रहारकालोऽयं स्थिरो भवम
हाबल ११ एवमुक्त्वा महानादं मुक्त्वा मेघशतोपमम् ॥ गदां मुमोच वेगेन स घटां बहुकंटकाम् १२ तया ललाटे भिहतः प्रद्युम्नो गदयानृप ॥ उद्धमन्नुधिरं
भूरिमुमोहयदुनंदनः १३ तं दृष्ट्वा भगवान् कृष्णः पांचजन्यं जलोद्भवम् ॥ दध्मावाश्वासनकरं पुत्रस्य रिपुनाशनः १४

भारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टोकायां षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ६४ ॥ जगत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ महाद्वंद्वस्य महाव्युत्क्रमणस्य दुरंतस्येत्यर्थः ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ चक्षारमुखेन उद्गोर्णवान् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ तस्यप्रद्युम्नस्य ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लब्धस्यशत्रुपराजयस्यप्रशमनंदुःखापनोदनम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ विजयस्यइंद्रपौत्र
स्य ॥ २५ ॥ प्रद्युम्नस्यप्रद्युम्नपुत्रस्यरौक्मिणेयोत्रसांबस्तत्सुतस्यपरिशेषाच्चंद्रप्रभस्यगदपुत्रस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ऋषिवंशेऋषिसंघसमीपेअभिषिक्ताइतिपूर्व

तं पांचजन्यशब्देनप्रत्याश्वस्तंमहाबलम् ॥ दृष्ट्वाप्रमुदितालोकाविशेषेणेंद्रकेशवौ १५ तस्यचक्रंकरेयातंकृष्णच्छंदेनभारत ॥ धुरनेमिसहस्रारंदैत्यसंघकुलां
तकम् १६ तन्मुमोचाच्युतसुतस्तस्यनाशायभारत ॥ नमस्कृत्वासुरेंद्रायकृष्णायचमहात्मने १७ वज्रनाभस्यतत्कायादुच्चकर्तशिरस्तदा ॥ नारायणसु
तोन्मुक्तंदैत्यानामनुपश्यताम् १८ गदःसुनाभमवधीद्यतमानंरणाजिरे ॥ हर्म्यपृष्ठेजिघांसंतरणदृप्तंभयानकम् १९ सांबःसमरमध्यस्थानसुरानरिम
र्दनः ॥ निनायनिशितैर्बाणैःप्रेताधिपपरिग्रहम् २० निकुंभोपिहतेवीरेवज्रनाभेमहासुरे ॥ जगामषट्पुरंवीरोनारायणभयार्दितः २१ निबर्हितेदेवरिपौ
वज्रनाभेमहासुरे ॥ अवतीर्णौमहात्मानौहरीवज्रपुरंतदा २२ लब्धप्रशमनंचैवचक्रतुःसुरसत्तमौ ॥ सांत्वयामासतुश्चैवबालवृद्धंभयार्दितम् २३ इंद्रोपें
द्रौमहात्मानौमंत्रयित्वा महाबलौ ॥ आयत्यांचतदात्वेचबृहस्पतिमतानुगौ २४ वज्रनाभस्यतद्राज्यंचतुर्द्वाचक्रतुर्नृप । विजयस्यचतुर्भागंजयंततनयस्य
वै २५ प्रद्युम्नस्यचतुर्भागंरौक्मिणेयसुतस्यच ॥ चंद्रप्रभस्यददतुश्चतुर्भागंजनेश्वर २६ कोट्यश्चतस्रोग्रामाणामधिकास्ताविशांपते ॥ शाखापुरसहस्रं
चस्फीतंवज्रपुरोपमम् ॥ चतुर्द्वाचक्रतुस्तत्रसंहृष्टौशक्रकेशवौ २७ कंबलाजिनवासांसिरत्नानिविविधानिच ॥ चतुर्द्वाचक्रतुर्वीरौवीरवासवकेशवौ २८
ततोभिषिक्तास्तेवीराराजानोवासवाज्ञया ॥ देवदुंदुभिवाद्येननृपविष्णुपदीजलैः २९ स्वयंशक्रेणदेवेनकेशवेनचधीमता ॥ ऋषिवंशेमहात्मानःशक्रमाधव
नंदनाः ३० विजयस्यप्रसिद्धैवगतिर्वियतिधीमतः ॥ मातृजेनगुणेनापिमाधवानांमहात्मनाम् ३१ अभिषिच्यजयंतंतुवासवोभगवान्ब्रवीत् ॥ त्वयैतेवी
रसंरक्ष्याराजानःसमितिंजयाः ३२ ममवंशकरोऽत्रैकःकेशवस्यत्रयोऽनघ ॥ अवध्याःसर्वभूतानांभविष्यंतिममाज्ञया ३३ गमनागमनंचैवदिविसिद्धंभवि
ष्यति ॥ त्रिविष्टपंदारकांचरम्यांभैमाभिरक्षिताम् ३४ दिशागजसुतान्नागान्हयांश्चोच्चैःश्रवोन्वयान् ॥ इच्छयैषांप्रयच्छस्वरथांस्त्वष्टुकृतानपि ३५
गजावैरावणसुतौशत्रुंजयारिपुंजयौ ॥ प्रयच्छाकाशगौवीरौसांबस्यचगदस्यच ३६ आकाशेनपुरीयातुंदारकांभैमरक्षिताम् ॥ आयातौचसुतौद्रष्टुंयथेष्टं
भैमनंदनौ ३७ इतिसंदिश्यभगवान्देवराजःपुरंदरः ॥ जगामभगवान्स्वर्गंदारकामपिकेशवः ३८

स्थेनान्वयः ॥ ३० ॥ गतिःविभज्यराज्यंग्राह्यमित्यर्थः मातृजेनगुणेनअसुरदौहितृत्वेनमाधवानांपुत्रत्रयंममचपुत्रइत्येवंचतुर्धाविभागः ॥ ३१ ॥ ब्रवीत् अब्रवीत् ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रयच्छस्वेतिजयंतंप्रतिउक्तिः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रद्युम्नोत्तरप्रद्युम्नस्य उत्कर्षः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ इति श्रीभारतेखिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्तमवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ दद

षण्मासानुषितस्तत्र गदः प्रद्युम्न एव च ॥ सांबश्च द्वारकां याता रूढेराज्ये महाबलाः ३९ अद्यापि तानिराज्यानि मेरोः पार्श्वे तथोत्तरे ॥ तिष्ठन्ति च जगद्यावत्स्था
स्यं त्यमरसंनिभ ४० निवृत्ते मौशले युद्धे स्वर्गं यातेषु वृष्णिषु ॥ गदप्रद्युम्नसांबास्ते गता वज्रपुरं विभो ४१ ततः प्रोष्य पुनर्याति स्वर्गं स्वैः कर्मभिः शुभैः ॥ प्रसा
देन च कृष्णस्य लोककर्तुर्जनेश्वर ४२ प्रद्युम्नोत्तरमेतत्तेन देवकथितं मया ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं शत्रुनाशनं मेव च ४३ पुत्रपौत्राविवर्द्धते आरोग्यधनसंपदः ॥ य
शो विपुलमाप्नोति द्वैपायनवचो यथा ४४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि वज्रनाभवधोनाम सप्तमवतितमोऽध्यायः ९७ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ ददर्शाथ पुरीं कृष्णो द्वारकां गुरुदेस्थितः ॥ देवसद्व्यप्रतीकाशां समन्तात्प्रतिनादिताम् १ मणिपर्वतयंत्राणितथा क्रीडागृहाणि च ॥ उद्यानवनमुख्या
निवलभीचत्तराणि च २ संप्राप्ते तु तदा कृष्णे पुरीं देवकिनंदने ॥ विश्वकर्माणमाहूय देवराजो ब्रवीदिदम् ३ प्रियमिच्छसि चेत्कर्तुं मह्यं शिल्पमतांवर ॥
कृष्णप्रियार्थं भूयस्त्वं प्रकुरुष्व मनोहराम् ४ उद्यानशतसंवाधां द्वारकां स्वर्गसंमिताम् ॥ कुरुष्व विबुधश्रेष्ठ यथाममपुरीं तथा ५ यत्किंचिन्निषु लोके पुरतः भू
तं प्रपश्यसि ॥ तेन संयुज्यतां क्षिप्रं पुरीं द्वारवती त्वया ६ कृष्णो हि सुरकार्येषु सर्वेषु सततोत्थितः ॥ संग्रामान्वोररूपांश्च विगाहति महाबलः ॥ तामिन्द्रवच
नाद्भत्वा विश्वकर्मा पुरीं ततः ७ अलं चक्रे समन्ताद्द्वैयथेन्द्रस्यामरावती ॥ तां ददर्श दशार्हाणामीश्वरः पक्षिवाहनः ॥ विश्वकर्मकृतैर्दिव्यैरभिप्रायैरलंकृताम् ॥
८ तां तदा द्वारकां दृष्ट्वा प्रभुर्नारायणो विभुः ॥ हृष्टः सर्वार्थसंपन्नः प्रवेष्टुमुपचक्रमे ९ सोपश्य हृक्षस्वंडांश्च रम्यान् दृष्टि मनोहरान् ॥ द्वारकां प्रति दाशार्हश्चित्रिता
न् विश्वकर्मणा १० पद्मखंडाकुलाभिश्च हंससेवितवारिभिः ॥ गंगासिंधुप्रकाशाभिः परिखाभिर्वृतां पुरीम् ११ प्राकारेणार्कवर्णेन शातकांभेन राजता ॥ च
यमूर्ध्नि निविष्टेन द्वां यथैवाभ्रमालया १२ काननैर्नंदनप्रख्यैस्तथा चैत्ररथोपमैः ॥ बभौ चारुपरिक्षिप्ता द्वारकाद्यौरिवांबुदैः १३ बभौ रैवतकः शैलोरम्यसा
नुगुहाजिरः ॥ पूर्वस्यां दिशि लक्ष्मीवान्मणिकांचनतोरणः १४ दक्षिणस्यां लताविष्टः पंचवर्णो विराजते ॥ इंद्रकेतुप्रतीकाशः पश्चिमायां तथा क्षयः १५ उ
त्तरां दिशमत्यर्थं विभूषयति वेणुमान् ॥ मंदराद्रिप्रतीकाशः पांडुरः पार्थिवर्षभ १६ चित्रकं पंचवर्णं च पांचजन्यं वनं महत् ॥ सर्वतुल्यं वनं चैव भाति रैवतकं प्रति
१७ लतावेष्टितपर्यंतं मेरुप्रभवनं महत् ॥ भाति मानुवनं चैव पुष्पकं च महद्वनम् १८

शेति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ खंडान्समूहान् ॥ १० ॥ ११ ॥ चयमूर्ध्नि अटालोपरि ॥ १२ ॥ १३ ॥ मणिकांचनमयानितोरणानि च
हि द्वाराण्यस्य ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ चित्रकादीनि चतुर्दशवनानि ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ महानदीमंदाकिनीपंचाशद्विर्विश्वसृजांसहस्रसंवत्सरेसत्रेपंचपंचाशतस्त्रिवृतःसंवत्सराःपंचपंचाशतःपंचदशाःपंचपंचाशतःसप्तदशाःपंचपंचाशतएकविंशतिसंख्याकाभिःपंचाशद्विःसहस्रसंपत्तिभिस्कातावत्संख्यैःतत्फलभूतैरुद्यानादिभिरितियावत्भावयंतोहर्षयंतोजनानितिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ किंकिणीकिनांमुद्रघंटिकावतान्तकानाम् ॥ २६ ॥ द्वादशायतांद्वादशयोजनदीर्घाउपनिवेशाःशाखानगराणितेषांद्विराजभिर्द्विगुणायतांगुणदीर्घाच ॥ २७ ॥ अष्टेति पंचगृहपंक्तिभिश्चतस्रो रथ्याभवंतिताश्चतस्र ऊर्ध्वाश्चतस्रःतिस्त्रश्चतासांसंख्यःषोडशतेषांमध्येषोडशचत्वरानि ॥ एकेनैवमार्गेणयुक्तांयतःपारेक्षिमांपारिवृतांसागरेणेत्यर्थात्एकमार्गाचासौपारेक्षिमाचेतिस

अक्षकैर्बीजकैश्चैवमंदारैश्चोपशोभितम् ॥ शतावर्तवनंचैवकरवीराकरंतथा १९ भातिचैत्ररथंचैवनंदनंचवनंमहत् ॥ रमणंभावनंचैववेणुमद्वैसमंततः ॥ २० वैदूर्यपत्रैर्जलजैस्तदामंदाकिनीनदी ॥ भातिपुष्करणीरम्यापूर्वस्यांदिशिभारत २१ सानवोभूषितास्तत्रकेशवस्यप्रियैषिभिः ॥ बहुभिर्देवगंधर्वैश्चोदितैर्विश्वकर्मणा २२ महानदीद्वारवतीपंचाशद्विर्महामुखैः ॥ प्रविष्टापुण्यसलिलाभावयंतोसमंततः २३ अप्रमेयांमहोत्सेधामगाधपरिस्वायुताम् ॥ प्राकारवरसंपन्नांसुधापांडुरलेपनाम् २४ तीक्ष्णयंत्रशतघ्नीभिर्हेमजालैश्चभूषिताम् ॥ आयसैश्चमहाचक्रैर्ददर्शद्वारकांपुरीम् २५ अष्टौरथसहस्राणिनगरेकिंकिणीकिनाम् ॥ समुच्छिन्नपताकानियथादेवपुरेतथा २६ अष्टयोजनविस्तीर्णामचलांद्वादशायताम् ॥ द्विगुणोपनिवेशांचददर्शद्वारकांपुरीम् २७ अष्टमार्गमहारथ्यांमहाषोडशचत्वराम् ॥ एकमार्गपरिक्षिमांसाक्षादुशनसाकृताम् २८ स्त्रियोपियस्यांगुध्येरन्किमुवृष्णिमहारथाः ॥ व्यूहानामुत्तमामार्गाःसप्तचैवमहापथाः २९ तत्रवैविहिताःसाक्षाद्विविधाविश्वकर्मणा ॥ तस्मिन्पुरवरश्रेष्ठेदाशार्हाणांयशस्विनाम् ३० वेश्मानिजहृषेदृष्ट्वाततोदेवकिनंदनः ॥ कांचनैर्मणिसोपानैरुपेतानिचतुर्हर्षणैः ३१ भीमवोषमहावोषैःप्रासादवरचत्वरैः ॥ समुच्छिन्नपताकानिपारिप्लववनानिच ॥ ३२ कांचनाग्राणिभास्वंतिप्रासादशिखराणिच ॥ गृहाणिरमणीयानिमेरुकूटनिभानिच ३३ पांडुपांडुरशृंगैश्चशातकुंभपरिष्कृतैः ॥ रम्यसानुगृहैःशृंगैर्विचित्रैरिवपर्वतैः ३४ पंचवर्णैःसुवर्णैश्चपुष्पवृष्टिसमप्रभैः ॥ पर्जन्यतुल्यनिर्वोषैर्नानारूपैरिवाद्रिभिः ३५ दावाग्निज्जलितप्रख्यैर्निर्मितैर्विश्वकर्मणा ॥ आश्लिषद्विरिवाकाशमतिचंद्रार्कभास्वरैः ३६ तैर्दाशार्हेर्महाभागैर्बभासेतद्वनद्रुमैः ॥ वासुदेवद्रपर्जन्यैर्गृहमेधैरलंकृता ३७ मासःउशनसापुरनिर्माणविदाशुकेण ॥ २८ ॥ व्यूहानांसेनानिवेशविशेषाणांचक्रकौचाकाराणाम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पांडुपांडुराणेश्वेतादपिश्वेतानिअतिश्वेतैरुपेतानिगृहाणोत्यर्थः शातकुंभपरिष्कृतैःसुवर्णधाराविचित्रितैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तैरेतिसार्द्धश्लोकः तद्वनद्रुमैःतानिचित्रकादोनिचतानिवनानितद्वनानितत्संबंधिभिर्द्रुमैःबभासेपुरोतिशेषः अत्रसहस्राक्षत्वपुष्पितत्वयोर्वृष्टिकर्तृत्वपुष्पवर्षत्वयोश्चसान्यादिद्रवृक्षाणामिद्रपर्जन्यसमत्वंदाशार्हाणारूष्णादोनांवासुदेवस्यविष्णोःसगणस्यचसमत्वमितियोग्यतयाज्ञेयम् ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ जगतिपर्वतैः कृत्रैः क्रोडापर्वतैः ॥ ४० ॥ कांचननामप्रासादं रुक्मिण्याः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भोगवन्नामपांडुरसत्यभामायाः ॥ ४३ ॥ व्यक्तसंजवनः व्यक्तं स्पृष्टं संजवनं प्रतिक्षणमभिनवरूपत्वं यस्य स तथाविधः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ मेरुनामप्रासादो नाग्रजित्याः सत्यायाः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पद्मकूलारव्योभोमायाः ॥ ४९ ॥ सूर्यप्रभोनामलक्ष्मणायाः ॥ ५० ॥ परमित्येव तन्नामकं गृहं मित्रविंदायाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सुवार्तायाः प्रासादः केतुमानाम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ यत्र भगवान् देवान् द्विजांश्चो

ददृशे द्वारकाचारुमेघैर्यौरिव संवृता ॥ साक्षाद्भगवतो वेश्मविहितं विश्वकर्मणा ३८ ददृशे वासुदेवस्य चतुर्योजनमायतम् ॥ तावदेव च विस्तीर्णमप्रमेयं महाधनम् ३९ प्रासादवरसंपन्नैर्युक्तं जगतिपर्वतैः ॥ यच्चकार महाभागस्त्वष्टा वासवनोदितः ४० प्रासादं चैव हेमाभं सर्वभूतमनोहरं ४१ मेरोरिव गिरेः शृंगमुच्छिन्नं कांचनं महत् ॥ रुक्मिण्याः प्रवरं वासं विहितं विश्वकर्मणा ४२ सत्यभामापुनर्वेश्मयदावसतपांडुरम् ॥ विचित्रमणिसोपानंतद्विदुर्भोगवन्निति ४३ विमलादित्यवर्णाभिः पताकाभिरलंकृतं ॥ व्यक्तसंजवनोद्देशो यश्चतुर्दिग्महाध्वजः ४४ स च प्रासादमुख्यो यज्जांबवत्याविभूषितः ॥ प्रभयाभ्यभवत्सर्वास्तानन्याभास्करो यथा ४५ उद्यद्भास्करवर्णाभस्तयोरंतरमाश्रितः ॥ विश्वकर्मकृतो दिव्यः कैलासशिखरोपमः ४६ जांबूनदइवादीप्तः प्रदीप्तज्वलनो यथा सागरप्रतिमोत्तिष्ठन् मेरुरित्यभिविश्रुतः ४७ तस्मिन् गांधारराजस्य दुहिताकुलशालिनी ॥ गांधारीभरतश्रेष्ठकेशवेन निवेशिता ४८ पद्मकूल इति ख्यातं पद्मवर्णं महाप्रभम् ॥ सुभीमायामहाकूटं वासं सुरुचिरप्रभम् ४९ सूर्यप्रभस्तु प्रासादः सर्वकामगुणैर्युतः ॥ लक्ष्मणायानृपश्रेष्ठनिर्दिष्टः शार्ङ्गधन्वना ५० वैदूर्यमणिवर्णाभः प्रासादो हरितप्रभः ॥ यं विदुः सर्वभूतानि परमित्येव भारत ५१ वासंतं मित्रविंदायां देवर्षिगणपूजितम् ॥ महिष्यावासुदेवस्य भूषणं तेषु वेश्मसु ५२ यस्तु प्रासादमुख्योऽत्र विहितो विश्वकर्मणा ॥ अतीवरम्यरम्यो सौधिष्ठितः पर्वतो यथा ५३ सुवार्तायानिवासंतं प्रशस्तं सर्वदैवतैः ॥ महिष्यावासुदेवस्य केतुमानिति विश्रुतः ५४ तत्र प्रासादमुख्यो वैयं त्वष्टाविदधे स्वयम् ॥ योजनायतविष्कंभः सर्वरत्नमयः शुभः ५५ स श्रीमान्विरजानामव्यराजत्तत्र सुप्रभः ॥ उपस्थानगृहं यत्र केशवस्य महात्मनः ५६ तस्मिन् सुविहिताः सर्वैरुक्मदंडाः पताकिनः ॥ स दने वासुदेवस्य मार्गसंजवनध्वजाः ५७ रत्नजालानि दिव्यानि तत्रैव च निवेशिताः ॥ आहृत्य यदुसिहेन वैजयंतो च लोमहान् ५८ हंसकूटस्य च चण्डगमिन्द्रद्युम्नसरः प्रति ॥ षष्ठितालसमुत्सेवमर्धयोजनमायतम् ५९ स किंनरमहानागं तदप्यमिततेजसा ॥ पश्यतां सर्वभूतानामानीतं लोकविश्रुतं ६०

पतिष्ठते स विरजानामप्रासादः विजयोनाम इति पाठः ॥ ५६ ॥ मार्गसंजवनध्वजाः संगमकाध्वजाः यैर्ध्वजैश्चिन्हभूतैर्भगवद्गृहमार्गो वगम्यत इत्यर्थः ॥ ५७ ॥ वैजयंत इन्द्रध्वजः इन्द्रप्रासादो वा ॥ ५८ ॥ हंसकूटस्य पर्वतविशेषस्य ॥ ५९ ॥ आनीतं विश्वकर्मणे त्युत्तरात् ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ येऽभ्यरक्षस्तैः सहेतिशेषः जुष्टपादपमितिपूर्वान्वयि ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ विहिताआज्ञाकारिणः कृताः ॥ ६९ ॥ ७० ॥

आदित्यपथगंयत्तुमेरोःशिखरमुत्तमं ॥ पुंडरीकशतैर्जुष्टंविमानैश्चहिरण्यमयैः ६१ जांबूनदमयंदिव्यंत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ तदप्युत्पाद्यकृष्णार्थमानी
तांविश्वकर्मणा ६२ आजमानमतीवाग्यंसर्वौषधिसमान्वितं ॥ तदिंद्रवचनात्त्वष्टाकार्यहेतोःसमानयत् ६३ पारिजातश्चतत्रैवकेशवेनाहृतःस्वयं ६४ नीय
मानेतुतत्रासीद्युद्धमद्भुतकर्मणः ॥ कृष्णस्ययेभ्यरक्षस्तुदेवाःपादपमुत्तमम् ६५ पुंडरीकशतैर्जुष्टंविमानैश्चहिरण्यमयैः ॥ विहितावासुदेवार्थैरत्नपुष्पफलदु
माः ॥ ६६ ॥ पद्मखंडजलोपेतारत्नसौगंधिकोत्पलाः ॥ मणिहेमप्लवाकीर्णाःपुष्करिण्यःसरांसिच ॥ ६७ ॥ तासांपरमकूलानिशोभयंतिमहाद्रुमाः ॥
शालास्तालाःकदंबाश्चशतशाखाश्चरौहिणाः ६८ येचहैमवतोवृक्षायेचमेरुरुहास्तथा ॥ आहृत्ययदुसिंहार्थंविहिताविश्वकर्मणा ६९ रक्तपीतारुणश्या
माःश्वेतपुष्पाश्चपादपाः ॥ सर्वर्तुफलसंपन्नास्तेषुकाननसंधिषु ७० समकूलजलोपेताःशांतशर्करवालुकाः ॥ तस्मिन्पुरवरेनद्यःप्रसन्नसलिलाहदाः ७१ पु
ष्पाकुलजलोपेतानानाद्रुमलताकुलाः ॥ अपराश्चाभवन्नद्योहेमशर्करवालुकाः ७२ मत्तबर्हिणसंवैश्चकोकिलैश्चसदामदैः ॥ बभूवुःपरमोपेतास्तस्यांपुर्या
चपादपाः ७३ तत्रैवगजयूथानिपुरेगोमहिषास्तथा ॥ निवासश्चकृतस्तत्रवराहमृगपक्षिभिः ७४ पुर्यांतस्यांतुरम्यायांप्राकारोवैहिरण्यमयः ॥ व्यक्तःकि
ष्कुशतोत्सेधोविहितोविश्वकर्मणा ७५ अतीवरम्यःसोथासीद्वेष्टितःपर्वतोयथा ॥ तेचतेचमहाशैलाःसरितश्चसरांसिच ॥ परिक्षिप्तानिभौमेनवनान्युपवना
निच ७६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिद्वारकाविशेषनिर्माणंनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ ॥ ७१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमालोक
यानःसद्वारकांवृषभेक्षणः ॥ अपश्यत्स्वगृहंकृष्णःप्रासादशतशोभितम् १ मणिस्तंभसहस्राणामयुतैर्विवृतंशतैः ॥ तोरणैर्ज्वलनप्रख्यैर्मणिविदुमराजतैः २
तत्रतत्रप्रभासद्भिश्चित्रकांचनवेदिकैः ॥ प्रासादस्तत्रसुमहान्कृष्णोपस्थानिकोऽभवत् ३ स्फाटिकस्तंभविवृतोविस्तीर्णःसर्वकांचनः ॥ पद्माकुलजलोपेता
रक्तसौगंधिकोत्पलाः ४ मणिहेमनिभाश्चित्रारत्नसोपानभूषिताः ॥ मत्तबर्हिणजुष्टाश्चकोकिलैश्चसदामदैः ५ बभूवुःपरमोपेतावाप्यश्चविकचोत्पलाः ॥ वि
श्वकर्मकृतःशैलःप्राकारस्तस्यवेश्मनः ६ व्यक्तकिष्कुशतोत्सेधःपरिखापरिवेष्टितः ॥ तद्गृहंवृष्णिंसिंहस्यनिर्मितंविश्वकर्मणा ७ महेंद्रसदृशंवेश्मसमंताद
र्धयोजनम् ॥ तत्रस्थंपांडुरंशौरिर्मूर्ध्निप्रतिष्ठद्रुतमतः ८

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ किष्कुशतंहस्तशतम् ॥ ७५ ॥ भौमेनवि
श्वकर्मणा ७६ ॥ इतिश्रीम.खि.वि.टी.अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ विवृतंस्पष्टीकृतंस्तंभप्रभयैवग्रस्तांधकारमित्यर्थः ॥ २ ॥ कांचनवेदिकैस्तो
रणैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ परमोपेताअनुयज्ञायुक्ताःसंकल्पितरूपधारिण्यइत्यर्थः परमंस्यादनुज्ञायामितिमोदिनी शैलःशिलामयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

रासप्रांतशब्दचकार ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ईश्वराः इंद्रादयः अनुचराः यस्य ईश्वरानुचरः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

प्रीतः शंखमुपाध्मासीद्विषतां रोमहर्षणं ॥ तस्य शंखस्य शब्देन सागरश्चुभुभेभृशं ॥ ररासचनभः कृत्स्नं तच्चित्रमभवत्तदा ९ पांचजन्यस्य निर्वोषं संश्रुत्य
कुकुरांधकाः ॥ विशोकाः समपद्यंत गरुडस्य च दर्शनात् १० शंखचक्रगदापाणिं गरुडस्योपरि स्थितम् ॥ दृष्ट्वा जहृषिरे पौराभास्करोपमतेजसम् ११
ततस्तूर्यप्रणादश्च भेरीणां च महास्वनाः ॥ जज्ञिरे सिंहनादाश्च सर्वेषां पुरवासिनाम् १२ ततस्ते सर्वदा शार्हाः सर्वे च कुकुरांधकाः ॥ प्रीयमानाः समाजग्मुरा
लोक्य मधुमूदनम् १३ वासुदेवं पुरस्कृत्य शंखतूर्यरवैः सह ॥ उग्रसेनो ययौ राजा वसुदेवनिवेशनम् १४ आनंदिनीपर्यचरत्स्वेषु वेश्मसु देवकी ॥ रोहिणी
च यशोदा च आहुकस्य च याः स्त्रियः १५ ततः कृष्णः सुपर्णेन स्वं निवेशनमभ्यगात् ॥ चचार च यथोद्देशमीश्वरानुचरो हरिः १६ अवतीर्य गृहद्वारि कृष्ण
स्तुय दुनंदनः ॥ यथार्हं पूजयामास यादवान्यादवर्षभः १७ रामाहुकगदाकूरप्रद्युम्नादिभिरर्चितः ॥ प्रविवेश गृहं शौरिरादाय मणिपर्वतं १८ तंच शक्र
स्य दायितं पारिजातं महाद्रुमं ॥ प्रवेशयामास गृहं प्रद्युम्नो रुक्मिणीसुतः १९ तेन्योन्यं ददृशुर्वीरा देहबंधानमानुषान् ॥ पारिजातप्रभावेन ततो मुमुदिरे जनाः
२० तैः स्तूयमानो गोविंदः प्रहृष्टैर्यादवर्षभैः ॥ प्रविवेश गृहं श्रीमान्विहितं विश्वकर्मा २१ ततोऽतः पुरमध्ये तं सशृंगमणिपर्वतम् ॥ न्यवेशय दमेयात्मा वृ
ष्णिभिः सहितोऽच्युतः २२ तंच दिव्यं द्रुमश्रेष्ठं पारिजातममित्रजित् ॥ अर्च्यमर्चितमव्यग्रमिष्टे देशे न्यवेशयत् २३ अनुज्ञाप्य ततो ज्ञातीन् केशवः परवीरहा
ताः स्त्रियः पूजयामास संहतान रकेणयाः २४ वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैर्दासीभिर्धनसंचयैः ॥ हारैश्चंद्रांशुसंकाशैर्मणिभिश्च महाप्रभैः २५ पूर्वमभ्यर्चिताश्चैव वसुदे
वेन ताः स्त्रियः ॥ देवक्या सह रोहिण्या रेवत्या चाहुकेन च २६ सत्यभामोत्तमास्त्रीणां सौभाग्येनाभवत्तदा ॥ कुटुंबस्येश्वरत्वासीदुक्मिणीभीष्मकात्मजा
२७ तासां यथार्हं हर्म्याणि प्रासादाश्चिखराणि च ॥ आदिदेश गृहान् कृष्णः पारिवर्हीश्वपुष्कलान् २८ इति श्रीम० खि० ह० वि० द्वारकाप्रवेशनं नाम नवनवति
तमोऽध्यायः ९९ ॥ ६३ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संपूज्य गरुडं वासुदेवोऽनुमान्य च ॥ सखिवच्चोपगृह्यैनमनुजज्ञे गृहं प्रति १ सोऽनुज्ञातो हि सत्कृत्य प्र
णम्य च जनार्दनम् ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेपक्षीयथेष्टंगने चरः २ सपक्षवातसंक्षुब्धं समुद्रं मकरालयम् ॥ कृत्वा वेगेन महता ययौ पूर्वमहोदधिम् ३ कृत्य काले उप
स्थास्य इत्युक्त्वा गरुडे गते ॥ कृष्णो ददर्श पितरं वृद्धमानकटुंदुभिम् ४ उग्रसेनं च राजानं बलदेवं च सात्यकिम् ॥ काश्यं सांदीपनिं चैव ब्रह्मगार्ग्यं तथैव च ५

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ संवृताः दूषणं विना आनीताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां नवनवतितमोऽ
ध्यायः ॥ ९९ ॥ ६३ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

रत्नप्रवेकैः रत्नोत्तमैः ॥ ६ ॥ ७ ॥ चाक्रिको राजाज्ञाघोषकः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विविशुः अभिनिविशुः आसनेषु उपविष्टाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ संमानयामा

अन्यांश्च वृद्धान् वृष्णीनां तांश्च भोजांधकांस्तथा ॥ रत्नप्रवेकैर्दशार्हान्वीर्यलब्धैस्तथार्चयत् ६ हताब्रह्मद्विषः सर्वजयंत्यंधकवृष्णयः ॥ रणात्प्रतिनिवृत्तो य
मक्षतो मधुसूदनः ७ इति च त्वररथ्या सुद्वारवत्यां सुपूजितः ॥ चाक्रिको घोषयामास पुरुषो मृष्टकुण्डलः ८ ततः सांदीपनिं पूर्वमभिगम्य जनार्दनः ॥ ववंदे वृ
ष्णिनृपतिमाहुकं विनयान्वितः ९ तथा हि परिपूर्णक्षिमानं दागतचेतसम् ॥ ववंदे सहस्रमेणपितरं वासवानुजः १० उपगम्य तथा शेषान्सत्कृत्य च यथार्ह
तः ॥ सर्वेषां नामजग्राह दशार्हाणामधोक्षजः ११ ततः सर्वाणि दिव्यानि सर्वरत्नमयानि च ॥ आसनाभ्यानि विविशुरुपेन्द्रप्रमुखास्तदा १२ ततस्तद्धनमक्ष
यं किं करैर्यत्समादृतम् ॥ तत्सभामानयामासुः पुरुषाः कृष्णशासनात् १३ ततः संमानयामास दशार्हांश्च यदूतमः ॥ सर्वान्दुर्भुजं शब्देन पूजयिष्यन् जनार्
दनः १४ तामासनवतीं रम्यां मणिविद्रुमतोरणाम् ॥ सभां सर्वदशार्हास्ते विविशुः कृष्णशासनात् १५ ततः पुरुषसिंहे र्याय दुभिः सर्वतो वृता ॥ सर्वार्थगुण
संपन्ना सा सभा भरतर्षभ ॥ शुशुभेऽभ्यधिकं शुभ्रासिंहे र्गिरिगुहायथा १६ रामेण सह गोविंदः कांचनं महदासनम् ॥ उग्रसेनं पुरस्कृत्य भोजवृष्णि पुरस्कृतः
१७ तत्रोपविष्टांस्तान् वीरान्यथा प्रीतिर्यथा वयः ॥ समाभाष्य यदुश्रेष्ठानुवाच पुरुषोत्तमः १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि सभाप्रवेशनं नाम
मशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ भवतां पुण्यकीर्तीनां तपो बलसमाधिभिः ॥ अपध्यानाच्च पापात्मा भैमः स नरको हतः १ मोक्षितं बंध
नाद्भुतं कन्यांतः पुरमुत्तम ॥ मणिपर्वतमुत्पाट्य शिखरंचैतदाहृतम् २ अयंधनौघः सुमहान् किं करैराहृतो मम ॥ ईशा भवंतो द्रव्यस्य तानुक्त्वा विरराम ह
३ तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य भोजवृष्णयंधकावचः ॥ जहसुर्दृष्टरोमाणः पूजयंतो जनार्दनम् ४ ऊचुश्चैनं नृवीरास्ते कृतांजलिपुटास्ततः ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो
त्वयि देव किं नंदने ५ यत्कृत्वा दुष्करं कर्म देवैरपि दुरासदम् ॥ लालयेः स्वजनान् भोगैरत्नैश्च स्वयमर्जितैः ६ ततः सर्वदशार्हाणामाहुकस्य च याः स्त्रियः ॥ प्रीयमा
णाः समाजग्मुर्वासुदेवदिदृक्षया ७ देवकी सप्तमा देव्यो रोहिणी च शुभानना ॥ ददृशुः कृष्णमासीनं रामं चैव महाभुजम् ८ तौ तु पूर्वमतिक्रम्य रोहिणीमभिवा
द्य च ॥ अभिवाद्य तां देवीं देवकीं रामकेशवौ ९ सा ताभ्यामृषभाक्षाभ्यां पुत्राभ्यां शुशुभे बिका ॥ अदितिर्देवमातेव मित्रेण वरुणेन च १० ततः प्राप्तान रा
ग्यौ तु तस्याः सा दुहिता तदा ॥ एकानंशे तियामाहुर्नरा वै कामरूपिणीम् ११

सधनानि विभज्य ददावित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीम. खि. ह. वि. टी. शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ भवतामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ नराग्यौ प्रति एकानंशा सा योगमाया दुहिता तस्याः यशोदायाः ॥ ११ ॥

क्षणः उक्तविधः संकेतः मुहूर्तः उक्तः कालश्च ताभ्यां जज्ञे आ विर्बभूव ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

तथा क्षणमुहूर्ताभ्यां यया जज्ञे सुरेश्वरः ॥ यत्कृते स गणं कंसं जघान पुरुषोत्तमः १२ साकन्याववृधेत तत्र वृष्णि स दानि पूजिता ॥ पुत्रवत्पाल्यमाना वै दासु देवा
ज्ञया तदा १३ एकानंशेति यामाहुरुत्पन्नां मानवा भुवि ॥ योगकन्यां दुराधर्षी रक्षार्थं केशवस्य ह १४ यां वै सर्वे सुमनसः पूजयन्ति स्म या दवाः ॥ देववाद्दिव्य
पुरुषः कृष्णः संरक्षितो यया १५ तां च तत्रोपसंगम्य प्रियामिव सखां स्वसाम् ॥ दक्षिणेन कराग्रेण परिजग्राह माधवः १६ तथैव रामो तिबलः संपरिष्वज्य भावि
नीम् ॥ मूर्धन्युपाघ्राय सव्येन प्रतिजग्राह पाणिना १७ ददृशुस्ताः स्त्रियो मध्ये भगिनीं रामकृष्णयोः ॥ रुक्मपद्मव्यग्रकरां श्रियं पद्मालयामिव १८ तथा क्ष
तमहावृष्ट्या पुष्पैश्च विविधैः शुभैः ॥ अवकीर्य च लाजैस्ताः स्त्रियोजग्मुर्यथा लयम् १९ ततस्ते या दवाः सर्वे पूजयन्तो जनार्दनम् ॥ उपोपवि विशुः प्रीताः प्रशंसं
तो द्रुतं कृतम् २० पूज्यमानो महाबाहुः पौराणं रतिवर्द्धनः ॥ विरराज महाकीर्तिर्देवैरिव सतैः सह २१ समासीनेषु सर्वेषु यादवेषु जनार्दनम् ॥ नियोगा त्रिदशं
द्रस्य नारदोभ्यागमत्सभाम् २२ सोऽथ संपूजितः पूज्यः शूरैस्तेर्यदुपुंगवैः ॥ करं संस्पृश्य सहरेर्विवेश परमासने २३ सुखोपविष्टस्तान् वृष्णीनुपविष्टानुवाच ह
संप्राप्तं शक्रवचनाज्जानीध्वं मानं रर्षभाः २४ शृणु ध्वं राजशार्दूलाः कृष्णस्यास्य पराक्रमम् ॥ यानि कर्माणि कृतवान् बाल्यात् प्रभृति केशवः २५ उग्रसेन सुतः
कंसः सर्वान्निर्मथ्य यादवान् ॥ राज्यं जग्राह दुर्बुद्धिर्बद्ध्वा पितरमाहुकम् २६ समाश्रित्य जरासंधं श्वशुरं कुलपांसनः ॥ भोजवृष्ण्यंधकान्सर्वानवमन्यत दु
र्मतिः २७ ज्ञाति कार्यं चिकीर्षुस्तु वसुदेवः प्रतापवान् ॥ उग्रसेनस्य रक्षार्थं स्वपुत्रं पर्यरक्षत २८ सगोपैः सह धर्मात्मा मथुरोपवने स्थितः ॥ अत्यद्भुतानि क
र्माणि कृतवान् मधुसूदनः २९ प्रत्यक्षं शूरसेनानां श्रूयते महद्भुतम् ॥ उत्तानेन शयानेन शकटांतरचारिणा ३० राक्षसीनिहतारौ द्राशकुनीवेषधारिणी ॥
पूतनानामघोरासामहाकायामहाबला ३१ विषदिग्धं स्तनं रौद्रं प्रयच्छंती जनार्दने ॥ ददृशुर्निहता तां ते राक्षसां विन गोचराः ३२ पुनर्जातो यमित्याहुरुक्तस्त
स्मादधोक्षजः ॥ अत्यद्भुतमिदं चासीद्यच्छिशुः पुरुषोत्तमः ३३ पादांगुष्ठेन शकटं क्रीडमानो व्यलोडयत् ॥ दाम्ना चोलखले बद्धो विप्रकुर्वन् कुमारकम् ३४
बभञ्जार्जुनवृक्षौ द्वौ ख्यातो दामोदरस्तदा ॥ कालियश्च महानागो दुराधर्षो महाबलः ३५ क्रीडता वासुदेवेन निर्जितो यमुनाहरे ॥ अक्रूरस्य समक्षं च यत्रा
गभवने विभुः ३६ पूज्यमानं तदानागौर्दिव्यं वपुरधारयत् ॥ शीतवातादितागाश्च दृष्ट्वा कृष्णेन धीमता ३७ धृतो गोवर्धनः शैलः सप्तरात्रं महात्मना ॥ शिशु
ना वासुदेवेन गवां त्राणार्थमिच्छताम् ३८

अवमन्यत तेषां अवमानमकरोत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ शकटांतरचारिणा शकटनाशार्थं चेष्टमानेन ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ सुनामानमित्यनेन कथांतरं सूच्यते ॥ ४१ ॥ भयं दैत्यांतरवधश्रवणजम् ॥ ४२ ॥ प्रग्रहं सहायं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नंदगो
तथोक्षदुष्टोतिबलो महाकायो नरांतकृत् ॥ गोपतिर्वासुदेवेन हतोरिष्टो महासुरः ३९ धेनुकः समहाकायो दानवः सुमहाबलः ॥ निहतो वासुदेवेन गवां त्राणा
यदुर्मतिः ४० सुनामानममित्रघ्नः सर्वसैन्यपुरस्कृतम् ॥ वृकैर्विद्रावयामास गृहीतं समुपस्थितम् ४१ रौहिणेयेन संगम्य वने विचरता पुनः ॥ गोपवेषधरेणै
व कंसस्य भयमाहितम् ४२ तथा त्रजगतः शौरिर्दृष्ट्वा युद्धबलं हयम् ॥ प्रग्रहं भोजराजस्य जघान पुरुषोत्तमः ४३ प्रलंबश्वमहाबाहो रौहिणेयेन धीमता ॥
दानवो मुष्टिनैकेन कंसामात्यो निपातितः ४४ एतौ हि वसुदेवस्य पुत्रौ सुरमुतोपमौ ॥ वृधो तमहावीर्यौ ब्रह्मगार्ग्येण संस्कृतौ ४५ जन्मप्रभृतिचाप्येतौ गा
र्ग्येण परमर्षिणा ॥ याथातथ्येन विज्ञाप्य संस्कारप्रतिपादितौ ४६ यदा त्विमौ नरश्रेष्ठौ स्थितौ यौ वनसंमुखे ॥ सिंहशावा विवो दीर्णौ मत्तौ हैमवतौ य
था ४७ ततो मनांसि गोपीनां हरमाणौ महाबलौ ॥ आस्तां गोष्ठवरौ वीरौ देवपुत्रौ पमद्युतौ ४८ एतौ जयेवा युद्धे वा क्रीडासु विविधासु च ॥ नंदगोपस्य गोपा
लानशेकुः प्रसमीक्षितुम् ४९ व्यूढोरस्कौ महाबाहू शालस्कंधा विवो द्रुतौ ॥ श्रुत्वा सौव्यथितः कंसो मंत्रिभिः सहितोऽभवत् ५० नाशकश्च यदा कंसो गृहीतुं ब
लकेशवौ ॥ निजग्राहततः क्रोधाद्वासुदेवं स बांधवम् ५१ सहो ग्रसेनेन तदा चोरवद्राढ बंधनम् ॥ कालं महांतमसु वत्कच्छमानकदुंदुभिः ५२ कंसस्तु पितरं ब
द्धा शूरसेना न शशासह ॥ जरासंधं समाश्रित्य तथैवाहुतिभीष्मकौ ५३ कस्यचित्त्वथ कालस्य मथुरायां महोत्सवम् ॥ पिनाकिनं समुद्दिश्य चक्रे कंसो नरा
धिपः ५४ तत्र मल्लाः समाजग्मुर्नानादेश्या विशांपते ॥ नर्तना गायनाश्चैव कुशलानृत्यकर्मसु ५५ ततः कंसो महातेज रंगवाटं महाधनम् ॥ कुशलैः कारया
मास शिल्पिभिः साधुनिष्ठितैः ५६ तत्र मंचसहस्राणि पौरजानपदैर्जनैः ॥ समाकीर्णानि दृश्यंते ज्योतीषि गगने यथा ५७ भोजराजः श्रिया जुष्टं रंगवाटं महद्भि
मत् ॥ आरुरोहततः कंसो विमानं सुकृतीयथा ५८ रंगवाटे गजं मत्तं प्रभूतायुधकल्पितम् ॥ शूरैरधिष्ठितः कंसः स्थापयामास वीर्यवान् ५९ यदा हि स
महातेजारा मकृष्णौ समागतौ ॥ शुश्राव पुरुषव्याघ्रौ सूर्याचंद्रमसाविव ६० तदा प्रभृतियत्नो भूद्रक्षां प्रतिनराधिप ॥ न च शिश्ये सुखं रात्रौ रामकृष्णौ विचिंतय
न् ६१ श्रुत्वा तुरामकृष्णश्च तं समाजमनुत्तमम् ॥ उभौ विविशतुर्वीरौ शार्दूलौ गोत्रजं यथा ६२ ततः प्रवेशे संरुद्धौ रक्षिभिः पुरुषर्षभौ ॥ हत्वा कुवलयपी
ठं ससादिनमरिंदमौ ॥ अवमृद्य दुराधर्षौ रंगं विविशतुस्तदा ६३ चाणूरं ध्रौविनिष्पिप्य केशवेन बलेन च ॥ औग्रसेनिः सुदुष्टात्मा सानुजो विनिपातितः ६४
यत्कृतं यदुसिंहेन देवैरपि सुदुष्करम् ॥ कर्मतत्केशवादन्यः कर्तुमर्हति कः पुमान् ६५

पस्य सुताविति शेषः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ शिश्येशयनं कृतवान् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ कुंडलेअदितिसंवंधिनो ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इतिश्रीम० भा० खि० ह० विष्णुपर्वणिटीकायामेकोत्तरशततमोऽध्यायः

यद्विनाधिगतं पूर्वैः प्रहादबलिशंबरैः ॥ तदिदं प्रापितं वित्तं शौरिणा भवतां कृते ६६ एतेन मुरुमाक्रन्यदैत्यं पंचजनं तथा ॥ निष्क्रम्य शैलसंघातान्नि सुंदः सग
णो हतः ६७ नरकश्च हतो भौमः कुंडले चाहूते शुभे ॥ प्राप्तं च दिवि देवेषु केशवेन महद्यशः ६८ वीतशोकभयाबाधाकृष्णबाहुबलाश्रयाः ॥ यजध्वं विविधै
र्यज्ञैर्यादवा वीतमत्सराः ६९ देवानां सुमहत्कार्यैकृतं कृष्णेन धीमता ॥ प्रियमावेदयाम्येष भवतां भद्रमस्तु वः ७० यदिष्टं वो यदुश्रेष्ठाः कर्त्तास्मि तदतंद्रितः ॥
भवतामस्मि यूयं च मम युष्मास्व हं स्थितः ७१ इति संबोधयन् कृष्णमब्रवीत्पाकशासनः ॥ समां प्रैक्षीत् सुरश्रेष्ठ प्रीतस्तुष्टास्तथा वयम् ७२ यत्र धीः श्रीः स्थि
ता तत्र यत्र श्रीस्तत्र सन्नतिः ॥ संनतिर्धीस्तथा श्रीश्च नित्यं कृष्णे महात्मनि ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि नारदवाक्यं नामैकोत्तरशत
तमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ सादितामौरवाः पाशानि सुंदनरकौहतौ ॥ कृतः क्षेम्यः पुनः पंथापुरं प्राक्ज्योतिषं प्रति १ शौरिणा
पृथिवीपालासिताः स्पृष्ट्वि नोरणे ॥ धनुषश्च निनादेन पांचजन्यस्वनेन च २ मेघप्रख्यैरथानीकैर्दाक्षिणात्यैः सुरक्षितं ॥ रुक्मिणं युधिनिर्जित्य महाबल
पराक्रमं ॥ रुक्मिणीमाजहाराशुकेशवो वृष्णिपुंगवः ३ ततः पर्जन्यघोषेण रथेनादित्यवर्चसा ॥ अवाप्य माहिर्षीभोजं शंखचक्रगदासिभृत् ४ जारूथ्या
माहूतिः काथः शिशुपालश्च निर्जितः ॥ वक्रश्च सहसैन्येन शतधन्वाथ निर्जितः ५ इंद्रद्युम्नो हतः कोपाद्यवनश्च कशेरुमान् ॥ हतः सौभपातिः श्रीमान् शाल्वश्च दृ
ढधन्वना ६ पर्वतानां सहस्रं च चक्रेण पुरुषोत्तमः ॥ विकीर्य पुंडरीकाक्षो द्युमत्सेनं व्यपोथयत् ७ महेंद्रशिखरं चैव निमेषांतरचारिणौ ॥ जवानपुरुषव्याघ्रौ
रावणस्याभितश्चरौ ८ ॥ इरावत्यां महाभोजावग्निसूर्यसमौ युधि ॥ गोपतिस्तालके तुश्च निहतौ शार्ङ्गधन्वना ९ अक्षप्रपातने चैव डिंभो हंसश्च दानवौ ॥
उभौ तावपि कृष्णेन मानुगौ विनिपातितौ १० दग्धावाराणसी चैव केशवेन महात्मना ॥ सराष्ट्रः सानुबंधश्च काशीनामधिपोहतः ॥ ११ ॥ विजित्य च य
मं संख्येशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अथेंद्रसेनिरानीतः कृष्णेनाद्भुतकर्मणा १२ सहितः सर्वयादोभिः समरेषु महाबलः ॥ प्राप्य लोहितकूटं च कृष्णेन वरुणोजितः ॥
१३ महेंद्रभवने यातो देवैर्गुप्तो महात्मभिः ॥ अचिंतयित्वा देवेंद्रं पारिजातदुमोहतः १४ पांड्यं पौंड्रं कलिगंच मात्स्यं चैव जनार्दनः ॥ जवानसहितान्सर्वा
न्वंगराजंतथैव च १५ एष चैकशतं हत्वारणे राज्ञां महात्मनाम् ॥ गांधारीमावहदीरोमहिर्षीप्रियदर्शनाम् १६

॥ १०१ ॥ सादितामौरवाः मुरुकृताः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ महेंद्रस्य पर्वतस्याशिखरे इरावत्यां नगर्यामिति द्वयोः संबंधः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अक्षप्रपातने
चक्षुर्विक्षेपमात्रे निमित्ते सति स्थानविशेषे वा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

जिगायजयवंतमकरोत् अंतर्भावितण्यंतोयंशब्दः ॥ १७ ॥ चक्रानुयानैःरथैःप्रहवणेसंग्रामेइत्यर्थः अक्षराधिक्यमार्थं जिगायजितवान्अर्जुनद्वारेतिभावः ॥ १८ ॥ १९ ॥

तथागांडीवधन्वानंक्रीडंतंमधुसूदनः ॥ जिगायभरतश्रेष्ठंकुंत्याःप्रमुखतोविभुः १७ द्रोणंद्रौणिकृतंकर्णभीष्मंचैवसुयोधनम् ॥ चक्रानुयानैःप्रहवणेजिगा
यपुरुषोत्तमः १८ बभ्रोश्चप्रियमन्विच्छन्शंखचक्रगदासिभृत् ॥ सौवीरराजस्यसुतांप्रसह्यहृतवान्प्रभुः १९ पर्यस्तांपृथिवीकृत्स्नांसाश्वांसरथकुंजराम् ॥
वेणुदारिकृतेयलाजिगायपुरुषोत्तमः २० अवाप्यतपसोवीर्यबलमोजश्चमाधवः ॥ पूर्वदेहेजहारायंबलेस्त्रिभुवनंहरिः २१ वज्राशनिगदाखड्गैस्त्रासयद्भिश्च
दानवैः ॥ यस्यानाधिगतोमृत्युःपुरंप्राग्ज्योतिषंप्रति २२ अभिभूतश्चकृष्णेनसगणःसुमहाबलः ॥ बलेःपुत्रोमहावीर्योबाणोद्रविणवत्तरः २३ पीठंतथामहा
बाहुःकंसामात्यंजनार्दनः ॥ पैठिकंचासिलोमानंनिजघानमहाबलः २४ जृंभेमैरावणंचापिविरूपंचमहायशः ॥ जघानपुरुषव्याघ्रोदित्यंमानुषरूपिणम्
२५ तथानागपतितोयेकालीयंचमहौजसं ॥ निर्जित्यपुंडरीकाक्षःप्रेषयामाससागरं २६ संजीवयामासमृतंपुत्रंसांदीपनेस्तथा ॥ निर्जित्यपुरुषव्याघ्रो
यमंवैवस्वतंहरिः २७ एवमेषमहाबाहुःशास्तातेषांदुरात्मनां ॥ देवांश्चब्राह्मणांश्चैवयेद्विषंतिसदानृप २८ निहत्यनरकंभौममाहृत्यमणिकुंडले ॥ देव
मातुर्ददौचैवप्रित्यर्थंवज्रपाणिनः २९ एवंचदेवदैत्यानांसुराणांचमहायशः ॥ भयाभयकरःकृष्णःसर्वलोककरोविभुः ३० संस्थाप्यधर्मान्मर्त्येषुयज्ञैरि
ष्ट्वाप्तदक्षिणैः ॥ कृत्वादेवार्थममितंस्वस्थानंप्रतिपत्स्यते ३१ कृष्णोभोगवतीरम्यामृषिकांतांमहायशः ॥ द्वारकामात्मसात्कृत्वासमुद्रंगमयिष्यति ॥
३२ बहुरत्नसमाकीर्णांचैत्ययूपशतांकिताम् ॥ द्वारकांवरुणावासंप्रवेक्ष्यतिसकाननाम् ३३ तांसूर्यसदनप्रख्यामतज्ञःशार्ङ्गधन्वनः ॥ विसृष्टांवासुदेवेन
सागरःप्लावयिष्यति ३४ सुरासुरमनुष्येषुनासीन्नभविताक्वचित् ॥ यइमामावसेत्कश्चिदन्योवैमधुसूदनात् ३५ एवमेषदशार्हाणांविधायविधिमुत्तमम् ॥ वि
ष्णुर्नारायणःसोमःसूर्यश्चभवितास्वयम् ३६ अप्रमेयस्त्वचित्यश्चयथाकामचरोवशी ॥ मोदत्येषसदाभूतैर्बालःक्रीडनकैरिव ३७ नप्रमातुंमहाबाहुःश
क्योयंमधुसूदनः ॥ परंह्यपरमेतस्माद्विश्वरूपान्नविद्यते ३८ श्रुतोयमेवंशतशस्तथाशतसहस्रशः ॥ अंतोहिकर्मणामस्यदृष्टपूर्वोनकेनचित् ३९ एवमे
तानिकर्माणिशिशुमध्यगतस्तदा ॥ कृतवान्पुंडरीकाक्षःसंकर्षणसहायवान् ४० इत्युवाचपुराव्यासस्तपोवीर्येणचक्षुषा ॥ महायोगीमहाबुद्धिःसर्वप्रत्य
क्षदर्शिवान् ४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इतिसंस्तूयगोविंदमहेंद्रवचनान्मुनिः ॥ यदुभिःपूजितःसर्वैर्नारदस्त्रिदिवंययौ ४२

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ देवार्थदेवानांप्रयोजनं स्वस्थानंवैकुण्ठं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ नविद्यतेपृथगितिशेषः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ पुराव्यासःपूर्वकल्पीयोव्यासः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ बहूनामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

ततस्तद्वसुगोविंदो दिदेशांधकवृष्णिषु ॥ यथार्हं पुंडरीकाक्षो विधिवन्मधुसूदनः ४३ यादवश्च धनं प्राप्य विधिवद्भूरिदक्षिणैः ॥ यज्ञैरिष्ट्वा महात्मानो द्वारका
मावसत्पुरीम् ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि नारदवाक्यं नाम द्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ४५ ॥ जनमेजय उवाच ॥
बहूनां स्त्रीसहस्राणामष्टौ भार्याः प्रकीर्तिताः ॥ तासामपत्यान्यष्टानां भगवान्प्रब्रवीतु मे १ वैशंपायन उवाच ॥ अष्टौ महिष्यः पुत्रिण्य इति प्राधान्यतः स्मृताः
सर्वा वीरप्रजाश्चैव तास्वपत्यानि मे शृणु २ रुक्मिणी सत्यभामा च देवीनां गजिती तथा ॥ सुदत्ता च तथा शैब्या लक्ष्मणा चारुहासिनी ३ मित्रविंदा च कालिं
दीजां बवत्यथ पौरवी ॥ सुभीमा च तथा माद्री रुक्मिणी तनयान् शृणु ४ प्रद्युम्नः प्रथमं जज्ञे शंबरान्तकरः शुभः ॥ द्वितीयश्चारुदेष्णश्च वृष्णिर्सिंहो महारथः ५
चारुभद्रश्चारुगर्भः सुदेष्णोऽहुम एव च ॥ सुषेणश्चारुदेष्णश्च चारुर्विदश्च वीर्यवान् ६ चारुबाहुः कनीयांश्च कन्याचारुमती तथा ॥ जज्ञिरे सत्यभामायां भानु
र्भीम रथस्तथा ७ रोहितो दीप्तिमांश्चैवाताम्रजाक्षोजलान्तकः ॥ भानुर्भीमनिकाचैव ताम्रपर्णी जलंधमाः ८ चतस्रो जज्ञिरे तेषां स्वसारोगरुडध्वजात् ॥ जां
बवत्याः सुतो जज्ञे सांबः समिति शोभनः ९ मित्रवन्मित्रविंदश्च मित्रवत्यपि चांगना ॥ मित्रबाहुः सुनीथश्च नाम्नजित्याः प्रजाः शृणु १० भद्रकारो भद्रविंदः क
न्याभद्रवती तथा ॥ सुदत्तायां तु शैब्यायां संग्रामजिद जायत ११ सत्यजित्सेनजिच्चैव तथा शूरः सपत्नजित् ॥ सुभीमायाः सुतो माद्र्यावृकाश्चोवृकनिवृतिः
१२ कुमारो वृकदीप्तिश्च लक्ष्मणायाः प्रजाः शृणु ॥ गात्रवान्गात्रगुप्तश्च गात्रविंदश्च वीर्यवान् १३ जज्ञिरे गात्रवत्या च भगिन्यानुजया सह ॥ अश्रुतश्च सुतो जज्ञे
कालिंद्याः श्रुतसंमतः १४ अश्रुतं श्रुतसेनायै प्रददौ मधुसूदनः ॥ तं प्रदाय हृषीकेशस्तां भार्यामुदितो ब्रवीत् १५ एष वामुभयोरस्तु दायादः शाश्वतीः समाः ॥
बृहत्यां तु गदस्याहुः शैब्यायामंगदं सुतम् १६ उत्पन्नं कुमुदं चैव श्वेतं श्वेता तथांगना ॥ अगावहः सुमित्रश्च शुचिश्चित्ररथस्तथा १७ चित्रसेनः सुदेवायाश्चि
त्राचित्रवती तथा ॥ वनस्तंबश्च जज्ञाते सुतस्तंबवनश्च ह १८ निवासनो वनस्तंबः कन्यास्तंबवती तथा ॥ उपसन्नश्च शंकुश्च वज्रांशुः क्षिप्र एव च १९ कौशि
क्यां श्रुतसोमायां यौधिष्ठिर्यां युधिष्ठिरः ॥ कापालीगरुडश्चैव जज्ञाते चित्रयोधिनौ २० एवमादीनि पुत्राणां सहस्राणि निबोध मे ॥ दशायुतं समाख्याता वा
सुदेवस्य ते सुताः २१ अयुतानि तथा चाष्टौ शूरारणविशारदाः ॥ जनार्दनस्य प्रसवः कीर्तितो यंतथा मया २२

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वां आवयोः कृष्णश्रुतसेनयोः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ दशायुतं लक्षं ॥ २१ ॥

अष्टौ अयुतानीत्युक्तं सहस्रं च पुत्राः ॥ २२ ॥

अनिरुद्धइतिच्छेदः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ तुर्याचतुर्थ्याभूद्रायामित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीम०खि०हरिवंशेविष्णुपर्वणिटी

प्रद्युम्नस्यसुतोजज्ञेवैदभ्यांराजसत्तम ॥ अनिरुद्धोरणेऽरुद्धोजज्ञेसमृगकेतनः २३ रेवत्यांबलदेवस्यजज्ञातेनिशठोलमुकौ ॥ भ्रातरौदेवसंकाशावुभौपुरुष
सत्तमौ २४ सुतनुश्चसुताराचशौरैरास्तांपरिग्रहः ॥ पौंड्रकःकपिलश्चैववसुदेवस्यतौसुतौ २५ तारायांकपिलोजज्ञेपौंड्रश्चसुतनोःसुतः ॥ तयोर्नृपोभ
वत्पौंड्रःकपिलश्चवनंययौ २६ तुर्यांसमभवद्दीरोवसुदेवान्महाबलः ॥ जरानामनिषादानांप्रभुःसर्वधनुष्मताम् २७ काश्यामुपार्धतनयलेभेसांबात्तर
स्विनम् ॥ सानुर्जज्ञेनिरुद्धस्यवज्रःसानोरजायत २८ वज्राजज्ञेप्रतिरथःसुचारुस्तस्यचात्मजः ॥ अनमिताच्छिनिर्जज्ञेकनिष्ठादृष्णिनंदनात् २९ शिने
स्तुसत्यवाक्जज्ञेसत्यकश्चमहारथः ॥ सत्यकस्यात्मजःशूरोयुयुधानस्त्वजायत ३० असंगोयुयुधानस्यमणिस्तस्याभवत्सुतः ॥ मणेर्युगंधरःपुत्रइति
वंशःसमाप्यते ३१ ॥ ॥ इतिश्रीम०खिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिष्षिण्वंशानुकीर्तनेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ यएष
भवतापूर्वंशंबरघ्नेत्युदाहृतः ॥ प्रद्युम्नःसकथंजघ्नेशंबरंतद्वीहिमे १ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रुक्मिण्यांवासुदेवस्यलक्ष्म्यांकामोधृतव्रतः ॥ शंब
रांतकरोजज्ञेप्रद्युम्नःकामदर्शनः ॥ सनत्कुमारइतियःपुराणेपरिगीयते २ तंसपरात्रेसंपूर्णेनिशीथेसूतिकागृहात् ॥ जहारकृष्णस्यसुतंशिशुंवैकालशंबरः ३
विदितंतस्यकृष्णस्यदेवमायानुवर्तिनः ॥ ततो ननिगृहीतःसदानवोयुद्धदुर्मदः ४ समृत्युनापरीतायुर्माययाप्रजहारतम् ॥ दोभ्यामुत्क्षिप्यनगरंस्व
निनायमहासुरः ५ अनपत्यातुतस्यासीद्धार्यारूपगुणान्विता ॥ नाम्नामायावतीनाममायेवशुभदर्शना ६ ददौतंवासुदेवस्यपुत्रंपुत्रमिवात्मजम् ॥ तस्या
महिष्यामायिन्यादानवःकालचोदितः ७ मायावतीतुसंदृष्ट्वासंप्रहृष्टतनूरुहा ॥ हर्षेणमहतायुक्तापुनःपुनरुदैक्षत ८ अथतस्यनिरीक्षंत्याःस्मृतिःप्रादु
र्बभूवह ॥ अयंसममकांतोभूत्स्मृत्यैवंचान्वर्चितयत् ९ अयंसनाथोभर्तामेयस्यार्थेहंदिवानिशम् ॥ चिंताशोकार्णवेमग्नानविंदामिरतिकंचित् १० अयं
भगवतापूर्वंदेवदेवेनशूलिना ॥ खेदितेनकृतोनंगोदृष्टोजात्यंतरेमया ११ कथमस्यस्तनंदास्येमातृभावेनजानती ॥ भर्तुर्भार्यात्वहंभूत्वावक्ष्येवापुत्रइत्यु
त १२ एवंसंचिंत्यमनसाधात्र्यास्तंसासमर्पयत् ॥ रसायनप्रयोगैश्चशीघ्रमेवव्यवर्धयत् १३ धात्र्याःसकाशात्सचतांशृण्वन्नुक्मिणिनंदनः ॥ मायावती
मविज्ञानान्मेनेस्वामेवमातरम् १४ साचतंवर्द्धयामासकार्ष्णिणकमललोचनम् ॥ मायाश्चास्मैददौसर्वादानवीःकाममोहिता १५

कायांऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ७ ॥ यएषइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ रतिप्रतिच्छायामायावतीनामभार्यात्वमापन्नानतुरतिरित्यग्रेव्यक्तीकारिष्यति

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

१६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

सयदायौवनस्थस्तुप्रद्युम्नःकामदर्शनः ॥ चिकीर्षितज्ञोनारीणांसर्वास्त्रविधिपारगः १६ तंसामायावतीकांतंकामयामासकामिनी ॥ इंगितैश्चापिविक्षंती
 प्रालोभयतसस्मिता ॥ प्रसजंतीतुतांदेवीबभाषेचारुहासिनीम् १७ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ मातृभावंव्यतिक्रम्यकिमेवंवर्तसेन्यथा ॥ अहोदुष्टस्वभावासि
 स्त्रीत्वेचपलमानसा १८ यापुत्रभावमुत्सृज्यमयिलोभात्प्रवर्तसे ॥ नतुतेहंसुतःसौम्येकोयंशीलविपर्ययः १९ तत्त्वमिच्छाम्यहंदेविकथितंकोन्वयंविधिः
 विद्युत्संपातचपलःस्वभावःखलुयोषिताम् २० यानरेषुप्रसजंतेनगाग्रेषुघनाइव ॥ यदितेहंसुतःसौम्येयदिवानात्मजःशुभे २१ कथितंतत्त्वमिच्छामि
 किमिदंतेचिकीर्षितम् ॥ एवमुक्तातुसाभीरुःकामेनव्याथितेंद्रिया २२ प्रियंप्रोवाचवचनंविविक्तेकेशवात्मजम् ॥ नत्वंममसुतःकांतनापितेशंबरः
 पिता २३ रूपवानसिविक्रांतस्त्वंजात्यावृष्णिनंदनः ॥ पुत्रस्त्वंवासुदेवस्यरुक्मिण्यानंदवर्धनः २४ दिवसेसप्तमेबालोजातमात्रोपवाहितः ॥ सूति
 कागारमध्यात्त्वंशिशुरुत्तानशायितः २५ ममभर्त्राहृतोसित्वंबलवीर्यप्रवर्तिना ॥ पितुस्तेवासुदेवस्यधर्षयित्वागृहंमहत् २६ पाकशासनकल्पस्य
 तद्वतस्त्वंशंबरेणह ॥ साचतेकरुणंमातात्वांबालमनुशोचती २७ अत्यर्थंतप्यतेवीरविवत्सासौरभीयथा ॥ सोपिशक्रादपिमहान्पितातेगरुडध्वजः २८
 इहत्वांनाभिजानातिबालमेवोपवाहितं ॥ कांतवृष्णिकुमारस्त्वंनहित्वंशंबरात्मजः २९ वीरनैवंविधान्पुत्रान्दानवाजनयंतिहि ॥ अतोहंकामयामित्वांनहित्वं
 जनितोमया ३० रूपंतेसौम्यपश्यंतीसीदामित्वादिदुर्बला ॥ यन्मेव्यवसितंकांतयत्तुमेतद्वदिवर्तते ३१ तन्मेमनसिवाष्णैयप्रतिसंधातुमर्हासि ॥ एष
 तेकथितःसर्वःसद्भावस्त्वयियोमम ३२ यथानममपुत्रस्त्वंनपुत्रःशंबरस्यच ॥ श्रुत्वैवमखिलंसर्वमायावत्याप्रभाषितम् ३३ चक्रायुधात्मजःक्रुद्धःशंबरं
 ससमाह्वयत् ॥ सर्वमायास्वभिज्ञोसौनामविश्राव्यचात्मनः ३४ अहोदानवदुष्टात्माकेशवस्यात्मजंशिशुम् ॥ हरर्तनिभयश्चैवभयमद्यकरोम्यहम् ३५
 कथंवैक्रोधमागच्छेद्वध्यतेवाकथंमया ॥ प्रथमंकिंकरिष्यामियेनकुप्यतिमंदधीः ३६ अस्तिचास्यध्वजंचित्रंसिंहकेतुविभूषितं ॥ तोरणंगृहमा
 साद्यउच्छ्रितंमेरुशृंगवत् ३७ एतदुन्मथ्यपातिष्येभल्लेननिशितेनवै । ध्वजच्छेदंविदित्वाथशंबरोनिष्क्रमिष्यति ३८ ततोयुद्धेनहत्वाजौगंतास्मिद्वार
 कांप्रति ॥ इत्युक्त्वासज्जमाचक्रेसशरंचापमोजसा ३९ चिच्छेदध्वजरत्नंतुशंबरस्यमहाभुजः ॥ तच्छ्रुत्वातुध्वजच्छेदंप्रद्युम्नेनमहात्मना ४०
 क्रुद्धस्त्वाज्ञापयामासपुत्रान्वैकालशंबरः ॥ जिघांसध्वंमहावीरारौक्मिणेयंत्वरान्विताः ४१

३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्रतीहारोद्धारपालःचित्रंयथास्यात्तथाचित्रंआश्वर्यशशंसाद्भुतंनामाभूतपूर्वम् ॥ ५२ ॥ ५३

नैनं वै द्रष्टुमिच्छामिममविप्रियकारकं ॥ श्रुत्वा तु शंबरं द्वाक्यं सुतास्ते शंबरस्य ह ४२ संनन्दानिर्ययुर्हृष्टाः प्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ चित्रसेनोतिसेनश्च विष्वक्से
नोगदस्तथा ४३ श्रुतसेनः सुषेणस्तु सोमसेनो मनस्तथा ॥ सेनानोः सैन्यहंता च सेनाहा सैनिकस्तथा ४४ सेनस्कंधोतिसेनश्च सेनको जनकः सुतः ॥ सका
लो विकलः शांतः सशांतांतकरो विभुः ४५ कुंभकेतुः सुदंष्ट्रश्च केशिरित्येवमादयः ॥ चक्रतोमरशूलानि पट्टिशानि परश्वधान् ४६ गृहीत्वानिर्ययुर्हृष्टामन्यु
ना परमाप्नुताः ॥ आह्वयंतममित्रं वै तस्थुः संग्राममूर्धनि ४७ प्रद्युम्नस्तु महाबाहूरथमारुह्य सत्वरम् ॥ निर्ययौ चापमादाय संग्रामाभिमुखस्तदा ४८ ततः
प्रवृत्तं युद्धं तु तुमुलं लोमहर्षणम् ॥ शंबरस्य तु पुत्राणां केशवस्य च सूनुना ४९ ततो देवाः संगंधर्वाः समहोरगचारणाः ॥ देवराजं पुरस्कृत्य विमानाग्रेषु धिष्ठि
ताः ५० नारदस्तु बुरुश्चैव हाहाहूहूश्च गायनाः ॥ अप्सरोभिः परिवृताः सर्वे तत्रावतस्थिरे ५१ देवराजप्रतीहारो गंधर्वश्चित्रमद्भुतम् ॥ शशंस देवराजा यव
ज्जिणे तद्विचेष्टितम् ५२ शंबरस्य शतं पुत्रा एकः कृष्णस्य चात्मजः ॥ बहूनां युध्यतामेषः कथं विजयमाप्नुयात् ५३ तच्छ्रुत्वा भाषितं तस्य प्रहस्य बलसूदनः ॥
उवाच वचनं चेदं शृणु योस्य पराक्रमः ५४ कामोयं पूर्वदेहे तु हरक्रोधाग्निनाहतः ॥ रत्या प्रसादितो देवः कामपत्न्या त्रिलोचनः ॥ परितुष्टेन देवेन वरमस्याः प्र
दीयते ५५ विष्णुर्मानुषदेहस्तु द्वारकायां भविष्यति ॥ तस्य पुत्रत्वमस्यैव भविष्यति न संशयः ५६ अनंग इति विख्यातस्त्रैलोक्ये तु महायशः ॥ तत्रोत्प
न्नो महातेजाः शंबरं घातयिष्यति ५७ सप्ताहे जातमात्रे तु रुक्मिण्याः क्रोडं संस्थितम् ॥ आस्थाय शंबरं मायां प्रद्युम्नमपनेष्यति ५८ तद्वच्छ शंबरं गृहं भार्या
मायावती भव ॥ मायारूपप्रतिच्छन्ना शंबरं मोहयिष्यसि ५९ तत्र त्वमात्मनः कांतं बालरूपं विवर्द्धय ॥ प्राप्त्यौ वनदेहस्तु शंबरं निहनिष्यति ६० ततस्त्व
या सहानंगो द्वारकां वै गमिष्यति ॥ रमिष्यति त्वया सा द्वैशैलपुत्र्या यथा ह्यहम् ६१ एवमादिश्य देवेशो जगाम पुरुषोत्तमः ॥ कैलासं मे रुसंकाशं सिद्धचारण
सेवितम् ६२ कामपत्नी प्रणम्याथ देवदेवमुमापतिम् ॥ जगाम शंबरं गृहं कालस्यांतं प्रतीक्षती ६३ एवमेष महाबाहुः शंबरं निहनिष्यति ॥ सहपुत्रेण प्रद्युम्नो
हंता तस्य दुरात्मनः ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि शंबरवधे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रवृद्धं
युद्धं तु तुमुलं लोमहर्षणम् ॥ शंबरस्य तु पुत्राणां रुक्मिण्यानंदनस्य च १ ततः क्रुद्धा महादैत्याः शरशक्तिपरश्वधान् ॥ चक्रतोमरकुंतानि भुशुंडीमुशलानि च २

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीम. खि. ह. वि. प. टी. चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥

सर्वमस्य तोक्ष्यते नेनेति सर्वास्त्रं तच्च तद्धनुश्च तस्मात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनंगः प्रद्युम्नः ॥ ५ ॥ ६ ॥ समयुध्यत एकत्वमार्पयुद्धं कृतवन्तः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ११ ॥ ऋष्याः

युगपत्पातयन्ति स्म प्रद्युम्नोपरिवेगिताः ॥ काष्णीयानिस्तु संक्रुद्धः सर्वास्त्रधनुषश्च युतैः ३ एकैकं पञ्चभिः क्रुद्धश्चिच्छेदरणमूर्द्धनि ॥ पुनरेवासुराः क्रुद्धाः सर्वे ते
कृतनिश्चयाः ४ ववृषुः शरजालानि प्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ ततः प्रकुपितो नङ्गोधनुरादाय सत्वरः ५ शंबरस्य जघानाशुदशपुत्रान्महौजसः ॥ ततोपरेण भलेन कु
पितः केशवात्मजः ६ चिच्छेदाशुशिरस्तस्य चित्रसेनस्य वीर्यवान् ॥ ततस्ते हतशेषास्तु समेत्य समयुध्यत ७ शरवर्षे विमुञ्चन्तो ह्यभ्यधावन् जिघांसितुम् ॥
ततः संधाय बाणांस्ते विमुञ्चन्तो रणोत्सुकाः ८ क्रीडन्निव महातेजाः शिरांस्येषामपातयत् ॥ निहत्य समेर सर्वान् शतमुत्तमधन्विनाम् ९ प्रद्युम्नः समराकांक्षी
तस्थौ संग्राममूर्द्धनि ॥ हतं पुत्रशतं श्रुत्वा शंबरः क्रोधमादधे १० मृतं संचोदयामासरथं मे संप्रयोजय ॥ राज्ञो वाक्यं निशम्याथ प्रणम्य शिरसाभुवि ११ स
सैन्यं नोदयामासरथं स सुसमाहितम् ॥ युक्तमृष्यसहस्रेण सर्पराजसकेतनम् १२ शार्दूलचर्मसंविष्टं किंकिणीजालमालिनम् ॥ ईहामृगगणाकीर्णं पंक्तिभ
क्तिविराजितम् १३ ताराचित्रपिनद्धाङ्गं स्वर्णकूबरभूषितम् ॥ सुपताकमहोच्छ्रायं मृगराजो ग्रकेतनम् १४ सुविभक्तवरुथं चलोहेषावज्रकूबरम् ॥ मंदरो
दग्रशिखरं चारुचामरभूषितम् १५ नक्षत्रमालापिहितं हेमदंडसमाहितम् ॥ विराजमानं श्रीमंतमारोहच्छंबरोरथम् १६ कांचनं चित्रसन्नाहं धनुर्गृह्य शरां
स्तथा ॥ प्रस्थितः समराकांक्षी मृत्युना परिचोदितः १७ चतुर्भिः सचिवैः सार्द्धं सैन्येन महता वृतः ॥ दुर्धरः केतुमाली च शत्रुहन्ता प्रमर्दनः १८ एतैः परि
वृतो मातैर्युयुत्सुः प्रस्थितो रणे ॥ दशनागसहस्राणि रथानां द्वेशते तथा १९ हयानां चाष्टसाहस्रैः प्रयुतैश्च पदातिनाम् ॥ एतैः परिवृतो योधैः शंबरः प्रययौ
तदा २० प्रयातस्य तु संग्रामे उत्पाता बहवो भवन् ॥ गृध्रचक्राकुले व्योम्नि संध्याकाराभ्रनादितम् २१ गर्जति परुषं मेघाः निर्वातश्चांबरात्पतत् ॥ शिवाविनेदु
रशिवं सैन्यं संकलयन् महत् २२ ध्वजशीर्षे पतद्गृध्रः कांक्षन् वैदानवासृजम् ॥ रथाग्रे पतितश्चास्य कबंधो भुवि दृश्यते २३ वीचीकूचीति वाशंति शंबरस्य रथो
परि ॥ स्वर्भानुग्रस्त आदित्यः परिवैः परिवेष्टितः २४ रुफुरतेन यनं चास्य सव्यं भयनिवेदनम् ॥ बाहुः प्रकंपते सव्यः प्रस्खलन्नथ वाजिनः २५ ध्वांक्षो मूर्ध्नि
निपतितः शंबरस्य सुरारिणः ॥ ववर्ष रुधिरं देवः शर्करां गारमिश्रितम् २६ उल्कापातसहस्राणि निपेतूरणमूर्द्धनि ॥ प्रतोदो न्यपतद्धस्तात्सारथेर्हययायिनः ॥
२७ एतान् चितयित्वा तु उत्पातान्समुपस्थितान् ॥ प्रययौ शंबरः क्रुद्धः प्रद्युम्नवधकांक्षया २८

मृगविशेषास्तेषां सहस्रेण

॥ १२ ॥ पंक्तिभक्तिभिः दशभिश्चित्रभागैः उपर्युपरिकोष्ठकैर्विराजितं शोभमानम् ॥ १३ ॥ १४ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ निर्वातः अशानिः
पतत् अपतत् संकलयन् नक्षपयन् ॥ २२ ॥ गृध्रः दानवासृजं दानवरक्तम् ॥ २३ ॥ वाशंतिपक्षिण इति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सुरारिणः देवशत्रोः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

२९ ॥ ३० ॥ असंख्यैः संख्यातुमयोग्यैः अतिप्रसिद्धनामभिरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ विभेदाविभिदुः ॥
 भेरीमृदंगशंखानां पणवानकदुंदुभेः ॥ युगपन्नाद्यमानानां पृथिवीसमकंपत २९ तेन शब्देन महता संव्रस्ता मृगपक्षिणः ॥ समंताद्दुद्रुवुस्तस्माद्भयविक्रवचे
 तसः ३० रणमध्ये स्थितः कार्ष्णिश्चितयन्निधनं रिपोः ॥ सैन्यैः परिवृतो संख्यैर्युद्धायकृतानि श्वयः ३१ क्रुद्धः शरसहस्रेण प्रद्युम्नं समताडयत् ॥ संप्राप्तांश्चै
 बतान्बाणांश्चिच्छेदकृतहस्तवत् ३२ प्रद्युम्नो धनुरादाय शरवर्षं मुमोच ह ॥ तस्मिन् सैन्येन कोप्यस्तियो न विद्वः शरेण वै ३३ प्रद्युम्नशरपातेन तत्सैन्यं विमु
 खीकृतम् ॥ शंबरस्य तथाभ्याशे स्थितं संहृत्य भीतवत् ३४ स्वबलं विदुतं दृष्ट्वा शंबरः क्रोधमूर्च्छितः ॥ आज्ञापयामास तदा सचिवान्दानवेश्वरः ३५ ग
 च्छध्वं मन्त्रियोगेन प्रहरध्वं रिपोः सुतम् ॥ नोपेक्षणीयः शत्रुर्वैवध्यतां क्षिप्रमेष वै ३६ उपेक्षित इव व्याधिः शरीरं नाशयेद्भुवम् ॥ तदेष दुर्मतिः पापो वध्यतां म
 त्प्रियेप्सया ३७ ततस्ते सचिवाः क्रुद्धाः शिरसा गृह्यशासनम् ॥ शरवर्षं विमुचंतस्त्वरितानो दयत्रथान् ३८ तान् दृष्ट्वा धावतः संख्ये क्रुद्धो मकरकेतनः ॥
 चापमुद्यम्य संभ्रांतस्तस्थौ प्रमुखतो बली ३९ दुर्द्धरं पंचविंशत्या शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ विभेदसु महातेजाः केतुमालि त्रिषष्टिभिः ४० सप्तत्या शत्रुहं तारं ह्य
 शीत्या तु प्रमर्दनम् ॥ विभेदपरमामर्षी रुक्मिण्यानं दिवर्धनः ४१ ततस्ते सचिवाः क्रुद्धाः प्रद्युम्नशरवृष्टिभिः ॥ एकैकशो विभेदाजोषष्टिभिः षष्टिभिः शरैः ४२
 तान् प्राप्तान् शरान्बाणैश्चिच्छेदमकरध्वजः ॥ ततोर्द्धचंद्रमादाय दुर्द्धरस्य ससारथिम् ४३ जघान पश्यतां राज्ञां सर्वेषां सैनिकस्य वै ॥ चतुर्भिरथ नाराचैः सुपर्वैः
 कंकतेजितैः ४४ जघान चतुरः सोश्चान् दुर्द्धरस्य रथं प्रति ॥ एकेन योऽक्रंछत्रं च ध्वजमेकेन बंधुरम् ४५ षष्ठ्या च युगचक्राक्षं चिच्छेदमकरध्वजः ॥ अथापरं शरं गृ
 ह्य कंकपत्रं सुतेजितम् ४६ मुमोच हृदये तस्य दुर्द्धरस्यान्यजीविनः ॥ सगता सुर्गतश्रीको गतसत्त्वो गतप्रमः ४७ निपपातरथोपस्थात् क्षीणपुण्य इव ग्रहः ॥
 दुर्द्धरे निहतेशूरे दानवे दानवेश्वरः ४८ केतुमाली शरत्रातैरभिदुद्राव कृष्णजम् ॥ प्रद्युम्नमथ संक्रुद्धो भृकुटीभीषणाननः ४९ कृत्वाभ्यधावत्सहसा तिष्ठतिष्ठेति
 चाब्रवीत् ॥ संक्रुद्धः कृष्णमूनुस्तु शरवर्षैरवाकिरत् ५० पर्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव यथावनः ॥ सविद्धो दानवामात्यः प्रद्युम्नेन धनुष्मता ५१ चक्रमादा
 यचिक्षेप प्रद्युम्नवधकांक्षया ॥ तंतुप्राप्तं सहस्रारं कृष्णचक्रं समद्युतिम् ५२ निपत्योत्पत्य सहसा सर्वेषामेव पश्यतां ॥ तेनैव तस्य चिच्छेदकेतुमालेः शिरस्त
 दा ५३ तद्दृष्ट्वा कर्मविपुलं रौक्मिणेयस्य देवराट् ॥ विस्मयं परमं प्राप्तः सर्वैर्देवगणैः सह ५४ गंधर्वाप्सरसश्चैव पुष्पवर्षैरवाकिरन् ॥ केतुमालि हतं दृष्ट्वा शत्रु
 हंता प्रमर्दनः ॥ महाबलसमूहेन प्रद्युम्नमथ दुद्रुवे ५५ ते गदां मुशलं चक्रं प्रासतो मरसायकान् ॥ भिदिपालान् कुठारांश्च भास्वरान् कूटमुद्गरान् ५६
 ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ पर्वैरित्यदंतत्वमार्षम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तत्रधान्विनः धनर्द्धरान् विलोडयति मथ्नाति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

युगपत्संक्षिपन्ति स्म वधार्थं कृष्णनन्दने ॥ सोपितान्यस्रजालानि शस्त्रजालैरनेकधा ५७ चिच्छेदबहुधा वीरो दर्शयन् पाणिलाघवम् ॥ गजान् सोभ्यहन
तक्रुद्धोगजारोहान् सहस्रशः ५८ रथान् सारथिभिः सार्द्धं हयांश्चैव ममर्दह ॥ पातयन्स्तान् शस्त्रातैर्नाविद्धः कश्चिदोक्ष्यते ५९ एवं सर्वाणि सैन्यानि ममथ
मकरध्वजः ॥ नदीं प्रावर्तयद्दोरांशोणितां बुतरंगिणीम् ६० मुक्ताहारोर्मिबहुलां वसामेदोस्थिपङ्किनीम् ॥ छत्रद्वीपशरावतीं रथैः पुलिनमण्डिताम् ६१
केयूरकुण्डलाकूर्माध्वजमत्स्यविभूषितां ॥ नागग्राहवतीं रौद्रोर्मत्स्यकूर्मविभूषिताम् ६२ केशशैवलसंछन्नां श्रोणिमूत्रमृणालिकाम् ॥ नराननसुपद्मां च
हंसजामरवीजिताम् ६३ शिरस्तिमिसमाकीर्णां शोणितौघप्रवर्तिनीम् ॥ नदीं दुस्तरणीं भीमामनङ्गेन प्रवर्तिताम् ६४ दुष्प्रेक्ष्यां दुर्गमां रौद्रां हीनते
जः सुदुस्तराम् ॥ शस्त्रग्राहवतीं घोरां यमराष्ट्रविवर्द्धनीम् ६५ तत्र रुक्मिसुतः श्रीमान् विलोडयति धान्विनः ॥ शत्रुहन्तारमाश्रित्य शरान्भ्यकिरन् बहून् ६६
शत्रुहन्ता पुनः क्रुद्धो मुमोच शरमुत्तमम् ॥ प्रद्युम्नस्य समासाद्य हृदये निपपातह ६७ सविद्धस्तेन बाणेन प्रद्युम्नो न व्यकंपत ॥ शक्तिं जग्राह बलवान्
शत्रुहन्त्रे मुमूर्षवे ६८ साक्षिभारौ किमणेयेन शक्तिज्वालाकुलारणे ॥ पपात हृदयं भित्त्वा शक्राशानि समस्वना ६९ सभिन्नहृच्चस्रस्ताङ्गो मुक्तमर्मास्थि
बंधनः ॥ पपातरुधिरोद्गारी शत्रुहन्ता महाबलः ७० पतितं शत्रुहन्तारं दृष्ट्वा तस्थौ प्रमर्दनः ॥ जग्राह मुशलं सोथवचनं चेदमाददे ७१ तिष्ठ किं प्राकृतै
रेभिः करिष्यामि रणप्रियः ॥ मां योधयस्व दुर्बुद्धे ततस्त्वं न भविष्यासि ७२ वृष्णिवंशकुले जातः शत्रुरस्मत्पिता तव ॥ पुत्रं हन्ता स्म्यहन्तस्य ततो सौ निहतो भवेत्
७३ मृतेन तेन दुर्बुद्धे सर्वदेवक्षयो भवेत् ॥ दैतेयादानवाः सर्वे मोदन्तां हतशत्रवः ७४ हते त्वयि ममास्त्रेण त्वत्समुत्थैश्च शोणितैः ॥ शंबरस्य तु पुत्राणां करो
म्युदकसत्क्रियां ७५ अद्य साभीष्मकसुता करुणं विलपिष्यति ॥ निहतं त्वांच श्रुत्वैव यौवनस्थं गतायुषं ७६ स ते पिता च क्रवरो निष्फलाशो भविष्य
ति ॥ हतं त्वांसं विदित्वा थ प्राणांस्त्यक्ष्यति मन्दधीः ७७ इत्युक्त्वा परिधेनाशुताडयद् रुक्मिणीसुतम् ॥ ताडितो हि महातेजो रौक्मिण्यः प्रतापवान् ७८
दोभ्यामुत्क्षिप्य तस्यैव रथं मह्यं व्यचूर्णयत् ॥ सो वल्लभ्य रथात्तस्मात्पदातिरवतस्थिवान् ७९ तां गदां गृह्य सहस्रारौक्मिण्यमुपाद्रवत् ॥ तथैव गदया कामः
प्रमर्दनमपोथयत् ८० हते प्रमर्दने दैत्ये दृष्ट्वा सर्वे प्रदुर्बुधुः ॥ नशक्ताः प्रमुखे स्थातुं सिंहत्रासाद्रजा इव ८१ सारमेयं यथा दृष्ट्वाऽविगणो वैपलायते ॥
तथा सेनाविषीदन्ती प्रद्युम्नस्य भयार्दिता ८२

अस्मत् अस्माकम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

भीष्मसुतारुक्मिणी ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ताडयत् अताडयत् ॥ ७८ ॥ रथमेवोत्क्षिप्य चूर्णयत् ॥ ७९ ॥ तां प्रसिद्धां तथैव रिपुप्रयुक्त्यैव ॥ ८० ॥ ८१ ॥ अवीतिच्छेदः ॥ ८२ ॥

विशोभनालकचंदनपत्रलेखादिरहितासमवगूहतेदेहसंकोचयति ॥८३॥ साध्वसैः निर्दयकार्मुकैः रतिमिवसमंरतिसमं पक्षेरतिसमइवेतिविग्रहः ८४ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषु

क्षतजादिग्धवस्त्रावैमुक्तकेशाविशोभना ॥ रजस्वलेवयुवातिःसेनासमवगूहते ८३ मदनशरविभिन्नासैनिकानभ्ययायाद्युवतिसदृशवेषासाध्वसैःपोड्यमा
ना ॥ रतिसममशक्तावीक्षितुंसोच्छ्वसंतीस्वगृहगमनकामानेच्छतेस्थातुमत्र ८४ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिशंबरसैन्यभंगोनामपंचा
धिकशततमोऽध्यायः १०५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शंबरस्तुततःक्रुद्धःसूतमाहविशांपते ॥ शत्रुप्रमुखतोवीररथंमेवाहयदुतम् १ यावदेनशरैर्हन्मिममवि
प्रियकारकम् ॥ ततोभर्तृवचःश्रुत्वासूतस्तत्प्रियकारकः २ रथंसंचोदयामासधार्माकरविभूषितम् ॥ तंदृष्ट्वा रथमायांतंप्रद्युम्नःफुल्ललोचनः ३ संदधेचापमा
दायशरंकनकभूषितम् ॥ तेनाहनत्सुसंक्रुद्धःकोपयन्शंबररणे ४ हृदयेताडितस्तेनदेवशत्रुःसुविक्रवः ॥ रथशक्तिंसमाश्रित्यतस्थौसोथविचेतनः ५ सचे
तनांपुनःप्राप्यधनुरादायशंबरः ॥ विव्याधकार्ष्णिंकुपितःसप्तभिर्निशितैःशरैः ६ तानप्राप्तान्शरान्सोथसप्तभिःसमधाच्छिनत् ॥ शंबरंचजघानाथसप्तत्या
निशितैःशरैः ७ पुनःशरसहस्रेणकंकबर्हिणवाससा ॥ अहनच्छंबरंक्रोधाद्वाराभिरिवपर्वतं ८ प्रदिशोविदिशश्चैवशरधारासमावृता ॥ सदिशोविदिशश्चै
वशरधारासमावृणोत् ९ अंधकारीकृतंन्योमदिनकर्तानदृश्यते ॥ ततोंधकारमुत्सार्यवैद्यतास्त्रेणशंबरः १० प्रद्युम्नस्यरथोपरस्थेशरवर्षमुमोचह ॥ तदस्त्र
जालंप्रद्युम्नःशरेणानतपर्वणा ११ चिच्छेदबहुधाराजन्दर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ हतेतस्मिन्महावर्षेशराणांकार्ष्णिनातदा १२ द्रुमवर्षमुमोचाथमाययाका
लशंबरः ॥ द्रुमवर्षोच्छ्रितंदृष्ट्वाप्रद्युम्नःक्रोधमूर्च्छितः १३ आग्नेयास्त्रमुमोचाथंतेनवृक्षाननाशयत् ॥ भस्मीभूतेवृक्षवर्षेशिलासंधातमुत्सृजत् १४ प्र
द्युम्नस्तंतुवायव्यैःप्रोत्सारयतसंयुगे ॥ ततोमायांपरांचक्रेदेवशत्रुःप्रतापवान् १५ सिंहान्व्याघ्रान्वराहांश्वतरभूवृक्षवानरान् ॥ वारणान्वारिदप्रख्यान्हया
नुष्टान्विशापते १६ मुमोचधनुरायम्यप्रद्युम्नस्यरथोपरि ॥ गंधर्वास्त्रेणचिच्छेदसर्वास्तान्खंडशस्तदा १७ प्रद्युम्नेनतुसामायाहतातांवीक्ष्यशंबरः ॥
अन्यांमायांमुमोचाथशंबरःक्रोधमूर्च्छितः १८ गजेंद्रान्भिन्नवदनान्पट्टिहायनयौवनान् ॥ महामात्रोत्तमारूढान्कल्पितात्रणकोविदान् १९ तामापतंती
मायांतुकार्ष्णिःकमललोचनः ॥ सैर्हीमायांसमुत्सृष्टुंचक्रेबुद्धिमहामनाः २० सासृष्टासिंहमायातुरौक्मिणेयेनधीमता ॥ मायानागवतीनष्टाआदित्येनेव
शर्वरी २१ निहतांहस्तिमायांतुतांसमीक्ष्यमहासुरः ॥ अन्यांसंमोहिनीमायांसोत्सृजद्वानवोत्तम २२

हरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायांपंचाधिकशततमोऽध्यायः

यः ॥ १०५ ॥ शंबरइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ रथशक्तिरथस्योत्साहहेतुंध्वजं शक्तिरखांतरेसौर्यामुत्साहादौवलेस्त्रियामितिमेदिनो ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वारिदप्रख्यान्मेववत्मृज्यमानान्प्रख्याबृहत्प्रेक्षणेबुद्धाविति विश्वः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

तां दृष्ट्वा मोहिनीनाममायां मयविनिर्मिताम् ॥ संज्ञास्त्रेण तु प्रद्युम्नो नाशयामास वीरवान् २३ शंबरस्तु ततः क्रुद्धो हतया मायया तदा ॥ सैर्हीमायां महातेजाः
सोऽसृज हानवेश्वरः २४ सिंहाना पततो दृष्ट्वा रौक्मिणेयः प्रतापवान् ॥ अस्रं गंधर्वमादाय शरभान सृजत्तदा ॥ तेषां पदाबलो दग्रान खदंष्ट्रा युधारणे २५
सिंहान्विद्रावयामासुर्वायुर्जलधरा निव ॥ सिंहान्विद्रवतो दृष्ट्वा मायया षष्ठापदेन वै २६ शंबरश्चितयामास कथमेनं निहन्मि वै ॥ अहो मूर्खस्वभावो हं यन्म
यानहतः शिशुः २७ प्राप्तौ यौवनदेहस्तु कृतास्त्रश्चापि दुर्मतिः ॥ तत्कथं निहनिष्यामि शत्रुरणा शिरस्थितम् २८ माया सा तिष्ठते तीव्रा पन्नगीनामभीषणा
दत्ता मे देवदेवेन हरेणा सुरधातिना २९ तां सृजामि महामाया माशी विषसमाकुलाम् ॥ तथा दह्येत दुष्टात्मा ह्येष मायामयो बली ३० सा सृष्टा पन्न
गीमाया विषज्वाला समाकुला ॥ तथा पन्नगमय्या तु सरथं सहवाजिनम् ३१ समूतं सहि प्रद्युम्नं बन्धशरबन्धनैः ॥ बध्यमानं तदा दृष्ट्वा आत्मानं वृष्णिवंश
जः ३२ मायां संचितयामास सौपर्णी सर्पनाशिनीम् ॥ सार्चितिता महामाया प्रद्युम्नेन महात्मना ३३ सुपर्णा विचरति स्म सर्पान्ष्टामहाविषाः ॥
भग्नयां सार्षपायां प्रशंसंति सुरासुराः ३४ सा धुवीरमहाबाहो रुक्मिण्या नंदवर्धन ॥ यत्स्वया धर्षिता माया तेन स्म परितोषिताः ३५ हतायां सर्पमाया
यां शंबरश्चितयत्पुनः ॥ अस्ति मे कालदंडाभो मुद्ररोहे मभूषितः ३६ तमप्रतिहतं युद्धे देवदानवमानवैः ॥ पुरा यो मम पार्वत्या दत्तः परमतुष्टया ३७ गृहा
ण शंबरे मत्वं मुद्रं रोहे मभूषितम् ॥ मया सृष्टं स्वदेहे वै तपः परमदुश्चरम् ३८ मायां तकरणं नाम सर्वा सुरविनाशनम् ॥ अनेन दानवौ रौद्रौ बलिनी कामरूपिणौ
३९ शुंभश्चैव निशुंभश्च स गणौ सूदितौ मया ॥ प्राणसंशयमापन्ने त्वयामोक्ष्यः स शत्रवे ४० इत्युक्त्वा पार्वती देवी तत्रैवांतरधीयत ॥ तदहं मुद्रं श्रेष्ठं मो
चयिष्यामि शत्रवे ४१ तस्य विज्ञाय चित्तं तु देवराजोभ्यभाषत ॥ गच्छ नारद शीघ्रं त्वं प्रद्युम्नस्य रथं प्रति ४२ संबोधय महाबाहुं पूर्वजातिचमोक्षय
वैष्णवास्त्रं प्रयच्छास्मै वधार्थं शंबरस्य च ४३ अभेद्यं कवचं चास्य प्रयच्छासु रसूदने ॥ एवमुक्त्वा मघवतानारदः प्रययौ त्वरन् ४४ आकाशे धिष्ठितोऽ
वोचन्मकरध्वजकेतनम् ॥ कुमारपश्य मां प्राप्तं देवगंधर्वनारदम् ॥ प्रेषितं देवराजेन तव संबोधनाय वै ४५ स्मरत्वं पूर्वकं भावं कामदेवोऽसि मानद ॥ हरको
पानलाद्गन्धस्तेनानंग इहोच्यते ४६ त्वं वृष्णिवंशजातोऽसि रुक्मिण्या गर्भसंभवः ॥ जातोऽसि केशवेन त्वं प्रद्युम्न इति कीर्त्यसे ४७ आहृत्य शंबरेण त्वमिहा
नीतोऽसि मानद ॥ सप्तरात्रे त्वसंपूर्णे मूर्तिकागारमध्यतः ४८ वधार्थं शंबरस्य त्वं हियमाणो ह्युपेक्षितः केशवेन महाबाहो देवकार्यार्थं सिद्धये ४९

४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ देवगंधर्वप्रियो नारदो देवगंधर्वनारदस्तं ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ तवेति रतिरेवमायामयंशरीरांतरंस्वसदृशंकृत्वामायावतोसंज्ञंकृत्वादित्यंरमयतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ रते.प्रोते.एतेनरतेःपातिव्रत्यभंगोनास्तोतिदर्शितम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

यैषामायावतीनामभार्यावैशंबरस्यतु ॥ रतितांविद्विकल्याणीतवभार्यापुरातनीम् ५० तवसंरक्षणार्थायशंबरस्यगृहेवसत् ॥ मायांशरीरजांतस्यमोह
नार्थदुरात्मनः ५१ रतेःसंपादनार्थायप्रेषयत्यानिशंतदा ॥ एवंप्रद्युम्नबुद्धवैतत्रभार्याप्रतिष्ठिता ५२ हतेत्वंशंबरेवीरवैष्णवास्त्रेणसंयुगे ॥ गृह्यमायाव
तींभार्याद्वारकांगंतुमर्हसि ५३ गृहाणवैष्णवंचास्त्रंकवचंचमहाप्रभम् ॥ शक्रेणतवसगृह्यप्रेषितंशत्रुमूदन ५४ शृणुमेह्यपरंवाक्यंक्रियतामविशं
कया ॥ अस्यदेवरिपोस्तातमुद्गरोनित्यमूर्जितः ५५ पार्वत्यांपरितुष्टायांदत्तःशत्रुनिबर्हणः ॥ अमोघश्चैवसंग्रामेदेवदानवमानवैः ५६ तदस्त्रप्रति
घातार्थंदेवीत्वंस्मर्तुमर्हसि ॥ स्तव्यांचैवनमस्याचमहादेवीरणोत्सुकैः ५७ तत्रवैक्रियतांयत्नःसंग्रामेरिपुणासह ॥ इत्युक्त्वानारदोवाक्यंप्रययौयत्रवा
सवः ५८ इतिश्रीम०खिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिनारदवाक्यंनामषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शंबरस्तुततः
क्रुद्धोमुद्गरंतंसमाददे ॥ मुद्गरेगृह्यमाणेतुद्वादशार्काःसमुत्थिताः १ पर्वताश्चलिताःसर्वेतथैववसुधातलम् ॥ उन्मार्गाःसागरायाताःसंक्षुब्धाश्चापिदेवताः
२ गृध्रचक्राकुलंव्योमउल्कापातोबभूवह ॥ ववर्षरुधिरंदेवःपरुषंपवनोववौ ३ एवंदृष्ट्वामहोत्पातान्प्रद्युम्नःसत्वरान्वितः ॥ अवतीर्यरथाद्वीरःकृतांजलिपु
टःस्थितः ४ देवींसस्मारमनसापार्वतींशंकरप्रियाम् ॥ प्रणम्यशिरसादेवींस्तोतुंसमुपचक्रमे ५ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ ओंनमःकात्यायन्यैगिरीशायैनमो
नमः ॥ नमस्त्रैलोक्यमायायैकात्यायन्यैनमोनमः ६ नमःशत्रुविनाशिन्यैनमोगौर्यैशिवप्रिये ॥ नमस्येशुंभमथनींनिशुंभमथनीमपि ७ कालरात्रिनमस्तु
भ्यंकौमार्यैचनमोनमः ॥ कांतारवासिनींदेवींनमस्यामिकृतांजलिः ८ विंध्यवासिनींदुर्गन्नारणदुर्गारणप्रियाम् ॥ नमस्यामिमहादेवींजयांचविजयांतथा
९ अपराजितांनमस्येहमजितांशत्रुनाशिनीम् ॥ घंटाहस्तांनमस्यामिवंटामालाकुलांतथा १० त्रिशूलिनींनमस्यामिमहिषासुरघातिनीम् ॥ सिंहान
नांनमस्यामिसिंहप्रवरकेतनाम् ११ एकानंशांनमस्यामिगायत्रींयज्ञसत्कृताम् ॥ सावित्रींचापिविप्राणांनमस्येहंकृतांजलिः १२ रक्षमांदेविसततंसंग्रा
मेविजयंकुरु ॥ इतिकामवचस्तुष्टादुर्गासंप्रीतमानसा १३ उवाचवचनंदेवीसुप्रीतेनांतरात्मना ॥ पश्यपश्यमहाबाहोरुक्मिण्यानंदवर्द्धन १४ वरंवरयव
त्सत्त्वममोघंदर्शनंमम ॥ देव्यास्तुवचनंश्रुत्वारोमांचोद्गतमानसः १५ प्रणम्यशिरसादेवींविज्ञमुपचक्रमे ॥ यदित्वंदेवितुष्टासिदीयतांमेयदीप्सितं १६

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषु हारिवंशेषु विष्णुपर्वणि टीकायां षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ शंवरस्त्विति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ गिरिशायै गिरिशायै दैर्घ्यमार्षम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वाचोचुः पूजयन् साधिरार्षः ॥ २२ ॥ २३ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्री

वरंचवरदेयाचे सर्वामित्रेषु मे जयः ॥ यस्त्वया मुद्रोदत्तः शंबरस्यात्मसंभवः १७ एष मे गात्रमासाद्य मालापद्मवती भवेत् ॥ तथा स्त्विति च साप्युक्ता तत्रैवांत
रधीयत १८ प्रद्युम्नस्तु महातेजास्तुष्टोरथमथारुहत् ॥ मुद्रं तं गृहीत्वा च शंबरः क्रोधमूर्च्छितः १९ भ्रामयित्वा सचिक्षेप प्रद्युम्नो रसि वीर्यवान् ॥ स गत्वा
मदनाभ्यासं मालाभूत्वा तु पौष्करी २० प्रद्युम्नस्य च कंठे तु समासकाव्यराजत ॥ नक्षत्राणां तु मालायां यथा परिवृतो विधुः २१ ततो देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च
परमर्षयः ॥ साधुसाध्विति वाचोचुः पूजयन् केशवात्मजम् २२ मुद्रं पुष्पभूतं तु दृष्ट्वा प्रद्युम्नसन्निधौ ॥ वैष्णवं परमास्त्रं तु नारदेन यथा हृतं २३ संदधे चापमा
नभ्य इदं वचनमब्रवीत् ॥ यद्यहं रुक्मिणीपुत्रः केशवस्यात्मजोऽहम् २४ तेन सत्येन बाणेन जहित्वं शंबरं ॥ इत्युक्त्वा चापमाकृष्य संधाय च महाम
नाः २५ चिक्षेप शंबरस्याथ दहं लोकत्रयं यथा ॥ सक्षिप्तो वृष्णिं सिंहं नगरः क्रव्यादमोहनः २६ हृदयं शंबरस्याथ भित्त्वा धरणिमागतः ॥ न चास्य मांसं न स्नायु
र्नास्थिन त्वङ्गशोणितम् २७ सर्वं तद्द्रस्मसाद्रूतं वैष्णवास्त्रस्य तेजसा ॥ हते दैत्ये महाकाये दानवेशं बरेधमे २८ जहृषुर्देवगंधर्वान नृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ उर्व
शीमेन कारंभा विप्रचित्तिस्तिलोत्तमा २९ नृतुर्दृष्टमनसो जगत्स्थायवरजंगमं ॥ देवराजस्तु सुप्रीतः सर्वदेवगणैः सह ॥ प्रद्युम्नं पुष्पवर्षणतमभ्यर्च्य प्रहृष्टवत्
३० अथ समरहते तु दैत्यराजे मधुमथनस्य सुतेन वैष्णवास्त्रैः ॥ विगतरिपुभयाः सुराश्च जगुर्मकरविभूषणकेतनस्तु वंतः ३१ स च समरपरिश्रमं वहन्वैनगरमुखं प्र
विवेश रौक्मिणेयः ॥ प्रियतम इव कांतया प्रहृष्टस्त्वरितपदं रतिदर्शनं चकार ३२ इति श्री महाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि शंबरवधो नाम सप्ताधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समाप्तमायोमायज्ञो विक्रांतः समरे व्ययः ॥ अष्टम्यां निहतो युद्धे मायावीकालशं
बरः १ तमृक्षवंते नगरे निहत्या सुरसत्तमम् ॥ गृह्यमायावतीं देवीमागच्छन्नगरं पितुः २ सौतरिक्षगतो भूत्वा मायावीशीघ्रविक्रमः ॥ आजगाम पुरीं रम्यार
क्षितां तेजसा पितुः ३ सौतरिक्षान्निपतितः केशवांतः पुरेशिशुः ॥ मायावत्या सह तयारूपवानिव मन्मथः ४ तस्मिन् हतत्रावपतिते महिष्यः केशवस्य याः ॥
विस्मिताश्चैव हृष्टाश्च भीताश्चैवाभवंस्ततः ५ ततस्तं कामसंकाशं कांतया सह संगतम् ॥ प्रेक्षं त्यो हृष्टवदनाः पिबं त्यो नयनोत्सवम् ६ तं व्रीडितमुखं दृष्ट्वा लज्ज
मानं पदे पदे ॥ अभवन्निगधसंकल्पाः सर्वास्ताः कृष्णयोषितः ७ रुक्मिणी चैव तं दृष्ट्वा शोकात् पुत्रगृहिणी ॥ सपत्नी शतसंकीर्णा सबाष्पा वाक्यमब्रवीत् ८
यादृक् स्वप्नो मया दृष्टो निशाया यौवने गते ॥ कंसारिणाममानीयदत्तं सा हारपल्लवं ९

महाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ६४ ॥ समाप्तेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

शशिरश्मिप्रतीकाशमुक्तादामविभूषितम् ॥ केशवेनांकमारोप्यममकंठेन्यबध्यत १० श्यामासुचारुकेशास्त्रीशुक्लांबरविभूषिता ॥ पद्महस्तानिरीक्षन्तीप्र
विष्टाममवेशमनि ११ तथापुनरहंगृह्यस्नापितारुचिरांबुना ॥ कुशेशयमयीमालांस्त्रीसंगृह्याथपाणिना १२ मममूर्धन्युपाधायदत्तास्वच्छातयामम ॥ ए
वंस्वप्नान्कीर्तयन्तीरुक्मिणीहृष्टमानसा १३ सखीजनवृतादेवीकुमारंवीक्ष्यतमुहुः ॥ धन्यायाःस्वल्पयंपुत्रोदोर्वायुःप्रियदर्शनः १४ ईदृशःकामसंका
शोयौवनेप्रथमेस्थितः ॥ जीवपुत्रत्वयापुत्रकासौभाग्यसमन्विता १५ किमर्थंचांबुदश्यामःसभार्यस्त्वमिहागतः ॥ अस्मिन्वयासिसुव्यक्तंप्रद्युम्नोममपुत्रकः
१६ भवेद्यदिननीतःस्यात्कृतांतेनबलीयसा ॥ व्यक्तंकृष्णकुमारस्त्वंनमिध्याममतर्कितम् १७ विज्ञातोसिमयाचिह्नैर्विनाचक्रंजनार्दनः ॥ सुखंनारा
यणस्यैवकेशाःकेशांतएवच १८ ऊरुवक्षोभुजौतुल्यौहलिनःशयशुरस्यमे ॥ कस्त्वंवृष्णिकुलंसर्वद्योतयन्वपुषास्थितः १९ अहोनारायणस्यैवदिव्या
तेपरमातनुः ॥ एतस्मिन्नंतरेकृष्णःसहसाप्रविवेशह ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाशंबरस्यवधंप्रति २० सोपश्यत्तंसुतंज्येष्ठंसिद्धंमन्मथलक्षणैः ॥ स्नुषांमाया
वर्तीचैवहृष्टचेताजनार्दनः २१ ॥ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ सोऽब्रवीत्सहसादेवीरुक्मिणीदेवतामिव ॥ अयंसदेविसंप्राप्तःसुतश्चापधरस्तव २२ अनेनशं
बरंहत्वामायायुद्धविशारदम् ॥ हतामायासुताःसर्वायाभिर्देवाग्बाधयत् २३ सतीचेयंशुभासाध्वीभार्यावैतनस्यते ॥ मायावतीतिविख्याताशंबरस्यगृ
होषिता २४ माचतेशंबरस्येयंपत्नीतिभवतुव्यथा ॥ मन्मथेतुगतेनाशंगतेचानंगतांपुरा २५ कामपत्निकांतैषाशंबरस्यरतिप्रिया ॥ मायारूपेणतंदैत्यं
मोहयत्यसकृच्छुभा २६ नचैषातस्यकौमारेवशेतिष्ठतिशोभना ॥ आत्ममायामयंकृत्वारूपंशंबरमाविशत् २७ पत्न्येषाममपुत्रस्यस्नुषातववरांगना ॥ लो
ककांतस्यसाहाय्यंकरिष्यतिमनोमयम् २८ प्रवेशयैनांभवनंपूज्यांज्येष्ठांस्नुषांमम ॥ चिरंप्रनष्टंसुतंभजस्वपुनरागतम् २९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
श्रुत्वातुवचनंदेवीकृष्णेनोदाहृतंतदा ॥ प्रहर्षमतुलंलब्ध्वारुक्मिणीवाक्यमब्रवीत् ३० अहोधन्यतरास्मीतिवीरपुत्रसमागमात् ॥ अद्यमेसफलःकामः
पूर्णमेद्यमनोरथः ३१ चिरंप्रनष्टपुत्रस्यदर्शनंप्रिययासह ॥ आगच्छपुत्रभवनंसभार्यःप्रविवेशह ३२ ततोऽभिवाद्यचरणौगोविंदंमातरंचताम् ॥ प्रद्यु
म्नःपूजयामासहलिनंचमहाबलम् ३३ उत्थाप्यतंपरिष्वज्यमूर्धुपाधायवीर्यवान् ॥ प्रद्युम्नंवल्लिनांश्रेष्ठंकेशवःपरवीरहा ३४ स्नुषांचोत्थाप्यतांदेवीरु
क्मिणीरुक्मभूषणा ॥ परिष्वज्योपसंगृह्यस्नेहाद्रद्रदभषिणी ३५

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ६९ ॥ अत्राश्चर्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ विधय

समेत्य भुवनं पत्न्या शचीन्द्रमदितिर्यथा ॥ प्रवेशयामास तदारुक्मिणी सुतमागतम् ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अत्राश्चर्यात्मकं स्तोत्रमाह्निकं यजतां वर ॥ प्रद्युम्ने द्वारकां प्राप्ते हत्वा तं कालशं वरम् १ बलदेवेन रक्षार्थं प्रोक्तमाह्निकमुच्यते ॥ यज्जप्त्वा तु नृपश्रेष्ठ सायं पूतात्मतां व्रजेत् २ कीर्तितं बलदेवेन विष्णुना चैव कीर्तितम् ॥ धर्मकामैश्वर्यमुनिभिर्ऋषिभिश्चापि कीर्तितम् ३ कर्हिचिद्विष्मणी पुत्रो हलिना संयुतो गृहे ॥ उपविष्टः प्रणम्याथ तमुवाच कृतांजलिः ४ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ कृष्णानुज महाभाग रोहिणी तनय प्रभो ॥ किंचित् स्तोत्रं मम ब्रूहि यज्जप्त्वा निर्भयो भवम् ५ ॥ ॥ श्रीबलदेव उवाच ॥ ॥ सुरासुरगुरुर्ब्रह्मा पातु मां जगतः पतिः ॥ अथोंकारवषट्कारौ सावित्री विधय स्त्रयः ६ ऋचो यजूंषि सामानि च छंदां स्याथर्वणानि च ॥ चत्वारस्त्वखिला वेदाः सरहस्याः सविस्तराः ७ पुराणमिति हासश्च खिलान्युपखिलानि च ॥ अंगा न्युपांगानि तथा व्याख्यातानि च पातु माम् ८ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिस्तथा सत्त्वं रजस्तमः ९ व्यानोदानः समानश्च प्राणोपानश्च पंचमः ॥ वायवः सप्त चैवान्ये येष्वायत्तमिदं जगत् १० मरीचिरंगिरात्रिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ ऋगुर्वसिष्ठो भगवान् पातु ते मां महर्षयः ११ कश्यपाद्याश्च मुनयश्चतुर्दश दिशो दश ॥ नरनारायणौ देवौ सगणौ पातु मां सदा १२ रुद्राश्चैकादश प्रोक्ता आदित्या द्वादशैव तु ॥ अष्टौ च वसवो देवा अश्विनौ द्वौ प्रकीर्तितौ १३ ह्रीः श्रीर्लक्ष्मीः स्वधामेधा तुष्टिः पुष्टिः स्मृतिर्धृतिः ॥ आदितिर्दितिर्दनुश्चैव सिंहिका दैत्यमातरः १४ हिमवान् हेमकूटश्च निषधः श्वेतपर्वतः ऋषभः पारियात्रश्च विन्ध्यो वैडूर्यपर्वतः १५ सहोदयश्च मलयो मेरुमंदरदुर्दुराः ॥ क्रौंचकैलासैव नाकाः पातु मां धरणीधराः १६ शेषश्च वासुकिश्चैव विशालाक्षश्च तक्षकः ॥ एलापत्रः शुक्लवर्णः कंबलाश्च तरावुभौ १७ हस्तिभद्रः पितरकः कर्कोटकधनंजयौ ॥ तथा पूरणकश्चैव नागश्च करवीरकः १८ सुमनास्यो दधिमुखस्तथा शृंगारपिंडकः ॥ मणिनागश्च भगवांस्त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतः १९ नागराडधिकर्णश्च तथा हारिद्रकोपरः ॥ एते चान्ये च बहवो ये चान्ये नानुकीर्तिताः २० भूधराः सत्यधर्माणः पातु मां भुजगेश्वराः ॥ समुद्राः पातु चत्वारो गंगा च सरितां वरा २१ सरस्वती चंद्रभागा शतहर्दो विकाशिवा ॥ द्वारावती विपाशा च शरयूर्यमुना तथा २२ कल्माषी च रथोष्मा च बाहुदा च हिरण्यदा ॥ प्लक्षा च क्षुमती चैव स्रवन्ती च बृहद्रथा २३

स्त्रयः अपूर्वविधिर्नियमविधिः परिसंख्याविधिश्चेति मीमांसकप्रसिद्धाः ॥ ६ ॥ ऋच इत्युगाद्याभिमानिनी देवतालक्ष्यंते ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सप्तवायवः आवहः प्रवहश्चैव उद्धहः संवहस्तथा विवहः प्रवहश्चैव तथा परिवहो निलइत्यन्यत्र प्रोक्ताः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ख्याताचर्मण्वतीचैवपुण्याचैववधूसरा ॥ एताश्चान्याश्वासरितोयाश्चन्यानानुकीर्तिताः २४ उत्तरापथगामिन्यःसलिलैःस्नपयंतुमाम् ॥ वेणीगोदावरीसी
ताकावेरीकौंकणावती २५ कृष्णावेणामुक्तिमतीतमसापुष्पवाहिनी ॥ ताम्रपर्णीज्योतिरथाउत्पलोदुंबरावती २६ नदीवैतरणीपुण्याविदर्भानर्मदा
शुभा ॥ वितस्ताभीमरथ्याचऐलाचैवमहानदी २७ कालिंदीगोमतीपुण्यानदःशोणश्चविश्रुतः ॥ एताश्चान्याश्चवैनद्योयाश्चन्यानानुकीर्तिताः २८
दक्षिणापथवाहिन्यःसलिलैःस्नपयंतुमाम् ॥ क्षिप्राचर्मण्वतीपुण्यामहीशुभवतीतथा २९ सिंधुर्वेत्रवतीचैवभोजांतावनमालिका ॥ पूर्वभद्रापराभद्राऊ
र्मिलाचरपरदुमा ३० ख्यातावेत्रवतीचैवचापदासीतिविश्रुता ॥ प्रस्थावतीकुंडनदीनदीपुण्यासरस्वती ३१ चित्रघ्नीचेंदुमालाचतथामधुमतीनदी ॥
उमागुरुनदीचैवतापीचविमलोदका ३२ विमलाविमलोदाचमत्तगंगापयस्विनी ॥ एताश्चान्याश्चवैनद्योयाश्चन्यानानुकीर्तिताः ३३ तामांसम
भिषिंचंतुपश्चिमामाश्रितादिशम् ॥ भागीरथीपुण्यजलाप्राच्यादिशिसमाश्रिता ३४ सातुदहतुमेपापंकीर्तिताशंभुनाधृता ॥ प्रभासंचप्रयागंचनैमि
षंपुष्कराणिच ३५ गंगातीर्थंकुरुक्षेत्रंश्रीकंठंगौतमाश्रमम् ॥ रामहृदंविनशनंरामतीर्थंतथैवच ३६ गंगाद्वारंकनखलंसोमोवैयत्रचोत्थितः ॥ कपा
लमोचनंतीर्थंजंबूमार्गंचविश्रुतम् ३७ सुवर्णबिंदुविख्यातंतथाकनकपिंगलम् ॥ दशाश्वमेधिकंचैवपुण्याश्रमविभूषितम् ३८ बदरीचैवविख्यातानर
नारायणाश्रमः ॥ विख्यातंफल्गुतीर्थंचतीर्थंचंद्रवटंतथा ३९ कोकामुखंपुण्यतमंगंगासागरमेवच ॥ मगधेषुतपोदश्चगंगोद्भेदश्चविश्रुतः ४० तीर्थान्येता
निपुण्यानिसेवितानिमहर्षिभिः ॥ सूकरंयोगमार्गंचश्वेतद्वीपंतथैवच ४१ ब्रह्मतीर्थंरामतीर्थंवाजिमेधशतोपमम् ॥ धारासंपातसंयुक्तागंगाकिलिबष
नाशिनी ४२ गंगावैकुण्ठकेदारंसूकरोद्भेदनंपरम् ॥ तंशापमोचनंतीर्थंपुनंत्वेतानिकिलिबषात् ४३ धर्मार्थकामविषयोयशःप्राप्तिःशमोदमः ॥ वरुणे
शोधधनदोयमोनियमएवच ४४ कालौनयःसंनतिश्चक्रोधोमोहःक्षमाधृतिः ॥ विद्युतोभाण्यथौषध्यःप्रमादोन्मादविग्रहाः ४५ यक्षाःपिशाचगंधर्वाः
किन्नराःसिद्धचारणाः ॥ नक्तंचराःस्वेचरिणोदंष्ट्रिणःप्रियविग्रहाः ४६ लंबोदराश्वबलिनःपिंगाक्षाविश्वरूपिणः ॥ मरुतःसहपर्जन्याःकलात्रुटिलवाः
क्षणाः ४७ नक्षत्राणिग्रहाश्चैवऋतवःशिशिरादयः ॥ मासाहोरात्रयश्चैवसूर्याचंद्रमसौतथा ४८ आमोदश्चप्रमोश्चप्रहर्षःशोकएवच ॥ रजस्तमस्तपःस
त्यंशुद्विबुद्धिर्धृतिःश्रुतिः ४९ रुद्राणीभद्रकालीचभद्राज्येष्ठातुवारुणी ॥ भासीचकालिकाचैवशांडिलीचेतिविश्रुता ५०

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

आर्याकुहूःसिनीवालीभीमाचित्ररथीरतिः ॥ एकानंशाचकूश्मांडीदेवीकात्यायनीचया ५१ लोहित्याजनमाताचदेवकन्यातुयाःस्मृताः ॥ गोनंदादेव
पत्नीचमरंक्षंतुसबांधवं ५२ नानाभरणवेषाश्चनानारूपांकिताननाः ॥ नानादेशविचारिण्योनानाशस्त्रोपशोभिताः ५३ मेदोमज्जाप्रियाश्चैवमद्यमांस
वसाप्रियाः ॥ मार्जारद्वीपिवक्त्राश्चगजसिंहनिभाननाः ५४ कंकवायसगृध्राणांक्रौंचतुल्याननास्तथा ॥ व्यालयज्ञोपवीताश्चचर्मप्रावरणास्तथा ५५
क्षतजोक्षितवक्त्राश्चस्वरभेरीसमस्वनाः ॥ मत्सराःक्रोधनाश्चैवप्रासादारुचिरालयाः ५६ मत्तोन्मत्तप्रमत्ताश्चप्रहरंत्यश्चधिष्ठिताः ॥ पिंगाक्षापिंगकेशाश्चततो
न्यालूनमूर्धजाः ५७ ऊर्ध्वकेश्यःकृष्णकेश्यःश्वेतकेश्यस्तथावराः ॥ नागायुतबलाश्चैववायुवेगास्तथापराः ५८ एकहस्ताएकपादाएकाक्षाःपिंगलामताः
॥ बहुपुत्राल्पपुत्राश्चद्विपुत्राःपुत्रमंडिकाः ५९ सुखमुंडीबिडालीचपूतनागंधपूतना ॥ शीतवातोष्णवेतालीरेवतीग्रहसंज्ञिताः ६० प्रियहास्याःप्रियक्रोधाः
प्रियावासाःप्रियंवदाः ॥ सुखप्रदाश्वासुखदाः सदाद्विजजनप्रियाः ६१ नक्तंचराःसुखोदकाःसदापर्वणिदारुणाः ॥ मातरोमातृवत्पुत्ररंक्षंतुममनित्यशः
६२ पितामहमुखोद्भूतारौद्रारुद्रांगसंभवाः ॥ कुमारस्वेदजाश्चैवज्वरावैवैष्णवादयः ६३ महाभीमामहावीर्यादर्पोद्भूतामहाबलाः ॥ क्रोधनाऽक्रोधनाःक्रूराः
सुरविग्रहकारिणः ६४ नक्तंचराःकेसरिणोदंष्ट्रिणःप्रियविग्रहाः ॥ लंबोदराजघनिनःपिंगाक्षाविश्वरूपिणः ६५ शक्त्यष्टिशूलपरिघप्रासचर्मासिपाणयः ॥
पिनाकवज्रमुशलब्रह्मदंडायुधप्रियाः ६६ दंडिनःकुंडिनःशूराजटामुकुटधारिणः ॥ वेदवेदांगकुशलानित्ययज्ञोपवीतिनः ६७ व्यालापीडाःकुंडलिनोवीराः
केयूरधारिणः ॥ नानावसनसंवीताश्चित्रमाल्यानुलेपनाः ६८ गजाश्वोर्ध्वमार्जारसिंहव्याघ्रनिभाननाः ॥ वराहोलूकगोमायुमृगाखुमाहिषाननाः ६९ वाम
नाविकटाःकुजाःकरालालूनमूर्धजाः ॥ सहस्रशतशश्चान्येसहस्रजटधारिणः ७० श्वेताःकैलाससंकाशाःकेचिद्दिनकरप्रभाः ॥ केचिजलदवर्णाभानीलांज
नचयोपमाः ७१ एकपादाद्विपादाश्चतथाद्विशिरसोपरे ॥ निर्मासाःस्थूलजंघाश्चव्यादितास्याभयंकराः ७२ वापीतडागकूपेषुसमुद्रेषुसरित्सुच ॥
श्मशानशैलवृक्षेषुशून्यागारनिवासिनः ७३ एतेग्रहाश्चसततरंक्षंतुममसर्वतः ॥ महागणपतिर्नंदीमहाकालोमहाबलः ॥ माहेश्वरोवैष्णवश्चज्वरौलोकभ
यावहौ ७४ ग्रामणीश्चैवगोपालोभृंगरीटिर्गणेश्वरः ॥ देवश्चवामदेवश्चघंटाकर्णःकरंधमः ७५ श्वेतमोदःकपालीचजंभकःशत्रुतापनः ॥ मजनोन्मज्ज
नौचोभौसंतापनविलापनौ ७६

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

निजवासोद्यमश्चैवस्थूणाकर्णःप्रशोषणः ॥ उल्कामालीधिमधमोज्वालामालीप्रदर्शनः ७७ संघट्टनःसंकुटनःकाष्ठभूतःशिवंकरः ॥ कूशमांडःकुंभमूर्धाचरो
चनोवैकृतोग्रहः ७८ अनिकेतःसुरारिघ्नःशिवश्चाशिवएवच ॥ क्षेमकःपिशिताशीचसुरारिर्हरिलोचनः ७९ भीमकोग्राहकश्चैवतथैवाग्रमयोग्रहः ॥ उप
ग्रहोर्यकश्चैवतथास्कंदग्रहोपरः ८० चपलोसमवेतालस्तामसःसुमहाकापिः ॥ हृदयोद्वर्तनश्चैडःकुंडाशीकंकणप्रियः ८१ हरिश्मश्रुर्गुरुमंतोमनोमारुतरं
हसः ॥ पार्वत्यारोषसंभूताः सहस्राणिशतानिच ८२ शक्तिमंतोद्युतिमंतोब्रह्मण्याःसत्यसंगराः ॥ सर्वकामापहंतारोद्विषतांचमृधेमृधे ८३ रात्रावहनिदु
र्गेषुकीर्तिताःसकलैर्गुणैः ॥ तेषांगणानांपतयःसगणाःपांतुमांसदा ८४ नारदःपर्वतश्चैवगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ पितरःकारणकार्यमाधयोव्याधयस्तदा
८५ अगस्त्योगालवोगार्ग्यःशक्तिर्धौम्यःपराशरः ॥ कृष्णात्रेयश्चभगवानसितोदेवलोबलः ८६ बृहस्पतिरुतथ्यश्चमार्कंडेयःश्रुतश्रवाः ॥ द्वैपायनोवि
दर्भश्चजैमिनिर्माठरःकठः ८७ विश्वामित्रोवसिष्ठश्चलोमशश्चमहामुनिः ॥ उत्तंकश्चैवर्षभ्यश्चपौलोमश्चद्वितस्त्रितः ८८ ऋषिर्वैकालवृक्षीयोमुनिर्मैधातिथि
स्तथा ॥ सारस्वतोयवक्रीतिःकुशिकोगौतमस्तथा ८९ संवर्तःऋष्यशृंगश्चस्वस्त्यात्रेयोविभांडकः ॥ ऋचीकोजमदग्निश्चतथौर्वस्तपसांनिधिः ९० भरद्वा
जःस्थूलशिराःकश्यपःपुलहःक्रतुः ॥ बृहदग्निर्हरिश्मश्रुर्विजयःकण्वएवच ९१ वैतंडीदीर्घतापाश्चवेदगार्थोशुमाञ्जिच्छवः ॥ अष्टावक्रोदधीचिश्चश्वेतकेतु
स्तथैवच ९२ उद्दालकःक्षीरपाणिःशृंगीगौरमुखस्तथा ॥ अग्निवेश्यःशमीकश्चप्रमुचुर्मुमुचुस्तथा ९३ एतेचान्येचऋषयोबहवःशंसितव्रताः ॥
मुनयःशंसितात्मानोयेचान्येनानुकीर्तिताः ९४ क्रतवःश्लाघिनःशांताःशांतिकुर्वंतुमेसदा ॥ त्रयोमयस्त्रयोवेदास्त्रैविद्याकौस्तुभोमणिः ९५ उच्चैःश्रवाह
यःश्रीमान्वैद्योधन्वंतरिर्हरिः ॥ अमृतंगौःसुपर्णश्चदधिगौराश्चसर्षपाः ९६ शुक्लाःसुमनसःकन्याःधेतच्छत्रयवाक्षताः ॥ दूर्वाहिरण्यगंधाश्चवालव्यजनमेवच
९७ तथाप्रतिहतचक्रंमहोक्षश्चंदनंविषम् ॥ श्वेतोवृषःकरीमत्तःसिंहोव्याघ्रोहयोगिरिः ९८ पृथिवीचोद्धृतालाजाब्राह्मणामधुपायसम् ॥ स्वस्तिकोव
र्द्धमानश्चनद्यावर्तःप्रियंगवः ॥ श्रीफलंगोमयंमत्स्योदुदुभिःपटहस्वनः ९९ ऋषिपत्न्यश्चकन्याश्चश्रीमद्भद्रासनंधनुः ॥ रोचनारुचकश्चैवनदीनांसंगमो
दकं १०० सुपर्णाःशतपत्राश्चचकोराजीवजीवकाः ॥ नंदीमुखोमयूरश्चबद्धमुक्तामणिध्वजाः १०१ आयुधानिप्रशस्तानिकार्यसिद्धिकराणिच ॥ पुण्यं
वैविगतकेशंश्रीमद्वैमंगलान्वितम् १०२

९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥

॥ १०३ ॥ मंगलाष्टशतं अष्टौशतानिमंगलवस्तुनामधेयानि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति श्रीमहाभारतोखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥

रामेणोदाहृतं पूर्वमायुः श्रीजयकांक्षिणा ॥ यद्दंश्रावयेद्विद्वांस्तथैव शृणुयान्नरः ३ मंगलाष्टशतं स्नातो जपन्पर्वणिपर्वणि ॥ वधबंधपरिक्लेशं व्याधिशोकपराभवम् ४ न च प्राप्नोति वै कल्पं परत्रेह च शर्मदम् ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं पवित्रं वेदसंमितम् ५ श्रीमत्स्वर्ग्यं सदा पुण्यमपत्यजननं शिवम् ॥ शुभं क्षेमकरं नृणां मेधाजननमुत्तमं ६ सर्वरोगप्रशमनं स्वकीर्तिकुलवर्द्धनं ॥ श्रद्धधानोदयोपेतो यः पठेदात्मवान्नरः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा लभते च शुभांगतिम् १०७ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिबलदेवाह्निकं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हृतो यदैव प्रद्युम्नः शंबरेणात्मघातिना ॥ मासेस्मिन्नेव सांबस्तु जांबवत्यामजायत १ बाल्यात् प्रभृतिरामेण शस्त्रेषु विनियोजितः ॥ रामादनंतरं श्वैव मानितः सर्ववृष्णिभिः २ जातमात्रे तः कृष्णः शुभांतामवसत्पुरीम् ॥ निहता मित्रसामंतः शक्रो द्यानं यथा मरः ३ यादवीं च श्रियं दृष्ट्वा स्वां श्रियं द्दष्टिवा सवः ॥ जनार्दन भयाच्चैव नशां तिलोभिरेनृपाः ४ कस्यचित्त्वथ कालस्य पुरेवारणसाह्वये ॥ दुर्योधनस्य यज्ञे वै समीयुः सर्वपार्थिवाः ५ तां श्रुत्वा माधवीं लक्ष्मीं सपुत्रं च जनार्दनम् ॥ पुरीं द्वारवतीं चैव निविष्टां सागरांतरे ६ दूतैस्तैः कृतसंधानाः पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥ श्रियं द्रष्टुं हृषीकेशमाजग्मुः कृष्णमंदिरम् ७ दुर्योधनमुखाः सर्वे धृतराष्ट्रवशानुगाः ॥ पांडवप्रमुखाश्चैव धृष्टद्युम्नादयो नृपाः ८ पांडवाश्चोलकलिंगेशा बाल्हीकाद्राविडाः स्वशाः ॥ अक्षौहिणीः प्रकर्षे तो दशचाष्टौ च भूमिपाः ९ आजग्मुर्यादव पुरीं गोविंदभुजपालिताम् ॥ ते पर्वतं रैवतकं परिवार्यावनीश्वराः १० विविशुर्यो जनाख्या सुस्वासुस्वासु च भूमिषु ॥ ततः श्रीमान् हृषीकेशः सहयादवपुंगवैः ११ समीपं मानवेन्द्राणां निर्ययौ कमलेक्षणः ॥ स तेषां नरदेवानां मध्यस्थो मधुसूदनः १२ व्यराजत यदुश्रेष्ठः शरदीवदिवाकरः ॥ स तत्र समुदाचारं यथास्थानं यथावयः १३ कृत्वा सिंहासने कृष्णः कांचने निषसाद ह ॥ राजानोऽपि यथास्थानं निषेदुर्विविधेष्वथ ॥ १४ ॥ सिंहासनेषु चित्रेषु पीठेषु च नराधिपाः ॥ स यादव नरैर्द्राणां समाजः शुशुभे तदा १५ सुराणामसुराणां च सदसि ब्रह्मणो यथा ॥ तेषां चित्राः कथास्तत्र प्रवृत्तास्तत्समागमे ॥ यदूनां पार्थिवानां च केशवस्योपशृण्वतः १६ एतस्मिन्नंतरे वायुर्वबौ मेघरवोपमः ॥ तुमुलं दुर्दिनं चासीत्सविद्युत्स्तनयित्नुमत् १७ तद्दुर्दिनतलं भित्त्वानारदः प्रयदृश्यत ॥ संवेष्टितजटाभारो वीणासक्तेन बाहुना १८ स पपात नरैर्द्राणां मध्ये सागरसंनिहतः ॥ नारदोऽग्निशिखाकारः श्रीमान् शक्रसखो मुनिः १९

॥ १०९ ॥ हत इति ॥ १ ॥ अनंतरः अनूनः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ योजनाख्या सुबहूनां सैनिकानां प्रधानराज्ञौ कोदेशेनां मुकदेशोयेन स्थातव्यमित्येवं रूपा सुव्यवस्था योजनास्तदाख्यासु ॥ ११ ॥ १२ ॥ समुदाचारं वंदनादिरूपं शिष्टाचारम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अत्रकूर्मादिक्रमेण आश्चर्यत्वधन्यत्वयोःपराकाष्ठाकृष्णइतिनारदमुखात्तस्यज्ञानंदक्षिणाभिःसहेतिवासुदेवस्यप्रत्युत्तरंयोवि

तस्मिन्निपतितेभूमौनारदेमुनिपुंगवे ॥ तदद्भुतंमहामेघंन्यपाकृष्यतदुर्दिनम् २० सोवगाह्यनरेन्द्राणांमध्येसागरसंनिभः ॥ आसनस्थंयदुश्रेष्ठमुवाचमुनि
रव्ययम् २१ आश्चर्यंखलुदेवानामेकस्त्वंपुरुषोत्तमः ॥ धन्यश्चासिमहाबाहोलोकेनान्योस्तिकश्चन २२ एवमुक्तःस्मितंकृत्वाप्रत्युवाचमुनिप्रभुः ॥ आश्चर्यश्चै
वधन्यश्चदक्षिणाभिःसहेत्यहम् २३ एवमुक्तोमुनिश्रेष्ठःप्राहमध्येमहीभृताम् ॥ कृष्णपर्याप्तवाक्योस्मिगमिष्यामियथागतम् २४ तंप्रस्थितमभिप्रेक्ष्य
पार्थिवाःप्राहुरीश्वरम् ॥ गुह्यंमंत्रमजानंतोवचनंनारदेरितम् २५ आश्चर्यमित्यभिहितंधन्योसीतिचमाधव ॥ दक्षिणाभिःसहेत्येवंप्रत्युक्तेपिचनारदे २६
किमेतन्नाभिजानीमोदिव्यंमंत्रपदंमहत् ॥ यदिश्राव्यमिदंकृष्णश्रोतुमिच्छामतत्त्वतः २७ तानुवाचततःकृष्णःसर्वान्पार्थिवपुंगवान् ॥ श्रोतव्यंनारदस्त्वे
षद्विजोवःकथयिष्यति २८ ब्रूहिनारदतत्त्वार्थंश्रोतुकामामहीभुजः ॥ यत्त्वयाभिहितंवाक्यंमयानुप्रतिभाषितम् २९ सपीठेकांचनेशुभ्रेसूपविष्टःस्वलंकृतः ॥
प्रभावंतस्यवंद्यस्यप्रवक्तुमुपचक्रमे ३० ॥ नारदउवाच ॥ श्रूयतांभोनृपश्रेष्ठायावंतःस्थसमागताः ॥ अस्यकृष्णस्यमहतोयथापारमहंगतः ३१ अहंकदाचिद्रं
गायास्तीरेत्रिषवणातिथिः ॥ चराम्येकःक्षपापायेदृश्यमानेदिवाकरे ३२ अपश्यंगिरिकूटाभंकपालद्वयदेहिनम् ॥ क्रोशमंडलविस्तारंतावद्विगुणमायतम् ३३
चतुश्चरणसुश्लिष्टंक्लिन्नंचैवसंपंकिलम् ॥ ममवीणाकृतिंकूर्मगजचर्मचयोपमम् ३४ सोहंतंपाणिनास्पृष्ट्वाप्रोक्तवान्जलचारिणम् ॥ त्वमाश्चर्यशरीरोसिकूर्मध
न्योसिमेमतः ३५ यस्त्वमेवमभेद्याभ्यांकपालाभ्यांसमावृतः ॥ तोयेचरासिनिःशंकःकिंचिदन्यमर्चितयम् ३६ समामुवाचांबुचरःकूर्मोमानुषवत्स्वयं ॥ किमा
श्चर्यमयिमुनेधन्यश्चाहंकथंविभो ३७ गंगेयंनिम्नगाधन्याकिमाश्चर्यमतःपरं ॥ यत्राहमिवसत्वानिचरंत्ययुतशोद्विज ३८ सोहंकुतूहलाविष्टोनदीगंगामुप
स्थितः ॥ धन्यासित्वंसरिच्छ्रेष्ठेनित्यमाश्चर्यभूषिता ३९ यात्वमेवमहादेहैःश्वापदैरुपशोभिता ॥ हृदिनीसागरंयासिरक्षंतीतापसालयान् ४० एवमुक्ताततो गं
गारूपिणीप्रत्यभाषत ॥ नारदंदेवगंधर्वेशकस्यदायितां द्विजम् ४१ मामैवंदेवगंधर्वसंग्रामकलहप्रिय ॥ नाहंधन्याद्विजश्रेष्ठनैवाश्चर्योपशोभिता ४२ तवसत्ये
निविष्टस्यवाक्यंमांप्रतिबाधते ॥ सर्वाश्चर्यकरोलोकेधन्यश्चैवार्णवोद्विज ४३ यत्राहमिवविस्तीर्णाःशतशोयांतिनिम्नगाः ॥ सोहंत्रिपथगावाक्यंश्रुत्वा
र्णवमुपस्थितः ४४ आश्चर्यंखलुलोकानांधन्यश्चासिमहार्णव ॥ येनखल्वसियोनिस्त्वमंभसांसलिलेश्वरः ४५

पुलंदक्षिणैर्यज्ञेश्वरंमांयजंतैतएवमप्याश्चर्यत्वधन्यत्वयोःविश्रान्तिजानंतीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तेजिताक्षोभिता ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पारक्यापरकीया ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१

स्थानेत्वांवारिवाहिन्यःसरितोलोकपावनाः ॥ इमाःसमभिगच्छन्तिपत्न्योलोकनमस्कृताः ४६ समुद्रस्त्वेवमुक्तस्तुततोमामवदद्वचः ॥ स्वंजलौघतलं
भित्वाव्युत्थितःसवनेरितः ४७ मामैवंदेवगंधर्वनास्म्याश्चर्योद्विजर्षभ ॥ वसुधेयंमुनेधन्यायत्राहमुपरिस्थितः ४८ ऋतेतुष्टिर्वीलोकेकिमाश्चर्यमतः
परम् ॥ सोहंसागरवाक्येनक्षितिंक्षितितलेस्थितः ४९ कौतूहलसमाविष्टोह्यब्रुवंजगतोगतिम् ॥ धरित्रिदेहिनांयोनेधन्याखल्वसिशोभने ५० आश्चर्यं
चापिभूतेषुमहत्याक्षमयायुते ॥ तेनखल्वसिभूतानांधरणीमनुजारणिः ५१ क्षमात्वत्तःप्रभूताचकर्मचांबरगामिनाम् ॥ ततोभूःस्तुतिवाक्येनसामयोक्तेन
तेजिता ५२ विहायसहजंधैर्यंप्रत्यक्षामांप्रभाषत ॥ देवगंधर्वमामैवंसंग्रामकलहप्रिय ५३ नास्मिधन्यानचाश्चर्यंपारक्येयंधृतिर्मम ॥ एतेधन्याद्विज
श्रेष्ठपर्वताधारयन्तिमाम् ५४ आश्चर्याणिचदृश्यन्तेएतेलोकस्यहेतवः ॥ सोहंधरणिवाक्येनपर्वतान्समुपस्थितः ५५ धन्याभवंतोदृश्यन्तेबह्वाश्चर्याश्चभूध
राः ॥ कांचनस्याग्ररत्नस्यधातूनांचविशेषतः ५६ तेनखल्ववाकराःसर्वेभवंतोभुविशाश्वताः ॥ तेममैतद्वचःश्रुत्वापर्वतास्तस्थुषांवराः ५७ ऊचुर्मांसांत्वयुका
निवचांसिवनशोभिताः ॥ ब्रह्मर्षेनवयंधन्यानाप्याश्चर्याणिसन्तिनः ॥ ब्रह्माप्रजापतिर्धन्यःसर्वाश्चर्यःसुरेष्वपि ५८ सोहंप्रजापतिंगत्वासर्वप्रभवमव्ययम् ॥
तस्यवाक्यस्यपर्यायपर्याप्तमिवलक्ष्ये ५९ सोहंपितामहंदेवलोकयोनिंचतुर्मुखम् ॥ स्तोतुं पश्चादुपगतःप्रणतोवनताननः ६० सोहंवाक्यसमाप्त्यर्थं
श्रावयेपद्मयोनिजम् ॥ आश्चर्यंभगवानेकोधन्योसिजगतोगुरुः ६१ नकिंचिदन्यत्पश्यामिभूतंयद्भवतासमम् ॥ त्वत्तःसर्वमिदंजातंजगत्स्थावरजंगमम् ६२
सदेवदानवामर्त्यालोकभूतेंद्रियात्मकाः ॥ भवंतिसर्वदेवेशदृष्ट्वासर्वमिदंजगत् ६३ तेनखल्वसिदेवानांदेवदेवःसनातनः ॥ तेषामेवासियत्स्रष्टालोका
नामादिसंभवः ६४ ततोमांप्राहभगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ धन्याश्चर्याश्रितैर्वाक्यैःकिंमांनारदभाषसे ६५ आश्चर्यंपरमंवेदाधन्यावेदाश्चनारद ॥ ये
लोकान्धारयन्तिस्मवेदास्तत्त्वार्थदर्शिनः ६६ ऋक्सामयजुषांसत्यमथर्वणिचयन्मतम् ॥ तन्मयंविद्विमांविप्रधृतोहंतैर्मयाचते ६७ पारमेष्ठ्येनवाक्येन
नोदितोहंस्वयंभुवा ॥ वेदोपस्थानिकांचक्रेमतिसंस्थानविस्तरात् ६८ सोहंस्वयंभूवचनाद्वेदान्वैसमुपस्थितः ॥ अवोचंतांश्चचतुरोमंत्रप्रवचनान्वितान्
६९ धन्याभवंतःपुण्याश्चनित्यमाश्चर्यभूषिताः ॥ आधाराश्चैवविप्राणामेवमाहप्रजापतिः ७० स्वयंभुवोपीहपरंभवत्सुप्रश्रमागतम् ॥ युष्मत्परतरंना
स्तिश्रुत्यावातपसापिवा ७१

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखि

प्रत्यूघुस्तेततोवाक्यंवेदामामभितःस्थिताः ॥ आश्चर्याश्चैवधन्याश्चयज्ञाश्चात्मपरायणाः ७२ यज्ञार्थेचवयंसृष्टाधात्रायेनस्मनारद ॥ तदस्माकंपरोयज्ञोन
वयंस्ववशेस्थिताः ७३ स्वयंभुवःपरावेदोवेदानांक्रतवःपराः ॥ ततोहमब्रुवंयज्ञानबृहद्वाग्भिःपुरस्कृतान् ७४ भोयज्ञाःपरमंतेजोयुष्मासुखलुलक्ष्यते ॥ ब्र
ह्मणाभिहितंवाक्यंयच्चवेदैरुदीरितम् ७५ आश्चर्यमन्यलोकेस्मिन्भवद्भ्योनाभिगम्यते ॥ धन्याःखलुभवंतोयेद्विजातीनांस्ववंशजाः ७६ तेपिखल्वग्नय
स्तृप्तिंयुष्माभिर्योतितर्पिताः ॥ भागैश्चत्रिदशाःसर्वेमंत्रैश्चैवमहर्षयः ७७ अग्निष्टोमादयोयज्ञाममवाक्यादनंतरम् ॥ प्रत्यूचुर्माततोवाक्यंसर्वेयूपध्वजाःस्थि
ताः ७८ आश्चर्यशब्दोनास्मासुधन्यशब्दोपिवामुने ॥ आश्चर्यंपरमंविष्णुःसह्यस्माकंपरागतिः ७९ यदाज्यंवयमश्रीमोहुतमग्निषुपावनम् ॥ तत्सर्वंपुं
दरीकाक्षोलोकमूर्तिःप्रयच्छति ८० सोहंविष्णोर्गतिंप्रेत्सुरिहसंपतितोभुवि ॥ दृष्टश्चायंमयाकृष्णोभवद्भिरिहसंवृतः ८१ यन्मयाभिहितोह्येषत्वमाश्चर्यं
जनार्दन ॥ धन्यश्चासीतिभवतामध्यस्थोह्यत्रपार्थिवाः ८२ प्रत्युक्तोहमनेनाद्यवाक्यस्यास्ययदुत्तरम् ॥ दक्षिणाभिःसहेत्येवंपर्याप्तंवचनंमम ८३ यज्ञानां
हिगतिर्विष्णुःसर्वेषांसहदक्षिणः ॥ दक्षिणाभिःसहेत्येवंप्रश्नोममसमाप्तवान् ८४ कूर्मेणाभिहितंपूर्वंपारंपर्यादिहागतम् ॥ सदक्षिणेस्मिन्पुरुषेतद्वाक्यंप्र
तिपादितम् ८५ यन्मांभवंतःपृच्छंतिवाक्यस्यास्यविनिर्णयम् ॥ तदेतत्सर्वमाख्यातंसाधयामियथागतम् ८६ नारदेतुगतेस्वर्गंसर्वेतेष्टथिवीभुजः
विस्मिताःस्वानिराष्ट्राणिजग्मुःसबलवाहनाः ८७ जनार्दनोपिसार्हितोयेदुभिःपावकोपमैः ॥ स्वमेवभवनंवीरोविवेशयदुनंदनः ॥ ८८ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिधन्योपाख्यानंनामदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ भूयएवमहाबाहोकृष्णस्यजगतांपतेः ॥ माहात्म्यंश्रोतुमिच्छामिपरमंद्विजसत्तम १ नहिमेतृप्तिरस्तीहशृण्वतस्तस्यधीम
तः ॥ कर्मणामनुसंधानंपुराणस्यमहात्मनः २ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ नांतःशक्यःप्रभावस्यवक्तुंवर्षशतैरपि ॥ गोविंदस्यमहाराजश्रूयतामिदम
द्भुतम् ३ शरतल्पेशयानेनभीष्मेणपरिचोदितः ॥ गांडीवधन्वाबीभत्सुर्माहात्म्यंकेशवस्ययत्न ४ राज्ञांमध्येमहाराजज्येष्ठंभ्रातरमब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरंजि
तामित्रमितितच्छृणुकौरव ५

लेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ भूयएवेतिपूर्वधन्योपाख्यानेयज्ञानामाश्चर्यभूतःकृष्णइत्युक्तं इदानींयज्ञभोक्तुःश्वेतद्वी
पपतेरपिकृष्णआश्चर्यभूतइत्युच्यतआख्यायिकामुखेन तेनकृष्णस्तुभगवान्स्वयमित्येतदुपपादितंभवाति ॥ १ ॥ अनुसंधानंअनुक्रमम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

संबंधीन्संबंधिनःअवलोककःअवलोकयितुं ॥ ६॥ एकाहेनएकसूक्त्यावतासोमयागेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ध्रियेतजीवेत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रक्षसीति
काकूक्त्यानरक्ष्यसीत्यभिप्रायउत्तेयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इ०म०खि०ह०वि० टी०एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ सुहूर्तेनेति ॥ १ ॥ २ ॥

अर्जुनउवाच ॥ पुराहंद्वारकांयातःसंबंधीनवलोककः ॥ न्यवसंपूजितस्तत्रभोजवृष्ण्यंधकोत्तमैः ६ ततःकदाचिद्धर्मात्मादीक्षितोमधुसूदनः ॥ एकाहे
नमहाबाहुःशास्त्रदृष्टेनकर्मणा ७ ततोदीक्षितमासीनमभिगम्यद्विजोत्तमः ॥ कृष्णंविज्ञापयामासत्राहित्राहीतिचाब्रवीत् ८ ब्राह्मणउवाच ॥ रक्षा
धिकारोभवतःपरित्रायस्वमांविभो ॥ चतुर्थींशंहिधर्मस्यरक्षितालभतेफलं ९ वासुदेवउवाच ॥ नभेतव्यंद्विजश्रेष्ठरक्षामित्वांकुतोभयम् ॥ ब्रूहितत्वे
नभद्रंतेयद्यपिस्यात्सुदुष्करम् १० ब्राह्मणउवाच ॥ जातोजातोमहाबाहोपुत्रोमेहियतेनघ ॥ त्रयोत्तताश्वतुर्थंत्वंकृष्णरक्षितुमर्हसि ११ ब्राह्मण्याःसू
तिकालोद्यतत्ररक्षाविधीयताम् ॥ यथाध्रियेदपत्यंमेतथाकुरुजनार्दन १२ अर्जुनउवाच ॥ ततोमामाहगोविंदोदीक्षितोहंक्रताविति ॥ रक्षाचब्राह्मणे
कार्यासर्वावस्थागतैरपि १३ श्रुत्वाहमेवंकृष्णस्यवचोबोचंनराधिप ॥ मांनियोजयगोविंदरक्षिष्येहंद्विजंभयात् १४ इत्युक्तःसस्मितंकृत्वामामुवाच
जनार्दनः ॥ रक्षसीत्येवमुक्तस्तुब्रीडितोस्मिननराधिप १५ ततोमांब्रीडितंमत्वापुनराहजनार्दनः ॥ गम्यतांकौरवश्रेष्ठशक्यतेयदिरक्षितुम् १६ त्वत्पुरो
गाश्वरक्षंतुवृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ ऋतेरामंमहाबाहुंप्रद्युम्नंचमहाबलं १७ ततोहंवृष्णि सैन्येनमहतापरिवारितः ॥ तमग्रतोद्विजंकृत्वाप्रयातःसहसेनया
१८ इतिश्रीमहाभारतेस्विलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिवासुदेवमाहात्म्येएकादशाधिकशततमोऽध्यायः १११ अर्जुनउवाच ॥ सुहूर्तेनवयंग्रामंतंप्राप्यभरतर्षभ
विश्रांतवाहनाःसर्वेनिवासायोपसंस्थिताः १ ततोग्रामस्यमध्येहंनिविष्टःकुरुनंदन ॥ समंताद्वृष्णि सैन्येनमहतापरिवारितः २ ततःशकुनयोदीप्ता
मृगाश्चक्रूरभाषिणः ॥ दीप्तायांदिशिवासंतोभयमावेदयंतिमे ३ संध्यारागोजपावर्णोभानुमांश्चैवनिष्प्रभः ॥ पपातमहतीचोल्कापृथिवीचाप्यकंपत ४
तान्समीक्ष्यमहोत्पातान्दारुणांलोमहर्षणान् ॥ योगमाज्ञापयंतत्रजनस्योत्सुकचेतसः ५ युयुधानपुरोगाश्ववृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सर्वेयुक्तरथाःसजाः
स्वयंचाहंतथाभवम् ६ गतेऽर्द्धरात्रसमयेब्राह्मणोभयविक्रवः ॥ उपागम्यभयादस्मानिदंवचनमब्रवीत् ७ कालोयंसमनुप्राप्तोब्राह्मण्याःप्रसवस्यमे ॥ तथा
भवंतस्तिष्ठंतुनभवेद्वंचनंयथा ८ सुहूर्तादेवचाश्रौषंकृपणंरुदितस्वनम् ॥ तस्यविप्रस्यभवनेहियतेऽहियतेतिच ९ अथाकाशेपुनर्वाचमश्रौषंबाल
कस्यवै ॥ ऊहेतिहियमाणस्यनचपश्यामिराक्षसम् १० ततोस्माभिस्तदातातशरवर्षैःसमंततः ॥ विष्टंभितदिशःसर्वाहृतएवसबालकः ११

३ ॥ जपावर्णःपौंड्रपुष्पेजपामतेतिविश्वःधूसरांकुरकुसुमवत्पीतवर्णइत्यर्थः ४ ॥ योगंसेनायाःसन्नाहं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हियतेंशिशुःअहियतत्तदिति ॥ ९ १० ॥ ११

आर्तेतिछेदः संविरार्षः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ आरोप्यरथइ

ब्राह्मणोर्तस्वरंकृत्वात्तस्मिन्कुमारके ॥ वाचःसपरुषास्तीव्राःश्रावयामासमांतदा १२ वृष्णयोहतसंकल्पास्तथाहंनष्टचेतनः ॥ मामेवंहिविशेषेण
ब्राह्मणःप्रत्यभाषत १३ रक्षिष्यामीतिचोक्तंतेनचरक्षितवानसि ॥ शृणुवाक्यमिदंशेषंयत्त्वमर्हसिदुर्मते १४ वृथात्वंस्पर्द्धसेनित्यंकृष्णेनामितबुद्धिना ॥
यदिस्यादिहगोविंदोनैतदत्यहितंभवेत् १५ यथाचतुर्थधर्मस्यरक्षितालभतेफलम् ॥ पापस्यापितथामूढभागंप्राप्नोत्यरक्षिता १६ रक्षिष्यामीतिचोक्तंतेन
चशक्तोसिरक्षितुम् ॥ मोघंगांडीवमेतत्तेमोघंवीर्यंयशश्चते १७ अकिंचिदुक्तातंविप्रंततोहंप्रस्थितस्तथा ॥ सहवृष्ण्यंधकसुतैर्यत्रकृष्णोमहाद्युतिः १८
ततोद्वारवर्तीगत्वादृष्ट्वामधुनिघातिनम् ॥ व्रीडितःशोकसंतप्तोगोविंदेनोपलक्षितः १९ सतुमांव्रीडितंदृष्ट्वाविनिन्दन्कृष्णसन्निधौ ॥ मौढ्यंपश्यतमेयोहंश्र
द्धधेक्लीबकत्थनम् २० नप्रद्युम्नोनानिरुद्धोनरामोनचकेशवः ॥ यत्रशक्ताःपरित्रातुंकोन्यस्तदवनेश्वरः २१ धिग्गर्जनंवृथानादंधिगात्मश्लाघिनोधनुः ॥
दैवापमृष्टोयोमौर्यादागच्छतिचदुर्मतिः २२ एवंशपतिविप्रर्षोविद्यामास्थायवैष्णवीम् ॥ ययौसंयमिनीवीरोयत्रास्तेभगवान्यमः २३ विप्रापत्य
मचक्षाणस्ततएंद्रीमगात्पुरीम् ॥ आग्नेयीनैर्ऋतींसौम्यामुदीचींवारुणींतथा २४ रसातलंनाकपृष्ठंधिष्ण्यान्यन्यान्युदायुधः ॥ ततोऽलब्ध्वाद्विजसुतमनि
स्तीर्णप्रतिश्रवः २५ अग्निविविधुःकृष्णेनप्रद्युम्नेननिषेधितः ॥ दर्शयेद्विजमूनंतेमावज्ञात्मानमात्मना २६ कीर्तितएतेविपुलांस्थापयिष्यंतिमानवाः ॥
इतिसंभाष्यमांसेहात्समाश्वास्यचमाधवः २७ सांत्वयित्वातुतंविप्रमिदंवचनब्रवीत् ॥ सुग्रीवंचैवशैब्यंचमेघपुष्पबलाहकौ २८ योजयाश्चानितित
दादारुकंप्रत्यभाषत ॥ आरोप्यब्राह्मणंकृष्णोद्वरोप्यचदारुकम् २९ मामुवाचततःशौरिःसारथ्यंक्रियतामिति ॥ ततःसमास्थायरथंकृष्णोहंब्राह्मणः
सच ॥ प्रयातास्मदिशंसौम्यामुदीचींकौरवर्षभ ३० ॥ ॥ इतिश्री०हरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांवासुदेवमाहात्म्येकृष्णस्यउदीचीगमनेद्वादशाधिकश
ततमोऽध्यायः ११२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ततःपर्वतजालानिसरितश्चवनानिच ॥ अपश्यंसमतिक्रम्यसागरंवरुणालयम् १ ततोर्धमुदाधिः
साक्षादुपनीयजनार्दनम् ॥ सप्रांजलिःसमुत्थायकिंकरोमीतिचाब्रवीत् २ प्रतिगृह्यसतांपूजांतमुवाचजनार्दनः ॥ रथपंथानमिच्छामित्वयादत्तंनदीपते ॥
३ अथाब्रवीत्समुद्रस्तुप्रांजलिर्गरुडध्वजम् ॥ प्रसीदभगवन्नैवमन्योप्येवंगमिष्यति ४ त्वयैवस्थापितःपूर्वमगाधोस्मिजनार्दन ॥ त्वयाप्रवर्तितेमार्गे
यास्यामिगमनीयताम् ५

तिशेषः ॥ २९ ॥ ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ७३ ॥ ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ वर्णरूपाणि वेषवंतिरूपाणि ॥ १५ ॥ प्रतिजग्राहकुशलप्रश्नादिनामानयामास ॥ १६ ॥ विवरंगूढस्था

अन्येप्येवंगमिष्यंतिराजानोदर्पमोहिताः ॥ एवंसंचिंत्यगोविंदयत्क्षमंतत्समाचर ६ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ब्राह्मणार्थमदर्थंचकुरुसागरमद्वचः ॥ मद्गते
नपुमान्कश्चिदन्यस्त्वांधर्षयिष्यति ७ अथाब्रवीत्समुद्रस्तुपुनरेवजनार्दनम् ॥ अभिशपभयाद्भीतोवाढमेवंभविष्यति ८ शोषयाम्येषमार्गंतयेनत्वंकृ
ष्ण्यास्यसि ॥ रथेनसहसूतेनसध्वजेनतुकेशव ९ वासुदेवउवाच ॥ ॥ मयादत्तोवरःपूर्वनशोषंयास्यसीतिह ॥ मानुषास्तेनजानीयुर्विविधात्रलसंच
यान् १० जलंस्तंभयसाधोत्वंततोयास्याम्यहंरथी ॥ नचकश्चित्प्रमाणंतेरत्नानांवेत्स्यतेनरः ११ सागरेणतथेत्युक्तेप्रस्थिताःस्मोजलेनवै ॥ स्तंभितेन
पथाभूमौमणिवर्णेनभास्वता १२ ततोर्णवंसमुत्तीर्यकुरुनप्युत्तरान्वयं ॥ क्षणेनसमतिक्रांतागंधमादनमेवच १३ ततस्तुपर्वताःसप्तकेशवंसमुपस्थिताः ॥
जयंतोवैजयंतश्चनीलोरजतपर्वतः १४ महामेरुःसकैलासइंद्रकूटश्चनामतः ॥ बिभ्राणावर्णरूपाणिविविधान्यद्भुतानिच १५ ॥ उपस्थायचगोविंदंकिंकु
र्मैत्यब्रुवंस्तदा ॥ तांश्चैवप्रतिजग्राहविधिवन्मधुसूदनः १६ तानुवाचतृष्णीकेशःप्रणामावनतान्स्थितान् ॥ विवरंगच्छतोमेघरथमार्गःप्रदीयताम् १७
तेकृष्णस्यवचःश्रुत्वाप्रतिगृह्यचपर्वताः ॥ प्रददुःकामतोमार्गंगच्छतोभरतर्षभ १८ तत्रैवांतर्हिताःसर्वेतदाश्चर्यतरंमम ॥ असक्तंचरथोयातिमेघ
जालेष्विवांशुमान् १९ सप्तद्वीपान्ससिंधूंश्चसप्तसप्तगिरीनथ ॥ लोकालोकंतथातीत्यविवेशसुमहत्तमः २० ततःकदाचिद्दुःखेनरथमूहुस्तुरंगमाः ॥ पंक
भूतंहितिमिरंस्पर्शाद्विज्ञायतेनृप २१ अथपर्वतभूतंतत्तिमिरंसमपद्यत ॥ तदासाद्यमहाराजनिष्प्रयत्नाहयाःस्थिताः २२ ततश्चक्रेणगोविंदःपाटयित्वात
मस्तदा ॥ आकाशंदर्शयामासरथपंथानमुत्तमम् २३ निष्क्रम्यतमसस्तस्मादाकाशेदर्शितेतदा ॥ भविष्यामीतिसंज्ञामेभयंचविगतंमम २४ ततस्तेजः
प्रज्वलितमपश्यततदांबरे ॥ सर्वलोकंसमाविश्यस्थितंपुरुषविग्रहम् २५ तंप्रविष्टोत्तृष्णीकेशोदीप्ततेजोनिधितदा ॥ रथएवस्थितश्चाहंसचब्राह्मणसत्त
मः २६ समुहूर्तात्ततःकृष्णोनिश्चक्रामतदाप्रभुः ॥ चतुरोबालकान्गृह्यब्राह्मणस्यात्मजांस्तदा २७ प्रददौब्राह्मणायाथपुत्रान्सर्वान्जनार्दनः ॥ त्रयःपूर्वं
तृतायेचसद्योजातश्चबालकः २८ प्रतृष्टोब्राह्मणस्तत्रपुत्रान्दृष्ट्वापुनःप्रभो ॥ अहंचपरमप्रीतोविस्मितश्चाभवंतदा २९ ततोवयंपुनःसर्वेब्राह्मणस्यचतेसुताः
यथागतानिवृत्ताःस्मतथैवभरतर्षभ ३० ततःस्मद्वारकांप्राप्ताःक्षणेननृपसत्तम ॥ असंप्राप्तेऽर्द्धदिवसेविस्मितोहंपुनःपुनः ३१ सपुत्रंभोजयित्वातुद्विजंकृ
ष्णोमहायशाः ॥ धनेनवर्षयित्वाचगृहंप्रस्थापयत्तदा ३२

नम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भवि

ष्यामिजीविष्यामीतिसंज्ञाज्ञानमभूत् ततःप्राक्मृतोहमित्येवबुद्धिरासीदितिभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ तंप्रसिद्धंईश्वरम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ६ ॥ ततः कृष्ण इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तच्चेति तत्प्रसिद्धं तत्तज्जगत्कर्तृतेजः तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीति श्रुतेस्तदित्येवाभिधम् ॥ ५ ॥ आगमनकाले ॥ ६ ॥ ७ ॥ महत्तज्जगद्रक्षांकुरभूतं तेजः तदभिमानिचेतनेन मम फलोपमस्य दर्शनार्थं ते बालाहताः ॥ ८ ॥ समहानहमेव यच्च महत्तेजस्तन्ममैव तेजः एतेन महतों कुरस्य कारणबीजोपमईश्वरः तादृशानामनेकेषामीश्वराणामाश्रयो हं फलमिवानेकेषां बीजा

इति श्रीम० खि० ह० वि० वासुदेवमाहात्म्ये ब्राह्मणपुत्रानयने त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततः कृष्णो भोजयित्वा शतानि सुबहूनि च ॥ विप्राणामृषिकल्पानां कृतकृत्यो भवत्तदा १ ततः सह मया भुक्त्वा वृष्णि भोजैश्च सर्वदा ॥ विचित्राश्च कथा दिव्याः कथयामास भारत २ ततः कथां ते तत्राहमभिगम्य जनार्दनं ॥ अपृच्छं तद्यथा वृत्तं कृष्णं यद्दृष्टवानहम् ३ कथं समुद्रः स्तब्धो दः कृतस्तुकमलेक्षण ॥ पर्वतानां च विवरं कृतं तत्कथमच्युत ४ तमस्तच्च कथं घोरं घनं चक्रेण पाटितम् ॥ तच्च यत्परमं तेजः प्रविष्टोसि कथं च तत् ५ किमर्थं तेन ते बालास्तदा चापहृताः प्रभो ॥ यच्च ते दीर्घमध्वानं संक्षिप्तं तत्कथं पुनः ६ कथं चाल्पेन कालेन कृतं तत्तद्रतागतम् ॥ एतत्सर्वं यथा वृत्तमाचक्ष्वममकेशव ७ वासुदेव उवाच ॥ महर्शनार्थं ते बालाहतास्तेन महात्मना ॥ विप्रार्थमेष्यते कृष्णो नागच्छेदन्यथेति ह ८ ब्रह्मतेजो मयं दिव्यं महद्यद्दृष्टवानसि ॥ अहं स भरत श्रेष्ठ मत्तेजस्तत्सनातनम् ९ प्रकृतिः साममपरा व्यक्ता व्यक्ता सनातनी ॥ यां प्रविश्य भवंतीह मुक्ता योगविदुत्तमाः १० सा सांख्यानां गतिः पार्थ योगिनां च तपस्विनाम् ॥ तत्पदं परमं ब्रह्म सर्वं विभजते जगत् ११ मामेव तद्धनं तेजो ज्ञातुमर्हसि भारत ॥ समुद्रः स्तब्धतो योहमहं स्तंभयिता जलम् १२ अहं ते पर्वताः सप्त ये दृष्टा विविधास्त्वया ॥ पंकभूतं हिति मिरं दृष्टवानसि यद्विदत् १३ अहं तमो घनीभूतमहमेव च पाटकः ॥ अहं च कालो भूतानां धर्मश्चाहं सनातनः १४ चंद्रादित्यौ महाशैलाः सरितश्च सरांसि च ॥ चतस्रश्च दिशः सर्वामैवात्मा चतुर्विधः १५ चातुर्वर्ण्यं मत्प्रसूतं चातुराश्रम्यमेव च ॥ चातुर्विध्यस्य कर्ताहमिति बुध्यस्व भारत १६ अर्जुन उवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश वेत्तुमिच्छामि ते प्रभो ॥ पृच्छामित्वां प्रपन्नो हं नमस्ते पुरुषोत्तम १७ वासुदेव उवाच ॥ ब्रह्म च ब्राह्मणाश्चैव तपःसत्यं च भारत ॥ उग्रं बृहत्तमं चैव मत्तस्तद्विद्विषां डव ॥ प्रियस्ते हं महाबाहो प्रियो मे सिधनं जय १८

नामित्यर्थः ॥ १ ॥ सामहत्तत्वाख्या प्रकृतिः परा अहंकारादिभ्यः श्रेष्ठा ज्येष्ठत्वात् सा च व्यक्ता दृश्यांशेन व्यक्ता अव्यक्ता दृग्गंशेन तां प्रविश्येति तत्रैव गत्वा चिज्जडयोर्विवेकः सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिर्नाम भवति अतस्तत्साक्षात्कारणमेव मुक्तिसाधनं विभजते जगत्चिदंशाज्जडांशं पृथक् करोतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ यथा तन्मम रूपं तथान्यदपि दृश्यमित्याह मामेवेत्यादिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ चंद्रेति तेजः पृथिवीजलाकाशात्मना चतुर्विधः एतच्च वायोरप्युपलक्षणं पंचापि भूतानि अहमेवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ तेषां ॥ १७ ॥ उग्रं संसरणं नानाकेशकरत्वात् बृहत्तमं वैकल्यं अखंडानंदरूपत्वात् मत्तुद्धूतं ब्रह्मादिमत्तः प्राप्यं रुद्रादि ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सत्कार्य असत्कारणं सदसत्त्वेत्युभयविशेषणं कार्यकारणगंसत्त्विदंशेन असत्त्वदृश्यांशेन ताभ्यां परंतु सदेव तत्परं शुद्धं ब्रह्माहमेव ॥ २३ ॥ २४

तेन ते कथयिष्यामि नान्यथा वक्तुमुत्सहे ॥ अहं यजुंषि सामानि ऋचश्चाथर्वणानि च १९ ऋषयो देवता यज्ञा मत्तेजो भरतर्षभ ॥ पृथिवी वायु राकाशमा
पो ज्योतिश्च पंचमम् २० चंद्रादित्यावहोरात्रं पक्षामासास्तथर्तवः ॥ मुहूर्ताश्च कलाश्चैव क्षणाः संवत्सरास्तथा २१ मंत्राश्च विविधाः पार्थयानि शास्त्रा
णिकानि चित् ॥ विद्याश्च वेदितव्यं च मत्तः प्रादुर्भवंति हि २२ मन्मथं विद्वि कौंतेय क्षयं सृष्टिं च भारत ॥ सच्चा सच्चममैवात्मा सदसच्चैव यत्परम् २३ ॥
अर्जुन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो स्मि कृष्णेन प्रीयमाणेन वै तदा ॥ तथैव च मनो नित्यमभवन्मे जनार्दने २४ एतच्छ्रुतं च दृष्टं च माहात्म्यं केशवस्य मे ॥ यन्मां पृ
च्छसि राजेंद्र भूयांश्चातो जनार्दनः २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा कुरुश्रेष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ पूजयामास धर्मात्मा गोविंदं पुरुषोत्तम
म् २६ विस्मितश्चाभवद्राजा सह सर्वैः सहोदरैः ॥ राजभिश्च समासीनैर्ये तत्रासन् समागताः २७ ॥ ॥ इति श्रीम० खि० ह० वि० वासुदेव माहात्म्ये कृष्णार्जु
नभाषणे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ११४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ भूय एव द्विजश्रेष्ठ यदुसिंहस्य धीमतः ॥ कर्माण्यपरिमेयानि श्रोतुमिच्छा
मितत्वतः १ श्रूयंते विविधानि स्म अद्भुतानि महाद्युतेः ॥ असंख्येयानि दिव्यानि प्रकृतान्यपि सर्वशः २ यान्यहं विविधान्यस्य श्रुत्वा प्रीयेमहामुने ॥ प्रब्रूयाः
सर्वशस्ता ततानि मेशृण्वतो नव ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ बहून्याश्चर्यभूतानि केशवस्य माहात्मनः ॥ कथितानि महाबाहो नांतं शक्यं हि कर्मणाम् ४ गंतुं हि
भरतश्रेष्ठ विस्तरेण समंततः ॥ अवश्यं हि मया वाच्यं लेशमात्रेण भारत ५ विष्णोरमितदीर्यस्य प्रथितोदारकर्मणः ॥ आनुपूर्व्या प्रवक्ष्यामि शृणुष्वैकमना नृ
प ६ द्वारवत्यां निवसता यदुसिंहेन धीमता ॥ राष्ट्राणि नृपमुख्यानां क्षोभितानि माहात्मनाम् ७ यदूनामंतरप्रेप्सुर्विचक्रोदानवोहतः ॥ पुरं प्राक् ज्योतिषं ग
त्वा पुनस्तेन माहात्मना ८ समुद्रमध्ये दृष्टात्मानरकोदानवोहतः ॥ वासवं चरणेजित्वा पारिजातोत्तद्वतो बलात् ९ वरुणश्चैव भगवान् निर्जितो लोहिते हृदे ॥
दंतवक्त्रश्च कारुषो निहतो दक्षिणापथे १० शिशुपालश्च संपूर्णो किलिबषैकशतेहतः ॥ गत्वा च शोणितपुरं शंकरेणाभिरक्षितः ११ बलेः सुतो महावीर्यो बाणो
बाहुसहस्रभृत् ॥ महामृधेमहाराज जित्वा जीवन् विसर्जितः १२ निर्जितः पावकश्चैव गिरिमध्ये माहात्मना ॥ शाल्वश्च विजितः संख्येसौ भश्च विनिपातितः
१३ विक्षोभ्य सागरं चैव पांजचन्यो वशीकृतः ॥ हयग्रीवश्च निहतो नृपाश्चान्ये माहाबलाः १४ जरासंधस्य निधने मोक्षिताः सर्वपार्थिवाः ॥ रथेन जित्वा
नृपतीन् गांधारतनयात् हताः १५

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इ० खि० ह० वि० चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ भूय एवेति ॥ १

॥ २ ॥ तातेति वात्सल्योत्पादनाय संबोधयति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ गिरिमध्ये मेरुमध्ये ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति श्रीम ० वि० टी० पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ भूयइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

अष्टराज्याश्चशोकातोःपांडवाःपरिरक्षिताः ॥ दाहितंचवनंधोरंपुरुहूतस्यखांडवम् १६ गांडीवंचाग्निनादत्तमर्जुनायोपपादितम् ॥ दौत्यंचतत्कृतंघोरेविग्र
हेजनमेजय १७ अनेनयदुमुख्येनयदुवंशोविवर्धितः ॥ कुंत्याश्चप्रमुखेप्रोक्ताप्रतिज्ञापांडवान्प्रति १८ निवृत्तेभारतेयुद्धेप्रतिदास्यामितत्सुतान् ॥ मोक्षि
तश्चमहातेजानृगःशापात्सुदारुणात् १९ यवनश्चहतःसंख्येकालइत्यभिविश्रुतः ॥ वानरौचमहावीर्यौमैदोद्विविदएवच २० विजितौयुधिदुर्द्वर्षौजांबवां
श्चपराजितः ॥ सांदीपनेस्तथापुत्रस्तवचैवपितातथा २१ गतौवैवस्वतवशंजीवितौतस्यतेजसा ॥ संग्रामाबहवःप्राप्ताघोरानरवरक्षयाः २२ निहताश्चनृ
पाःसर्वेकृत्वातजयमद्भुतम् ॥ जनमेजयास्ययुद्धेषुयथातेवर्णितामया २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिवासुदेवमाहात्म्येपंचदशा
धिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ६३ ॥ जनमेजयउ० ॥ ॥ भूयएवमहाबाहोर्यदुर्सिहस्यधीमतः ॥ कर्मण्यपरिमेयानिश्रुतानिद्विसजत्तम १ त्वत्तःश्रुत
वतांश्रेष्ठवासुदेवस्यधीमतः ॥ यत्त्वयाकथितंपूर्वेबाणंप्रतिमहासुरम् २ तदहंश्रोतुमिच्छामिविस्तरेणतपोधन ॥ कथंचदेवदेवस्यपुत्रत्वमसुरोगतः ३ यो
भिगुप्तःस्वयंब्रह्मनशंकरेणमहात्मना ॥ सहवासंगतेनैवसगणेनगुहेनतु ४ बलेर्बलवतःपुत्रोज्येष्ठोभ्रातृशतस्ययः ॥ वृत्तोबाहुसहस्रेणदिव्यास्त्रशतधारि
णा ५ असंख्यैश्चमहाकायैर्महाबलशतैर्वृतः ॥ वासुदेवेनसकथंबाणःसंख्येपराजितः ६ संरब्धश्चैवयुद्धार्थीजीवन्मुक्तःकथंचसः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
शृणुष्ववावहितोराजन्कृष्णस्यामिततेजसः ७ मनुष्यलोकेबाणेनयथाभूद्विग्रहोमहान् ॥ वासुदेवेनयत्रासौरुद्रस्कंदसहायवान् ८ बलिपुत्रोरणश्लाघीजि
त्वाजीवन्विसर्जितः ॥ तथाचास्यवरोदत्तःशंकरेणमहात्मना ९ नित्यंसांनिध्यतांचैवगणापत्यंतथाक्षयम् ॥ यथाबाणस्यतद्युद्धंजीवन्मुक्तोयथाचसः १०
यथाचदेवदेवस्यपुत्रत्वंसोसुरोगतः ॥ यदर्थंचमहद्युद्धंतत्सर्वमखिलंशृणु ११ दृष्ट्वाततःकुमारस्यक्रीडतश्चमहात्मनः ॥ बलिपुत्रोमहावीर्योविस्मयंपरमंग
तः १२ तस्यबुद्धिःसमुत्पन्नातपश्चर्तुंसुदुष्करम् ॥ रुद्रस्याराधनार्थायदेवस्यस्यांयथासुतः १३ ततोऽग्लपयदात्मानंतपसाश्लाध्यतेचसः ॥ देवश्चपरमंतोषं
जगामचसहोमया १४ नीलकंठःपरांप्रीतिंगत्वाचासुरमब्रवीत् ॥ वरंवरयभद्रंतेयतेमनसिवर्त्तते १५ अथबाणोब्रवीद्वाक्यंदेवदेवंमहेश्वरम् ॥ देव्याः
पुत्रत्वमिच्छामित्वयादत्तंत्रिलोचन १६ शंकरस्तुतथेत्युक्त्वारुद्राणीमिदमब्रवीत् ॥ कनीयान्कार्तिकेयस्यपुत्रोयंप्रतिगृह्यताम् १७

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ देवदेवस्यरुद्रस्यपुत्रत्वंगणमुख्यत्वं ॥ ११ ॥ कुमारस्यकार्तिकेयस्यक्रीडतःरुद्राराधनात्मिकांक्रीडां दृष्ट्वेतियोज्यं ॥ १२ ॥
१३ ॥ श्लाघतेअहमेवमहान्तपस्वीतिमन्यते ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

महासेनःकार्तिकेयः ॥ १८ ॥ श्रीमंतबाण ॥ १९ ॥ प्रशासतेप्रशास्ति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

यत्रोत्थितोमहासेनःसोमिजोरुधिरेपुरे ॥ तत्रोद्देशेपुरंचास्यभविष्यतिनसंशयः १८ नाम्नातच्छोणितपुरंभविष्यतिपुरोत्तमम् ॥ मयाभिगुप्तंश्रीमंतंनक
श्चित्प्रसहिष्यति १९ ततःसनिवसन्बाणःपुरेशोणितसाह्वये ॥ राज्यंप्रशासतेनित्यंक्षोभयन्सर्वदेवताः २० अवतीर्यमदोत्सिक्तोबाणोबाहुसहस्रवान् ॥
अर्चितयन्देवगणान्युद्धमाकांक्षतेसदा २१ ध्वजंचास्यददौप्रीतःकुमारोत्थामितेजसम् ॥ वाहनंचैवबाणस्यमयूरंदीप्ततेजसम् २२ नदेवानचगंधर्वानय
क्षानापिपन्नगाः ॥ तस्ययुद्धेव्यतिष्ठंतदेवदेवस्यतेजसा २३ त्र्यंबकेनाभिगुप्तश्चदर्पोत्सिक्तोमहासुरः ॥ भूयोमृगयतेयुद्धंशूलिनंसोभ्यगच्छत २४ सरु
द्रमभिगम्याथप्रणिपत्यामिवाद्यच ॥ बलिसूनुरिदंवाक्यंप्रच्छवृषभध्वजम् २५ असकृन्निर्जितादेवाःससाध्याःसमरुद्रणाः ॥ मयामदबलोत्सेकात्ससै
न्येनतवाश्रयात् २६ इमंदेशंसमागम्यवसंतिस्मपुरेसुखम् ॥ तेपराजयसंत्रस्तानिराशामत्पराजये २७ नाकपृष्ठमुपागम्यनिवसंतियथासुखम् ॥ सोहं
निराशोयुद्धस्यजीवितंनाद्यकामये २८ अयुध्यतोवृथात्वेष्वाबाहूनांधारणंमम ॥ तद्ब्रूहिममयुद्धस्यकच्चिदागमनंभवेत् २९ नमेयुद्धंविनादेवरतिरस्ति
प्रसीदमे ॥ ततःप्रहस्यभगवानब्रवीद्वृषभध्वजः ३० भविता बाणयुद्धंवैयथातच्छृणुदानव ॥ ध्वजस्यास्ययदाभंगस्तवतातभविष्यति ॥ स्वस्थानेस्थापित
स्याथतदायुद्धंभविष्यति ३१ इत्येवमुक्तःप्रहसन्बाणस्तुबहुशोमुदा ॥ प्रसन्नवदनोभूत्वापादयोःपतितोऽब्रवीत् ॥ दिष्ट्याबाहुसहस्रस्यनवृथाधारणंमम
३२ दिष्ट्यासहस्राक्षमहंविजेतापुनराहवे ॥ आनंदेनाश्रुपूर्णंभ्यांनेत्राभ्यामरिमर्दनः ॥ पंचांजलिशतैर्देवंपूजयन्पतितोभुवि ३३ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥
उत्तिष्ठोत्तिष्ठबाहूनामात्मनःस्वकुलस्यतु ॥ सदृशंप्राप्स्यसेवरियुद्धमप्रतिमंहत् ३४ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्ततोबाणरूपंयंबकेणमहात्मना ॥
हर्षेणात्युच्छ्रितंशीघ्रंनत्वासवृषभध्वजम् ३५ शितिकंठविसृष्टस्तुबाणःपरपुरंजयः ॥ ययौस्वभवनंतत्रयत्रध्वजगृहंमहत् ३६ तत्रोपविष्टःप्रहसन्कुंभांड
मिदमब्रवीत् ॥ प्रियमावेदयिष्यामिभवतोयन्मनोगतम् ३७ इत्येवमुक्तःप्रहसन्बाणमप्रतिमंरणे ॥ प्रोवाचराजर्निकत्वेतद्वक्तुकामोसिमत्प्रियं ३८ विस्म
योत्फुल्लनयनःप्रहर्षादिवभाषसे ॥ त्वत्तःश्रोतुमिहेच्छामिवरंकिंलब्धवानसि ३९ शितिकंठप्रसादेनस्कंदगोपायनेनच ॥ कच्चित्रैलोक्यराज्यंतेव्यादिष्टंशूलपा
णिना ४० अस्यचक्रमयत्रस्तानिवसंतिजलाशये ॥ कच्चिच्छार्ङ्गगदापाणेःस्थितस्यपरमाहवे ४१

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कुंभांडंस्वस्यअमात्यं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ स्कंदगोपायनेनस्कंदकृतेनत्राणेन ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ असंसक्तांस्खलितां ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
वृषदंशोविडालः जगर्जेत्यमंगलशब्दकरणलक्ष्यते ॥ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ स्वपक्षेचेति देवनक्षत्रेषु उदितः रुत्तिकां प्रविष्ट इत्यर्थः तेन रोहिणीवाणस्य जन्मनक्षत्रं षड्विंशं भरणी

कच्चिदिन्द्रस्तवभयात्पातालमुपयास्यति ॥ कच्चिद्विष्णुपरित्रासंविमोक्षयंतिदितेः सुताः ४२ पातालवासमुत्सृज्य कच्चित्तवबलाश्रयात् ॥ विबुधावासनि
रताभविष्यंति महासुराः ४३ बलिर्विष्णुपराक्रांतो बद्धस्तवपितानृप ॥ सलिलौघाद्विनिष्क्रम्य कच्चिद्राज्यमवाप्स्यति ४४ दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यस्र
ग्गंधलेपनम् ॥ कच्चिद्वैरोचनितातद्रक्ष्यामः पितरंतव ४५ कच्चित्रिभिः क्रमैः पूर्वहृतां लोकानि मान्प्रभो ॥ पुनः प्रत्यानयिष्यामोजित्वासर्वान्दिवौकसः ॥
४६ स्निग्धगंभीरनिर्घोषं शंखस्वनपुरोजवम् ॥ कच्चिन्नारायणं देवं जेष्यामः समितिं जयम् ४७ कच्चिद्वृषध्वजस्तातप्रसादसुमुखस्तव ॥ यथा ते हृदयोत्कं
पः साश्रुबिंदुः प्रवर्तते ४८ कच्चिदीश्वरतोषेण कार्तिकेयमतेन च ॥ प्राप्तवानसि सर्वेषामस्माकं राज्यसंपदम् ४९ इतिकुंभांडवचनैश्चोदितः सोसुरोत्तमः ॥
बाणोवाणीमसंसक्तां प्रोवाच वदतां वरः ५० ॥ ॥ बाण उवाच ॥ ॥ चिरात्प्रभृति कुंभांडनयुद्धं प्राप्य ते मया ॥ ततो मया मुदा पृष्ठः शितिकंठः प्रताप
वान् ५१ युद्धाभिलाषः सुमहान् देवसंजायते मम ॥ अभिप्राप्स्याम्यहं युद्धं मनसस्तुष्टिर्वर्धनम् ५२ ततो हं देवदेवेन हरेणामित्रवातिना ॥ प्रहस्य सुचिरं
कालमुक्तोस्मि वचनं प्रियम् ॥ प्राप्स्यसे सुमहद्युद्धं त्वं बाणाप्रतिमं महत् ५३ मयूरध्वजभंगस्तेभविष्यति यदासुर ॥ तदा त्वं प्राप्स्यसे युद्धं सुमहद्विदितं नंद
न ५४ ततो हं परमप्रीतो भगवंतं वृषध्वजम् ॥ प्रणम्य शिरसा देवं तवांतिकमुपागतः ५५ इत्येव मुक्तः कुंभांडः प्रोवाच नृपति तदा ॥ अहो न शोभनं राजन्यदेवं
भाषसे वचः ५६ एवं कथयतोस्तत्र तयोरन्योन्यमुच्छ्रितः ॥ ध्वजः पपात वेगेन शक्राशनिसमाहतः ५७ तं तथा पतितं दृष्ट्वा सोसुरो ध्वजमुत्तमम् ॥ प्रहर्षमनु
ल्लंभे मेनेचाहवमागतम् ५८ ततश्चकंपेव सुधाशक्राशनिसमाहता ॥ ननादांतर्हितो भूमौ वृषदंशो जगर्ज च ५९ देवानामपियो देवः सोप्यवर्षत वासवः ॥
शोणितं शोणितपुरे सर्वतः परमंततः ६० सूर्यो भित्वा महोल्काचपपात धरणीतले ॥ स्वपक्षे चोदितः सूर्यो भरणीं समपीडयत् ६१ चैत्यवृक्षेषु सहस्राधा
राः शतसहस्रशः ॥ शोणितस्य स्रवन्धोरानिपेतुस्तारकाभृशम् ६२ राहुरग्रसदादित्यमपर्वणि विशांपते ॥ लोकक्षयकरे काले निर्वातश्चापतन्महान् ६३
दक्षिणां दिशमास्थाय धूमकेतुः स्थितो भवत् ॥ अनिशं चाप्यविच्छिन्नावबुर्वाताः सुदारुणाः ६४

चतस्याभिषेचनिकं नक्षत्रं विद्धं तेन देहस्य पोडापदात्च्युतिश्चेति दर्शितं चोदितः सूर्यो भरणीं समपीडयत् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ राहुरेति तदैव नित्यं समंगतिरपिराहुर्विषमगत्या सूर्य
नक्षत्रमाक्रांतवानित्यर्थः आदित्यमग्रसदितितत्रैव चंद्रयोगोपि गम्यते ततश्च जन्मतः सप्तविंशेनक्षत्रे सूर्यग्रहणं चेद्वाणवत्फलं द्रष्टव्यं ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

पारेषःपारेवेषः ॥ ६५ ॥ वक्रमितितत्रैवदुर्योगांतरमाह जन्मनक्षत्रंरोहिणी ॥ ६६ ॥ चैत्यश्चत्वरवान्नगरसूचकोवृक्षः ॥ ६७ ॥ निश्चयंममपराभवोभविष्यतीत्येवंरूपम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ नशोभनंअशोभनं ॥ ७० ॥ ७१ ॥ शक्रध्वजतरोःयत्रशक्रध्वजआसज्यतेसतरुःपूर्वोक्तःचैत्यवृक्षःतस्ययथापतनंजातंतथातवपतनंभविष्यतीत्यर्थः ॥ ७२

श्वेतलोहितपर्यंतःकृष्णग्रीवस्तडिद्व्युतिः॥त्रिवर्णपरिधोभानुःसंध्यारागमथावृणोत्६५वक्रमंगारकश्चक्रेकृतिकासुभयंकरः॥बाणस्यजन्मनक्षत्रंभर्त्सयन्निवस
र्वशः६६अनेकशाखश्चैत्यश्चनिपपातमहीतले॥अर्चितःसर्वकन्याभिर्दानवानांमहात्मनाम्६७एवंविविधरूपाणिनिमित्तानिनिशामयन्॥बाणोबलमदोन्म
त्तोनिश्चयंनाधिगच्छति६८विचेतास्त्वभवत्प्राज्ञःकुंभांडस्तत्त्वदर्शिवान्॥बाणस्यसचिवस्तत्रकीर्तयन्बहुकिल्बिषं६९उत्पाताद्यत्रदृश्यंतेकथयंतोनशो
भनं॥तवराज्यविनाशायभविष्यंतिनसंशयः७०वयंचान्येचसचिवाभृत्यायेचतवानुगाः॥क्षयंयास्यंतिनचिरात्सर्वेपार्थिवदुर्नयात्७१यथाशक्रध्व
जतरोःस्वदर्पात्पतनंभवेत्॥बलमाकांक्षतोमोहात्तथाबाणस्यनर्दतः७२देवदेवप्रसादात्तुत्रैलोक्यविजयंगतं॥उत्सेकादृश्यतेनाशोयुद्धाकांक्षीननर्दह॥
७३बाणःप्रीतमनास्त्वेवंपपौपानमनुत्तमम्॥दैत्यदानवनारीभिःसार्द्धमुत्तमविक्रमः७४कुंभांडश्चितयाविष्टोराजवेशमाभ्ययात्तदा॥अर्चितयच्चतत्त्वार्थं
तैस्तैरुत्पातदर्शनैः७५राजाप्रमादीदुर्बुद्धिर्जितकाशीमहासुरः॥युद्धमेवाभिलषतेनदोषान्मन्यतेमदात्७६महोत्पातभयंचैवनतन्मिथ्याभविष्य
ति॥अपीदानींभवेन्मिथ्यासर्वमुत्पातदर्शनम्७७इहत्वास्तेत्रिनयनःकार्तिकेयश्चवीर्यवान्॥तेनोत्पन्नोपिदोषोनःकच्चिद्रच्छेत्पराभवम्७८उत्प
न्नदोषप्रभवःक्षयोयंभवितामहान्॥दोषाणांनभवेन्नाशइतिमेधीयतेमतिः७९नियतंदोषएवायंभविष्यतिनसंशयः॥दौरात्म्यान्नृपतेरस्यदोषभूताहि
दानवाः८०देवदानवसंघानांयःकर्ताभुवनप्रभुः॥भगवान्कार्तिकेयश्चकृतवाँलोहितेपुरे८१प्राणैःप्रियतरोनित्यंभविष्यतिगुहःसदा॥तद्विशिष्टश्चबा
णोपिशिवस्यसततंप्रियः८२दर्पोत्सेकात्तुनाशायवरंयाचितवान्भवम्॥युद्धहेतोःसलुब्धस्तुसर्वथानभविष्यति८३यदिविष्णुपुरोगानामिंद्रादीनां
दिवौकसाम्॥भवित्रीह्यभवत्प्राप्तिर्भवहस्ताकृतंभवेत्८४एतयोश्चाहिकोयुद्धंकुमारभवयोरिह॥शक्तोदातुंसमागम्यबाणसाहाय्यकांक्षिणोः८५
नचदेववचोमिथ्याभविष्यतिकदाचन॥भविष्यतिमहद्युद्धंसर्वदैत्यविनाशनम्८६सएवंचितयाविष्टःकुंभांडस्तत्त्वदर्शिवान्॥स्वस्तिप्रणिहितांबुद्धि
चकारसमहासुरः८७येहिदेवैर्विरुध्यंतेपुण्यकर्मभिराहवे॥यथाबलिर्नियमितस्तथातेयांतिसंक्षयम्८८

देवेतिईश्वरानुगृहीतोपिदर्पान्नश्यतीतिभावः॥७३॥७४॥७५॥७६॥७७॥७८॥उत्पन्नोदोषोदशार्ण्यस्ततःप्रभवोयस्यसतथा॥७९॥८०॥८१॥
॥८२॥८३॥८४॥८५॥८६॥स्वस्तिप्रणिहितांकल्याणाभिनिवेशनीं॥८७॥८८॥

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ७ ॥ क्रीडेति ॥ १ ॥ २ ॥ संतानकस्य कल्पतस्व विशेषस्य ॥ ३ ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रसादयामासेत्युक्तेरिदं सूच्यते मद्भार्यारूपग्रहणेन मामपि सर्वातिर्यामिणामियं मोहयितुं प्रवृत्तेति महादेवस्य तस्या उपरि कियानपि कोपो जात आसीदिति तत एवा
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि बाणयुद्धे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ११६ वैशंपायन उवाच ॥ क्रीडाविहागे पगतः कदाचिदभवद्भवः ॥
 देव्या सह नदीतीरे रम्ये श्रीमति सप्रभुः १ शतानि तत्राप्सरसां चिक्रीडुश्च समंततः ॥ सर्वर्तुकवने रम्ये गंधर्वपतयस्तथा २ कुसुमैः पारिजातस्य पुष्पैः संतान
 कस्य च ॥ गंधोद्दाममिवाकाशं नदीतीरं तु सर्वशः ३ वेणुवीणामृदंगैश्च पणवैश्च सहस्रशः ॥ वाद्यमानैः स शुश्राव गीतमप्सरसां तदा ४ सूतमा गधकल्पैश्च
 स्तुवन्नप्सरसां गणाः ॥ देवदेवं सुवपुषं स्रग्विणं रक्तवाससम् ५ श्रीमहेशं देवदेवमर्चयन्ति मनोरमं ॥ ततस्तु देव्यारूपेण चित्रलेखा वराप्सराः ६ भवं प्रसाद
 यामास देवी च प्राह स तदा ॥ प्रसादयन्ती मीशानं प्रहसन्त्यप्सरोगणाः ७ भवस्य पार्षदा दिव्या नाना रूपामहौजसः ॥ देव्या ह्यनुज्ञया सर्वे क्रीडन्ते तत्र तत्र ह ८ ॥
 अथ ते पार्षदास्तत्र रहस्ये सुविपश्चितः ॥ महादेवस्य रूपेण तच्चिह्नं रूपमास्थिताः ९ ततो देव्या सुरूपेण लीलया वदनेन च ॥ देवी प्रहासं मुमुचे ताश्चैवाप्सरस
 स्तदा ॥ ततः किल किलाशब्दः प्रादुर्भूतः समंततः १० प्रहर्षमतुलं लेभे भवः प्रीतमनास्तदा ॥ बाणस्य दुहिता कन्या तत्रोषानामभामिनी ११ देवं संक्रीडि
 तं दृष्ट्वा देव्या सह नदीगतम् ॥ दीप्यमानं महादेवं द्वादशादित्यतेजसम् १२ नानारूपं वपुः कृत्वा देव्या प्रियचिकीर्षया ॥ उषामनोरथं च क्रेपावर्त्याः सन्निधौ
 तथा १३ धन्या हि भर्तुः सहितारमत्येवं समागता ॥ मनसा त्वथ संकल्पमुषया भाषितं तथा १४ विज्ञायतमभिप्रायमुषायाः पर्वतात्मजा ॥ प्राह देवी ततो वा
 क्यमुषां हर्षयतीश नैः १५ उपेतुं शीघ्रमप्येवं भर्त्रा सहरमिष्यसि ॥ यथा देवो मया सार्द्धं शंकरः शत्रुनाशनः १६ एवमुक्ते तदा देव्या वाक्ये चिंता विलेक्षणा ॥
 उषा भावं तदा च क्रेभर्त्रां रस्येकदा सह १७ तदा हैमवती वाक्यं संप्रहस्येदमब्रवीत् ॥ उपेष्टृणुष्ववाक्यं मे यदा संयोगमेष्यसि १८ वैशाखे मासि हर्म्यस्थां द्वाद
 श्यां त्वां दिनक्षये ॥ रमयिष्यति यः स्वप्ने स ते भर्ता भविष्यति १९ एवमुक्ता दैत्यसुता कन्या गणसमावृता ॥ अपाक्राम तहर्षेण रममाणायथा सुखम् २० ततः
 सर्वाभिर्हास्यन्ती हर्षेणोत्फुल्ललोचना ॥ तालिका सन्निपातैश्च ह्यन्योन्यमभ्यवर्तत २१

पराधात् चित्रलेखा स्वांशेन कुंभांडस्य बाणामात्यस्य कन्या जातेति अग्रिमग्रंथाद्भ्यस्ते प्रसादयन्तीं तां अप्सरोगणाः प्रहसन्ति ईशोपिकापटचमियं करोतीत्याशयेन ॥ ७ ॥ क्रीडन्ते महा
 देवस्य रूपेणेति द्वयोः संबंधः ॥ ८ ॥ तच्चिह्नं वृषभध्वजादिचिह्नरूपं देव्यारूपेण युक्ताः अप्सरसोऽपि क्रीडन्त इत्यनुषज्जते ॥ ९ ॥ ततश्च देवो प्रहासं मुमुचे तत्र हेतुः चित्रलेखा यामा
 नभंगार्थं सर्वा अप्सरसो देवीरूपं जगृहुस्तस्याश्चांतिमुत्पादयितुं सर्वे पार्षदाः महादेवरूपं जगृहुरिति प्रघट्टकार्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ संक्रीडितम् क्रीडितं ॥ १२ ॥ नानारूपं
 वपुः कृत्वा संक्रीडितमिति पूर्वेण संबंधः ॥ १३ ॥ भाषितं सखीजने इति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हास्यतीपरिहास्यमाना वर्धती वर्धमाना २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ यत्तव मनोरथं मनोरथगोचरं प्रार्थितं वस्तु तद्देव्या तव दत्तामिति सखीनां वाक्यं प्रति पूज्य उषा प्रतीक्षते इति शेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

किन्नर्यो यक्षकन्याश्च नानादैतेयकन्यकाः ॥ अप्सरोगणकन्याश्च उषायाः सखितांगताः २२ उक्ता च तत्र ताभिश्च भर्ता तव वरानने ॥ भविष्यत्यचिरेणैव देव्या
वचनकल्पितः २३ नहि देव्या वचो मिथ्या भविष्यति कदाचन ॥ रूपाभिजनसंपन्नः पतिस्ते कल्पितस्तथा २४ उषा सखीनां तद्वाक्यं प्रति पूज्य यथाविधि ॥
यत्तन्मनोरथं देव्या भावयंती व्यवस्थिता २५ ततः क्रीडाविहारं तमनुभूय सहो मया ॥ गते हनि ततः सर्वानार्यस्ताः परमाद्भुताः २६ ययुः स्वानालयान् सर्वादे
वीचादर्शनंगता ॥ काश्चिदश्वैस्तथायानैर्गजैरन्यास्तथारथैः २७ पुरं प्रविशुर्हृष्टाः काश्चिदाकाशमास्थिताः ॥ ततः प्रभृतिसादेविकाममोहंगता विभो
२८ देव्यास्तु वचनं स्मृत्वा संस्मरंती पतितदा ॥ निद्रान् भजते रात्रौ न दिवा भोजनं तथा २९ स्मरंती पतिभावं सा विललाप नृपात्मजा ॥ निंदती शशिनं ना
केसेवती न च चंदनम् ३० सा बालामोहिताराजन् कामेन परिपीडिता ॥ उपचर्येति तां सख्यो विज्वरामपि सज्वराम् ३१ तप्यते हृदयं तस्या लेपितं चंदनेन च ॥
कपोले पांडिमाचिह्नं नेत्रे जलसमन्विते ३२ जुंभणं च तथा स्वापो देहे तस्या व्यवर्धत ॥ पद्मिनी कंदचूर्णानि शीतलानि मुहुर्मुहुः ३३ क्षिपंति सख्यो हृदये पीडि
ते मन्मथाग्निना ॥ व्यजनानि प्रकुर्वेति पृच्छंति च पुनः पुनः ३४ काव्यथा किं शरीरं ते किमिदं तव भामिनि ॥ किंतुभ्यं रोचते देवितदाख्या हिवरानने ३५ क
स्मादिदं समुत्पन्नं दुःखसाध्यं मनोरमे ॥ त्वन्मनो नुगतं वाक्यं वदं त्येतास्तु सारिकाः ३६ शुकानीलतमाः सुभ्रुपठंति हि पुमानिव ॥ प्रह्लादजननं वाक्यं किमर्थं नाद्य
भाषसे ३७ तव तातो महावीरो देवानामपि दूर्जयः ॥ तस्याग्रेतिष्ठते कोपिनभूमौ वरवर्णिनि ३८ बलेः पुत्रो महावीरो बाणो हि दुरतिक्रमः ॥ जित्वा मरावती
कंचनगरं शोणिता ह्वयम् ॥ यत्र संतिष्ठते देवः शूलहस्तो महेश्वरः ३९ पुत्रो यमिति जानीहि गिरिजां यो ब्रवीद्धरः ॥ बाणं प्रति महादेवस्तव तात मुषेशृणु ४०
काव्यथेति मुखे चेदं नासाग्रं च विराजते ॥ नीहारविंदवः पद्मे राजंते शरदागमे ४१ संपूर्णचंद्रप्रतिमं मुखं चंद्रो यथा घने ॥ न शोभते तु विच्छायं किमर्थं कारणं व
द ४२ श्वासान्मुंचसि बाले त्वं न रतिं याति भावतः ॥ गृहाण भोजनं दिव्यं यत्ते मनसि वर्तते ४३ तांबूलं रोचते पूर्वं तत्किमर्थं न गृह्यते ॥ मिष्टानि यानि वस्तूनि दु
र्लभानीतरैर्जनैः ४४ गृहाण देवि उत्तिष्ठ वद पीडां शरीरजाम् ॥ इति कोलाहलं श्रुत्वा उषावेशमसमुद्रवम् ४५ दासीभिः कीर्तितं तत्र मातुरग्रे पृथक् पृथक् ॥ राज
पुत्री यदा देवि समायाता गृहे सती ४६ जलक्रीडाविहाराच्च मूकेव परिलक्ष्यते ॥ अतो दासीजनादेविव दामस्त्वां वयं जनाः ४७ कोमोहः किमिदं मौनं कः स्वापो
म्लानताकथम् ॥ विचार्य भिषजो देवि दिश्यंतां कष्टशांतये ४८ शिरीषपुष्पसदृशं च छरीरं सुकोमलम् ॥ तत्कथं सहते देवि व्याधिभारं वरानने ४९

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

१ शीतलानि सुतोयानि चंद्रानानि इति पाठः ।

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे वि

इति श्रुत्वा तदा देवी सत्वरं हंसगामिनी ॥ प्राप्य देशमुषायत्र किमिदं कष्टलक्षणं ५० पल्लवाकृतिहस्तेन कोमलं तस्करं तदा ॥ स्पृष्ट्वांगुलीरनायासं स्फोटया
मासभाविनी ५१ किमस्ति तव कल्याणिका व्यथा तव वर्तते ॥ एते वैद्याः समागत्य पृच्छन्ति भवतीं हितम् ५२ ॥ वैद्या ऊचुः ॥ ॥ जलक्रीडांगता तत्र
राजपुत्री सखीगणैः ॥ पार्वत्याः क्रीडितं तत्र जानीमः श्रमसंभवं ५३ श्रमाद्भानिः समुत्पन्ना जृम्भणं च पुनः पुनः ॥ स्वापश्च जायते तेन माभयं कर्तुमर्हसि ५४ ॥
॥ देव्युवाच ॥ ॥ तद्दयेनिहितं वैद्याश्च दनं हिमसंयुतम् ॥ अमात्याः किमिदं शीघ्रं किमिदं बुद्धुदायते ५५ अतिदाहो महान्स्वेदः पिपासान्बुभुक्षते ॥ प्र
लापएव किं तस्यां शास्त्रतो ब्रूत निश्चितम् ५६ ॥ वैद्या ऊचुः ॥ ॥ क्रीडाविहारे मिलिताः स्त्रीजना देवसन्निधौ ॥ रूपेणाप्रतिमा देवी राजपुत्री च भाविनी ५७
दृष्टिपातः कृतस्ताभिस्तेन पुत्र्यां व्यथा भवत् ॥ रक्षामंत्रैस्तथापीतैः सर्षपैस्तां कुमारिकाम् ५८ पानीयैरभिषेकेण पराशांतिर्भाविष्यति ॥ इत्युक्त्वाभिषजः
सर्वे निवृत्ता नृपवेशमतः ५९ सूचयंतः पुनः सर्वे कामाभिप्रायजां व्यथाम् ॥ मातृपृष्ठावरारोहा चिरकालमुवाच सा ६० लज्जावती महाभागामातरं रुदती भृश
म् ॥ मातर्नरोचते नित्यं भाषणं न च भोजनम् ६१ न चाप्युत्सवकं मातः सदा हं तद्दयं शृणु ॥ इत्युक्त्वा विररामाथ त्र्युषानारीवरानना ६२ सर्वाभिः स्त्रीभिरा
रब्धमन्योन्यं मुखवीक्षणम् ॥ लज्जानुकारिणारीणां यौवनं हि भवेदिति ६३ इयं च राजकन्या हि भर्तृयोग्या किमुच्यते ॥ पितुः प्रसादान्मातुश्च प्राप्नुयात्सदृशं
वरम् ६४ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे विष्णुपर्वणि बाणयुद्धे उषाविरहो नाम सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ तत्रस्थाः परमानार्यश्चित्रेण परमाद्भुताः ॥ ततो हर्म्यं शयानां तु वैशाखे मासि भाविनीम् १ द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य सखीगणवृतां तदा ॥ यथोक्तः पु
रुषः स्वप्ने रमयामास तां शुभाम् २ विचेष्टमाना रुदती देव्या वचनचोदिता ॥ सा स्वप्ने रमिता तेन स्त्रीभावं चापि लंभिता ॥ शोणिता का प्ररुदती सहसैवोत्थिता
निशि ३ तां तथा रुदतीं दृष्ट्वा सखीभ्यः समन्विता ॥ चित्रलेखा वचःस्निग्धमुवाच परमाद्भुतम् ४ उषे मा भैः किमेवं त्वं रुदती परितप्यसे ॥ बलेः सुतसुता च त्वं
प्रख्याता किं भयान्विता ५ न भयं विद्यते लोके तव सुभ्रुविशेषतः ॥ अभयं तव वामोरुपिता देवांतकोरणे ६ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते विषादं मा कृथाः शुभे ॥ नैवं विधे
षुवासेषु भयमस्ति वरावने ७ असकृद्देवसहितः शचीभर्ता सुरेश्वरः ॥ अप्राप्त एव नगरं पित्रा ते मृदितोरणे ८

ष्णुपर्वणि टीकायां सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

१ तत्र ३० पा० २ अत्र न समापितोऽध्यायो लिखितपुस्तके ।

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ मह्यंमम ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ दुष्टेनकामवतामनसायत्तिक्रियतेतदेवअशुभंवापापपुण्यंवा नत्वनिच्छाप्राप्तमित्यर्थः १८

अयं देवसमूहस्य भयदश्च पिता तव ॥ महासुरवरः श्रीमान्बलेः पुत्रो महाबलः ९ एवं साभिहिता सख्या बाणपुत्री यशस्विनी ॥ स्वप्ने रूपं यथा दृष्टं न्यवेदयदनि-
दिता १० ॥ उषोवाच ॥ एवं संधर्षिता सा ध्वी कथं जीवितुमुत्सहे ११ पितरं किं नु वक्ष्यामि देव शत्रुमारिंदमम् ॥ एवं संप्रदूषण करिवंशस्यास्य महौजसः १२
श्रेयो हि मरणं मह्यं न मे श्रेयो ह्यजीवितम् ॥ ईप्सितो वा यथा कोऽपि पुरुषो विगतो हि मे १३ जाग्रतीव यथा चाहमवस्थेयं कृतामम ॥ निशायां जाग्रतीवाहं नीता केन
दशामिमां ॥ कथमेवं कृतानाम कन्या जीवितुमुत्सहे १४ कुलोपक्रोशन करी कुलांगारी निराश्रया ॥ जीवितुं न स्पृहे नारी सा ध्वी नाम ग्रतः स्थिता १५ इत्येवं बाष्प
पूर्णाक्षी सखी जनवृता तदा ॥ विललाप चिरं कालमुषा कमललोचना १६ अनाथवत्तां रुदतीं सख्यः सर्वा विचेतसः ॥ ऊचुरश्रुपरीताक्षी मुषां सर्वाः समागताः १७ दु-
ष्टेन मनसा देवि शुभं वायादि वा शुभम् ॥ क्रियते न च ते सुभ्रु किंचिद्दुष्टं मनः शुभे १८ प्रसभं देव संयोगाद्यदि भुक्ता सिभामिनि ॥ स्वप्रयोगेन कल्याणि व्रतलोपो न विद्य-
ते १९ व्यभिचारेण ते देवि नास्तिकश्चिद्व्यतिक्रमः ॥ न च स्वप्रकृतो दोषो मर्त्यलोके स्ति सुंदरि २० एवं विप्रर्षयो देवि धर्मज्ञाः कथयन्ति वै ॥ मनसा चैव वाचा च क-
र्मणा च विशेषतः ॥ दुष्टाया त्रिभिरेतैस्तु पापासा प्रोच्यते बुधैः २१ न च ते दृश्यते भीरु मनः प्रचलितं सदा ॥ कथं त्वं दोषसंदुष्टा नियता ब्रह्मचारिणी २२ य-
दि सुप्ता सती सा ध्वी शुद्धभावामनस्विनी ॥ इमामवस्थां प्राप्ता त्वं नैव धर्मो विलुप्यते २३ यस्यादुष्टं मनः पूर्वकर्मणा चोपपादितम् ॥ तामाहुरसतीनाम सती-
त्वमसि भाविनि २४ कुलजारूप संपन्नानियता ब्रह्मचारिणी ॥ इमामवस्थां नीता सिकालो हि दुरतिक्रमः २५ इत्येव मुक्तां रुदतीं बाष्पेणावृतलोचनाम् ॥
कुंभांडदुहिता वाक्यं परमं त्विदमब्रवीत् २६ त्यज शोकं विशालाक्षि अपापा त्वं वरानने ॥ श्रुतं मे यदिदं वाक्यं याथातथ्येन तच्छृणु २७ उषेयदुक्ता देव्या
सि भर्तारं ध्यायती तदा ॥ समीपे देवदेवस्य स्मरमामिनि तद्वचः २८ द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य वैशाखे मासि योनिशि ॥ हर्म्येशयानां रुदतीं स्त्रीत्वं समुपनेष्यति २९
भविता सहिते भर्ता शूरः शत्रुनिबर्हणः ॥ इत्युवाच वचो हृष्टा देवी तव मनो गतम् ३० न हितद्वचनं मिथ्या पार्वत्या यदुदाहृतम् ॥ सा त्वं किमिदमत्यर्थं रोदिषीदुनि-
भानने ३१ एवमुक्ता तया बाला स्मृत्वा देवी वचस्ततः ॥ अभवन्नष्टशोका सा बाणपुत्री शुभेक्षणा ३२ ॥ उषोवाच ॥ स्मरामि भामिनि वचो देव्याः क्रीडागते भवे ॥
यथोक्तं सर्वमखिलं प्राप्तं हर्म्यतले मया ३३ भर्ता तु मम यद्येष लोकनाथस्य भार्यया ॥ व्यादिष्टः सकथं ज्ञेयस्तत्र कार्यं विधीयताम् ३४ इत्येवमुक्ते वचने कुं-
भांडदुहिता पुनः ॥ व्याजहार यथान्यायमर्थतत्त्वविशारदा ३५ न हितस्य कुलं देवि न कीर्तिर्नापि पौरुषम् ॥ कश्चिज्जानाति तत्त्वेन किमिदं त्वं विमुह्यसे ३६

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रचलितं कामवेगवशीकृतं कथं त्वं दोषसंदुष्टा न कथमपीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ रामादिकुंभांडदुहितुर्नामरामाचित्रलेखांशत्वात् चित्रलेखायाः सामर्थ्यैस्वयं जानन्ती उवा

अदृष्टश्चाश्रुतश्चैव दृष्टः स्वमेव च यः शुभे ॥ कथं ज्ञेयो भवेद्भीरुसोस्माभिरतितस्करः ३७ येन त्वमसितापांगिमत्तकाशिनिविक्रमात् ॥ रुदती प्रसभं भुक्ता प्रवि
श्यांतः पुरं सखि ३८ न ह्यसौ प्राकृतः कश्चिद्यः प्रविष्टः प्रसह्यते ॥ नगरं लोकविख्यातमेकः शत्रुनिबर्हणः ३९ आदित्यावसवोरुद्रा अश्विनौ च महौजसौ ॥ न श
क्ताः शोणितपुरं प्रवेष्टुं भीमविक्रमाः ४० सोयमेतैः शतगुणैर्विशिष्टश्चारि मूढनः ॥ प्रविष्टः शोणितपुरं बाणमाक्रम्य मूर्धनि ४१ यस्यानैवं विधो भर्ता भवेद्युद्ध
विशारदः ॥ कस्तस्या जीवितेनार्थो भोगैर्वास्त्यं बुजेक्षणे ४२ धन्यास्यनुगृहीता सियस्यास्ते पतिरीदृशः ॥ प्राप्तो देव्याः प्रसादेन कंदर्पसमविक्रमः ४३ इदं
तु यत्कार्यं तमं शृणु त्वं तन्मये रितम् ॥ विज्ञेयो यस्य पुत्रो वै यन्नामायत्कुलश्रसः ४४ इत्येवमुक्तेवचने तत्रोपाकाममोहिता ॥ उवाच कुंभांडसुतां कथं ज्ञास्याम्य
हं सखि ४५ त्वमेव चिंतय सखिनोत्तरं प्रतिभाति मे ॥ स्वकार्ये मुह्यते लोको यथा जीवं लभाम्यहम् ४६ उषायावचनं श्रुत्वा रामावाक्यमिदं पुनः ॥ उवाच रुद
ती चोपां कुंभांडदुहिता सखी ४७ कुशला ते विशालाक्षि सर्वथा संधिविग्रहे ॥ अप्सराचित्रलेखा वै क्षिप्रं विज्ञाप्यतां सखि ४८ अस्याः सर्वमशेषेण त्रैलोक्यं
विदितं सदा ॥ एवमुक्ता तदैवोषाहर्षेणागतविस्मया ४९ तामप्सरसमानाय्य चित्रलेखां सखीं प्रियाम् ॥ कृतांजलिपुटादीनां उषावचनमब्रवीत् ५० सा
तच्छ्रुत्वा तु वचनमुषायाः परिकीर्तितम् ॥ आश्वासयामास सखी बाणपुत्रीं यशस्विनीम् ५१ ततः सा विस्मया विष्टा वचनं प्राह दुर्वचम् ॥ चित्रलेखामप्सर
संप्रणयात्तां सखीमिदम् ५२ परमं शृणु मे वाक्यं यत्त्वां वक्ष्यामि भामिनि ॥ भर्तारं यदि मेऽद्य त्वं नानयिष्यसि मत्प्रियम् ५३ कांतं पद्मपलाशाक्षं मत्तमातंगगा
मिनम् ॥ त्यक्ष्याम्यहं ततः प्राणानचिरात्तनुमध्यमे ५४ चित्रलेखा ब्रवीद्वाक्यमुषां हर्षयतीशनैः ॥ नैषोर्थः शक्यते स्माभिर्वेत्तु भामिनि सुव्रते ५५ न
कुलेन न वर्णेन न शीलेन न रूपतः ॥ न देशतश्च विज्ञातः सहिचोरो मया सखि ५६ किंतु कर्तुं यथा शक्यं बुद्धिपूर्वमया सखि ॥ प्राप्तं च शृणु मे वाक्यं यथा कामम
वाप्स्यसि ५७ देवदानवयक्षाणां मंधवोरगरक्षसाम् ॥ ये विशिष्टाः प्रभावेण रूपेणाभिजनेन च ५८ यथा प्रभावं तान्सर्वानालिखिष्याम्यहं सखि ॥ मनु
ष्यलोके ये चापि प्रवरा लोकविश्रुताः ५९ सप्तरात्रेण ते भीरुदर्शयिष्यामि तानहम् ॥ ततो विज्ञाय पादस्थं भर्तारं प्रतिपत्स्यसे ६० सा चित्रलेखा प्रोक्ता उषा
हितचिकीर्षया ॥ क्रियतामेवमित्याह चित्रलेखां सखीं प्रियाम् ६१ ततः कुशलहस्तत्वाद्यथालेख्यं समंततः ॥ इत्युक्ता सप्तरात्रेण कृत्वा लेख्यगतां स्तुतान् ॥
६२ चित्रपट्टगतान् मुख्यानां नयामास शोभना ॥ ततः प्रास्तीर्य पट्टं सा चित्रलेखा स्वयंकृतम् ६३ या अपि निवेदयति ॥ ४७ ॥ कुशलेति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

चित्रलिखतियोगादर्थसंज्ञां अप्सरसं ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ पादस्थं चित्रफलकस्थं पट्टस्थमित्यपि पाठः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ सज्जनः उत्तमाभिजनः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ योगिनीदंपत्योः संबंधं कर्तुमर्ह्ययोग्या ७६

उषायै दर्शयामास सखीनां तु विशेषतः ॥ एते देवेषु ये मुख्यास्तथा दानववंशजाः ६४ किं नरो रगयक्षाणां राक्षसानां समंततः ॥ गंधर्वा सुरदैत्यानां ये चान्ये
भोगिनः स्मृताः ६५ मनुष्याणां च सर्वेषां ये विशिष्टतमानराः ॥ तानेतां पश्य सर्वोस्त्वं यथैव लिखितान् मया ६६ यस्ते भर्ता यथारूपो समयालिखितः सखि
तत्त्वं प्रत्यभिजानीहि स्वप्ने यं दृष्टवत्यसि ६७ ततः क्रमेण सर्वोस्तान् दृष्ट्वा सामत्तकाशिनी ॥ देवदानवगंधर्वविद्याधरगणानथ ॥ अतीत्य च यदून् सर्वान् ददर्श
यदुनंदनम् ६८ तत्रानिरुद्धं दृष्ट्वा सा विस्मयोत्फुल्ललोचना ॥ उवाच चित्रलेखांतामयंचौरः स वै सखि ६९ येनाहं दूषिता पूर्वस्वप्ने हर्म्यगता सती ॥ सोयं
विज्ञातरूपो मे कुतो यं रतितस्करः ७० चित्रलेखे वदस्वैनंतत्त्वतो मम शोभने ॥ कुलशीलाभिजनतो नाम किंचास्य भामिनि ॥ ततः पश्चाद्विधास्यामि कार्यं
स्यास्य विनिश्चयम् ७१ चित्रलेखोवाच ॥ अयं त्रैलोक्यनाथस्य नप्ता कृष्णस्य धीमतः ॥ भर्ता तव विशालाक्षि प्राद्युम्निर्भोमविक्रमः ७२ न ह्यस्ति त्रिषु लो
केषु सदृशोस्य पराक्रमे ॥ उत्पाट्य पर्वतानि पर्वतैरेव शातयेत् ७३ धन्यास्यनुगृहीतासि यस्यास्ते यदुपुंगवः ॥ त्र्यक्षपत्न्या समादिष्टः सदृशः सज्जनः पतिः
७४ उषोवाच ॥ त्वमेवात्र विशालाक्षि योग्या भववरानने ॥ न शक्या हि गतिश्चान्या अगत्या मे गतिर्भव ७५ अंतरिक्षचरा च त्वं योगिनी कामरूपिणी ॥
उपायस्यास्य कुशलाक्षि प्रमानय मे प्रियं ७६ उपायश्चित्यतां भीरुसंप्रतर्क्य प्रिये सुखं ॥ सिद्धार्थां संनिवर्तस्व येनोपायेन सुंदरि ७७ भवेदापत्सु यन्मित्रं त
न्मित्रं शस्यते बुधैः ॥ कामार्ता वास्मि सुश्रोणि भव मे प्राणधारिणी ७८ यद्येनं मे विशालाक्षि भर्तारममरोपमम् ॥ अद्य नानयसि क्षिप्रं प्राणांस्त्यक्ष्याम्यहं शुभे
७९ उषायावचनं श्रुत्वा चित्रलेखा ब्रवीद्वचः ॥ श्रोतुमर्हसि कल्याणिवचनं मे शुचिस्मिते ८० यथा बाणस्य नगरी रक्ष्यते देवैः सर्वशः ॥ द्वारकापि तथा भीरु
दुराधर्षा सुरैरपि ८१ अयस्मयप्रतिच्छन्ना गुप्तद्वारा च सापुरी ॥ गुप्तावृष्णि कुमारैश्च तथा द्वारकावासिभिः ८२ प्रांते सलिलसंयुक्ता विहिता विश्वकर्मणा ॥ र
क्ष्यते पुरुषैर्धैरैः पद्मनाभस्य शासनात् ८३ शैलप्राकारपरिखा दुर्गमार्गप्रवेशिनी ॥ सप्तप्राकाररचिता पर्वतैर्धातुमंडितैः ८४ न च शक्यमविज्ञातैः प्रवेष्टुं द्वा
रकापुरीम् ॥ आत्मानं मां च रक्षस्व पितरंच विशेषतः ८५

॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ अयस्मयैः कपाटैः प्रतिच्छन्ना ॥ ८२ ॥ प्रांते सलिलसंयुक्ता समुद्रपरिखावती ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ निर्वधाकरणेन अन्यथा त्रयाणाम
पितृशः प्रसज्जेत इत्यर्थः ॥ ८५ ॥

॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ तारामिवैतिरुत्सनगरप्रभायाएकीभावउक्तः ॥ ९० ॥ इतिश्रीमहा
 ॥ उषोवाच ॥ तवयोगप्रभावेणशक्यंतत्रप्रवेशनम् ॥ किमेबहुबिलापेनभूयतांसखिकारणम् ८६ अनिरुद्धस्यवदनंपूर्णचंद्रसमप्रभम् ॥ यद्यहंतन्नप
 श्यामियास्यामियमसादनम् ८७ दूतमासाद्यकार्याणांसिद्धिर्भवतिभामिनि ॥ तस्मादौत्येनमेगच्छजीवन्तीमांयदीच्छसि ८८ यदित्वमेविजानासिस
 ख्यंप्रेम्णाचभाषितम् ॥ क्षिप्रमानयमेकांतंतवास्मिशरणंगता ८९ जीवितस्यहिसंदेहःक्षयंचैवकुलस्यच ॥ कामार्ताहिनपश्यंतिकामिन्योमदविकृ
 वाः ९० प्रयतोयुज्यतेकार्येष्वितिशास्त्रनिदर्शनम् ९१ त्वंचशक्ताविशालाक्षिद्वारकायाःप्रवेशने ॥ संस्तुतासिमयाभीरुकुरुमेप्रियदर्शनम् ९२ ॥ चित्र
 लेखोवाच ॥ ॥ सर्वथासंस्तुतातेहंवाक्यैरमृतसोदरैः ॥ कारिताचसमुद्योगंप्रियैःकांतैश्चभाषितैः ९३ एषागच्छाम्यहंभीरुक्षिप्रंवैद्वारकांपुरीम् ॥ भर्तारमा
 नयाम्यद्यतववृष्णिकुलोद्भवम् ॥ अनिरुद्धंमहाबाहुंप्रविश्यद्वारकांपुरीम् ९४ सावचस्तथ्यमशिवंदानवानांभयावहम् ॥ उक्त्वाचांतर्हिताक्षिप्रंचित्र
 लेखामनोजवा ९५ सखीभिःसहिताद्यूषांचितयंतीतुसास्थिता ॥ तृतीयेतुमुहूर्तेसानष्टाबाणपुरात्तदा ९६ सखीप्रियंचिकीर्षंतीपूजयंतीतपोधनान् ॥ क्ष
 णेनसमनुप्राप्ताद्वारकांकृष्णपालिताम् ९७ कैलासशिखराकारैःप्रासादैरुपशोभिताम् ॥ ददर्शद्वारकांरम्यांदिवितारामिवस्थिताम् ९८ ॥ इतिश्रीमहा
 भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिउषाहरणेचित्रलेखायाःद्वारकागमनंनामाष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ११८ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अ
 थद्वारवतींप्राप्यस्थितासाभवनांतिके ॥ प्रवृत्तिहरणार्थायचित्रलेखाव्यचिंतयत् १ अथचिंतयतीसातुबुद्धिबुद्ध्यर्थनिश्चयम् ॥ अपश्यन्नारदंतत्रध्यायंतमु
 दकेमुनिम् २ तंदृष्ट्वाचित्रलेखातुहर्षेणोत्फुल्ललोचना ॥ उपसृत्याभिवाद्याथतत्रैवाधोमुखीस्थिता ३ नारदस्त्वाशिषंदत्वाचित्रलेखामथाब्रवीत् ॥ कि
 मर्थमिहसंप्राप्ताश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ४ देवर्षिमथतांदिव्यनारदंलोकेपूजितम् ॥ कृतांजलिपुटाभूत्वाचित्रलेखात्वथाब्रवीत् ५ भगवन्श्रुयतांवाक्यंदौत्ये
 नाहमिहागता ॥ अनिरुद्धंमुनेनेतुंयदर्थंचशृणुष्वमे ६ नगरेशोणितपुरेबाणोनाममहासुरः ॥ तस्यकन्यावरारोहानाम्रोषेतिचविश्रुता ७ भगवन्सानुरक्ता
 चप्राद्युम्निपुरुषोत्तमम् ॥ देव्यावरविसर्गेणतस्याभर्ताविनिर्मितः ८ तंचनेतुंसमायातातत्रसिद्धिविधत्स्वमे ॥ मयानीतेनिरुद्धेतुनगरंशोणिताह्वयम् ९ प्रवृत्तिः
 पुंडरीकाक्षेत्वयाख्येयामहामुने ॥ अवश्यंभविताचैवकृष्णेनसहविग्रहः ॥ बाणस्यसुमहान्संख्येदिव्योहिसमहासुरः १०

भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायामष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ध्र ॥ अथेति प्रवृत्तिःबाणपुरेऽनिरुद्धेनीतइतिवार्तातस्याःहरणंकृष्णेप्रापणंतदर्थंचितयंतीबा
 णगर्वशमनार्थिनीचित्रलेखाव्यचिंतयत् ॥ १ ॥ बुद्धिबुद्ध्यर्थनिश्चयंबुद्ध्यायद्बुद्ध्यर्थनिश्चयस्तं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ ज्ञापितः कथं भवेत् इदं च कृष्णबाणयोर्युद्धं कथं भवेदित्योजना ॥ १२ ॥ सरुष्णस्तत्त्वार्थदृष्टिरिति मम भयं नास्ति परंतु अनिरुद्धः कथं हियेत् कथं हरणं प्राप्नुयात्तद्वदेति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ अभयं भयनिवर्तकं वचनं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रवृत्तिः युद्धं कारयितुमिति शेषः ॥ १८ ॥ कृतकृत्यः विद्याविषये यत्कृत्यं पुरश्चरणादितत्सर्वमया कृतमस्ति तेन

न च शक्तो निरुद्धस्तं युद्धे जेतुं महासुरम् ॥ सहस्रबाहुमायां तं जयेत्कृष्णो महाभुजः ११ भगवन्सन्निकर्षेते यदर्थमहमागता ॥ कथं हि पुंडरीकाक्षो ज्ञापितस्तदिदं भवेत् १२ त्वत्प्रसादाच्च भगवन्न मे कृष्णाद्भयं भवेत् ॥ साहितत्त्वार्थदृष्टिस्तु अनिरुद्धः कथं हियेत् १३ क्रुद्धो हि समहाबाहुस्त्रैलोक्यमपि निर्दहेत् ॥ पौत्रशोकाभिसंतप्तः शापेन सदहेतमाम् १४ तत्रोपायं च भगवन्निर्चितुं वै त्वमर्हसि ॥ यथा ह्युबालभेत्कांतं मम चैवाभयं भवेत् १५ इत्येवमुक्तो भगवांश्चित्रलेखां स नारदः ॥ उवाच स शुभं वाक्यं मा भैस्त्वमभयं शृणु १६ त्वयानीते निरुद्धे तु कन्यावेशमप्रवेशिते ॥ यदि युद्धं भवेत्तत्र स्मर्तव्यो हं शुचिस्मिते १७ ममैष परमः कामो युद्धं द्रष्टुं मनोरमे ॥ तद्दृष्ट्वा च महाप्रीतिः प्रवृत्तिश्च दृढा भवेत् १८ गृह्यतांतामसीं विद्या सर्वलोकप्रमोहिनी ॥ कृतकृत्यस्तु ते देवि एष विद्यां ददाम्यहम् १९ एवमुक्ते तु वचनेनारदेन महर्षिणा ॥ तथेति वचनं प्राह चित्रलेखामनोजवा २० अभिवाद्य महात्मानमृषीणां नारदं वरम् ॥ साजगमानिरुद्धस्य गृहं चैवांतरिक्षगा २१ ततो द्वारवती मध्ये कामस्य भुवनं शुभम् ॥ तत्समीपे निरुद्धस्य भवनं सा विवेश ह २२ सौवर्णवेदिकास्तंभं रुक्मवैडूर्यतोरणम् ॥ माल्यदामावसक्तं च पूर्णकुंभोपशोभितं २३ बर्हिकंठनिभग्रीवं प्रासादैरेकसंचयैः ॥ मणिप्रवालविस्तीर्णं देवगंधर्वनादितम् २४ ददर्श भवनं यत्र प्राद्युम्निरवसत्सुखम् ॥ ततः प्रविश्य सहसा भवनं तस्य तन्महत् २५ तत्रानिरुद्धं सा पश्य चित्रलेखा वराप्सराः ॥ मध्ये परमनारीणां तारापतिमिवोदितम् २६ क्रीडाविहारेनारीभिः सेव्यमानमितस्ततः ॥ पिबंतं मधुमाध्वीकं श्रिया परमया युतम् २७ वरासनगतं तत्र यथा चैडविलंतथा ॥ वाद्यते समतालं च गीयते मधुरंतथा २८ न च तस्य मनस्तत्र तमेवार्थमर्चितयत् ॥ स्त्रियः सर्वगुणोपेतानृत्यं ते तत्र तत्र वै २९ न चास्य मनस्तुष्टिं चित्रलेखा प्रपश्यति ॥ न चाभिरमते भोगैर्न चापि मधुसेवते ३० व्यक्तमस्य हितस्वप्नो हृदये परिवर्तते ॥ इति तत्रैव बुद्ध्या च निश्चिता गतसाध्वसा ३१ सा दृष्ट्वा परमस्त्रीणां मध्ये शक्रध्वजोपमम् ॥ चिंतया विष्टहृदया चित्रलेखामनस्विनी ३२ कथं कार्यमिदं कार्यं कथं स्वस्ति भवेदिति ॥ सा तर्हि तां चिंतयित्वा चित्रलेखा यशस्विनी ३३

प्राप्तमात्रैव सिद्धिकरीयं विद्येत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ बर्हिकंठनिभग्रीवमित्युपरि प्रदेशस्थः कंठभागोजह इति प्रसिद्धो यस्य तं प्रासादैरेकसंचयैः एक एव संचयो दीर्घकाष्ठपाषाणोवायेषु मध्ये स्तंभरहितैरेत्यर्थः मणिभिः प्रवालैश्च विस्तीर्णं विशेषेणास्तरणरूपेण रचितम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ऐडविलंकुबेरं ॥ २८ ॥ न मनस्तत्र रेमे इति शेषः यतो सौतमेव उपासं भोगमेवाचिंतयत् एतेन यथा उपास्वप्नेऽनिरुद्धमपश्य देवमितरोपितामपश्यदिति ज्ञेयं २९ ३० निश्चितानि श्रयवती गतसाध्वसानिर्भया ३१ ३२ ३३ ॥

छादयामासअनिरुद्धव्यतिरेकान् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ विभर्तियाइत्यनुषज्यते ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वरोत्सर्गेवरप्रदानकालेदत्तोवरत्वेनेतिशेषः ४२

तामस्याच्छादयामासविद्ययाशुभलोचना ॥ ततोतरिक्षादेवाशुप्रासादोपर्यधिष्ठिता ३४ प्राद्युम्निवचनंप्राहश्लक्ष्मंमधुरयागिरा ॥ चक्षुर्देत्वातुसातस्मैक
त्वाचात्मनिदर्शनम् ३५ विविक्तेसाचवैदेशेतंवाक्यमिदमब्रवीत् ॥ अपितेकुशलंवीरसर्वत्रयदुनंदन ३६ अहस्तावत्प्रदोषोवाकश्चिद्रच्छतितेसुखम् ॥
शृणुष्वत्वंमहाबाहोविज्ञप्तिमेरतीसुत ३७ उषायाममसख्यास्तुवाक्यंवक्ष्यामि तत्त्वतः ॥ स्वमेतुयात्वयादृष्टास्त्रीभावंचापिभाविता ३८ विभर्तिहृदये
यात्वांउषयाप्रेषितात्वहम् ॥ रुदंतीजृम्भतीचैवनिःश्वसंतीमुहुर्मुहुः ३९ त्वद्दर्शनपरासौम्यकामिनीपरितप्यते ॥ यदित्वंयास्यसेवीरधारयिष्यतिजीवित
म् ४० अदर्शनेनमरणंतस्यानास्यत्रसंशयः ॥ यदिनारीसहस्रंतेहृदिस्थंयदुनंदन ४१ स्त्रियाःकामयमानायाःकर्तव्याहस्तधारणा ॥ त्वंचतस्यावरोत्स
र्गेदत्तोदेव्यामनोरथः ४२ चित्रपटंमयादत्तंत्वच्चिह्नंदृश्यजीवति ॥ सानुक्रोशोयदुश्रेष्ठभवतस्यामनोरथे ४३ उषातेपततेमूर्ध्नावयंयचदुनंदन ॥ श्रूयतांचो
द्भवस्तस्याःकुलशीलंचयादृशम् ४४ संस्थानंप्रकृतिंचास्याःपितरंचब्रवीमिते ॥ वैरोचनिसुतोवीरोबाणोनाममहासुरः ४५ सराजाशोणितपुरेतस्यत्वा
मिच्छतेसुता ॥ त्वद्भावगतचित्तासात्वन्मयंचापिजीवितम् ४६ मनोरथकृतोभर्तादेव्यादत्तो न संशयः ॥ त्वत्संगमात्सासुश्रोणीप्राणान्धारयतेशुभा
४७ चित्रलेखावचःश्रुत्वासोनिरुद्धोब्रवीदिदम् ॥ दृष्टास्वप्रेमयासाहितम्मतःशृणुशोभने ४८ रूपंकांतिमतिंचैवसंयोगंरुदितंतथा ॥ एवंसर्वमहोरात्रंमु
त्वाभिपरिचितयन् ४९ यद्यहंसमनुग्राह्योयदिसख्यंत्वमिच्छसि ॥ नयस्वचित्रलेखेमांद्रष्टुमिच्छाम्यहंप्रियाम् ५० कामसंतापसंतप्तःप्रियासंगमकाम
तः ॥ एषोजलिर्मयाबद्धःसत्यंस्वप्नंकुरुष्वमे ५१ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाचित्रलेखावराप्सराः ॥ सफलोद्यममल्लेशःसख्यामेयत्प्रयाचितम् ५२ वैशंपायनउ
वाच ॥ ईप्सितंतस्यविज्ञायअनिरुद्धस्यभामिनी ॥ चित्रलेखाततस्तुष्टातथेतिचतमब्रवीत् ५३ हर्म्येस्त्रिगणमध्यस्थंकृत्वाचांतर्हितंतदा ॥ उत्पपातगृ
हीत्वासाप्राद्युम्नियुद्धदुर्मदम् ५४ सातमध्वानमागम्यसिद्धचारणसेवितम् ॥ सहसाशोणितपुरंप्रविवेशमनोजवा ५५ अदर्शनंतमानीयमाययाकामरू
पिणी ॥ अनिरुद्धंमहाभागायत्रोषातत्रगच्छति ५६ उषायादर्शयच्चैनंचित्राभरणभूषितम् ॥ चित्रांबरधरंवीरंरहस्यमरूपिणम् ५७ तत्रोषांविस्मितां
दृष्ट्वाहर्म्यस्थांसखिसन्निधौ ॥ प्रवेशयामासचतंतदासास्वगृहंततः ५८ प्रहर्षोत्फुल्लनयनाप्रियंदृष्ट्वाथकोविदा ॥ साहर्म्यस्थातमर्वेणयादवंसमपूजयत्
५९चित्रलेखांपरिष्वज्यप्रियारूयानैरतोषयत् ॥ त्वरिताकामिनीप्राहचित्रलेखांभयातुरा ६०

त्वच्चिह्नंत्वत्प्रतिमांकितं ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अदर्शनंअन्यैरदर्शनम् ॥ ५६ ॥ दर्शयत् अदर्शयत् ५७ ५८ ५९ ६० ॥

कथंकेनोपायेनगुह्यंगोपनीयंतद्वदेतिभावः गुह्येगुप्ते ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

सखीद्वैकथंकार्येगुह्यंकार्यविशारदे ॥ गुह्येकृतेभवेत्स्वस्तिप्रकाशेजीवितक्षयः ६१ इत्युक्त्वात्वरमाणासागुह्यदेशेस्वलंकृता ॥ कांतेनसहसंयुक्तास्थि
तावैभीतभीतवत् ६२ चित्रलेखाब्रवीद्वाक्यंशृणुत्वंनिश्चयंसखि ॥ कृतंपुरुषकारेणदैवंनाशयतेसखि ६३ यदिदेव्याःप्रसादस्तेह्यनुकूलोभविष्यति ॥
अद्यमायाकृतंगुह्यंनकश्चिज्ज्ञास्यतेनरः ६४ सरूपावैएवमुक्तासापर्यवस्थितचेतना ॥ एवमेतदितिप्राहसानिरुद्धमिदंवचः ६५ दिष्ट्यास्वप्नगतश्चैरोदृश्य
तेसुभगःपतिः ॥ यत्कृतेतुवयंखिन्नादुर्लभप्रियकांक्षया ६६ कश्चित्तवमहाबाहोकुशलंसर्वतोगतम् ॥ हृदयंहिमृदुस्त्रीणांतेनपृच्छाम्यहंतव ६७ तस्यास्त
द्वचनंश्रुत्वाउषायाःश्लक्ष्णमर्थवत् ॥ सौम्याहयदुशार्दूलःशुभाक्षरतरंवचः ६८ हर्षविभुतनेत्रायाःपाणिनाश्रुप्रमृज्यच ॥ प्रहस्यसस्मितंप्राहहृदयग्राहकंवचः
६९ कुशलंमेवरारोहेसर्वत्रमितभाषिणि ॥ त्वत्प्रसादेनमेदेविप्रियमावेदयामिते ७० अदृष्टपूर्वश्चमयादेशोयंशुभदर्शने ॥ निशिस्वप्नेयथादृष्टःसकृत्कन्या
पुरेतथा ७१ एवमेवमहंभीरुत्वत्प्रसादादिहागतः ॥ नचतद्द्रष्टव्यंन्यावैमिथ्यावाक्यंभविष्यति ७२ देव्यास्तेप्रीतिमाज्ञायत्वत्प्रियार्थंचभामिनि ॥ अ
नुप्राप्तोस्मिचाद्यैवप्रसीदशरणंगतः ७३ इत्युक्त्वात्वरमाणासागुह्यदेशेस्वलंकृता ॥ कांतेनसहसंयुक्तास्थितावैभीतभीतवत् ७४ ततश्चोद्वाहधर्मेणगांधर्वे
णसमीयतुः ॥ अन्योन्यंरमतुस्तौतुचक्रवाकौयथादिवा ७५ पतिनासानिरुद्धेनमुमुदेतुवरांगना ॥ कांतेनसहसंयुक्तादिव्यवस्त्रानुलेपना ७६ रममाणा
निरुद्धेनअविज्ञातासुतातदा ॥ तस्मिन्नेवक्षणेप्राप्तेयदूनामृषभोहिसः ७७ दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्यस्रगनुलेपनः ॥ उषयासहसंयुक्तोविज्ञातोबाणरक्षि
भिः ७८ ततस्तैश्चारपुरुषैर्बाणस्यवेदितंद्रुतम् ॥ यथादृष्टमशेषेणकन्यायास्तदतिक्रमम् ७९ ततःकिंकरसैन्यंतुव्यादिष्टंभीमकर्मणा ॥ बलेःपुत्रेणवीरेण
बाणेनामित्रघातिना ८० गच्छध्वंसहिताःसर्वेहन्यतामेवदुर्मतिः ॥ येननःकुलचारित्रंदूषितंदूषितात्मना ८१ उषायांधर्षितायांहिकुलंनोधर्षितंमहत् ॥ अ
संप्रदत्तांयोस्मामिःस्वयंग्राहमधर्षयत् ८२ अहोवीर्यमहोर्धैर्यमहोधाष्ट्यंचदुर्मतेः ॥ यःपुरंवनंचेदंप्रविष्टोनःसबालिशः ८३ एवमुक्त्वापुनस्तांतुकिंकरांश्चोदय
द्दृशम् ॥ तेतस्याज्ञामथोगृह्यसुसंनद्धाविनिर्ययुः ॥ यत्रानिरुद्धोह्यभवत्त्रागच्छन्महाबलाः ८४ नानाशस्त्रोद्यतकरानानारूपाभयंकराः ॥ दानवाःसमभिकु
द्धाःप्राद्युम्निवधकांक्षिणः ८५ रुरोदतद्वलंदृष्ट्वाबाष्पेणावृतलोचना ॥ प्राद्युम्निवधभीतासाबाणपुत्रीयशस्विनी ८६ ततस्तुरुदतीदृष्ट्वातांसुतामृगलोच
नाम् ॥ हाहाकांतेतिवेषंतमिनिरुद्धोऽभ्यभाषत ८७

॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ योद्धुमपोढानां युद्धं कर्तुं बहिर्निर्गतानां बाणेयानां बाणभटानां षष्ठीद्वितीयार्थे तान् निशम्य दृष्ट्वा अस्मरत स्मृतवती ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

अभयं तेस्तु सुश्रोणिमाभैस्त्वं हि मायि स्थिते ॥ संप्राप्तो हर्षकालस्तेनेहास्ति भयकारणम् ८८ कृत्स्नोऽयं यदि बाणस्य भृत्यवर्गो यशस्विनि ॥ आगच्छति न मे
चिंताभीरुपश्याद्यविक्रमम् ८९ तस्य सैन्यस्य निनदं श्रुत्वा भ्यागच्छतस्ततः ॥ सहसैवोत्थितः श्रीमान् प्राद्युम्निः किमिति ब्रुवन् ९० अथ सोपश्यत बलं नानाप्र
हरणोद्यतम् ॥ स्थितं समंततस्तत्र परिवार्य गृहं महत् ९१ ततो भ्यागच्छत्वरितो यत्र तद्वेष्टितं बलं ॥ क्रुद्धः स्वबलमास्थाय अदशदशनच्छदम् ९२ ततो यो
द्धुमपोढानां बाणेयानां निशम्य तु ॥ साचित्रलेखास्मरत नारदं देवदर्शनम् ९३ ततो निमेषमात्रेण संप्राप्तो मुनिपुंगवः ॥ स्मृतो थचित्रलेखायाः पुरं शोणित
साह्वयं ९४ अंतरिक्षे स्थितस्तत्र सो निरुद्धमथाब्रवीत् ॥ माभयं स्वस्तिते वीरप्राप्तोऽस्म्यद्य पुरंतव ९५ ततश्च नारदं दृष्ट्वा सोऽभिवाद्य महाबलः ॥ प्रहृष्टमान
सो भूत्वा युद्धार्थमभिवर्तत ९६ ततस्तेषां स्वनं श्रुत्वा सर्वेषामेव गर्जतां ॥ सहसैवोत्थितः शूरस्तोत्रार्दित इव द्विपः ९७ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संदष्टौष्ठं महाभुजम्
प्रासादाच्चावरोहतं भयार्ताविप्रदुद्रुवुः ९८ अंतःपुरद्वारगतं परिधं गृह्य चातुलम् ॥ वधाय तेषां चिक्षेप नाना युद्धविशारदः ९९ ते सर्वे बाणवर्षैश्च गदाभिर्मुशलैस्त
था ॥ असिभिः शक्तिभिः शूलैर्निजघ्नूण गोचरे १०० सहन्यमानो नाराचैः परिवैश्वसमंततः ॥ दानवैः समितिकुद्वैः प्राद्युम्निः शस्त्रकोविदैः १ नाक्षुभ्यत्सर्व
भूतात्मानदन्मेघइवोष्णगे ॥ आविध्य परिधं वोरं तेषां मध्ये व्यतिष्ठत ॥ सूर्यो दिवि च रन्मध्ये मेघानामिव सर्वशः २ दंडकृष्णाजिनधरो नारदो हृष्टमानसः ॥
साधुसाध्वितिवैतत्र सो निरुद्धमभाषत ३ तेहन्यमाना रौद्रेण परिवेणामितौ जसा ॥ प्राद्रवंत भयात्सर्वमेवावातेरिता यथा ४ विद्राव्य दानवान् वीरः परिवेण सु
विक्रमः ॥ अनिरुद्धोरणे हृष्टः सिंहनादननादच ॥ घर्मांते तोयदो व्योम्नि नदन्निव महास्वनः ५ तिष्ठध्वमिति चुक्रोश दानवान् युद्धदुर्मदान् ६ प्राद्युम्निर्व्यहन
च्चापिसर्वान् शत्रुनिबर्हणः ॥ तेन ते समरे सर्वेहन्यमाना महात्मना ७ यतो बाणस्ततो भीता ययुर्गुह्यपराङ्मुखाः ॥ ततो बाणसमीपस्थाः श्वसंतो रुधिरोक्षिताः
८ नशर्मलेभिरेदैत्या भयविक्लवचेतसः ॥ माभैष्ट माभैष्ट इति राज्ञा ते तेन चोदिताः ९ त्रासमुत्सृज्य चैकस्थायुध्यध्वं दानवर्षभाः ॥ तानुवाच पुनर्बाणो भय
विस्रस्तलोचनान् १० किमिदं लोकविख्यातं यश उत्सृज्य दूरतः ॥ भवंतो यांति वैक्लव्यं क्लीबा इव विचेतसः ११ कोऽयं यस्य भयत्रस्ता भवंतो यांत्यनेकशः ॥
कुलापदेशिनः सर्वे नाना युद्धविशारदाः १२ भवद्भिर्न हि मे कार्यं युद्धसाहाय्यमद्य वै ॥ अब्रवीद्धुंसतेत्येवं मत्समीपाच्च नश्यत १३

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ सर्वभूतात्मा अनिरुद्धाख्यः समष्ट्यहंकाररूपत्वेनेत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ कुलापदेशिनः प्रख्यातकुलाः ॥ १२ ॥ भवद्भिर्मेसाहाय्यं न कार्यं इति ध्वंसतेति चाब्रवीदिति संबंधः ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ प्रमाथगणः प्रमथगणः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

अथतान्वाग्भिरुग्राभिस्त्रासयन्बहुधाबली ॥ व्यादिदेशरणेशूरानन्यानयुतशःपुनः १४ प्रमाथगणभूयिष्ठं व्यादिष्टं तस्य निग्रहे ॥ अनीकं सुमहारौ
 द्रं नानाप्रहरणोद्यतम् १५ अथांतरिक्षे बहुधा विद्युद्गद्गिरिवांबुदैः ॥ बाणानीकैः समभवद्व्याप्तं संदीप्तलोचनैः १६ केचित्क्षितिस्थाः प्राक्रोशन्गजा इव समंत
 तः ॥ अंतरिक्षे व्यराजंत धर्मात इव तोयदाः १७ ततस्तत्सुमहत्सैन्यं समेतमभवत्पुनः ॥ तिष्ठतिष्ठेति च तदा वाचो श्रूयंत सर्वशः १८ अनिरुद्धोरणे वीरः स च
 तानभ्यवर्तत ॥ तदा श्र्वर्यं समभवद्यदेकस्तु समागतः १९ अयुध्यत महावीर्यैर्दीनवैः सह संयुगे ॥ तेषामेव च जग्राह परिवांस्तोमरानपि १२० तैरेव च तदा
 युद्धे तान् जघान महाबलः ॥ पुनः परिधमुत्सृज्य प्रगृह्य रणमूर्धनि २१ स तेन विचरन् मार्गानि कः शत्रुनिबर्हणः ॥ भ्रांतमुद्भ्रांतमाविद्धमाप्नुतं विप्लुतं प्लुतम् २२
 ॥ इति प्रकारान्द्वात्रिंशद्विचरन्नाभ्यदृश्यत ॥ एकं सहस्रं शश्वात्रददृशूरणमूर्धनि २३ क्रीडंतं बहुधायुद्धे व्यादितास्यमिवांतकम् ॥ ततस्तेनाभिसंतप्ता रुधिरौ
 घपरिप्लुताः २४ पुनर्भग्नाः प्राद्रवंत यत्र बाणो व्यवस्थितः ॥ गजवाजिरथौघैस्ते चोद्यमानाः समंततः २५ कृत्वा चार्तस्वरं घोरं दिशो जग्मुर्हतौ जसः ॥ एकै
 कस्योपरितदा तेन्योन्यं भयपीडिताः २६ वमंतः शोणितं जग्मुर्विषादाद्विमुखारणे ॥ नवभूवपुरादेवैर्युध्यतां तादृशं भयम् २७ यादृशं युध्यमानानामनिरु
 द्धेन संयुगे ॥ केचिद्वमंतोरुधिरं ह्यपतन्वसुधातले २८ दानवागिरिशृंगाभागदाशूलासिपागयः ॥ ते बाणमुत्सृज्य रणे जग्मुर्भयसमाकुलाः २९ विशाल
 माकाशतलं दानवानिर्जितास्तदा ॥ निःशेषभग्नां महतीं दृष्ट्वा तां वाहिनीं तदा १३० बाणः क्रोधात्प्रज्ज्वाल समिद्धो ग्निरिवाध्वरे ॥ अंतरिक्षचरो भूत्वा साधुवा
 दिसमंततः ३१ नारदो नृत्यति प्रीतो ह्यनिरुद्धस्य संयुगे ॥ एतस्मिन्ननरे चैव बाणः परमकोपनः ३२ कुंभांडसंगृहीतं तुरथ मास्थाय वीर्यवान् ॥ ययौ यत्रानिरु
 द्धो वै उद्यतासीरथो स्थितः ३३ पट्टिशासिगदाशूलमुद्यम्य च परश्वधान् ॥ बभौ बाहुसहस्रेण शक्रो ध्वजशतैरिव ३४ बद्धगोधांगुलित्रैश्च बाहुभिः समहा
 भुजः ॥ नानाप्रहरणोपेतः शुशुभे दानवोत्तमः ३५ सिंहनादं नदन् क्रुद्धो विरुफारितमहाधनुः ॥ अब्रवीत्तिष्ठतिष्ठेति क्रोधसंरक्तलोचनः ३६ वचनं तस्य सं
 श्रुत्य प्राद्युम्निरपराजितः ॥ बाणस्य वदनं संख्ये समुदीक्ष्य ततो हसत् ३७ किं किणीशतनिर्वोषं रक्तध्वजपताकिनम् ॥ ऋष्यचर्मवन्द्वांगं दशनलवं महारथ
 म् ३८ तस्य वाजिसहस्रं तुरथे युक्तं महात्मनः ॥ पुरा देवासुरे युद्धे हिरण्यकशिपोरिव ३९ तमापतंतं ददृशे दानवं यदुपुंगवः ॥ संप्रहृष्टस्ततो युद्धे तेजसा चा
 प्यपूर्यत १४० असिचर्मधरो वीरः स्वस्थः संग्रामलालसः ॥ नरसिंहो यथा पूर्वमादिदैत्यवधोद्यतः १४१

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ऋष्योमृगविशेषः नल्वोहस्तचतुःशतम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ १४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ क्षुद्रकाणां बाणविशेषणां षष्ठीतृतीयार्थे ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

आपतंतं ददर्शाथ खड्गचर्मधरंतदा ॥ खड्गचर्मधरंतं तु दृष्ट्वा बाणः पदातिनम् ४२ प्रहर्षमनुल्लेभे प्राद्युग्मिनवधकांक्षया ॥ तनुत्रेण विहीनश्च खड्गपाणिश्च यादवः ४३ अजेय इति तं मत्वा युद्धायाभिमुखः स्थितः ॥ अनिरुद्धं रणे बाणोजितकाशीमहाबलः ४४ वाचंचोवाच संक्रुद्धो गृह्यतां हन्यतां मिति ॥ वाचं च ब्रुवतस्तस्य श्रुत्वा प्राद्युग्मिनराहवे ४५ बाणस्य ब्रुवतः क्रोधाद्धसमानोभ्युदैक्षत ॥ उषां भयपरित्रस्तां रुदतीं तत्र भामिनीम् ४६ अनिरुद्धः प्रहस्याथ समाश्रास्य च तां स्थितः ॥ अथ बाणः शरौ बाणां क्षुद्रकाणां समंततः ४७ चिक्षेप समरे क्रुद्धो ह्यनिरुद्धवधेऽसया ॥ अनिरुद्धस्तु चिच्छेदकांक्षंस्तस्य पराजयम् ४८ ववर्ष शरजाहलानि क्षुद्रकाणां समंततः ॥ बाणो निरुद्धशिरसि कांक्षंस्तस्य रणे वधम् ४९ ततो बाणसहस्राणि चर्मणा व्यवधूय सः ॥ बभौ प्रमुखतस्तस्य स्थितः सूर्यइवोदये १५० सोभिभूय रणे बाणमास्थितो यदुनंदनः ॥ सिंहप्रमुखतो दृष्ट्वा गजमेकं यथावने ५१ ततो बाणः स बाणौ वैर्मर्मभेदिभिराशुगैः ॥ विव्याध निशितैस्तीक्ष्णैः प्राद्युग्मिनां पराजितम् ५२ समाहतस्ततो बाणैः खड्गचर्मधरोपतत् ॥ तमापतंतं निशितैरभ्यघ्नन्सायकैस्तथा ५३ सोतिविद्धो महाबाहुर्बाणैः सन्नतपर्वभिः ॥ क्रोधेनाभिप्रज्ज्वालचिकीर्षुः कर्मदुष्करम् ५४ रुधिरौघप्लुतैर्गात्रैर्बाणवर्षैः समाहितः ॥ अभिभूतः सुसंक्रुद्धो ययौ बाणरथं प्रति ५५ असिभिर्मुशलैः शूलैः पट्टिशैस्तोमैरस्तथा ॥ सोतिविद्धः शरौ वैश्च प्राद्युग्मिर्नव्यकंपत ५६ आलुत्य सहसा क्रुद्धोरथैषां तस्य सोऽच्छिनत् ॥ जघान चाश्वान् खड्गेन बाणस्यरणमूर्द्धनि ५७ तं पुनः शरवर्षेण पट्टिशैस्तोमैरपि ॥ चकारांतर्हितं बाणो युद्धमार्गं विशारदः ५८ हतो यमिति विज्ञाय प्रणदन्नैर्ऋता गणाः ॥ ततो वपुत्यसहसारथपार्श्वे व्यवस्थितः ५९ शक्तिं बाणस्ततः क्रुद्धो घोररूपां भयानकाम् ॥ जग्राह ज्वलितां घोरां घंटामालाकुलारणे १६० ज्वलनादित्यसंकाशां यमदंडोऽग्रदर्शनाम् ॥ प्राहिणोत्तामसंगेन महोल्कां ज्वलितामिव ६१ तामापतंतीं संप्रेक्ष्य जीवितांत करीतदा ॥ सोभिभूत्य तदा शक्तिं जग्राह पुरुषोत्तमः ६२ निर्विभेदततो बाणं तथा शक्त्या महाबलः ॥ साभित्वा तस्य देहं वै प्राविशद्वरणीतलम् ६३ सगाढविद्धो व्यथितो ध्वजयष्टिं समाश्रितः ॥ ततो मूर्च्छाभिभूतं तं कुंभांडो वाक्यमब्रवीत् ६४ उपेक्षसे दानवैर्द्रुकिमेवं शत्रुमुद्यतम् ॥ लब्धलक्षो ह्ययं वीरो निर्विकारोऽद्य दृश्यते ६५ मायामाश्रित्य युध्यस्व नायं वध्योऽन्यथा भवेत् ॥ आत्मानं मां च रक्षस्व प्रमादात् किमुपेक्षसे ६६ वध्यतामयमद्यैव ननः सर्वान्विनाशयेत् ॥ अन्यांश्च शतशो हत्वा उषां नीत्वा त्रजिष्यति १६७

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ असंगेन उषासंबंधस्यापि वधेन एतस्मिन्मते समदुहिताविधवाभिविष्यतीत्यपि अविगण्येत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ १६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

कुंभांडवचनैरेवंदानवेद्रः प्रणोदितः ॥ वाचंरुक्षामभिकुद्धः प्रोवाचवदतांवरः ६८ एषोहमस्यविद्वेष्टुं प्राणहरंरणे ॥ आदास्याम्यहमेतंवैगरुत्मानिवपन्न
गम् ६९ इत्येवमुक्त्वासरथः सध्वजः साश्वसारथिः ॥ गंधर्वनगराकारस्तत्रैवांतरधीयत ७० मुमोचनिशितान्बाणान्छन्नोमायाधरोबली ॥ विज्ञायां
तर्हितं बाणं प्राद्युम्निरपराजितः ७१ पौरुषेणसमायुक्तः संप्रैक्षतदिशोदश ॥ आस्थायतामसीं विद्यांतदाकुद्धोमहाबलः ७२ मुमोचविशिखांस्तीक्ष्णां
छन्नोमायाधरोबली ॥ प्राद्युम्निर्विशिखैर्बद्धः सर्पभूतैः समंततः ७३ वेष्टितो बहुधातस्य देहः पन्नगराशिभिः ॥ सतुवेष्टितसर्वांगो बद्धः प्राद्युम्निराहवे ७४
निष्प्रयत्नः कृतस्तस्थौ मेनाक इव पर्वतः ॥ ज्वालावलीढवदनैः सर्पभोगैर्विचेष्टितः ७५ अभितः पर्वताकारः प्राद्युम्निरभवद्रणे ॥ निष्प्रयत्नगतिश्चापि सर्पवक्र
मयैः शरैः ७६ न विव्यथे सभूतात्मा सर्वतः परिवेष्टितः ॥ ततस्तं वाग्भिरुग्राभिः संख्यस्समतर्जयत् ७७ बाणो ध्वजं समाश्रित्य प्रोवाचामर्षितो वचः ॥ कुंभांड
वध्यतां शीघ्रमयं वैकुलपांसनः ७८ चारित्र्येन मेलोके दूषितं दूषितात्मना ॥ इत्येवमुक्ते वचने कुंभांडो वाक्यमब्रवीत् ७९ राजन्वक्ष्याम्यहं किंचित्तन्मेशृणु
यदीच्छसि ॥ अयं विज्ञायतां कस्य कुतो वायमिहागतः ८० केन वायमिहानीतः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ मयायं बहुशो राजन् दृष्टो युध्यन्महारणे ८१ क्रीडन्निव
चयुद्धेषु दृश्यते देवसूनुवत् ॥ बलवान्सत्वसंपन्नः सर्वशास्त्रविशारदः ८२ नायं वधकृतं दोषमर्हते दैत्यसत्तम ॥ गांधर्वेण विवाहेन कन्येयं तव संगता ८३ अदेया
ह्यप्रतिग्राह्या अतश्चित्यवधंकुरु ॥ विज्ञाय च वधं वास्य पूजां वास्य करिष्यसि ८४ वधे ह्यस्य महान् दोषो रक्षणे सुमहान् गुणः ॥ अयं हि पुरुषोत्कृष्टः सर्वथा
मानमर्हति ८५ सर्वतो वेष्टिततनुर्नव्यथ तेषां भोगिभिः ॥ कुलशौंडीर्यवीर्यैश्च सत्त्वेन च समन्वितः ८६ पश्य राजन् महावीर्यैरन्वितः पुरुषोत्तमः ॥ न नो ग
णयते सर्वान्वधं प्राप्तोऽप्ययं बली ८७ यदि माया प्रभावेण नात्र बद्धो भवेदयम् ॥ सर्वान्सुरगणान्संख्येयो धयेन्नात्र संशयः ८८ सर्वसंग्राममार्गज्ञो भवेद्वी
र्याधिकस्तव ॥ शोणितौ बहुतैर्गात्रैर्नागभोगैश्च वेष्टितः ८९ त्रिशिखां भुक्त्वा न चितयति नः स्थितान् ॥ इमा मवस्थां नीतो विस्वबाहुबलमाश्रितः ९०
न चितयति राजंस्त्वां वीर्यवान्कोऽप्यसौ युवा ॥ सहस्रबाहोः समरे द्विबाहुः समवस्थितः ॥ न चितयति ते वीर्यमयं वीर्यमदान्वितः ९१ उचितं यदि ते राजन् ज्ञेयो वीर्य
बलान्वितः ॥ कन्याचेयं न चान्यस्य निर्यात्येतेन संगता ९२ यदि चेष्टतमः कश्चिदयं वंरो महात्मनाम् ॥ ततः पूजामयं वीरः प्राप्स्यते चासुरोत्तमः ९३ रक्षयतामि
ति चोक्तवैवतथास्त्विति च तस्थिवान् ॥ एवमुक्ते तु वचने कुंभांडेन महात्मना ९४

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सिद्धसेनस्यकार्तिकेयस्य ॥ २० ॥ देवकन्यानामितितत्प्रभृतिनारीषुअसिसांनिध्यंकुरुषेइत्यर्थश्चतुर्थेनान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

दारुणीमदिरावासांविध्यकैलासवासिनीम् ॥ वरांगनांसिंहरथीबहुरूपांवृषध्वजाम् १७ दुर्लभांदुर्जयांदुर्गोनिशुंभभयदर्शिनीम् ॥ सुरप्रियांसुरांदेवीवज्रपा
प्यनुजांशिवाम् १८ किरातींचीरवसनांचौरसेनानमस्कृताम् ॥ आज्यपांसोमपांसौम्यांसर्वपर्वतवासिनीम् १९ निशुंभशुंभमथनीगजकुंभोपमस्तनीम्
जननींसिद्धसेनस्यसिद्धचारणसेविताम् २० चरांकुमारप्रभवांपार्वतीपर्वतात्मजां ॥ पंचाशद्देवकन्यानांपत्न्योदेवगणस्यच २१ कटुपुत्रसहस्रस्यपुत्रपौत्र
वरस्त्रियः ॥ मातापिताजगन्मान्यादिविदेवाप्सरोगणैः २२ ऋषिपत्नीगणानांचयक्षगंधर्वयोषितां ॥ विद्याधराणांनारीषुसाध्वीषुमनुजासुच २३ एवमे
तासुनारीषुसर्वभूताश्रयाह्यसि ॥ नमस्कृतासित्रैलोक्योर्केनरोद्गीतसेविते २४ अर्चित्याह्यप्रमेयासियासिसासिनमोस्तुते ॥ एभिर्नामभिरन्यैश्चकीर्तिता
ह्यसिगौतमि २५ त्वत्प्रसादादविघ्नेनक्षिप्रमुच्येयबंधनात् ॥ अवेक्षस्वविशालाक्षिपादौतेशरणंव्रजे २६ सर्वेषामेवबंधानांमोक्षणंकर्तुमर्हसि ॥ ब्रह्मावि
ष्णुश्चरुद्रश्चंद्रसूर्याग्निमारुताः २७ अश्विनौवसवश्चैवधाताभूमिर्दिशोदश ॥ मरुतासहपर्जन्योधाताभूमिर्दिशोदश २८ गावोनक्षत्रवंशाश्चग्रहानद्योहदा
स्तथा ॥ सरितःसागराश्चैवनानाविद्याधरोरगाः २९ तथानागाःसुपर्वाणोगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ कृत्स्नंजगदिदंप्रोक्तंदेव्यानामानुकीर्तनात् ३० देव्या
स्तवमिमंपुण्यंयःपठेत्सुसमाहितः ॥ सातस्मैसप्तमेमासिवरमग्न्यंप्रयच्छति ३१ अष्टादशभुजादेवीदिव्याभरणभूषिता ॥ हारशोभितसर्वांगीमुकुटोज्ज्वल
भूषणा ३२ कात्यायनीस्तूयसेत्वंवरमग्न्यंप्रयच्छसि ॥ अतस्तवीमितांदेवींवरदेवामलोचने ३३ नमोस्तुतेमहादेविमुप्रीतामेसदाभव ॥ प्रयच्छत्वंवरं
ह्यायुःपुष्टिंचैवक्षमांधृतिम् ३४ बंधनस्थोविमुच्येयंसत्यमेतद्भवेदिति ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंस्तुतामहादेवीदुर्गादुर्गपराक्रमा ३५ सांनिध्यंकल्पया
मासअनिरुद्धस्यबंधने ॥ अनिरुद्धहितार्थायदेवीशरणवत्सला ३६ बद्धबाणपुरेवीरमनिरुद्धंव्यमोक्षयत् ॥ सांत्वयामासतंवीरमनिरुद्धममर्षणम् ३७
पूजयामासतांवीरःसोनिरुद्धःप्रतापवान् ॥ प्रसादंदर्शयामासअनिरुद्धस्यबंधने ३८ नागपाशेनबद्धस्यतस्योषाहतचेतसः ॥ स्फोटयित्वाकराग्रेणपंज
रंवज्रसन्निभम् ३९ रुद्धबाणपुरेवीरंसानिरुद्धमभाषत ॥ सांत्वयंतीवचोदेवीप्रसादाभिमुखीतदा ४० श्रीदेव्युवाच ॥ चक्रायुधोमोक्षयिताऽनिरुद्धत्वांब
धनादाशुसहस्वकालम् ॥ छित्वासबाणस्यसहस्रबाहुंपुरींनिजानेप्यतिदैत्यसूदनः ४१

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ देव्यानामानुकीर्तनात् ब्रह्मादिकंसर्वजगत्कीर्तितमिति वदता देव्या एव सर्वोपादानत्वरूपजगत्कारणत्वमुक्तं भवति ॥ ३० ॥ ३१

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ चक्रायुध एव मोचको न त्वस्मदादय इत्याशयेनाह चक्रेति ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ तत इति ॥ १ ॥

ततो निरुद्धः पुनरेव देवीं तुष्टाव हृष्टः शशिकांतवक्रः ॥ अनिरुद्ध उवाच ॥ नमोस्तु ते देविवरप्रदेशिवे नमोस्तु ते देविसुरारिनाशिनि ४२ नमोस्तु ते कामचरे सदाशिवे नमोस्तु ते सर्वहितैषिणि प्रिये ॥ नमोस्तु ते भयकरि विद्विषांसदानमोस्तु ते बंधनमोक्षकारिणि ४३ ब्रह्माणीन्द्रागिरुद्राणीभूतभव्यभवेशिवे ॥ त्राहि मांसर्वभीतिभ्यो नारायणि नमोस्तु ते ४४ नमोस्तु ते जगन्नाथे प्रिये दांते महाव्रते ॥ भक्तिप्रिये जगन्मातः शैलपुत्रिवसुंधरे ४५ त्राहि मां त्वं विशालाक्षि नारायणि नमोस्तु ते ॥ त्रायस्व सर्वदुःखेभ्यो दानवानां भयं करि ४६ रुद्रप्रिये महाभागे भक्तानामार्तिनाशिनि ॥ नमामि शिरसा देवीं बंधनस्थो विमोक्षितः ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ आर्यास्तव मिदं पुण्यं यः पठेत्सु समाहितः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ बंधनस्थो विमुच्येत सत्यं व्यासवचो यथा ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि अनिरुद्धकृत आर्यास्तवो नाम विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२० ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो निरुद्धस्य गृहे रुरुदुःसर्वयोषितः ॥ प्रियं नाथमपश्यंत्यः कुर्ये इव संवशः १ अहो धिक्किमिदं नाथनाथे कृष्णे व्यवस्थिते ॥ अनाथा इव संव्रस्तारुदिमो भयपीडिताः २ यस्येन्द्रप्रमुखा देवाः सादित्याः समरुद्रणाः ॥ बाहुच्छायामुपाश्रित्य वसंति दिवि देवताः ३ तस्योत्पन्नमिदं लोके भयदस्य महाभयम् ॥ तस्यानिरुद्धः पौत्रस्तु वीरः केनापि नो हतः ४ अहो नास्ति भयं नूनं तस्य लोके सुदुर्मतेः ॥ वासुदेवस्य यः क्रोधमुत्पादयति दुःसहम् ५ व्यादितास्य स्योमृत्योर्दंष्ट्राग्रे परिवर्तते ॥ स वासुदेवं समो मोहादभ्युदियाद्रिपुः ६ इदमेवं विधं कृत्वा विप्रियं यदुपुंगवे ॥ कथं जीवन् विमुच्येत साक्षादपि शचीपतिः ७ हतनाथाः स्मशोच्याः स्मवयं नाथं विना कृताः ॥ विप्रयोगेन नाथस्य कृतांतवशगाः कृताः ८ इत्येवं तावदंत्यश्च रुदंत्यश्च पुनः पुनः ॥ नेत्रजं वारिमुमुचुरशिवं परमांगनाः ९ तासां बाष्पांबुपूर्णानि नयनानि च काशिरे ॥ सलिलेनाप्लुतानीव पंकजानि जलागमे १० तासां मरालपक्ष्माणिराजयंति शुभानि च ॥ रुधिरेणाप्लुतानीव नयनानि च काशिरे ११ तासां हर्म्यतलस्थानां पूर्णआसीन् महास्वनः ॥ कुररीणामिवाकाशेरुदतीनां सहस्रशः १२ तं श्रुत्वा निनदं घोरमपूर्वं भयमागतम् ॥ उत्पेतुः सहसा स्वेभ्यो गृहेभ्यः पुरुषर्षभाः १३ कस्मादेषो निरुद्धस्य श्रूयते सुमहास्वनः ॥ गृहे कृष्णाभिगुप्तानां कुतो नो भयमागतम् १४ इत्येव मूचुस्तेऽन्योन्यं स्नेहविल्वगद्गदाः ॥ अधर्षिता यथा सिंहा गुहाभ्य इव निःसृताः १५ सन्नाहमेरीकृष्णस्य आहता महती तदा ॥ यस्याः शब्देन ते सर्वे समागम्य च धिष्ठिताः १६ किमेतदितितेऽन्योन्यं समपृच्छंत यादवाः ॥ अन्योन्यस्य हिते सर्वे यथावृत्तमवेदयन् १७

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ मरालाः हंसाः तेषां रुधिरेणाद्राणीव पक्ष्माणिरक्तातिनयनानि च काशिरे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

ततस्तेबाष्पपूर्णाक्षाः क्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ निःश्वसंतो व्यतिष्ठंतयादवायुद्वदुर्मदाः १८ तूष्णींभूतेषु सर्वेषु विप्रथुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ कृष्णं प्रहरतां श्रेष्ठं निः
श्वसंतं मुहुर्मुहुः १९ किमिदं चिंतया विष्टः पुरुषेन्द्र भवानिह ॥ तव बाहुबलप्राणाः स्वास्थिताः सर्वयादवाः २० भवंतमाश्रिताः कृष्णसंविभक्ताश्च सर्वशः ॥ तथै
व बलवान् शक्रस्त्वय्यावेश्य जयाजयौ २१ सुखं स्वपतिनिःशंकः कथं त्वं चिंतयान्वितः ॥ शोकसागरमक्षोभ्यं सर्वे ते ज्ञातयोगताः २२ तान्मज्जमानानेकस्त्वं
समुद्धर महाभुज ॥ किमेवं चिंतया विष्टो न किंचिदपि भाषसे २३ चिंतां कर्तुं वृथा देवनत्वमर्हसि माधव ॥ इत्येवमुक्तः कृष्णस्तु निःश्वस्य सुचिरं बभूव २४ प्रा
ह वाक्यं स वाक्यज्ञो बृहस्पतिरिव स्वयम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विप्रथो चिंतया विष्टो ह्येतत्कार्यमचिंतयम् २५ विचिंतयंस्त्वं हं चास्य कार्यस्य न लभे गतिम् ॥
तथा हं भवताप्युक्तो नोत्तरं विदधे क्वचित् २६ दाशार्हगणमध्ये हं वदाम्यर्थवर्ती गिरम् ॥ शृणु ध्वं यादवाः सर्वे यथा चिंतां विवृतो ह्यहम् २७ अनिरुद्धे हृते वीरे पृ
थिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥ अशक्ता इति मंस्यंते सर्वानस्मान्स्वबांधवान् २८ आहु कश्चैनो राजा हतः शाल्वेन वै पुरा ॥ प्रत्यानीतः स चास्माभिर्युद्धं कृत्वा सुदारुण
म् २९ प्रद्युम्नश्चापिनो बालः शंबरेण हृतो ह्यभूत् ॥ स तं निहत्य समरे प्राप्नो रुक्मिणि नंदनः ३० इदं तु सुमहत्कष्टं प्राद्युम्निः क्व प्रवासितः ॥ नैवं विधमहं दोषं न स्मरे
मनुजर्षभाः ३१ भस्मना गुंठितः पादो येन मे मूर्ध्नि पातितः ॥ तस्याहं सानुबंधस्य हरिष्ये जीवितं रणे ३२ इत्येवमुक्ते कृष्णेन सात्यकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ चाराः
कृष्णप्रणीयंतामनिरुद्धस्य मार्गणे ॥ स पर्वतवनोद्देशां मार्गे तु वसुधामिमाम् ३३ आहु कं प्राह कृष्णस्तु स्मितं कृत्वा वचस्तदा ॥ आभ्यंतराश्च बाह्याश्च व्या
दिश्यंतां चरानृप ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा आहु कस्त्व रितोऽब्रवीत् ॥ अन्वेषणे निरुद्धस्य स चारान्दिष्टवांस्तदा ३५ ततश्चारास्तु
व्यादिष्टाः पार्थिवेन यशस्विना ॥ हयार्थाश्च व्यादिष्टाः पार्थिवेन महात्मना ॥ अभ्यंतरं च मार्गध्वं बाह्यतश्च समंततः ३६ वेणुमंतं लताविष्टं थारैव तं गंगिरि
म् ॥ ऋक्षवंतं गिरिचैव मार्गध्वं त्वरिता हयैः ३७ एकैकं तत्र चोद्यानं मार्गध्वं काननानि च ॥ यातव्यं चापि निःशंकुद्यानानि समंततः ३८ हयानां च सहस्रा
णिरथानां चाप्यनेकशः ॥ आरुह्य त्वरिताः सर्वे मार्गध्वं यदुनंदनम् ३९ सेनापतिरनाधृष्टिरिदं वचनमब्रवीत् ॥ कृष्णमल्लिष्टकर्मणमच्युतं भीतभीतवत् ४०
शृणु कृष्ण वचो मह्यं रोचते यदि ते प्रभो ॥ चिरात्प्रभृतिमेव कुंभवंतं जायते मतिः ४१ असिलो मापुलो माचनि सुंदन रकौहतौ ॥ सौभः शाल्वश्च निहतौ
मैदो द्विविद एव च ४२ हयग्रीवश्च सुमहान् सानुबंधस्त्वया हतः ॥ तादृशे विग्रहे वृत्ते देवहेतोः सुदारुणे ४३

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

सर्वाण्येतानिकर्माणिनिःशेषाणिरणेरणे ॥ कृतवानसिगोविंदपार्ष्णिग्राहश्चनास्तिते ४४ इदं कर्मत्वया कृष्णसानुबंधं महत्कृतम् ॥ पारिजातस्य हरणे यत्कृतं
कर्मदुष्करम् ४५ तत्र शक्रस्त्वया कृष्ण ऐरावतशिरो गतः ॥ निर्जितो बाहुर्वीर्येण त्वया युद्धविशारदः ४६ तेन वैरं त्वया सार्द्धं कर्तव्यं नात्र संशयः ॥ वैरानुबंध
श्च महांस्तेन कार्यस्त्वया सह ४७ तत्रानिरुद्धहरणं कृतं मघवता स्वयम् ॥ न ह्यन्यस्य भवेच्छक्तिर्वैरनिर्यातनं प्रति ४८ इत्येवमुक्ते वचने कृष्णो नाग इव श्वसन् ॥
उवाच वचनं धीमाननाधृष्टि महाबलम् ४९ सेनानी स्तातमामैवं न देवाः क्षुद्रकर्मिणः ॥ नाकृतज्ञानचक्री बानावलिमानबालिशाः ५० देवतार्थं च मे यत्नो म
हान्दानवसंक्षये ॥ तेषां प्रियार्थं चरणे हन्मिदं मान्महाबलान् ५१ तत्परस्तन्मनश्चास्मितद्रक्तस्तत्प्रियेरतः ॥ कथं पापं करिष्यंति विज्ञायैवं विधं हि माम् ५२
अक्षुद्राः सत्यवन्तश्च नित्यं भक्तानुकंपिनः ॥ तेभ्यो न विद्यते पापं बालिशत्वात् प्रभाषसे ५३ कदाचिदिह पुंश्चल्या अनिरुद्धो हतो भवेत् ॥ देवेषु समहेद्रेषु नैतत्क
र्म विधीयते ५४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं चिंतयमानस्य कृष्णस्याद्भुतकर्मणः ॥ कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा ततोऽक्रूरोऽब्रवीद्वचः ५५ मधुरं श्लक्ष्णया वाचा अर्थ
वाक्यविशारदः ॥ यच्छक्रस्य प्रभो कार्यं तदस्माकं विनिश्चितम् ५६ अस्माकं चापि यत्कार्यं तद्वि कार्यं शचीपते ॥ संरक्षया श्ववयं देवैरस्माभिश्चापि देवताः ॥ दे
वतार्थं वयं चापि मानुषत्वमुपागताः ५७ एवमक्रूरवचनैश्चोदितो मधुसूदनः ॥ स्निग्धगंभीरया वाचा पुनः कृष्णोभ्यभाषत ५८ नायं देवैर्न गंधर्वैर्न यक्षैर्न च राक्षसैः
प्रद्युम्नपुत्रोपहृतः पुंश्चल्यानुमहायशाः ५९ मायाविदग्धाः पुंश्चल्यो दैत्यदानवयोषितः ॥ ताभिर्हृदतो न संदेहो नान्यतो विद्यते भयम् ६० ॥ वैशंपायन उ
वाच ॥ इत्येवमुक्ते वचने कृष्णेन तु महात्मना ॥ अथावगम्य तत्त्वेन यद्भूतं यदुमंडले ६१ हर्षयन्स तु सर्वेषां सूतमागधबंदिनाम् ॥ मधुरः श्रूयते वोषो माधव
स्य निवेशने ६२ ते चाराः सर्वतः सर्वे सभाद्वारमुपागताः ॥ शनैर्गद्गदया वाचा इदं वचनमब्रुवन् ६३ उद्यानानि गुहाः शैलाः सभानद्यः सरांसि च ॥ एकैकं शत
शोराजन्मार्गितं न च दृश्यते ६४ अन्ये कृष्णं चराराजनुपागम्य तदाब्रुवन् ॥ सर्वे नो विदिता देशाः प्राद्युम्निर्न च दृश्यते ६५ यदन्यत्संविधातव्यं विधानं यदुनं
दन ॥ तदाज्ञापय नः क्षिप्रमनिरुद्धस्य मार्गणे ६६ ततस्ते दीनमनसः सर्वे बाष्पाकुलेक्षणाः ॥ अन्योन्यमभ्यभाषंत किमतः कार्यमुत्तरम् ६७ संदष्टोष्ठपुटाः
केचित्केचिद्बाष्पाकुलेक्षणाः ॥ केचिद्भुक्कुटिमास्थाय चिंतयन्त्यर्थसिद्धये ६८ एवं चिंतयतां तेषां बह्वर्थमभिभाषितम् ॥ अनिरुद्धः कुतश्चेति संभ्रमः सु
महानभूत् ६९

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

अन्योन्यमभिर्वीक्षन्तेयादवाजातमन्यवः ॥ तांनिशांविमनस्कास्तेगमयेयुःकथंचन ॥ अनिरुद्धोहृतश्चेतिपुनःपुनररिंदम ७० एवंचब्रुवतांतेषांप्रभातारजनी
तदा ॥ ततस्तूर्यनिनादैश्वशंखानांचमहास्वनैः ॥ प्रबोधनंमहाबाहोःकृष्णस्याक्रियतालये ७१ ततःप्रभातेविमलेप्रादुर्भूतेदिवाकरे ॥ प्रविवेशसभामेको
नारदःप्रहसन्निव ७२ दृष्ट्वातुयादवान्सर्वान्कृष्णेनसहसंगतान् ॥ ततःसजयशब्देनमाधवंप्रत्यपूजयत् ७३ अथाभ्युत्थायविमनाःकृष्णःसमितिदुर्जयः
मधुपर्कचगांचैवनारदायददौप्रभुः ७४ सोपविश्यासनेशुभ्रेसर्वास्तरणसंवृते ॥ सुखासीनोयथान्यायमुवाचेदंवचोऽर्थवत् ७५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
किमेवंचिंतयाविष्टानिःसंगागतमानसाः ॥ उत्साहहीनाःसर्ववैक्लीबाइवसमासते ७६ इत्येवमुक्तेवचनेनारदेनमहात्मना ॥ वासुदेवोऽब्रवीद्वाक्यंश्रूयतांभग
वन्निदम् ७७ अनिरुद्धोहृतोब्रह्मन्केनापिनिशिसुव्रत ॥ यस्यार्थेसर्वेवास्मच्चिंतयाविष्टचेतसः ७८ एषतेयदिवृत्तांतःश्रुतोदृष्टोपिवा मुने ॥ भगवन्कथ्य
तांसाधुप्रियमेतन्ममानघ ७९ इत्येवमुक्तेवचनेकेशेनमहात्मना ॥ प्रहस्यैतद्वचःप्राहश्रूयतांमधुसूदन ८० निवृत्तंसुमहद्युद्धंदेवासुरसमंमहत् ॥ अनिरु
द्धस्यचैकस्यबाणस्यापिमहामृधे ८१ उषानामसुतातस्यबाणस्याप्रतिमौजसः ॥ तस्यार्थेचित्रलेखावैजहाराशुतमप्सराः ८२ उभयोरपितत्रासीन्महा
युद्धंसुदारुणम् ॥ प्राद्युम्निबाणयोःसंख्येबलिवासवयोरिव ८३ अस्माभिश्चापितद्युद्धंदृष्टंसुमहदद्भुतम् ॥ अनिरुद्धोभयात्तेनसंयुगेष्वनिवर्तिना ८४ बा
णेनमायामास्थायबद्धोनागैर्महाबलः ॥ व्यादिष्टस्तुवधस्तस्यबाणेनगरुडध्वज ८५ तंनिवारितवान्मंत्रोक्तुंभांडोनामतस्यह ॥ कुमारस्यानिरुद्धस्यतेना
सक्तेनसंयुगे ८६ बाणेनमायामास्थायसर्पैर्नियमनंकृतम् ॥ उत्तिष्ठतुभवान्शोभंयशसेविजयायच ८७ नायंसंरक्षितुंकालःप्राणांस्तातजयैषिणाम् ॥ प्रा
णैःकिंचिद्रतैर्वीरोधैर्यमालंब्यतिष्ठति ८८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इत्येवमुक्तेवचनेवासुदेवःप्रतापवान् ॥ प्रायात्रिकान्वैसंभारानाज्ञापयतवीर्यवान्
८९ ततश्चंदनपूर्णैश्चलाजैश्चैवसमंततः ॥ निर्ययौसमहाबाहुःकीर्यमाणोजनार्दनः ९० ॥ नारदउवाच ॥ स्मरणंवैनतेयस्यकर्तुमर्हसिमाधव ॥ नह्यन्येनतद
ध्वानंशक्यंगंतुंमहाभुज ९१ आकर्णयतमध्वानंगंतव्यमतिदुर्जयम् ॥ एकादशसहस्राणियोजनानांजनार्दन ९२ तदितःशोणितपुरंप्राद्युम्निर्यत्रसांप्रतम् ॥
मनोजवोमहावीर्योवैनतेयःप्रतापवान् ९३ समाह्वयस्वगोविंदसाहित्वांतत्रनेष्यति ॥ एकेनसुमुहूर्तेनबाणंसंदर्शयिष्यति ९४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तस्यतद्वचनंश्रुत्वासस्मारगरुडंतदा ॥ सकृष्णपार्श्वमागम्यप्रांजलिर्गरुडःस्थितः ९५

॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ वैदर्भीरुक्मिणः दुहितातेतवमदीयधातुः स्नुषाप्रद्युम्नभार्यात्वात् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

प्रणम्याथवचः प्राहवैनतेयो महाबलः ॥ वासुदेवं महात्मानं शृङ्खलं मधुरयागिरा ९६ गरुड उवाच ॥ पद्मनाभ महाबाहो किमर्थं संस्मृतो ह्यहम् ॥ कृत्यं ते य
दि हात्रास्ति श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ९७ कस्य पक्षपरिक्षेपैर्नाशयामि पुरीप्रभो ॥ प्रभावात्तव गोविंदको न विद्याद्वलं मम ९८ गदावेगं च ते वीरचक्राग्निं च म
हाभुज ॥ नावबुध्यति मूढात्मा को दर्पान्नाशमेष्यति ९९ हलं सिंहमुखं कस्य वनमालो नियोक्ष्यति ॥ कस्य देहस्तु निभिन्नो मे दिनीयास्यति प्रभो १०० ॥
कस्य शंखरवैः प्राणान्मोहयिष्यसि माधव ॥ कोयं स परिवारो दययास्यते यमसादनम् १ एवमुक्ते तु वचनेनैव ते येन धीमता ॥ वासुदेवो वचः प्राह शृणु त्वं वदतां वर २
बलेः पुत्रेण बाणेन प्राद्युम्नि रपराजितः ॥ उषायाः कारणे बद्धो न गरेशो णिता ह्वये ॥ अनिरुद्धस्तु कामार्तो बद्धो नागैर्विषोल्बणैः ३ तस्य मोक्षार्थमाहूतो मया त्वं
पतगेश्वर ॥ तव वेगसमो नास्ति पक्षिणां प्रवरो भवान् ॥ अशक्यं च तदध्वानं गंतुमन्येन काश्यप ४ तत्र प्रापय मां शीघ्रं यत्र प्राद्युम्नि रावसत् ॥ वैदर्भीते स्नु
षा वीररुदती पुत्रगृद्धिनी ५ त्वत्प्रसादाद्भवत्येषा पुत्रेण सह भामिनी ॥ अमृतं तु हृतं पूर्वं त्वया पन्नगनाशन ६ मया सह समागम्य तस्मिन्काले महाभुज ॥ अ
भवन्मे ध्वजश्चैव त्वद्भक्ताः सर्ववृष्णयः ॥ सखित्वं मानय स्वाद्य भक्तिं च पतगेश्वर ७ तव वेगसमो नास्ति पक्षिणो न च ते समाः ॥ सुपर्णसुकृतेन त्वां शपे पन्नगनाश
न ८ दासी भावं गता माता मोक्षितैका किना पुरा ॥ पक्षविक्षेपमाश्रित्य हतायो धास्त्वया पुरा ९ भवान्सुरगणान्सर्वान् पृष्ठमारोप्य विक्रमात् ॥ गच्छ मे ह्यग
मान् देशान् विजयश्च तवाश्रयात् १० गुरुत्वान्मे रतुल्यस्त्वं लघुत्वात्पवनोपमः ॥ भूते भव्ये भविष्ये च न ते तुल्योऽस्ति विक्रमे ११ सत्यसंधमहाभाग वैनतेय म
हाद्युते ॥ अनिरुद्धेक्षणेनाद्यसाहाय्यमुपकल्प्यताम् १२ गरुड उवाच ॥ अत्यद्भुतमिदं वाक्यं तव कृष्ण महाभुज ॥ त्वत्प्रसादाच्च विजयः सर्वत्रैव महाभुज
१३ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि संस्तवान्मधुसूदन ॥ स्तोतव्यस्त्वं मया कृष्णस्तौषिमां त्वं महाभुज १४ वेदाध्यक्षः सुराध्यक्षः सर्वकामप्रदो भवान् ॥ अमोघ
दर्शनस्त्वं हिवरार्थी नां वरप्रदः १५ चतुर्भुजश्चतुर्भूर्तिश्चतुर्होत्रप्रवर्तकः ॥ चातुराश्रम्य होता च चतुर्नेता महाकविः १६ धनुर्धरश्चक्रधरो भवान् शंखधरो महा
न् ॥ भवान्पूर्वेषु देहेषु ख्यातो भूमिधरः प्रभो १७ लांगली मुशली चक्री देवकी तनयो भवान् ॥ चाणूरमथ नश्चैव गोप्रियः कंसहा भवान् १८ गोवर्धनधरश्चैव
मल्लारिर्मल्लभावनः ॥ मल्लप्रियो महामल्लो महापुरुष इत्यपि १९

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ चतुर्भूर्तिः वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाख्याश्चतस्रो मूर्तयो यस्य स तथा चातुर्होत्रं यज्ञियं कर्म चातुराश्रम्यो होमकर्ता त्रयाणामग्नौ हो
मः स्पष्टः संन्यासिनोऽपि परमात्मानि जीवस्य होमोऽस्तोतिसोऽपि होतेत्यर्थः चतुर्णां पुरुषार्थानां नेता प्रापकः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ समुद्रोदरसंभवः धन्वंतरीः ॥ २२ ॥ सरिदुद्भवो मेरुः ॥ २३ ॥ २४ ॥ १२५ ॥ क्रोधादिरूपेण त्रैलोक्यमथनातिइति त्रैलोक्यमथनः ॥ २६ ॥ संवर्तः संवृण्वानः प्रलयः
वर्तनः आविष्कुर्वाणो निलयः स्थितिकालश्च त्वमेव ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ उभावपिलोकौ प्राप्यते सर्वथा स्वर्गगामिनः सुखभाजः ॥ ३१ ॥ जयस्थानं प्रस्थानमुद्रां ॥ ३२ ॥

विप्रप्रियो विप्रहितो विप्रज्ञो विप्रभावनः ॥ ब्रह्मण्यश्च वरेण्यश्च भवान् दामोदरः स्मृतः ॥ प्रलंबमथनश्चैव केशिहादानवांतकः २० असिलो म्रश्च हंता च तथाराव
णनाशनः ॥ विभीषणस्य भगवान् राज्ञ्यदोवालिनाशनः २१ सुग्रीवराज्यदाता त्वंबलिराज्यापहारकः ॥ रत्नहर्ता महारत्नं समुद्रोदरसंभवः २२ वरुणश्च भ
वान् ख्यातो भवांश्च सरिदुद्भवः ॥ भवान् स्वङ्गधरो धन्वी धनुर्धरवरो महान् २३ दाशार्ह इति विख्यातो महाधन्वा धनुः प्रियः ॥ गोविंद इति विख्यात उदधिस्त्वं
च सुव्रत २४ आकाशश्च तपश्चैव समुद्रमथनो भवान् ॥ भवान् स्वर्गो बहुफलो भवान् स्वर्गचरो महान् १२५ त्वमेव च महामेघो बीजनिष्पत्तिरेव च ॥ त्रैलोक्य
मथनस्त्वं च क्रोधलो भमनोरथाः २६ भवान् कामप्रदश्चैव कामः सर्वधनुर्धरः ॥ संवर्तो वर्तनश्चैव प्रलयो निलयो महान् २७ हिरण्यगर्भो रूपज्ञो रूपवान् मधु
सूदनः ॥ ईशस्त्वं च महादेव असंख्येयगुणान्वितः २८ स्तोतुमिच्छसि मां देव स्तोतव्यस्त्वं यदूतम ॥ चक्षुषा ये त्वया घोराः प्राणिनो हि निरीक्षिताः २९ ह
तास्ते यमदंडेन तिर्यङ्गनिरयगामिनः ॥ ये त्वया परमप्रीत्या प्राणिनो वै निरीक्षिताः ३० इह च प्रेत्य ते सर्वे सर्वथा स्वर्गगामिनः ॥ एष ते हं महाबाहो वशगः शास
ने स्थितः ३१ जयस्थानं ततः कृत्वा गरुडः प्राह केशवम् ॥ अयमस्मि स्थितो वीर आरुहस्व महाबल ३२ ततः कंठे परिष्वज्य माधवो गरुडं ततः ॥ सखेश त्रु
विनाशाय अर्घो यं प्रतिगृह्यताम् ३३ दत्वा र्षे परयाप्रीत्या शंखचक्रगदासि भूत् ॥ आरुरोह महाबाहुः सुपर्णो पुरुषोत्तमः ३४ कृष्णस्य पार्श्वमागम्य हर्षा देवा
स्थितो भवत् ॥ कृष्णकेशः प्रबल यो बिष्णुः कृष्णश्च वर्णतः ३५ चतुर्दंष्ट्रश्च तुर्बाहुश्चतुर्वेदपटंगवित् ॥ श्रीवत्सां कोरविंदाक्ष ऊर्ध्वरो मामृदुत्वचः ३६ समां
गुलिः समनखोरक्तांगुलिनखांतरः ॥ सिग्धगंभीरनिर्वोषो वृत्तबाहुर्महाभुजः ३७ आजानुबाहुस्ताम्रास्यः सिंहविस्पष्टविक्रमः ॥ सहस्रमिव सूर्याणां दीप्य
मानः प्रकाशते १३८ यः प्रभुर्भाति विश्वात्मा भूतानां भावनो विभुः ॥ यस्याष्टगुणमैश्वर्यं ददौ प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रजापतीनां साध्यानां त्रिदशानां च शाश्वतः ॥
१३९ स्तूयमानः स्तवैर्दिव्यैः सूतमागधबंदिभिः ॥ ऋषिभिश्च महाभागैर्वेदवेदांगपारगैः ४० संविधानमथाज्ञाप्य द्वारकायां महाबलः ॥ गमनाय मतिं
चक्रे वासुदेवः प्रतापवान् ४१ आस्थितो गरुडं देवस्तस्य चानुहलायुधः ॥ पृष्ठतो नुबलस्यापि प्रद्युम्नः शत्रुकर्षणः ४२

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कृष्णकेशो बलरामः प्रबलय इत्यादि स्तुतिः कृष्णस्यैव ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ प्रजापतिः कश्यपः यस्य वामनरूपेण तत्पुत्रस्य ॥ १३९ ॥ ४० ॥
संविधानं पुररक्षणं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

जयबाणमित्याद्यावाचःशृण्वन्प्रययौइतितृतीयेनान्वयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ १४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायामेकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥

जयबाणंमहाबाहोयेचास्यानुगतारणे ॥ नहितेप्रमुखेस्थातुंकश्चिच्छक्तोमहामृधे ४३ प्रसादेतेधुवालक्ष्मीर्वैजयश्वपराक्रमे ॥ विजेष्यसिरणेशत्रुंदैत्येद्रं
सहसैनिकम् ४४ सिद्धचारणसंधानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ शृण्वन्वाचोतरिक्षेवैप्रययौकेशवोरणे १४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणि
कृष्णप्रयाणंनामैकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तूर्यनिनादैश्वशंखानांचमहास्वनैः ॥ बंदिमागधसूतानांस्त
वैश्वापिसहस्रशः १ सतून्मुखैर्जयाशीर्भिःस्तूयमानोहिमानवैः ॥ बभाररूपंसोमार्कशुक्राणांप्रतिमंतदा २ अतीवशुशुभेरूपंव्योम्नितस्योत्पतिष्यतः ॥ वै
नतेयस्यभद्रंतेबृंहितंहरितेजसा ३ अथाष्टबाहुःकृष्णस्तुपर्वताकारसंनिभः ॥ विबभौपुंडरीकाक्षोविकांक्षन्बाणसंक्षयम् ४ असिचक्रगदाबाणादक्षिणंपार्श्व
मास्थिताः ॥ चर्मशार्ङ्गं तथाचापंशंखंचैवास्यवामतः ५ शीर्षाणांवैसहस्रंतुविहितंशार्ङ्गधन्वना ॥ सहस्रंचैवकायानांवहन्संकर्षणस्तदा ६ श्वेतप्रहरणोधृष्यः
कैलासइवशृंगवान् ॥ प्रथितोगरुडेनाथउद्यन्निवदिवाकरः ७ सनत्कुमारस्यवपुःप्रादुरासीन्महात्मनः ॥ प्रद्युम्नस्यमहाबाहोःसंग्रामेविक्रमिष्यतः ८ स
पक्षबलविक्षेपैर्विधुन्वन्पर्वतान्बहून् ॥ जगाममार्गंबलवान्वातस्यप्रतिषेधयन् ९ अथवायोरतिगतिमास्थायरुडस्तदा ॥ सिद्धचारणसंधानांशुभंमार्गम
वातरत् १० अथरामोब्रवीद्वाक्यंकृष्णमप्रतिमंरणे ॥ स्वाभिःप्रभाभिर्हीनाःस्मकृष्णकस्मादपूर्ववत् ११ सर्वैकनकवर्णाभाःसंवृत्ताःस्मनसंशयः ॥ किमि
दंब्रूहिनस्तत्त्वंकिमेरोःपार्श्वगावयम् १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मन्येबाणस्यनगरमभ्यासस्थमरिंदम ॥ रक्षार्थं तस्यनिर्यातोवन्हिरेषस्थितोज्वलन् ॥
१३ अग्रेराहवनीयस्यप्रभयास्मसमाहताः ॥ तेननोवर्णवैरूप्यमिदंजातंहलायुध १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥ यदिस्मसन्निकर्षस्थायदिनिष्प्रभतांगताः ॥
तद्विधत्स्वस्वयंबुद्ध्यायदत्रानंतरंहितम् १५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुरुष्ववैननेयत्वंयच्चकार्यमनंतरम् ॥ त्वयाविधानेविहितेकरिष्याम्यहमुत्तमम् १६
॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुगरुडोवासुदेवस्यभाषितम् ॥ चक्रेमुखसहस्रंहिकामरूपीमहाबलः १७ गंगामुपागमत्तूर्णवैनतेयोमहाबलः ॥ आह्रु
त्याकाशगंगायामापीयसलिलंबहु १८ प्रववर्षोपरिगतोवैनतेयःप्रतापवान् ॥ तेनाग्निंशमयामासबुद्धिमान्विनतात्मजः १९ अग्निराहवनीयस्तुततःशां
तिमुपागमत् ॥ तं दृष्ट्वाहवनीयंतुशांतमाकाशगंगया ॥ परमंविस्मयंगत्वासुपर्णोवाक्यमब्रवीत् २० अहोवीर्यमथाग्निस्तुयोदहेद्युगसंक्षये २१

॥ १२१ ॥ ४३ ॥ ततइति ॥ १ ॥ सःस्थःअतएवउन्मुखैरूर्ध्वमुखैः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अष्टमुबाहुषुअष्टान्यायुधान्याहअसीति ॥ ५ ॥ सहस्रंअनंतंशीर्षाणि ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ ८ ॥ पक्षयोर्वलेनयेविक्षेपास्तैः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ विस्मयंप्रापुरतिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अंगिराःमुख्योभिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

यदेववर्णनैरूप्यंचक्रेकृष्णस्यधीमतः ॥ त्रयस्त्रयाणांलोकानांपर्याप्ताइतिमेमतिः ॥ कृष्णःसंकर्षणश्चैवप्रद्युम्नश्चमहाबलः २२ ततःप्रशांतेदहनेसंप्रतस्ये
सपक्षिराट् ॥ स्वपक्षबलविक्षेपंकुर्वन्धोरंमहास्वनम् २३ तंदृष्ट्वाविस्मयंतत्ररुद्रस्यानुचराग्रयः ॥ आस्थितागरुडं ह्येतेनानारूपाभयावहाः २४ किमर्थ
मिहसंप्राप्ताःकेवापीमेजनास्त्रयः ॥ निश्चयंनाधिगच्छंतितेगिरिव्रजवह्नयः २५ प्रावर्तयंश्चसंग्रामंतैस्त्रिभिःसहयादैः ॥ तेषांयुद्धप्रसक्तानांसंनदःसुम
हानभूत् २६ तंचश्रुत्वामहानादंसिंहानामिवगर्जताम् ॥ अथांगिराःस्वपुरुषंप्रेषयामासबुद्धिमान् २७ यत्रतद्वर्ततेयुद्धंतत्रगच्छस्वमाचिरम् ॥ दृष्ट्वात
त्सर्वमागच्छइत्युक्तःप्रहितस्त्वरन् २८ तथेत्युक्तासतद्युद्धंवर्तमानमवैक्षत ॥ अग्नीनांवासुदेवेनसंसक्तानांमहामृधे २९ तेजातवेदसःसर्वेकल्माषःकुसुम
स्तथा ॥ दहनःशोषणश्चैवतपनश्चमहाबलः ३० स्वाहाकारस्यविषयेप्रख्याताःपंचवह्नयः ॥ अथापरेमहाभागाःस्वैरनीकैर्व्यवस्थिताः ३१ पिठरःपत
गःस्वर्णःश्वागाधोभ्राजएवच ॥ स्वधाकाराश्रयःपंचअयुध्यंस्तेपिचाग्रयः ३२ ज्योतिष्टोमविभागौचवषट्काराश्रयौपुनः ॥ द्वावग्नीसंप्रयुध्येतेमहात्मानौ
महाद्युती ३३ आग्नेयंरथमास्थायशरमुद्यम्यभास्वरम् ॥ तयोर्मध्येंगिराश्चैवमहर्षिर्विवभौरणे ३४ स्थितमंगिरसंदृष्ट्वाविमुंचंतंशितानशरान् ॥ कृष्णः
प्रोवाचसंकुद्धःस्मयन्निवपुनःपुनः ३५ तिष्ठध्वमग्रयःसर्वेएषवोविदधेभयम् ॥ ममास्त्रतेजसादग्धादिशोयास्यथविद्रुताः ॥ अथांगिरास्त्रिशूलेनदीप्तेनसम
धावत ३६ आददानइवक्रोधात्कृष्णप्राणांमहामृधे ॥ त्रिशूलंतस्यदीप्तंलुचिच्छेदपरमेषुभिः ॥ अर्धचंद्रैस्तथातीक्ष्णैर्यमांतकनिभोपमैः ३७ स्थूणाकर्णे
नबाणेनदीप्तेनसमहामनाः ॥ विव्याधांतकतुल्येनवक्षस्यंगिरसंततः ३८ रुधिरौवधुतैर्गात्रैरंगिराविह्वलन्निव ॥ विष्टब्धगात्रःसहसापपातधरणीतले ॥
३९ शेषास्ततोमयःसर्वेचत्वारोब्रह्मणःसुताः ॥ आधावंतस्तदाशीघ्रंबाणस्यपुरमंतिकात् ४० अथागमत्ततःकृष्णोयत्रबाणपुरंततः ॥ अथबाणपुरंदृष्ट्वा
दूरात्प्रोवाचनारदः ४१ एतत्तच्छोणितपुरंकृष्णपश्यमहाभुज ॥ अत्ररुद्रोमाहातेजारुद्राण्यासहितोवसत् ४२ गुहश्चबाणगुह्यर्थंसततंक्षेमकारणात् ॥
नारदस्यवचःश्रुत्वाकृष्णःसंप्रहसन्ब्रवीत् ४३ क्षणंचितयतामत्रश्रूयतांचमहामुने ॥ यदिवावतरेद्रुद्रोबाणसंरक्षणंप्रति ४४ शक्तितोवयमप्यत्रसहयोत्स्या
मतेनवै ॥ एवंविवदतोस्तत्रकृष्णनारदयोस्तदा ४५ प्राप्तानिमेषमात्रेणशीघ्रगागरुडेनते ॥ ततःशंखंसमाधायवदनेपुष्करेक्षणः ४६

यमांतकनिभोपमैः यमनिभैःकूरैः अंतकोपमैः प्राणहरैः ॥ ३७ ॥ स्थूणातुल्यौकर्णौतिर्यक्फलकेयस्यतेनस्थूणाकर्णेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ब्रवीत् अब्रवीत् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

वायुवेगसमुद्भूतो मेघश्चंद्रमिवोद्गिरन् ॥ ततः प्रध्माप्यतंशं खंभयमुत्पाद्यवीर्यवान् ४७ प्रविवेश पुरं कृष्णो बाणस्याद्भुतकर्मणः ॥ ततः शंखप्रणादैश्च भेरीणां
च महास्वनैः ४८ बाणानीकानि सहसा संनहंत समंततः ॥ ततः किंकरसैन्यं तु व्यादिष्टं समरेभयात् ४९ कोटिशश्चापि बहुशो दीप्तप्रहरणास्तदा ॥ तदसं
ख्येयमेकस्थं महाभवनसंनिभम् ५० नीलांजनचयप्रख्यमप्रमेयमथाक्षयम् ॥ दीप्तप्रहरणाः सर्वे दैत्यदानवराक्षसाः ५१ प्रमाथगणमुख्याश्च अयुध्यन्कृ
ष्णमव्ययम् ॥ सर्वतस्तैः प्रदीप्तास्यैः सार्चिष्माद्गिरिवाग्निभिः ५२ अभ्युपेत्य तदा त्र्यग्रैर्यक्षराक्षसकिन्नरैः ॥ पीयते रुधिरं तेषां चतुर्णामपि संयुगे ५३ तद्वलं
तु समासाद्य बलभद्रो महाबलः ॥ प्रोवाच वचनं तत्र परस्य बलनाशनः ५४ कृष्णकृष्णमहाबाहो विधत्स्वैषां महद्वयम् ॥ इति संचोदितः कृष्णो बलभद्रे
ण धीमता ५५ तेषां वधार्थमाग्नेयं जग्राह पुरुषोत्तमः ॥ अस्त्रमस्त्रविदां श्रेष्ठो यमांतकसमप्रभः ॥ प्रविधूया सुरगणान् क्रव्यादानस्त्रतेजसा ५६ प्रययौ त्वरया
युक्तो यत्र दृश्येत तद्वलम् ॥ शूलपट्टिशशक्त्यष्टिपिनाकपरिघायुधम् ५७ प्रमाथगणभूयिष्ठं बलं तदभवत्क्षितौ ॥ शैलमेव प्रतीकाशैर्नानारूपैर्भयानकैः ॥
वाहनैः संघशः सर्वयोधास्तत्रावतस्थिरे ५८ वातोद्भूतैरिव घनैर्विप्रकीर्णैरिवाचलैः ॥ शुशुभे तत्र बहुलैरनीकैर्दृढधन्विभिः ॥ मुसलैरासीभिः शूलैर्गदाभिः परि
घैस्तथा ५९ अबाधंत दसंख्येयं शुशुभे सर्वतो बलम् ॥ ततः संकर्षणो देवमुवाच मधुसूदनम् ६० कृष्णकृष्णमहाबाहो यदेतद् दृश्यते बलम् ॥ एतैः सहरणे योद्धु
मिच्छामि पुरुषोत्तम ६१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ ममाप्येवैव संजाता बुद्धिरित्यब्रवीच्च तम् ॥ एभिः सहरणे योद्धुमिच्छेयं यो धसत्तमैः ६२ युद्धयतः प्राङ्मु
खस्यास्तु सुपर्णो वै ममाग्रतः ॥ सव्यपार्श्वे तु प्रद्युम्नस्तथा मे दक्षिणे भवान् ॥ रक्षितव्यमथान्योन्यमस्मिन् घोरे महामृधे ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवं ब्रुवंतस्ते न्योन्यमधिरूढाः स्वगोत्तम ॥ गिरिशृंगनिभैर्घोरैर्गदामुसललांगलैः ६४ युध्यतोरौ हिणे यस्य रौद्रं रूपमभूत्तदा ॥ युगांते सर्वभूतानां कालस्येव
दिधक्षतः ६५ आकृष्य लांगलाग्रेण मुशलेनावपोथयत् ॥ चचारातिबलोरामो युद्धमार्गविशारदः ६६ प्रद्युम्नः शरजालैस्तान्समंतात् पर्यवारयत् ॥ दानवा
न्पुरुषव्याघ्रो युध्यमानान् महाबलः ६७ सिग्धांजनचयप्रख्यः शंखचक्रगदाधरः ॥ प्रध्माय बहुशः शंखमयुध्यत जनार्दनः ६८ पक्षप्रहारनिहतान् स्वतुंडाग्र
दारिताः ॥ नीता वैवस्वतपुरं वै न ते येन धीमता ६९ तैर्हन्यमानं दैत्यनामनीकं भीमविक्रमम् ॥ अभज्यत तदा संख्येबाणवर्षसमाहतम् ७० भज्यमानेष्वनी
केषु त्रातुकामः समभ्ययात् ॥ ज्वरस्त्रिपादस्त्रिशिराः षड्भुजो नवलोचनः ७१

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥

भस्मप्रहरणोरौद्रः कालांतकयमोपमः ॥ नदन्मेघसहस्रेण तुल्यो निर्घातिनिःस्वनः ७२ निःश्वसन् जृम्भमाणश्च निद्रान्विततनुर्भृशम् ॥ नेत्राभ्यामाकुलं वक्रं
मुहुः कुर्वन् भ्रमन् मुहुः ७३ संहृष्टरो माग्लानाक्षो भग्नचित्त इव श्वसन् ॥ हलायुधमभिक्रुद्धः साक्षेपमिदं ब्रवीत् ७४ किमेवं बलमत्तो सिनमां पश्यसि संयुगे ॥ ति
ष्ठतिष्ठनमे जीवन्मोक्षयसे रणमूर्द्धनि ७५ इत्येवमुक्त्वा प्रहसन् हलायुधमुपाद्रवत् ॥ युगांताग्निनिभैर्वोरैर्मुष्टिभिर्जनयन् भयम् ७६ चरतस्तत्र संग्रामे मंडला
निसहस्रशः ॥ रौहिणेयस्य शीघ्रेण नावस्थानमदृश्यत ७७ तस्य भस्मतदाक्षिप्तं ज्वरेणाप्रतिमौजसा ॥ शैध्यादक्षो निपतितं शरीरे पर्वतोपमे ७८ तद्भस्मव
क्षसस्तस्य मेरोः शिखरमागमत् ॥ प्रदीप्तपतितं तत्र गिरिशृंगं व्यदारयत् ७९ शेषेण चापि ज्वाला भस्मना कृष्णपूर्वजः ॥ निःश्वसन् जृम्भमाणश्च निद्रान्विततनु
र्भृशम् ८० नेत्रयोराकुलत्वं च मुहुः कुर्वन् भ्रमन्स्तथा ॥ संहृष्टरो माग्लानाक्षः क्षिप्तचित्त इव श्वसन् ८१ ततो हलधरो भग्नः कृष्णमाहविचेतनः ॥ कृष्णकृष्णम
हाबाहो प्रतीतोऽस्म्यभयंकुरु ८२ दह्यामि सर्वतस्तात कथं शांतिर्भवेन्मम ॥ इत्येवमुक्ते वचने बलेनामिततेजसा ८३ प्रहस्य वचनं प्राह कृष्णः प्रहरतां वरः ॥
नभेतव्यमिति युक्तापरिष्वक्तो हलायुधः ८४ कृष्णेन परमस्नेहात्ततो दाहात्प्रमुच्यत ॥ मोक्षयित्वा बलं तत्र दाहात्तु मधुसूदनः ८५ प्रोवाच परमक्रुद्धो वासुदे
वो ज्वरंतदा ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ एह्येहि ज्वरयुध्यस्व यातेशक्तिर्महामृधे ८६ यच्च ते पौरुषं सर्वं तद्वर्षयतु नो भवान् ॥ सव्येतराभ्यां बाहुभ्यामेव मुक्तो
ज्वरस्तदा ८७ चिक्षेपैनं महद्भस्मज्वालागर्भं महाबलः ॥ ततः प्रदीप्तगात्रस्तु मुहूर्तमभवत्प्रभुः ८८ कृष्णः प्रहरतां श्रेष्ठः शमं चाग्निर्गतस्ततः ॥ ततस्तैर्भुजगा
गारैर्वाहुभिस्तु त्रिभिस्तदा ८९ जघान कृष्णं ग्रीवायां मुष्टिनैकेन चोरसि ॥ संप्रहारस्तु मुलस्तयोः पुरुषसिंहयोः ९० ज्वरस्य तु महायुद्धे कृष्णस्य तु महौज
सः ॥ पर्वतेषु पतंतीनामशनीनामिव स्वनः ९१ कृष्णज्वरभुजाघातैर्युद्धमासीत् सुदारुणम् ॥ नैवमेवं प्रहर्तव्यमिति तत्र महास्वनः ॥ मुहूर्तमभवद्युद्धमन्यो
न्यंतु महात्मनोः ९२ ततो ज्वरं कनकविचित्रभूषणं न्यपीडयद्भुजवलयेन संयुगे ॥ जगत्क्षयं समुपनयन् जगत्पतिः शरीरधृग्गगनचरं महामृधे ९३ ॥ ॥ इति
श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि कृष्णज्वरयुद्धे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२२ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मृतमित्यभिविज्ञाय ज्वरं श
त्रुनिषूदनः ॥ कृष्णो भुजबलाभ्यां तु विक्षेपाथमहीतले १ मुक्तमात्रः स बाहुभ्यां कृष्णदेहं विवेश ह ॥ अमुक्त्वा विग्रहंतस्य कृष्णस्याप्रतिमौजसः २ स ह्यावि
ष्टस्तदा तेन ज्वरेणाप्रतिमौजसा ॥ कृष्णः स्वलन्निव मुहुः क्षितौ गाढं व्यवर्तत ३

॥ ९२ ॥ ९३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायां द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ४४ ॥ मृतमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ त्रिधेति त्वं त्रिधा भूतं त्वपुः कृत्वा चतुष्पा

जृम्भते श्वसते चैव वल्गते च पुनः पुनः ॥ रोमांचोत्थितगात्रश्च निद्रया चाभिभूयते ४ ततः स्थैर्यं समा लब्ध कृष्णः परपुरंजयः ॥ विकुर्वति महायोगी जृम्भमाणः पुनः पुनः ५ ज्वराभिभूतमात्मानं विज्ञाय पुरुषोत्तमः ॥ सोऽसृज ज्वरमन्यंतु पूर्वज्वरविनाशनम् ६ घोरं वैष्णवमत्युग्रं सर्वप्राणिभयंकरम् ॥ संसृष्टवान्सतेजस्वी तं ज्वरं भीमविक्रमम् ७ ज्वरः कृष्णविसृष्टस्तु गृहीत्वा तं ज्वरं बलात् ॥ कृष्णाय हृष्टः प्रायच्छतं जग्राह ततो हरिः ८ ततस्तं परमक्रुद्धो वासुदेवो महाबलः ॥ स्वगात्रात्स्वज्वरेणैव निष्कामय तवीर्यवान् ९ आविध्य भूतले चैनं शतधा कर्तुमुद्यतः ॥ व्याघोषतज्ज्वरस्तत्र भोः परित्रातुमर्हसि १० आविध्यमाने तस्मिन्स्तु कृष्णेनामिततेजसा ॥ अशरीरा ततो वाणीत्वांतरिक्षादभाषत ११ कृष्णकृष्ण महाबाहो यदूनां नंदिवर्धन ॥ मावधीर्ज्वरमेनं तुरक्षणीयस्त्वयानघ १२ इत्येवमुक्ते वचने तं मुमोच हरिः स्वयम् ॥ भूतभव्यमविष्यस्य जगतः परमो गुरुः १३ कृष्णस्य पादयोर्मूर्ध्ना शरणं सोऽगम ज्वरः ॥ एवमुक्तो हृषीकेशं ज्वरो वाक्यमथाब्रवीत् १४ शृणुष्व मम गोविंद विज्ञाप्यं यदुनंदन ॥ यो मे मनोरथो देव तं त्वं कुरु महाभुज १५ अहमेको ज्वरस्तात नान्यो लोके ज्वरो भवेत् ॥ त्वत्प्रसादाद्विदेवेश्वरमेनं वृणोम्यहम् १६ देव उवाच ॥ एवं भवतु भद्रं ते यथा त्वं ज्वरकांक्षसे ॥ वरार्थिनां वरो देयो भवांश्च शरणं गतः १७ एक एव ज्वरो लोके भवानस्तु यथापुरा ॥ यो यं मया ज्वरः सृष्टो मयैवैष प्रलीयताम् १८ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते तु वचने ज्वरं प्रति महायशाः ॥ कृष्णः प्रहरतां श्रेष्ठः पुनर्वाक्यमुवाच ह १९ वासुदेव उवाच ॥ शृणुष्व ज्वरसंदेशं यथा लोके च रिष्यसि ॥ सर्वजातिषु विश्रब्धं यथा स्थावरजंगमे २० त्रिधा विभज्य चात्मानं मात्प्रियं यदि कांक्षसे ॥ चतुष्पादां भजैकेन द्वितीयेन च स्थावरान् २१ तृतीयो यश्च ते भागो मानुषेषूपपत्स्यते ॥ त्रिधा भूतं त्वपुः कृत्वा पक्षिषु त्वं भव ज्वर २२ चतुर्थो यस्तृतीयस्य भविष्यति स ते ध्रुवं ॥ एकांतरस्तृतीयस्तु स वै चातुर्थिको ज्वरः २३ मानुषेष्वभिभेदेन वसत्वं प्रविभज्य वै ॥ जातिष्वथावशेषा सुनिवसत्वं शृणुष्व मे २४ वृक्षेषु कीटरूपेण तथा संकोचपत्रकः ॥ पांडुपत्रश्च विख्यातः फलेष्वातुर्यमेव च २५ अपांतु नीलिकां विद्याच्छिखोद्भेदेन बर्हिणाम् ॥ पद्मिन्यादौ हि मोभूत्वा पृथिव्यामपि चोषरः २६ गौरिकः पर्वतेष्वेव मत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ गोष्वपस्मारको भूत्वा खोरकश्च भविष्यसि २७ एवं त्वं बहुरूपेण भविष्यसि महीतले ॥ दर्शनात्स्पर्शनाच्चापि प्राणिनां वधमेष्यसि २८

दादिषु भवेद्यथा हृत्य योज्यं ॥ २१ ॥ २२ ॥ तथा तृतीयस्य भागस्य चतुर्थीशः स पक्षिषु ध्रुवो भविष्यतीति योजना ॥ २३ ॥ २४ ॥ आतुर्यं एकप्रदेशे जालकेन संकोचः ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ अपस्मारकः भूतावेशः खोरकश्चरणरोगः ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणिटीकायां त्रयोविंशत्यधिकशतत

ऋते देवमनुष्याणां नान्यस्त्वां विसहिष्यति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा ज्वरो हृष्टमना ह्यभूत् २९ प्रोवाच वचनं किंचित् प्रणमित्वा कृतां
जलिः ॥ ज्वर उवाच ॥ सर्वजातिप्रभुत्वेन कृतो धन्योऽस्मि माधव ३० भूयश्च ते वचः कर्तुमिच्छामि पुरुषर्षभ ॥ तदा ज्ञापय गोविंद किं करोमि महाभुज ३१
अहमसुरकुलप्रमाथिना त्रिपुरहरेण हरेण निर्मितः ॥ रणशिरसि विनिर्जितस्त्वया प्रभुरसि देवतवास्मि किं करः ३२ धन्योऽस्म्यनुग्रहीतोऽस्मि यत्त्वयामत्प्रियं कृ
तम् ॥ आज्ञापय प्रियं किं ते चक्रायुधकरोऽस्यहम् ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ज्वरस्य वचनं श्रुत्वा वासुदेवो ब्रवीद्वचः ॥ अभिसंधिं शृणुष्व वाद्यत्वां वक्ष्यामि
निश्चयात् ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ महाह्वेतवममचदयोरिमं पराक्रमं भुजबलकेवलं स्रयोः ॥ प्रणम्य मामेकमनाः पठेत्तु यः स वै भवेज्ज्वरविगतज्वरो
नरः ३४ त्रिपाद्भस्मप्रहरणस्त्रिशिरानवल्लोचनः ॥ समेप्रीतः सुखं दद्यात्सर्वामयपतिर्ज्वरः ३६ आद्यंतवंतः कवयः पुराणाः सूक्ष्मा बृहंतोऽप्यनुशासितारः ॥
सर्वान् ज्वरान्घ्नंतु ममानिरुद्धप्रद्युम्नसंकर्षणवासुदेवाः ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन ज्वरः साक्षान् महात्मना ॥ प्रोवाच यदुशार्दूलमेव मे तद्
विष्यति ३८ वरं लब्ध्वा ज्वरो हृष्टः कृष्णाच्च समं पुनः ॥ प्रणम्य शिरसा कृष्णमपक्रांतस्ततो रणात् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोविष्णुपर्वणि
ज्वरकृष्णसंवादो नाम त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते त्वरिताः सर्वे त्रयस्त्रय इवाग्रयः ॥ वैनतेयमथारुह्य यु
ध्यमानारणे स्थिताः १ ततः सर्वाण्यनीकानि बाणवैर्षैरवाकिरन् ॥ अर्दयन् वैनतेयस्थानदंतोतिबलाद्रणे २ चक्रलांगलपातैश्च बाणवैर्षैश्च पीडितम् ॥ संचु
कोपमहानीकं दानवानां दुरासदम् ३ कक्षेग्निरिव संवृद्धः शुष्कैर्धनसमीरितः ॥ कृष्णबाणाग्निरुद्धूतो विवृद्धिपरमांगतः ४ दानवानां सहस्राणितस्मिन् समर
मूर्द्धनि ॥ युगांताग्निरिवार्चिष्मान्दहमानो व्यराजत ५ तां दीप्यमानां महतीं नानाप्रहरणादिताम् ॥ सेनां बाणः समासाद्य वारयन्वाक्यमब्रवीत् ६ लाववं
समुपागम्य किमर्थं भयविक्रवाः ॥ दैत्यवंशसमुत्पन्नाः पलायध्वं महाहवात् ७ कवचासिगदाप्रासखड्गचर्मपरश्वधान् ॥ उत्सृज्योत्सृज्य गच्छंति किं भवंतों
तरिक्षगाः ८ स्वजातिं चैव भावं च हरसंसर्गमेव च ॥ मानयद्विर्नगंतव्यमेषो ह्यहमवस्थितः ९ एवमुच्चरितं वाक्यं शृण्वंतस्तदचितयन् ॥ अपक्रामंत ते सर्वे
दानवा भयमोहिताः १० प्रमाथ गणशेषं तु तदनीकमतिष्ठत ॥ भग्नावशेषं युद्धाय पुनश्चक्रे मनस्तदा ११ कुंभांडो नाम बाणस्य सखामात्यश्च वीर्यवान् ॥
भग्नं स्वबालमालोक्य इदं वचनमब्रवीत् १२

मोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ तत इति ॥ १ ॥ अर्दयन् अपीडयन् अडभाव आर्षः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दहमानः दहन् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अचितयन् अचितयत् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गणसहस्रैर्वृतइतिशेषः देवस्यरथः शोभयन्दिशइतिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ जटिलाश्च ऊर्ध्वशिरोरुहाश्चेतिद्वंद्वः ॥ २२ ॥ लम्बाः
 एषबाणः स्थितो युद्धेशं करोयंगुहस्तथा ॥ किमर्थं बलमुत्सृज्य भवन्तो यांति मोहिताः ॥ प्राणांस्त्यक्त्वा पलायन्ते सर्वे दानवपुंगवाः १३ एवं कुम्भांडवा कथंते
 शृण्वन्तो भयविह्वलाः ॥ एकांते भयवित्रस्ताः सर्वे यांति दिशो दश १४ भग्नं बलं ततो दृष्ट्वा कृष्णेनामिततेजसा ॥ संरक्तनयनः स्थाणुर्युद्धाय पर्यवर्तत १५ बा
 णसंरक्षणं कर्तुं रथमास्थाय सुप्रभम् ॥ देवः कुमारश्च तथारथेनाग्निसमेन वै १६ नंदीश्वरसमायुक्तं रथमास्थाय वीर्यवान् ॥ संदष्टोऽष्टपुटोरुद्रः प्राधावत यतो हरिः ॥
 १७ पिबन्निव तदा काशं सिंहयुक्तो महास्वनः ॥ रथोभातिवनोन्मुक्तः पौर्णमास्यां यथा शरी १८ ततो गणमहस्रैस्तु नानारूपैर्मयावहैः ॥ नदद्भिर्विविधा
 न्नादात्रथो देवस्य शोभयन् १९ केचित्सिंहमुखास्तत्र तथा व्याघ्रमुखाः परे ॥ नागाश्चोष्ट्रमुखास्तत्र प्रवेपुरतिपीडिताः २० व्यालयज्ञोपवीताश्चोचितत्रम
 हाबलाः ॥ खरोष्ट्रगजवक्त्राश्च अश्वग्रीवाश्च संस्थिताः २१ छागमार्जारवक्त्राश्च भेषवक्त्रास्तथा परे ॥ चीरिणः शिखिनश्चान्ये जटिलोर्ध्वशिरोरुहाः २२
 लम्बाः परिपतन्ति स्म शंखदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ केचित्सौम्यमुखास्तत्र दिव्यैः शस्त्रैरलंकृताः २३ नाना पुष्पकृता पीडानाना प्रहरणायुधाः ॥ वामनाविकटाश्चै
 व सिंहव्याघ्रपरिच्छदाः २४ रुधिरद्रिर्महावक्त्रैर्महादंष्ट्रा बलिप्रियाः ॥ देवं संपरिवार्याथ महाशत्रुप्रमर्दनम् २५ लीलायमानास्तिष्ठन्ति संग्रामाभिमुखोन्मु
 खाः ॥ ततो दिव्यं रथं दृष्ट्वा रुद्रस्याक्लिष्टकर्मणः २६ कृष्णो गरुडमास्थाय ययौरुद्राय संयुगे ॥ वैनतेयस्थमास्यन्तमायांतमग्रणीं हरिम् २७ विव्याध कुपि
 तो बाणैर्नाराचानां शतेन सः ॥ सशरैर्दितस्तेन हरेणाक्लिष्टकर्मणा २८ हरिर्जग्राह कुपितो ह्यत्र पार्जन्यमुत्तमम् ॥ प्रचचाल ततो भूमिर्विष्णुरुद्रप्रपीडिता २९
 नागाश्चोर्ध्वमुखास्तत्र विचेलुरभिपीडिताः ॥ पर्वताः पतितास्तत्र जलधाराभिराश्रुताः ३० केचिन्मुमुचिरेतत्र शिखराणिसमन्ततः ॥ दिशश्च प्रदिशश्चैव
 भूमिराकाशमेव च ३१ प्रदीप्तानीव दृश्यन्ते स्थाणुकृष्णसमागमे ॥ समन्ततश्च निर्वृताः पतन्ति धरणीतले ३२ शिवाश्चैवा शिवान्नादान्नदन्ते भीमदर्शनाः ॥
 वासवश्चानदन्धोरं रुधिरं चाप्यवर्षत ३३ उल्काचबाणसैन्यस्य पुच्छेनावृत्य तिष्ठति ॥ प्रववौ मारुतश्चापि ज्योतीष्याकुलतामियुः ३४ प्रभाहीनास्तथौ
 पध्यो न चरन्त्यन्तरिक्षगाः ॥ एतस्मिन्नन्तरे ब्रह्मा सर्वदेवगणैर्वृतः ३५ त्रिपुरांतकमुह्यन्तं ज्ञात्वा रुद्रमुपागमत् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव यक्षा विद्याधरास्तथा ३६
 सिद्धचारणसंघाश्च पश्यन्तोऽथ दिवि स्थिताः ॥ ततः पार्जन्यमस्त्रं तत्क्षिपन् रुद्राय विष्णुना ३७

अन्योन्यसंसक्ताः भूमावितिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अभिमुखाः सादराः उन्मुखाः शत्रोरन्तरेक्षस्यत्वात् अभिमुखाश्च ते उन्मुखाश्चेतिविग्रहः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पुच्छेन पुच्छप्रदेशं द्युः ईयुः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ विनिःसृतोबाणः

ययौज्वलन्नथतदायतोरुद्रोरथस्थितः ॥ ततःशतसहस्राणिशराणांनतपर्वणाम् ३८ निपेतुःसर्वतोदिग्भ्योयतोहररथःस्थितः ॥ अथाग्नेयंमहारौद्रमस्र
मस्रविदांवरः ३९ मुमोचरुषितोरुद्रस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततोविशीर्णदेहास्तेचत्वारोपिसमंततः ४० नादृश्यंतशरैश्छन्नादह्यमानाश्ववह्निना ॥ सिंह
नादंततश्चक्रुःसर्वेवासुरोत्तमाः ४१ हतोयमिति विज्ञाय आग्नेयास्त्रेणवैतदा ॥ ततस्तद्विसहित्वाजोह्यमस्रविदांवरः ४२ जग्राहवारुगंसोमंवासुदेवःप्र
तापवान् ॥ प्रत्युक्तेवासुदेवेनवारुणास्त्रेति तेजसि ४३ आग्नेयंप्रशमंयातमस्रंवारुणतेजसा ॥ तस्मिन्प्रतिहतेत्वस्त्रेवासुदेवेनसंयुगे ४४ पैशाचंराक्षसंरौ
द्रंतथैवांगिरसंभवः ॥ मुमोचास्त्राणिचत्वारियुगांताग्निनिभानिवै ४५ वायव्यमथसावित्रंवासवंमोहनंतथा ॥ अस्त्राणांवारणार्थायवासुदेवोव्यमुं
चत ४६ अस्त्रैश्चतुर्भिश्चत्वारिवारयित्वाशुमाधवः ॥ मुमोचवैष्णवंसोमं व्यादितास्यांतकोपमम् ४७ वैष्णवास्त्रेप्रयुक्तेतुसर्वेवासुरोत्तमाः ॥ भूतयक्ष
गणाश्चैवबाणानोकंचसर्वशः ४८ दिशःसर्वाःप्राद्वंतभयमोहेनविकृताः ॥ प्रमाथगणभूयिष्ठेदीर्णैस्तैर्न्येमहासुरः ४९ निर्जगामततोबाणोयुद्धायाभिमुख
स्त्वरन् ॥ भीमप्रहरणैर्वोरैर्देवैश्चसुमहाबलैः ॥ वृत्तोमहारथैर्वीरैर्वज्रीवसुरसत्तमैः ५० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ जपैश्चहोमैश्चतथौषधीभिर्म
हात्मनःस्वस्त्ययनंप्रचक्रुः ॥ सतत्रवस्त्राणिशुभाश्चगावःफलानिपुष्पाणितथैवनिष्कान् ५१ बलेःसुतोब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छन्विराजतेतेनतथाघनेशः ॥ स
हस्रसूर्योबहुर्किंकिणीकःपराध्यजांबूनदरत्नचित्रः ५२ सहस्रचंद्रायुततारकश्चरथोमहानग्निरिवावभाति ॥ तमास्थितोदानवसंगृहीतंमहाध्वजंकार्मुकधृ
क्सबाणः ५३ उद्धर्तयिष्यन्त्यदुपुंगवानामतीवरौद्रंसबिभर्तिरूपम् ॥ समन्युमान्वीररथौघसंकुलोविनिर्ययौतान्प्रतिदैत्यसागरः ५४ वातप्रवृद्धस्तुतरंग
संकुलोयथार्णवोलोकविनाशनाय ॥ भीमानिसंत्रासकरैर्वपुर्भिस्तान्यग्रतोभांतिललानितस्य ५५ महारथान्युच्छिन्नकार्मुकाणिसपर्वतानीववनानिराजन्
विनिस्सृतःसागरतोयवासादत्यद्भुतश्चाहवद्रष्टुकामः ॥ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिहृदयगुह्येचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः १२४ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अंधकारिकृतेलोकेप्रदीप्तेऽयंबकेतथा ॥ ननंदीनापिचरथोनरुद्रःप्रत्यदृश्यत १ द्विगुणंदी
प्तदेहस्तुरोपेणचबलेनच ॥ त्रिपुरांतकरोबाणंजग्राहसचतुर्मुखः २

सागरतोयवासात् समुद्रनिकटस्थानात्स्वस्थानात् ॥ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ५७ ॥

अंधकरोति ॥ १ ॥ सचतुर्मुखः ब्रह्मणासहितः सचतुर्मुखमितिप्राठेबाणविशेषणंचतुर्धाशल्योपेतमित्यर्थः ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ आत्मानंरुद्ररूपिणम् ॥ ५ ॥ भूतात्माकृष्णः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ एकार्णवाभविष्येसंधिरार्षः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ १७ ॥ ततःब्रह्मोपदेशानंतरंभगवान् रुद्रःशरीरंतेर्योगःप्रणिधानंतस्मात्स्थानेनेत्यर्थःप्रविश्यहार्दब्रह्मेतिशेषः ॥ १८ ॥ १९ ॥ कृष्णयोनिस्थंकृष्णस्यफलोपमस्ययो

संदधत्कार्मुकंचैवक्षेमकामस्त्रिलोचनः ॥ विज्ञातोवासुदेवेनचित्तज्ञेनमहात्मना ३ जृम्भणं नामसोप्यस्रंजग्राहपुरुषोत्तमः ॥ हरंसंजृम्भयामासक्षिप्रकारीमहा
बलः ४ सशरःसधनुश्चैवहरस्तेनाशुजृम्भितः ॥ संज्ञानलेभेभगवान्विजेतासुररक्षसाम् ॥ सशरंसधनुष्कंचदृष्ट्वात्मानंविजृम्भितम् ५ बलोन्मत्तोयबाणोसौ
शर्वचोदयतोसकृत् ॥ ततो ननादभूतात्मास्निग्धगंभीरयागिरा ६ प्रध्मापयामासतदाकृष्णःशंखंमहाबलः ॥ पांचजन्यस्यवोषेणशार्ङ्गंविस्फूर्जितेनच ७
देवंविजृम्भितंदृष्ट्वासर्वभूतानितत्रसुः ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्ररुद्रस्यपार्वदारणे ८ मायायुद्धंसमाश्रित्यप्रयुग्नंपर्यवारयत् ॥ सर्वास्तुनिद्रावशगान्कृत्वामकरकेतु
मान् ९ दानवान्नाशयत्तत्रशरजालेनवीर्यवान् ॥ प्रमाथगगभूयिष्ठांस्तत्रतत्रमहाबलान् १० ततस्तुजृम्भमाणस्यदेवस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ ज्वालाप्रादुरभूद्ब्र
ह्मादहतीवदिशोदश ११ ततस्तुधरणीदेवीपीडयमानामहात्माभिः ॥ ब्रह्माणंविश्वधातारंवेपमानाभ्युपागमत् १२ ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ देवदेवमाहा
बाहोपीडयामिपरमौजसा ॥ कृष्णरुद्रभराक्रांताभविष्यैकार्णवापुनः १३ अविषह्यमिमंभारंचितयस्वपितामह ॥ लघ्वीभूतायथादेवधारयेयंचराचरम्
१४ ततस्तुकाश्यपीदेवींप्रत्युवाचपितामहः ॥ मुहूर्तंधारयात्मानमाशुलघ्वीभविष्यसि १५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ दृष्ट्वातुभगवान्ब्रह्मारुद्रं
चनमब्रवीत् ॥ सृष्टोमहासुरवधःकिंभूयःपरिरक्ष्यसे १६ नचयुद्धंमहाबाहोतवकृष्णेनरोचते ॥ नचबुध्यसिकृष्णंत्वमात्मानंतुद्विधाकृतम् १७ ततःशरी
रयोगाद्विभगवानव्ययःप्रभुः ॥ प्रविश्यपश्यतेकृत्स्नांस्त्रीलोकान्सचराचरान् १८ प्रविश्ययोगंयोगात्मावरांस्ताननुचिंतयत् ॥ द्वारवत्यांयदुक्तंचतदनुस्मृ
त्यसर्वशः ॥ जगादनोत्तरंकिंचिन्निवृत्तोसौभवत्तदा १९ आत्मानंकृष्णयोनिस्थंपश्यतेद्येकयोनिजम् ॥ ततोनिःसृयरुद्रस्तुन्यस्तवादोभवन्मृधे २०
ब्रह्माणंचाब्रवीद्ब्रह्मो नयोत्स्थेभगवन्निति ॥ कृष्णेनसहसंग्रामेलघ्वीभवतुमेदिनी २१ ततःकृष्णोथरुद्रश्चपरिष्वज्यपरस्परम् ॥ परंप्रीतिमुपागम्यसं
ग्रामादपजग्मतुः २२ नचतौपश्यतेकेचिद्योगिनौयोगमागतौ ॥ एकौब्रह्मतथाकृत्वापश्यँल्लोकान्पितामहः २३ उवाचैतत्समुद्दिश्यमार्कण्डेयंसनारदम् ॥
पार्श्वस्थंपरिपप्रच्छज्ञात्वावैदीर्घदर्शिनम् २४

निःकारणंभूमिस्थानोयंशुद्धं परंब्रह्मकृष्णंआत्मानंचशुद्धब्रह्मैकतांगतंयुगपत्पश्यन्उभयोरेकयोनित्वमपश्यत् ततःस्वप्रत्यगात्मनासहस्वस्यविरोधासंभवात् रुद्रोमृधेयुद्धविषयेन्यस्त
वादोऽपास्तप्रतिज्ञोबभूव ॥ २० ॥ तदेवाहब्रह्माणंचेति ॥ २१ ॥ २२ ॥ तथाकृत्वारुद्रकृष्णयोर्योगसंपाद्यपश्यन्नवतस्थेइतिशेषः ॥ २३ ॥ एतद्वक्ष्यमाणंहारेरुद्रयोरभेदंउवाच २४

मंदरस्येति अत्रद्वयोःसर्वोत्तमत्वायोगादन्यतरोजीवःइतरईश्वरस्तयोश्चाभेदःप्रतिपाद्यते अन्योन्यलक्षणयोगित्वेनेतिकेचित् तत्रापिहरिणाजितोहेरोजीविइत्येके हरालब्ध
 वरोहरिर्हरंजितवान्नत्वेश्वर्यादित्यन्ये मानुषनाट्यानुकारित्वेनहरमाराधयन्नापिऐश्वर्यात्तंजेतुंसमर्थःएवंकृष्णइत्यपिकश्चित् एतेषांपाखंडापसदानांमुखभंगायैयंकथाप्रवृत्ता
 ब्रह्मन्नितिमाकंडेयस्यनारदस्यसंबोधनम् ॥ २५ ॥ हरंचेति अत्रहरिहरयोस्तात्त्विकेभेदेसत्यपिनटमिवहरंहरिरूपेणापश्यदितियोजनायांब्रह्मणःभ्रांतत्वमायाति अतःकायव्यू
 हयोगिशरीरयोगिव्यवहारतोहारेहरसंज्ञयोर्देहयोर्भेदेपितदभिमानिनिभेदोनास्ति सर्वोत्तमद्वयायोगादित्यर्थः व्यावहारिकभेदवतोस्तद्देहयोरपिभेदनापश्यामित्याह शंखेति

॥ पितामहउवाच ॥ मंदरस्यगिरेःपार्श्वेनलिन्यांभवकेशवौ ॥ रात्रौस्वप्नांतरेब्रह्मन्मयादृष्टौहराच्युतौ २५ हरंचहरिरूपेणहरिंचहररूपिणम् ॥ शंखचक्र
 गदापाणिपीतांबरधरंहरं २६ त्रिशूलपाट्टिशधरं व्याघ्रचर्मधरंहरिम् ॥ गरुडस्थं चापिहरंहरिंचवृषभध्वजम् २७ विस्मयोमेमहान्ब्रह्मन्दृष्ट्वातत्परमाद्भुतम् ॥
 एतदाचक्ष्वभगवन्याथातथ्येनसुव्रत २८ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ शिवायविष्णुरूपायविष्णवेशिवरूपिणे ॥ यथांतरंनपश्यामितेनतौदिशतःशिवम् २९
 अनादिमध्यनिधनमेतदक्षरमव्ययम् ॥ तदेवतेप्रवक्ष्यामिरूपंहरिहरात्मकम् ३० योविष्णुःसतुवैरुद्रोयोरुद्रःसपितामहः ॥ एकामूर्तिस्त्रयोदेवारुद्रविष्णु
 पितामहाः ३१ वरदालोककर्तारोलोकनाथाःस्वयंभुवः ॥ अर्धनारीश्वरास्तेतुव्रतंतीव्रंसमास्थिताः ३२ यथाजलेजलंक्षिप्तंजलमेवतुतद्भवेत् ॥ रुद्रंवि
 ष्णुःप्रविष्टस्तुतथारुद्रमयोभवेत् ३३ अग्निमग्निःप्रविष्टस्तुअग्निरेवयथाभवेत् ॥ तथाविष्णुंप्रविष्टस्तुरुद्रोविष्णुमयोभवेत् ३४ रुद्रमग्निमयंविद्याद्विष्णुःसोमा
 त्मकःस्मृतः ॥ अग्नीषोमात्मकंचैवजगत्स्थावरजंगमं ३५ कर्तारौचापहर्तारौस्थावरस्यचरस्यतु ॥ जगतःशुभकर्तारौप्रभविष्णूमहेश्वरौ ३६ कर्तृकारण
 कर्तारौकर्तृकारणकारकौ ॥ भूतभव्यभवौदेवौनारायणमहेश्वरौ ३७ एतेचैवप्रवर्षेतिभांतिवांतिस्तृजंतिच ॥ एतत्परतरंगुह्यंकथितंतेपितामह ३८ यश्चैनं
 पठतेनित्यंयश्चैनंशृणुयान्नरः ॥ प्राप्नोतिपरमंस्थानंविष्णुरुद्रप्रसादजं ३९ देवौहरिहरौस्तोष्येब्रह्मणासहसंगतौ ॥ एतौचपरमौदेवौजगतःप्रभवाप्ययौ ४०
 रुद्रस्यपरमोविष्णुर्विष्णोश्चपरमःशिवः ॥ एकएवद्विधाभूतोलोकेचरतिनित्यशः ४१ नविनारांकरंविष्णुर्नविनाकेशवंशिवः ॥ तस्मादेकत्वमायातौरु
 द्रोपेद्रौतुतौपुरा ॥ नमोरुद्रायकृष्णायनमःसंहतचारिणे ४२ नमःषडर्द्धनेत्रायसद्विनेत्रायवैनमः ॥ नमःपिंगलनेत्रायपद्मनेत्रायवैनमः ४३

यएवहरित्वेनप्रागवगतःसएवसद्योहरत्वेनदृष्टएवंपक्षांतरेपीत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ एतत्हरिहरयोरभेदंआचक्ष्वलोकेप्रकाशय ॥ २८ ॥ दिशतःदिशानां ॥ २९ ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अग्नीषोमात्मकंभोक्तृभोज्यात्मकं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कर्तारिहिरण्यगर्भःकारणानिमहाभूतानितेषांकर्तारितेषांकारकौच ॥ ३७ ॥ एतेब्रह्मविष्णु
 रुद्राःप्रवर्षेतिपर्जन्यरूपेण वांतिवायुरूपेण भांतिसूर्यरूपेण ॥ एतद्देवतात्रयात्मकं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

नमःकुमारगुरवेप्रद्युम्नगुरवेमनः ॥ नमोधरणीधरायगंगाधरायवैनमः ४४ नमोमयूरपिच्छायनमःकेयूरधारिणे ॥ नमःकपालमालायवनमालायवैनमः ४५ नमस्त्रिशूलहस्तायचक्रहस्तायवैनमः ॥ नमःकनकदंडायनमस्तेब्रह्मदंडिने ४६ नमश्चर्मनिवासायनमस्तेपीतवाससे ॥ नमोस्तुलक्ष्मीपतयेउमायाः पतयेनमः ४७ नमःखट्वांगधारायनमोमुशलधारिणे ॥ नमोभस्मांगरागायनमःकृष्णांगधारिणे ४८ नमःश्मशानवासायनमःसागरवासिने ॥ नमोवृषभ वाहायनमोगरुडवाहिने ४९ नमस्त्वनेकरूपायबहुरूपायवैनमः ॥ नमःप्रलयकर्त्रेचनमस्त्रैलोक्यधारिणे ५० नमोस्तुसौम्यरूपायनमोभैरवरूपिणे ॥ विरूपाक्षायदेवायनमःसौम्येक्षणायच ५१ दक्षयज्ञविनाशायबलेर्नियमनायच ॥ नमःपर्वतवासायनमःसागरवासिने ५२ नमःसुररिपुघ्नायात्रिपुरघ्नाय वैनमः ॥ नमोस्तुनरकघ्नायनमःकामांगनाशिने ५३ नमस्त्वंधकनाशायनमःकैटभनाशिने ॥ नमःसहस्रहस्तायनमोसंख्येयबाहवे ५४ नमःसहस्रशी र्पायबहुशीर्पायवैनमः ॥ दामोदरायदेवायमुंजमेखलिनेनमः ५५ नमस्तेभगवन्विष्णोनमस्तेभगवन्शिव ॥ नमस्तेभगवतेदेवनमस्तेदेवपूजित ५६ नम स्तेकर्मणांकर्मनमोमितपराक्रम ॥ हृषीकेशनमस्तेस्तुस्वर्णकेशनमोस्तुते ५७ इमंस्तवंयोरुद्रस्यविष्णोश्चैवमहात्मनः ॥ समेत्यक्रुषिभिःसर्वैस्तुतौस्तौ तिमहर्षिभिः ५८ व्यासेनवेदविदुषानारदेनचधीमता ॥ भारद्वाजेनगर्गेणविश्वामित्रेणवैतथा ५९ अगस्त्येनपुलस्त्येनधौम्येनतुमहात्मना ॥ यद्दं पठ तेनित्यंस्तोत्रंहरिहरात्मकम् ६० अरोगोबलवांश्चैवजायतेनात्रसंशयः ॥ श्रियंचलभतेनित्यंनचस्वर्गान्निवर्तते ६१ अपुत्रोलभतेपुत्रंकन्याविंदतिस त्पतिम् ॥ गुर्विणीशृणुतेयातुवरंपुत्रंप्रसूयते ६२ राक्षसाश्चपिशाचाश्चविघ्नानिचविनायकाः ॥ भयंतत्रनकुर्वंतियत्रायंपठ्यतेस्तवः ६३ इतिश्रीमहा भारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिहरिहरात्मकस्तवोनामपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२५ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ अपयातेततोदेवेकृष्णेचैव महात्मनि ॥ पुनश्चासीत्कथंयुद्धंपरेषांलोमहर्षणम् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ कुंभांडसंगृहीतेतुरथेतिष्ठन्गुहस्तदा ॥ अभिदुद्रावकृष्णंचबलंप्रद्युम्नमे वच २ ततःशरशतैरुग्रैस्तान्विव्याधरणेगुहः ॥ अमर्षरोषसंकुद्धःकुमारःप्रवरोनदन् ३ शरसंवृतगात्रास्तेत्रयस्त्रयइवाग्नयः ॥ शोणितौघध्रुतैर्गात्रैःप्रायुध्यं तगुहंततः ४ ततस्तेयुद्धमार्गज्ञास्त्रयस्त्रिभिरनुत्तमैः ॥ वायव्याग्नेयपार्जन्यैर्बिभिदुर्दीप्ततेजसः ५ शैलवारुणसावित्रैस्तान्सविव्याधकोपवान् ॥ तस्यदीप्तश रौघस्यदीप्तचापधरस्यच ६ शरौघानस्त्रमायाभिर्ग्रसंतिस्ममहात्मनः ॥ यदातदागुहःक्रुद्धःप्रज्वलन्निवतेजसा ७

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेविष्णुपर्वणिटीकायांपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ६४ ॥ अपयातेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लंबतेपार्वत्याएवाष्टमांशाज्जातावाणस्यमाताजी

अस्त्रं ब्रह्मशिरोनामकालकल्पंदुरासदम् ॥ संदष्टौष्ठपुटः संख्येजगृहेपावकिः प्रभुः ८ प्रयुक्ते ब्रह्मशिरसि सहस्रांशुसमप्रभे ॥ उग्रे परमदुर्धर्षे लोकक्षयकरे
तथा ९ हाहाभूतेषु सर्वेषु प्रधावत्सु समंततः ॥ केशवः केशिमथ नश्वक्रं जग्राह वीर्यवान् १० सर्वेषामस्त्रवीर्याणां वारणं वातनंतथा ॥ चक्रमप्रतिचक्रस्य लो
के ख्यातं महात्मनः ११ अस्त्रं ब्रह्मशिरस्तेन निष्प्रभं कृतमोजसा ॥ घनैरिवातपापाये सवितुर्मंडलयथा १२ ततो निष्प्रभतां यातेनष्टवीर्यमहौजसि ॥ तस्मि
न् ब्रह्मशिरस्य स्त्रे क्रोधसंरक्तलोचनः १३ गुहः प्रज्वालरणे हविषे वाग्निरुल्बणः ॥ शत्रुघ्नीं ज्वलितां दिव्यां शक्तिं जग्राह कांचनीम् १४ तां प्रदीप्तां महोल्का
भां युगांताग्निसमप्रभां ॥ घंटामालाकुलां दिव्यां चिक्षेपरुषितो गुहः १५ ननादबलवच्चापिनादं शत्रुभयं करम् ॥ साचक्षिमा तदा तेन ब्रह्मण्येन महात्मना
१६ जृम्भमाणे वगगने संप्रदीप्तमुखी तदा ॥ आधावत महाशक्तिः कृष्णस्य वधकांक्षिणी १७ भृशं विषण्णः शक्रोऽपि सर्वा मरगणैर्वृतः ॥ शक्तिं प्रज्वलितां दृष्ट्वा
दग्धः कृष्णेति चाब्रवीत् १८ तां समीपमनुप्राप्तां महाशक्तिं महामृधे ॥ हुंकारेणैव निर्भर्त्स्य पातयामास भूतले १९ पातितायां महाशक्त्या साधुसाध्वितिस
र्वशः ॥ सिंहनादंततश्चक्रुः सर्वे देवाः सवासवाः २० ततो देवेषु नर्दत्सु वासुदेवः प्रतापवान् ॥ पुनश्चक्रं सजग्राह दैत्यांतकरणं रणे २१ व्याविध्यमाने चक्रे तु कृष्णे
नाप्रतिमौजसा ॥ कुमाररक्षणार्थाय बिभ्रती सुतनुं तदा २२ दिग्वासा देववचनात्प्रविष्टा तत्र कोटवी ॥ लंबमाना महाभागा भागो देव्यास्तथाष्टमः २३
चित्राकनकशक्तिस्तु सा च नग्ना स्थितांतरे ॥ अथांतरात् कुमारस्य देवीं दृष्ट्वा महाभुजः ॥ पराङ्मुखस्ततो वाक्यमुवाच मधुसूदनः २४ ॥ श्रीभगवानुवा
च ॥ ॥ अपगच्छापगच्छ त्वंधिक्त्वामिति वचो ब्रवीत् ॥ किमेवं कुरुषे विघ्नं निश्चितस्य वधं प्रति २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ श्रुत्वैवं वचनं तस्य को
टवी तु तदा विभो ॥ नैव वासः समाधत्त कुमारपरिरक्षणात् २६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अपवाह्य गुहं शीघ्रमपयाहिरणाजिरात् ॥ स्वस्ति ह्येवं भवेदद्योत्स्य
तो योत्स्यतामया २७ तां च दृष्ट्वा स्थितां देवो हरिः संग्राममूर्धनि ॥ संजहार ततश्चक्रं भगवान्वासवानुजः २८ एवं कृते तु कृष्णेन देवदेवेन धीमता ॥ अपवाह्य गु
हं देवीहरसान्निध्यमागता २९ एतस्मिन्नंतरे चैव वर्तमाने महाभये ॥ कुमारे रक्षिते देव्या बाणस्तं देशमाययौ ३० अपयांतं गुहं दृष्ट्वा मुक्तं कृष्णेन संयुगात् ॥ बा
णश्चितयते तत्र स्वयं योत्स्यामि माधवम् ३१ वैशंपायन उवाच ॥ भूतयज्ञगणाश्चैव बाणानीकं च सर्वशः ॥ दिशः प्रदुद्बुधुः सर्वे भयमोहितलोचनाः ३२ प्रमा
थगणभूयिष्ठे सैन्ये दीर्णे महासुरः ॥ निर्जगाम ततो बाणो युद्धायाभिमुखस्त्वरन् ३३

वपुत्रीत्वमेव इति वक्ष्यमाणत्वात् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ रक्षणात् रक्षणार्थम् ॥ २६ ॥ मया सह योत्स्यतो युध्यतः एवं स्वस्ति भवेत् २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कोटिभूतंकोटिसंख्यात्वव्याप्तम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

भीमप्रहरणैर्वैरैर्दैत्यैः सुमहारथैः ॥ महाबलैर्महावीरैर्वज्रीवसुरसत्तमैः ३४ पुरोहिताः शत्रुवधंवदंतस्तथैवचान्येश्रुतशीलवृद्धाः ॥ जपैश्चमंत्रैश्चतथौषधी
भिर्महात्मनः स्वस्त्ययनप्रचक्रुः ३५ ततरतूर्यप्रणादैश्चभेरीणांतुमहास्वनैः ॥ सिंहनादैश्चदैत्यानां बाणः कृष्णमभिद्रवत् ३६ दृष्ट्वा बाणंतुनिर्यातं युद्धायैव व्य
वस्थितम् ॥ आरुह्य गरुडं कृष्णो बाणायाभिमुखो ययौ ३७ आयांतमथ तंदृष्ट्वा यदूनामृषभं रणे ॥ वैनतेयमथारुढं कृष्णमप्रतिमौजसम् ३८ अथ बाणस्तु
तंदृष्ट्वा प्रमुखे प्रत्युपस्थितम् ॥ उवाच वचनं क्रुद्धो वासुदेवंतरस्विनम् ३९ ॥ बाण उवाच ॥ तिष्ठतिष्ठन मेद्यत्वं जीवन् प्रतिगमिष्यसि ॥ द्वारकां द्वारकस्थांश्च
सुहृदो द्रक्ष्यसे न च ४० सुवर्णवर्णान्वृक्षाग्रानद्यद्रक्ष्यसि माधव ॥ मयाभिभूतः समरे मुमूर्षुः कालनोदितः ४१ अद्य बाहुसहस्रेण कथमष्टभुजोरणे ॥ मया स
हसमागम्योत्स्यसे गरुडध्वज ४२ अद्य त्वं वै मया युद्धे निर्जितः सह बांधवः ॥ द्वारकां शोणितपुरे निहतः संस्मरिष्यसि ४३ नानाप्रहरणोपेतं नानांगदविभूषि
तम् ॥ अद्य बाहुसहस्रं मेकोटिभूतं निशामय ४४ गर्जतस्तस्य वाक्यौघाजलौघा इव सिंघुतः ॥ निश्चरंति महाघोरा वातोद्धृता इवोर्मयः ४५ शेषपर्याकुले चै
वने त्रेतस्य बभूवतुः ॥ जगद्धिधक्षन्निवस्त्रे महासूर्य इवोदितः ४६ तच्छ्रुत्वानारदस्तस्य बाणस्यात्यूर्जितं वचः ॥ जहास सुमहाहासं भिदन्निवनभस्तलम् ४७
योगपट्टमुपाश्रित्य तस्थौ युद्धदिदक्षया ॥ कौतूहलोत्फुल्लदृशः कुर्वन्पर्यटते मुनिः ४८ ॥ कृष्ण उवाच ॥ बाण किं गर्जसे मोहाच्छूराणां नास्ति गर्जितम् ॥ ए
ह्येहियुध्यस्वरणे किंवृथा गर्जितेन ते ४९ यदियुद्धानिवचनैः सिद्धेयुर्दितिनंदन ॥ भवानेव जयेनित्यं बह्वबद्धं प्रजल्पसि ५० एह्येहि जयमां बाणजितो वाव सुधात
ले ॥ चिरायावाङ्मुखो दीनः पतितः शेष्यसे सुरैः ५१ इत्येव मुक्त्वा बाणंतुमर्मभेदिभिराशुगैः ॥ निर्बिभेदतदा कृष्णस्तमो वैर्महाशरैः ५२ ॥ विनिर्भिन्न
स्तुकृष्णेन मार्गैर्मर्मभेदिभिः ॥ स्मयन् बाणस्ततः कृष्णं शरवर्षैरवाकिरत् ५३ ज्वलद्भिरिव संयुक्तं तस्मिन् युद्धे सुदारुणे ॥ ततः परिधानिस्त्रिशैर्गदातोमरशक्ति
भिः ५४ सुशलैः पट्टिशैश्चैव छादयामास केशवम् ॥ स तु बाहुसहस्रेण गर्वितो दैत्यसत्तमः ५५ योधयामास समरे द्विबाहुमथ लीलया ॥ लाघवात्तस्य कृष्ण
स्य बलिसूतूरुषान्वितः ५६ ततोऽस्त्रं परमं दिव्यं तपसानिर्मितं महत् ॥ यदप्रतिहतं युद्धे सर्वामित्रविनाशनम् ५७ ब्रह्मणा विहितं दिव्यं तन्मुमोच दितेः सुतः ॥
तस्मिन्मुक्ते दिशः सर्वास्तमः पिहितमंडलाः ५८ प्रादुरासन्सहस्राणि सुवोराणि च सर्वशः ॥ तमसा संवृते लोकेन प्राज्ञायत किंचन ५९ साधुसाध्विति बाणंतु पू
जयंति स्म दानवाः ॥ हाहाधिगिति देवानां श्रूयते वा गुदीरिता ६० ततोऽस्त्रबलवेगेन सार्चिष्मत्यः सुदारुणाः ॥ घोररूपामहाघोरानिपेतुर्बाणवृष्टयः ६१

॥ ५० ॥ असुरैः सहेति शेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

नैववाताः प्रवायंति न मेघाः संचरंति च ॥ अस्त्रे विसृष्टे बाणेन दह्यमाने च केशवे ६२ ततोऽस्त्रं सुमहावेगं जग्राह मधुसूदनः ॥ पार्जन्यं नाम भगवान्कालांतकनि
भरणे ६३ ततोऽवितिमिरे लोकेश राग्निः प्रशमं गतः ॥ दानवामोघसंकल्पाः सर्वे भूवंस्तदा भृशम् ६४ दानवास्त्रं प्रशांतं तु पर्जन्यास्त्रं भिमंत्रिते ॥ ततो देवगणाः
सर्वे नदंति च हसंति च ६५ हतेशस्त्रे महाराज दैतेयः क्रोधमूर्च्छितः ॥ भूयः संछादयामास केशवं गरुडे स्थितम् ६६ मुशलैः पट्टिशैश्चैव च्छादयामास केशवम्
तस्य तांतरसा सर्वा बाणवृष्टिः समुद्यताम् ६७ प्रहसन्वारयामास केशवः शत्रुसूदनः ॥ केशवस्य तु बाणेन वर्त्तमाने महाहवे ६८ तस्य शार्ङ्गविनिर्मुक्तैः शरैरशनि
संनिभैः ॥ तिलशस्तद्रथं चक्रे साश्वध्वजपताकिनम् ६९ चिच्छेद कवचं कायान्मुकुटं च महाप्रभम् ॥ कार्मुकं च महातेजा हस्तचापं च केशवः ७० विव्याध
चैनमुरसि नाराचेन स्मयन्निव ॥ समर्माभिहतः संख्ये प्रमुमोहाल्पचेतनः ७१ तं दृष्ट्वा मूर्च्छितं बाणं प्रहारपरिपीडितम् ॥ प्रासादवरशृंगस्थो नारदो मुनिपुंग
वः ७२ उत्थाया पश्यत तदा कक्ष्यास्फोटनतत्परः ॥ वादयानो न स्वांश्चैव दिष्ट्या दिष्ट्येति चाब्रवीत् ७३ अहं मिसफलं जन्म जीवितं च सुजीवितम् ॥ दृष्टं मे
यदिदं चित्रं दामोदरपराक्रमम् ७४ जयबाणं महाबाहो दैतेयं देवकिलिषम् ॥ यदर्थमवतीर्णोऽसितत्कर्मसफलीकुरु ७५ एवंस्तु त्वा तदा देवं बाणैः खंधोतयन्
शितैः ॥ इतस्ततः संपतद्भिर्नारदोऽप्यचरद्रणे ७६ प्रयुध्येतां ध्वजौ तत्र तावन् योन्यमभिद्रुतौ ॥ युद्धं त्वभूद्वाहनयोरुभयोर्देवदैत्ययोः ७७ गरुडस्य च संग्रामो
मयूरस्य च धीमतः ॥ पक्षतुंडप्रहारैस्तु चरणास्य न खैस्तथा ७८ अन्योन्यं जघ्नतुः क्रुद्धौ मयूरगरुडावुभौ ॥ वै न ते यस्ततः क्रुद्धो मयूरं दीप्ततेजसम् ७९
जग्राह शिरसि क्षिप्रं तुंडेनाभिपतंस्तदा ॥ उत्क्षिप्य चैव पक्षाभ्यां निजघान महाबलः ८० पद्भ्यां पार्श्वाभिघाताभ्यां कृत्वा घातान्यनेकशः ॥ आकृष्य चैनं
तरसा विवृष्य च महाबलः ८१ निःसंज्ञं पातयामास गगनादिवभास्करम् ॥ मयूरे पतिते तस्मिन् पपातातिबलो भुवि ८२ बाणः समरसंविग्राश्वितयन् कार्यमा
त्मनः ॥ मयातिबलमत्तेन न कृतं सुहृदां वचः ८३ पश्यतां देवदैत्यानां प्राप्नोस्म्यापदमुत्तमाम् ॥ तं दीनमनसं ज्ञात्वारणे बाणं सुविक्रवम् ८४ चितयद्भगवान्गरु
द्रो बाणरक्षणमातुरः ॥ ततोर्नर्दी महादेवः प्राह गंभीरयागिरा ८५ नंदिकेश्वरयाहित्वं यतो बाणोरणे स्थितः ॥ रथेनानेन दिव्येन सिंहयुक्तेन भास्वता ८६
बाणे संयोजया शुत्वमलं युद्धाय वानघ ॥ प्रमाथ गणमध्ये हं स्थास्यामि न हि मे मनः ८७ योद्धुं वितरते ह्यद्य बाणं संरक्ष्य गम्यताम् ॥ तथेत्युक्त्वा ततोर्नंदी रथे
नरथिनां वरः ८८ यतो बाणस्ततो गत्वा बाणमाह शनैरिदम् ॥ दैत्यामुं रथमातिष्ठ शीघ्रमेहि महाबल ८९

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्राणबलम् ॥ १०५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

ततोयुध्यस्वकृष्णवैदानवांतकरंरणे ॥ आरुहःसतुबाणश्चतंरथंब्रह्मनिर्मितम् ॥ तंस्यंदनमधिष्ठायभवस्यामित
तेजसः ९१ प्रादुश्चक्रेमहारौद्रमस्रंसर्वास्त्रघातनम् ॥ दीप्तंब्रह्मशिरोनामबाणःकुद्धोतिवीर्यवान् ९२ प्रदाप्तिब्रह्मशिरसिलोकाःक्षोभमुपागमन् ॥ लोकसंरक्ष
णार्थैवैतत्सृष्टंब्रह्मयोनिना ९३ तच्चक्रेणनिहत्यास्त्रंप्राहकृष्णस्तरस्विनम् ॥ लोकेप्रख्यातयशसंबाणमप्रतिमंरणे ९४ कथितानिक्रतेतातबाणकिंनवि
कथ्यसे ॥ अयमस्मिस्थितोयुद्धेयुद्धयस्वपुरुषोभव ॥ कार्तवीर्यार्जुनोनामपूर्वबाहुसहस्रवान् ९५ महाबलःसरामेणद्विबाहुःसमरेकृतः ॥ तथातवापिद
र्पोयंबाहूनांवीर्यसंभवः ९६ एषतेदर्पशमनंकरोमिरणमूर्द्धनि ॥ यावत्तेदर्पशमनंकरोम्यद्यस्वबाहुना ९७ तिष्ठेदानींनमेद्यत्वंमोक्षयसेरणमूर्द्धनि ॥ अथ
तद्दुर्लभंदृष्ट्वायुद्धंपरमदारुणम् ९८ तत्रदेवासुरसमेयुद्धेनृत्यतिनारदः ॥ निर्जिताश्वगणाःसर्वेप्रद्युम्नेनमहात्मना ९९ निक्षिप्तवादायुद्धस्यदेवदेवंगताःपुनः ॥
सतच्चक्रंसहस्रारंनदन्मेघइवोष्णगे १०० जग्राहकृष्णस्त्वरितोबाणांतकरणंरणे ॥ तेजोयज्ज्योतिषांचैवतेजोवज्राशनेस्तथा १ सुरेशस्यचयत्तेजस्तच्चक्रे
पर्यवस्थितम् ॥ त्रेताग्रेश्चैवयत्तेजोयच्चवैब्रह्मचारिणाम् २ ऋषीणांचततोज्ञानंतच्चक्रेसमवांस्थितम् ॥ पतिव्रतानांयत्तेजःप्राणाश्चमृगपक्षिणाम् ३ यच्चच
क्रधरेष्वस्तितच्चक्रेसंनिवेशितम् ॥ नागराक्षसयक्षाणांगंधर्वाप्सरसामपि ४ त्रैलोक्यस्यचयत्प्राणंसर्वेचक्रेव्यवस्थितम् ॥ तेजसातेनसंयुक्तंज्वलन्निवचभा
स्करः ५ वपुषातेजआधत्तेबाणस्यप्रमुखेस्थितम् ॥ ज्ञात्वातितेजसाचक्रंकृष्णेनाभ्युदितंरणे ६ अप्रमेयंह्यविहतंरुद्राणीचाब्रवीच्छिवम् ॥ अजेयमेतत्रैलो
क्येचक्रंकृष्णेनधार्यते ७ बाणंत्रायस्वदेवत्वंयावच्चक्रंनमुंचति ॥ ततस्त्वक्षोवचःश्रुत्वादेवीलंबामथाब्रवीत् ८ गच्छैहिलंबेशीघ्रंत्वंबाणसंरक्षणंप्रति ॥ त
तोयोगंसमाधायअदृश्याहिमवत्सुता ९ कृष्णस्यैकस्थतद्रूपंदर्शयन्पार्श्वमागता ॥ चक्रोद्यतकरंदृष्ट्वाभगवंतंरणजिरे ११० अंतर्द्धानमुपागम्यत्यज्यसावा
ससीपुनः ॥ परित्राणायबाणस्यविजयाधिष्ठिताततः ११ प्रमुखेवासुदेवस्यदिग्वासाकोटवीस्थिता ॥ तांदृष्ट्वाथपुनःप्राप्तांदेवीरुद्रस्यसंमताम् १२ लंबां
द्वितीयांतिष्ठंतीकृष्णोवचनमब्रवीत् ॥ भूयःसामर्षताम्राक्षीदिग्वस्त्रावस्थितारणे १३ बाणसंरक्षणपराहन्मिबाणंनशंशयः ॥ एवमुक्तातुकृष्णेनभूयोदेव्य
ब्रवीदिदम् १४ जानेत्वांसर्वभूतानांस्रष्टारंपुरुषोत्तमम् ॥ महाभागंमहादेवमनंतलीनमव्ययम् १५ पद्मनाभंदृषीकेशंलोकानामादिसंभवम् ॥
नार्हसेदेवहंतुंवैबाणमप्रतिमंरणे ११६

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ११६ ॥

॥ १७ ॥ ११८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ भवतारक्षणार्थम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ १३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

प्रयच्छद्वाभयं बाणे जीवपुत्रीत्वमेव च ॥ मया दत्तवरो ह्येष भूयश्च परिरक्ष्यते १७ न मे मिथ्या समुद्योगं कर्तुमर्हसि माधव ॥ एवमुक्ते तु वचने देव्या परपुरंजयः ॥
 ११८ कृष्णः प्रभाषते वाक्यं शृणु सत्यं तु भामिनि ॥ बाणो बाहुसहस्रेण नर्दते दर्पमाश्रितः १९ एतेषां च्छेदनं त्वद्य कर्तव्यं नात्र संशयः ॥ द्विबाहुना च बाणे
 न जीवपुत्री भविष्यसि २० आसुरं दर्पमाश्रित्य न च मां संश्रयिष्यति ॥ एवमुक्ते तु वचने कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा २१ प्रोवाच देवी बाणो यं देवदत्तो भवेदिति ॥
 अथ तां कार्तिकेयस्य मातरं सोभिभाष्य वै २२ प्रोवाच बाणं समरे वदतां प्रवरः प्रभुः ॥ युध्यतां युध्यतां संख्ये भवतां कोटवीस्थिता २३ अशक्तानां निवरणे
 धिग्बाणतव पौरुषम् ॥ एवमुक्ता ततः कृष्णस्तच्चक्रं परमात्मवान् २४ निमीलिताक्षो व्यसृजद्बाणं प्रति महाबलः ॥ क्षेपणाद्यस्य मुह्यंतिलोकाः सस्थाणुजंग
 माः २५ क्रव्यादानि च भूतानि तृप्तिं यांति महामृधे ॥ तमप्रतिमकर्माणं समानं सूर्यवर्चसा २६ चक्रमुद्यम्य समरे कोपदीप्तो गदाधरः ॥ समुष्णन्दानवं तेजः स
 मरे स्वेन तेजसा २७ चिच्छेद बाहूंश्चक्रेण श्रीधरः परमौजसा ॥ अलातचक्रवत्तूर्णं भ्राम्यमाणं रणाजिरे २८ क्षिप्तं तु वासुदेवेन बाणस्यरणमूर्धनि ॥ विष्णुचक्रं
 भ्रमत्याशु शैथ्याद्रूपं न दृश्यते २९ तस्य बाहुसहस्रस्य पर्यायेण पुनः पुनः ॥ बाणस्य च्छेदनं चक्रे तच्चक्रं रणमूर्धनि ३० कृत्वा द्विबाहुं तं बाणं छिन्नशाखमिव द्रु
 मम् ॥ पुनः कराग्रे कृष्णस्य चक्रं प्राप्तं सुदर्शनम् ३१ वैशंपायन उवाच ॥ कृतकृत्ये तु संप्राप्ते चक्रे दैत्यनिपातने ॥ स्रवता तेन कायेन शोणितौघपरिभुतः ३२
 अभवत्पर्वताकारश्छिन्नबाहुर्महासुरः ॥ असृङ्मत्तश्च विविधान्नादान्मुंचन्वनो यथा ३३ तस्य नादेन महता केशवोरिषु मूदनः ॥ चक्रं भूयः क्षेमुकामो बाणना
 शार्थमुद्यतः ॥ तमुपेत्य महादेवः कुमारसहितो ब्रवीत् ३४ ईश्वर उवाच ॥ कृष्णकृष्ण महाबाहो जाने त्वां पुरुषोत्तमम् ॥ मधुकैटभं हंतारं देवदेवं सनातनम् ॥
 ३५ लोकानां त्वंगतिर्देवत्वत्प्रसूतमिदं जगत् ॥ अजेयस्त्वं त्रिभिर्लोकैः ससुरासुरपन्नगैः ३६ तस्मात्संहर दिव्यं त्वमिदं चक्रं समुद्यतम् ॥ अनिवार्यमसंहायै
 रणेशत्रुभयंकरम् ३७ बाणस्यास्याभयं दत्तं भयाकेशिनि मूदन ॥ तन्मे न स्याद्दृथा वाक्यमतस्त्वां क्षामयाम्यहम् ३८ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ जीवतां देवबा
 णो यमेतच्चक्रं निवर्तितम् ॥ मान्यस्त्वं देवदेवानां मसुराणां च सर्वशः ३९ नमस्तेस्तु गमिष्यामि यत्कार्यं ते महेश्वर ॥ न तावत्क्रियते तस्मान्मामनुज्ञातुमर्ह
 सि ४० एवमुक्ता महादेवं कृष्णस्तूर्णं महामनाः ॥ जगाम तत्र यत्रास्ते प्राद्युम्निः सायकैश्चितः ४१ गते कृष्णे ततो नंदी बाणमाहवचः शुभम् ॥ गच्छ बाणप्रसन्न
 स्य देवदेवस्य चाग्रतः ४२ तच्छ्रुत्वा नंदी वाक्यं तु बाणो गच्छतशीघ्रगः ॥ छिन्नबाहुं ततो बाणं दृष्ट्वा नंदी प्रतापवान् १४३

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ यत्कार्यं बाणवधारयंतं चक्रियते इत्यन्वयः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ १४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ पुत्रजन्मेति एवं नृत्यंतः पुत्रं लभन्तामित्यर्थः ॥ ५२ ॥ एवं पुत्रप्राप्तिरूपं फलम् ॥ ५३ ॥ वरं वरं वरं वृणु

अपवाह्यरथेनैनं यतो देवस्ततो ययौ ॥ ततो नंदी पुनर्बाणं प्रागुवाचोत्तरं वचः ४४ बाणबाणप्रनृत्यस्वश्रेयस्तव भविष्यति ॥ एष देवो महादेवः प्रसादसुमुखस्त
व ४५ शोणितौघप्लुतैर्गात्रैर्नन्दिवाक्यप्रचोदितः ॥ जीवितार्थो ततो बाणः प्रमुखे शंकरस्य वै ४६ अनृत्यद्वयसंविग्रो दानवः सविचेतनः ॥ तं दृष्ट्वा च प्रनृत्यंतं भयो
द्विग्रं पुनः पुनः ४७ नन्दिवाक्यप्रजवितं भक्तानुग्रहकृद्भवः ॥ करुणावशमापन्नो महादेवो ब्रवीद्भवः ४८ ॥ ईश्वर उवाच ॥ वरं वृणीष्व बाण त्वं मनसा यदभी
प्ससि ॥ प्रसादसुमुखस्ते हं प्रियो सिममदानव ४९ ॥ बाण उवाच ॥ अजरश्चामरश्चैव भवेयं सततं विभो ॥ एष मे प्रथमो देव वरोस्तु यदि मन्यसे ५०
॥ देव उवाच ॥ तुल्यो सिदैव तैर्बाण नमृत्युस्तव विद्यते ॥ अथापरं वृणीष्व अद्य अनुग्राह्यो सिमे सदा ५१ ॥ बाण उवाच ॥ यथा हं शोणितैर्दिग्धो भृशार्तो ब्रण
पीडितः ॥ भक्तानां नृत्यतां देव पुत्रजन्म भवेद्भव ५२ ॥ श्रीहर उवाच ॥ निराहाराः क्षमावंतः सत्यार्जवसमाहिताः ॥ मद्भक्ता ये पि नृत्यंतितेषां मेवं भविष्य
ति ५३ तृतीयं त्वमथो बाण वरं वरमनोगतम् ॥ तद्विधास्यामि ते पुत्रसफलोस्तु भवानिह ५४ ॥ बाण उवाच ॥ चक्रताडनजावोरा रुजातीव्रा हिमेन व ॥
वरेणासौ तृतीयेन शांतिं गच्छतु मे भव १५५ ॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ एवं भवतु भद्रं ते न रुजा प्रभविष्यति ॥ अक्षतं तव गात्रं तु स्वस्थावस्थं भविष्यति ५६ चतुर्थं
ते वरं दद्वि वृणीष्व यदि कांक्षसि ॥ न ते हं विमुखस्तात प्रसादसुमुखो ह्यहम् ५७ ॥ बाण उवाच ॥ प्रमाथ गणवंश्यस्य प्रथमः स्याम हं विभो ॥ महाकाल इति
ख्यातिं गच्छेयं शाश्वतीः समाः ५८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं भविष्यतीत्याह बाणं देवो महेश्वरः ॥ दिव्यरूपो क्षतो गात्रैर्नरैर्जस्तु ममाश्रयात् ५९ ममा
तिसर्गाद्बाणत्वं भवच्चैवाकुतो भयः ॥ भूयस्ते पंचमं दद्वि प्रख्यातबलपौरुषम् ॥ पुनर्वरय भद्रं ते यत्ते मनसि वर्तते ६० ॥ बाण उवाच ॥ वैरूप्यमंगजं यन्मे
माभूद्देव कदाचन ॥ द्विबाहुरपि मे देहो न विरूपो भवेद्भव ६१ ॥ श्रीहर उवाच ॥ भविता सर्वमेतत्ते यथेच्छसि महासुर ॥ भवत्वेवं न चादेयं भक्तानां विद्यते
मम ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ब्रवीन्महादेवो बाणं स्थितमथांतिके ॥ एवं भविष्यते सर्वं यत्त्वया समुदाहृतम् ६३ एतावदुक्त्वा भगवांस्त्रिनेत्रो गणसं
वृतः ॥ पश्यतां सर्वभूतानां तत्रैवांतरधीयत १६४ ॥ इति श्रीमहाभारतो खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि उषाहरणे बाणासुरवरप्रदानं नाम षड्विंशत्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं वरान्बहून्प्राप्य बाणः प्रीतमना भवत् ॥ जगाम सह रुद्रेण महाकालत्वमागतः १

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ १६४ ॥ ॥ इति श्री० भा० खि० ह० वि० टीकायां षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥

॥ १२६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ एवमिति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वीर्यनिर्जितायाः विवाहो वीर्या

वासुदेवोऽपि बहुधानारदं पर्यपृच्छत ॥ कानिरुद्धोऽस्ति भगवन्संयतो नागबंधनैः २ श्रोतुमिच्छामितत्वेन स्नेहं हि मे मनः ॥ अनिरुद्धे हृते वीरे क्षुभिताद्वार
कापुरी ३ शीघ्रं तं मोक्षयिष्यामो यदर्थं वयमागताः ॥ अद्य तं नष्टशत्रुं वै द्रष्टुमिच्छामहे वयम् ४ सप्रदेशस्तु भगवन्विदितस्तव सुव्रत ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन
नारदः प्रत्यभाषत ५ कन्यापुरे कुमारोऽसौ बद्धो नागैश्च माधव ॥ एतस्मिन्नंतरे शीघ्रं चित्रलेखाद्युपस्थिता ६ बाणस्योत्तमशर्वस्य दैत्येन्द्रस्य महात्मनः ॥ इदं
मंतः पुरंदेवप्रविशस्व यथा सुखम् ७ ततः प्रविष्टास्ते सर्वे ह्यनिरुद्धस्य मोक्षणे ॥ बलः सुपर्णः कृष्णस्तु प्रद्युम्नो नारदस्तथा ८ ततो दृष्ट्वैव गरुडं येनिरुद्धशरीर
गाः ॥ शररूपामहासर्पावेष्टयित्वा तनुं स्थिताः ९ ते सर्वे सहसा देहात्तस्य निःसृत्य भोगिनः ॥ क्षितिं समभिवर्तित्वा प्रकृत्यावस्थिताः शराः १० दृष्टः स्पृष्टश्च
कृष्णेन सोऽनिरुद्धो महायशः ॥ स्थितः प्रीतमना भूत्वा प्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ११ देवदेव सदा युद्धे जेता त्वमसि केशव ॥ न शक्तः प्रमुखे स्थातुं साक्षादपिशत
क्रतुः १२ ततो महाबलं देवं बलभद्रं यशस्विनम् ॥ अभिवाद्य ते हृष्टः सोऽनिरुद्धो महामनाः १३ माधवं च महात्मानमभिवाद्य कृतांजलिः ॥ स्वगोत्तमं महा
वीर्यं सुपर्णमभिवाद्य च १४ ततो मकरकेतुं च चित्रबाणधरं प्रभुम् ॥ पितरं सोऽभ्युपागम्य प्रद्युम्नमभिवाद्य च १५ सखीगणवृता चैव सा चोषा भवने स्थि
ता ॥ बलं चातिबलं चैव वासुदेवं सुदुर्जयम् १६ असंख्यातगतिं चैव सुपर्णमभिवाद्य च ॥ पुष्पबाणधरं चैव लज्जमानाभ्यवाद्य च १७ ततः शक्रस्य वच
नान्नारदः परमद्युतिः ॥ वासुदेवसमीपं सप्रहसन् पुनरागतः १८ वर्द्धापयति तं देवं गोविंदं शत्रुमूदनम् ॥ दिष्ट्या वर्द्धसि गोविंद अनिरुद्ध समागमात् १९ ततो
ऽनिरुद्धसहितानारदं प्रणताः स्थिताः ॥ आशीर्भिर्वर्द्धयित्वा च देवर्षिः कृष्णमब्रवीत् २० अनिरुद्धस्य वीर्याख्यो विवाहः क्रियतां विभो ॥ जंबूलमालिकां द्र
ष्टुं श्रद्धाहिममजायते २१ ततः प्रहसिताः सर्वे नारदस्य वचः श्रवात् ॥ कृष्णः प्रोवाच भगवन्क्रियतामाशुमाचिरम् २२ एतस्मिन्नंतरे तात कुंभांडः समुपस्थि
तः ॥ वैवाहिकांस्तु संभारान् गृह्य कृष्णं नमस्यतु २३ ॥ कुंभांड उवाच ॥ कृष्णकृष्ण महाबाहो भवत्वमभयप्रदः ॥ शरणागतोऽस्मि देवेश प्रसीदैषां जलिस्त
व २४ नारदस्य वचः श्रुत्वा सर्वे प्रागेव चाच्युतः ॥ अभयं यच्छते तस्मै कुंभांडाय महात्मने २५ कुंभांडमंत्रिणां श्रेष्ठप्रीतोऽस्मि तव सुव्रत ॥ सुकृतं ते विजाना
मिराष्ट्रिकोऽस्तु भवानिह ॥ सुज्ञातिपक्षः स सुखी निवृत्तोऽस्तु भवानिह २६

ख्यः जंबूलमालिकां जंबूलं वरपक्षीयस्त्रोणां उपहासवचनं तस्य मालिकां परंपरां द्रष्टुं श्रोतुम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ यच्छते ददाति प्रागेव ॥ २५ ॥ इह भूमौ राष्ट्रिको
राष्ट्राधिपतिः शिवगणेषु बाणगमनत्वात् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ भवत् अभवत् ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अपश्यंत
 राज्यंचतेमयादत्तंचिरंजीवममाश्रयात् ॥ एवंदत्ताराज्यमस्मैकुंभांडायमहात्मने २७ विवाहमकरोत्तस्यानिरुद्धस्यजनार्दनः ॥ ततस्तुभगवान्ब्रह्मिस्तत्र
 स्वयमुपस्थितः २८ सविवाहो निरुद्धस्यनक्षत्रेचशुभेभवत् ॥ ततोप्सरोगणश्चैवकौतुकंकर्तुमुद्यतः २९ स्नातस्त्वलंकृतस्तत्रसो निरुद्धःस्वभार्यया ॥ त
 तःस्निग्धैःशुभैर्वाक्यैर्गंधर्वाश्चजगुस्तदा ३० नृत्यंत्यप्सरसश्चैवविवाहमुपशोभयन् ॥ ततोनिर्वर्तयित्वातुविवाहंशत्रुसूदनः ३१ अनिरुद्धस्यसुप्रज्ञःसर्वे
 देवगणैर्वृतः ॥ आमंत्र्यवरदंतत्ररुद्रंदेवनमस्कृतम् ३२ चकारगमनेबुद्धिकृष्णःपरपुरंजयः ॥ द्वारकाभिमुखंकृष्णंज्ञात्वाशत्रुनिषूदनम् ३३ कुंभांडोवचनं
 प्राहप्रांजलिर्मधुसूदनम् ॥ बाणस्यगावस्तिष्ठंतिहस्तेतुवरुणस्यवै ३४ यासाममृतकल्पंवैक्षीरंक्षरतिमाधव ॥ तत्पीत्वातिबलश्चैवनरोभवतिदुर्जयः ३५
 कुंभांडेनैवमारुह्यातेहरिःप्रीतमनास्तदा ॥ गमनायमतिचक्रेगंतव्यमितिनिश्चयम् ३६ ततस्तुभगवान्ब्रह्मावर्धाप्यसतुकेशवम् ॥ जगामब्रह्मलोकंसदृतः
 स्वभवनालये ३७ इंद्रोमरुद्रणयुतोद्वारकाभिमुखोययौ ॥ यतःकृष्णस्ततःसर्वेगच्छंतिजयकांक्षिणः ३८ वाहनेनमयूरेणसखीभिःपरिवारिता ॥ द्वार
 काभिमुखीब्रूषादेव्याप्रस्थापिताययौ ॥ ततोबलश्चकृष्णश्चप्रद्युम्नश्चमहाबलः ३९ आरूढवंतोगरुडमनिरुद्धश्चवर्यिवान् ॥ प्रस्थितश्चसतेजस्वीगरुडः
 पततांवरः ४० उन्मूलयंस्तरुगणान्कंपयंश्चापिमेदिनीम् ॥ आकुलाश्चदिशःसर्वारेणुध्वस्तमिवांबरम् ४१ गरुडेसंप्रयातेभून्मंदरश्मिर्दिवाकरः ॥ तत
 स्तेदीर्घमध्वानंप्रययुःपुरुषर्षभाः ४२ आरूढ्यगरुडंसर्वजित्वाबाणंमहौजसम् ॥ ततोंबरतलस्थास्तेवारुर्णादिशमास्थिताः ४३ अपश्यंतमहात्मानोगा
 वोदिव्यपयःप्रदाः ॥ वेलावनविचारिण्योनानावर्णाःसहस्रशः ४४ अवज्ञायतदारूपंकुंभांडवचनाश्रयात् ॥ कृष्णःप्रहरतांश्रेष्ठस्तत्त्वतोर्थविशारदः ४५
 निशम्यबाणगावस्तुतासुचक्रेमनस्तदा ॥ आस्थितोगरुडंप्राहसतुलोकादिरव्ययः ४६ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ वैनतेयप्रयाहित्वंयत्रबाणस्यगोधनम् ॥ या
 सांपीत्वाकिलक्षीरममृतत्वमवाप्नुयात् ४७ आहमांसत्यभामाचबाणगावोममानय ॥ यासांपीत्वाकिलक्षीरंनजीर्येतिमहासुराः ४८ विजराश्चजरांत्यक्त्वा
 भवंतिकिलजंतवः ॥ ताआनयस्वभद्रंतेयदिधर्मो नलुप्यते ४९ अथवाकार्यलोपोवैमैवतासुमनःकृथाः ॥ इतिमामब्रवीत्सत्याताश्चैताविदितामम ५०
 ॥ गरुडउवाच ॥ दृश्यंतेगावएतास्तादृष्ट्वामांवरुणालयम् ॥ विशंतिसहसासर्वाःकार्यमत्रविधीयताम् ५१ इत्युक्त्वाचैवगरुडःपक्षवातेनसागरम् ॥ सहसा
 क्षोभयित्वाचविवेशवरुणालयम् ५२ दृष्ट्वाजवेनगरुडंप्राप्तं वैवरुणालयम् ॥ वारुणाश्चगणाःसर्वेविभ्रांताःप्राचलंस्तदा ५३

दृष्ट्वंत.गावःगाः वेलासमुद्रतोःप्रांतस्तत्रवनंतत्रचारिण्यः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ नजीर्येतिनजरांप्राप्नुवन्ति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कार्यंउचितं ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

ततस्तुवारुणं सैन्यमभिज्ञातुं सुदुर्जयम् ॥ प्रमुखे वासुदेवस्य नानाप्रहरणोद्यतम् ॥ तद्युद्धमभवद्दोरं वारुणैः पन्नगारिणा ५४ तेषामापततां संख्ये वारुणा
नां सहस्रशः ॥ भग्नं बलमनाधृष्यं केशेन महात्मना ॥ ५५ ततस्ते प्रहुतायां तितमेव वारुणालयम् ॥ षष्टिरथ सहस्राणि षष्टिरथ शतानि च ५६ वारुणानि
च युद्धानि दीप्तशस्त्राणि संयुगे ॥ तद्वलं बलिभिः शूरैर्बलदेवजनार्दनैः ५७ प्रद्युम्नेनानिरुद्धेन गरुडेन च सर्वशः ॥ शरैर्घैर्विविधैस्तीक्ष्णैर्वध्यमानं समंततः ५८
ततो भग्नं बलं दृष्ट्वा कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ वरुणस्त्वथ संक्रुद्धो निर्ययौ यत्र केशवः ५९ ऋषिभिर्देवगंधर्वैस्तथैवाप्सरसांगणैः ॥ संस्तूयमानो बहुधा वरुणः प्रत्य
दृश्यत ६० छत्रेण ध्रियमाणेन पांडुरेण वपुष्मता ॥ सलिलस्राविणा श्रेष्ठं चापमुद्यम्य धिष्ठितः ६१ अपांपतिरतिकुद्धः पुत्रपौत्रबलान्वितः ॥ आह्वयन्निवयु
द्वाय विस्फारिमतहा धनुः ६२ स तु प्राध्मापयच्छंस्वरुणः समधावत ॥ हरिहर इव क्रुद्धो बाणजालैः समावृणोत् ६३ ततः प्रध्माय जलजं पांचजन्यं जनार्दनः
बाणजालैर्दिशः सर्वास्ततश्चक्रमहाबलः ६४ ततः शरैर्घैर्विमलैर्वरुणः पीडितोरणे ॥ समयन्निवततः कृष्णं वरुणः प्रत्ययुध्यत ६५ ततोऽस्त्रं वैष्णवं धोरमभिमंभ्या
हवे स्थितः ॥ वासुदेवो ब्रवीद्वाक्यं प्रमुखे तस्य धीमतः ६६ इदमस्त्रं महाघोरं वैष्णवं शत्रुसूदनम् ॥ मयोद्यतं वधार्थं तेतिष्ठेदानीं स्थिरो भव ६७ ततोऽस्त्रं वरुणो दे
वो ह्यस्त्रं वैष्णवं मुद्यतः ॥ वारुणास्त्रेण संयोज्य विननादमहाबलः ६८ तस्यास्त्रे वितता ह्यापो वरुणस्य विनिःसृताः ॥ वैष्णवास्त्रस्य शमने वर्तते सामिते जयः
६९ आपस्तु वारुणास्तत्र क्षिप्त्वा क्षिप्त्वा ज्वलन्ति वै ॥ दह्यन्ते वारुणास्तत्र ततोऽस्त्रे ज्वलिते पुनः ७० वैष्णवे तु महावीर्ये दिशो भीता विदुर्द्रुवुः ॥ तद्वलं ज्वलितं दृष्ट्वा
वरुणः कृष्णमब्रवीत् ७१ स्मरस्व प्रकृतिं पूर्वामव्यक्तां व्यक्तलक्षणाम् ॥ तमोजहि महाभाग तमसामुह्यसे कथम् ७२ स त्वस्थो नित्यमासीस्त्वं योगीश्वर महा
मते ॥ पंचभूताश्रयान् दोषानहंकारं च वर्जय ७३ यायाते वैष्णवी मूर्तिस्तस्या ज्येष्ठो ह्यहंतव ॥ ज्येष्ठभावेन मान्यं तु किं मां त्वंदग्धुमिच्छसि ७४ नाग्निर्वि
क्रमते ह्यग्नौ तजकोपं युधांवर ॥ त्वयि न प्रभविष्यामि जगतः प्रभवो ह्यसि ७५ पूर्वहिया त्वया सृष्टा प्रकृतिर्विकृतात्मिका ॥ धर्मिणी बीजभावेन पूर्वधर्मसमा
श्रिता ७६ आग्नेयं वैष्णवं सौम्यं प्रकृत्यैवेदमादितः ॥ त्वयामृष्टं जगदिदं सकथं मयि वर्तते ७७ अजेयः शाश्वतो देवः स्वयंभूर्भूतभावनः ॥ अक्षरं च क्षरं चैव भा
वाभावौ महाद्युते ७८ रक्ष मां रक्षणीयो हं त्वयानघ नमोस्तुते ॥ आदिकर्ता सिलोकानां त्वयैतद्वहुलीकृतम् ७९

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ प्रकृतिर्माया विकृतं महदादिकार्यं तदात्मिका धर्मिणी परिणामिनी पूर्वधर्मजायत इत्येवं रूपं त्वत्तोजन्मलभमानेत्यर्थः बीजभावेन जगत्कारणत्वेन च उपेतेति शेषः ७६

॥ ७७ ॥ ७८ ॥ त्वयैव स्वात्मनैव बहुलीकृतं इदं दृश्यमिति शेषः ॥ ७९ ॥

प्रकृतिः कारणं तत्त्वां द्वेष्टीति तादृशः प्रकृतिद्वेषी अहं न ॥ ८० ॥ विकारेषु अहंकारादिषु या प्रकृतिः पूर्ववासनालोभद्वेषादिरूपा तस्याः विकारः स्तेयहिंसादिरूपस्तस्य शमनार्थत्वं वर्तते सेदुष्टनिग्रहार्थतवावतार इत्यर्थः ॥ ८१ ॥ तेते विकाराः क्रोधादयः विकाराणां दुष्टानां विकाराय विनाशाय न तु मंदानपेक्ष्य भवान् विकुरुते सर्वात्मनस्तव यद्यपि कचिदापि क्रोधो ना

विक्रीडसिमहादेव बालक्रीडनकैरिव ॥ न त्वहं प्रकृतिद्वेषी नाहं प्रकृतिदूषकः ८० प्रकृतिर्या विकारेषु वर्तते पुरुषर्षभ ॥ तस्या विकारशमने वर्तते त्वं महाद्युते ८१ विकारो वा विकाराणां विकाराय न तेऽनघ ॥ तान धर्मविदो मंदान् भवान् विकुरुते सदा ८२ इदं प्रकृतिजैर्दोषैस्तमसामुत्थते यदा ॥ रजसा वापि संस्पृष्टा त दामोहः प्रवर्तते ८३ परावरज्ञः सर्वज्ञ ऐश्वर्यविधिमास्थितः ॥ किं मोहयसिनः सर्वान् प्रजापतिरिव स्वयम् ८४ वरुणे नैव मुक्तस्तु कृष्णो लोकपरायणः ॥ भा वज्ञः सर्वकृद्दीरस्ततः प्रीतमना त्वभूत् ८५ इत्येवमुक्तः कृष्णस्तु प्रहसन् वाक्यमब्रवीत् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ गावः प्रयच्छ मे वीरशांत्यर्थं भीमविक्रम ८६ इत्येवमुक्ते कृष्णेन वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ वरुणो त्व्यब्रवीद्भूयः शृणु मे मधुसूदन ८७ ॥ वरुण उवाच ॥ बाणेन सार्धं समयो मया देवकृतः पुरा ॥ कथं च समयं कृत्वा कुर्यां विफलमन्यथा ८८ त्वमेव वेद सर्वस्य यथा समयभेदकः ॥ चारित्रं दुष्यते तेन न च सद्भिः प्रशस्यते ८९ धर्मभागी श्वरो नित्यं वर्ज्यते मधुसूदन ॥ न च लोकानवाप्नोति पापः समयभेदकः ९० प्रसीद धर्मलोपश्च माभून्मे मधुसूदन ॥ न मां समयभेदेन योक्तुमर्हसि माधव ९१ जीवन्नाहं प्रदास्यामि गावो वैवृ षभेक्षण ॥ हत्वानयस्व मां गावेषु मे समयः पुरा ९२ एतच्च मे समाख्यातं समयं मधुसूदन ॥ सत्यमेव महाबाहो न मिथ्या तु सुरेश्वर ९३ यद्येवाहमनुग्राह्यो रक्ष मां मधुसूदन ॥ अथ वा गोषु निर्वधो हत्वानय महाभुज ९४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वरुणे नैव मुक्तस्तु यदूनां वंशवर्द्धनः ॥ अभेद्यं समयं मत्त्वान्य स्तवा दोगवां प्रति ९५ सप्रहस्यत तो वाक्यं व्याजहारार्थकोविदः ॥ तस्मान्मुक्तोसि यद्येवं बाणेन समयः कृतः ९६ प्रमृतेर्मधुरैर्वाक्यैस्तत्त्वार्थमधुभाषितैः कथं पापं करिष्यामि वरुण त्वय्यहं प्रभो ॥ गच्छ मुक्तोसि वरुण सत्यसंधोसि नो भवान् ९७ त्वत्प्रियार्थं मया मुक्ता बाणगावो न संशयः ॥ ततस्तूर्यनिनादैश्च मे रीणां च महास्वनैः ९८ अर्घमादाय वरुणः केशवं प्रत्य पूजयत् ॥ केशवो र्धतदा गृह्य वरुणाद्यदुनंदनः ९९ बलं चापूजयद्देवः कुशलीव समाहितः ॥ वरुणा याभयं दत्त्वा वासुदेवः प्रतापवान् १०० द्वारकां प्रस्थितः शौरिः शचीपति सहायवान् ॥ तत्र देवाः समरुतः ससाध्याः सिद्धचारणाः ॥ १ ॥

स्तितथापि क्रोधि न एव स्वदोषात्त्वां क्रोधवंतं पश्यंतीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ इदं जगत्तमसा देहात्मबुद्ध्या मोहो वैयग्र्यं इदं मे भूयादिदं मे मा भूयादित्येवं रूपः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ समयो यं जीवन्नहमन्यस्मै तव गानप्रदास्यामीत्येवं रूपो निश्चयः ॥ ८८ ॥ भेदकः न प्रशस्यते चारित्रं चास्य दुष्यत इत्यन्वयः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ मां हत्वा गावः गानयस्व ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ न्यस्तवादस्त्यक्तप्रतिज्ञः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ नोऽस्माकं संबन्धी भवान् ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥

॥ २ ॥ यशसाकार्यमानेनविजयेनआशास्यमानेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ शुभैः प्रासादैर्युक्तामितिशेषः निशास्यालोच्य ॥ ५ ॥ संज्ञांस्वागमनज्ञापनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

गंधर्वाप्सरसश्चैव किंनराश्चांतरिक्षगाः ॥ अनुगच्छंति भूतेशं सर्वभूतादिमव्ययम् २ आदित्यावसवोरुद्राअश्विनौयक्षराक्षसाः ॥ विद्याधरगणाश्चैव ये चान्ये
सिद्धचारणाः ॥ गच्छंतमनुगच्छंतियशसाविजयेन च ३ नारदश्च महाभागः प्रस्थितो द्वारकां प्रति ॥ तुष्टो बाणजयं दृष्ट्वा वरुणं च कलिप्रियः ४ कैलासशिखरप्र
ख्यैः प्रासादैः कंदरैः शुभैः ॥ दूरान्निशम्य मधुहा द्वारकां द्वारमालिनीम् ५ पांचजन्यस्य निर्घोषं चक्रे चक्रगदाधरः ॥ संज्ञां प्रयच्छते देवो द्वारकापुरवासिनाम् ६
देवानुयाननिर्घोषं पांचजन्यस्य निःस्वनम् ॥ श्रुत्वा द्वारवतीं सर्वे प्रहर्षमतुलंगताः ७ पूर्णकुंभैश्च लाजैश्च बहुविन्यस्तविस्तरैः ॥ द्वारोपशोभितां कृत्वा
सर्वो द्वारवतीं पुरीम् ८ सुश्लिष्टरथ्यां सश्रीकां बहुरत्नोपशोभिताम् ॥ विप्राश्चार्घ्यसमादाय यथैव कुलनैगमाः ९ जयशब्दैश्च विविधैः पूजयंति स्म माधवम् ॥
वैनतेये तमासीनं नीलांजनचयोपमम् १० ववंदिरे तदा कृष्णं श्रिया परमया युतम् ॥ तमानुपूर्व्या वर्णाश्च पूजयंति महाबलम् ११ अनंतं केशिहं तारं श्रेष्ठिपू
र्वाश्च श्रेणयः ॥ ऋषिभिर्देवगंधर्वैश्चारणैश्च समंततः १२ स्तूयते पुंडरीकाक्षो द्वारकोपवने स्थितः ॥ तदाश्चर्यमपश्यंत दाशार्हगणसत्तमाः १३ प्रहर्षमतुलं
प्राप्ता दृष्ट्वा कृष्णं महाभुजम् ॥ बाणं जित्वा महादेवमायांतं पुरुषोत्तमम् १४ द्वारकावासिनां वाचश्चरंति बहुधा तदा ॥ प्राप्ते कृष्णे महाभागे यादवानां महार
थे १५ गत्वा च दूरमध्वानं सुपर्णोद्भुतमागतः ॥ धन्याः स्मोनु गृहीता स्मोयेषां वै जगतः पिता १६ रक्षितां चैव गोप्ता च दीर्घबाहुर्महाभुजः ॥ वैनतेयं समारुह्य
जित्वा बाणं सुदुर्जयम् १७ प्राप्तेयं पुंडरीकाक्षो मनां स्यात् ह्लादयन्निव ॥ एवं कथयतामेव द्वारकावासिनां तदा १८ वासुदेव गृहं देवा विविशुस्ते महारथाः ॥
अवतीर्य सुपर्णात्तु वासुदेवो बलस्तदा १९ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च गृहान् प्रविशुस्तदा ॥ ततो देवविमानानि संचरंति तदा दिवम् २० अवस्थितानि दृश्यंत नाना
रूपाणि सर्वशः ॥ हंसर्षभमृगैर्नागैर्वाजिसारसबर्हिणैः ॥ भास्वंति तानि दृश्यंते विमानानि सहस्रशः २१ अथ कृष्णो ब्रवीद्वाक्यं कुमारं स्तान्सहस्रशः ॥ प्र
द्युम्नादीन् समस्तांस्तु श्लक्ष्णं मधुरयागिरा २२ एते रुद्रास्तथादित्यावसवोथाश्विनावपि ॥ साध्या देवास्तथान्ये च वंदध्वं च यथाक्रमम् २३ सहस्राक्षं महाभागं
दानवानां भयंकरम् ॥ वंदध्वं स हिताः शक्रं स गणं नागवाहनम् २४ सप्तर्ष्या महाभागा भृगवांगिरसमाश्रिताः ॥ ऋषयश्च महात्मानो वंदध्वं च यथासुखम् १२५
एते च क्रधराश्चैव तान वंदत सर्वशः ॥ सागराश्च हृदाश्चैव मत्प्रियार्थं मिहागताः २६ दिशश्च विदिशश्चैव वंदध्वं च यथाक्रमम् ॥ वासुकिप्रमुखाश्चैव नागा वै सुम
हाबलाः २७ गावश्च मत्प्रियार्थं वै वंदध्वं च यथाक्रमम् ॥ ज्योतीं पिसहनक्षत्रैर्यक्षराक्षसकिन्नरैः २८

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ १५ ॥ गत्वा च दूरमित्यादि जनवाक्यम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ हंसादिभिर्युक्तानि ॥ २१ ॥ २२ २३ २४ २५ २६ २७ ॥ २८ ॥

॥ २३ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ प्राप्यतेदेवानामपिदर्शनमिति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सात्वतां सात्वतानां एष मुख्यः सात्वत इत्यर्थः यदुनंदनं अनिरुद्धम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अविरसं संमुखं यथा स्यात्तथा कालोयास्यत्यविरतमिति वा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ सहस्रशः युगपत्निर्वमंतः सुखान्निःसारयंतः किल किलाश
 आगतामत्प्रियार्थं वैवंध्वं च यथाक्रमम् ॥ वासुदेववचः श्रुत्वा कुमारः प्रणताः स्थिताः २९ यथाक्रमेण सर्वेषां देवतानां महात्मनाम् ॥ सर्वान् दिवौकसो दृष्ट्वा
 पौराविस्मयमागताः ३० पूजार्थं मथ संभारान् प्रगृह्य द्रुतमागताः ॥ अहो सुमहदाश्चर्यं वासुदेवस्य संश्रयात् ३१ प्राप्यते यदिहास्माभिरिति वाचश्चरंत्युत ॥
 ततश्चंदनचूर्णैश्च गंधपुष्पैश्च सर्वशः ३२ किरंति पौराः सर्वास्तान् पूजयंतो दिवौकसः ॥ लाजैः प्रणामैर्धूपैश्च वाद्यध्वनियमैस्तथा ३३ द्वारकावासिनः सर्वपूज
 यंति दिवौकसः ॥ आहुकं वासुदेवं च सांबं च यदुनंदनम् ३४ सात्यकिं चोल्मुकं चैव विपृथुं च महाबलम् ॥ अकूरं च महाभागं तथा निषधमेव च ३५ एतान्परि
 ष्वज्यत दामूर्ध्नि चाग्राय वासवः ॥ अथ शक्रो महाभागः समक्षं यदुमंडले ३६ स्तुवंतं केशिहं तारंतत्रोवाचोत्तरं वचः ॥ सात्वतः सात्वतामेव सर्वेषां यदुनंदनम् ॥
 ३७ मोक्षयित्वा रणे चैव यशसा पौरुषेण च ॥ महादेवस्य मिषतो गुहस्य च महात्मनः १३८ एष बाणं रणे जित्वा द्वारकां पुनरागतः ॥ सहस्रबाहोर्बाहूनां कृत्वा
 द्वयमनुत्तमम् ३९ स्थापयित्वा द्विबाहुत्वे प्राप्नोयं स्वपुरं हरिः ॥ यदर्थं जन्म कृष्णस्य मानुषेषु महात्मनः ४० तदप्यवसितं कार्यं नष्टशोका वयंकृताः ॥ पिब
 तामधुमाध्वीकं भवतां प्रीतिपूर्वकम् ४१ कालोयास्यत्यविरसं विषयेष्वेव त्यज्यताम् ॥ बाहूनां संश्रयात् सर्वे वयमस्य महात्मनः ४२ प्रनष्टशोकारं स्या
 मः सर्वे एव यथा सुखम् ॥ एवं स्तुत्वा सहस्राक्षः केशवं दानवांतकम् ४३ अपृच्छतं महाभागः सर्वदेवगणैर्वृतः ॥ ततः पुनः परिष्वज्य कृष्णं लोकनमस्कृतम् ॥
 पुरंदरो दिवं यातः सहदेवमरुद्गणैः ४४ ऋषयश्च महात्मानो जयाशीर्भिर्महौजसम् ॥ यथागतं पुनर्याताय क्षराक्षसकिन्नराः ४५ पुरंदरे दिवं याते पद्मनाभो महा
 बलः ॥ अपृच्छत महाभागः सर्वान् कुशलमव्ययम् ४६ ततः किल किलाशब्दं निर्वमंतः सहस्रशः ॥ गच्छंति कौमुदीं द्रष्टुं सोऽनघः प्रीयते सदा ४७ द्वारकां प्राप्य
 कृष्णस्तुरे मेयदुगणैः सह ॥ विविधान् सर्वकामार्थान् श्रिया परमया युतः ॥ १४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशो विष्णुपर्वणि द्वारकायां गमने सप्त
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाहुको महाबाहुः कृष्णं प्राह महाद्युतिः ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनः श्रूयतां यदु
 नंदन १ एवं गते निरुद्धस्य क्रियतां महदुत्सवः ॥ क्षेमात्प्रत्यागतं दृष्ट्वा सेव्यमानाः सहासते २

द्वंदं आश्चर्यं आश्चर्यमिति वदंत इत्यर्थः कौमुदीमिव कौमुदीं कृष्णमुखचंद्रप्रभांसकृष्णः अनघः शुद्धः प्रीयते तेषां भक्त्येति भावः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीम. खि. ह. वि. टीकायां सप्त
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ४९ ॥ अथाहुक इति ॥ १ ॥ यतोऽस्मदीयाः सर्वे सेव्यमानाः अप्सराप्रभृतिभिः सह आसतेऽतोऽनिरुद्धस्य महदुत्सवः क्रियतामिति योज्यम् २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ शकट

उषापिचमहाभागासखीभिःपरिवारिता ॥ रमतेपरयाप्रीत्याचानिरुद्धेनसंगता ३ कुंभांडदुहितारामाउषायाःसखिमंडले ॥ प्रवेश्यतांमहाभागावैदर्भी
वर्द्धयत्युत ४ सांबायदीयतांरामांकुंभांडदुहिताशुभा ॥ शेषाश्चकन्यान्यस्यंतांकुमाराणांयथाक्रमम् ५ वर्त्ततेसोत्सवस्तत्रअनिरुद्धस्यवेशमनि ॥ गृहेश्री
धन्वनश्चैवशुभस्तत्रप्रवर्त्तते ६ वादयंतिपुरेतत्रनार्योमदवशंगताः ॥ नृत्यंतेचाप्सरास्तत्रगायंतिचतथापराः ७ काश्चित्प्रमुदितास्तत्रकाश्चिदन्योन्यमब्रुव
न् ॥ नानावर्णांबरधराःक्रीडमानास्ततस्ततः ८ अभियांतिततोन्त्योन्त्यंकाश्चिन्मदवशात्स्वयम् ॥ क्रीडंतिकाश्चिदक्षैस्तुहर्षादुत्फुल्ललोचनाः ९ मायूरं
थमारुह्यसखीभिःपरिवारिता ॥ उषासंतोषितादेव्यारुद्राण्याप्रतिगृह्यताम् १० इयंचैवकुलश्लाघ्यानामोषासुंदरीवरा ॥ बाणपुत्रीतववधूःप्रतिगृह्णी
ष्वभामिनी ११ ततःप्रतिगृहीतासास्त्रीभिराचारमंगलैः ॥ प्रवेशिताचसावेशमअनिरुद्धस्यशोभना १२ देवकीरोहिणीचैवरुक्मिण्यथविदर्भजा ॥ दृष्ट्वा
निरुद्धरोदंत्यःस्नेहहर्षसमन्विताः १३ रेवतीरुक्मिणीचैवगृहमुख्यंप्रवेशयत् ॥ वधूर्वर्द्धसिदिष्ट्यात्वमानिरुद्धस्यदर्शनात् १४ ततस्तूर्यप्रणादैस्तावरनार्यः
शुभाननाः ॥ क्रियामारेभिरेकर्तुमुषाचगृहसंस्थिता १५ ततोहर्म्यतलस्थासावृष्णिपुंगवसंस्थिता ॥ रमतेसर्वसदृशैरुपभोगैर्वरानना १६ चित्रलेखाचसु
श्रोणीजप्सरारूपधारिणी ॥ आपृष्ट्वाचसखीवर्गमुषांचत्रिदिवंगता १७ गतासुतासुसर्वासुसखीष्वसुरसुंदरी ॥ मायावत्यागृहंनीताप्रथमंसानिमांत्रिता
१८ सातुप्रद्युम्नगृहिणीस्तुषांदृष्ट्वासुमध्यमा ॥ वासोभिरन्नपानैश्चपूजयामाससुंदरीम् १९ ततःक्रमेणसर्वास्तावधूमूषयांदुस्त्रियः ॥ आचारमनुपश्यंत्यः
स्वधर्ममुपचक्रिरे २० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंमयाकुरुकुलोद्वह ॥ यथाबाणोजितःसंख्येजीवन्मुक्तश्चविष्णुना २१ द्वारका
यांततःकृष्णोरेमेयदुगणैर्वृतः ॥ अन्वशासन्महींकृत्स्नांपरयासंगुतोमुदा २२ एवमेषोवतीर्णोवैष्टथिर्वीष्टथिवीपते ॥ विष्णुर्यदुकुलश्रेष्ठोवासुदेवेतिवि
श्रुतः २३ एतैश्चकारणैःश्रीमान्वसुदेवकुलेप्रभुः ॥ जातोवृष्णिषुदेवक्यांयन्मांत्वंपरिपृच्छसि २४ निवृत्तेनारदप्रश्नेयन्मयोक्तंसमासतः ॥ श्रुतास्तेविस्त
राःसर्वेयेपूर्वजनमेजय २५ विष्णोस्तुमाथुरेकल्पेयत्रतेसंशयोमहान् ॥ वासुदेवगतिश्चैवसामयासमुदाहृता २६ आश्चर्यं चैवनान्यद्वैकृष्णश्चाश्चर्यसंनि
धिः ॥ सर्वेष्वश्चर्यकल्पेषुनास्त्याश्चर्यमवैष्णवम् २७

भंगादिवरुणजयांतैः ॥ २४ ॥ निवृत्तेदत्तोत्तरत्वेनसमाहितेनारदप्रकृतआश्चर्यकोधन्यइत्येवंरूपंयेपूर्वउ
क्ताइतिशेषः ॥ २५ ॥ यत्रकःसर्वोत्तमइत्येवंरूपोविषयेतेतवसंशयोभूत्सोर्थोमाथुरेकल्पेयदुषुभवतोऽवतारेरुद्रजयेननिर्णीतइत्यर्थः वासुदेवात्मिकागतिः परायणंवासुदेवगतिः
साप्रसिद्धा तद्विष्णोःपरमंपदं साकाष्ठासापरागतिरित्याद्यागमेषुइत्यर्थः ॥ २६ ॥ सर्वेष्विति अन्यत्राप्याश्चर्यदर्शनंविष्ण्वनुप्रवेशादेवेत्यर्थः ॥ २७ ॥

एषविष्णुः धनिनां धन्यकृत्स्वयं धन्यइत्यन्यं करोति एषत्येवानंदयतीति श्रुतेः धन्यानां मानुषानंदादिहिरण्यगर्भातानामानंदिनां आनंदभावनः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ हरिवंशं श्रुतवानूयतः अतो निर्मलो निष्पापोऽभूत् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु ह

एष धन्यो हि धन्यानां धन्यकृद् धन्यभावनः ॥ देवेषु तु सदैत्येषु नास्ति धन्यतरोऽप्युतात् २८ आदित्यावसवोरुद्रा अश्विनौ मरुतस्तथा ॥ गगनं भूर्दिशश्चैव सलिलं ज्योतिरेव च २९ एष धाता विधाता च संहर्ता चैव नित्यशः ॥ सत्यं धर्मस्तपश्चैव ब्रह्मा चैव पितामहः ३० अनंतश्चैव नागानां रुद्राणां शंकरः स्मृतः ॥ जंगमा जंगमं चैव जगन्नारायणोद्भवम् ३१ एतस्माच्च जगत्सर्वं प्रसूयेत जनार्दनात् ॥ जगच्च सर्वं देवेशे तं नमस्कुरु भारत ३२ पूज्यश्च सततं सर्वं देवैरेष सनातनः ॥ इत्युक्तं बाणयुद्धं ते माहात्म्यं केशवस्य तु ३३ वंशप्रतिष्ठामतुलां श्रवणादेवलप्स्यसे ॥ ये चेदंधारयिष्यंति बाणयुद्धमनुत्तमं ३४ केशवस्य च माहात्म्यं नाधर्मस्तान् भजिष्यति ॥ एषा ते वैष्णवी चर्या मया कात्स्नर्येन कीर्तिता ३५ पृच्छतस्ता तयज्ञेस्मिन्निवृत्ते जनमेजय ॥ आश्चर्यपर्वनिखिलं यो हीदंधारयेन्नृप ३६ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके स गच्छति ॥ कल्यमुत्थाय यो नित्यं कीर्तयेत्सु समाहितः ३७ न तस्य दुर्लभं किंचिदिह लोके परत्र च ॥ ब्राह्मणः सर्ववेदी स्यात्क्षत्रियो विजयी भवेत् ३८ वैश्यो धनसमृद्धः स्याच्छूद्रः कामानवाप्नुयात् ॥ नाशुभं प्राप्नुयात् किंचिद्दीर्घमायुर्लभेत सः ३९ ॥ सौतेरुवाच ॥ इति पारीक्षितो राजा वैशंपायनभाषितम् ॥ श्रुतवानचलो भूत्वा हरिवंशं द्विजोत्तमाः ४० एवं शौनकसंक्षेपाद्विस्तरेण तथैव च ॥ प्रोक्ता वै सर्ववंशास्ते किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ४१ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि उषाहरणसमाप्तिर्नामाष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२८ समाप्तमिदं विष्णुपर्व ॥ ॥ ध्र ॥

रिवंशे विष्णुपर्वणि टीकायामष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥

॥ ध्र ॥

॥

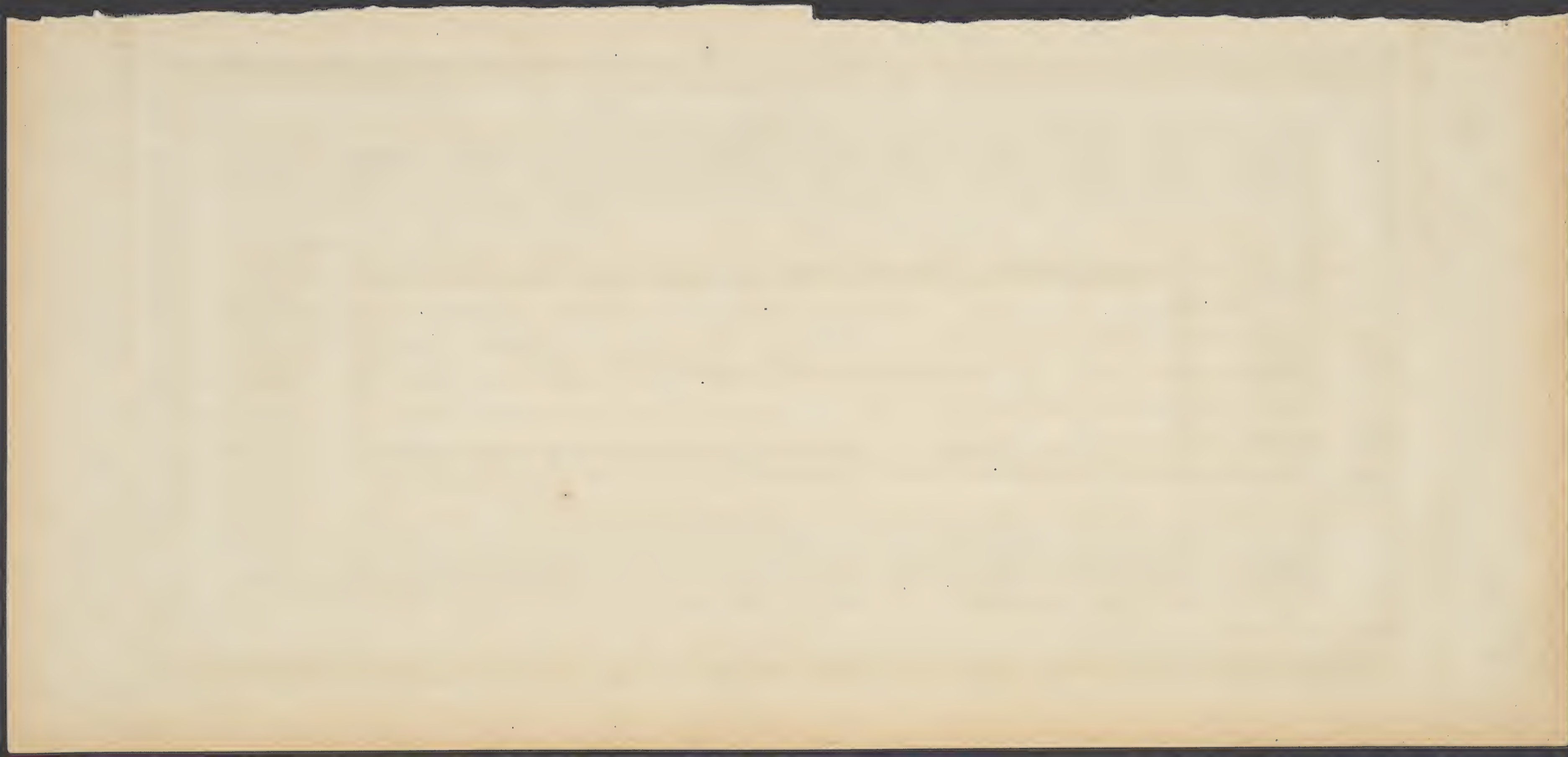
॥ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥ ॥

॥

॥ इति श्रीहरिवंशांतर्गतं द्वितीयं विष्णुपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमन्महाभारतेहरिवंशांतर्गतं तृतीयं भविष्यपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ जनमेजयस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अन्वगच्छत् गर्भिण्येवेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ निघृष्टौरुताचिह्नौ ॥ १२ ॥
अजःछागःतद्वत्श्यामौ समारूढौ तथैवरुष्णरूपवंतावेदवृद्धिप्राप्तौ ॥ १३ ॥ वेमकोनामस्वर्गस्थःकश्चिदृषिः तस्यशालायांगृहे द्वीजाभ्यांकौशिकपिप्पलादाभ्याम् ॥ १४ ॥

श्रीगोपालकृष्णायनमः ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ जनमेजयस्यकेपुत्राःपठयन्तेलौमहर्षणे ॥ कस्मिन्प्रतिष्ठितोवंशःपांडवनांमहात्मनाम् १ एतदिच्छा
म्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ त्वत्तःकथयतःसर्वेवेदयहंतत्परिस्फुटम् २ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ पारीक्षितस्यकाश्यायांद्वौपुत्रौसंबभूवतुः ॥ चंद्रापीडश्च
नृपतिःसूर्यापीडश्चमोक्षवित् ३ चंद्रापीडस्यपुत्राणांशतमुत्तमधन्विनाम् ॥ जानमेजयइत्येवंक्षात्रंभुविपरिश्रुतम् ४ तेषांश्रेष्ठस्तुराजासीत्पुरेवाराणसा
ह्वये ॥ सत्यकर्णोमहाबाहुर्ज्वाविपुलदक्षिणः ५ सत्यकर्णस्यदायादःश्वेतकर्णःप्रतापवान् ॥ अपुत्रःसतुधर्मात्माप्रविवेशतपोवनम् ६ तस्माद्वनगताद्र
भैयादवीप्रत्यपद्यत ॥ सुचारोर्दुहितासुभूर्मानिनीभातृमालिनी ७ सतुजन्मनिगर्भस्यश्वेतकर्णःप्रजेश्वरः ॥ अन्वगच्छद्रतंपूर्वैर्महाप्रस्थानमच्युतम् ८
सादृष्ट्यासंप्रयातंतंमानिनीपृष्ठतोऽन्वियात् ॥ पथिसासुषुवेसुभूर्वनेराजीवलोचनम् ९ कुमारंतंपरित्यज्यभर्तारिंचान्वगच्छत् ॥ प्रतिव्रतामहाभागाद्रौप
दीवपुरापतीन् १० सतुराजकुमारोसौगिरिकुंजरुगेदह ॥ छायार्थंतस्यमेघास्तुप्रादुरासन्समंततः ११ श्रविष्ठायाश्चपुत्रौद्वौपिप्पलादश्चकौशिकः ॥ दृष्ट्वा
कृपान्वितौगृह्यतंप्रक्षालयतांजलैः ॥ निघृष्टौतस्यतौपार्श्वौशिलायांरुधिरश्रुतौ १२ अजश्यामौतुपार्श्वौतावुभावपिसमाहितौ ॥ तथैवतुसमारूढौअज
पार्श्वस्ततोऽभवत् १३ ततोऽजपार्श्वइतितौचक्रातेतस्यनामह ॥ सतुवेमकशालायांद्विजाभ्यामभिवर्धितः १४ वेमकस्यतुमार्यातमुद्रहत्पुत्रकारणात् ॥
वेमक्याःसतुपुत्रोऽभूद्वाह्मणौसचिवौचतौ १५ तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चयुगपत्तुल्यजीविनः ॥ सएषपौरवोवंशःपांडवानांप्रतिष्ठितः १६ श्लोकोपिचात्रगीतो
यंनाहुषेणययातिना ॥ जरासंक्रमणेपूर्वभृशंप्रीतेनधीमता १७ आचंद्रार्कग्रहाभूमिर्भवेदपिनसंशयः ॥ अपौरवानतुमहीभविष्यतिकदाचन १८ इतिश्री
मन्महाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ उक्तोयंहरिवंशस्तेपर्वाणिनिखिलानिच ॥ यथापु
रोक्तानितथाव्यासशिष्येणधीमता १ तत्कथ्यमानममितमितिहाससमन्वितम् ॥ प्रीणात्यस्मानमृतवत्सर्वपापविनाशनम् २ सुखश्राव्यतयाधीरमनोह्रा
दयतीवनः ॥ जनमेजयस्तुनृपतिःश्रुत्वाचारुयानमुत्तमम् ॥ सौतेकिमकरोत्पश्चात्सर्पसत्रादनंतरम् ३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ जनमेजयस्तुसनृपःश्रुत्वा
चारुयानमुत्तमम् ॥ यदारभत्तदाख्यास्येसर्पसत्रादनंतरम् ४

॥ १५ ॥ तेषांअजपार्श्वपिप्पलादकौशिकानाम् ॥ १६ अत्रपुरुषेशविषये ॥ १७ ॥ १८ ॥ इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ वेदसंहिताः वेदनिबद्धाः ॥ ९ ॥ १० ॥ मेममनिमेषमात्रमपिसंवत्सरोपिनिमेषमात्रमिवगतः अपिरिवार्थे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
दुःसाहानां अजेयानां ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ आडीजलचरः पक्षिविशेषः तद्रूपेण वसिष्ठः बकरूपेण विश्वामित्रश्च ऋषित्वाहज्जया प्राकट्येन युद्धं कर्तुमशक्तौ तयोर्युद्धमाडोव

तस्मिन्सत्रे समाप्ते थराजा पारीक्षितस्तदा ॥ यष्टुं सवाजिमेधेन संभारानुपचक्रमे ५ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यानाहूयेदमुवाचह ॥ यक्ष्ये हं वाजिमेधेन हयमुत्सृ
ज्यतामिति ६ ततोस्य विज्ञाय चिकीर्षितं तदा कृष्णो महात्मा सहसा जगाम ॥ पारीक्षितं द्रष्टुमदीनसत्वं द्वैपायनः सर्वपरावरज्ञः ७ पारीक्षितस्तु नृपतिर्दृष्ट्वा
तमृषिमागतम् ॥ अर्घ्यपाद्यासनं दत्त्वा पूजयामास शास्त्रतः ८ तौ चोपविष्टावभितः सदस्यास्तस्य शौनक ॥ कथा बहुविधाश्चित्राश्चक्राते वेदसंहिताः ९ ततः कथां
तेनृपतिर्नोदयामास तं मुनिम् ॥ पितामहं पांडवानामात्मनः प्रपितामहम् १० महाभारतमाख्यानं बह्वर्थं श्रुतिविस्तरम् ॥ निमेषमात्रमपि मे सुखश्राव्यत
यागतम् ११ विभूतिविस्तारकरं सर्वेषां वैयशस्करम् ॥ त्वया सुविहितं ब्रह्मन् शंखेक्षीरमिवाहितम् १२ अमृतेन तु तृप्तिः स्याद्यथा स्वर्गसुखेन च ॥ तथा तृ
प्तिं न गच्छामि श्रुत्वे मां भारती कथाम् १३ अनुमान्य तु सर्वज्ञं पृच्छामि भगवन्नहम् ॥ हेतुः कुरुणां नाशस्य राजसूयोमतो मम १४ दुःसाहानां यथा ध्वंसो राज
न्यानामुपप्लवे ॥ राजसूयं तथा मन्ये युद्धार्थमुपकल्पितम् १५ राजसूयस्तु सोमेन श्रूयते पूर्वमाहृतः ॥ तस्यांते सुमहद्युद्धमभवत्तारकामयम् १६ आहृतो
वरुणेनाथ तस्यांते सुमहाक्रतोः ॥ देवासुरं महायुद्धं सर्वभूतक्षयावहम् १७ हरिश्चंद्रश्च राजर्षिः क्रतुमेनमुपाहरत् ॥ तत्राप्याडीबकं नाम युद्धं क्षत्रियनाशनम्
१८ ततो नंतरमार्गेण पांडवेनातिदुस्तरः ॥ महाभारतारंभः संभृतो गिरिवक्रतुः १९ तदस्य मूलं युद्धस्य लोकक्षयकरस्य तु ॥ राजसूयो महायज्ञः किमर्थं
न निवारितः २० राजसूयो त्वय्यसंहार्यो यज्ञांगैश्च दुरत्ययैः ॥ मिथ्या प्रणीते यज्ञांगे प्रजानां संक्षयो ध्रुवः २१ भवानपि च सर्वेषां पूर्वेषां नः पितामहः ॥ अतीता
नागतज्ञश्च नाथश्चादिकरश्च नः २२ ते कथं भवतानेत्रा बुद्धिमंतश्च्युतानयात् ॥ अनाथा ह्यपराध्यंते कुनेतारश्च मानवाः २३ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ का
लेन विपरीतास्ते तव पूर्वपितामहाः ॥ न मां भविष्यं पृच्छंति न चापृष्टो ब्रवीम्यहम् २४ सामर्थ्यं च न पश्यामि भविष्यस्य निवर्तने ॥ परिहर्तुं न शक्या हिका
लेन विहिता गतिः २५ त्वया त्विदमहं पृष्टो वक्ष्याम्यां तु भावियत् ॥ अतश्च बलवान्कालः श्रुत्वापि न करिष्यसि २६ न संरंभा न चारंभा न वैस्थास्यसि पौ
रुषे ॥ लेखा हिका ललिखिताः सर्वथा दुरतिक्रमाः ॥ २७ ॥

कं नाम तन्निमित्तम् उभयपक्षपातिनां क्षत्रियाणां नाशो वृत्त इत्यर्थः ॥ १८ ॥ महाभारते भारतयुद्धनिमित्तं आरभ्यत इत्यारंभः ॥ १९ ॥ २० ॥ असंहार्यः सर्वांगोपेतः कर्तुमशक्यः
॥ २१ ॥ २२ ॥ नेत्रा गुरुणा ॥ २३ ॥ २४ ॥ विहिता गतिः विहितांगम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ संरंभात् भयात् आरंभात् उत्साहात् पौरुषे पुरुषवंशे ॥ २७ ॥

तेनभावेनमहत्वकारणेनबुद्धिपूर्वकद्वेषादित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्यक्रतोःसंस्थासमाप्तिस्तदर्थकृतमिदंभाविकालुष्यम् कालस्यइच्छयेतिशेषः ॥ ३१ ॥ तत्प्रणेयंकालाधी-
नम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ द्विजःपक्षी ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उपात्तउपसंहृतोयज्ञोऽश्वमेधः देवादिषुज्ञानरूपेणावस्थास्यति ॥ ३९ ॥ उद्भिद्यजायतइत्यौद्भिज्जःभू-
विलस्थोयोगोऽखन्यमानायांभुविप्रकृटीभविष्यतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ श्वेतग्रहमुत्पातविशेषः अंतकः प्रलयकालः ॥ ४१ ॥ बलंश्रद्धादिरूपंफलंदास्यतेक्रतुरितिशेषः संवृतंगो-

अश्वमेधःक्रतुःश्रेष्ठःक्षत्रियाणांपरिश्रुतः ॥ तेनभावेनतेयज्ञंवासवोर्धर्षयिष्यति २८ यदितच्छक्यतेराजन्परिहर्तुंकथंचन ॥ दैवंपुरुषकारेणमायजेथाश्वतं
क्रतुम् २९ नचापराधःशक्रस्यनोपाध्यायगणस्यते ॥ तववायजमानस्यकालोत्रदुरतिक्रमः ३० तस्यसंस्थाकृतमिदंकालस्यपरमेष्ठिनः ॥ यथादृष्टंप्रजा
संगेमिष्यतियुगक्षये ३१ तथायज्ञफलानांचविक्रेतारोद्विजातयः ॥ तत्प्रणेयंनिबोधस्वत्रैलोक्यंसचराचरम् ३२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ निवृत्तावश्व
मेधस्यकिंनिमित्तंभविष्यति ॥ श्रुत्वापरिहरिष्यामिभगवन्यदिमन्यसे ३३ ॥ व्यासउवाच ॥ निमित्तंभवितातत्रब्रह्मकोपकृतंप्रभो ॥ यतेथाःपरिहर्तुंत्व
मित्येतद्भद्रमस्तुते ३४ त्वयावृत्तंक्रतुंचैववाजिमेधंपरंतप ॥ क्षत्रियानाहरिष्यंतियावद्धूमिर्धरिष्यति ३५ ॥ जनमेजयउवाच ॥ निवृत्तावश्वमेधस्यब्रह्म
शापाग्नितेजसा ॥ अहंनिमित्तमितिमेभयंतीव्रंतुजायते ३६ कथंह्यकीर्त्यायुज्येतसुकृतीमद्विधोजनः ॥ लोकानुत्सहतेगंतुंस्वंपाशइवद्विजः ३७ यथा
ह्यनागतमिदंदृष्टमत्रप्रणाशनम् ॥ यद्यस्तिपुनरावृत्तिर्यज्ञस्याश्वासयस्वमाम् ३८ ॥ व्यासउवाच ॥ उपात्तयज्ञोदेवेषुबाह्यणेषूपपत्स्यते ॥ तेजसाव्या
हृतंतेजस्तेजस्येवावतिष्ठते ३९ औद्भिजोभविताकश्चित्सेनानीःकाश्यपोद्विजः ॥ अश्वमेधंकलियुगेपुनःप्रत्याहरिष्यति ४० तद्युगेतत्कुलीनश्चराजसूयम
पिक्रतुम् ॥ आहरिष्यतिराजेंद्रश्वेतग्रहमिवांतकः ४१ यथाबलंमनुष्याणांकर्तृणांदास्यतेफलम् ॥ युगांतद्वारमृषिभिःसंवृतंविचरिष्यति ४२ तदाप्रभृ
तिहास्यंतिनृणांप्राणाःपुराकृतीः ॥ ननिवर्तिष्यतेलोकेवृत्तांतावर्तनेष्विह ४३ तदासूक्ष्मोमहोदकोदुस्तरोदानमूलवान् ॥ चातुरांश्रम्यशिथिलोधर्मः
प्रविचलिष्यति ४४ तदाह्यल्पेनतपसासिद्धिंप्राप्स्यंतिमानवाः ॥ धन्याधर्मंचरिष्यंतियुगांतेजनमेजय ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभवि
ष्यपर्वणिद्वितीयोऽध्यायः २ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आसन्नंविप्रकृष्टंवायदिकालंनविद्महे ॥ तस्माद्वापरसंविद्धंयुगांतंस्पृहयाम्यहम् १

पितंविचरिष्यतिजनः ॥ ४२ ॥ तदाप्रभृतियुगांतमारभ्यप्राणांद्रियाणिपुराकृतीः शिष्टाचारान्वर्तनेषुआचारेषुवृत्तांतः पूर्ववृत्तंननितरांवर्तिष्यते ॥ ४३ ॥ सूक्ष्मोल्पोपिधर्मः महोद-
कोमहाफलःदुस्तरोविघ्नबाहुल्यात् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ आसन्नंयदियस्मात्कालंमोक्षस्यनविद्महे तस्माद्वा
परःधर्माधर्मसाम्यवान् संविद्धोअधर्माधिक्याद्दूषितोयेन तंयुगांतंयुगानांअंतेभवंकलिंश्रोतुंस्पृहयामि ॥ १ ॥

तत्रस्पृहाहेतुमाह प्राप्ताइति अल्पायासेनमहत्फलंभवतोतिलोभादस्माभिः कलौजन्मप्रार्थितमित्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कांडस्पृष्टाःवाणधराःक्षत्रवृत्तयोब्राह्मणा
इत्यर्थः निष्क्रियाणिपंचयज्ञहोनानि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अकुत्सनाअनिंदा १० चेतनाधर्माधर्मस्वरूपबोधःमुक्तकेशाः विधवाः विचूलिनः सन्यासिनःप्रजास्यंतिअन्योन्यंमि
थुनोभूयप्रजांजनयिष्यंति ॥ ११ ॥ अट्टशूलाः अन्नविक्रयिणः शिवशूलाः वेदविक्रयिणःकेशशूलाभगविक्रयिण्यः ॥ १२ ॥ सर्वेब्रह्मवादच्छलेनकर्मभ्रष्टाभविष्यंत्यर्थः सर्वे

प्राप्तावयंतुतत्कालमनयाधर्मवृष्ण्या ॥ आदद्यात्परमंधर्मसुखमल्पेनकर्मणा २ ॥ शौनकउवाच ॥ त्रासमुद्वेगकरणंयुगांतंसमुपस्थितम् ॥ प्रनष्टधर्मं
धर्मज्ञानिमित्तैर्वक्तुमर्हसि ३ सौतिरुवाच ॥ पृष्टएवंभविष्यस्यगतितत्वेनचितयन् ॥ युगांतैर्वर्तमानांभगवानब्रवीत्तदा ४ ॥ व्यासउवाच ॥ अरक्षि
तारोहर्तारोबलिभागस्यपार्थिवाः ॥ युगांतैर्वर्तमानांभविष्यंतिस्वरक्षणपरायणाः ५ अक्षत्रियाश्चराजानोविप्राःशूद्रोपजीविनः ॥ शूद्राश्चब्राह्मणाचाराभविष्यंति
युगक्षयये ६ कांडेस्पृष्टाःश्रोत्रियाश्चनिष्क्रियाणिहवींष्यथ ॥ एकपत्तयामशिष्यंतियुगांतैर्जनमेजय ७ शिल्पवंतोऽनृतपरानरामद्यामिषप्रियाः ॥ मित्र
भार्याभविष्यंतियुगांतैर्जनमेजय ८ राजवृत्तिस्थिताश्चौराराजानश्चौरशीलिनः ॥ भृत्याश्चानिर्दिष्टभुजोभविष्यंतियुगक्षये ९ धनानिःश्लाघनीयानिसतां
वृत्तमपूजिजम् ॥ अकुत्सनाचपतितेभविष्यति युगक्षये १० प्रनष्टचेतनामर्त्यामुक्तकेशाविचूलिनः ॥ ऊनषोडशवर्षाश्चप्रजास्यंतिनराःसदा ११ अट्टशू
लाजनपदाःशिवशूलाश्चतुष्पथाः ॥ प्रमदाःकेशशूलाश्चभविष्यंति युगक्षये १२ सर्वेब्रह्मवादिष्यंतिसर्वेवाजसनेयिनः ॥ शूद्राभोवादिनश्चैवभविष्यंति युग
क्षये १३ तपोयज्ञफलानांचविक्रेतारोद्विजातयः ॥ ऋतवश्चभविष्यंतिविपरीतायुगक्षये १४ शुक्लदंतांजिताक्षाश्चमुंडाःकाषायवाससः ॥ शूद्राधर्मचरिष्यं
तिशाक्यबुद्धोपजीविनः १५ श्वापदप्रचुरत्वंचगवांचैवपरिक्षयः ॥ स्वादूनांविनिवृत्तिश्चविद्यादंतगतेयुगे १६ अंत्यामध्येनिवत्स्यंतिमध्याश्चांतनिवा
सिनः ॥ यथानिम्नप्रजाःसर्वागमिष्यंति युगक्षये १७ तथादिहायनादम्यास्तथापल्वलकर्षकाः ॥ चित्रवर्षीचमर्जन्योयुगक्षये १८

वाजसनेयिनःशाखांतरलोपात्तेनवेदत्रयसाध्योयज्ञउत्सन्नोभविष्यतीतिभावः इदानीमेवपाश्चिमदेशेतथादर्शनात् भोइतिपूज्यवादोयेषुतेभोवादिनः ॥ १३ ॥ १४ ॥
शुक्लदंताःमांसाशनत्यागात् अन्यथारक्तदंतत्वंस्यात् अंजिताक्षाःसूक्ष्मदृष्टयः शाक्यमतंबुद्धमतंचोपजीवंतितेवेददूषकानास्तिकाइत्यर्थः ॥ १५ ॥ श्वापदाः हिंसावृकव्या
घ्रादयःस्वादूनांउत्तमरसादीनां ॥ १६ ॥ अंत्याःस्लेच्छाः मध्याः कुरुपंचालाःतत्रस्थाश्चस्लेच्छदेशेवासंकरिष्यंत्यर्थः यथेतिनोचमार्गानुसारिण्यइत्यर्थः ॥ १७ ॥ दम्याः
हलशकटादिवहनयोग्याःचित्रवर्षीहलेयोजितस्यवलीवर्दस्य एकंशृंगमार्द्रैकंशुष्कमित्येववर्षिष्यंत्यर्थः ॥ १८ ॥

चौरयानाःमुष्णतःयत्किंचिद्वचसनदुर्गताः दरेद्राः ॥ १९ ॥ ऊषार्कबहुलाक्षारमृत्तिकयाप्रस्वेदभूयिष्ठाबीजनाशिनीत्यर्थः नगरांतरादिति वचनांतरेषुचौरभयात् वक्रमार्गोपिनगरा
श्रयोपयोगैः पाथैर्गतव्यमित्यर्थः ॥ २० ॥ देयानिअलंकारादीनिशास्त्रतः ॥ अविभाज्यान्यपिविभजंते लोभानृतान्याविरोधिताः सविरोधाः ॥ २१ ॥ सौकुमार्येलावण्ये
रत्नेअलंकारादौ ॥ २२ ॥ निर्विहारस्यस्त्रक्चंदनदिव्यास्तरणादिभोगसामग्रीविहारस्तद्रहितस्यभूतस्यरूपमात्रेणस्थितस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ईहयातृष्णयाअसुखिनः ॥ २६ ॥

सर्वेचौरकुलेजाताश्चौरयानाःपरस्परम् ॥ स्वल्पेनाढ्याभविष्यंतियत्किंचित्प्राप्यदुर्गताः १९ नतेधर्मैकरिष्यंतिमानवानिर्गतेयुगे ॥ ऊषार्कबहुलाभूमिः
पंथानस्तस्करावृताः २० सर्वेवाणिज्यकाश्चैवभविष्यंतिकलौयुगे ॥ पितृदत्तानिदेयानिविभजंतेसुतास्तदा ॥ हरणायप्रपत्स्यंतेलोभानृतविरोधिताः २१
सौकुमार्येतथारूपेरत्नेचोपक्षयंगते ॥ भविष्यंतियुगांतेचनार्यःकेशैरलंकृताः २२ निर्विहारस्यभूतस्यगृहस्थस्यभविष्यति ॥ युगांतेसमनुप्राप्तेनान्याभा
र्यासमागतिः २३ कुशीलानार्यभूयिष्ठंवृथारूपसमन्वितम् ॥ पुरुषालपंबहुस्त्रीकंतयुगांतस्यलक्षणम् २४ बहुयाचनकोलोकोनदास्यतिपरस्परम् ॥ अ
विचार्यगृहीष्यंतिदानंवर्णांतरात्तथा २५ राजचौराग्निदंडार्तोजनःक्षयमुपेक्ष्यति ॥ सस्यनिष्पत्तिरफलातरुणावृद्धशीलिनः ॥ ईहयासुखिनोलोकाभविष्यं
तियुगक्षये २६ वर्षासुवाताःपरुषानीचाःशर्करवर्षिणः ॥ संधिग्धःपरलोकश्चभविष्यतियुगक्षये २७ आत्मानश्चदुराचाराब्रह्मदूषणतत्पराः ॥ आत्मानं
बहुमन्यंतेमन्युरेवाभ्ययाद्विजान् २८ वैश्याचाराश्चराजन्याधनधान्योपजीविनः ॥ युगापक्रमणेसर्वेभविष्यंतिद्विजातयः २९ अप्रवृत्ताःप्रपत्स्यंतेसमयाः
शपथास्तथा ॥ ऋणंसविनयभ्रंशंयुगेक्षीणेभविष्यति ३० भविष्यत्यफलोहर्षःक्रोधश्चसफलोन्मृणाम् ॥ अजाश्चैवोपरोत्स्यंतेपयसोर्थेयुगक्षये ३१ अ
शास्त्रविदुषांपुंसामेवमेवस्वभावतः ॥ अप्रमाणंवदिष्यंतिनीतिंपंडितमानिनः ३२ शास्त्रोक्तस्याप्रवक्तारोभविष्यंतियुगक्षये ॥ सर्वेसर्वहिजानंति
वृद्धाननुपसेव्यवै ३३ नकश्चिदकविर्नामयुगांतेसमुपस्थिते ॥ नक्षत्राणिनियोक्ष्यंतिविकर्मस्थाद्विजातयः ॥ चौरप्रायाश्चराजानोयुगांतेपर्युपस्थिते ३४
कुंडावृषानैकृतिकाःसुरापाब्रह्मवादिनः ॥ अश्वमेधेनयक्ष्यंतियुगांतेजनमेजय ३५ अयाज्यान्याजयिष्यंतितथाभक्ष्यस्यभक्षिणः ॥ ब्राह्मणाधनवृ
ष्णार्तायुगांतेसमुपस्थिते ३६

॥ २७ ॥ २८ ॥ युगापक्रमणेधर्ममर्यादाभंगेभविष्यंतिप्रवर्तयिष्यंति ॥ २९ ॥ समयाःसांकेतिकाधर्माःसविनयभ्रंशंउत्तमेभ्योविभ्रंशोयस्यतथाभविष्यतिकिमुतनीचेभ्यः ३०
॥ ३१ ॥ स्वभावतःस्वेच्छयाशास्त्रार्थंवदिष्यंति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ द्विजातयः क्षत्राणिननियोक्ष्यंति धर्मइतिशेषः तत्रहेतुः चौरैते ॥ ३४ ॥ कुंडायांअमृतेजीवतिपत्यौजार
जातायांवृषाः रेतः सेक्ताःकुंडावृषाःनैकृतिकाः अनधिकारिणावपिजायापतोयज्ञंकरिष्यतइत्यर्थः अभक्ष्यस्येतिच्छेदः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

गवेधुकःकुसुंभवोजाकारस्तृणधान्यविशेषस्तन्मयाः पिनद्धकाअलंकाराः यासांताः एतच्चगुंजादेरप्युपलक्षणम् ॥ ३७ ॥ वियोगोनियथाशास्त्रंतत्तत्प्रहसंयोगहीनानि ॥ ३८ ॥
वियोनिषुपशुषुविभिन्नवर्णेषुवा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अग्रं प्रासचतुष्टयं अकृतं अदत्तं अग्रं येषां तानि अन्नानि अकृताग्राणि ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ अरुजो मनःपोडारहितः ॥ ४३ ॥ इति श्री
महाभारतेखिलेषुहरिवंशे भविष्यपर्वणिटोकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ एवं विलुलिते कलुषोक्ते ॥ १ ॥ २ ॥ शीलव्यसनंधर्मनाशं ॥ ३ ॥ निर्वेदः दे
हादौ वैराग्यं ॥ ४ ॥ आत्मसंबोधः विवेकोदयः एवं गत्वा धर्मशीलत्वात् चित्तशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारा परां काष्ठां मोक्षदं ज्ञानंतदैव सर्वपापनाशनात्कृतयुगम् ॥ ५ ॥ उद्देशतः लेशतः वि

भोशब्दमभिधास्यंति न च कश्चित्पठिष्यति ॥ एकशंखास्तथानार्यो गवेधुकपिनद्धकाः ३७ नक्षत्राणि वियोगीनि विपरीतादिशस्तथा ॥ संध्या रांगोथदि
ग्दाहो भविष्यत्यवरेयुगे ३८ पितृपुत्रानियोक्ष्यंति वध्वः श्वश्रूश्च कर्मसु ॥ वियोनिषु च रिष्यंति प्रमदासु नरास्तदा ३९ वाक्शरैस्तर्जजिष्यंति गुरुनृशिष्या
स्तथैव च ॥ मुखेषु च प्रयोक्ष्यंति प्रमत्ताश्च नरास्तदा ४० अकृताग्राणि भोक्ष्यंति नराश्चैवाग्निहोत्रिणः ॥ भिक्षां बलिमदत्त्वा च भोक्ष्यंति पुरुषाः स्वयम् ४१
पतीन्सुप्तान्वंचयित्वा गमिष्यंति स्त्रियो न्यतः ॥ पुरुषाश्च प्रसुप्तासु भार्यासु च परस्त्रियम् ४२ नाव्याधितो नाप्यरुजो जनः सर्वोभ्यसूयकः ॥ न कृतिप्रतिकर्ता
च कालेक्षीणे भविष्यति ४३ इति श्रीमन्महाभारतेखिलेषुहरिवंशे भविष्यपर्वणि तृतीयोऽध्यायः ३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ एवं विलुलिते लोके मनुष्या
केन पालिताः ॥ निवर्त्स्यंति किमाचाराः किमाहारविहारिणः १ किंकर्माणः किमीहंतः किंप्रमाणाः किमायुषः ॥ कांचकाष्ठां समासाद्य प्रपत्स्यंति कृतं युगम्
२ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ अत ऊर्ध्वं च्युते धर्मे गुणहीनाः प्रजास्ततः ॥ शीलव्यसनमासाद्य प्राप्स्यंते हासमायुषः ३ आयुर्हान्या बलग्लानिर्बलग्लान्या वि
वर्णता ॥ वैवर्ण्याद्व्याधिसंपीडानिर्वेदो व्याधिपीडनात् ४ निर्वेदादात्मसंबोधः संबोधाद्धर्मशीलता ॥ एवं गत्वा परां काष्ठां प्रपत्स्यंति कृतं युगम् ५ उद्देशतो
धर्मशीलाः केचिन्मध्यस्थतांगताः ॥ विमर्षशीलाः केचित्तु हेतुवादकुतूहलाः ६ प्रत्यक्षमनुमानंच प्रमाणंचेति निश्चिताः ॥ प्रमाणैकं करिष्यंति नेति पंडितमा
निनः ७ अप्रमाणं करिष्यंति वेदोक्तमपरेजनाः ॥ तदा मुखभगाश्चैव भविष्यंति स्त्रियो पराः ८ नास्ति क्वय परमाश्चापिकेचिद्धर्मविलोपकाः ॥ भविष्यंति नरा
मूढा मंदा पंडितमानिनः ९ तदा त्वमात्रश्रद्धेयाः शास्त्रज्ञानबहिष्कृताः ॥ दांपिकास्ते भविष्यंति वादशीलकुतूहलाः १०

मर्षो विवेकः हेतुवाद एव न तु क्रियया कौतूहलं येषां ते हेतुवादकुतूहलाः वृथा पंडिताः ॥ ६ ॥ निश्चिताः सौगतवैशेषिकाश्च वेदस्य परतोऽपि प्रामाण्यं नेच्छंति पूर्वसतः प्रामाण्यमपरे प्रमा
णैकं एकमेव प्रत्यक्षमेव प्रमाणमिति चार्वाकाः नेतीत्यस्य नान्यत्प्रमाणमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तदा त्वमात्रं वर्तमानकालिकं दृष्टार्थमात्रे श्रद्धेयाः श्रद्धावंतः वादेशीले च कुतूहलं
आश्चर्य्येषां ते धर्मवादोऽपि दुर्लभः किमु ततदा चरणमित्यर्थः १०

शेषधर्मपुरस्कृताः अवशिष्टोविष्णुस्मरणादियोधर्मस्तदनुसारिणः शुभानिदयादीनि ॥ ११ ॥ असंगुप्तोजितेन्द्रियः कषायस्य कलुषस्य ॥ १२ ॥ शाश्वतीवृत्तिभिक्षाम् अवरः क्ष
त्रियादिः ॥ १३ ॥ ज्ञानं शास्त्रीयो बोधः विद्या आत्मदर्शनं तयोर्नाशने निरुपस्कृताः निष्परिग्रहाः त्यागमात्रेण स्वल्पेनापि कालेन सिद्धिं मोक्षं यास्यंतीति कलेर्गुणः ॥ १४ ॥ १५
कर्णवेदिनः पिशुनवाक्यतत्पराः ॥ १६ ॥ अनेया अशास्याः अनया इति पाठेनोतिहीनाः ॥ १७ ॥ व्यवहारे भोजनाच्छादनादिवेव उपवृत्तास्तत्पराः १८ सोपधाः छलवन्तः १९ ॥

तदा विचलिते धर्मे जनाः शेषपुरस्कृताः ॥ शुभान्येवाचरिष्यंति दानसत्यसमन्विताः ११ सर्वभक्षो ह्यसंगुप्तो निर्गुणो निरपत्रपः ॥ भविष्यति तदा लोकस्तत्क
षायस्य लक्षणम् १२ विप्राणां शाश्वतीवृत्तिर्यदा वर्णावराजनाः ॥ प्रतिपत्स्यंति वृत्त्यर्थं तत्कषायस्य लक्षणम् १३ कषायोपप्लवे लोके ज्ञानविद्याप्रणाशने ॥
सिद्धिं स्वल्पेन कालेन यास्यंति निरुपस्कृताः १४ महायुद्धं महानादं महावर्षं महाभयम् ॥ भविष्यति युगे क्षीणे तत्कषायस्य लक्षणम् १५ विप्ररूपाणि रक्षां
सिराजानः कर्णवेदिनः ॥ पृथिवीमुपभोक्ष्यंति युगांते समुपस्थिते १६ निःस्वाध्यायवषट्कारा अनेयाश्चाभिमानिनः ॥ विप्राः क्रव्यादरूपेण सर्वभक्षावृथा व्रताः
१७ मूर्खाः स्वार्थपरालुब्धाः क्षुद्राः क्षुद्रपरिच्छदाः ॥ व्यवहारोपवृत्ताश्च्युता धर्माच्च शाश्वता १८ हर्तारः पररत्नानां परदारापहारकाः ॥ कामात्मानो दुरा
त्मानः सोपधाः प्रियसाहसाः १९ तेषु प्रभवमानेषु तुल्यशीलेषु सर्वतः ॥ अभाविनो भविष्यंति मुनयो बहुरूपिणः २० उत्पन्ना ये कृतयुगे प्रधानपुरुषाश्च याः ॥
कथायोगेन तान्सर्वान् पूजयिष्यंति मानवाः २१ तस्य चौरा भविष्यंति तथा चैलापहारिणः ॥ भक्ष्यभोज्यापहाराश्च करंडानां च हारिणः २२ चौराश्चौरस्य हर्ता
रो हंता हर्तुर्भविष्यति ॥ चौरैश्चौरक्षये चापिकृते क्षेमं भविष्यति २३ ॥ निःसारे क्षुभिते लोके निष्क्रिये व्यंतरस्थिते ॥ नराः श्रयिष्यंति वनं करभारप्रपीडिताः
२४ पितृनाज्ञापयिष्यंति पुत्राः कर्मणिसर्वशः ॥ स्नुषाश्च श्रूस्तथा चैव युगांते प्रत्युपस्थिते २५ वाक्शौरैर्दयिष्यंति गुरुनृशिष्याः समंततः ॥ यज्ञकर्मण्युप
रते रक्षां सिन्धुपदानि च २६ कीटमूषकसर्पाश्च धर्षयिष्यंति मानवान् ॥ क्षेमं सुभिक्षमारोग्यं सामर्थ्यं वापि बंधुषु ॥ उद्देशतो नरश्रेष्ठ भविष्यंति युगक्षये २७
स्वयंपालाः स्वयंचोरा युगसंभारसंभृताः ॥ मंडलैः प्रचलिष्यंति देशे देशे पृथक् पृथक् २८

तेषु दुष्टेषु प्रभवमानेषु ऐश्वर्यवत्सु अभाविनः विनाशभाजः बहुरूपिणः चातुराश्च मयभाजः ॥ २० ॥ प्रधानपुरुष ईश्वरस्तदा श्रयास्तद्भक्ताः कथायोगेनैव न तु तादृशाचारेण ॥ २१
करंडानां करीषाणामिति प्रांचः स्नानसामग्रीभाजनानां वंशमयानामिति वा ॥ २२ ॥ २३ ॥ निःसारे निर्वर्धने निष्क्रिये संध्योपासनादिहीने व्यंतरस्थिते सर्ववर्णसाम्येन स्थिते ॥ २४
॥ २५ ॥ २६ ॥ उद्देशतः स्वल्पतः ॥ २७ ॥ मंडलैः संवशः ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ निम्नेषुगिरिदर्यादिषुस्थित्वाबीजानांआकृतिंआम्यारण्यधान्यानांस्वरूपंज्ञातुंभोक्तुंचईहंतइच्छंतःतत्रतत्प्रापणक्षमं
अजैडकंपालयिष्यंति गंधारकाश्मोरादैःस्थितास्तुखरोष्ट्रमितिभेदः ॥ ३६ ॥ पक्वेति अद्यप्रस्थौदनंगृहीत्वाश्वःसपादगुणंदेहीतिव्यवहरंतइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ समूलांतरसंवृतैः मू
लधनेनसहितस्यअंतरस्यकलाद्रव्यस्यसंवृतानिसंसरणानिअपलापास्तैःनिमित्तभूतैः यथाकांतैस्तनूरुहैःकलहायमानाव्यवहरंतितथोत्तमवर्णाधर्मेणापणंतआसतइतिपूर्वेणान्वयः

स्वदेशेभ्यःपरिभ्रष्टानिःसाराःसहबंधुभिः ॥ नराःसर्वेभविष्यंतितदाकालपरिक्षयात् २९ तदास्कंधेसमाधायकुमारानविदुतामयात् ॥ कौशिकींप्रतारि
ष्यंतिनराःक्षुद्रयपीडिताः ३० अंगान्वंगान्कलिंगांश्चकाश्मीरानथमेकलान् ॥ ऋषिकांतगिरिद्रोणीःसंश्रयिष्यंतिमानवाः ३१ कृत्स्नंवाहिमवत्पार्श्वंकूलं
चलवणांभसः ॥ अरण्येषुचवत्स्यंतिनराम्लेच्छगणैःसह ३२ नैवशून्यानचाशून्याभविष्यतिवसुंधरा ॥ गोप्तारश्चाप्यगोप्तारःप्रभविष्यंतिशस्त्रिणः ३३ मृ
गैर्मत्स्यैर्विहंगैश्चश्वापदैःसर्पकीटकैः ॥ मधुशाकफलैर्मूलैर्वर्तयिष्यंतिमानवाः ३४ चरिंपर्णंचबहुलंवलकलान्यजिनानिच ॥ स्वयंकृतानिवत्स्यंतियथामुनिज
नास्तथा ३५ बीजानामाकृतिंनिम्नेष्वीहंतःकाष्ठशंकुभिः ॥ अजैडकंखरोष्ट्रंचपालयिष्यंतियत्नतः ३६ नदींस्रोतांसिरोत्स्यंतितोयार्थंकूलमाश्रिताः ॥ प
क्वान्नव्यवहारेणविपणंतःपरस्परम् ३७ तनूरुहैर्यथाजातैःसमूलांतरसंवृतैः ॥ बह्वपत्याःप्रजाहीनाःकुललक्षणवर्जिताः ३८ एवंभविष्यंतितदामनुष्याःका
लकारिताः ॥ हीनाद्धीनंतदाधर्मप्रजाःसमनुवत्स्यति ३९ आयुस्तत्रचमर्त्यानांपरंत्रिंशद्विष्यति ॥ दुर्बलाविषयग्लानारजसासमभिप्लुताः ४० भवि
ष्यतितदातेषांरोगैरिंद्रियसंक्षयः ॥ आयुःप्रक्षयसंरोधाद्विषादःप्रभविष्यति ४१ शुश्रूषवोभविष्यंतिसाधूनांदर्शनेरताः ॥ सत्यंचप्रतिपत्स्यंतिव्यवहारो
पसंक्षयात् ४२ भविष्यंतिचकामानामलाभाद्धर्मशीलिनः ॥ करिष्यंतिचसंकोचंस्वपक्षक्षयपीडिताः ४३ एवंशुश्रूषवोदानेसत्येप्राणाभिरक्षणे ॥ चतु
ष्पादःप्रवृत्तश्चधर्मःश्रेयोभिपत्स्यते ४४ तेषालब्धानुमानानांगुणेषुपरिवर्तताम् ॥ स्वादुकिंन्वितिंविज्ञायधर्मएवंवदिष्यति ४५ यथाहानिःक्रमात्प्राप्ता
तथावृद्धिःक्रमाद्रता ॥ प्रगृहीतेयतोधर्मेप्रपत्स्यंतिकृतंयुगम् ४६ साधुवृत्तंकृतयुगेकषायेहानिरुच्यते ॥ एकएवतुकालःसहीनवर्णोयथाशशी ४७

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संकोचंदुराचारस्येतिशेषः ॥ ४३ ॥ एवंशुश्रूषादिपादचतुष्टयेप्रवृत्तः धर्मः यतः श्रेयः प्रशस्ततरंअहिंसादिधर्मप्रपत्स्यते ॥ ४४
तेषांश्रेयःप्रपन्नानालब्धानुमानानांअन्वयव्यतिरेकाभ्यानिर्ज्ञातधर्माधर्मफलानांमध्येगुणेषुशब्दादिविषयेषुवापरिवर्तनंरमणंस्वादुकिमुतधर्मेइतिसांदिह्यविज्ञायतत्त्वंनिश्चित्यएवंवक्ष्य
माणंजनोवदिष्यति ॥ ४५ ॥ तदेवाह यथेति यतःउक्तनिश्चयात् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

यथाशशोतिदृष्टांतंविवृणोति छन्नइति तथाकालइत्यनुकृत्यते ॥ ४८ ॥ सकलशास्त्ररहस्यंसंगृह्णाति अर्थेतिद्वाभ्यां परंब्रह्मयत् तत्तुअर्थवादः सत्यस्यैवार्थस्यकथनंतत्त्वभूतस्य
कोटभृंगन्यायेनध्यानक्रिययाभवनं तदेवचवेदार्थइत्युक्तं तमिति विधेयापेक्षंपुंस्त्वं सिद्धस्यैवालाभेदृष्टांतमाह अनिर्णिकमिति मलिनांपिःयंस्वर्णपिंडं स्वर्णत्वेनाविज्ञायदरिद्रो
स्मातिमन्यते तस्यमलापगमेतुधनवानहमितिनिश्चिनोत्येवंब्रह्मापिप्रत्यगनन्यत्वेनावधार्यते ॥ ४९ ॥ इष्टेति तपोधर्मःवर्णाश्रमयोग्यःसचइष्टवादःस्वर्गाद्यभीष्टकथनं यतस्तपः
स्थावरंअनादिअव्यभिचारिफलकृतंशास्त्रोनिश्चितम् ततश्चगुणैःदेहादिभिः कर्माभिनिर्वृत्तिः कर्मासिद्धिर्भवति कर्मणाचतथ्येनसत्येन गुणाःदेहादयइहकर्मभ्योमुक्तिर्नास्ति अतो

छन्नोहितमसासोमोयथाकलियुगेतथा ॥ पूर्णश्चतमसाहीनोयथाकृतयुगेतथा ४८ अर्थवादःपरंब्रह्मवेदार्थइतितंविदुः ॥ अनिर्णिकमविज्ञातंदायाद्यमि
वधार्यते ४९ इष्टवादस्तपोनामतपोहिस्थावरंकृतम् ॥ गुणैःकर्माभिनिर्वृत्तिर्गुणास्तथ्येनकर्मणा ५० आशीस्तुपुरुषंदृष्टादेशकालानुवर्तिनी ॥ युगेयुगे
यथाकालमृषिभिःसमुदाहृता ५१ इहधर्मार्थकामानांदेवतानांप्रतिक्रिया ॥ आशिषश्चशुभापुण्यास्तथैवायुर्गुगेयुगे ५२ यथायुगानांपरिवर्तनानिचिरंप्रवृ
त्तानिविधिस्वभावात् ॥ क्षणंसंतिष्ठतिजीवलोकःक्षयोदयाभ्यांपरिवर्तमानः ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
॥ मूतउवाच ॥ इत्येवमाश्वासयतोरजानंजनमेजयम् ॥ अतीतानागतंवाक्यमृषेःपरिषदाश्रुतम् १ अमृतस्येवसंवाहःप्रभाचंद्रमसोयथा ॥ अतर्पयतत
च्छ्रोत्रंमहर्षेर्वाङ्मयोरसः २ धर्मकामार्थसंयुक्तंकरुणंवीरहर्षणम् ॥ रमणीयंतदारुणानंकृतं संपरिषदाश्रुतम् ३ केचिदश्रूणिमुमुचुःश्रुत्वादध्युस्तथापरे ॥
इतिहासंतमृषिणापाणाविवनिदर्शितम् ४ सदस्यान्सोभ्यनुज्ञायकृत्वाचापिप्रदक्षिणाम् ॥ पुनर्द्रक्ष्यामइत्युक्त्वाजगामभगवानृषिः ५ अनुजग्मुस्त
दासैर्वप्रयांतमृषिसत्तमम् ॥ लोकेप्रवदतांश्रेष्ठेविशिष्टास्तपोधनाः ६ यातेभगवतिव्यासेतदाब्रह्मर्षिभिःसह ॥ ऋत्विजःपार्थिवाश्चैवप्रतिजग्मुर्ग्रथाग
तम् ७ पन्नगानांसुवोराणांकृतानांवैरयातनाम् ॥ जगामरोषमुत्सृज्यराजाविषमिवोरगः ८ होत्राग्निदीप्तशिरसंपरित्रायचतक्षकम् ॥ आस्तीकोथाश्रमप
दंजगामसमहामुनिः ९ राजापिहास्तिनपुरंजगामस्वजनावृतः ॥ अन्वशासच्चमुदितस्तदाप्रमुदिताःप्रजाः १०

शरिरंब्रह्माश्रयेदित्यर्थः द्वावेतौपुष्करप्रादुर्भास्यसूत्रभूतौश्लोकौ ॥ ५० ॥ आशीःएकस्मादेवकर्मणः फलप्राप्तिस्तत्तद्युगीयपुरुषाणांश्रद्धादितारतम्यात्तारतम्येनभवतीत्यर्थः ५१ ॥
इहभौमप्रतिक्रियाफलम् तथैवतारतम्येनेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ यथेतिउत्तरार्धेतथेतिपूरणीयम् ॥ ५३ ॥ ॥ इतिश्रीहरेवंशेटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ इत्येवम् ॥ १ ॥
संवाहःस्वाहः ॥ २ ॥ आख्यानंभारतम् ॥ ३ ॥ दध्युः ध्यानंकृतवतः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ होत्राणांसंवन्धिनोधिष्यन्नाग्नयस्तैर्दीप्तशिरसम् ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ संज्ञप्तमारितसंविवेशतत्समीपेउपविष्टा ॥ १२ ॥ मिश्रोवभूवमिथुनीवभूव ॥ १३ ॥ असंज्ञप्तःमरणप्राप्तःमअब्रवीद्राजा ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

कस्यचित्त्वथकालस्यसराजाजनमेजयः ॥ दीक्षितोवाजिमेधेनविधिवद्भूरिदक्षिणः ११ संज्ञप्तमश्वंतत्रास्यदेवीकाश्यावपुष्टमा ॥ संविवेशोपगम्याथवि
धिदृष्टेनकर्मणा १२ तांतुसर्वानवद्यांगीचकमेवासवस्तदा ॥ संज्ञप्तमश्वमाविश्यतयामिश्रीवभूवसः १३ तस्मिन्विकारेजनितेविदित्वातत्त्वतश्चतत् ॥
असंज्ञप्तोयमश्वस्तेध्वंसेत्यध्वर्युमब्रवीत् १४ अध्वर्युर्ज्ञानसंपन्नस्तर्दिद्रस्याविचेष्टितम् ॥ कथयामासराजर्षेःशशापसपुरंदरम् १५ ॥ ॥ जनमेजय
उवाच ॥ ॥ यद्यस्तिमेयज्ञफलंतपोवारक्षतःप्रजाः ॥ फलेनानेनसर्वेणब्रवीमिश्रूयतामिदम् १६ अद्यप्रभृतिदेवेंद्रमजितेंद्रियमस्थिरम् ॥ क्षत्रियावा
जिमेधेननयक्ष्यंतीतिशौनक १७ ऋत्विजश्चाब्रवीत्कुद्धःसराजाजनमेजयः ॥ दौर्बल्यंभवतामेतद्यदयंधर्षितःक्रतुः १८ विषयेमेनवस्तव्यंगच्छध्वंसहबांध
वैः ॥ इत्युक्तास्तयजुर्विप्रास्तंचृपंजातमन्यवः १९ अमर्षादन्वशासच्चपत्नीशालागताःस्त्रियः ॥ राजापरमधर्मज्ञस्तामसोजनमेजयः २० असतीवपुष्टमा
मेतानिर्यातयतमेगृहात् ॥ ययामेचरणौमूर्ध्निपातितौरेणुगुंठितौ २१ शौंडीर्यमेययाभग्नंयशोमानश्चदूषितः ॥ नचैनांद्रष्टुमिच्छामिपरिक्षिष्टामिवस्रजम्
२२ नस्वादुसोऽश्नातिनरःसुखंस्वपितिवारहः ॥ अन्वास्तेयःप्रियांभार्योपरेणमृदितामिह २३ पुनर्नैवोपभुंजंतिश्चावलीढंहविर्यथा ॥ एवमुच्चैःप्र
प्रभाषंतंकुद्वंपाशिक्षितंचृपम् ॥ गंधर्वराजःप्रोवाचविश्वाससुरिदंवचः २४ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ त्रियज्ञशतयज्वानंवासवस्त्वांनमृष्यते ॥ अप्सरास्तेनप
तीतेविहितेयंवपुष्टमा २५ रंभानामप्सरादेवीकाशिराजसुतामता ॥ सैषायोषिद्वराराजनूरत्नभूतानुभूयताम् २६ यज्ञोविवरमासाद्यविघ्नमिंद्रेणतेकृतम् ॥
यज्वाह्यसिकुरुश्रेष्ठसमृद्ध्यावासवोपमः २७ बिभेत्यभिभवाच्छक्रस्तवक्रतुफलैर्नृप ॥ तस्मादावर्तितश्चैवक्रतुरिंद्रेणतेविभो २८ मायैषावासवेने
हप्रयुक्ताविघ्नमिच्छता ॥ क्रतोर्विवरमासाद्यसंज्ञप्तंदृश्यवाजिनम् २९ रतमिंद्रेणरंभायांमन्यसेयांवपुष्टमाम् ॥ अथतेगुरवःशप्तास्त्रियज्ञशतयाजिनः ३०
भंशितस्त्वंचविप्राश्चबलादिंद्रसमादिह ॥ त्वत्तश्चैवसुदुर्धर्षास्त्रियज्ञशतयाजिनः ३१ बिभेतिहिसदात्वत्तोब्राह्मणेभ्योपिवासवः ॥ एकेनवैतदुभयंतीर्णेश
क्रेणमायया ३२ सएषसमहातेजाविजिगीषुःपुरंदरः ॥ कथमन्यैरनाचीर्णंनमुर्दारानविक्रमेत् ३३ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ यथैवहिपराबुद्धिःपरोधर्मःपरो
दमः ॥ यथैवपरमैश्वर्यंकीर्तितंहरिवाहने ॥ तथैवत्वयिदुर्धर्षेत्रियज्ञशतयाजिनि ३४

॥ १९ ॥ अन्वशासत्आज्ञप्तवान् ॥ २० ॥ आज्ञामेवाहअसतीमिति ॥ २१ ॥ शौंडीर्यमाहात्म्यम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ आवर्तितः विघ्नितः

॥ २८ ॥ २९ ॥ तेत्वया ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ननुः पौत्रस्य अविक्रमेदित्यत्राविरित्युपसर्गःअइतिनिपातोवा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अदुष्टाः अल्पदोषा इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ परामृष्टाप्यसंसक्तदूषिताप्यदूषितेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिह० भवि० टी० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
मिथ्याव्यतिशंकितात्मानिर्निमित्तदूषितचित्तः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विधिविहितमितिपादेऽक्षरत्रयाधिक्यमार्षम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ वटादुत्पन्नफलंवटांतरं वर्धयति तथाव्या

मावासवंमाचगुरुमात्मानंमावपुष्टमाम् ॥ गच्छदोषेणकालोहिसर्वथादुरतिक्रमः ३५ ऐश्वर्येणाश्वमाविश्यदेवेन्द्रेणासिरोषितः ॥ आनुकूल्येनदेवस्यव
र्तितव्यंसुखार्थिना ३६ दुस्तरंप्रतिकूलं हिप्रतिस्रोतइवांभसः ॥ स्त्रीरत्नमुपभुंक्ष्वेमामपापांविगतज्वरः ३७ अपापास्त्यज्यमानावैत्यजेयुरपियोषितः ॥
अदुष्टास्तुस्त्रियोराजनदिव्यास्तुसविशेषतः ३८ भानोःप्रभाशिखावह्नेर्वदीहोत्रेतथाहुतिः ॥ परामृष्टाप्यसंसक्तानोपदुष्यंतियोषितः ३९ ग्राह्यालालयि
तव्याश्वपूज्याश्वसततंबुधैः ॥ शीलवत्योनमस्कार्याः पूज्याः श्रियइवस्त्रियः ४० ॥ इतिश्रीमन्महाभारतोखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपंचमोऽध्यायः ५ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ एवंसविश्वावसुनानुनीतःप्रसादमागम्यवपुष्टमायाः ॥ चकारमिथ्याव्यतिशंकितात्माशांतिं परांमानवधर्मदृष्टाम् १ श्रममभिविनिव
र्तमानसंसःसमभिलषजनमेजयोयशःस्वम् ॥ विषयमनुशशासधर्मबुद्धिर्मुदितमनारमयन्वपुष्टमांताम् २ नहिविरमतिविप्रपूजनान्नचविनिवर्ततियज्ञदा
नशीलात् ॥ नविषयपरिरक्षणाच्च्युतोभून्नचपरिगर्हतितांवपुष्टमांच ३ विधिविहितमशक्यमन्यथाहियदृषिरचित्यतयापुराब्रवीत्सः ॥ इतिसन्तपतिरा
त्मवांस्तदासौतदनुविचित्यबभूववीतमन्युः ४ इदंमहाकाव्यमृषेर्महात्मनःपठन्नृणांपूज्यतमोभवेन्नरः ॥ प्रकृष्टमायुःसमवाप्यदुर्लभंलभेच्चसर्वज्ञफलंचके
शवम् ५ शतक्रतोःकल्मषविप्रमोक्षणंपठन्निदंमुच्यतिकल्मषान्नरः ॥ तथैवकामान्विविधान्समश्नुतेह्यवाप्तकायश्चचिरायनंदति ६ यथाहिपुष्पप्रभवंफलं
द्रुमाःफलात्प्रजायंतिपुनश्चपादपाः ॥ तथामहर्षिप्रभवाइमागिरःप्रवर्द्धयंतेतमृषिप्रवर्द्धिताः ७ पुत्रानपुत्रोलभतेसुवर्चसश्च्युतःपुनर्विदतिचात्मनःस्थिति
म् ॥ व्याधिंनचाप्रोतिचिरंसंबन्धनंक्रियांचपुण्यांलभतेगुणान्वितः ८ पतिमभिलभतेचसत्सुकन्याश्रवणमुपेत्यशुभामुनेस्तुवाचः ॥ जनयतिचसुतान्गुणैरुपे
तान्स्वजनहितेद्विषतांप्रमर्दनंच ९ विजयतिवसुधांचराजवृत्तिर्धनमतुलंलभतेद्विषजयंच ॥ विपुलमपिधनंलभेच्चवैश्यःसुगतिमियाच्छ्रवणाच्चशूद्रजातिः ॥
१० पुराणमेतच्चरितंमहात्मनामधीत्यबुद्धिंलभतेचनैष्ठिकीम् ॥ विहायदुःखानिविमुक्तसंगःसवीतरागोविचरेद्वसुंधराम् ११ इत्येतदारूयानमुदाहृतंवैप्र
तिस्मरंतोद्विजमंडलेषु ॥ स्थैर्येणधैर्येणपुनःस्मरंतःसुखंभवंतोऽनुचरंतुलोकम् १२ इतिचरितमिदंमहात्मनामृषिकृतमद्भुतवीर्यकर्मणाम् ॥ कथितमिदं
हिसमासविस्तरैःकिमपरमिच्छसिर्किं ब्रवीमि ते १३

सादुत्पन्नोयंग्रंथस्तुव्यासमेववर्धयतीत्याश्चर्यनितिभावः ॥ ७ ॥ बंधनंसंसारंक्रमेणमुच्यतइत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इच्छसिश्रोतुमितिशेषः ॥ १३ ॥

॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोर्नीलकंठस्य कृतौ भारतभावदीपे हरिवंशांतर्गत भविष्यांतर्ग्रंथार्थप्रकाशटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 श्रीः ॥ श्रीमद्गोपालमानस्य व्याकुर्वे पुष्करोद्भवम् ॥ ख्यातश्चतुर्धरः शिक्षानयप्रणयसंयमैः ॥ १ ॥ उत्तानेषु नकोशाविग्रहवलंपद्येषु यत्राश्रितं गंगोरेषु न सेतवो न विहिताः कूटानन
 स्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्चराननततिर्भक्ताननाह्लादितानोदोनाश्रविभोषणानविहिताः श्रीलक्ष्मणार्यश्रितैः ॥ २ ॥ कल्यंबकमृते कालकूटाभं पुष्करोद्भवम् ॥ कंठे कर्तुं क्षमो
 लोके कामजित्पुरुषोत्तमः ॥ ३ ॥ तत्र तावदिह वक्तुमर्हसि धर्मज्ञयशोनारायणात्मकमिति न तस्य शोकश्च न तस्य नाम महद्यशः तस्मिन् यशोनिहितं विश्वरूपमिति श्रुतिप्रसिद्धस्य नारा
 यणात्मकस्य यशःशब्दितस्य वक्तव्यत्वेनोपक्रमात् अधोत्य सर्वमध्यात्मं देवलोके महोयत इत्युपसंहारेण चास्य कृतस्य वाक्यसंदर्भस्य षड्विंशत्यध्यायसंमितस्य ब्रह्मपरत्वांनि श्रीयते य
 च्चिह्नजगदुद्भवादिकमुक्तं तत्फलवत्संनिधावफलं तदंगमिति न्यायेन महावाक्यं प्रतिपाद्य ब्रह्माद्वैतप्रतिपत्त्यर्थमेव ये चात्र एकार्णववद्वैवासुरादिशब्दास्तेऽपि यथा अजामेकां लोहितशु
 क्लृष्णां द्वासुपर्णासयुजासखाया इत्यादिश्रुतिषु मेघोशकुन्यादिवृत्तांतकथनमुखेन ब्रह्मतत्त्वं निरूपितं तथानिर्विशेषचिन्नात्र शमकामादिचेतोवृत्तिविशेषपरतया व्याख्यासा
 लिल एकोद्गष्टाद्वैतो भवति द्वयमाह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्चेत्यादिश्रुतिष्वपि अनयैव भंग्या ब्रह्मतत्त्वं निरूपणदर्शनात् एवं चैकार्णवादिशब्दानां सलिलादिश्रुतिसमानार्थ

॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि भविष्यांतर्ग्रंथार्थप्रकाशो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ प्रभावं पद्मनाभस्य स्वपतः सागरांभसि ॥ पुष्करे वै यथोद्भूता देवाः सर्षिगणाः पुरा ॥ १ ॥

त्वेन तयोर्मूलमूलिभावे संभवति खंडप्रलयपरतया तद्व्याख्यानसत्स्वप्याकाशादिषु जलधातुमात्रस्य सद्भावसंभावात् तत्पौर्वापर्यविरोधादुपेक्ष्यम् एवं चात्र एकार्णवं विशुद्धाचित्
 विष्णुरव्याकृतं नभः ॥ पुष्करं द्विविधं कार्यशानकाभौ सुरासुरौ ॥ अनयैव दिशाध्यात्ममाधिदैविकरूपकैः ॥ निरूपितं पुराणेषु पूर्वेष्वपि न संशयः ॥ पुष्क
 रं पुष्करप्रादुर्भावेतदिह दृश्यते ॥ अतस्तद्व्याख्यासर्वपुराणव्याकृतं भवेत् ॥ विद्याधिकारावगता वश्वमेधादिकेष्विह ॥ इन्द्रवृत्रादयः शब्दा आत्ममोहपराः कृताः ॥ अत्रा
 पि ब्रह्मणस्तद्वत्पारोक्ष्येण निरूपणं ॥ चक्रे दुर्जनचोरेभ्यस्तत्त्वरत्नं सुराक्षितुम् अनयैव दिशावेदे ज्ञेयं वृत्रवधादिकम् ॥ इत्याशयेन भवान् व्याख्यत्पारोक्ष्यतत्परम् ॥ पुष्करप्रादुर्भावे
 ध्यात्मविद्यास्वरूपेणाधिदैविकादिरूपकेण च दर्शितां यथा तिव्याकुर्भः तत्र पूर्वभविष्ये संसारिणां त्युल्लवणांगतिं श्रुत्वा अत्यंतमुद्विग्नस्तरति शोकमात्मविदिति श्रुतेर्नान्यः पंथा
 विद्यतेऽयनायेति श्रुतेश्चात्मज्ञानादन्यच्छ्रेयःसाधनमपश्यन् तदेव सविस्तरं जिज्ञासमानो जनमेजय उवाच प्रभावं पद्मनाभस्येत्यादि पद्मनाभस्य प्रभावमाख्याहीतिसंबंधः पद्म
 कृतकार्यप्रपंचः सनाभौ गर्भे यस्य सः मायोपाधिरीश्वरः तस्य प्रभावं सृष्ट्यादिसामर्थ्यकथयेत्यर्थः किंभूतस्य पद्मनाभस्य सागरांभसि स्वपतः सागरवदनंतं अपारं च अंभइवांभः
 एकरसं - हद्भूतमनंतमपारं सलिल एकोद्गष्टाद्वैतो भवतीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं ब्रह्म न तु प्राकृतसमुद्रांभः नष्टानलानिलो लोकेनैकाकाशमहीतले इति वाक्यशेषे तत्कारणस्योभ्यादरपिना

शेतदवस्थानायोगात् तस्मिन्सागरांभसिशुद्धब्रह्मणिस्वपतःस्वमपोतोभवति तस्मादेनंस्वपितोत्याचक्षतइतिस्वपितिनामनिर्वचनात्ईश्वरग्रासस्तुरोयतुरोयः अव्यक्तपुरुषेब्रह्मनिष्कलेसंप्रलीयतइतिश्रुतिस्मृत्योरोश्वराव्यक्तशब्दितस्यमायाविनःशुद्धेलयोपलंभात्स्वनिजंमायाततिरूपंपततिगच्छतीतिस्वपन्तस्यस्वपतइतियोगेनानिष्कलेब्रह्मणि कैवल्येसमाधौवालीयमानस्यमायाविनःप्रभावंब्रूहोतिमुख्यःप्रश्नः पुष्करेब्रह्मांडेदेवाऋषयश्चकथमुत्पन्नाइतिवा व्योमपुष्करमंबरमितिपुष्करशब्दस्यव्योमवाचित्वेनव्योमपर्यायाणांचप्रायेणस्वब्रह्मअमृतादिविपरमेव्योमन्नित्युपनिषत्स्वव्याकृताकाशेप्रसिद्धेः पुष्कराख्येतस्मिन्देवर्षयः इंद्रियप्राणाः सूत्रात्मेतियावत्कथमुत्पन्नइतिद्वितीयःप्रश्नः ॥१॥ योगंसूत्रे संशुद्धानामधिगमोपायंआख्याहोतितृतीयःप्रश्नः॥२॥ नोव्योमापरोयत् ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणंद्विजसत्तमेतिश्रुतिस्मृत्योर्विशेषणीभूतमायातिरोधानप्रादुर्भावाभ्यां सृष्टेःप्रागूर्ध्वचतद्वेतोर्मायाविनःस्थितिकालावधिपृच्छति कियंतमितिस्थित्वेतिशेषः शयतेतिलुडंतं शयनंकारेण्यतीत्यर्थः कियताचैवकालेनसशेतेइतिपाठेतुमहानपिकालोभोगलुब्धानांअल्पएवेत्यभिप्रेत्यवर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वेति शेतेइतिलट्प्रयुक्तः तृतीयंपृष्ट्वाचतुर्थंपृच्छतिकिमर्थमिति कालस्यसंभवोयोनिःसन् कालेकिमर्थंशेतेपरिमितकालावेवसृष्टिप्र

एतदाख्याहिनिखिलंयोगंयोगविदांपते ॥ शृण्वतस्तस्यमेकीर्तिंनट्टिभिरभिजायते २ कियंतंचैवकालंवैशयितापुरुषोत्तमः ॥ किमर्थंशयतेकालंतस्यकालस्यसंभवः ३ कियताचैवकालेनप्रबुध्यतिसुराधिपः ॥ कथमुत्थायभगवानसृजन्निखिलंजगत् ४ केप्रजापतयस्तातआसन्पूर्वमहामुने ॥ कथंनिर्मितवांश्चैवचित्रंलोकंसनातनः ५ एवमेकार्णवेलोकेनष्टेस्थावरजंगमे ॥ नष्टेदेवासुरगणेप्रनष्टोरगराक्षसे ६ नष्टानलानिलेलोकेनष्टाकाशमहीतले ॥ केवलं गह्वरीभूतेमहाभूतविपर्यये ७

लयौकुतःकरोति प्रवाहनित्यांवासृष्टिकुतो न करोतीत्यर्थः कालमितिद्वितीयाऽत्यंतसंयोगे शयतइतिशपोऽलुगार्षः श्रयतइतिपाठः स्वच्छः स्वपतेइतिपाठेस्वपितोत्यर्थः आत्मनेपदंचार्षम् ॥ ३ ॥ लयकालावधिपृच्छतिकियतेति एवंकियंतमित्यादिनासार्धंश्लोकेनस्वपतइतिप्रथमश्लोकपदार्थविविच्यपृष्ट्वा यथोद्भूताइत्यापितथैवपृच्छतिसार्धेनकथामिति कूटस्थस्याद्वितीयस्यकथमुपादानत्वंयुज्येतेत्यर्थः ॥ ४ ॥ एतदेवाह सनातनः सर्वदैकरूपः कूटस्थइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अद्वितीयत्वमाह एवमितिद्वाभ्याम् एकार्णवेशुद्धचिन्मात्रे लोकेआत्मानमेवलोकमुपासीतेत्यात्मनिलोकशब्दस्यश्रौतप्रसिद्धेः लोकेनष्टइत्यधिकरणेसप्तम्यौ चिदात्मनिस्थावरादावदर्शनंगतेसतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ एतेनयोगमाख्याहोति तृतीयप्रश्नेयोगशब्दार्थोविवृतः एतदेवोपसंहरतिकेवलमिति गह्वरंनैघंटुकप्रसिद्धाकाशंनशून्यमितितेनलक्ष्यते गह्वरमितित्रिविधभेदशून्यत्वाद्गह्वरीभूतेइत्यभूततद्वावार्थस्यचः प्रयोगः शून्यतुलांदधतइत्युक्तंश्रीभागवतेवेदस्तुतौ महाभूतानिवियदादीनितेषांविपर्ययःप्रलयोयस्मिन्स्मिन्नेकार्णवेसतीत्यर्थः ॥ ७ ॥

१ किमर्थं च तथा शेते कश्चकालस्य संभवइति एकस्मिन् लिखितपुस्तके पाठः ।

प्रभुरिति प्रभुश्चिदात्माकांविधिनियति भाग्यंस्त्रोनियतिर्विधिरेतिसाहचर्याद्विधिशब्दस्यस्त्रीत्वम् प्रभुः किमदृष्टरूपं सहायमादाय आश्रित्य महाभूतपतिर्वियदादिस्वप्ताईशः महां
तेजाइतिसमष्टिस्तैजसः सूत्रात्मा महाततिरेति अत्यंतविस्तृतो विराट् च भूत्वा आस्ते सुराः महादायास्तेषां गुरोः शः तस्यापि श्रेष्ठइति विभोर्विशेषणम् ॥ ८ ॥ अध्यारोपापवादाभ्यां
निष्प्रपंचं प्रपंच्यतइति न्यायमाश्रित्य हि ब्रह्माद्वैतं प्रसाध्यम् तच्चाध्यारोपस्येव दुर्वचनत्वादनुपपन्नं त्वया च असकृत्तदेवोपपादितमतः संशयाविष्टस्य मे निःसंशयं ज्ञानं यथा स्यात्तथा वक्तु
मर्हसीत्याह तन्मेत्वमिति उपपन्नाय योग्याय यशोनारायणात्मकं नरो विद्यावच्छिन्नं ब्रह्म तेन स्वात्मानि कल्पितं ईशसूत्रविराटंतं नारंतस्य समूलस्य अयनं स्थानं नारायणः शुद्धं वस्तु
तदात्मकं यशः वैभवविलासः ईशादिघटांतः तं वक्तुमर्हसीतिसंबंधः अशेर्देवने युद्धेति अशेरसुन्प्रत्यये युट् एतेन अनंतरो बाह्यः कृत्स्नः प्रज्ञानघनइति श्रुतिप्रसिद्धं सवाह्याभ्यंतरं शुद्धं
चिन्मात्रं नारायणरूपमिति सर्वत्र श्रुतं तदुपपत्तिपूर्वकं व्युत्पादयेति सूचितम् ॥ ९ ॥ भूतं विद्वदृष्ट्या नित्यसिद्धं प्रादुर्भावं अधिष्ठानातिरेकात् मूढदृष्ट्या भव्यं उत्पद्यमानम् श्रद्धाविद्यते
येषां तेश्राद्धाः प्रज्ञाश्रद्धार्चाभ्योणइति मत्वर्थीयोणः ॥ १० ॥ प्रष्टारं प्रोत्साहयन् वैशंपायन उवाच नारायणायेति हे अनघ हे कुरुकुलर्षभ नारायणात्मकयशो ज्ञानेया भवतः स्पृहा

प्रभुर्महाभूतपतिर्महातेजामहाततिः ॥ आस्ते सुरगुरुश्रेष्ठो विधिमादाय कां मुने ८ तन्मेत्वमुपपन्नाय ब्रह्म त्रेतदसंशयम् ॥ वक्तुमर्हसि धर्मिष्ठयशोनारायणा
त्मकम् ९ प्रादुर्भावं पुरस्कृत्य भूतं भव्यं महात्मनः ॥ श्राद्धानामुपविष्टानां भगवान् वक्तुमर्हसि १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारायणयशो ज्ञानेया भवेद्भवतः
स्पृहा ॥ त्वदंशानघ पूतस्य कार्यं कुरुकुलर्षभ ११ शृणुष्वदिपुराणेभ्यो देवताभ्यो यथा श्रुति ॥ ब्राह्मणानां च वदतां श्रुतोस्माभिर्महात्मनाम् १२ तथा च
तपसा दृष्टो बृहस्पति समद्युतिः ॥ पाराशर्यस्ततः श्रीमान् गुरुर्द्वैपायनो ब्रवीत् १३ तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि यथा प्रज्ञं यथा श्रुतम् ॥ न विज्ञातुं मया शक्यमृषिमात्रेण
भारत १४ कः समुत्सहते ज्ञातुं परं नारायणात्मकम् ॥ विश्वात्मनो यं ब्रह्मापि न वेद यतितत्त्वतः १५

भवेत्सा त्वदंशा त्वदंशे उचिता विभक्तधनेषु भ्रातृषु विभक्ता इति वदुत्तरपदलोपः सा स्पृहा पूतस्य यज्ञाद्यनुष्ठानस्य कार्यफलं तमेवं वेदानुवचेन न ब्राह्मणा विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसा
नाशकेनेति श्रुतेः भूतस्येति पाठे लब्धजन्मन इदमेव कार्यं करणीयं यद्भगवद्विचारोऽन्यथानिष्फलं जन्मेत्यर्थः ॥ ११ ॥ श्रुतिं उपनिषद्वाक्यं अनतिक्रम्येति यथा श्रुति श्रुतः पद्म
नाभस्य प्रभावइति पृष्ठस्य विशेष्यस्यानुकर्षः ॥ १२ ॥ तपसा पुण्येन दृष्टो मयेति शेषः दृष्ट्वेति पाठे तपसा ध्यानेन दृष्ट्वा पद्मनाभस्य प्रभावमिति पूर्ववत् पृष्ठानुकर्षः ॥ १३ ॥ तत्ते हं
यद्देवतादिभ्यः श्रुतं यच्च द्वैपायनेनोक्तं तद्बाहुल्यात् सर्वबोद्धुमशक्यमित्याशयेनाह यथा प्रज्ञमिति यथा श्रुतं विज्ञातुं विशेषेण ज्ञातुं मया न शक्यं ऋषिर्मत्रद्रष्टा तन्मात्रेण सोऽहं भग
वतो मंत्रविदेवास्मिन्नात्मविदिति छांदोग्ये सनत्कुमारं प्रतिवदतानारदेनेवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ परंपुरुषं नारायणात्मकं शुद्धचिदात्मकं यं पुरुषं ब्रह्मापि वेदोपि विश्वात्मनः सा कल्यात्सर्वा
त्मना मुख्यवृत्त्येति यावत् न वेदयते यतो वाचो निवर्ततइति श्रुतेः कार्त्स्न्येन न वेदयते किंतु भागलक्षणया तु वेदयतइवेत्यर्थः ॥ १५ ॥

श्रुतं मे मया विश्वेषां देवानां महर्षिणां च ह्रस्वत्वमर्षि यद्रहस्यं गोप्यं तत् इदं इदमेव यत्त्वया पृष्टं नारायणात्मकं यशः कीदृशानां विश्वे देवानां तत्त्वतः अनारोपितरूपेण सर्वदेव आत्मैव येषां ते सर्वदेवास्तेषां सर्वस्वत्वं ब्रह्मेदं सर्वं यदयमात्मेति श्रुतेः अतएव रूपया शिष्यान् प्रति तत्त्ववादिनां तत्त्वमेव वक्तुं शीलं येषां तेषाम् ॥ १६ ॥ कारणं प्रवर्तकं यत्तद्वैवं देवानां विदुषामिदं वैवं अधि अधिकं दैवं महाभाग्यं ज्ञानारख्यं यद्देवानां दैवं तदश्रवैतदाप्तवानिति एषास्य परमासंपादिति श्रुतेः तद्वस्तु दैवमदृष्टमिति संज्ञितम् सर्वेषां सुखकरं भाग्यम् एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रामुपजीवंतीति श्रुतेः ॥ १७ ॥ अध्यायशेषेण अनुवादमुखेन प्रश्नानां क्रमेण संक्षिप्योत्तराण्याह यद्भूतमित्यादिना भूतं अनादि अनादित्वं व्यवहारे मायायामप्यस्तौत्यत उक्तं अधि भूतं सर्वेषु तेषु सद्रूपेणानुस्यूतम् अनंतमित्यर्थः जाड्यरूपेण मायापि सर्वत्रानुस्यूतेत्यत उक्तं परमिति महर्षिणां महर्षीणां ज्ञेयं तथेति शेषः परमुत्कृष्टं जडस्य परत्वायोगात् परत्वं मायोपाधिक्येप्यस्तौत्यत उक्तं सत्यमिति मायया बाधितत्वेन तस्यापि बाधितत्वादसत्यत्वं सत्यमप्यचिद्रूपं चेत्तत्राह देवदृष्टं देवश्च भुरादिप्रत्यक्षं तस्यापि दृष्टं प्रत्यक्षं न दृष्टेर्द्रष्टारं पश्ये प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरित्यादि श्रुतेः ज्ञानमात्रस्वरूपमित्यर्थः वेदं सत्यं ज्ञानं तं ब्रह्मेत्यादि विदंति ते वेदविदो विदुः एतेन सागरांभोरूपं शुद्धमुक्तं ॥ ८ अस्य तटस्थलक्षणमाह यदिति कर्ता वियदादेः

श्रुतं मे विश्वदेवानां यद्रहस्यं महर्षिणाम् ॥ तदिदं सर्वदेवानां तत्त्वतस्तत्त्ववादिनाम् १६ तदध्यात्मविदां चित्यं कारणं चैव कर्मिणाम् ॥ अधिदैवं च यदैवं तदैव मिति संज्ञितम् १७ यद्भूतमाधिभूतं च यत्परंच महर्षिणाम् ॥ यत्सत्यं देवदृष्टं च यत्तद्वेदविदो विदुः १८ यः कर्ता कारको बुद्धिर्मनः क्षेत्रज्ञ एव च ॥ प्रधानं पुरुषः शास्ता एकस्तदाभिषद्यते १९ कालः कालं स्वपयति द्रष्टा स्वाधीन एव च ॥ प्राणः पंचविधश्चैव ध्रुवमक्षय एव च २० उच्यते विविधैर्भावैस्तस्यैवानवतत्परैः ॥ स एव भगवान्सर्वं करोति विकरोति च २१ योऽस्मान्कारयते कर्म तेनास्मव्याकुलो कृताः ॥ यजामहे तमेवेशं तमेवेच्छामि निर्वृताः २२

कारको हिरण्यगर्भद्वारा भौतिकस्य बुद्धिर्मनः इति महदहंकाररूपत्वमुक्तम् क्षेत्रज्ञ इति साक्षिमात्रेण द्रष्टृत्वं एतेन पद्मनाभप्रभाव उक्तः उक्तेर्थे भोक्ता भोग्यं प्रोरेतारं च मत्वा सर्वप्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्म एतदिति श्रुतिप्रमाणयन्योगमाह प्रधानमिति प्रधानं जडम् पुरुषो जीवः शास्ता ईशः एतत्रितयं एक एव परमात्मेति ॥ १३ ॥ तृतीयं प्रश्नोत्तरं कियं तमित्यादिना सार्धं श्लोके न ईश्वरस्य कालाधीनत्वं चोदितं तन्निराचष्टेऽर्थेन काल इति कालं स्वपयति स्वापयति कालस्यापि काल इत्यर्थः अतएव स्वाधीनो न तु कालाधीनः कथमुत्थायेत्यादिना सार्धेन कार्यसृष्टिः पृष्टा तत्रोत्तरमाह प्राण इत्यादिना सार्धं द्वयेन ॥ २० ॥ हे अनघ यत्तु ध्रुवं अविनाशि अतएव अक्षयः द्वासंशून्यः स एव प्राणवृत्तिभेदेन पंचविधः तत्परैः प्राणोपास्तिपरैः विविधैर्भावैः प्राणादिकार्यभेदैर्हेतुभिर्ह्युच्यते स एव च सर्ववियदादि करोत्युत्पादयति किमुपादानांतरमपेक्ष्य नेत्याह विकरोति च माययैवात्मानं परिणमयतोत्यर्थः ॥ २१ ॥ योऽस्मान् कर्मकारयते एष ह्येव साधु कर्मकारयतोत्यादि श्रुतेः तेनैव च वयं व्याकुलो कृताः विधिनिषेधगहने पतिताः संतः आस्म आस्महे अनुदात्तत्वलक्षणमात्मनेपदमनित्यं चाक्षिडो डिन् करणात् ज्ञापकात् तेन आस उपवेशने अस्मात्परस्मैपदेऽपि आस्मेतिसाधु यतस्तेन व्याकुलो कृताः अतस्तेनैव यजामहे यज्ञैः इच्छामि प्रार्थनायां लोडुत्तमबहुवचनं निर्वृता शांताः संतः ॥ २२ ॥

सर्वाचिन्मात्रमेवेत्याहद्वाभ्यां योवक्तेति वक्तावाचःप्रवर्तकःवक्तव्योऽर्थः अहंवक्तृत्वाभिमानोजीवः यत्तु इदं शृणुतश्रवणक्रिया यत्तु श्रेयोमोक्षः यच्चान्यत्स्वर्गादिप्रब्रूतनानाविक
ल्परूपं ॥ २३ ॥ कथाः भूतार्थवादाः गह्वराः रहस्यप्रतिपादकाः विश्वंपाल्यं विश्वपतिः पालकः देवाः करणानि सर्वतत्तु नारायणात्मकमिति वः युष्मान् प्रतिब्रवीमोतिसंबंधः ॥ २४ ॥
एतदेवोपसंहरति यत्सत्यमिति सत्यानृतेलौकिके आदिमं आदौ भवं कारणं क्षरं च कार्यतदुभयात्मकं भूतं अतोतं मिथश्च भवति परस्परजनकं बोजांकुरादि भविष्यमनागतं चरंपारेणामि
अचरंकूटस्थं वारेष्ठः नारायणः वरोयान् इशः वरः समष्टिजीवः अपरो व्यष्टिजीवः कल्पितानेतानपेक्ष्य वारेष्ठत्वं शुद्धस्य प्रभोरेति भावः ॥ २५ ॥ इति श्रीहरेर्वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पु
ष्करप्रादुर्भावप्रकाशे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ज्ञानसाधवैराग्यासिद्धये पुत्तिकादिवत् ॥ ब्रह्मादेः क्षयितां वक्तुं युगमानमिहोच्यते १ चत्वारोतितावच्छतीचतुःशतो द्विगुणा अष्टौशतानियु
गसंध्या तस्यां पूर्वोत्तरयुगयोर्धर्मा मिश्रो भवंतोत्यर्थः एतानि देवमानेन अष्टशताधिकानि चत्वारि सहस्राणि सौरमानेन साष्टाविंशतिसहस्री सप्तदशलक्षो वत्सराणां भवति सावनमानेन
तु प्रत्यब्दं पंचदिनानि पंचदशघटिका एकत्रिंशत्पलानि त्रिंशदक्षराणि च वर्धते तान्यपि एकराशौ संवत्सरत्रयस्पृशि गुरौ लुप्तसंवत्सरैर्हर्ष्यते ॥ १ ॥ तत्रेति धर्मपादाः तपःशौचं दयास

यो वक्तायश्च वक्तव्यो यश्चाहंतद्वर्गमिवः ॥ इदं शृणुतयच्छ्रेयो यच्चान्यत्परिजल्पथ २३ याः कथाश्चैव वर्तते श्रुतयो वोथ गह्वराः ॥ विश्वं विश्वपतिर्देवाः सर्वेना
नारायणात्मकम् २४ यत्स्यत्यं यदनृतमादिमक्षरं वै यद्भूतं भवति मिथश्च यद्भविष्यम् ॥ यत्किंचिच्चरमचराव्ययं त्रिलोके तत्सर्वं पुरुषवरः प्रभुर्वारिष्ठः २५ ॥ इति श्री
मन्महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पुष्करप्रादुर्भावे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युग
म् ॥ तस्य तावच्छती संध्या द्विगुणा जनमेजय १ तत्र धर्मश्चतुष्पादो ह्यधर्मः पादविग्रहः ॥ स्वधर्मनिरताः संतो यजंते चैव मानवाः २ स्थिता धर्मपरा विप्रारा
जवृत्तेः स्थितानृपाः ॥ कृष्यामभिरता वैश्याः शूद्राः शुश्रूषवस्तथा ३ सदा सत्यं तपश्चैव धर्मश्चैव विवर्धते ॥ सद्भिराचरितं यच्च क्रियते ख्यायते च यत् ४

त्यंतैर्विग्रहो विरोधोऽस्मयसंगमदानृतपादवतो यस्य स पादविग्रहोऽधर्मः धर्मेण निरुद्धपाद इत्यर्थः यद्वा सर्वयुगं चतुष्पादमपि संध्यां शे उत्तरयुगधर्मसंक्रमात्पंचपादं भवतीति ध्येयं तेना
धर्मः पादविग्रहः द्वाभ्यामधर्मपादाभ्यां त्रिभिर्धर्मो व्यवस्थित इत्यादि ग्रंथोऽऋज्वर्थ एव एवमपि संध्यायां पादार्धस्यैव संक्रमात्सर्वयुगं सार्धं चतुष्पादं स्यात्तु इदमपि युगंतत्संध्ययोः कालबहु
त्वालपत्वाभ्यां न युक्तं पादाधिक्योक्तेः पुराणांतरविरोधादध्यात्मप्रकरणाच्चैव मिह तो प्रतिमः फलाभिसंधिना रहितो हि सा शून्यो धर्मः कृतम् तत्साहितस्त्रेता दंभेन कृतो द्वापरम् धर्मलोपः
कलिः तत्र आद्ये फलेच्छाभावेऽपि कृतो धर्मः तद्यथा आम्ने फलार्थं निर्मितेच्छायागंध इत्यनूपद्यते एवं धर्मं चर्यमाणमर्था अनूपद्यंत इत्यापस्तंबोक्तेः फलं ददात्येव तत्र च हीनसंपत्पुरुषो व
हुसंपदमन्यं दृष्ट्वा स्वस्यानैश्वर्यमन्वानो दुःखभाग्भवतीति कृतेऽप्यधर्मरूपं दुःखमस्तौत्युक्तं कृतेऽप्यधर्मः पादविग्रह इति कृत्स्नधर्मा धर्मनिर्मुलनक्षमं तत्त्वज्ञानमेव संपादनीयमित्याशयेन
१ ॥ ३ ॥ ख्यायते उपदिश्यतेऽन्येभ्यः ॥ ४ ॥

॥५॥ त्रीणोतिषट्शताधिकत्रिसाहस्रोत्रेतायुगमानम् एवमुत्तरत्रापिज्ञेयम् ॥६॥७॥ धर्मलौल्येनधर्मफलस्पृहया अतएवचातुर्वर्ण्यस्यचतुर्वर्णधर्मस्यवैकल्यात्तुर्वैकल्यात् ॥८॥९॥
॥१०॥११॥१२॥ द्वापरेयुगपर्ययेद्वापरांतकलिसांकर्माद्विद्वतादित्यज्यतइत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मन्वंतरमिति एतावताकालेनैकोमनुर्नपश्य
तीत्यर्थः ॥ १९ ॥ अत्रमानमाह त्रय्यामिति तद्यथेहकर्मचितोलोकःक्षीयते एवमेवामुत्रपुण्याचितोलोकःक्षीयतइत्यादौवेदेपिजनस्यस्थावरादिब्रह्मांतस्यक्षयित्वंदृश्यतइत्यर्थःन

एतत्कृतयुगेवृत्तंसर्वेषामेवभारत ॥ प्राणिनांधर्मबुद्धीनामपिचेत्रीचयोनिनाम् ५ त्रीणिवर्षसहस्राणित्रेतायुगमिहोच्यते ॥ तस्यतावच्छतीसंध्याद्विगुणा
परिकीर्तिता ६ द्वाभ्यामधर्मःपादाभ्यांत्रिभिर्धर्मोव्यवस्थितः ॥ तत्रसत्यंचसत्त्वंचकृतेसर्वेप्रवर्तते ७ त्रेतायांविकृतिंयांतिवर्णालौल्येनसंयुताः ॥ चातुर्व
र्ण्यस्यवैकल्याद्यांतिदौर्बल्यमाश्रिताः ८ एषत्रेतायुगविधिर्विहितोदेवानिर्मितः ॥ द्वापरस्यापियाचेष्टातामपिश्रोतुमर्हसि ९ द्वापरंद्वेसहस्रंतुवर्षाणांकुरुस
त्तम ॥ तस्यतावच्छतीसंध्याद्विगुणापरिकीर्तिता १० तत्राप्यर्थपराविप्राज्ञानिनोरजसावृताः ॥ शठानैष्कृतिकाःक्षुद्राजायंतंकुरुपुंगव ११ द्वाभ्यांधर्मः
स्थितःपद्भ्यामधर्मस्त्रिभिर्स्थितः ॥ विपर्ययंशनैर्यातिकृतेयेधर्मसेतवः १२ ब्राह्मण्यभावानश्यंतितथास्तिक्यंविशीर्यते ॥ व्रतोपवासास्त्यज्यंतद्वापरेयुग
पर्यये १३ तथावर्षसहस्रंतुवर्षाणांद्वेशतेतथा ॥ संध्ययासहस्रंरुत्यातंकूरंकलियुगंस्मृतम् १४ तत्राधर्मश्चतुष्पादःस्याद्धर्मःपादविग्रहः ॥ कामनिष्ठास्तम
श्छन्नाजायंतेतत्रमानवाः १५ नैवोपवासकृत्कश्चिन्नचसाधुर्नसत्यवाक् ॥ आस्तिकोब्रह्मवक्तावानरोभवतिवैतदा १६ अहंकारगृहीताश्चप्रक्षीणस्नेहबांध
वाः ॥ विप्राःशूद्रसमाचाराःशूद्रास्त्वाचारलक्षणाः १७ दूषकास्त्वाश्रमाणांचवर्णानांचैवसंकराः ॥ अगम्येष्वभिरंस्यंतैवर्तंत्येवंकलौयुगे १८ एवंद्वादश
साहस्रंतदेकंयुगमुच्यते ॥ तदेकसप्ततिगुणंमन्वंतरमिहोच्यते १९ त्रय्यांचैवनसंदेहोयुगांतजनमेजय ॥ दिव्यंद्वादशसाहस्रंयुगंतुकवयोविदुः ॥ एतत्सह
स्रपर्यंतंतदहोब्राह्ममुच्यते २० ततोहनिगतेतस्मिन्सर्वेषामेवदेहिनाम् ॥ शरीरनिर्वृतिंदृष्ट्वालोकःसंहारबुद्धिमान् २१ देवतानांचसर्वेषांब्राह्मणानांमहीपते
दैत्यानांमानवानांचयक्षगंधर्वरक्षसाम् २२ देवर्षीणांब्रह्मर्षीणांतथाराजर्षीणामपि ॥ किन्नराणामप्सरसांभुजंगानांतथैवच २३ पर्वतानांनदीनांचपशूनां
चैवभारत ॥ तिर्यग्योनिगतानांचसत्त्वानांमृगपक्षिणाम् २४ महाभूतपतिर्देवःपंचभूतानिभूतकृत् ॥ जगत्संहरणार्थायकुरुतेवैशसंमहत् २५

संदेहः यत्कृतकंतदनित्यमिति व्याप्तेरित्यर्थः ॥ २० ॥ शरीरनिर्वृतिं शरीरसुखासक्तिम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मणोवेदस्यवेधसोवा ब्राह्मणानांमहीपतेइतिपाठःब्रह्मलोकस्थानांदहराद्युपास्य
ब्रह्मविदाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ भौतिकसंहारमुक्त्वाभूतसंहारमपिनिश्चाययति महाभूतपतिरितिपंचभूतानिवियदादीनिजगद्भौतिकंचसंहरणार्थायैवकुरुतेनपुरुषार्थाय मश
कादिवत्सववस्तुनाशायैवजायतेनकचिर्किंचित्कस्यचित्सुखमस्तीत्यर्थःअतएवमहद्वैशसंबीभत्समेतदितिशेषः ॥ २५ ॥

॥ वैशसत्वमेवाह ॥ भूत्वेति दिनावसानेहि भगवान्सूर्यो भूत्वा लोकानां चक्षुरादीनि मुष्णाति ततो वायुर्भूत्वा प्राणान्मुष्णाति ततो वह्निर्भूत्वा शुष्ककर्पूरकल्पांस्तान्निःशेषीकरोति ततो मेघो भूत्वा वृष्ट्या चैकार्णवं संपद्यते एवं भूलये सति जलादीन्यपि ब्राह्मलये स्वस्वयोनौ लीयंत इति बोध्यम् नष्टाकाश इत्याकाशां तनाशस्योपक्रांतत्वात् ॥ २६ ॥ इति श्रीह० भवि० टोकायां अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ सर्वदृश्यं विनाशीति ज्ञात्वानाशविवर्जितं ॥ पदं नेतुं विनेया हितृतीयो योग उच्यते ॥ १ ॥ भूत्वेति योगो नारायणः शुद्धचिन्मात्र एव सन् विभावसुः वह्निरिवासंगोऽपि सप्तमूर्तिः महदहंकारपंचतन्मात्राशरोरो भूत्वा प्रदीप्ताभिश्चैतन्योद्दीपिताभिर्गभस्तिभीरश्मिरूपाभिस्तत्तदाकारवृत्तिभिः प्रकाशितान्सागरान्समुद्रवदनंतान् रूपादीन् विषयान्संशोषयति स्वस्मिन्प्रविलापयति ॥ १ ॥ विराट्प्रविलापनमुक्त्वा सूत्रात्मनस्तदाह पीत्वेति नदीकूपसदृशान् मानसान्कामान् संशोषयतीत्यनुषज्यते तद्वत्पर्वतानां पर्वततुल्यानां कामक्रोधादीनां सलिलं सामर्थ्यरश्मिभिः प्रत्यक्प्रवणैश्चेतःपारेणामैः पीत्वा विलाप्य ॥ २ ॥ एवं महीं स्थूलसूक्ष्मशरीरद्वयरूपां सहस्रशो भित्त्वा सर्वथा विलाप्य रसायास्त

भूत्वामूर्यश्चक्षुषीचाददानो भूत्वा वायुः सहरन् प्राणिजातम् ॥ भूत्वा वह्निर्दह्यते सर्वलोकान् मेघो भूत्वा भूय एवाभ्यवर्षत् २६ ॥ इति श्रीम० ह० भवि० पुष्करप्रादुर्भावे प्रश्नोत्तरं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ भूत्वानारायणो योगी सप्तमूर्तिर्विभावसुः ॥ गभस्तिभिः प्रदीप्ताभिः संशोषयति सागरान् १ पीत्वार्णवांश्च सर्वान्सनदीकूपांश्च सर्वशः ॥ पर्वतानां च सलिलं सर्वं पीत्वा चरश्मिभिः २ भित्त्वा सहस्रशश्चैव महीं नीत्वा रसातलम् ॥ रसातलजलं कृत्स्नं पिबते रसमुत्तमम् ३ अप्सु सृजन् क्लेदमन्यद्दाति प्राणिनां ध्रुवम् ॥ तत्सर्वमरविंदाक्ष आदत्ते पुरुषोत्तमः ४ वायुश्च बलवान् भूत्वा सविधूया खिलं जगत् ॥ प्राणोदयं सुराणां च वायुना कुरुते हरिः ॥ ततो देवगणानां च सर्वेषामेव देहिनाम् ५

स्या एव तलमधिष्ठानकारणं

ब्रह्मतत्प्रतितां नोत्वा तत्र त्रयमापि जलं अपहतपाप्मत्वादिसंकल्पांतं गुणजातं उत्तमं मानुषानंदादिभ्य उत्कृष्टतमं पिबते संशोषयति ॥ ३ ॥ अप्सु कारणे ब्रह्माणि स्थितं क्लेदं मनसो मृदूकरणं आनंदं अन्यत्कार्यं सृजन् स्वक्षयन् प्राणिषु ध्रुवं ददाति यत्मुखं कार्योपाधिषु निदधाति जीवनाय तदापि वृत्तिरूपत्वात् सहरतीत्यर्थः तदेव स्पष्टीकरोति तत्सर्वमिति ॥ ४ ॥ एवमुत्तमाधिकारिणां मनोमात्रसाधनयोगमभिधाय मध्यमानां वायुनिरोधपूर्वकं तमेवाह वायुश्चेति स योगी बलवान् मूलाधारादिसर्वचक्रभेदनसमर्थो भूत्वा अखिलं जगत्पादादिजानुपर्यंतं भूस्थानमित्यादिना तत्रोक्तादिशा भावनया स्वशरीरमात्रीकृतं विधूय अधोऽधस्तनस्य उपर्युपरितने प्रविलापनप्रकारेण निरस्य प्राणोदयं प्राणानां पंचानां सुराणामिन्द्रियाणां च उदयं उत्तुङ्घ्वं सहस्रारैर्भूमध्ये वा अपनयनं गमनं हरि र्योगी वायुना विजितेन कुरुते एतदेव विस्तरेणाह तत इत्यादिना देवगणानां च संघर्षजः पावकः निखिलान् लोकान् दहति पृष्ठेनान्वयः ततो योगप्रवृत्त्यनंतरं देवानामभ्यादीनां च देहिनां जीवांतराणां एतेन मदन्यो मुमुक्षुर्नास्तीत्यापि योगिनां चितनीयम् अन्यथा भेदस्याविलयान्मुक्त्यसिद्ध्यापत्तिः स्यात् ॥ ५ ॥

येचान्येचेति यतोद्भवाः यतद्द्रव्याद्येषां विषयाणामुद्भवस्ते यतोद्भवाः संधिरार्षः तान्येवंद्रियाणितदुद्भूतांश्चाहूपयामिति पूयंगंधारव्योविषयः रसादिसाहचर्याद्वाणामिन्द्रियंशरीरस्थूलं च एते गुणाः गुणकार्यभूताः पृथिवीमाश्रिताः ॥ ६ ॥ रसश्चाद्रसः सन्द्रियम् क्लेदः पृथिव्यवयवांतः प्रवेशेन तस्याः शिथिलीकरणम् विपाको विकृतिः ओदनादिरूपा ॥ ७ ॥ शब्दः श्रोत्रं छिद्रदानं चाकाशं संश्रिता गुणा इत्यपि द्रष्टव्यम् त एते सर्वेऽपि परमेष्ठिनं सूत्रात्मानं वरेण्यं अवश्यं उपास्य तथा वरणोयं हृषीकेशं हृषीकाणामिन्द्रियाणां ईशितारं सम्यगाश्रिताः ॥ ८ ॥ ततस्तं संप्राप्य भगवतां तिर्यामिणा कर्त्तव्यं तत्र सूत्रे मिलिताः संतः रश्मिभिः सूक्ष्माभिर्वृत्तिभिः परिवारिताश्चैते देवगणैर्द्रियगणादयः वायुनाकरणेन कृष्यमाणाः रूपेति लुप्तशेषं पदं रूपादयः अन्योऽन्यस्य एकोभावेनाश्रयात् ॥ ९ ॥ तेषां रूपादीनां संघर्षजश्चासौ उद्भूतश्चयः पावको जगत्कारणाद्वैतवस्तुप्रकाशाग्निर्निखिलल्लोकान् तत्तत्कर्मफलभूतान् दहत्कर्मणामेव दाहात् ॥ १० ॥ स्वरूपेणापि लोकदाहमाह सपर्वतानित्यादिना ॥ ११ ॥ आश्रयणीयानि दहराद्युपास्य रूपाणि सर्वेषां मनोमात्रत्वात्तदाहेन दाह इति भावः असतो

ये चेंद्रियगणाः सर्वे ये चान्ये च यतोद्भवाः ॥ पूयंगंधाणंशरीरं च पृथिवीमाश्रिता गुणाः ६ जिह्वारसश्च क्लेदश्च संश्रिताः सालिलं गुणाः ॥ रूपं च धुर्विपाकश्च ज्योतिरेवाश्रिता गुणाः ७ स्पर्शः प्राणश्च चेषा च पवनं संश्रिता गुणाः ॥ परमेष्ठिनं वरेण्यं च हृषीकेशं समाश्रिताः ८ ततो भगवता तत्र रश्मिभिः परिवारिताः ॥ वायुना कृष्यमाणाश्च रूपान्योऽन्यसमाश्रयात् ९ तेषां संघर्षजोद्भूतः पावकः शतधा ज्वलन् ॥ अदहन्निखिलल्लोकान्नुग्रः संवर्तको नलः १० सपर्वतां स्तरून्गुल्माल्लतावल्लीस्तृणानि च ॥ विमानानि च दिव्यानि पुराणि विविधानि च ११ आश्रमांश्च तथा पुण्यान् दिव्यान् यायतनानि च ॥ यानि चाश्रयणीयानि तानि सर्वाणि सो दहत् १२ भस्मीभूतांस्ततः सर्वाल्लोकाल्लोकगुरुर्हरिः ॥ भूयो निर्वापयामास जलयुक्तेन कर्मणा १३ सहस्रदृढमहातेजा भूत्वा कृष्णो महाघनः ॥ दिव्यतोये न हविषा तर्पयामास मेदिनीम् १४ ततः क्षीरनिकाशेन स्वादुना परमांभसा ॥ शिवेन पुण्येन महीनिर्वाणमगमत्पुरम् १५

धिमनोसृजतमनः प्रजापतिमसृजत प्रजापतिः प्रजा असृजत तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति श्रुतेः ॥ १२ ॥ एवं समाधौ सकारणस्य कार्यस्य प्रलयमुक्त्वा व्युत्थाने तदुत्पत्तिमाह चतुर्भिः भस्मीभूतानित्यादिभिः हारैर्योगो निर्वापयामास भोक्त्रे भोग्यं कल्पितवान् केन कर्मणा भोगायारब्धेन संचितक्रियमाणयोर्दाहाश्लेषस्य तदाधिगम उत्तरपूर्वादि योरे श्लेषाविति न्यायसिद्धत्वात् जलयुक्तेन कारणीभूता विद्या संस्कारशेषेण भूयश्चांते विश्वमायानिवृत्तिरिति ज्ञानेऽपि यावद्देहपातं माया लेशानुवृत्तेर्दर्शनात् ॥ १३ ॥ विषयभेदात्सहस्रं दृष्टयो यस्य स सहस्रदृक् महातेजाः परं ज्योतिरूपः कृष्णः कर्षकः संहर्ता भूत्वा महाघन इव जगदंकुरस्त्रष्टापि भवति तदेवाह दिव्येन तोयेन चिच्चंद्रमंडलात्प्रसृतेन भावनामृतेन हविषा विशुद्धेन तर्पयामास मेदिनीं शरीरम् व्युत्थाने आदौ शरीरं चेतनया व्याप्तमित्यर्थः ॥ १४ ॥ क्षीरं सत्त्वं स्वच्छत्वात् तन्निकाशेन चित्तसत्त्वाकारेण परमांभसा चैतन्यामृतेन महीशरीरद्वयं निर्वाणं शान्तिं अगमत् योगिनो हि स्थूलशरीरं निर्वातिन तस्य रोगो न जरानमृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरमिति श्रुतेः सूक्ष्ममपि निर्वातितत्र को मोहः शोक एव त्वमनुपश्यत इति श्रुतेश्च ॥ १५ ॥

अस्यदृष्ट्यावाह्यमपिसर्वचिन्मात्रमेवेत्याह तेनगाइति येपूर्वपरमार्थत्वेनगृहीतास्तेनगाः पर्वतवृक्षादयः जलसंछन्नाश्रितावगुंठिताः किंच सर्वतोतर्वहिश्चपयसाश्रितएवधराः धर्तारः
सैधवघनवच्चिद्धनाएवेत्यर्थः तदेवाह एकार्णवजलाभूत्वेति अतएवसर्वसत्त्वविवर्जिताः सर्वस्यवियदादेःसत्त्वंसत्तातद्रहिताः ब्रह्मसत्तैवसर्वत्रानुस्यूतानवियदादिषुपृथक्सत्तास्तित्य
र्थः जगत्पश्यन्नपिद्विचंद्रवद्वाधितत्वेनैवपश्यतोतिभावः ॥ १६ ॥ योगस्यमुख्यंफलंशुद्धात्मदर्शनमाहत्रिभिः महाभूतानोति तंयोगिनंसूक्ष्मेशुद्धेवस्तुनिस्थितमितिशेषःकोटिशेसू
क्ष्मेनष्टाअदर्शनंगताअर्कादयोयस्मिन्नष्टार्कपवनाकाशे अतएवमहाभूतानितंप्रविष्टानितत्रैवलीनानोत्यर्थः ॥ १७ ॥ एवमुक्तप्रकारेणसंशोषयित्वाविषयेषुप्रविभक्तंप्रज्ञानंप्रत्याहृत्यपो
त्वानिर्विशेषेप्रविलाप्य किमपीतिवाङ्मनसातोतत्वंसूचितम् ॥ १८ ॥ तदेवाहएकार्णवेतियोगंदुःखसंयोगवियोगंउपागतःप्राप्तः अयुतानांअपृथक्भूतानांरज्ज्वादिभ्यइवोरगादीनां
आत्मन्यध्यस्तानांवियदादीनांसहस्राणवृत्तिभेदादनंतानिएकार्णवैभासिशुद्धेब्रह्मणिगतानिप्राप्तानिविलीनानोत्यर्थः नायंमृदिघटस्येवानिवृत्तिरूपोऽलयः किंतु रज्ज्वामहेरिवेति

तेनगाजलसंछन्नापयसःसर्वतोधराः ॥ एकार्णवजलाभूत्वासर्वसत्त्वविवर्जिताः १६ महाभूतान्यपिचतंप्रविष्टान्यमितौजसम् ॥ नष्टार्कपवनाकाशेसूक्ष्मेज
नविवर्जिते १७ संशोषयित्वापीत्वाचवसत्येकःसनातनः ॥ पौराणंरूपमास्थायकिमप्यमितबुद्धिमान् १८ एकार्णवजलेह्यासीद्योगीयोगमुपागतः ॥ अ
युतानांसहस्राणिगतान्येकार्णवैभासि ॥ नचैनंकश्चिदव्यक्तंव्यक्तंवेदितुमर्हति १९ ॥ जनमेजयउवाच ॥ एकार्णवविधिःकोयंयश्चैवपरिकीर्तितः ॥ कए
षपुरुषोनामकिंयोगःकश्चयोगवान् २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतावंतमसौकालमेकार्णवविधिंप्रति ॥ करिष्यतीमंभगवानितिकश्चिन्नबुध्यते २१ नवै
मातानचद्रष्टानज्ञातानैवपार्श्वगः ॥ ततोवज्ञायतेकश्चिद्वेतेतंदेवमीश्वरम् २२

भावः नचैनमितिव्यक्तमितिक्रियाविशेषणम् बुद्धिवृत्तेरपिलीनत्वादेनंप्रत्यंचनकश्चिज्जानातोत्यर्थः ॥ १९ ॥ संक्षेपेणश्रुतंयोगंविस्तरेणश्रोतुमिच्छुर्जनमेजयउवाच एकार्णववि
धिरेति विधिरविधिः दैनंदिनादिप्रलयवदार्थंतिकप्रलयस्यापिकश्चित्कालावधिरस्तीतिप्रश्नः सतितस्मिन्स्वतएवकैवल्यंसेत्स्यति किंसाधनानुष्ठानैः संशोषदाहपानादिभिरितिभा
वःयएषइतिपूर्वोक्तंज्ञानसाध्यंप्रलयंपरामृशति नप्राकृतंदैनंदिनंवा एकएवपुरुष एकार्णवोनाम किंयोगः किंरूपोयंयोगोजतुकाष्ठवत्सलिलसैधवरिवव्यवद्रज्जूरगवद्वा कश्चयोगवा
नूजीवः संबन्धिनः संबन्धस्यचयोगारव्यस्यकिंस्वरूपमितिप्रश्नत्रयंपूर्वेणसहचतुष्टयम् ॥ २० ॥ क्रमेणोत्तराणिवैशंपायनउवाच एतावंतामिति इमंएकार्णवविधिंएकार्णवनियतिं
एतावंतंकालंप्रतिप्रतीक्ष्यकरिष्यतिभगवानितिकश्चिन्नबुध्यते इतरवज्ञानैकसाध्यस्यमहाप्रलयस्यकालावधिर्नास्त्यतःसाधनमनुष्ठेयमेवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ एकएवपुरुषोनामेत्य
स्योतरमाह नमाताप्रमाताअहंकारशून्यत्वात्साक्ष्यभावाच्च नद्रष्टासाक्षोवृत्तेरपिविलयान्नज्ञाताचरमांतःकरणवृत्त्याब्रह्मविद्याख्ययाप्रत्यंचविषयीकुर्वन् अतएवनपार्श्वगोनतटस्थः

प्रत्यगात्मरूपत्वात् ॥ किंरूपोयोगइत्यस्योत्तरमाह ततइति ततस्तस्यामवस्थायां यथाजतुकाष्ठसंयोगेषु त्रयमपि पृथग्दृश्यते यथावाजलसैधवरसौ एकलोलीभूतौ पृथक्त्वेनानुमो
येतेतथानतत्रतमृतेऽन्यत्ज्ञायतेरज्ज्वामिवसर्पबाधेतदतिरेकमित्यर्थः ॥ २२ ॥ कश्चयोगवानित्यस्योत्तरमाह नभइति यः प्रभुर्महामुनिं शशाससशयनमरोचयदिति यत्त
दोरध्याहारेण योज्यम् नभआदिरूपं देहेंद्रियादिसंघातं प्रकाशयन् स्वचैतन्येन व्याप्नुवन् ततएव व्यापनाद्धेतोः प्रजापतिं प्रजायतइति प्रजाउपाधिस्तस्याः पतिं अध्यक्षत्वा
भिमानिनं भुवनचरं चक्षुरादिद्वारा सुरेश्वरं इंद्रियाणां प्रवृत्तिनिवृत्त्योः स्वतंत्रं एवंविधं जीवं संतं वस्तुवृत्तेन पितामहं कार्यस्य पिताकारणं तस्य पिताशुद्धचैतन्यं अतएव श्रुतिनिलयं श्रुत्यै
कगम्यमपि महामुनिं मुमुक्षुजीवरूपेण महान्तं मननशीलं शशासशसुहिंसायां स्वस्वरूपे प्रविलापितवान् यः स भूः भवत्यस्मादिति भूः ईशः शयनं ईशतानि रोधं अरोचयत् शुद्ध एवोपा
ध्यभिमानाद्धृदःसंयोगवान्योगाधिकारी भवतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरेर्वंशे भविष्यपर्वटोकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥ यज्ञ

नभः क्षितिपवनमथ प्रकाशयन् प्रजापतिं भुवनचरं सुरेश्वरम् ॥ पितामहं श्रुतिनिलयं महामुनिं शशासभूः शयनमरोचयत् प्रभुः २३ इति श्रीमन्महाभारते खिले
पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि पुष्करप्रादुर्भावेन नवमोऽध्यायः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमेकार्णवीभूतेशेते लोके महाश्रुतिः ॥ प्रच्छाद्य सलिलं सर्वहरिर्नारायणः
प्रभुः १ महतोरजसो मध्ये महार्णवसमस्य वै ॥ विरजस्को महाबाहुरक्षरं ब्रह्मयं विदुः २ आत्मरूपप्रकाशेन तपसा संवृतः प्रभुः ॥ त्रिकमास्थाय कालं तु ततः
सुष्वाप सोऽव्ययः ३ पुरुषो यज्ञइत्येवं यत्परं परिकीर्तितम् ॥ यच्चान्यत्पुरुषारूपं स्यात्सर्वतत्पुरुषोत्तमः ४

रूपकतो योगमुक्त्वा तुर्ये निगद्यते ॥ मार्कंडेयसमाधिश्च तद्विघ्नेषु निदर्शनम् ॥ एवमिति लोके शुद्धचिदात्मनि महाश्रुतिर्महायशाः ईशः सलिलकार्यं जगत्प्रच्छाद्य उपसंहृत्य शेतेशुद्धचि
न्मात्ररूपेणावतिष्ठतइत्यर्थः ॥ १ ॥ एतदुपपादयितुं ब्रह्मण एव बंधप्रसाक्तिमाह महतइत्यादिना रजसः रजोगुणाकार्यकर्मफलभूतस्य देहेंद्रियादेर्मध्ये दुर्लभ्यत्वान्महार्णवसमस्य
विरजस्को देहादिधर्मास्पर्शी महान्तौ वा हूइव वा हूअक्षरब्रह्माख्यौ प्रणवतत्त्वमसि वाक्यरूपौ उपास्ति क्रियाप्रत्यक्तत्त्वसाक्षात्काराभ्यां जगदुद्धारक्षमौ विद्येते यस्य तथा ॥ २ ॥ आत्मेति
यं परं ब्रह्म विदुः सः समुद्रः परमात्मा सुष्वापस्वरूपं विस्मृतवानिति संबंधः तत्र हेतुः तपसा आलोचनेन मनो रथात्मकेन संवृतः तिरोहितासंगरूपः कोटशेन तपसा आत्मरूपप्रकाशेन चै
तन्याभासेन अतएव त्रिकं भूतभविष्यद्वर्तमानरूपेण त्रिविधं कालं आस्थाय अधिष्ठाय सुष्वाप ॥ ३ ॥ एवं प्रभोरेव बंधप्रसाक्तिं प्रदर्श्य तन्निवृत्त्युपायं योगं यज्ञरूपकेण विधित्सुस्तत्प्राप्यं
वस्त्वाह पुरुषो यज्ञइति पुरुष इव पुरुषः शिरःपाण्यादिरूपकः यज्ञो योग यज्ञप्राप्याः यत्पुरुषारूपं परं कीर्तितं स उत्तमः पुरुष इत्यादि श्रुतिषु यच्चान्यद्विद्यदादिपुरुषेण चिदात्मनैव स्या
यते प्रकाश्यते तत्सर्वं पुरुषोत्तमः चिन्मात्रमेव तत्राध्यस्तस्यान्यस्य तदनन्यत्वादित्यर्थः ॥ ४ ॥

एवंप्राप्यमुक्त्वाप्रापकमाह येचेतियज्ञपरब्रह्मनिष्ठाः विप्राइवविप्राःरागादिशून्याःऋत्विजाः ऋतौकालात्मनिपरस्मिन् यजंतेसंगतिकुर्वतेऋत्विजास्तपआदयः यजेःसंगतिकर
 गार्थात् आत्मदेहात्चित्पुरुषात्पुराभूताःअनादौसंसारेपूर्वसिद्धाः यज्ञेभ्यःयज्ञार्थमेवभूताःनपश्वादिसाधारणविषयभोगार्थंयथैतत्तथाश्रूयतांमत्तइतिशेषः ॥ ५ ॥ योगयज्ञा
 हानृत्विजःप्रस्तौतिब्राह्मणमिति अत्रकाठकेविश्वसृजांसत्रेब्रह्मब्रह्माभवत्स्वयंअमृतमेभ्यउदगायदिति ब्रह्मामृतशब्दाभ्यांवेदतदर्थोउच्येते तत्रपरममितिविशेषणादुपनिषदे
 एवब्रह्मतत्साध्यात्तत्तिरमृतसाधनत्वादमृतम् तेउभेब्रह्मोद्गातृशब्दाभ्यामिहोक्ते वक्रप्रभवत्वेनचतयोरंतरंगत्वमुक्तं होत्रध्वर्युसत्यहोतैषामासीत्प्राणोअध्वर्युरभवदितिश्रुत्युक्तौ
 सत्यप्राणौताभ्यांसत्योक्तिप्राणजयौवक्रजावपितदुपकारकेतयार्किचिद्वहिरंगौ एवमुत्तरत्रअक्षरयोजनास्पष्टा ब्रह्मादिचतुष्टयंवक्रादिसृजदित्युक्ताब्राह्मणाच्छंसीनामसंप्रस्तारंप्रस्तोतारंतन्मित्रंवरुणंमैत्राव
 हुभ्यामसृजदित्याह बाहुभ्यामित्यादिसपादश्लोकएकंवाक्यम् ॥ ६ ॥ ब्राह्मणत्वाद्ब्रह्मवेदस्तदध्येतृत्वात्ब्राह्मणोब्राह्मणाच्छंसीनामसंप्रस्तारंप्रस्तोतारंतन्मित्रंवरुणंमैत्राव
 रुणसंज्ञंप्रशस्तारं प्रतिष्ठातारंप्रतिप्रस्थातारंप्रतैः अशंसब्रह्मणस्तेजःभूतहप्रस्तोतैषामासीत्ऋतमेषांप्रशस्तासीत् अपानोविद्वानावृत्तःप्रतिप्रातिष्ठदध्वरइतिश्रुत्युक्तास्तेतेजोभू
 तऋतापानाख्योधीवलपूर्वस्मृतिस्वधर्माचरणजयानुकूलापानाख्यमूलबंधाविहिताज्ञेयाः ॥ ७ ॥ उदरादिति प्रतिहर्तृपोतृच्छावाकेनेष्टशब्दैःभविष्यत्प्रतिचाहरत अपचितिः

येचयज्ञपराविप्राऋत्विजाइतिसंज्ञिताः ॥ आत्मदेहात्पुराभूतायज्ञेभ्यःश्रूयतांतदा ५ ब्रह्माणंपरमंवक्रादुद्गातारंचसामगं ॥ होतारमथचा
 ध्वर्युर्बाहुभ्यामसृजत्प्रभुः ६ ब्राह्मणोब्राह्मणत्वान्नसंप्रस्तारंचसर्वशः ॥ तन्मित्रंवरुणंसृष्ट्वाप्रतिष्ठातारमेवच ७ उदरात्प्रतिहर्तारंपोतारंच
 वभारत ॥ अच्छावाकमनोरुभ्यांनेष्टारंचैवभारत ८ पाणिभ्यामथचाग्नीध्रंसुब्रह्मण्यंचयज्ञियम् ॥ ग्रावाणमथबाहुभ्यामुन्नेतारंचयज्ञियम् ९

पोत्रियामयजत् अच्छावाकोभवद्यशः नेष्ट्रीयामयजत्विषिरितिश्रुत्युक्तेषुभविष्यत्भाव्यनुसंधानंअपचितिर्देवतातिथिपूजनंयशःयशस्करमितिवदान्यत्वादित्विषिस्तपस्तेजः
 ॥ ८ ॥ तथाआग्नीध्रसुब्रह्मण्याग्रावशब्दोक्तग्रावस्तदुच्चेतृशब्दैःआग्नीध्राद्विदुषीसत्यंश्रद्धाहैवायजत्स्वयंवागेषांतुब्रह्मण्यासीत्ओजोभ्यष्टौद्व्युणःऊजानमुदवहदितिश्रुत्यु
 क्तेषुविदुषीशास्त्रार्थोपबृंहिकाऊहापोहकौशलवतीश्रद्धावाक् स्वाध्यायप्रवचने ओजइंद्रियजयेशौर्यऊर्कयोगांगानामूर्जितिरित्येतेग्राह्याः ॥ यज्ञेहि ब्रह्मा ॥ १ ॥ उद्गाता ॥
 ॥ २ ॥ होता ॥ ३ ॥ अध्वर्युः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणाच्छंसी ॥ ५ ॥ प्रस्तोता ॥ ६ ॥ मैत्रावरुणः ॥ ७ ॥ प्रतिप्रस्थाता ॥ ८ ॥ प्रतिहर्ता ॥ ९ ॥ पोता ॥ १० ॥ अ
 च्छावाकः ॥ ११ ॥ नेष्टा ॥ १२ ॥ आग्नीध्रः ॥ १३ ॥ सुब्रह्मण्या ॥ १४ ॥ ग्रावस्तोता ॥ १५ ॥ उच्चेता ॥ १६ ॥ एतेऋत्विजःएतेयोगे यथाक्रमं प्रणवः ॥ १ ॥
 तदर्थभावनं ॥ २ ॥ सत्योक्तिः ॥ ३ ॥ प्राणजयः ॥ ४ ॥ धीतैक्षण्यं ॥ ५ ॥ पूर्वस्मृतिः ॥ ६ ॥ आचारः ॥ ७ ॥ अपानजयः ॥ ८ ॥ भाविदुःस्वर्चिता ॥ ९ ॥ ईशपूजा
 ॥ १० ॥ दानं ॥ ११ ॥ योगोत्साहः ॥ १२ ॥ साल्विकीश्रद्धा ॥ १३ ॥ वेदांतश्रवणं ॥ १४ ॥ इंद्रियशौर्यं ॥ १५ ॥ योगांगानामूर्जिती ॥ १६ ॥ श्र लक्ष्यंते ॥ ९ ॥

एवमिति एतानुपनिषदादीन् सर्वयज्ञानां चत्वारः सर्वाजयोगाः पञ्चमो निर्बीजश्च वक्ष्यमाणस्तेषां सर्वेषां योगयज्ञानां प्रकृत्वनुवप्रापकान् जगता विल्यस्मात्तृच् ॥ १० ॥ तदेष इति स एष ऋत्विक्स्वष्टाभगवान् वेदमयो वेदप्रधानो वेदैकगम्यः नावेदविन्मनुतेतं बृहंतमिति श्रुतेः पुरुषः परमात्मा यज्ञेन योगेन सम्यक्मितः प्रमितो परोक्षीकृतः यज्ञसंमितः वेदाश्च तन्मयाः तस्यैव प्रतिपादकाः क्रियाश्च तन्मयास्तत्प्रापका इत्यनुषज्ययोज्यम् ॥ ११ ॥ एवमुक्तः साधनकालविशिष्टो योगीयदा एकार्णवे चिन्मात्रे स्वपिति प्रविष्टुं यतते तदाश्चर्यं अभूत् भवति तत्तु विश्वरूपदर्शनातीतानागतादिदर्शनं चेत्यादि श्रूयते वेदसर्वहपश्यः पश्यति यच्चान्यदिच्छन्नलभते तदत्र गत्वा विंदत इत्यादौ अत्राख्यायिकामाह तद्यथा वृत्तमित्यादिना ॥ १२ ॥ जीर्णः सर्वोपाधिप्रहाणेन प्रविलीनः मार्कण्डेयस्तौ तिसार्द्धद्वयेन बह्विति ॥ १३ ॥ इति वक्ष्यमाणप्रकारेण तीर्थनिमित्तमेव सर्वतीर्थदर्शिनं दक्षिणाद्यर्थमित्यर्थः आश्रमानित्यादीनां समाश्रित इत्यनेन संबंधः ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवं चिन्मात्रे लीनोऽपि मार्कण्डेयः पुनर्विनाप्युत्थानसंकल्पसुप्तवत्समाधेर्व्युदतिष्ठदित्याह मार्कण्डेय इति वक्रात्स्वल्यस्थानात् ॥ १६ ॥ एवं व्युत्थितो

एवमेवैष भगवात् षोडशैतान् जगत्पतिः ॥ प्रवक्तुं सर्वयज्ञानामृत्विजोऽसृजदुत्तमान् १० तदेष वै वेदमयः पुरुषो यज्ञसंमितः ॥ वेदाश्च तन्मयाः सर्वे सांगोपानि षडक्रियाः ११ स्वपित्येकार्णवे चैव यदाश्चर्यं अभूत् तदा ॥ श्रूयते तद्यथा वृत्तं मार्कण्डेयो यदन्वभूत् १२ जीर्णो भगवतस्तस्य कुक्षावेव महामुनिः ॥ बहुवर्षसहस्रायुस्तस्यैव वरतेजसा १३ इति तीर्थप्रसंगेन पृथिवीतीर्थगोचरः ॥ आश्रमानपि पुण्यांश्च तीर्थान्यायत नानि च १४ देशान् राष्ठाणि चित्राणि पुराणि विविधानि च ॥ जपहोमरतः क्षांतस्तपोधोरं समाश्रितः १५ मार्कण्डेयस्ततस्तस्य शनैर्वक्राद्विनिःसृतः ॥ निष्क्रामंतं न चात्मानं जानति देवमायया १६ निष्क्रान्तस्तस्य वदनादेकार्णवमथोगतः ॥ सर्वतस्तमसाच्छन्नं मार्कण्डेयो निरीक्ष्यते १७ तस्योत्पन्नं भयं तीव्रं संशयश्चात्मजीविते ॥ देवदर्शनसंहृष्टो विस्मयं चागमत्परम् १८ संचिंतयति मध्यस्थो मार्कण्डेयो ति शंकितः ॥ किंस्विद्भवेदियं चिंता मोहः स्वप्नोऽनुभूयते १९ व्यक्तमन्यतमो भावो ह्येतेषां भविता मम ॥ न हीदृशमसंक्लिष्टमयुक्तं सत्यमर्हति २०

पि अथोपुनः एकार्णवं चिन्मात्रं गतः प्रवेष्टुं प्रयत्नं कृतवान् तं च तमसा अज्ञानेनावरणा विक्षेपशक्तिमता आच्छन्नं निरीक्ष्यते अयं भावः चित्तसत्त्वं तत्त्वे प्रणिहितं सदा पितृत्वस्य तमसा पिहितत्वात् तत्र विक्षेपरूपमैश्वर्यमेवावेक्षितवान् रज्ज्वा मिव सर्पमिति ॥ १७ ॥ भयं द्वैतदर्शनजं द्वितीयाद्वैभयं भवतीति श्रुतेः आत्मजीविते स्वरूपस्थैर्ये किं निर्विशेषमेव स्वरूपं नित्यमुत विशेषमिति संशयश्चात्पन्नः संशयच्छेदं विवेकबलेनैव कृतवानित्याह देवेति देवदर्शनं शुद्धसाक्षात्कारः तेन संलब्धः प्राप्तानंदः विस्मयं परं चागमत् कारणाभावेऽप्याकस्मिन्कीमंतः सृष्टिदृष्टेति भावः ॥ १८ ॥ विवेकमेवाह संचिंतयतीति मध्यस्थः निर्विशेषसंविशेषान्यतरनिर्णयहीनः चिंतामनोऽस्य मोह इन्द्रजालादिजो भ्रमः स्वप्नः प्रसिद्धः ॥ १९ ॥ एतेषां मन्यतमो यं भावो मनो विकारो न वस्तु तत्त्वमित्यर्थः तस्यैवा संभवमाह न हीति सत्यं पारमार्थिकं अयुक्तं असंगि असंक्लिष्टं अविद्यादिसंक्लेशशून्यं सत्त्वं ईदृशं मनोरथादिरूपं भवितुमर्हति ॥ २० ॥

तत्रहेतुमाह नष्टेति महाभूतानां नाशोपि भासमानस्य चिंतादिष्वन्यतमत्वस्यैव संभवात्कतमोलोकोयमिति चिंतितवान् ॥ २१ ॥ स एव तत्त्वनिश्चयाभावात्संदेहनिवृत्तिकामयमानः
स्वाराध्यांकारणोपाध्याभिमानिनां देवतामपश्यत् तया च प्रतिबोधितः कृतकृत्यो बभूवेत्याह अपश्यदित्यादिना तोयाढ्यमिति कृष्णत्वं सूचितं महार्णवे परमानंदे ॥ २२ ॥ जाग्रंत
मित्यार्षोऽनुम् ॥ २३ ॥ पुनः पूर्ववच्चिन्मात्रत्वं प्राप्त इत्याह स देवमिति ॥ २४ ॥ स एव भूतश्चिन्मात्रत्वमेवात्मतत्त्वं द्वैतं तु स्वप्नमात्रमिति संप्रज्ञातमेवानिश्चितवानित्याह स प्राविष्ट इति
॥ २५ ॥ स तथैवेति यथाव्युत्थाने तथैव संप्रज्ञाते घटनादिकं कृतवानित्यर्थः ॥ २६ ॥ देवकुक्षिस्थान् हार्दाकाशस्थान् ईक्षते स इति शेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तत्त्वनिश्चय
स्य दुःसंपादकत्वं वक्तुं पुनर्माकेडेयस्य मोहमाह ततः कदाचिदिति वक्रान्निःसृतः समाधेर्व्युत्थितः न्यग्रोधशाखायां न्यक्नोचैः रोहतोति न्यग्रोधः स्थूलः संसारवृक्षः ऊर्ध्वमूलमधःशाखमि

मष्टचंद्रार्कषवनेच्छन्नपर्वतभूतले ॥ कतमस्यादयं लोक इति चिंता व्यवस्थितः २१ अपश्यच्चापि पुरुषं शयानं पर्वतोपमम् ॥ तोयाढ्यमिव जीमूतं मध्ये मग्नं
हार्णवे २२ तपंतमिव तेजोभिर्मास्वंतमिव वर्चसा ॥ जाग्रंतमिव गांभयिर्च्छ्रसंतमिव पन्नगम् २३ स देवं प्रष्टुमायातिकोभवानिति विस्मयात् ॥ तथैव च श
नैर्भूयो मुनिः कुक्षिं प्रवेशितः २४ स प्राविष्टः पुनः कुक्षौ मार्केडेयः सुनिश्चितः ॥ तथैव चरते भूयो विजानन् स्वप्नदर्शनम् २५ स तथैव यथा पूर्वं पृथिवीमटते पुनः ॥
पुण्यतीर्थानि पूतानि निरीक्षादिविभूतले २६ क्रतुभिर्यजमानांश्च समाप्तवरदक्षिणेः ॥ पश्यते देवकुक्षिस्थान्याज्ञियाञ्छतशो द्विजान् २७ सदृत्तमाश्रिताः सर्वे व
र्णा ब्राह्मणपूर्वकाः ॥ चत्वारश्चाश्रमाः सम्यग्यथोद्दिष्टपदानुगाः २८ वर्षाणां शतसाहस्रं मार्केडेयो महामुनिः ॥ विचरन् पृथिवीं कृत्स्नानं च कुक्ष्यंतमैक्षत २९
ततः कदाचिदथैव पुनर्वक्राद्विनिःसृतः ॥ सुप्तं न्यग्रोधशाखायां बालमेकं निरीक्षते ३० यथा चैकार्णवजले नीहारेण वृतांतरे ॥ अव्यक्तभीषणे लोके सर्वभूतविव
र्जिते ३१ स भूयो विस्मयाविष्टः कौतूहलसमन्वितः ॥ बालमादित्यसंकाशं न शक्नोत्युपसर्पितुम् ३२ सोचिंतय दथैकांते स्थित्वा सलिलसन्निधौ ॥
पूर्वदृष्टमिदं नेति शंकितां देवमायया ३३ अगाधे सलिलस्तब्धे मार्केडेयः प्लवन्मुनिः ॥ न शांतिलभते तत्र श्रमात्संत्रस्तविक्रवः ३४ तथैव भगवान्हं सो गतो योगे
न बालताम् ॥ बभाषे मे घृतुल्येन स्वरेण पुरुषोत्तमः ३५

त्युक्तेः तस्यां शाखायां एकदेशे सुप्तं अनाविच्छ्रितैश्वर्यं शांतं बालं स्वाराध्यमो शं चिंतयते कस्मिन्सति ॥ ३० ॥ यथा चेति स्मृष्टाचेत्यर्थः एकार्णवजले शुद्धज्ञानसामर्थ्ये नीहारेणाज्ञाने
न पूर्ववत्तिरोहिते सति तथालोकेपि भूतविवर्जिते चतुर्विधे भूतग्रामशून्ये अतएवाव्यक्ते भीषणे च द्वितीयाभावात् तस्मादेकाकीविभेतीत्यविद्यावस्थायामेकाकिनं प्रतिभयजनके सति भगवा
नृगुर्वादिरूपेणाविर्भूय भक्ताननुगृह्णातोत्याह स भूय इत्यादिना ॥ ३१ ॥ विस्मयाविष्टः समाधौ कृत्स्नस्य व्यावहारिकस्य तोर्थक्षेत्रादेर्दर्शनं व्युत्थाने च तद्दर्शनमिति विस्मयाविष्टः दि
व्यैकाकिबालदर्शनाच्च कौतूहलसमन्वितः ॥ ३२ ॥ सोचिंतयदित्यादिः स्पष्टार्थो ग्रंथः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कइतितपःपरिभवन्नितिशेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ एवंवयस्तपोभ्यांवृद्धमन्येक्यात्मंबुवोधयिषयातस्यगर्वतावदपनेभ्यन् श्रोभगवानुवाच अहंतेजनकइ
त्यादि नोपसर्पतिभगवान् मामितिशेषः ॥ ४१ ॥ अंगिराःहिरण्यगर्भः एतंनुएवांगिरसंमन्यंतैगानांहिरसस्तेनेतिश्रुत्याविश्वपितरितैजसेंगिरःशब्दवृत्तेर्दिशितत्वात् ॥ ४२ ॥
घोरशिरसंनाम्नामार्कंडेयइतितुमृकंडोरपत्यत्वान्नाम ॥ ४३ ॥ तत्रआवयोर्जन्यजनकभावेसंबंधेसति योममात्मकोमदभिन्नोभूतःसोन्योचेतनत्वात् एकार्णवगतंयोगधर्मिणंमां
द्रष्टुंनोत्सहतइतियोजना ॥ अयंभावःजडाजडौद्वौपदार्थौतत्रजडोनाजडंद्रष्टुमिष्टेनाप्यजडोजडादन्यंतस्यापिदृश्यत्वेनजडत्वापत्तेरतआवयोरैकात्म्यंनिश्चितमिति ॥ ४४ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मांभैर्वत्सनभेतव्यमिहैवायाहिचांतिकम् ॥ मार्कंडेयमुनेर्धिरबालस्त्वंश्रमपीडितः ३६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ कोमांनान्नाकीर्तय
यतेतपःपरिभवन्मम ॥ बहुवर्षसहस्रायुर्द्वर्षयंश्चैवमेवयः ३७ नह्येषुसमुदाचारोदेवेष्वपिसमाहितः ॥ मांब्रह्मापिसविश्वेशोदीर्घायुरितिभाषते ३८ क
स्तपोघोरशिरसोममाद्यत्यक्तजीवितः ॥ मार्कंडेयेतिमांप्रोत्कामृत्युमीक्षितुमिच्छति ३९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमाभाषतेक्रोधान्मार्कंडेयोमहामुनिः
अथैनंभगवान्भूयोबभाषेतत्परायणम् ४० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अहंतेजनकोवत्सहृषीकेशःपितागुरुः ॥ आयुःप्रदातापौराणःकिमर्थेनोपसर्पसे
४१ मांपुत्रकामःप्रथमंपितातेह्यंगिरामुनिः ॥ पूर्वमाराधयामासतपस्तीव्रमुपाश्रितः ४२ ततस्त्वांघोरशिरसंदहनोपमतेजसम् ॥ दत्तवानहमात्मेष्टमह
र्षिममितायुषम् ४३ तत्रनोत्सहतेचान्योयोनभूत्योममात्मकः ॥ द्रष्टुमेकार्णवगतंकीडंतंयोगधर्मिणम् ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततःप्रसन्नवदनो
विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ मूर्ध्निबद्धांजलिपुटोमार्कंडेयोमहातपाः ४५ नामगोत्रेततःश्रुत्वादीर्घायुर्लोकपूजितः ॥ अथाकरोन्नमस्कारंप्रणतःशिरसाप्रभुम्
४६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ इच्छेहंतत्वतोमायामिमांज्ञातुंतवानघ ॥ यदेकार्णवमध्यस्थःशेषेत्वंबालरूपवान् ४७ किंसंज्ञःकश्चभगवाँल्लोकेविज्ञायसे
नघ ॥ तर्कयेत्वांमहाभूतंनभूतमिहातिष्ठति ४८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहंनारायणोब्रह्मासंभवःसर्वदेहिनाम् ॥ सर्वभूतोद्भवकरःसर्वभूताविनाश
नः ४९ अहमैद्रेपदेशक्रऊतूनामपिवत्सरः ॥ अहंयुगेयुगाक्षश्चयुगस्यावर्तएवच ५० अहंसर्वाणिसत्त्वानिदैवतान्यखिलानिच ॥ भुजगानामहंशेषस्ता
क्षुर्योहंसर्वपक्षिणाम् ५१ अहंसहस्रशीर्षाद्यौर्यःपदैरभिसंवृतः ॥ आदित्योयज्ञपुरुषोदेवोयज्ञमयोमखः ॥ अहमग्निर्हव्यवाहोयादसांपतिरव्ययः ५२

इदमेवऐकात्म्यंविस्तरेणवक्तुंप्रश्नमवतारयति ततइत्यादि ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मायायास्तत्वंश्रीभगवानुवाच अहंनारायणइति योयमस्मत्प्रलूयविषयः नाराय
णेनाराख्यकृत्स्नप्रपंचलयाधिष्ठानमुपाधिस्पर्शशून्यंतदेवमाययाअन्यथाभाति तत्वंतज्ज्ञानान्मायानिवृत्तिस्तदज्ञानाद्रज्जूरगवद्ब्रह्मादिरूपेणमायैवभातीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ऐकात्म्य
ग्रहणासमर्थानांउपास्त्यर्थविभूतीराह अहमैद्रेपदेइत्यादिनासार्द्धत्रयेण ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

यदिति तपसास्वधर्मानुष्ठानेनभावितात्मनां शुद्धचेतसां मध्ये बहुषु जन्मसु निरुद्धात्मानि रुद्धचेता ब्राह्मणो ब्रह्मवित् यतिः संन्यासी यदुच्यते ब्रह्मविद्वद्भ्यैव भवतीति शास्त्रेयद्रूपत्वेनोच्यते तद्ब्रह्माहं मायया अनारोपितं रूपमहमिति पूर्वेण संबन्धः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ऋतं श्रुत्युक्तानुष्ठानं कर्मादीनां सत्यं तत्प्राप्यं ब्रह्म ॥ ५७ ॥ सांख्यं वेदांतविचारः योगश्चैतद्वृत्तिनिरोधः विद्याधिपो विद्याप्रदाता ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सागरो लवणोदकः समुद्रः स्वादूदकादिः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ तत्सर्वं मामकं स्मृतं स्वरूपमिति शेषः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ मम धर्मेऽप्युः कुक्षौ चरनिर्विकल्पं समाधिमनुतिष्ठ सुखी संसारदुःखशून्यः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मादीन् प्रति स्वस्य तटस्थ कारणत्वं मा भूत् किंतु अभिन्नानि मितोपादानत्वरूपं कारणत्वमेवेत्याह मम ब्रह्माशरीरस्थ इति कनेके कुंडलवत् सर्व इदं मध्ये वांत प्रोतं चेति भावः ६५ एकाक्षरो अकारः अकारो वै सर्वा वागिति श्रुतेः अक्षरः प्रणवः त्रिपदा गायत्री ॥ ६६ ॥ सर्ववेदांतप्रसिद्धं महामु

यत्पृथिव्यां द्विजेन्द्राणां तदसाभावितात्मनाम् ॥ बहुजन्म निरुद्धात्मा ब्राह्मणो यतिरुच्यते ५३ ज्ञानवान् दृष्टविश्वात्मा योगिनां योगवित्तमः ॥ कृतांतः सर्वभूतानां विश्वेषां कालसंज्ञितः ५४ अहं कर्मक्रियाजीवः सर्वेषां धर्मदर्शनः ॥ निष्क्रियः सर्वभूतेषु स्वात्मज्योतिः सनातनः ५५ प्रधानं पुरुषो देवो हमाद्यस्त्वक्षयो व्ययः ॥ अहं धर्मस्तपश्चाहं सर्वाश्रमनिवासिनाम् ५६ अहं हयशिरो देवः क्षीरो देयो महार्णवे ॥ ऋतं सत्यं च परममहमेकः प्रजापतिः ५७ अहं सांख्यमहं योगमहं तत्परमं पदम् ॥ अहमिज्योभवश्चाहमहं विद्याधिपः स्मृतः ५८ अहं ज्योतिरहं वायुरहं भूमिरहं नभः ॥ अहमापः समुद्राश्च नक्षत्राणि दिशो दश ॥ अहं वर्षमहं सोमः पर्जन्योहमहं रविः ५९ क्षीरोदः सागरश्चाहं समुद्रो वडवामुखः ॥ वह्निं संवर्तको भूत्वा पिवंस्तोयमहं रविः ६० अहं पुराणं परमं तथैव हे परायणम् ॥ भविष्यं चैव सर्वत्र भाविष्ये सर्वसंभवः ६१ यत्किंचित्पश्यसे चैव यच्छृणोषि च किंचन ॥ यच्चानुभवसे लोके तत्सर्वं मामकं स्मृतम् ६२ विश्वं सृष्टं मया पूर्वं सृजेयं चाद्यपश्य माम् ॥ युगे युगे च स्रक्ष्यामि मार्कण्डेयाऽखिलं जगत् ६३ तदेतदखिलं सर्वं मार्कण्डेयावधारय ॥ शुश्रूषुर्मम धर्मेऽप्युः कुक्षौ चर सुखी भव ६४ मम ब्रह्माशरीरस्थो देवाश्च ऋषिभिः सह ॥ व्यक्तमव्यक्तयोगं मामवगच्छा पराजितम् ६५ अहमेवाक्षरो मंत्रं ख्यक्षरश्चैव सर्वशः ॥ त्रिपदश्चैव परमस्त्रिवर्गार्थनिदर्शनः ६६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमेतत्पुराणेषु वेदांते च महामुनिः ॥ वक्रं व्याहृतवानाशु मार्कण्डेयं महामुनिम् ६७ प्रवेशयामास ततो जठरं विश्वरूपधृक् ॥ ततो भगवतः कुक्षिं प्रविष्टो मुनिसत्तमः ॥ रराम सुखमासाद्य शुश्रूषुर्हं समव्ययम् ६८ तदक्षरं विविधमथाश्रितो वपुर्महार्णवे व्यपगतचंद्रभास्करे ॥ शनैश्चरन् प्रभुरपि हंससंज्ञितो सृजजगद्विस्तृतिकालपर्यये ६९ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ निर्व्यासो बंधेत्याह वैशंपायनः एवमिति आहृतवान् आनोतवान् मार्कण्डेयं मुखे प्रक्षेप्तुमिति शेषः ॥ ६७ ॥ हंसं परमात्मानं शुश्रूषुः निर्विकल्पकेन समाधिना आराधयितुमिच्छुः ॥ ६८ ॥ अध्यायार्थमुपसंहरति तदक्षरमिति हंससंज्ञितस्तदक्षरं अविनाशि ब्रह्म कीदृशः विविधं वपुराश्रितः सन्नपि महार्णवे चिन्मात्रावस्थायां चंद्रभास्करशब्दितत्कारणमनश्चतुर्वर्जिते कार्यकारणप्रपञ्चशून्ये इत्यर्थः शनैः भूमिजयक्रमेण चरन् कालपर्यये अविद्यालेशवशात् समाधिसुखविच्छेदकाले जगदसृजत् महाभूतमयं विस्तृतिकालं सृजति विविधभौतिकं सृजति ६९ इ० ह० भ० टी० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

ब्रह्मैवब्रह्मविदितिविस्पष्टयितुमापवात् ॥ पंचमेथाहमादीनां जन्मसंक्षिप्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ आपवइति सविभुर्हंसाख्य आपवोवसिष्ठारव्योब्रह्मर्षिर्भूत्वा तपोयोगाख्यं कारयामास कृतवान् रामो राज्ञ्यमचीकरदितिवत्स्वार्थेणिच् आत्मनः स्वस्य कुंभसंभवदेहं आत्मना समष्ट्यभिमानिनाच्छादयित्वा स्थूलदेहतादात्म्यं त्यक्त्वेत्यर्थः वसिष्ठस्य हि कुंभाज्जन्मस्मर्यतो मित्रावरुणयोर्दीक्षितयोर्बर्षा मप्सरसं दृष्ट्वा सतो वरे कुंभे रेतोपतत्ततो गस्त्यवसिष्ठौ जायेतामिति ॥ १ ॥ ततो देहाच्छादनान्महात्मा ईश्वरः सन् अतएवातिबलोऽनंतशक्तिः लोकस्य भौतिकस्य तदुपादानभूतानामपि पंचसंख्यानां भूतानां वियदादीनां च सर्जने मतिव्यर्चितयत् विश्वभूतो विश्वात्मा एतेन स ऐक्षत इमां लोकां नुसृजा इति श्रुतेरर्थो दर्शितः ॥ २ ॥ तस्यैवं चितयतस्तत्र तदानिराकाशेतोयमये चिन्मये सूक्ष्मे दुर्लक्षे गह्वरे दुराधिगमे वस्तुनि जगत्तिलीने सतितपसा ईक्षणबलेन भावितः संवर्द्धितः आत्मा हंकारो येन स भावितात्मा तस्य ॥ ३ ॥ ईषदिति सः भावितात्मा सलिले चिदात्मनि अधिष्ठाने स्थितो व्यस्तः सन्नर्णवंपरंतत्त्वं ईषत्संक्षोभयामास शुद्धापचितिः समष्टिरहंकारेण ईश्वरोऽस्मोति भावि

॥ वैशंपायन उवाच ॥ आपवः सविभुर्भूत्वा कारयामास वैतपः ॥ छादयित्वात्मनो देहमात्मना कुंभसंभवः १ ततो महात्माऽतिबलो मतिं लोकस्य सर्जने ॥ महतां पंचभूतानां विश्वभूतो व्यर्चितयत् २ तस्य चितयतस्तत्र तपसा भावितात्मनः ॥ निराकाशेतोयमये सूक्ष्मे जगति गह्वरे ३ ईषत्संक्षोभयामास सौर्णवंसलिले स्थितः ॥ सोऽनंतरोर्मिणा सूक्ष्ममथ छिद्रमभूत्तदा ४ तत्र शब्दगतिर्भूत्वा मारुतद्रवसंभवः ॥ सलब्ध्वांतरमक्षोभ्यो व्यवर्द्धत समीरणः ५ विवर्द्धता बलवता तेन संक्षोभितोर्णवः ॥ अन्योन्यवेगाभिहता ममंथुश्चोर्मयो भृशम् ६ महार्णवस्य क्षुब्धस्य तस्मिन्नंभसि मथ्यति ॥ कृष्णवर्त्मा समभवत्प्रभुर्वैश्वानरोऽर्चिमान् ७

तवतो मित्यर्थः स ईश्वरोऽनंतरेण द्वितीयेन ऊर्मिणा संकल्पेन सूक्ष्मं इंद्रियाग्राह्यं छिद्रमाकाशाख्यं स्वयमभूत्तदा ॥ ४ ॥ तत्रेति तत्र छिद्रे सोऽनंतरोर्मिणा शब्दगतिरभूदित्यनूषज्ययोज्य स ईश्वरः पुनः संकल्पांतरेण तस्मिन्नाकाशेशब्दरूपेण गतिः पारिस्पंदः तत्प्रदत्वे अभूदित्यर्थः किरुत्वा मारुतद्रवसंभवो भूत्वा वायुवेगेनैव शब्दगतिरूपेण संभवः प्रादुर्भावो यस्य सः वाय्वनुग्रहादेव संयोगविभागहेतुर्गतिर्जायते तावेव च शब्दाविर्भावे कारणमित्यर्थः ननु कृतदा वायुरित्यत आह स इति ईश्वरः अंतरं छिद्रं लब्ध्वा लब्धैव अक्षोभ्योऽपि स न समीरणो भूत्वा व्यवर्द्धत आकाशादनंतरमेव उत्पन्नो वायुः शब्दगत्यो निमित्तत्वं प्रापेत्यर्थः ॥ ५ ॥ विवर्द्धतेति आर्षस्तड्डभावः अर्णवश्चिदात्मा तेन वायुना कथं संक्षोभित इत्यत आह अन्योन्येति इदानीं हि चिदहंकाराकाशवायवः सन्ति तत्र चित्ताहंकारस्य जाड्यं अभिहितं इतरेण तस्याः शुद्धत्वं हतं एवमहंकारव्यंजनेन वायोर्निःस्पंदत्वं हतं वायुनाप्यहंकारतरोर्निःस्पंदत्वं हतमित्यन्योन्याभिघातात्ते ऊर्मयः संकल्पभेदाः ममंथुर्व्याकुलीचकुरर्णवमिति प्रकरणात् विपरिणामेनानुषज्ययोज्यं ॥ ६ ॥ मथ्यति मथ्यमाने अर्चिमान् अर्चिमान् ॥ ७ ॥

रूपवतातेजसानीरूपस्यचिदात्मनोरूपत्वमपादानेनअत्यंतकालुष्यंसंपादितमित्याह तत्रेति तेजःशुद्धंवस्तुनास्तीत्येवाकरोदित्यर्थः क्षयादितिउक्तक्रमेणजलनिधेःपरमेश्वरस्य क्षयादैश्वर्याद्यच्छिद्रमभवत्पूर्वोक्तंतदेवनभोनिःसृतमिति ॥ ८ ॥ आत्मनआकाशःसंभूतइत्यादिश्रौतवादोवस्तुसएवाकाशइत्यर्थः जलसृष्टिमाह आत्मेति तेजोद्भवाइति संधिरपिः आत्मतेजोद्भवाइतिश्लोकाद्धैक्षयाज्जलनिधेरित्यस्मात्पूर्वबोध्यंतेजोजलयोर्मध्येनभःसृष्टेरन्वयात् आकाशमिति आकाशंईश्वरः छिद्रसंभूतंछिद्रभूताकाशेवायुरूपे णसंभूतंआविर्भूतमेववायुः तथापिआकाशाद्वायुरितिवेदवादऔपचारिकः मूलकारणमेवअत्यात्कार्यान्वटइवतत्तद्रूपेणभातिनात्रसृष्टिक्रमाविवक्षास्तिगगनद्रुमेइवांकुरादीनामिति भावः ॥ ९ ॥ आज्येतिआज्यमिवद्रवत्वादाज्यंजलंतस्यसंघर्षणंदृढतराश्लेषः पृथिवीतियावत् तद्यदपांशरआसीत्समहन्यतसापृथिव्यभवदितिश्रुतेः करकादिवदृढत्वंप्राप्ताआपएव पृथिवी आज्यसंघर्षणंतस्यामुद्भूतंआविर्भूतंजाठरंपावकंआज्यसंभवंपरंपरयाजलोद्भूतंपार्थिवमग्निभोक्तारमितिियावत् शब्दादिगुणवंतिमहाभूतानिभोग्यानिभोक्तारंचजीवं

तत्रसंशोषयामासपावकःसलिलंबहु ॥ क्षयाज्जलनिधेरिच्छिद्रमभवंनिःसृतंनभः ८ आत्मतेजोद्भवाःपुण्याआपोमृतरसोपमाः ॥ आकाशंछिद्रसंभूतंवायुरा काशसंभवः ९ आज्यसंघर्षणोद्भूतंपावकंचाज्यसंभवम् ॥ दृष्ट्वाप्रीतियुतोदेवोमहाभूतादिभावनः १० दृष्ट्वाभूतानिभगवाँलोकसृष्ट्यर्थतत्त्ववित् ॥ ब्रह्मणो जन्मसहितंबहुरूपोविचिन्वति ११ चतुर्युगादिसंख्यांतेसहस्रयुगपर्यये ॥ यत्पृथिव्यांद्विजेंद्राणांतपसाभावितात्मनाम् १२ बहुजन्मनिरुद्धात्माब्राह्मणोय तिरुत्तमः ॥ ज्ञानवान्दृष्टविश्वात्मायोगिनांयोगवित्तमः १३ तंयोगवंतंविज्ञेयंसंपूर्णैश्वर्यविक्रमम् ॥ देवोब्रह्मणिविश्वेचनियोजयतियोगवित् १४

दृष्ट्वामहाभूतानांआदिभूतंअहंकारंमहाभूतादीन्भावयतिआत्मत्वेनकल्पयतीतिमहाभूतादिभावनोहंकारादिस्त्रिष्टादेवःईश्वरःप्रीतियुतोभवत् अतःभौतिकान्दहिरण्यगर्भादी नूत्नक्षयामीति ॥ १० ॥ तदेवाह दृष्ट्वेति लोकस्यसृष्टिःतस्याअर्थःप्रयोजनंतत्त्वंचलोकादेर्वेत्ताइतिलोकसृष्ट्यर्थतत्त्ववित् सईश्वरःब्रह्मणोजन्मविचिन्वतीतिचितयतिविचिन्व तीतिवर्तमानापदेशेनप्रवाहनित्योयमर्थइतिसूचितं प्रतिकल्पंसंकल्पमात्रेणब्रह्माणंसृजतीत्यर्थः कीदृशंजन्माहितंभौतिकस्त्रष्टृत्वाद्ब्रह्मणस्तज्जन्मईश्वरस्यहिसृष्टिबाहुल्यमिच्छतो हितकरः कीदृशः बहुरूपः जीवेशः शुद्धरूपः ॥ ११ ॥ ब्राह्मणजन्मकालमाहचतुर्युगेति अनेनदिनप्रमाणेनवर्षशतमुच्येयम् ॥ १२ ॥ उत्पादितस्यब्रह्मणःपूर्वरूपमाह द्वाभ्यांयत्पृथिव्यामिति यत्तयःपृथिव्यांपूर्वस्मिन्कल्पेभूमौयःद्विजेंद्राणांमध्येउत्तमः निरतिशयभावनावान्ब्रह्मणोविश्वरूपस्यउपासकोब्राह्मणः ॥ १३ ॥ अतएवदृष्टविश्वात्मासा क्षात्कृतसूत्रात्मभावः तंविज्ञेयंसर्वरूपास्यं यतः संपूर्णैश्वर्यविक्रमंदेवोविश्वेशः ब्रह्मणिविश्वेचवेदजगतोःसंतत्यविच्छेदेविषयेनियोजयतिसूत्रोपासकानांमध्येयत्रभावनोत्कर्षवि श्रांतिः सोऽग्रिमकल्पेब्रह्माभवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥

तत इति ततो ब्रह्मणो न योगानंतरं महातो ये स्वस्वरूपे निर्विशेषे हरिरच्युतो भवति सृष्टिविक्षेपराहित्यात् एष पावकिश्च नियुक्तस्तैजसो ब्रह्मा हविषः प्राणिकर्मवशाद्धेतोः स्वयं कर्मोपरमेवि विधं क्रीडंश्च सर्वप्राणिकर्मोद्भवे एवं प्रकारेण ब्रह्मांडाधिपतिर्भूत्वामोदत इत्यर्थः ॥ १५ ॥ ब्रह्मणः सदनभूतं ब्रह्मांडरूपं पद्ममुखात्सिंहावलोकनेन हर्षिं विशिनष्टि पद्ममिति तदा ब्रह्मजन्मकाले पद्मेव स्तौति नाभ्युद्भवमिति अधोनिष्ठ्यावितस्त्यांतेनाभ्यामुपरितिष्ठति ज्वालमालाकुलं भाति विश्वस्यायतनं महदिति श्रुतिप्रसिद्धैवात्र नाभिर्ग्राह्या आपवाख्यवसिष्ठसमाधेः प्रस्तुतत्वात् सहस्रेतिसहस्रं अनंतानि पात्राणि भोगभूमयः प्राणिभ्रमरायस्मिन् तत्तत्तत् विरजः रजोरेणुः पार्थिवाप्यादिरेणुस्तद्रहितं भास्कराभं सर्वतः प्रद्योतमानं हिरण्मयं मनोहरणशीलं दिव्यवस्त्रादिरनौघमयं ॥ १६ ॥ हुतेति वह्निज्वालावदीप्यमानाः शिखा इव शिखाः उज्ज्वलास्तेषां प्रभायस्मिन् तदा समाधिकाले सुगंधिनं रम्यविषया स्वादयुक्तं पुंस्त्वमार्षं कमलं कस्य ब्रह्मणो मलं आविद्यं करूपं विराजते ॥ यद्वा कंब्रह्मैव अलं अत्यर्थं विविधरूपेण राजते आत्मन आपवस्यत नूरुहं तन्वाहार्दाकाशेनाभावेवारोहतीत्येवं रूपं तनूरुहं च त

ततस्तस्मिन् महातो ये हविषो हरिरच्युतः ॥ स्वपन्नक्रीडंश्च विविधं मोदते चैष पावकिः १५ पद्मनाभ्युद्भवं चैकं समुत्पादितवांस्तदा ॥ सहस्रपत्रं विरजो भास्कराभं हिरण्मयम् १६ हुताशनं ज्वलितशिखोज्ज्वलत्प्रभं सुगंधिनं शरदमलार्कितेजसम् ॥ विराजते कमलमुदारवर्चसं महात्मनस्तनूरुहचारुदर्शनम् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ योगविदां श्रेष्ठं सर्वभूतमनोमयम् ॥ स्रष्टारं सर्वभूतानां ब्रह्माणं सर्वतोमुखम् १ तस्मिन् हिरण्मये पद्मे बहुयोजनविस्तृते ॥ सर्वतेजो गुणमये पार्थिवैर्लक्षणैर्युते २ तच्च पद्मं पुराणज्ञाः पार्थिवारुहमुत्तमम् ॥ नारायणांगसंभूतं प्रवदंति महर्षयः ३ यातुपद्मासना देवी पृथिवी तां प्रचक्षते ॥ ये गर्भसारां कुरतस्तां दिव्यान्पर्वतान्विदुः ४ हिमवतं च मेरुं च नीलं निषधमेव च ॥ कैलासं मुंजवंतं च यथाद्रिं गंधमादनम् ५

आरुदर्शनं चेति समासः ॥ १७ ॥ इति श्रीम. खि. ह. भावे. टीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ लेशतोपि न भेदोस्ति बाह्याभ्यंतरविश्वयोः ॥ इति वक्तुं मुनिः प्राह षष्ठेनाभ्यं जसंपदम् ॥ १ ॥ अथेति ॥ ब्रह्माणं तस्मिन् पद्मे आपवो योजयतीति व्यवहितकर्तृक्रियानुषंगेण श्लोकद्वयसंबन्धनो यस्य सर्वभूतमनोमयं जलाकाशवत्प्रतिव्यक्तिपरिसमाप्तं सूत्रात्मानमित्यर्थः सर्वतोमुखमिति सर्वतः पाणिपादतत्वादेरुपलक्षणम् ॥ १ ॥ तेजांसि सूर्यादीनि गुणाः गंधादयः पार्थिवे मनोमयेऽपि सर्वस्थूलभूमलक्षणैर्युक्ते ॥ २ ॥ पृथिवीरुहं च यच्छरीरं सा पृथिवीति श्रुतेः पृथिवी शरीरं तस्यां रोहतीति देहांतस्थमित्यर्थः अत्र हेतुः नारायणांगसंभूतं अंतर्याम्यंगोद्भूतमंतरेवास्तीति भावः ॥ ३ ॥ पार्थिवैर्लक्षणैर्युते इति यदुक्तं तत्र का पृथिवी कानि च तल्लक्षणानीत्यत आह यात्विति पद्मशब्देन तत्स्थानं शरीरं तस्यासनं यत्र सा पृथिवी प्रसिद्धैव ये गर्भपाषाणमयत्वात्सारादृढाः संतः अंकुरवदुच्छूनास्तान्प्रथमार्थे तसिः विशेषणं तु पिंडब्रह्मांडयोरैक्यविवक्षायां पिंडेऽपि कठिनां शोऽस्थ्यादिः पर्वतत्वेन ज्ञेय इत्येवमर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ युताश्चेतद्वयश्चेतिसमासः ॥ ७ ॥ यज्ञियंदेशमिच्छंतितेयाज्ञियाः यत्रचक्रिरेयज्ञंजंबुद्वीपमेवकर्मभूमिरित्यर्थः ॥ ८ ॥ यज्ञस्येत्युपास्थितसंबध्यतेतथाहिअग्नौप्रास्ताहुतिःसम्य
गादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजाइतियज्ञोद्भवत्वंतोयस्यस्मरंति तीर्थशतान्यपांगोभूभंगोयासांताः दिव्यानद्योगंगाद्याः ब्रह्मांडंभित्त्वामेरूपरिपतित्वाचतुर्दि
क्षुप्रस्थिताः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ उत्तुष्टं अंकदुःखंयत्रतदुदकेत्यभिसंज्ञितम् १३ ॥ पद्मस्यमेरुकार्णिकावतोभूपद्मस्यअंतसेमंततःप्रांतिकुशंकुःपृथिवीशेतेस्मिन्नितिकुशंजलं
॥ १४ ॥ ऋषेरातिव्यावहारिकत्वादयंमहापुष्करसंभवःयोययोगिहृदयदर्पणेप्रादुर्भावः सतस्मादेवसंस्काररूपेणहृदयेस्थितात्स्थूलाद्देतोःनाम्नापुष्करसंभवइत्युच्यते प्रतिविंब

पुण्यंत्रिशिखरंचैवकांतमंदरमेवच ॥ उदयंकंदरंचैवविंध्यमस्तंचपर्वतम् ६ एतेदेवगणानांचसिद्धानांचमहात्मनाम् ॥ आश्रमाःपुण्यशीलानांसर्वकामयु
ताद्रयः ७ एतेषामितरोदेशोजंबुद्वीपइतिस्मृतः ॥ जंबुद्वीपस्यसंख्यानंयाज्ञियायत्रचक्रिरे ८ गर्भाद्यत्स्रवतेतोयंदेवामृतरसोपमम् ॥ दीव्यतीर्थशतापांग्य
स्तादिव्याःसरितःस्मृताः ९ यान्येतानितुपद्मस्यकेसराणिसमंततः ॥ असंख्याताःपृथिव्यांतुविश्वेतेधातुपर्वताः १० यानिपद्मस्यपत्राणिभूरीण्यूर्ध्वं
नराधिप ॥ तेदुर्गमाःशैलचिताम्लेच्छदेशाविकल्पिताः ११ यान्यधःपद्मपत्राणिवासार्थेतानिभागशः ॥ दैत्यानामुरगाणांचपातालंतन्महात्मनाम्
१२ तेषामधोगतंयत्तदुदकेत्यभिसंज्ञितं ॥ महापातककर्माणोमज्जंतेयत्रमानवाः १३ पद्मस्यांतिकुशंयत्तदेकार्णवजलंमहत् ॥ प्रोक्तास्तोदिक्षुसंघाताश्च
त्वारोजलसागराः १४ ऋषेर्नारायणस्यायंमहापुष्करसंभवः ॥ प्रादुर्भावोप्ययंतस्मान्नाम्नापुष्करसंभवः १५ एतस्मात्कारणात्तज्ज्ञैःपुराणैःपरमर्षिभिः ॥
यज्ञियैर्वेददृष्टार्थैर्यज्ञेपद्माचितीकृतः १६ एवंभगवतापद्मेविश्वस्यपरमोविधिः ॥ पर्वतानांनदीनांचदेवतानांचनिर्मितः १७ विभुस्तथैवाप्रतिमप्रभावःप्रभा
करोवैभगवान्महात्मा ॥ स्वयंस्वयंभूःशयनेमृजत्तदाजगन्मयंपद्मनिधिंमहार्णवे १८ इतिश्रीम०खि०ह०भ०पुष्करप्रादुर्भावेद्वादशोऽध्यायः १२

चैत्रोयमिति व्यवहारस्य बाधादर्शनादेकनामत्वं द्वयोर्युक्तमिति भावः ॥ १५ ॥ व्यवहारमुक्त्वावस्तुतत्त्वमाह एतस्मादिति एतस्मात् अव्यवहितात् प्रकरणवतः योगिकल्पितात्
त्पुष्करसंभवात् महापुष्करसंभवस्य बीजभूतात् यज्ञियैः कर्मयोगयज्ञार्हैः पद्माचितीपद्मरूपकेण चितं चयनं दृष्टकाभिरिति वदस्यास्तीति पद्माचिती स्थूलः पुष्करप्रादुर्भावः कृतो
विहितः यतो वेददृष्टार्थैस्तः कृतः वेदलोके च सूक्ष्मस्यैव स्थूलत्वं दृष्टं न स्थूलस्य सूक्ष्मत्वं न हि बीजवटो भवतीति वटोऽपि समासहस्रेण बीजकर्तुं शक्यो तो मानसा देवपुष्करात् स्थूलस्यो
त्पत्तिर्युक्तेति भावः ॥ १६ ॥ एवमिति परमो व्यावहारिकः ॥ १७ ॥ विभुरिति तथैव परमस्तथैव शयने स्थूलदेहविस्मरणे पद्मानां निधि अनंतानि पद्मानां नित्यर्थः महार्णवे परमात्म
नि ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरेर्वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

सप्तमेलयविक्षेपौविघ्नौतामसराजसौ ॥ सत्वेनविष्णुनाक्षेप्यौमधुकैटभरूपकौ ॥ १ ॥ चतुर्युगादिःकृतंसात्विकोयोगधर्मः तत्रापिसंभूतौअधर्मपादस्यसत्त्वोक्तेःसहस्रयुगपर्यये
अमिताविद्यारात्रिक्षयसमये चित्तसत्त्वंहितत्वेप्रणिधोयमानंदैनंदिनलयाभ्यासात्तमसःप्राबल्येसतिलीयतेसलयोत्रमधुनामा ॥ १ ॥ तथारजःप्राबल्येसतिक्षणिकसत्त्वोत्कर्षात्सत्य

॥ वैशंपायनउवाच ॥ चतुर्युगादिसंभूतौसहस्रयुगपर्यये ॥ विघ्नस्तमसिसंभूतौमधुर्नाममहासुरः १ तस्यैवचसहायोन्योभूतोरजसिकैटभः ॥ तौरजस्त
मसाविष्टौसंभूतौकामरूपिणौ २ एकार्णवजलंसर्वक्षोभयंतौमहासुरौ ॥ कृष्णरक्तांबरधरौश्वेतदीप्तोग्रदंष्ट्रिणौ ३ उभौमदकटोदग्रौकेयूरवल्योज्ज्वलौ ॥
महाविकृतताम्राक्षौपीनोरस्कौमहाभुजौ ४ महच्छिरःसंहननौजंगमाविवर्षतौ ॥ नीलमेघाभसंकाशावादित्यप्रतिमानौ ५ विद्युदंभोदताम्राभ्यांकरा
भ्यामतिभीषणौ ॥ पादसंचारवेगाभ्यामुत्क्षिपंताविवर्णवम् ६ कंपयंताविवहरिशयानमरिमूदनम् ॥ तौतत्रविहरंतौस्मपुष्करेविश्वतोमुखम् ७ पश्यतां
दीप्तवपुषंयोगिनांश्रेष्ठमुत्तमम् ॥ नारायणसमाज्ञप्तं सृजंतमखिलाःप्रजाः ॥ दैवतानिचविश्वानिमानसांश्वसुतानृषीन् ८ ततस्तावूचतुस्तत्रब्रह्माणमसुरोत्त
मौ ॥ दृप्तौयुयुत्सकौक्रुद्धौरोषसंरक्तलोचनौ ९ कस्त्वंपुरुषमध्यस्थःसितोष्णीषश्चतुर्मुखः ॥ आवामगणयन्मोहादासेत्वंविगतज्वरः १० एह्यावयोर्बाहुयुद्धं
प्रयच्छकमलोद्भव ॥ आवाभ्यामतिवीराभ्यांनशक्यंस्थातुमाहवे ११ कस्त्वंकश्चोद्भवस्तुभ्यंकेनवासीहचोदितः ॥ कःस्रष्टाकश्चैवगोप्ताकेननाम्नाभिधी
यते १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यःकइत्युच्यतेलोकेह्यविज्ञातःसहस्रशः ॥ तत्संभवंयोगवतांकिंमांनाभ्यवगच्छथः १३ मधुकैटभावूचतुः ॥ नावयोःपरमंलोके
किंचिदस्तिमहामते ॥ आवांछादयताविश्वंतमसारजसातथा १४ रजस्तमोमयावावांयतीनांदुःखलक्षणौ ॥ छलकौधर्मशीलानांदुस्तरौसर्वदेहिनाम्
१५ आवाभ्यामुह्यतेलोकउच्छिस्ताभ्यांयुगेयुगे ॥ आवामर्थश्चकामश्चयज्ञाःसर्वपरिग्रहाः १६ सुखंयत्रमुदोयत्रयत्रश्रीःसन्निवृत्तयः ॥ एषांयत्कांक्षितंचै
वतत्तदावांविचिंतय १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्तद्योगवतांश्रेष्ठंयच्चसर्वमयार्चितम् ॥ तत्समाधायगुणवान्सत्त्वजोस्मिप्रतिष्ठितः १८ यत्परंयोगयुक्तानामक्ष
रंसत्त्वमेवच ॥ रजसस्तमसश्चैवयत्स्रष्टाजीवसंभवः १९ यतोभूतानिजायंतेसात्विकानीतराणिच ॥ सएवयुक्तःसमरेवशीवांशमयिष्यति २० ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ ॥ ततःशयानंश्रीमंतंबहुयोजनविस्तृतम् ॥ पद्मनाभंहृषीकेशंप्रणम्योवाचतावुभौ २१

पिक्षणंतत्वलाभेपुनःसंसारप्रवणंभवतिसविक्षेपोनामविघ्नोत्रकैटभोनामयोयंसत्त्वाविविक्तश्चिद्धातुः सजीवोब्रह्मानामतस्यहिंसांसंसारसंकटेपातनंविष्णुः सत्त्वंतच्छरीरेसत्वे
एवतयोर्नाशः अग्रिमकल्पेप्युत्थानंतत्रमधुकैटभयोः विष्णुपुत्रत्वंरजस्तमसोः सत्त्वंप्रत्युपसर्जनत्वम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इति श्रीम० ह० भवि० टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ भ्वादिसंज्ञाविराडादित्रयं युक्त्यनुभूतितः ॥ विमुच्यसुस्थिताद्भूतोव्युत्थानेऽष्टिष्ठमे ॥ १ ॥ स्थित्वेति अत्रयथास्फटिकेजपाकुसुमसान्निध्याद्रक्तत्वाध्यासः तत्रैवस्फटिकांशप्रमोषेपद्मरागत्वाध्यासः तत्रैवनिशिचंद्रिकायामिंद्रनीलतत्वाध्यासः एवंशुद्धायांचितिमायोपाधिसान्निध्यादीश्वरत्वाध्यासः तत्रैवमायाबलतारतम्यात्सूत्रात्मविराड्त्वाध्यासोऽस्तः अतएवशालेप्रणवमात्राणामकारोकारमकारार्द्धमात्राणांप्रातिलोभ्येनार्थाअविद्योपाधिनाजीवेनस्थूलदेहासंगेनक्रमात्पूर्वस्योत्तरोत्तरप्रविलापनेनसाक्षात्कर्तव्याः अर्धमात्रायांस्वरूपमात्रप्रतिष्ठआत्मनिभवतिद्वैतादर्शनात् सोयमात्माआवरणविक्षेपशक्तिमत्याअविद्यायाआश्रयस्तत्रावरणांशेनशुद्धरूपतिरोधानंविक्षेपांशेनईशादिस्थूलदेहांतानां प्रतिभासस्तत्रापिईशादिषुउत्तरस्यपूर्वपूर्वमावृत्तिरि

जानीवस्त्वांविश्वयोनिमेकंपुरुषसत्तमम् ॥ तवोपासनहेत्वर्थमिदंनौविद्विकारणम् २२ अमोघदर्शनंसत्यंयतस्वांविदुरीश्वरम् ॥ ततस्त्वामभितोदेवकांक्षावःप्रतिर्वाक्षितुम् २३ तदिच्छावोवरंदत्तंत्वयाह्यावामरिंदम ॥ अमोघदर्शनंदेवनमस्तेस्त्वजितंजय २४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कानिच्छतोद्भुतं ब्रूतवरानसुरसत्तमौ ॥ दत्तायुषौमयाभूयस्त्वहोजीवितुमिच्छथः २५ तस्माद्यदेषवांयत्नस्तत्प्राकृतमहाबलौ ॥ वध्यौभवंतौतुस्यातांतावित्येवाब्रवीद्वरिः उभावपिमहात्मानावूर्जितौक्षतवर्जितौ २६ ॥ मधुकैटभावूचतुः ॥ यस्मिन्नकश्चिन्मृतवांस्तस्मिन्देशेविभोवधम् ॥ इच्छावःपुत्रतांयातुंतवचैवसुराधिप २७ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ बाढंसुतोमेप्रवरौभविष्येकल्पसंभवे ॥ भविष्यथोनसंदेहःसत्यमेतद्वीमिवाम् २८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ वरंप्रदायाथ महासुराभ्यांसनातनोविश्ववरोत्तमोविभुः ॥ रजस्तमोभ्यांभवभावनोपमौममंथतावूरुतलेसुरारिहा २९ ॥ इ०म०हरिवंशेभ०मधुकैटभवरप्रदानंनामत्र योदशोऽध्यायः १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ स्थित्वातस्मिंस्तुकमलेब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्महाबाहुस्तपोधोरंसमाश्रितः १

तिवस्तुस्थितिः तत्रावरणांशस्यसांख्यनामाविचारोविरोधीविक्षेपांशस्यतुयोगेनैवनिवृत्तिःसोपाधिकभ्रमस्यउपाधिनिवृत्तिर्मंतरेणपरोक्षज्ञानमात्रेणनाशायोगात्एवंचयोगिनःस्थूलदेहासंगेविराड्भावः स्फटिकेइंद्रनीलत्वाध्यासस्थानीयोभूतानामादिचिदचिद्रूपतयाब्रह्मसंज्ञस्यमनःकल्पितःपुत्रःसांख्ययोगाभ्यांप्रतिबोधितःसन्निवर्तते ततःचंद्रिकानिवृत्तौस्फटिकेपद्मरागत्वाध्यासोपमः सूत्रात्मा तस्यैवब्रह्मणोमानसःपुत्रोभुवोनामातथैवसांख्ययोगाभ्यांप्रतिबोधितःसन्निवर्तते तद्वत्स्फटिकेलौहित्याध्यासोपमोब्रह्मणोमानसःपुत्रईशोपिभूर्भुवर्नामापूर्ववत्प्रतिबोधान्निवर्ततेततःशुद्धाचितिरेवावशिष्यते सोयमर्थोत्रब्रह्मनारायणकपिलभूर्भुवाद्यादिदैविकवृत्तांतरूपकेणनिरूप्यतेएकविंशत्याश्लोकैः ततःपरनररामततोब्रह्मेत्यादिनाऽध्यायशेषेणचिदात्मैवसन्न्योगीचिदात्मकमेवसर्वजगत्सृष्टिसमयेसृजतीत्युच्यते अक्षरयोजनातुएवंज्ञेया कमलेमानसेब्रह्मांडे ऊर्ध्वप्रणवाख्यंब्रह्मबाहुरिवबाहुरालंबनंयस्यसऊर्ध्वबाहुःतपोयोगंधारं सर्वप्रविलयरूपत्वात् ॥ १ ॥

भाभिश्चिदोमिभिः तमोनुदः अज्ञानध्वंसो सर्वधर्मस्थो योगधर्मस्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ नारायणकपिलौ योगसांख्यशास्त्रयोरधिष्ठातारौ देवतेव तयोः सांख्याचार्यो मतिमान् उपपत्तिप्रधानः ॥ ४ ॥ देवर्षिभिरिति ब्रह्मविदांवरौ ब्रह्मब्रह्माणं प्रति ऊचतुरित्युत्तरेणान्वयः विचारंश्चित्तनिग्रहश्च क्षेत्रतत्परौ पुरुषैकत्वानेकत्वप्रकृतिमिथ्यात्वामिथ्यात्ववादितया परस्य विरोधिनावपियोगमाहात्म्यादेव योगेन मुपतिष्ठत इति भावः ॥ ५ ॥ द्वावपि स्वस्वमते विरुद्धांशमपहाया विरुद्धांशे ऐकमत्यंगतौ तत्रेण ऊचतुः ॥ ६ ॥ बहुत्वादितितत्र योगाचार्यवाक्यबहुत्वादृढपादश्चेति लोकगुरुः अविद्यादिभिः परामृष्टानां लोकानां गुरुः गुरुतरत्वात्वरः श्रेष्ठइतितटस्थेश्वरोपन्यासः सच बहुत्वात् लोकानामिति समासांतर्गतमपि बुद्धानिष्कृष्यते बंधमोक्षव्यवस्थाया आवश्यकत्वेन जीवानां बहुत्वान्न नियंता सेनापतिवत् तटस्थो वश्यमेष्टव्य इत्यर्थः दृढपादश्च पद्यं ते गम्यंते भोगायैस्ते पादाविषयं द्रियबुद्ध्यः दृढाः रज्जूरगादिव द्वाधायोग्याः किं तु वृत्तिनिरोधेन हेया एव व्यवहारानं त्यात् सत्या पादायस्य सदृढपादः तेन विषयादेः सत्यत्वेन प्रकृतेरपि सत्यत्वमुक्तं सांख्याचार्यवचनं तु विश्वात्मा जगतः स्थितिरिति लोकगुरुर्विश्वात्मेति संबंधः विश्वं चेतनं सर्वं आत्मा स्वरूपं यस्य स तथा ब्रह्म समुद्रे जगज्जीवे श्वरतरंगाः कोटिश उत्पद्यंत इति भावः कथं तर्हि बंधमोक्षादिव्यवहारः ऐकात्म्ये एकमुक्त्या पत्तेरित्यत आह जगतः स्थि

ज्वलन्निव च तेजस्वी भाभिः स्वाभिस्तमोनुदः ॥ बभासे सर्वधर्मस्थः सहस्रांशुरिवांशुमान् २ अथान्यद्रूपमास्थाय शंभुर्नारायणो व्ययः ॥ द्विधा कृत्वात्मना त्मानमर्चित्यात्मा सनातनः ३ आजगाम महातेजा योगाचार्यो महायशः ॥ सांख्याचार्यश्च मतिमान् कपिलो ब्राह्मणो वरः ४ देवर्षिभिस्तुता वेतौ ब्रह्मब्रह्मविदांवरौ ॥ उभावपि महात्माना वूर्जितौ क्षेत्रतत्परौ ५ तौ प्राप्तावूचतुस्तत्र ब्रह्माणममि तौ जसम् ॥ परावरविशेषज्ञौ पूजितौ परमर्षिभिः ६ बहुत्वादृढपादश्च विश्वात्मा जगतः स्थितिः ॥ ग्रामणीः सर्वलोकानां ब्रह्मालोकगुरुर्वरः ७ तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा तिस्रो व्याहृतयो जपन् ॥ त्रीणि मान्कृतवाँ लोकान्यथा ह ब्राह्मणी श्रुतिः ८

तिरिति जलचंद्रवदौ पाधिकभेदानपि बंधमोक्षव्यवस्थोपपत्तेः परस्यापि निर्विशेषचिन्मात्ररूपाणां लक्षणभेदाभावेन भेदस्य वक्तुमशक्यत्वादेक एवात्मेति वक्तुं युक्तं तथा बहूनामलुप्तदृशां विभूनां पुंसां सान्निहितं जगत्कथं कस्यचिद्दृश्यमदृश्यं च रज्जूरगतुल्यतामंतरेण स्यादिति प्रकृतिसत्यत्वमप्ययुक्तं स्वप्नादिवदसत्यादपि चरमधातुविसर्गात् व्यवहारोपपत्तेरिति भावः उभयं संमतं वाक्यं ग्रामणोः सर्वलोकानामिति आस्तां मतभेदः समुक्तौ शिष्यमाणस्त्वेक एव केवलो निर्विशेषः स एव मुख्य इत्यर्थः ब्रह्मा ब्रह्मवित् वरो वरणीयो न्यत्सर्वं बुद्ध्यादिकं हेयमित्यर्थः ॥ ७ ॥ सर्वलोकानामित्युक्तं तत्र लोकस्वरूपमाह तयोरिति व्याहृतयो व्याहृतौ इमान् प्रत्यक्षान् विश्वतैजसप्राज्ञान् अत्र प्रमाणमाह यथेति ब्राह्मणी ब्रह्म प्रतिप्रादिकाभूरित्येव ऋग्वेदादजायतेत्युपक्रम्य तेभ्यो भित्तं भ्यस्त्रयो वर्णा अजायंता कार उकारो मकार इति श्रुतेर्व्याहृतिसारस्य प्रणवस्य विश्वाद्यात्मकत्वात् भूरादिशब्दैर्विश्वाद्या एव ज्ञेयाः अत्र सांख्यशब्देनौपनिषद एव ग्राह्येन तु निरीश्वरः ततश्च तस्य वाचकः प्रणव इति वदतो योगाचार्यस्यापि ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वमिति श्रौतः प्रणवार्थ एकात्म्येणोपनिषद इति तयोरविरोध इति भावः ॥ ८ ॥

तत्रते षुलोकेषुस्त्रष्ट्येषुततोभूसंज्ञातृवैश्वानरात्पूर्वागतः सूक्ष्मंकारणंवापश्चादागतः स्थूलंव्यष्टिशरीरंप्रतीतिः ततो गतागतः तत्रभूसंज्ञकोस्थितः मानसामितिकल्पितत्वमुक्तं अतए
वअव्ययंरज्जूरगवदनुत्पन्नत्वादेवनाशरहितं ॥ ९ ॥ सोत्पन्नइतिपादपूरणार्थःसुलोपःअग्रेस्थितः ॥ १० ॥ वदतेअभिमंत्रयते भासनोपसंभाषेत्यादिनातड् ॥ ११ ॥ समान
सोभूः मनःप्रधानात्मापितुरप्यन्यः कोमहानस्तीतिसंशयंसमुपस्थितः प्राप्तः कुर्मिकरोमि ॥ १२ ॥ यदिति सत्यत्रैकालिकबाधरहितंअक्षरंअपारेणामि अष्टादशानिधंअष्टचद
शचनिधाःपाशामतभेदेनयस्यतत्अष्टादशानिधंविधमितिपाठेअष्टादशबंधप्रकारं विधिमितिपाठेतैर्विधीयतेनियोज्यतइत्यर्थः निधाः पाशाः पाशावैनिधाइतिश्रुतेः सांख्यमतेअष्टौ
निधाःकर्मेन्द्रियाणिपंच १ ज्ञानेन्द्रियाणिपंच २ मनआदिचतुष्कं ३ प्राणपंचकं ४ वियदादिपंचकं ५ कामः ६ कर्म ७ अविद्याचतैः पुर्यष्टकम् एतदेवाविद्यातिरिक्तप्रकृ
ति पुरुषाधिकेश्वरसाहितंदशकंयोगानांबंधकंयद्यप्येतेषांप्राणादिपंचकसामान्यकारणवृत्तितस्तथापिसामान्यविशेषभेदेनैवतस्यपृथक्त्वंज्ञेयं स्वस्वमतमुपन्यस्यपरमार्थमाहतुःय

तत्रभूसंज्ञकंचैवसमुत्पादितवान्प्रभुः ॥ ततोऽग्रेतद्गतस्नेहोब्रह्मामानसमव्ययम् ९ सोत्पन्नस्त्वग्रेब्रह्माणमुवाचमानसःसुतः ॥ करोमिकितेसाहाय्यंब्रवीतुभग
वानिति १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यएषकापिलोनामब्रह्मानारायणस्तथा ॥ वदतेवरदस्त्वांतुतत्कुरुष्वमहामते ११ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ब्रह्म
णोक्तोतदाभूयःसंशयंसमुपस्थितः ॥ शुश्रूषुरस्मियुवयोःकिंकुर्मीतिकृतांजलिः १२ परमेश्वरावूचतुः ॥ ॥ यत्सत्यमक्षरंब्रह्मदृष्टादशानिधंस्मृतम् ॥ यत्स
त्यममृतंचैवपरंतत्समनुस्मर १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतद्वचोनिशम्याथसययौदिशमुत्तराम् ॥ गत्वाचतत्रब्रह्मत्वमगमज्ज्ञानचक्षुषा १४ ततो
ब्रह्माभुवंनामद्वितीयमसृजत्प्रभुः ॥ तंकल्पयित्वा मनसामनसैवमहामनाः १५ ततःसोप्यब्रवीद्वाक्यंकिंकुर्वेतिपितामहम् ॥ पितामहसमाज्ञप्तोब्रह्माणंस
मुपस्थितः १६ ब्रह्मभ्यांसहितःसोथभूयोभागवतींगतः ॥ प्राप्तश्चपरमंस्थानंसतयोःपार्श्वमागतः १७ तस्मिन्नपिगतेषुत्रंतृतीयमसृजत्प्रभुः ॥ मोक्षोपाये
तिकुशलंभूर्भुवंनामतंविभुः १८

दिति सत्समूर्त्ततेजोन्नरूपम् यत्वाय्वाकाशा
द्यव्याकृतंअमृतंप्रविलापनीयतयामृतयोरेधिष्ठानंचयत्परंवस्तुसर्वविशेषशून्यंचिदेकरसंस्मरचितयाहमस्मीतिविद्वात्यर्थः ॥ १३ ॥ उत्तरांदिशंपरांकाष्ठांचिदेकरसारख्या ॥ १४ ॥
ततइति भूवंसूत्रात्मानं महामनाः महांतिसर्वसृष्टिसमर्थानिमनांसिअवांतरोपाधिभूतानियस्यसमहामनाःअविद्योपाधिरीश्वरः मनसामनसैवोतेवोप्सायांद्विवचनंसर्वमनः भुवर्ना
मानंस्त्रष्टुसमर्थमित्यर्थः ॥ १५ ॥ ततः सः मनसः सुतः पितामहमनसःपितरंमहांतंजोवंब्रह्माणंब्रह्माणौसांख्ययोगाचार्यौ ॥ १६ ॥ ब्रह्मभ्यामिति सतयोः पार्श्वमुपाग
तःसन्ब्रह्मभ्यांसहितोभागवतीपूर्वोक्तांपरांकाष्ठांगतः योगविचारयोरपितस्यांकाष्ठायांलयोभवतीतिभावः ॥ १७ ॥ तस्मिन्निति विराट्सूत्रयोरोपिजनकत्वान्मोक्षोपायोतेकुशलं
भूर्भुवंनामईश्वरंशुद्धसत्वोपाधिम् ॥ १८ ॥

तद्धर्मतयोः पूर्वयोर्धर्मपराकाष्ठानुसारित्वं ईशोपि सांख्ययोगसंपत्त्या परस्यां काष्ठायां पुरुषान्नपरीं किंचित्साकाष्ठासापरागतिरीति श्रुतिप्रसिद्धायां प्रलयंगत इत्यर्थः ईश्वरग्रासस्तुरीयतुरी
यइति तापनीये ईश्वरग्रासस्यापि स्पष्टश्रवणात् एवमुक्तेन प्रकारेण त्रयोप्येते मनसः पुत्राभूरादयः शंभोर्महात्मनः शंभुना महात्मना सांख्ययोगाचार्यरूपिणा उक्ता उपदिष्टाः एकं सांख्यं
च योगं च यः पश्यति स पश्यतीति तयोर्वस्तुतत्त्वापेक्षया एकत्वादेकवचनशब्दत्वम् ॥ १९ ॥ ततः किमत आहतानिति यथा दाह्यं दग्ध्वा वह्निः स्वयोनौ उपशम्यति एवं सांख्ययोगाख्यं ज्ञानं
प्रविलाप्य भूरादित्रयं प्रविलाप्य स्वयमपि ब्रह्मणिलीनमित्यर्थः ॥ २० ॥ वेद्यलयात् घोरं दृष्टिलयात् घोरतरम् तयोर्निर्विकल्पं समाधिं प्राप्तमित्यर्थः ॥ २१ ॥ ततो व्युत्थानमाह नररामे

आससाद सतद्धर्मतयोरेवागमद्वर्ति ॥ एवं पुत्रास्त्रयोप्येते उक्ताः शंभोर्महात्मनः १९ तान् गृहीत्वा सुतांस्तस्य प्रययौ स्वांगतिं तथा ॥ नारायणोऽथ भगवान्कपि
लश्रयतीश्वरः २० यं कालं तौ गतौ मुक्तौ ब्रह्मा तत्कालमेव तु ॥ तेषो रतरं भूयः सतपः संशितव्रतः २१ नरराम ततो ब्रह्मा प्रभुरेकस्तपश्चरन् ॥ शरीरार्द्धमथोभार्या
समुत्पादितवाञ्छुभाम् २२ तपसा तेजसा चैव वर्चसानियमेन च ॥ सदृशीमात्मनोभार्या समर्था लोकसर्जने २३ तया सह ततस्तत्र रेमे ब्रह्मा तपोमयः ॥ सृजत्प्र
जापतीन् सर्वान्त्सागरान्त्सरितस्तथा २४ ततो मृजद्वै त्रिपदां गायत्रीं वेदमातरम् ॥ अकरोच्चैव चत्वारो वेदान् गायत्रि संभवान् २५ आत्मार्थे चासृजत्पुत्राँल्लो
ककर्तृन्पितामहः ॥ विश्वे प्रजानां पतयो येभ्यो लोका विनिःसृताः २६ विश्वेशं प्रथमं नाम महातपसमात्मजं ॥ सर्वाश्रमतमं पुण्यं नाम्ना धर्मं ससृष्टवान् २७
दक्षं मरीचिं मित्रं च पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥ वासिष्ठं गौतमं चैव भृगुमंगिरसं मनुं २८ अथर्वभूता इत्येते ख्याता ब्रह्म महर्षयः ॥ त्रयोदश सुतानां तु येवंशा वै महर्षि
णां २९ अदितिर्दितिर्दनुः काला ह्यनायुः सिंहिका मुनिः ॥ प्राधा च सुरसा क्रोधा विनता कद्रु रेव च ३० दक्षस्यैता दुहितरः कन्या द्वादश भारत ॥ नक्षत्राणि च
भद्रं ते सप्तविंशतिरूर्जिताः ३१ मरीचेः कश्यपः पुत्रस्तपसानिर्मितः प्रभुः ॥ तस्मै कन्या द्वादशे मादक्षस्ता अन्वमन्यत ३२ नक्षत्राख्यानि सोमाय वसवे दत्तवानृ
षिः ॥ रोहिण्यादीनि सर्वाणि पुण्यानि जनमेजय ३३ लक्ष्मीः कीर्तिस्तथा साध्या विश्वा कामानुगा शुभा ॥ देवी मरुत्वती चैव ब्रह्मणानिर्मिता पुरा ३४ एताः
पंचवरिष्ठा वै सुरश्रेष्ठाय भारत ॥ दत्ता धर्मा यभद्रं ते ब्रह्मणा दृष्टधर्मणा ३५ यारूपार्द्धमयी पत्नी ब्रह्मणः कामरूपिणी ॥ सुरभिः सा तु गौर्भूत्वा ब्रह्माणं समुपस्थि
ता ३६ ततस्ताम गमद्ब्रह्मामैथुने लोकपूजितः ॥ लोकसर्जनहेतुज्ञो गवामर्थाय भारत ३७

ति शरीरार्द्धमिति शुद्धे चिदात्मन्येव भोक्तृभोग्यरूपं प्रपंचं कल्पितवानित्यर्थः ॥ २२ ॥ अस्य योगैश्वर्यमाह तपसेति स एकधा भवति प्रदीपवदावेश इति श्रुतिन्यायाभ्यां सौभर्यादिव
स्तुल्यप्रभावा एव योगिनां कल्पितदेहा इति भार्यायास्तुल्यप्रभावत्वं पत्यायुक्तमिति भावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

जज्ञेचैकादशसुतान्विपुलान्धर्मसांहितान् ॥ रक्तसंध्याभ्रसदृशान्दहनोपमतेजसः ३८ तेरुदंतोद्रवंतश्चभगवंतंपितामहम् ॥ रोदनाद्रावणाच्चैवतोरुद्राइति
स्मृताः ३९ निर्ऋतिश्चैवसर्पश्चतृतीयोह्यजएकपात् ॥ मृगव्याधःपिनाकीचदहनोऽथेश्वरश्चैव ४० अहिर्बुध्न्यश्चभगवान्कपालीचापराजितः ॥ सेनानी
श्चमहातेजारुद्राएकादशस्मृताः ४१ तस्यामेवसुरभ्यांतुजज्ञेगोवृषभस्तथा ॥ आकृष्टाश्चतथामाषाःसिकताःप्रश्रयोऽक्षताः ४२ अजाश्चैवैकवंशाश्चतथैवा
मृतमुत्तमम् ॥ ओषध्यःप्रवरायाश्चसुरभ्यांताःसमुत्थिताः ४३ धर्मालक्ष्म्युद्भवःकामःसाध्यासाध्यान्वयजायत ॥ च्यवनंप्रभवंचैवमशानंसुरभीतथा ४४ अ
रुंधत्यारुणीचैवविश्वावसुबलध्रुवौ ॥ महिषंचतनूजंचविज्ञांतमनसावपि ४५ मत्सरंचविभूतिंचसर्वाःसुरभिसूनवः ॥ सुपर्वतंचविषंनागंसाध्यालोकनम
स्कृता ४६ वासवानुगतादेवीजनयामासवैसुतान् ॥ धरंवैप्रथमंदेवंद्वितीयंध्रुवमव्ययम् ४७ विश्वावसुंतृतीयंचचतुर्थसोममीश्वरम् ॥ पंचमंपर्वतंचैवयोगे
द्रंतदनंतरम् ४८ सप्तमंचततोवायुमष्टमंनिर्ऋतिंवसुम् ॥ धर्मस्यापत्यमित्येवंसुरभ्यांसमजायत ४९ विश्वेदेवास्तुविश्वायांधर्माज्जाताइतिश्रुतिः ॥ दक्ष
यज्ञोमहाबाहुर्वसुश्चसुतएवच ॥ सुधर्माचमहाबाहुःशंखपाच्चमहाबलः ५० उक्तश्चैवमहाबाहुर्वपुष्मांश्चतथैवच ॥ चाक्षुषस्यमनोरेतेतथानंतमहिरणौ
५१ विश्वावसुसुपर्वाणौविष्टरश्चमहायशः ॥ रुरुश्चक्रुषिपुत्रौवैभास्करप्रतिमद्युतिः ५२ विश्वेदेवान्देवमाताविश्वेशान्जनयत्सुतान् ॥ मरुत्वतीमरुत्वंतो
देवानजनयच्छुभान् ५३ अग्निश्चक्षुर्हविर्ज्योतिःसावित्रोमित्रएवच ॥ अमरंशरवृष्टिंचसंक्षयंचमहाभुजम् ५४ विरजंचैवशुकंचविश्वावसुविभावसू ॥ अशमं
तंचित्ररश्मिंचतथानिष्कुपितंनृपम् ५५ नहुषंचाहुतिंचैवचारित्रंबहुपन्नगम् ॥ बृहंतंचबृहद्रूपंतथैवपरतापनम् ॥ मरुत्वत्यांपुराधर्माज्जज्ञेपुत्रद्वयंशुभम्
५६ अदित्यांजज्ञिरेराजन्नादित्याःकश्यपादथ ॥ इंद्रोविष्णुर्भगस्त्वष्टावरुणोशौर्यमारविः ५७ पूषामित्रश्चवरदोमनुःपर्जन्यएवच ॥ इत्येतेद्वादशादित्या
वरिष्ठास्त्रिदिवौकसः ५८ आदित्यस्यसरस्वत्यांजज्ञेपुत्रद्वयंशुभम् ॥ रूपश्रेष्ठंबलश्रेष्ठंत्रिदिवेरूपिणांवरम् ५९ दनुस्तुदानवान्जज्ञेदितिर्देत्यान्वयजायत ॥
कालानुकालकेयांश्चह्यसुरान्राक्षसांस्तथा ६० अनायुषायास्तनयाव्याधयश्चाधयस्तथा ॥ सिंहिकाग्रहमाताचगंधर्वजननीसुनिः ६१ प्रबोधाप्सरसांमाता
सुरसायांसरीसृपाः ॥ क्रोधायाःसर्वभूतानिपिशाचाश्चैवभारत ६२ तथायक्षगणाश्चैवगुह्यकाश्चविशांपते ॥ चतुष्पदानिसर्वाणिऋतेगावस्तुसौरभाः ६३

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशभविष्यपर्वणिटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यत्सूचितं प्राक्श्लोकाभ्यां रहस्यं सांख्ययोगयोः ॥ तद्विस्त-
रार्थेन वमेनृपतेः प्रश्न ईर्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ब्रह्मणो ह्यह इति अहःशब्दः क्रतुवाची ब्रह्मसंबंधी क्रतुर्ज्ञानयज्ञ इति यावत् स
म्यक्क्षिप्यते क्षेप्येन तत्संक्षेपं सुसंग्रहं चाविस्तरं ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभा० हरिवंशभविष्यपर्वणिटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७ ॥ सांख्ययोगात्मको ब्रह्मयज्ञोऽथ दशमे मु-

अरुणो गरुडश्चैव विनतायां व्यजायत ॥ महीधरान्तर्पनागान् देवीकद्रूर्यजायत ६४ एवं विवृद्धिमगमन् विश्वेलोकाः परस्परम् ॥ तदा पौष्करकेराजन् प्रादुर्भा-
वे महात्मनः ६५ पुराणं पौष्करे चैव मया द्वैपायनाच्छ्रुतम् ॥ कथितं तेन पूर्वेण यत्कृतं परमर्षिभिः ६६ यश्चेदमग्र्यं प्रथमं पुराणं सदा प्रमत्तः पठते महात्मा ॥
अवाप्य कामानि हवीत शोकः परत्र स स्वर्गफलानि भुंक्ते ६७ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशभविष्यपर्वणि चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेज-
य उवाच ॥ ॥ श्रुतं नः परमं ब्रह्मन् त्वं स्ववंशचरितं महत् ॥ दिव्यमन्योन्यसंभूतं मानितं बहुभिर्गुणैः १ छंदोभिर्वृत्तसंजातैः समासैश्च सविस्तरैः ॥ लघुभिर्मधु-
राभाषैर्ग्रथितं पदविग्रहैः २ त्रिवर्गेणाभिसंपन्नं धर्मैर्गार्थेन भोगिनाम् ॥ कामेन बहुरूपेण शरीरांतर्गतेन च ३ ब्राह्मणानां प्रभावैश्च योधानां च पराक्रमैः ॥ वै-
रनिर्यातैश्चैव प्रतिज्ञानां च पारगैः ४ रिपुस्तव सुसंपन्नैर्नानुबन्धः प्रचोदितः ॥ वंशयोर्निर्विनाशाय नृपेण द्विजविग्रहात् ५ ये च तस्मिन् महारौद्रे संग्रामे निहतानृ-
पाः ॥ तेषां सर्वाणि राक्षाणि पुत्राः सर्वे प्रपेदिरे ॥ कौरवः प्रथितो राजा भगवच्छासनानुगः ६ धर्मश्च बहुधा प्रोक्तस्त्रयाणां वर्णसंपदाम् ॥ शूराणामपि विख्यातः
स्वर्गहेतुर्द्विजर्षभ ७ अनुग्रहार्थं भूतानां नोत्सेकाय कथंचन ॥ चतुर्णां वर्णसंज्ञानां पृथक्पृथक् गने कथा ८ गर्भवासं पतंतश्च भूतानां संप्रबोधितः ॥ पृच्छतां देवसं-
चारोक्षीणेषु पुण्ये च कर्मणि ९ दानेयश्चापि संयोगः स चापि बहुधा कृतः ॥ द्वाभ्यां संयोगविहितो मधुवाग् वचनंतयोः १० न तच्छक्यं मया ख्यातुं भारताध्यय-
नं महत् ॥ एकाहेन महान् ब्रह्मन् अपि दिव्येन चक्षुषा ११ ब्रह्मणो ह्यस्तु विस्तारं संक्षेपं च सुसंग्रहम् ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन् महत्कौतूहलं हि मे १२ इति श्रीम-
हाभारते खिलेषु हरिवंशभविष्यपर्वणि पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शृणुष्वैकमनाराज नृप चेंद्रियसमाहितः ॥ कथां कथ-
यतो राजन्निर्विकारेण चेतसा १ ब्रह्मसंबंधसंबद्धमबद्धं कर्मभिर्नृप ॥ पुरस्ताद्ब्रह्मसंपन्नं ब्रह्मणो यददक्षिणम् २

निः ॥ साख्यं ब्रह्मविचारख्यं प्रस्तौति क्षिप्रसिद्धिदम् ॥ १ ॥ शृणुष्वेति ॥ १ ॥ ब्रह्मसंबंधसंबद्धं वेदमूलकत्वेन संबद्धं तादृशमपि कर्म व्यावृत्तमित्याह वद्धमिति ब्रह्मैकविषय इत्य-
र्थः यद्ब्रह्मणो ब्रह्मविदः पुरस्तादेव संपन्नं प्राक्सिद्धं प्रत्यग्रूपकत्वात् अदक्षिणं न कर्म प्राप्यं न तद्दक्षिणा यंतीति श्रुतेः तत्शृणु इत्यनुषज्यते ॥ २ ॥

तदेवाह अव्यक्तं यत्तु नामतोऽर्थतश्चकारणं जगद्धेतुः सदसदात्मकं मूर्तामूर्तरूपं नित्यं अविनाशि सांख्यप्रसिद्धं तत् निष्कलः पुरुषः निर्विशेषचिन्मात्रादात्मनो नातिरिच्यते तत्रैवाध्यस्तमि
त्यर्थः तस्मात्पुरुषादात्मयोनिजः आत्मैव यो निर्वापको यस्य नाहं जानामीत्यनुभूतिसिद्धं अज्ञानं तस्माज्जातो हंकारः अहमिति प्रथमो ध्यासः संबभूव ॥ ३ ॥ दिव्यः शुद्धसत्त्वमयत्वात्
सर्वेषां भूतानां वियदादीनां पतिः जन्मनाशयोः स्वतंत्रः विभुर्व्यापकः अचिंत्यः सत्त्वेनाऽसत्त्वेन वाऽलोचयितुमशक्यः अतएव अव्ययः रज्जूरगवदुत्पन्नत्वान्नव्येतीति युगानां तत्तद्युगधर्मा
णां शमकामदं भाचाराणां प्रभवः अहंकारादेव ते उत्पन्ना इत्यर्थः अव्ययोनित्यो मूढानाम् ॥ ४ ॥ अचिंत्यत्वं विभुत्वं च विवृणोति अभूतः कालत्रयेऽपि न सिद्धः यस्मात् अजातः अनुत्प
न्नः एवं भूतोऽपि सर्वत्र समतांगतः सन् सद्रूपो नाप्यसद्रूप इति चेत् किं रूप इत्यत आह तत् अव्यक्तात् परं नारायणविदो विदुस्तदेव स इति योजना समुद्रतरंगवत् अहंकाराश्चिन्मात्ररूप ए
वेत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्य विश्वरूपत्वमाह सर्वत इति लिंगव्यत्ययार्थः ॥ ६ ॥ ननु समुद्रेऽपि वाय्वाद्यभिघातं विना तरंगो नोत्पद्यते कथंचिन्मात्रेऽद्वितीये द्वितीयमज्ञानं संबध्यते यत अ
हंकारोत्पत्तिरित्याशंक्याह असत इति तत्राहंकारे असतः कारणस्य सतः कार्यस्य च कारणं कल्पकं आविद्यास्ति अहंकारे स्थित्वैव चिदात्मन्यविद्या कल्प्यते न तु चिदात्मनो तत्संबंधोयु

अव्यक्तं कारणं यत्तन्नित्यं सदसदात्मकं ॥ निष्कलः पुरुषस्तस्मात्संबभूवात्मा यो निजः ३ दिव्यो दिव्येन वपुषा सर्वभूतपतिर्विभुः ॥ अचिंत्यश्चाव्ययश्चैव युगानां प्र
भवो व्ययः ४ अभूतश्चाप्यजातश्च सर्वत्र समतांगतः ॥ अव्यक्तात्परमं यत्तं नारायणविदो विदुः ५ सर्वतः पाणिपादं तं सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लो
के सर्वमावृत्य तिष्ठति ६ असतश्च सतश्चैव विज्ञेयं तत्र कारणं ॥ अव्यक्तो व्यक्तरूपस्थश्च रन्नपि न दृश्यते ७ विकारपुरुषो व्यक्तो ह्यरूपी रूपमाश्रितः ॥ चरत्य
चिंत्यः सर्वेषु गूढो ग्निरिव दारुणः ८ भूतभव्योद्भवो नाथः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ प्रभुः सर्वस्य लोकस्य नाम चास्येति तत्त्वतः ९

ज्यत इत्यर्थः यदाहुर्वृद्धाः अस्याविद्येत्यविद्यायामेवासित्वा प्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद्वारा लब्धेयं न कथंचन युज्यत इति कुतश्चिदात्मन्यविद्या नास्तीत्यत आह अव्यक्त इति निर्विकल्पत्वा
त्तस्येत्यर्थः तर्हि तत्सत्यत्वे किं मानमत आह व्यक्तरूपस्थश्च रन्निति मातृमानप्रमेयेष्वचिदात्मत्वेन दृश्येष्वनुस्यूततया चरन्नपि दृश्यते न चादृश्यत्वादेव तदसिद्धिः मात्रादिः स्वेतरभास्यो
दृश्यत्वात्संमतवदिति न्यायेन तत्सिद्धेरिति भावः ॥ ७ ॥ एतदेवाह विकारेति विकारपुरुषो मात्रादिव्यक्तः तं रूपं रूपवंतं दृश्यं अरूपी चिदात्मा आश्रितः सन् चरति दृश्यं प्रकाशयति
शेषं स्पष्टं दारुणं ग्निरिव मात्रादिषु पृथग्दृष्टोऽप्यात्मध्याननिर्मथनात्स्वाश्रयग्रासादाविर्भवतीति भावः ॥ ८ ॥ प्रासंगिक आत्मतत्त्वनिरूपणं समाप्य अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपञ्चं
प्रपञ्चत इति न्यायेन तत्प्रतिपत्त्युपायभूतं तस्मात्संबभूवात्मा यो निज इति प्रक्रांतमध्यारोपमनुसरति भूतेति नाम चास्यास्तीति शेषः सोहमित्यग्रे व्याहरत्ततोऽहं नामाऽभवदिति श्रुति
प्रसिद्धं वक्ष्यमाणं इति तत्त्वतः ईदृग्रूपस्य षष्ठ्यर्थे तसिः ॥ ९ ॥

ईदृग्रूपत्वमेवविशदयतिअपदादिति । अपद्यतेप्रमाणतोगम्यतेइत्यपदमज्ञानंतस्मात्पदः पद्यतेइतिपदोहंकारोजातः नहिशुक्लैरजतस्येवतत्कारणस्याज्ञानस्यग्रहोस्तिनारायणेउद्ध
 वोयस्यतस्माच्छुद्धेप्यनादिकालमारभ्याध्यस्तादित्यर्थःअन्यथामुक्तानामपिपुनर्वाधापत्तिःस्यात् ननुसतःपदस्यकथमसतोऽपदाज्जनिः कथमसतःसंजायेतैतितदसंभवच्छुतेरित्य
 तआह अहंकारोप्यपदएवसन्ब्रह्मयोगेनअधिष्ठानसत्तानुबेधेनव्यक्तिपदत्वंप्राप्तः अत्रहेतुः कामतः अनादिरागादिवासनावशात्भ्रमतत्संस्कारधारानुवृत्तिरितिभावः ॥ १० ॥ ब्र
 ह्मेति तंपदारूपमहंनामपुरुषंब्रह्मभावेस्थितंविद्धि ज्ञानमप्रतिपद्यंयद्वैराग्यंचजगत्पतेः ऐश्वर्यंचैवधर्मश्चसहासिद्धंचतुष्टयमितिस्मृतेः ब्रह्मिष्ठंजानीहि अतएवसः ब्रह्मेतिशब्दंल
 ब्धवान्प्रभुत्वादिमांश्च ॥ ११ ॥ अहंत्वितिसहोवाचात्मनोनामेतिशेषहेतुःउदाहृतः श्रुतिप्रसिद्धेःसोहंनामाभवादित्यर्थः सहोवाचप्रजाःस्वक्षयामीतिपूर्वानुषंगेणपूरणीयम् सवै
 नैवमेतेतस्मादेकाकीनरमतेइत्यादिश्रुतेरात्मज्ञोपिसोऽधिकारपरतंत्रतयासृष्ट्यादिपरोवभूवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ एतदेवाहस्वभावादिति स्वस्मिन्नहमर्थेभवतीतिस्वभावः पूर्ववासना

अपदात्तुपदोजातस्तस्मान्नारायणोभवत् ॥ अव्यक्तोव्यक्तिमापन्नोब्रह्मयोगेनकामतः १० ब्रह्मभावेचतंविद्विसशब्दंलब्धवान्प्रभुः ॥ प्रभुःसर्वस्यलोकस्य
 स्थावरस्येतरस्यच ११ अहंत्वितिसहोवाचप्रजास्वक्षयामीभारत ॥ प्रभवःसर्वभूतानांयस्यतंतुरिमाःप्रजाः १२ स्वभावाज्जायतेसर्वस्वभावाच्चतथाभवत्
 अहंकारःस्वभावाच्चतथासर्वमिदंजगत् १३ सर्वव्यापीनिरालंबोह्यग्राह्योथजयोध्रुवः ॥ एवंब्रह्ममयोज्योतिर्ब्रह्मशब्देनशब्दितः १४ अव्यक्तोव्यक्तिमापन्नः
 पंचभिःऋतुलक्षणैः ॥ धारयन्ब्रह्मणोव्यक्तंविविधंचित्तितंत्वरन् १५ अथमूर्तिसमाधायस्वभावाद्ब्रह्मचोदितः ॥ ससर्जसलिलंब्रह्मायेनसर्वमिदंततम् १६
 वायुंपूर्वमथोदृष्ट्वायोधातुर्धातृसत्तमः ॥ धारणाद्वातृशब्दंचलभतेलोकसंज्ञितं १७ तदेतद्वायुसंभूतंकृत्स्नंजगदभूत्पुरा ॥ एतदेवैरतिक्रांतंपूर्वमेवसरस्वति १८

अहमितिवासनापिस्वभावादेवेत्याहाहंकारइति ॥ १३ ॥ सर्वव्यापीसमष्ट्यभिमानित्वात्निरालंबः असंगत्वज्ञानात् अतएवाग्राह्यः अनभिभाव्योज्ञानेनजयोजयवान् ध्रुवःध्रु
 वंज्योतिरिवालितः ॥ १४ ॥ सब्रह्मशब्दितःस्वरूपेणाव्यक्तोपिपंचभिर्भूतसूक्ष्मैः ऋतुलक्षणैःसंकल्पमात्रभावैःउपाधिभिर्व्यक्तिपुरुषाकृतिआपन्नःब्रह्मणोवेदात्त्व्यक्तंसर्वभौति
 कंविविधंचित्तितंसंकल्पमात्रेत्यंत्वरन्धारयन् पोषयितुंसमनसावाचंमिथुनंसंभवीदितिश्रुतेर्वेदोक्तप्रकारेणसर्वस्त्रष्टुमूर्तिमादायसलिलंससर्जितिसंबंधः ॥ १५ ॥ अथेति येनस
 र्वमिदंततंतेनब्रह्मणास्वभावेनचचोदितः ॥ १६ ॥ वायुमिति पूर्वसलिलसृष्टेःप्राक् धातुरीश्वरस्यवशगानांधातृणांमरीच्यादीनामध्येतत्तमःलोकसंज्ञितंलोकैःसंकेतितं प्रसिद्ध
 मित्यर्थः ॥ १७ ॥ तदेतदिति वायोःस्थूलादग्न्यादिक्रमेणसंभूतंएतज्जगत्पार्थिवमाप्यंचतैजसैर्देवैःशमादिमद्भिरतिक्रांतम् उत्तरोत्तरमुत्कृष्टमेवपदंतेधिरोहंतिनमनुष्यत्वंयांती
 त्यर्थः सरस्वतिसमुद्रेस्थितमितिशेषः ॥ १८ ॥

पृथिवीशब्दं पृथिवीशब्दार्थं भुवं लोकावस्थानार्थमिच्छतातोयं सामुद्रं पृथक्त्वं घनत्वाच्च धर्मभेदात् गमितं प्रापितम् तदेतन्निखिलेन लोकेनोपलभ्यते भूजलयोः पृथक्त्वम् ॥ १९ ॥
 फलत्वात् कार्यत्वात्सलिलेस्वकारणेसीदमानाविशीर्यमाणासलिलोद्भवो जलोद्भूतभूदेवताख्यः पुरुषो व्याजहार वचनव्यत्ययार्थः ॥ २० ॥ ऊर्ध्व इति गंभीरेतोयविवरेमूर्तेः
 काठिन्यात् विक्षोभितमंतरं यथा स्यात्तथा संसीदामीति संबंधः लोष्टपिंडवद्विशीर्णाभवामीत्यर्थः ॥ २१ ॥ ततो मूर्तिमती पृथ्वीविषयैषिणी स्थानैषिणी सर्वत्र संभूता जाता यथा योगेन य
 थोक्तेन योगेन विशीर्यमाणत्वेन हेतुना स्थैर्यार्थिनी सती सर्वदिगभिमुखं मामुद्धरस्वेत्याक्रोशं कृतवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ श्रुत्वा चेति हरिरिति शेषः ॥ २३ ॥ उद्धृत्येति हरिर्वतारकार्यं कृ
 त्वातिरोभूत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ येन भूरुद्धता तस्य रूपमाह यत्तदिति ॥ २५ ॥ धात्रा तेनैव ईश्वरेणाद्यापि पृथिवी धार्यते शेषकूर्मादिरूपेणेत्याह अद्यापीति मनसामनोमयेन ॥ २६ ॥
 एवं धृतापि धरा शुष्कतटाकतलवादिदीर्णा भूदित्याह भित्त्वेति समुद्रं भूमिजनकं तोयं इदमेव विवरं मेरुमूलप्रवेशस्थानमिति वक्ष्यति ॥ २७ ॥ एवमतितापात् सूर्यमंडलाज्जलमयं सो

पृथक्त्वं गमितं तोयं पृथिवीशब्दमिच्छता ॥ घनत्वाच्च द्रवत्वाच्च निखिलेनोपलभ्यते १९ फलत्वात्सीदमाना च सलिले सलिलोद्भवः ॥ व्याजहार शुभां वा
 णीं समंतात् पूरयन्निव २० ऊर्ध्वो हं स्थातुमिच्छामि संसीदाम्युद्धरस्व माम् ॥ गंभीरेतोयविवरे मूर्तिविक्षोभितांतरम् २१ ततो मूर्तिधरा देवी सर्वभूतप्ररोहिणी
 यथा योगेन संभूता सर्वत्र विषयैषिणी २२ श्रुत्वा च गदितं तस्या गिरंतां च सुभाषिताम् ॥ वराहरूपमास्थाय निपपात महार्णवे २३ उद्धृत्य सो वनितो यात्कृत्वा
 कर्मसुदुष्करम् ॥ समाधौ प्रलयं गत्वा प्रलीनो न च दृश्यते २४ यत्तद्ब्रह्म मयं ज्योतिराकाशमिति संज्ञितम् ॥ तत्र ब्रह्मा समुद्धृतः सर्वभूतपितामहः २५ अद्या
 पि मनसा धात्रा धार्यते सर्वयोगिना ॥ ज्ञानयोगेन सूक्ष्मेण प्रजानां हितकाम्यया २६ भित्त्वा तु पृथिवीमध्यमुपयातिसमुद्रं ॥ तपनस्तूर्ध्वमातिष्ठन्नरश्मिभिः
 सह सन्निव २७ तस्य मंडलमध्यात्तु निःसृतं सोममंडलं ॥ स सनातनजो ब्रह्मा सौम्यं सोमत्वमन्वगात् २८ सोममंडलपर्यं तात्पवनः समजायत ॥ तदक्षरमयं
 ज्योतिस्तेजोभिरभिवर्द्धयन् २९ स तु योगमया ज्ञानात्स्वभावाद्ब्रह्म संभवात् ॥ मृजते पुरुषं दिव्यं ब्रह्म योनिं सनातनं ३०

ममंडलमभूदित्याह

तस्येति ससोममंडलाभिमानो सनातनः परमात्मा ब्रह्मा ब्राह्मणवर्णः ब्रह्म ब्राह्मण आत्मनेति श्रुतेः आद्यत्वाच्च ब्राह्मणानां राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजेति श्रुतेः सोमत्वम्
 उमात्रं ब्रह्म विद्यातया सहितः सोमः तस्य भावः सौम्यम् स उत्पन्नमात्रो ब्रह्म विस्त्वं अन्वगादित्यर्थः ॥ २८ ॥ सोमेति सोमस्योक्तरूपस्य मंडलपर्यं तान्मुखप्रदेशात्पवनो निश्वासः सम
 जायत तत्स निश्वासः अक्षरमयं वर्णात्मकं वेदरूपं ज्योतिः सर्वार्थप्रकाशकं जातमिति शेषः निश्वासितमेतच्च ऋग्वेद इत्यादि श्रुतेः ॥ २९ ॥ स तु सूर्यमंडलांतानामाधिदैविकानामर्था
 नां स्त्रिष्टासोमाख्यादीश्वराद्वेदं प्राप्य योगमया ज्ञानात् जन्मांतरीययोगप्रभावोद्भूतप्रकाशात् वेदं तेजोभिः स्वबुद्धिवलेन वर्द्धयन्नुपवृंहयन् वेदार्थालोचनपूर्वकं स्वभावात् पूर्ववासना
 पाद्ब्रह्म संभवाद्ब्रह्म सत्तयोद्धोषितादिव्यं द्योतमानमत एव ब्रह्म योनिं वेदस्यास्पदभूतं सनातनं पूर्वकल्पकृतसंस्थानं पुरुषं शिरःपाण्यादिमंतं अध्यात्मिकं सृजते इति श्लोकद्वयसंबंधः ॥ ३० ॥

अस्यशरीरस्यपंचभूतमयत्वंअथयल्लेहितंश्लेष्मैरतस्ताआपइत्यादिश्रुत्युदितंदर्शयतिद्वाभ्यां भवत् अडभावआर्षःअभवदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ पुरुषात्तुईश्वरात्प्राप्तःपुरुषोभावः चैत
न्यंकर्तृपुनर्देहंवायुनाकरणेनस्पंदयतेचालयतेसंघातात् एवंपंचानांभूतानांसंघातंप्राप्यतत्रज्योतिसंभवः ज्योतिषांइंद्रियाणांजाठरस्यचसंभवउद्भवोभवति अग्निर्वाक्भूत्वामुखं
प्राविशदित्यादिश्रुतेः अतएवमहान्कृत्स्नस्यब्रह्मांडस्यात्रप्रवेशात् योगिदृश्यदर्पणेतदभिव्यज्यतइत्यर्थः ज्योतिसंभवइतिसलोपआर्षः ॥ ३२ ॥ भूतात्माजीवः समेपांचभू
तिकलात्नतिर्यगादितारतम्यरहितेतस्मिंस्तस्मिन्सर्वस्मिन्स्तिसनातनोऽनादि कालमारभ्येत्यर्थः गुहायांबुद्धौनिहितंज्ञानंसत्यंज्ञामनंतंब्रह्मयोवेदनिहितंगुहायामिति श्रुतिप्रसिद्धम्
किंतूज्ञानमित्यतआह यज्ज्ञःयस्यज्ञोज्ञातायज्ज्ञः सनातनईश्वरः यस्यज्ञानस्यज्ञाताईश्वरोभवतीत्यर्थः एतेनपरमेव्योमन्सोश्रुतेसर्वान्कामान्तसहेतिश्रुत्यर्थोदर्शितः ॥ ३३ ॥ यःसना
तनःसएवजीवइत्याह तपनस्येतितपनस्यप्रकाशकस्य अग्निरिवाग्निर्भोक्तादेहिनांदेहाभिमानिनांमूढानांदृष्ट्यायोभोक्तासएवतत्त्वदृष्ट्याईश्वरइत्यर्थः तस्यानैश्वर्यंसंततादेहाध्यासादि

द्रव्यत्सलिलंतस्यघनंयत्पृथिविभिवत् ॥ छिद्रंयच्चतदाकाशंज्योतिर्यच्चक्षुरेवतत् ३१ वायुनास्पंदतेचैनंसंघाताज्ज्योतिसंभवः ॥ पुरुषात्पुरुषोभावःपंचभू
तमयोमहान् ३२ भूतात्मावैसमेतस्मिंस्तस्मिन्देहःसनातनः ॥ गुहायांनिहितंज्ञानंयोगाद्यज्ज्ञःसनातनः ३३ तपनस्यैवतद्रूपंयोग्निर्वसतिदेहिनाम् ॥
शरीरेनित्यशोयुक्तेधातुभिःसहसंगतः ३४ स्वभावात्क्षयमायांतिस्वभावाद्भयमेतिच ॥ स्वभावाद्दिदृशेतिस्वभावाच्चनविंदति ३५ इंद्रियैरतिमूढात्मा
मोहितोब्रह्मणःपदे ॥ संभवंनिधनंचैवकर्मभिःप्रतिपद्यते ३६ यावत्तद्ब्रह्मविषयंनोपयातीहतत्त्वतः ॥ तावत्संसारमाप्नोतिसंभवांश्चपुनःपुनः ३७ इंद्रियै
र्व्यतिरिक्तोवैयदाभवतियोगवित् ॥ तदाब्रह्मत्वमापन्नःप्रलयाग्रेप्रतिष्ठति ३८ प्रतिषिद्धममुंलोकंब्रह्मवान्तसभवत्युत ॥ नचरागव्ययैर्यातिनचसज्जतिकर्हि
चित् ३९ आगतिंत्वंगतिंचैवनिधनंसंभवंतथा ॥ भूतेभ्योवेत्तिसर्वज्ञःपरांसिद्धिमुपागतः ४० आत्मनोगतयश्चैवतथाविषयगोचरे ॥ पुरस्तात्कर्मनिर्वृत्तेःपदे
ब्रह्माप्रतिष्ठितः ४१

त्याहशरीरइति धातुभिः पंचभूतैः देहयोगाद्वासोपीतिन्यायेनदेहाभिमानात्परस्यापिज्ञानैश्वर्यतिरोभावइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ योयंधातुभिः सह
संगतःस्वभावात्पूर्वसंस्कारात्क्षयंऐश्वर्यमयंअनैश्वर्यंचाप्नोतिशांतिसद्भावाभावाभ्यामित्याहस्वभावादिति ॥ ३५ ॥ इंद्रियकिंकरस्यकर्मबंधोस्ति ॥ ३६ ॥ यावत्तुज्ञानेन ब्रह्माख्यं
आनंदरूपंविषयंनाप्नोतितेनचसंभवाख्यांजन्ममालांप्राप्नोतीत्याहद्वाभ्याम् ॥ ३७ ॥ एवमशांतस्यदुःखमुक्त्वाशांतस्यानंदावाप्तिमाहइंद्रियैरिति योगबलेनइंद्रियैर्व्यतिरिक्तः
प्रलयाग्रेइंद्रियादिषुस्वरूपानंदेप्रतिष्ठांप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ प्रतीति अमुंसविकल्पानंदाख्यंलोकंप्रतिषिद्धंकृत्वाब्रह्मवान्निर्विकल्पपदभाक्योगफलंरागादिजयंसर्वज्ञत्वंचा
हसाद्द्वाभ्यांरागव्ययैरितिरागव्ययैरागादिकृतैरपचयैः ॥ ३९ ॥ आगतिंगर्भेप्रवेशंगतिंगर्भाजिर्गमनंनिधनंमरणम् भूतेभ्योदृष्टेभ्योवेत्तिनतुस्वयमागत्यादीन्प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ४० ॥
आत्मनइति गतयोमुक्त्युपायास्तान्जानीते तथाविषयगोचरं अतीतानागतादिविषयंपुरस्तात्कर्मनिर्वृत्तेःभावीनिकर्मफलानि पदेपरस्यांकाष्ठायांब्रह्मब्रह्मवित् ॥ ४१ ॥

चित्तग्रंथीन्चित्तवध्रतःकामादीन् यातनाःसुखदुःखसाक्षात्काराः तत्स्मरणानि प्रलोभेन प्रबलेनलोभेनभिद्यमानाः अनेकशाखाःवासनावलीर्निरुध्यात् वायुभिन्नमर्णवमिवयाः पुरुषक्षोभयंतीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ पच्यतइति एवंवासनादिरोधंकुर्वतःपरेभ्यःकामादिभ्यःनीलंमलिनंहृदयंबुद्धिःपच्यतेविशुद्धाभवति इंगालइवाग्निनासितभस्मशेषः केनचपच्यते ज्ञानचक्षुषा चष्टेनेनेतिचक्षुस्तेजः ज्ञानाग्निनेत्यर्थःकितज्ज्ञानमतआह ब्रह्मप्रोक्तंवेदप्रोक्तंयेनज्ञानेनइहजीवत्येवदेहेआत्माजीवः तद्यथाहिनिलयिनिवल्मोकेमृतापत्यस्ताशयोतैवमे वायमशरीरः सचक्षुरचक्षुरेवसमानाअमानाइवेत्यादिश्रुतिभ्यःसर्वबंधनिर्मुक्तोभवतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ किंचसृजेदिति परंहार्दाकाशस्थं पारिपकयोगीतुतेजोमूर्तिःसूक्ष्मभूतमयश रीरः स्वप्राभिमानीवइहलोकंव्यावहारिकमपिलोकमविद्धमच्छिद्रंसाकल्येनविश्वामित्रादिवत्सम्यक्सृजेत् भूतानामुत्पन्नत्वाद्भौतिकसर्गविषयमेवयोगिनः सामर्थ्यमितिज्ञे यंशास्त्रांतरन्यायेजगद्व्यापारवर्जमित्युक्तेः ॥ ४४ ॥ तिर्यगिति नियमोपमैः नियम्यतेनिगृह्यतेऽनेनेतिव्युत्पत्तेर्नियमोनिगडःतत्तुल्यैः तानिकर्माणि अपिशब्दात्तिर्यग्यो

चित्तग्रंथींश्चमनसारुंध्यात्पूर्वाश्चयातनाः ॥ भिद्यमानाःप्रलोभेनवायुभिन्नमिवार्णवम् ४२ पच्यतेहृदयंनीलंपरेभ्योज्ञानचक्षुषा ॥ ब्रह्मप्रोक्तमिवात्मावै विमुक्तोदेहबंधनात् ४३ सृजेदपिपरंलोकंसंहरेदपिविद्यया ॥ तेजोमूर्तिरिवाविद्धमिहलोकंचसंसृजेत् ४४ तिर्यग्योनौगतांश्चैवकर्मभिर्नियमोपमैः ॥ ता न्यपिप्रतिमुच्येतब्रह्मयुक्तेनचेतसा ४५ अक्षरंचक्षरंचैवयोगकर्माभिविद्यते ॥ नक्षरंविद्यतेतत्रयद्ब्रह्मकर्मभिर्ध्रुवम् ४६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहारे वंशेभ०षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ पृथिव्यांयत्कृतंछिद्रंतपनेनविवर्द्धता ॥ तस्मिन्च्यस्तोथमैनाकःस्वभावविहितोच लः १ पर्वभिःपर्वतत्वंचलभतेनामसंज्ञितम् ॥ अचलादचलत्वंचस्वभावान्मेरुरेवसः २

निगतान्जीवान्प्रतिमुच्येतप्रतिमोचयेत्संकल्पासिद्धत्वात्ब्रह्मयुक्तेनब्रह्माणियोजितेन ॥ ४५ ॥ अक्षरमिति योगकर्मयोगारव्यंकर्मअक्षरंमोक्षंक्षरंभोगंचअभिव्याप्यविद्यते योगे एवकृत्स्नंकर्मफलमप्यंतर्भूतमित्यर्थः एवंसर्वतदभिसमैतियत्किंचप्रजाःसाधुकुर्वतीतिश्रुतेः नन्वेवंमोक्षेपिक्षरस्यान्वयःस्यात्तेनमुक्तेर्निविशेषत्वंभज्यतेत्याशंक्याह नेति यत् ध्रुवं ब्रह्मतत्रकर्मभिरुपलक्षितंक्षरंनविद्यते इतियोजना प्रारब्धकर्मणावष्टब्धेदेहेसत्येवयोगिनिक्षरस्यान्वयोनविदेहकैवल्यावस्थायामितिभावः ॥ ४६ ॥ इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्व णिटोकायांषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४५ ॥ एकादशकर्मफलपारिच्छेदाययोगभूः ॥ वर्णिताथाक्षरप्राप्त्यैयोगश्चोक्तोयथाविधि ॥ १ ॥ सोमोत्पत्तिप्रसक्तानुप्रसक्तंसंक्षेपेणअंतरालंयोगंअभिधायप्रकृतमध्यारोपमनुसरन्भित्वापृथिवीमध्यामित्यादिपूर्वमुक्तंभूमेःसच्छिद्रत्वमनूद्यतत्रच्छिद्रेमेरुमूलंनिहितमि त्याह पृथिव्यामिति मीनंहिसितंअकंदुःखंयैस्तेमीनाकाः नित्यसुखिनोदेवास्तेषामयंमैनाकःमीत्रहिंसायां अस्नात्फेनमीनावितिनिष्ठातस्यनत्वंनिपात्यतेस्वभावेनसंस्कारेण पूर्वोक्तसलिलादेवद्विहितः अतएवाचलःचित्तवतास्वभावस्यपरिवर्तयितुमशक्यत्वात् ॥ १ ॥ एवंनिर्दुःखत्वंतस्योक्त्वासुखप्रदत्वमप्याह पर्वभिरिति पर्वणिपूरयंतिकामा

नितिचिंतामणिकामधेनुकल्पद्रुमादोनिविद्यतेस्मिन्नितिपर्वतःसंज्ञितंसेकेतितंयोगरूढंपंकजादिपदवदित्यर्थः अचलात्अचलनात् एवंविधोपिस्वभावात्कल्पनामात्रत्वान्मेरुरे
वमितएवतत्रात्यंतिकोदुःखनिवृत्तिःसुखप्राप्तिर्वास्तोत्यर्थः उक्तहेतौरेवप्रक्षेपव्यएवेतिवार्थः माङ्मानेमोत्रप्रक्षेपेऽस्माद्वामायोरुरेचेतिवामिभिभ्यांरुरेतिवानिष्पन्नस्यमेरुशब्दस्यो
कार्थत्वात् ॥ २ ॥ तस्येति व्यक्तःशिरःपाण्यादिमान् ज्योतिसंभवेत्युक्तार्थं तेनैवव्यक्तंनैववस्तुवृत्त्यापरमात्मनासता ॥ ३ ॥ इदमेवाह यत्तदिति शिरसोंतरसहस्रारेवेदांतग
र्भेवापुरुषसूक्तप्रतिपाद्योविग्रहःसंस्थानंयस्यतत्पुरुषविग्रहम् ॥ ४ ॥ वदनादिति तस्यवदनात् निष्क्रांतंचतुर्वदनंविद्धोतिशेषः द्विजोत्तमैःसहानिष्क्रांतंद्विजानांउत्तमाः मुखा
दिंद्रश्चाग्निश्च०ब्राह्मणोस्यमुखमासोत् आसन्यंप्राणमूचुरितिईश्वरमुखजत्वेनश्रुतिप्रसिद्धास्तैःसहेत्यर्थः ॥ ५ ॥ तेषुब्राह्मणान्स्तौतिवक्रमिति तस्येत्यनुवर्ततेतस्यवक्त्रंब्रह्मवेदः
समुद्भूतोनिश्वासितरूपेणयस्मात्तथाब्रह्मातस्यवेदस्यधारकोब्राह्मणः सब्राह्मणानांब्रह्मोद्भवानामग्न्यादीनांमध्येमुख्यः ब्रह्मब्राह्मणआत्मनेतिश्रुतेर्यमाहृतदेवेति भावत्वंपूज्यतम

तस्यपृष्ठेसुविस्तीर्णेनगस्यसुमहर्द्धिमान् ॥ तस्मिंस्तुपुरुषोव्यक्तोवसतिज्योतिसंभवः ॥ विहितश्चस्वभावेनतेनैवपरमात्मना ३ यत्तद्ब्रह्ममयंतेजोनिहितं
शिरसोंतरे ॥ तस्यज्योतिर्मयंरूपंदीप्तंपुरुषविग्रहम् ४ वदनादभिनिष्क्रांतंज्वलंतमिवतेजसा ॥ चतुर्भिर्वदनैर्युक्तंचतुर्भिश्चद्विजोत्तमैः ५ वक्त्रंब्रह्मसमुद्भू
तंब्रह्माब्राह्मणपुंगवः ॥ तदेवतन्महाभूतंपुनर्भावत्वमागतम् ६ उद्धृतापृथिवीदेवीपुस्तात्सलिलाशयात् ॥ ब्रह्मत्वंब्रह्मणःस्थानादलोकोलोकतांगतः ७
पदसंधौब्रह्मलोकंशृंगमेरोस्तदाभवत् ॥ उच्छ्रितंयोजनशतंसहस्रशतमेवच ८ एवमेवचविस्तारंचतुर्भिर्गुणितंगुणैः ॥ अथवानैवसंख्यातुंशक्यंभूतेनके
नचित् ॥ समाःसहस्रंबहुभिर्गपिदिव्येनतेजसा ९ चतुर्भिःपार्श्वविस्तारैःशिलाभिरभिसंवृतैः ॥ नगस्ययस्यराजेंद्रविस्तारैःशतयोजनैः १० कोटिकोटी
शतगुणैर्गुणितब्रह्मवादिभिः ॥ योगयुक्तैःसदासिद्धैर्नित्यंब्रह्मपरायणैः ११ मरुद्भिःसहदेवैर्द्रुवैर्द्रुवसुभिरेवच ॥ आदित्यैर्विश्वसहितैररक्षवसुधाधिपान् १२

त्वंब्राह्मणत्वमितियावत् भावःपूज्यतमोलोकेइत्यनेकार्थमंजरी ॥ ६ ॥ तदेवेत्युक्तंकिंतन्महद्भूतमित्यतआह उद्धृतेति येनेतिशेषः ब्रह्मणःस्थानंमेरुपृष्ठंप्राप्यतदेवंब्रह्मत्वंचतुर्मुखत्वं
गतंएवमेवल्लोकोपिधरोद्धृत्तलोकतांव्यक्ततांगतः ॥ ७ ॥ पदेति पदयोःसंधौ मेरोःशृंगंब्रह्मलोकं ब्रह्मपरंवस्तुलोक्यतेसाक्षात्क्रियतेयत्रस्थितैस्तद्ब्रह्मलोकंक्रममुक्तिस्थानमित्यर्थः
मेरोःकल्पनामात्रशरीरत्वान्मेरुमरीचिकाह्लादगांभोर्यस्यवनेयत्ताप्रमाणमस्तीत्याहसार्द्धेन उच्छ्रितमिति तेजसाज्ञानेन ॥ ८ ॥ ९ ॥ उच्छ्रायविस्तारयोरिवपरिधेरप्यनियममाह चतुर्भि
रितिशिलाभिरुपष्टंभकशैलस्थानोयैर्धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यैरभितःसंवृतैःपार्श्वानांविस्तारैः ॥ १० ॥ पूर्वोक्तपरिणामैश्चतुर्भिर्गुणितैश्चतुष्कोणोमेरुर्भवतीतिबौद्धपक्षमुपाक्षिप्यमानसत्वात्
परिमाणनियमोनास्तीत्याह सार्द्धेन नगस्येतिगुणितंपरिमाणमितिशेषः ब्रह्मविद्भिर्मायायाअनंतत्वादानंत्येननिश्चितमित्यर्थः ॥ ११ ॥ मरुद्भिरित्यादिचित्रिभिःकालापकं भगवा
न्निष्पन्नासहतेनब्राह्मेणवपुषावसुधाधिपान्पृथिवींचररक्षेतिसंबंधःशुद्धचिदात्मायापोपाधिनारूपेणप्रकृतेनमेवधिपतेर्ब्रह्मणश्चरूपेणशरीराभिमानिनोजीवान् शरीरंचराक्षितवान्

भोगमोक्षप्रदकर्मज्ञानोपदेशेनेत्यर्थः किंभूतां पृथिवीं मरुदादिभिस्तत्रावयवदेवतादिभिः विवस्वद्वरुणाभ्यां तद्द्वैत्यतेजोजलाभ्यां च संघातंगमिताम् लिंगात्मविशिष्टां तेजोवन्नात्मि
कामित्यर्थः किंभूतेन ब्राह्मेण वपुषा ब्रह्मनिर्विशेषरूपं प्राप्तेन प्राप्तवता ॥ १२ ॥ १३ ॥ किं तद्ब्रह्मेत्यत आह यत्तदिति न केवलं वेदपारगैरपि बहुभिर्नियमैः कर्तृभिः प्राप्तैरनुगतैः
हृटाकृष्टानयेषां नियमाः अपितु दासभूतास्तादृशैर्ब्राह्मणैरेत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ एवमिति एवं अन्योन्याश्रयेण एते त्रयो लोका यंत इति लोकाः पृथिवी मरुदादिविष्णुशब्दिताः वि
राट्सूत्रांतर्यामिणः ब्राह्मेहनिब्रह्मप्रापके योगयज्ञे समाहिताः तत्र स्थत्वा तत्रैवानुभूयंत इत्यर्थः तत्रैवाहनि अव्यक्तं ब्रह्म च यत्प्रतिष्ठितं अनुभूयते योगिभिः तत्प्राणे प्राणारव्ये उपाधावप्यह
मिति जीवरूपेण व्यक्तं सत्प्रतिष्ठितं शुद्धं ब्रह्मैव संसरतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ अस्य मुक्त्युपायमुपदिशन् रक्षणमेवाध्यायशेषेणाह ब्रह्मण इति ब्रह्मण ईश्वरस्य प्रभावेन निश्चसितमात्रेण वेदे
न प्रचोदितं यत्नियतं नित्यं कर्म अकरणात्प्रत्यवायजनकं एतद्विदितमित्युत्तरेण संबन्धः शश्वत्निरंतरं अच्छलवादिनां भावेन शुद्धचेतसा प्रवर्तमानं क्रियमाणं कर्म येषां वाचापि च्छलं कदा
चिदपि नास्ति किमुत कर्मणा तैः कृतं वेदोक्तं कर्म हितमित्यर्थः ॥ १७ ॥ आसक्तिनिषेद्धं कर्म फलस्येयतामाह यदेकमिति यत्पदं दिष्टत्वं गमितं कर्म जसु कृतफलत्वं प्रापितं तत् ब्रह्मणः पा

ररक्ष पृथिवीं चैव भगवान्विष्णुना सह ॥ विवस्वद्वरुणाभ्यां च संघातंगमितां नृप १३ तेन ब्राह्मेण वपुषा ब्रह्मप्राप्तेन भारत ॥ यत्तद्विष्णुमयं तेजः सर्वत्र समतांग
तम् १४ यत्तद्ब्रह्मेति वै प्रोक्तं ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ नियमैर्बहुभिः प्राप्तैः सत्यव्रतपरायणैः १५ एवमेते त्रयो लोका ब्राह्मेहनि समाहिताः ॥ अहनि ब्रह्म
चाव्यक्तं व्यक्तं प्राणे प्रतिष्ठितम् १६ ब्रह्मणो नियतं कर्म प्रभावेन प्रचोदितम् ॥ प्रवर्तमानं भावेन शश्वदच्छलवादिनाम् १७ एतद्विदितमिति प्रोक्तं ब्राह्मणैर्वेदपा
रगैः ॥ यदेकं ब्रह्मणः पादं दिष्टत्वं गमितं पदम् १८ बहुत्वाद्विप्रभावानां विश्वशब्दः प्रयुज्यते ॥ ब्राह्मणैर्ब्रह्मभूतात्मा सत्यव्रतपरायणैः १९ विश्वरूपं म
नोरूपं बुद्धिरूपं च मानयन् ॥ एवं द्वंद्वं स भगवान्प्रथमं मिथुनं सृजत् २० स एव भगवान्विश्वो देव्या सहसनातनः ॥ विधाय विपुलान् भोगान् ब्रह्माचरतिसानुगः २१

दं लेशमात्रं प्राहुः श्रुतयः पादोऽस्य विश्वाभूतानीत्याद्या इत्यर्थः ॥ १८ ॥ बहुत्वादिति यस्य पादो विश्वं तद्ब्रह्मभूतात्मानित्यसिद्धात्मानतु कर्मप्राप्य इति भावः एवं विधोऽपि विप्रा
णां ब्राह्मणानां भावाश्चित्तवृत्तयस्तासां बहुत्वात् ब्राह्मणैर्विश्वे इन्द्रमित्रवरुणादयः शब्दाः यस्मिन्वाचकत्वेन प्रतिष्ठिता इति स विश्वशब्दः यज्ञेषु प्रकर्षेण युज्यते विनियुज्यते तैस्तैः शब्दैरे
त्यर्थः तथा च श्रुतिः तद्यदि मादहुरमुं जेत्येतस्यैव सा विसृष्टिः एकं स द्विप्रा बहुधा वदंतीत्यादिका तस्मात्फलस्य तु च्छत्वा निष्कामैरेव कर्मभिः परमात्मा आराधनीयो मुमुक्षुभिरेति भा
वः ॥ १९ ॥ एवं यष्टव्यदेवतारूपं ब्रह्मैवेत्युक्त्वा यजमानरूपमपि तदेवेत्याह द्वाभ्यां विश्वरूपं स्थूलं मनोरूपं सूक्ष्मं द्वयमपि बुद्धिमात्ररूपमिति मानयन् जानन् एवं उक्तक्रमेण जान
न् द्वंद्वं स्त्रीपुंसात्मकं सृजत् असृजत् अडभाव आर्षः ॥ २० ॥ यत्सृष्टं मिथुनं तदपि स्त्रिपुरेण नटस्यैव रूपांतरमित्याह स एवेति विधाय वेदेन प्रकाश्य आचरति भोगार्थकर्मणि करोति अनुगैः
कश्यपादिभिः सहितः सानुगः ॥ २१ ॥

हविःस्वरूपमपिब्रह्मैवेत्याह सएषइतियोनित्यमकिंचनपथैषिणाम् ॥ निर्वाणपदगंतूणांब्रह्मविदांवरोब्रह्मसएषः ॥ २२ ॥ सोमात्सोमाब्रह्मविद्यातयासाहितात्रानित्यमलुप्त
ज्ञानशक्तेः परमेश्वरात्सोमःचंद्रःऔषधीशःसमुत्पन्नः किंभूतात्सोमात्धारास्वर्गात्च्युतजलधारातदेवविग्रहोमूर्तिर्यस्यतस्मात् यथाधारया ॥ २३ ॥ स्वभावतः निसर्गेणैवकर्म
महेश्वरस्यभूताधिपत्यप्रदानरूपंकृत्वानादंनदति पुनःपुनर्गर्जतिनादमितिणमुलंतंनदित्वानदित्वेत्यर्थः अतःसानदीत्युच्यते ॥ २४ ॥ संभाव्यंमहीकृत्यअभिभूयाभित्त्वामार्गरो
धकान्पर्वतानितिशेषः यतोगगनात्गंगताअतोगंगाभूदितिभावः सप्तधागोदावरोरूपेणसाहिसमुद्रसंगमेसप्तधाभूतेतिसिद्धं ॥ २५ ॥ सहस्रधाजाह्नवीरूपेणइदमपिप्रसिद्धं
बहुधाविभूतिभेदेनगंगाभगवतो नदीत्यादितत्तत्तोर्यमाहात्म्यप्रसंगेगंगायानेकधाभावदर्शनात् एवमौषधीशोत्पत्तिप्रसंगात्गंगायस्तत्कारणेश्वरात्मत्वमुक्त्वाचंद्रोत्पत्तिप्रयोजन
माह इममिति इमंलोकंऔषधीनामाप्यायनेनअमुंचलोकं प्रथमांपिवतेवाह्निर्द्वितीयांपिवतेरविरित्यादिशास्त्रोक्तप्रकारेणचभावयन्वर्द्धयन्क्षरसंभवंअविद्याप्रभवम् ॥ २६ ॥ ततः

सएषभगवान्ब्रह्मानित्यंब्रह्मविदांवरः ॥ निर्वाणभयगंतूणामकिंचनपथैषिणाम् २२ सोमात्सोमःसमुत्पन्नोधारासलिलविग्रहात् ॥ यथाभिषिक्तोभूताना
माधिपत्येमहेश्वरः २३ अभिषिच्यचभूतेशंकृत्वाकर्मस्वभावतः ॥ नदतिस्मतदानादंतेनसाह्युच्यतेनदी २४ साब्रह्मलोकंसंभाव्यअभिभूयसहस्रधा ॥
गंगतागगनाद्देवीसप्तधाप्रससारच २५ सहस्रधाचराजेंद्रबहुधाचपुनःपुनः ॥ इमंलोकममुंचैवभावयन्क्षरसंभवम् २६ ततोभूतानिरोहंतिमहाभूतफ
लानिच ॥ ततःसर्वोक्रियारंभाःप्रवर्ततेमनीषिणाम् २७ चतुर्भिर्वदनैस्तस्यमुखपद्माद्विनिःसृता ॥ तदाक्षरमयीसिद्धिर्दिशत्वंसमुपागता २८ त
स्यज्ञानमयंपुण्यंचतुष्पादंसनातनम् ॥ पतित्वेनाभवद्देवोब्रह्माचात्रपितामहः २९ पादाधर्मस्यचत्वारोयैरिदंधार्यतेजगत् ॥ ब्रह्मचर्येणव्यक्तेनगृह
स्थेनचपावने ३०

अस्यलोकस्यसंवर्द्धनात्उद्भूतैर्वीजैःभूतानिजरायुजादीनिरोहंतिवर्द्धते महाभूतानिपृथिव्यप्तेजांसितेषांफलानितेजोवन्नात्मकानिब्रीह्यादीनिसर्वस्यआत्मकत्वात् ततोब्रीह्यादि
भ्योमनुष्यादिभ्यश्चयथायोग्यंसर्वोक्रियारंभाःप्रवर्तते मनोषिणांकामजेतूणाम् ॥ २७ ॥ मंत्रोपिब्रह्मैवेत्याह चतुर्भिरेतिवदनैरेववदनैर्वेदैः इत्थंभावेनृतोया तस्येश्वरस्यमुखप
द्माद्वेदरूपेणविनिःसृता अक्षरंब्रह्मतन्मयीयत्प्राप्तिप्रधानासिद्धिर्वेदाख्यादिशत्वंउपदेशत्वंदिशअतिसर्जनेइगुपधलक्षणःकः ॥ २८ ॥ ऋत्विग्यजमानावपिब्रह्मैवेत्याह तस्येति
ज्ञानमयंचिन्मयंपुण्यंपुण्यकारणंयज्ञं चतुष्पादंचत्वारऋत्विजोब्रह्मोद्गातृहोत्रध्वर्यवःपादायस्यतंसनातनंअनादितस्यपतित्वेन ब्रह्माब्रह्मणःकर्मरूपस्यअनुष्ठाताएतत्सर्वपितामहःशुद्धं
ब्रह्मैव ॥ २९ ॥ धर्मपादरूपाश्चत्वारआश्रमाअपिब्रह्मैवेत्याह पादाइतिद्वाभ्यां व्यक्तेनस्वाध्यायरूपेणव्यानरूपेणव्येक्तनएकःपादःगृहस्थेनगृहस्थाश्रमेणपावनेगृहेस्थिते
नचद्वितीयःपादः समासैकदेशस्यापिगृहस्थविशेषणंपावनेइतिआर्षत्वात् ॥ ३० ॥

गुरुभावेनतपोभारगौरवेणचवानप्रस्थाश्रमेणतृतीयःपादः वाक्येनतत्त्वमस्यादिना कीदृशेनगुह्यगामिनाआत्मतत्त्वप्रतिपादकेन तथानगामिनानगमचलंकूटस्थंब्रह्मसंन्यासाद्ब्रह्म
णःस्थानमितिस्मृतेर्मैरुपपृष्ठवातत्प्रति आगमयतिगमयतीतिनगामितेन नगामिना कूटस्थवस्तुप्रापकेणविचारध्यानाभ्यांवस्तुप्रतिप्रत्यर्थेनवाक्येनचतुर्थःपादोऽधर्मस्यभवतीत्यर्थः स्व
र्गोभोगापवर्गाख्यंसुखं ॥ ३१ ॥ एवंयष्टव्यदेवतादिचातुराश्रम्यांतानांब्रह्मत्वंभावनार्थमुक्तं इदानींतुर्याश्रमयोगे योगंप्रस्तोष्यन्तुर्याश्रमधर्ममेवस्तौतिद्वाभ्यां न्यायादिति न्या
यात्वेदांतन्यायोद्धूलितश्रवणमननात्मकविचाराधिगमात् गुह्यधर्मोयोगःतेनचमंडलेब्रह्मांडगोलेसोमःचंद्राधिष्ठेयंमनःविवर्द्धति आध्यात्मिकपरिच्छेदाभिमानंत्यक्त्वासमष्टयभि
मानंधत्तेइत्यर्थः एवंब्रह्मणोवेदादेवप्रमाणभूतात्ब्रह्मचरणेब्रह्मचर्यायोगस्तस्मात्शाश्वताअपिवेदाः वर्तन्तीतिवर्ततेगच्छन्तिवाध्यन्तेइत्यर्थः अत्रपितापितेत्यादिलोकाअलोकावे
दाअवेदाइतिश्रुतेःवेदस्यापिवोधात्प्रागेवप्रामाण्यंसतितुवोधेबाधएवेत्यर्थः वर्तन्तीतिनैघंटुकेगत्यर्थेषूपपद्यते ॥ ३२ ॥ किंचवाक्येनपूर्वोक्तोगुह्येत्यादिविशेषणेनयुक्तान्गृहस्थानपिअ

गुरुभावेनवाक्येनगुह्यगामिनगामिना ॥ इत्येतेधर्मपादाःस्युःस्वर्गहेतोःप्रचोदिताः ३१ न्यायाद्धर्मेणगुह्येनसोमोवर्धन्तिमंडले ॥ ब्रह्मणोब्रह्मचरणाद्वेदाव
र्तन्तीतिशाश्वताः ३२ गृहस्थानभिवाक्येनतृप्यन्तिपितरस्तथा ॥ ऋषयोपिचधर्मेणनगस्यशिरसिस्थिताः ३३ नगस्यतस्यसंपश्यमेरोःशिखरमुत्तमम् ॥
पद्भ्यांसंपीडयवृषणावृषिभिस्तैर्विचार्यते ३४ ग्रीवांनिगृह्यपृष्ठंचविनाम्यप्रहसन्निव ॥ नाभिदेशेकरौन्यस्यसर्वशोंगानिसंक्षिपन् ३५

भिलक्ष्यपित्रादयस्तृप्यन्तिधर्मेणयोगेननगस्यमेरोः एतेनयोगधर्मेगृहस्थादेरप्याधिकारोस्तीतिदर्शितम् तथाचस्मृतिःन्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः श्राद्धकृतसत्यवा
दीचगृहस्थोपिविमुच्यते सत्याश्रमैर्विजिज्ञास्यःसर्वैरप्येवमेवतु द्रष्टव्यस्त्वयश्चोतव्योमंतव्यश्चोपपत्तिभिरित्यादिका ॥ ३३ ॥ तदेवंयतेगृहस्थस्यचयथोक्तस्वाश्रमधर्मा
ननुतिष्ठतः अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाख्यायमाः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानाख्यानियमाश्चस्वभावसिद्धाश्चैतानुक्ताआसनादीनियोगांगानिविधित्सुः प्रथममे
रुशिखराख्यब्रह्मलोकएवजेतव्यइत्याहनगस्येति उत्तमंक्रममुक्तिस्थानत्वात्आसनंविधत्तेसार्द्धेनपद्भ्यामिति यतःमरोः शिखांतैःब्रह्मचर्याद्याश्रमधर्मसंपन्नैर्ऋषिभिर्विचार्यतेतत्प
श्येतियोजनार्थिकुर्वन्वृषणौपद्भ्यांसंपीडय मेढ्रादुपरिविन्यस्यसव्यंगुल्फंतथोपरि गुल्फांतरंचविन्यस्यसिद्धासनमिदंभवेदित्युक्तलक्षणेसिद्धासनेस्थित्वेत्यर्थः ॥ ३४ ॥
ग्रीवांनिगृह्यजन्तुसंधौचुबुकंसंयोज्येत्यर्थः पृष्ठंविनाम्ययथावक्ष्येदुच्यतेतस्यात्तथाविनामयेत्पृष्ठं प्रहसन्निवेत्यस्यदंतैर्दंतान्नस्पृशेदित्यर्थः नाभिदेशेकरौन्यस्येत्यंजलिमुद्रांवामोप
रिदक्षिणंहस्तंकृत्वेत्यर्थः संक्षिपन्निगृह्यन् ॥ ३५ ॥

आसनजयिनः परकृतिसरूपार्थवादमुखेनसफलंप्राणायाममाहमूर्ध्नीति योगेश्वरस्ययोगात्पितामहः मनसाविष्णुंअसृजत् किंत्वामनसामूर्ध्वब्रह्मसमुत्क्षिप्येतियोजना मनो
रोधोहियोगः सचप्राणरोधाधीनइतिप्राणरोधोयोगेश्वरः तस्ययोगादभ्यासात् पितामहोधिकारीमनसामनःप्रधानेनप्राणेनब्रह्मस्वात्मानंजीवंप्राणोपाधिंमूर्ध्वब्रूवाणमध्येसमुत्क्षि
प्यसंगम्यमनसासंकल्पेनविष्णुंविश्वरूपंअसृजत् एवंचोक्तरोत्याभ्रूवाणमध्यंप्रापय्यजीवस्यऐश्वर्याविर्भावहेतुः प्राणायामोवश्यंकर्तव्यइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ प्रत्याहारमाहात्म्यमाह
व्यतिरेकइति व्यतिरेकानिविषयेभ्योव्यावृत्तानिन्द्रियाणियस्यसः कृतप्रत्याहारोयोगोसन्निहितमपिशब्दादिकमगृह्णन् सर्वात्मनापरिच्छेदाभिमाननिवृत्तौविष्णुर्व्यापकएवभ
वति अयमत्रक्रमः यथाघटोदरगतादीपप्रभाघटमात्रोभवतासैवघटच्छिद्राद्वहिर्गताकियंतंभवनोदरगतंविषयंव्याप्नोति सर्वात्मनाघटाद्वहिर्गतासतीकृत्स्नंभवनोदरंव्याप्नोति एवं
जीवचैतन्यंदेहांतर्गतंसत्तन्मात्रंव्याप्नोतिइन्द्रियद्वारावहिर्गतंसत्तंतंविषयंव्याप्नोतिसर्वात्मनादेहाद्वहिर्गतासतीकृत्स्नंदृश्यंव्याप्नोति अतएवतस्यामवस्थायांसार्वज्ञयोगिनांभवतीति

मूर्ध्वब्रह्मसमुत्क्षिप्यमनसापिपितामहः ॥ असृजन्मनसाविष्णुंयोगाद्योगेश्वरस्यच ३६ व्यतिरेकेन्द्रियोविष्णुर्विबाह्विबमिवोद्धृतः ॥ तेजोमूर्तिधरोदेवो
नभसीदुरिवोदितः ३७ रराजब्रह्मयोगेनसहस्रांशुरिवापरः ॥ विराजन्नभसोमध्येप्रभाभिरतुलंप्रभुः ३८ उपलभ्यतिमूढानांप्रत्यक्षंब्रह्मशाश्वतम् ॥ ल
लाटमध्येतिष्ठंतं द्विधाभूतंक्रियांप्रति ३९ ज्योतिश्चक्षुषिसंबद्धं बिंबंभास्करसोमयोः ॥ बुद्ध्यापूर्वेतुपश्यंतिअध्यात्मविषयेरताः ४० ब्राह्मणावेदविद्वांसःसत्य
व्रतपरायणाः ॥ नेतरेजातुपश्यंतिअध्यात्मनावबुध्यते ४१

स्पष्टम् विवादितिमूषोद्धृताप्रतिमावत्सरूपेणाविर्भवतीत्यर्थःतेजोमूर्तिःचैतन्यज्योतिः ॥ ३७ ॥ एतमेवस्तौतेराजोते ब्रह्मयोगेनदेहादितादात्म्याध्यासकृतयाब्रह्मभावव्या
वृत्त्याविराजन् विराजमाननभसोहार्दाकाशस्यप्रभाभिश्चैतन्यंज्योतिःप्रकाशैः बहुवचनंसमाधिप्रयोगभेदाभिप्रायानिर्दिशेषचिन्मात्रमपिप्रत्याहारवलेनैवज्ञेयमित्यर्थः ॥ ३८ ॥
आक्रोशपूर्वकंदेशबंधश्चित्तस्यधारणेतिप्रोक्तलक्षणांधारणामाहनोपेति उपलभ्यतिप्राप्नोति ललाटमध्येभ्रूवाणसंधौतिष्ठंतंविष्णुंक्रियांनियमनक्रियांप्रतिसमुद्दिश्यद्विधाभूतंनियम्य
नियामकरूपेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ धारणायाः प्रदेशमुक्त्वाविषयमाह ज्योतिरिति भास्करसोमयोः तद्देवतयोरिडापिगलयोर्मध्येविबभूतंज्योतिर्धारणाविषयइत्यर्थः किंभूतंवि
बंचक्षुषिसंबद्धं चक्षुरिन्द्रियेप्रतिविवितंतत्कृतंचक्षुषिरूपप्रकाशनसमर्थतस्मिन्चिज्ज्योतिषिभ्रूवाणमध्यस्थेचित्तंविषयमित्यर्थः बुद्ध्येति पूर्वअध्यात्मविषयेरताःसंतःपश्चात्बुद्ध्यातं
विषयंपश्यंतीतियोजना आत्मनिशरीरेयोगधारणाविषयः तत्ररताः पुनःपुण्येनतदेवचितयंतः एतेनात्रप्रत्ययैवकृताध्यानमित्युपलक्षणंध्यानमुक्तम् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणाइतिना
वबुध्यतेइतरैरितिशेषः अध्यात्मंअध्यात्मशास्त्रमपिनावबुध्यतेदूरेस्वरूपबोधइतिभावः ॥ ४१ ॥

इतरेकेतानाह हिंसायोगैरितिद्वाभ्यां योभुविभूतेशोभूतानांनिग्रहानुग्रहसमर्थोयोगोऐश्वर्यरुतंमोहंप्राप्तेनचेतसाअयोगात्मा नयोगेआत्माचित्तंयस्यसयोगंप्राप्यस्वरूपानंदात्च्यु
तमनस्कः तंभूतयः ऐश्वर्याणिसर्वप्राणचरैः सर्वप्राणभक्षकैर्हिंसायोगैराभिभवन्तीतिशेषः ॥ ४२ ॥ किंरुत्वामोहयंतोत्यतआह कर्मभिरिति सर्वप्राणिवधैषिणांनराणामन्यैः
कुत्सितैःकर्मभिर्योगसंबंधंआधायप्रसंजयित्वा केषुनिमित्तेषुसत्सु स्वेषुस्वार्जितेषुमात्रेषुमीयंतेतेमात्राः भोग्याः विषयाः हृष्टोदृष्यतिदृष्टोर्धर्ममतिक्रामतीत्यापस्तंबोक्तैर्योगार्द्धेषुन
संतोषःकार्यः किंतुविघ्नबुद्ध्यातास्त्यक्तव्याएवेतिभावः ॥ ४३ ॥ समाहितेति यस्मादेवंयोगेविघ्नाःसंतितस्मात्ब्रह्मन्ब्रह्मणिसमाहितमनाःसम्याङ्गिहितमनाभवेत् मोक्षस्यप्राप्तं
प्राप्तिः भावेक्तःमोक्षप्राप्त्यर्थमित्यर्थः किंरुत्वाचंद्रमंडलंमनःचंद्रमामनोभूत्वेतिश्रुतेः तस्यसंस्थानंईशादिरूपंतत्परित्यज्येत्यर्थः संस्थानादितिल्यब्रूलोपेपंचमी ज्योतिर्योतमानंतेज
श्चैतन्यंहृदयायतनंप्रविश्य ॥ ४४ ॥ क्षिप्रविघ्नशंकयाऐश्वर्यास्वादमकुर्वन् गायत्र्याःगायत्रीवाइदंसर्वभूतामितिश्रुतिप्रसिद्धगायत्र्याख्यसगुणब्रह्मणोपिनयनंनयनवत्प्रकाशकं

हिंसायोगैर्योगात्मासर्वप्राणचरैर्नृप ॥ भूतयोभुविभूतेशोमोहप्राप्तेनचेतसा ४२ कर्मभिःकुत्सितैरन्यैःसर्वप्राणिवधैषिणाम् ॥ नराणांयोगमाधायस्वे
षुमात्रेषुभारत ४३ समाहितमनाब्रह्मन्मोक्षप्राप्तेनहेतुना ॥ चंद्रमंडलसंस्थानाज्ज्योतिश्चांद्रमहत्तदा ४४ प्रविश्यहृदयंक्षिप्रंगायत्र्यानयनांतरे ॥ गर्भ
स्यसंभवोयश्चतुर्धापुरुषात्मकः ४५ ब्रह्मतेजोमयोयुक्तःशाश्वतोथध्रुवोव्ययः ॥ नचेंद्रियगुणैर्युक्तोयुक्तस्तेजोगुणेनच ४६ चंद्रांशुविमलप्रख्योभ्राजिष्णु
वर्णसंस्थितः ॥ नेत्राभ्यांजनयद्देवोऋग्वेदंयजुषासह ४७ सामवेदंचजिह्वाग्रादथर्वाणंचमूर्द्धतः ॥ जातमात्रास्तुतेवेदाःक्षेत्रंविदंतितत्त्वतः ४८ तेनवेदत्व
मापन्नायस्माद्विदंतितत्पदम् ॥ तेसृजंतितदावेदाब्रह्मपूर्वसनातनम् ४९

शुद्धंज्योतिः तस्यांतरेमध्येआसीदितिशेषः अंतरस्वरूपमाह गर्भस्येति अव्यक्तस्यसंभवउत्पत्तिःयइतिविधेयापेक्षंपुंस्त्वंचतुर्धाअकारोकारमकारार्द्धमात्रार्धत्वेन ॥ ४५ ॥ चतु
र्धाभूतमेवपुरुषस्तौतिब्रह्मेतिसाद्धेन ब्रह्मनिरतिशयोत्कृष्टतेजश्चैतन्यंतन्मयंतद्रूपः अव्यक्तः इंद्रियाद्यगोचरः शाश्वतोनित्यः ध्रुवःकूटस्थःअतएवअव्ययः अपचयशून्यः इंद्रि
यग्राह्यैः रूपादिगुणैर्नचयुक्तः तेजोगुणेनमनोगुणेनदुःखादिनायुक्तोमनस्तादात्म्याध्यासात्चंद्रेत्याह्लादकत्वंभ्राजिष्णुरितिसद्रूपेणस्फुरमाणत्वम् वर्णेषुलोहितशुक्लरूपेषुतेजो
वन्नेषुदेहाकारपरिणतेषुस्थितआविर्भूतः ॥ ४६ ॥ अस्यचतस्रोमूर्तीराह नेत्राभ्यांऋग्यजुर्वेदौक्रमेणविश्वतैजसौत्रिपुटीरूपेणदृश्यत्वान्नेत्राभ्यामिवोत्पन्नौ ॥ ४७ ॥ सामवेदः
प्राज्ञः शब्दमात्रगम्यत्वाजिह्वाग्रादेवोत्पन्नः एतेभ्योविलक्षणस्तुर्यईश्वरोंतर्यामीयोगैकगम्यत्वादर्वागृहशामगोचरत्वात्शुद्धसत्त्वमयत्वाच्चमूर्धतएवोत्पन्नःआविर्भूतमात्राएतेस्वस्व
क्षेत्रंप्रकाश्यमुपाधिंविदंतिलभंते तस्मादेतेवेदाउच्यंतइत्याहजातमात्राइति ॥ ४८ ॥ तुर्यातीतस्त्वेतेष्वनुस्यूतइत्याहतेनेति ॥ ४९ ॥

चत्वारोप्येते शुद्धस्योपाधितांगत्वास्वैः स्वैर्गुणैर्विशिष्टेन रूपेण पुरुषं विश्वादे रूपं कुर्वतीत्यर्थः एवं चतुर्विधं भ्रूग्राणमध्यस्थस्य धारणाविषयस्य ब्रह्मणो रूपमुपन्यस्य देहावयवतारतम्येन तत्र तत्र धारणायास्तारतम्यं सूचयति अथर्वेत्यादिना सार्द्धद्वयेन तुर्यधारणाऽतिमुख्यत्वाच्छीर्षतुल्या विश्वधारणावाह्यत्वात् ग्रीवादितुल्या ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्राज्ञधारणांतर्मुखत्वाद् हृदयतुल्या तैजसधारणा संसारमोक्षोभयव्यापित्वाच्छीर्षादिचरणांतरूपा यस्तु एतैर्दिव्यैरूपैराभातिसपुरुषः अमरात् अक्षरात्तुर्यात्पदात् उपलक्षणात् संभूतः एकीभावेनाधिगतो भवतीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ अत्र द्विविधो योगः सवीजो निर्बीजश्च आद्यश्चतुर्धा वितर्कविचारानंदस्मितरूपः तत्र बाह्यो प्रतिमादौ चित्तं यदा सन्नियम्यते तदा सवितर्कः सोत्रऋक्शब्देनोक्तः यदा तु स्वप्ने इवांतःप्रज्ञैर्मनोमात्रकल्पिते प्रतिमादौ तदा सविचारः सोत्रयजुःशब्दितः यदा त्वेनं परित्यज्य तुर्यं प्रावि विक्षुर्मध्ये लीयते स प्रकृतिलीनो त्रिसामशब्देनोक्तः अयं च लयरूपत्वादयोगः तुर्यप्राप्तोऽपि यदा सर्वैश्वर्यसर्वज्ञादिप्रावर्ण्य तदा सानंदः यदा तु तमपहाय अस्मीत्येतावन्मात्रेणावस्थानं तदा सस्मितः तदुभयमत्राथर्वशब्देनोच्यत इति विस्तरस्तु

पुरुषं दिव्यरूपाभं स्वैः स्वैर्भावैर्मनोभवैः ॥ अथर्वणस्तु यो योगः शीर्षे यज्ञस्य तत्स्मृतं ५० ग्रीवाबाह्वंतरंचैव ऋग्भागस्स भवेत्ततः ॥ हृदयंचैव पार्श्वंच सामभागस्तु निर्मितः ५१ बस्ति शीर्षं कटीदेशं जंघोरुचरणैः सह ॥ एवमेष यजुर्भागः संवातो यज्ञकल्पितः ॥ पुरुषो दिव्यरूपाभः संभूतो ह्यमरात् पदात् ५२ स हि वेदमयो यज्ञः सर्वभूतसुखावहः ॥ उभयोर्लोकयोस्तात हिंसावर्ज्यः सनातनः ५३ योगारंभं कर्मसाध्यं ब्रह्मचर्यं सनातनम् ॥ प्रभवः सर्वभूतानां यो विंदति स वेदवित् ५४ स सिद्धः प्रोच्यते लोके सिद्धिरेव न संशयः ॥ निर्मुक्तैः सर्वकर्मभ्यो मुनिभिर्वेदपारगैः ५५ वैष्णवे यज्ञमित्येवं ब्रुवंते वेदपारगाः ॥ ब्राह्मणानियमश्रान्ता वेदोपनिषदपदे ॥ ५६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ चेतसस्तूपलंभं हि मनो ग्राह्यस्य कामतः ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि यथा त्वं मन्यसे मुने ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ न ह्यस्य कारणं किंचिद्बाह्यं भवति भारत ॥ अंतर्गतं कारणं तु शरीरं मानसं नृप ५८

वेदस्तु तिटीकायां स्पष्टीकृतोऽस्मद्गुरुभिरित्युपरम्यते ॥ ५३ ॥ योगमुक्त्वा तद्विदंस्तौति योगारंभमिति इदं ब्रह्मचर्यं यो विंदति स वेदवित् य एतत्सर्वभूतानां प्रभवः तत्प्रापकत्वात् योगो हि प्रभवाप्ययाविति श्रुतेः कीदृशं तत्तु योगेनैवारभ्यते न तु शुष्कविचारेण कर्ममनःसंयमस्तेन साध्यम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ वैष्णवा मिति विष्णुः शुद्धं वस्तु तत्प्रापकं वैष्णवं तस्मिन् वेदस्य उपनिषत्ब्रह्मविद्यातयाधिगम्य वेदोपनिषदपदे स्वाराज्ये निमित्ते सति ब्राह्मणाः ब्रह्मविदः नियमे मनो निग्रहे श्रान्तास्ते ब्रुवते अत्यंतं दुष्करं मनोजयसाध्यो यमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ प्रसंगात्समाधौ प्रलीनस्य चेतसः कुतः पुनरूपलंभ इत्याशंकते चेतस इति कामत इच्छयामनो ग्राह्यस्य स्वेनैव स्वयंदग्धे धनानलवदुपशमितुं योग्यस्य ॥ ५७ ॥ शरीरेण कृतं शरीरंधर्मधर्मरूपं मानसं मनसि भवतीति मानसं शरीरकृतं कर्म मनसि संस्काररूपेण स्थितं मनस उद्धोधकमित्यर्थः ॥ ५८ ॥

अस्यैवप्रावर्त्यमाह येनेति येनचैतन्येनसर्वज्ञायतेतदात्मत्वादवेद्यमपिशस्त्राचार्योपदेशमनुलक्षणयावेद्यंभवत्येवतथापिकर्मणानवेत्तुंशक्यमतःकर्मैववलवत्प्रतिबंधकमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ तस्यचनिवृत्तिरपिसत्कर्मणैवेत्याह ब्राह्मणेनेत्यादिभिश्चतुर्भिः ब्राह्मणेनवेदाध्यायिनाविनीतेनाविद्यामदहानेनसदाब्रह्मनिषेविणाब्रह्मयज्ञादिपरेण सदाशास्त्राचार्याभ्यां आत्मानात्मनोर्विदिततत्त्वेनसिद्धिहेतोर्मोक्षार्थंभवितव्यमितिशेषः ॥ ६० ॥ ब्रह्मकर्मणाब्रह्मण्यर्पितेनकर्मणानियतःशमादिमान् ॥ ६१ ॥ गुस्तत्त्वज्ञोभूत्वामोक्षकर्माणिप्रोक्ता न्यासनादिधारणांतानिकारयेत्कुर्यात् विनीतोयोगप्राप्तिगर्वहीनः ब्रह्मभावेननतुसेव्यसेवकभावेन अथयोन्यांदेवतामुपास्तेयोसावन्योहमस्मीतिनसवेदयथापशुरेवंसदेवानामि तितन्निंदाश्रुतेः ॥ ६२ ॥ मनसैवेदमाप्तव्यं दृश्यतेत्वग्रययाबुद्धेत्यादिश्रुतेः वैष्णवंउत्तमंपदंशुद्धंब्रह्ममनोवृत्त्यैववेद्यमित्यर्थःध्यायन्नेवनशुष्कंविवेकंकुर्वन् मनसोहिप्रसादेनहं तिकर्मशुभाशुभं प्रसन्नात्मात्मनिस्थित्वासुखमक्षय्यमश्रुतइतिश्रुतेर्मनोजयएवकर्मनिर्मूलनेहेतुरित्यर्थः ॥ ६३ ॥ गच्छतेकर्मव्यतिहारेतद्भूयथायथायंब्रह्माभिमुखोभवतितथा

येनवेद्यंविदुर्मर्त्याब्राह्मणाःसंशितव्रताः ॥ अवेद्यमपिवेद्यंचशक्यंवेत्तुंनकर्मणा ५९ ब्राह्मणेनविनीतेनसदाब्रह्मनिषेविणा ॥ सदाविदिततत्त्वेनसिद्धिहेतो र्महीपते ६० सदाचैवशुचिर्भूत्वानियतोब्रह्मकर्मणा ॥ उपतिष्ठेतसगुरुंबद्धांजलिपुटोद्विजः ६१ सायंप्रातश्चतत्त्वज्ञोमोक्षकर्माणिकारयेत् ॥ विनीतोब्रह्म भावेनसमाहितमतिर्मुनिः ६२ संप्रपद्येतमनसावैष्णवंपदमुत्तमम् ॥ ध्यायन्नेवप्रसीदेतसमाहितमतिर्द्विजः ६३ गच्छतेपरमंब्रह्मनिर्विकारेणचेतसा ॥ अपुनर्भवभावज्ञोनिर्ममोभावबंधनात् ६४ तदेवाक्षरमित्याहुर्नतद्ब्रह्मसनातनम् ॥ तर्हितत्कर्मयोगेनविद्यायोगेनदर्शितम् ६५ ब्राह्मणानांविनी तानांवैष्णवेपदसंचये ॥ सर्वद्रव्यातिरिक्तानांकामयोगविगर्हिणाम् ६६ अपुनर्भाविनांलोकाःकर्मयोगप्रतिष्ठिताः ॥ अनादानेनमनसाराजन्कर्माणि कर्माणि ६७ आदानाद्बुध्यतेजंतुर्निरादानात्प्रमुच्यते ॥ ब्राह्मणेभ्यःक्रियावाप्तिर्जेतोःपूर्वाजनाधिप ६८

तथैनंब्रह्माप्यभिमुखंभवति यथोक्तंवृद्धैःयावद्यावन्निरस्यायंदेहादीन्प्रत्यगंचति तावत्तावत्तदर्थोपित्वमर्थंप्राविविक्षतीति ॥ ६४ ॥ तदेवेति जीवरूपेणनित्यंवृद्धिहासभाक्त्वेनस मानमपिब्रह्मर्तर्हितदेवंअक्षरंहासादिरहितंप्राहुर्नदैवकर्मयोगादिनादर्शितंभवतीति ॥ ६५ ॥ केषांतदक्षरंविदितमतआह ब्राह्मणानामिति पदसंचयेपदनिश्चयेनिमित्तं सर्वद्रव्ये भ्योतिरिक्तानांत्यागवतां कर्मयोगंरुयादिसंगंविगर्हयंतितेषां ॥ ६६ ॥ अपुनरिति कथंकर्मयोगेषुपुनर्भवराहित्यंप्रतिष्ठितमतआह अनादानेनेति फलस्येतिशेषःकर्मणोतिद्विरु क्तिर्वीप्सार्थासर्वस्मादपिकर्मणःफलाकांक्षांनकुर्यात् यथोक्तंभगवता यत्करोषियदश्रासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यासिकौतेयतत्कुरुष्वमदर्पणमिति ॥ ६७ ॥ आदानादिति तत्रानादानंतत्संगत्यापूर्वजन्मसंस्काराच्चभवतितेनक्रियाणामवाप्तिःप्राप्तिर्भवति अन्यथाक्षुद्रफलोपधानेनव्यर्थंकर्मगच्छतीत्यर्थः ॥ ६८ ॥

अनादानस्यैवमहाफलत्वमाहमुक्तइति तमेतवेदानुवचनेनब्राह्मणाविविदिषंतियज्ञेनदानेनतपसानाशकेनेतिश्रुतेर्विविदिषोत्पादनद्वाराकर्मैवमोक्षहेतुरित्यर्थः ॥ ६९ ॥ ॥
इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ योगोपसर्गावर्ण्यतेऽथत्रिभिःप्रश्नपूर्वकम् ॥ तत्रापिद्वादशयोगमार्गयोचिह्न
तांगताः ॥ १ ॥ पूर्वत्रहिसायोगैरित्यनेनयोगोपसर्गाःसूचिताःआसनादिधारणांतानिचयोगांगानिउक्तानि अवशिष्टयोगस्वरूपंध्येयंब्रह्मयोगसिद्धयश्चतदेतच्चतुष्टयंजिज्ञासमानो
जनमेजयउवाच उपसर्गंचोति ॥ १ ॥ शृण्विति ब्रह्मादीनांयोगिनामनेकधाजायमानंयोगोपसर्गादिकंयथापृच्छासितथामेधायुक्तेनमनसाशृणु ॥ २ ॥ पंचेति पंचसिद्धयोदू
रश्रवणाद्यास्तासांगुणान्शब्दादीन्पंचेंद्रियेषुनिवसंतोतिपंचेंद्रियैरेवकल्पितानित्यर्थः तानृत्यक्त्वायोगयुक्तेनमनसाब्रह्मणःपश्यतोब्रह्मदर्शिनः ॥ ३ ॥ ब्रह्मणोब्रह्मणस्यब्रह्मैवय
ज्ञोब्रह्मयज्ञोब्रह्मैवतंचिंतयानस्यअनैश्वर्यात्परवैराग्यवलाभावात् निरुध्यतेनेनतन्निरोधनंउपसर्गजातंप्रवर्ततिप्रवर्तते ॥ ४ ॥ अपरवैराग्येणइंद्रियादिनिरोधस्यसद्भावोपि

मुक्तश्चेंद्रियबंधेनप्राप्तश्चपरमंपदम् ॥ नभूयःपुनरायातिमानुषंदेहविग्रहम् ६९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखि०हरि०भविष्यपर्वणिसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ उपसर्गंचयोगंचध्यातव्यंचैवयत्पदम् ॥ नभूयःपुनरायातिमानुषंदेहविग्रहम् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुविस्तरतःसर्वंयथापृ
च्छसिमेधया ॥ उपपन्नेनमनसाब्रह्मादीनामनेकधा २ पंचसिद्धिगुणांस्त्यक्त्वापश्यतोब्रह्मणोऽनृप ॥ योगयुक्तेनमनसापंचेंद्रियनिवासिनः ३ ब्रह्मणश्चि
तयानस्यब्रह्मयज्ञंसनातनम् ॥ बहुरूपमनैश्वर्यात्प्रवर्ततिनिरोधनम् ४ पंचेंद्रियस्यग्रामस्यनवद्वारस्यभारत ॥ कामक्रोधस्यलोभस्यसन्निरुद्धस्यमेधया
५ तेजसामूर्ध्निचाधायधूमोदोधूयतेमहान् ॥ नीललोहितवर्णाभैःपीतैःश्वेतैश्चधातुभिः ६ मांजिष्ठरागवर्णाभैःकपोतसदृशैस्तथा ॥ शुद्धवैडूर्यवर्णाभैः
पद्मवर्णदलप्रभैः ७ रूपाटिकैर्मणिवर्णाभैर्नागैर्द्रुमसदृशैस्तथा ॥ इंद्रगोपकवर्णाभैश्चंद्रांशुसलिलप्रभैः ८ बहुवर्णैःसुधूमैर्वैरिंद्रायुधसमप्रभैः ॥ संपत
द्भिश्चयुगपन्मेवैरिवसमागमे ९

परवैराग्याभावात्योगोनिरुध्यतइत्याह पंचेति पंचेंद्रियप्रधानस्यग्रामस्यदेहेंद्रियप्राणसंघातस्यकामसाहितस्यक्रोधस्यमेधयासन्निरुद्धस्यसद्भावेपीतिशेषः ॥ ५ ॥ तानेवविघ्नाना
हतेजसेति मूर्ध्निभ्रूव्राणमध्योनिहितेनतेजसा चक्षुःप्रणिधानेनआधायचित्तंसंयोज्यस्थितस्ययोगिनः मूर्ध्नीतिहृदयपुंडरीकादेरप्युपलक्षणम् यत्रकुत्रचिदाधारेगुरुक्तयुक्त्याचित्तं
प्रणिधित्संतोयोगिनःधूमादिकंगोचरोभवतियच्चमनोमर्कटेननिरोधबुद्धेननाडीमार्गशाखाश्रंकमतानुभूयते तच्चयोगसिद्धिचिह्नं तथाचश्रुतिः तस्मिन्शुक्लमुतनीलमाहुः पिंगलं
हरितंलोहितंच एषपंथाब्राह्मणानामुचितस्तेनेतिब्रह्मवित्पुण्यकृतेजसश्चेतिनोहारधूमार्कानिलानिलानांस्वद्योतविद्युत्स्फटिकशशीनांएतानिरूपाणिपुरःसराणिब्रह्मण्यभिव्यक्तिकरा
णियोगेइतिचधातुभिःतुल्यवर्णइतिशेषः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

निरुध्यंतइतिगाढत्वंदर्शितम् एवरजःसत्त्वतमःप्रधानासुनाडोषुसंचरच्चित्तं पार्थिवैर्धूमादिरूपैरुपतंभातोत्पुक्तं तदेव किंचित्सत्त्वाधिकाः नाडोः प्राप्य आभास्वरं शुक्लरूपेण गाढतमो वेद
नो भवति तदेतन्मेघधारादिरूपकेणाह ते इति निर्वेमुः वर्षितवंतः वसुधातले देहांतरे च नवाहिः ॥ १० ॥ अतएवाग्नेर्विशेषणं मानस इति ॥ ११ ॥ १२ ॥ एवमग्रेपिते जो जलादोर्भिश्च
भावः संकीर्णगुणवन्नाडो संचाराद्बोध्यः यावंत्य इति अर्च्यः अर्चिषः ईकारांतत्त्वमार्प ॥ १३ ॥ वर्णाभ्यां जलाग्निवर्णाभ्यां श्वेतलोहेताभ्यां इत्यंभावेतृतीया तद्रूपेण पारिणतस्य चित्तस्य
सत्त्वोत्कर्षे सति निरूपो वायुरूप आकारो भवति दिव्याः भित्त्यादिस्वप्रातिघातात् सिद्धाः अनादयः ते च ते गुणाः शब्दतन्मात्रादयः तेभ्य उत्पन्नः स वायुर्न तु स्थूल इत्यर्थः सूक्ष्मः प्राणः सूत्रा
मातस्य विवर्द्धनः प्रकाशकः ॥ १४ ॥ वेगेति स इति च्छेदः ह्यप्रसिद्धं तैरेव अग्निना संघातो दृढसंश्लेषो येषां तैः भूजलैः धातुभिः संगतः सन् प्राणगोचरः प्राणशब्दवाच्यः सूत्रात्मा भ

निरुध्यंतइवाकाशे पक्षवद्भिरिवाद्भिः ॥ ते धूमवर्णाः संघाताघनाः सलिलधारिणः ॥ निर्वेमुश्चैव तोयौ घान्विविशुर्वसुधातले १० मूर्ध्नि चैव महानग्निर्मा
नसोधूयते प्रभुः ॥ युक्तः परमयोगेन शतशोर्चिभिरावृतः ११ तस्यार्चैर्विस्फुल्लिगानां सहस्राणि शतानि च ॥ विसृष्टः सर्वगात्रेभ्यो ज्वलन्निव युगाग्रयः ॥
१२ यावंत्यो वर्षधारास्तु तावंत्योर्चो नलस्य च ॥ समेयुर्वारिधाराभिर्विपुले वसुधातले १३ वर्णाभ्यां युज्यमानस्य वायुर्दोधूयते महान् ॥ दिव्यसिद्धगुणोद्भूतः
सूक्ष्मप्राणविवर्द्धनः १४ वेगवान्भोमनिर्घोषो बलवान्प्राणगोचरः ॥ तैरेव चाग्निसंघातैर्धातुभिः सह संगतः १५ सहस्रशोथशतशो मूर्तिं कृत्वा पृथग्विधाम् ॥
अग्निर्वायुर्जलं भूमिर्धातवो ब्रह्मचोदिताः १६ समवायत्वमापन्ना बीजभूता महिषते ॥ संघातं ब्रह्मवेगेन धातवो गमिता नृप १७ यद्ब्रह्म च क्षुषोर्मध्ये समूक्ष्मः पुरु
षो विराट् ॥ तयो रन्यान्बहून्तसूक्ष्मान्तसृजे पुरुषोत्तमः १८ स एव भगवान्विष्णुर्व्यक्ताव्यक्तः सनातनः ॥ आधारः सर्वविद्यानां प्रलये प्रलयांतकृत् १९ तं मू
र्ध्नि धातुभिर्नद्विंशति ब्रह्मचोदिताः ॥ तैतरा पुरुषाः सर्वे ज्ञातारः सुखदुःखयोः २० अथ चेष्टितुमारब्धामूर्तयो ब्रह्मसंमिताः ॥ भित्त्वा च धरणीं देवीं प्राप
द्यंत दिशो दश २१

वतीत्यर्थः वेगवान्मनसोपि जनकत्वात् भोमानिर्घोषः स्थूलाकाशस्यापि जनकत्वात्
बलवान्ब्रह्मांडभेदनसामर्थ्यत्वात् ॥ १५ ॥ सहस्रश इति धातवो मूर्तिं कृत्वा स्थिता इति शेषः ॥ १६ ॥ मूर्तिकरणप्रकारमाह समवायेति ब्रह्मवेगेन चिदनुप्रवेशेन संघातं गमिताः
धातवः समवायत्वं एककार्यकारणत्वं आपन्ना गतवंतः ॥ १७ ॥ यदित्यद्ब्रह्मधारणाविषयः तदेव सूक्ष्मः तदेव चाविराट् तयोः सूक्ष्माविराजोः ततो न्यान्तत्तुल्यान्ब्रह्माभूतयोगी सृष्ट्वा
नित्यर्थः ॥ १८ ॥ स एव योग्यो भगवान् अतस्तस्य सूत्रादिस्त्रष्टृत्वं युक्तमित्यर्थः ॥ १९ ॥ तमितितं योगिनं मूर्ध्नि धातुभिर्नद्विंश्रूपाणमध्ये सूत्रात्मत्वेन स्थितं ब्रह्मचोदिता ईश प्रेरेता इ
तरसुखादिभोक्तारो जीवाः प्रविशंति स एव सर्वजीवसमाष्टिरेत्यर्थः ॥ २० ॥ अथेति सूत्रात्मभाव्यसाक्षात्कारानंतरं इदमेव कुत इत्यत आह धरणीं भित्त्वा स्थूलदेहं विहाय ब्रह्मसं
मिता ईशसाम्यं प्राप्ता मूर्तयः सूत्रविभूतयः चेष्टितुमारब्धाश्चेद्दशदिशः प्रपद्यंते अस्यामवस्थायां योगी सर्वात्मनः सर्वविद्भवतीति भावः ॥ २१ ॥

इतीति यतोविद्वान्सर्वात्माइतिहेतोः एतेपार्थिवाः पृथुभ्योभूतेभ्योजातत्वात् व्यावहारिकार्थाब्रह्मणायोगिनैवनिर्मिताः व्युत्थानेसंप्रज्ञानेचतत्रैवचलयंयांतिसुप्तौसमाधौचभूमित्वंरवोपादानत्वंपार्थिवोघटइवनाशोपृथिवीत्वमितिरूपकेणोक्तं ॥ २२ ॥ कर्मक्षयाद्विमुच्येतइत्यनुषज्यतेकर्मक्षयाभावेपुनःपुनरुद्भवतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ कर्मभ्योमुक्ताःकयांतीत्यतआह तामेवेति कर्मगोचरास्तुक्षरात्कर्मणः हेतोः धूमक्षयं धूमादिमार्गगम्यस्थानंपुनरावृत्तिफलंयांति तेपियदिअग्निगर्भाअग्निहोत्रादिप्रधानाः तपःकृच्छ्रचांद्रायणादितन्मयावाभवतिनान्यथा ॥ २४ ॥ येनकर्मणाभावाभावसदसद्रूपसंसारःप्रवर्तते यथातंतुरिवअच्छिन्नस्तेधूमक्षयमेवयांतीतिपूर्वेणान्वयः अच्छिन्नत्वमेवाहद्वाम्याम् धूमादिति धूमादिमार्गेणपितृलोकंगताःकर्मक्षयेततश्च्युताःसंतःआकाशादिक्रमेणधूमत्वंप्राप्यमेघाभूत्वावर्षधाराभिःपृथिव्यामन्नभूतारेतस्त्वंप्राप्यपुनर्भवतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ जलात् जलंप्राप्यसंभूतासंयुक्ताफलंब्रह्मादे जगत्येवपृथिव्येवेतितस्यचेतनत्वंनिरस्यति ॥ २६ ॥ फलादुत्पन्नोरसोरेतः तन्मयंब्रह्मचैतन्यंगर्भःब्रह्मद्वारैवदेहादेश्चैतन्यंनचेतनांतरसद्भावकृतम् नान्योतोस्तिद्र

इत्येतेपार्थिवाःसर्वेऋषयोब्रह्मनिर्मिताः ॥ तत्रैवप्रलयंयाताभूमित्वमुपयांतिच २२ कर्मक्षयाद्विमुच्यंतेधातुभिःकर्मबंधनैः ॥ कर्मक्षयाद्विमुक्तत्वाद्विद्रियाणांचबंधनात् २३ तामेवप्रकृतियांतिअज्ञतांकर्मगोचरैः ॥ क्षराद्धूमक्षयंचैवअग्निगर्भास्तपोमयाः २४ येनतंतुरिवाच्छन्नोभावाभावःप्रवर्तते ॥ धूमादभ्रास्तुसंभूताअभातोयंसुनिर्मलम् २५ जगतीजलात्तुसंभूताजगत्येवचयत्फलम् ॥ फलाद्रसस्तुसंज्ञेरसात्प्राणस्तुदेहिनाम् २६ रसश्चतन्मयोजज्ञेयतद्रह्यसनातनम् ॥ प्रधानंब्रह्मचोदिष्टंबहुभिःकारणांतरैः ॥ ब्राह्मणैस्तपसिश्रांतैःसत्यव्रतपरायणैः २७ अव्यक्ताद्व्यक्तिमापन्नंस्वेनभावेनभारत ॥ अंतस्थंसर्वभूतेषुचरंतंविद्ययासह २८ कर्मकर्तेतिराजेंद्रविषयस्थमनेकधा ॥ नोपलभ्येतचक्षुर्भ्योतपसादग्धकिल्बिषैः २९ उपलभ्येतचक्षुर्भ्योज्ञानिभिर्ब्रह्मवादिभिः निःसृतस्तुभ्रुवोर्मध्यान्मेघमुक्तइवांशुमान् ३० चरद्भिःपक्षिवलोकेनिर्द्वैर्निष्परिश्रहैः ॥ योगधर्मेणकौरव्यध्रुवमासाद्यतेफलम् ३१

ष्टंतिचेतनांतरनिषेधात् अतएवब्रह्मैवप्रधानमित्याहप्रधानमितिकारणांतरैर्युक्त्यंतरैःयदिनिर्विशेषाश्चेतनाःबहवःस्युःतर्हिबैधर्म्याभावात्तेषांभेदासिद्धिः यदिसविशेषास्तर्हिस्वाश्रयनाशमंतरेणविशेषानाशान्मुक्तिसिद्धिरिखादिभिः ॥ २७ ॥ कथंतर्हिनिर्विशेषस्यापिसंसारित्वमतआह अव्यक्तादिति अव्यक्तात्मायातः स्वेनभावेनअनादिसंस्कारेण विद्ययाब्रह्माकारचित्तवृत्त्यासहचरंतंप्रकाशमानम् ॥ २८ ॥ कस्तर्हिकर्त्ताभोक्तेत्यतआह कर्मेति कर्मदृश्यंकर्त्तासाभासाहंकारःइदंद्वयमपिविषयस्थमेवनलविषयचिदात्मस्थंकर्त्तुरप्याभासरूपत्वेनदृश्यत्वात् अनेकधाभासमानमपिचक्षुर्भ्योनोपलभ्यते मायानगरमिववीतचक्षुःपटलैरधिकारिभिः ॥ २९ ॥ ज्ञानिभिस्तुतदेवोपलक्ष्यतेकर्माद्यात्मनाकनकमिवकुंडलाद्यात्मना तथाचवृद्धवचनं सकलवाङ्मनसातिगताचितिःसकलवाङ्मनसव्यवहारभागिति यद्वा चक्षुर्भ्योभ्रुवोर्मध्येयोजिताभ्यांतरमात्रानिःसृतमाविर्भूतंब्रह्मोपलभ्यतइतियोजना ॥ ३० ॥ पक्षिवदित्यसंगत्वंसूचितम् ॥ ३१ ॥

प्रादुरीतभूतस्यभूतजातस्यप्रादुर्भावंउत्पत्तिक्षयंश्वयंकुर्वद्रूपतांनिधनंनानाशंसंक्षयेप्रलयेभवेष्टौब्रह्माब्रह्मवित् ॥ ३२ ॥ जगज्जन्मादिहेतुत्वेनयोगिनऐश्वर्यमुक्त्वाकर्मफलवि
भाजकत्वेनापितदाह कर्मणइति योगज्ञोभूतेभ्योऽकर्मणोयोगादेःसुखभाजकत्वंविभजतइतिशेषः धर्मस्याप्यायनेनलोकस्याविनाशयेतियोज्यं अस्यैवप्रीत्यैधर्मःक्रियते अनेनैव
प्रीतेनलोकोरक्षयतइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ युगमिति कालमानमविवक्षितं हिंसाशून्ययोगजधर्मएवचतुष्पात्ब्रह्मप्रापकंयुगंसमयः यदैवईदृग्धर्मप्रवणंचित्तंतदैवकृतंप्रवृत्तमिति
ज्ञेयमितिभावः ॥ ३४ ॥ अनेकैरेवंविधैःकृतैः प्रलयांतकृत्कालस्याप्यंतकर्त्तासंहारोमहाप्रलयोमुक्त्याख्योभवति यथोक्तं अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरांगतिमिति तदाहिलोकानां
स्वरूपंसूक्ष्मंभवतिसत्तामात्रमवशिष्यते तदैवनिर्विकारंअचेतनंचैतन्याभावात् यत्रहिद्वैतामिवभवतितदितरइतरंपश्यतीत्यविद्यावस्थायांचेतनामुक्त्वा यत्रत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्के
नकंपश्येदिति कैवल्येद्रष्टृदृश्ययोर्लोपोपेतनिर्विशेषचिन्मात्रावशेषश्रुतेः ॥ ३५ ॥ कारणैःसत्त्वादिभिर्गुणैःनिर्मितंजगदित्यन्वयः तच्चसूक्ष्मंब्रह्मसंपद्यतेप्रलयमापन्नंसत् ॥ ३६ ॥

प्रादुर्भावंक्षयंचैवभूतस्यनिधनंतथा ॥ विधत्तेशतशोब्रह्मासंक्षयेचभवेत्तदा ३२ कर्मणःकर्मयोगज्ञोभूतेभ्योनात्रसंशयः ॥ अविनाशायलोकस्यधर्मस्या
प्यायनेनच ३३ युगंद्वादशसाहस्रंसहस्रयुगसंहितम् ॥ एतद्ब्रह्मयुगंनामयुगानांप्रथमंयुगम् ३४ सहस्रयुगयोरन्तेसंहारःप्रलयांतकृत् ॥ सूक्ष्मंभवतिलो
कानांनिर्विकारमचेतनम् ३५ तथाप्रलयमापन्नंजगत्सर्वसनातनम् ॥ ब्रह्मसंपद्यतेसूक्ष्मंनिमित्तंकारणैर्गुणैः ३६ इतिश्रिमि०खि०ह०अविष्यपर्वणिअष्टाद
शोध्यायः १८ ॥ ६४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्राग्वंशंश्रोतुमिच्छामिविस्तरेणमहामुने ॥ आद्ययोर्युगयोर्ब्रह्मन्ब्रह्मप्राप्तस्यसर्वशः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
शृणुविस्तरशःसर्वयन्मांपृच्छसिमेधया ॥ उपपन्नेनमनसादैवप्रत्ययसाधिना २ ऋद्धिप्राप्तस्तुभगवान्योगात्माब्रह्मसंभवः ॥ भूतानांबहुलत्वंचचकारेहे
श्वरःप्रभुः ३ स्थितोब्रह्मासनेब्रह्माविक्षिप्तःसहसाप्रभुः ॥ अचलेनैवभावेनस्थाणुभूतेनभारत ४

॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशोभाविष्यपर्वणिटिकायांअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ युगधर्मायुगैर्ज्ञेयाब्राह्म्येप्रोक्तंकृतंकृतम् ॥ कृतंवेताद्वापरंचमुनिर्वक्तित्रयोदशे ॥ १ ॥ प्राग्वं
शमिति यद्यपिसर्वोयोगीसत्त्वोत्कर्षेचमुक्तोभवतितथापिपूर्वमधुकैटभाख्यायिकयायोगेनस्तमोरेजोभ्यामपिअभिभूयंतइत्यस्यदर्शितत्वात् यथास्वप्नंभयंमोहांविषादंमदमेवचेत्यु
क्तानांस्वप्नादीनांलोभःप्रवृत्तिरारंभःकर्मणामशमःस्पृहेत्युक्तानांलोभादीनांचतमोरजःकार्याणांयोगेपिसंभवात् शुद्धसत्त्वमयेपियोगेधूमादेर्विघ्नस्यदर्शितत्वेइतरत्रतस्यैकमुत्पत्त्यासिद्ध
त्वाच्चपृच्छतिप्राग्वंशमिति कृतस्योक्तत्वात्कलेर्वर्तमानत्वात् आद्ययोःत्रेताद्वापारयोरजस्तमसोः प्राक्पराभूतंवंशकार्यंसंततिंश्रोतुमिच्छामि ब्रह्मप्राप्तस्यसगुणब्रह्मविदः ॥ १ ॥
शृण्विति दैवप्रत्ययसाधिनादिव्यज्ञानसाधनशीलेन ॥ २ ॥ योगात्मायोगैकनिष्ठचित्तः ब्रह्मरूपेणसंभवआविर्भावोयस्यसब्रह्मसंभवःचकारेतिभूतार्थोनाविवक्षितः करोतीत्यर्थः ॥
॥ ३ ॥ उक्तेर्येहेतुमाहस्थितइति यतःअचलेनैवभावेनब्रह्मासनेब्रह्मस्वरूपेधिष्ठानेस्थितोपिसहसाक्षितोरजसेतिशेषःअतोभूतानांबहुलत्वंकरोतीतिसंबंधः ॥ ४ ॥

रक्तश्चेति सचविक्षिप्तो मोक्षस्य विषयवत्प्रतिबंधकेपदे ज्ञानमये मनो रथमात्रे रक्तश्च भवति यस्मात् भवंति उत्पद्यंते प्रभवन्ति स्वकार्यसामर्थ्यवांति सौभारेशरीरादिवत् अतस्तत्र रक्तत्वं घटत इति भावः ॥ ५ ॥ एतच्चैश्वर्यं अप्रार्थितमपि प्रवर्तते इत्याह ब्रह्मयज्ञमिति यज्ञं सदा वेदात्मकं वेदसर्वस्वरूपं ब्रह्माख्यं ज्ञां विष्णुं यजते आराधयति योगाद्योगेन तस्य ब्रह्मणो ब्रह्मभावं प्राप्तं स्यतस्मात्स्वयं प्रवृत्तमैश्वर्यमुमुक्षुणानिरोद्धव्यमिति श्लोकद्वयभावः ॥ ६ ॥ एतच्चैश्वर्यं परोपकारेनियोजनीयं न स्वार्थमित्याह तत इति ब्रह्मणा ब्रह्मणेन युंजानेनेति संबन्धः ॥ ७ ॥ तदेति निर्विकारेण रजस्तमोविकारशून्येन कर्मणा प्रत्याहारादिना युंजानो भवति तदा आकाशमव्याकृतमैश्वर्यं प्रवर्तते न तु व्याकृतं विक्षेपकं ॥ ८ ॥ ततोपि किमित्यत आह तदेति सार्धेन व्योमसच्चिद्रूपं अंतरिक्षमपि तदानीं निर्मलं निरवयं शुद्धं ब्रह्म प्राप्तं भवति तदेव विशिनाष्टे संहार इति सर्वेषां षष्ठ्यंतानां संहारो लयस्थानं ध्रुवं कूटस्थमिति प्रतिपद्यंति प्रतिपद्यंते जानन्ति वेत्तारः वेद

रक्तश्च मोक्षविषये सच ज्ञानमयेपदे ॥ यस्मात्पदसहस्राणि प्रभवन्ति भवंति च ५ ब्रह्मयज्ञं तु यजते योगाद्वेदात्मकं सदा ॥ ब्रह्मणो विपुलं ज्ञानमैश्वर्यं च प्रवर्तते ६ ततः प्रथममैश्वर्यं युंजानेन प्रवर्तितम् ॥ ब्रह्मणा ब्रह्मभूतेन भूतानां हितमिच्छता ७ तदा त्वाकाशमैश्वर्यं युंजानस्य प्रवर्तते ॥ ब्रह्मणो ब्रह्मभूतस्य निर्विकारेण कर्मणा ८ तदांतरिक्षं संप्राप्तं निर्मलं ब्रह्म चाव्ययम् ॥ संहारः सर्वभूतानां नराणां ब्रह्मवादिनाम् ॥ ध्रुवमैश्वर्ययोगानां प्रतिपद्यंति देहिनः ९ आकाशमैश्वर्यभूतेन संयुगे ब्रह्मवादिना ॥ प्रवर्तमानमैश्वर्यं वायुभूतं करोति च ॥ विकारैर्बहुभिः प्राप्तैः संपताद्विर्महाबलैः १० एतैर्विकारैः संवृत्तैर्निरुद्धैश्च समंततः ॥ ध्रुवमैश्वर्यमापन्नः सिद्धो भवति ब्रह्मणः ११ शरीरादभिनिष्क्रम्य आकाशेन प्रधावति ॥ निरालंबो निरालंबानालंब्य मनसा ततः १२ ऐश्वर्यभूतो भूतात्मा चरन् दिवि न दृश्यते ॥ चक्षुर्भिर्बहुभिर्लोकैः पुरंदरसमैरपि १३ ओंकारं ये त्वधीयंते मनसा ब्रह्म सत्तमाः ॥ विभक्ताः सर्वकर्मभ्यस्ते यं पश्यंति साधवः १४ एतद्विपरमं ब्रह्म ब्राह्मणानां मनीषिणाम् ॥ अंतश्चरति भूतानां विद्धि चेतनया सह १५

लोचनेनेति शेषः देहिनः जीवस्य ॥ ९ ॥ सकामस्तु योगी वाय्वादिरूपेण भवतीत्याह आकाशेति संयुगे योगयज्ञेयान्येव संग्रामनामानितानि यज्ञनामानि तेनैव टुकप्रासिद्धेः वादो र्थवादः स्तावको स्यास्तीति वादीतेन वादिना आकाशमैश्वर्यं अव्याकृतमैश्वर्यं तद्भावं प्राप्तेन आकाशमैश्वर्यभूतेन प्रवर्तमानं ब्रह्म कर्तृ ऐश्वर्यं वायुभूतं करोति ब्रह्मैश्वर्यवत्या व्योमसंविदा प्रवर्तमानो योगी योगकाले स्वात्मानं वाय्वादिरूपं करोतीत्यर्थः विकारैः तेज आदिभिः सहेत्यध्याहारः ॥ १० ॥ संवृत्तैर्निष्पन्नैरपि विकारैर्निरुद्धैः ध्रुवमैश्वर्यपूर्वोक्तं निर्मलं ब्रह्म ॥ ११ ॥ विकारनिरोधेतु कवचवत्स्थूलशरीरत्यागेन आकाशगमनसदृशत्वं चाप्नोतीत्याह द्वाभ्यां शरीरादिति निरालंबान् व्याघ्रादीन् मनसेति स्वप्नसादृश्यत्वं दर्शितम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ ओमिति यं योगिनं ते साधवः पश्यंतीति योजना ये ओंकारवाच्यं व्यस्तसमस्तरूपं अउम् ओमित्येवं भूतं विराट्सूत्रांतर्यामिशब्दस्वरूपं पूर्वस्योत्तरत्र प्रविलापनेन अधीयंते प्राप्नुवन्ति शब्दविकरणस्य गत्यर्थस्य इडोरूपं ॥ १४ ॥ एतत्प्रणवारख्यं ब्रह्म तत्प्रापकत्वात् चेतनया चिदभावविशिष्टवृत्त्या ॥ १५ ॥

ओंकारमेवस्तौति एष इति द्वाभ्याम् एष ओं इति शब्दः महानादः सर्ववर्णनामभिर्व्यञ्जकः पुराणोनित्यः ब्रह्मणः संभव एकीभावो येनालंबितेन स तथा एतद्वै सत्यकामपरंचापरंच ब्रह्मयदोंकारस्तस्माद्विद्वानेतेनैवायतनेनैकतरमन्वेतीति श्रुतेः अयमेव परापश्यंती संज्ञक शुद्धशबलब्रह्मात्मा सन् वायुभूतो मध्यमारूपः अक्षरं अक्षरत्वं प्राप्तः मातृकामयवैखरीरूपो भवतीत्याहुर्ब्राह्मणाः ॥ १६ ॥ अरूपीरूपरहितोऽप्ययं प्रणवः रूपेण वैखर्यात्मकत्वेन संपन्नः तत्र हेतुः धातुभिः सह संगतः अन्नमयं हि सौम्यमनः आपोमयः प्राणः तेजोमयी वागिति श्रुतेः मनः कायाग्निमाहंति स प्रेरयति मारुतं इत्यादि शिक्तप्रकारेण तेजोबलयोगाच्छब्दोत्पत्तिर्दर्शनात् अयमेवोपाधेः सौक्ष्म्याज्जीवरूपेण सूक्ष्मतरत्वाच्चांतर्यामिरूपेणांतर्देहांतः स्थित्वा चरति विषयान्भुंक्ते यतः कामकार इच्छा तत्करः स्वतंत्रेच्छः वशी असंगः ॥ १७ ॥ एतादिति एतत्प्रणवात्मकं ब्रह्म पूर्वशास्त्राचार्योपदेशमनुचितयित्वा वेदात्मकं श्रुतिसारभूतं यज्ञयोगं चिंतयंतो भावयंतः मनसा संकल्पेन स्वोपाधिरूपेण आसमंतात् आपूरयन्निव पूर्णकृतवंत इव व्यापकत्वं प्राप्ता इवेत्यर्थः इव शब्दो व्याख्याभावसूचकः तेन भित्तिचित्तवद्व्यापकत्व

एष शब्दो महानादः पुराणो ब्रह्मसंभवः ॥ वायुभूतोक्षरं प्राप्तो वदंत्येवं द्विजातयः १६ अरूपीरूपसंपन्नो धातुभिः सह संगतः ॥ अंतश्चरति भूतेषु कामकारकरो वशी १७ एतत्पूर्वमनुध्याय मनसा पूरयन्निव ॥ वेदात्मकं तदा यज्ञं चिंतयंतो मनीषिणः १८ ब्राह्मणाः शुचयो दांता यशो युंजस्तदन्वयाः ॥ ब्रह्मलोकं कांक्षमाणा वैष्णवं पदमुत्तमम् १९ पदहेतोः क्रियाः सर्वाः कुर्वन्ति विगतज्वराः ॥ न ह्येते प्रसवादाने भवमिच्छन्ति भारत २० त्रिभिर्माल्योपहारैश्च प्रतिभावैश्च वै द्विजः यजन्ति परमात्मानं विष्णुं सत्त्वपराक्रमम् २१ यजनं विक्रमं चैव ब्रह्मपूर्वाः प्रचक्रिरे ॥ ब्रह्मापि वैष्णवं तेजो वेदोक्तैर्वचनैर्नृप २२ ब्राह्मणैर्ब्रह्मविद्विश्च ब्रह्मज्ञैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ शुचिभिः कर्मनिर्मुक्तैः सत्यव्रतपरायणैः २३ धातुभिर्मोक्षकाले च महात्मासं प्रदृश्यते ॥ तदेव परमं ब्रह्म वैष्णवं परमाद्भुतम् २४

मपि नास्त्येवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ यशो ब्रह्मतेन सह युंजते ऐक्यं प्राप्नुवन्ति यशो युंजः समासोपिच्छांदसोऽनुम्यतः तदन्वयाः ब्रह्मप्रसूताः सैधवखिल्यवत्सोपादान एव लीयन्ते इत्यर्थः ब्रह्मख्यं लोकम् ॥ १९ ॥ पदेति प्रसवादाने जन्मग्रहणनिमित्तं भवं जन्म एतेन हीच्छन्ति किंतु ज्ञानार्थमेव ॥ २० ॥ त्रिभिर्माल्योपहारैर्माल्यवद्विश्च तैजसप्राज्ञानां उपहारैः समर्पणैर्विलापनैरितियावत् प्रतिभावैः प्रतिभासमात्रैः माल्यैरिति समासैकदेशस्यापि विशेषणम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मपूर्वाः वेदप्रमाणमेव पूर्वमुख्यं येषां ते यजनं योगं विक्रमं योगैश्च चक्रिरे यस्मात् ब्रह्मा ब्रह्मवित् वैष्णवं तेजः ब्रह्मैव तत्र प्रमाणं वेदोक्तैरिति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येतीत्यादिभिः ॥ २२ ॥ ब्राह्मणैर्यथोक्तविशेषणैः ॥ २३ ॥ धातुभिस्तेजोबलात्मकैः शरीरद्वयेन मोक्षकालेयः परमात्मा सं प्रदृश्यते तदेव सात्मकं रसो वै स इति श्रुतेः परमानंदात्मकं ऐश्वर्यं सैषास्य परमासंपदित्यादि श्रुत्या परमत्वेन स्तुतं विकारांते विकाराणां पूर्वोक्तानां राजसानां वाय्वादिरूपाणामंते विलये सति प्रकर्षेण दृश्यते योगिभिः एवंलोभप्रवृत्त्यादि जनकानां राजसविकाराणामंते पुनः सत्त्वोत्कर्षादात्मदर्शनमुक्तम् इदानीं तामसान् भयादान्योगविघ्नान्विकारान्प्रस्तौति घोररूपा इत्यादिना ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ विकाराव्यथयंतोत्युक्तं ताव्यथामेवाह पंचभिः संच्छाद्येत्यादिभिः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ एतैर्विकारैरेति व्याख्यातार्थः श्लोकः ॥ ३१ ॥ रसात्म
कमिति जिह्वाग्रशब्देन तत्साध्योरसास्वादोलक्ष्यते ततोनेकविधमैश्वर्यं भवति ॥ ३२ ॥ धात्वर्थं शरीरभोगाद्यर्थं सर्वभूतानामैश्वर्यमिति पूर्वेणान्वयः ॥ ३३ ॥ तैजसैश्वर्यप्रयुक्ता
नूविघ्नानाह तेजस इति ब्राह्मणस्य ब्रह्माविदः कारणे मोक्षसाधने योगे स्वस्थः स्वस्थस्येति आत्मन इत्यस्य विशेषणं स्वशब्दपूर्वात्तिष्ठतेः किं पृङ्गसि आतोधातोरेत्यालोपः सोमपावत् ॥

रसात्मकं तदैश्वर्यं विकारांते प्रदृश्यते ॥ घोररूपा विकारास्ते व्यथयन्ति महात्मनः २५ संच्छाद्यातीवतोयेन क्षुभ्यमाणो विचेतनः ॥ ऊर्मिभिश्छाद्यते चैव शीतो
ष्णाभिर्विकारतः २६ महार्णवगतश्चैव दत्ततेन च सज्जते ॥ मग्नश्चैव महानद्याः सलिलेनैव सीदति २७ सीदमानश्च सलिले सशीते पात्यते बलात् ॥ आस
नाच्छादनाच्चैव मुच्यमानो विचेतनः २८ श्वभ्रे प्रपद्यमानश्च तोयेन परिषिच्यते ॥ शुक्लवर्णेन बहुना लोतसामूर्ध्वं सर्वशः २९ ऊर्ध्वं ज्योतिरवेक्षंश्च शुक्लैः पीतैश्च
बाध्यते ॥ वारिपूर्णैः सुगंधीरैर्विद्युद्भिरिव भासितैः ३० एतैर्विकारैः संवृत्तैर्निरुद्धैश्चैव सर्वशः ॥ ध्रुवमैश्वर्यमासाद्य सिद्धो भवति ब्राह्मणः ३१ रसात्मकं तदैश्वर्यं
जिह्वाग्रादिभिः स्तुतम् ॥ सहस्रधारं विततं मेव त्वं समुपागतं ३२ रसांश्च विविधान्योगान्त्संसिद्धः सृजते प्रभुः ॥ धात्वर्थं सर्वभूतानां योगप्राप्तेन हेतुना ३३
तेजसोरूपमैश्वर्यं विकारैः सह वर्द्धते ॥ आत्मनो विघ्नजननं स्वस्थो ब्राह्मणकारणे ३४ उग्ररूपैर्विरूपैश्च हन्यते दंडपाणिभिः ॥ घोररूपैः सुगंधीरैः पिङ्गाक्षैर्नरवि
ग्रहैः ३५ नेत्रं समुद्धरन् भीमं जिह्वाग्रं चास्य विंदति ॥ नंदं तियुगपन्नादं जुंभमाणाः पुनः पुनः ३६ पुनरेव तदा भूत्वा बहुरूपास्तदा भवन् ॥ नृत्यमानाः प्रगायं
ति तर्पयन्तो विशेषतः ३७ स्त्रीभूताश्च ततः सर्वे युंजानाश्चावलंबिरे ॥ कंठेषु बहुरूपत्वाद्भिर्घ्नैश्चैव प्रलोभयन् ३८ मधुरैरभिधानैश्च व्याहरन्ति न भीतवत् ॥ पतं
तियुगपत्सर्वे पादयोर्मूर्धभिर्गुताः ३९ प्रसादं कांक्षमाणाश्च योगस्यांतरविघ्नतः ॥ बहुप्रकारं कथयन् नृत्यन्ति च तरन्ति च ४० एतैर्विकारैः संवृत्तैर्निरुद्धैश्चैव सर्वशः
ध्रुवमैश्वर्यमासाद्य सिद्धो भवति ब्राह्मणः ४१ तदर्चिष इवाग्नेया आदित्यस्येवरश्मयः ॥ तेजोरूपकमैश्वर्यं जिह्वास्तेजो विंदवः ४२ ज्योतींषि चैव संवृत्ता आका
शे गुणसंवृताः ॥ चरन्ति लोके सततं सूर्या चंद्रमसो र्गतिम् ४३ चंद्रसूर्यात्मकं दिव्यं ज्योतिः सधनमुत्तमम् ॥ एतद्विभाजते लोके कालचक्रं ध्रुवं वरम् ४४ अर्ध
मासाश्च मासाश्च ऋतुसंवत्सराण्यथ ॥ क्षणालवामुहूर्ताश्च कलाः काष्ठास्तथैव च ४५

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ जिह्वा

ग्रं विंदति अवयवशो भिनत्तीत्यर्थः विदि अवयवे स्वरूपं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्रलोभयन् अडभावश्छांदसः लोभयन्तीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तरन्ति च योगिनं जयन्ति चेत्यर्थः ॥

४० ॥ एतैरेति व्याख्यातं ॥ ४१ ॥ तदर्चिष इति तत्तत्र तेजोरूपा अपि त एव जलबिंदवो भवन्ति ॥ ४२ ॥ गुणैः सत्त्वादिभिः संवृत्ताः योगिनः ज्योतींषि संवृत्ताः भवन्ति ॥ ४३ ॥
चंद्रसूर्यात्मत्वं प्राप्य सवनं समेधमंडलं कालचक्रं ध्रुवं अभिलक्ष्य चरन् स एव भवति स एव कालस्य प्रवर्तको भवतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ अर्धमासादिरूपश्चायमेव भवतीत्याहार्थेति ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ अथेति विकाराः रजस्तमोमयास्तेषां ग्रहः स्वीकारस्तत्संभवम् ॥ ४७ ॥ अलोभाच्छिद्यते ऐश्वर्यामेति शेषः वेपमानो विघ्नात् भीतस्तु अनुकोर्त्यते वाच्यो निर्द्यो भवतीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ संक्षेपात् समवरुध्यत इत्यक्षराधिक्यमार्थं ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ एभिः भौमैः ॥ ५२ ॥ तत इति विकारतो निर्मुक्तस्य पार्थिवमैश्वर्यमाविर्भवति ॥ ५३ ॥ समाधौ संजाते विकारे च प्रलयंगते साते दिव्यगंधादेः संविदो भवंतित्याह सार्धेन दिव्यपुरुषैः मुक्तैः सह भिद्यते यावद्देहपातं ऊर्ध्वं तु नाभिद्यते कैवल्ये ऐकात्म्यप्राप्ते ॥ ५४ ॥ अंतःगच्छन् सुकृतिनामंतः करणमपि प्रविशति यतः प्रवृत्तात्मा प्रधानजयी क्षरन्निव प्रधानवत्परिमाणप्रमाण इति सर्वातः करणरूपो भवतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ चतुर्दशेऽष्टकं भूतधारणाभोतिदायतः ॥ अतः सूत्रे मनो धार्यमभयायेति वर्ण्यते ॥ १ ॥ तत इति यतो भेददर्शनमयी एकैकं भूतधारणाक्षुद्रफलदा योगविघ्नकरी च पूर्वोक्तरूपेण ततो हेतोः अन्यांतद्विपरीतां अहमेवेदं सर्वोऽस्मीति मन्यते स एवाव्ययपरमोलोक इति श्रुतिप्रसिद्धां समष्टिधारणां गत्वा प्राप्य त

अहोरात्रप्रमाणं च निमिषोन्मेषणं तथा ॥ ताराणां गतयश्चैव ग्रहाणां च विशेषतः ४६ अथ पार्थिवमैश्वर्यं विकारग्रहसंभवम् ॥ योगयुक्तास्त्वभिग्रस्तायां त्यं तेहाचलासनात् ४७ अलोभाच्छिद्यते सद्यो वेपमानो नुकीर्त्यते ॥ सीदते वसुधामध्ये भिद्यमानः पुनः पुनः ४८ भूतानां बहुरूपैश्च अन्यैश्च तलवासिभिः ॥ विषयैर्युज्यते क्षिप्रं संक्षेपात् समवरुध्यते ४९ ततः पार्थिवमैश्वर्यं सेवमानश्च सर्वतः ॥ मूर्तिमद्भिश्च बहुधा धातुभिः स च हन्यते ५० शक्तितो मरनिस्त्रिंशैर्गदाभिश्चाप्यनेकधा ॥ असिभिः पात्यते चैव क्षुरधारैः सहस्रशः ५१ भिद्यते चैव बाणाग्रैः सुतीक्ष्णैर्मर्मभेदिभिः ॥ एभिर्विकारैर्निर्वृत्तैर्निरुद्धैश्चैव सर्वशः ५२ ध्रुवमैश्वर्यमापन्नः सिद्धो भवति ब्राह्मणः ॥ ततः पार्थिवमैश्वर्यं निर्मुक्तस्य विकारतः ५३ प्रादुर्भवति संजाते समाधौ प्रलयंगते ॥ दिव्यगंधं समाप्राप्य दिव्यार्थोऽस्ताश्चष्टृणोति च ५४ दिव्यरूपैश्च पुरुषैश्छिद्यते न च भिद्यते ॥ गच्छन् सुकृतिनां चातः प्रधानात्मा क्षरन्निव ५५ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततो न्यांधारणां गत्वामनसा सपितामहः ॥ ब्रह्मकर्म समारंभं निर्मुक्तेनांतरात्मना १

तो व्यापकः सर्वात्मा भवतीति शेषः पितामहः उक्तीत्याशुद्धचिन्मात्ररूपोऽपि सन् मनसा उपाधिनैव सार्वार्थ्यंगतः न तु स्वतः कीदृशेन मनसा ब्रह्मकर्म ब्रह्मप्रापकं कर्म उक्तविधं आसनादिधारणांतं समारंभं सम्यगारभ्य आरंभमिति णमुलंतं निर्मुक्तेन बाह्यरूपादिभ्यः व्यावृत्तेन अत एवांतरात्मना अंतरेव हार्द्वाकाशादौ आत्मा स्वरूपमस्यास्ति न बहिः श्वक्षुरादिद्वारारूपादौ इदमत्र तत्त्वं इंद्रियेभ्यः पराह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः ॥ मनसस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु स इत्यादि स्मृतिभ्यः सर्वेभ्यः सूक्ष्मतमः परमात्मा अर्थास्तु इंद्रियेभ्यः सूक्ष्मा अपि तैर्गृहीताः संतो लोचनोत्तेजनेन पुस्तकाक्षरवत् स्थूला एवावभासं ते तथा आत्माऽनतिरिक्ता अप्यतिरिक्ता एवावभासं ते स्वकर इव दर्पणेन बालस्य अन्यथा योगिनः समाधौ सार्वज्ञं न स्यात् सर्वस्य स्वरूपादन्यत्वेन करि मनु भगवतो विज्ञाने सर्वमिदं विज्ञातं भवतीत्येकविज्ञानात् सर्वविज्ञानप्रतिज्ञा श्रुतेरुपरोधश्च स्यात् योगिनां सार्वज्ञस्य सर्वसंमतत्वाच्च न तदपलापः कर्तुं शक्यः

तस्मादिन्द्रियाणामुपसंहारे अर्थानां स्थूलत्वमनात्मत्वं चापगच्छतीति युक्तमुक्तमभ्यधारणां गत्वा ततो व्याप्ती भवतीति सूक्ष्मत्वं चात्र कालिकपरिमाणरहितं तथा हि कनकादेः कुंडलादि
धर्मपरिणामः स्वरूपाविनाशोऽपि रूपांतरापत्तिरूपः तथा कुंडलाद्युत्पत्तेः प्रागूर्ध्वचानागतत्वातीतत्वरूपौ उत्पन्नौ वर्तमानस्वरूपश्चेति त्रैधा लक्षणपरिणामः स्वरूपप्रच्यवासिद्धिरूपः
तथा उत्पन्नस्य नूतनत्वापुराणत्वाद्यवस्थापरिणामः स्वरूपोपचयापचयलक्षणः एतौ द्वावपि कालाधीनावेव अतएव सूक्ष्मे उक्तरूपे सर्वसर्वत्र सर्वदा सर्वावस्थमस्तीति तदव
स्थानां योगिनां तस्यापरोक्षमिति प्रसिद्धं अतः समष्टिसूक्ष्मे चित्तधारणाश्रेयस्करीधारणांतरेषु भेददृष्टिगर्भितेषु भयादिदर्शनात् यन्मदन्यन्नास्तिकस्मानुविभेमीति ततएव आकाशं भयं
विहाय कस्माच्च भयं तृद्धितीयाद्वैभयं भवतीति श्रुतेरस्यांत दर्शनाच्च ॥ १ ॥ अस्याः फलमाह सर्वांगधारणां सर्वे अंगेष्वेवास्यास्तिसर्वांगः सूत्रात्मा प्रहसन्निवमौढ्यमाहात्म्येन विस्मया
त्मन सेत्यस्यावृत्त्या सूत्रात्मतायाः सृज्यस्य च कल्पितत्वमुक्तम् ब्रह्मणिसूत्रे योगैक्यं ब्रह्मयोगस्तेन ॥ २ ॥ चक्षुषेति अत्र अंगविशेषो न विवक्षितः सर्वस्यांगस्य सर्वात्मत्वेन सर्वोत्प

सर्वांगधारणां कृत्वामनसा प्रहसन्निव ॥ ब्रह्मयोगेन च ब्रह्मा सृजते मनसा प्रजाः २ चक्षुषारूपसंपन्ना ह्यप्सरामृजते प्रभुः ॥ नासिकाग्राच्च गंधर्वान्त्सुचित्रां वर
वाससः ३ तुंबुरुप्रमुखान्त्सर्वाञ्छतशोथसहस्रशः ॥ नृत्यवादित्रकुशलान्कुशलान्त्सामगीतिषु ४ ब्रह्मयोगेन योगज्ञः स्वयं भूर्भगवान्प्रभुः ॥ चारुनेत्रां सु
केशां तां सुभृंचारुनिभाननां ५ पद्मेन शतपत्रेण चारुणा सुविराजिताम् ॥ स्वक्षां शुचिगिरं सेव्यां ब्राह्मीं मूर्तिमतीं त्रियम् ६ स सृजे मनसा ब्रह्मा सम्यक्प्रोक्ते
नचेतसा ॥ भावयोगेन भूतात्मा सर्वप्राणभृता नृप ७ चक्षुषारूपसंपन्ना सृजत्सोप्सरसः प्रभुः ॥ नासिकाग्राच्च गंधर्वान्त्सुवासः सुप्रवादितान् ८ गानप्रभाषं
चक्रे गंधर्वाणामशेषतः ॥ अन्येषां चैव विप्राणां गानं ब्रह्म प्रभाषितम् ९ पद्भ्यां सृजति भूतानि गतिमंति ध्रुवाणि च ॥ नरकिन्नरयक्षांश्च पिशाचोरगराक्षसान् १०
गजान्सिंहांश्च व्याघ्रांश्च मृगांश्चैव सहस्रशः ॥ तृणजार्तींश्च बहुधा भावहेतोश्च तुष्पदान् ११ ये तु हस्तान्निखादंतिकर्मप्राप्तेन हेतुना ॥ हस्तेभ्यः कर्म स सृजे
मंतव्यं मनसा तथा १२

त्तिहेतुत्वौचित्यात् अप्सरा इति आकारांतत्त्वमार्षं अप्सरासुचयामेधेति दर्शनाद्वा ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्वक्षां दिव्यलोचनरूपां शुचिगिरं निष्कलं कांवेदवाणीं सा हि श्रीब्रह्मविदां
ऋचः सामानियजुषिसा हि श्रीरमृतासतामिति श्रुतेः ॥ ६ ॥ स सृजेति सृष्टिरत्र संप्रदायप्रवृत्तिमात्रं न त्वभिनवोत्पत्तिः वाचा विरूपनित्ययेति वेदस्य नित्यत्वश्रवणात् अतएव प्रोक्तेनेति
विशेषणं ईश्वरप्रोक्तेनेत्यर्थः यो वै वेदांश्च प्राहिणोति तस्मै इति सिद्धप्रधानश्रवणात् अस्यैव सर्वेश्वरत्वात् जीवानामाशयानुरोधेनायं सृजति न स्वस्य भोगार्थमित्याह भावेति ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ गानं प्रभाष्यते व्युत्पाद्यते नेनेति गानप्रभाषं गंधर्वशास्त्रं तथा ब्रह्मणि वेदे प्रभाषितं गानं सामाख्यं चक्षुष इति श्लोकद्वयं पूर्वोक्तस्यैव विवरणं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ये तु हस्तात्
हस्ते आदाय ल्यब्लोपेधिकरणे पंचमी हस्तेति पाठे विश्वाभूतानीति वद्विभक्तेः पूर्वरूपमार्षं निखादंति भक्षयंति कर्मप्राप्तेन कर्मलब्धेन हेतुना कारणेन अदृष्टेन ॥ १२ ॥

वायुना प्राणादिरूपेण विसर्गविविधप्राणनादिकार्यसृष्टिसृजे इति पूर्वणान्वयः एवं राजसी सृष्टिकुर्वतः कथमुक्तिः स्यादित्याकुलमाश्वासयति पंचेंद्रियाणां समाधिनिरोधस्तेन हेतुना
 आनंदं परमात्मानं उपलक्ष्यते न तस्थो स्थितं लीलाया सृष्टिकुर्वन्नपि ब्रह्मसामिप्यं प्राप्तवान्मुक्त एवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ गावः गाः प्रथमा द्वितीयार्थे वेपैरेव नटवत् न तु परिणामैः यदबोचं मू
 लकारणमेवांत्यात्कार्या नट इव तत्तद्रूपेण भातीति तदित एवोत्थितम् ॥ १४ ॥ व्यतिषिक्तानि श्रितानि षट् इंद्रियाण्यस्य व्यतिषिक्त षडिंद्रियस्तम् ॥ अस्माकं हि शब्दादयः श्रोत्रा
 दीनां प्रतिनियताः विषयाः सर्वात्म्यकाले तु सर्वमिंद्रियं सर्वविषयग्राहकं भवति यथोक्तं वासिष्ठे सर्वात्मनितु यत्रैव छाया तत्रैव चातपः ॥ न संभवति चेत्तत्सकथं सर्वात्म
 तामियादिति ॥ १५ ॥ तमंगिरसं भ्रुवोतरात् ॥ १६ ॥ भृगुं ललाटमध्यात् नारदं सनत्कुमारं च मूर्धः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तत्रेति स्थानानि आदित्यादीनां द्युप्रभृती

वायुना सविसर्गं च भूतानां सुखमिच्छता ॥ उपतस्थेत दानंदं पंचेंद्रियसमाधिना १३ हृदयादसृजद्रावो बाहुभ्यां पक्षिणस्तथा ॥ अन्यानि चैव सत्त्वानि तैस्तै
 र्वेषैः पृथग्विधैः १४ ऋषित्वंगिरसंचैव मुनिं ज्वलिततेजसम् ॥ ब्रह्मवंशकरं दिव्यं व्यतिषिक्त षडिंद्रियम् १५ भ्रुवोतरादजनयद्योगाद्योगेश्वरः प्रभुः ॥ ब्रह्मवं
 शकरं दिव्यं भृगुं परमधार्मिकं १६ ललाटमध्यादसृजन्नारदं प्रियविग्रहम् ॥ सनत्कुमारं मूर्धंश्च महायोगीपितामहः १७ अभिषिक्तं तु सोमं च यौवराज्ये पितामहः
 ब्राह्मणानां च राजानं शाश्वतं रजनीश्वरम् ८ तपसामहता युक्तो ग्रहैः सह निशाकरः ॥ चचार नभसो मध्ये प्रभाभिर्भासयन् जगत् १९ सगात्रैर्भगवान्योगान्म
 नसा सिद्धिमागतः ॥ ससृजेत्सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च २० तत्र स्थानानि भूतानां योगांश्चैव पृथग्विधान् ॥ निधत्ते शतशो ब्रह्मा सर्वभूता पितामहः
 २१ एष ब्रह्ममयो यज्ञो योगः सांख्यश्च तत्त्वतः ॥ विज्ञानं च स्वभावं च क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च २२

नि योगान् अहोरात्रादिनिवर्तनाद्यधिकान् ॥ २१ ॥ एष आत्मोपादानकसृष्ट्यादिप्रपंचेन आसनध्यानसमाधिविधानेन च प्रपंचितो ब्रह्मप्रापकत्वाद्ब्रह्ममयो यज्ञानयज्ञ उक्त इति शेषः
 अयमेव योगो योगप्राप्यः सांख्यनामा वेदांतजन्यं ज्ञानमप्ययमेव ननु उक्तोऽनयो विरोधः पुरुषैकत्वानेकत्वप्रकृतिमिथ्यात्वामिथ्यात्वरूप इति चेन्न योगैरपि गुणानां परमं रूपं न दृष्टि
 पथमिच्छति यत्तु दृष्टिपथप्राप्तं तन्मायैव तुच्छकमिति दृश्यस्य भेदप्रकृत्या देस्तुच्छत्वाभ्युपगमात् अत्यल्पमिदमुच्यते वेदवाह्या अपि विज्ञानवादि चार्वाकादयोपि नानेन सिद्धांतेन वि
 रुध्यंते सर्वेषां मोक्षस्यैकरूपत्वादित्याह विज्ञानं विज्ञानवादिनां सिद्धांतः स्वभावं स्वभाववादिनां चार्वाकाणां सिद्धांतः क्षेत्रप्रकृतिः क्षेत्रज्ञः पुरुषः निरीश्वरसांख्यासिद्धां
 तोप्ययमेवेत्यर्थः ॥ २२ ॥

एकत्वंचपृथक्त्वंचेतिज्ञानाज्ञानसमयभेदेनवाजगन्मिथोभिन्नमभिन्नमोश्वरादितिकापालिकमतेनवाएतज्ज्ञेयम् संभवोनिधनंचयोगएव एषब्रह्ममयोयज्ञःअज्ञातश्चेज्जन्मप्रदःज्ञातश्चेज्जन्महन्तेत्यर्थः योगोहिप्रभवाप्ययावितिस्मृतेः कालविदांकालाख्यईश्वरोप्ययमेवतत्प्रकाशकत्वात् कालस्यक्षयोयस्मिन्सतिभवतितादृशंविशिष्टंअनुभवपर्यवसायिज्ञानं विज्ञानंआत्मानुभवोप्ययमेवज्ञेयइतिसर्वत्रसंबंधनीयं एतेनसर्वतंत्रसिद्धांतानांमुक्तावैकरूप्यंदर्शितम् तथाचवीतहव्यसमाधिंप्रकृत्यबृहद्वासिष्ठेदर्शितं यच्छून्यवादिनांशून्यंयद्ब्रह्मब्रह्मवादिनां विज्ञानमात्रंविज्ञानविदांयदमलंपदं ॥ पुरुषःसांख्यदृष्टीनामीश्वरोयोगवादिनाम् ॥ शिवःशैवमतस्थानांकालःकालैकवादिनाम् ॥ आत्मात्मनस्तद्विदुषांनैरात्म्यं तादृशात्मनां ॥ मध्यमाध्यमिकानांचसर्वसुसमचेतसां ॥ यत्सर्वशास्त्रसिद्धांतोयत्सर्वल्लदयानुगं ॥ यत्सर्वसर्वगंसर्वयत्तत्सत्तदसौस्थितइत्यंतेन पात्रेमाघमाहात्म्येपि भूतयोगजचैतन्यंचार्वाकास्त्वामुपासते ॥ सौगताब्रुवतेतर्कैस्त्वांबुद्धिबोधलक्षणं ॥ शरीरपरिणामंत्वांमन्यंतेजिनदेवताः ॥ ध्यायंतिपुरुषंसांख्यास्त्वामेवप्रकृतेःपरम् ॥ जन्मादिरहितंपूर्णसाच्चिदानंदलक्षणम् ॥ त्वामौपनिषदाब्रह्मचित्तयंत्यनिशंविभो इत्यादि तस्माद्योयमुक्तोयोगयज्ञःसएवसर्वतंत्रसिद्धांतइतिसर्वरमणीयम् समाप्ताब्रह्मविद्या अतःपरंधर्मचर्चाभविष्य

एकत्वंचपृथक्त्वंचसंभवोनिधनंतथा ॥ कालःकालक्षयश्चैवज्ञेयोविज्ञानमेवच २३ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिर्विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ श्रुतंब्रह्मयुगंब्रह्मन्युगानांप्रथमंयुगम् ॥ क्षत्रस्यापियुगंब्रह्मञ्छ्रोतुमिच्छाम्यहंप्रभो १ ससंक्षेपंसविस्तारंनियमैर्बहुभिश्चितम् ॥ उपायज्ञैश्चकथितंकृतुभिश्चैवशोभितम् २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतत्तेकथयिष्यामियज्ञकर्मभिरर्चितम् ॥ दानधर्मैश्चविविधैःप्रजाभिरुपशोभितम् ३

ति ॥ परैरदर्शितःपंथाःपौर्वापर्यबलान्मया ॥ यथाकथंचिदुज्जीतःपांडिताःशोधयंतुतम् ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांविशोऽध्यायः ॥ २० ॥ जीवन्मुक्त्यैब्रह्मतत्त्वंचतुर्दशभिरीरितम् अथद्वादशभिर्धर्मैर्ब्रवीतिकममुक्तये ॥ १ ॥ तत्रपंचदशेब्रह्मज्ञानहीनामहत्तमैः ॥ कर्मभिर्ब्रह्मलोकादप्यावर्ततइतीर्यते ॥ २ ॥ श्रुतमिति ब्रह्मयुगंब्रह्मप्राप्तिहेतुत्वात्प्रथमंयुगंकृतंयत्रसर्वधर्मफलांतर्भावः यथाकृतायाविजितायाधनेयाःसंयंत्येवमेवैनंसर्वतदभिसमैतियत्किंचप्रजाःसाधुकुर्वतीति कृतायनिदर्शनेनश्रुत्याप्रोक्तः क्षत्रस्यधर्मस्यतदेतत्क्षत्रस्यक्षत्रंयद्धर्मइतिधर्मस्यमुख्यक्षत्रत्वश्रवणात् युगंयुज्यतेअनेनतद्युगंस्वर्गादिफलप्रदत्वलक्षणमाहात्म्यम् श्रोतुमिच्छामि ॥ १ ॥ एतदेवविज्ञानसंक्षेपमिति ॥ २ ॥ एतदिति एतद्धर्मस्यमाहात्म्यम्यज्ञकर्मभिःयज्ञात्मकमेवकर्मयेषांनतूपास्त्याद्यात्मकंतेयज्ञकर्माणःकर्मठाःतैरर्चितंपूजितंदानधर्मैः उच्चादिविदाक्षिणावंतोअस्थुर्येअश्वदाःसहतेसूर्येण हिरण्यदाअमृतत्वंभजंतेवासोदाःसोमप्रतिरंतआयुसितिश्रुतेर्दानजप्रभावैः प्रजाभिः यस्मिन्जातएतामिष्टिनिर्वपतिपूतएवसतेजस्स्वचादइंद्रियावीपशुमान्भवतिपुत्रकामाद्वाप्याख्यापयेरन्लभंतेहपुत्रानितिजातेष्टिशौनःशेपाख्यायनफलैः प्रजाभिरुपशोभितम् ॥ ३ ॥

तेइति तेब्राह्मणावृत्तसंपन्नाज्ञानसिद्धाःसमाहिताभवन्तीतियोजना केते येअंगुष्ठमात्राइत्यल्पप्रमाणत्वेनउत्क्रांत्यादियोग्याः अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षयमोबलादित्यारण्यकोक्तेः न तुयएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वंभवतीतिश्रुतिप्रसिद्धविद्याफलसर्वात्म्यभाजः तेयज्ञकर्माणःविशिष्टधर्मेणसूर्यरश्मिभिरादत्ताःसूर्यमंडलंभित्वाब्रह्मलोकंगताअपीत्यर्थः मोक्षप्राप्ते नमोक्षप्रत्यासन्नेनविधिनायथाशास्त्रं ४ प्रवृत्तेयज्ञादौअप्रवृत्तेशमादौ ब्रह्मपरायणाःवेदैकशरणाः परायणस्यब्रह्मणःकर्मणिषष्ठी संगम्यईश्वरप्रीतिमुद्दिश्यवेदोक्तकर्मपराइत्यर्थः ॥ ५ ॥ श्रीवृताः श्रियाऋचःसामानियजूषिसाहिश्रीरमृतासतामितिश्रुत्यावृताःब्रह्मज्ञानेनपरोक्षज्ञानेन ॥ ६ ॥ पद्मासनायुपुरवधिब्रह्मलोकेस्थित्वापूर्वस्मिन्कल्पेयेलयंगतास्तेऽग्रिमकल्पे उक्तविशेषणविशिष्टा ब्राह्मणाभवन्ति ॥ ७ ॥ व्यतिरिक्तेति तेषांब्राह्मणानांमध्येयोयोगात्मासन्व्यतिरिक्तेन्द्रियोदेहेन्द्रियासंगेनस्वप्नेइवांतःप्रज्ञोभूत्वाचतुर्भुजादिलक्षणांविष्णुआत्मत्वे

तैंगुष्ठमात्रानुनयआदत्ताःसूर्यरश्मिभिः ॥ मोक्षप्राप्तेनविधिनानिरादाधेनकर्मणा ४ प्रवृत्तेचाप्रवृत्तेचनित्यंब्रह्मपरायणाः ॥ परायणस्यसंगम्यब्रह्मण स्तुमहीपते ५ श्रीवृताःपावनाश्चैवब्राह्मणाश्चमहीपते ॥ चरितंब्रह्मचर्याश्चब्रह्मज्ञानावबोधिताः ६ पूर्णयुगसहस्रांतेप्रभावेप्रलयंगताः ॥ ब्राह्मणावित्तसं पन्नाज्ञानसिद्धाःसमाहिताः ७ व्यतिरिक्तेन्द्रियोविष्णुर्योगात्माब्रह्मसंभवः ॥ दक्षःप्रजापतिर्भूत्वासृजतेविपुलाःप्रजाः ८ अक्षराब्राह्मणाःसौम्याःक्षरात्क्षत्रि यबांधवाः ॥ वैश्याविकारतश्चैवशूद्राधूमविकारतः ९ श्वेतलोहितकैर्वर्णैःपीतैर्नीलैश्चब्राह्मणाः ॥ अभिनिर्वर्तितावर्णाश्चितयानेनविष्णुना १० ततोवर्ण त्वमापन्नाःप्रजालोकेचतुर्विधाः ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियवैश्याःशूद्राश्चैवमहीपते ११ एकलिंगाःपृथग्धर्माद्विपदाःपरमाद्भुताः ॥ यातनायाभिसंपन्नागतिज्ञाः सर्वकर्मसु १२ त्रयाणांवर्णजातानांवेदप्रोक्ताःक्रियाःस्मृताः ॥ तेनब्राह्मणयोगेनवैष्णवेनमहीपते १३

नाभिमन्यतेसोपिभेददर्शीसमष्ट्युपास्तिराहित्यात् ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्राप्तेप्रतिसंचरे परस्यांतेरुतात्मानःप्रविशंतिपरंपदमितिस्मृत्युक्तक्रममुक्त्यनधिकारादस्मिन्कल्पेब्रह्मपुत्रो दक्षोभूत्वाप्रजाःसृजते ॥ ८ ॥ अक्षरंशुद्धसत्त्वमयत्वाच्चिष्कामोर्धर्मः श्वेतःसुधावत् क्षरंस्त्वरजोमयत्वादुभयमिश्रोर्धर्मः रक्तःतदुभयसंघातवत् विकारोरजोमयत्वात्सकामोर्धर्मःपी तोहरिद्रावत् धूमः तमोमयत्वाद्विधर्मकृष्णः धूमवत् ॥ ९ ॥ १० ॥ ततइतिततोगुणवर्णोपचारात् ॥ ११ ॥ एकलिंगाः तुल्याकृतयः यातनायकर्मफलभोगायसंपन्नास्तेनते नवर्णेन ॥ १२ ॥ येनकारणेनत्रयाणामेववेदप्रोक्ताःक्रियाःस्मृतास्तेनकारणेन वःयुष्माकंत्रयाणांब्राह्मणक्षत्रियविशामेववैष्णवेनयोगेनब्रह्मास्तिविष्णुभक्त्यावेदोस्तीतित्रैवर्णिकत्वं भगवत्कृपैकलभ्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥

प्रज्ञयेति तेजसाण्येष्वर्थेणज्ञानैश्वर्ययोगात् प्राचेतसोदक्षःप्रभुर्विष्णुरेव यस्मात्पूर्वोक्तव्यतिरिक्तषडिन्द्रियतादिविशिष्टस्तस्मात् तथाचबहुप्रजानिर्कृतिमाविवेशेतिश्रुतेः बहुप्रजात्वा
दक्षःसंसार्येवस्यादेतिनशंकनीयमितिभावः कोदृशोदक्षःकर्मणामंतरंगतः अधिकारप्रदकर्मपाशावगुंठितःसृष्टिकरोतिनतुतस्याज्ञानमस्त्यर्थः एतेनजीवन्मुक्तानामपिकर्मपाशा
नुवृत्तिर्दर्शिता ॥ १४ ॥ प्रकृतांसृष्टमनुसरति ततइति निर्माणंशिल्पंत्रैवर्णिकसेवाकरणंवातदर्थमेवसंभूताः संस्कारंउपनयनंब्रह्मवेदः ॥ १५ ॥ १६ ॥ असंस्कृतंसंस्काराभा
वस्तेनहेतुनावेदप्रोक्तेनधर्मेणनोपयुंजतीतिपूर्वश्लोकगतक्रिययान्वयः ॥ १७ ॥ ततोन्येब्रह्मणोवेदस्ययोनयः स्थानभूताब्राह्मणाइत्यर्थः ॥ १८ ॥ दक्षिणाःसमर्थाःभोपुत्राःअहंभ
वतांमुखात्धात्र्याः युष्मच्छरोरजनित्र्याःअंतंसिद्धांतंश्रोतुमिच्छामि अतोमह्यंधात्र्यंतंकथयतीतिभावः यतोहंबलोबलवानस्मिधात्र्याअंतंज्ञातुंसमर्थोस्मितस्माद्भवद्भिरापिमादृशै

प्रज्ञयातेजसायोगात्तस्मात्प्राचेतसःप्रभुः ॥ विष्णुरेवमहायोगीकर्मणामंतरंगतः १४ ततोनिर्माणसंभूताशूद्राःकर्मविवर्जिताः ॥ तस्मान्नाहंति संस्कारं
ह्यत्रब्रह्मविद्यते १५ यथाग्नौधूमसंघातोह्यरण्यामध्यमानया ॥ प्रादुर्भूतोविसर्पन्वैनोपयुंजतिकर्मणि १६ एवंशूद्राविसर्पतोभुविकात्स्न्येनजन्मना ॥ ना
संस्कृतेनधर्मेणवेदप्रोक्तेनकर्मणा १७ ततोन्येदक्षपुत्राश्चसंभूताब्रह्मयोनयः ॥ बलवंतोमहोत्साहामहावीर्यामहौजसः १८ पित्राप्रोक्तामहात्मानोदक्षिणा
यज्ञकर्मणा ॥ अंतमिच्छाम्यहंश्रोतुंधात्र्याःपुत्राबलोह्यहम् १९ ततोविधास्येतत्त्वज्ञःप्रजानांविपुलंबलम् ॥ विपुलत्वाद्विक्षेत्राणामपि विपुलाःप्र
जाः २० नतेषांदर्शयद्देवीचक्षुषारूपमात्मनः ॥ प्रजापतिसुतानांवैविपुलासारमिच्छताम् २१ आत्मनोभावनिर्वृत्तेभावेकृतयुगेतदा ॥ जनित्रीसर्वभूता
नामंडजानुद्भिजांस्तथा २२

भवितव्यमितिभावः ॥ १९ ॥ ततइति युष्मत्तोधात्र्यंतंश्रुत्वाभवदीयबलाबलतत्त्वंज्ञात्वाबलत्वपक्षेभवतांविपुलंविधास्ये तवकुतएतावद्वलमित्यतआह क्षेत्रवैपुल्याद्वलवैपुल्यंअ
न्यथाल्पमितिमशकमतंगजशरेरेष्टं एवंबहोःप्रजाःसृजतोबहुलंममबलमस्ति तस्माद्धात्र्याःस्वरूपंज्ञात्वासृष्टौप्रवर्तितव्यं अन्यथासृष्टिसंगेनदुष्यत्येवेतिभावः ॥ २० ॥ विपुला
याःमायायाःसारमिच्छतां तेषांदक्षपुत्राणांदेवीधात्रीआत्मनोरूपंचक्षुषाप्रमाणज्ञानेननदर्शयत् नदर्शितवती अडभावआर्षः नहिमायाप्रमाणेनपरीक्षितुंशक्यातमइवदीपेन अ
निरीक्ष्यमाणैवतेषांमायाबाधिताभूदितिभावः ॥ २१ ॥ आत्मनइतितेषांप्रजापतिसुतानांरुतयुगेभावेविशुद्धसत्वमयेभावेधात्र्यबलेकनेजातेसतिमात्राप्रमात्राचेतनेनप्रचोदिता
सतोधात्रीसर्वभूतानांजनित्रीअभूत् तथाअंडजानूस्वेदजांश्चजनितवतीतिपरिणामेनयोज्यम् ॥ २२ ॥

सम्यग्वेदनं संवेदः तस्यापि घटादिवृत्तेरपि जननीधायैवाभवत् तथा कर्मभोगिनां कर्मफलभोगशालानां जंतूनां अणुतां सूक्ष्मत्वं तनुतां विस्तृततां तनुविस्तारेऽस्मादौणादिकउः अणु
नासाहचर्यात् विस्तृततां जनितवतीति पूर्ववत् कीदृशे कृतयुगे भावे आत्मनो भावनिर्वृत्ते आत्मनः प्रतिचयो भावः स्वभावः तेन निर्वृत्ते निष्पन्ने विदुषां स्वभावसिद्ध एव कृतयुगधर्म इत्य
थः यथोक्तं विष्णुधर्मोत्तरे ज्ञानवैराग्यमैश्वर्यधर्मश्च मनुजेश्वर आत्मनो ब्रह्मभूतस्य नित्यमेव चतुष्टयमिति तस्मात्सर्वेषामुत्कृष्टज्ञानकर्मणामवश्यं भाविनी मुक्तिर्न त्ववरोहसंभावना
पि ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भाविष्यपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ४ ॥ सन्निवृत्तेः प्रवृत्त्याख्यधर्मस्य फलमोरेतम् ॥ प्रवृत्तिमात्रनिष्ठा
नां शोडशे स्थितिरीर्यते ॥ १ ॥ साध्वहमिति पूर्वप्रवृत्ते च निवृत्ते च नित्यं ब्रह्मपरायणमित्युक्तलक्षणस्य धर्मस्य फलं श्रुतं इदानीं त्रेतायां केवलप्रवृत्त्यात्मके यज्ञादिरूपे धर्मे यत्साधुसमोचिनं

संवेदजननीधायी चेति मात्राप्रचोदिता ॥ अणुतां तनुतां चैव जंतूनां कर्मभोगिनाम् २३ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भाविष्यपर्वणि षोडशोऽध्यायः
२१ ॥ ४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ साध्वहं श्रोतुमिच्छामि त्रेतायां ब्राह्मणोत्तम ॥ यज्ज्ञात्वा सर्वविद्यानां परं पश्येयमव्ययम् १ वैशंपायन उवाच ॥ दक्षस्तु
पुनरालंब्य स्त्रीभावं पुरुषोत्तमः ॥ योगाद्योगेश्वरात्मानं विषण्णो गिरिमूर्धनि २ सुजानुः पीनजघना सुभूः पद्मनिभानना ॥ रक्तांतनयना कांता सर्वभूतमनो
रमा ३ दक्षः प्राचेतसस्तस्यां कन्यायां जनयत् प्रभुः ॥ देहार्धयोगविधिना कन्याः पद्मनिभाननाः ४ दक्षः पुरुषरूपेण स्त्रीरूपमपहाय वै ॥ दर्शने सर्वभूतानां कां
तः कांततरो भवत् ५ ताः कन्याः प्रददौ दक्षः स्वयंप्राचेतसः प्रभुः ॥ ब्रह्मदेयेन विधिना ब्रह्मप्राप्तेन भारत ६ प्रददौ दशधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ सप्तविंशति
सोमाय पत्नीहेतोः समाहितः ७ दक्षो दत्त्वा यथाः कन्या ब्रह्मक्षेत्रं प्रपद्य च ॥ ब्रह्मणा ध्युषितं पुण्यं समाहितमना मुनिः ८ तप्यमानो मृगैः सार्द्धं च चारवसुधां नृप
तृणमूलफलैर्वृद्धो वृद्धश्च तपसा सकृत् ९

तदेवाहं श्रोतुमिच्छामि येन साधुना आचरितेन विद्यानां सांख्ययोगादीनां परं तात्पर्यं प्रतिपाद्यं अव्ययं ब्रह्म पश्येयं विविदिषाव्युत्पत्तिद्वारेत्यर्थः ॥ १ ॥ अस्योत्तरं प्रकृतिसरूपार्थवादमुखेनैवा
ह दक्षस्त्विति दक्षः देहार्धयोगविधिना स्त्रीभावं आलंब्येतितृतीयेनान्वयः स इममेवात्मानं द्वेधा पातयत्ततः पतिश्च पत्नी चाभवतां तस्मादिदमर्धयुगुलमिव स्वइति श्रुतेः कीदृशं स्त्रीभावं
योगेश्वरस्य दक्षस्येवात्मानं आत्मभूतं ॥ २ ॥ ३ ॥ कन्याः जनयत् अजनयत् अडभावार्थः ॥ ४ ॥ दक्ष इति स्त्रीरूपं अपहाय पुरुषरूपेण स्थित इति शेषः ॥ ५ ॥ ब्रह्मदेयेन ब्राह्मणानां
दातुं योग्येन विधिना अलंकृत्य कन्यामुदकपूर्वाद्यादिषु ब्राह्मो विवाह इति स्मृत्युक्तेन ब्राह्मेण विधिनेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ब्रह्मक्षेत्रं प्रयागं अध्यात्मिकं ॥ ८ ॥ तप्यमान इति एताव
ता त्रेताधर्मस्वरूपं दारसंग्रहमपत्योत्पादनम् अपत्यसंविभागे वनं प्रतिगमनं च केवलं प्रवृत्तिधर्मे रतस्य कर्तव्यमिति दक्षारण्यायिका मुखेन दर्शिता मिति तात्पर्यं दर्शितम् ॥ ९ ॥

मृगास्तुतस्यतपसेत्यनुषज्यतेभोदंतिमोदंते अहिंसाप्रधानत्वात्तपसइतिभावः ब्राह्मणास्तुतस्यतपसःफलंअहिंसाप्रतिष्ठायांतत्सन्निधौ वैस्त्यागइतियोगशास्त्रोक्तं दृष्ट्वा मोदंते दीक्षिताः इत्यादीनि ब्राह्मणानां विशेषणानि ॥ १० ॥ संग्रामः योगेन चित्तजयः तस्य कालेशरीरादीनां पातिः यथेष्टं प्रविलापनपरिग्रहसमर्थः अतएव सर्वज्ञत्वात् कर्मणां सिद्धिफलप्राप्तिस्वर्गनरकादिगत्यागतिरूपां पश्यति लक्ष्यते सालक्षणातां परिमेयामित्यर्थः ॥ ११ ॥ एवं दक्षारूपायिकया पत्नीमपास्य वनं प्रति गच्छेदित्युक्त्वा सपत्नीकस्यापितदाह पुराकल्पसरूपार्थवादमुखेन दानेति ॥ १२ ॥ स्तोत्रं वेदाध्ययनं यस्मै नूनमभिद्येवाचा विरूपनित्ययारुण्ये चोदस्व सुष्ठिति मंत्रवर्णात् तेन संसिद्धाः शुद्धसत्त्वाः जनित्रं प्रथमं पदं ब्रह्मतस्मिन् विषये ब्रह्मणा प्रणवेन इह अस्मिन्नेव जीवदेहे अध्युषिता अधिवासनिष्ठां प्रापितास्तेनायं देहो ब्रह्मक्षेत्रमित्युच्यते वेदे ब्रह्मोपलब्धिस्थानत्वात् ॥ १३ ॥ यतिभिर्बुध्यते इति संबन्धः ॥ १४

मृगास्तुतस्य मोदंति फलं मोदंति ब्राह्मणाः ॥ दीक्षिताः पुण्यकर्माणस्तपसा दग्धकिल्बिषाः १० संग्रामकाले कालज्ञः शरीरादिपतिर्मुनिः ॥ कर्मयज्ञकृतांतत्र सिद्धिं पश्यति लक्षणाम् ११ दानमानप्रवीराश्च निरुद्धे गानिरामिषाः ॥ मृगैः सह जरांयांतिसपत्नीकाः सुपुत्रिणः १२ ब्राह्मणास्तोत्रसंसिद्धा जनित्रे प्रथमे पदे ॥ ब्रह्मणाध्युषितत्वाच्च ब्रह्मक्षेत्रमिहोच्यते १३ यतिभिः कर्मभिर्मुक्तैर्जितक्रोधैर्जितेन्द्रियैः ॥ चरद्भिर्वसुधां विप्रैरकिंचनपथैषिभिः १४ या प्रजा पूर्वमारूढा मानसी ब्रह्मचारिणी ॥ सैवैषा व्यक्तिमापन्ना स्वभावदुरतिक्रमा १५ अव्यक्ता व्यक्तमापन्ना स्वभावादुरतिक्रमा ॥ व्यक्ता व्यक्तगतिश्चैषा कालधर्मान्महीपते १६ स्थावरा जंगमाश्चैव स्थूलसूक्ष्माश्च भारत ॥ कालयोगेन कालज्ञा भवंति न भवंति च १७ एताश्चैताः प्रजाः सर्वादक्षकन्यासु जज्ञिरे ॥ कश्यपेनाव्ययेनेह संयुक्ताः कालधर्मणा १८ आदित्यावसवोरुद्रा विश्वेदेवामरुद्रणाः ॥ नागाश्चानेकशिरसः साध्या वैपन्नगास्तथा १९ गंधर्वाः किंनरा यक्षाः सुपर्णाश्च तथा परे ॥ गरुत्मान् सहयक्षैश्च किन्नराश्च सुवाससः २० गावः पशुगणैः सार्द्धं नराश्च वसुधाधिप ॥ चराचराश्च वसुधाधर्तारश्च धराधराः २१ गजाः सिंहाश्च व्याघ्राश्च हयाः पक्षधरास्तथा ॥ खड्गाविषाणि नश्चैव वृषभाश्च मृगास्तथा २२

एवं सपत्नीकानामपि वनस्थानां योगजां सिद्धिं स्तीत्युक्त्वा योगफलमाह या प्रजेति सर्वसर्वात्मकत्वात् हार्दाकाशाख्यं ब्रह्मतदारूढा मानसी मनोमात्रकल्पिता ब्रह्मचारिणी ब्रह्मरूपेणैव गम्यमाना समाधिकाले दृष्टा सैव एषा लोकदृश्या बहिष्ठा स्वभावेन संस्कारेण प्रारब्धबलेन दुरतिक्रमा अतिक्रामितुमशक्या समाधा ब्रह्मभावं गतस्यापि प्रारब्धकर्मवशात् पुनः संसारभावि नमवश्यं भावीत्यर्थः ॥ १५ ॥ अव्यक्तेति स्वभावादेव समाधावव्यक्तरूपमापन्ना प्रजा भवति व्युत्थाने तत्र हेतुः कालधर्मा व्युत्थानसमाधिकालभेदलक्षणाद्धर्मात् प्रजाव्यक्ता व्यक्तरूपा भवति ॥ १६ ॥ एषा गतिः प्राणिमात्रसाधारणेत्याह स्थावरोति यतः स्थावराणामपि योगज्ञत्वं संभवति तस्मात्तदर्थं यतिव्यमिति भावः ॥ १७ ॥ एवं प्रसंगादपत्नीकसपत्नीकयो गाधिकारमुक्त्वा प्रकृतां सृष्टिमुत्तरति एताश्चेत्यादिभिः सार्द्धं षड्भिः कश्यपेन निमित्तेन अव्ययेन स्वभावेन कालधर्मो यस्य येन ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ धातायथापूर्वमकल्पयदिति श्रुतेः पूर्वोक्तमपि सर्वसर्वेषु कल्पेषु समाननामरूपाधिकारमेव प्रतिपत्तव्यमित्याह तेषां रूपैरिति मुनय इति सृज्यमात्रोपलक्षणम् धर्मक्षेत्रे धर्मप्र
सवभूमौ भारते वर्षे ॥ २४ ॥ क्षेत्रज्ञाः आत्मनिष्ठास्तु मानसे मनः कल्पिते वा ह्ये आभ्यन्तरे वा पूर्वोक्तदिशाऽऽविर्भवन्ति यत्रेति मानसे इत्यस्य विशेषणम् २५ गृहस्थादोनामप्युक्तविधयो
गधर्मानुष्ठायिनां मुक्तिरस्तौत्याह त्रिभिः ये चेति २६ २७ शिलंकणिशादानं उच्छं कणश आदानं दिविचराः हार्दाकाशचराः चरितव्रताः यस्माद्भवन्ति तस्मद्वातचर्यैव मुख्यानां श्रम
विशेषो मोक्षहेतुरिति भावः अतएव याज्ञवल्क्यो गृहस्थस्यापि मोक्षमाह न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोतिथिप्रियः ॥ श्राद्धकृत्सत्यवादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यत इति ॥ २८ ॥ इति
श्रीहरेर्वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ द्युचर्याव्रतचर्योत्थेत्युच्येत सप्तदशो व्रतम् ॥ प्राणयज्ञं हविर्यज्ञं संज्ञं चित्तजयावहम् ॥
॥ १ ॥ पूर्वाध्यायात्ते सर्वे त्वेते दिविचरा भवन्ति व्रतचारिण इत्युक्तं तत्र मनोजयाख्यं व्रतं एकादशे प्रोक्तमेवोक्तमाधिकारिणां मध्यमाधमानां तु चित्तजयायात्मविविदिषोत्पादनाय

चतुर्विषाणानां गेन्द्रापद्माभा वर्णतः शुभाः ॥ सर्वलक्षणसंपन्नाः प्राणिनः कामरूपिणः २३ तेषां रूपैस्तथागात्रैस्तैः शीलैस्तैः पराक्रमैः ॥ मुनयः पुनरुद्धृता ध
र्मक्षेत्रे सनातने २४ क्षेत्रज्ञा मानसे लोके धर्मिणो वेदगोचराः ॥ यत्रोद्धृताः सुराः सर्वे दिविलोके प्रतिष्ठिताः २५ ये चान्येतपसा सिद्धा गृहस्थामनुजाधिप ॥
ब्रह्मचर्येण संसिद्धाः परिचर्यागता गुरोः २६ ये च योगगतिं प्राप्ताः सिद्धिहेतोर्महीपते ॥ क्लेशाधिकैः कर्मजन्यैर्वृत्तिलप्स्यन्ति वै द्विजाः २७ शिलोच्छ्रवत्तयः
ख्याताः सपत्नीका दृढव्रताः ॥ सर्वे त्वेते दिविचरा भवन्ति चरितव्रताः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि द्वाविंशतितमोऽध्यायः २२
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पितामहं पुरस्कृत्य मेरुपृष्ठे समाहिताः ॥ जटाजिनधरा विप्रास्त्यक्तक्रोधाजितेन्द्रियाः १ पर्वतांतरसंसिद्धे बहुपादपसंवृते ॥
धातुसंरंजितशिले समे निस्तृणकंटके २

चतुर्तोऽध्याये सूचितं व्रतद्वयं प्राणरोधाख्यं हविर्यज्ञाख्यं च तदिह द्वयमभिधीयते तयोराद्यमपि यज्ञरूपकेणैव विवक्षन् वैशंपायन उवाच पितामहं पुरस्कृत्येत्यादि श्लोकत्रयोक्त
विशेषणाः व्रतहिते रताः दिवि ब्रह्मणि चराः संचारिणो भवन्तीति पूर्वोक्तान्वयः अत्र योगचिंतामणौ सांख्ययोगे चक्रमध्ये स्थितानां ड्यस्ति स्त्रस्ति स्त्रोत्रदेवताः ॥ इडा च वै
ष्णवी नाडोपिंगला ब्रह्मदेवता ॥ ऐश्वरी सासुषुम्णा स्यान्मेरुमध्ये व्यवस्थिता ॥ नाडी मध्यगता ग्रंथि त्रययुक्ता त्रिवेणिका ॥ उत्तरे वहते गंगायमुनादक्षिणे स्मृता ॥ सरस्वती
पश्चिमायामासांसंगः सदांतर इत्युक्ते मेरुर्नासिका तस्याः पृष्ठं भूराणमध्यं तस्मिन् समाहिताः समाधिगताः किं कृत्वा पितामहं कार्यस्य पिता कारणं तस्य पिता शुद्धं ब्रह्म तत् पुरस्कृत्य तत्
प्राप्तिमाहृत्य ॥ १ ॥ पर्वतेति पर्वतांतरसंसिद्धे पर्वतानां पर्ववतामस्त्रां नासावंशकपालाश्चोरंतरे संसिद्धं नित्यसिद्धं तन्नाशेऽप्यविनाशि हार्दाकाशं प्रकृत्य न वधेनास्यहन्यते इति श्रुते
देहनाशेऽपि आत्मोपलब्धिचक्राणामनाशावगमात् बहुपादपसंकुले बहुपादो नानायोगिगमनसाधनधर्माधर्मवानहंकारः तं पातीति तदुपाधिः प्राणो वायुस्तेन संकुले धातु

संरजिताशिलेधातवोवातपित्तकफाः मनःशिलादिधातुसरूपानाडीमार्गावा तैःसंकुलाशिलाइवशिलाअस्थिरूपायस्मिन् समेसमस्यब्रह्मणउपलब्धिस्थानेतृणंवाहिष्ठत्वाज्जरारोगा
दिदुःखकंटकः अंतस्थत्वाच्छोकादिदुःखं देहद्वयधर्मरहितमित्यर्थः ॥ २ ॥ त्रयाणामिति त्रयोयेब्रह्मवेदयंतितेषां त्रयाणां ब्रह्मवेदानां इडापिंगलासुषुम्णारूपाणां जीवोपाधिभूतप्राण
मार्गाणां संबन्धिनः पंचस्वराः स्वयं ते गम्यते ब्रह्मयैस्ते स्वराः प्राणस्य वृत्तिभेदाः प्राणापानसमानव्यानोदानास्तैर्विराजिते पंचानामपि वायूनामेकोभावः स्थाने इत्यर्थः मंत्रयज्ञपरानित्यं मं
त्राः प्राणादीनां तुरेफादिप्रभृतो निबीजानितेषां यज्ञो जपः तत्पराः नित्यं व्रते वायुजये हिते आनंदरूपे आत्मानि चरताः अत्र पंचानामपि प्राणादीनां स्थानवर्णबीजांतानि न कुलीशयोग
पारायणे प्रोक्तानि वर्तत इति उक्तानि विशेषणानि मेरुपृष्ठे युज्यंते तानि च प्राणो घ्राणाग्रहन्नाभिपादांगुष्ठांतं संस्थितः नीलः सौंकाररेफादिबीजेन विनियोजितः ॥ १ ॥ कृष्णोऽपानः कृकाटि
स्थः पृष्ठपृष्ठांतपार्ष्णिगः ॥ सतारकसकारांतबीजेन विनियोजितः ॥ २ ॥ शक्रचापनिभो व्यानत्वगिन्द्रियनिकेतनः ॥ तारकोपेतपांतश्च बीजतेजो विराजितः ॥ ३ ॥ मूर्धस्थो म
ध्यताल्वग्रकंठहृदयनलाश्रयः ॥ उदानो ह्यरुणच्छायस्तारकाक्रांतयांतयुक् ॥ ४ ॥ श्वेतः समानो हृन्नाभिः सर्वसंधिनिकेतनः ॥ प्रणवाक्रांतलांतेन बीजेनात्यंतमुज्ज्वल इति ॥ ५ ॥
तत्रायं निरुष्टोर्थः मेरुपृष्ठाख्यभू घ्राण मध्योपलक्षिते ब्रह्मणि सर्वकारणे नित्यसिद्धे जीवोपाधिनानेकवर्णबीजवतानानावर्णनाडीत्रयसंचारिणायुते वा ह्याभ्यंतरदुःखशून्ये क्रोधादेजाये

त्रयाणां ब्रह्मवेदानां पंचस्वरविराजिते ॥ मंत्रयज्ञपरानित्यं नित्यं व्रतहतेरताः ३ एक एवाग्निमाधाय सर्वे ब्राह्मणपुंगवाः ॥ बिभिदुर्मंत्रविषयैः सुसमाहितमानसाः ४
त्रिधा प्रणीतो ज्ज्वलनो मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ अतस्ते तत्त्वमापन्नाय देकस्त्रिविधः कृतः ५ एक एव महानग्निर्हविषा संप्रवर्तते ॥ स्वधाकारेण मंत्रज्ञमंत्राणां कार्यसिद्धये ६
नो निर्ममाः प्राणजयद्वारा चित्तवृत्तिमेकाग्रं कुर्वति निरोधाभ्यासेन निर्विशेषं ब्रह्म प्रतिपत्तुमिति ॥ ३ ॥ एकमेव प्राणाग्निमाधाय आलंब्य मंत्रविषयैः मंत्राः उदाहृताः रेफादि
मुख्याः तेषां प्रतिपाद्याविषयाः प्राणनाद्याः प्रवृत्तिविशेषाः तैरूपाधिभिर्बिभिदुः पंचधा प्राणापानादिप्रकारेणा विभिन्नचक्रुः यथोक्तं तत्रैव कौष्ठ्यो वायुः प्राणनादिकर्मभेदाद्यथा
क्रमम् ॥ प्राणोपानसमानादिनामांतरमुपागत इति ॥ ४ ॥ त्रिवेति ज्वलनः प्राणाग्निः त्रिधा पूरककुंभकरेचकरूपे प्रणीतो नाडीमार्गैः संचारित अतः प्रणयनात्ते तत्त्वं प्राप्ताः पूरकाद्यभ्या
सेनैव आत्मतत्त्वं अधिगम्यंत इति भावः ॥ ५ ॥ एक एवेति एक एव प्राणाग्निः प्राणायामाभ्यासेन हविषा आदेयानि च वक्ष्यामि क्षिप्रं योगस्यासिद्धये ॥ क्षीरं घृतं च मिष्टान्नं मिताहार
श्च शस्यत इति दत्तात्रेयोदितेन सम्यङ्निषेवितेन महान् भूत्वा सम्यक् योगिनो विक्षेपमकुर्वन् प्रवर्तते आरोहावरोहमार्गयोर्थेष्टं संचरति अयमर्थः नासिकांतो वाहिरंतश्च द्वादशद्वादशांगु
लमानेन प्रमाणः संचरन् तूलपिंडवत् घनीभूतः कुंभकाभ्यासेन तूलपिंडमिव शिथिलावयवसंयोगं कुर्यात् ततश्च वाहिरंतश्च षट्त्रिंशत् षट्त्रिंशदंगुलमानेन परमाप्राणस्य गतिर्भवति सत
दासूक्ष्मोऽपि पुरोडाशवन्मथितो महानित्युच्यते एवं भूतस्य प्राणाग्नेः पार्ष्णिभागेन संपीडयोनिमाकुंचयेद्वटं ॥ अपानमूर्ध्वमाकृष्य मूलबंधोऽयमुच्यत इत्यादिना हठोक्तप्रकारेण वायो
रारोहः प्रसिद्धः श्रुवोर्मध्ये प्राणमाविश्येति शास्त्रप्रसिद्ध एव अवरोहोऽपि योगिना याज्ञवल्क्येनोक्तः संपूर्यकुंभवद्वायुमंगुष्ठान्मूर्ध्नि मध्यतः ॥ धारयत्यनिलंबुद्ध्या प्राणायामः प्रचोदितः ॥

व्योमरंध्रात्समाकृष्यललाटेधारयेत्पुनः ॥ ललाटाद्यायुमाकृष्यध्रुवोर्मध्येनिरोधयेत् ॥ नेत्रात्प्राणंसमाकृष्यनासामूलेनिरोधयेत् ॥ नासामूलात्तुजिह्वायामूलेप्राणानिरोधयेत् ॥ कंठकूपात्तुहन्मध्येहन्मध्यान्नाभिमध्ये ॥ नाभिमध्येत्पुनर्मूढेमेढ्राद्वन्हालयेततः ॥ देहमध्येद्देगार्गिगुदाद्वैऊरुमूलके ॥ ऊरुमूलात्तयोर्मध्येतस्माज्जान्वोर्निरोधयेत् ॥ वस्ति मूलेततस्तस्माज्जंघयोर्मध्यमेतथा ॥ जंघांततःसमाकृष्यवायुंगुल्फेनिरोधयेत् ॥ स्थानात्स्थानेसमाकृष्ययस्त्वेवंधारयेद्विद्या ॥ सर्वपापविशुद्धात्माजीवेदाचंद्रतारकं ॥ एतत्तुयो गसिद्धयर्थमगस्त्येनापिकीर्तितमिति ॥ स्वधेतिस्वस्मिन्शरीरेधानंनिधानंदेहेवायोर्धारणेति यावत् तस्याःकारेणकारणेन हेमंत्रज्ञराजन् मंत्राणांपूर्वोक्तानारेफादिप्रभृतीनांप्रकाशत्वे नसंबंधिकार्यतत्तद्भूतजयःतत्सिद्धयेभिःसंप्रवर्ततइत्यर्थः तत्रधारणासिद्धयश्चोक्तायोगिनायाज्ञवल्क्येन यमादिगुणयुक्तस्यमनसःस्थितिरात्मनि ॥ धारणेत्युच्यतेसद्भिःशास्त्रतात्पर्यवे दिनाव्योमांशेमास्तांशेचधारणांकुर्वतःशुभां ॥ त्रिदोषजनितारोगाविनश्यंतिनसंशयइत्यंतेनग्रंथेनदर्शिताः तत्रपादादिजान्वंतंजान्वादिपादांतंपादादिहृदयांतंनतोभ्रूमध्यांतं ततोमूर्द्धांतंचक्रमेणभूम्यंबुतेजोवाय्वाकाशस्थानानिब्रह्मविष्णुरुद्रेश्वरसदाशिवाधिष्ठितानिलवरयहवीजयुतानि तेषुतेषुपंचपंचघटिकापर्यंतंमनोधारयंस्तत्तद्भूतजयोभवति तथाप रमात्मन्येवप्रणवेनादांतेधारणामुख्या तथातेजोवन्नेषुधारणांकुर्वतःक्रमात्वातपित्तश्लेष्मजारोगानश्यंतोतिज्ञेयं विस्तरभयात्तुनप्रपंचितम् ॥ ६ ॥ एवंत्रिधाप्रणीतइत्यादिनापूरक

स्वयंचदक्षसंप्राप्तोभगवान्भूतसत्कृतः ॥ ब्रह्माब्राह्मणनिर्मातासर्वभूतपितामहः ॥ ७ ॥

दंडीचर्मोशरीखड्गीशिखीपद्मनिभाननः ॥ अभवन्न्यस्तसंतापोजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ ८ ॥

कुंभकरेचकाभ्यासेनविपुलीकृतोहविष्याशनाभ्यासमाहेम्नावशोरुतोयत्रकुत्राचिद्वारितःप्राणाग्निस्तत्तद्धारणाफलंप्रसूतेइत्युक्तं तत्रप्रसूणवेनपरमात्मन्येवधारितस्यप्राणस्यफलमुच्य ते स्वयमिति दक्षतेसर्वस्मिन्कार्येसनह्यतीतिदक्षःसूत्रात्मातद्रूपेणसंप्राप्तोभवतिभगवान्त्सर्वैश्वर्यसंपन्नः भूतंनित्यसिद्धंचतत्सच्चकारणंतेनकृतःनिर्मितः आत्मानमराणि कृत्वाप्रणवंचोत्तरारणिम् ॥ ध्याननिर्मथनाभ्यासात्पाशंदहतिपांडितइतिस्मृतेः प्रणवेनात्मानिचेतोयुंजतःप्रथमंउकारार्थंभूतसूत्रात्मसाक्षाकारोभवतीत्यर्थः सएवंभूतोदक्षोमुख्योब्राह्मणइतिब्रह्मा ब्राह्मणस्यचतुर्मुखस्यनिर्माता अतएवसर्वेषांभूतानामस्मदादोनांपितामहः ॥ ७ ॥ कोयंदक्षइत्याशंक्ययःपूरकादिनाराधितःप्राणाग्निःसएवायमित्याह दंडीति योयंपूर्वपूरकका लेनासिकानलिकयापूर्यमाणत्वादंडाकारमिवप्राप्तइतिदंडीजातः सएवकुंभकावस्थायांचर्मवद्वि ततइतिचर्मिवरूपेणसंवृतःसएवपुनःरेचकावस्थायांदंडरूपात्सूक्ष्मरूपेणशर कांडाकारत्वंपूर्ववत्प्राप्तः सएवसएषखड्गवत्तीक्ष्णधारः संसारवृक्षच्छेदनसमर्थःशिखीप्राणाग्निःपद्मनिभाननइत्यनेनदक्षरूपेणप्रसन्नइतिलक्ष्यते अभवत्प्रसन्नभावेनन्यस्त संतापोजितक्रोधोजितेंद्रियश्चस्वभावतोभवत् तत्रस्वाभाविकंवैराग्याद्याविर्भूतंनहठारुष्टमित्यर्थः यथोक्तंवृद्धैःउत्पन्नात्मप्रबोधस्यहृद्वेष्टत्वादयोगुणाः ॥ भवंत्ययत्नतः सिद्धाननुसाधकरूपिणइति ॥ ८ ॥

यजत इति ब्रह्मादक्षः पुष्करे आत्मतोर्ये मेधया शास्त्राचार्योपदेशप्राप्तया धोवृत्त्या सह संगतो यजते तन्निष्ठो भवति यस्यामवस्थायां इंद्र आत्मदर्शितेन प्रोक्तानि सामानि अहमन्नमहमन्न इत्यादीनि तैत्तिरीयप्रसिद्धानि इदमदर्शयामितितस्मादिंद्रोनामैदां देद्रोहवेनामतामिदं संतमिंद्र इत्याचक्षते पराक्षेणे पराक्षा प्रिया इवाहि देवा इत्यैतरेयके च इंद्रशब्दस्य आत्मदर्शानि प्रवृत्तिनिमित्तं दर्शितम् ॥ ९॥ स समाहितो योगो पूर्वसंस्कारात्समाधेरे प्रच्युतयेतत्र यज्ञमेव कल्पितवानित्याह घृतामिति मखेवाह्ययज्ञेन्यस्तं देवतोद्देशेन त्यक्तम् परमकं अभौतिकत्वाच्छृष्टं कल्पितं मनसैव न कर्मतः ब्रह्मणः सूत्रात्मनः पदे स्थाने समाध्यवस्थायामित्यर्थः ॥ १० ॥ निर्मथ्येति अग्नेः परमेश्वरस्यातिरोधानस्थान भूतारणिरिवारणिराविद्यातां निर्मथ्या विनाश्य शमीगर्भसमुत्थितम् शंसुखं ईयते गम्यते नेनेति शमी देहः शमी वृक्षतुल्यो वातस्य गर्भस्य गुत्थितम् आविर्भूतं प्रथमं कारणं ब्रह्मरूपमन्यमकल्पितमग्निं अंतर्यामिणं प्रवर्तयत् प्रकर्षेण वर्तयत् अडभा वआर्षः शरीरेनित्या विर्भूतमपि देहाद्यभिमानवशात्तिरोहितैश्वर्ये संतं देहाभिमानत्यागात्स्वेनेश्वरेण रूपेणा विर्बभूवेत्यर्थः ब्रह्मा ब्रह्मवितृतास्मिन्सूत्रात्मनि ॥ ११ ॥ ननु यथा सोमयागे अण्यामग्निमंथनं क्रियते यथा वाचा तुर्मास्येषु तद्वादिहापितावत्कल्पनिक एवायं निर्मथ्योऽग्निरस्तु किं सूत्रादन्यस्य कारणेऽग्नेः कल्पनेनेत्याशंक्याह न ह्यल्पामिति यथा यज्ञकर्मणि वाह्येऽग्निर्निर्मथ्य होम्यत्वेन विहितः अमृताहुतिरग्न्याहुतिः सैषा स्वर्ग्याहुतिर्यदग्न्याहुतिरेति प्रोति पूर्वकं मानसे यज्ञे तथात्र अग्न्याख्यं अल्पं वाह्यं द्रव्यं विहितं न हि

जयते पुष्करे ब्रह्मा मेधया सह संगतः ॥ इंद्रप्रोक्तानि सामानि गीयंते ब्रह्मवादिभिः ९ घृतं क्षरिं यवाव्रीहिः सर्वं परमकं हविः ॥ वेदप्रोक्तं मखेन्यस्तं कल्पितं ब्रह्मणः पदे १० निर्मथ्यारणिमाग्नेर्यो शमीगर्भसमुत्थिताम् ॥ स ब्रह्मा प्रथमं तस्मिन्नाग्निमन्यं प्रवर्तयत् ११ न ह्यल्पं विहितं द्रव्यं यथाग्निर्यज्ञकर्मणि ॥ प्रवर्तयेद्विभागैर्वाहुतद्रव्यमयं बलम् १२ फलानितैः प्रयुक्तानि हवींषि विततेऽध्वरे ॥ प्रयुजंते प्रयोगज्ञामुनयो ब्रह्मवादिनः १३

योगिना इत्थं यज्ञश्चित्तनो य इति विधिरस्ति किंतु यज्ञियसंस्कारदाढर्याद्योगे पिता दृशाः संकल्पा भवन्ति अतएव श्रुतिः स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पा देवास्य पितरः समुत्तिष्ठन्तीति चिरपरिचितानां पित्रादीनामेव योगेन संप्रज्ञातावस्थायामुत्थानमाह परिपक्वयोगिविषयं तु अदृष्टा श्रुतवस्तु दर्शनं समाधावति प्राकृतकर्मणोऽत्रानधिकारादन्योऽग्निरत्र प्रकृतसूत्रादां तरईश्वर एव ग्राह्यः यत् अल्पं द्रव्यं उत आज्यपयः प्रभृति अग्नौ त्यागपूर्वकं प्रक्षिप्तं तद्विकारभूतं स्वर्गे दिव्यदेहादितस्य बलं अत्र विभागैर्यथोच्चनोचस्थानं प्रवर्तयेन्न त्विहतयेत्यर्थः अल्पद्रव्यसाध्येषु हि यज्ञेषु वित्तव्ययस्वरूपश्रद्धातारतम्येन फलतारतम्यमास्ति आत्मयज्ञे तु नायं विभागः सर्वेषां कैवल्यरूपस्य फलस्यैकरूपत्वादिति भावः ॥ १२ ॥ तर्हि किमर्थं संप्रज्ञातं हविरादिकल्पनमुक्तमत आह फलानिति विततेऽध्वरे योगयज्ञे हवींषि यानि विहितानि तैर्हविर्भिः फलानि च प्रयुक्तानि भवन्ति तं यथा यथोपासते तथा तथाप्रेत्य भवतीति श्रुतेः यादृग्गुणविशिष्टमात्मानं चितयति तादृक्फलभागी ब्रह्मलोके भवति ये तु ब्रह्मवादिनः अत्रैव ब्रह्मसाक्षात्कारवन्तस्तेषां तानि फलानि अणिमाद्यैश्वर्याणि अत्रैव निग्रहानुग्रहप्रयोगज्ञाः प्रयुजंते प्रकाशयन्ति तथा च काम्यमेव हविरादिकल्पनं न तात्त्विकमिति भावः ॥ १३ ॥

योगफलमेवभंग्यंतरेणा षण्मासानिति बृहस्पतिः देवाचार्यः परयाब्रह्मसंपदा एवास्यपरमासंपादिति श्रुतिः निर्विशेषावस्थयाब्रह्मसंबन्धिनियज्ञयोगेविततेसति षण्मासान् अत्यंत
संयोगोद्वितीया मासषट्कं आदरनैरंतर्यदोर्धकालैः सम्यग्भ्यस्तेसातेचतुरोवेदान्बभाषेचतुर्भिर्वेदैः सहसंवादं कृतवान् वेदान् लब्धवानित्यर्थः षण्मासादेवयोगसिद्धिर्भवतीति भावः
तथाचमैत्रायणीयश्रुतिः षड्भिर्मासैस्तुयुक्तस्यनित्ययुक्तस्यदेहिनः ॥ आनंदः परमोगुह्यः सम्यग्योगः प्रवर्ततइति ॥ १४ ॥ सलब्धवेदो बृहस्पतिर्वेदसंप्रदायां शिष्येषु प्रवर्तितवानित्याह
शिक्षेति सः सरस्वत्याः कर्मणि षष्ठो सरस्वतीं प्रभाषते सर्वेभ्यो वेदमध्यापयतीत्यर्थः सानुशिखरं वेदशिखरं उपनिषादितियावत्स्वारेतं स्वर्गतिः तत्साधनं कर्मताभ्यां रामाभिरामात्स्याः ब्रह्म
कर्मकांडाभ्यां रमणीयेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तेन वेदोपदेशेन ब्राह्मणानि कर्मचोदनवाक्यानि तैः शिक्षते इति ब्राह्मणः शब्दः तेन प्रवृत्तिप्रधानेनेत्यर्थः ब्रह्मप्रोक्तेन वेदोदितेन मार्गेण विरच्यमानः
समस्वः याज्ञिकप्रसिद्धो यज्ञः ब्रह्मलोक इव आध्यात्मिकयोगयज्ञ इव विभाति ॥ १६ ॥ मस्वमेवस्तौति पदं विष्णुरजो ब्रह्मेत्यतः प्राक्तेन संदर्भेण मस्वइति ब्रह्मशब्दैर्वेदशब्दैः अनामयैः

षण्मासांश्चतुरोवेदान्त्संबभाषे बृहस्पतिः ॥ ब्रह्मणो वितते यज्ञे परयाब्रह्मसंपदा १४ शिक्षाक्षरसमेतायामधुरायाः समंततः ॥ सानुस्वारितरामायाः सरस्व
त्याः प्रभाषते १५ तेन ब्राह्मणशब्देन ब्रह्मप्रोक्तेन भारत ॥ विभाति ममस्वो व्यक्तं ब्रह्मलोक इवापरः १६ मस्वो ब्रह्ममुखोत्तीर्णो ब्रह्मशब्दैरनामयैः ॥ प्रयोगैः सं
प्रयुक्तस्य जल्पन्निव विवर्द्धते १७ समिद्धिः सोमकलशैः पात्रैश्चैव बहिः खलैः ॥ यवैर्व्रीहिभिराज्यैश्च पूर्णैश्च जलभाजनैः १८ कर्मप्राप्तैश्च पशुभिः कर्मभिश्च अपरा
न्वितैः ॥ गोभिः पयस्विनीभिश्च परिवंशैश्च कोमलैः १९ ब्रह्मवृद्धो वयोवृद्धस्तपोवृद्धश्च भारत ॥ ब्रह्मज्ञानमयो देवो विद्यया सह संगतः २० मानसैश्च क्रियामूर्
तिर्येच भूताः स्वयं नृप ॥ ब्रह्मा जुहोति तांस्तस्मान्मरुद्भिः सहितस्तदा २१ तेजोमूर्तिधरैरूपैर्न च तत्कर्मणा स्पृशत् ॥ वेदप्रोक्तेन विधिना सर्वप्राणभृतां वर २२

अप्रामाण्यशंकाभून्यैः प्रयोगैः यथाश्रुतं विनियुक्तैः मंत्रैः संप्रयुक्तस्य सादरस्य यजमानस्य मस्वो जल्पन्निव विवर्द्धते ॥ १७ ॥ सोमकलशैः सोमधारणार्थैः ग्रहचमसैः पात्रैः स्तु
क्स्तुवादिभिः जलभाजनैः वसतिवर्येकनार्थैर्भाजनैः ॥ १८ ॥ कर्मेति कर्मयज्ञार्थवर्धतइत्यनुषज्यते प्राप्तैर्वसुभिः कनकादिभिः कर्मभिरेष्ट्यादिभिः परान्वितैः परस्मिन्
ब्रह्मणिसमर्पितैः वत्सैश्च परिप्राप्तैरेतिसंबन्धः छंदसिपरेपिव्यवहिताश्चेति धातूपसर्गयोः आर्षः संबन्धः कोमलैः बालैः ॥ १९ ॥ ब्रह्मणा वेदघोषेण वृद्धः वयसा दक्षिणया वृद्धः
यज्ञआयुष्मान् सदक्षिणाभिरायुष्मानिति श्रुतेः पुष्कलदक्षिणावानित्यर्थः तपसा ज्ञानेन वृद्धः ब्रह्मज्ञानमयस्तत्प्रधानस्तदर्थइत्यर्थः विद्यया कर्माणां वद्वदुद्गाथाद्युपासनया
॥ २० ॥ मानसैरेति मनःकल्पितैः समिदादिभिः क्रियामूर्तिर्यज्ञात्मा ब्रह्मा येच पदार्था अन्ये तस्माद्ब्रह्मणः स्वयंभूता विनापि कल्पनास्वभावा देवात्मन्यध्यस्तास्तान् धृतादीन् जु
होति ॥ २१ ॥ तेजोमूर्तिधरैः चिन्मयैः रूपैर्द्रव्यदेवतादिभिर्यागरूपैरुपेतं तद्ब्रह्मणो यजनं सर्वप्राणभृतां कर्मणान् अस्पृशत् न स्पर्शाप्रापसर्वाधिकः स यज्ञइत्यर्थः ॥ २२ ॥

शम्याः गर्भे उत्तनो योऽश्वत्थस्तस्मादुद्भवो यस्यास्ताम् ॥ २३ ॥ अनुसराः सहाषाश्चमसाध्वर्वादयः तत्सहिताः ॥ २४ ॥ २५ ॥ दिवौकसैः छांदसं अकारांतत्वम् ॥ २६ ॥ गतैरागतैश्चमहीयते क्रतुरित्यपकृष्यते मनुष्यलोके तु सुतरां महीयत इति भावः ॥ २७ ॥ त्रिभिरेव ॥ २८ ॥ सामानिस्तोत्राणि वचनानि शास्त्राणि ॥ २९ ॥ श्रोत्रवादिभिः श्रुतमात्रानुसारिभिर्मनोभिः संकल्पैः ॥ ३० ॥ होता ब्रह्मा च बृहस्पतिरेव मूर्तिभेदं प्रकल्प्याभूदित्यर्थः ३१ ॥ विष्णोः पूजां विष्ण्वर्पणं प्रयुज्य कृत्वा क्रतुमहिम्ना यजमानो दित्या गर्भे जात इति शेषः क्रतुभिर्देवत्वं प्राप्यामित्यर्थः ॥ ३२ ॥ एवं कर्मफलं देवताभावं सुखबहुलमुक्त्वा सुखदुःखस्पर्शशून्यं ते ह वै शरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्य शरीरं वावसंतं न प्रियाप्रिये स्पृशत इति श्रुतिप्रसिद्धं शरीरतालक्षणं मोक्षं विष्णुपदमाह पदमिति पदं विष्णुरितिसामानाधिकरण्येन तद्विष्णोः परमं पदमिति षष्ठीराहोः शिर इति वदौ पचारिकभेदपरेति दाशतं अजोन

निर्मथ्यारणिमाग्नेयीं शमीगर्भसमुत्थिताम् ॥ क्रतुना यजते पूर्णमग्निष्टोमेन स प्रभुः २३ सदस्यैस्तत्सदो व्यक्तं शुशुभे यज्ञकर्मणि ॥ जल्पंति मधुरा वाचः सानुसाराः क्रियास्तथा २४ कर्मभिश्च तपो युक्तैर्वेदवेदांगपारगैः ॥ सूर्येन्दुसदृशैराजन्विराज महाक्रतुः २५ ब्रह्मघोषेण महता ब्रह्मा वास इवापरः ॥ वसुधामि वसंप्राप्तैः सर्वैरेव दिवौकसैः २६ वेदवेदांगविद्विश्च विनीतैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ गतागतैस्तपःश्रान्तैः स्वर्गलोके महीयते २७ ज्वलद्भिरिव विप्रैस्तैस्त्रिभिरेवाध्वरेग्निभिः ॥ ब्रह्मलोक इवाभाति ब्रह्मणः समहाक्रतुः २८ इंद्रप्रोक्तानि सामानि गायंति ब्रह्मवादिनः ॥ वचनानि प्रयुक्तानि यजुंषि विततेऽध्वरे २९ तपःशान्ता ब्रह्मपराः सत्यव्रतसमाहिताः ॥ आयुर्मुनयः सर्वे मनोभिः श्रोत्रवादिभिः ३० होता चैवाभवद्राजन् ब्रह्मत्वे च बृहस्पतिः ॥ सर्वधर्मविदां श्रेष्ठः पुराणो ब्रह्मसंभवः ३१ यजमानश्च यज्ञांते विष्णोः पूजां प्रयुज्य च ॥ आदित्याः पश्चिमे गर्भे तपसा संवृते नृप ३२ पदं विष्णुरजो ब्रह्मानिर्द्वंद्वानिष्परिग्रहम् ॥ यतः पदसहस्राणि भविष्यंत्युद्भवंति च ३३ अवध्यं चाप्रमेयं च व्यतिरिक्तं च कर्मभिः ॥ आत्मापि यस्य मुनयो भवंति निष्परिग्रहाः ३४ परिग्रहाश्च विषया दोषप्राप्ता महीयते ॥ दोषाश्च युगपत्सर्वे छादयंति मनो बलात् ३५

जायते ब्रह्मादिवदित्यजो कर्मप्राप्यः ब्रह्मा ब्रह्मवित् विष्णुवाख्यं निर्द्वंद्वं कर्मप्राप्यं पदमेतीत्यर्थः निष्परिग्रहं निर्गतज्ञानतत्कार्यं पदमेव स्तौति यत इति इंद्रादिपदसहस्राणीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अवध्यं सर्वकर्मफलगर्भितं अवध्यमिति पाठे त्वविनाशि इतरत्र तु विनाशीत्यर्थः अज इत्यस्य व्याख्यानं व्यतिरिक्तमिति आत्मापि आत्मैव यस्य मुनयो भवंतीति पदं विष्णोरभेदो व्याख्यातः ॥ ३४ ॥ परिग्रहाः परितो गृह्णंति बध्नीतीति परिग्रहाः विषयारूपादयः दोषप्राप्ता रागादिदोषेणैव कल्पिताः तथा चाक्षपादाचार्यप्रणीतं व्यायोपबृंहितं सूत्रं दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति बलात् पूर्वसंस्कारबलात् मनश्छादयंति अतोत्यंतावहितेन दोषानि ग्राह्या इति भावः ॥ ३५ ॥

ननुरूपादिदर्शनं देहवतामपरिहार्यतत्कथं निष्परिग्रहत्वं सेत्स्यतीत्याशंक्य अहंममेत्याविद्यैव परिग्रहो न दर्शनमात्रमित्याह इन्द्रियेति चरंतोपि निष्परिग्रहा एव भवन्ति मुनय इति शेषः ऐंद्रजा
लिक्यां संपदितत्त्वविदिवनसज्जत इति भावः शुभं वेदबोधितं धर्ममपि अविद्यालक्षणं परिग्रहं बंधकमेव विदुरतो निर्द्वंद्वमेव विष्णुपदं श्रेय इति भावः ॥ ३६ ॥ विद्येति रागादिभिरिति शेषः क
दानच्छाद्यत इत्यत आह यदिति ब्रह्मवादिभिर्यदियदामुनिशब्देन मुनेत्वप्रतिपादकशब्देन तत्त्वमसि वाक्योपदेशेन प्रणवोपदेशेन वा गृह्यते ऽनुगृह्यते तदा तदर्थमननाज्ज्ञात तत्त्वो न रा
गादिभिश्छाद्यत इत्यर्थः ॥ ३७ ॥ प्रासंगिकं विद्याफलादिकं समाप्य प्रकृतं कर्मफलमनुसरति वेदेति सतां लोकानां जनानां स्थानं यदि वितदेव कर्म ठट्टद्वैलोक इत्युच्यत इत्यर्थः ॥ ३८ ॥
स्थानमेव विशिनष्टि यत्रेत्यर्द्धेन कर्मप्राप्तोदिते कर्मभिः प्राप्ते अधिकारिभिश्च भुंक्ष्वैतत्पदमित्युदिते मोदते ॥ ३९ ॥ यज्ञेति शैलं दिव्यं देहं पित्र्यं वा गांधर्वं वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मं चेति श्रु
तिप्रसिद्धं कर्मफलभूतं द्विजं द्विजेभ्यः त्रैवर्णिकेभ्यो यजमानेभ्यः प्रभुर्यज्ञफलदाता महाविष्णुः देवानां भूतपालकत्वाद्दययेति ॥ ४० ॥ तं शैलमिति शैलं सर्वगात्राणीति सामानाधिकर

इन्द्रियग्रामविषये चरंतो निष्परिग्रहाः ॥ परिग्रहं शुभं धर्ममविद्यालक्षणं विदुः ३६ विद्यालक्षणसंयोगान्न मनश्छाद्यते नृप ॥ यदि चेन्मुनिशब्देन गृह्यते ब्रह्म
वादिभिः ३७ वेदविद्याव्रतस्नातैर्नियतैः कुरुसत्तम ॥ दिविलोकाः सतां स्थानं लोकानां लोक उच्यते ३८ यत्र देवा हव्यपुष्टानक्षयं यांति भारत ॥ यजमानश्च भौगैः
स्वैः कर्मप्राप्तोदिते पदे ॥ मोदते सहपत्नीभिर्विज्वरो वसुधाधिप ३९ यज्ञावसाने शैलं द्विजेभ्यः प्रददौ प्रभुः ॥ दयया सर्वभूतानां निर्मलेनांतरात्मना ४० तं शै
लं सर्वगात्राणि परस्परविशेषिणः ॥ न शेकुः प्रविभागार्थं भेत्तुं सर्वोद्यमैरपि ४१ ततस्ते ब्राह्मणगणानिषेदुर्वसुधातले ॥ श्रमेणाभिहताः सर्वे विवर्णवदनानृप
४२ सुपार्श्वो गिरिमुख्यस्तु वाग्भिर्मधुरभाषिताः ॥ अब्रवीत्प्रणतः सर्वाश्चिरसातान् द्विजोत्तमान् ४३ न हि शक्यो बलाद्वेत्तुं युष्माभिरसुसंगिभिः ॥ अपि व
र्षशतैर्दिव्यैः परस्परविरोधिभिः ४४

प्यं वेदाः प्रमाणमिति वत् सर्वगात्रात्मकक्षेत्ररूपं शैलं परस्परविशेषिणो भेददृष्ट्या मिथो ब्राह्मणत्वक्षेत्रियत्वादिजात्यभिमानेन विशेषवंतः भेत्तुं आत्मनो व्यतिरेकेण निश्चेत्तुं न शेकुः सर्वो
द्यमैः कृत्स्नैरपि कर्मभिः किमर्थं भेदनं प्रविभागार्थं प्रकर्षेण विद्यादिभ्य आत्यंतिकव्यतिरेकस्तदर्थमोक्षार्थमित्यर्थः क्रतुक्रोठ्यापि मोक्षो न लभ्यत इत्याशयः ॥ ४१ ॥ तत इति देव
ताभावेऽप्युच्चनीचभावदर्शनक्षोभेण श्रान्तास्ते निषेदुः वसुधातले पुनः संसारं प्राप्नुवन्त्यर्थः विवर्णवदनाः स्वर्गभृशंदुःखेन ॥ ४२ ॥ सुपार्श्व इति शोभनं पार्श्वोपलक्षितं सामीप्यं यस्य स
सुपार्श्वः सद्गुरुः गिरिमुख्यः गिरिर्ह वै द्विषंतं पाप्मानमिति श्रौतनिर्वचनात् पापच्छेतृणां मुख्यः समूलाविद्योच्छेदकत्वात् प्रणतः शांतः तान् प्रतिशिरसावेदांतवाक्येन ओमापो ज्योती
रसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोमिति अनेन वाच्यादीनां ब्रह्मभावप्रतिपादकेन अब्रवीत् ॥ ४३ ॥ न हीति अयं देहाभिमानरौलः बलात् हठेन युक्त्या विना भेत्तुं न हि शक्यः तत्र हेतुः असुसं
गिभिः असुषु इन्द्रियेषु संगशीलैः देहेन्द्रियादिष्वात्मधीमद्भिः ॥ ४४ ॥

भेदेनेउपायमाह ॥ एकोभूताःसमाहिताः समाधिमंतोयदिसमाधौऐकात्म्यंप्राप्ताअत्रह्येतेसर्वेएकंभवतीतिश्रुतिप्रसिद्धंहितत् अविरोधेनसर्वभूताभयदानेननिर्वृताःशांताःयदिभ
विष्यथतर्ह्येनंविभजिष्यथ समाधिरेवेदेहाहंधोभेदकइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ बलमितिवलंस्वभावजयसामर्थ्यं रागस्तत्सहचरोद्वेषः ताभ्यांवर्द्धतेच्छिद्यतेचौरादिकस्यवृद्धेत्यकिंचिद्भूयब्रह्म
ब्रह्मनिष्ठावर्द्धतेवर्द्धते आर्षस्तडभावः ॥ ४६ ॥ यदाहमिति अहंगुहाशयैश्चोद्यमानःएनंशैलंभेदयिष्यामि युष्मान्भेदनेनियोक्ष्यामि तदेवभेत्स्यथेतिअध्याह
त्यश्लोकद्वयंयोज्यं अहंगुरुः गुहायांबुद्धौशेतेतेसंस्काररास्तैः स्वर्गभिन्नैःस्वर्गात्पृथक्भूतैः ऐहिकामुष्मिकभोगविरक्तैः एतएवशिलाशितैः स्फटिकशिलावदत्यच्छैर्धातवोदे
हारंभकाणितेजोबन्नानितैस्तत्कार्याणिवाक्प्राणमनांसि अन्नमयंहिसैम्यमनःआपोमयःप्राणस्तेजोमयोवागितिश्रुतेः तेषांवागादीनांविसर्पणेनप्रवृत्तिलिंगेनेत्यर्थः शिखरैरिवो
च्छ्रुतैरिंद्रियैरनुपातिभिःखलेकपोतन्यायेनतत्त्वेनपतनशीलैः ॥ ४७ ॥ पार्श्वशब्देनसमीपस्थारुयादयस्तान्येवविवराणिचित्ताहिप्रवेशविलानितैर्विशोर्णैः तथानागैः

एकीभूतायदासर्वेभविष्यथसमाहिताः ॥ अविरोधेनयुगपद्विभजिष्यथनिर्वृताः ४५ बलंहिरागद्वेषाभ्यांवर्द्धतेब्रह्मसत्तमाः ॥ विमुक्तंरागदोषाभ्यांब्रह्म
वर्द्धतिशाश्वतम् ४६ यदाहंभेदयिष्यामिस्वर्गभिन्नैःशिलाशितैः ॥ धातुभिश्चविसर्पद्विःशिखरैश्चानुपातिभिः ४७ विशोर्णैःपार्श्वविवरैर्नागैश्चगलितैर्भु
वि ॥ बहुभिर्व्यालरूपैश्चोद्यमानोगुहाशयैः ४८ प्रतिगृह्यचतद्वाक्यंशैलेंद्रस्यसुभाषितम् ॥ तूष्णींबभूवुस्तेसर्वेतदाब्राह्मणसत्तमाः ४९ इतिश्रीमहाभा
रतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणित्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ बलिरहोमाश्ववर्द्धतेअहन्यहनिभारत ॥ द्विजानांतपसा
ढ्यानांगृहधर्मेषुतिष्ठताम् १ देवाताचार्याश्चपूज्यंतेतदाप्रभृतिभारत ॥ तेषांब्रह्मविदांराजन्पृथिव्यांब्रह्मवादिभिः २ तत्रैवब्रह्मसदनेसमेनिस्तृणकंटके ॥
प्राज्येधनतृणेदेशेषुण्येपर्वतरोधसि ३

श्वेतसर्पतुल्यैः शास्त्रादिव्यसनैः व्यालैः कृष्णसर्पतुल्यैः कामादिव्यसनैश्चविशीर्णैश्चोद्यमानःप्रेर्यमाणः एतैर्गुणैःप्रीतोगुरुर्यदादेहाद्यध्यासमपनिनोषेत्तदैवतन्नाशोनान्य
थेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ तूष्णींबभूवुःवैराग्याद्यभावादात्मनः देहात्पृथक्करणव्यापारान्निवृत्ताइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांत्रयोविंशतितमोऽ
ध्यायः ॥ २३ ॥ अष्टादशेवपुर्भेत्तुमशक्तेःकर्मभूतले ॥ कर्तव्यंब्रह्मसदनेचित्तशुद्ध्यर्थमीर्यते ॥ १ ॥ बलिरिति तेषांशैलभेदासमर्थानांब्रह्मविदांकर्मविदांब्रह्मवादिभिस्तादृशैः
ऋत्विग्भिःसार्धंपृथिव्यांबल्यादिकंवर्द्धते तथादेवताविष्णुः अर्च्यागुर्वादयः तेचपूज्यंतेतदाप्रभृतिशैलेंद्रवचनप्रातिग्रहप्रभृतीतिद्वयोःसंबंधः ॥ १ ॥ २ ॥ तत्रैवपृथिव्यामेवब्रह्मस
दनेअविमुक्तंवैकुण्ठेनदेवानादेवयजनंसर्वेषांभूतानांब्रह्मसदनमितिश्रुतिप्रसिद्धेवाराणस्याख्येअविमुक्तेतत्रैवेतिविशेषणम् आध्यात्मिकभूवाणसंध्याख्यब्रह्मसदनानिवृत्त्यर्थतदुपास्त्य
नधिकारिणामेवप्रस्तुतत्वात्क्षेत्रमेवात्रब्रह्मसदनशब्दार्थः पर्वतस्यविध्यस्यरोधःसमीपे ॥ ३ ॥

भगवतः क्रियां प्राणिनां गत्यागतिरूपां तपोर्थिनः तप आलोचने अत्र हि जंतोः प्राणेषु क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वामोक्षी भवतीति श्रुतिप्रसिद्धमोक्षहेतुतत्त्वज्ञानार्थिन इत्यर्थः ॥ ४ ॥ दानप्राप्तेन शुद्धिं प्राप्तेन दैप् शोधनेऽस्य ल्युङंतस्य रूपं दानमिति यतय इति संन्यासिनां ग्रहणं चोप्यर्थो यतयोपहि कांक्षंति वासमित्यनुषज्यते तेषामपि अविमुक्ते प्रतिष्ठानां विहारो नैव विद्यत इति काशीतोऽन्यत्र गमननिषेधात् विकांक्षिणो विशेषेण कक्षा इच्छातद्वंतः इह वस्तुमित्यर्थः ॥ ५ ॥ वानप्रस्था अपि एतदेव कांक्षंतीत्याह वन्यैरिति द्वाभ्यां एते पीह वासं कांक्षंतीत्यनुषज्यते ॥ ६ ॥ दैवयुक्तेन अयाचितोपरिथितेन कर्मणा याज्ञादिना युक्ताः वृत्त्यर्थमिति शेषः ॥ ७ ॥ ब्रह्मचर्यं ब्रह्मनिष्ठां अनेन आश्रमक्रमेण ॥ ८ ॥ आचरितं संस्कारम् ॥ ९ ॥ नेति अवेदविद्वान् गृहधर्मन आगच्छेत् कृत्स्नं वेदमप्राप्य गार्हस्थ्यं न कुर्यादित्यर्थः न च त्यागेन परिव्राजेन गच्छेत् म्रियेत एतच्च मनुनाप्युक्तं अनधीत्य द्विजो वेदाननुत्पाद्य सुतानपि ॥ अनिष्टाशक्तितो यज्ञैर्मोक्षमिच्छन् व्रजत्यध इति एतच्चाविरक्तविषयं ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्वा वनाद्वा यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेदिति श्रुतिविरोधात् ॥ १० ॥ नापि वेदग्रहणात्

वासं यत्र प्रकुर्वेति दृष्ट्वा भगवतः क्रियाम् ॥ तपोर्थिनो महाभागा ब्रह्मचर्यव्रते स्थिताः ४ गृहस्थधर्मनिरता दानप्राप्तेन चेतसा ॥ यतयश्चापि कांक्षंति धर्मेणेह विकांक्षिणः ५ वन्यैः कर्मफलैश्चैव रता ब्राह्मणपुंगवाः ॥ अग्निहोत्रव्रतस्नाताजितक्रोधाः समाहिताः ६ दैवयुक्तेन वा युक्ताः कर्मणा ब्रह्मसत्तमाः ॥ चीरवल्कलसंवीतानियतानियतेन्द्रियाः ७ चरंतो ब्रह्मचर्यं च व्रतमास्थाय दारुणम् ॥ अनेन विधिनाराजन् क्रमप्राप्तेन सर्वशः ८ क्रमाद्ये वेदसंस्कारं पुण्यं प्राप्ताः सनातनम् ॥ पूर्वैराचरितं राजन्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ९ नावेदविद्वान्ना गच्छेन्नापिरौद्रं व्रतं चरेत् ॥ न च त्यागेन गच्छेत् गृहधर्मं न च त्यजेत् १० नैव गच्छेत् दुःस्थानमप्राप्तो वेदसंचयम् ॥ ऋचश्च संचयः पूर्वाः सामगानां च भारत ११ ये चापि पुत्रिणो न स्युः श्रुत्वापि प्राप्नुयुः फलम् ॥ ब्राह्मणास्तपसा श्रान्ता गुरोश्च परिचर्यया १२ यस्य नैव श्रुतं ब्रह्म न गृहीतं विशांपते ॥ कामंतं धार्मिको राजा शूद्रकर्माणि कारयेत् १३ अथवा नैव विद्येत यद्ब्रह्म नाद्रिये द्विजः ॥ द्वाभ्यां तु श्रोत्रविषये मनःपूर्वसमाहितम् १४

प्राक्संन्यसेदित्याह नैवमिति दुःस्थितं स्थानं अनिकेतत्वमित्यर्थः वेदसंचयस्यापीयत्तामाह ऋच इति बहुचानां सामगानां चाद्यजुर्वेदिनामप्युच एव संचयः साम्नां यजुषां चाप्युक्ष्वेदांतर्भाव इत्यर्थः ॥ ११ ॥ ये चेति पुत्रिणो न स्युः गार्हस्थ्यं न च कुरित्यर्थः श्रुत्वा वेदांतानिति शेषः फलं ज्ञानम् ॥ १२ ॥ यस्येति श्रुतं कर्म ब्रह्मणोः श्रवणं न गृहीतं नानुष्ठितं यस्य श्रवणमनुष्ठानं च नास्ति तं शूद्रतुल्यं राजा शूद्रकर्माणि कारयेत् ॥ १३ ॥ अथवेति अथवेति पक्षांतरे यत्र ब्राह्मणः सन् ब्रह्मवेदं नाद्रियेत इति यत्तन्नैव विद्यते सर्वोपि ब्राह्मणो वेदवानेव अन्यथा ब्राह्मणत्वमेव तत्र नास्तीति भावः तेन तस्य शूद्रसमीकरणं राज्ञामप्रसक्तमेव द्वाभ्यां ब्रह्मचारिगृहस्थाभ्यां श्रोत्रविषये श्राव्ये धर्मे ब्रह्मणि च पूर्वमध्ययनाध्यापनकाले एव मनःसमाहितं कृतं तस्मान्न ब्राह्मणस्यावहेलनं राजा कर्तव्येति भावः ॥ १४ ॥

उपसंहरति एवमित्यस्मादेवंतस्मात् भूतिविद्याभूतिअपरोक्षज्ञानसंपदं ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीहरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 ॥ एकोनविंशे श्रौतोपियज्ञः कामादिविघ्नितः ॥ तेनेशभक्तिरेवैकातमो हं त्रीणि गद्यते ॥ १ ॥ तेत्विति द्वयोः संबंधः तेनारदादयो वैदिकमेव कर्म श्रेयस्करं तदकरणे राजदंडश्चेति जानं
 तः गोब्राह्मणाः गौर्वाक्वेदप्रधाना इत्यर्थः नागाः नास्ति आगो विध्यपराधो येषु ते नागाः रजः प्रकृतिभावाः समासांतश्चट्चार्पः चंद्रादित्याभ्यां कालोलक्ष्यते दर्शपूर्णमासौ
 पुरस्कृत्येत्यर्थः ब्राह्मणान् ब्रह्मप्रभावान् देवान् नृषींश्च पूजयन् अपूजयन् अडभावार्पः वसुभिः हविर्दक्षिणाभिः ब्रह्मसंभवैरिति ब्रह्मेव ब्रह्मणार्चितवंत इत्यर्थः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तं ब्राह्मण
 पूजायाः क्रमेण पितामहं ब्रह्माणमपि अपूजयन् कुत्र यज्ञे पुत्रयज्ञे पुत्रपूजया पितुराल्हादो भवतीति तद्वत् ॥ २ ॥ पंचेंद्रियाणि निवासयंति निश्चली कुर्वन्ति तैः ॥ ३ ॥ पंचभिरिंद्रियैः समाहि
 तैरेकाग्रैः यज्ञं दृष्ट्वा ब्रह्मापि दिष्ट्या भाग्येन एवं विधा भवतां यज्ञे प्रवृत्तिरिति स्तव्यमिदं कर्मैत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ भवान्यक्ष्यते यक्षाः सुराश्च यक्ष्यंते प्रतिगुणैः स्वस्वगुणाः सात्विकराजसता
 एवं सर्वेन्द्रियारंभान्वेदपूर्वान्तसमाचरेत् ॥ ब्राह्मणो भूतसंपन्नो य इच्छेद्भूतिमात्मनः १५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि चतुर्विंशति
 तमोऽध्यायः २४ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते तु गोब्राह्मणानागाश्चंद्रादित्यपुरस्कृताः ॥ ब्राह्मणान् पूजयन् देवान् वसुभिर्ब्रह्मसंभवैः १ नारदप्रमुखाश्चैव
 गंधर्वाऋषयो नृप ॥ कुर्वन्ति सततं यज्ञे क्रमप्राप्तं पितामहम् २ वचोभिर्मधुराभाषैः पंचेंद्रियनिवासिभिः ॥ सर्वभूतप्रियकरैः सर्वभूतहितैषिभिः ३ स्तूयमा
 नश्च यज्ञांते पंचेंद्रियसमाहितैः ॥ प्रोवाच भगवान् ब्रह्मादिष्ट्यादिष्ट्येति भारत ४ ततः कश्यपमाभाष्य प्रोवाच भगवान् प्रभुः ॥ भवानपि सुतैः सार्द्धं यक्ष्यते वसु
 धातले ५ क्रतुभिः परमप्राप्तैः संपूर्णवरदक्षिणैः ॥ यक्षासुराश्च ते सर्वे यथा प्रतिगुणैः प्रभो ६ वयं यक्षामहे पूर्वं पूर्वयक्षामहे वयम् ॥ एवमन्योन्यसंरंभाद्विद्यं
 ते बलदर्पिताः ७ दैतेयाश्चाप्यदैतेयाः परस्परजयैषिणः ॥ युद्धायैव प्रतिष्ठंति प्रगृह्य विपुलौ भुजौ ८ निवार्यमाणा ऋषिभिस्तपसा दग्धकिल्बिषैः ॥ अन्यैश्च
 विविधैर्विप्रैर्वेदेदांगपारगैः ९ निवार्यमाणा युद्धयंते वृषभा इव गोकुले ॥ प्रयुद्धा युद्धसंक्रांताः सर्वे प्राणजयैषिणः १०

मसावा प्रतिगुणास्तैः स्वस्वाभिप्रायेणेत्यर्थः ॥ ६ ॥ एवं क्रतौ प्रवृत्ते आध्यात्मिकाः देवासुराः शमकामादयो मिथः स्पर्धमाना आसन्तेषु शमादिभिस्तत्तर्दिन्द्रियकर्मणास्तोत्रपाठादि
 नासुरान् जेष्याम इत्यध्यवसितैः सुरैर्वागादि मनोत्तानि सर्वाणिन्द्रियाणि पापविद्धानि कृतानि अतएव तेषां शुभाशुभीवषयप्रकाशकत्वमिव शेषेण दृश्यते ततः प्राणाख्यं सूत्रात्मानं दे
 वाः आश्रितवंतस्तेन सर्वे कामादयो निहता इत्ययमर्थो द्वयमाह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्च तत्र कानीयसा एव देवा जयाय सोसुरास्त एषु लोकेष्वस्पृष्टे तयादिना बृहदारण्यके दर्शितस्तमुपबृ
 हयति वयमिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ विप्रैर्निरोद्धुमशक्याः द्विविधाः अपि वृत्तय इत्यर्थः ॥ ९ ॥ प्रयुद्धाः प्रकृष्टयुद्धेषां ते ततो यज्ञं विहाय प्राणोपास्तौ प्रवृत्तेष्वपि तेषु सर्वे प्राण
 जयैषिणः अभूवन् सर्वशुभाशुभेन्द्रियवृत्तिरूपाः सुरासुराः प्राणसूत्रात्मानं जेतुमेषितवंतः तावतैव सर्वे पि नष्टाः पाषाणं प्राप्येव पांसुपिंडाः ॥ १० ॥

ततइति परंवाह्येन्द्रियवृत्तिसमूहं कृत्वाकर्तिस्वाच्छित्त्वरुंधंति मनइतिशेषः शब्देनशाब्दज्ञानजेनाविवेकेन ॥ ११ ॥ बाहुभिर्वातुल्यैर्वैराग्यादिभिःतत्रापिपूर्वोक्तेजस्तमोरूपो विघ्नउपस्थितइत्याह चचालेतिवसुधायोगभूमिः सत्त्वापत्याख्यारोचिभिःविषयवासनाज्वालाभिः ॥ १२ ॥ पर्वताः पर्वतनुह्याः आसनबंधादयः ॥ १३ ॥ नद्योनद्यः मातरिश्वनाप्राणवायुनासूत्रभावादुत्थितोवभूवेत्यर्थः ततइति एवंविक्षिप्तंचित्तंपुनर्विरोध्यमानंसत्तमधुनामानंलयंप्राप्नोति सचसत्त्वाख्येनविष्णुनाप्रतिहंतव्यइत्यर्थः ॥ १४ ॥ युगांतः संसारांतः ॥ १५ ॥ बलंनिद्रातंद्राजाड्यकषायांगमर्दादि ॥ १६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ तमसादेहनिगडेक्षितमात्मानमुत्तमः ॥ उद्धरेत्सत्त्वसामर्थ्यादितिर्विशेनिरूप्यते ॥ १ ॥ मधुः आसुरोभावः मोहः पाशैर्वासनामयैः महेंद्रंआत्मानंपर्वतांतरेदेहमध्ये ॥ १ ॥

पश्यतांसर्वभूतानांमृत्योर्विषयमागताः ॥ ततःशब्देनमहतापरंकृत्वामहाबलाः ११ रुंधंतिबाहुभिःकुद्धाःसपक्षाइवपक्षिणः ॥ चचालवसुधाचैवपादाक्रां ताचरोचिभिः १२ नौर्यथापुरुषाक्रांतानिषीदतिमहाजले ॥ पर्वताश्चविशीर्येतेनर्दमानागजाइव १३ चुक्षुभुश्चमहानद्यस्ताडितामातरिश्वना ॥ ततःसम भवद्युद्धंमधोर्विष्णोश्चभारत १४ युगांतकरणंधोरंसर्वप्राणिभयंकरम् ॥ प्रममाथबलंविष्णुःसमग्रंबलपौरुषम् १५ वह्नेरिवबलंदीप्तंशमयत्यंबुनायथा ॥ त थाप्रशामितंतेनभगवत्यपकारिणा १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ बलवान्त्सतुदैतेयोमधुर्भीमपराक्रमः ॥ बबंधपाशैर्निशितैर्महेंद्रंपर्वतांतरे १ तंवैप्रह्लादवचनालक्षणज्ञश्चभारत ॥ ऐश्वर्यमैंद्रमाकां क्षन्भविष्यंबुद्धिसंक्षयात् २ बद्धेद्रंसहसामध्येपाशैर्मर्मविवर्जितैः ॥ आयसैर्बहुभिश्चित्रैर्बलवद्भिर्विदारणैः ३ विष्णुमेवाग्रणीरुद्रमाह्वयद्युद्धकोविदः ॥ मध्येगणानांसर्वेषांकालस्यवशमागतः ४ द्वैधीभूताःकाश्यपेयामधोर्वशमुपागताः ॥ युद्धार्थमभ्यधावंतंप्रगृह्यविपुलागदाः ५ गंधर्वाःकिन्नराश्चैव वाद्येगीतेचकोविदाः ॥ प्रनृत्यंतिप्रगायंतिप्रहसंतिचसर्वशः ६ तंत्रीभिःसुप्रयुक्ताभिर्मधुराभिःस्वभावतः ॥ मनोमधोर्विधुन्वंतियुध्यमानस्यरा गिणः ७ मधोर्बलार्थमधुनोनियोगात्पद्मयोनिनः ॥ एतान्विकारान्कुर्वंतिगंधर्वाःसत्यवादिनः ८

तामिति सतंबंधेतिपूर्वेणान्वयः प्रह्लादवचनात् प्रह्लादोप्रहर्षः तदनुसारित्वाद्विषादाख्यस्यलयस्येतिभावः लक्षणंचयोगिनः पूर्णसत्त्वाहित्यंतदभिज्ञश्चमोहः इंद्रस्यात्मनोबुद्धि संक्षयाद्भविष्यंद्वैतादर्शनरूपमैश्वर्यमाकांक्षन्त्सुषुप्तौनिर्विकल्पावस्थासदृशायांपातयिष्यान्नित्यर्थः ॥ २ ॥ बद्धेति युग्मंमर्मविवर्जितैः भेदस्थानरहितैरभेदैरित्यर्थः अतएवआ यसैरिवदृढैःविदारणैरंतर्दुःखदैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ द्वैधीभूताइतिप्रोक्तंद्वयेनाहप्रजोत्पत्त्याद्यर्थमाह गंधर्वादयोरजःप्रधानामधोर्मोहस्यमनोधुन्वंतिविस्फारयंति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ मधुनस्तमसःपद्मस्ययोनिर्ब्रह्मैवेत्यर्थः राजस्यापिप्रकृतिस्तमोमूलिकैवेतिभावः ॥ ८ ॥

तत्रेति प्राणदन्मधुस्तत्रगांधर्वेमनोदधाविति शेषः ॥ ९ ॥ आक्षिप्य आसमंतात् विषयेषु क्षिप्त्वा स्वस्यापसरणेन सत्त्वं प्रयैत प्रगच्छीत तिरो बभूवेत्यर्थः ॥ १० ॥ ऋषयो मंत्रास्तस्त
ज्ज्ञानानि पितामहं परमात्मानं अंतरधीयत अंतर्हिता बभूवुः एकवचनमार्ष ॥ ११ ॥ विष्णुमित्रादिना विष्णुदैत्यरूपकेण विवेकमोहयोर्युद्धमाह एकादशभिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ शुश्रुवुरिति अथ भूतानि पुष्करेताः स्तुतीः शुश्रुवुः याः श्रुतयः विष्णुसंयुक्ताः परयावर्णसंपदा उपलक्षिताश्च स
त्यपराक्रमे भगवति विषये सत्याः अबाधितार्थास्ताः शुश्रुवुरित्यतच्छब्दाध्याहारेण योज्यम् ॥ २३ ॥ शरीरमिति अनात्मनि देहादावात्मा भिमानो विद्याख्यो मोहः तन्नाशाया

तत्र शक्तो हि गांधर्वे तस्मिञ्छब्दे मधुर्मनः ॥ दानवाश्चासुराश्चैव प्रत्यक्षं यांति प्राणदन् ९ मधोश्च मन आक्षिप्य पश्यन् योगेन चक्षुषा ॥ मंदरं प्रयते विष्णुर्गूढो
गिरिवदारुषु १० ऋषयो दीप्तमनसं किंचिद्व्यथितमानसाः ॥ पितामहं पुरस्कृत्य क्षणेनांतरधीयत ११ विष्णुं सोभ्यहनत् क्रुद्धो मधुर्मधुनि भेक्षणः ॥ भुजेन शं
खदेशांतेन च कं पेपदात्पदम् १२ विष्णुश्चाभ्यहनद् दैत्यं कराग्रेण स्तनान्तरे ॥ सपपात महीतूर्णं जानुभ्यां रुधिरं वमन् १३ न चैनं पतितं हंति विष्णुर्युद्धविशार
दः ॥ बाहुयुद्धे हि समयं मत्वा चित्यपराक्रमः १४ इंद्रध्वज इवोत्तिष्ठन् जानुभ्यां समहीतलात् ॥ मधूरोषपरीतात्मानिर्दहन्निव चक्षुषा १५ परुषाभिस्ततो
वाग्भिरन्योन्यमभिगर्जतुः ॥ समीयतुर्बाहुयुद्धे परस्परवधैषिणौ १६ उभौ तौ बाहुबलिनावुभौ युद्धविशारदौ ॥ उभौ च तपसा शांतावुभौ सत्यपराक्रमौ १७
दृढप्रहारिणौ वीरावन्योन्यं विचर्षतुः ॥ शैलेन्द्रा विवयुर्द्वयं तौ पक्षैः पाषाणसन्निभैः १८ विकर्षेतावमंतौ च अन्योन्यं वसुधातले ॥ गजा विवविषाणाग्रैर्नखाग्रै
श्च विचेरतुः १९ ततो व्रणमुखैश्चैव सुस्रावरुधिरं बहु ॥ ग्रीष्मांते धातुसंसृष्टं शैलेभ्य इव कांचनम् २० संसिक्तौ रुधिरौ वैश्वस्रवाद्भिः समरंजितौ ॥ अथोद्यतैः प
दाग्रैश्च तौ व्यदारयतां महीम् २१ अभिहत्य तु तौ वीरौ परस्परमनेकधा ॥ पतंगा विवयुर्ध्येतां पक्षाभ्यां मांसगृद्धिनौ २२ शुश्रुवुश्चांतरिक्षेथ सर्वभूतानि पुष्करे ॥
सिद्धानां वदनोन्मुक्ताः परयावर्णसंपदा २३ स्तुतयो विष्णुसंयुक्ताः सत्याः सत्यपराक्रमे ॥ शरीरं धातुसंयुक्तं संयुक्तं चेतनेन च २४ तद्ब्रह्म इंद्रियैर्युक्तं तेजोभूतं स
नातनम् ॥ ध्रुवं तिष्ठंति भूतास्ते सूक्ष्मे प्रलयतांगते २५

धातवस्तेजोवचनानि तेषां संयुक्तं संयोगः शरीरं तत्र मलपिंडतुल्ये चैतन्यं न संभावितमिति ततः पृथग्भूतेन चेतनेनान्वितमिति वक्तव्यम् तच्च चेतनं ब्रह्मैव तेजोभूतं चिन्मात्रं इंद्रियै
र्युक्तं जीवइति शेषः ॥ २४ ॥ एवं जीवस्य ब्रह्मभावमुक्त्वा देहस्यापि तमाह ध्रुवमिति ते देहारंभकाः भूते सूक्ष्मे कारणे ध्रुवं निश्चितं तिष्ठंति प्रलयतां प्रलयाधिष्ठानतांगते पुनश्च सूक्ष्म
मेवानेकधा बहुरूपं भूत्वा पुनश्चोद्भवते अयं भावः शुद्धं प्रत्यदृग्मात्रमेवानिर्वचनीयं मायामन इंद्रियादिभिः सूक्ष्मस्थूलस्थूलतरैः शबलपरागदृश्यरूपेण मुकुरैर्मुखमिव त्रेधावभाति तत्रां
तस्योपाधेः पूर्वस्मिन् लये लोचनोत्तेजनाक्षरन्यायेन स्थूलतरस्थूलरूपेणैवावशिष्यते एवं स्थूलमपि सूक्ष्मरूपेण तदपि मायापगमे चिन्मात्रेणोत्तिष्ठते सर्वस्य ब्रह्मात्रत्वमिति ॥ २५ ॥

त्मानात्मनो विवेकाय स्थूलात् विविनक्ति

तच्च चेतनं ब्रह्मैव तेजोभूतं चिन्मात्रं इंद्रियै

प्रलयतां प्रलयाधिष्ठानतांगते पुनश्च सूक्ष्म

मेवानेकधा बहुरूपं भूत्वा पुनश्चोद्भवते अयं भावः

शुद्धं प्रत्यदृग्मात्रमेवानिर्वचनीयं मायामन इंद्रियादिभिः

प्रबोध्येतित्रिलोकेषुकारणसूक्ष्मस्थूलरूपेषुभूतानांभावंस्वरूपंप्रबोध्यतानेवलोकान्त्स्वरूपचैतन्येनाभिव्याप्यवशीअसंगआत्माचरतेभुंक्ते कर्मव्यतिहारेतद् लोकात्मानौपरस्परं
भुंजातेपालयतइत्यर्थः ॥ २६ ॥ मानसीमितिसार्धश्लोकंकंवाक्यं ॥ २७ ॥ ईश्वरःसूक्ष्मेणरूपेणआत्मानंधारयन्चरतेइतिपूर्वेणान्वयः किं कृत्वा बहुभिः कारणांतरैः दुष्टनिग्रहसा
धुसंरक्षणादिभिः निमित्तैः मानसीतनुंशेषकूर्मादिरूपमास्थायकीदृशईश्वरः योगात्मा कीदृशमात्मानं शेषनागरूपं दिवंधरः द्युलोकस्यधर्ता ब्रह्मवेदंभूतंचतुर्विधं परंचपंचविधं
भूतंधार्यधारकश्चात्मैवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ ब्राह्मेणवेदमयेनरूपेणविप्रानधिष्ठायवसति सर्वत्रभगवानितिशेषः शेषंस्पष्टं ॥ २९ ॥ गाःअधिष्ठायक्षीरप्रदानेनवःयुष्मान्पानियज्ञेषुअश्वा
न् यज्ञियद्रव्याणिअधिष्ठायप्रोक्षणैःफलामृतसेवकैश्चवःपाति पितरःपितृन्ऊष्मणाश्रप्यमाणहविर्बाष्पेण ऊष्मभागाहिपितरइतिश्रुतेः ॥ ३० ॥ यत्सप्तान्जानिमेधयातपसाजनय
त्पिताएकमस्यसाधारणंदेदेवानभाजयत्त्रीण्यात्मनेऽकुरुतपितृभ्यएकंप्रायच्छदितिसप्तानंब्राह्मणार्थंसंगृह्णाति चतुर्भिरिति धातुभिः दर्शपूर्णमासपिंडापितृयज्ञसाधारणांतैः त्रिभिः

पुनश्चोद्भवतेसूक्ष्मंबहुरूपमनेकधा ॥ प्रबोध्यभावंभूतानांत्रिषुलोकेषुकामदः २६ सुरुपोबहुरूपांस्तांलोकान्त्संचरतेवशी ॥ मानसीतनुमास्थायबहुभिः
कारणांतरैः २७ योगात्माधारयन्नुर्वीनागात्मानंदिवंधरः ॥ ब्रह्मभूतंपरंचैवसूक्ष्मेणात्मानमीश्वरः २८ ब्राह्मेणविप्रान्वसतियुद्धेनैवचक्षत्रियान् ॥
प्रदानकर्मणवैश्याञ्छूद्रान्परिचरेणच २९ गावःक्षीरप्रदानेनअश्वान्यज्ञेषुप्रोक्षणैः ॥ पितरश्चोष्मणावेदहविर्भागेनदेवताः ३० चतुर्भिर्व्यतिरिक्तांगैस्त्रि
भिरन्यैश्चधातुभिः ॥ सप्तभिःपितृभिर्नित्यैस्त्रिंश्लोकान्परिरक्षति ३१ चंद्रसूर्यात्मकंनित्यंतद्रूपनिहतात्मकं ॥ प्रकाशंचाप्रकाशंचनिगूढंस्वेनतेजसा ३२
त्रयस्तुपितरोनित्यंवर्द्धयंतिदिवाकरं ॥ चतुर्भिःपितृभिश्चैवचंद्रोवर्द्धतिमंडले ३३ त्रयःपितृगणानित्यंपिंडान्पश्चाददंतिते ॥ चत्वारोऽन्येपितृगणाःसिद्धाः
पंचकआददे ३४ त्वमेवपंचतान्धर्मास्त्वमेवापंचतान्विभो ॥ सनातनमयोदिव्यःशाश्वतोब्रह्मसंभवः ३५

मनोवाक्प्राणैःएवंसप्तभिरन्यैः पितृभिःसहत्रींलोकान्परिरक्षति किंभूतैःसप्तभिःनित्यैःअकरणेप्रत्यवायकरैः ॥ ३१ ॥ चंद्रेति एतत्सप्तकंचंद्रसूर्यात्मकंयथात्मकंयथायोगंप्रकाशं
अर्चिरादिमार्गरूपंप्रकाशंधूमादिमार्गरूपंनिहतः संकटेपातितआत्मायेनतत्स्वेनतेजसाचित्प्रकाशेननिगूढंव्याप्तंचसप्तकं ॥ ३२ ॥ एतदेवविभजंते त्रयोमनोवाक्प्राणाःपितर
इत्यनेनस्वष्टृभेदमेषामाह निगूहीताएतेनावृत्तिफलंअर्चिरादिमार्गवर्द्धयंतिअन्योन्यमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ एतदेवाह त्रयइतितेपूर्वोक्तास्त्रयः पितृगणानित्यंनियमेनपश्चात्फलभोगांते
पिंडान्स्थूलसूक्ष्मकारणदेहान् अदंतिसंहरंतिमनोवाचंप्राणंतान्यात्मनेकुरुतइतिश्रुतेः उपासीनाः मनोवाक्प्राणाः अवश्यंक्रमेणआत्मनोमुक्त्यैभवंतीत्यर्थः अन्येपितृगणास्तु
उक्तादर्शादयःसिद्धाःशरीराकारपरिणताःपंचविषयादयोभवन्ति केतेयान्कःप्रजापतिर्यजमानः आददेआत्मत्वेनस्वीकृतवान् दर्शादिफलंदेहांतरप्राप्तिरेवनित्येत्यर्थः ॥

॥ ३४ ॥ त्वमेवपंचतान्धर्मास्त्वमेवापंचतान्विभो ॥ ३५ ॥

तस्मादिति आदीयतेन्यैरग्यादिभिः स्वप्रथनायेत्यादित्यः सूर्यवत्प्रकाशकः ॥ ३६ ॥ प्रकारांतरेणादित्यपदार्थमाहयदिति आदानादादित्यइत्यर्थः आदत्सीतिपरस्मैपदं आदा-
तुः स्वर्गामिफलाभावात् ॥ ३७ ॥ पक्षसंधौ पूर्णिमायां अमावास्यां अमावास्यायां ॥ ३८ ॥ हेतूनां स्वर्गादिसाधनानां कर्मणां अविकाराय तमेवाहमाभूदिति काललोपेन धर्मैव
कल्प्यमाभूदित्यर्थः ॥ ३९ ॥ वनस्पतीति औषधीर्वनस्पतीश्च दर्शे वसुधां च पृथिवीं चंद्ररूपेण प्रतिपद्यते बालभावाय पुनरुत्पत्तये ॥ ४० ॥ भूतानामतीतानां भाविनां अनागतानां च अर्थेषु
एतथैयत्किंचिद्वसुतत्सर्वं त्वन्मयमेव ॥ ४१ ॥ त्वमेवेति देवयज्ञं देवयज्ञाद्यात्मकं कर्मविशेषणत्वात् क्लीबत्वम् ॥ ४२ ॥ द्विविधइति चंद्रसूर्यपदयोर्विवरणं चंद्रमाइति ॥ ४३ ॥ त्वमेवेति
वसुधायुक्तो भौमप्राणिरूपेण चरसि विषयान्ते सेवसेसीमयामर्यादयानियमेन वसुधायुक्तत्वमेवाहैकीकृत्येति गणान् इंद्रियादीन् संक्षिप्य देहमात्ररूपेण अमुत्र संभवइत्यगोचरत्वं दर्शितं

तस्मात्तत्तेज आदत्ते अग्निर्वायुश्च सर्वशः ॥ अतस्त्वं कर्मणा तेन आदित्यः समपद्यत ३६ यदश्रासि जगत्सर्वं रश्मिभिः प्रदहन्निव ॥ युगांतकाले संप्राप्ते परां सिद्धिं
मुपागतः ३७ पक्षसंधावमावास्यां लोकं चरसि मानुषम् ॥ ऋषिभिः सह गुहात्मा सूर्येन्दुवसुसंभवैः ३८ सफलं कर्म कुर्वाणं यजतां पुष्टिवर्धनम् ॥ हेतूनामवि-
काराय माभूत् कर्मविपर्ययः ३९ वनस्पत्योषधीश्चैव युगपत्प्रतिपद्यसे ॥ बालभावाय वसुधां पक्षे पक्षे जनिस्तव ४० भूतानां भुवि भूतेशभाव्यर्थं वसुधातले ॥
वसुयद्भुवि किंचिच्च सर्वं तत्त्वमयं विभो ४१ त्वमेव विविधं धर्मं शाश्वतं वसुधातले ॥ देवयज्ञं मंत्रवाक्यमात्मयज्ञं समानुषम् ४२ द्विविधः स्वर्गमार्गश्च सूर्यश्चंद्रश्च
निर्मलः ॥ चंद्रमाः पितृयानश्च देवयानश्च भास्करः ४३ त्वमेव वसुधायुक्तो विश्वं चरसि सीमया ॥ एकीकृत्य गणान्सर्वान्संक्षिप्यामुत्र संभवः ४४ एकस्त्वम-
सि संभूतः पुराणपुरुषो विराट् ॥ अक्षयश्चाप्रमेयश्च कर्मकारकरो वशी ४५ मूर्तस्तेजसि संभूतो वायुः पर्येति खेचरः ॥ सप्तभीरूपसंस्थानैर्नित्यमावृत्य तिष्ठ-
ति ४६ साधने चापि निर्माणे संहारे प्रलये तथा ॥ धाताधारणकाले च दिशश्चक्षुषिधारिणि ४७ सेव्यमानो मुनिगणैर्नित्यं विगतकिल्बिषैः ॥ कर्मभिः सत्यमा-
पन्नैः समरागैर्जितेन्द्रियैः ४८ स्तूयमानैश्च विबुधैः सिद्धैर्मुनिवरैस्तथा ॥ सस्मारविपुलं देहं हरिर्हयाशिरोमहान् ४९ कृत्वा वेदमयं रूपं सर्वदेवमयं वपुः ॥ शिरो-
मध्ये महादेवो ब्रह्मा तु हृदये स्थितः ५० आदित्यारश्मयो बालाश्चक्षुषी शशिभास्करो ॥ जंवेतु वसवः साध्याः सर्वसंधिषु देवताः ५१

॥ ४४ ॥ कर्मकारो लीला ॥ ४५ ॥ तेजसिरूपात्मना संभूतः अतएव मूर्तश्चक्षुर्ग्राह्यः सप्तभिर्महदहंकारपंचतन्मात्राख्यैः ॥ ४६ ॥ साधने शमादिसाधनकाले जीवरूपेण त्व-
मेवासि निर्वाणे शुद्धरूपेण संहारे दैनंदिनलये प्रलये ब्राह्मलये च रुद्ररूपेण धातापालयिता विष्णुरूपेण दिशो वर्णाश्रममर्यादातुल्यमेवासि धारिणि पोषके च क्षुषि इंद्रिये च चिद्रूपेण प्रवर्त-
कत्वेन त्वमेवासि ॥ ४७ ॥ सत्यं ब्रह्म समरागैः शत्रौ भिन्ने च तुल्यप्रीतिभिः सर्वस्यात्मत्वात्तेषां द्वेषो नास्त्येवातएव जितेन्द्रियैः नित्यतृप्तत्वात् ॥ ४८ ॥ एवं मधुविष्णुसंज्ञयोर्मोहविवे-
कयोर्युध्यतोः सतोः मधुना बद्धो महेंद्राख्यो जीवः स्तुतिव्याजेन सिद्धैः सह रुभिर्बोधितो हरिः स्वीयं विपुलं सर्वात्मकं देहं सस्मारयत् हयशिरः संज्ञम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

सत्यावेदवाणोसैवास्यसरस्वतीदेवीवाग्देवता ॥ ५२ ॥ एवंविश्वरूपाविर्भावेनअसुरंमोहंपीडयामासमोहयामास ॥ ५३ ॥ मधोरिति त्वगसृग्मांसमज्जास्थिमेदशुक्राख्यै
र्धातुभिःरचितवपुष्टेनरूपितेमोहेमेदोमात्रमवशिष्टंयदज्ञानलेशमितिप्रसिद्धंतेनअंबुपूर्णापृथिवीशरीरंसमदृश्यत यथाप्रमदाप्रकृष्टमदायुवतीधनावक्षोजभारेणकठिनाशुक्लांबरवतीम
नोनंदिनीतथामधुमोहस्यवपुरभिनवमिवभातीत्यर्थःतथाचश्रुतिः ब्रह्मविदइवसौम्यतेसुखंभातीतिदर्शयति ॥ ५४ ॥ असुरस्यमोहस्यसंबंधितयासहैवपूर्यमाणमेवस्त्ववतीतिस
हस्रंमुद्गलंशरीरंतेन विभिदास्नेहनेअस्यरूपंमेदिनीतिस्निग्धेत्यर्थः अज्ञानलेशानुवृत्तेर्विद्वत्सुपरोद्धरिणकारुणिकत्वमायातंनचेत्तज्ज्ञानसमकालमेवदेहपातःस्यादितिभावः ५५ ॥ इति
श्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ७ ॥ सत्वेननिहतेमोहेगुरुशास्त्रादिकंजगत् ॥ हार्द्वेब्रह्मणिपश्यंतीत्येकविंशेसमीर्यते ॥ १ ॥ म

जिह्वावैश्वानरोदेवःसत्यादेवीसरस्वती ॥ मरुतोवरुणश्चैवजानुदेशेव्यवास्थिताः ५२ एवंकृत्वातथारूपंसुराणामद्भुतंमहत् ॥ असुरंपीडयामासक्रोधाद्रक्तां
तलोचनः ५३ मधोर्मदोंबुपूर्णाचपृथिवीसमदृश्यत ॥ प्रमदेववनाचैवशुक्लांशुकनिवासिनी ५४ मेदिनीत्येवशब्दश्चलब्धःपृथ्व्यानरोत्तम ॥ नामासुरसह
स्रेणधरण्यांसंप्रतिष्ठितम् ५५ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥
मधोर्निपतनंदृष्ट्वासर्वभूतानिपुष्करे ॥ प्रहृष्टानिप्रगायंतिप्रनृत्यंतिचसर्वशः १ सुपार्श्वोर्गिरिमुख्यस्तुकांचनैःशिखरोत्तमैः ॥ बहुधातुविचित्रैश्चखंडैश्च
त्रिवचाबभौ २ गिरयश्चाभिःशोभंतेधातुभिःसमरंजिताः ॥ प्रांशुभिःशिखराग्रैश्चसविद्युतइवांबुदाः ३ पक्षवातोद्धतोरिणुश्चूर्णैःसांजनवालुकैः ॥ छादयन्प
र्वताग्राणिमहामेघइवाबभौ ४ मेघसंश्लिष्टशिखराःपक्षविक्षिप्तपादपाः ॥ कांचनोद्भेदबहुलाःखेतिष्ठंतीवपर्वताः ५ पक्षवंतःसशिखराहेमधातुभिरंजि
ताः ॥ पवनेनसमुद्धूतास्त्रासयंतिविहंगमान् ६ कांचनाःपर्वताःसर्वेस्फाटिकैर्मणिभिश्चिताः ॥ सूर्यकांतैश्चबहुभिश्चंद्रकांतैश्चनिर्मलाः ७ हिमवांश्चमहाशैलः
श्चेतैर्धातुभिराचितः ॥ कांचनैःशिखराग्रैश्चसूर्यपादप्रकाशितैः ८ मणिभिश्चप्रकाशद्भिःपक्षांतरविनिःसृतैः ॥ ताम्रपुष्पैश्चशिखरैर्दीप्ममानैःस्वतेजसा ९

धोरिति पुष्करेपरमव्योमाख्येकारणेब्रह्मणि व्योमपुष्करमंबरमित्यमरः सर्वभूतानामितितुल्यवद्देवर्षिमनुष्याणांप्रनृत्यंतीतिवर्तमानापदेशेनेदानांतिप्राप्तानामस्मादादीनांचपुष्करप्र
वेशेधिकारोदर्शितः ॥ १ ॥ तथाचश्रुतम् तद्योयोदेवानांप्रत्यबुध्यतसएवतदभवत्तथर्षीणांतथामनुष्याणांतदिदमप्येतर्हियएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वंभवतीतिसुपार्श्वव्या
ख्यानरीत्यागुरुः मेर्वाख्योगिरिरेववा ब्रह्माणमीशंकमलासनस्थमितिव्यवहितस्यापिब्रह्मलोकादेर्विश्वरूपात्मनिदर्शनस्यशास्त्रप्रसिद्धत्वात् ॥ २ ॥ समंसर्ववरंजिताः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ खेहार्दीकाशेतिष्ठन्निवेतोवशब्दोमानसत्वद्योतनार्थः ॥ ५ ॥ त्रासयंतिपर्वताः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ पक्षाणांअंतरंअंतरालंततोविनिःसृतैर्मणिभिः ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ तोरणैर्निरालंबैरस्तंभैस्तोरणैरेवप्रांशुभिःपादपैः सौक्ष्म्याददृष्टदंडैरुपरिपरिणाहवद्भिश्चेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ मदनायतेमदनवद्रसोसोदीपकोभवति ॥ १३ ॥ आदित्येति युग्मंयथानीलांबुदश्यामोविष्णुर्मधैः पृथिव्यांतोयंवर्षति एवमेरुपृष्ठारख्येभ्रूवाणमध्येसर्वेपर्वताःनीलांजनचयोपमैः आदित्येनआभास्यमानैः स्वप्रभातोयंनिर्वेमुःउद्गोर्णवंतइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कीदृशैःशृंगैः शिलाभिरिति १६ ॥ १७ ॥ नागाः गजाः कनकसंभूतैरलंकारैः ॥ १८ ॥ १९ ॥ वेल्लेवतोयंतटाभिघातोच्छलाद्दिंदुरू

मंदरश्चोग्रशिखरःस्फाटिकैर्मणिभिश्चितः ॥ वज्रगर्भोर्निरालंबैःस्वर्गोपमइवावभौ १० सहस्रशृंगःकैलासशिलाधातुविभूषितः ॥ तोरणैश्चैवनिबिडैः प्रांशुभिश्चैवपादपैः ११ प्रवादयद्भिर्गंधर्वैःकिन्नरैश्चप्रगायिभिः ॥ देवकन्यांगरागैश्चप्रक्रीडादिरिवावभौ १२ मधुरैर्वाद्यगीतैश्चनृत्यैश्चाभिनयोद्गतैः ॥ शृंगारैःसांगहारैश्चकैलासोमदनायते १३ आदित्याभासिभिःशृंगैर्भिन्नांजनचयोपमैः ॥ विंध्योनीलांबुदश्यामोविभिन्नइवतोयदः १४ धात्वर्थसर्वभूतानां मेरुपृष्ठेमहाबले ॥ निर्वेमुर्विमलंतोयंमेघजालैरिवोत्तमै १५ शिलाभिर्बहुचित्राभिर्धानुभिर्बहुरूपिभिः ॥ प्रस्रवद्भिर्गुहाद्वारैःसलिलंस्फटिकप्रभम् १६ ग्रीष्मांतेवायुसंगूढाघनाइवसविद्युतः ॥ चित्रैःपुष्पैस्तरुगणाःशोभंतइवभूषिताः १७ नागाःकनकसंभूतैर्विचित्रैरिवभूषिताः ॥ विहंगमाभिर्लीनाश्चलता स्तरुसमाश्रिताः १८ विलंबंयःसपुष्पाश्चनृत्यंतेवायुवद्विताः ॥ पवनेनसमुद्रूतामहतामाधवेहनि १९ मुमुचुःपुष्पसंघातंतोयंवेलेववर्षति ॥ बलवद्भिश्च विपुलैःशाखास्कंधावरोहिभिः २० पादपैर्वर्णबहुलैर्घ्नियतेचवंसुधरा ॥ मधुप्रियामधुकरामधुमत्ताविहंगमाः ॥ घोषयंतीवगायंतःकामस्यागमसंभवम् २१ विष्णुर्मधोर्निहंताचचकारमधुवाहिनीम् ॥ नदींप्रस्रवनिर्भेदांसुतीर्थीबहुलोदकाम् २२ अंगारवर्णसिकतांमधुतीर्थीमनोरमाम् ॥ विमलैरंबुभिःपूर्णांपुष्प संचयवाहिनीम् २३ विवेशपुष्करंसातुब्रह्मणोवाक्यनोदिता ॥ ऋषिभिश्चानुचरिताब्रह्मतंत्रनिषेविभिः २४ धात्रीकपिलरूपेणगौर्भूत्वाक्षरतेपयः ॥ मधुरंविततेयज्ञेब्रह्मणोवाक्यचोदिता २५

पम् ॥ २० ॥ २१ ॥ सत्त्वोत्कर्षवशाद्योगिनोभोगभूमयोमधुमत्यादयः दिव्यविषयवत्युपतिष्ठंतइत्याहविष्णुरिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ सापिस्वप्रकल्पामधुमतीभूमिः नेह नानास्तिकिचनेतिश्रुत्याप्रबोधितस्ययोगिनोहार्दाकाशोविलीनेत्यर्थः ऋषिभिर्योगिभिः अनुचरिताः आज्ञप्ताअनुसृत्यविसृष्टेत्यर्थः ॥ २४ ॥ एवंयोगोपसर्गेषुविलीनेषुब्रह्मविद्या संज्ञाअहंब्रह्मास्मीतिवाक्यजन्यावरमांतःकरणवृत्तिरुदेतीत्याह धात्रीति मूलप्रकृतिः कपिलंत्रिगुणात्मत्वान्मिश्रवर्णतेनरूपेण गौःगच्छत्यधिगच्छत्यात्मवत्त्वामितिगौःविद्यावृत्तिर्भूत्वापयः ब्रह्मक्षरतेप्रकाशयति मधुरंआनंदमात्रत्वात्तयज्ञेयोगेविशेषेणततेप्रथितेसति ब्रह्मणोवाक्यंअहंब्रह्मास्मीति तेनचोदिताप्रेरिताएवंविधागौः ॥ २५ ॥

वृत्तावपि प्रलीनानां शुद्धं चिन्मात्रमेवावशिष्यत इत्याह शिरश्चेति शीर्यत इति शिरः उत्तमांगवच्छेषापि प्रतिक्षणपरिणामिगुणकार्यत्वादपक्षयवती वृत्तिः पृथिवीजडासतीभूतंकूटस्थं
वस्तुसंधातुंसमर्थापिमहीस्वोपादानं जलं प्रतिप्राप्तवत् गतवती ततो योगीशुद्धं लोकं आत्मानं भजते निर्विकल्पेन समाधिनेत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननु सर्वधर्मशून्यं निर्विकल्पकं चेच्छून्यमेव
तस्यादित्याशंक्याह सरस्वत्या इति सरस्वत्याः अस्तीत्येवोपलब्धव्य इति वेदवाचः सकाशात्समुद्भूतं सत्त्वेन प्रकटीभूतं तमोनुदं अज्ञानविरोधितया ज्ञानमात्रं ब्रह्मक्षेत्रे भूधा
णमध्ये समुद्भूतं मरुतीर्थं मरुमरीचिकोदकतुल्यं ज्ञेयं अतिक्रम्य पुष्करेषु पुंभेदाद्बहुवचनं त्रयाणां मिथुनत्वे तदेकैकस्य पृथक् पृथगिति शुद्धेशजगतां मध्ये ईशजगतोः प्रतिपुरुषं पृथक्त्वे
न दर्शनात् पुष्करानेकत्वं युक्तं मायाशब्दे परमेव्योम्नि विसर्पति यो वेदनिहितं गुहायां परमेव्योमिति व्योम्नस्तदाश्रयत्वश्रुतेः ॥ २७ ॥ ननु कुतो ज्ञेयस्य मरुतीर्थतुल्यत्वमत आह सुचा
र्विति आजामाया कनकवर्णाभं दिव्यरूपं ब्रह्मरूपेण रूप्यत इति व्युत्पत्त्या दृश्येनाहंकारादिनाच्छादयत् छादितवती अडभावार्पः जवनिकाच्छादकस्य सत्यत्वं माभूदतः छाद्यं
विशिनाष्टि तपोयुक्तेन चेतसा रूपमिति आलोचनवता चेतसैव यद्रूप्यते साक्षात्क्रियत इति रूपं साक्षात्कर्तव्यं भवति भुजंगाच्छादितारज्जुरालोचने नैव साक्षात्क्रियते ननुराज
दारवज्जवनिकारूपस्य कस्यचिद्वस्तुनोपसारणेन तस्मात् ज्ञानमात्रनाशयत्वेन रज्जुरगवदजामृषैव कीदृशी अजा सुचारुरूपा सुचारूणि रूपाणि लोहितशुक्लवर्णानि तेजोवन्माख्या

शिरश्च पृथिवीभूतं संधातुं प्राप्तवान्महीम् ॥ शुद्धं च भजते लोकं शाश्वतं परमाद्भुतम् २६ सरस्वत्याः समुद्भूतं ब्रह्मक्षेत्रे तमोनुदम् ॥ मरुतीर्थं मातिक्रम्य पुष्करेषु वि
सर्पति २७ सुचारुरूपा धर्मज्ञा अजारूपेण छादयन् ॥ रूपं कनकवर्णाभं तपोयुक्तेन तेजसा २८ अजगंधकृतोन्मुक्तः संभूतः पर्वतो महान् ॥ गुरुद्वारगुणप्राणः
शाश्वतः सिद्धसेवितः २९ वेदिकाभिः सुचित्राभिः कांचनाभिर्विराजितः ॥ पुष्कराणि परीतानि त्वष्ट्राविपुलदक्षिण ३०

नियस्याः सा तथा कुतः साच्छादयति वस्तुतत्त्वमत आह धर्मज्ञेति अदृष्टवशादध्यासो भवतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ नन्वालोचने नैव मायाजवनिकापगमो यत्क्रीयेतेत्येतदेव कुत
इत्याशंक्याह अजेति यस्मादयं महान्पर्वत इवाभेद्योऽहमिति तृतीयेनान्वयः अहं अहंकारादिः संसारः संभूतः सम्यक्स्थूलरूपे उद्भूततया दृश्यमानोऽपि अजगंधकृतोन्मुक्तोऽस्ति
अजं सन्मात्रं तस्य गंधोलेशः तेन पूर्वकृतः पश्चादुन्मुक्तः अहंकारादिर्हि जाग्रदादौ सन्निवृत्त्यतेन तु सुष्यादौ अतोऽस्य दुःखादिधर्मिणो नास्मरूपत्वं किंतु नित्याविर्भूतं स्वाधिष्ठाने एव
कादाचित्कप्रतीतिविषयत्वेन रज्जुरगवन्मृषात्वमेवास्येति भावः ॥ अयमहंकारपर्वतः गुरुद्वारः गुणप्राणश्च गुरूपदेशादेवा स्य तत्त्वमधिगम्यते गुणैरेव त्रिभिरयं जीवातेतस्मा
द्गुरुमाराध्य गुणत्रयं त्यक्तव्यमित्यर्थः शाश्वतो नादिः सिद्धसेवितः सिद्धैरपि सेवितः किमु तमूढैः ॥ २९ ॥ ननु सुषुप्त्यादौ मनः संयोगाभावात्संसारोऽहमर्थेन प्रकाशते
न च तावता स्थानात्मत्वं भवति न हित्यक्तवास्यस्तक्षाऽतक्षा भवतीत्याशंक्याह वेदिकाभिरिति तस्य त्रयं अवस्थास्त्रयः स्वप्ना इति श्रुतेः संसारेण तिसृभिरेव क्रोडास्थानभूता
भिर्वेदिकाभिरिव जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्याख्याभिः परस्परवैलक्षण्यात् विचित्राभिरवस्थाभिर्विराजितो दृश्यते तथापि अवस्थानां वैचित्र्यादवस्थांतरगतस्य दुःखादेरवस्थांतरदर्शनाभावा

दसंगोपियक्षइवपरशरीरसंचारीतत्तेदेहाभिमानात्तदातदादुःखंप्राप्नोति तस्मात्तदवस्थाभिमानकृतएवास्यसंसारो न स्वाभाविक इत्यर्थः नन्वभिमंतृत्वमपितात्विकमस्त्वित्याशंक्य दृश्यत्वाच्चेत्याह पुष्काराणीति अहंकाराद्युत्थानकारणानि मूलाज्ञानानि त्वष्ट्रेव त्वष्ट्राविचित्रजगन्निर्माणशिल्पिना ईश्वरेण परोतानि व्याप्तानि न तु स इतरैरित्यर्थः नहिचित्प्रकाश्यां चे त्वभावत्वं भजत इति भावः हे विपुलदक्षिण ॥ ३० ॥ उत्तरार्द्धमेव विवृणोति महामेरोरिति धातुभिर्महाभूतैः शरीराकारपारिणतैः वृत्तो व्याप्तो हंकारः रूपेणाद्भुतदर्शनः अनिर्वचनीयोपियाप्रसिद्धाचेतनातयाभिसंपन्नो भवति न त्वयं स्वयं चेतनो येनाभिमंतृत्वादिस्वभावआत्मेत्यवसीयेतेति भावः ॥ ३१ ॥ इदानीं शास्त्रदृष्टब्रह्मभावानिवेशेनाहं मनुरभवत्सूर्यश्चेति वामदेववत् अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तत इति भगवानिवाहंकारादेशेनैव तत्त्वं निरूपयति करिष्यामीति अहमपि अहमेव एतत् एवं धर्मचारिणं देहं मनसा संकल्पमात्रेण करिष्यामि करोमि न केवलं देहमात्रं अपि तु लोके बहुविधं रूपं दृश्यं तदपि मनसाैव करिष्यामि तथा पार्थिवी पृथिवी शरीरं तत्संबंधां चेतनां बहुरूपां करिष्यामि स्वदेहादिचेतनाचेतनं सर्वं मत्संकल्पमात्रोत्थं मत्तो नान्य इत्यर्थः इदं सर्वं यदयमात्मेति श्रुतेरिति भावः ॥ ३२ ॥ सर्वात्म्यमुक्त्वा सार्वज्ञमप्याह धातून् पृथिव्यादीन् लक्षयंत्येतैस्तानि धातुलक्षणानां द्रियाणितैः पंचभिः

महामेरोर्यथारूपं पंचभिर्धातुभिर्वृतः ॥ चेतनायाभिसंपन्नो रूपेणाद्भुतदर्शनः ३१ करिष्याम्यहमप्येतन्मनसा धर्मचारिणम् ॥ रूपं बहुविधं लोके पार्थिवी चेतनां तथा ३२ त्रींश्च लोकान् प्रपद्येयं पंचभिर्धातुलक्षणैः ॥ षष्ठेन च ससर्जेयं मनसा धर्मचारिणीम् ३३ संगेषु भावमोहाभ्यां पश्यंति च समृद्धयः ॥ विमुक्ताः सर्वसंगेभ्यो धारयंति परिग्रहान् ३४ न च विदेत मां कश्चिन्मनसा कामरूपिणम् ॥ पंचधातुनिबद्धश्च नानाभाषितचोदनाः ३५ ये च विष्णुमधीयंते बहुधा कामविग्रहैः ॥ ते मां पश्येयुरव्यक्तं तपसा दग्धकिल्बिषाः ३६

त्रीन् लोकान् प्रपद्येयं जानीयां अनात्मभूतदृश्यज्ञानमुक्त्वा त्मज्ञत्वमप्याह षष्ठेन मनसा च धर्मचारिणीं आत्मसदृशीं संगं चिदाकारां वृत्तिं सर्जेयं सृजेयं विद्यां विद्यारूपोऽप्यहमेव सः सोऽहं विद्याप्रदातापीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ये दीयमानायां विद्यायामधिकारिणस्तानाह संगेष्विति ये समृद्धयः सम्यक्पुष्कलाऋद्धिः ऐश्वर्यं येषां ते समृद्धयः पुरुषाः संगेषु ऋद्धीनां योगेषु भावमोहाभ्यां इत्थं भावेतृतीया संकल्पमात्रत्वेन भ्रमत्वेन च ऋद्धिः पश्यंति एतेन विषयदोषदर्शनमुक्तं अतएव विमुक्ताः सर्वसंगेभ्य इति वैराग्यमुक्तं परिगृह्यते विषयाः यैस्ते परिग्रहाः बुद्धौ द्रियमनः प्राणाः तान् धारयंति निगृह्णन्ति एतेनाभ्यासो दर्शितः एव त्रयवंतो विद्याधिकारिण इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ न चेति यस्मात्पंचधातुमयेन देहेन निबद्धः नानाभाषितं अपामसोमममृताअभूमेति नानार्थवादिकफलप्रेरिताः प्रायेण सर्वे तस्मात् मां कश्चिन्न विदेतेति योजना ॥ ३५ ॥ ये चेति कामविग्रहैः इच्छागृहीतैः रामकृष्णादेविग्रहैरूपलक्षितं विष्णुं ये अधीयंते प्रणवाद्युच्चारणेन स्मरंतिते व्यक्तद्वारा व्यक्तं मां पश्येयुः अयमर्थः पूर्वोक्तरीत्या स्फाटिकेरक्तत्वपद्मरागत्ववत् चिन्मात्र ईशो सूक्ष्मस्थूलान्यव्यस्तानि तत्र स्थूले श्रीगोपालप्रतिमादौ प्रणिधीयमानं चक्षुःप्रथमं प्रतिमाया जाड्यतिरोधानेन चेतनत्वं गृह्णाति रज्जूरगइव निहितमुरगतिरोधानेन रज्जुं अतएव भक्ताः स्वाराध्यैः सह व्यवहरन्तीति

बहुलमुपाख्यायते चेतनमूर्त्तावपिप्रणिहितंचक्षुस्तस्यास्तात्त्विकं वैश्वरूप्यमेव गृह्णाति यदपश्यद्यशोदाकृष्णमुखेर्जुनोवाश्रोकृष्णाविग्रहे अस्यामवस्थायां योगोदेहासंगात्स्वयमेव विश्वरूपोभू वासावेजं प्राप्नोति तदेतद्वितर्कजंप्रत्यक्षमाभिप्रेत्योक्तं योगभाष्ये भगवता वादरायणेन तदेतत्परंप्रत्यक्षंतच्च श्रुतानुमानयोर्वीजमिति विश्वरूपेपिप्रणिधीयमानं मनः तस्य तत्त्वं सन्मात्रं गृह्णदस्मितामात्रमवाशिष्यते तस्मिन्नपिलोनेयोगीस्वरूपानंदेप्रतियुक्तमुक्तकामविग्रहद्वाराव्यक्तं पश्येयुरेति ॥ ३६ ॥ मां निर्गुणं अभिरोहेयु र्हक्तसोपानक्रमेण ॥ ३७ ॥ मेरुपृष्ठेभूमध्ये पर्वतः समष्ट्यहंकारः कदायुद्धेयुरविद्यया सह प्राणत्यागेषु इंद्रियेषु त्यक्तेषु स्वस्मिन् प्रविलापितेषु सत्सु ॥ ३८ ॥ वनं हेयमिति शेषः योगोपसर्गत्वात्तद्भोगस्य ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ कामैः क्रमेयुः इच्छया विषयान् प्राप्नुयुः इह लोकं च परलोकं च संपतेयुः ॥ ४१ ॥ गौरोति यदा उक्तविधं प्रभावं तपः सकाशाद् दृत्तं निष्पन्नं समाहताः योगिनो दर्शयंतितदा विद्यया शास्त्राचार्योपदेशजज्ञानेन निष्पन्ना गौरोपराब्रह्मविद्या त्रिलोकेषु सिद्धा व्याख्याता सत्यसंकल्पत्वाद्याविर्भाव एव विद्यासिद्धिस्तावक इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ षण्णामिति ज्ञानवृत्तिः तस्या आभि

ये च मामभिरोहेयुर्नरा धर्मपथे स्थिताः ॥ तेपि स्वर्गजितः संतः पश्येयुर्मो गतक्लमाः ३७ यश्चैव पर्वतः प्रांशुर्मैरुपृष्ठे व्यवस्थितः ॥ एतमारुह्य युद्धेयुः प्राणत्यागेषु निर्मलाः ३८ अप्सरोभिः समागम्य विचरेयुर्मनोजवाः ॥ नंदनं वनमारुह्य काम्यकंचमहदनम् ३९ इमां विद्यां समास्थाय मद्रक्ताः पुष्करेष्विह ॥ शरीरं क्षपयिष्यंति त्रैर्बहुविधैः कृतैः ४० सिद्धिं प्राप्य क्रमेयुस्ते कामैर्बहुविधैर्नराः ॥ इमं लोकममुं चैव संपतेयुर्यथा सुखम् ४१ गौरीसिद्धेति व्याख्याता त्रिषु लोकेषु विद्यया ॥ प्रभावं तपसा वृत्तं दर्शयंतिसमाहिताः ४२ षण्णां ज्ञानाभिसंधीनामभिज्ञानापसा संग्रहाः ॥ भवेयुस्ते निरारंभा धातुनिर्मुक्तबंधनाः ४३ सहस्रगुणमप्यत्र दत्त्वा दानफलादिव ॥ अविमानेन विप्राणां मनः शुद्धेन कर्मणा ४४ सर्वत्रैवा प्रमेयेण अत्यंतं फलमाप्नुयुः ॥ अमुष्मिं लोके धर्मज्ञाः सहस्रकुलोद्भवैः ॥ ४५ ये षामिह च सान्निध्यं यज्ञे ब्राह्मणसंकुले ॥ तेभूयो यजमानाद्या अभिषिच्य पुनः पुनः ४६

मुख्येन समित्येकीभावेनावधानं येषु ते ज्ञानाभिसंधयः संयमस्थानानि मूलाधारादीनि वा कर्मांगं वा ह्यमाभ्यंतरं च द्वे भगवन्मूर्तिरूपे प्रतीके विराट्सु त्रांतर्यामित्रयंचेति षट्तेषां अभिज्ञानं साकल्येनानुभवः तस्मात् हेतोः संग्रहाः कामाभावात् अक्षोणयोगैश्चर्या अतएव निरारंभाः धातुरूपं निर्मुक्तबंधनं यैस्ते तथा ॥ ४३ ॥ मुक्तबंधत्वं दानेनैव भवतीति लौकिकदृष्टान्तेनाह सहस्रमिति यथात्र कश्चिदपराधी सहस्रगुणमपिराज्ञेकरंदत्त्वा दानफलाद्राजप्रीतेर्मुच्यते एवं विप्राणामवमानेन सन्मानेन मनः शुद्धेन कामरहितेन मनसा शुद्धेन दानकर्मणा ॥ ४४ ॥ अप्रमेयेणासंकुचितेन अत्यंतं फलं आत्यंतिकदुःखपरिहारं परमेश्वरप्रीतेः ब्रह्मलोके पूर्वजैः सह प्राप्नुयुरेति श्लोकद्वयार्थः ॥ ४५ ॥ येषां यजमानः कृत्विजां सान्निध्यं यज्ञांगदेवतादौ चैकाग्र्यं तेपि पुनः पुनरप्यभिषिच्य बहुयज्ञावभूयं प्राप्य पूर्वोक्तं फलमाप्नुयुरेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तथेतियथादानयज्ञयोः संपदं मन्यसे तथा चेत्तां पूर्वोक्तां गौरीं ब्रह्मविद्यासंपदं वपोधने समीपेऽग्रे स्थितां चेन्मन्यसे राजन्नितिशेषः तर्हितन्मामातं नैव मंतव्यं त्वयेत्यर्थः कीदृशी गौरी भूतानामनुग्रहाय मनसा धर्मचारिणीं बाह्येन दानयज्ञादिना साध्या बाह्या संपत् परिमिता इयंतु मानसात्वादनंतेति भावः ॥ ४७ ॥ किमर्थं तर्हि दानादिकं कर्तव्यमत आह सत्य इति एष आत्मा गौरी लभ्यः सत्योऽवाधितः अविद्ये पुंसि परोदूरीभूतः भविता धर्मादपि आविर्भविष्यत्येव चित्तशुद्ध्यादिद्वारा यस्माद्धर्मचारिणा धर्माचरणशोलेनानिष्कामेनेत्यर्थः आचरितो धर्मः अफलो न विद्यते तस्माद्विद्यार्थधर्मो नुष्ठेय एव विविदिषंति यज्ञेनेत्यादि श्रुतोरिति भावः ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्तविंशति तमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ६९ ॥ द्वाविंशे परमेश्वर्यविष्णवाद्यायोगगोचरात् ॥ प्राप्तिरित्युच्यते सम्यग्योगश्रद्धाविवृद्धये ॥ १ ॥ दिशमिति उत्तरांदिशं परां काष्ठां मोक्षारूपां धातुनिच येशरीरेपर्वतरोधासि नासामूले भ्रुवोः संधौ ॥ १ ॥ विष्णुरिति पुष्करेहार्दाकाशे एकपादेन विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयैश्चतुष्पादं ब्रह्मतत्राद्यश्चतुष्टयानुगतः परे क्रमाच्चिद्व्येकैः एकपादेन तु

तथा तां मन्यसे गौरीं मनसा धर्मचारिणीम् ॥ अनुग्रहाय भूतानां तन्ममाग्रे तपोधने ४७ सत्य एष परोविद्ये भवितानात्र संशयः ॥ नाफलो विद्यते धर्मश्चरितो धर्मचारिणा ४८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ दिशं जिगमिषुर्दिव्या मुत्तरां सत्यसाधनः ॥ तथा स धातुनिचये पुण्येपर्वतरोधासि १ विष्णुः परमधर्मात्मा एकपादेन तिष्ठति ॥ दशवर्षसहस्राणि पुष्करे पुष्करेक्षणः २ आत्मन्यात्मान माधाय तपसा ब्रह्मसंभवः ॥ घटते कर्मणो ग्रेण लोकमुत्थानकारणात् ३ भासुरो भस्मनाच्छाद्य गात्राणि स्वयमात्मनः ॥ अष्टौ वर्षसहस्राणि सहस्रं च तपोध नः ४ तेजसा तेन ज्योतींषि विभाव्य ब्राह्मणर्षभः ॥ तिष्ठते न भसो मध्ये योगात्मा भावयन् जगत् ५ सोमो विषयमाक्षिप्य मनसा धारयन् मनः ॥ युक्तः परम धर्मात्मा ब्राह्मी सिद्धिमुपागतः ६ संप्रदृश्यत सर्वत्रादिविभुर्व्यंतरे तथा ॥ ज्योतिष्णु कर्म कुर्वाणो बहुरूपः स संपदा ७ महेश्वरो तिगूढात्मा वृषरूपेण तिष्ठति ॥ उद्धृत्य दक्षिणं पादं वायुभक्षः समाहितः ८ अष्टौ वर्षसहस्राणि सहस्रशतमेव च ॥ महायोगी महादेवो नियमा ब्रह्मसंभवः ९

रीयेण तुर्यात्मनानिर्विकल्पकेन ॥ २ ॥ आत्मनीति आत्मनि शुद्धे आत्मानं मायोपाधिं शरीरं आधाय प्रविलाप्य लोकं शिक्षयितुमिति शेषः उत्सीदेयुरिमे लोकान् कुर्यात्कर्मचेदहमिति भगवद्वचनात् उत्थानकारणान्मोक्षहेतोः ॥ ३ ॥ भासुरः सोमः सिद्धिमुपागत इति तृतीयेनान्वयः अष्टौ सहस्रं चेति नवसहस्राणि ॥ ४ ॥ तेन प्रसिद्धेन ज्योतींषि ग्रहतारादीनि विभाव्य अभिभाव्य तिष्ठते प्रकाशते प्रकाशनस्थे याख्ययोश्चेति तद्भूविषयं बंधकं शब्दार्दि ॥ ५ ॥ आक्षिप्याधिकृत्य चेत्यर्थः युक्तो योगवान् मुक्त इति वा ॥ ६ ॥ प्रदृश्यत प्रादृश्यत ज्योतिष्णु कर्मप्रकाशनक्रियां बहुरूपत्वं नानारसास्वौषधिष्वनुप्रवेशेन नानारसत्वं सोमो भूत्वा रसात्मक इति सोमस्य रसात्मकत्वं स्मृतेः ७ बलीवर्द रूपकेण धर्मात्मानं महेश्वरं रूपयति उद्धृत्य धर्मस्य अहिंसागर्भौ जपादिरूपौ निष्कामसकामौ दक्षिणौ पादौ हिंसागर्भौ यज्ञादिरूपौ सकामनिष्कामौ उत्तरौ तेषु निष्कामजपादिरूपं पादं पुरस्कृत्येत्यर्थः ८ सैकशतं नवसहस्रं वर्षाणि ९

योगजधर्मादेवविश्वहितामितिद्योतयन् वृषरूपाच्छंकरान्मेघोत्पत्तिमाह गोपतेः इंद्रियनिग्राहकस्य अंतेघनीभूतः निपीडिततूलपिंडवत्कठिनीभूतः तंफेनीभूतं पवनं समुद्रारैः मुखा
द्वहिः निर्गिरन् निर्गोर्णवान् गोपतिः ॥ १० ॥ प्राणेन उद्धारवायुना परं रूपांतरं निर्यासः वृक्षमदः पार्थिवः पाषाणादिवच्छुष्कः ॥ ११ ॥ सफेनश्चर्मकोशाकारो वारिजलं आविश्य
च गृहीत्वा च चार वसुधापृथ्वीरसातलं अधोभागो यस्य तत्त्वसुधातलं अंतरिक्षं तस्मिन् ॥ १२ ॥ पवनः वारिणा सह सहितं फेनमुत्क्षिप्य निरालंबे गगने निरालंबः आश्रयांतरशून्यः अ
ध्राणि आपोजलानि बिभ्रतीत्यध्राणि मेघसंज्ञां समपद्यत ॥ १३ ॥ आत्मनं पयोरूपं स्वेनैव रूपेण घटिताः घनत्वं प्राप्ताः करकावत् तेनो लमेघाः संतो अरुणे नारुणसारथिना सूर्येण घनीभूतं
जलं द्रावयता प्रख्यायंते मेघत्वं न सेचनकर्तृत्वेनो लमेघारुणप्रख्याः ॥ १४ ॥ ब्राह्मीं भूर्ति ब्राह्मणशरीरं समाधाय कृत्वा ॥ १५ ॥ तपस्तप्यत् अतप्यत् सार्द्धं श्लोको वाक्यं ॥ १६ ॥

आथ वायुर्घनीभूतो अंते चरति गोपतेः ॥ फेनीभूतं समुद्रारैः पवनं निर्गिरन् मुखात् १० सनिष्क्रांतस्ततो वक्रात् प्राणेन परमात्मवान् ॥ निर्यासभूतो पतितो नै
वार्द्रो नैव पार्थिवः ११ सफेनो वारिणा विश्वचचार वसुधातले ॥ नैवार्द्रो नैव शुष्कां गोवायुसंघातमागतः १२ तत्कालेन मुत्क्षिप्य पवनः सह वारिणा ॥ नि
रालंबे निरालंबस्त्वध्राणि समपद्यत १३ ते क्षिपंति पयोभूमावात्मानं स्वेन घटिताः ॥ नीलमेघारुणप्रख्या नैवार्द्रो नैव पार्थिवः १४ ब्राह्मीं भूर्ति समाधा
य वायुः ससं त्रगोवशी ॥ समाः सहस्रं संपूर्णं च चार विपुलं तपः १५ वह्निर्बहुजटीभूत्वा चीरवल्कलवासभृत् ॥ तपस्तप्यद्नाहारो मौनमास्थाय पौष्करे १६
वर्षाणां च सहस्राणि त्रीणि चैकं च यत्नतः ॥ तस्याग्नेस्तेजः संभूतो महानग्निः प्रवर्तते १७ स्वर्गप्रकाशं कृत्वा च स्वर्गवासी तमोनुदः ॥ दिविभूतप्रकाशाख्यस्त
पसा ब्रह्मसंभवः १८ तत्तमो भुविरा जेंद्रमानुषेषु प्रतिष्ठितम् ॥ भास्करस्तेजसंहारस्ततो भवति सत्तमः १९ मर्त्यानां सर्वभूतानां तेज आक्षिप्य वर्तते ॥ न तु योगबले
राजन् ब्राह्मणस्य विशेषतः २० तत्तमो नाशयेद्रात्रौ नाप्यहो भविता द्वयम् ॥ पुष्पमित्रो महातेजायक्षः सर्वत्र गोवशी ॥ तपश्चरति धर्मात्मा पुष्करेषु समाहितः २१

तस्य तपस्य तोग्नेः तेजसः समुद्भूतोऽग्निः स्वर्गप्रकाशकृतकर्मोपयोगी गार्हपत्यादिः स्वर्गवासी च क्षुरनुग्राही सूर्यादिः ॥ १७ ॥ वर्गवासीत्येतद्विवृणोति दिवीति ब्रह्माग्निः ब्राह्मण
रूपोऽग्निः ॥ १८ ॥ तत्तम इति यः स्वर्गप्रकाशकृदग्निरुक्तस्तस्य तमो धूमः तदुपलक्षितो धूमादिमार्गः मानुषेषु वर्णाश्रमाभिमानेषु प्रतिष्ठितम् तेजसामग्यादीनां संहती भास्करस्तु
ततः पूर्वात् वह्नेः सत्तम उत्कृष्टतमो भवति गार्हपत्याद्या राधकाः पुनरावर्तते सूर्यमंडलांतस्थ पुरुषाराधकास्तु नेति भावः ॥ १९ ॥ भास्करं स्तौति मर्त्यानामिति सार्धेन योगबले सति तु
तेज आक्षिप्य वर्तते अन्यस्यापि ब्राह्मणस्य तु सुतरानेत्यर्थः ॥ २० ॥ तत्तम इति स उक्तगुणो भास्करः तत्पूर्वोक्तं तमः रात्रौ नाशयन् रात्रावपि मृतस्य धूमादिगतिं आराधितः सन्नाश
यति किंतु सौरीमेव गतियोगिने प्रयच्छतीत्यर्थः तथारात्रौ वर्तमानस्य दिवापि मृतस्याहोर्चिरादिमार्गो न भविता कीदृशं अहः अद्वयं अद्वयपदप्रापकं उपासकस्य दिवारात्रौ मृतस्यार्चि
रादिगतिरेव भवति नान्या एवं कर्मिणोऽपि दिवापि मृतस्य धूमादिगतिरेव नित्येति भावः पुष्पमित्रो नाम यक्षो भाविकुबेरः ॥ २१ ॥

कायव्यूहेनतिष्ठतेप्रकाशतइत्यर्थः पूर्ववत्तद् ॥ २२ ॥ जानुभ्यांपतितोभूमावित्यनेननमस्कारप्रियस्यसूर्यस्याराधनंसूचितम् तत्फलंचसूर्यसंयमाद्भुवनज्ञानमितियोगेःसूचितं तदाह ज्योतिःसूर्यमंडलंतत्रयन्नभः मध्येनभइवावभाति तत्रदर्पणोदरसरूपेनियोजितैःनेत्रैरनिमिषैः जगन्निखिलंपश्यति ॥ २३ ॥ एतदेवोपपादयतिद्वाभ्यां नेत्राणीति मध्यंदिनकरेदिनकरमंडलमध्ये सहिदिनकरःपरिवेषइवरश्मिवान्मध्येत्वादशतलतुल्यइत्यर्थः तत्रतस्मिंश्चनेत्रांतैः प्राप्तेलब्धेसतिसूर्यप्रभामिश्रितैर्नेत्रैःसहतेप्रसिद्धारश्मयोमंडलमयूखास्ततोभिनिःसृताः सर्वत्रउपर्यधस्तिर्यङ्निर्गताःसंतःतस्यधारणावतः शतशोथसहस्रशोनेत्राणिभवंतिसत्तरनेकैर्नेत्रैः विद्वाद्भिर्ऋत्विग्भिः यज्ञोपावकइवरराजसूर्यमंडलंप्राप्यमूर्च्छिताःचक्षुरश्मयःसूर्यरश्मिभिरेवसार्द्धभुवनंव्याप्यप्रकाशयंतोतिभावः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सइतिसपुण्यमित्रः भाविकुबेरः विस्फुलिंगवद्भास्वरैःनेत्रांतैर्द्वारभूतैरादि

महेंद्रशिखराद्वारायावंत्योयांतिमेदिनीम् ॥ तावत्स्वरूपमास्थयतिष्ठतेनिखिलाःसमाः २२ जानुभ्यांपतितोभूमौज्योतिर्नभसिपश्यति ॥ समाःसहस्रंनिखिलंनेत्रैरनिमिषैर्जगत् २३ नेत्राणिबहुधातस्यनेत्रांतैराभिनिःसृताः ॥ मध्यंदिनकरेप्राप्तेरश्मिवान्त्सपरिग्रहे २४ तेरश्मयःप्रभानेत्रैःशतशोथसहस्रशः ॥ रराजतेजःसंयोगाद्विद्वाद्भिरिवपावकः २५ सविस्फुलिंगैर्नेत्रांतैरादित्यमनुवर्तते ॥ कर्मणोतेयुगांतेवाजगतोबहुरूपिणः २६ बहुतापःपुनर्भूत्वाविषण्णोवसुधातले ॥ समारश्मिषुसंपूर्णस्तपस्तेपेसुदारुणम् २७ निगृहीतेंद्रियोभूत्वाअप्सरोभिर्ललामह ॥ मेरोःशिखरमासाद्यकामंकामेननिर्वमन् २८ तपःकामःसयक्षस्तुकुबेरोनरवाहनः ॥ विष्णुरेवतपोध्यक्षस्तेजसोतेविजृम्भति २९ नहिकश्चित्पुमानस्तिथएवंतपआचरेत् ॥ त्रिषुलोकेषुराजेन्द्रऋतेविष्णुं सनातनम् ३० वासुकिर्बहुशीर्षस्तुनागेंद्रोमौनमास्थितः ॥ तपआचरतेसम्यक्निधायमनसामनः ३१ शेषःसत्यधृतिर्नागोबलवान्ब्रह्मसंभवः ॥ वृक्षमारुह्यधर्मास्माजवाक्शीर्षोवलंबते ३२ चिह्वाभिर्लेलिहानाभिर्गात्रजंविषमुत्सृजन् ॥ समाःसहस्रसंपूर्णेनिराहारस्तपोधनः ३३ कालकूटंविषंतद्विसुमहत्समपद्यत ॥ येनलोकोद्व्यभिग्रस्तोनसुखंविंदतेनृप ३४ सर्वत्रानुगतंतीक्ष्णंभुजंगेषुमहीपते ॥ जंगमंस्थावरंचैवसर्वत्रानुगतंविषम् ३५

त्यंप्राप्नोति कदा कर्मणोतेदेहारंभककर्मक्षयेधारणावलेनचिरंजीवीभूत्वाजगतोयुगांतेजगत्प्रलयकालेवा ॥ २६ ॥ वह्निति सःयुगांतेआदित्यंप्राप्नोति रश्मिषुसंपूर्णोनेत्रद्वारा जलतैलन्यायेनकृत्स्नमादित्यमयूखजालंव्याप्यस्थितः अतएवबहुतापः विवृद्धतपःप्रभावः समाःसहस्रसंपूर्णमितिवापाठः ॥ २७ ॥ फलमाहनिगृहीतेति ललामरलयो रभेदात्तररामरेमे निर्वमन्भोगेनैवकामंउत्सृजन् अतिभोगेनरसाभवंतोतिभावः ॥ २८ ॥ यस्तपःकामोयक्षःसकुबेरोभूदित्यर्थःतेजसोन्तेतपसोते ॥ २९ ॥ नहोति विष्णोरेवांशः कुबेरइतिभावः ॥ ३० ॥ वासुकिरिति मनोनिधायब्रह्मणीतिशेषः ॥ ३१ ॥ शेषइति वृक्षमारुह्यतत्रपुच्छमासज्यधूमपानंचकारेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ एतद्वितामसंतपोलोकोद्वेजकमित्याहत्रिभिः जिह्वाभिरेति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ स्थावरंचत्सनाभसोमलक्षारादि ॥ ३५ ॥

परस्परेति ॥ परस्परप्राणग्राहिको धरूपेण तामसंतपःपारेण मतइति भावः ॥ ३६ ॥ अथ हिंसकविषोत्पत्त्यनंतरंतत्प्रतीकाराय अहिंसकं विषघ्नं मंत्रं ब्रह्माक्षरं वेदवर्णमयं ब्रह्मासृजते स्म ॥ ३७ ॥ तमेव मंत्रमाह लोकद्वयेन गरुत्मानिति गरुत्मान्त्सलिलं महोच्चममजोवनभूतं द्वंद्वं पात्विति शेषः यद्वा ब्रह्मप्रणवः अहिंसकमक्षरं अमृतबीजमिति व्यर्थः गरुत्मानित्यथापाठं विततैर्दीर्घैः पक्षैः स्वरैः युक्तेन वं वोजेनेत्यर्थः नखाग्रैः पंचांगैः तथाचायं प्रयोगः ओम् वां गरुत्मान् हृदयाय नमः अंगुष्ठयोः ओम् वां गरुत्मान् शिरसे स्वाहा तर्जन्योः ओम् वां गरुत्मान् शिखायै वषट् मध्यमयोः ओम् वां गरुत्मान् कवचाय हुं अनामिकयोः ओम् वां गरुत्मान् नेत्रयाय वौषट् कनिष्ठयोः ओम् वां गरुत्मान् अस्त्राय फट् करतलकरपृष्ठयोः एवं हृदयादिमूलमंत्रमाह सलिलं वं वोजं समासहस्रं समासः समसहस्रं हकारसहस्रं हकारसकारेफानां कूटं तेवर्णाः संपूर्णचरमः स्वरः चूलाशिखातस्या अग्रं वषट् पदं तेन अवलं वनशोलेन पल्लवेन च मंत्रः वषडिति पंचाक्षरः अस्य ऋषिब्रह्मा गात्रत्रीच्छंदः गरुत्मान् देवता वं वोजं हः शक्तिः लं कोलकं विषनाशने विनियोगः पर्णभारैरिति ध्यानश्लोकः पक्षभा

परस्परविवृद्धेन हिंसायुक्तेन भारत ॥ नाशयत्यात्मनो गानितेन तीक्ष्णेन भारत ३६ अथ ब्रह्मामहाभागो भूतानां हितकाम्यया ॥ मंत्रं विसृजते राजन् ब्रह्माक्षरमहिंसकम् ३७ गरुत्मान्विततैः पक्षैर्नखाग्रैः सलिलं महोम् ॥ समासहस्रं संपूर्णं चूलाग्रेणावलंबिना ३८ पर्णभारैश्च विकचैर्विस्तीर्णैर्वसुधातले ॥ रराज वसुधा चैव पर्णैर्बहुविचित्रितैः ३९ येन वृत्तेन जोगेयुः सर्वभूतानि भारत ॥ इह लोके मनुष्येन्द्रदेवलोके च भारत ॥ द्यौरिवाचितनक्षत्रा महीतलविसर्पिभिः ४० हिमवान् हिमसंपाते भवत्येकं चरो वशी ॥ पुष्करांभसि धर्मात्मा मत्स्यो लिखितमूर्धजः ४१ अथ सुतलमाक्राम्य पृथिवी प्रांशुदेहिनी ॥ तपश्चरति धर्मात्मा बाहुमुद्यम्य दक्षिणम् ४२ साग्रं वर्षसहस्रं च शतमेकं च सुव्रत ॥ तपश्चरति संयोगाद्वायुभक्षो समाहितः ४३

रैः कृत्स्नां पृथिवीयां च व्याप्य स्थितमित्यर्थः विततैः पक्षैः नखाग्रैः अवलंबिना चूलाग्रेण च कीदृशं सां विततैः पक्षैरेत्यारभ्य सहस्रं संपूर्णं वाह्याभ्यंतरज्योतिर्भिः सूर्यवागादिभि तत्प्रकाश्यं तद्व्याप्य स्थितमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ एतदेवाह पर्णभारैरिति यः वसुब्रह्म धोयते तस्मिन् इति वसुधाशरीरं तस्य तले गर्भे विकचैर्विकाराणि विस्तीर्णैः सर्वतो विप्रकीर्णैः पर्णभारैः पक्षैरेव पक्षैर्द्विजैस्तेषां भारैः कार्यसमूहैः रराज योगिनां दृष्टयेति भावः यस्य च पर्णैस्तैरेव पक्षैर्बहुविचित्रितैर्विषयभेदात् वसुधाशरीरं च रराज योतः शरीरे सर्वात्मरूपेण राजते शरीरं च येन राजते स इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ मंत्रजपफलमाह येनेति येन मंत्रेण वृत्तेन सृष्टेन आवृत्तेन आवर्तितेन येन च मंत्रेण निर्विषामहोशरीरं तलविसर्पिभिरेंद्रियाद्यैः आचितनक्षत्रा द्यौरिव रराजेत्यनुपगः सार्द्धं श्लोको वाक्यम् ॥ ४० ॥ हिमवानिति पुष्करांभसि मायाशवलस्याश्रयभूते निर्विशेषचैतन्ये मत्स्यो लिखितमूर्धजः मत्स्य इव मत्स्यः संसारनद्यां जागृत्स्वप्राण्यकूलद्वयसंचारी जीवः तेन उल्लिखितं संलिप्तं मूर्धजं सहस्रारं येन सः जीवात्मानं सहस्रारे निधाय निर्विशेषचिन्मात्रत्वं प्राप्त इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ अथेति सुतलं मूलाधारं दक्षिणबाहुमुद्यमनेन दानादिकं बहुकृत्वो तिलक्ष्यते तेन विना चित्तशुद्ध्यभावाद्योगे प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ॥ ४२ ॥ संयोगात्समीचीनाद्योगात् ॥ ४३ ॥

एतदेविवृणोति ब्रह्मणासहयोगोयेननिमित्तेनसब्रह्मयोगःप्रणवःतस्यसंयोगात् येनप्रणवेनवाच्यवाचकयोरभेदादीश्वरेणब्रह्मयोनिनाब्रह्मोपलब्धिस्थानेन पृथ्वीशरीरंधार्यते ध्रियते ॥ ४४ ॥ विषयैषिणाजीवरूपेणविषयाभिलाषिणा तस्यवास्तवंरूपमाह योसाविति योविष्णुस्तेनपृथिवीधार्यतइतिपूर्वेणान्यः ॥ ४५ ॥ दिनेविद्यायांनिषण्णःउपविष्टःवि दैकलभ्यइत्यर्थः रात्रावविद्यायांस्थिरोयस्मात् धर्मात्मापुण्यादिमान्इदमपिकुतः कामकारकरोलीलावशःलोकवतुलीलाकैवल्यमितिन्यायेनभगवतःसृष्टौप्रवृत्तिर्लीलयैवेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेवंब्राह्मणंएवंविधंप्रदृश्यमुक्त्युपायमाह तस्येति तस्याविष्णोःयःसउद्यतः भक्तानुद्धर्तुमुद्रतःपाणिरिवपाणिर्वर्मःसपृथिव्यासमोविधारकत्वाद्वात्रौअविद्यायांतपनःप्र काशकोविवेकप्रदोधर्मएवभवति मंडलंराष्ट्रंविपुलंनभोहार्द्वब्रह्मभोगापवर्गावपिधर्मप्राप्यावैवेत्यर्थः ॥ ४७ ॥ सइति धर्मःचंद्रस्यमनसोविषयंबंधकरागादिकषायंशमयामासनाश यतीत्यर्थः ग्रहादीनांक्षुद्रतारातुल्यानांचक्षुरादीनांगतयोगतोः शमयाति शमंदमंचधर्मः ॥ ४८ ॥ प्रसंगाद्धर्मस्यमुक्त्युपायत्वमुक्त्वाप्रकृतंपृथिव्यांकृतंयोगमनुसरति तांछायामिति

समाधियोगात्संगाद्ब्रह्मयोगस्यभारत ॥ येनेयंपृथिवीराजनधार्यतेब्रह्मयोनिना ४४ अनाद्यंतेननित्येनसर्वत्रविषयैषिणा ॥ योसौविष्णुरगाधात्मापर मात्मानिराकृतिः ४५ दिनेनिषण्णोभवतिरात्रौभवतिवैस्थिरः ॥ सत्यसंधःसधर्मात्माकामकारकरोभवेत् ४६ तस्ययःसोद्यतःपाणिःपृथिव्यांपृथिवीसमः ॥ रात्रौसतपनोभवतिमंडलंविपुलंनभः ४७ सचंद्रविषयंराजञ्छमयामासरुंधति ॥ ग्रहाणांगतयश्चैवताराणांचविशेषतः ४८ तांछायामाक्षिपन्त्सोमात्स्रवद्भि र्मंडलेनवै ॥ पृथिव्यांदक्षिणोहस्तोमहायोगीमहामनाः ४९ सैषाछायाशशीभूताशशिमंडलमाविशत् ॥ अलिङ्गापृथिवीलिङ्गादद्भुतादक्षयादिवि ॥ ५० अंगांगान्युपगृह्यैवतपश्चरतिनिश्चयात् ॥ प्रोक्ष्यपादौतुसतलोपृथिवीतपसिस्थिता ५१

सपृथिव्यांदक्षिणोहस्तोधर्मः महायोगोमहान्योगीयेनभवतिसतथामहत् ज्ञानोत्पत्तिक्षमंमनोयेनसतथायोगदः चित्तशुद्धिदश्चभवतीत्यर्थः किंकुर्वन्सोमात्स्रवद्भिः पूर्वोक्तैःसप्तधासहस्रधानेकधाच भूतैःमंडलेनचसोमस्यधारणाविषयीकृतेनतांछायांरात्रिशब्दोक्तामविद्यामाक्षिपन्शिशिलीकुर्वन् गंगासेवनंचंद्रमंडलेधारणाचक्रमेणाविद्यां नाशयतइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ महायोगीमहामनाइत्येतत्संक्षेपेणविवृणोति सैषेति साएषाअविद्यारात्रिरूपाछायाअलिङ्गानिर्वचनीयत्वेनतत्त्ववेदकप्रमाणशून्यापृथिवीलिङ्गात्भू मिंविग्रहंप्राप्यशशीभूतावृत्त्यैकाग्र्येणचंद्रोभूतासतीचंद्रमंडलमाविशत् अंतेचंद्रतादात्म्यंप्राप्येत्यर्थः कुत्रदिविआकाशेनतुमानसेपृथिवीलिङ्गात्कोटशात् अद्भुतात् अनिर्वाच्यात् कोटशोछायाअक्षयामिथ्यात्वादेवापचयशून्यमरीचिकाहृदवत् ॥ ५० ॥ पृथिव्याःशशीभवनप्रकारमाह अंगांगानीति सर्वांगान्युपसंहृत्येत्यर्थः प्रोक्ष्येत्यनेनतीर्थस्नाना दिकमपिकृत्वैतिलक्ष्यते ॥ ५१ ॥

एवंजलघनीभावरूपचंद्रीभूतापृथ्वीपुनःसूर्याधारणाभ्यासाद्रंगात्वमापन्नेत्याहचतुर्भिः सूर्यार्चिभिरिति सूर्यार्चिभिःपीयमानात्ज्जलात्महीआक्षिप्यतेतिसंबंधः वह्निनाक
 पूरशिलेवार्कशुभिःशोष्यमाणापृथ्वीस्वसमीपंनीतासूर्यभावंप्राप्तेत्यर्थः तत्रदृष्टान्तः महीमिति युगांतेप्रलयकालेविष्णुतेजसांबुवसनासजलांमहीस्ववशकृतामिवतांपृथक्नप
 श्यामइतिभावः ॥ ५२ ॥ रराजेति साभूः सूर्यारश्मिभिर्यतिषिकामिश्रितासतीमहानदीरूपेणबभूवेत्यर्थः ॥ ५३ ॥ रश्मितेजसाभिसंभवाःअभितएकीभावास्तैर्हेतुभिरादित्ये
 नग्रस्तासतीचक्षुरग्राह्याभूत् ॥ ५४ ॥ सैवार्करश्मिमार्गेणोत्तीर्णास्वेजलात्मनाधावतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सैषेति साएवालोकानांधारणेस्तापृथ्वी सुत
 पाशोभनंतपःकुर्वतीपूर्वचंद्रविहिताचंद्ररूपेणनिष्पन्नापश्चाद्रंगात्वंप्राप्तापुष्करेणपरमात्मनासमाहिताएकीभूतासतफलंअर्थात्तपसःलेभेसार्वात्म्यंपावनत्वंचप्राप्तवतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥
 एषैवसार्वात्म्यात्वाद्देवतादिभावंप्राप्तेत्याह सरस्वतीत्यादिभिः तदासरस्वतीऋषिभिःशिक्षयाग्रथितान्चतुरोवेदान्व्यक्तैःस्वरैरधीतेइतित्रयाणांश्लोकानांसंबंधः सालोकधार्त्री

सूर्यार्चिभिःपीयमानादाक्षिप्यतमहीतले ॥ महीमिवांबुवसनांयुगांतेविष्णुतेजसा ५२ रराजसूर्यरश्मिभिर्यतिषिकामहानदी ॥ स्फाटिकेवशुभासैषाकां
 चनैर्धातुभिर्वृता ५३ आदित्येनसमादत्तारश्मितेजोभिसंभवैः ॥ मंडलांतर्गतादेवीचक्षुषानोपलभ्यते ५४ रश्मिभिःपुनरुत्तीर्णाततोयोगेनधावति ॥ आ
 काशगंगासंवृत्ताविपुलैरंबुविग्रहैः ५५ शीतच्छाद्यैश्चतरुभिर्लताभिश्चसुगंधिभिः ॥ पद्मखंडैश्चविविधैःशुशुभेदिव्यगंधिभिः ५६ कांचनापीडजघनास्फा
 टिकांतरमेखला ॥ पद्मरेणुसितापीताचक्रवाकावतंसिका ५७ नीलगर्भसुकेशांतापुष्पसंचयसंकुला ॥ शोभतेविप्रसर्पेतीप्रमदेवविभूषिता ५८ सैषागं
 गाफलंलेभेपुष्करेणसमाहिता ॥ सुतपाचंद्रविहितालोकानांधारणेस्ता ५९ सरस्वतीस्वरैर्व्यक्तैरधीतेब्रह्मवादिनी ॥ पृष्ठात्प्रयाताशैलेंद्रेमंदरेमंदगामिनी
 ६० ऋड्मयांश्चतुरोवेदान्पादैश्चतुर्भिरावृतान् ॥ यजुर्भिःसामभिश्चैवग्रथिताञ्छिक्षयातदा ६१

गंगात्वंप्राप्यपुष्करेणसख्यकालेसरस्वतीभूत्वाव्यक्तैःस्वरैःअकारोकारमकारैर्वादिनीसविशेषब्रह्मवदनशीलाअधीतेप्राप्नोतिकिंब्रह्मविराट्सूत्रेशरूपमित्यर्थः कीदृशीसरस्वतीपृष्ठात्
 मंदरेप्रयातापृष्ठंभूग्राणमध्यस्थंकारणंब्रह्ममेरुपृष्ठाख्यंसर्वेन्द्रियदेवतावासभूतंततोमंदराख्यंअर्वाचीनस्थूलप्रपंचवैखरीभावंप्रयातेत्यर्थः यथोक्तमंत्रशास्त्रेयोगपटले हेमरूपोभ्रुवोर्म
 ध्येमेरुस्तिष्ठतिपर्वतः ॥ तस्याभितोमहीपार्श्वेपंचाशच्छतयोजना ॥ लवणेषुसुरासर्पिर्दधिक्षीरजलात्मभिः सिंधुभिःसप्तभिर्द्विपैस्तत्संख्यैर्द्विगुणोत्तरैः मंदरःपारियात्रश्चेत्या
 दि ॥ ६० ॥ ऋड्मयानीति चतुरोवेदानकारोकारमकारार्द्धमात्राख्यान्प्रत्येकंचतुर्भिःपादैरावृतान्अतएवऋड्मयान् यजुर्भिःसामभिश्चग्रथितान्तुरीयस्यसर्वत्रसंततत्वादनुक्तिः
 अयमर्थः अकाराद्यर्थोविश्वतैजसप्राज्ञतुरीयाः प्रत्येकंविश्वादिचतुष्टयात्मकास्तापनीयेप्रसिद्धाःतेषामाद्योविश्वविश्वःअंत्यस्तुरीयतुरीयः यंप्रकृत्यतत्रैवोक्तंईश्वरग्रासस्तुरीयतुरीय
 इतितेनयुक्तमुक्तंऋड्मयानित्यादि विस्तरभयात्तुनतदिहप्रपंचितम् ॥ ६१ ॥

कीदृशैर्षिकभिः सुपार्श्वस्य स्थूलशरीराख्यगिरेः पादे एकदेशे भ्रूघ्राणमध्यादौ यद्वा सुपार्श्वस्य गुरोः पादे चरणे परितो दीयते वित्तं ब्रह्माख्यं येषां तैः परिदायैः सुपारणैः सुष्ठु शोभनं शिष्यान् पारयंतीति सुपारणाः परोद्धारसमर्थास्तैः ॥ ६२ ॥ इदं सरस्वत्यास्तत्त्वं स्पष्टतरमपि दुर्ग्रहमित्याह निःस्वनमिति सर्वभूतानि इमं निःस्वनं नादं ब्रह्माख्यं नियमैरपि न शृण्वते यस्मादतीन्द्रियं तत्सत्त्वं किं मानमत आह मंदराग्रे स्थूलप्रपंचस्य अग्रे प्रथमं अतिस्थूलत्वात् कृत्स्नं जगत् विसर्पितं व्यापुत्रं तं यो यं वैखरीशब्दः स एवायं तथापि सूक्ष्मत्वाद् ग्राह्य इत्यर्थः तथा च श्रुतिः चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः गुहात्रीणि निहितानि गायंति तुरीयं वाचो मनुष्या वदंतीति ॥ ६३ ॥ विरामेति विरमयत्यस्मिन्निति विरामस्तुरीयः तस्यापि नियमे निग्रहे तुरीयाख्येषोऽशेषो प्राप्ते सति वाक्तुष्णीं भूता यतो वाचो निवर्तत इति तस्य वागविषयत्वात् अत्र हेतुमाह सत्येति यासत्यवादिनी ब्रह्मप्रतिपादिका सानियमात् नैव वाचमीरयेत् वाचोदितं तदनुतमिति स्मृतेः तद्वाचनेनैव प्रोवाचेति तद्वाचोद्वितीये वा तृतीये वाचनेन प्रोवाचब्रूमः खलु त्वं तु न विजानास्युः पश्चातो यमात्मेति श्रुते

ऋषिभिर्ज्वलनप्रख्यैस्तपसा दग्धकिल्बिषैः ॥ सुपार्श्वस्य गिरेः पादे परिदायैः सुपारणैः ६२ निःस्वनं सर्वभूतानि नियमैश्च न शृण्वते ॥ मंदराग्रे विसर्पितं जगत् कृच्छ्रमतीन्द्रियम् ६३ विरामनियमे प्राप्ते तूष्णीं भूता बभूव ह ॥ न वाचमीरयेद्देवी नियमात् सत्यवादिनी ६४ अथ भूतानि सर्वाणि तूष्णीं भूतानि सर्वशः ॥ न शो कुरभिधानार्थं व्याहर्तुं वदनैर्बलात् ६५ विभज्य योगं मनसा सर्वभूतेष्वनुग्रहम् ॥ सरस्वती तीरयुता व्याजहार महास्वनम् ६६ सरस्वत्या समा युक्तां शिक्षां गृह्णंति देहिनिः ॥ तस्मिन्नेवाथ ते सर्वे गानं गायंति शिक्षया ६७ आदित्या वसवो रुद्रा मरुतश्चाग्निभिः सह ॥ जटिला चीरवसना मुंजमेखलधारिणः ६८ गंधर्वाः किन्नराश्चैव सनागाः सहचांभसः ॥ तपश्चरंति सहिताः पुष्करेषु मनीषिणः ६९ अपि कीटपतंगैश्च सह सर्वैः सरीसृपैः ॥ शोषयंति शरीराणि तपसो ग्रेण यत्नतः ७०

श्र ॥ ६४ ॥ अथ सुप्तौ समाधौ वा तुर्यप्राप्त्यनंतरम् ॥ ६५ ॥ कथं तर्ह्यवचनीयस्यापि प्रातिपात्तिरित्यत आह विभज्येति योगं ऐकांत्यं मनसा उपाविना विभज्य विंशतिविंशभेदेन द्विधा कृत्वा सर्वभूतेष्वज्ञानग्रस्तेष्वनुग्रहं तत्त्वकथनेन कर्तुं सरस्वती तीरयुता तीरमिव तीरं तटस्थं ब्रह्मशाखां चन्द्रन्योयनोपलक्षणी भूतं तेन युता सती लक्षणया चंद्रमिव शुद्धं व्याजहार महास्वनेति बहुप्रमाणो वष्टंभमुक्तार्थे सूचयति साक्षाद्वक्तुमसमर्थं पिवाक् लक्षणया ब्रह्मप्रतिपादायैष्यत्येवेति भावः ॥ ६६ ॥ तावत्तैव लोकशिक्षापि भवतीत्याह सरस्वत्येति तस्मिन्नेव शब्दगम्येशवलेपदे स्थित्वा गायंति एतमानंदमयमात्मानुपसंक्रम्य एतत्सामगायन्नास्ते हावु अहमन्नमहमन्नमित्यादि ॥ ६७ ॥ के गायंति तानेवाहादित्या इति ॥ ६८ ॥ अंभसि भव आंभसो वरुणः ॥ ६९ ॥ अपीति कीटादीनामपि योग्यदेहप्राप्त्या तपस्यधिकारोस्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥

एवंशरीररूपापृथिवीयोगवलाज्जलादिभावेनपरिणम्य शब्दाद्याकारेणसर्वलोकहितायभवतीत्युक्तं तथाशरीराभिमानीचशब्दस्यैवचरमंरूपंपराख्यमित्युक्तंएवंवाच्यवाचकयो
रभेदात्सर्वाद्वैतसिद्धौमनउपाधिकोभेदव्यवहारइत्यपिसमाहितं तत्रैवंसतिजीवादन्यईश्वरोनास्तीतिप्राप्तं तन्निषेद्धंईशादन्यएवजीवोनास्तीत्याह विष्णुरिति विष्णुःपरमा
त्माविष्णुत्वंव्यापकत्वंप्राप्तोपिदेहांतरस्यचतुर्भुजस्यविसृष्टंविशेषणविसर्जनंतद्वानत् व्यापकेनरूपेणपालयितुमशक्तश्चतुर्भुजंविग्रहंयज्ञादिभोक्तारंसर्वभूतनियंतारंचाश्रितवानि
त्यर्थः तेनचतान्आदित्यादीन्रक्षति रज्जूरगवत्अधिष्ठानाधिकमध्यस्तंनस्तिआध्यस्तात्तुजीवादधिकोधिष्ठानभूतईश्वरोस्तीतिभावः ॥ ७१ ॥ एतदेवाहपुष्करेइति पुष्करे
सर्वकार्यात्मकेजगतिविष्णुरेवनरनारायणादिरूपोभूत्वारमतेतपआदिलीलांकरोतिलोकरीक्षायै ॥ ७२ ॥ लीलामेवाहसोग्निरिति सविष्णुःमनःकल्पितोग्निर्गार्हपत्यादिरूपो
भूत्वापृथिव्यभिमानिनंपृथिविदेहेमात्मनइच्छतिपृथिवीवाचरन्वापुरुषः पृथिवीतिव्युत्पत्तेःदेहिनंतापयन्कनकवनिर्दोषंकुर्वन् अग्निहोत्रादीनांततश्चतेनपृथिव्यापुरुषेणसमंदशयो
जनंब्रह्मांडमंडलंधावतितस्मैफलंददातु प्राज्ञेनासंपरिष्वक्तउत्सर्जन्यातीतिजीवस्यलोकांतरगमनेतत्साहित्यश्रुतेःस्वयमेवकर्मतदंगरूपोभूत्वाजीवेभ्यस्तल्लोकंगतिंप्रयच्छतीत्यर्थः

विष्णुर्विष्णुत्वभाषन्नोदेहांतरविसृष्टवान् ॥ संरक्षतिमहायोगीसर्वोस्तान्सहचारिणः ७१ पुष्करेरमतेविष्णुर्विष्णुरेवद्विधाकृतः ॥ दीप्यमानःस्वतेजोभिर्विधू
मइवपावकः ७२ सोग्निर्मनःसमुद्भूतःपृथिवींतापयन्निव ॥ प्रधावतिसमंतेनमंडलंदशयोजनम् ७३ विरराजार्चिभिर्दीप्तैःपृष्ठतश्चावलंबिभिः ॥ विशीर्णपा
र्थविभवैर्मयूखैरिवदीपितः ७४ तस्याग्नेर्विस्फुलिंगानांनशेकुलंघनेरताः ॥ विप्रकीर्णस्यवसुधामर्यादामिवभास्करम् ७५ सोग्निर्दीप्यविभज्यांशून्वि
धूमइवपावकः ॥ ऋत्विग्भिर्ज्वलनप्रख्यैर्विक्रीयतइवाध्वरे ७६ सोग्निर्धूमागतस्तत्रतिष्ठतेविपुलंतदा ॥ यावद्विष्णुःक्रमप्राप्तोनियमस्यसमापनात् ७७
रक्षांकृत्वास्थितंविद्याद्विष्णुर्विष्णुपराक्रमः ॥ भूत्वाशतशरीरावैनागोबालाहकोभवत् ७८

॥ ७३ ॥ विरराजेति पृष्ठतः चात्सर्वतःविशीर्णोनाशितः पार्थिविःपृथिव्याअपत्यंपार्थिविर्देहात्मवादीतस्यभवःसामर्थ्यैस्तैः मोहसामर्थ्यमहद्विरित्यर्थःतैर्मयूखैर्दीपितोग्नि
विरराजेति ॥ ७४ ॥ तस्येति अग्नेर्विष्णुरूपस्य रताःविषयासक्ताःयथाभास्करंलंघयितुंनसमर्थाःतथाविस्फुलिंगानांब्रह्मादिरूपाणांलंघनेनशेकुः कीदृशंभास्करं वसुधामर्यादांपृथि
व्याःपरिच्छेत्तारं भूचरैर्भुवःपरिच्छेत्तालंघयितुमशक्यइत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सोग्निःदीप्यविपुलंप्रकाशंकृत्वाअंशून्रश्मीन्विभज्यद्रव्यदेवतादिरूपेणानेकधाकृत्वास्थितःसन्ऋत्वि
ग्भिर्विक्रीयतेविविधंक्रीयतेसोमक्रयिभिः सोमरूपःसन्क्रियते ॥ ७६ ॥ सोग्निःतत्रअध्वरेतिष्ठतेद्रव्यदेवतादिरूपेणप्रकाशते यावत्नियमस्यक्रतोःसमापनंतावत्धूमागतोधूमप्राप्तोनिर्धू
मइत्यर्थःसएवचाग्निः फलरूपेणयावद्विष्णुक्रमंपृथिव्यंतरिक्षद्युपर्यंतंप्राप्तोगतःविष्णुरेवलोकहितार्थांसर्वक्रतुतदंगतत्फलरूपोभूदित्यर्थः७७रक्षामिति तमेवरक्षांकृत्वास्थितंविष्णुंन
विद्यातूनकोपिजानाति सतुविष्णुर्व्यापीतादृग्विभवश्चयोगेनशतशरीरोभूत्वाबलाहकेभेधेतिष्ठतीतिबालाहकोनागप्रेरावतोमेघानांभेत्ताभवत् यज्ञफलंवृष्टिरूपमप्ययमेवेत्यर्थः ७८

तमितितंविष्णुंअग्निजाठरंअतएवात्मसंसृष्टदेहांतस्थंअहंवैश्वानरोभूवेत्यादिस्मृतेर्महामतिर्दिव्यज्ञानप्रदंनागोवारिणाववर्षेत्युत्तरेणसंबंधः ॥ ७९ ॥ दहनंजाठरंवारिणावारिजे
नान्नादिनाफलभोक्ताजीवोप्ययमेवेत्यर्थः ॥ ८० ॥ ततइति भोक्तृत्वादेवकर्तृत्वाधिकारीसन्पुष्करेसमष्टिव्रह्मणिआत्मानंव्यष्ट्यभिमानिनंसंहृत्यप्रविलाप्यतपस्तप्यते बलंवैरा
ग्यं ॥ ८१ ॥ पादगात्राणिपादादीनिगात्राणिपूर्वोक्तरीत्याधोधस्तनमुपर्युपरितनेसंहृत्यमूर्ध्निसहस्रारे अचलंपरमशिवाख्यम् ॥ ८२ ॥ एषइति नोपधानविकल्पितःनिरुपा
धिःस्वभावसिद्धइत्यर्थः ॥ ८३ ॥ अत्रापियोगोपसर्गाउपस्थिताःपरिहर्तव्याइत्याह अथेत्यादिना दैत्याःकामादयःहताःपूर्वयोगारंभात्प्राक्निर्जिताः अपितत्रसमाधिकालेउ

तमग्निमात्मसंसृष्टंलेलिहानंमहामतिम् ॥ प्रतिप्रवृत्तंतेजोभिर्भूतानांहितकाम्यया ७९ वारिणासुखशीतेनप्राणिनांप्राणवर्द्धनः ॥ न्यर्षिचदहनंतत्रनागो
बालाहकस्तदा ८० ततःसिद्धगणैर्जुष्टःपुष्करेतप्यतेतपः ॥ संहृत्यमनसात्मानंमहायोगीमहाबलः ८१ पादगात्राणिसंहृत्यमनोमूर्ध्निविधारयन् ॥ अ
चलंस्थानमासाद्यतूष्णींभूतोबभूवह ८२ एषधर्मोहिधर्माणानोपधानविकल्पितः ॥ हितःसर्वेषुभूतेषुइहचामुत्रचोभयोः ८३ अथदैत्याहतास्तत्रसमागम्यो
द्यतायुधाः ॥ मायाप्राप्तैर्बहुविधैर्नगरैरभिसंवृताः ८४ अग्निदैत्याःपर्वताग्रैरभिघ्नंतिपरंतप ॥ ज्वलंतंज्वलनप्रख्यामहाकायामहाबलाः ८५ मेधीभूताश्च
मायाभिर्वर्षंतिबलदर्पिताः ॥ तस्मिन्नेवाभिसंघातेसंघातंमहाबलम् ८६ तेशैलास्त्वर्चिषादग्धाःशतशोथसहस्रशः ॥ युगांतेप्रभुरादित्यःप्रजाइवदिधक्ष
ति ८७ नशेकुरग्निदैत्यास्तेमायाभिर्मुखमुद्यतम् ॥ आदित्यइवदीप्यंतेनभःसूर्योदयेयथा ८८ विहितैरुद्यमैःसर्वदैत्याभग्नपराक्रमाः ॥ गंधमादनमासा
द्यनिषण्णानगमूर्द्धानि ८९ सचाग्निर्वैष्णवैर्लोकैर्विद्युद्भिःसहसंगतः ॥ अंतरिक्षचरान्दैत्यान्निर्दहन्विचरन्दिवि ९० नागोबालाहकश्चैवमेवसंघातमागतः ॥
मुमोचसलिलंभूमौपर्जन्यइववृष्टिमान् ९१ मंत्रैःसंचेदितोनागोद्विजेभ्योवदनोद्रतैः ॥ मुमोचतोयसंघातंमानयन्विप्रजंजनम् ९२ इतिश्रीमहाभारतेखि
लेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिअष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ध ॥

द्यतानिआयुधानिअस्त्रादीनियैस्ते नगरैःशरैः ॥ ८४ ॥ अग्नियोगिनंदैत्याःपर्वताग्रैः दिव्यवनितादिशरैः प्रदर्शितैःज्वलंतंचिन्मात्रंज्वलनप्रख्याःचिन्मात्राएवतुभौतिकाःमा
नसाइत्यर्थः ॥ ८५ ॥ मेधीभूताइत्यादयःस्पष्टार्थाःश्लोकाः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ नागइति एवंयोगोपसर्गान्जित्वास्थितंयोगिनंपूर्वोक्तोयज्ञादिफल
रूपोधर्मोवृष्ट्यादिद्वारेणयातीत्यर्थः ॥ ९१ ॥ नागोवृष्ट्यधिष्ठात्रोदेवताद्विजेभ्योवदनद्वाराउक्तैर्मंत्रैःप्रोरेतःसन्विप्रजंजनंब्राह्मणसंततिभूतलोकं विगतप्रजंवा नैष्ठिकम् ॥ ९२ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांअष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥

योगविघ्नविधातायकर्माण्येवाचरेदिति त्रयोविंशेपुराकल्पमुखेनैतत्प्रसाध्यते ॥ १ ॥ ततः अचलंस्थानमासाद्यतूष्णींभूतोवभूवहेतिप्राप्तप्राप्यस्ययोगिनस्तूष्णींभावउक्तस्तेनप्र
योजनाभावात्सर्वप्रवृत्तिशून्योयोगीस्यादितिमन्वानोजनमेजयउवाच संयुज्येति तपसायोगेन ॥ १ ॥ प्रारब्धकर्मवेगेनतूष्णींभावोह्यथापियोगीपूर्ववासनाकर्माण्येवयज्ञादीनिक
रोतोतिपुरासरूपार्थवादमुखेनदर्शयन्वैशंपायनउवाच अथेति दोक्षामपरिच्छेदप्राप्तिलक्षणांरूपांतरापत्तिम् विष्णुमयाः ब्रह्ममयाः अग्निमित्युपलभणं सर्वमपिद्रव्यंयाज्ञियंपुष्क
राख्यंजगत्कारणमयमेवेतिसूचयतिब्रह्मार्पणंब्रह्महाविरेतिगोतोक्तदृष्ट्यासिद्धाः कर्माणिचकुरित्यर्थः जुहुवुरेत्यग्निमेणसंबंधः ॥ २ ॥ मंत्रैःप्रकाशितंप्रयोगकालेपिस्मारितंपूतंच

॥ जनमेजयउवाच ॥ संयुज्यतपसादेवाःकिमकुर्वंस्ततःपरम् ॥ नहितद्विद्यतेलोकेतपसायन्नलभ्यते १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथदीक्षांसमास्थायसर्वे
विष्णुमयागणाः ॥ पुष्करादग्निमुद्धृत्यप्रणीयचयथाविधि २ जुहुवुर्मंत्रविधिनाब्राह्मणामंत्रचोदिताः ॥ हविषामंत्रपूतेनयथावैविधिरेवच ३ सचाग्निर्विधि
वत्तत्रवर्द्धतेब्रह्मतेजसा ॥ तेजोभिर्बहुलीभूतःप्रभुःपुरुषविग्रहः ४ ब्रह्मदंडइतिख्यातोवपुषानिर्दहन्निव ॥ दिव्यरूपप्रहरणोह्यसिचर्मधनुर्धरः ५ सगदो
लांगलीचक्रीशरीचर्मीपरश्वधी ॥ शूलीवज्रोखड्गपाणिःशक्तिमान्वरकार्मुकः ६ विष्णुश्चक्रधरःखड्गीमुसलीलांगलायुधः ॥ नरोलांगलमालंब्यमुसलंचम
हाबलः ७ वज्रमिंद्रस्तपोयोगाच्छतपर्वाणमाक्षिपत् ॥ रुद्रःशूलंपिनांकंचमनसाधारयद्भुवि ८ मृत्युर्दंडंपाशमापःकालःशक्तिमगृह्णत ॥ जग्राहपरशुंत्वष्टा
कुबेरश्चपरश्वधम् ९ निर्विकारैःसमायुक्ताःशतशोथसहस्रशः ॥ विश्वकर्माचत्वष्टाचक्रातेह्यायुधंबहु १० इंद्रायाग्निरथंप्रादात्सूर्यायचप्रतापिने ॥ परमा
त्माददौकृष्णोरुद्रायचमहात्मने ११ छंदोभिरेवत्वष्टाचसचकाराथवाहिनीम् ॥ विश्वकर्माविमानानिचकारबहुभिःक्रमैः १२ शरीरांशंसमुद्धृत्यविष्णुः
सत्यपराक्रमः ॥ पुष्करात्पर्वणिघनात्पृतनार्थंप्रवर्तयन् १३ द्यांचैवसर्वऋक्षाणांवाचावैसमकल्पयत् ॥ ययासपूज्यःसंग्रामेशत्रून्निर्बिभिदेरणे १४ सतंदं
डंसमुचितंनिर्विकारंसमाहितं ॥ ब्रह्माजग्राहविधिनाअंतर्धानगतःप्रभुः १५

॥ ३ ॥ सचेतिचतुर्भिरष्टयोगध्यानं ॥ ४ ॥ असिचर्मणोखड्गखेटकेधनुश्चधारयन् ॥ ५ ॥ ६ ॥ अस्यादिखड्गांतैःषोडशभिरायुधैः षोडशभुजोनारायणः लांगलमुस
लायुधोनरः ॥ ७ ॥ योगवलप्राप्तानिवज्रादीर्नोद्गादिभिर्हृत्कर्षकारणान्याहवज्रामेति ॥ ८ ॥ आपःवरुणः ॥ ९ ॥ विश्वकर्मात्वष्टुरेवमूर्तिभेदः ॥ १० ॥ विष्णुरपिइंद्राय
सूर्यायरुद्रायचरथंप्रादात् सर्वयोगप्रभातकल्पितम् ॥ ११ ॥ छंदोभिर्वेदैःप्रदर्शितरोत्या ॥ १२ ॥ घनादव्ययात्पुष्कराख्यात्शरीरांशंसमुद्धृत्यपृतनाशब्दार्थसेनां ॥ १३ ॥
सूर्यस्यऋक्षाणांचस्थित्यैद्यामकल्पयत् ययादिवापूज्यःइंद्रः ॥ १४ ॥ सइतिप्रसिद्धोब्रह्मरूपोविष्णुःतंअमुरेषुइंद्रेणसमाहितंनिपातितंदंडंचितानिर्विकारंयथास्यात्तथाजग्राह
अनुमेनेतान्प्रतिअंतर्धानंचगतवान् ॥ १५ ॥

॥ १४ ॥ दितेः पुत्रा अपितपसा शिक्षया च युक्ता अपि विकारैः कामादिभिः ॥ १७ ॥ अप्रधृष्याः समपद्यत संपन्नाः एकत्वमार्षम् ॥ १८ ॥ ते दितेः पुत्राः गुहाः गुह्यानि सूत्रा धात्मकानि स्वरूपाणि विहाय रथे सभांडोपस्करे इति भोग्यवस्तुसहितमध्ये निषण्णाः संतः मंदरस्य स्थूलकार्यस्य पादे एकदेशे विचेरुः पृथ्व्या उर्ध्वगतिं न लेभिरे इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तमसः कार्यं आसुरं बलं संहृत्य विष्णुरेव बलिष्ठ इत्यर्थः आसुरं कर्म क्षययुक्तमिति भावः ॥ २० ॥ भूय इति आसेदुरसुराः ब्राह्मणैः सुरैश्च सार्द्धं तदा पितमः कार्यत्वाच्च श्वरमिति सात्विक एव धर्मो मुमुक्षुभिः आदृतव्य इति भावः ॥ २१ ॥ इति हरिवंशे भविष्यपर्वणि णीकायामेकोनविंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ प्रापुर्योगफलं मोक्षं सात्विकान तुतामसाः ॥ तुल्यश्रमा

स्वैः प्रभावैश्च विधिना सोऽस्रग्रामं चतुर्विधम् ॥ ऐंद्रमाग्नेयवायव्यं रौद्रं रौद्रेण वर्चसा १६ एभिर्विकारैः संयुक्ता दितेः पुत्रा महाबलाः ॥ तपसा शिक्षया चैव स्वास्त्रैः प्रहरणैरपि १७ बलेन चतुरंगेण वीर्येण सुसमाहिताः ॥ अप्रधृष्यारणे सर्वे समपद्यत वै तदा १८ ते विहाय गुहामध्ये सभांडोपस्करे रथे ॥ मंदरस्य गिरेः पादे विचेरुर्वसुधातले १९ चतुरंगं बलं सर्वं संहृत्य तमसः प्रभुः ॥ विष्णुरेव महायोगः च चारुवसुधातले २० भूयोऽन्यत्तप आसेदुश्चरंतो ब्राह्मणैः सह ॥ तैश्च सर्वैः सुरगणैश्चर्मचीरनिवासिभिः २१ ॥ ॥ इति श्रीह० खि० भविष्यपर्वणि एकोनविंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ ब्रह्मन् खिले वर्तमाने निर्मर्यादे महाग्रहे ॥ अविनाशे च भूतानां कथमासन्नप्रजास्तदा १ वैशंपायन उवाच ॥ अभ्यर्षिं च तृपृथुं वै न्यं पुरा राज्ये प्रजापतिः ॥ राज्याय ऋषिभिः सार्द्धं प्रजाधर्मपरायणः २ एष नोपरमो राजा सानुरागाद जायत ॥ त्रेतायां संप्रवृत्तायामन्योन्यमनुजलिपरे ३ एष नोवृत्तिदाता च विप्राणां च प्रवर्तिता ॥ निर्माता सर्वभूतानां सत्यप्राप्तेन कर्मणा ४ एतस्मिन्नंतरं देवा गंधमादन सानुषु ॥ बहुभिर्नियमैः श्रान्तानि षण्णागिरि सानुषु ५ अथ गंधं समासाद्य समं तां देवमानवाः ॥ माधवे समं प्राप्ते तेन गंधेन दर्पिताः ६ पुष्पमात्रस्य यद्वीर्यं मारुतेन विसर्पितम् ॥ मनो ग्राहिसुखं सर्वं पार्थिवं गंधमुत्तमम् ७ ते दैत्यास्तेन गंधेन किंचिद्विस्मयमागताः ॥ प्रसन्नमनसो भूत्वा परं सौख्यमुपागताः ८

अपीत्येतच्चतुर्विंशोऽभिधीयते ॥ १ ॥ मनःसिंधुर्मतिः शैलः शमकामौ सुरासुरौ ॥ अभ्यासो मंथनं मुक्तिः सुधाद्यात्रा हरूपकैः ॥ २ ॥ एवं तामसस्य जनस्य पुनः पुनः संसारप्राप्तिं श्रुत्वा दयया तेषां गतिं जिज्ञासमानो जनमेजय उवाच ब्रह्मन्निति खिले अयः शंकुतुल्ये महाग्रहे महत्यज्ञाने हृदयशल्ये सति अविनाशे निर्मोक्षे च कथं दुःखपरंपरामग्रा आसन्निति ॥ १ ॥ प्रश्नस्योत्तरं राज्ञा स्वधर्मं स्थापिताः प्रजाः क्रमेण चित्तशुद्धिं प्राप्य मुच्यन्त इति विविक्षुर्वैशंपायन उवाच अभ्यर्षिं च तुराज्ये राज्याभावो राज्याय राजकर्मणे प्रजानां धर्म एव पालनीयतया परायणं यस्य स तथा ॥ २ ॥ ३ ॥ सत्यप्राप्तेन परमेश्वरेऽर्पितेन ईश्वरानुग्रहेणेत्यर्थः ॥ ४ ॥ स्वधर्मस्थास्वपि प्रजासु ये विष्णुभक्तास्त एव मुक्तिभाजो नान्ये योगशतेनापीत्यमृतमंथनाख्यायिका मुखेनाह एतस्मिन्नित्यादिना ॥ ५ ॥ गंधं कंटकूपेक्षुत्पिपासानिवृत्तिरिति किंचित्क्षुद्रधारणाफलं माधवेव संते ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ कर्मबुद्धयःधारणोत्थानिज्ञानानि शुभानिमुक्त्यर्थानिअशुभानिभोगार्थाः बुद्धिप्राणेनबुद्धिवलेन ॥ १० ॥ तस्मादिति यस्मात्तु योगफलमतिश्रेष्ठमित्यनुमानेनानिश्चितं तस्मात्पयोअमृतसाधनंज्ञानंमध्येसमुद्रतुल्येदेहाभ्यंतरेओषधीःओषधीसंभवदेहंनिक्षिप्यमंदरेणविवेकेनसाधयामहे ॥ ११ ॥ एतदेवविशदयति समुद्रमिति सोमजंजलंअमृतंतच्चामृतंपीत्वासम्यगास्वाद्यकामरूपिणोभविष्यामइतिशेषः सहिताःसर्वेप्रस्थिताअविद्यानाशार्थंउद्युक्ताः ॥ १२ ॥ विष्णुरिति आराधितोविष्णुरेवास्माकंअग्रणयिर्गमार्गेततोभविष्यतितावताचदिवंवसुधांचभोक्ष्यामःशत्रुभिःकामादिभिःसहस्थिताः अपिसत्यसंकल्पाःसत्यकामाश्चभविष्यामइत्यर्थः ॥ १३ ॥ मूलंपित्रादयःपत्रंभार्यादयःशाखाःभ्रात्रादयःपुष्पादिकं अपत्यादितैःसहिताःसर्वेग्रहान्ऐकात्म्यग्रहंसुधामोक्षंचगृह्णीमः वसुधातलेइत्यनेनगत्यपेक्षतांवारयति अत्रैवेत्यर्थः तथाचश्रुतिः नतस्यप्राणाउत्क्रामंत्वत्रैवसमवनीयंतेब्रह्मैवसन्ब्र

ऊचुश्चसहिताःसर्वेतेनगंधेनदर्पिताः ॥ पुष्पमात्रस्ययद्दीर्यंकिंतस्यफलतोभवेत् ९ अनुमानेनविज्ञेयाविविधाःकर्मबुद्धयः ॥ शुभाश्चैवाशुभाश्चैवबुद्धिप्राणेनदेहिनाम् १० तस्माद्वयंपयोमध्येओषध्यानिर्मथामहे ॥ मंदरेणविशालेनबलिनाकामरूपिणा ११ समुद्रमभिसंरंभान्मथ्नीमःसोमजंजलम् ॥ पीत्वाचसहिताःसर्वेप्रस्थिताःकामरूपिणः १२ विष्णुरेवाग्रणीस्तेषांभविष्यतिमहाबलः ॥ दिवंचवसुधांचैवभोक्ष्यामःसहशत्रुभिः १३ समूलपत्रशाखाश्चसपुष्पाःफलशालिनः ॥ सर्वेग्रहांश्चगृह्णीमःसुधांचवसुधातले १४ उद्धृत्यगिरिपादेभ्योगंधमादनसानुजान् ॥ प्रभाष्यवचनंदैत्यामंदरस्यप्रकंपने १५ समुद्धर्तुंप्रधावंतःकंपयंतिस्ममेदिनीम् ॥ निश्चयेनमहावीर्याबाहुभिःपरिणाहिभिः १६ नशक्नुस्तेसमुद्धर्तुंशैलेंद्रंदनुवंशजाः ॥ निपेतुर्जानुभिर्धृष्टाविपुलेपर्वतांतरे १७ समाधायान्मनात्मानंतपसादग्धकिल्बिषाः ॥ पितामहंप्रपद्यंतेशिरोभिःकामरूपिभिः १८ तेषांमनोभिलषितंब्रह्मासर्वत्रगोवशी ॥ ज्ञात्वाबहुविधैर्वाक्यैर्व्याजिहारसरस्वतीम् १९ अशरीरांशरीरस्थःपरयावर्णसंपदा ॥ सर्वलोकपतिर्ब्रह्मालोकानांहितकाम्यया २०

ह्लाप्येतीति ॥ १४ ॥ देवाःमंदरस्यप्रकंपनेवचनंवचःप्रभाष्यसंकेतंरुत्वागिरिपादेभ्यःगंधमादनसानुजान्उद्धृत्येतियोजना गुरुशिष्यसंकेतपूर्वकंदेहस्यप्रविलापनेविषयेउपदेशंप्राप्य ब्रह्मांडांतर्गततत्तद्विषयेषुनिमग्नावासनाश्चोद्धृत्य ॥ १५ ॥ समुद्धर्तुंमंदररूपं देहमुन्मूलयितुंपरिणाहिभिर्विशालैर्बाहुभिरिवबाहुभिः प्राणायामाद्यैः प्रधावंतोमेदिनींरुत्स्नंब्रह्मांडं कंपयंतितदपिप्रविलापयितुंयतंतेइत्यर्थः कथापक्षेऋजुरेवार्थः ॥ १६ ॥ नशक्नुःनशक्नुः प्रथमप्रयोगे हतोद्यमावभूवुरित्यर्थः ॥ १७ ॥ समाधायेतिपितामहंईश्वरांशिरोभिःप्रपद्यंते शरणंगताइत्यर्थः कामरूपिभिर्दिव्यैः तथाचयोगोईश्वरंप्रणिधानफलमामनंतिततःप्रत्यक्चेतनाधिगमोत्तरायाभावश्चेति ॥ १८ ॥ तेषामितियुग्मं अशरीरांसरस्वतींप्रणवरूपां नतुदेवतां शरीरस्थोतर्यामीपरयावैखर्यादित्रिकात्परयानिर्गुण्यासहबहुविधैःओमित्येतक्षरमिदंसर्वमित्याद्यैकात्मप्रतिपादकैर्वाक्यैर्व्याजिहारउपदिदेश ॥ १९ ॥ २० ॥

व्याहतमेवाह आदित्यैरेतित्रिभिः आदित्याद्यैः प्राणाद्यभिमानिभिः ॥ २१ ॥ समेत्यमनसि एकोभावं प्राप्यगिरिः शरीराख्य उद्धरितुं उद्धर्तुं मूलत उच्छेत्तुं शक्यः धातुभिर्वातादिभिः
समंसर्वत्ररंजितः ॥ २२ ॥ तेसुरासुरगणाः सर्वे मनुष्यादयोपि गिरिं समुत्पाटयहिमवतोरसंसारं देहिनां भोग्यं श्रेयस्त्वेनाभिमतं वोरुधो वोरुद्रूपेण वासनासंततिरूपेण
पश्यंति देहासंगशून्याः हार्दाकाशे कोटशो वोरुधः हस्तारूढाः करतलामलकवादित्यर्थः ॥ २३ ॥ एतदिति दैतेया अप्येतच्छ्रुत्वा श्रुतार्थानुष्ठाने प्रवृत्ता इति भावः ॥ २४ ॥
तथा भूताश्च ये यत्र भूत्राणमध्यादौ चक्रे पुष्करस्य कृत्स्नकार्यस्य विन्यस्तं विन्यासो वस्थानं तत्र स्थस्य लवणां भस आक्रोड भूता बभूवुः वैराग्याभावात् पूर्वोक्तैर्विद्वैरभिभूतत्वात् सलिलेन इत
स्ततो दोलायमाना बभूवुरेत्यर्थः ॥ २५ ॥ सुरासुरेति लवणां भसः जलं अमृतं समपद्यत इति द्वयोर्योजना सहिताः भूत्वेति शेषः पुष्करं सनाल विलसत्कमलसादृश्यान्मथनदंडः पुष्क
रं तत्स्थाने देहं कृत्वा मनः समुद्रे वासनौषधीः संहृत्य तत्र तं देहं निक्षिप्य वासुकिं सर्पाकारां कुंडलिनीं नेत्रयोगमार्गनयनक्षमं सहायं कृत्वा कुंडलिनी मूलं बंधेनोद्धोष्येत्यर्थः ॥ २६ ॥

आदित्यैर्वसुभिश्चैव रुद्रैश्च समरुद्रणैः ॥ देवैर्यक्षैः सगंधर्वैः किन्नरैश्च प्रगायिभिः २१ समेत्यसहितैः सर्वैः शक्य उद्धरितुं गिरिः ॥ अमृतार्थे महातेजा धातुभिः सम
रंजितः २२ सुरासुरगणाः सर्वे समुत्पाद्य महागिरिम् ॥ हस्तारूढाः प्रपश्यंति वोरुधो हिमवद्रसम् २३ एतच्छ्रुत्वा च वचनं सर्वेषां मंतिकेतदा ॥ दैतेया बाहु
बलिनो मनोभिर्वाग्भिरेव च २४ विक्रीड भूता बहुधा बभूवुर्लवणां भसः ॥ यत्र पुष्करविन्यस्तः सहितैर्देवदानवैः २५ सुरासुरगणाः सर्वे संहिता लवणां भसः ॥
मंदरं पुष्करं कृत्वा नेत्रं वासुकिमेव च २६ समाः सहस्रं मथितं जलमौषधिभिः सह ॥ क्षीरभूतं समायोगादमृतं समपद्यत २७ तज्जहुरसुराः पूर्वमाक्रांता लोभ
मन्युना ॥ धन्वंतरिस्तथामद्यं श्रीर्देवी कौस्तुभो मणिः २८ शशांको विमलश्चापि समुत्तस्थुः समंततः ॥ उच्चैः श्रवाहयोरम्यः पीयूषं तदनंतरम् २९ पश्चाद्देवा
स्तदा दातुं उद्यताराहुमब्रुवन् ॥ नतु केचित्पिबंति स्म दैत्या नैव च दानवाः ३०

एतावत्कृत्वापि सहस्रं समा इत्यनेकजन्मसाध्यत्वं मथनस्य दर्शितं अथवा वासुकिवत्त्वे तं शुद्धसत्त्वमयं धर्मवासहायं कृत्वा मथितं जलं मनः क्षीरोभूतं विशुद्धसत्त्वमयं भूतं सत्माया
या ऐकात्म्यवृत्तेर्योगादमृतं शुद्धचिन्मयमुक्तरूपं बभूवेत्यर्थः ॥ २७ ॥ तदित्यर्द्धं असुरायोगोपसर्गाः जितोपसर्गस्य षट्योगसिद्धयो भवंतीत्याह धन्वंतरीति अत्र धन्वंतरे शब्देन
लघुत्वमारोग्यमलोलुपत्वं वर्णप्रसादं स्वरसौष्ठवं चोतिस्मृतिप्रसिद्धालघुत्वादयोलक्ष्यंते मद्यशब्देन मधुमत्यादयो योगिचित्तोन्मादकाः भूमयो योगशास्त्रप्रसिद्धालक्ष्यंते श्रोर्देवोति
ऋगादिरूपवेदविद्यास्मूर्तिर्लक्ष्यते कौस्तुभवद्देहस्य भास्वरत्वम् ॥ २८ ॥ शशांकवद्वेष्टृत्वादिगुणैरितरह्लादकत्वं उच्चैः श्रव इति दूरश्रवणं दूरदर्शनादिमत्त्वं चलक्ष्यते पारिजाता
दिनाप्यन्यत्र हृष्टेन शुभगंधादिमत्त्वं द्रष्टव्यं तेषामनंतरं पीयूषं निर्विशेषकैवल्यं एतेषु मद्यमसुरान् प्रतिगतं अन्यत्सुरान् प्रतीतिपुराणां तारात् द्रष्टव्यम् ॥ २९ ॥ अथ राहोराख्यायिका मुखे
न कपटविद्यार्थिनो विनाशमाह पश्चादिति कथापक्षेतुस्पष्ट एवार्थः ॥ राहुमब्रुवन् राहुमुद्दिश्य परस्परविचारितवन्तः नत्विति अयं तु पिबतीति भावः ॥ ३० ॥

राहोःकंशिरइत्यर्थः अनिर्मुक्तइतिसाद्वैश्लोकएकवाक्यं ॥ ३१ ॥ तदिति तदमृतंज्ञानं पितृभिर्देवैर्मुनिभिश्चकारादन्यैश्चगंधर्वादिभिरधिकारिभिःअनिर्मुक्तानित्यसेवितंइंद्रह
स्तात्प्रतर्दनादिशिष्योपशिष्यपरंपरयापृथिवीजहार पृथिव्यांमानुषाअपितत्तद्गृहणेधिकारिणइत्यर्थः अंकगताशिष्यत्वंप्राप्ता ब्रह्मवाक्यंवेदवाक्यंतत्त्वमस्यादितेनचोदिताप्रबोधि
ता ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमहा०खि०हरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ पंचविंशेकूटशिष्योप्येतिकालेनसाधुताम् ॥ इतितद्दर्शयन्नाहहिरण्यक
शिपोःऋतुम् ॥ १ ॥ लक्ष्मीवान्माद्यतीत्यस्यवित्तंहरतिकेशवः ॥ दययैवेतिवक्तुंचतद्विभ्रंशोपिवर्ण्यते ॥ २ ॥ निहतेइति मोक्षाच्चिरस्तादैत्याःकिंचकुरितिप्रश्नस्यराज्यंचकुरित्युक्ते

चिच्छेदाथहरिःसंख्येराहोश्चक्रेणकंतदा ॥ अनिर्मुक्तंपितृगणैर्मुनिभिश्चसनातनैः ३१ तदिंद्रहस्तादमृतंजहारपृथिवीस्वयम् ॥ जगामांकगतादेवीब्रह्मवा
क्यप्रचोदिता ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणित्रिंशोऽध्यायः ३० ॥ जनमेजयउवाच ॥ निहतेदैत्यसंघातेविष्णोश्चातिपराक्रमे
दैतेयादानवेयाश्चकिमिच्छंतिपराक्रमात् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दानवाराज्यमिच्छंतिपराक्रम्यमहाबलाः ॥ तपइच्छंतिसहितादेवाःसत्यपराक्रमाः २
॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंकालस्यमहतोहिरण्यकशिपुस्तदा ॥ यजतेब्रह्मणःक्षेत्रेप्राप्तैश्वर्यःसकामदः ३ वैशंपायनउवाच ॥ यजेद्वहुसुवर्णेनराजसूयेनपा
थिवः ॥ ऋतुनादानवश्रेष्ठोवसुधायांमहाफलः ४ गंगायमुनयोर्मध्येयदभूद्विपुलंतपः ॥ समेयुस्तत्रसहितायजमानेमहासुरे ५ ब्राह्मणावेदविद्वांसो
महाव्रतपरायणाः ॥ यतयश्चापरेसिद्धायोगधर्मेणभारत ६ मुनयोवालखिल्याश्चधन्याधर्मेणशोभिताः ॥ वहवोहिद्विजामुख्यानित्याधर्मपरायणाः ७
ऋषयश्चमहाभागाविप्रैःपूज्याःसहस्रशः ॥ विपुलैरत्रविभवैर्ह्रियमाणैस्ततस्ततः ८ शुकस्तुसहपुत्रेणदैत्यंयाजयतेप्रभुः ॥ हिरण्यकशिपुंमध्येगणानांप्रभवः
प्रभुः ९ हिरण्यकशिपुश्चैवव्याजहासरस्वतीम् ॥ कामाद्वरंददातीतितद्वैसंप्रतिपद्यताम् १० विष्णुर्वामनरूपेणभिक्षांतांप्रतिगृह्णाति ॥ हिरण्यकशिपोर्ह
स्ताद्वेपदेपदमेवच ११ ततःक्रमितुमारेभेविष्णुःसत्यपराक्रमः ॥ त्रींलोकान्मुनिभिःक्रांतैर्दिव्यंवपुरधारयन् १२

तेपांपुनर्मोक्षोस्तिनवेतिपृष्टेउत्तरं तेषामपियोगोस्तीति ॥ १ ॥ २ ॥ ब्रह्मक्षेत्रंभूग्राणमध्यं तदेव गंगायमुनयोर्मध्यं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ हिरण्यकशिपुरितिआ
ख्यायिकायाअविवक्षितत्वात्तेनशब्देनवल्लिरेवग्राह्यः तस्यहियस्यानुग्रहमिच्छामितस्यवित्तंहराम्यहमितिप्रतिजानताहरिणाकृपयाऐश्वर्यभ्रंशःकृतःसःअर्थएवात्रविवक्षितःताम
सैरप्याराधितईश्वरःकालेनैश्वर्यपाशंछिनत्तीतिहरिभक्त्युत्कर्षःप्रदृश्यते व्याजहारवामनंप्रतीत्यपकृष्यते ॥ १० ॥ प्रतिगृह्णातिप्रतिगृह्णातिद्वेपदेपदंचेतित्रिणिपदानि ॥ ११ ॥
मुनिभिःप्रार्थयानितिशेषः क्रांतैःक्रमणैःपदविन्यासैःक्रमितुमारेभेक्रांतवानित्यर्थः ॥ १२ ॥

एवमैश्वर्यमदेविष्णुनानाशितेदारिद्र्यइतरेमदाः स्वयमेवनष्टाभवंति ततोबलिंऐंद्रेपदेतुरीयतुरीयेप्रत्यगात्मनिकालांतरेदेवाअभ्यर्षिचन्द्रइत्याख्यायिकामनुसृत्यदर्शयति हतराज्ये
त्यादिना॥१३॥१४॥लोकानामधिपेआधिपत्येसुरादेवाः बलिमितिशेषः ॥ १५ ॥ सबलिःतान्सुरान् ब्रह्मावेदस्तदमृतंबलिनादत्तंहविःतेनबलिकृतेनसंवृतइंद्रःसार्द्धश्लोकः
॥ १६ ॥ सत्यसंकल्पेनब्रह्मविदाबलिनाब्रह्मबुद्ध्याभावितादेवादयस्तादृशाएवभवंतीतिब्रह्मवित्सर्वोपकारितिततइत्यादिश्लोकद्वयार्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ सर्वैरिति प्रकर्षेण
हरंतिविषयान्प्रतिइतिप्रहरणानिइंद्रियाणिबन्धिसंभवैर्ब्रह्मतः उत्पन्नैश्चिन्मयैरित्यर्थः मंदराग्रेदेहशैलस्याग्रेस्थितैःसंयुक्ताःत्रयोलोकाःपरांनिवृत्तिसुखंप्राप्ताइतिपूर्वेणान्वयः॥१९॥
इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायांएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ षड्विंशोद्रोहिणंदक्षशंभुर्दंडेनचसत्पथे ॥ न्यवेशयत्कियंतस्तुबलौभक्तेष्वनुग्रहः ॥ १ ॥ ईश्वरद्रोहिणा

हतराज्याश्वदैतेत्याःपातालविवरंययुः ॥ ससैन्यगणसंबद्धाःसप्रासाःसासितोमराः १३ सयंत्रलगुडाश्वसपताकारध्वजाः ॥ सचर्मवर्मकोशाश्वसायु
धाःसपरश्वधाः १४ तथेंद्रविष्णुसहिताःसद्यस्तेभ्युत्थितागणाः ॥ अभ्यर्षिचत्प्रमुदितालोकानामधिपेसुराः १५ सताम्रस्वधामृतेनाशुषितृत्वेसमतर्प
यत् ॥ ब्रह्मातदमृतंदिव्यमहेन्द्रायप्रयच्छति ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैवसंवृतस्तेनकर्मणा १६ ततःशंखमुपाध्मासीद्विषतांलोमहर्षणम् ॥ पितामहकरोद्धूतंजनि
तृप्रथमेपदे १७ तंश्रुत्वाशंखशब्दंतुत्रयोलोकाःसमाहिताः ॥ निवृत्तिपरमांप्राप्ताइंद्रनाथमवाप्यच १८ सर्वैःप्रहरणैश्चैवसंयुक्तावाह्निसंभवैः ॥ मंदराग्रेषुवि
हितैर्ज्वलद्भिरिवपावकैः १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिएकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोमहतिवृत्तांतोस्थि
तेराज्येमहोदये ॥ देवतानांमनुष्याणांसहवासोभवत्तदा १ एकतःसमधीयंतिसहिताःप्ररुदंतच ॥ स्वयंचभागंगृह्णंतियज्ञकर्मणिभारत २ प्राचेतसं
ततोदक्षंदीक्षित्वावैबृहस्पतिः ॥ वाजिमेधायभगवानृषिभिःपरिवारितः ३ तस्मिन्मातामहेयज्ञेदक्षस्याविदितात्मनः ॥ शामित्रमकरोद्बुद्रोभागार्थेसहनं
दिना ४ रुद्रस्यैवहितद्रूपंद्विधाभूतंतदीप्सया ॥ जातःपरमधर्मात्मानंदीपुरुषविग्रहः ५ तेनयोगेनराजेंद्रयत्तद्ब्रह्मसनातनम् ॥ विहितंसत्यवचनैस्तेनैवप
रमात्मना ६ स्वरूपैश्चाप्यरूपैश्चविरूपाक्षैर्वटोदरैः ॥ ऊर्ध्वनेत्रैर्महाकायैर्विकटैर्वामनैस्तथा ७

प्येषःकृतोधर्मोमहाफलः ॥ इतिसंदर्शयन्नाहषड्विंशोदक्षनिग्रहम् ॥ २ ॥ ततइति ततःसर्वेषांनिवृत्तिप्राप्त्यनंतरं देवामनुष्याश्चब्रह्मवित्त्वेनतारतम्याभावात्सहैववासंचक्रुरित्यर्थः
॥ १ ॥ समधीयंतिआत्मचर्याकुर्वंतिप्ररुदंतचप्रेम्णास्वयंदेवाः भागंमनुष्यैर्दत्तम् ॥ २ ॥ एवंसर्वेषुविद्वत्सुसत्सुविद्वान्दक्षःप्रचेतसःपुत्रोवृहस्पतिर्नानुगृह्यतेस्मेत्याह प्राचेतस
मिति ॥ ३ ॥ मातामहे मातामहीये दक्षदुहितृणामेवसर्वलोकाःसंतानं अतःसर्वेषांमातामहःअविदितात्मनः शून्यस्य शामित्रंदक्षस्यैवपशुभूतस्यहिंसनम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ सत्य
वचनैर्वेदवाक्यैःविहितंप्रकाशितं तेनैवरुद्रेणैव ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ सपिनाकोदेवः अंतक इव उग्रायुधधरः सनुराज ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रसनांतावलंबिभिः रसनायाः अंतगंजशुंडावत्प्रांतं अवलंबते तादृग्रूपैः स्थितान् भक्षयंति ॥ १५ ॥ मुमुचुः उच्चिक्षिपुः पशवः पशून् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ महामखोमूर्तो भूत्वामहानादांश्चुक्रोश ॥ २१ ॥ २२ ॥ धनुरिति वि

शिखिभिर्जाटिभिश्चैव त्र्यक्षैश्च शंकुकर्णिभिः ॥ चीरिभिश्चर्मिभिश्चैव कूटमुद्ररपाणिभिः ८ संधंटाधारिभिश्चैव मुंजमेखलधारिभिः ॥ सहस्तकटकैश्चैव स्वर्णकुंडलधारिभिः ९ सडिंडिमैः सभेरीकैः समृदंगैः सवेणुभिः ॥ एतैः परिवृतो देवो मखंतं समुपारुजत् १० सशंखमरुजैश्चापिसतालफलपाणिभिः ॥ उग्रायुधधरो देवः सपिनाक इवांतकः ११ विरराजार्चिभिर्दीप्तैर्मखेमखवतांवरः ॥ कालाग्निरिव दीप्तार्चिर्जगद्गधुमिवोद्यतः १२ नंदीपिनाकपाणिश्च जघ्रतुर्मखमुत्तमस्रयुगांत इव कालाग्निः क्षिप्रं दग्धुमिवोद्यतः १३ यूपमुत्क्षिप्य धावन्ति निशाचरगणास्तथा ॥ त्रासयन्मुनिसंघांश्च चीरचर्मनिवासिनः १४ हवींष्यन्येपि बन्त्येव जिह्वाभिस्ताम्रलोचनाः ॥ भक्षयंति पशून् न्ये रसनांतावलंबिभिः १५ मुमुचुश्चापरेयूपान् पशवः प्रहरन्ति च ॥ वह्निमन्ये प्रसिंचन्ति वारिभिः प्रशमाय च १६ सोममन्ये जहुः केचिन्नेत्रैस्ताम्रजपोपमैः ॥ दर्भान् केचिद्विलुपन्ति हस्तैः पद्मदलप्रभैः १७ बभंजिरे च यूपान् कलशांश्चापि चिक्षिपुः ॥ चिच्छिदुः कांचनान्वृक्षाञ्छोभार्थमुपकल्पितान् १८ बिभिदुः श्वैव बाणैस्ते मुमुचुश्च हिरण्मयान् ॥ लुलुपुः श्वैव पात्राणि ममंथुश्चारणीमपि १९ अरुजं श्वैव प्राग्वंशलुलुपुश्च समाहिताः ॥ चखादिरेपुरोडाशां त्रखाग्रैश्चाववर्तिरे २० एवं दिवा च रात्रौ च भिद्यमानो महामखः ॥ चुक्रोश च महानादान् भिद्यमान इवार्णवः २१ धनुः सशरमादाय पूर्वदत्तं स्वयं भुवा ॥ कृतं कोचकवेणुभ्यां समरे सुमहारथः २२ प्रतिगृह्य महादेवः सशरैः समयोजयत् ॥ धनुर्विगृह्य जानुभ्यां जघान समहाकृतुम् २३ सविद्वस्तेन बाणेन खं समुत्पतितः क्रतुः ॥ मृगो भूत्वानर्दमानो ब्रह्माणमुपधावति २४ शरेणाभिहतस्त्राणं नलेभे प्रशमं भुवि ॥ शरणार्थी ह्ययं प्राप्तः शरेणांतर्गतेन च २५ तमुवाच मृगं ब्रह्मा शुभं सानुनयं वचः ॥ स्वरेणोत्तमवीर्येण गंभीरेण सुभाषिणा ॥ एवंपो न भसित्वं भविष्यसि महामृगः २६ विजितश्च त्रिपर्वणशरेणानतपर्वणा ॥ तिष्ठन्नक्षत्रशिरसि सह रुद्रेण नियतः २७ सोमेन सह संयुक्तो ह्यक्षयेणाव्ययेन च ॥ दिविसंचारभूतो वै ताराभिः सह संगतः २८ ज्योतिर्भूतो ज्योतिषां त्वंध्रुवश्चैव महाध्रुवः ॥ यच्चैतद्गुधिरं दिव्यं क्षतजादभिनिःसृतम् २९ नमस्युत्पतितं चैव प्रवेगेन प्रधावतः ॥ क्षतजं बहुवर्णं च क्षेत्रं मंडलं संज्ञितम् ॥ निमित्तभूतं भूतानां वर्षे वर्षे प्रदंतथा ३०

गृह्यविनम्य जानुभ्यां स्थित इति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ अंतर्गतेन शरेण तु द्यमानः ॥ २५ ॥ समृगरूपी यज्ञो मृगशीर्षसंज्ञः सोमदैवत्यं न शत्रुमभवादिति द्वाभ्यामाह एवमिति ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ संचारभूतः प्राप्तः संचारः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यच्चैतदित्यादिभिस्त्रिरिद्वधनुष उत्पत्तिमाह वर्षे वर्षीकाले वर्षे प्रदंष्टिप्रदाने चिह्नं इंद्रायुधं इंद्रधनुरितिलोके प्रसिद्धम् ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ इंद्रायुधमेववर्णयति चक्षुषोइतित्रिभिःमनुष्यस्येमेमानुषे अवैक्षतअवेक्षतांमनसासंप्रकल्पितमितिहृत्स्नस्यापिप्रस्तुतार्थस्यविशेषणम् ॥ ३२ ॥ एतत्सर्वस्वप्रवृत्तांतव
त्कथ्यमानंरात्रौअविद्यायांदेहादिष्वात्माभिमानरूपायांसत्यांनप्रदृश्यतइत्याह नत्विति अविद्यानिवृत्तौतुहार्दाकाशेसब्रह्मणिशुद्धब्रह्मोपलब्धिस्थाने संज्ञितंवागालंबनत्वेनावि
द्यमानं दिनस्यैवाग्रेअविद्यारात्रेरपगमेकार्यंसर्ववटादिकंसदाअतीतागतव्यवहिताद्यवस्थायामपिप्रकर्षेणशब्दानुमानजसामान्यविषयज्ञानात् प्रकर्षेणविशेषार्थस्वरूपेणदृश्य
तेयतस्तत्कार्यमहदेवब्रह्मैवास्ति नहिब्रह्मणेतीतादित्वंसंभाव्यतइतिहार्दाकाशाख्येकार्यदर्शनंयुक्तंइतिभावः ॥ ३३ ॥ भूमाविति इयमविद्यारात्रिः भूमौशरोरेसत्येवोत्थितान
हितदभावेसत्यासंभवोस्तिरज्ज्वभावेइवसर्पस्यदेहाभावेतुआकाशेशून्येलीयतेकालत्रयेपिबाधिताभवतीत्यर्थः यस्मादेवंतस्मात्प्रचेतसःसंबन्धिनोदक्षाः शतशश्चसमंसर्वात्म

सुखंदुःखंचभूतानांदर्शनेसंप्रवर्तते ॥ इंद्रियश्रवणाच्चैवनभसींद्रायुधोभवत् ३१ चक्षुषीमानुषेराजन्विस्मयात्समवैक्षत ॥ अद्भुतंबहुचित्रंचमनसासंप्रक
ल्पितम् ३२ नतुरात्रौप्रदृश्येतखेसब्रह्मणिसंज्ञितम् ॥ दिनस्यैवसदात्वग्रेमहत्कार्यंप्रदृश्यते ३३ भूमावेवसमुत्तिष्ठेदाकाशेतुविलीयते ॥ शतशश्चसमंस
र्वेप्रधावंतिप्रचेतसः ३४ भयाद्द्रुद्रस्यमहतोधन्विनोबाणपाणयः ॥ नंदीरुद्रगणैःसार्द्धेपिनाकीसमतिष्ठत ॥ युगांतकालेज्वलितोब्रह्मदंडइवोद्यतः ३५ वि
ष्णुसंग्रामसंभूतंप्रगृह्यविपुलंधनुः ॥ प्रातिष्ठतमहाबाहुःपाणिनाचक्रमादधत् ३६ गदांसवंटामन्येनखड्गमन्येनपाणिना ॥ प्रगृह्यसोऽग्रतोतिष्ठद्रुद्रायोद्यत
पाणये ३७ ततःशृंगाग्रसंभूताप्रगृह्यविपुलंधनुः ॥ शंखंचाप्रतिमंलोकेशरांश्चानतपर्वणः ३८ विष्णुरग्रस्थितोभातिसबलःसंहतांजलिः ॥ बद्धगोधांगु
लित्राणः सचंद्रइवतोयदः ३९ आदित्यावसवश्चैवदिव्यैःप्रहरणैःसह ॥ विष्णुमेवाभितःसर्वेतिष्ठंतिज्वलनप्रभाः ४० मरुतश्चैवविश्वेचरुद्रमेवाभिपेदिरे ॥
गंधर्वाःकिन्नराश्चैवनागायक्षाःसपन्नगाः ४१ ऋषयोन्यस्तदंडाश्चउभयोःपक्षयोर्हिताः ॥ जपंतिशांतयेनित्यंलोकानांहितकाम्यया ४२ रुद्रःशरेणाभ्यहनत्
विष्णुमेवाग्रणीरणे ॥ हृदिसर्वांगसंधीषुतीक्ष्णाग्रेणसुयंत्रिणा ४३ नचकंपेतदाविष्णुःसर्वात्माब्रह्मसंभवः ॥ नचरोषमनानित्यंवृतःसर्वैःषडिंद्रियैः ४४ वि
ष्णुश्चधनुरानम्यशरेणसमयोजयत् ॥ जत्रुदेशेमुमोचाशुब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ४५

कंब्रह्मदेहात्मबुद्धिरूपाविद्यानाशमात्रेणाभिलक्षितंप्रतिधावंतिउपतिष्ठंतिशब्दाभिलप्यप्रपंचादनंतगुणितःप्रपंचोहार्दैदृश्यतइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ पूर्वश्लोकस्यउत्तरार्द्धमुपजी
व्यकथामनुसरतिभयादित्यर्द्धेन ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शृंगाग्रसंभूतंशार्द्धंमधर्माधिष्ठात्रीदेवतामहाविष्णुः ज्ञानाधिष्ठात्रीदेवतासदाशिवःतयोःपरस्परविरोधेआदित्यादयःवि
ष्णुपक्षाःज्ञानंद्विपंति ॥ तथाचश्रुतिः तस्मादेपांतन्नप्रियंयदेतन्मनुष्याविदुरितिअक्षरयोजनास्पष्टा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ रुद्रइति ॥ ४३ ॥ यतः
सर्वात्माऽतो नचकंपे ॥ ४४ ॥ उद्यतंशरम् ॥ ४५ ॥

सविद्धइतिवज्रेणेतिव्यतिरेकेदृष्टांतः यथावज्रेणमंदरस्यमहासंधिर्वर्मस्थानंचाल्यतेतेनैवबाणेनरुद्रःकंपते चालनंदूरापेतमितिभावः ॥ ४६ ॥ ततःरुद्रस्याकंप्यत्वावगमानंतरंततः
यतोविष्णुःकृष्णवर्णःमहेशकंठेइंद्रनीलमयग्रैवेयकवल्लग्रस्ततोहेतोर्नीलकंठोभवत् इदमत्रआख्यायिकातात्पर्यंयद्यपिस्वोत्पत्तयेज्ञानस्यधर्मापेक्षास्तिउत्पन्नंचज्ञानंधर्ममूलतउच्छि
नत्तितथापिविदुषएवधर्माधिकारात्ज्ञानस्यैवकंठेशिशुरिवधर्मोलग्नोस्तीति ॥ ४७ ॥ कथाप्रसंगाद्विज्ञानमेवस्तौति अनादीति दीव्यतिप्रकाशयत्यर्थजातमितिचिन्मात्ररूपआत्मा
देवःसचअनादिनिधनः नहिज्ञानेनपरिच्छेद्यंसर्वज्ञानस्यआद्यंतौप्रकाशयितुंक्षमतेकुतः कर्मणांकर्मोत्पादितानांमहदादीनामचलत्वात् पर्वतवज्जडत्वात्नहिजडेनाजडंप्रकाश
यितुंशक्यंनतस्याद्यंतवितिभावः यतोहंसर्वेषांभूतानांआगमानामाचार्यग्राहकंगुरुं ईशानःसर्वविद्यानामितिश्रुतिप्रसिद्धंत्वांवेद्मि अतोभवान्ममापराधंक्षमतामितियोजना ॥
॥ ४८ ॥ कर्मणांचकर्ताचिदात्मैवअहंकारादेःसत्ताप्रदत्वात् विकर्ताविषमकर्ताअशेषत्वात्भूतानांदृश्यानामर्थानां शेषस्यशिष्यतइतिशेषःकारणंतस्याज्ञानस्यकालत्रये

सविद्धस्तेनबाणेनमहादेवोनकंपते ॥ वज्रेणचमहासंधिर्मंदरस्यनचाल्यते ४६ ततःप्रसभमाप्नुत्यरुद्रंविष्णुःसनातनम् ॥ कंठेजग्राहभगवान्नीलकंठस्ततो
भवत् ४७ अनादिनिधनोदेवोक्षमतांहिभवान्मम ॥ सर्वभूतागमाचार्यमचलत्वाच्चकर्मणाम् ४८ कर्मणांचैवकर्ताचविकर्ताचैवभारत ॥ अशेषत्वाच्चभू
तानांसर्वभूतेषुचोत्तमः ४९ स्वयमेवहियत्कर्मविधत्तेकर्मयोनिषु ॥ तयोःशुभतमोराजन्तस्वयमेवतथाकरोत् ५० अंतरिक्षाच्छुभावाचःश्रूयंतेपरमाद्भुताः ॥
सिद्धानांवदनोन्मुक्ताःसनातननमोस्तुते ५१ नंदीपिनाकमुद्यम्यबलवान्रुद्रसंभवः ॥ मूर्द्धन्यभिजवानाजौविष्णुंक्रोधेनमूर्च्छितः ५२ ततःप्रहसितोवि
ष्णुर्नंदीदृष्ट्वासुरोत्तमः ॥ स्तंभयामासभगवान्तसर्वभूतपतिर्हरिः ५३ विष्णुर्ब्रह्मसमोभूत्वातेजसाप्रज्वलन्निव ॥ क्षमयाचसमायुक्तःस्थितःस्थाणुरिवाचलः ५४

प्यभावात् सर्वेषुभूतेषुचराचरेषुउत्तमोजीवेशापेक्षयानिरुपाधित्वादुत्कृष्टतमोभवानेवेतिशेषः ॥ ४९ ॥ स्वयमितिकर्मयोनिषुकर्मणालब्धनानाविधशरीरेषुस्थितःअं
तर्योमिरूपेणस्वयमेवैकर्मविधत्तेकरोतिप्रयोजकतयेतियत्तत्तयोःकर्तृकारयित्रोरन्यःशुभतमोयःशुद्धरूपःसएवतथानियमंपूर्वोक्तंअकरोत् निर्विशेषचिन्मोत्रएवजीवेशादिकंक
ल्पितमितिभावः ॥ ५० ॥ कथामनुस्मृत्योक्तमर्थस्तौति अंतरिक्षादिति ॥ ५१ ॥ नंदीत्यादिश्लोकद्वयतात्पर्यंतुपरमज्ञानंप्रत्यासन्नंमहदध्यात्मज्ञानंनंदितुल्यंतत्
धर्मरूपस्यविष्णोर्नद्रावकंनहितेनज्ञानेनाविद्यामयेनकर्मक्षयःसंभवति प्रत्युतकर्मणैवचित्तशुद्धयतिशयेतस्यज्ञानस्यस्तंभोभवतीति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ विष्णुरिति विष्णुः पर
मोधर्मोयोगाख्यःशुद्धज्ञानैरप्रकंप्यः सब्रह्मसमोज्ञानेनसमानोभूत्वा एकंसांख्यंचयोगंचयःपश्यतिसपश्यतिइतिभगवदुक्तेः परमपुरुषार्थप्रदोभूत्वातेजसःस्वरूपप्रकाशेनक्षमयामो
क्षमय्यामोक्षाख्यशांत्याचसमायुक्तःस्थाणुत्वादिविशेषवानभूदितिशेषः सार्द्धश्लोकोवाक्यम् ॥ ५४ ॥

किं कृत्वा एवंविधो भूतदाह युगांतेति सकार्यामविद्यां भस्मसात्कृत्वा स्वतः शांतात्माऽव्ययः हरेः कर्मपाशहरश्च सन्नित्यर्थः ॥ ५५ ॥ नन्वेवंयोगेनैवेष्टासिद्धौ किं ज्ञानेनेत्याशं
 क्याह प्रसन्नइति रोदयतीतिरुत् अज्ञानं सर्वानर्थमूलं द्रावयतीति रुद्रः ऐकात्म्यबोधः तस्य भागो द्वैतबोधः योगेनात्मदर्शनज्ञानेनात्मबोधश्चेति तयोर्विषयविभागइति भावः ॥ ५६ ॥
 विष्णुनेति सरुद्रविद्रावितोऽनात्मज्ञस्य दक्षस्य यज्ञः विष्णुना श्रद्धामयेन सत्त्वेन ॥ ५७ ॥ यथेति एवंसांख्ययोगयोः श्रवणासनादिसहाययोः मिथो विरोधे सत्यापियज्ञविनाशो
 ज्ञानस्यैवाभिप्रेत उत्कर्षो भूदिति श्लोकद्वयार्थः ॥ ५८ ॥ यद्यप्येवं तथापि ज्ञाने सन्निपत्योपकारित्वाद्यज्ञ एव हित इत्याह सर्वेति अन्यथा द्वारलोपात् ज्ञानमपि नासिध्योदिति भावः
 तथानात्मनो दक्षोपि विष्ण्वनुग्रहादेव यज्ञफलपरंपरया तत्त्वज्ञानं प्राप्येत्याह दक्षइति दक्षः प्रजापतिरेतिसमानाधिकरणे प्रथमे ॥ ५९ ॥ यश्चैष इत्यादि शेषः स्पष्टार्थः ॥
 ॥ ६० ॥ अधीत्येति इदं सर्वकथाछलेनोक्तं सर्वमपि अध्यात्मानमाधिरुत्यैव प्रवृत्तं शास्त्रं न वृथावादरूपं अधीत्यर्थतः पाठतश्च देवलोके आत्मस्वरूपे महोयते सुप्रतिष्ठितो भवति
 अर्चित्यश्चाप्रमेयश्च ह्यजेयश्चाप्यरिंदमः ॥ युगांताग्निसमो भूत्वा शांतात्मा हरिरव्ययः ५५ प्रसन्नः कल्पयामास भागं रुद्राय धीमते ॥ विष्णोर्धर्मपरो नित्यं त्य
 क्तकामः सुरोत्तमः ५६ विष्णुना चैव राजेंद्रस्य यज्ञः संधितः पुनः ॥ यथापक्षं च ते सर्वे गणास्त्वासन्महीपते ॥ तस्मिन् युद्धे महाधोरे विष्णो रुद्रस्य चैव ह ५७
 यथापक्षं भवद्युद्धं दक्षयज्ञविनाशने ॥ विनाशश्चैव यज्ञस्य तदा लोके प्रतिष्ठितः ५८ सर्वभूतेषु राजेंद्रा हितो यज्ञः सनातनः ॥ दक्षो यज्ञफलं चैव प्राप्तवान् तस्य प्रजा
 पतिः ५९ इमां चोदाहृतां दिव्यां कथामिति स बुद्धिमान् ॥ श्रावयेद्यस्तु विप्रेभ्यः शुचिः प्रयतमानसः ६० अधीत्य सर्वमध्यात्मं देवलोके महीयते ॥ एष पौ
 ष्करको नाम प्रादुर्भावो महात्मनः ६१ पुराणे पौष्करे चैव मया द्वैपायने रितः ॥ यथावदनुपूर्वेण संस्कृतः परमर्षिभिः ६२ यश्चैनमग्र्यं पुरुषं पुराणं सदा प्रमत्तः
 शृणुयाद्यथोक्तम् ॥ अवाप्य कामानि हवति शोकः परत्र च स्वर्गफलानि भुंक्ते ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ॥
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्रादुर्भावः पुराणेषु विष्णोरमित तेजसः ॥ स तां कथयतां विप्रवाराह इति नः श्रुतः १ न जानते स्य चरितं न विधिं नैव विस्तरम् ॥ न कर्मगु
 णवद्भावं न हेतुं न मनीषितम् २ किमात्मको वराहो सौ कामूर्तिः कास्य देवता ॥ किमाचारः किं प्रभावः किं वा तेन पुराकृतम् ३
 कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ यश्चैनं इत्यादि शेषः स्पष्टार्थः ॥ ६३ ॥ परैरदर्शितः पंथाः पौर्वापर्येक्ष्य मया ॥ यथा कथंचिदुन्नोतः सुधियः शोधयंतुतं ॥ १ ॥ इति
 श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रादुर्भावइति अध्यात्मविद्यां समाप्य तत्तद्विघ्नविनाशाय ईश्वरः शरणीकर
 णीयइति विदधानस्तस्य रक्षोघ्नत्वे भक्तानुग्राहकत्वमाविष्करोति वराहादिप्रादुर्भावे त्रयेण विष्णोर्व्यापकस्यापि वहेरेव काष्ठेषु लोके प्रादुर्भावः स तां विदुषां वाराहः प्रथमइति शेषः
 ॥ १ ॥ चरितं कार्यविधिप्रवर्तकं हेतुं कारणं कर्मणां लीलानां गुणवद्भावं लोकोपकारित्वं लक्षणं गुणवत्त्वम् ॥ २ ॥ किमात्मकः किं यज्ञमयो योगमयो वा कामूर्तिः शरीरं भौतिकं मा
 यिकं वा अस्य वराहस्याधिष्ठात्री देवता किं हरिर्हरो वा आचारप्रभावौ पूर्वनिषेधमुखेन पृष्ठाविति पुनः प्रष्टुमनूयते ॥ ३ ॥

द्विजातीनांचश्रुतिविस्तरंकथाविस्तरमित्यावर्तते ॥ ४ ॥ ५ ॥ चरितंतावत्संक्षेपेणाहदंष्ट्रयेति ॥ ६ ॥ श्रुतिभिः यस्यरूपंविभ्रदिमामविदद्गुहांप्रविष्टांशरीरस्यमध्यद्वातिआधानेव
राहसंभारेणविनियुक्तान्मंत्रतस्तावत्प्रतीयते यस्यवराहस्यरूपंविभ्रदीश्वरः इमांपृथिवीगुहागूढस्थानेसलिलस्यमध्येप्रविष्टांअविदत् लब्धवानित्यर्थः कैर्वेदैः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पुराण
मिति अत्रैवउक्तवक्ष्यमाणरीत्यासांख्ययोगयोरंतर्भावोस्तिकात्स्न्येन तच्चविद्वत्तमैकोत्तेयंइतरेतुकथापलालमात्रोपजीविनःपंडिताःपशवइतिभावः ॥ ९ ॥ किमात्मकइत्यस्योत्तरं
विश्वात्मकोसावित्याह विश्वेदेवाइत्यादिना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अस्यरूपस्यसूर्यवदस्तोदयावाह पूर्णयुगेत्यादिनायावदध्यायसमाप्ति निर्वाणेअदर्शने उत्पाताः

एतन्मेसंशयत्वेनवाराहंश्रुतिविस्तरम् ॥ यज्ञार्थंचसमेतानांद्विजातीनांमहात्मनाम् ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतत्तेकथयिष्यामिपुराणंब्रह्मसंमितम् ॥
नानाश्रुतिसमायुक्तंकृष्णद्वैपायनेरितम् ॥ महावराहचरितंकृष्णस्याद्भुतकर्मणः ५ यथानारायणोराजन्वाराहंवपुरास्थितः ॥ दंष्ट्रयागांसमुद्रस्थामुज्जहा
रारिसूदनः ६ छांदसीभिरुदाराभिःश्रुतिभिःसमलंकृतः ॥ शुचिःप्रयत्नवान्भूत्वानिबोधजनमेजय ७ इदंपुराणंपरमंपुण्यंवेदैश्चसंमितम् ॥ नानाश्रुति
समायुक्तंनास्तिकायनकीर्तयेत् ८ पुराणमेतदखिलंसांख्ययोगंतथैवच ॥ कात्स्न्येनविधिनाप्रोक्तंयोस्यार्थंज्ञास्यतेपुमान् ९ विश्वेदेवास्तथासाध्यारुद्रा
दित्यास्तथाश्विनौ ॥ प्रजानांपतयश्चैवसप्तधैवमहर्षयः १० मनःसंकल्पजाश्चैवपूर्वजाश्चमहर्षयः ॥ वसवोप्सरसःश्चैवगंधर्वायक्षराक्षसाः ११ दैत्याःपि
शाचानागाश्चभूतानिविविधानिच ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राम्लेच्छादयोभुवि १२ चतुष्पदानिसर्वाणितिर्यग्योनिगतानिच ॥ जंगमानिचसत्त्वा
नियच्चान्यजीवसंज्ञितम् १३ पूर्णयुगसहस्रांतंब्राह्मेहनितथागते ॥ निर्वाणेसर्वभूतानांसर्वोत्पातसमुद्रवे १४ हिरण्यरेतास्त्रिशिखस्ततोभूत्वावृषाकपिः ॥
शिखाभिर्विविधांलोकान्तसंशोषयतिदेहिनः १५ दह्यमानास्ततस्तस्यतेजोराशिभिरग्रतः ॥ विवर्णवर्णादग्धांगाहतार्चिष्माद्विराननैः १६ सांगोपानिष
दावेदाइतिहासपुरोगमाः ॥ सर्वविद्याश्रयाश्चैवसत्यधर्मपरायणाः १७ ब्रह्माणमग्रतःकृत्वाछंदतोविश्वतोमुखम् ॥ सर्वदेवगणाश्चैवत्रयस्त्रिंशच्चकोटयः ॥
१८ तस्मिन्नहनिसंप्राप्तेतंहंसमहदक्षरम् ॥ प्रविशंतिमहायोगंहरिनारायणंप्रभुम् ॥ १९ ॥ तेषांभूयःप्रविष्टानांनिधनोत्पत्तिरुच्यते ॥ यथामूर्यस्यस
ततमुदयास्तमयाविह २०

वज्रपातनेत्रस्फुरणभूकंपादयः ॥ १४ ॥ त्रिशिखः अग्निवायुसूर्यरूपास्तिस्रःशिखायस्यसतेजोधातुर्हिरण्यगर्भःवृषाकपिःहरेहरात्मा वर्षतोतिवृषाकंजलंपिबतीतिकपिः वर्षणशो
षणयोःकर्तेतिवा ॥ १५ ॥ हतार्चिरितिसंधिरार्षः ॥ १६ ॥ १७ ॥ छंदतःईश्वरस्यइच्छातःछंदजाइतिपाठेतादिच्छातोजाताः ॥ १८ ॥ अहनिक्षयावसरे ॥ १९ ॥ तेषामि
ति यथाप्रदेशांतरस्थोभानुरस्माभिरदृश्यमानोस्तंगतइत्युच्यते एवंब्रह्मादिनांतेनारायणेलीनंजगन्नष्टमित्युच्यते उपरिस्थैःमार्कंडेयादीनांलयकालेतदुदरेतद्दर्शनादितिभावः ॥ २० ॥

निःशेषप्रलयहेतूनां वाय्वादीनामप्यभावात् अवतिष्ठते भोगं न प्रयच्छति ॥ २१ ॥ २२ ॥ तस्य सृज्यमिति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सर्वप्राणिनामचरे संचारहीने ॥ २५ ॥ संपातेशेषे ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कर्ता भूतानां विकर्ता भौतिकानां विधिरूपेण स्मृता धाता साधारणं कालादिरूपं विधाता

पूर्णे युगसहस्रांतिकल्पो निःशेष उच्यते ॥ तस्मिन् जीवकृतं सर्वं निःशेषमवतिष्ठते २१ संवत्स्य लोकान्तं सर्वान्तं स देवा सुरपन्नगान् ॥ कृत्वा त्मगर्भे भगवानास्त एको जगद्गुरुः २२ यः स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पांतेषु पुनः पुनः ॥ अव्यक्तः शाश्वतो देवस्तस्य सर्वमिदं जगत् २३ नष्टार्ककिरणलोके चंद्ररश्मिविवर्जिते ॥ त्यक्तभूताग्निपवने क्षीणयज्ञवषट्क्रिये २४ अपक्षिगणसंघाते सर्वप्राण्यचरे पथि ॥ अमर्यादाकुले रौद्रे सर्वतस्तमसा वृते २५ अदृश्ये सर्वलोके स्मिन्नभावे सर्वकर्मणाम् ॥ प्रशांते सर्वसंपाते नष्टे वैरपरिग्रहे २६ गते स्वभावसंस्थानं लोके नारायणात्मके ॥ परमेष्ठी हृषीकेशः शयनायोपचक्रमे २७ पीतवासा लोहिताक्षः कृष्णोजीमूतसन्निभः ॥ शिखासहस्रविकचं जटाभारं समुद्रहन् २८ श्रीवत्सकलिलं पुण्यं रक्तचंदनभूषितं ॥ वक्षोबिभ्रन् महाबाहुः सविद्युदिव तोयदः २९ पुंडरीकसहस्रस्य मालास्य शुशुभे तदा ॥ पत्नी चैव स्वयं लक्ष्मीर्देहमावृत्य तिष्ठति ३० ततः स्वपिति धर्मात्मा सर्वलोकपितामहः ॥ किमप्यमिति विक्रांतो निद्रायोगमुपागतः ३१ ततो वर्षसहस्रे तु पूर्णे स पुरुषोत्तमः ॥ स्वयमेव विभुर्भूत्वा बुध्यते विबुधाधिपः ३२ ततश्चित्तयते भूयः सृष्टिलोकस्य लोककृत् ॥ पितृदेवा सुरनरान् पारमेष्ठ्येन कर्मणा ३३ ततश्चित्तयतः कार्यं देवेषु समितिजयः ॥ संभवं सर्वलोकस्य विदधाति स वाक्पतिः ३४ कर्ता चैव विकर्ता च संहर्ता च प्रजापतिः ॥ धाता विधाता च तथा संयमो नियमो यमः ३५ नारायणपरा देवानां नारायणपराः क्रियाः ॥ नारायणपरो यज्ञो नारायणपरा श्रुतिः ३६ नारायणपरो मोक्षो नारायणपरा गतिः ॥ नारायणपरो धर्मो नारायणपरः क्रतुः ३७ नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरं तपः ॥ नारायणपरं सत्यं नारायणपरं पदम् ॥ नारायणपरो देवो न भूतो न भविष्यति ३८ स्वयं भूरिति विज्ञेयः स ब्रह्मा भुवनाधिपः ॥ स वायुरिति विज्ञेय एष यज्ञः सनातनः ३९ सदसच्च स विज्ञेयः स यज्ञः स प्रजाकरः ॥ यद्देदितं यं त्रिदशैस्तदेष परि विंदति ४० यच्च वेद्यं भगवतो देवा अपि न तद्विदुः ॥ प्रजानां पतयः सप्त ऋषयश्च सहामरैः ४१ नास्यांतमधिगच्छन्ति ततो नंत इति श्रुतिः ॥ यदस्य परमं रूपं तत्र पश्यन्ति देवताः ४२ प्रादुर्भाविषु संभूतं यत्तदर्थं ति देवताः ॥ यन्न दर्शितवान् देवः कस्तदन्वेष्टुमर्हति ४३ ग्रामणीः सर्वभूतानामग्निमारुतयोर्गतिः ॥ तेजसस्तपसश्चैव निधानममृतस्य च ४४ चतुराश्रमवर्णेषु चातुर्होत्रफलाशनः ॥ चतुःसागरपर्यंतं चतुर्युगविवर्तकः ४५

विशेषकारणकर्मरूपम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ परंचैतन्यज्योतिः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ त्रिदशैरिन्द्रियैर्यत्प्रकाश्यं तदनेनैव प्रकाश्यते अनेन यत्प्रकाश्यं स्वरूपं तदिन्द्रियाणि न गोचर्यन्तीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अग्निमारुतयोर्जाठरप्राणयोः गतिः गतिहेतुः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

संसारमुपसंहृत्यसृष्टिसृष्टयतिमुमोचेति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहारेवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४७ ॥ सूत्रितमर्थं
विवृणोतिजगदितिद्वादशाभिः प्रजापतेः समष्टिजोवस्यमूर्तिमयशरीररूपंअंडम् ॥ १ ॥ उर्ध्वमुखंविभेदब्रह्मरंभ्रद्वाराततःपूर्वमुत्पन्नमिति एकःपुनःशब्दोवाक्यालंकारे पुनरन्य
च्छिद्रमपितत्रचजनयामासइत्यर्थः ॥ २ ॥ अष्टधेति वाक्पाणिपादाख्यच्छिद्रत्रयंश्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणाख्यच्छिद्रपंचकंउपस्थस्यत्वपानएवांतर्भावः ॥ ३ ॥ एतेषांविभागमे
वाहयदितिपरागतिर्वल्लोकप्रापिका यदधोद्वारद्वयंतद्रसायाःभूमेस्तलंनरकंतत्प्रापकम् ॥ ४ ॥ यदंडंशरीरमकरोत्तदिवोव्याकृतात्कारणात्तत्रैवचयानिच्छिद्राणिता

तदेषसंहृत्यजगत्कृत्वागर्भस्थमात्मनः ॥ मुमोचांडंमहायोगीधृतंवर्षसहस्रिकम् ४६ सुरासुरद्विजभुजगाप्सरोगणैर्महौषधिक्षितिधरयक्षगुह्यकैः ॥ प्रजाप
तिःश्रुतिधरक्षरसांकुलंतदामृजजगदिदमात्मनाप्रभुः ४७ ॥ इतिश्रीमहाभा०ह०भ०प०त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ४७ ॥ वैशंपायनउवा
च ॥ ॥ जगदंडमिदंपूर्वमासीत्सर्वोहिरण्मयम् ॥ प्रजापतेर्मूर्तिमयमित्येवंवैदिकीश्रुतिः १ ततोवर्षसहस्रांतेविभेदोर्ध्वमुखंविभुः ॥ लोकसंजननार्थायवि
भेदाधोमुखंपुनः २ भूयोष्टधाविभेदांडंप्रभुर्वलोकयोनिःकृत् ॥ चकारजगतश्चात्रविभागंसर्वभागवित् ३ यच्छिद्रमूर्ध्वमाकाशंपरासुकृतिनांगतिः ॥
विहितंविश्वयोगेनयदधस्तद्रसातलं ४ यदंडमकरोत्पूर्वदेवलोकसिमृक्षया ॥ समंतादष्टधायानिच्छिद्राणिकृतवांस्तुसः ५ विदिशस्तादिशःसर्वामनसैवा
करोद्विधा ॥ नानारागविरागाणियान्यंडशकलानिवै ६ बहुवर्णधराश्चित्राबभूवुस्तेबलाहकाः ॥ यदंडमध्येस्कन्नंतद्देवमासीत्समाहितम् ७ जातरू
पंतदभवत्तत्सर्वं पृथिवीतले ॥ तस्यक्लेदार्णवौघेनप्राच्छाद्यतसमंततः ८ पृथिवीनिखिलाराज्युगांतेसागरैरिव ९ यच्चांडमकरोत्पूर्वदेवलोकचिकीर्ष
या ॥ तत्रतत्सलिलंस्कन्नंसोभवत्कांचनोगिरिः १० तेनांभसाप्लुताःसर्वादिशश्चोपदिशस्तथा ॥ अंतरिक्षंचनाकंचयच्चान्यत्किंचिदंतरम् ११ यत्र
यत्रजलंस्कन्नंतत्रतत्रस्थितोगिरिः ॥ शैलैःसमस्तैर्गहनाविषमामेदिनीभवत् १२ तैःसपर्वतजालौघैर्बहुयोजनविस्तृतैः ॥ पीडितागुरुभिर्देवीपृथिवीव्य
थिताभवत् १३ महीतलेभूरिजलंदिव्यंनारायणात्मकम् ॥ हिरण्मयंसमुद्दिष्टंतेजोविमलरूपितम् १४

नि ॥ ५ ॥ सर्वाविदिशाःदिशंतिस्वंविषयंग्राहयंतीतिदिशाः इंद्रियाणिचतानिचमनसैवोपाधिनाकरोद्रूपादिदिदक्षुरसृजत्तद्विधेतिस्थूलसूक्ष्माविषयभेदात् ॥ ६ ॥ ७ ॥
द्रवंगर्भोदकादन्यदंडप्रस्वेदरूपंतस्यद्रवस्यक्लेदार्णवौघेनआर्द्रोदभारेणप्राच्छाद्यतप्रच्छन्ना ॥ ८ ॥ ९ ॥ तस्यैवद्रवस्यवाकार्यमाहयच्चेति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ एवंसृष्टिमुक्त्वा
वाराहावतारबीजमाह तैरिति अयमर्थः ब्रह्मांडमुत्पाद्यतद्रर्भोदकेसमुद्ररूपेयोमंडःक्षीरद्रप्सतुल्यःसापृथिवी तद्यदपांशरआसीत्समहन्यतसापृथिव्यभवदितिश्रुतेः तस्यांयदंडस्वे
दोदकंपतितंतन्मेर्वादिरूपमभूत्तस्यभारेणपृथिवीनिमज्जोति ॥ १३ ॥ महीतलेमह्याअधस्तात्तद्विहिरण्मयंस्वच्छं ॥ १४ ॥

तेनद्रवणेनपर्वतादिना ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ रसातलस्यापितलंअधोभागः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ककुभिर्नमहास्कंधवृषोपमं ॥ २५ ॥

अशक्तावैधारयितुमधःसाप्रविवेशह ॥ पीड्यमानाभगवतस्तेजसातेनसाक्षितिः १५ पृथिवींविशतीदृष्टातामधोमधुमूदनः ॥ उद्धारार्थमनश्चक्रेलोका
नांहितकाम्यया १६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मत्तेजएवबलवत्समासाद्यतपस्विनी ॥ रसातलंविशेद्देवीपङ्केगौरिवदुर्बला १७ ॥ धरण्युवाच ॥
त्रिविक्रमायामितविक्रमायमहानृसिंहायचतुर्भुजाय ॥ श्रीशार्ङ्गचक्रासिगदाधरायनमोस्तुतस्मैपुरुषोत्तमाय १८ त्वयात्मनाधार्यतेवैत्वयासंहोयतेज
गत् ॥ त्वंधारयसिभूतानिभुवनंत्वंविभर्षिच १९ यत्त्वयाधार्यतेकिंचित्तेजसाचबलेनच ॥ ततस्तवप्रसादेनमयापश्चात्तुधार्यते २० त्वयाधृतं
धारयामिनाधृतंधारयाम्यहम् ॥ नहितद्विद्यतेरूपंयत्त्वयानतुधार्यते २१ त्वमेवपुरुषोवीरनारायणयुगेयुगे ॥ ममभारावतरणंजगतोहितकाम्यया
२२ तवैवतेजसाक्रांतांरसातलतलंगताम् ॥ त्रायस्वमांसुरश्रेष्ठत्वामेवशरणंगताम् २३ दानवैःपीड्यमानाहंराक्षसैश्चदुरात्मभिः ॥ त्वामेवशरणंनित्य
मुपयामिसनातनम् २४ तावन्मेस्तिभयंभूयोयावन्नत्वांककुभिर्न ॥ शरणंयामिमनसाशतशोप्युपलक्षये २५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मामैर्धरणिक
ल्याणिशांतिंत्रजसमाहिता ॥ एषत्वामुचितंस्थानमानयामिमनीषितं २६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोमहात्मा मनसादिव्यंरूपमर्चितयत् ॥ किंतुरु
पमहंकृत्वाउद्धरामिवसुंधराम् २७ जलेनिमग्नांधरणीयेनाहंवैसमुद्धरे ॥ इत्येवंचिंतयित्वातुदेवस्तत्करणेमतिं २८ जलक्रीडारुचिस्तस्माद्बाराहं
रूपमस्मरत् ॥ हरिरुद्धरणेयुक्तस्तदाभूदस्यभूमिभृत् २९ अधृष्यंसर्वभूतानांवाङ्मयंब्रह्मसंमितं ॥ दशयोजनविस्तारमुच्छ्रितंशतयोजनम् ३० नील
मेघप्रतीकाशंमेघस्तनितनिःस्वनम् ॥ महागिरेःसंहननंश्वेतदीप्तोग्रद्रंष्ट्रिणम् ३१ विद्युदग्निप्रतीकाशमादित्यसमतेजसम् ॥ पीनवृत्तायतस्कंधंदृप्तशार्दूल
गामिनम् ३२ पीनोन्नतकटीदेशंवृषलक्षणपूजितं ॥ रूपमास्थायविपुलंवाराहममितंहरिः ३३ पृथिव्युद्धरणार्थायप्रविवेशरसातलम् ॥ वेदपादोयू
पदंष्ट्रःक्रतुदंतश्चितीमुखः ३४ अग्निजिह्वोदर्भरोमाब्रह्मशीर्षोमहातपाः ॥ अहोरात्रेक्षणधरोवेदांगश्रुतिभूषणः ३५ आज्यनासाःसुवस्तुंडःसामघोषस्व
रोमहान् ॥ सत्यधर्ममयःश्रीमान्क्रमविक्रमसत्कृतः ३६ क्रियासत्रमहाघोणःपशुजानुर्मखाकृतिः ॥ उद्गात्रांत्रोमहालिङ्गोबीजौषधिमहाफलः ३७
वाय्वंतरात्मा मंत्रस्पृक्विक्रमःसोमशोणितः ॥ वेदीस्कंधोहविर्गंधोहव्यकन्यातिवेगवान् ३८

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ वेदपादइत्यादिनायज्ञाख्यांतदधिष्ठात्रीदेवतामाह ॥ ३४ ॥ ब्रह्मशीर्षःप्रणवशिराःवेदांगश्रुतिभूषणःपडंगकुंडलः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
क्रियामयानिसत्राणिगवामयनादीनि घोणोनासिकायस्यउद्गातैवअंत्राणियस्य ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३३ ॥ उपाकर्मस्मार्त्तवेदोपकरणंतेदव ओष्ठस्यरुचंकओष्ठस्यभूषणंयस्य आवर्तोनाभिः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ समुद्धरत्
समुद्धार ॥ ४८ ॥ इतिश्रीम०भा०टो०चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ तस्यसंख्यंमज्जनं ॥ १ ॥ २ ॥ विलेखनंमार्गज्ञापनंलेखारूपेण प्रमाणंयोजनतः गतिंप्राङ्मुखा

प्राग्वंशकायोद्युतिमान्नानादीक्षाभिरर्चितः ॥ दक्षिणाहृदयोयोगीमहासत्रमयोमहान् ३९ उपाकर्मोष्ठरुचकःप्रवर्ग्यावर्तभूषणः ॥ नानाछंदोगतिपथोगु
ह्योपनिषदासनः ४० छायापत्नीसहायोवैमणिशृंगइवोच्छिन्नतः ॥ भूत्वायज्ञवराहोसौद्रागधःविशङ्कुरुः ४१ अद्भिःसंच्छादितामुर्वीसतामाच्छत्प्रजाप
तिः ॥ रसातलतलेमग्रांपातालांतरसंश्रयाम् ४२ प्रभुर्लोकहितार्थायदंष्ट्राग्रेणोजहारगाम् ॥ ततःस्वस्थानमानीयपृथिवींपृथिवीधरः ४३ मुमोचपूर्वस
हसाधारयित्वाधराधरः ॥ ततो जगामनिर्वाणंमेदिनीतस्यधारणात् ४४ चकारचनमस्कारंतस्मैदेवायसंभवे ॥ एवंयज्ञवराहेणभूत्वाभूतहितार्थिना ४५
उद्धृतापृथिवीदेवीलोकानांहितकाम्यया ॥ अथोद्धृत्यक्षितिंदेवोजगतःस्थापनेच्छया ४६ पृथिवीप्रविभागायमनश्चक्रैबुजेक्षणः ॥ रसातलगतामेवंविचिंत्यस
सुरोत्तमः ४७ ततोविभुःप्रवरवराहरूपधृक्कृष्णकपिःप्रसभमथैकदंष्ट्रया ॥ समुद्धरद्वरणिमतुल्यविक्रमोमहायशालोकहितार्थमच्युतः ४८ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ४९ ॥ तस्योपरिजलौघस्यमहतीनौरिवस्थिता ॥ विततत्वात्तुदेहस्यनययौसंख्यंमही १
ततःसंचिंतयामासप्रविभागंक्षितेर्विभुः ॥ समुच्छ्रयंचसर्वेषांपर्वतानांनदीषुच २ विलेखनंप्रमाणंचगतिंप्रस्रवमेवच ॥ माहात्म्यंचविशेषंचनदीनामन्व
चितयत् ३ चतुरंतांधरांकृत्वातथाचैवमहार्णवम् ॥ मध्येपृथिव्याःसौवर्णमकरोन्मेरुपर्वतम् ४ प्राचींदिशमथोगत्वाचकारोदयपर्वतम् ॥ शतयोजनवि
स्तारंसहस्रंचसमुच्छ्रयम् ५ जातरूपमयैःशृंगैस्तरुणादित्यसन्निभैः ॥ आत्मतेजोगुणमयैर्वेदिकाभोगकल्पितम् ६ विविधांश्चमहास्कंधान्कांचनान्पुष्क
रेक्षणः ॥ नित्यपुष्पफलान्वृक्षान्कृतवांस्तत्रपर्वते ७ शतयोजनविस्तारंतस्त्रिगुणमायतम् ॥ चकारसमहादेवःपुनःसौमनसंगिरिम् ८ नानारत्नसह
स्राणांकृत्वातत्रसुसंचयम् ॥ वेदिकांबहुवर्णांचसंध्याभ्राभामकल्पयत् ९ सहस्रशृंगंचगिरिंनानामणिशिलातलम् ॥ कृतवान्वृक्षगहनंषष्ठियोजनमुच्छिन्नतम्
१० आसनंतत्रपरमंसर्वभूतनमस्कृतम् ॥ कृतवानात्मनःस्थानंविश्वकर्माप्रजापतिः ११ शिशिरंचमहाशैलंतुषारचयसंनिभम् ॥ चकारदुर्गगहनंकंदरां
तरमंडितम् १२ शिशिरप्रमवांचैवनदींद्विजगणायुताम् ॥ चकारपुलिनोपेतांवसुधारामितिश्रुतिः १३ सानदीनिखिलांप्राचीपुण्यांमुखशतैश्चिताम् ॥
शोभयत्यमृतप्रख्यैर्मुक्ताशंखविभूषितैः १४

दिमाहात्म्यंपावनत्वंविशेषंफलतारतम्यम् ॥ ३ ॥ चतुरंतांचतुर्दलपद्माकारांभरताःकेतुमाला

श्रभद्राश्वाःकुरवस्तथा ॥ पत्राणिभूमिपद्मस्यमर्यादाशैलवाह्यतइतिपुराणांतरोक्तेः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अकरोदिति शैलैर्द्रं अस्ताचलमित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥

नित्यपुष्पफलोपेतैश्छादयद्भिः सुसंवृतैः ॥ भूषिताभ्यधिकं कांतैः सानदीतीरजैर्द्रुमैः १५ कृत्वा प्राचीविभागं च दक्षिणायामथोदिशि ॥ चकार पर्वतं दिव्यं
सर्वकांचनराजतम् १६ एकतः सूर्यसंकाशं एकतः शशिसन्निभम् ॥ सविभ्रच्छुशुभेतीव द्वौ वर्णौ पर्वतोत्तमः १७ तेजसा युगपद्भ्यामसूर्या चंद्रमसाविव ॥ वपु
ष्मंतमथोत्तमं त्रभानुमंतं महागिरिम् १८ सर्वकामफलैर्वृक्षैर्वृतं रम्यैर्मनोरमैः ॥ चकार कुंजरं चैव कुंजरप्रतिमाकृतिम् १९ सर्वतः कांचनगुहं बहुयोजनविस्तृत
म् ॥ ऋषभप्रतिमं चैव ऋषभं नाम पर्वतम् २० हेमकांचनवृक्षाढ्यं पुष्पहासं ससृष्टवान् ॥ महेंद्रमयशैलैर्द्रं शतयोजनमुच्छ्रितम् २१ जातरूपमयैः शृंगैः स
पुष्पितमहाद्रुमम् ॥ मेदिन्यांकृतवान् देवः प्रतिकोभमिवाचलम् २२ नानारत्नसमाकीर्णं सूर्येण दुःसदृशप्रभम् ॥ चकार मलयं चाद्रिं चित्रपुष्पितपादपम् २३
मैनाकं च महाशैलं शिलाजालसमावृतम् ॥ दक्षिणस्यां दिशि शुभं चकाराचलमायतम् २४ सहस्रशिरसं विध्यं नानाद्रुमलताकुलम् ॥ नदीं च विपुलावर्तापु
लिनश्रोणिभूषिताम् २५ क्षीरसंकाशसलिलां पयोधारा मिति श्रुतिः ॥ सुरम्यां तोयकलिलां विहितां दक्षिणां दिशम् २६ दिव्यां तीर्थशतोपेतां प्रावयन्तीं शु
भांभसा ॥ दिशं याम्यां प्रतिष्ठाप्य प्रतीचीं दिशमागमत् २७ अकरोत्तत्र शैलैर्द्रं शतयोजनमुच्छ्रितम् ॥ शोभितं शिखरैश्चित्रैः सुप्रवृद्धैर्हिरण्यैः २८ कांच
नीभिः शिलाभिश्च गुहाभिश्च विभूषितम् ॥ समाकुलं सूर्यनिभैः शालैस्तालैश्च भास्वरैः २९ शुशुभे जातरूपश्च श्रीमद्भिश्चित्रवेदिकैः ॥ षष्टिगिरिसहस्राणित
त्रासौ संन्यवेशयत् ३० मेरुप्रतिमरूपाणि वपुषा प्रभया सह ॥ सहस्रजलधारं च पर्वतं मेरुसन्निभम् ३१ पुण्यतीर्थगुणोपेतं भगवान् संन्यवेशयत् ॥ षष्टियो
जनविस्तारं तावदेव समुच्छ्रितम् ३२ आत्मरूपोपमं तत्र वाराहं नाम नामतः ॥ निवेशयामास गिरिं दिव्यं वैदूर्यपर्वतम् ३३ राजताः कांचनाश्चैव यत्र दिव्याः
शिलोच्चयाः ॥ तत्रैव चक्रसदृशं चक्रवंतं महाबलम् ३४ सहस्रकूटं विपुलं भगवान् संन्यवेशयत् ॥ शंखप्रतिमरूपं च राजतं पर्वतोत्तमम् ३५ सितद्रुमसमा
कीर्णं शंखं नाम न्यवेशयत् ॥ सुवर्णरत्नसंभूतं पारिजातं महाद्रुमम् ३६ महतः पर्वतस्याग्रे पुष्पहासं न्यवेशयत् ॥ शुभामतिरसां चैव घृतधारामिति श्रुतिः ३७
वराहः सरितं पुण्यां प्रतीच्यामकरोत्प्रभुः ॥ प्रतीच्यां संविधिकृत्वा पर्वतान्कांचनोज्ज्वलान् ३८ गुणोत्तरानुत्तरस्यां संन्यवेशयद्ग्रतः ॥ ततः सौम्यगिरिं
सौम्यमंतरिक्षप्रमाणतः ३९ रुक्मधातुप्रतिच्छन्नमकरोद्भास्करोपमम् ॥ स तु देशो विसूर्योपितस्य भासा प्रकाशते ४०

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सत्विति विसूर्योपिरात्रावपि ॥ ४० ॥

लक्ष्म्याधिकं चंद्रमंडलं यथा तपतारविणाभाति एव रविस्तेन पर्वतेनेत्यर्थः अतएवाहिमध्याह्नार्कसंनिधिस्थश्चंद्र इव सूक्ष्मलक्षणो विज्ञेयः ॥ ४१ ॥ भूयोस्तं नामेति भूयःपदात्पूर्वं
अकरोदित्यत्र स उक्त एवेत्यर्थः अत्र पुनरुक्तिः पाश्चात्यजनाभिप्रायेण पाश्चात्यानां हि दक्षिणस्यामुदयाचल उत्तरस्यां अस्ताचलः एवं प्राच्यानां उत्तरे उदयाचलो दक्षिणतोऽस्ताचलः

तस्य लक्ष्म्याधिकं भातितपतारविणायथा ॥ सूक्ष्मलक्षणविज्ञेयस्तपतीव दिवाकरः ४१ सहस्रशिखरं चैव नानातीर्थसमाकुलम् ॥ चकार रत्नसंकीर्णं भूयो
स्तं नाम पर्वतम् ४२ मनोहरगुणोपेतं मंदरं चाचलोत्तमम् ॥ उद्दामपुष्पगंधं च पर्वतं गंधमादनम् ४३ चकार तस्य शृंगेषु सुवर्णरससंभवम् ॥ जंबूजंबूनद
मयीमनंताद्भुतदर्शनाम् ४४ गिरिं च शिखरं चैव तथा पुष्करपर्वतम् ॥ शुभ्रं पांडुरमेवाभं कैलासं च नगोत्तमम् ४५ हिमवंतं च शैलं द्रं दिव्यधातुविभूषितम् ॥
निवेशयामास हरिर्वाराही तनुमास्थितः ४६ नदीं सर्वगुणोपेतामुत्तरस्यां दिशि प्रभुः ॥ मधुधारां सकृत्तवान् दिव्यामृषिशताकुलाम् ४७ सर्वे चैव क्षिति
धराः सपक्षाः कामरूपिणः ॥ तदा कृता भगवता विचित्राः परमेष्ठिना ४८ सकृत्वा प्रविभागं तु पृथिव्या लोकभावनः ॥ देवासुराणामुत्पत्तौ कृतवान् बुद्धिमक्ष
याम् ४९ सर्वासु दिक्षु क्षतजोपमाक्षश्चकार शैलान्विविधाभिधानान् ॥ हिताय लोकस्य स लोकनाथः पुण्याश्च नद्यः सालिलोपगूढाः ५० ॥ इति श्रीमहाभारते
खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जगत्स्रष्टुमना देवाश्चितयामास पूर्वजः ॥ तस्य चितय
तो वक्रान्निःसृतः पुरुषः किल १ ततः स पुरुषो देवं किं करोमीत्युपस्थितः ॥ प्रत्युवाच स्मितं कृत्वा देवदेवो जगत्पतिः २ विभजात्मानमित्युक्त्वा गतौ तर्धानमी
श्वरः ॥ अंतर्हितस्य देवस्य स शरीरस्य भारत ३ प्रशांतस्येव दीपस्य गतिस्तस्य न विद्यते ॥ ततस्तेनेरितां वाणीं सोन्व चितयत प्रभुः ४ हिरण्यगर्भो भगवा
न्य एषच्छंदसि श्रुतः ॥ एष प्रजापतिः पूर्वमभवद्भुवनाधिपः ५ तदा प्रभृति तस्याद्यो यज्ञभागो विधीयते ॥ प्रजापतिरुवाच ॥ विभजात्मानमित्युक्तस्तेना
स्मि सुमहात्मना ६ कथमात्मा विभज्यः स्यात्संशयो ह्यत्र मे महान् ॥ इति चितयतस्तस्य जोमित्येवोत्थितः स्वरः ७ स भूमावंतरिक्षे च नाके च कृतवांस्ततः ॥
तंचैवाभ्यसतस्तस्य मनः सारमयः पुनः ८ हृदयाद्देवदेवस्य वषट्कारः समुत्थितः ॥ भूम्यंतरिक्षनाकानां भूर्भुवः सुवरात्मिकाः ९ महास्मृतिमयाः पुण्या महा
व्याहृतयो भवन् ॥ छंदसां प्रवरा देवी चतुर्विंशाक्षरा भवत् ॥ तत्पदं संस्मरन् दिव्यां सावित्रीं मकरोत्प्रभुः १० ऋक्सामाथर्वयजुषश्चत्वारो भगवान्प्रभुः ॥ च
कार निखिलान्वेदान् ब्रह्मयुक्तेन कर्मणा ११ ततस्तस्यैव मनसः सनः सनक एव च ॥ सनातनश्च भगवान्वरदश्च सनंदनः १२

तथा औदीच्यानां प्रतीच्यां उदयः प्राच्यामस्तइति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्व
णि टीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ जगदित्यादिना स्थावरजंगमसृष्टीमाह ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

सनत्कुमारश्चविभुस्तत्रजज्ञेसनातनः ॥ मानसाश्चैवपूर्वाद्याइत्येतेषण्महर्षयः १३ ब्रह्माणंकपिलंचैवषडेतांश्चैवयोगिनः ॥ यतयोयोगतंत्रेषुयान्स्तुवंति
द्विजातयः १४ ततोमरीचिमत्रिचपुलस्त्यंपुलहंकृतुम् ॥ भृगुमंगिरसंचैवमनुंचैवप्रजापतिम् १५ पितृंश्चसर्वभूतानांदेवतासुररक्षसाम् ॥ महर्षीनसृ
जच्छंभुरष्टावेतांश्चमानसान् १६ एतेयुगसहस्रांतेयाश्चैषामभवत्प्रजाः ॥ कल्पेनिःशेषभुंक्तेतुतोगच्छंतिनिर्वृतिम् १७ भूयोवर्षसहस्रांतेउत्पत्तिस्तुविधी
यते ॥ एतेषामेवदेवानांप्रजाकर्तृषुवैतदा १८ किंतुकर्मविशेषेणदेवतानांयुगेयुगे ॥ नामजन्मविशेषाश्चतथैवयुगपर्यये १९ अंगुष्ठादक्षिणादक्षउत्पन्नो
भगवानृषिः ॥ तस्यैवतुपुनर्भार्यावामांगुष्ठादजायत २० तस्यतत्राभवत्कन्याविश्रुतालोकमातरः ॥ याभिव्यासास्त्रयोलोकाःप्रजाभिर्मनुजाधिप ॥
२१ अदितिंचदितिकालामनायुंसिंहिकांमुनिम् ॥ प्राधांक्रोधांचसुरभिंविनतांसुरसांतथा २२ दनुंकद्वंदुहितृःप्रददौकश्यपायतु ॥ प्रजांसंचित्यमन
सागतिज्ञेनांतरात्मना २३ अरुंधतींवसुंयामीलंबांभानुंमरुत्वतीम् ॥ संकल्पांचमुहूर्तींचसाध्यांविश्वांचमारुत २४ मनवेब्रह्मपुत्रायकन्यादक्षोददौद
श ॥ ततःसर्वानवद्यांग्यःकन्याःकमललोचनाः २५ पूर्णचंद्राननादिव्यागंधवत्योमनोरमाः ॥ कीर्तिलक्ष्मींधृतिपुष्टिबुद्धिमेधांक्षमांतथा २६ मतिंलजां
वसुंचैवदक्षोधर्मायवैददौ ॥ आत्रेयस्तुततोभूतस्तस्यतोयात्मकःशशी २७ पुत्रोग्रहाणामधिपःसहस्रांशुस्तमिस्रहा ॥ तस्मैनक्षत्रयोगिन्यःसप्तविंशति
रुत्तमाः २८ रोहिणीप्रमुखाःकन्यादक्षःप्राचेतसोददौ ॥ एतासांपुत्रपौत्रंचप्रोच्यमानंमयाशृणु २९ कश्यपस्यमनोश्चैवधर्मस्यशशिनस्तथा ॥ अर्यमाव
रुणोमित्रःपूषाधातापुरंदरः ३० त्वष्टाभगोशुःसवितापर्जन्यश्चेतिविश्रुताः ॥ अदित्यांजलिरेदेवाःकश्यपालोकभावनाः ३१ दित्याःपुत्रद्वयंजज्ञेकश्यपादि
तिनःश्रुतम् ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवाहिरण्याक्षश्चवीर्यवान् ॥ द्वावप्यमितविक्रांतौतपसाकश्यपोपमौ ३२ हिरण्यकशिपोःपुत्राःपंचैवसुमहाबलाः ॥ प्रहा
दश्चैवसंहादस्तथानुहादएवच ३३ हृदःश्चैवतुविक्रांतःपंचमोनुहदस्तथा ॥ प्रहादःपूर्वजस्तेषामनुहादतथापरः ३४ प्रहादस्यत्रयःपुत्राविक्रांताःसुमहा
बलाः ॥ विरोचनश्चजंभश्चसुजंभश्चेतिविश्रुताः ३५ बलिर्विरोचनसुतोबाणएकोबलेःसुतः ॥ बाणस्यचंद्रदमनःपुत्रःपरपुरंजयः ३६ दनोःपुत्रास्तुबहवो
वंशेख्यातामहासुराः ॥ विप्रचितिःप्रथमजस्तेषांराजाबभूवह ३७ गणःप्रजज्ञेक्रोधायाःपुत्रपौत्रमनंतकम् ॥ रौद्राःक्रोधवशानामक्रूरकर्माणएवच ३८
सिंहिकासुषुवेराहुंग्रहचंद्रार्कमर्दनम् ॥ ग्रस्तारंचैवचंद्रस्यसूर्यस्यचविनाशनम् ३९

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इति श्री

कालायाः कालकल्पस्तुगणः परमदारुणः ॥ अभवद्दीप्तसूर्याक्षो नीलमेघसमप्रभः ४० सहस्रशीर्षाः शेषश्च वासुकिस्तक्षकस्तथा ॥ बहूनां कदुपुत्राणामे
ते प्राधान्यमागताः ॥ ४१ ॥ धर्मात्मानो वेदविदः सदा प्राणिहिते रताः ॥ लोकतंत्रधराश्चैव वरदाः कामरूपिणः ४२ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च गरुडश्च महाबलः ॥
अरुणिश्चारुणिश्चैव विनतायाः सुताः स्मृताः ॥ इमाश्चाप्सरसः पुण्या विविधाः पुण्यलक्षणाः ४३ सुषुवेष्टौ महाभागा प्राधादेवर्षिपूजिता ॥ अनवद्यामनू
कांच अनूनामरुणप्रियाम् ॥ अनुगांसुभगां भासीं स्त्रियः प्राधाव्यजायत ४४ अलंबुषामिश्रकेशीपुंडरीकाति लोत्तमा ॥ सुरुपालक्षणाक्षेमातथारंभाम
नोरमा ॥ ४५ ॥ असिताचसुबाहुश्च सुवृत्तासुमुखी तथा ॥ सुप्रियाचसुगंधाचसुरसाचप्रमाथिनी ४६ काश्याशारद्वतीचैव मौनेयाप्सरसः स्मृताः ॥
विश्वावसुर्भरण्यश्च गंधर्वाश्चैव विश्रुताः ४७ मेनका सहजान्याचपार्णिकापुंजिकस्थला ॥ घृतस्थलाघृताचीचविश्वाचीचोर्वशी तथा ४८ अनुम्लोचे
त्यभिरुयाता प्रम्लोचेति च तादृश ॥ मनोवतीचापितथा वैदिकयोप्सरसस्तथा ४९ प्रजापतेस्तु संकल्पात्संभूता भुवनप्रियाः ॥ अमृतं ब्राह्मणागावोरुद्राश्चेति च
तुष्टयं ५० सुरभ्यपत्यमित्येतत्पुराणे निश्चयो महान् ॥ एतद्वै कश्यपापत्यं मनोर्वंशं निबोध मे ५१ संक्षेपेणैव तत्सर्वं कीर्तयिष्यामि ते नघ ॥ विश्वे देवा
स्तु विश्वायाः साध्यासाध्यान्व्यजायत ५२ मरुत्वत्यां मरुत्वं तोव सोस्तु वसवः स्मृताः ॥ भानोस्तु भानवस्तातमुहूर्ताश्च मुहूर्तजाः ५३ लंबाघोषं विजज्ञेथना
गवीथीचजामिजा ॥ पृथिव्यां विषमं सर्वं मरुत्वत्यामजायत ५४ संकल्पायास्तु कौरव्यजज्ञे संकल्प एव च ॥ धर्मस्य पुत्रो लक्ष्म्यास्तु कामोजज्ञे जगत्प्रभुः ॥
५५ यशोहर्षश्च कामश्च रत्यां पुत्रद्वयं स्मृतम् ॥ सोमस्य पुत्रो रोहिण्यां जज्ञे वर्चामहाप्रभः ५६ उदयन्नेव भगवान्वर्चस्वीयेन जायते ॥ पुरुरवाश्च भगवानु
र्वशीयेन युज्यते ५७ एवं पुत्रसहस्राणि स्त्रीणां चैव परस्परम् ॥ एतावत्तु जगन्मूलं यत्र लोकाः प्रतिष्ठिताः ५८ प्रजापतिस्तु भगवान्गुणतः प्रेक्ष्य देहिनः ॥ आधि
पत्येषु युक्तेषु नियोजयति योगवित् ५९ दिशो दशक्षितिमृषयोर्णवान्नगान्द्रुमौषधीरुगसरित्सुरासुरान् ॥ प्रजापतीर्भुवनसृजो नभोभुवः क्रियामखानथ
कृतवान्गिरींश्च सः ६० इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ त्रयाणाम
पिलोकानामादित्यानां च भारत ॥ चकार शक्रं राजानमादित्यसमतेजसम् १ सवज्जीकवचीविष्णुरदित्यामभिजज्ञिवान् ॥ स्मृतेः सहायोद्युतिमान्य
था सोध्वर्युभिः स्तुतः २ जातमात्रो थ भगवान्त्सकुशैर्ब्राह्मणैर्धृतः ॥ तदा प्रभृति देवेश कौशिक त्वमुपागतः ३

महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ १ ॥ १ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अनायुषायाः त्वष्टृभार्यायाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ चक्षुषांचक्षुष्मतांदूरदर्शन

अभिषिच्याधिराज्येतुसहस्राक्षपुरंदरम् ॥ ब्रह्माक्रमेणराज्यानिव्यादेष्टुमुपचक्रमे ४ यज्ञानांतपसांचैवग्रहनक्षत्रयोस्तथा ॥ द्विजानामौषधीनांतुसोमंरा
ज्येभ्यषेचयत् ५ दक्षंप्रजापतीनांतुअंभसांवरुणंपतिम् ॥ पितॄणांसर्वनिधनंकालंवैश्वानरंप्रभुम् ६ गंधानांचैवसर्वेषांभूतानांचशरीरिणाम् ॥ शब्दाका
शबलानांचवायुरीशस्तदाकृतः ७ सर्वभूतपिशाचानांमृत्यूनांचगवांतथा ॥ उत्पातग्रहरोगाणांव्याधीनांतुतथैवच ८ व्रतानांचैवसर्वेषांमहादेवःकृतः
प्रभुः ॥ यक्षाणांराक्षसानांचगुह्यकानांधनस्यच ९ रत्नानांचैवसर्वेषांकृतोवैश्रवणःप्रभुः ॥ सर्वेषांदंष्ट्रिणांशेषोनागानामथवासुकिः १० सरीसृपाणांस
र्वेषांप्रभुर्वैतक्षकःकृतः ॥ सागराणांनदीनांचमेघानांवर्षणस्यच ॥ आदित्यानामवरजःपर्जन्योधिपतिःकृतः ११ गंधर्वाणामधिपतिस्तथाचित्ररथःकृतः ॥ सर्वा
प्सरोगणानांचकामदेवःप्रभुःकृतः १२ चतुष्पदानांसर्वेषांवाहनानांचसर्वशः ॥ महेश्वरध्वजःश्रीमान्गोवृषोधिपतिःकृतः १३ दैत्यानांचमहातेजा
हिरण्याक्षःप्रभुःकृतः ॥ हिरण्यकशिपुश्चैवयौवराज्येभिषेचितः १४ गणानांकालकेयानांमहाकालःप्रभुःकृतः ॥ अनायुषायाःपुत्राणांवृत्रोराजातदाकृतः १५
सिंहिकातनयोयस्तुराहुर्नाममहासुरः ॥ उत्पातानामनेकानामशुभानांप्रभुःकृतः १६ ऋतूनामथसर्वेषांयुगानांचैवभारत ॥ पक्षाणांचैवमासानांतथैवति
थिपर्वणाम् १७ कलाकाष्ठामुहूर्तानांगतेरयनयोस्तथा ॥ कृतःसंवत्सरोराजायोगस्यगणितस्यच १८ पक्षिणांचैवसर्वेषांचक्षुषांचमहाबलः ॥ सुपर्णोभो
गिनांचैवगरुडोधिपतिःकृतः १९ अरुणोगरुडभ्राताजपापुष्पचयप्रभः ॥ योगानांचैवसर्वेषांसाध्यानामधिपःकृतः २० पुत्रोस्यविरथोनामकश्यपस्य
प्रजापतेः ॥ राजाप्राच्यांदिशितथावासवेनाधिपः कृतः २१ आदित्यस्यविभोःपुत्रोधर्मराजोमहायशः ॥ दक्षिणस्यांदिशियमोमहेंद्रेणैवसत्कृतः २२
कश्यपस्यौरसःपुत्रःसलिलांतर्गतःसदा ॥ अंबुराजइतिख्यातःप्रतीच्यांदिशिपार्थिवः २३ पुलस्त्यपुत्रोद्युतिमान्महेंद्रप्रतिमःप्रभुः ॥ एकाक्षःपिंगलोनामसौ
म्यायांदिशिपार्थिव २४ एवंविभज्यराज्यानिस्वयंभूर्लोकभावनः ॥ लोकांश्चत्रिदिवेदिव्यानददत्सपृथक्पृथक् २५ कस्यचित्सूर्यसंकाशान्कस्यचिद्वह्नि
सन्निभान् ॥ कस्यचित्सुष्टुविद्योतान्कस्यचिच्चंद्रनिर्मलान् २६ नानावर्णान्कामगमाननेकशतशोजनान् ॥ सतान्सुकृतिनांलोकान्पापदुष्कृतिदुर्लभा
न् २७ येषांभासोविभांत्यग्रेसौम्यास्तारागणाइव ॥ एतेसुकृतिनांलोकायेजाताःपुण्यकर्मिणः २८ येयजंतिमखैःपुण्यैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ स्वदारनिर
ताःक्षांताऋजवःसत्यवादिनः २९ दीनानुग्रहकर्तारोब्रह्मण्यालोभवर्जिताः ॥ संत्यक्तरजसःसंतोयांतितत्रतपोमलाः ३०

समर्थानामित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ एवमाधिपत्यस्थापनानंतरं यद्वृत्तं
तदाह कदाचित्तु असुराणां सपक्षाः मित्राणि ॥ १ ॥ २ ॥ सुराश्रयं कनिष्ठाः सुराआधिपत्यं कुर्वन्ति यस्य ज्येष्ठा अपि अनौश्वरा इति शंशुरित्यर्थः सर्वे हिरण्याक्षादयः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ रश्मिभिस्तेजोयुक्तैरदालसदृशैश्चेति गंडशैलविशेषणं भुशुंडोभारेति पाठे दंडाग्रस्थितमुकुरा

एवं नियुज्यतनयान् स्वयं लोकपितामहः ॥ पुष्करं ब्रह्मसदनमारुह्य प्रजापतिः ३१ सर्वस्वयं भुदत्तेषु पालनेषु दिवौकसः ॥ रेमिरेस्वेषु लोकेषु महेंद्रेणाभिषा-
लिताः ३२ स्वयं भुवाशक्रपुरःसराः सुराः कृतायथार्हं प्रतिपालनेषु ते ॥ यशोदिवंच प्रतिपेदिरे शुभं मुदंच जग्मुर्मखभागभोजिनः ३३ इति श्रीमहाभारतेखिलेषु
हरिवंशे भविष्यपर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ कदाचित्तु सपक्षास्ते पर्वताधरणीधराः ॥ प्रस्थिताधरणीत्य-
क्तवानूनंतस्यैव मायया १ तदा सुराणां निलयं हिरण्याक्षेण पालितम् ॥ दिशं प्रतीचीमागम्य हृदे मज्जन्यथा गजाः २ तत्रासुरेभ्यः शंसंत आधिपत्यं सुराश्रयम्
तच्छ्रुत्वाथा सुराः सर्वे च कुरुद्योगमुत्तमम् ३ कूरांच बुद्धिमतुलां पृथिवीहरणे रताः ॥ आयुधानि च सर्वाणि जगृहुर्भूमिविक्रमाः ४ चक्राशनीस्तथा खड्गान् भुशुंडो-
श्वधनूंषि च ॥ प्रासान्पाशांश्च शक्तींश्च मुसलानि गदास्तथा ५ केचित्कवाचिनः सज्जामतनागांस्तथा परे ॥ केचिदश्वरथान्युक्ता अपरेऽश्वान् महासुराः ६ केचि-
दुष्टांस्तथा खड्गान्माहिषान्गर्दभानपि ॥ स्वबाहुबलमास्थाय केचिच्चापि पदातयः ७ परिवार्य हिरण्याक्षं तलबद्धाः कलापिनः ॥ इतश्चेतश्च निश्चेरुर्दृष्टाः
सर्वे युयुत्सवः ८ ततो देवगणाः पश्चात्पुरंदरपुरोगमाः ॥ दैत्यानां विदितोद्योगाश्च कुरुद्योगमुत्तमम् ९ महता चतुरंगेण बलेन सुसमाहिताः ॥ बद्धगोधांगुलि-
त्राणास्तूणवंतः समार्गणाः १० उग्रायुधधरा देवाः स्वेष्ट्वनीकेष्ववस्थिताः ॥ ऐरावतगतं शक्रमन्वगच्छंत पृष्ठतः ११ ततस्तूर्यनिनादेन भेरीणां च महास्वनैः
अभ्यद्रवद्विरण्याक्षो देवराजं पुरंदरम् १२ तीक्ष्णैः परशुनिस्त्रिशैर्गदातोमरशक्तिभिः ॥ मुशलैः पाद्विशैश्चैव छादयामास वासवम् १३ ततोऽस्रबलवेगेन सार्चिष्म-
त्यः सुदारुणाः ॥ घोररूपामहावेगानिपेतुर्बाणवृष्टयः १४ शिष्टाश्च दैत्या बलिनः सितधारैः परश्वधैः ॥ परिवैरायसैः खड्गैः क्षेपणीयैश्च मुद्गरैः १५ गंडशैलैश्च
विविधैरश्मिभिश्चाद्रिसन्निभैः ॥ घातनीभिश्च गुर्वीभिः शतघ्नीभिस्तथैव च १६ युगैर्यत्रैश्च निर्मुक्तैर्गलैश्च विदारणैः ॥ सर्वान् देवगणान् दैत्याः सन्निजघ्न्युः सवासवा-
न् १७ धूम्रकेशं हरिश्मश्रुं नानाप्रहरणायुधम् ॥ रक्तसंध्याभ्रसंकाशं किरीटोत्तमधारिणम् १८

कृतिफल्गुतोमरः फलशल्येन यंत्रितः पाद्विश एकधारः खड्गः क्षेपणीयैर्दूरान्मुक्तैः घातनीभिर्गुर्वीभिरिति विशेषणद्वयं शतघ्नीनां शतघ्नीभिः शतहंत्रीभिर्गुर्वीभिरिति शालासंबन्धात् ॥ १६ ॥
युगैर्युगाकारैस्त्रैः आग्नेयादिभिरस्त्रैः पाषाणवर्षिभिः ॥ १७ ॥ धूम्रकेशत्वादिविशेषणं हिरण्याक्षं दृष्ट्वा प्राविश्य धूरिति चतुर्णामन्वयः ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ महेंद्राख्यं पर्वतमिव जंगमंचलम् महाद्रिमिवेति वापाठः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

नीलपीतांबरधरं शितदंष्ट्रोर्ध्वधारिणम् ॥ आजानुबाहुं हर्यक्षं वैडूर्याभरणोज्ज्वलम् १९ समुद्यतायुधं दृष्ट्वा सर्वदेवगणास्तदा ॥ ते हिरण्याक्षमसुरंदैत्यानाम
ग्रतः स्थितम् २० युगांतसमये भीमं स्थितं मृत्युमिवाग्रतः ॥ प्रविष्यथुः सुराः सर्वे तदा शक्रपुरोगमाः २१ दृष्ट्वा यातं हिरण्याक्षं महाद्रिमिव जंगमम् ॥ देवाः सं
विग्रमनसः प्रगृहीतशरासनाः २२ सहस्राक्षं पुरस्कृत्य तस्थुः संग्राममूर्धनि ॥ साचदैत्यचमूरे जे हिरण्यकवचोज्ज्वला २३ प्रवृद्धनक्षत्रगणाशारदीयौ रिवा
मला ॥ तेन्योन्यमपि संपेतुः पातयंतः परस्परम् २४ बभञ्जुर्बाहुभिर्बाहून् द्वंद्वमन्ये युयुत्सवः ॥ गदानिपातैर्भग्नांगाबाणैश्च व्यथितोरसः २५ विनिपेतुः पृथ
क्केचित्तथान्येपि विजघ्निरे ॥ बभञ्जिरेथान् केचित् केचित्संमर्दितारथैः २६ संबाधमन्ये संप्राप्तानशे कुश्वलितुं रथात् ॥ दानवैर्द्रबलं तत्र देवानां च महद्वलम् २७
अन्योन्यबाणवर्षेण युद्धदुर्द्दिनमावभौ ॥ हिरण्याक्षस्तु बलवान् क्रुद्धः सदिति नंदनः २८ व्यवर्द्धत महातेजाः समुद्रइव पर्वणि ॥ तस्य क्रुद्धस्य सहसामुखान्नि
श्वेरुरर्चिषः २९ शस्त्रजालैर्बहुविधैर्धनुर्भिः परिवैरपि ॥ सर्वमाकाशमावब्रे पर्वतैरुत्थितैरिव ३० बहुभिः शस्त्रनिस्त्रिशैश्चिन्नभिन्नशिरोरसः ॥ नशे कुश्वलि
तुं देवा हिरण्याक्षाद्वितायुधि ३१ सर्वे वित्रासिता देवा हिरण्याक्षेण संयुगे ॥ नशे कुर्यन्त्वन्तोऽपि यत्नं कर्तुं विचेतसः ३२ तेन शक्रः सहस्राक्षः स्तंभितोऽस्त्रेण धीम
ता ॥ ऐरावतगतः संख्येनाशकश्चलितुं भयात् ३३ सर्वांश्च देवान् खिलान्तसपराजित्य दानवः ॥ स्तंभयित्वा च देवेशमात्मस्थं मन्यते जगत् ३४ सतोयमे
घप्रतिमो ग्रनिः स्वनं प्रभिन्नमातंगविलासविग्रहम् ॥ धनुर्विधुन्वंत मुदारवर्चसं तदा सुरेन्द्रं ददृशुः सुराः स्थिताः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भ
विष्यपर्वणि वाराहे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निष्प्रयत्ने सुरपतौ धर्षितेऽसुरेषु च ॥ हिरण्याक्षवधे बुद्धिं च क्रेच
क्रगदाधरः १ वाराहः पर्वतो नाम यः पूर्वमुदात्तः ॥ स एष भूत्वा भगवानाजगाम सुरांतकृत् २ ततश्चंद्रप्रतीकाशमगृह्णाच्छंखमुत्तमम् ॥ सहस्रारंचतच्च
क्रंचकपर्वतसन्निभम् ३ महादेवो महाबुद्धिर्महायोगी महेश्वरः ॥ पश्यते यो मरैः सर्वैर्गुह्यैर्नामभिरव्ययः ४ सदसच्चात्मनि श्रेष्ठः सद्भिर्यः सेव्यते सदा ॥ ईज्यते यः
पुराणैश्च त्रिलोके लोकभावनः ५ यो वै कुंठः सुरेन्द्राणामनंतो भोगिनामपि ॥ विष्णुर्यो योगविदुषां योज्ञो यज्ञकर्मणाम् ६

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० म० ह० टी० अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ निष्प्रयत्न इति ॥ १ ॥ पर्वतो नाम पर्वणि दर्शपू
र्णमासादीनि अवयवत्वेन वर्तते स्मिन्निति पर्वतो यज्ञतनुर्नामित्यर्थः य एषः वक्ष्यमाणगुणः स वराहो भूत्वेति संबन्धः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

त्रिधाहुतं हुतद्वयमानप्रहुताख्यप्रकारत्रयेण हुताग्नौ द्वयमाना अनग्नौ प्रहुता ब्राह्मणभोजने इत्याश्वलायनव्याख्यातेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

मखेयस्य प्रसादेन भुवनस्थादिवौकसः ॥ आज्यं महर्षिभिर्दत्तमश्रुवन्ति त्रिधा हुतम् ७ योगतिर्देवदैत्यानां यः सुराणां परागतिः ॥ यः पवित्रं पवित्राणां स्वयं भू-
रव्ययो विभुः ८ यस्य चक्रप्रविष्टानि दानवानां युगे युगे ॥ कुलान्याकुलतां यांति यानि दृष्टानि वीर्यतः ९ ततो दैत्यद्रवकरं पौराणं शंखमुत्तमम् ॥ धमन्वक्त्रेण
बलवानाक्षिपे दैत्यजीवितम् १० श्रुत्वा शंखस्वनं धोरमसुराणां भयावहम् ॥ क्षुभिता दानवाः सर्वे दिशो दशव्यलोकयन् ११ ततः संरक्तनयनो हिरण्याक्षो
महासुरः ॥ कोयमित्यब्रवीद्रोषान्नारायणमुदैक्षत १२ वाराहरूपिणं देवं संस्थितं पुरुषोत्तमम् ॥ शंखचक्रोद्यतकरं देवानामार्तिनाशनम् १३ रराज शंखच-
क्राभ्यां ताभ्यामसुरसूदनः ॥ सूर्याचंद्रमसोर्मध्ये यथानीलपयोधरः १४ ततो सुरगणाः सर्वे हिरण्याक्षपुरोगमाः ॥ उद्यतायुधनिस्त्रिंशादृष्टा देवमुपाद्रवन् ॥
१५ पीड्यमानोतिबलिभिर्दैत्यैः सर्वायुधोद्यतैः ॥ न च चाल हरिर्युद्धे कंप्यमान इवाचलः १६ ततः प्रज्वलितां शक्तिं वाराहोरसि दानवः ॥ हिरण्याक्षो महाते-
जाः पातयामास वीर्यवान् १७ तस्याः शक्त्याः प्रभावेण ब्रह्मा विस्मयमागतः ॥ समीपमागतां दृष्ट्वा महाशक्तिं महाबलः १८ हुंकारेणैव निर्भर्त्स्य पातयामास
भूतले ॥ तस्यां प्रतिहतायां तु ब्रह्मा साध्विति चाब्रवीत् १९ यः प्रभुः सर्वभूतानां वराहस्तेन ताडितः ॥ ततो भगवता चक्रमाविध्यादित्यसन्निभम् २० पाति
तं दानवेंद्रस्य शिरस्युत्तमकर्मणा ॥ ततः स्थितस्यैव शिरस्तस्य भूमौ पपात ह ॥ हिरण्मयं वज्रहतं मेरुशृंगमिवोत्तमम् २१ हिरण्याक्षे हते दैत्येषां ये तत्र दा-
नवाः ॥ सर्वे तस्य भयत्रस्ता जग्मुराशु दिशो दश २२ स सर्वलोकाप्रतिचक्रचक्रो महाहवेष्वप्रतिमो ग्रचक्रः ॥ बभौ वराहो युधिचक्रपाणिः कालो युगांतेष्विव
दंडपाणिः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वि-
द्राव्यतुरणे सर्वानसुरान् पुरुषोत्तमः ॥ सुमोच तत्र बद्धांस्तान् पुरंदरमुखान् त्सुरान् १ ततः प्रकृतिमापन्नाः सर्वे देवगणास्तथा ॥ पुरंदरं पुरस्कृत्य नारायणमुप-
स्थिताः २ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ त्वत्प्रसादेन भगवन् तव बाहुबलेन च ॥ जीवामो घमहाबाहो निष्क्रांताश्चांतकाननात् ३ त्वच्छासनाद्धि भगवन्
किं कुर्वत्यदिते सुताः ॥ इच्छामः पादशुश्रूषां तव कर्तुं सनातन ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां पुंडरीकनिभेक्षणः ॥ उवाच वचनं देवान्मुदा-
युक्तो हतद्विषः ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यो यस्य भवतो लोको मयैव विहितः पुरा ॥ पाल्यतां स तु यत्नेन नियोगश्च क्वचित् क्वचित् ६

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अप्रतिचक्रं अप्रतिहताज्ञं चक्रं यस्य सः ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टी-
कायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ विद्राव्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ लोकः स्थानं नियोगः आज्ञा वेदरूपा ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ चिच्छेदपूर्वदानवोद्योगकरत्वेनसापराधानांपक्षान्चिच्छेद ॥ १८ ॥ सुरैः समयः

ऐश्वर्यं प्रतिपन्नास्थक्रतुभागपुरस्कृतम् ॥ मयैव पूर्वे निर्दिष्टो नियोः प्रतिपाल्यताम् ७ शक्रं चोवाच भगवान् वचनं दुंदुभिस्वनः ॥ इदं यथावत्कर्तव्यं सत्सुचा
सत्सुचत्वया ८ गच्छंतु तपसा स्वर्गं मुनयः शंसितव्रताः ॥ तव लोकं सुरश्रेष्ठ सर्वकामदुषंसदा ॥ यायजूकाश्च ये केचिद्ब्राह्मणाः क्षत्रियाविशः ॥ तेषां कामदु
घालोकाः स्वर्गमादिमनोहराः ॥ यज्ञैरिष्टायायजूकाः फलं ते प्राप्नुवन्तु च ॥ ९ ॥ भावः सद्धर्मशीलानामभावः पापकर्मणाम् ॥ संतः स्वर्गजितः संतु
सर्वाश्रमनिवासिनः ॥ १० ॥ सत्यशूरारणेशूरादानशूरश्च ये नराः ॥ ते नराः स्वर्गमश्नुतु सदा ये चानसूयवः ११ अश्रद्धधानाः पुरुषाः कामिनो र्थपराः शठाः
अब्रह्मण्यानास्तिकाश्च नरकं यांतु मानवाः १२ एतावत्क्रियतां वाक्यं मयोक्तं त्रिदशेश्वराः ॥ ततो मायि स्थिते सर्वान् बाधिष्यन्ते न चारयः १३ इत्युक्त्वा तं
र्हितो देवः शंस चक्रगदाधरः ॥ देवतानां च सर्वेषामभवद्विस्मयो महान् १४ एतदत्यद्भुतं दृष्ट्वा वाराहचरितं सुराः ॥ नमस्कृत्वा वराहाय नाकपृष्ठमिदं गताः
१५ ततः स्वान्यधिपत्यानि प्रतिपन्नानि देवतैः ॥ सर्वलोकाधिपत्ये च प्रतिष्ठां वासवो गतः १६ विमुक्तादानवगणैः प्रकृतिं धरणी गता ॥ स्वैर्यहेतोर्धरण्या
स्तुज्ञात्वा चागस्कृतान् गिरीन् १७ स्वेषु स्थानेषु संस्थाप्य पर्वतानां पुरंदरः ॥ चिच्छेद भगवान् पक्षान् वज्रेण शतपर्वणा १८ सर्वेषामेव पक्षावै छिन्नाः शक्रे
ण धीमता ॥ एकः स पक्षो मैनाकः सुरैस्तत्समयः कृतः १९ एष नारायणस्यायं प्रादुर्भावो महात्मनः ॥ वाराह इति विप्रैर्द्रैः पुराणे परिकीर्तितः २० कृष्णद्वैपाय
नमतं नानाश्रुतिसमाहितम् ॥ नाशुचेर्न कृतघ्नाय न नृशंसाय कीर्तयेत् २१ न क्षुद्राय न नीचाय न गुरुद्वेषकारिणे ॥ नाशिष्याय तथाराजन्न कृतघ्नाय चैव हि २२
आयुष्कामैर्यशः कामैर्मही कामैश्च मानवैः ॥ जयैषिभिश्च श्रोतव्यो देवानामेष वै जयः २३ पुराणवेदसंबद्धः शिवः स्वस्त्ययनो महान् ॥ पावनः सर्वसत्त्वानां
तत्कालविजयप्रदः २४ एष कौरव्यतत्वेन कथितस्त्वनु पूर्वशः ॥ वाराहस्य नृपश्रेष्ठ प्रादुर्भावो महात्मनः २५ ये यजन्ति मखैः पुण्यैर्देवतानि पितृनपि ॥
आत्मानमात्मनानित्यं विष्णुमेव यजन्ति ते २६ लोकाय नाय त्रिदशाय नाय ब्रह्माय नायात्मभावाय नाय ॥ नारायणायात्महिताय नाय महावराहाय नमस्कुरु
ष्व २७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वाराहप्रादुर्भावे चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ४० ॥ ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वाराह एष कथितो
नारसिंहमतः शृणु ॥ यत्र भूत्वा मृगेंद्रेण हिरण्यकशिपुर्हतः १ पुराकृतयुगे राजन् हिरण्यकशिपुः प्रभुः ॥ दैत्यानामादिपुरुषश्चकार सुमहत्तपः २

मैनाकरक्षायै कृतः यथा समुद्रे स्थितस्य तेन पक्षच्छेदो भवितेति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ अयनाय गतये ॥ २७ ॥ इति श्रीमहाभार
ते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ वाराह एषः मृगेंद्रेण नृसिंहेन भूत्वा आविर्भूय ॥ १ ॥ २ ॥

स्थातुं शीलमस्येति स्थानं स्थावरं नद्यादिल्युगप्रत्ययातः तद्वन्मौनं स्थानमौनम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ दिग्भिः दिग्देवताभिः एवमन्यत्रापि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
 दशवर्षसहस्राणि शतानि दशपंचच ॥ जलवासी समभवत्स्थानमौनव्रतस्थितः ३ ततः शमदमाभ्यां च ब्रह्मचर्येण चैव हि ॥ ब्रह्मा प्रीतो भवत्तस्य त
 पसानियमेन च ४ ततः स्वयं भूर्भगवान्त्स्वयमागम्य तत्र ह ॥ विमानेनार्कवर्णेन हंसयुक्तेन भास्वता ५ आदित्यैर्वसुभिः साध्यैर्मरुद्भिर्देवतैः सह ॥ रुद्रैर्विश्व
 सहायैश्च यक्षराक्षसकिन्नरैः ६ दिग्भिश्चाथ विदिग्भिश्च नदीभिः सागरैस्तथा ॥ नक्षत्रैश्च मुहूर्तैश्च खचरैश्च महाग्रहेः ७ देवैर्ब्रह्मर्षिभिः सार्द्धैः सिद्धैः सप्तर्षिभिस्त
 था ॥ राजर्षिभिः पुण्यकृद्भिर्गंधर्वैरप्सरोगणैः ८ चराचरगुरुः श्रीमान्वृतो देवगणैः सह ॥ ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो दैत्यं वचनमब्रवीत् ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रीतो
 स्मितवभक्तस्य तपसानेन सुव्रत ॥ वरं वरय भद्रं ते यथेष्टं काममाप्नुहि १० ततो हिरण्यकशिपुः प्रीतात्मा दानवोत्तमः ॥ कृतांजलिपुटः श्रीमान्वचनं चेदमब्रवी
 त् ११ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ न देवा सुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ॥ न मानुषाः पिशाचाश्च निहन्त्युर्मो कथंचन १२ ऋषयो नैव मां क्रुद्धाः सर्वलोकपिताम
 ह ॥ शपेयुस्तपसा युक्ता वर एष वृतो मया १३ न शस्त्रेण न चास्त्रेण गिरिणा पादपेन च ॥ न शुष्केण न चोर्ध्वेण स्यान्न चान्येन मेव धः १४ न स्वर्गेऽप्यथ पाताले ना
 काशेनावनिस्थले ॥ न चाभ्यंतररात्र्यहोर्न चाप्यन्येन मेव धः १५ पाणिप्रहारेणैकेन स भृत्यबलवाहनम् ॥ यो मान्नाशयितुं शक्तः समे मृत्युर्भविष्यति १६
 भवेयमहमेवार्कः सोमो वायुर्हुताशनः ॥ सलिलं चांतरिक्षं च नक्षत्राणि दिशो दश ॥ अहं क्रोधश्च कामश्च वरुणो वासवो यमः १७ धनदश्च धनाध्यक्षो यक्षकिंपु
 रुषाधिपः ॥ नूर्तिमंति च दिव्यानि ममास्त्राणि महाहवे ॥ उपतिष्ठंतु देवेश सर्वलोकपितामह १८ ॥ पितामह उवाच ॥ एते दिव्या वरास्ता तमया दत्तास्त
 वाद्भुताः ॥ सर्वान् कामानल्पभावात् प्राप्स्यसि त्वं न संशयः १९ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान् जगामाकाशमेव च ॥ वैराज्यं ब्रह्मसदनं ब्रह्मर्षिगण
 सेवितम् २० ततो देवाश्च नागाश्च गंधर्वा मुनिभिः सह ॥ वरप्रदानं श्रुत्वैव पितामहमुपस्थिताः २१ ॥ देवा ऊचुः ॥ वरेणानेन भगवन्वधिष्यति स नो सु
 रः ॥ तत्प्रसीदस्व भगवन्वधोऽप्यस्य विचिंत्यताम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भगवान्मर्वभूतानामादिकर्ता स्वयंप्रभुः ॥ स्रष्टा च हव्यकव्यानामव्यक्तप्र
 कृतिर्ध्रुवः २३ सर्वलोकहितं वाक्यं श्रुत्वा देवः प्रजापतिः ॥ आश्वासयामास सुरान्तःशरीतैर्वचनांबुभिः २४ अवश्यं त्रिदशास्तेन प्राप्तव्यं तपसःफलम् ॥ त
 पसां ते स भगवान्वधं विष्णुः करिष्यति २५ एतच्छ्रुत्वा सुराः सर्वे वाक्यं पंकजजन्मनः ॥ स्वानि स्थानानि दिव्यानि प्रतिजग्मुर्मुदान्विताः २६ ॥ वैशंपायन उ
 वाच ॥ लब्धमात्रे वरे तस्मिन् सर्वैः सो बाधत प्रजाः ॥ हिरण्यकशिपुर्देव्यो वरदानेन दर्पितः २७ आश्रमेषु मुनीन् सर्वान् ब्राह्मणान् संशितव्रतान् ॥ सत्यध
 र्मरतान् दांतान् धर्षयामास वीर्यवान् २८

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ॥ ओंकारसहायत्वं ओंकारार्थस्य सार्वत्त्र्यस्यानुसंधा
 देवांस्त्रिभुवनस्थांश्च पराजित्य महासुरः ॥ त्रैलोक्यं वशमानीय स्वर्गे वसति दानवः २९ यदा वरमदोन्मत्तश्चोदितः कालधर्मणा ॥ यज्ञियानकरोद्देत्यान्दैवता
 नप्ययज्ञियान् ३० तदादित्याश्च साध्याश्च विश्वे च वसवस्तथा ॥ रुद्रादेवगणायक्षादेवद्विजमहर्षयः ३१ शरण्यं शरणं विष्णुमुपतस्थुर्महाबलम् ॥ देवं दे
 वमयं यज्ञं ब्रह्मैवं सनातनम् ३२ भूतं भव्यं भविष्यं च प्रजालोकनमस्कृतम् ॥ देवा ऊचुः ॥ नारायणमहाभागदेवत्वांशरणंगताः ३३ त्वंहिनः परमो धाता
 त्वंहिनः परमो गुरुः ॥ त्वंहिनः परमो देवो ब्रह्मादीनां सुरोत्तम ३४ त्वंपद्मामलपत्राक्षशत्रुपक्षभयावह ॥ क्षयायदिति वंशस्याक्षयाय भवनः प्रभो ३५ त्रायस्व
 जहि दैत्येन्द्रं हिरण्यकशिपुं प्रभो ॥ विष्णुरुवाच ॥ भयं त्यज ध्वममरा अभयं वोद दाम्यहम् ३६ तथैव त्रिदिवं देवा प्रतिपत्स्यथ माचिरम् ॥ एष तं सगणं दैत्यं व
 रदानेन दर्पितम् ३७ अवध्यममरेन्द्राणां दानवेन्द्रं निहन्म्यहम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्वि सृज्य त्रिदिवौकसः ३८ वधं संकल्पयित्वा तु हि
 रण्यकशिपोः प्रभुः ३९ सोचिरेणैव कालेन हिमवत्पार्श्वमागतः ॥ किंतु रूपं समास्थाय निहन्म्येनं महासुरम् ४० यत्सिद्धिं करमाशु स्याद्विधाय विबुधद्विषः ॥
 अनुत्पन्नं ततश्च क्रेसोत्पन्नं रूपमास्थितः ४१ नारसिंहमना धृष्यं दैत्यदानवरक्षसाम् ॥ सहायं तु महाबाहुर्जग्राहोकारमेव च ४२ अथोंकारसहायो सौ भगवा
 न्विष्णुरव्ययः ॥ हिरण्यकशिपोः स्थानं जगाम प्रभुरीश्वरः ४३ तेजसा भास्कराकारः कांत्या चंद्र इवापरः ॥ नरस्य कृत्वा र्द्धतनुं सिंहस्या र्द्धतनुं विभुः ४४ ना
 रसिंहेन वपुषा पाणिं संस्पृश्य पाणिना ॥ ततो पश्यत विस्तीर्णीं दिव्यां रम्यां मनोरमाम् ४५ सर्वकामयुतां शुभां हिरण्यकशिपोः सभाम् ॥ विस्तीर्णीं योजन
 शतं शतमध्यर्द्धमुच्छिन्नाम् ४६ विहाय सीकामगमां पंचयोजनमुच्छिन्नाम् ॥ जराशोककृत्यक्तां निष्प्रकंपां शिवां शुभाम् ४७ शुभासनवतीं रम्यां ज्व
 लंतीमिव तेजसा ॥ अंतःसलिलसंयुक्तां विहितां विश्वकर्मणा ॥ दिव्यरत्नमयैर्वृक्षैः फलपुष्पप्रदैर्युताम् ४८ नीलपीतासितश्यामैः सितैर्लोहितकैरपि ॥ अ
 वतानैस्तथा गुल्मैर्मजरीशतधारिभिः ४९ सिताभवनसंकाशा प्लवंतीवाप्सु दृश्यते ॥ धन्यासनवती रम्या ज्वलंतीमिव तेजसा ५० प्रभावती भास्वरा च दि
 व्यगंधमनोरमा ॥ सुखानच दुःखासानसीतानच वर्मदा ५१ नक्षुत्पिपासेन ग्लानिं प्राप्य तां प्राप्नुवंति हि ॥ नानारूपैर्विरचिता विचित्रैरतिभास्वरैः ५२
 स्तंभैर्मणिमयैर्दिव्यैः शाश्वती चाक्षता च सा ॥ अतिचंद्रं च सूर्यं च पावकं च स्वयं प्रभा ५३

नंतद्वलेनैव शमादिभिः रावणादीनां निहतत्वात् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अध्यर्द्धं सार्द्धं शतं ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अवतानैः वितानप्रांतेषु लंबमानैः चित्रपटैः झालर इति प्र
 सिद्धैः गुल्मैः तेष्ववगुच्छाकारैरवयवैः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ प्रभालावण्यंतद्वती भास्वरादीनि मती ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

दीप्यतेनाकपटस्थामर्त्सयंतीवभास्करम् ॥ सर्वेचकामाःप्रचुरायेदिव्यायेचमानुषाः ५४ रसवंतःप्रभूताश्चभक्ष्यभोज्यंतथाक्षयम् ॥ पुण्यगंधाःस्रजस्तत्रनि
त्यपुष्पफलद्रुमाः ५५ उष्णेशीतानितोयानिशीतेचोष्णानिसंतिवै ॥ पुष्पिताग्रान्महाशाखान्प्रवालांकुरधारिणः ५६ लतावितानसंच्छन्नान्सरित्सुचसरः
सुच ॥ मनोहरांश्चविविधान्ददर्शसतदाप्रभुः ५७ द्रुमान्बहुविधांस्तत्रमृगेंद्रोददृशेद्रुतम् ॥ गंधवंतिचपुष्पाणिरसवंतिफलानिच ५८ तानिशीतानि
तोयानितत्रतत्रसरांसिच ॥ अपश्यत्सर्वतीर्थानिसभायांशतशोविभुः ५९ नलिनैःपुंडरीकैश्चशतपत्रैःसुगंधिभिः ॥ रक्तैःकुवलयैर्नीलैःकुमुदैःसंयुतानिच
६० सकांतैर्धातृराष्ट्रैश्चराजहंसैःसुरप्रियैः ॥ कादंबैश्चक्रवाकैश्चसारसैःकुरैरपि ६१ विमलस्फटिकाभानिपांडुराष्टदलानिच ॥ कलहंसोपगीतानिसारिका
भिरुतानिच ६२ गंधवत्यःशुभास्तत्रपुष्पमंजरिधारिणीः ॥ दृष्टवान्पादपात्रेषुनानापुष्पधरालताः ६३ केतकाशोकसरलाःपुत्रागतिलकार्जुनाः ॥ चूता
नीपानागपुष्पाःकदंबकुलाधवाः ६४ प्रियंगुपाटलीवृक्षाःशाल्मल्यःसहरिद्रकाः ॥ शालास्तालाःप्रियालाश्चचंपकाश्चमनोरमाः ६५ तथाचान्ये
व्यराजंतसभायांपुष्पिताद्रुमाः ॥ वैद्रुमाश्चद्रुमानीकादावाम्निज्वलितप्रभाः ६६ स्कंधवंतःसुशाखाश्चबहुतालसमुच्छ्रयाः ॥ अंजनाशोकवर्णाभाभांतिव
जुलकाद्रुमाः ६७ वरणावत्सनाभाश्चपनसाश्चंदनैःसह ॥ नीलाःसुमनसःशैवपीताम्लाश्चत्यतिदुकाः ६८ प्राचीनामलकालोध्रामलिकाभद्रदारवः ॥
आम्रातकास्तथाजंबूलकुचाःशैलवालुकाः ६९ सर्जार्जुनाःकंदुरवाःपतंगाःकुटजास्तथा ॥ रक्ताःकुरबकाश्चैवनीपाश्चागरुभिःसह ७० कदंबाश्चैवभव्या
श्चदाडिमीबीजपूरकाः ॥ कालीयकादुकूलाश्चहिंस्रगवस्तैलपर्णिकाः ७१ खर्जूरानालिकेराश्चपूगवृक्षाहरीतकी ॥ मधूकाःसप्तपर्णाश्चबिल्वाःपारावतास्तथा
७२ पनसाश्चतमालाश्चनानागुल्मलतावृताः ॥ लताश्चविविधाकाराःपत्रपुष्पफलोपगाः ७३ एतेचान्येचबहवस्तत्रकाननजाद्रुमाः ॥ नानापुष्पफलोपे
ताव्यराजंतसमंततः ७४ चकोराःशतपत्राश्चमत्तकोकिलसारिकाः ॥ पुष्पितान्फलिताग्रांश्चसंपतंतिमहाद्रुमान् ७५ रक्तपीतारुणास्तत्रपादपाग्रगताद्वि
जाः ॥ परस्परमवैक्षंतप्रदृष्टाजीवजीवकाः ७६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तस्यांसभायांदैत्येंद्रोहिरण्यकशिपुःप्रभुः ॥ आसीनआसनेदिव्येनलवमात्रेप्रमाणतः १ दिवाकरनिभेरम्येदिव्यास्तरण
संभृते ॥ रराजसुचिरंराजनृज्वलत्कांचनकुंडलः २ तस्यदैत्यपतेर्मंदंविरजस्कंसमंततः ॥ दिव्यगंधवहस्तत्रमारुतःसुमुखोववौ ३

इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ तस्यामितिनल्वोहस्तचतुःशतंतावन्मात्रे ॥ १ ॥ २ ॥ मंदंविरजस्कंचयथास्यात्तथाववौ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ ददर्शेत्यत्र दृशेति स्वरभक्त्याक्षरपूर

तत्र देवाः सगंधर्वा गणैरप्सरसां वृताः ॥ दिव्यतालेन दिव्यानि जगुर्गीतानि गायनाः ४ विश्वाची सहज न्याच प्रम्लोचेत्यभिविश्रुता ॥ दिव्याचसौरभेयाचस
मीची पुंजिकस्थला ५ मिश्रकेशी चरंभाचचित्रसेना शुचिस्मिता ॥ चारुनेत्रा घृताची चमेन काचोर्वशी तथा ६ एताः सहस्रशश्चान्या नृत्यगीतविशारदाः ॥
उपतिष्ठन्ति राजानं हिरण्यकशिपुं तदा ७ हिरण्यकशिपुस्तत्र विचित्राभरणांबरः ॥ स्त्रीसहस्रैः परिवृतस्तस्थौ ज्वलितकुंडलः ८ तत्रासीनं महाबाहुं हिरण्यक
शिपुं प्रभुं ॥ उपासन्ति दितेः पुत्राः सर्वे लब्धवराः पुरा ९ बलिर्वैरोचनस्तत्र नरकः पृथिवीजयः ॥ प्रह्लादो विप्रचित्तिश्च गविष्ठश्च महासुरः १० अहंता क्रोधहं
ताच सुमनाः सुमतिः स्वरः ॥ घटोदरो महापार्श्वः क्रथनः पिठरस्तथा ११ विश्वरूपश्च रूपश्च विरूपश्च महाद्युतिः ॥ दशग्रीवश्च वाली च मेघवासामहारवः १२
कटाभो विकटाभश्च संक्रादुश्चंद्रतापनः ॥ दैत्यदानवसंवाश्च सर्वे ज्वलितकुंडलाः १३ स्रग्विणो वाङ्मनः सर्वे सर्वे सुचारितव्रताः ॥ सर्वे लब्धवराः शूराः सर्वे वि
गतमृत्यवः १४ एते चान्ये च बहवो हिरण्यकशिपुं प्रभुम् ॥ उपासन्ते महात्मानं सर्वे दिव्यपरिच्छदाः १५ विमानैर्विविधैरग्न्यैर्भ्राजमानैरिवार्चिभिः ॥
स्रग्विणो भूषणधरायां तिचायां तिहेलया १६ विचित्राभरणोपेता विचित्रवसनास्तथा ॥ विचित्रशस्त्रकवचा विचित्रध्वजवाहनाः १७ महेंद्रचापसंकाशै
र्विचित्रैरंगदैवैः ॥ भूषितांगा दितेः पुत्रास्तमुपासन्ति नित्यशः १८ तस्यां सभायां दिव्यायामसुराः पर्वतोपमाः ॥ हिरण्यमुकुटाः सर्वे दिवाकरसमप्रभाः १९
कनकमणि विचित्रवेदिकायामुपहितरत्नसहस्रवीथिकायाम् ॥ सददर्शमृगाधिपः सभायां सुरुचिरदंतगवाक्षसंवृतायाम् २० कनकविमलहारभूषितांगं दि
तितनयं स मृगाधिपो ददर्श ॥ दिवसकरकरप्रभं ज्वलंतमसुरसहस्रगणैर्निषेव्यमाणम् २१ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे द्विचत्वारिं
शोऽध्यायः ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततो दृष्ट्वा महाबाहुं कालचक्रमिवागतम् ॥ नारसिंहवपुश्छन्नं भस्मच्छन्नमिवानलम् १
विकुंचितसदंतस्य नारसिंहस्य भारत ॥ रूपौदार्यैर्बभौ तत्र सहस्रशशिसन्निभम् २ अहोरूपमिदं चित्रं शंखकुंदेन्दुसन्निभम् ॥ अनुवन्तदानवाः सर्वे हिरण्यकशिपु
श्च सः ३ एवं हि ब्रुवतां तेषां निर्दग्धानां महात्मनाम् ॥ नारसिंहेन च क्षुभ्यो चोदिताः कालधर्मणा ४ हिरण्यकशिपोः पुत्रः प्रह्लादो नाम वीर्यवान् ॥ दिव्येन च
क्षुषा सिंहमपश्यद्देवमागतम् ५ तं दृष्ट्वा रुक्मशैलाभमपूर्वा तनुमास्थितम् ॥ विस्मिता दानवाः सर्वे हिरण्यकशिपुश्च सः ६

पंज्ञेयं दंतगवाक्षाः झरोका इति भाषायां प्रसिद्धाः ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
ततो दृष्ट्वा ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ३ ॥ चोदिताः चोदितानामिति षष्ठ्यर्थे प्रथमा ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यथामहादर्शकल्पेचंद्रमंडलेचक्षुधरितं कर्तुं जगद्दृष्टिगोचरीभवत्यस्येतियोगिप्रसिद्धोयंदृष्टांतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
 प्रहादुवाच ॥ महाराजमहाबाहोदैत्यानामादिसंभव ॥ नश्रुतंनैवदृष्टंनारसिंहमिदं वपुः ७ अव्यक्तप्रभवंदिव्यंकिमिदंरुममद्भुतम् ॥ दैत्यांतकरणंघोरं
 शंसतीवमनांसिनः ८ अस्यदेवाःशरीरस्थाःसागराःसरितस्तथा ॥ हिमवान्पारियात्रश्चयेचान्येकुलपर्वताः ९ चंद्रमाःसहनक्षत्रैरादित्याश्चाश्विनौतथा ॥
 धनदोवरुणश्चैवयमःशक्रःशचीपतिः १० मरुतोदेवगंधर्वामुनयश्चतपोधनाः ॥ नागायक्षाःपिशाचाश्चराक्षसाभीमविक्रमाः ११ ब्रह्मदेवःपशुपतिर्ल
 लाटस्थाविभांतिवै ॥ स्थावराणिचभूतानिजंगमानितथैवच १२ भवांश्चसहितोऽस्माभिःसर्वेदैत्यगणैर्वृतः ॥ विमानशतसंकोर्णातथाभ्यंतरजासभा ॥
 १३ सर्वेत्रिभुवनंराजन्लोकधर्मश्चशाश्वतः ॥ दृश्यतेनारसिंहेस्मिन्यथेदौविमलंजगत् १४ प्रजापतिश्चात्रमनुर्महात्माग्रहाश्चयोगाश्चमहीनमश्च ॥ उत्पा
 तकालश्चधृतिःस्मृतिश्चरजश्चसत्त्वंचतपोदुमश्च १५ सनत्कुमारश्चमहानुभावोविश्वेचदेवाप्सरसश्चसर्वाः ॥ क्रोधश्चकामश्चतथैवहर्षोदर्पश्चमोहःपितरश्चस
 र्वे १६ इत्येवमुक्त्वासचदैत्यराजंहिरण्यनामानमविस्मयेन ॥ दध्यौचदत्येश्वरपुत्रउग्रंमहामतिःकिंचिदधोमुखःप्राक् ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 खिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिनारसिंहेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रहादस्यचतच्छ्रु
 त्वाहिरण्यकशिपुर्वचः ॥ उवाचदानवान्त्सर्वान्त्सगणांश्चगणाधिपः १ मृगेंद्रोऽगृह्यतांशीघ्रमपूर्वोतनुमास्थितः ॥ यदिवासंशयःकश्चिद्वध्यतांवनगोचरः२
 तच्छ्रुत्वादानवाःसर्वेमृगेंद्रंभीमविक्रमम् ॥ परिक्षिपंतोमुदितास्त्रासयामासुरोजसा ३ सिंहनादनदित्वातुपुनःसिंहोमहाबलः ॥ बभ्रंजतांसभारम्यांव्यादि
 तास्यइवांतकः ४ सभायांभज्यमानायांहिरण्यकशिपुःस्वयम् ॥ चिक्षेपास्त्राणिसिंहस्यरोषव्याकुललोचनः ५ सर्वास्त्राणामथश्रेष्ठंदंडमस्त्रंमुभैरवम् ॥
 कालचक्रंतथात्युग्रंविष्णुचक्रंतथैवच ६ धर्मचक्रंमहच्चक्रमजितंनामनामतः ॥ चक्रमैंद्रंतथाघोरमृषिचक्रंतथैवच ७ पैतामहंतथाचक्रंत्रैलोक्यमहितस्वनम् ॥
 विचित्रामशनींचैवशुष्कार्द्रंचाशनिद्वयम् ८ रौद्रंतदुग्रंशूलंचकंकालंमुशलंतथा ॥ अस्रंब्रह्मशिरश्चैवब्राह्ममस्त्रंतथैवच ९ ऐषीकमस्त्रमैंद्रंचआग्नेयंशैशिरंत
 था ॥ वायव्यंमथनंनामकापालमथकिंकरम् १० तथाचाप्रतिमांशक्तिकौचमस्त्रंतथैवच ॥ अस्रंहयशिरश्चैवसौम्यमस्त्रंतथैवच ११ पैशाचमस्त्रममितंसा
 प्यमस्त्रंतथाद्भुतम् ॥ मोहनंशोषणंचैवसंतापनविलापने १२ जृम्भणंप्रापणंचैवत्वाष्ट्रंचैवसुदारुणम् ॥ कालमुद्रमक्षोभ्यंक्षोभणंतुमहाबलम् १३ सं
 वर्त्तनंमोहनंचतथामायाधरंपरम् ॥ गांधर्वमस्त्रंदयितमसिरत्नंचनंदकम् १४

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ शुष्कानिर्मे

घाः आर्द्राःसमेघाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

६२

अ०४४

प्रस्वापनंप्रमथनंवारुणं चास्रमुत्तमम् ॥ अस्रं पाशुपतंचैव यस्याप्रतिहता गतिः १५ एतान्यस्त्राणि सर्वाणि हिरण्यकाशिपुस्तदा ॥ चिक्षेप नरसिंहस्य दीप्तस्या
 भेर्यथा हृतिः १६ अस्त्रैः प्रज्वलितैः सिंहमावृणोद सुराधिपः ॥ विवस्वान्धर्मसमये हिमवंतमिवांशुभिः १७ सहामर्षानिलोद्भूतादेत्यानां सैन्यसागरः ॥ क्षणे
 न ह्यावयन्सिंहमैनाकमिव सागरः १८ प्रासैः पाशैस्तथा शूलैर्गदाभिर्मुशलैस्तथा ॥ वज्रैरशनिकल्पैश्च शिलाभिश्च महादुमैः १९ मुद्गरैः कूटपाशैश्च शूलोल्लस
 लपर्वतैः ॥ शतघ्नीभिश्च दीप्ताभिर्दंडैरपि सुदारुणैः २० परिवार्य समन्तात्तु निघ्नन्नस्त्रैर्हरितदा ॥ स्वल्पमप्यस्य न क्षुण्णमूर्जितस्य महात्मनः २१ ते दानवाः पा
 शगृहीतहस्तामहेन्द्रवज्राशनितुल्यवेगाः ॥ समन्ततोभ्युद्यतबाहुशस्त्राः स्थितास्त्रिशिर्षा इव पन्नगेन्द्राः २२ सुवर्णमालाकुलभूषितांगानां गदाभोगपिनद्ध
 गात्राः ॥ मुक्तावलीदामविभूषितांगा हंसा इवाभांति विशालपक्षाः २३ तेषां तु वायुप्रतिमौजसां वै केयूरमालावल्योत्कटानि ॥ तान्युतमांगान्यभितो
 विभांति प्रभातसूर्यांशुसमप्रभाणि २४ तैः प्रक्षिपद्विज्वलतानलोपमैर्महास्रपूगैः स समावृतो बभौ ॥ गिरिर्यथा संततवर्षिभिर्वनैः कृतांधकारोद्भुतकंदरदुमः
 २५ तैर्हन्यमानोपि महास्रजालैः सर्वैस्तदादैत्यगणैः समेतैः ॥ नाकंपताजौ भगवान्प्रतापवान्स्थितः प्रकृत्या हिमवानिवाचलः २६ संतापितास्ते नरसिंहरू
 पिष्पादितेः सुताः पावकदीप्ततेजसा ॥ भयाद्विचेलुः पवनोद्धता यथामहोर्मयः सागरवारिसंभवाः २७ शतैर्धनुर्भिः सुमहातिवेगा युगांतकालप्रतिमाञ्छरौ
 घान् ॥ एकायनस्थामुमुचुर्नृसिंहे महासुराः क्रोधविदीपितांगाः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणि नारसिंहे चतुश्चत्वारिंशोऽध्या
 यः ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ खराः खरमुखाश्चैव मकराशीविषाननाः ॥ ईहामृगमुखाश्चान्ये वराहसदृशाननाः १ बालसूर्यमुखाश्चै
 व धूमकेतुमुखास्तथा ॥ चंद्रार्द्धचंद्रवक्राश्च प्रदीप्ताग्निमुखास्तथा २ हंसकुक्कुटवक्राश्च व्यादितास्याभयावहाः ॥ पंचास्यालेलिहानाश्च काकगृध्रमुखास्त
 था ३ विद्युजिह्वास्त्रिशिर्षाश्च तथोल्कासन्निभाननाः ॥ महाग्राहनिभाश्चान्ये दानवा बलदर्पिताः ४ कैलासवपुषस्तस्य शरीरेशरवृष्टयः ॥ अवध्यस्य मृगेन्द्र
 स्य न व्यथांचक्रुराहवे ५ एवंभूयो परान्वोरानसृजन्दानवाः शरान् ॥ मृगेन्द्रस्योरसिकुद्धानिः श्वसंत इवोरगाः ६ ते दानवशराघोरा मृगेन्द्राय समीरिताः ॥ विल
 यंजग्मुराकाशे खद्योता इव पर्वते ७ ततश्चक्राणि दिव्यानि दैत्याः क्रोधसमन्विताः ॥ मृगेन्द्रायाक्षिपन्त्याशुप्रज्वलन्तीव सर्वशः ८

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नगमात्रैः वृक्षप्रमाणैः ॥ १७ ॥ १८ ॥ तदुतं अश्मेत्यादि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

तैरासीद्रगनंचक्रैः संपतद्भिः समावृतं ॥ युगांते संप्रकाशश्चंद्रसूर्यग्रहैरिव ९ तानि चक्राणि वदनं प्रविशंति विभांति वै ॥ मेवोदरदरीं वीरां चंद्रसूर्यग्रहा इव ॥
 १० तानि चक्राणि सर्वाणि मृगेंद्रेण महात्मना ॥ निगीर्णानि प्रदीप्तानि पावकार्चिसमानिवै ११ हिण्यकशिपुर्देत्योभूयः प्रासृजदूर्जिताम् ॥ शक्तिप्रज्वालि
 तां घोरां हुताशनसमप्रभाम् १२ तामापतंतीं संप्रेक्ष्य मृगेंद्रः शक्तिमुत्तमाम् ॥ हुंकारेणैव रौद्रेण बभञ्ज भगवांस्तदा १३ रराज भग्नासा शक्तिर्मृगेंद्रेण महीतले ॥
 सविस्फुलिंगा ज्वलितामहोल्के वनभश्च्युता १४ नाराचपंक्तिः सिंहस्य सृष्टारे जेविदूरतः ॥ नीलोत्पलपलाशानां मालेवोज्ज्वलदर्शना १५ गर्जित्वा तु य
 था कामं विक्रम्य च यथा सुखम् ॥ तत्सैन्यमुत्सारितवान् तृणाग्राणीवमारुतः १६ ततोश्मवर्षे दैत्येन्द्राव्यमृजंत न भोगताः ॥ नगमात्रैः शिलाखंडैर्गिरिकूटैर्महा
 प्रभैः १७ तदश्मवर्षे सिंहस्य गात्रे निपतितं महत् ॥ दिशो दशप्रकीर्णं हि खद्योतप्रकरो यथा १८ तदश्मौ वैर्दितिसुतास्तदा सिंहमरिंदम् ॥ प्रच्छादयन् यथामे
 घाधाराभिरिव पर्वतम् १९ न च तंचालयामासुर्दैत्यौघादेवमास्थितम् ॥ भीमवेगा बलश्रेष्ठं समुद्रा इव पर्वतम् २० ततोश्मवर्षे निहते जलवर्षमनंतरम् ॥
 धाराभिरक्षमात्राभिः प्रादुरासीत् समंततः २१ नभसः प्रच्युता धारास्तिग्मवेगाः सहस्रशः ॥ आवृण्वन्त्सर्वतो व्योमदिशश्चोपदिशस्तथा २२ धाराणां सन्नि
 पातेन वायोर्विस्फूर्जितेन च वर्द्धता चैव वर्षेण न प्राज्ञायत किंचन २३ धारादिविचसं सत्कावसुधायां च सर्वशः ॥ न स्पृशंति स्म तंतत्र निपतंत्यो निशंभुवि २४
 बाह्यतो ववृषे वर्षेणोपरिष्ठात्तु तोयदः ॥ मृगेंद्रप्रतिरूपस्य स्थितस्य युधिमायया २५ हतेश्मवर्षे तु मुले जलवर्षे च शोषिते ॥ ससृजुर्दानवामायामग्निं वायुं च स
 र्वशः २६ नभसः प्रच्युतश्चैव तिग्मवेगः समंततः ॥ ज्वालामालीमहारौद्रो दीप्ततेजाः समंततः २७ ससृष्टः पावकस्तेन दैत्येन्द्रेण महात्मना ॥ नशशाकमहातेजा
 दग्धुमप्रतिमौजसम् २८ तमिंद्रस्तोयदैः सार्धं सहस्राक्षो मितद्युतिः ॥ महता तोयवर्षेण शमयामास पावकम् २९ तस्यां प्रतिहतायां तु मायायां युधिदानवाः ॥
 ससृजुर्धोरसंकाशं तमस्तीव्रं समंततः ३० तमसा संवृते लोके दैत्येष्वत्तायुधेषु वै ॥ स्वतेजसा परिवृतो दिवाकर इवा बभौ ३१ त्रिशिखां भ्रुकुटीं चास्य ददृशुर्दान
 वारणे ॥ ललाटस्थां त्रिकूटस्थां गंगां त्रिपथगामिव ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ७३ ॥

नस्पृशंति मध्ये एव शुष्यंतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ मृगेंद्रस्योपरिष्ठान्न अन्यत्र तु अस्तीत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभार
 ते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अयोगतः यथोक्तवृद्धिहाससंबंधविनातीववृद्ध्यातीवहासेनच नियतगतिरप्यनियतं जगाम ॥ ८ ॥ विवर्णत्वं निप्रभत्वं क

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सर्वासुमायासुहतासुदितिनंदनाः ॥ हिरण्यकशिपुं सर्वे विषण्णाः शरणं गताः १ ततः प्रज्वलितः क्रोधात्प्रदहन्निव तेजसा ॥ हि
रण्यकशिपुर्दैत्यश्चालयामास मेदिनीम् २ ततः प्रक्षुभिताः सर्वे सागराः सलिलाकराः ॥ चलिता गिरयः सर्वे सकाननवनद्रुमाः ३ तस्मिन् क्रुद्धे तु दैत्ये द्रेतमो भू
तमभूजगत् ॥ तमसा समभूच्छन्नं प्राज्ञाय तं किंचन ४ आवहः प्रवहश्चैव विवहश्च समीरणः ॥ पराहः संवहश्चैव उदहश्च महाबलः ५ तथा परिवहः श्रीमान्मारु
ताभयशंसिनः ॥ इत्येते क्षुभिताः सप्तमारुता गगने चराः ६ ये ग्रहाः सर्वलोकस्य क्षये प्रादुर्भवन्ति वै ॥ ते ग्रहा गगने हृष्टा विचरन्ति यथा सुखम् ७ अयोगतश्च ता
रासु सर्वेष्वक्षेषु संगताः ॥ सग्रहं सह नक्षत्रं प्रज्ज्वालनभो नृप ८ विवर्णत्वं च भगवान्गतो दिवि दिवाकरः ॥ कृष्णः कबंधश्च महौलक्ष्यते च नभस्तले ९ अमुं
च च्चासितां सूर्यो धूमवर्तिभया वहाम् ॥ गगनस्थश्च भगवानभीक्ष्णं परितप्यते १० सप्तधूमनिभा घोराः सूर्यादिविसमुत्थिताः ॥ सोमस्य गगनस्थस्य ग्रहा
स्तिष्ठन्ति शृंगगाः ११ वामे च दक्षिणे चैव स्थितौ शुक्रबृहस्पती ॥ शनैश्च श्रेणो हितांगो लोहितार्कसमद्युतिः १२ समं समभिरोहन्ति दुर्गाणि गगने चराः ॥ शृंगा
णिकनकैर्घोरा युगांतावर्तका ग्रहाः १३ चंद्रमाः सह नक्षत्रैर्ग्रहैः सप्तभिरावृतः ॥ चराचरविनाशार्थं रोहिणीनाभ्यनंदत १४ गृहीतो राहुणा चंद्र उल्काभिरं
भिहन्यते ॥ उल्काः प्रज्वलिताश्चंद्रे प्रचेलुर्वोरदर्शनाः १५ देवानामपि यो देवः सोभ्य वर्षत शोणितम् ॥ अपतन् गगनादुल्का विद्युद्रूपाः सनिः स्वनाः १६
अकाले पादपाः सर्वे पुष्पंति च फलंति च ॥ लताश्च सफलाः सर्वायाः प्राहुर्दैत्यनाशनम् १७ फले फलान्यजायन्त पुष्पे पुष्पं तथैव च ॥ उन्मीलन्ति निमीलन्ति ह
सन्ति च रुदन्ति च १८ विक्रोशन्ति च गंभीरं धूमयन्ति ज्वलन्ति च ॥ प्रतिमाः सर्वदेवानां कथयन्ति युगक्षयम् १९ आरण्यैः सह संमृष्टा ग्राम्याश्च मृगपक्षिणः ॥ चुकुशु
र्भैरवंतत्र मृगैरेव समुपस्थिते २० नद्यश्च प्रतिलोमा हि वहन्ति कलुषोदकाः ॥ अपराह्णगते सूर्ये लोकानां क्षयकारके २१ न प्रकाशंति च दिशो रक्तेरेणु समाकुलाः ॥
वानस्पत्या न पूज्यन्ते पूजनार्हाः कथंचन २२ वायुवेगेन हन्यन्ते भिद्यन्ते प्रणुदन्ति च ॥ तदा च सर्वभूतानां छाया न परिवर्तते २३ अपराह्णगते सूर्ये लोकानां च युग
क्षये ॥ तदा हिरण्यकशिपोर्दैत्यस्योपरिवेशमनः २४ भांडागारा युधागारे निविष्टमभवन्मधु ॥ तथैव चायुधागारे धूमराजिरदृश्यत २५ स च दृष्ट्वा महोत्पाता
न् हिरण्यकशिपुस्तदा ॥ पुरोहितं तदा शुक्रं वचनं चेदमब्रवीत् २६

बंधोरादुरदृश्योऽपि दृश्यत्वं गत इत्यर्थः ॥ १ ॥ १० ॥ सप्तग्रहाः सोमस्य शृंगगा इति योजना ॥ ११ ॥ १२ ॥ कनकैर्निर्मितानि शृंगाणि मेरोरित्यर्थात् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वानस्पत्याः चैत्यदेवताः ॥ २२ ॥ २३ ॥ अपराह्णगतेऽपि सूर्ये छाया न परिवर्तते निप्रभत्वात् सूर्यस्येत्यर्थः २४ मधुक्षौद्रपटलम् २५ २६

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पृथिवीधरणानिदिग्गजादीनि ॥ ४० ॥ नागःशेषःतेजोधराः

किमर्थंभगवन्नेतेमहोत्पाताःसमुत्थिताः ॥ श्रोतुमिच्छामितत्वेनपरंकौतूहलंहिमे २७ शुकउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्नवहितोवचनंमेमहासुर ॥ यदर्थमिह
दृश्यंतेमहोत्पातामहाभयाः २८ यस्यैतेसंप्रदृश्यंतेराज्ञोराष्ट्रेमहासुर ॥ देशोवाद्रियतेतस्यराजावाबंधमर्हति २९ अतोबुद्ध्यासमीक्षस्वयथासर्वंप्रणश्यति
बृहद्भयंहिनचिराद्वाविष्यातिनसंशयः ३० एतावदुक्त्वाशुकस्तुहिरण्यकशिपुंतदा ॥ स्वस्तीत्युक्त्वातुदैत्येन्द्रंजगामस्वंनिवेशनम् ३१ तस्मिन्नगतेसदैत्ये
द्रोध्यातवान्त्सुचिरंतदा ॥ आसांचक्रेसुदीनात्माब्रह्मवाक्यमनुस्मरन् ॥ असुराणांविनाशायसुराणांविजयायच ३२ दृश्यंतेविविधोत्पाताघोराघोरानिदर्श
नाः ॥ एतेचान्येचबहवोघोरात्युत्पातदर्शनाः ३३ दैत्येन्द्राणांविनाशायदृश्यंतेकालनिर्मिताः ॥ ततोहिरण्यकशिपुर्गदामादायसत्वरं ३४ अभ्यद्रवतवेगे
नधरणीमनुकंपयन् ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्योयदासंसृष्टवान्महीं ३५ संदष्टोष्ठपुटःक्रोधाद्वराहइवपूर्वजः ॥ मेदिन्यांकंपमानायांदैत्येन्द्रेणमहात्मना ३६ मही
धरेभ्योनाग्रेंद्रानिपेतुर्भयविक्रवाः ॥ विषज्वालाकुलैर्वक्त्रैर्विमुंचतोहुताशनं ३७ चतुःशीर्षाःपंचशीर्षाःसप्तशीर्षाश्चपन्नगाः ॥ वासुकिस्तक्षकश्चैवकर्कोटकध
नंजयौ ३८ एलापत्रश्चकालीयोमहापद्मश्चवीर्यवान् ॥ सहस्रशीर्षधृङ्नागोहेमतालध्वजःप्रभुः ३९ शेषोनंतोमहीपालोदुष्प्रकंपःप्रकंपितः ॥ दीप्तान्यंत
र्जलस्थानिपृथिवीधरणानिच ४० तदाक्रुद्धेनदैत्येनकंपितानिसमंततः ॥ पातालतलचारिण्योनागतेजोधराःशिवाः ४१ आपश्चसहसाक्रुद्धादुष्प्रकंप्यर
साःशुभाः ॥ नदीभागीरथीचैवसरयूःकौशिकीतथा ४२ यमुनाचैवकावेरीकृष्णावेणातथैवच ॥ सुवेणाचमहाभागानदीगोदावरीतथा ४३ चर्मण्वतीच
सिंधुश्चतथानदनदीपतिः ॥ मेकलप्रभवश्चैवशोणोमणिनिभोदकः ४४ सुस्रोतानर्मदाचैवतथावेन्नवतीनदी ॥ गोमतीगोकुलाकीर्णतिथापूर्णासिरस्वती
४५ महीकालनदीचैवतमसापुण्यवाहिनी ॥ सिताचैक्षुमतीचैवदेविकाचमहानदी ४६ जंबुद्वीपंरत्नवंतंसर्वरत्नोपशोभितं ॥ सुवर्णकूटकंचैवसुवर्णाकरमं
डितम् ४७ महानदश्चलोहित्यःशैलकाननशोभितः ॥ पत्तनंकौशिकारण्यंद्रविडंरजताकरं ४८ मागधांश्चमहाग्रामानंगान्वंगांस्तथैवच ॥ सुह्रान्मल्ल
न्विदेहांश्चमालवान्काशिकोसलान् ४९ भुवनंवैनतेयस्यसुवर्णस्यचकंपितम् ॥ कैलासशिखराकारंयत्कृतंविश्वकर्मणा ५० रक्ततोयोभीमवेगोलौहित्यो
नामसागरः ॥ शुभःपांडुरमेधाभःक्षीरोदश्चैवसागरः ५१ उदयश्चैवराजेंद्रउच्छ्रितःशतयोजनम् ॥ सुपर्णवेदिकःश्रीमान्नागपक्षिनिषेवितः ५२ आजमानो
र्कसदृशैर्जातरूपमयैर्दुमैः ॥ शालैस्तालैस्तमालैश्चकर्णिकाभिश्चपुष्पितैः ५३

मणिगततेजोमूर्धानः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥६९॥७०॥७१॥७२॥७३॥७४॥७५॥७६॥

अयोमुखश्चविपुलःसर्वतोधातुमंडितः ॥ तमालवनगंधश्चपर्वतोमलयःशुभः ५४ सुराष्ट्राश्चसुबाह्वीकाःशूराभीरास्तथैवच ॥ भोजाःपांड्याश्चवंगाश्चकलि
गास्ताम्रल्लिप्तकाः ५५ तथैवांध्राश्चपुंड्राश्चवामचूडाःसकेरलाः ॥ क्षोभितास्तेनदैत्येनसदेवाःसाप्सरोगणाः ५६ अगस्तिभुवनंचैवयदगम्यंपुराकृतम् ॥
सिद्धचारुणसंघैश्चसेवितंसुमनोहरम् ५७ विचित्रनागविहंगमुपुष्पितलताद्रुमम् ॥ जातरूपमयैःशृंगैरप्सरोगणसेवितम् ५८ गिरिःपुष्पितकश्चैवल
क्ष्मीवान्प्रियदर्शनः ॥ उत्थितःसागरंभित्वावयस्यश्चंद्रसूर्ययोः ५९ रराजसुमहाशृंगैर्गगनंवल्लिखन्निव ॥ सूर्यचंद्रांशुसंकाशैःसागरांबुसमावृतः ॥
६० विद्युद्धान्पर्वतःश्रीमानायातःशतयोजनम् ॥ विद्युतांयत्रसंपातानिपात्यंतेनगोत्तमे ६१ ऋषभःपर्वतश्चैवश्रीमानृषभसंस्थितः ॥ कुंजरःपर्वतश्चै
वयत्रागस्त्यगृहंमहत् ६२ विशालरथ्यादुर्धर्षासर्पाणामालयापुरी ॥ तथाभोगवतीचापिदैत्येन्द्रेणाभिकंपिता ६३ महामेवगिरिश्चैवपारियात्रश्चप
र्वतः ॥ चक्रवांश्चगिरिःश्रेष्ठोवाराहश्चैवपर्वतः ६४ प्रागज्योतिषपुरंचैवजातरूपमयंशुभम् ॥ यस्मिन्वसतिदुष्टात्मानरकोनामदानवः ६५ मेरुश्चप
र्वतश्चैवमेघगंभीरनिःस्वनः ॥ षष्टितत्रसहस्राणिपर्वतानांविशंपते ६६ तरुणादित्यसंकाशोमहेंद्रश्चमहागिरिः ॥ देवावासःशुभःपुण्योगिरिराजोदिवंग
तः ६७ हेमशृंगोमहाशैलस्तथामेघसखोगिरिः ॥ कैलासश्चापिदुष्कंपोदानवेन्द्रेणकंपितः ६८ यक्षराक्षसगंधर्वैर्नित्यंसेवितकंदरः ॥ श्रीमन्मनो
हरश्चैवनित्यंपुष्पितपादपः ६९ हेमपुष्करसंच्छन्नंतेनवैखानसंसरः ॥ कंपितंमानसंचैवराजहंसैर्निषेवितम् ७० विशृंगःपर्वतश्चैवकुमारोचसरिद्वरा ॥ तु
षारचयसंकाशोमंदरश्चैवपर्वतः ७१ उशीरबीजश्चगिरीरुद्रोपस्थस्तथाद्रिराट् ॥ प्रजापतेश्चनिलयस्तथापुष्करपर्वतः ७२ देवावृत्पर्वतश्चैवतथावैवालुको
गिरिः ॥ क्रौंचःसप्तर्षिशैलश्चधूमवर्णश्चपर्वतः ७३ एतेचान्येचगिरयोदेशाजनपदास्तथा ॥ नद्यश्चसागराश्चैवदानवेन्द्रेणकंपिताः ७४ कपिलश्चमहीपुत्रो
व्याघ्राक्षश्चैवकंपितः ॥ खेचराश्चनिशापुत्राःपातालतलवासिनः ७५ गणास्तथापरैरौद्रामेवनादांकुशायुधाः ॥ उर्ध्वगोभीमवेगश्चसर्वएवाभिकंपिताः ७६
॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिनारसिंहेषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्रादित्याश्चसाध्या
श्चविश्वेचमरुतस्तथा ॥ रुद्रादेवामहात्मानोवसवश्चमहाबलाः १ आगम्यतेमृगेंद्रस्यसकाशंमूर्यवर्चसः ॥ ऊबुःसंत्रस्तमनसोदेवालोकक्षयार्दिताः २ ज
हिदेवदितेःपुत्रंदानवंलोकनाशनम् ॥ दुर्वृत्तमसदाचारंसहसर्वैर्महासुरैः ३

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटिकायांषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ वैशंपायनउवाच तत्रेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चतुर्विभक्तमूर्तिः चतुर्धा

त्वं ह्येषामंतकृन्नान्योदैत्यानां दैत्यनाशन ॥ तन्नाशय हितार्थाय लोकानां स्वस्ति वै कुरु ४ त्वंगुरुः सर्वलोकानां त्वमिंद्रस्त्वं पितामहः ॥ ऋते त्वदन्यच्छरणं
भूतं न भविष्यति ५ तच्छ्रुत्वा वचनं देवो देवानामादिसंभवः ॥ ननादसु महानादमतिगंभीरनिःस्वनम् ६ पाटितान्यसुरेन्द्राणां मृगेंद्रेण महात्मना ॥ सिंहना
देन महता हृदयानि मनांसि च ७ गणः क्रोधवशो नाम कालकेयस्तथापरः ॥ वेगश्चैगलेयश्च सिंहिकेयश्च वीर्यवान् ८ संह्लादीयो महानादो महावेगस्तथा
परः ॥ कपिलश्च महापुत्रो व्याघ्राक्षः क्षितिकंपनः ९ खेचराश्च निशापुत्राः पातालतलचारिणः ॥ गणस्तथा परोरौद्रो मेघनादो कुशायुधः १० ऊर्ध्वगोभी
मवेगश्च भीमकर्मा कलोचनः ॥ वज्रीशूलीकरालश्च हिरण्यकशिपुस्ततः ११ जीमूतघनसंकाशो जीमूतइव वेगवान् ॥ जीमूतघनसंनादो जीमूतसदृश
द्युतिः ॥ दमैर्दैत्यगणैस्तुष्टो मृगेंद्रेण महात्मना १२ देवारिर्दितिजो दृप्तो नृसिंहं समुपाद्रवत् ॥ समुत्पत्य ततस्तीक्ष्णैर्मृगेंद्रेण महानखैः १३ तत्रोंकार
सहायैने विदार्य निहतो युधि १४ महीचलोकश्च शशीनभश्च ग्रहाश्च सूर्यश्च दिशश्च सर्वाः ॥ नद्यश्च शैलाश्च महार्णवाश्च गताः प्रकाशं दितिपुत्रनाशात् १५
ततः प्रमुदिता देवा ऋषयश्च तपोधनाः ॥ तुष्टुवुर्विविधैस्तोत्ररादिदेवं सनातनम् १६ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ यत्त्वया विहितं देवनारसिंहमिदं वपुः ॥
एतदेवार्चयिष्यंति परावरविदो जनाः ८ मृगेंद्रत्वं च लोकेषु सर्वसत्त्वेषु वा विभो १७ गायंति त्वांच मुनयो मृगेंद्रइति नित्यशः ॥ त्वत्प्रसादात्स्वकं स्थानं प्र
तिपन्नास्म वै विभो १८ एवमुक्तो देवसंघैर्नरसिंहो महामनाः ॥ ब्रह्मा च परमप्रीतो विष्णोस्तोत्रमुदीरयत् १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भवानक्षरमव्यक्तमर्चित्यं
गुह्यमुत्तमम् ॥ कूटस्थमकृतंकर्तृसनातनमनामयम् २० सांख्ययोगे च या बुद्धिस्तत्त्वार्थपरिनिष्ठिता ॥ तां भवान्वेदविद्यात्मा पुरुषः शाश्वतो भुवः २१
त्वं व्यक्तश्च तथा व्यक्तस्त्वत्तः सर्वमिदं जगत् ॥ भवन्मया वयं देव भवानात्मा भवान्प्रभुः २२ चतुर्विभक्तमूर्तिस्त्वं सर्वलोकविभुर्गुरुः ॥ चतुर्युगसहस्रेण सर्वलो
कांतकांतकः २३ प्रतिष्ठा सर्वभूतानामनंतबलपौरुषः ॥ कपिलप्रभृतीनां च यतीनां परमागतिः २४ अनादिमध्यनिधनः सर्वात्मा पुरुषोत्तमः ॥ स्रष्टा त्वं
त्वं च संहर्ता त्वमेको लोकभावनः २५ भवान्ब्रह्मा च रुद्रश्च महेंद्रो वरुणो यमः ॥ भवान्कर्त्ता विकर्त्ता च लोकानां प्रभुरव्ययः २६

विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयेण नृसिंहापनीयाद्युपनिषत्प्रसिद्धेन द्वप्रकारेण विभक्तस्वरूपः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

परांचसिद्धिमित्यादयः सप्तश्लोकाः पुनः पुनस्तमेवार्थप्रकाशयंतीति प्राञ्चः नृसिंहतापनीयोपनिषदितु विश्वादीनांचतुर्णांप्रत्येकं विश्वचतुष्टयगर्भितत्वेन षोडशभेदानुदाहृत्य ईश्वर
ग्रासस्तुरीयइतिचतुर्थस्यापिचतुर्थः षोडशो नृसिंहइत्युक्तं तदनुसारेणात्रापि आद्यं श्लोकत्रयं विश्वादिषु त्रिष्वन्तर्भूतं यद्रूपं परंतदेव प्रकाशयते ततश्चतुर्भिः श्लोकैस्तुर्यस्य चत्वारो भेदाः ओ
तानुज्ञानुज्ञा विकल्परूपावर्ण्यते इत्यपौनरुक्त्यं तत्राखंडैकरसंचिन्मात्रं कृत्स्नं जगत् खंडशर्करामयमिव सैत्यंसिकतामात्रं इत्येतत् दृष्टिराकारसत्त्वमुपेत्य तस्याचिन्मात्रत्वमुक्तं अनुज्ञातृ
दृष्टौ तु स्वाप्नजगद्वदाकारस्य मिथ्यात्वमुपेत्याचिन्मात्रमुक्तं अनुज्ञादृष्टौ तु शशशृंगादिव द्विकल्पमात्रत्वमाकारस्येत्यतितुच्छत्वमुक्तम् अविकल्पेतु तुच्छत्वभानमपि नास्तीति सप्तानां
श्लोकानां योजना तत्र परशब्दाः पूर्वपूर्वापेक्षया अपेक्षिकाः यथा इंद्रियेभ्यः पराह्यार्था अर्थेभ्यः श्वपरं मनः ॥ मनसस्तु पराबुद्धिर्बुद्धेरात्मा परात्परः ॥ महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः

परांचसिद्धिपरमंचदेवं परंचमंत्रं परमं मनश्च ॥ परंचधर्मं परमं यशश्च त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् २७ परंचसत्यं परमं हविश्च परंपवित्रं परमंचमार्गम् ॥ परंचय
ज्ञं परमंचहोत्रं त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् २८ परंशरीरं परमंचधाम परंचयोगं परमांचवाणीम् ॥ परंरहस्यं परमांगतिं च त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् २९ परं
परस्यापि परंचयत्परंपरं परस्यापि परंचदेवम् ॥ परंपरस्यापि परंप्रभुं च त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् ३० परंपरस्यापि परंप्रधानं परंपरस्यापि परंचतत्त्वम् ॥
परंपरस्यापि परंचधाता त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् ३१ परंपरस्यापि परंरहस्यं परंपरस्यापि परंपरं यत् ॥ परंपरस्यापि परंतपो यत् त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम्
३२ परंपरस्यापि परंपरायणं परंचगुह्यं च परंचधाम ॥ परंचयोगं परमंप्रभुत्वं त्वामाहुरग्र्यं पुरुषं पुराणम् ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स भगवान् त्स
र्वलोकपितामहः ॥ स्तुत्वानारायणं देवं ब्रह्मलोकंगतः प्रभुः ३४ ततो न दत्सु तूर्येषु नृत्यंतीष्वप्सरः सुच ॥ क्षीरोदस्योत्तरंकूलं जगाम प्रभुरीश्वरः ३५ नार
सिंहीतनुं त्यक्त्वा स्थापयित्वा च तद्वपुः ॥ पौराणं रूपमास्थाय ययौ स गरुडध्वजः ३६ अष्टचक्रे गयानेन भूतियुक्तेन शोभिना ॥ अव्यक्तः प्रकृतिर्देवः
संस्थानमगमत् प्रभुः ३७

परः ॥ पुरुषान्न परं किंचित्साकाष्ठासापरागतिरेति ॥ इंद्रियार्थमनोबुद्धिमहदव्यक्तपुरुषाणामुत्तरोत्तरं परत्वम् इंद्रियाणामपि परत्वं भगवता उक्तं इंद्रियाणि पराण्याहुरेति ॥ तद्व
दत्रापि परंपराज्ञेया इंद्रियादीन्येव वा सप्तसप्तानामपि श्लोकानां क्रमेण प्रतिपाद्यानि सर्वथापि नात्र पौनरुक्त्यदोषोस्तीति सर्वज्ञेयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ उत्तरंकूलं श्वेतद्वीपम् ॥ ३५ ॥ त्यक्त्वा अदृश्यां कृत्वा तद्वपुः तस्याः प्रतिमां पौराणं वैष्णवं चतुर्भुजादिलक्षणम् ॥ ३६ ॥ भूतयुक्तेन पंचमहाभूतघटितेन अ
ष्टचक्रेण अष्टौ ग्रहा अष्टावतिग्रहा इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धशब्दश्रोत्रादिग्रहातिग्रहरूपैरनिशंचक्रवच्चाल्यमानेन देहेन साधनेन अव्यक्तप्रकृतिरप्यष्टाकृतिरहंकारान्निरुष्टादेव आत्मानृसिंहरू
पोऽस्वस्थानं निर्विशेषचिन्मात्रस्वरूपं तद्विष्णोः परमं पदमिति श्रुतिप्रसिद्धमगमत् ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ नृसिंह इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अत्रम इति नारायण इति प्रख्यातरोत्या कृत्स्न ब्रह्मांडलयस्थानभूतब्रह्मांडदेवासुरविभागमुपजीव्य देवानां पक्षपातेनासुरान् विध्वंसोयतेत्युक्तं सर्वात्मनः स्वावयवेष्विव तेषु विषमबुद्धययोगादिति शंकार्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ विष्णुत्वं वामनस्यापि कथं त्रैलोक्यव्यापकत्वं चेति भावः ॥ ८ ॥ उत्तरमाह शृण्विति दिव्यां लौकिकदृष्टां तागम्यां अथापि ऋषिपुंगवैर्मन्त्रद्रष्टृप्रवरैरर्चितां कविभिर्ब्रह्मनिष्ठैः स्वानुभवप्रामाण्येन प्रकर्षेणोक्तां ब्रह्मोक्तां मन्त्रसूचितां ब्राह्मणे मन्त्रविवरणरूपे पिर्दरेतां अयं भावः इंद्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते इत्यादि श्रुतौ एकस्यां मायायामसमवेतं बहुवचनं पाशान्यायेन तदवयवेषु सत्त्वरजस्तमः सुपर्यवस्यति तत्र सत्त्व प्रधानानि रूपाणि देवतादीनि रजः प्रधानानि यक्षरक्षः प्रभृतोनि तमः प्रधानानि भूतप्रेतादीनि त्रिविधानां द्रस्यरूपाणि तैः सत्त्वकार्यकदा

एवं महात्मना तेन नृसिंहवपुषा तदा ॥ देवेन निहतः पूर्वे हिरण्यकशिपुश्च सः ॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नारसिंहप्रादुर्भावे हिरण्यकशिपुवधकथनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ धृ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नृसिंह एष कथितो भूयो यं वामनोपरः ॥ यत्र वामनमास्थाय रूपं रूपविदां वरः १ बले बलवतो यज्ञे बलिना विष्णुना पुरा ॥ विक्रमैस्त्रिभिराक्रम्य त्रैलोक्यमखिलं हतम् २ समुद्रवसना चोर्वीनानानगविभूषिता ॥ हृत्वा दत्त्वा सुरेन्द्रा यशक्राय प्रभविष्णुना ३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ अत्र मे संशयो ब्रह्मन्त्रकौतूहलं महत् ॥ कथं नारायणो देवो वामनत्वमुपागतः ४ यः पुराणे पुराणात्मा भूत्वा नारायणः प्रभुः ॥ पद्मनाभो महाबाहुर्लोकानां प्रकृतिर्ध्रुवः ५ अनादिमध्यनिधनस्त्रैलोक्यादिः सनातनः ॥ देवदेवः सुराध्यक्षः कृष्णो लोकनमस्कृतः ६ हव्यकव्यवहः श्रीमान् हव्यकव्यभुगव्ययः ॥ अदित्यादेवमातुश्च कथं गर्भे भवत्प्रभुः ॥ स्रष्टा यो वासवस्यापि सकथं वासवानुजः ७ प्रसूतो देवदेवेशो विष्णुत्वं प्राप्तवान् कथम् ॥ एतदाचक्ष्व मे विप्रप्रादुर्भावं महात्मनः ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्कथां दिव्यामर्चितामृषिपुंगवैः ॥ पुराणैः कविभिः प्रोक्तां ब्रह्मोक्तां ब्राह्मणे रिताम् ९

चिदुपकरोति कदाचिदुभयस्याप्यभिभवं करोति उभयेनाप्यभिभूयते च तदेवं मूलगुणानां यथाविरोध एव तत्प्रधानानां देवादीनामपि तत्र यथासलिलस्य माधुर्यं इति बुद्ध्या दौवो जगुणादतिशयेना विभवंति निवूमरोचरसादौ तु निरवशेषेणावृत्तं भवति औपाधिकं चाम्लकटुत्वादिकं अतो व प्रकाशते एवमिन्द्रस्य स्वरूपभूतं ज्ञानं सात्विकेषु देवतादिष्वविभवंति इतरेष्वनु तस्य तिरोभावः औपाधिकानां च कामक्रोधादीनामतिशयेना विभवंति भवतोति इंद्रस्यापि विशेषरूपवतः स्वरूपप्रकाशहेतुत्वाद्देवेषु पक्षपातः तत्तिरोधानहेतुत्वादितरेषु द्रोहश्च युज्यते संतिर्हो द्रस्य पंचरूपाणि भूवो जांकुरतरुफलोपमानि शुद्धशवलसूत्रविराड्विष्णुसंज्ञानि तत्र शुद्धं निर्विशेषं विष्णुस्तु सर्वविशेषयुक्तो राजवच्छिष्टेष्वनुग्रहं दुष्टेषु द्रोहं च करोतीति युज्यत एवं स्वांगमपि त्याज्यो दुष्टः प्रियोऽप्यासौ दष्टो गुष्ठ इवाहिनेति न्यायेन बाधितुं शक्यमेव मायावित्वाच्चास्य वामनत्वं व्यापकत्वं च युज्यत इति सर्वमनवयम् ॥ ३ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुराणांतरेहिरण्याक्षस्यज्येष्ठकथनंकल्पभेदाभिप्रायम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

मारीचस्यसुरेशस्यकश्यपस्यप्रजापतेः ॥ अदितिर्दितिर्द्वैभार्येभगिन्यौजनमेजय १० अदित्यांजलिरेदेवाःकश्यपस्यमहात्मनः ॥ धातार्यमाचमित्रश्वरु
णोंशोभगस्तथा ११ इंद्रोविवस्वान्पूषाचपर्जन्योदशमस्तथा ॥ तथैकादशमस्त्वष्टाद्वादशोविष्णुरुच्यते १२ दित्यांजातोहिबलवान्हिरण्यकशिपुःप्रभुः ॥
तस्यानुजश्चदैत्येन्द्रोहिरण्याक्षःप्रतापवान् १३ हिरण्यकशिपोःपुत्राःपंचधोरपराक्रमाः ॥ प्रह्लादश्चानुह्लादश्चजंभःसंह्लादएवच १४ विरोचनश्चप्राह्लादि
स्तस्यपुत्रोबलिःस्मृतः ॥ पुत्रपौत्रंचबलवत्तेषामक्षयमव्ययम् १५ तेजस्विनांसुरारीणांदैत्येन्द्राणामनस्विनाम् ॥ गणाःसुबहुशोराजनृदेशेदेशेसहस्रशः १६
तेदृष्टानारसिंहेनहिरण्यकशिपुंहतम् ॥ दैत्यादेववधार्थायबलिमिंद्रं प्रचक्रिरे १७ दृष्ट्वाधर्मपरंनित्यंसत्यवाक्यंजितेन्द्रियम् ॥ शौर्याध्ययनसंपन्नंसर्वज्ञानवि
शारदम् १८ परावरगृहीतार्थेतत्त्वदर्शिनमव्ययम् ॥ तेजस्विनंसुररिपुंहिरण्यकशिपुंयथा १९ अभिषेकेणदिव्येनबलिवैरोचनितथा ॥ दैत्याधिपत्येदि
तिजास्तदासर्वेऽभ्यपूजयन् २० अभिषिक्तस्तदादैत्यैर्बलिर्बलवतांवरः ॥ ब्रह्मणाचैवतुष्टेनहिरण्यकशिपोःपदे २१ अभिषिक्तोसुरगणैर्बलिर्वैरोचनिस्त
दा ॥ कांचनैःकलशैःस्फीतैःसर्वतीर्थोबुसंवृतैः २२ जयशब्दंततश्चक्रुरभिषिक्तस्यदानवाः ॥ बलेरतुलवीर्यस्यसिंहासनगतस्यैव २३ कृत्वेन्द्रंदानवाःसर्वे
बलिर्बलवतांवरम् ॥ ततोविज्ञापयामासुःशिरोभिःपतिताःक्षितौ २४ ॥ दैत्याऊचुः ॥ विदितंतवदैत्येन्द्रहिरण्यकशिपोर्यथा ॥ त्रैलोक्यमासीदखिलंज
गत्स्थावरजंगमम् २५ पितामहंतुहत्वातेसुरेश्वरनिषूदन ॥ हृतंतदैवत्रैलोक्यंशक्रश्चैवाभिषेचितः २६ तत्पितामहराज्यंत्वंप्रत्याहर्तुमिहार्हसि ॥ अ
स्माभिःसहितोनाथत्रैलोक्यमिदमव्ययम् २७ प्रत्यानयस्वभद्रंतेराज्यंपैतामहंप्रभो २८ असुरगणसहस्रसंवृतस्त्वंजयदिविदेवगणान्महानुभावान् ॥ अ
मितबलपराक्रमोसिराजन्नतिशयसेस्वगुणैःपितामहंस्वम् ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनेबलेरभिषेकोनामअष्टच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निशम्यतेषांवचनंमहामतिर्बलिस्तदाप्रीतमनामहाबलः ॥ आज्ञापयामाससदत्यकोटिंत्रै
लोक्यमद्यैवजयामसर्वं १ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाबलेर्वैरोचनस्यतु ॥ उद्योगंपरमंचक्रुर्दानवायुद्धदुर्मदाः २ महापद्मोनिर्कुंभश्चकुंभकर्णश्चवीर्यवान् ॥ कांच
नाक्षःकपिस्कंधोमैनाकःक्षितिकंपनः ३ शितकेशोर्ध्ववक्त्रश्चवज्रनाभःशिखीजटी ॥ सहस्रबाहुर्विकटोव्याघ्राक्षःप्रियदर्शनः ४ एकाक्षएकपान्मुंडोविद्युद
क्षश्चतुर्भुजः ॥ गजोदरोगजशिरागजस्कंधोगजेक्षणः ५

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायामष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

अष्टदंष्ट्रश्चतुर्वक्रोमेघनादीजलंधरः ॥ करालोज्वालजिह्वास्यःशतांगःशतलोचनः ६ सहस्रपादःसुमुखःकृष्णश्चैवमहासुरः ॥ रणोत्कटोदानपतिःशैलकंपी
कुलाकुलिः ७ समुद्रोरभसश्रंडोधूम्रश्चैवमहासुरः ॥ गोत्रजोगोक्षुरोरौद्रोगोदंतःस्वास्तिकोधुवः ८ मांसलोमांसभक्षश्चवेगवान्केतुमाञ्छिबिः ॥ पंकादि
ग्धशरीरश्चबृहत्कीर्तिर्महाहनुः ९ समप्रभोविकुंभांडोविरूपाक्षोमहोदरः ॥ श्वेतशीर्षश्चंद्रहनुश्चंद्रहाचंद्रतापनः १० विक्षरोदीर्घबाहुश्चमद्यपोमारुताशनः
तालजंघोमहाभागःसरभःशलभःक्रथः ११ समुद्रमथनोनादीविततश्चमहाबलः ॥ प्रलंबोनरकोव्यालीधेनुकःकाललोचनः १२ वरिष्ठश्चगरिष्ठश्चभूतलो
मातथाविधुः ॥ दुष्प्रसादःकिरीटीचमूचीवक्रोमहासुरः १३ सुबाहुःकंजबाहुश्चकरणःकलशोदरः ॥ सोमपोदेवयाजीचप्रवरोवीरमर्दनः १४ सुपथःखंडमु
क्तिश्चशिखिनेत्रःशिखिध्वजः ॥ यथास्मृतिमयाप्रोक्तामरीचेःकीर्तिवर्धनाः १५ एतेचान्येचबहवोनानाभूषणभूषिताः ॥ रथौघैर्बहुसाहस्रैर्ययुर्योद्धुमारिंद
माः १६ दिव्यांबरधरादैत्यादिव्यमाल्यानुलेपनाः ॥ दिव्यैश्चकवचैर्नद्धादिव्यैश्चैवोच्छ्रितैर्ध्वजैः १७ दिव्यायुधधरादैत्यागर्जमानायथांबुदाः ॥ बृहद्ग्री
रथघोषैश्चचालयंतोवसुंधराम् १८ महाबलादिव्यबलास्त्रधारिणोभुजंगभोगप्रतिमैर्महाभुजैः ॥ सुदुर्जयादैत्यवृषाःसुरारयोदितिप्रियालोहितलोहितेक्ष
णाः १९ तेजग्मुरर्कज्वलनेंद्रवीर्यामहेंद्रवज्राशनितुल्यवेगाः ॥ विवृद्धदंष्ट्राहरिधूम्रकेशाविवर्द्धमानाःशरदीवमेवाः २० सहस्रबाहुर्बाणश्चबलेःपुत्रोमहाब
लः ॥ रथातिरथकोट्यावैसन्नद्यतमहाबलः २१ सर्वमायाधरादैत्याःसर्वेदिव्यास्त्रयोधिनः ॥ सर्वेदबलोत्सिक्ताःसर्वेऽलब्धवराःपुरा २२ सर्वकांचनशै
लाभाःपीतकौशेयवाससाः ॥ किरीटोष्णीषमुकुटादिव्यभूषणभूषिताः २३ हिरण्यकवचाःसर्वेहिरण्यध्वजकेतवः ॥ स्थंदनस्थाव्यराजंतशारदाइवस्वेग्रहाः
२४ तापनीयैर्वरैर्निष्कैरनलज्वालितप्रभैः ॥ हेमपर्वतशृंगस्थाःपुष्पिताइवार्किशुकाः २५ तेषांमध्यगतोबाणःप्रावृषीवोत्थितोघनः ॥ स्थितःशक्तिगदापा
णिस्त्रिनल्वप्रतिमेरथे २६ विचित्राश्चध्वजयुगेचित्रभक्तिविराजिते ॥ गदापरिवसंपूर्णेहेमजालविभूषिते २७ अन्वीयमानोदितिजैर्वालखिल्यैरिवांशुमान् ॥
नानाप्रहरणैर्घोरैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैरिवोरगैः २८ पंचतस्यमहावीर्यादानवायुद्धदुर्मदाः ॥ ररधूरथमव्यग्राव्यादितास्याभयावहाः २९ सुबाहुर्मैघनादश्चभीमग
र्भश्चवीर्यवान् ॥ तथाकनकमूर्धाचवेगवान्केतुमानिति ३० कनकरजतभक्तिचित्रपार्श्वपतगपतिप्रतिमेरथेस्थितोभूत् ॥ जलदानेनदतुल्यनेमिवोषे
सुरगणसैन्यवधायदानवेद्रः ३१ अनायुषायाःपुत्रस्तुबलोनाममहासुरः ॥ वृतःशतसहस्रेणरथानांभूमिवर्चसाम् ३२

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्व

युक्तमृक्षसहस्रेण रथमारुत्य वीर्यवान् ॥ नीलाय समयं वोरं वायसां कंसुदुर्जयम् ३३ नीलांबरधरः श्रीमान्वैदूर्याचलसन्निभः ॥ महतारथवेगेन प्रययौ दानव
स्तदा ३४ तत्रैकार्णवसंकाशे सैन्यमध्ये व्यराजत ॥ प्रभातसमये श्रीमान्त्समुद्रस्थ इवांशुमान् ३५ सुतप्तजांबूनदतुल्यवर्चसानिशाकराकारतडिडुणाकरः ॥
किरीटमुख्येन विभाति शोभिनायथा गिरिः शृंगवरेण भास्वता ३६ षष्ठीरथसहस्राणि नमुचेरसुरस्य वै ॥ स्वरयुक्तानि सर्वाणि मेव तुल्यरवाणि च ३७ नाना
प्रहरणाः सर्वे सर्वे ते चित्रयोधिनः ॥ महाभयनसंकाशावेगवंतो महाबलाः ३८ रथो व्याघ्रसहस्रेण युक्तः परमवेगवान् ॥ नमुचेरसुरेन्द्रस्य सर्वरत्नविभूषितः ३९
शार्दूलचिह्नः शुशुभे तस्य केतुर्हिरण्यमयः ॥ रथमध्ये सुरेशस्य मध्यं दिनरविर्यथा ४० समीपवेगश्च महाबलश्च प्रगृह्य चापं हिमवानिव स्थितः ॥ नीलांबरः
कांचनपट्टनद्धो दिशा गजो यद्दुपेतकक्षः ४१ किंकिणीजालनिर्वोषंतपनीयविभूषितम् ॥ सपताकाध्वजोपेतं संध्यामिव तोयदम् ४२ चक्रैश्चतुर्भिः संयुक्त
मष्टनल्वायतांतरम् ॥ हेमजालाकुलंदीप्तकालचक्रमिवोदितं ४३ नानायुधधरं वोरं व्याघ्रचर्मपरिष्कृतम् ॥ इहामृगगणाकीर्णं चित्रभक्तिविराजितम् ४४ तू
णीरशरसंपूर्णं शक्तितोमरसंकुलम् ॥ गदामुद्गरसबाधं चापरत्नविभूषितम् ४५ युक्तमृक्षसहस्रेण लंबकेसरवर्चसा ॥ राजतेन विकीर्णेन शोभितं सिंहकेतुना ॥
४६ सतेन शुशुभे दैत्यो मयोमाया विसर्पिणा ॥ रथरत्ने स्थितः श्रीमानुदयस्थ इवांशुमान् ४७ विमलरजतविंदुशोभितांगं मणिकनकोज्ज्वलचारुभक्तिचित्रम्
अयुतशतसहस्रमूर्जितानां मयमनुयातितदामहारथानाम् ४८ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भ० वामनप्रादुर्भावे मयस्य युद्धाभिगमनं नामैकोनपंचाश
त्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुलोमा तु महादैत्यस्ति मिराकारगह्वरं ॥ आरुरोहाय संघोरं रथं परमथारुजम् १ उत्कर्णपर्व
ताकारं लोहजालांतरांतरम् ॥ नेमिघोषेण महता क्षुभ्यंतमिव सागरम् २ गदापरिघनिस्त्रिशैः सतोमरपरश्वधैः ॥ शक्तिमुद्गरसंकीर्णं सतोयमिव तोयदम् ३
रथमुष्टसहस्रेण संयुक्तं वायुवेगिना ॥ पुलोमारुत्य युद्धाय प्रस्थितो युद्धदुर्मदः ४ षष्ठीरथसहस्राणि पुलोमानं महारथम् ॥ अन्वयुः सूर्यवर्णानि प्रदीप्तानीव तेज
सा ५ खड्गध्वजेन महता तप्तकांचनवर्चसा ॥ भ्राजते रथमध्यस्थः पर्वतस्थ इवांशुमान् ६ सुचारुचामीकरपट्टनद्धां महागदां कालनिभां महाबलः ॥ प्रगृह्य
बभ्राज सशत्रुमध्ये काष्ण्यासी केतुरिवास्थितो व्योम् ७ हयग्रीवस्तु बलवान् हयग्रीवैर्महासुरैः ॥ वृतः शतसहस्रेण रथानां रथसत्तमः ८ धराधरनिभाकारं सप
तानीकमर्दनम् ॥ स्यंदनं भीममास्थाय युद्धायाभिमुखः स्थितः ९

णिटीकायामैकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभार

श्वेतशैलप्रतीकाशःश्वेतकुण्डलभूषणः ॥ शुशुभेरथमध्यस्थःश्वेतशृंगइवाचलः १० महतासप्तशीर्षेणशोभितोनागकेतुना ॥ वैडूर्यमणिचित्रेणप्रवालांकु
रशोभिना ११ अमितबलपराक्रमाकृतीनांवररथिनामनुजगुरुर्जितानाम् ॥ असुरगणशताभिगच्छमानंत्रिदशगणाइववासवंप्रयांतम् १२ प्रह्लादस्तु
महाप्राज्ञःसर्वशास्त्रविशारदः ॥ सर्वमायाधरःश्रीमान्यष्टाक्रतुशतैरपि १३ समनद्यततेजस्वीपावकार्चिसमप्रभः ॥ रथानीकेनमहतादुर्दिनांभोदनादि
ना १४ शूरेणामितवीर्येणहेमकुण्डलधारिणा ॥ वृतोदैत्यसहस्रेणदेवैरिवपितामहः १५ स्ववीर्यादग्रणीर्द्विभक्तवारणविक्रमः ॥ सुरसैन्यस्यसर्वस्यप्रति
क्षोभइवस्थितः १६ स्ववीर्येणोदधेस्तुल्यःप्रदीप्ताग्निरिवज्वलन् ॥ तेजसाभास्कराकारःक्षमयापृथिवीसमः १७ तालध्वजेनदीप्तेनरथेनातिविराजता ॥
तंयांतमनुयांतिस्मदानवाःशतसंवशः १८ सर्वैरिहिरण्यकवचाःसर्वैरत्नविभूषिताः ॥ दिव्यांगरागाभरणाःसमरेष्वनिवर्तिनः १९ जांबूनदविचित्रांगावैडू
र्यविकृताङ्गदाः ॥ दिव्यस्यंदनमध्यस्थाःस्वस्थाइवमहाग्रहाः २० आचारवांश्चैवजितेन्द्रियश्चवर्मेरतःसत्यपरोनसूयः ॥ स्थितोऽग्नितोयांबुदवायुकल्पोरूपी
यथासर्वहरःकृतांतः २१ शंबरस्तुमहामायोरथयूथपयूथपः ॥ आरुरोहरथंदिव्यंसर्वयुद्धविशारदः २२ लोहिताक्षोमहाबाहुःप्रतप्तोत्तमकुण्डलः ॥ जी
मूतवनसंकाशोदिव्यस्रगनुलेपनः २३ विद्युज्ज्योतिर्निकाशेनमुकुटेनार्कवर्चसा ॥ मणिरत्नविचित्रेणवैडूर्यवरशोभिना २४ तपनीयेनमहताकवचेनवि
राजता ॥ संध्याभ्रेणैवसंच्छन्नःश्रीमानस्तशिलोच्चयः २५ त्रिशच्छतसहस्राणिदैत्यानांचित्रयोधिनाम् ॥ बलिनांकालकल्पानामन्वयुःशंबरंतदा २६
युक्तंहयसहस्रेणशुक्लवर्णेनराजता ॥ क्रौंचध्वजेनदीप्तेनरथेनाहवशोभिना २७ व्यासक्तवैडूर्यसुवर्णजालंनानाविहंगैरपिभक्तिचित्रम् ॥ विद्युत्प्रभंभीमरवं
सुवेगंरथंसमारुह्यराजदैत्यः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेशंबरादिदैत्यसन्नहनं नामपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥
५० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुह्लादश्चतत्रैवदैत्यःपरमदुर्जयः ॥ हिरण्यकशिपोःपुत्रःप्रययौयुद्धलालसः १ चतुश्चक्रेणयानेनत्रि
नल्वप्रतिमेनतु ॥ युक्तेनाश्वैर्महावीर्यैःसिंहवक्त्रैरजिह्वगैः २ भीमगंभीरनादेननेमिघोषेणवीर्यवान् ॥ चालयन्वसुधांसर्वासशैलवनकाननाम् ३ विनर्दमा
नादैत्यौघाजनुहादंययुःशुभाः ॥ शतंशतसहस्राणांरथानांहेममालिनाम् ४ परिवैर्भिदिपालैश्चभलैःपाशैःपरश्वधैः ॥ विविधायुधहस्तास्तेशूलमुद्गर
पाणयः ५ सुवर्णजालनिर्मुक्तैर्वज्रैश्चसमलंकृताः ॥ रथैश्चित्रैश्चकवचैःसज्जमानामहासुराः ६

तेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ अनुह्लादश्चेति ॥ १ ॥ त्रिनल्वाद्वादशशतहस्तोच्छ्रायाप्रतिमायस्यतेन ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भिन्नांजनचयप्रभःकजलगुटिकागर्भवत्कृष्णः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

तदाविशालोच्छ्रितशैलरूपेबभौरथेकांचनचित्रितांगे ॥ दैत्याधिपःसत्त्वबलानुरूपेसमास्थितस्त्वप्रतिमेसुरूपे ७ विरोचनश्रवणवान्वैश्वानरसमद्युतिः ॥ महतारथवंशेनसर्वास्त्रकुशलःशुचिः ८ व्यूहानांविनियोगज्ञोज्ञानविज्ञानतत्त्ववित् ॥ बलेःपितासुरवरःसुराणामिववासवः ९ सर्वायुधसमोपेतंकिंकिणी जालभूषितम् ॥ युक्तानांवाजिमुख्यानांसहस्रेणाशुगामिनाम् १० रथमारुह्यदैत्येंद्रोबभौमेरुरिवापरः ॥ किंकिणीजालपर्यंतंगजेन्द्रध्वजशोभितम् ॥ संध्याभ्रसमवर्णाभिःपताकाभिरलंकृतम् ११ प्रवालजांबूनदभक्तिचित्रंव्यालं विकारांतरनेमिवोषम् ॥ रथंसमारुह्यकिरीटमालीययौसयुद्धायमहासुरेंद्रः १२ विरोचनानुजश्चैवकुजंभोनामदानवः ॥ स्यंदनैर्बहुसाहस्रैर्मणिकांचनभूषितैः १३ वृतोमदबलोत्सिक्तैर्देवारिभिररिंदमः ॥ प्रासपाशगदाहस्तैर्दानवैर्युद्धकां क्षिभिः १४ सपर्वतनिभाकारोभिन्नांजनचयप्रभः ॥ महताभ्राजमानेनकिरीटेनसुवर्चसा १५ सर्वरत्नविचित्रेणकवचेनचसंवृतः ॥ महतादीप्तवपुषार धनेन्दुरिवांशुमान् १६ शातकौभेनमहतातालवृक्षेणकेतुना ॥ रराजरथमध्यस्थोमेरुस्थइवभास्करः १७ रणपटुरतिवीर्यसत्त्वबुद्धिःसुरसमराभिमुखःप्र यातितूर्णम् ॥ असुरगणसमावृतःकुजंभस्त्रिदशगणैरिववृत्रहामरेंद्रः १८ असिलोमाचतत्रैवदानवःपर्वतायुधः ॥ दारुणंवपुरास्थायदारुणोदारुणाननः १९ रौद्रःशकटचक्राक्षोमहाकायोमहाबलः ॥ कृष्णवासामहादंष्ट्रःकिरीटीलोहिताननः २० वृतोदैत्यसहस्रौवैर्गिरिपादपयोधिभिः ॥ नानारूपधरैर्दृप्तैर्दैत्यैस्त्रिदशशत्रुभिः २१ तेशूलहस्तागगनेचरंतइतस्ततस्तोयद्वंदुतुल्याः ॥ खंच्छादयंतस्तपनीयनिष्कायथोन्नताःप्रावृषिकालमेवाः २२ अनायुषा याःपुत्रस्तुवृत्रोनाममहासुरः ॥ देवशत्रुर्महाकायस्ताम्रास्योनिर्नतोदरः २३ दीप्तजिह्वोहरिश्मश्रुर्ध्वरोमामहाहनुः ॥ नीलांगोलोहितमुखःकिरीटीलो हितांबरः २४ आजानुबाहुर्विकृतःश्वेतदंष्ट्रोविभीषणः ॥ महामायाधरोभीमोहेमकेयूरभूषणः २५ महतामणिचित्रेणकवचेनतुसंवृतः ॥ हेममाला धरोरौद्रश्चक्रकेतुरमर्षणः २६ किंकिणीशतसंघुष्टतपनीयविभूषितम् ॥ युक्तंहयसहस्रेणरक्तध्वजपताकिनम् २७ रथानीकेनमहतायुद्धायाभिमुखोययौ ॥ दिव्यंस्यंदनमास्थायदैत्यानांनंदिवर्द्धनः २८ तपितकनकबिंदुपिंगलाक्षोदितितनयोसुरसैन्ययुद्धनेता ॥ विकसितकमलाभचारुचक्षुःसितदशनःशुशु भेरथासनस्थः २९ एकचक्रस्तुतत्रैवसूर्यचक्रइवोदितः ॥ कालचक्रसमोरौद्रश्चक्रायुधइवोद्यतः ॥ सर्वायसमर्थदिव्यंरथमास्थायभासुरम् ३० वृतोदैत्य गणैर्दृप्तैःकालायसशिलायुधैः ॥ तस्याशीतिसहस्राणिरथिनांचित्रयोधिनाम् ३१

तपनीयनिष्काःसुवर्णमयपदकालंकाराः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वरद

सर्वकालांतकप्रख्यारुधिराक्षामहाबलाः ॥ आयसैःकांचनैःश्वैवसन्नद्धावरवर्णिनः ३२ विराजतांतरिक्षस्थानीलाइवपयोधराः ॥ सर्वकालांतकप्रख्याधीराः
समरदुर्जयाः ३३ सागरोदरगंभीरानीलवक्रादुरासदाः ॥ रेजुर्यांतोसुरवरावेलातीताइवार्णवाः ३४ तेभीममायाःसुसमृद्धकायाःकिरीटिनःकांचनभूषितां
गाः ॥ ययुरतदास्वायुधदीप्तहस्तानभःसपक्षाइवपर्वतद्राः ३५ संदिष्टोबलिपुत्रेणवृत्रभातामहासुरः ॥ वधायसुरसैन्यस्यसंनह्यस्वेतिवीर्यवान् ३६ हेम
तालीमहादंष्ट्रःस्रग्वीरुचिरकुंडलः ॥ रक्तमाल्यांबरधरश्चंद्रःसमरदुर्जयः ३७ सुमहावृत्तनयनःसकिरीटीधनुर्धरः ॥ प्रभिन्नइवमातंगःशार्दूलसमविक्रमः ३८
महातालनिभंचापंतथारुचिरसायकम् ॥ विस्फारयन्महावेगं वज्रनिष्पेषनिःस्वनम् ३९ रथेनस्वरयुक्तेनध्वजेनभुजगेनह ॥ शुशुभेस्यंदनस्थःससंध्यागतइ
वांशुमान् ४० रथैस्तुबहुसाहस्रैर्हेमपट्टविभूषितैः ॥ कूटमुद्रसंपूर्णैर्जलपूर्णैरिवांबुदैः ॥ सदैत्येद्रोभिचक्रामतस्मिन्युद्धउपस्थिते ४१ पवनसमगतिर्विशा
लवक्षाविकसितपंकजचारुगर्भगौरः ॥ प्रवररथगतोययौसतूर्णत्रिदशगणैरभिलक्षितप्रभावः ४२ सिंहिकातनयःश्वैवराहुर्नाममहासुरः ॥ विकटःपर्वता
कारःशतशीर्षाःशतोदरः ४३ पीतमाल्यांबरधरोजांबूनदविभूषितः ॥ सिग्धवैडूर्यसंकाशःपद्मपत्रनिभेक्षणः ४४ सर्वकांचनसंयुक्तंमणिजालपरिष्कृतम् ॥
पताकाशतसंकीर्णयुक्तंपरमवाजिभिः ४५ आरुरोहरथंदिव्यंदैत्यःपरमवीर्यवान् ॥ ननादचमहानादंकंपयन्वसुधातलम् ४६ मयेनविहितोदिव्यस्तस्यकेतु
हिरण्मयः ॥ मयूरपक्षसंकाशंकवचंचायसंमहत् ४७ भीमवेगरवैश्वान्धैर्यैर्दिव्यैःसुभासुरैः ॥ नानाप्रहरणाकीर्णैःसेव्यमानोमहाबलः ४८ असुरगणपति
र्गजेंद्रगामीजतिरभसगतिर्महासुराणाम् ॥ अरिगणमभितोविभुःप्रयातोगिरिवरमस्तमिवांशुमान्तसुदीप्तः ४९ विप्रचित्तिस्तुतत्रैवदनोर्वेशविवर्द्धनः ॥ क
श्यपस्यात्मजःश्रीमान्ब्रह्मणस्तेजसासमः ५० यष्टाक्रतुसहस्राणांवेदवित्तपसान्वितः ॥ स्वयंभुवादत्तवरोवरदश्चस्वयंभुवः ॥ ईशित्वंचमहत्वंचवशित्वंच
महाद्युतेः ५१ ऐश्वर्यगुणसंपन्नोब्रह्मेवस्वयमूर्जितः ॥ सार्धपुत्रैश्चपौत्रैश्चसंनह्यतमहाबलः ५२ सर्वमायाधराःशूराःकृतास्त्रारणदुर्जयाः ॥ सर्वकमलवर्णा
भाहेमकूटोच्छ्रयोच्छ्रयाः ५३ सर्वैरजतसंकाशाःकैलासशिखरोपमाः ॥ मयेननिर्मितास्तेषांसर्वमायामयारथाः ५४ विचरंतोव्यराजंतशारदाइवतोयदाः ॥
सर्वहंसध्वजाःश्वेताश्वेतदंडसमुच्छ्रयाः ५५ श्वेतांबरधरादैत्याःश्वेतमाल्यविभूषिताः ॥ श्वेतातपत्राःसर्वतेश्वेतकुंडलमंडिताः ५६ मुक्ताहारवृत्तोरस्काभां
तिनाकेश्वराइव ॥ महाग्रहनिभाकाराःशत्रूणांलोमहर्षणाः ५७

अस्वयंभुवः ब्रह्मणोपिमान्यइत्यर्थः ॥ लोकान्मानाशयेति ब्रह्मणाप्रार्थितः सन्नतस्मैवदरइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ सन्नह्यत समनह्यतअडभावः ५२ ५३ ५४ ॥ ५५ ५६ ॥ ५७ ॥

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

रक्तचित्रांबरधराश्वित्राभरणभूषिताः ॥ त्रैलोक्यविजयं नामरथमास्थायवीर्यवान् ५८ कैलासशिखराकारमष्टनल्वायतांतरम् ॥ युक्तं वाजिसहस्रेण सिते
नशिववर्चसा ॥ पताकाशतसंच्छन्नं नाना युधविकल्पितम् ५९ हिमांशुकुंदप्रतिमं विशालं सितातपत्रंदनुजेश्वरस्य ॥ विभातितस्योपरिधार्यमाणं श्वेताद्रि
मूर्धोपगतः शशांकः ६० केशीदानवमुख्यस्तु जिह्मस्ताम्राक्षदर्शनः ॥ नीलमेघचयप्रख्यः कालः पुरुषविग्रहः ६१ महाग्रहनिभाकारः शत्रूणां लोमहर्षणः ॥
चित्रमाल्यांबरधरो रक्ताभरणभूषितः ६२ शताक्षः शतबाहुश्च हरिश्च श्रुर्महाबलः ॥ शंकुकर्णो महानादो वपुषाघोरदर्शनः ६२ युक्तं महिषकैर्दिव्यैर्वेदाको
टिकृतस्वनम् ॥ महावारिधराकारमास्थायरथमुत्तम् ६४ ध्वजेनोष्ट्रेण महतानीलकेसरवर्चसा ॥ नानारागविचित्राभिः पताकाभिर्विभूषितम् ६५ द्विपं
चाशत्सहस्राणिरथानामुग्रवर्चसाम् ॥ ययुस्तस्यासुरेन्द्रस्य प्रयातस्य सुरान् प्रति ६६ भांतिभिर्नाजनिभाः प्रयातस्य महात्मनः ॥ दंष्ट्राद्वचंद्रवदना सबला
काइवांबुदाः ६७ तत्तस्य वैदूर्यसुवर्णचित्रं विद्युत्प्रभं भास्कररश्मितुल्यम् ॥ किरीटमाभात्यसुरोत्तमस्य दावाग्निदीपं शिखरं यथाद्रेः ६८ वृषपर्वासुरश्चै
व श्रीमांश्च सुरसूदनः ॥ आरुरो हरथं दिव्यं मेरुशृंगमिवांशुमान् ६९ प्रवालजांबूनदचित्रकूबरं महारथं भारसहं महार्हम् ॥ स्वलंकृतं राजतहेमकुंडलंगभ
स्तिनक्षत्रतडिन्निकाशम् ७० केयूरयुक्तांगदनद्वबाहुः सहस्रतारेण च चर्मणासः ॥ सांग्रामिकैराभरणैश्च चित्रैर्मध्याह्नसूर्यप्रतिमो बभूव ७१ महाबलो बद्धतलां
गुलित्रो बलोरुक्तः किंशुकलो हिताक्षः ॥ प्रगृह्य चामीकरचारुचित्रं चापं स्थितो वृत्तविशालनेत्रः ७२ महासुरेन्द्रश्च महासुरैर्वृतो बलिस्तदास्यंदनमारुरोह ॥
वैदूर्यहेमोपचितं विशालं विद्युत्प्रभं षोडशनल्वमात्रम् ७३ युक्तं सहस्रेण दितेः सुतानां गजानानां विकृताकृतीनाम् ॥ चामीकरोरः स्थलभूषितानां प्रनर्दतां प्रा
वृषिचांबुदानाम् ७४ महारथं देवरथप्रकाशं सहस्रमायेन मयेन सृष्टम् ॥ ईहामृगाकीडितभक्तिचित्रं दिव्यं रथं दिव्यरथानुयातम् ६५ सर्किं किणीकं विमलं
सुविस्वृतं हिरण्मयैः पद्मशतैरलंकृतम् ॥ अभ्याददेवैर्जयिकीं जयाय स्रजं बलिर्हेमविचित्रपुष्पाम् ७६ अवध्यमालां प्रभया विचित्रां बलिस्तदाभातिभुजैर्वि
शालैः ॥ रराजतैः सर्वसमृद्धियुक्तैर्महार्चिषा सूर्यइवांबरस्थः ७७ स्रजंतदा बध्यति चास्य दुर्गा सर्वासुराणां भिवहारभूताम् ॥ वैरोचनिः सर्वश्रियाभिजुष्टो वि
भाजते सौशरदीवचंद्रः ७८ मेरोस्तदैर्वाज्वलनप्रकाशैरादित्यसंयुक्तमिवाभ्रजालम् ॥ प्रासाश्च पाशाश्च हिरण्यबद्धावर्माणिखड्गाश्च परश्वधाश्च ७९ धनूंषि
वज्रायुधसंप्रभाणि दिव्यागदावज्रमुखाश्च शक्तयः ॥ दिव्याश्च खड्गा विशिखाश्च दीप्तानाराचपूर्णा विविधाश्च तूर्णाः ८०

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ महावलानिमहांतिसैन्यानि ॥ ९२ ॥ इति श्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्व

धृतारथेदैत्यवृषस्यतस्यचकाशिरेप्रज्वालितायथोलकाः ॥ तेचामरापीडधराःसुदंष्ट्राःसुवर्णमुक्तामणिहेमचित्राः ८१ वीज्यंतिवालव्यजनैर्विनोतामहा
सुराःस्यंदनवेदिकास्थाः ॥ अयःशिराजश्वशिरादुरापःशिविर्मतंगोविशिराःशताक्षः ८२ अयोनिकुंभःकथनश्वदानवोरगक्षिरेतेदशदानवाधिपं ॥ पुरश्च
राश्वैवसहस्रशोसुराःपदातयोदानवराजरक्षिणः ८३ शतघ्नचक्राशानिशक्तिपाणयःप्रजग्मुर्ग्रेनिलतुल्यवोगिनः ॥ घंटाःसुशब्दास्तपनीयबद्धाजाडंबरग
र्गराडिंडिमाश्च ८४ महारवादुंदुभयश्वनेदूरथप्रयाणेदितिजेश्वरस्य ॥ तस्योत्थितःकांचनवेदिकाद्योहिरण्यमयोदिव्यमहापताकः ८५ महाध्वजोवैतप
नीयनद्धोरराजवीरस्ययथाविवस्वान् ॥ समुच्छ्रितंकांचनमातपत्रंस्त्रक्कांचनीवक्षसिचास्यभाति ८६ समंततश्चाप्यसुराश्चरंतिदैत्यर्षयःप्रांजलयोजयंति ॥
पुरोहिताःशत्रुवधेसमाहितास्तथैवचान्येश्रुतशीलवृद्धाः ८७ जपैश्चमंत्रैश्चतथौषधीभिर्महात्मनःस्वस्त्ययनंप्रचक्रुः ॥ सतत्रवस्त्राणिशुभाश्रगावःफलानि
पुष्पाणितथैवनिष्कान् ८८ बलिर्द्विजेभ्यःप्रयतःप्रयच्छन्विराजतेतीव्रयथाधनेशः ॥ सहस्रसूर्योबहुर्किंकिणीकःपराङ्मुखोबाहूनिदहेमचित्रः ८९ सहस्रचंद्रा
युततारकश्चरथोबलेरग्निरिवावभाति ॥ तमास्थितोदानवसंगृहीतमहाबलःकार्मुकधृक्सबाणः ९० उद्धर्तयिष्यन्त्रिदशेंद्रसेनामतीवरौद्रसबिभर्तिरूपम् ॥
सवेगवान्वीररथौघसंकुलःप्रयातिदेवान्प्रतिदैत्यसागरः ९१ महार्णवोवीचितरंगसंकुलोयथाजलौवैर्युगसंशयेतथा ॥ त्रैलोक्यवित्रासकरैर्वपुर्भिस्तान्यग्रतो
यांतिबलेरथस्य ॥ महाबलान्युच्छ्रितकार्मुकाणिसपर्वतानीववनानिराजन् ९२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिबलेरुद्योगोना
मैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुतस्तेदैत्यसैन्यस्यविस्तरोजनमेजय ॥ भूयस्त्रिदशसैन्यस्यशृणुविस्तरमादितः १ सुराधि
पस्तुभगवानाज्ञापयतवैसुरान् ॥ मरुद्गणांस्तथादित्यान्विश्वान्देवांश्चवासवः २ वसून्ष्टौभृशंसर्वान्यक्षरक्षोमहोरगान् ॥ विद्याधरगणान्त्सर्वान्गंध
र्वांश्चमहाबलान् ३ महार्णवांश्चशैलांश्चतथारुद्रान्महौजसः ॥ यमवैश्रवणौचोभौवरुणंचजनाधिपम् ४ येतुसिद्धामहात्मानःपितरश्चमनःस्विनः ॥
राजर्षयश्चशतशोयोगसिद्धास्तथैवच ५ त्रिदशाज्ञापकःशक्राज्ञापयतिवीर्यवान् ॥ भवंतोदैत्यनाशायसन्नह्यंतामितिप्रभुः ६ शक्रस्यवचनंश्रुत्वात
तःसर्वेदिवौकसः ॥ सन्नह्यतमहात्मानःशक्रस्यसमविक्रमाः ७ नानाकवचिनःसर्वेविचित्रकवचध्वजाः ॥ नानायुधोद्यतकरामताइवमहागजाः ८
केचिदारुरुहुर्न्याग्रान्केचिदारुरुहुर्गजान् ॥ केचिदारुरुहुर्नागान्केचिदारुरुहुर्वृषान् ९

णिटीकायामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

रथं आरुह्येति शेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ आभिताम्रं ईषत्सर्वतस्ताम्रं सुचारुभ्योपि चारुयानं रथं प्रतिचक्रस्य वैरेसमूहस्यापि चक्रं आज्ञापकं पातालं गच्छतेत्येवमादि ॥ १२ ॥ १३ ॥

हरिनेत्रो हरिश्मश्रुर्द्विरदैरावृतध्वजम् ॥ रथं हरिहयैर्युक्तं स प्रायात्समं प्रति १० आदित्यवर्णं विरजं सुधौतं त्वष्ट्रास्वयं निर्मितमीश्वरार्थम् ॥ जालैश्च जांबूनदभक्तिचित्रैरलंकृतं कांचनदामभिश्च ११ सकूबरोपस्करबधुरेषां विद्युत्प्रभाभिः कृतमाभिताम्रम् ॥ कैलासशृंगोपममिन्द्रयानं सुचारुचारुप्रतिचक्रचक्रम् १२ तारासहस्रैः स्वचितं ज्वलद्भिर्देवार्हमाल्यार्चितं सर्वदेहम् ॥ समुच्छिन्नं श्रीध्वजमक्षयाक्षं प्रज्वाल्यमानं पुरुषोत्तमेन १३ आस्थाय तं भास्करमाशुवेगं शचीपतिर्लोकपतिः सुरेशः ॥ वज्रस्य धर्त्ता भुवनस्य गोप्ता ययौ महात्मा भगवान्महेन्द्रः १४ आमुच्य वर्माथ सहस्रतारं हुताशनादित्यसमप्रभावम् ॥ सूर्यप्रभं चामुमुचे किरीटं मालां च जांबूनदवैजयंतीम् १५ त्वष्ट्राकृतं भास्कररश्मिदीप्तं सुतीक्ष्णवोरामलतीव्रधारम् ॥ महासुराणां रुधिरार्द्रमुग्रं प्रगृह्य वज्रं शतपर्वभूमिम् १६ महाशनीद्वेचमहाग्रहाभेदीताममोघांच सशक्तिमुग्राम् ॥ चक्रं तथैद्रं सुमहत्प्रतापं प्रगृह्य शक्रः प्रययौ रणाय १७ सहस्रदृग्भूतपतिः सनातनः सनातनानामपियः सनातनः ॥ खड्गं च देवाधिपतिर्महात्मा वैयाघ्रमादाय च चर्मचित्रम् १८ क्षीरोदधिक्षोभसमुच्छिन्नानि पुरामृतादुत्तमभूषणानि ॥ देवासुराणां समनिर्जितानि सोमार्कनक्षत्रतडित्प्रभाणि १९ तत्तान्यदित्यामणिकुण्डलानि युद्धं प्रयातस्य सुरेश्वरस्य ॥ तैर्भूषितो भातिसहस्रचक्षुरुद्योतयद्वैविदिशोदिशश्च २० हरिः प्रभुर्नेत्रसहस्रचित्रो विभातियुद्धाभिमुखः सुरेन्द्रः ॥ यथासितं शारदमभ्रकल्पं नभस्तलं ऋक्षसहस्रचित्रम् २१ स्तुवंतियां तं विपुलैर्वचोभिर्जयाशिषाचोर्जितसत्त्ववीर्यैः अत्रिर्वसिष्ठो जमदग्निर्वोबृहस्पतिर्नारदपर्वतौ च २२ तमन्वयुर्देवगणामहेद्रं प्रयांतमादित्यसमानवर्चसम् ॥ विश्वे च देवामरुतस्तथैव साध्यास्तथादित्यगणाश्च सर्वे २३ ते देवराजस्य पुरंदरस्य हयाश्वेमातलिसंगृहीताः ॥ प्रयांति देवेश्वरमुद्रहंतो नभस्तलं पद्भिरिवाक्षिपंतः २४ ब्रह्मर्षयश्चैव महर्षयश्च राजर्षयश्चाक्षयपुण्यलोकाः ॥ सर्वे नु जग्मुः सहसा ज्वलंतं तेजो न्वितं शक्रममित्रसाहं २५ प्रगृह्य शूलांश्च परश्वधांश्च दीप्तानि चापान्यशनीर्विचित्राः ॥ वर्माणि चामुच्य हिरण्मया निप्रयांति सूर्योऽंशुसमप्रभाणि २६ तथा कुबेरोऽश्वसहस्रयुक्तं श्रेष्ठं रथं सर्वसहं महार्हम् ॥ दिव्यं समारुह्य रणाय यातो धने ह्यरो दीप्तगदाग्रहस्तः २७ निशाचराः पावकधूमकायारक्षोवृषारुद्रसखस्य तस्य ॥ विशालनाना युधदीप्तहस्तायां त्यग्रतो वै श्रवणस्य राज्ञः २८ तेलोहिताक्षाः परिवार्य देवं व्रजंति भिन्नां जनचूर्णवर्णाः यक्षोत्तमायक्षपतिं धनेशं रक्षांति वै पाशगदासिहस्ताः २९ पुण्यः प्रभुः प्राणपतिर्जितात्मा वैवस्वतो धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ तडिद्विणाभं शतवाजियुक्तं रथं समारोहत सूर्यकल्पम् ३०

॥ १४ ॥ जांबूनदमयी चासौ वैजयंती आपादलं विनीतां जांबूनदवैजयंती ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

विविक्तपापाःपृथग्दूरीकृतदोषाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ततस्त्रीतित्रयवाक्यम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ निभानिवर्माणीतिअग्रिमेणसं

तंलोकपालंपितरोनुजग्मुर्विविक्तपापाज्वलितास्तपोभिः ॥ सर्वेचभूताभुवनप्रधानानानायुधव्यग्रकराःसुभीमाः ३१ दंडंमहास्त्रंपरिगृह्यदेवोलोकांकुशंनिग्र
हनिश्चितार्थम् ॥ हिरण्मयानांकमलोत्पलानांमालांमनोज्ञामवसज्यकंठे ३२ स्थितोस्थिमेदामिषलोहिताद्रैसर्वासुराणांनिधनंविरूपम् ॥ तेजोमयंमुद्गर
मुग्ररूपंविकर्षमाणोरुणधूम्रनेत्रः ३३ समन्वितोव्याधिशतैरनेकैर्यथोहारिश्मश्रुदरसत्त्वः ॥ महासुराणांनिधनायबुद्धिचक्रेतदाव्याधिपतिःकृतांतः ॥
३४ ततस्त्रिशीर्षैर्भुजगैर्वृहद्भिर्युक्तरथंहेमचितंमहात्मा ॥ आरुथायकुंदेदुनिभंजलेशोययोरणायासुरदर्पहंता ३५ वैडूर्यमुक्तामणिभूषितांगस्तेजोमयः
पाशगृहीतहस्तः ॥ महासुराणांनिधनायदेवःप्रयातिरूप्यांगदबद्धबाहुः ३६ कैलासशृंगप्रतिमोप्रमेयःसमुद्रनाथोमृतपोमहात्मा ॥ महोरगैःस्वैस्तनयै
स्सुगुप्तोययोरथेनार्कसमप्रभेण ३७ युद्धायतंयांतमदीनसत्वंनभस्तलेचंद्रमिवातिकांतं ॥ पश्यंतिभूतानिमहानुभावंसंहृष्टरोमाणिकृतांजलीनि ३८ धाता
र्यमांशोथभगोविवस्वान्पर्जन्यमित्रौचशशीचदेवः ॥ त्वष्टातथैवोर्जितविश्वकर्मापूषाचसाक्षाद्विदेवराजः ३९ सौरच्छदैःसध्वजकिंकिणीकैर्वैडूर्यनि
ष्कैश्चितहेमकंठैः ॥ हयैर्वरैःशक्ररथप्रकाशैर्युक्तान्तरथानारुरुहुःसुरास्ते ४० दिवाकराकारनिभानिकेचिद्भुताशनार्चिःप्रतिमानिकेचित् ॥ निशाकरांशुप्रति
मानिकेचित्तडिद्रणोद्योतनिभानिकेचित् ४१ नीलांशुमेघप्रतिमानिकेचित्काष्ण्यायसाकारनिभानिकेचित् ॥ वर्माणिदिव्यानिमहाप्रभाणित्वष्ट्राकृतान्युत्तम
भानुमंति ४२ आमुच्यमालाश्चसुवर्णपुष्पाःप्रयांतितोयानिलतुल्यवेगाः ॥ द्वावश्विनौचैवमहानुभावौरूपोत्तमौधर्मभृतांवरिष्ठौ ४३ रथंसमारुह्यसुवर्ण
चित्रंरणंगतौकांचनतुल्यवर्णौ ॥ भानोःसुतावैवसवश्चसर्वबलोत्कटादैत्यवधायदेवाः ४४ रथांश्वनागांश्चमहाप्रमाणानास्थायजग्मुःसुशुभ्रास्त्रहस्ताः ॥
रुद्राश्चसर्वेरुणधूमवर्णाःश्वेतैर्युगोपतिभिर्वृहद्भिः ४५ महौजसःसर्वगुणोपपन्नादीप्तात्मनोभाभिरिवज्वलंतः ॥ नानायुधव्यग्रकरैर्भुजैस्तेलोकान्तसमस्तानि
वनिर्दहंतः ४६ ययुःससैन्यास्तपनीयनद्धाःसविद्युतस्तोयधरायथैव ॥ विश्वेचदेवास्तपसाज्वलंतोवीर्योत्तमाःसूर्यमरीचिवर्णाः ४७ ययुःससैन्यायुधि
दुर्निवार्याबलोत्कटाःपद्मसहस्रमालाः ॥ रथैःसुयुक्तैस्तपनीयवर्णैर्वैडूर्यमुक्तामणिदामचित्रैः ४८ नानाविधाकारसमाकुलास्तेपारिप्लवैश्चैवसितातपत्रैः ॥
तेजोमयैःकांचनचारुचित्रैःसुनिर्मलैःपावकसनिभास्ते ४९ उरच्छदैःसध्वजकिंकिणीकैर्हयैश्चवायोःसमवेगवाद्भिः ॥ दिशांगजैश्चैवमहाबलैस्तेःकैलास
शृंगप्रतिमैर्महद्भिः ५०

बंधः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ उरःछादयंतितैःआरूढानांपुंसांअत्युच्छ्रितकंधरत्वेनवक्षसआच्छादकैः ॥ ५० ॥

स्वाधीनचक्राआत्मायत्तसैन्याः गगनैर्गगनवदनतैः गाधहसने इत्यस्यवाधातोर्ल्युटिपृषोदरादित्वेधकारलोपेरूपं हसन्निरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

प्रजगमुरुग्रायुधचापहस्ताश्वतुर्युगांतेज्वलिताइवोल्काः ॥ साध्याश्वदेवाः सुमहाप्रभावाः स्वाधीनचक्राः प्रतिदक्षिणवक्राः ॥ प्रयांतिजांबूनदभूषितांगागांगौघमा
त्रैर्गगनैर्बलौघैः ५१ विद्योतयंतोविदिशोदिशश्चमहाबलास्तेजयतांवरिष्ठाः ॥ वरिष्ठपुष्टौष्ठभुजाः सुदृष्टावैश्वानरार्कप्रतिमप्रभावाः ५२ तेब्रह्मविद्भिश्च
समस्यमानाः संपूज्यमानाश्चमुरैः सशक्रैः ॥ गंधर्वसंघैरनुगम्यमानावधायतेषामसुराधिपानाम् ५३ वैडूर्यवज्रस्फटिकाग्रचित्रैर्ध्वजैः सुवर्णैश्चपरिष्कृता
नाम् ॥ रूपंबभौचोत्कटभूषणानांदैत्येद्रनाशायविभूषितानाम् ५४ आत्मप्रभाभिश्चरणोत्कटाभिर्वर्मप्रभाभिश्चतमोनुदाभिः ॥ ध्वजोत्तमाभिः स्वशरीरभा
भिर्महाप्रभाभिश्चमहोज्ज्वलाभिः ५५ विभांतितेदेववराः ससाध्याः प्रध्मातशंखस्वनसिंहनादाः ५६ महारथस्थास्त्रिदिवोकसस्तेमहाबलाः शत्रुबलंप्रयां
ति ॥ महास्रहस्ताययुरुग्रकायामहासुराणांनिधनायदेवाः ५७ तथैवसर्वेमहतोतिवीर्याबलोत्कटास्तेसमरंप्रतीताः ॥ ययुर्महामेघसमानवर्णाश्चक्रायुधा
स्तोयदनादनादाः ५८ महेन्द्रकेतुप्रतिमामहाबलाः प्रगृह्यसर्वासुरसूदनांगदाम् ॥ रणोत्कटालोहितचंदनाक्ताः सहेममाल्यांबरभूषितांगाः ५९ तेयुद्धशौडाः
सुभुजास्त्रवीर्याबलोत्कटाः क्रोधविलोडिताक्षाः ॥ ययुः सजांबूनदपद्ममालायथेष्टनानाविधकामरूपाः ॥ खड्गप्रभाश्यामलितांसपीठाः पुरंपरैर्विपरिवार्यदेवाः
६० वैडूर्यचामीकरचारुरूपाण्याबध्यगात्रेषुमहाप्रभाणि ॥ वर्माणिदैत्यास्त्रनिवारणानिप्रयांतियुद्धायसपत्नसाहाः ६१ तैरुत्थितैः कांचनवेदिकाद्यैर्वरध्वजै
र्भास्कररश्मिवर्णैः ॥ ययौसुराणांपृतनोग्रभासासमुन्नदंतियुधिसिंहनादान् ६२ इत्येवमुक्तंत्रिदिवेश्वरस्यसैन्यंतदासीत्सुमहत्प्रभावम् ॥ युद्धंप्रयातस्यजया
वहस्यवधायतेषामसुराधिपानाम् ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभ०प०वामनप्रादुर्भावेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ततःप्रवृत्तोसुरदेवविग्रहस्तदद्भुतोभातिसुरासुराकुलः ॥ वेलामतिक्रम्ययुगांतकालेमहार्णवान्योन्यमिवाश्रयंतः १ नानायुधोद्योतविदी
पितांगामहाबलान्वायतकार्मुकास्ते ॥ रणोत्सुकावारणहस्तहस्ताः सुदुर्जयास्तोयदनादनादाः २ विस्फारयंतः सहसाधनूंषिचक्राणिचादित्यसमप्रभा
णि ॥ समुत्क्षिपंतोह्यशनीश्चवोरान्खड्गांश्चतेवज्रमुखाश्चशक्तीः ३ महागदाः कांचनपट्टनद्धास्तथायसान्कार्मुकमुद्गरांश्च ॥ शूलांश्चवृक्षांश्चविगृह्यदीप्तान्नदंति
शूराः शतशोरणस्थाः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेतेषामन्योन्यमभिनिघ्नताम् ॥ द्वंद्वयुद्धान्यवर्त्ततदेवानांदानवैः सह ५

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥

ततःमहार्णवाइवेतियोजना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

मरुतांपंचमोयस्तुसबाणेनाभ्ययुध्यत ॥ महाबलःसुरवरःसावित्रइतियंविदुः ६ अनायुषायाःपुत्रस्तुबलोनाममहासुरः ॥ सोयुध्यतरणेत्युग्रोध्रुवेणवसु
नासह ७ नमुचिश्वासुरश्रेष्ठोधरेणसहयुध्यत ॥ प्रवरौविश्वकर्माणौख्यातौदेवासुरेश्वरौ ८ पुलोमातुमहादैत्योवायुनासहयुध्यत ॥ ससैन्यःपर्वताकारो
रणेयुध्यतदंशितः ९ हयग्रीवस्तुदितिजःसहपूष्णात्वयुध्यत ॥ शूरेणामितवीर्येणभास्कराकारवर्चसा १० शंबरस्तुमहादैत्योमहामायोमहासुरः ॥ भ
गेनायुध्यततदासहितोयुद्धदुर्मदः ११ शरभःशलभश्चैवदैत्यानांचंद्रभास्करो ॥ प्रयुद्धोसहसोमेनशैशिरास्त्रेणधीमता १२ विरोचनस्तुबलवान्बलेर्बलवतः
पिता ॥ विष्वक्सेनेनसाध्येनदेवेनचसयुध्यत १३ कुजंभस्तुमहातेजाहिरण्यकशिपोसुतः ॥ अंशेनायुध्यततदाप्रासप्रहरणेनवै १४ असिलोमातुबलिना
मारुतेनसमंविभो ॥ तदायुध्यतदीप्तास्योविकृतःपर्वतायुधः १५ अनायुषायाःपुत्रस्तुवृत्रोनाममहासुरः ॥ अश्विभ्यांदेववैद्याभ्यांसहयुध्यतसंयुगे १६
एकचक्रस्तुदितिजश्चक्रहस्तोदुरासदः ॥ सहायुध्यतदेवेनसाध्येनदितिजारिणा १७ बलस्तुमधुर्पिगाक्षोवृत्रभ्रातामहासुरः ॥ मृगव्याधेनरुद्रेणस
हायुध्यतवीर्यवान् १८ राहुस्तुविकृताकारःशतशीर्षाःसहोदरः ॥ अजैकपादेनरणेसहायुध्यतदंशितः १९ केशीतुदानवश्रेष्ठःप्रावृट्कालांबुदप्रभः ॥
धनेश्वरेणभीमेनसहायुध्यतसंयुगे २० वृषपर्वातुबलिनानिकुंभेनमहारणे ॥ विश्वेदेवेनविश्वेशःसहायुध्यतवीर्यवान् २१ प्रह्लादस्तुमहावीर्योवीरैःस्वैस्त
नयैर्वृतः ॥ युयुधेसहकालेनरणेकालइवापरः २२ अनुह्लादःकुबरेणधनदेनमहारणे ॥ गदाहस्तेनयुयुधेशोभयनरिपुवाहिनीं २३ विप्रचित्तिस्तुदैतेयोवरु
णेनमहात्मना ॥ प्रवृत्तोवैरणंकर्तुदैत्यानांनंदिवर्द्धनः २४ बलिस्तुसहशक्रेणसुरेशेनमहात्मना ॥ युयुधेदेवराजेनबलिनाबलवान्नणे २५ शेषादेवाश्चदैत्या
श्चजगुरन्योन्यमाहवे ॥ विनर्दतोमहानादान्प्रासासिशरशक्तिभिः २६ अदृश्यंतमहोत्पातायेप्रोक्ताजगतःक्षये ॥ मारुताःसप्ततेक्षुब्धाव्यशीर्यंतमहीधराः ॥
२७ सप्तचैवोत्थिताःसूर्याःशोषयंतोमहार्णवान् ॥ बहुनाभिद्यतधरावायुनामथितायथा २८ व्युत्थिताश्चमहामेघाःशक्रचापांकितोदराः ॥ प्रणेदुःसर्वभू
तानिसर्वाःसतिमिरादिशः २९ देवानामजयोघोरोदृश्यतेकालनिर्मितः ॥ घोरोत्पातःसमुद्रूतोयुगांतसमयेयथा ३० नह्यंतरिक्षंनदिशोनभूमिर्नभास्करो
दृश्यतरेणुजालैः ॥ ववुश्चवातास्तुमुलाःसुधूमादिशश्चसर्वास्तिमिरोपगूढाः ३१ एतेचान्येचबहवोदृश्यंतेदेवनिर्मिताः ॥ भूमौतथांतरिक्षेचमहोत्पाताःस
मंततः ३२ तद्युद्धंदेवदैत्यानांभीमानांभीमदर्शनम् ॥ अपश्यतगुरुर्ब्रह्मासर्वैरेवसुरैःसह ३३

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ षट्योगेश्वराः सनकसनंदनसनातनसनत्कुमारकापिलजैगीषव्याः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति श्रीहरिवंशभविष्यपर्वणिटी
वेदैश्वतुभिः सांगैश्वविद्याभिश्चसनातनः ॥ पद्मयोनिर्वृतः श्रीमान्सिद्धैश्चपरमर्षिभिः ३४ नानामणिस्तंभसहस्राचित्रमारुह्ययानंददृशेस्वयंभूः ॥ सुभास्वरं
भूतसहस्रयुक्तंप्रदीप्यमानं वपुषावरेण ३५ सुतप्तजांबूनदभक्तिचित्रमानंदभेरीशतसंप्रणादम् ॥ नक्षत्रचंडांशुभिरंशुमंतं वैदूर्यसोमार्कविभूषितांगम् ३६
तमात्मजो वैपुलहः पुलस्त्यस्तथामरीचिर्भृगुरंगिराश्च ॥ ऋक्सामाभिः सम्यगभिष्टुवंतः सेवन्ति देवं वरदं विमाने ३७ तं पावकालोकगुरुं स्वयंभुवं सांगाश्च वेदाम
खदेवताश्च ॥ सेवन्ति देवं भुवनेश्वरेशं भूतानि चान्यानि महानुभावम् ३८ एते बभूवुश्च महर्षि संघा वैश्वानरा पावक योनयश्च ॥ सर्वे ययुर्देवपुरोहिताश्च युद्धोत्सु
काः सर्वसुरासुराणाम् ३९ योगेश्वराः षट्च दिवाकराभा विभूषणैर्भूषित सर्वदेहाः ॥ अंतर्हिता वैदृशुर्नभस्थानारायणश्चैव नरश्च देवाः ४० वक्त्रैश्चतुर्वेदधरैश्च
तुभिः संपूर्णचंद्रप्रतिमैः सुकांतैः ॥ सर्वादिशोनिस्तिमिराश्चकारनवोदितो सौशरदीवचंद्रः ४१ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशभविष्यपर्वणि देवासुर
युद्धे सनकादिकागमनं नाम त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ उभयोः सेनयो राजन् भूयो युद्धमवर्तत ॥ ना
देन संचालयतां त्रैलोक्यमिदमव्ययम् १ गोमुखाडंबराणां च भेरीणां मुरजैः सह ॥ झलरीडिंडिमानां च व्यश्रूयंत महास्वनाः २ प्रवृत्तो युद्धयज्ञस्तु तुमुलोलो
महर्षणः ॥ रणमध्ये महानादः स्वर्गीयः शूरसंमतः ३ युद्धयज्ञस्य नेता भूत्प्रकादोदैत्यसत्तमः ॥ विरोचनस्तथा ध्वर्युर्युद्धयज्ञप्रवर्तकः ४ होता चैवात्र नमु
चिर्वृत्रस्तोत्रोपकल्पकः ॥ मंत्रादैत्याः समाख्याता यज्ञकर्मणितत्र वै ५ अनुयातश्च पितृभिरधिको वापराक्रमैः ॥ यज्ञे तत्राभवद्वाणः संयुगे चोपतिष्ठते ६
ऐंद्रपाशुपतं ब्राह्मं स्थूणाकर्णं सुदुर्जयम् ॥ मंत्रास्तत्राभ्यवर्तंत साध्वनुह्वाद्योजिताः ७ उद्राता च मयः श्रीमान् स्थितः शत्रुमयंकरः ॥ विनदन्दिदतिजश्रेष्ठो दे
वानीकं व्यदारयत् ८ बलिस्तुराजाद्युतिमान् स्वयंतत्र महासुरः ॥ जाप्यैर्होमैश्च संयुक्तो ब्रह्मत्वमकरोत्प्रभुः ९ रणाग्निर्ज्वलितो घोरो वैरेधनसमीरितः ॥
हूयते त्वसुरैस्तत्र देवो विष्णुः सुरैः सह १० शंखशब्दैः सुतुमुलैर्भेरीणां च महास्वनैः ॥ उद्दुष्टं विमलं चैव ब्रह्मण्यं सुप्रयुज्यते ११ बलश्च बलकश्चैव पुलोमा च
महासुरः ॥ प्रशस्तं च समंकृत्वा सत्रं सम्यक्प्रचक्रिरे १२ कल्माषदंडविमला विपुलारथपंक्तयः ॥ यूपाश्च समकल्पंत युद्धयज्ञे महाफले १३ कर्णनाली
कनाराचावत्सदंतो पबुंहिकाः ॥ तोमराः सोमकलशा विचित्राणि धनूंषि च १४

कायां त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उभयोर्गोमुखादीनां नादेन प्रोत्साहितयोः सेनयोः ॥ १ ॥ गोमुखादयस्तूर्यविशेषाः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
स्तोत्रोपकल्पकः प्रस्तोता ॥ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ इध्माःप्रस्ताराःशरपंकयःपरिधयोगदाइतिसंबंधः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

अस्थीन्यत्रकपालानिपुरोडाशाःशिरांसिच ॥ आज्यंचरौद्रंरुधिरंतस्मिन्यज्ञेभिहूयते १५ इध्माःपरिधयस्तत्रप्रस्ताराविपुलागदाः ॥ हयग्रीवोसिलोमाच
राहुःकेशीचदानवः १६ विरोचनश्चजंभश्चकुजंभश्चमहाबलः ॥ सदस्यास्तत्रतुमखेविप्रचितिस्तुवीर्यवान् १७ इषवस्तुसुवास्तत्ररथाक्षसदृशाःशुभाः ॥ धनु
ष्कोट्योधनुर्ज्याश्चसुचस्तत्रमहामखे १८ प्रतिप्रास्थानिकंकर्मवृषपर्वाकरोदिह ॥ दीक्षितस्तत्रतुबलिस्तस्यपत्नीमहाचमूः १९ शंबरस्तत्रशामित्रमकरोदिति
नंदनः ॥ अतिरात्रेमहाबाहुर्विततेयज्ञकर्मणि २० दक्षिणास्तस्ययज्ञस्यकालनेमिर्महासुरः ॥ वैतानेकर्मणिविभोयःख्यातोहव्यवाडिव २१ त्रिदशानां
तुसैन्यस्यशरीरैर्गतजीवितैः ॥ तस्मिन्यज्ञेतुसवनंवर्धतेदैत्यनिर्मितम् २२ देवानांरुधिरंसंख्येपपुरुग्रादितेःसुताः ॥ नर्दमानाःप्रमुदिताःसोमपानंरणाध्वरे ॥
२३ यदाबलिर्महादैत्योविजेतासमरेसुरान् ॥ तदाह्यवभृथोयज्ञेभविष्यतिनसंशयः २४ महासुरेंद्रपतयोयज्वानोभूरिदक्षिणाः ॥ वेदवंतोवृत्तवंतःशूराःस
र्वेतनुत्यजः २५ त्रैलोक्यहरणमृष्टायुद्वयज्ञायदीक्षिताः ॥ बद्धकृष्णाजिनाःसर्वेव्रतिनोमुंजधारिणः २६ एकनिश्चयकार्याश्चत्रैलोक्यजयकाक्षिणः ॥ सुर
दानवदैत्यानांशब्दःसमभवन्महान् २७ नानायुधविहस्तानांत्वरितानांप्रधावताम् ॥ क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनिनदैर्गजबृंहितनिःस्वनैः २८ रथनेमिस्वनैर्वोरैस्तु
मुलःसर्वतोभवत् ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्हयहोषितनिःस्वनैः २९ हयानांहेषमाणानांदानवानांचगर्जताम् ॥ क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनिनदैःपाणिपादरवैस्तथा ३०
दानवानांपरेषांचशस्त्रवंतिमहांतिच ॥ समरेभीमकर्माणिसैन्यानिप्रचकाशिरे ३१ ततोनागारथाश्चैवजांबूनदविभूषिताः ॥ आजमानाव्यराजंतमेवाइवसविद्यु
तः ३२ ऋष्टिशक्तिगदास्तीक्ष्णशूलशक्तिपरश्वधाः ॥ चारुविभ्राजिरेतत्रतेष्वनीकेषुभागशः ३३ रथाबहुविधाकाराःशतशोथसहस्रशः ॥ हेमप्रच्छन्नशि
खराज्वलंतइवपावकाः ३४ दानवानांसुराणांचसमालोक्यंतसैनिकाः ॥ कांचनैःकवचैःसर्वैर्ज्वलितार्कसमप्रभैः ३५ सन्नद्धाःसमदृश्यंतज्योतींषिगगनेय
था ॥ उद्यतैरायुधैश्चित्रैस्तलबद्धाःकलापिनः ३६ ऋषभाक्षाःसुरगणाश्चमूमुखगताबभुः ॥ नानावर्णाःपताकाश्चध्वजमालाश्चसंयुगे ३७ युद्ध्यतांरणशौ
डानांईरयामासमारुतः ॥ ध्वजालंकारवस्त्राणिकवचानिचरश्मिभिः ३८ भासयामाससर्वागिरश्मिवर्णानिरश्मिवान् ॥ सर्वेषामप्रमेयाणांबलानांपादचा
रिणाम् ३९ रजःप्रच्छादयामासपत्रोर्णापांडुरंदिशः ॥ दिव्यायुधधराःसर्वेदीप्तायुधपरिच्छदाः ४० प्रतितस्तंभिरेन्योन्यमनीकंप्रत्यनीकतः ॥ गिरिकूटो
च्छ्रयाःसर्वेतदातेदेवदानवाः ४१

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ऊर्णापांडुराश्वेतोर्णावच्छुक्ताःपत्रोर्णेतिपाठेधौतकौशेयवच्छुक्ताः ॥ ४० ॥ ४१ ॥

पत्रवाजैःशरपुंरवेगितैः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ बाणाभ्याशेवाणसमीपे ॥ ५१ ॥ सावित्रं चिक्षेप ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

अन्योन्यमभिनिघ्नंतोरणस्थाश्चित्रयोधिनः ॥ बाणैःसुरुचिरैस्तीक्ष्णैःपत्रवाजैर्दुरासदैः ४२ मुद्गरैर्मुशलैःशूलैरयस्तुंडैरूलखलैः ॥ वज्रैरशनिकल्पैश्चखड्गवृ
क्षादिभिस्तथा ४३ तथाप्रवर्तितेतेषांविमर्देद्भुतविक्रमे ॥ सावित्रस्यवधंप्रेप्सुर्बाणोजग्राहकार्मुकम् ४४ शरजालेनदिव्येनच्छादयानःसुरोत्तमम् ॥
मंत्रैर्द्भुतइवार्चिष्मान्त्संप्रजज्वालतेजसा ४५ सागराभांमहासेनांदेवानांदैत्यपुंगवः ॥ संशोषयतिबाणौघैरकींशुभिरिवार्णवम् ४६ मारुतःसुमहावेगःसा
वित्रःशक्तिमुत्तमाम् ॥ चिक्षेपबलिपुत्रायशक्रोशनिमिवाद्वये ४७ आपतंतीचसाशक्तिर्महोल्काज्वलिताइव ॥ द्विधाछिन्नाक्षुरप्रेणबाणेनाद्भुतकर्मणा ४८ ह
तायामथशक्त्यांतुसावित्रोदेवसत्तमः ॥ विश्वकर्मकृतंदिव्यंसुतीक्ष्णंदानवार्दनम् ४९ सुपीनधारांविमलंविपुलंचंद्रवर्चसम् ॥ अगृह्णान्निशितंखड्गमाशीविषमि
वोरगम् ५० तंगृहीत्वारणमुखेप्रज्वलंतंमहाप्रभम् ॥ बाणाभ्याशेमहातेजाःखड्गपाणिरवस्थितः ५१ सतंस्थितमथालक्ष्यसावित्रंबलिनंदनः ॥ लोहिता
क्षंमहाकायंचिक्षेपचननादच ५२ ततोर्ककिरणाकारानशनिप्रतिमाञ्छितान् ॥ संदधेचाशुबाणौघानाशीविषशिलीमुखान् ५३ रुक्मपुंस्वान्प्रदीप्ताग्रा
नुग्रवेगानलंकृतान् ॥ आकर्णपूरांश्चिक्षेपशरानुग्रान्त्समंततः ५४ दृढचापप्रमुक्तास्तेशरावैश्वानरप्रभाः ॥ सावित्रंछादयामासुःकैलासमिवतोयदाः ५५
संच्छाद्यमानःशस्त्रौघैर्बाणेनबलिसूनुना ॥ पराङ्मुखःसुरवरःप्रयातःसरथध्वजः ५६ पराजित्यससावित्रंबाणःपरमहर्षितः ॥ प्रगृह्यकार्मुकंवोरंगतःशक्र
रथंप्रति ५७ बलश्चाप्यसुरश्रेष्ठःप्रगृह्यमहर्तो गदाम् ॥ ध्रुवायवसवेनूभिर्घ्नैर्द्रांचिक्षेपदानवः ५८ तस्यनिर्माथेतस्त्वंसोहेमचित्रंचवर्मवै ॥ गदावेगेनभीमेन
ध्रुवस्यसमेतदा ५९ शेषाश्ववसवःसर्वेदिव्यास्त्रैर्घोरदर्शनैः ॥ प्राच्छादयत्रणेदैत्यमादित्यमिवतोयदाः ६० ततःसंमर्द्दितोबाणैर्बलोदानवसत्तमः ॥ अवातर
द्रथात्तस्माद्गदामुद्यम्यवेगवान् ६१ पातयामासशत्रूणांसमाविध्यमहासुरः ॥ दिशःप्राद्रावयत्सर्वोस्त्रिदशान्त्सामहागदा ६२ इंद्राशनिरिवेंद्रेणप्रवृद्धासुम
हास्वनाः ॥ तस्याःसविद्युद्धोषायास्तेनशब्देनवेपिताः ६३ व्यद्रवंतपरिभ्रष्टारथेभ्योरथिनस्तदा ॥ तदुदीर्णैरथानीकंमूर्याभंमेघानिःस्वनम् ६४ देवानां
शरधाराभिःसमंतादभ्यवर्षत ॥ क्षुरकैर्विशिखैर्भलैर्वत्सदंतैःशिलीमुखैः ६५ सुहुर्मुहुर्महातेजाःप्रत्यविध्यन्महासुरान् ॥ बलाकस्तुगदापाणिर्व्यादिता
स्यइवांतकः ६६ तडिद्रणार्कसदृशोवैश्वानरइवापरः ॥ पिबन्निवशरौघांस्तान्देवचापसमुच्छ्रितान् ६७ अभ्यद्रवतदैत्येंद्रोमहार्णवइवापरः ॥ अवस्फूर्ज
न्दिशःसर्वाःस्वेनवीर्येणदानवः ६८

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ शत्रुणांशत्रूषु ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४

अरुजंस्त्रिदशान्दैत्यः सिंधुवेगान्नगा इव ॥ समुद्रस्तरसा देवान्वायुर्वृक्षानिवौजसा ६९ शामयंश्च महेष्वासान्वसुभ्यां समसज्जत ॥ आपश्चैवानिलश्चैव वर्षतुर
रिंदमौ ७० शरवर्षाणि दीप्तानि मेघाविव परंतपौ ॥ क्षिप्तांस्तान्निशि खान्दीप्तानं तरिक्षे सचिच्छिदे ७१ अमृष्यमाणस्तत्कर्मध्रुवस्तमभिदुद्भवे ॥ तौ पृथक्श
रवर्षाभ्यामन्योन्यमभिजघ्नतुः ७२ उत्तमाभिजनौ शूरो देवदैत्यौ यशस्करो ॥ तौ नखैरिव शार्दूलौ दंतैरिव महाद्विपौ ७३ रथशक्तिभिरन्योन्यं विशिखैश्चाप्यकृ
तताम् ॥ निर्भिदंतौ च गात्राणिविलिखंतौ च सायकैः ७४ स्तंभयंतौ च बलिनौ प्रतुदंतौ स्थितौ रणे ॥ चरंतौ विविधान् मार्गान्मंडलानि च भागशः ७५ मुद्गरैर्ज
घ्नतुः क्रुद्धावन्योन्यमभिमानिनौ ॥ असिभ्यां चर्मणीदिव्ये विपुले च शरासने ७६ निकृत्या चलसंकाशौ बाहुयुद्धं प्रचक्रतुः ॥ व्यूढोरस्कौ दीर्घभुजौ नियुद्धकुश
लाबुभौ ७७ बाहुभिः समसजेता मायसैः परिवैरिव ॥ तयोरासीद्भुजाघातैर्निग्रहः प्रग्रहस्तथा ७८ अतीव भीमः संह्रादो वज्रपर्वतयोरिव ॥ द्विपाविव विषा
णाग्रैः शृंगैरिव महावृषौ ७९ अन्योन्यमभिसंरब्धौ मुहूर्तं पर्यकर्षताम् ॥ ततः पराजितो देवो बलाकेन तथा ध्रुवः ॥ रथं त्यक्त्वा मया तस्य प्रनष्टः प्राङ्मुखो व
सुः ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुनरेव तु तत्रा
सीन्महायुद्धं सुदारुणम् ॥ क्रुद्धस्य नमुचे श्वैव धरस्य च महात्मनः १ संरब्धौ च महाबाहू महेष्वासावरिंदमौ ॥ परस्परमुदैक्षेतां दहंताविव लोचनैः २ विरुफा
र्यं च महाचापं हेमपृष्ठं दुरासदम् ॥ संरंभात्सवसुश्रेष्ठस्य कत्वा प्राणानयुध्यत ३ ससायकमयैर्जालैर्धरोदैत्यरथं प्रति ॥ भानुमाद्विः शिलाधौ तैर्भानोः प्राच्छादय
त्प्रभाम् ४ ततः प्रहस्य नमुचिर्धरस्य च शिलाशितान् ॥ असृजत्सायकान् दीप्तान् भीमवेगान् दुरासदान् ५ महातेजामहाबाहुर्महावेगो महारथः ॥ विव्याधा
तिबलोदैत्यो नवभिर्निशितैः शरैः ६ सतोत्रैरिव मातंगो वार्यमाणः पतत्रिभिः ॥ अभ्यधावच्च संक्रुद्धो नमुचिर्बसुसत्तमः ७ तमापतंतं वेगेन संरंभान्नमुचीरणे ॥ दै
त्यः प्रत्यसरदेवं मतो मत्तमिव द्विपम् ८ ततः प्राध्मापयच्छंस्वभेरीशतनिनादितम् ॥ विक्षोभ्यत द्रुलं हर्षाद्भुतार्णवसंप्रभम् ९ अश्वानृक्षसवर्णाभान्हंसवर्णैः
सुवाजिभिः ॥ मिश्रबन्तसमरे दैत्यो वसुं प्राच्छादयच्छरैः १० समाश्लिष्टावथान्योन्यं वसुदानवयोरथौ ॥ दृष्ट्वा प्राकंपतमुद्दालिदशानां महद्रुलम् ११ क्रोधसं
रंभताम्राक्षौ प्रेक्षमाणौ मुहुर्मुहुः ॥ गर्जेताविव शार्दूलौ प्रभिन्नाविव वारणौ १२ महामेघोपमं रौद्रमासीदायोधनंतयोः ॥ रथश्चावरसं बाधं मत्तवारणसंकुलम् १३

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रत्यसरत् आभिससार ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ महामेघोपमं महान्तो मेघायत्राकाशेतदुपमं संकोर्ण
मेघेन नभसा तुल्यमित्यर्थः आयोधनं युद्धभूमिः यमदंष्ट्रोपममित्यपि पाठः ॥ १३ ॥

नैकसंश्रयाः उभयपक्षीयाः ताभ्यां निमित्तभूताभ्यां स्वजयमारांसंतः ॥ १४ ॥ देवदानवयोर्धरनमुच्योः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

समाजमिव तं दृष्ट्वा प्रेक्षमाणामहारथाः ॥ आशंसंतो जयंताभ्यां यो धानैकत्र संश्रयाः १४ तयोः प्रेक्षयंत संरंभं सन्निकृष्टं महास्रयोः ॥ सिद्धगंधर्वमुनयो देवदानवयोस्तदा १५ तौ च्छादयंतावन्योन्यं समरे निशितैः शरैः ॥ शरजालावृतं व्योमचक्रतुश्च महाबलौ १६ तावन्योन्यं जिघांसंतौ शरैस्तीक्ष्णैर्महारथैः ॥ प्रेक्षणीयतमावास्तां वृष्टिमंता विवांबुदौ १७ सुवर्णविकृतान्बाणान्प्रमुंचंतावरिंदमौ ॥ भास्कराभंतदाकाशमुल्काभिरिव चक्रतुः १८ तयोः शराः प्रकाशंते देवदानवयोस्तदा ॥ पंक्तयः शरदमत्तानां सारसानामिवांबरे १९ त्रिदशाश्च गजानां हि शरीरैर्गतजीवितः ॥ क्षणेन संवृता भूमिर्मेघैरिव नभस्तलम् २० ततः सुधारंज्वलितं सूर्यमंडलसन्निभम् ॥ धराय वसवे मुक्तं चक्रं नमुचि नारणे ॥ पतता तेन चक्रेण धरस्य स्यंदनोत्तमः २१ स ध्वजः सायुधः साश्वो दग्धो र्ककिरणप्रभः ॥ सत्यक्त्वा स्यंदनं देवः प्रदीपं चक्रे तेजसा २२ भयात्तस्यासुरेन्द्रस्य गतः स्वगृहमुत्तमम् ॥ पराजित्यसुरं दैत्यो नमुचिर्बलगर्वितः २३ प्रयातः स्वेन सैन्येन भूयः सुरचमूं प्रति ॥ यौतौ मयश्च त्वष्टा च देवदैत्येषु विश्रुतौ २४ प्रवरौ विश्वकर्माणौ मायाशतविशारदौ ॥ घोरस्तयोः संप्रहारः प्रावर्तत सुदारुणः २५ अन्योन्यस्पर्द्धिनोस्तत्र चिरात्प्रभृति संयुगे ॥ त्वष्टा तु निशितैर्बाणैर्दैत्यं तु बलदर्पितम् २६ पराक्रांतं पराक्रम्य विव्याध त्रिशतैः शरैः ॥ मयस्तु प्रतिविव्याध त्वष्टारं निशितैः शरैः २७ सुघातैः सुप्रसन्नाग्रैः शातकुंभविभूषितैः ॥ ननाददिति जश्रेष्ठो हतस्त्वष्टुः शरैर्मयः २८ संक्रुद्धो दैत्यसैन्यस्य विचिन्वन्निव जीवितम् ॥ शक्तिकनकवैडूर्यचित्रदंष्ट्रं महाप्रभाम् २९ देवो गृहीत्वा समरे दैत्येन्द्रं समपातयत् ॥ भीमां सर्वायसीं दृष्ट्वा पुरंदर इवाशनिः ३० तां त्वष्टुर्भुजनिर्मुक्तमर्कवैश्वानरप्रभाम् ॥ मयश्चिच्छेदतीक्ष्णाग्रैस्तूर्णैः सप्तभिराशुगैः ३१ ततः क्षुण्वन्निव प्राणांस्त्वष्टुः कोपान्महासुरः ॥ प्रेषयामास संरब्धः शरान्बर्हिणवाससः ३२ चिच्छेदबाणांस्त्वष्टातान् ज्वलितैर्नतपर्वभिः ॥ दैत्यस्य सुमहावेगैः सुवर्णविकृतैः शरैः ३३ तौ वृषा विवनर्दतौ बालिनौ वासितांतरे ॥ शार्दूला विवचान्योन्यं प्रसक्ता वभिजघ्नतुः ३४ अन्योन्यं प्रति युध्यंतावन्योन्यवधकां क्षिणौ ॥ अन्योन्यमभिवीक्षंतौ क्रुद्धावाशी विषाविव ३५ महागजा विवासाद्यविषाणाग्रैः परस्परम् ॥ शरैः पूर्णायतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ३६ ततः सुविपुलां दीप्तां मयोरुक्मां गदोगदाम् ॥ त्वष्टरिप्राहिणोत्क्रुद्धः सर्वप्राणहरारणे ३७ तया जघानातिरथस्त्वष्टुरुत्तमवाजिनः ॥ गदया दानवः क्रुद्धो वज्रेणैन्द्र इवाचलान् ३८ ततः क्रुद्धो महादैत्यः भुराभ्यामथ संयुगे ॥ पुनर्दाभ्यां शराभ्यां तु निशिताभ्यां महारणे ॥ ३९ ध्वजं त्वष्टुरथ च्छित्त्वा सूतं निन्येयमक्षयम् ॥ महाबलान्महावेगान्त्सदश्वान् गदया हनत् ४०

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ त्वष्टुः त्वष्टारं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ शस्त्राः वाणाः

दृष्ट्वा त्वष्टाहतं सूतमश्वान् विनिपातितान् ॥ हताश्वं रथमुत्सृज्य सूतं च पतितं भुवि ४१ विस्फारयन् महाचापं स्थितो भूमा विवाचलः ॥ हताश्वसूतं विरथं दृष्ट्वा
रिपुमवस्थितम् ४२ जयश्रियासेव्यमानो दीप्यमान इवानलः ॥ मयः कालांतकप्रख्यश्चापपाणि रदृश्यत ४३ प्रादहद्देवसैन्यानि दावाग्निरिव काननम् ॥
त्वष्टुः सोक्षिपतानुग्रान्नाराचां स्तिग्मतैजसः ४४ चतुर्दशशिलाधौ तान्त्सायकान्विविधाकृतीन् ॥ तेषु पुस्तस्य सैन्यस्य शोणितं रुक्मभूषणाः ४५ आशी
विषाड्वक्रुद्धा भुजंगाः कालचोदिताः ॥ तेक्षितिसमवर्तंत शोभंते रुधिरोक्षिताः ४६ अर्द्धप्रविष्टाः संख्याबिलानीव महोरगाः ॥ तं प्रत्यविध्यत् त्वष्टा तु जांबून
दविभूषितैः ४७ चतुर्दशभिरत्युग्रैर्नाराचैरभिदारयन् ॥ ते तस्य दैत्यस्य भुजं संव्यं निर्भिद्य पत्रिणः ४८ विदार्य विविशुर्भूमिं पन्नगा इव वेगितः ॥ ते प्रकाशं
तनाराचा प्रविशंतो वसुंधराम् ४९ अस्तंगच्छंत मादित्यं प्रविशंत इवांशवः ॥ मयस्त्रिभिरथानर्च्छत् त्वष्टारं तु पतत्रिभिः ५० सुपर्णवेगैर्विकृतैर्ज्वलद्भिः प्राणनाश
नैः ॥ त्वष्टाथ मय निर्मुक्तैः सायकैरर्दितः प्रभुः ५१ अपया तोरणं हित्वा त्रीडयाभिसमन्वितः ॥ तं तत्र हतसूतं च भुजंग इव निर्विषम् ५२ त्वष्टारं विरथं
कृत्वा मुदितः स तु दानवः ॥ विस्फार्यमाणो रुचिरं चापं रुक्मांगदं दृढम् ५३ रणे व्यतिष्ठेत् दैत्येन्द्रो ज्वलन्निव हुताशनः ॥ पुलोमा तु बलश्लाघी दप्तो दानवसत्त
मः ५४ रथे श्वेतहयेनेह सार्द्धे युध्यति वायुना ॥ सर्वेषामेव भूतानां यः प्राणः कथ्यते द्विजैः ५५ बलिना कालकल्पेन वायुना सह संगतः ॥ पुलोमस्तत्र पवनः
श्रुत्वा ज्यातलनिःस्वनम् ५६ नामृष्यत यथामत्तो गजः प्रतिगजस्वनम् ॥ दैत्यचापच्युतैर्बाणैः प्राच्छाद्यंत दिशो दश ५७ रश्मिजालैरिवार्कस्य विततं सांबरं
जगत् ॥ सताम्रनयनः क्रुद्धः श्वसन्निव महोरगः ५८ वृतो दैत्यशतैर्वायूरश्मिवानिवभास्करः ॥ दैत्यचापभुजोत्सृष्टाः शरावर्हिण वाससः ५९ रुक्मपुंखाः
प्रकाशंत हंसाः श्रेणीकृता इव ॥ चापध्वजपताकाभ्यः शस्त्रादीप्तमुखाश्च्युताः ६० प्राप्तवंतश्च दृश्यंते दैत्यस्यापततः शराः ॥ एवं सुतीक्ष्णान् स्वचराञ्छुलभा
निवपावके ६१ सुवर्णविकृतान् चित्रान्मुमोच दितिजः शरान् ॥ तमंतकमिव क्रुद्धमापतंतं समाहृतः ६२ त्यक्त्वा प्राणानतिक्रम्य विव्याध नवभिः शरैः ॥ त
स्य वेगमसंहार्यं दृष्ट्वा वायुः सनातनः ६३ उत्तमं जवमस्थाय व्यध मत्सायकव्रजान् ॥ तेजोविधम्य बलवाञ्छरजालानि मारुतः ६४ विव्याध दैत्यं विंशत्या
विशिखैर्नतपर्वभिः ॥ मरुद्गणानां प्रवरा दश दिव्यामहौजसः ६५ साधुसाध्वितिवेगेन सिंहनादं प्रचक्रिरे ॥ तस्मिन् तस्मत्पितृशब्दे तु मुले लोमहर्षणे ६६
अभ्यधावंत दितिजाः पौलोमाः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ ते समासाद्य पवनं समावृण्वन् शरोत्तमैः ६७

च्युताः धनुष इत्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ व्रजान् समूहान् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ननादपवनः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

षर्वतंवारिधाराभिःप्रावृषीवबलाहकाः ॥ तेषीडयंतःपवनंकुद्धाःसप्तमहारथाः ६८ प्रजासंहरणेघोराःसोमंसप्तग्रहाइव ॥ ततोदक्षिणमक्षोभ्यंनानारत्नवि
भूषितम् ६९ करंगजकराकारमुद्यम्बयुधिमारुतः ॥ तेषांमूर्द्धसुदैत्यानांपातयामासवीर्यवान् ७० निहतावायुवेगेनतेनसप्तमहारथाः ॥ त्यक्त्वाप्राणा
नपुलोमातुविव्याधनवभिःशैरैः ७१ प्रदीपितमसंहार्येदृष्ट्वावायुंसनातनम् ॥ असंचित्यसुरैर्वांस्तानज्वलितांश्चपुलोमतः ७२ तेषांविदार्यतेजांसिदान
वानांमहात्मनाम् ॥ शोणिताक्लिन्नमुकुटागैरिकाक्ताइवाद्रयः ७३ तेभिन्नवर्मास्थिभुजाःपतंतोभांतिदानवाः ॥ मातंगयूथसंभग्रापुष्पिताइवपादपाः
७४ तेषांविदारितैर्देहैर्दानवानांमहात्मनाम् ॥ ततःप्रावर्ततनदीरौद्ररूपाभयावहा ७५ प्रस्रवंतीरणेरक्तंभीरूणांभयवर्द्धिनी ॥ देवदैत्यगजाश्वानारुधिरौ
घपरिहृता ॥ रणभूमिरभूद्रौद्रातत्रतत्रसहस्रशः ७६ संभूतागतसत्त्वैश्चयक्षराक्षसखेचरैः ॥ सानुगैःसपताकैश्चसोपासंगरथध्वजैः ७७ शीर्णकुंभै
स्तथानागैर्घटाभिस्तुविभूषितैः ॥ सुवर्णपुंखैर्ज्वलितैर्नाराचैस्तिग्मतेजसैः ७८ देवदानवनिर्मुक्तैःसविषैरुगैरिव ॥ प्रासतोमरनाराचैःशक्तिखड्गपरश्वधैः
७९ सुवर्णविकृतैश्चापिगदामुशलपट्टिशैः ॥ कनकांगदकेयूरैर्मणिभिश्चसकुंडलैः ८० तनुत्रैःसतलत्रैश्चहारैर्निष्कैश्चशोभनैः ॥ हतैश्चदितिजैस्त
त्रशस्त्रस्यंदनवर्जितैः ८१ पतितैरपिविद्वैश्चशतशोथसहस्रशः ॥ निपातितध्वजरथोहतवाजिरथाद्विपः ८२ विमर्दादेवदैत्यानांसदृशःकर्मणाब
भौ ॥ अथदैत्यसहस्रेणपौलोमेनमहासुरः ८३ संवृतःपवनःश्रीमान्गदामुशलपाणिना ८४ तेजघ्नुःशतसाहास्राःपवनंदानवोत्तमाः ॥ तैर्वध्यमानःसब
भौसमंतादपितैःशैरैः ८५ हत्वाष्टौतत्रयोधानांशतानिपवनःप्रभुः ॥ कृत्वामार्गंसुरश्रेष्ठोननादसुमहारथः ८६ अद्यापिचसुविस्तीर्णःपंथाःसंदृश्यतेदिवि
नाम्नावायुरथोनामसिद्धाःपश्यंतितंदिवि ८७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हयग्रीवस्तुदितिजःपूषाणंप्रतिवीर्यवान् ॥ ननादसुमहानादःसिंहनादंमहारथः
८८ विस्फार्यसुमहच्चापंहेमजालविभूषितं ॥ पूषाणंदितिजोपश्यत्कुद्धोघोरेणचक्षुषा ८९ भुजाभ्यामाददानस्यसंदधानस्यवैशरान् ॥ मुंचतःकर्षतोवा
पिददृशुस्तत्रनांतरम् ९० अग्निचक्रोपमंदीपिमंडलीकृतकार्मुकम् ॥ तदासीद्दानवेंद्रस्यसव्यदक्षिणमस्यतः ९१ रुक्मपुंखैस्ततस्तस्यचापमुक्तैः
शितैःशैरैः ॥ प्राच्छाद्यंतशिलाधौतैर्दिशःसूर्यस्यचप्रभाः ९२ ततःकनकपुंखानांशराणांनतपर्वणाम् ९३ नभश्चराणांनभसिदृश्यंतेबहवोव्रजाः ॥
गिरिकूटनिभाच्चापात्प्रभवंतःशरोत्तमाः ९४ श्रेणीभूताःप्रकाशंतेयांतःश्येनाइवांबरे ॥ गृध्रपत्राञ्जिलाधौतान्कार्तस्वरविभूषितान् ९५

॥ ८८ ॥ पूषाणंपूष्णं ॥ ८९ ॥ ९० ॥ अग्निचक्रंअलातचक्रं ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

॥ ९६ ॥ संप्रकाशंतअडभावआर्षः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ सपूष्णःपूष्णायुध्यमानस्यअदेवस्यअसुरस्य ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

महावेगान्प्रशस्ताग्रान्मुमोचदितिजःशरान् ॥ ततश्चापबलोद्भूताःशातकुंभाविभूषिताः ९६ देहेसमवकीर्येतपूष्णःसन्निहिताःशराः ॥ तेव्योमिह्रुक्मविह्रु-
ताःसंप्रकाशंतसर्वशः ९७ खद्योताइवधर्मातेखेचरंतःसमंततः ॥ शिलाधौताःप्रसन्नाग्राःपूषाणंसिषिचुःशराः ९८ पर्वतंवारिधाराभिर्यथाप्रावृषितोयदाः
ततःप्रच्छादयामासपूषाणंशरवृष्टिभिः ९९ पर्वतंवारिधाराभिश्छादयन्निवतोयदः ॥ ततःसपूष्णोदेवस्यबलंवीर्यंपराक्रमम् १०० व्यवसायंचसत्वंचप-
श्यंतित्रिदशाद्भुतम् ॥ तांसमुद्रादिवोद्भूतांशरवृष्टिंसमुत्थिताम् १ नाचिंतयत्तदापूषादैत्यंचाम्यद्रवद्रणे ॥ हेमपृष्ठंमहानादंपूष्णआसीन्महाधनुः २ वि-
कृतंमंडलीभूतंशक्राशानिमिवापरम् ॥ ततःशराःप्रादुरासन्पूरयंतइवांबरम् ३ सुवर्णपुंखाःपूष्णस्तेप्रभवंतःशरासनात् ॥ मालेवरुक्मपुंखानांवितताव्यो-
मिपत्रिणाम् ४ प्रादुरासीन्महाघोराबृहतीपूषकार्मुकात् ॥ ततोव्योमिर्विमक्तानिशरजालानिसर्वशः ५ आहतानिव्यशीर्यंतशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ ततःक-
नकपुंखानांछिन्नानांकंकवाससाम् ६ पततांपात्यमानानांखमासीच्चावृतरणे ॥ पूषाप्रापूरयद्वाणैर्हयग्रीवंशिलाशितैः ७ नामांकैरर्कसदृशैर्दिव्यहेमपरिष्कृ-
तैः ॥ ततोव्यसृजदुग्धाणिशरजालानिदानवः ८ अमर्षीबलवान्कुद्धोदिधक्षन्निवपावकः ॥ पूष्णस्त्वाजौध्वजंचैवपताकांधनुरेवच ९ रश्मीन्योक्त्राणिचा-
श्वानांहयग्रीवोरणेच्छिनत् ॥ अथाप्यश्वान्पुनर्हत्वाचतुर्भिःसायकोत्तमैः १० सारथिसुमहातेजारथोपस्थादपातयत् ॥ कृतस्तुविरथःपूषाहयग्रीवेणसं-
युगे ११ पूषातस्यरथाभ्यासात्सययौतेनवैजितः ॥ गतःशक्ररथाभ्यासंमुक्तोमृत्युमुखादिव १२ तत्राद्भुतमिदंभूयोयुद्धंवर्ततदारुणम् ॥ कृतप्रतिहतं
घोरंशंबरस्यभगस्यच १३ सप्तकिष्कुपरीणाहंद्वादशारत्निकार्मुकम् ॥ चापंचाशानिनिर्घोषंदृढज्यंभारसाधनम् ॥ विक्षिपन्नक्षसदृशान्व्यसृजत्सायकान्बहून्
१४ क्रोधसंरक्तनयनःशंबरःसर्वयोगवित् ॥ तेनवित्रास्यमानानिदेवसैन्यानिसर्वशः १५ समकंपंतभीतानिसिंधोरिवमहोर्मयः ॥ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यविरु-
पाक्षंविभीषणम् १६ भगःप्रस्फुरमाणौष्ठस्त्वरमाणोव्यदारयत् ॥ ततोभगोमहेष्वासोदिव्यंविस्फारयन्धनुः १७ अवाकिरन्दैत्यगणाञ्छरजालेनछादयन्
तमभ्यगाद्भगोदैत्यंतूर्णमस्यंतमंतिकात् १८ मातंगमिवमातंगोवृषंप्रतिवृषोयथा ॥ तौप्रगृह्यमहावेगौधनुषीभारसाधने १९ प्रच्छादयेतामन्योन्यंतक्षमा-
णौरणेशरैः ॥ तयोःसुतुमुलंयुद्धमासीद्धोरंमहारणे २० भगशंबरयोर्भीममप्रमेयंमहात्मनोः ॥ अथपूर्णायतोत्सृष्टैःशरैःसन्नतपर्वभिः २१ व्यदारयेताम-
न्योन्यंकार्णोर्निर्भिद्यचर्मणी ॥ तौतुविकृतसर्वांगौरुधिरेणसमुक्षितौ २२

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

संप्रेक्ष्यमाणैरथिनावुभौ परमदुर्भदौ ॥ तक्षमाणौ सितैर्बाणैर्नवीक्षितुमशक्नुताम् २३ अथ विव्याध समरेत्वरमाणो सुरोभगम् ॥ नाराचैः क्रोधताम्राक्षः
कालांतकयमोपमः २४ गरुत्मानिवचाकाशोपथयानो महोरगम् ॥ नाराचान्यपतन्देहेतूर्णेशंबरचोदिताः २५ तानंतरिक्षे नाराचान् भगश्चिच्छेदपत्रि
भिः ॥ ज्वलंतमचलप्रेष्यं वैश्वानरसमप्रभम् २६ ततो भगंचतुःषष्ट्या विव्याधा सुरसत्तमः ॥ शिलीमुखैर्महावेगैर्जीवूनदविभूषितैः २७ तदा तत्सुचिरं का
लं युद्धं सममिवाभवत् ॥ शंबरस्य च मायाभिर्नादृश्यत ततोंबरम् २८ दोभ्योर्चिक्षिपत्श्चापं रणे विष्टभ्यतिष्ठतः ॥ श्रूयते धनुषः शब्दो विस्फूर्जितमिवाशनिः
२९ स भगस्य हयान्हत्वा सारथिं च महाहवे ॥ अभ्यवर्षच्छतैरेनं पर्जन्य इव वृष्टिमान् १३० न तस्यासीदनिर्भिन्नं गात्रे व्यंगुलमंतरम् ॥ भगदेवस्य दैत्येन शं
बरेणास्त्रधातिना १३१ दैत्यस्य चाद्भुतं दिव्यमस्त्रमस्त्रेण धारयन् ॥ मायायुद्धेन मायावी शंबरोस्तमयो भवत् ३२ अवंचयद्भगं दैत्यो मायाभिलाषि
वेन च ॥ भगस्तस्य रथं साश्वं शरवर्षैरवाकिरत् ३३ सहस्रमायोद्युतिमान् देवसेनां निषूदयन् ॥ अदृश्यत शरैश्छन्नः शंबरः शतशो रणे ३४ अदृश्यन्पतितो
भूमौ गतचेता इवासुरः ॥ अथ स्मयुध्यते भूयः शतधा शैलसन्निभः ३५ दिशा गजेन्द्रमारुढो दृश्यते स पुनर्बली ॥ प्रादेशमात्रश्च पुनः पुनर्भवति शैलवत् ३६
महामेघ इव श्रीमान्तिर्यग्ध्वं च सो भवत् ॥ पुनः कृत्वा विरूपाणि विकृतानि च सर्वशः ३७ सर्वां भीषयते सेनां देवानां भीमदर्शनः ॥ ते भीताः प्रपलायंते सिंहं दृ
ष्ट्वा मृगा यथा ॥ ततः सोऽन्यं वरं देहं कृत्वा प्रांशुतरं पुनः ३८ गच्छत्यूर्ध्वं गतिं वोरोदिशः शब्देन पूरयन् ॥ नभस्तलगतश्चापि वर्षते वासवो यथा ३९ संवर्तकां
बुदप्रख्यः पूरयन् पृथिवीतलम् ॥ संवर्तको नलश्चैव भूत्वा भीमपराक्रमः ४० शतवर्त्मा शतशिखो ददाह च पुनः सुरान् ॥ मुहूर्ताच्च महाशैलः शतशीर्षः शतोदरः
४१ अदृश्यत दिवस्तंभः शतशृंग इवाचलः ॥ येन्ये दैत्याश्च साध्याश्च ये च विश्वे च देवताः ४२ क्षिपंत्यस्त्राणि दिव्यानि तानि सोऽग्रसता सुरः ॥ युद्धमानश्च समरे सर
थः सोऽसुरोत्तमः ४३ गंधर्वनगराकारस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ते भीताः समुदीक्षंत त्रिदशा भीमविक्रमाः ४४ सहस्रमायं समरेशंबरं चित्रयोधिनम् ॥ स भगो भयसं
त्रस्तो दानवैर्द्रस्य संयुगे ४५ रथं त्यक्त्वा महाभागो महेंद्रं शरणं गतः ॥ पराजित्य तु तं देवं दानवैर्द्रः प्रतापवान् ४६ गतो यत्र महातेजा जातवेदामहाप्रभः ॥ सवाहि
वाग्भिरुग्राभिः क्रुद्धस्तर्जयते बली ॥ भवाम्येषाहिते मृत्युरित्युक्तां तं रधीयत ४७ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे भूत्वा ब्राह्मणेंद्रो महाबलः ॥ जघान सोम
शीतास्त्रो दानवानां च मूरणे ४८ कैलासशिखराकारोद्युतिमद्भिर्गणैर्वृतः ॥ अवधीहानवान् दृष्ट्वा दंडपाणि रिवान्तकः ४९

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ १६९ ॥

पोथयद्रथवृंदानिवाजिवृंदानिवैप्रभुः ॥ दैत्येषुविचरञ्छ्रीमान्युगांतिकालवद्वली ५० सोमर्षद्रथजालानिउरुवेगेनचंद्रमाः ॥ ददाहदानवान्त्सर्वान्दिवाग्नि
रिवचोदितः ५१ मृदन्नथेभ्योरथिनोगजेभ्योगजयोधिनः ॥ सादितश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातिनः ५२ शीतेनव्यधमत्सर्वान्वायुर्वृक्षानिवौजसा ॥
चंद्रमाःसुमहातेजादानवानांमहाचमूम् ५३ तदस्त्रमभवत्तस्यप्रदिग्धंशत्रुशोणितैः ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यक्रुद्धस्याभिघ्नतःपशून् ५४ युगांतको
पमःश्रीमान्दैत्येषुव्यचरद्वली ॥ आचार्यमहर्तासेनांप्राद्रवंतीपुनःपुनः १५५ चंद्रमृत्युमिवायांतंदृष्ट्वायोधाविसिस्मयुः ॥ यतोयतःप्रक्षिपतिशिशिरास्त्रंत
मोनुदः ५६ ततस्ततोव्यशीर्यंतदैत्यसैन्यानिसंयुगे ॥ व्यदारयत्ससैन्यानिस्वबलेनाभिसंवृतः ५७ ग्रसमानमनीकानिव्यादितास्यमिवांतकम् ॥ तंत
थाभीमकर्माणंगृहीतास्त्रंसहाहवे ५८ दृष्ट्वाशशांकमायांतंदैत्याभंचंद्रभास्करो ॥ तालमात्राणिचापानिकर्षमाणौमहाबलौ ५९ छादयेतांशरैश्चंद्र
वृष्टिमंताविवांबुदौ ॥ अथविस्फार्यमाणानांकार्मुकाणांसुरासुरैः १६० अभवत्सुमहाशब्दोदिशःसन्नादयन्निव ॥ विनदद्भिर्महानागैर्हर्षमाणैश्चवाजिभिः
१६१ भेरीशंखनिनादैश्चतुमुलंसर्वतोभवत् ॥ युयुत्सवस्तेसंरब्धाजयगृध्रायशस्विनः ६२ अन्योन्यमभिगर्जेतोगोष्ठेष्विवमहावृषाः ॥ शिरसांपा
त्यमानानांसमरेनिशितैःशरैः ६३ अश्मवृष्टिरिवाकाशेह्यभवत्सेनयोस्तयोः ॥ कुंडलोष्णीषधारीणिजातरूपस्रजांसिच ६४ पतितानिस्मदृश्यंतेशिरांसि
रणमूर्धनि ॥ विशिखैर्मथितैर्गात्रैर्बाहुभिश्चसकार्मुकैः ६५ सहस्राभरणैश्चान्यैर्विच्छिन्नैरुधिरोक्षितैः ॥ कवचैरावृतैर्गात्रैरुभिश्चंदनोक्षितैः ६६ मुखैश्च
चंद्रसंकाशैस्तप्तकुंडलभूषणैः ॥ गजवाजिमनुष्याणांसर्वगात्रैःसमंततः ६७ आसीत्सर्वासमाकीर्णामुहूर्तेनवसुंधरा ॥ चापमेवाश्वविपुलाःशस्त्रविद्यु
त्प्रकाशिनः ॥ वाहनानांचनिर्घोषःस्तनयित्नुसमोभवत् १६८ ससंप्रहारस्तुमुलःकटुकःशोणितोदकः ॥ प्रावर्ततसुराणांचदानवानांचसंयुगे १६९
॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्महाहवेरौद्रेतुमुल्लो
महर्षणे ॥ ववर्षुःशरवर्षाणिसंरब्धादेवदानवाः १ व्याक्रोशंतगजास्तत्रशरघातप्रपीडिताः ॥ अश्वाश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदश २ उत्पत्यनिप
तंत्यन्येशरवर्षप्रपीडिताः ॥ देवानांदानवानांचगजाश्चरथिनारणे ३ समरेतत्रशूराणामन्योन्यमभिधावताम् ॥ धनुषांतलशब्देननप्राज्ञायतार्किचन
४ शरशक्तिगदाभिस्तेखड्गैश्चामिततेजसः ॥ निजधनुर्महतीसेनामन्योन्यस्यपरंतप ५

इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

॥ ६१ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

बाहूनामुत्तमांगानांकार्मुकाणांचसंयुगे ॥ राशयस्तत्रदृश्यंतेदेवदैत्यसमागमे ६ अश्वानांकुंजराणांचरथानांचवरूथिनाम् ॥ नांतंसमभिगच्छंतिनिहतानां
सुरासुरैः ७ गदाभिरसिभिःप्रासैर्भलैःसन्नतपर्वभिः ॥ योधास्तत्राभ्यहन्यंतहस्त्यश्वंचामितंबहु ८ प्रावर्ततनदीघोराशोणितौघातरंगिणी ॥ तदामध्ये
तुसैन्यानांकेशशैवलशाडुला ९ हाहाकारोमहाशब्दोयोधानामभवत्तदा ॥ दानवैर्हन्यमानानांत्रिदशानांमहारणे १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषां
तदभवद्युद्धंदेवानामसुरैःसह ॥ विभीषणंमहारौद्रंविकृतंभीमदर्शनम् ११ विरोचनस्तुतत्रैवविष्वक्सेनंमहाहवे ॥ जघानरुधिराभाक्षंसाध्यंपरमधन्विन
म् १२ तमायांतमभिप्रेक्ष्यविष्वक्सेनःसुरैर्वृतः ॥ अमेयात्मासुरश्रेष्ठःप्रत्यविध्यत्स्तनांतरे १३ साध्यस्यबाणाभिहतस्तोत्रार्दितइवद्विपः ॥ विरोचनः
प्रज्ज्वालक्रोधेनाग्निरिवाध्वरे १४ सकार्मुकविनिर्मुक्तैःशरैर्दानवसत्तमः ॥ विष्वक्सेनोबिभेदाजौदीप्तैःसप्तभिराशुगैः १५ सोतिविद्धोबलवतादानवेनसुरो
त्तमः ॥ मूर्च्छामभिजगामाशुध्वजंचाप्याश्रयत्प्रभुः १६ ततःसपुनराश्वस्यसाध्योयुद्धेमनोदधे ॥ विस्फार्यचमहाचापंदैत्यमध्येव्यवस्थितः १७ विरो
चनस्तुबलवानभ्ययुध्यतसर्वशः ॥ क्षोभयन्त्सुरसैन्यानिसमंतान्निशितैःशरैः १८ ततस्तस्यासुरेन्द्रस्ययुध्यमानस्यसंयुगे ॥ श्रूयतेतुमुलःशब्दोजीमूतस्येव
गर्जतः १९ जगर्जचमहाघोषोविनिघ्नन्देववाहिनीम् ॥ चंडवेगाश्मवर्षांचसविद्युत्स्तनयित्नुमान् २० दिशोविद्रावयामासशरवर्षेणदानवः ॥ सर्वसै
न्यानिदेवानामुद्यतास्त्रोमहाहवे २१ तेप्राद्रवंतवित्रस्तारथेभ्योरथिनस्तदा ॥ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातयः २२ श्रुत्वाकार्मुकनिर्वोषंविस्फू
र्जितमिवाशनेः ॥ सर्वसैन्यानिभीतानिविव्यलीयंतसंयुगे २३ विरोचनभयत्रस्तारथेभ्योरथिनस्तदा ॥ पदातीनांययुःसंवायत्रदेवःशचीपतिः २४
विष्वक्सेनस्यसाध्यस्यसर्वतःसुमहाबलः ॥ पादेरक्षःसहस्राणिनिजघानचतुर्दश २५ अश्ववृंदेषुनागेषुरथानीकेषुचाभिभूः ॥ पदातीनांचसंघेषुविनिघ्नप्र
त्यदृश्यत २६ वितत्यश्येनवत्पक्षौसर्वतःसवरूथिनीम् ॥ भित्वाच्छित्त्वामहाबाहुःशिरांस्याजौह्यकृतत २७ सादिनश्चपदाताश्वहतशेषारथास्तथा ॥ वि
ष्वक्सेनेनसहिताविरोचनमथाद्रवन् २८ तेऽसिचर्मगदाशक्तिपरिघप्रासतोमरैः ॥ तमेकमभ्यधावंतंसिंहनादंप्रचक्रिरे २९ ततःसोसिसमुद्यम्यजवमास्था
यदानवः ॥ चकर्त्तरथिनामाजौशिरांसिचधनूंषिच ३० रथनागाश्ववृंदेषुबलवानरिसूदनः ॥ विरोचनश्चरन्मार्गान्प्रकारानेकविंशतिम् ३१ भ्रांतमुद्धां
तमाविद्धमाहुतंविप्लुतंयुगम् ॥ संपातंसमुदीर्णंचदर्शयामासदानवः ३२

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

केचिद्वरासिनारुग्णादानवेनमहात्मना ॥ विनेदुश्छिन्नवर्माणोनिपेतुश्चगतासवः ३३ छिन्नपृष्ठाहतारोहादानवेनमहात्मना ॥ विदुताःस्वान्यनीकानि
जघ्नुस्त्रिदशवारणाः ३४ निपेतुरुर्व्यामाकाशोनिक्तादृढधन्विना ॥ विविधास्तोमराश्वपामहामात्रशिरांसिच ३५ प्रतीपमाहरन्नागान्त्वांश्चदृढविक्रमा
नैः ॥ आप्त्यरथिनःकांश्चित्परामृश्यमहाबलः ३६ सूतांश्चिच्छेदस्वङ्गेनरथानपिचदानवः ॥ मुहुरुत्पततोदिक्षुधावतश्चयशस्विनः ३७ मार्गांश्चरतिवैचि
त्रान्विस्मयंतस्ततोसुरान् ॥ निजघानपदाकांश्चिदाक्षिप्यान्यानपोथयत् ३८ स्वङ्गेनचान्यांश्चिच्छेदनादेनान्यांश्चभीषयन् ॥ ऊरुस्तंभगृहीताश्चनिपतं
त्यपरेभुवि ॥ अपरेदैत्यमालोक्यभयात्प्राणानवाप्त्यजन् ३९ तस्मिंस्तथावर्तमानेयुद्धेमहतिदारुणे ॥ रथौघगजपत्तीनांसुराणांचमहाक्षये ४० कुजंभो
दानवश्रेष्ठोद्युमादित्यमाहवे ॥ योधयामाससमरेवेषःप्रतिवृषंयथा ४१ जघानाचलसंकाशोमत्तवारणविक्रमः ॥ स्फुरद्भिर्निशितैस्तीक्ष्णशरैर्बहुभिराशु
गैः ४२ देवसैन्यसहस्राणिसरथानिमहाहवे ॥ तस्यबाणपथंप्राप्यनाभ्यवर्तंतसर्वशः ४३ प्रणेदुःसर्वभूतानिबभूवुस्तिमिरादिशः ॥ देवानामजयःकूरःप्र
त्यपद्यतदारुणः ४४ अंशस्तुदानवेद्रस्यजघानोत्तमविक्रमः ॥ अनीकंदशसाहस्रंकुंजराणांतरस्विनाम् ४५ आपतंतंगजानीकंकुजंभोवीक्ष्यदानवः ॥
गदापाणिरवारोहद्रथोपस्थादरिंदमः ४६ अद्रिसारमर्थांगुर्वीप्रगृह्यमहतींगदाम् ॥ अभ्यद्रवद्रजानीकंव्यादितास्यइवांतकः ४७ सगजान्गदयानिघ्नन्व्य
चरत्समरेबली ॥ कुजंभोदानवश्रेष्ठोगदापाणिर्बलाधिकः ४८ विशीर्णदंतांश्चबहून्भिन्नकुंभांश्चदारुणान् ॥ अकरोद्दानवश्रेष्ठउद्दिश्योद्दिश्यतान्बली ४९
विशीर्णदंताबहवोभिन्नकुंभास्तथापरे ॥ कुजंभेनार्दितानागाव्यद्रवंतदिशोदश ५० कुजंभस्यैवमात्यादानवाघोरविक्रमाः ॥ नाराचैर्विविधैस्तीक्ष्णैरपा
स्तगजयोधिनः ५१ क्षुरैःक्षुरप्रैर्धलैश्चपातैरंजलिकैःशितैः ॥ चिच्छेदचोत्तमांगानिकुजंभोदानवोत्तमः ५२ शिरोभिःप्रपतद्भिस्तुगगनंप्रत्यपूर्यत ॥ अश्मवृ
ष्टिरिवाकाशेबहुभिश्चसहांकुशैः ५३ कृतोत्तमांगाःस्कंधेषुगजानांगजयोधिनः ॥ अदृश्यंतमहाराजतालाविशिरसोयथा ५४ आपतंतंमहानागमंशस्यासु
रसत्तमः ॥ जघानैकेषुणाकुद्वस्ततःसविमुखोभवत् ५५ विगाह्येवंगजानीकंकुजंभोदानवोत्तमः ॥ विनिघ्नन्प्रवरान्सैन्यान्गदयाबलिनांवरः ५६ एकप्रहा
राभिहतान्कुजंभेनमहागजान् ॥ अपश्यंतसुराःसर्वेपर्वतानिवपातितान् ५७ कुजंभस्यचमार्गेषुविशीर्णास्तेमहागजाः ॥ वज्राहताइवेंद्रेणविशीर्णाइवप
र्वताः ५८ अपश्यंस्त्रिदशाःसर्वमूर्तिभंतमिवांतकम् ॥ गजातथाव्यदीर्यंतसिंहरूपेयेतरेमृगाः ५९

॥ ५४ ॥ ५५ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

सबभौतांगदां बिभ्रत्प्रोक्षितांगदशोणितैः ॥ व्यादितास्योनदत्कुद्धोरौद्ररूपोभयानकः ६० यथाहिभगवान्क्रुद्धः प्रजानां संक्षये पुरा ॥ विक्रीडमानो गदयारणमध्ये महासुरः ६१ गोपाल इव दंडेन कालयन्समहागजान् ॥ क्रुद्धं कालमिवाकाले दंडमुद्यम्य दानवम् ६२ अपश्यंत सुराः सर्वे कुजं भंभीमविक्रमम् ॥ हतारोहास्तु तत्रान्ये प्रभिन्ना वारणोत्तमाः ६३ तेहन्यमाना गदया बाणैश्च भृशविक्षताः ॥ असहंतः कुजं भस्य गदावेगं महाहवे ६४ स्वान्यनीकानि गृह्णंतः प्राद्रवंत महागजाः ॥ महावात इवाभ्राणि विधमन् गदया गजान् ॥ अतिष्ठत्समरे दैत्यः कालः संवर्तको यथा ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कुजं भोत्कर्षवर्णनं नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सर्वाणि सैन्यानि देवराजस्य शासनात् ॥ अभ्यद्रवंत दितिजान् दंतोभैरवान्नवान् १ तंबलौघमपर्यंतं देवानां सुदुरासदम् ॥ रथनागाश्च कलिलं शंखदुंदुभिर्निस्वनम् २ आपतंतं सुदुष्पारं रजसा सर्वतो वृतम् ॥ सैन्यसागरमक्षोभ्यं वेलेव मकरालयम् ३ तदाश्चर्यमपश्यंत अश्रद्धेयमिवाद्भुतम् ॥ उदीर्णां पृतनां सर्वांसाश्चां सरथकुंजराम् ४ आचार्यः समरेतिष्ठत्कुजं भस्तरसाबली ॥ सैन्यार्णवं देवतानां गिरिर्मेरुरिवाचलः ५ अनीकिनी कुजं भस्तु गदया सन्यवारयत् ॥ सा तथा वारिता सेना विह्वला भूत्रिरुयमा ६ तस्मिंस्तथा वर्तमाने संप्रहारे सुदारुणे ॥ असिलो मातुबलवान् दानवो दानवाधिपः ७ देवसैन्यस्य सर्वस्य धूमकेतुरिवोत्थितः ॥ तमांस्यर्क इवापो ह्यत्सुरसैन्यानि संयुगे ८ सहस्ररश्मिप्रतिमो दानवर्य रथोत्तमः ॥ शरैर्भेद इवावर्ष देवानीकं प्रतापवान् ९ शरौघरश्मिभिर्दीप्तैः प्रतप्तो घोरा विक्रमः ॥ रौद्रः क्रूरो दुराधर्षो दुरापो ध्वजिनीमुखे १० युध्यते दैवतैः सार्धं ग्रसमान इव प्रभुः ॥ उग्रेषु रूग्रवदनः समारुह्य महागजम् ११ सुराणामुत्तमां गानि प्रचिनोति महाबलः ॥ ग्रसन् दैवतसैन्यानि शरदंष्ट्रः प्रतापवान् १२ असिजिह्वश्चक्रहस्तश्चापव्यात्ताननो सुरः ॥ परश्वधनखः श्रीमान्मृदंगा पूरितध्वनिः १३ तिष्ठते दानवश्रेष्ठः संयुगे व्याघ्रवद्वली ॥ मौर्वीघोषः स्तनयितुः पृषत्कः प्रथितो महान् १४ धनुर्विद्युद्रणश्चापो महामेघ इवापरः ॥ इष्वस्रसागरो घोरो बाहुगाहो दुरासदः १५ कार्भुको र्भितरंगौघैर्बाणावर्तमहाहृदः ॥ गदासिमकरो रौद्रो ज्यावेलः शिक्षयोद्धतः १६ पदातिर्मीनः सुमहान् गर्जिनोत्क्रुष्टवोषवान् ॥ हयान् गजान् पदातींश्च रथांश्च सहसा बहून् १७ न्यमज्जयत समरे परवीरान् महारथान् ॥ आप्लावयत्स देवौघान् दारुणो दानवेश्वरः १८ प्रावर्तत युधि श्रीमान् युधि श्रेष्ठो युधिष्ठिरः ॥ अपश्यंस्त्रिदशाः सर्वे शुद्धजांबूनदप्रभम् १९ सन्नद्धं तत्र युध्यंतं ज्वलंतमिव पावकम् ॥ मध्यं दिनगतं सूर्यं ज्वलंतमिव तेजसा २०

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ उत्पिजलकंआकुलत्वम् ॥ २४ ॥ देवदानवयोःदेवदानवजात्योः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

नशेकुःसर्वभूतानिदानवंप्रसमीक्षितुम् ॥ यथाप्ररूढं वमंतिदहेत्कक्षंहुताशनः २१ तथासुरवरोदैत्योदहतिस्मसुतेजसा ॥ देवानांदानवानांचबलंमर्दतिदा
रुणम् २२ विरूढमभवत्सर्वमाकुलंचसमंततः ॥ शूराश्चतेबलोदग्राहस्त्यश्वरथधूर्गताः २३ आर्याबुद्धिसमास्थायनत्यजंतिमहारणम् ॥ तदुत्पिजलकं
युद्धमभवद्रोमहर्षणम् २४ देवदानवयोःसंख्येरुधिरस्त्रावकर्दमम् ॥ नदिशःप्रत्यजानंतभयग्राहनिपीडिताः २५ शस्त्रपातांश्चविविधानदानवानांमहारणे
अन्योन्यंमूढचित्तास्तेनिजघ्नुर्व्याकुलीकृताः ॥ स्वान्परात्राभिजानंतिविमूढाःशस्त्रपाणयः २६ शिरोरुहेषुसंगृह्यकच्चिच्छूरस्यसंयुगे ॥ शूरश्छिनत्तिमूर्द्धा
नंसंदष्टौष्ठपुटाननम् २७ बाहुभिर्मुष्टिभिश्चैववज्रकल्पैःसुदारुणैः ॥ प्रहरंतिरणेवीराआत्तशस्त्राःपरस्परम् २८ योधप्राणहरेरौद्रेस्वर्गद्वारेनृपावृते ॥ संकु
लेतुमुलेयुद्धेवर्तमानेमहाभये २९ हयोहयंगजोनागंवीरोवीरंमहाहवे ॥ अभ्यद्रवजिघांसंतोह्यसमंजसमाहवे ॥ असुराश्चसुराश्चैवविक्रमाढ्यामहारथाः ३०
जुहुवुःसमरेप्राणान्निजघ्नुरिवतेतरम् ॥ मुक्तकेशाविकवचाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः ३१ हस्तैःपादैश्चयुध्यंतेदानवास्त्रिदशैःसह ॥ हरिस्तुनिशितंभलंप्रेषयामा
ससंयुगे ३२ सतस्यधनुषःकोटिंछित्वाभूमावपातयत् ॥ पुनश्चापिपृषत्काणांशतानिनतपर्वणाम् ३३ प्राहिणोत्सहसातस्यदानवैद्रस्यसंयुगे ॥ तस्यदेह
विमुक्तास्तेमारुतेनसमीरिताः ३४ मग्नार्द्धकायाविविशुःपन्नगाइवपर्वते ॥ सतैर्निपतितैर्गात्रैःक्षरद्विरसृगावलीः ३५ बभौदैत्योमहाबाहुर्मैरुर्धातुमिवोत्सृ
जन् ॥ पुनश्चापिपृषत्काणांशतानिनतपर्वणाम् ३६ ततोसिलोमासंकुद्धःप्रगृह्यान्त्यन्महाधनुः ॥ रुक्मपुंखांश्चनिशितान्प्रेषयामाससायकान् ३७ तैस्तुम
र्मसुविन्याधसर्पानलविषोपमैः ॥ गात्रंसंच्छादयामासमहाभैरिवपर्वतम् ३८ भूयःसंधायचशरंमुमोचांतकसंनिभम् ॥ सुपुंखंसूर्यसंकाशंबाणमप्रतिमंरणे
३९ तेनबाणप्रहारेणसंयुगेभीमकर्मणा ॥ मुमोचसहस्रादेवोभूमौचापिपपातह ४० ततोहाहाकृताःसर्वेदेवेभूतलमाश्रिते ॥ जगत्सदेवमाविग्रयथार्कपतनं
तथा ४१ परिवारंतुसमरेतस्यहत्वामहासुरः ॥ एकत्रिंशत्सहस्राणियोधानांदानवोत्तमः ४२ जयश्रियासेव्यमानोदीप्यमानइवाचलः ॥ प्रगृह्यकार्मुकं
घोरंगतःशक्ररथंप्रति ४३ तथैवतुमहायुद्धेससैन्यावश्विनावुभौ ॥ प्रयुद्धौसहवृत्रेणबलिनादेवतारिणा ४४ बाणस्वङ्गधनुष्पाणिःसमरेत्यक्तजीवितः ॥
आसाद्यसोश्विनौदैत्यःस्थितोगिरिरिवाचलः ४५ ततःशंखमुपाध्मायद्विषतांलोमहर्षणम् ॥ ज्याघोषतलशब्दैश्चसर्वभूतान्यवेजयत् ४६ ततःसंतदृष्टो
माणःशंखशब्दंविशुश्रुवुः ॥ यक्षराक्षसदेवौघावृत्रस्यापिचनिःस्वनम् ४७

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अवेजयत्कंपयत् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

गदातोमरनिस्तृशशूलशक्तिपरश्वधाः ॥ प्रगृहीताव्यराजंतयक्षराक्षसबाहुभिः ४८ तैः प्रमुक्तान्महाकायैः शूलशक्तिपरश्वधान् ॥ भलैर्वृत्रपरिच्छेदभीमवेग
रवैस्तथा ४९ अंतरिक्षचराणांचभूमिस्थानांचगर्जताम् ॥ शरैर्विव्याधगात्राणिदेवानांप्रियदर्शिनाम् ५० वृत्रासुरभुजोत्सृष्टैर्बहुधायक्षरक्षसाम् ॥
निकृंतान्येवदृश्यंतेशरीराणिशिरांसिच ५१ अथरक्तमहावृष्टिरभ्यवर्षतमेदिनीम् ॥ गदापरिघभिन्नानां देवानां गात्रसंभवा ५२ प्रच्छादयंतं बाणौघै
र्वृत्रंभीमपराक्रमम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानिभानुमंतमिवांशुभिः ५३ तीक्ष्णरश्मिरिवादित्यः प्रतपन्सर्वदेवताः ॥ अश्विनोर्बलवान्क्रुद्धः सायकैर्मर्मभेदिभिः
५४ नदतोविविधानादानर्दितस्यापिसायकैः ॥ नमोहमसुरेन्द्रस्यददृशुस्त्रिदशारणे ५५ तेसिचर्मगदाभिश्चपरिघप्रासतोमरैः ॥ परश्वधैश्चशूलैश्चप्रववर्षु
र्महारथाः ५६ ततोवृत्रः सुसंकुद्धस्तैस्तदाभ्यर्दितोबली ॥ अभ्यवर्षच्छित्तैर्बाणैस्तान्त्सर्वान्तसत्यविक्रमः ५७ तेनवित्रासितादेवाविप्रकीर्णमहायुधाः ॥ घो
रमार्तस्वरंचक्रुर्वृत्रासुरभयार्दिताः ५८ उत्सृज्यतेगदाशक्तिशूलार्ष्टिपरिघाशनीन् ॥ उत्तरांदिशमाजग्मुस्त्रासितादृढबन्धिना ५९ शूलशक्तिगदापाणिर्व्यू
ढोरस्कोमहाभुजः ॥ प्रावर्ततरणेवृत्रस्त्रासयानश्चराचरान् ६० तत्रैकस्तुमहाबाहुरसिशूलधरः प्रभुः ॥ अभ्यधावतदैत्येन्द्रं वृत्रमप्रतिमंरणे ६१ तमापतंतं स
प्रेक्ष्यंभिर्भिन्नमिववारणम् ॥ वत्सदंतैस्त्रिभिः पार्श्वेविव्याधसुरसत्तमम् ६२ सोतिविद्धोमहेष्वासः शरैरमितविक्रमः ॥ गदांजग्रहाबलवान्गदायुद्धविशारदः ॥
६३ तांप्रगृह्यमहाभीमामयः सारमयीं दृढाम् ॥ अश्विनौसहसागम्यताडयामासवीर्यवान् ६४ दीप्यमानंततः शूलमश्वीसुविपुलंदृढम् ॥ प्रासृजद्वृत्रदैत्या
यसहसारोमहर्षणम् ६५ भंक्त्वाशूलंगदाग्रेणगदायुद्धविशारदः ॥ अश्विनंसहसाभ्यर्च्यगरुत्मानिवपन्नगम् ६६ सोतरिक्षात्समुत्पत्यविधूयमहतीं गदाम् ॥
नासत्योपरिचिक्षेपगिरिशृंगोपमांबली ६७ गदयाभिहतः सोश्वित्यक्त्वाशूलमनुत्तमम् ॥ प्रयातः सहसातत्रयत्रयुध्यतिवासवः ६८ पराजित्यतुसंग्रा
मेअश्विनंभीमविक्रमम् ॥ जयश्रियासेव्यमानोवृत्रोयुद्धेव्यवस्थितः ॥ ६९ ॥ इतिश्रीमहाभारतोखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवृत्रासुरोत्कर्षवर्णनं नाम सप्त
पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्रैवतुमहायुद्धेरणाजिर्देवसत्तमः ॥ युध्यतेसहदैत्येनएकचक्रेणधीमता १ प्रच्छाद्यरथपंधान
मुत्क्रोशंश्चमहाबलः ॥ एकचक्रस्यसैन्यंतच्छरवर्षैरवाकिरत् २ महासुरामहावीर्यामहापट्टिशयोधिनः ॥ शूलानिचभुशुंडीश्चक्षिपंतिस्ममहारणे ३ त
च्छूलवर्षसुमहद्गदाशक्तिसमाकुलम् ॥ अविशदितिजैर्मुक्तंदुर्निवार्यैचराचरैः ४

॥ ६९ ॥ इतिश्रीहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ६४ ॥ तत्रैवोतिरणाजिः साध्यविशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ त्रिधाकंठकरकुंभदेशेषुमदंक्षरंत.द्वितीयार्थेप्रथ

अन्योन्यमभिवर्ततेदेवासुरगणायुधि ॥ महाद्रिशिखराकारावीर्यवंतोमहाबलाः ५ तुरंगमाणांतुशतंतुकेतस्यमहारथे ॥ महासुरवरस्येवहिरण्यकशिपो
युधि ६ तेषांचरणपातेनचक्रेनेमिस्वनेनच ॥ तस्यबाणनिपातैश्चहतावैशतशःसुराः ७ ततःसलघुभिश्चित्रैःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ सायुधानच्छिनत्कुद्वः
शतशोथसहस्रशः ८ बध्यमानाःशरैस्तीक्ष्णैरथद्विरदवाजिनः ॥ गमिताःप्रक्षयंकेचित्रिदशैर्दानवारणे ९ ततःप्रक्षीयमाणांस्तानुपप्रेक्ष्यदितेःसुताः ॥ त्य
क्त्वाबाणान्यवर्ततप्रगृहीतवरायुधाः १० तेदिशोविदिशश्चैवप्रतियुद्धप्रहारिणः ॥ अभ्यघ्नन्निशितैःशस्त्रैर्देवान्दितिसुतारणे ११ रणाद्विचलितंघोरंपरमं
तिग्मतेजसम् ॥ सुमोचास्त्रंमहाबाहुर्मथनंनामसंयुगे १२ ततःशस्त्राणिशूलानिनिशितानिसहस्रशः ॥ अतिवीर्येणमहतादितिजःसंप्रचिच्छिदे १३ छि
त्वाशूलेनतान्सर्वानेकचक्रोमहासुरः ॥ अभ्यविध्यततंसाध्यंदशभिर्निशितैःशरैः १४ अस्त्रवेगेनहत्त्वैवसोस्त्रैस्तस्यानुसैनिकान् ॥ ज्वलितैरपरैःशीघ्रैस्तान
विध्यत्सहस्रशः १५ तेषांछिन्नानिगात्राणिविसृजंतिस्मशोणितम् ॥ प्रावृषीवांबुवृष्टीनिशृंगाणिधरणीभृताम् १६ इंद्राशनिसमस्पर्शैर्निपतद्भिरजिह्वगैः ॥
दितिर्जैर्वध्यमानास्तेवित्रेसुःसुरसत्तमाः १७ एकचक्रेरथेतिष्ठन्नपश्यद्रजयूथपम् ॥ वराभरणनिहादान्तसमुद्रस्वननिःस्वनान् १८ मत्तान्तसुविहितान्दृष्टान्म
हामात्रैरधिष्ठितान् ॥ कुलीनान्वीर्यसंपन्नान्प्रतिद्विरदवातिनः १९ शिक्षितान्गजशिक्षायामैरावतसमान्युधि ॥ न्यहनत्सुरसैन्यस्यगजान्गजइवासुरः
२० विक्षरंतोमहानागान्भीमवेगांस्त्रिधामदम् ॥ मेघस्तनितनिर्घोषान्महार्द्रीनिवचोत्थितान् २१ सहस्रसंमितान्दिव्यान्जांबूनदपरिष्कृतान् ॥ सुवर्ण
जालैर्विततांस्तरुणादित्यवर्चसः २२ एकचक्रोगदापाणिर्बलवान्गादिनांवरः ॥ उत्सारयामासगजान्महाभ्राणीवमारुतः २३ निहत्यगदयासर्वोस्तान्गजान्ग
जमर्दनः ॥ भूयोश्चसंधान्तसबलीनिरैक्षतमहासुरः २४ शुकवर्णानृष्यवर्णान्मयूरसदृशांस्तथा ॥ पारावतसवर्णांश्चहंसवर्णांस्तथैवच २५ मल्लिकाक्षान्वि
रूपाक्षान्क्रौंचवर्णान्मनोजवान् ॥ अश्वसैन्यंमहाबाहुस्तदप्रतिमपौरुषः २६ निषूदयामासबलीगदयाभीमविक्रमः ॥ रणाजिस्तस्यसमरेसर्वा
न्दृष्ट्वासुरद्विषः २७ अचिंत्यविक्रमःश्रीमानभ्ययादेववाहिनीम् ॥ गदायुद्धेषुकुशलोरथेनरथयूथपः २८ हृष्टसैन्योमहाबाहुःप्रस्थितःशक्रसन्निधौ ॥
त्रिंशच्छतसहस्राणिरथानांविनिहत्यसः २९ रणेतिष्ठतदैत्येन्द्रोविधूमइवपावकः ॥ तस्मिन्नेवतुसंग्रामेबलदृप्तोमहासुरः ३० मृगव्याधंमहात्मानंयोधयत्य
जितंरणे ॥ मृगव्याधस्यरुद्रस्यमहापारिषदास्तथा ३१ समुत्पेतुर्बलंदृष्ट्वाहुताग्निसमतेजसः ॥ गजैर्मतैरथैर्दिव्यैर्वाजिभिश्चमहाजवैः ३२

मा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ऋष्यःधूसरोमृगविशेषस्तद्वर्णान् ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यस्य त्यक्त्वा ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

अस्त्रैश्चनिशितैर्बाणैःशरैश्चानलसन्निभैः ॥ ददृशुस्तेततोवीरादीप्यमानंमहासुरम् ३३ रश्मिवंतमिवोद्यंतं सुतेजोरश्मिमालिनम् ॥ संग्रामस्थंमहावेगं
हासत्वंमहाबलम् ३४ महामतिमहोत्साहंमहाकायंमहारथम् ॥ समीक्ष्यतंमहायोधंदिक्षुसर्वास्ववास्थितम् ३५ ततःप्रहरणैर्घोरैरभिपेतुःसमंततः ॥ तस्य
सर्वायसास्तीक्ष्णाःशराःपीतमुखाःशिताः ३६ शिरस्यद्रिप्रतीकाशेमृगव्याधेनपातिताः ॥ तैश्चसप्तभिराविष्टाःशरैःशिरसिचार्पितैः ३७ उत्पपाततदा
व्योम्निदिशोदशविनादयन् ॥ ततस्तंत्रिदशोवीरःसरथःसज्जकार्मुकः ३८ अनुवव्राजसंहृष्टःखेतदासमहाबलः ॥ असुरंच्छादयामासतं व्योम्निशरवृष्टिभिः
३९ वृष्टिमानिवजीमूतोनिदाघांतेधराधरम् ॥ अर्घ्यमानस्ततस्तेनमृगव्याधेनदानवः ४० चकारनिनदंघोरमंबरजलदोयथा ॥ सदूरंसहसोत्पत्यमृग
व्याधरथंप्रति ४१ निपपातमहावेगःपक्षवातैर्गिरिर्यथा ॥ बभञ्जचततोदैत्योभग्नेषाकूबरंरथम् ४२ मृगव्याधःपरित्यज्यास्थितोभूमौमहाबलः ॥ विर
थंप्रेक्ष्यरुद्रंतुतस्यपारिषदाःशुभाः ४३ उत्थिताघोररक्ताक्षाव्योम्निमुद्ररपाणयः ॥ सतुतैःसहसोत्थायवेष्टितोविमलंबरे ४४ मुद्रैरर्द्धितोभीमैर्वृक्षःपरशु
भिर्यथा ॥ तेषांवेगवतांवेगंनिहत्यसमहारथः ४५ निपपातपुनर्भूमौसुपर्णसमविक्रमः ॥ सशालवृक्षमुत्पाट्यमहाशाखंमहाबलः ४६ सर्वान्पारि
षदान्त्संख्येसूदयामासदानवः ॥ सतैर्वीजितदेहस्तुरुधिरौघपरिभुतः ४७ शुशुभेदानवश्रेष्ठोबालमूर्यइवोदितः ॥ अथोत्पाट्यगिरेःशृंगंसमृगव्यालपादप
म् ४८ जघानतान्पारिषदान्त्समरेदानवेश्वरः ॥ ततस्तेषुचभग्नेषुमहापारिषदेषुवै ४९ बलंतदवशेषंतुनाशयामासवीर्यवान् ॥ अश्वैरश्वान्गजैर्नागान्यो
धान्योधैरथान्नयैः ५० दानवःसूदयामासयुगांतैतकवत्प्रजाः ॥ हतैरश्वैश्चनागैश्चभग्नैश्चमहारथैः ५१ त्रिदशैश्चाभवद्भूमिरुद्धमार्गासमंततः ॥
एवंबलःसदैत्येन्द्रोमृगव्याधश्चवीर्यवान् ५२ युधिप्रवृद्धोबलिनौप्रभिन्नाविववारणौ ५३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तत्रैवयुध्यतेरुद्रोद्वितीयोराहु
णासह ॥ विश्रुतस्त्रिषुलोकेषुक्रोधात्माद्यजएकपात् ५४ तद्यथासुमहद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ आसीत्प्रतिभयंरौद्रवीराणांजयमिच्छताम् ५५
देवदानवदेहैस्तुदुस्तराकेशशाङ्गला ॥ शरीरसंघातवहाप्रसृतालोहितापगा ५६ आजघानाथसंकुद्धोरुद्रोरौद्राकृतिःप्रभुः ॥ राहुंशतमुखंयुद्धेशत्रुसैन्यनि
वारणम् ५७ तस्यकांचनचित्रांगंरथंसाश्वंससारथिम् ॥ जघानसमरेश्रीमान्क्रुद्धोदैत्यस्यसायकैः ५८ तस्यपारिषदस्त्वेकोशरशक्त्यामहाबलः ॥ बिभे
दसमरेहृष्टोदानवंतंस्तनांतरे ५९ सभिन्नगात्रोरुद्रेणतथापारिषदैरपि ॥ रुद्रस्यरथमायांतंसराहुर्दानवोत्तमः ६०

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

प्रममाथतलेनाशुसहसाक्रोधमूर्च्छितः ॥ भिन्नगात्रिशरैस्तीक्ष्णैर्महंसूर्यइवांशुभिः ६१ हतैर्दानवमुखैस्तुरुद्रेणामिततेजसा ॥ रुद्रपारिषदान्तसर्वान्निजघानम
हासुरः ६२ वर्तमानेमहाघोरसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ रुधिरौघामहावेगामहानघः प्रसुसुवुः ६३ दानवंसमरेरुद्रोनीलांजनचयोपमम् ॥ निर्विभेदशरैस्तीक्ष्णैर्महं
सूर्यइवांशुभिः ६४ हतैर्दानवमुखैश्चशक्तिशूलपरश्वधैः ॥ पतितैः पर्वताभैश्चदानवैः कामरूपिभिः ६५ वर्तमानेमहाघोरसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ विरेजुस्तेतदादै
त्याः पुष्पिताइवकिंशुकाः ॥ महाभेरीमृदंगानांपणवानांचनिःस्वनः ६६ शंखवेणुस्वनोन्मिश्रः संबभूवाद्भुतोपमः ॥ हतानांस्वनतांतत्रदैत्यानांचापिनिःस्वनः
६७ देवानांचतथातत्रशुश्रुवेदारुणोमहान् ॥ तुरंगमसुरोत्कीर्णैरथनेमिसमुत्थितम् ६८ रुरोधमार्गयोधानांचक्ष्ण्षिचधरारजः ॥ शस्त्रपुष्पोपहारासातत्रासद्यु
द्धमेदिनी ६९ दुर्दर्शादुर्विगाह्याचमांसशोणितकर्दमा ॥ भग्नैः खड्गैर्गदाभिश्चशक्तितोमरपट्विशैः ७० अपविद्वैश्चभग्नैश्चरथैः सांग्रामिकैर्हतैः ॥ निहतैः कुंजरैर्म
त्तैस्तथात्रिदशदानवैः ७१ चक्राक्षयुगशस्त्रैश्चभग्नैरवनिपातितैः ॥ बभूवायोधनंघोरंपिशिताशनसंकुलम् ७२ उत्पेतुश्चकबंधानिदिक्षुसर्वासुसंयुगे ॥ अ
न्योन्यबद्धवैराणांदैत्यानांजयगृद्धिनाम् ७३ संप्रहारस्तथायुद्धेवर्ततेतिभयंकरः ॥ सैन्यानांसंप्रयुद्धानांशूराणामनिवर्तिनाम् ७४ अजस्यचैकपादस्य
राहोश्चैवमहात्मनः ॥ तेषांतुतत्रपततांकुद्धानामतिनिःस्वनः ७५ उद्धर्तइवभूतानांसमुद्राणांतुशुश्रुवे ॥ तत्रैकस्तुसुधूमाक्षः श्रीमात्रुद्रोमुनीश्वरः ७६ विभेद
केशिनंशक्त्यागदापरिघशूलभृत् ॥ नानाप्रहरणाघोराभीमारुह्याभीमविक्रमाः ७७ निष्पेतूरुद्रदयितामहापारिषदास्तथा ॥ रथमास्थायचश्रीमांस्तप्तकां
चनकुंडलः ७८ दानवैः संवृतः केशीयुध्यतेयुद्धदुर्जयैः ॥ तस्यसंग्रामशौडस्यसंग्रामेषुयुयुत्सतः ७९ निपेतुरुग्रवीर्यस्यज्वालाहिप्रमृतामुखात् ॥ सतुसिंहर्षम
स्कंधः शार्दूलसमविक्रमः ८० महाजलदसंकाशोमृदंगध्वनिनिःस्वनः ॥ तस्यनिष्पतमानस्यदानवैः संवृतस्यच ८१ बभूवसुमहानादः क्षोभयंस्त्रिदिवं
यथा ॥ तेनशब्देनवित्रस्तात्रिदशानांमहाचमूः ८२ द्रुमशैलप्रहरणायोद्धुमेवाभ्यवर्तत ॥ तेषांचदेवदैत्यानांयुयुत्सूनांपरस्परम् ॥ सन्निपातः सुतुमुलो
रौद्रोलोकभयावहः ८३ तेषांयुद्धंमहाघोरंसंजज्ञेलोमहर्षणम् ॥ देवदानवसंधानांप्राणांस्त्यक्त्वामहाहवे ॥ सर्वेह्यतिबलाः शूराः सर्वेपर्वतसन्निभाः
८४ सर्वेसर्वास्त्रिविद्भांसः सर्वेसर्वायुधोद्यताः ॥ त्रिदशादानवाश्चैवपरस्परजिघांसवः ॥ तेषांवैनदतांशब्दः संयुगेमेघनिःस्वनः ८५ शुश्रुवेतिमहाघोरश्चर
स्थावरकंपनः ॥ रेणुश्चारुणसंकाशोभीमः ससमपद्यत ८६ उद्धृतोदेवदैत्यौघः संरुरोधदिशोदश ॥ अन्योन्यंरजसातेनकौशेयारुणपांडुना ८७

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकाया

संवृता बहुरूपेण ददृशुर्न च किंचन ॥ न ध्वजो न पताकांश्च न वर्म तुरगोऽपि वा ८८ आयुधं स्यंदनो वापि दृश्यते नैव सारथिः ॥ सशब्दस्तु मुलस्तेषामन्योन्यं सम
धावताम् ८९ निपेतु रुरग्रवीर्यस्य ज्वालाहिप्रमृता मुखात् ॥ स तु सिंहर्षभस्कंधः शार्दूलसमविक्रमः ९० तस्य निष्पतमानस्य दानवैः संवृतस्य च ॥ श्रूयते
तु मुलः शब्दो न रूपाणि च काशिरे ९१ दानवास्तत्र संकुद्धा दानवानेव जघ्निरे ॥ त्रिदशास्त्रिदशांश्चैव निजमुस्तु मुले तदा ९२ न परांश्च विनिघ्नतः स्वांश्च युद्धे
महासुरान् ॥ रुधिराद्रां तथा च कुर्मोदिनीं च महासुराः ९३ ततस्तुरुधिरौ वेणुसंस्पर्शमुदितं रजः ॥ शरीरशतसंकीर्णं बभूव धरणी तलम् ९४ शूलशक्तिगदा
खड्गपरिघप्रासतो मरैः ॥ त्रिदशा दानवाश्चैव जघ्नु रन्योन्यमाहवे ९५ बाहुभिः परिघाकारैर्निघ्नतः परिवैस्तथा ॥ रुद्रपारिषदान्सर्वान् तस्मूदयंति स्म दानवाः ॥ रुद्र
पारिषदाश्चैव महाद्रुममहाश्मभिः ९६ विदारयन्नतिक्रम्य शस्त्रैश्चादित्यसनिभैः ॥ एतस्मिन्नंतरे कुद्वः केशी दानवसत्तमः ९७ संग्राममर्षी घोरः स स्वान्यनीका
निहर्षयन् ॥ तेषां परमसंकुद्धो वज्रमस्रमुदीरयत् ९८ वज्रेणास्त्रेण दिव्येन शस्त्रेण च महात्मना ॥ महापारिषदाः सर्वे निहता युधि दुर्जयाः ९९ वज्रास्त्रपीडि
ता भ्रांतारुद्रपारिषदा युधि ॥ विप्रकीर्णदुमाः पेतुः शैला वज्रहता इव १०० एवं सुतुमुलं युद्धमभवत् लोमहर्षणम् ॥ केशिनः सह रुद्रेण तदद्भुतमिवाभवत् १०१
॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे केशिरुद्रयुद्धकथनं नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
वृषपर्वतुदैत्येन्द्रो विश्वमद्भुतदर्शनम् ॥ निष्कुंभं योधयामास लोहितार्कसमद्युतिम् १ क्रोधमूर्च्छितवक्त्रस्तु धुन्वन्परमकार्मुकम् ॥ धनूंषि प्रेक्ष्य शत्रूणां सार
थित्वरितो ब्रवीत् २ अत्रैव तावत्त्वरितं नय मे सारथे रथम् ॥ एते देवाश्च सहिता घ्नंति नः समरे बलम् ३ एतां निहंतुमिच्छामि समरश्लाघिनोरणे ॥ एतै
र्हि दानवानां कंकृतच्छिद्रमिदं महत् ४ ततः प्रजविता श्वेन रथेन रथिनां वरः ॥ अरीनभ्यहनत् कुद्वः शरजालैर्महासुरः ५ न स्थातुं देवताः शकाः किंपुनर्योद्धु
माहवे ॥ वृषपर्वेषु निर्भिन्नाः सर्वे एवाभिदुद्रुवुः ६ तान् मृत्युवशमापन्नान् वैवस्वतवशंगतान् ॥ समीक्ष्य निहतान् ज्ञातीनवतस्थे महासुरः ७ दृष्ट्वा तं तत्र निष्कुं
भं सर्वे ते त्रिदशोत्तमाः ॥ समेत्य सहिताः सर्वे द्रुतं तं पर्यवारयन् ८ व्यवस्थितं तु निष्कुंभं दृष्ट्वा त्रिदशसत्तमम् ॥ बभूवुर्बलवंतो वै तस्यास्त्रबलतेजसा ९ वृषप
र्वतु शैलाभं निष्कुंभं समरे स्थितम् ॥ महेंद्र इव धाराभिः शरवर्षैरवाकिरत् १० अर्चितयित्वा तु शराञ्छरीरे पतितान् बहून् ॥ स्थितश्च प्रमुखे श्रीमान् तस्यै न्यः
समहाबलः ११ संप्रहस्य महातेजा वृषपर्वणि माहवे ॥ अभिदुद्राव वेगेन कंपयन्निव मेदिनीम् १२

मष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ४९ ॥ वृषपर्वविश्वं विश्वे देवांतर्गतं निष्कुंभं नामतः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

तस्यत्वाधावमानस्यदीप्यमानस्यतेजसा ॥ वभूवरूपंदुर्धर्षेदीप्तस्येवविभावसोः १३ रथंत्यक्त्वामहातेजाःसक्रोधःसमपद्यत ॥ वृक्षमुत्पाटयामासमहाता
लंमहोच्छ्रयम् १४ ततश्चिक्षेपतंवृक्षंनिष्कुंभोवृषपर्वणः ॥ तंगृहीत्वामहावृक्षंपाणिनैकेनदानवः १५ विनद्यसुमहानादंभ्रामयित्वाचवीर्यवान् ॥ सगजा
न्सगजारोहान्सरथात्रयिनस्तथा १६ जघानदानवस्तेनशाखिनात्रिदशांस्तदा ॥ तमंतकमिवकुट्टंसमरेप्राणहारिणम् १७ वृषपर्वणमासाद्यत्रिदशावि
प्रदुहुवुः ॥ तमापतंतंसंकुट्टंत्रिदशानांभयावहम् १८ आलोकयधन्वीनिष्कुंभश्चक्रोधचननादच ॥ सतत्रनिशितैर्बाणैस्त्रिंशद्भिर्मर्मभोदिभिः १९ निर्विभेदम
हावीर्योनिष्कुंभोदानवाधिपः ॥ शरशक्तिभिरुग्राभिर्दैत्यानामधिपंप्रभुम् २० विद्वःसमरमध्यस्थोरुधिरंप्राप्तवद्बहु ॥ उद्विग्नामुक्तकेशास्तेभग्नदर्पाःपरा
जिताः २१ श्वसंतोदुहुवुःसर्वेभयाद्वैवृषपर्वणः ॥ अन्योन्यंप्रममंथुस्तेत्रासितावृषपर्वणा २२ पृष्ठवक्त्राःसुसंविग्नाःप्रेक्ष्यमाणामुहुर्मुहुः ॥ त्यक्तप्रहरणाः
सर्वेकृतास्तेवृषपर्वणा २३ संग्रामेयुद्धशौडेनतदानिष्कुंभसैनिकाः ॥ तत्रैवतुमहावीर्यःप्रह्लादःकालमाहवे २४ योधयामासरकाक्षोहिरण्यकशिपोःसुतः
तस्यदानववीरस्ययुद्धकालेजयक्रियाः २५ चकारत्वरयायुकोभार्गवोविजयावहाः ॥ हुताशनंतर्पयतोब्राह्मणांश्चनमस्यतः २६ आज्यगंधप्रतिवहो
मारुतःसुरभिर्ववौ ॥ स्रजश्चविविधाश्चित्राजयार्थमभिमंत्रिताः २७ प्रह्लादस्यशुभेभूर्धन्याबबंधोशनाःस्वयम् ॥ कालेनसहसंग्रामेप्रयुद्धस्यमहात्मनः २८
प्रह्लादस्यातिवीर्यस्यशांतिचक्रेसभार्गवः ॥ दशशिष्यसहस्राणिभार्गवस्यमहात्मनः २९ यानिदानववीराणांजेपुःशांतिमनुत्तमाम् ॥ अथर्वाणमथोदिव्यं
ब्रह्मसंस्तवचोदितं ३० रणप्रवेशसदृशंकर्मवैजयिकंकृतम् ॥ ततःसर्वास्त्रविदुषःसमरेष्वनिवर्तिनः ३१ विद्ययातपसायुक्ताःकृतस्वस्त्ययनक्रियाः ॥ धनुर्ह
स्ताःकवचिनोवेगेनापुत्यदानवाः ॥ बलिमभ्यर्च्यराजानंप्रह्लादंपर्यवारयन् ३२ आस्थायपरमंदिव्यंरथंपररथारुजम् ॥ नानाप्रहरणाकीर्णंसवज्रमिवपर्व
तम् ३३ तद्वभूवमुहूर्तेनक्ष्वेडितास्फोटिताकुलम् ॥ मेरोःशिखरमाकीर्णंघौरिवांबुधरागमे ३४ स्रजःपद्मपलाशानामामुच्यसुविभूषिताः ॥ बांधवान्सं
परित्यज्यनिपतंतिरणप्रियाः ३५ महायुधधरःश्रीमाञ्जुभचर्मधरःप्रभुः ॥ शिरस्त्राणतनुत्राणिधन्वीपरमदुर्जयः ३६ सिंहशार्दूलदर्पाणांगदताकिंकिणी
किनाम् ॥ तस्यदैत्यसहस्राणिप्रयांत्यग्रेमहारणे ३७ सैन्यपक्षहतास्तस्यरथाःपरमदुर्जयाः ॥ सप्ततिर्वैसहस्राणिगजास्तावंतएवच ३८ मध्येव्यूहोदरस्थ
स्तुकालनेमिर्महासुरः ॥ धनुर्विस्फारयामासननादप्रजहासच ३९ तस्मिञ्छितसहस्राणिपुरोयांतिमहाद्युतेः ॥ दानवानांबलवतांशक्रप्रतिमतेजसाम् ४०

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ निर्वर्त्तयिष्यन्ति हतानां देवभावं गतानामर्थेशत्रुमांसानिशत्रुरूपाणां पशूनां हृदया

स समं वर्तमानस्तु पक्षाभ्यां विस्तृतो महान् ॥ अभवद्दानवयूहो दुर्मेघः सर्वदैवतैः ४१ षष्ठीरथ सहस्राणि दानवानां धनुर्भृताम् ॥ नानाप्रहरणानां च परिमाणं
न विद्यते ४२ गदापरिवनिस्त्रिशैः शूलमुद्गरपट्टिशैः ॥ प्रगृहीतैर्व्यराजंत दानवाः पर्वतोपमाः ४३ गर्जन्तो विनदन्तश्च विक्रोशन्तः पुनः पुनः ॥ अयुध्यन्ते महावी-
र्याः समरेष्वनिवर्तिनः ४४ तत्र तूर्यसहस्राणि भेरीशंखरवाणि च ॥ हयानां च गजानां च गर्जतामतिवेगिनाम् ४५ दुन्दुभीनां च निर्घोषः पर्जन्यनिनदोपमः ॥
शुश्रुवेशंखशब्दश्च पटहानां च निःस्वनः ४६ तेन शंखनिनादेन भेरीतूर्यरवेण च ॥ निर्घोषेण रथानां च क्रोशतीवनभस्तलम् ४७ सागरप्रतिमौघेन बलेन
महता वृतः ॥ प्रहादो युद्धतरणे कालांतकयमोपमः ४८ तस्य नादेन रौद्रेण घोरेणाप्रतिमौजसः ॥ विनेदुः सर्वभूतानि त्रैलोक्यविकृतैः स्वनैः ४९ अंतरिक्षा-
त्परंत्य कृत्वा वायुश्च परुषो ववौ ॥ वमन्त्यः पावकं घोरं शिवाश्चैव ववासिरे ५० प्रहादस्तु महावीर्यः प्रहसन् युद्धदुर्मदः ॥ उवाच वचनं श्रीमांस्तत्कालक्षममुत्तम-
म् ५१ अद्याहं दर्शयिष्यामि स्वबाहुबलमूर्जितम् ॥ अद्य मद्बाणनिहतान् देवान् द्रक्षथ संयुगे ५२ बांधवानि हतायेषां त्रिदशैरिह संयुगे ॥ अद्य निर्वर्त्तयि-
ष्यन्ति शत्रुमांसानि दानवाः ५३ इममद्य समुद्रतरेणुं समरमूर्धनि ॥ अहंतु शमयिष्यामि शत्रुशोणितविस्रवैः ५४ तिमिरौघहता कर्तुसैन्यरेण्वरुणीकृतम् ॥
आकाशं संपतिष्यन्ति खद्योता इव मेशराः ५५ हृष्टाः संपरिमोदध्वं देवेभ्यस्त्यज्यतां भयम् ॥ अद्याहं निहानिष्यामि कालेन्द्रं धनुषारणे ५६ तोषयिष्यामि राजानं
बलिवलवतारणे ॥ त्रिदशान्तसगणान् हत्वारणे चांतकमंतिकात् ५७ अक्षयाः संति मे तूणाः शराश्चाशीविषोपमाः ॥ स्थातुं मे पुरतः शक्ताः केरणे जीवितेऽप्य-
वः ५८ हत्वारिपुगणांस्तुष्टिरनुरागश्च राजसु ॥ हतस्य त्रिदिवे वा सो नास्ति युद्धसमागतिः ६९ तद्भयं पृष्ठतः कृत्वारणे दानवसत्तमाः ॥ निहत्येमान् रीन्तस-
र्वान्मोदध्वं नंदनेवने ६० एवमुक्त्वा महत्सैन्यं प्रकादो दानवोत्तमः ॥ कालसैन्यं महारौद्रं तरसामर्दतासुरः ६१ सर्वास्त्रविद्वान्वीरश्च नित्यं चाप्यपराजितः ॥
युद्धे ह्यभिमुखो नित्यं स्वबाहुबलदर्पितः ६२ षष्ठीरथ सहस्राणि विविधायुधधारिणाम् ॥ प्रहादस्यातिवीर्यस्य ते तस्य तनयानि जाः ६३ तैस्तु क्रतुशतैरिष्टं
विपुलैराप्तदक्षिणैः ॥ क्षांता धर्मपरा नित्यं सत्यव्रतपरायणाः ६४ दातारः प्रियवक्तारो वक्तारः शास्त्रवस्तुषु ॥ स्वदारानिरता दांता ब्रह्मण्याः सत्यसंगराः
६५ यष्टारः क्रतुभिर्नित्यं नित्यं चाध्ययने रताः ॥ इष्वस्त्रकुशलाः सर्वे बहुशो दृढविक्रमाः ६६

द्यंगानि निर्वर्त्तयिष्यन्ति इदममुष्मा इति तत्तदुद्देशपूर्वकं कल्पयिष्यन्ति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कालश्चासाविद्रश्च कालेन्द्रोऽयमः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

वातरेचकान्व्यजनीकृतान्वृक्षादीन् ईरयंतः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥

मत्तवारणविक्रांताः शत्रुसैन्यप्रमर्दकाः ॥ दारयंतः पदाक्षेपैः सुवोगन्वातरेचकान् ६७ युद्धोत्सुकधियानित्यं क्रोधरंजितलोचनाः ॥ संदष्टौष्ठपुटादैत्याविनेदुर्भी
मविक्रमाः ॥ क्ष्वेडितास्फोटितरवैरन्योन्यं समहर्षयन् ६८ वेणुशंखरवैश्वैरसिंहनादैश्च पुष्कलैः ॥ आहुत्याहुत्यसहसारेणैव बुरनेकशः ६९ तालमात्राणि
चापानिविह्वल्य सुमहाबलाः ॥ अमृष्यमाणाः सहसा दानवाश्चापपाणयः ७० सुरासुरैरप्यजितं योधयंति रणेतकम् ॥ प्रतप्तहेमाभरणाः सर्वे ते श्वेतवाससः ॥
७१ दानवामानिनः सर्वे सर्वे स्वर्गाभिकांक्षिणः ॥ सर्वे जयैषिणो वीराः सर्वे शत्रुवधोद्यताः ७२ शुशुभेसाचमूर्द्धापापताका ध्वजमालिनी ॥ गजाश्वरथसंबाधा
स्वर्गमार्गाभिकांक्षिणी ७३ ततः कालः सुनिर्यातो भीमो भीमपराक्रमः ॥ निनदन्सुमहाकायो व्याधिभिर्बहुभिर्वृतः ७४ ददर्श महतीं सेनां दानवानां बलीय
साम् ॥ अभिसंजातदर्पाणां कालं समभिगर्जताम् ७५ तदा यातंत दानीकं दानवानां तरस्विनाम् ॥ प्रतिलोमं चकाराशु व्याधिभिः सहितो ततः ७६ प्रविश्य
ध्वजिनीं चेषां पातयामास दानवान् ॥ कालोरुधिररक्ताक्षः स्वेनानीकेन संवृतः ७७ प्रह्लादबलमत्युग्रं प्रह्लादं च महाबलम् ॥ आजघान रणे कालो दंडमुद्ररप
ट्टिशैः ७८ शरशक्त्यृष्टिखड्गांश्च शूलानि मुशलानि च ॥ गदाश्च परिधाश्चैव विचित्राश्च परश्वधाः ७९ धनुंषि च विचित्राणि शतव्रीश्च स्थिरायसीः ॥ पात्यंते
व्याधिभिर्युद्धे दानवानां च मूमुखे ८० बहवो व्याधयो युद्धे बहून् सुरपुंगवान् ॥ व्याधीनपि च दैत्यौघानि जघ्नुर्बहवो बहून् ८१ शूलैः प्रमथिताः केचित् केचि
च्छिन्नाः परश्वधैः ॥ परिघैराहताः केचित् केचिच्च परमायुधैः ॥ केचिद्विधाकृताः खड्गैः स्फुरंतः पतिता भुवि ८२ व्याधयो दानवैरेव नानाशस्त्रैर्विदारिताः ॥
ते चापिव्याधिभिः सर्वैर्विविधैरायुधोत्तमैः ८३ खड्गैश्च मुशलैस्तीक्ष्णैः प्रासतो मरमुद्रैः ॥ भिन्नाश्च दानवाः सर्वे निकृताश्च परश्वधैः ८४ मुद्रैः पट्टिशैश्चैव व्या
धिभिश्च महाबलैः ॥ कृत्वा शस्त्रैरनेकैश्च मुष्टिभिश्च हता भृशम् ८५ वेमुः शोणितमन्योन्यं विष्टब्धदशनेक्षणाः ॥ आर्तस्वरं च नदतां सिंहनादं च गर्जताम् ८६
बभूवतु मुलः शब्दः संग्रामेलोमहर्षणे ॥ मुष्टिभिः श्रोतमांगानि तलैर्गात्राणि चासकृत् ८७ सादितानि महीं जग्मुस्तिष्ठतामेव संयुगे ॥ अस्रफेना ध्वजाव
र्त्ताच्छिन्नबाहुमहोरगा ८८ शूलशक्तिमहामत्स्याचापग्राहसमाकुला ॥ रथेषूपलसंबंधा ध्वजद्रुमलतावृता ८९ सशब्दघोरविस्तारालोहितोदाभवन्न
दी ॥ स्वधनुः शक्रधनुषौ कांचनांगदविद्युतौ ९० तौ दैत्यकालजलदौ शरधारां विमुंचताम् ॥ तौ महामेव संकाशौ रथनागगतौ तदा ९१ बभूवतु रभिकुद्धौ
सांबुगर्भाविवांबुदौ ॥ तप्तकांचनसन्नाहौ दिव्यहारविभूषितौ ९२

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहारेवंशोभाविष्यपर्वणिटीकायां एकोनषष्टित

तौ विरेजतुरायतौ सूर्यवैश्वानरोपमौ ॥ तौ महाबलसंकाशावन्योन्यस्य च मूमुखे ९३ शक्राशनिसमस्पर्शैर्बाणैर्जघ्नतुराहवे ॥ परस्परं समाद्यंततयोर्युधि
दुरासदम् ९४ नाशंसंततदायोधाजीवितान्यपि संयुगे ॥ शरैर्विभिन्नसर्वांगायुधिप्रक्षीणबांधवाः ॥ निपेतुर्योधमुख्यास्तुरुधिरोक्षितवक्षसः ९५ पतितै
र्निष्पतद्भिश्चपात्यमानैश्च संयुगे ॥ बभूवभूः समाकीर्णयोधैरुद्धतजीवितैः ९६ अगृह्णंतो शरान्वोरांस्ते च संदधतोस्तयोः ॥ अंतरंददृशे कश्चित्प्रयतादपि सं
युगे ९७ लघुत्वाच्च महाबाहू युद्धशौडौ महाबलौ ॥ मंडलीभूतधनुषौ सकृदेव बभूवतुः ९८ प्रह्लादस्य च बाणौ घैर्दुद्रावांतकवाहिनी ॥ उद्यमाना बलवता
वायुनेवाभ्रमंडलम् ९९ हतदंष्ट्रं तु विज्ञाय प्रह्लादः कालमाहवे ॥ अपयातं च समरे द्विषंतं संप्रतर्क्यतम् १०० मत्वा वशगतं चैव प्रह्लादो युद्धदुर्मदः ॥ तत्रैवा
न्यांच मूभूयः संमर्दमहासुरः १०१ कालप्रह्लादयोर्युद्धमभवद्यादृशं पुरा ॥ तादृशं सर्वलोकेषु न भूतं न भविष्यति १०२ एवमद्भुतवीर्यौ जामहारणकृतव्रणः ॥
प्रह्लास्त्वथ वृद्धोत्रकालस्त्वपसृतोरणात् १०३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहारेवंशोभाविष्यपर्वणिकालप्रह्लादयुद्धे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ ॥ ६४ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनाध्यक्षमनुह्लादः प्रह्लादस्यानुजो बली ॥ स सैन्यं योधयामास क्षोभयन् यक्षवाहिनीम् १ महता च बलौ घेन त्वनुह्लादो सुरोत्तमः ॥
अर्दयामास संक्रुद्धो धनाध्यक्षं प्रतापवान् २ अमृष्यमाणां स्त्रिदशानाहवस्थानुदायुधान् ॥ चकार कदनं घोरं धनुष्पाणिर्महासुरः ३ आवर्त इव संजज्ञे बल
स्य महतो महान् ॥ क्षुभितस्याप्रमेयस्य सागरस्येव संप्लवः ४ त्रिदशानां शरीरैस्तु दानवानां च मेदिनी ॥ बभूव निचिताघोरैः पर्वतैरिव संप्लवे ५ मेरुपृष्ठं तु
रक्ते मरंजितं संप्रकाशते ॥ सर्वतो माधवे मासि पुष्पितैरिव किंशुकैः ६ हतैर्वीरैर्गजैरश्वैः प्रावर्तत महानदी ॥ शोणितौ घामहाघोराय मराष्ट्रविवर्द्धिनी ७ श
क्रन्मेदो महापंकासं प्रकीर्णो त्रिशैवला ॥ छिन्नकायशिरोमीना अंगावयवशाड्वला ८ गृध्रहंससमाकीर्णके किसारसनादिता ॥ वसाफेव समाकीर्णा प्रोत्कृष्ट
स्तनितस्वरा ९ तां कापुरुषदुस्तारां युद्धभूमौ महानदीम् ॥ नदीमिवातपापाये हंससंघोपशोभिताम् १० त्रिदशादानवाश्चैव ते रुस्ते दुस्तरां नदीम् ॥ यथाप
द्मरजो ध्वस्तां नलिनीं गजयूथपाः ११ ततः सृजंतं बाणौ घाननुह्लादं रथे स्थितम् ॥ ददर्श तरसा देवो निघ्नंतं यक्षवाहिनीम् १२ क्रुद्धस्ततो दैत्यबलं सूदयामास
वित्तपः ॥ विक्षिपन्निवसेवायुर्महाभ्रपटलंबलात् १३ समीक्ष्य तु मुलं युद्धमनुह्लादश्च वीर्यवान् ॥ रथेनादित्यवर्णेन कुबेरमभिदुद्रुवे १४ स धनुर्धन्विनां
श्रेष्ठो विकृष्यरणमूर्धनि ॥ उत्ससर्ज शितान् बाणान्वित्ते शस्य महात्मनः १५

मोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ ६४ ॥

॥

॥ १ ॥

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

॥ ६ ॥

॥ ७ ॥

॥ ८ ॥

॥ ९ ॥

॥ १० ॥

॥ ११ ॥

॥ १२ ॥

॥ १३ ॥

॥ १४ ॥

॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

कुबेरं प्राप्य ते बाणानिर्भिद्य सुसमाहिताः ॥ अपरान् पृष्ठतोजघ्नुर्व्यासक्ता न्यक्षराक्षसान् १६ देवः शरैरभिहतो निशितैर्ज्वलनोपमैः ॥ अनुह्रादं प्रत्युदियात्सं
क्रुद्धः परमाहवे १७ ततो वै श्रवणो राजा कुद्वोयक्षगणैः सह ॥ ववर्ष शरवर्षाणि दानं वप्रतिवीर्यवान् १८ तद्यथा शारदं वर्षे गोवृषः शीघ्रमागतम् ॥ अपारयन्वा
रयितुं प्रतिगृह्णन्निर्मालितः १९ एवमेव कुबेरस्य शरवर्षे महासुरः ॥ निर्मालिताक्षः सहसा दैत्यः सहतिदारुणम् २० रोषितः शरवर्षेण धनदेन महासुरः ॥ इं
द्रकेतुप्रतीकाशमभितो पश्यतद्रुमम् २१ प्रवृद्धशाखा विटपंतरुणां कुरपल्लवम् ॥ उत्पात्य कुपितो दैत्यस्तं फलसमन्वितम् २२ निजघान हयाञ्छ्रेष्ठान् कु
बेरस्य महात्मनः ॥ तस्य कर्म महाघोरं दृष्ट्वा सर्वे महासुराः २३ सिंहनादं नदंति स्म अनुह्रादं प्रहर्षिताः ॥ तयोस्तु तुमुलं युद्धं संजज्ञे देवदैत्ययोः २४ ततस्तौ क्रो
धरकाक्षाव न्योन्यवधकांक्षिणौ ॥ अन्योन्यं विविधैः शस्त्रैर्वो रैर्जघ्नतुराहवे २५ त्रिदशा दानवान् सर्वे मथित्वा प्रणदंस्तदा ॥ दानवैस्त्रिदशाश्चापिकुद्धैर्भुवि निपा
तिताः २६ दानवास्त्वथ संकुद्धास्त्रिदशान्निशितैः शरैः ॥ विव्यधुर्वज्रसंकाशैः कंकपत्रैरजिह्वगैः २७ विदार्यमाणा दैत्यौ वैस्त्रिदशास्तु महाबलाः ॥ अमर्षिततरा
श्च कुर्युद्धकर्माण्यभीतवत् २८ ते गदाभिः सुभीमाभिः पट्टिशैः शूलमुद्गरैः ॥ परिवैश्वसुतीक्ष्णाग्रैर्दानवाः पीडिताः शरैः २८ शरनिर्भिन्नगात्राश्च खड्गविच्छिन्नवक्षसः
जगृहुस्ते शिलाश्चैव द्रुमांश्चासुरसत्तमाः ३० ते भीमसंगादिति जानर्दमानाः पुनः पुनः ॥ ममंथुस्त्रिदशान् वीर्याच्छतशोथसहस्रशः ३१ ततस्तु तुमुलं युद्धं तेषां
समभिवर्तत ॥ शिलाभिर्विपुलाभिश्च शतशश्चैव पादपैः ३२ परिवैः पट्टिशैर्भलैर्भिडिपालैः परश्वधैः ॥ केचिन्निवृत्तशिरसः केचिन्निविदलीकृताः ३३ केचिदि
निहता भूमौ रुधिरार्द्राः सुरासुराः ॥ केचिद्रणाजिरान्नष्टाः परस्परवधादिताः ३४ विभिन्नदृष्ट्याः केचिच्छिन्नपादाश्च शेरते ॥ विदारितास्त्रिशूलैश्च केचित्त्रग
तासवः ३५ तत्सुभीमं महद्युद्धं देवदानवसंकुलम् ॥ बभूव तुमुलं युद्धं शिलापादपसंकुलम् ३६ धनुर्ज्यातं त्रिमधुरं हिक्कातालसमन्वितम् ॥ आर्तस्तनित
घोषाढ्यं युद्धं गांधर्वमाबभौ ३७ कुबेरः स धनुष्पाणिर्दानवान्नणमूर्धनि ॥ दिशो विद्रावयामास संकुद्धः शरवृष्टिभिः ३८ कुबेरेणादितं सैन्यं विद्रुतं प्रेक्ष्य दानवः
अभ्यद्रवदनुहादः प्रगृह्य महतीं शिलाम् ३९ क्रोधाद्दिगुणरक्ताक्षः पितृतुल्यपराक्रमः ॥ शिलां तां पातयामास कुबेरस्य रथोत्तमे ४० आपतंतीं शिलां दृष्ट्वा ग
दापाणिर्धनाधिपः ॥ रथादाकुत्य वेगेन वसुधायां व्यतिष्ठत ४१ स चक्र कूबरहयं सध्वजं सशरासनम् ॥ भंक्त्वा रथोत्तमं तस्य निपपात शिलाभुवि ४२ विम
थ्यतु कुबेरस्य प्रह्लादस्यानुजोरथम् ॥ शूराणां कदनं चक्रे सस्कंधविटपैर्द्रुमैः ४३

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

निभिन्नशिरसोभग्रास्त्रिदशाःशोणितोक्षिताः ॥ द्रुमप्रव्यथितांगाश्चनिपेतुर्धरणीतले ४४ विद्राव्यविपुलं सैन्यमनुह्रादोमहासुरः ॥ गिरिशृंगंगृहीत्वातु
कुबेरमभिदुद्रुवे ४५ तमापतंतंधनदोगदामुद्यम्यवीर्यवान् ॥ विनदित्वाह्वयामासदानर्वेद्रंमहाबलम् ४६ तस्यदैत्यस्यसंकुद्धो गदांतांबहुकंटकाम् ॥ न्य
पातयन्नवित्तेशोदानवस्योरसिप्रभो ४७ दैत्यःसंक्रोधताम्राक्षस्तंप्रहारमर्चितयत् ॥ वित्तेशस्योपरितदागिरिशृंगमपातयत् ४८ सविह्वलितसर्वांगोगिरिशृं
गेणताडितः ॥ पपातसहस्राभूमौविशीर्णइवपर्वतः ४९ वित्तेशंविह्वलं दृष्ट्वासर्वेतेयक्षराक्षसाः ॥ परिवार्यमहात्मानंरक्षुर्भीमविक्रमाः ५० मुहुर्तेविह्वलो
भूत्वापुनर्विश्रवसःसुतः ॥ उपतस्थेचसहसाधनदःक्रोधमूर्च्छितः ५१ सननादमहानादंत्रैलोक्यमभिनादयन् ॥ जनयन्निवनिर्वोषंविधमन्निवपर्वतान्
५२ तमवध्यंतुविज्ञायनिहतुंपुनरुत्थितम् ॥ प्रेक्ष्यपिंगाक्षमायांतंदानवाविप्रदुद्रुवुः ५३ तांस्तुविद्रवतोदृष्ट्वानुह्रादोह्यसुरोब्रवीत् ॥ कालनेमिंदानवंचवीर्य
दर्पसमन्वितम् ५४ आत्मानंचैववीर्यंचविस्मृत्याभिजनंतथा ॥ कगच्छन्नभयत्रस्ताःप्राकृताइवदानवाः ५५ निवर्तध्वंमहावीर्याःकिंप्राणान्परिरक्षथ ॥
नालंयुद्धाययक्षोयंमहतीयंविभीषिका ५६ एतांविभीषिकामद्यदानवानांसमुत्थिताम् ॥ विक्रम्यविधमिष्यामिनिवर्तध्वंमहासुराः ५७ तेसुराःसन्निवृत्ता
श्चसमदाइवकुंजराः ॥ निजघ्नुःपरमकुद्धादेवसैन्यंमहासुराः ५८ क्षीणप्रहरणाःकेचिन्महामेघनिभस्तनाः ॥ दर्पोत्कटाभुजैरेवसंप्रहारंप्रचक्रिरे ५९ प्रांशु
भिश्चैवकाष्ठैश्चशिलाभिश्चमहाबलाः ॥ बाहुभिश्चतथान्योन्यमाक्षिपंतस्मवेगिताः ६० मुष्टिभिश्चतलैश्चैवनखपातैर्महाबलाः ॥ पादपैश्चमहाशाखैरयुध्यं
तरणाजिरे ६१ अनुह्रादस्तुसंकुद्धोदेवतानांमहाचमूम् ॥ ममंथपरमायत्तोवनान्यग्निरिवोत्थितः ६२ रुधिरार्द्रास्तुबहवःशेरतेयोधसत्तमाः ॥ विकृताः
पतिताभूमौताम्रपुष्पाइवद्रुमाः ६३ अनुह्रादश्चविक्रांतोदेवांस्त्वाशीविषोपमान् ॥ युध्यमानस्यसमरेव्यसृजन्निशिताञ्छरान् ६४ धनाधिपेनवि
द्वस्यअनुह्रादस्यसंयुगे ॥ अंगारमिश्राःकुद्वस्यमुखान्निश्चेरुर्चिषः ६५ अथबाणसहस्रेणवित्तेशंदानवोत्तमः ॥ विव्याधसशरैःकुद्धोदंडपाणिरिवांतकः
६६ कुबेरस्तुशरैर्भिन्नःसमंतात्क्षतजोक्षितः ॥ रुधिरंपरिसुस्तावगिरिप्रस्रवणैरिव ६७ लब्ध्वासतुपुनःसंज्ञारोषरकेक्षणःसुरः ॥ गदामथसमासाद्यभीमांभी
मपराक्रमः ॥ चिक्षेपदैत्यमुद्दिश्यबलात्क्रोधेनमूर्च्छितः ६८ अप्राप्तामंतरेसोथतांगदांगदयासुरः ॥ बभञ्जविनदःकुद्वस्तदाश्चर्यमभूत्तदा ६९ प्रगृह्यतुगदां
भूयोह्यभिदुद्रावदानवम् ॥ तमापतंतंदृष्ट्वैवानुह्रादोमहाबलः ७०

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

गिरिशृंगमिवोत्पाद्यकैलासाचलसन्निभम् ॥ धनाधिपंप्रदुद्रावव्यादितास्य इवांतकः ७१ तमंतकमिवायांतमजेयंसकलैः सुरैः ॥ ग्रसंतमिव तंदैत्यं त्रैलोक्यमखिलं रुषा ७२ तमालोक्य तथाभूतं धनाध्यक्षोरणं भयात् ॥ अपहाय ययौ तत्र यत्र शक्रः सुराधिपः ७३ तस्य चापि महत्कर्मदृष्ट्वा वित्तपतिस्तदा ॥ जगाम भयसंत्रस्तो यत्र देवः शचीपतिः ७४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे अनुहादकुबेरयुद्धवर्णनं नाम षष्ठितमोऽध्यायः ६० ॥ ६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विप्रचित्तिस्तु वरुणं दैत्यानामादिरव्ययम् ॥ जघानेषु गणैः क्रुद्धो दीप्तैरिव महोरगैः १ सदृशमानो दैत्येन दीप्तैः शरगभस्तिभिः ॥ नाभ्यजानत कर्तव्यं संग्रामे सजलेश्वरः २ सर्वलोके श्वरस्येव परमेष्ठो प्रजापतिः ॥ न शक्नोत्यग्रतः स्थातुं विप्रचित्ते रजलाधिपः ३ वज्रोनाम महाव्यूहो निर्भयः सर्वतो मुखः ॥ तं व्यूहप्रत्ययुध्यंत दानवा देववाहिनीम् ४ वह्निज्वाला समंततरविमंडलसन्निभम् ॥ मुखमाभाति दैत्यस्य विप्रचित्तेर्महात्मनः ५ वरुणस्तु महातेजा विप्रचित्तिमहासुरम् ॥ प्रदहन्निव तेजोभिर्जिगीषुः प्रत्यवैक्षत ६ स्रग्दाममालाभरणः केयूरांगदभूषणः ॥ जग्राह परिघं दैत्यः कैलासशिखरोपमम् ७ पिनद्वं कांचनैः पट्टैर्हममालिनमायसम् ॥ यमदंडोपमं घोरं दैत्यानां भयनाशनम् ८ भ्रामयामास संक्रुद्धो महाशक्रध्वजोपमम् ॥ विमनादविवृत्तास्यो विप्रचित्तिर्महासुरः ९ सकंठस्थेन निष्केण भुजस्थैरपि चांगदैः ॥ कुंडलाभ्यां विचित्राभ्यां भाजते कांचनस्रजः १० दानवोभूषणैर्भाति परिघेणायसेन च ॥ यथेन्द्रधनुषामेघः सविद्युत्स्तनयित्नुमान् ११ प्रस्फुरत्परिघास्त्रेण वातस्कंधान् महास्वनः ॥ जज्वाल च सधूमार्चिः सांकर्षण इवानलः १२ विद्याधरगणैः सार्द्धं गंधर्वनगरैरपि ॥ सह चैवामरावत्या सिद्धलोकैस्तथा सह १३ गृहनक्षत्ररचितं सार्कचंद्रविभूषितम् ॥ दैत्येन्द्रपरिवोद्धूतं भ्रमती वनभस्तलम् १४ दुरासदः सुसंजज्ञे परिघाभरणक्षमः ॥ सुरेधनो सुरेन्द्राग्निर्युगांताग्निरिवोत्थितः १५ त्रिदशावरुणश्चैव न शेकुः स्पंदितुं भयात् ॥ तत्रासीन्निर्भयस्त्वेकः कौशिको वासवः प्रभुः ॥ भास्करप्रतिमं घोरं परिघं रौद्रदर्शनम् १६ पातयामास सेनायां जलेशस्य सदानवः ॥ पतता तेन संग्रामे जलेशस्य महात्मनः १७ भूतानां शतसाहस्रं परिघेण समाहतम् ॥ तेषां गात्राणि चासाद्य व्यशीर्यत सहस्रशः १८ विशीर्यमाणं विबभावुल्काशतमिवांबरे ॥ भूयश्चैनं तदा भ्राम्यवरुणाय न्यपातयत् १९ पात्यमाने तदा तस्मिञ्छरीरे वारुणे तदा ॥ सभिन्नः परिवो घोरो देवगात्रे व्यशीर्यत २० शीर्यमाणस्य चूर्णानि खद्योता इव चांबरे ॥ स तु तेन प्रहोरणन च चालजलाधिपः २१

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ वातस्कंधान् वातमयान् स्कंधावारान् परिधोनित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ सर्वसंहारं सर्वेषामेकीकरणम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ व्यपोहत निराकृतवान्

परिवेणहतः संख्येयथावज्रहतोचलः ॥ स्वसैन्येष्वपि भग्नेषु भिन्नदेहेषु चाहवे २२ मुहूर्तमभवत्क्षोभ्यमपांपतिरमर्षणः ॥ सोमर्षे च समापन्नो वरुणो मितवि
क्रमः २३ सर्वसंहारमकरोत्स्वपक्षस्यारिमर्दनः ॥ ससागरैश्चतुर्भिश्च वृतो दीप्तैश्च पन्नगैः २४ शंखमुक्तामणिचितो बिभ्रतो यमयंवपुः ॥ पांडुरोद्धूतवसनो
नानारत्नविभूषितः २५ वरुणः पाशधृक् श्रीमान्कूर्ममीनसमाकुलः ॥ वरुणस्तु तदा क्रुद्धस्तान्निरीक्ष्य स्वसैनिकान् २६ उवाच दृष्ट्वा युध्यध्वं दानवानां जिघां
सया ॥ अहमेनं हनिष्यामि भयं मुक्ता तु युध्यत २७ ततस्ते पन्नगाः सर्वे महार्णवजलाश्रयाः ॥ जघ्नुर्दैत्यान् रणमुखेन दंतोजयगृद्धिनः २८ ते तु नालीकनारा
चैर्गदाभिर्मुशलैस्तथा ॥ अभ्यघ्नन् दानवान् हृष्टा मुदिता वरुणानुगाः २९ विप्रचित्तिस्तु संक्रुद्धो महाबलपराक्रमः ॥ पन्नगानां शरीराणि व्यधम
द्युद्धदुर्मदः ३० गारुडेनापि चास्त्रेण पन्नगान् दानवोत्तमः ॥ समरे वा तयामास गरुडैः पन्नगाशनैः ३१ सशरैः सूर्यसंकाशैः शातकुंभविभूषितैः ॥
पन्नगान् त्समरे वारिः प्रममाथ सुदुर्जयान् ३२ समरे भिन्नगात्रास्ते पन्नगाः शरपीडिताः ॥ पेतुर्मथितसर्वांगा गजा इव महागजैः ३३ तं पतंतमिवादित्यं दी
प्तैर्बाणगभस्तिभिः ॥ अभ्यधावत संक्रुद्धः समरे वरुणः प्रभुः ३४ ततस्तु दानवास्तत्र भिन्नदेहाः सहस्रशः ॥ व्यथिता विद्रवंति स्म दिशो दशविचेतसः ३५ इंद्र
स्यार्थे पराक्रम्य वरुणस्त्यक्तजीवितः ॥ विनर्दमानो युयुधे समरे पाशभृद्भरः ३६ वरुणः पन्नगाश्चैव मुष्टिभिः समरोत्कटाः ॥ अभ्यवर्तंत समरे विप्रचित्तिमहासु
रम् ३७ ततोऽस्त्रैश्च शिलाभिश्च प्राहरत्सबलोत्कटः ॥ व्यपोहत महातेजा विप्रचित्तिर्महासुरः ३८ ततः पावकसंकाशैः समुक्तैः शीघ्रगामिभिः ॥ वरुणस्य महा
वेगान् बिभेद समरे हयान् ३९ कर्मणा तेन महता विप्रचित्तेर्महात्मनः ॥ अग्रे राज्याहुतस्येव तेजः समभिवर्धत ४० सशरैः सूर्यसंकाशैः समुक्तैः शीघ्रगामिभिः ॥
वारुणीं तां महासेनां निर्ममंथ महाबलः ४१ क्षीणास्त्रां सायकाक्रां तां शरजालेन मोहिताम् ॥ शूलशक्त्युष्टिभिर्नाचचकार रुधिरोक्षिताम् ४२ सशरैर्वाह्नि संका
शैः समुक्तैर्नतपर्वभिः ॥ वरुणस्य महावेगात् बिभेद समरे हयान् ४३ अभिदुतोऽथ दैत्येन ससैन्यः सलिलाधिपः ॥ महेंद्रं शरणं प्राप्नो विप्रचित्तेर्मया र्दितः ४४
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामने विप्रचित्ति युद्धनामैकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पराज
यंतु देवानां दृष्ट्वाग्निदेवसत्तमः ॥ चकार बुद्धिदैत्यानां वधे ब्रह्मर्षिभिः स्तुतः १ स्वयंप्रभायाः शांडिल्याय पुत्रो हव्यवाहनः ॥ हिरण्यरेताः पिंगाक्षो देवहूतो हुता
शनः २ रोहितो लोहितग्रीवो हर्ता दाता हविः कविः ॥ पावको विश्वभुग्देवः सर्वदेवाननः प्रभुः ३

॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

सुब्रह्मात्माशोभनयज्ञस्वरूपः वेदस्वरूपोवा सुवर्चस्कःशोभनवर्चःविद्यातपोजन्यतेजःयस्मात्सतथा ॥ ४ ॥ अर्चिष्मान् शमीगर्भोऽश्वत्थः स एव स्वस्य योनिर्यस्यासौ शमीग
र्भस्वयोनिः ॥ ५ ॥ ६ ॥ शुचिरोमापावनधूमः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सोमपूताशनः अभिष्टुतं सोममश्नातीत्यर्थः अद्रिधृक् सोमाभिषवार्थग्रावाणो ध्रियंते स्म इत्यद्रिधृक् ॥ ९ ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यस्य वायोर्योनिराकाशः सप्तस्वरगतानादब्रह्मप्राप्तायत्रनादात्मकं ब्रह्म सर्ववेदकारणं आविर्भवतीत्यर्थः अत एवाकाशमयः ॥ १४ ॥ वेदकर्ता वागु

सुब्रह्मात्मा सुवर्चस्कः सहस्रार्चिर्विभावसुः ॥ कृष्णवर्त्मा चित्रभानुर्देवानामपि देवराट् ४ लोकसाक्षी द्विजहुतः स दार्चिष्मान्वषट्कृतः ॥ हव्यभक्षः शमीगर्भः
स्वयोनिः सर्वकर्मकृत् ५ पावनः सर्वभूतानां त्रिदशानां तपोनिधिः ॥ शमनः सर्वपापानां लेलिहानस्तपोमयः ६ प्रदक्षिणावर्तशिखः शुचिरोमामखाकृतिः ॥
हव्यभुक् भूतभव्येशो यज्ञभागहरो हरिः ७ सोपमः सुमहातेजा भूतेशः सुमहातपाः ॥ अधृष्यः पावको भूतिर्भूतात्मा वैस्वधाधिपः ८ स्वाहापतिः सामगी
तः सोमपूताशनो द्रिधृक् ॥ देवदेवो महाक्रोधो रुद्रात्मा ब्रह्मसंभवः ९ लोहिताश्वं वायुचक्रं रथमास्थाय भूतधृक् ॥ धूमेकतुर्धूमशिखो नीलवासाः सुरोत्तमः १०
उद्यम्य दिवमाग्नेयं शस्त्रं देवोरणे महान् ॥ दानवानां सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ११ ददाह भगवान् वह्निः संक्रुद्धः प्रलये यथा ॥ प्राणो यः सर्वभूतानां देहेतिष्ठ
ति पंचधा १२ यंताय श्वहुताशश्च सखा च प्रभुरीश्वरः ॥ प्रभंजने यो लोकानां युगांते सर्वनाशनः १३ सप्तस्वरगतायस्य यो निर्गीर्भिरुदीर्यते ॥ यो ह्याका
शमयो देवो दूरगः सर्वसंभवः १४ यश्च कर्ता विकर्ता चिगातिर्गातिमतां प्रभुः ॥ वेदकर्ता समो लोके ब्रह्मणायः सनातनः १५ अमूर्तिमंतं यं प्राहुर्महाभूतं महत्तरम् ॥
सोऽग्रिं समीरयामास शमीगर्भं समीरणः १६ त्रिदिवारो हिभिर्ज्वालैर्जृम्भमाणो दिशो दश ॥ दानवानामभावाय युगांताग्निरिवोत्थितः १७ मेदोमज्जामहा
पंकां केशैव लशालिनीम् ॥ योधशीर्षो पलवहां मृतद्विपतटोत्कटाम् १८ शोणितो दारणे दृष्ट्वा संग्रामसरितं विभुः ॥ वह्निः प्रस्कंदयामास दैत्यानां भयवर्द्धनः
१९ ततोऽग्निर्दितिजान्सर्वान् प्रह्लादप्रभुस्वांस्तथा ॥ पराजयानः स विभुः क्रोशमानो महामृधे २० केचित्प्रदीप्तैर्मुकुटैः केचिद्दीप्तैः शिरोरुहैः ॥ केचित्प्रदीप्त
वसनैः केचिद्दीप्तैर्भुजाननैः २१ केचित्प्रदीप्तैरुरुभिः केचिच्छत्रैर्ध्वजैरथैः ॥ असुरास्तत्र दृश्यंते प्रदीप्ते नाग्निनावृताः २२ त्यक्त्वा युधानि सर्वाणि स ध्वजां
श्चरथोत्तमान् ॥ प्रयांतिसमरे भीताः पावकेन पराजिताः २३ न च पश्यंतिते वह्निं प्रदीप्तध्वजिनीमुखे ॥ दिशः खड्गांश्च मेवांश्च दीप्तान् पश्यंति दानवाः २४
ध्रुवः स्वयं भुवा सृष्टो युगांतस्तोययोनिना ॥ इत्येवं दानवाः सर्वे मे निरेत्रस्तचेतसः २५

चारणहेतूनां स्थानकरणादीनां च हेतुत्वात् ॥ ब्रह्मणा चतुर्मुखेन ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सरितं प्रस्कंदयामास प्रवाहयामास ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥
२३ ॥ २४ ॥ तोययोनिः स्थानं यस्य तेन जलशायिना नारायणेन तोययोनिना वह्निना वा ॥ २५ ॥

वारिविक्षरेजलवर्षिणी ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तपसेऽर्करूपीसन् गोपुरदिमभुमंडलेइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ वर्षणात्कस्यज

मयश्चशंबरश्चैवमहामायाधरौतदा ॥ पार्जन्यवारुणीमोयसृजतांवारिविक्षरे २६ ताभ्यांवाह्निःसमायाभ्यांसिच्यमानःसमंततः ॥ तोयौघैःपर्वतानिभैर्मृदार्चि
रभवद्रणे २७ शम्यमानेतुसमरेपावकेदैत्यनाशिनि ॥ बृहत्कीर्तिर्बृहत्तेजावह्निमाहबृहस्पतिः २८ ॥ ॥ गुरुवाच ॥ हिरण्यरेतःसुमुखज्वलनाह्वयस
र्वभुक् ॥ सप्तजिह्वाननक्षामलेलिहानमहाबल २९ आत्मावायुस्तवविभोशरीरं सर्ववीरुधः ॥ योनिरापश्चतेप्रोक्तायोनिस्त्वमसिचांमसः ३० ऊर्ध्वंवाध
श्चगच्छंतिसंचरंतिचपार्श्वतः ॥ अर्चिषस्तेमहाभागसर्वतःप्रभवंतिच ३१ त्वमेवाग्नेसर्वमसित्वयिसर्वमिदंजगत् ॥ त्वंधारयसिभूतानिभुवनंत्वंविमर्षिच ॥
३२ त्वमग्नेहव्यवाडेकस्त्वमेवपरमंहविः ॥ यजंतिचसदासंतस्त्वमेवपरमाध्वरे ३३ त्वमन्नंप्राणिनांभुंक्षेजग्धपीतासित्वंप्रभो ॥ त्वयिप्रवृत्तोविजयस्त्व
यिलोकाःप्रतिष्ठिताः ३४ सर्वालोकांस्त्रीनिमान्हव्यवाहप्राप्तिकालेत्वंपचस्येवदीप्तः ॥ त्वमेवैकस्तपसेजातवेदोनान्यस्त्वतोविद्यतेगोषुदेव ३५ वृषाक
पिःसिंधुपतिस्त्वमग्नेमहामखेष्वग्न्यहरस्त्वमेव ॥ विश्वस्यभूम्नस्त्वमसिप्रसूतिस्त्वंचप्रतिष्ठाभगवत्प्रजानाम् ३६ सृजस्यपोरग्निमभिर्जातवेदस्तथौषधीरोष
धीनारसांश्च ॥ विश्वंत्वमादाययुगांतकालेस्रष्टाभवस्यानलसर्गकाले ३७ ॥ त्वमग्नेसर्वभूतानांयोनिर्वेदेषुगीयसे ॥ त्वयादेवहितार्थायनिहतादानवारणे
३८ स्वयोनिस्तेमहातेजस्तोयंमखशतार्चितम् ॥ तांस्वयोनिंसमासाद्यकिंविषीदसिपावक ३९ त्रायस्वसमरेदेवान्दैत्येभ्यःसुरसत्तम ॥ पिंगाक्षलोहि
तग्रीवकृष्णवर्त्मन्हुताशन ४० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनेग्निस्तवोनामद्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ ॥ ॥ ४१ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ बृहस्पतेस्तुवचनंश्रुत्वासत्यंसमीरितम् ॥ भूयःप्रजज्वालरणेहविषेवमहामखे १ हतास्तुमायादैत्यानांप्रदीप्तेनाग्निनारणे ॥ हतमा
याहतबलाबलितेसमुपस्थिताः २ पराजितेषुदैत्येषुवन्हिनाद्भुतकर्मणा ॥ प्रहादस्तूतरेवाक्यमाहदैत्यपतिर्बलिम् ३ भवानग्निश्चवायुश्चभास्करःसलिलं
शशी ॥ नक्षत्राणिदिशोव्योमभूश्चदानवसत्तम ४ भविष्यंचैवभूतंचभवच्चासुरसत्तम ॥ दत्तंचैतद्भगवतावरदेनस्वयंभुवा ५ इंद्रत्वंचामरत्वंचयुद्धेचाप्यप
राजयः ॥ ईशित्वंचवशित्वंचबलंचैवामितंशुभम् ६ सर्वभूतेश्वरत्वंचदैत्यराजसदातव ॥ महायोगीश्वरत्वंचशूरत्वंचमहामृधे ७ अणिमालधिमाश्चैवयेचा
न्येसात्विकागुणाः ॥ तत्पराजित्यदैत्येन्द्रदेवान्सर्वाश्चसानुगान् ८

लस्यपानाच्चवृषाकपिःअन्येभ्योपिदृश्यतइतिदीर्घः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटोकायांद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥
बृहस्पतेस्त्वाति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रिषष्टिमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ १ ॥

यथोक्तं ब्रह्मणा राजस्तत्तथानतदन्यथा ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रहादस्य महात्मनः ॥ बलिः परमसंहृष्टः प्रायाच्छक्ररथं प्रति ९ ततः प्रयातं त्रिदशेन्द्रसन्निधौ महा
सुरेन्द्रं बलिमुत्तमश्रियम् ॥ तमं जसा जग्मुरभिप्रदक्षिणं द्विजाश्च पुण्याः पशवश्च सत्तमाः १० महाजटाभारधरास्तपस्विनस्तदा तमाहुर्विधिमंत्रमंगलैः ॥ अ
भिष्टुवंतः कवयः स्वलंकृतं बलिं प्रयातरणमूर्धनि स्थिताः ११ प्रतप्तजांबूनदचित्रभूषणैर्दिव्यैश्चरत्तैर्विविधैरलंकृतः ॥ विराजमानः परमेण वर्चसारणे विभा
त्यग्निशिखे वदानवः १२ स वै तदा शत्रुबलार्दितं बलं बलिर्ददर्शोत्तमसत्त्ववीर्यवान् ॥ जलागमेश्रीमदिवाभ्रमंडलं विशीर्यमाणं नभसीव वायुना १३ ततो द
दर्शाथ बलानि सर्वतोरणे प्रगुप्तानि हुताशने न वै ॥ समुच्छिन्नान्युग्रतराणितत्र वै समुद्रवेगानिव पर्वसंधिषु १४ स शूलशक्त्यष्टिगदासिसायकान् क्षिपन् रिपू
णां समरे महात्मनाम् ॥ ननादसिं हर्षभमत्तनागवज्जलागमे तोयदवच्च वीर्यवान् १५ दिव्यास्त्रधूमः सुभुजोऽग्रवायुर्महाबलः पौरुषविक्रमे धनः ॥ प्रजादिधक्ष
त्रिवकालवह्निः सुघोररूपो विबभौरणे बली १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ ॥ ६४ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ बलिना तु सुराः सर्वे वर्जयित्वा सुराधिपम् ॥ रणेशरशतैर्भिन्नाः ससैन्या वै पराजिताः १ विमुखा याति दैत्येन्द्रैर्वध्यमाना महाचमूः ॥
जितास्तु बलिना देवाः शक्रमाहुर्महाबलम् २ ॥ देवा ऊचुः ॥ भवानिन्द्रश्च याता च लोकानां प्रभुरव्ययः ॥ त्वमप्रतिमकर्माचतथैवानुपमद्युतिः ३ विद्रुता
नीह सैन्यानि सहारुमाभिः सुरेश्वर ॥ रथचक्रध्वजाक्षाणि विभिन्नानि महासुरैः ॥ ४ ॥ रथहस्त्यश्च योधाश्च पदाताश्च सहस्रशः ॥ भिन्नच्छिन्नाश्च शतशो ग
दामुशलपट्टिशैः ५ महाभैरवरूपं हि दैत्येन्द्रेण कृतं रणे ॥ किमुपेक्षसि दैत्येन्द्रैर्हन्यमानां महाचमूम् ६ त्रायस्व त्रिदशश्चेष्टशरण्यः शरणागतान् ॥ श्रुत्वा तु व
चनं तेषां देवानां ममराधिपः ७ संवर्त्ताग्निसमकुद्धः सर्वान् दहति दानवान् ॥ दिवाकरकराकारं किरीटं धारयन् प्रभुः ८ वैदूर्यवर्णसंकाशो नानारत्नचितांगदः ॥
मयूररोमारक्ताक्षः शतबाहुः सहस्रदृक् ९ हरिरेको हरिश्च श्रुर्नानाकेतुर्महाबलः ॥ वज्रप्रहरणः श्रीमान् योगी शताशिरोधरः १० स धनुर्बद्धसन्नाहः शतादित्यस
मप्रभः ॥ देवगंधर्वयक्षौ वैरनुयातः सहस्रशः ११ सामगैश्च जपैश्चापि स्तूयमानो महर्षिभिः ॥ शतपर्वं महारौद्रं स्फोटनं सर्वतो मुखम् १२ प्रगृह्य रुचिरं वज्रं दी
प्तं रौद्रादृहासिनम् ॥ दैत्या नयो धयत्सर्वान् महेंद्रः पाकशासनः १३ अधृष्यः सर्वभूतानां दित्या दायितः सुतः ॥ ततः प्रवृत्तः संग्रामो बलिवासवयोस्तदा १४
उभाभ्यां देवदैत्याभ्यामचिरान् महदद्भुतः ॥ अतिवीर्यबलोदग्रस्तुमुलोलो महर्षणः १५

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुह

प्रहादेनस्तुतिशतैः कर्मभिर्जयसंमतैः ॥ प्रबोधितोदैत्यपतिरग्निरिद्वद्वाबभौ १६ सुरासुरेन्द्रयोर्दृष्ट्वासंग्रामंलोमहर्षणम् ॥ देवानां दानवानां च भूयो युद्धमभूत्तदा
१७ ततो विध्यन्महेन्द्रस्तंबलिमस्रैर्महाबलं ॥ तान्यस्त्राणि महाबाहुश्चिच्छेदशतधारणे १८ ततः कुद्वः पुनस्तत्र निजघ्ने दानवं महत् ॥ आग्नेयमथ शत्रुघ्नं चिक्षेपेन्द्रो
महाबलः ॥ तं दृष्ट्वा खेसमागच्छत्प्रलयानलसन्निभम् १९ पातयामास तच्चैन्द्रं वारुणास्त्रेण धीमता ॥ संकुद्धो मववावज्रमगृह्णात्पर्वतोपमम् २० हंतुं कामोरण
श्लाघी बलिदैत्याधिपंरणे ॥ ततः शुश्राव देवेन्द्रः कौशिको हरिवाहनः २१ अशरीरां शुभां वाणीं तस्मिन्महति वैशसे ॥ निवर्तस्व महाबाहो सुराणां नंदिवर्धन २२
पुरंदरसुरश्रेष्ठ न जेष्यसि रणे बलिम् ॥ तपसा त्युत्तमो दैत्यो वरदानेन चाधिकः २३ स्वयंभूः परितोषाच्च सत्यधर्माच्च वासव ॥ नैष शक्यस्त्वया जेतुं त्रिदशैर्वासु
रेश्वर २४ यो ह्यस्य जेता भगवांस्तं शृणुष्व समाहितः ॥ ब्रह्मणः सहि सर्वस्वं देवानां चैव सा गतिः २५ परं रहस्यं धर्मस्य परस्य च परा गतिः ॥ परात्परतरः श्री
मान्परावर गतिः प्रभुः २६ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपादः ॥ शंखचक्रगदापाणिः पीतवासाः सुरारिहा २७ जेता जेयोजयः श्रीमान्सोऽस्य जेता भवि
ष्यति ॥ श्रुत्वा दिव्यां तु मधुरां वाणीं तामशरीरिणीम् २८ अपया तोरणाच्छक्रः सार्द्धं सर्वैः सुरोत्तमैः ॥ अपयाते तु देवेन्द्रे कौशिके हरिवाहने २९ सिंहनादो म
हानासी दानवानां महामृधे ॥ ततः किल किलाशब्दः क्ष्वेडितास्फोटितस्वनः ३० शंखानां निनदश्चात्र यो धानां वलिगतस्वनः ॥ वादित्राणां च निर्वोषस्तु मु
लश्चाभवत्तदा ३१ जयशब्दरवाश्चैव देवानां तु पराजये ॥ ससैन्यो दैत्यराजस्तुस्तूयमानः सुहृद्रणैः ॥ बलीन्द्रो विबभौ दैत्यो हिरण्यकशिपु र्यथा ३२ इति श्री
महाभारतेखिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामने देवासुरसंग्रामो नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ निष्प्रयत्ने
षु देवेषु त्रैलोक्ये दैत्यपालिते ॥ जये बलेर्बलवतो मय शंबरयोस्तथा १ सुधासुदिशु सर्वासु प्रवृत्ते धर्मकर्मणि ॥ अपवृत्ते चंद्रमसि अयनस्थे दिवाकरे २ प्रहाद
शंबरमयैरनुहादेन चैव हि ॥ दिक्षु सर्वासु गुप्तासु गगने दैत्यपालिते ३ दैत्येषु मखशोभाश्च स्वर्गार्थं दर्शयत्सु च ॥ प्रकृतिस्थे तदालोके वर्तमाने च सत्पथे ४
अभावे सर्वपापानां भावे चैव तथा स्थिते ॥ भावे तपसि सिद्धानां सर्वत्राश्रमरक्षिषु ५ चतुष्पादे स्थिते धर्मे अधर्मे पादविग्रहे ॥ प्रजापालनयुक्तेषु भ्राजमानेषु
राजसु ६ स्वधर्मसंप्रयुक्तेषु सर्वाश्रमनिवासिषु ॥ अभिषिक्तोसुरैः सर्वैर्दैत्यराजो बलिस्तदा ७

रिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ निष्प्रयत्नेष्विति ॥ १ ॥ सुधासु अमृतमयीषु अपवृत्ते उद्धरिते ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ अभावे पापानां भावा
नां भावे पुण्यानामित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ इलाश्रौतक्रियापूर्तादिका ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पंचषष्टि

दृष्टेष्वसुरसंघेषु न दत्सु मुदितेषु च ॥ अथाभ्युपगता लक्ष्मीर्बलिपद्मासने स्थिता ८ पद्मोद्यतकरा देवी वरदासुरमोहिनी ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ बले बलवतां श्रेष्ठमहाराज महाद्युते ९ प्रीतास्मितवभद्रं ते देवतानां पराजये ॥ यस्त्वया युधिविक्रम्य देवराजः पराजितः १० दृष्टाते परमं सत्वं ततो हं स्वयमागता ॥ नाश्वर्यदानवश्रेष्ठ हिरण्यकशिपोः कुले ११ प्रसूतस्य सुरेन्द्रस्य तव कर्मेदमीदृशम् ॥ विशेषतस्त्वयाराजन्दैत्येन्द्रः प्रपितामहः १२ येन भुक्तं हि निखिलं त्रैलोक्यमिदमव्ययम् ॥ विशेषतस्तव विभो सर्वधर्मपथे स्थिताः १३ तेन त्रैलोक्यमुख्येन भोक्ष्यस्यमितविक्रम ॥ एवमुक्तवातुसा देवी लक्ष्मीर्देव्यपतिर्बलिम् १४ प्रविष्टा वरदासौम्या सर्वभूतमनोरमा ॥ शिष्टाश्च देव्यः प्रवराहीः कीर्तिर्द्युतिरेव च १५ प्रभाधृतिः क्षमाभूतिर्नीतिर्विद्यादया स्मृतिः ॥ स्मृतिर्लजा तथा मेधा लक्ष्मरिहा गतिस्तथा १६ श्रुतिः प्रीतिरिला कीर्तिः शान्तिः पुष्टिः क्रियास्तथा ॥ सर्वाश्चाप्सरसो दिव्या नृत्यगीतविशारदाः १७ पतिं प्राप्ताः सुदैतेयं त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ प्राप्तमैश्वर्यममितं बलिना ब्रह्मवादिना १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे पंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ पराजिताः सुरादैत्यैः किमकुर्वत वै मुने ॥ कथंचन्निदिवं लब्धं भूयो देवैर्द्विजोत्तम १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा वाणीं तु तां दिव्यां सह देवैः सुराधिपः ॥ प्राग्दिशं प्रस्थितः श्रीमान् दित्यालयमुत्तमम् २ प्राप्या दित्यालयं शक्रः कथयामास तां गिरम् ॥ अदित्यां सा यथा युद्धे तेन वाणी पुरा श्रुता ३ ॥ ॥ अदितिरुवाच ॥ ॥ यद्येवं पुत्रयुष्माभिर्न शक्यो हंतुमाहवे ॥ बलिर्विरोचनसुतः सर्वैश्चैव मरुद्गणैः ४ सहस्रशिरसा हंतुं केवलं शक्यते सुरः ॥ तेनैकेन सहस्राक्षेन ह्यन्येन शतक्रतो ५ तद्वः पृच्छस्व पितरं कश्यपं सत्यवादिनम् ॥ पराजयार्थं दैत्यस्य बलेस्तस्य महात्मनः ६ ततो दित्या सह सुराः संप्राप्ताः कश्यपांतिकम् ॥ अपश्यन् कश्यपं तत्र मुनिं दिव्यतपोनिधिम् ७ आद्यं देवं गुरुं दिव्यं क्लृप्तं त्रिषवणां बुभिः ॥ तेजसा भास्कराकारं गौरमग्निशिखा प्रभम् ८ न्यस्तदंडं तपोयुक्तं बद्धकृष्णाजिनोत्तरम् ॥ बल्कलाजिनसंबीजं प्रदीप्तं ब्रह्मवर्चसा ९ हुताशमिव दीप्यं तमाज्यमंत्रपुरस्कृतम् ॥ स्वाध्यायनिरतं शान्तं वपुष्मंतमिवानलम् १० तं ब्रह्मवादिनां श्रेष्ठं सुरासुरगुरुं प्रभुम् ॥ प्रतपंतमिवा दित्यं मारीचं दीप्ततेजसम् ११

तमोऽध्यायः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

यइति उत्तमइतिचतुर्मुखउक्तःतस्य आत्मावैपुत्रनामासोतिश्रुत्यावगतः पुत्रेमरीचौआत्मभावःएवंपरंपरयापौत्रेपिसाधारण्येनात्मभावप्राप्तावाह आत्मभावविशेषेणेति पुत्रापेक्षयापौत्रेआत्मभावोविशेषतोस्तिअतएवप्रहादगुणाःवैष्णवत्वादयःपौत्रेवलौकात्स्न्येनाभिव्यक्तानतुपुत्रेविरोचनेअतएवदाक्षिणात्याःपौत्रंपितामहनाम्नायोजयंति ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ लोकायतिकमुख्यैःशा

यःस्रष्टासर्वभूतानांप्रजानांपतिरुत्तमः ॥ आत्मभावविशेषेणतृतीयोयःप्रजापतिः १२ ततःप्रणम्यतेवीराःसहादित्यासुरर्षभाः ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेब्रह्माण मिवमानसाः १३ तच्छ्रुतंयुधिशक्रेणसरस्वत्यासमीरितम् ॥ अजेयास्त्रिदशैःसर्वैर्बलिर्दानवसत्तमः १४ श्रुत्वातुवचनंतेषांपुत्राणांकश्यपस्तदा ॥ चकारग मनेबुद्धिब्रह्मलोकायलोककृत् १५ ॥ कश्यपउवाच ॥ गच्छामब्रह्मसदनंब्रह्मघोषनिनादितम् ॥ यथाश्रुतंचतत्रैवब्रह्मणेवदतानघाः १६ ॥ वैशंपायनउ० ततोदित्यासहसुरायांतंकश्यपमन्वयुः ॥ प्रस्थितंब्रह्मसदनंदेवर्षिगणसेवितम् १७ तेमुहूर्तेनसंप्राप्ताब्रह्मलोकंदिवौकसः ॥ दिव्यैःकामगमैर्यानैर्महाहैःसुम नोहरैः १८ दिदृक्षवस्तेब्रह्माणंतपसोराशिमव्यथम् ॥ अभ्यगच्छंतविस्तीर्णांब्रह्मणःपरमांसभाम् १९ षट्पदोद्गीतनिनदांसामगीतविमिश्रिताम् ॥ श्रेय स्कराममित्रघ्नीदृष्ट्वासंजहृषुर्मुदा २० ब्राह्मणैश्चमहाभागैर्वेदवेदांगपारगैः ॥ ऋचोबह्वृचमुख्यैश्चशिक्षाविद्विस्तथाद्विजैः ॥ शब्दनिर्वचनार्थंचप्रेर्यमाणपदा क्षराः २१ ततस्तेवैमरण्याघ्राविततेषुचकर्मसु ॥ यज्ञवेदांगविदुषांपदक्रमविदांतथा २२ घोषेणपरमर्षीणांसाबभूवनिनादिता ॥ यज्ञसंस्तवविद्वि श्चशिक्षाविद्विस्तथाद्विजैः २३ शब्दनिर्वचनार्थज्ञैःसर्वविद्याविशारदैः ॥ मीमांसाहितवाक्यज्ञैःसर्ववादविशारदैः २४ हृष्टपुष्टस्वरैस्तत्रद्विजैर्द्रवल्गुवा दिभिः ॥ नादितंब्रह्मसदनंप्रवरंदेवसद्भवत् २५ तेतत्रसमनुप्राप्यशृण्वंतोवैध्वनिंसुराः ॥ पूतान्यात्मशरीराणिमेनिरेतुनसंशयः २६ तूष्णींभूताएकचि ताब्रह्मण्यगतमानसाः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनानिरीक्षंतःपरस्परम् २७ नमस्कुर्वन्तिचपुनर्गुहलोकगुहंप्रभुम् ॥ मनसैवसुरश्रेष्ठाःपुरस्कृत्यतुकश्यपम् २८ पुनःसंपूज्यपरमंवेदोच्चारणनिःस्वनम् ॥ गंभीरोदारमधुरंसुस्वरंहंसगद्गदम् २९ ऐक्यनानात्वसंयोगसमवायविशारदैः ॥ लोकायतिकमुख्यैश्चशुश्रुवुः स्वनमीरितम् ३० तत्रतत्रचविप्रेद्रान्नियतान्संशितव्रतान् ॥ जपहोमपरान्मुख्यान्ददृशुःकश्यपात्मजाः ३१ तस्यांसभायामास्तेस्मब्रह्मलोकपितामहः ॥ सुरासुरगुरुःश्रीमान्विधिवद्देवमायया ३२ उपासतेचतत्रैनंप्रजानांपतयःप्रभुम् ॥ दक्षःप्रचेताःपुलहोमरीचिश्चद्विजोत्तमः ३३

स्त्रविद्विःसहदेवाःशुश्रुवुरितिसंबंधःनचलोकायतानांदेहात्मवादिनांवेदद्रोहिणांब्रह्मलोकेगतिःसंभवतोतिशंकनीयम्अत्रलोकायतशब्दस्यतच्छास्त्राभिमानिदेवतापरत्वात् ॥ त त्रमूर्तिमतंवेदानांसामगानांशास्त्राणांचसर्वेषांसद्भावस्यकथनादित्यूहम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीका

भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्चगौतमोनारदस्तथा ॥ मनुर्द्यौरंतरिक्षंचवायुस्तेजोजलंमही ३४ शब्दस्पर्शौचरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ प्रकृतिश्चविकाराश्चयच्चान्यत्कारणंम
हत् ३५ सांगोपांगाश्चतुर्वेदाःसरहस्यपदक्रमाः ॥ क्रियाश्चक्रतवश्चैवसंकल्पःप्राणएवच ३६ एतेचान्येचबहवःस्वयंभुवमुपस्थिताः ॥ अर्थोधर्मश्चकामश्चद्वेषो
दर्पश्चनित्यदा ३७ शक्रोबृहस्पतिश्चैवसंवर्तोबुधएवच ॥ शनैश्चरोधराहुश्चग्रहाःसर्वेह्यशेषतः ३८ मरुतोविश्वकर्माचनक्षत्राणिचभारत ॥ दिवाकरश्चसोमश्चब्र
ह्माणंसमुपासते ॥ सावित्रीदुर्गतरणीवाणीसप्तविधातथा ३९ सर्वाणिश्रुतिशास्त्राणिगाथाश्चनियमास्तथा ॥ भाष्याणिसर्वशास्त्राणिदेहवंतिविशांपते ॥ क्षणा
ल्वामुहूर्ताश्चदिवारात्रिश्चभारत ४० अर्धमासाश्चमासाश्चऋतवःषट्स्थैवच ॥ संवत्सराश्चतुर्युगंमासारात्रिश्चतुर्विधा ४१ कालचक्रंचयदिव्यमनित्यं
ध्रुवमव्ययम् ॥ एतेचान्येचबहवःस्वयंभुवमुपस्थिताः ४२ तेप्रविष्टाःसभांदिव्यांब्रह्मणःसर्वकामदाम् ॥ कश्यपस्त्रिदशैःसार्द्धंपुत्रैर्धर्मविशारदैः ४३ सर्व
तेजोमयींदिव्यांब्रह्मर्षिगणसेविताम् ॥ ब्राह्म्याश्रियादीप्यमानमर्चित्यंविगतकलमम् ४४ ब्रह्माणंवीक्ष्यतेसर्वेआसीनंपरमासने ॥ जग्मुर्मूर्धाशुभौपादौब्रह्म
णस्तेदिवौकसः ४५ शिरोभिःस्पृश्यचरणौतस्यतेपरमेष्ठिनः ॥ विमुक्ताःसर्वपापेभ्यःशांताविगतकल्मषाः ४६ दृष्ट्वातुतान्तसुरान्तसर्वान्कश्यपेनसहागता
न् ॥ आहब्रह्मामहातेजादेवानांप्रभुरीश्वरः ४७ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भाविषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदर्धमिहसंप्राप्ताभवंतःसर्वएवहि ॥ विजानाम्यहमव्यग्रएतत्सर्वमहाबलाः १ भविष्यतिचवःसोर्थःकांक्षितोयःसुरोत्तमाः ॥ बलेर्दानव
मुख्यस्ययोविजेताभविष्यति २ नखल्वसुरसंघानामेकोजेतासविश्वकृत् ॥ त्रैलोक्यस्यापिजेतासौदेवानामपिचोत्तमः ३ धाताचैवहिलोकांनांविश्व
योनिःसनातनः ॥ पूर्वदेहंसदाप्राहुर्हेमगर्भनिदर्शनम् ४ आत्मादेवेनविभुनाकृतोजेयोमहात्मना ॥ बलेरसुरमुख्यस्यविश्वस्यजगतस्तथा ५ प्रभवःसहि
सर्वेषामस्माकमपिपूर्वजः ॥ अर्चित्यःसहिविश्वात्मायोगयुक्तःपरंतपः ६ तंदेवापिमहात्मानंनविदुःकोप्यसाविति ॥ वदात्मानंचविश्वंचसदेवःपुरुषो
त्तमः ७ तस्यैवतुप्रसादेनप्रवक्ष्येहंपरांगतिम् ॥ यत्रयोगंसमास्थायतपश्चरतिदुश्चरम् ८ क्षीरोदस्योत्तरेकूलेउदीच्यांदिशिदेवताः ॥ अमृतंनामपरमंस्था
नमाहुर्मनीषिणः ॥ भवंतस्तत्रवैगत्वातपसासंशितव्रताः ९ अमृतंस्थानमासाद्यतपश्चरतदुश्चरम् ॥ तत्रश्रोष्यथविस्पष्टांसिग्धंगभीरनिःस्वनाम् १०

यांषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ हेमगर्भनिदर्शनंहिरण्यगर्भोनिदर्शनंप्रतिमापुत्रोयस्यसतथातंममपितरमित्यर्थःवयमित्यन्वयः ॥

॥ ४ ॥ विश्वस्याजेयमित्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

उष्णगेउष्णोग्रोष्मःगतोनीतोयत्रतस्मिन्नुष्णगेवर्षाकाले ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अमोघःखोयस्यमुखेतिपाठेपिखण्डलक्ष्म ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुरेशायसुरेशस्य ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशोभाविष्यपर्वणिटोकायांसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

उष्णगेतोयपूर्णस्यतोयदस्यसमस्वनाम् ॥ युक्ताक्षरपदसिग्धांरम्यामभयदांशिवाम् ११ वाणींपरमसंस्कारांवरदांब्रह्मवादिनीम् ॥ दिव्यांसरस्वतींसत्यां
सर्वकिल्बिषनाशिनीम् १२ सर्वदेवाधिदेवस्यभाषितांभावितात्मनः ॥ तस्यव्रतसमाप्तौतुयावद्व्रतविसर्जनम् १३ अमोघस्यतुदेवस्यविश्वेदेवामहात्म
नः ॥ स्वागतं वःसुरश्रेष्ठामत्सकाशेव्यवस्थिताः १४ कस्यकिंवावरंदेवाददामिवरदःस्थितः ॥ तं कश्यपोदितिश्चैववरंगृहीतवैततः १५ प्रणम्यशिरसा
पादौतस्मैयोगात्मनेतदा ॥ भवानेवचनःपुत्रोभवत्वितिनसंशयः १६ उक्तश्चपरयाभक्त्यातथास्त्वितिसवक्ष्यति ॥ देवान्ब्रुवंतुतंसर्वेभ्रातानस्त्वंभवेति
ह १७ तथास्त्वितिचसश्रीमान्वक्ष्यतेसर्वलोककृत् १८ तस्मादेवंगृहीत्वातुवरंत्रिदशसत्तमाः ॥ कृतकृत्याःपुनःसर्वेगच्छध्वंस्वस्वमालयम् १९ तथा
स्त्वितिसुराःसर्वेकश्यपोदितिरेवच ॥ वंदित्वाब्रह्मचरणौगताःसौम्यांदिशंप्रति २० तेचिरेणैवसंप्राप्ताःक्षीरोदस्योत्तरंतटम् ॥ यथोद्दिष्टंभगवताब्रह्मणाब्र
ह्मवादिना २१ तेतीत्यसागरान्सर्वान्पर्वतांश्चबहून्क्षणात् ॥ नद्यश्चविविधादिव्याःपृथिव्यांसुरसत्तमाः २२ पश्यंतिचसुवोरांवैसर्वसत्त्वविवर्जिताम् ॥
अभास्कुराममर्यादांतमसासंवृतांदिशम् ॥ अमृतंस्थानमासाद्यकश्यपेनसुरैःसह २३ दीक्षिताःकामदंदिव्यंव्रतंवर्षसहस्रकम् ॥ प्रसादार्थंसुरेशायतस्मैयो
गायधीमते ॥ नारायणायदेवायसहस्राक्षायधीमते २४ ब्रह्मचर्येणमौनेनस्थानवीरासनेनच ॥ दमेनचसुराःसर्वेतपोदुश्चरमास्थिताः २५ कश्यपस्तत्रभ
गवान्प्रसादार्थमहात्मनः ॥ उदीरयतिवेदोक्तंयमाहुःपरमंस्तवम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभाविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेसप्तषष्ठितमोऽध्या
यः ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ कश्यपउवाच ॥ नमोस्तु १ देवदेवेशएकशृंग वराह वृषार्चिष ४ वृषसिंधो ५ वृषाकपे सुरवृषभ सुरनिर्मित
अनिर्मितभद्रकपिल विष्वक्सेन ध्रुव धर्म धर्मराज वैकुण्ठ त्रेतावर्त १७ अनादिमध्यनिधन धनंजय शुचिश्रवः अग्निज २१ वृष्णिज अज अजय मृते
शय सनातन विधातस्त्रिकाम त्रिधाम त्रिकुत् ३० ककुभिन् दुंदुभे ३२ महानाभ लोकनाभ पद्मनाभ विरिंचे वरिष्ठ बहुरूप विरूप विश्वरूपाक्ष
याक्षय सत्याक्षर हंसाक्षर ४३

नमोस्तु ॥ १ ॥ वृषार्चिषधर्ममयूख ॥ ४ ॥ वृषसिंधोधर्मसागर ॥ ५ ॥ त्रेतावर्तकर्मणाश्रौतेनावर्ततेनाभिमुखोभवतीतित्रेतावर्त ॥ १७ ॥ अग्निजकार्तिकेय ॥ २१ ॥
त्रिकुत्धर्मज्ञानबैराग्यस्कंध ॥ ३० ॥ दुंदुभेविजयावहध्वने ॥ ३२ ॥ हंसाक्षर अजपामंत्र ॥ ४३ ॥

चंद्ररथ समष्टिमनोविरूढविराडात्मनित्यर्थः ॥७४॥ आदौगतिः धर्मरूपः ॥९७॥ शतधारः सोमः ॥ १०५ ॥ एवंसहस्रधारः ॥ १०६॥ धात्रापरमेणयज्ञेनहेतुनाधाम्नोमेहे

हव्यभुक् खंडपरशो शुक्र मुंजकेशो हंस महाहंस महदक्षर हृषीकेश सूक्ष्म परसूक्ष्म तुराषाट् विश्वमूर्ते सुराग्रज नील निस्तमो विरजस्तमोरजःसत्वधा
म सर्वलोकप्रतिष्ठ शिपिविष्ट सुतपस्तपोग्र अग्र अग्रज धर्मनाभ गभस्तिनाभ धर्मनेम सत्यधाम सत्याक्षर गभस्तिनेमे विषाप्मन् चंद्ररथ ७४
त्वमेवसमुद्रवासाः अजैकपात् सहस्रशीर्ष सहस्रसंमित महार्शीर्ष सहस्रदृक् सहस्रपात् अधोमुख महामुख महापुरुष पुरुषोत्तम सहस्रबाहो सहस्र
मूर्ते सहस्रास्य सहस्राक्ष सहस्रभुज सहस्रभुव सहस्रशस्त्वामाहुर्वेदाः विश्वेदेव विश्वसंभव सर्वेषामेवदेवानांसौभग आदौगतिः ९७ विश्वंत्वमाप्यायनः
विश्वंत्वमाहुः पुष्पहास परमवरदस्त्वमेव त्वमेववौषट् ओंकारवषट्कारंत्वामेकमाहुरग्न्यं मखभागप्राशिनम् शतधार १०५ सहस्रधार १०६ भूर्दे भुवर्दे
स्वर्दे भूर्भुवःस्वर्दस्त्वमेवभूतं भुवनंत्वं स्वधात्वमेव ब्रह्मेशय ब्रह्ममयब्रह्मादिस्त्वमेव द्यौरसि पृथिव्यसि पूषासि मातरिश्वासि धर्मोसि मववासि होता पोता
नेता हंता मंता होम्यहोतापरात्परस्त्वम् होम्यहोतात्वमेव आपासिविश्ववाक् धात्रापरमेणधाम्नात्वमेवदिग्भ्यःस्रुक् १३२स्रुग्भांड १३३ त्वंगण इष्टोसि
इज्योसि ईड्योसि त्वष्टात्वमसि समिद्धस्त्वमेवगतिर्गतिमतामसि मोक्षोसियोगोसि गुह्योसि सिद्धोसि धन्योसि धातासि परमोसि यज्ञोसि सोमोसि यूपोसि
दक्षिणासि दीक्षासि विश्वमसि रथाविष्ट स्थविर विश्व तुराषाट्हिरण्यगर्भ हिरण्यनाभ हिरण्यनारायण नारायणांतर नृणामयन आदित्यवर्ण आदित्य
तेजः महापुरुष सुरोत्तम आदिदेव पद्मनाभ पद्मेशय पद्माक्ष पद्मगर्भ हिरण्याग्रकेश शुक्लविश्वदेव विश्वतोमुख विश्वाक्ष विश्वसंभव विश्वभुक्त्वमेव
भूरिविक्रम चक्रक्रम त्रिभुवन सुविक्रम स्वर्विक्रम बभ्रु सुविभुः प्रभाकर शंभुः स्वयंभूश्च भूतादिः भूतात्मन् महाभूत विश्वभुक्त्वमेव विश्वगोप्तासि वि
श्वंभर पवित्रमसि हविर्विशारद हविःकर्मा अमृतेंधन सुरासुरगुरो महादिदेव नृदेव उर्ध्वकर्मन् २०२ पूतात्मन् अमृतेश दिवस्पृक् विश्वस्यपते घृता
च्यसि २०७ अनंतकर्मन् २०८ द्रुह्यणवंश स्ववंश विश्वपास्त्वं त्वमेवविश्वंविभर्षि वरार्थिनोनस्त्रायस्वेति २१३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे
भविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ नारायणस्तुभगवांच्छुत्वैतत्परमंस्तवम् ॥
ब्रह्मज्ञेनद्विजेद्रेणकश्यपेनसमीरितम् १

तोर्दिग्भ्यःसमाहतास्रुक्त्वमेव ॥ १३२ ॥ स्रुक्भांडःस्रुगादिर्यज्ञोपस्करः ॥ १३३ ॥ उर्ध्वकर्मन्उर्ध्वगतिप्रदानिकर्माणियस्य ॥ २०२ ॥ घृताचोजुह्वयभृदधुवाच ॥
॥ २०७ ॥ द्रुह्यनवृक्षवत्धनदेह ॥ २०८ ॥ २१३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायामष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति

स्निग्धगंभीरनिर्वोषजीमूतस्वननिःस्वनम् ॥ मनसाप्रीतियुक्तेनविबुधानांमहात्मनाम् २ उवाचवचनंसम्यग्दृष्टपुष्टपदाक्षरम् ॥ आकाशाच्छुश्रुवेशब्दो
दर्शनंनोपलभ्यते श्रीमान्प्रीतमनादेवःप्रोवाचप्रभुरीश्वरः ३ विष्णुरुवाच ॥ प्रीतोस्मिन्सुरश्रेष्ठाःसर्वेमतोविनिश्चयम् ॥ वरंवृणुतभद्रंवोवरदोस्मिसुरो
त्तमाः ४ कश्यपउवाच ॥ यदैवभगवान्प्रीतःसर्वेषाममरोत्तमः ॥ तदैवकृतकृत्याःस्मत्वंहिनःपरमागतिः ५ यदिप्रसन्नोभगवान्दातव्योवावरोयदि ॥
वासवस्यानुजोभ्राताज्ञातीनांनंदिवर्द्धनः ६ अदित्यां वामनःश्रीमान्भगवानस्तुवैसुरः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अदितिर्देवमाताचएतमेवार्थमुत्तमम् ॥
पुत्रार्थेवरदंप्राहभगवंतंवरार्थिनी ७ ॥ अदितिरुवाच ॥ याचेत्वांपुत्रकामावैभवान्पुत्रोभवत्विति ॥ निःश्रेयसायसर्वेषांदेवानांहिमहात्मनाम् ८
॥ देवाऊचुः ॥ भ्राताभर्ताचदाताचशरणंचभवस्वनः ॥ अदित्याःपुत्रतांयातेत्वायिदेवाःसवासवाः ॥ देवशब्दंवहिष्यंतिकश्यपस्यात्मजोभव ९ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ ततस्तानब्रवीद्विष्णुर्देवान्कश्यपमेवच ॥ एवंभवतुभद्रंवोयथेष्टंकाममाप्नुत ॥ सर्वेषामेवयुष्माकंयेभविष्यंतिशत्रवः १० मुहूर्तमपितेस
र्वेनस्थास्यंतिममाग्रतः ॥ हत्वासुरगणान्त्सर्वान्येचान्येदेवशत्रवः ११ करिष्येदेवताःसर्वायज्ञभागाग्रभोजिनः ॥ हव्यादांश्चसुरान्त्सर्वान्क्रव्यादांश्चपितृन
पि १२ करिष्येविबुधश्रेष्ठाःपारमेष्ठ्येनकर्मणा ॥ यथागतेनमार्गेणनिवर्तध्वंसुरोत्तमाः १३ देवमातुस्तथादित्याःकश्यपस्यामितात्मनः ॥ यथामनीषि
तंकर्तागच्छध्वंस्वंस्वमालयम् १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तेतुवचनेविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ देवाःप्रहृष्टमनसःपूजयंतिस्मसर्वशः १५ विश्वेदे
वामहात्मानःकश्यपोदितिरेवच ॥ साध्यामरुद्रणाश्चैवशक्रश्चैवमहाबलः ॥ नमस्कृत्यसुरेशायतस्मैदेवायरंहसे १६ प्रयाताःप्राग्दिशंदिव्यंविपुलंकश्यपा
श्रमम् ॥ गत्वातआश्रमंतत्रब्रह्मर्षिगणसेवितम् ॥ चेरुःस्वाध्ययनियताअदित्यागर्भमीप्सवः १७ अदितिर्देवमाताचगर्भेदध्रेतितेजसम् ॥ भूतात्मानंमहात्मा
नंदिव्यंवर्षसहस्रकम् १८ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रसूतागर्भमुत्तमम् ॥ सुराणांशरणंदेवमसुराणांविनाशनम् १९ गर्भस्थेनतुदेवेनपरित्राताःसुरास्तदा ॥ आद
दानेनतेजांसित्रैलोक्यस्यमहात्मना २० तस्मिन्जातेतुदेवेशेत्रैलोक्यस्यमुखावहे ॥ भयदेदैत्यसंधानांसुराणांनंदिवर्द्धने २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्वि
लेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिवामनप्रादुर्भावेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रजानांपतयःसप्तसप्तचैवमहर्षयः ॥
तस्यदेवस्यजातस्यनमस्कारंप्रचक्रिरे १

श्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायामेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ प्रजानांसप्तमरीच्यादयः ॥ १ ॥

भास्करत्वकर्तात्रिरप्याजगामेत्याह यथेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

भारद्वाजःकश्यपोगौतमश्चविश्वामित्रोजमदग्निर्वसिष्ठः ॥ यश्चोदितोभास्करेसंप्रणष्टेसोप्यत्रात्रिर्भगवानाजगाम २ मरीचिरंगिराश्चैवपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ॥
दक्षप्रजापतिश्चैवनमस्कारंप्रचक्रिरे ३ और्वोवसिष्ठपुत्रश्चस्तंबःकाश्यपएवच ॥ कपिवानकपीवांश्चदत्तोनिश्चयवनस्तथा ४ वसिष्ठपुत्राःसप्तासन्वासिष्ठाइ
तिविश्रुताः ॥ हिरण्यगर्भस्यसुतापूर्वजाताःसुतेजसः ५ गार्ग्यःपृथुस्तथैवान्योजन्योवामनएवच ॥ देवबाहुर्यदुधश्चपर्जन्यश्चैवसोमजः ६ हिरण्यरोमा
वेदशिराःसप्तनेत्रस्तथैवच ॥ विश्वोतिविश्वश्चयवनःसुधामाविरजास्तथा ७ अतिनामासहिष्णुश्चनमस्कारमकुर्वत ॥ उद्योतमानावपुषासर्वाभरणभूषि
ताः ८ उपनृत्यंतिदेवेशंविष्णुमप्सरसांवरः ॥ ततोगंधर्वतूर्येषुप्रणदत्सुविहायसि ९ बहुभिःसहगंधर्वैःप्रगायतचतुर्वरुः ॥ महाश्रुतिश्चित्रशिराऊर्गायुर
नघस्तथा १० गोमायुःसूर्यवर्चाश्चसोमवर्चाश्चसप्तमः ॥ युगपस्तृणयःकार्ष्णिर्नैदिश्चत्रिशिरास्तथा ११ त्रयोदशःशालिशिराःपर्जन्यश्चचतुर्दशः ॥ क
लिःपंचदशश्चात्रतत्रैवतुमहीपते १२ दशपंचत्विमेप्रोक्तानारदश्चैवषोडशः ॥ हाहाहूहूश्चगंधर्वौहंसश्चैवमहाद्युतिः १३ सर्वेतेदेवगंधर्वाउपगायंतिकेशव
म् ॥ तथैवाप्सरसोहृष्टाःसर्वालंकारभूषिताः १४ वपुष्मंतःसुजघनाःसर्वांगशुभदर्शनाः ॥ ननृतुश्चमहाभागाजगुश्चायतलोचनाः १५ सुमध्याश्चारुम
ध्याश्चप्रियमुर्यावराननाः ॥ अनूकाथतथाजामीमिश्रकेशीत्वलंबुषा १६ मरीचिशुचिकाश्चैवविद्युत्पूर्णतिलोत्तमा ॥ अद्रिकालक्षणाचैवरंभातद्वन्म
नोरमा १७ असिताचसुबाहुश्चसुप्रियासुभगातथा ॥ उर्वशीचित्रलेखाचमुग्रीवाचसुलोचना १८ पुंडरीकासुगंधाचसुरथाचप्रमाथिनी ॥ नंदाशारद्वती
चैवतथान्यास्तत्रसंघशः १९ मेनकासहजन्याचपर्णिकापुंजिकस्थला ॥ एताश्चाप्सरसोन्याश्चप्रनृत्यंतिसहस्रशः २० धातार्यमाचमित्रश्चवरुगोशोभगस्त
था ॥ इंद्रोविवस्वान्पूषाचत्वष्टाचसवितातथा २१ कथितोविष्णुरित्येवंकाश्यपेयोगणस्तथा ॥ इत्येतेद्वादशादित्याज्वलंतःसूर्यवर्चसः २२ चक्रुस्तस्यसु
रेशस्यनमस्कारंमहात्मनः ॥ मृगव्याधश्चसर्पश्चनिर्ऋतिश्चमहाबलः २३ अजैकपादहिर्बुध्न्यःपिनाकीचापराजितः ॥ दहनोथेश्वरश्चैवकपालीचविशांप
ते २४ स्थाणुर्भगश्चभगवानुद्रास्तत्रावतस्थिरे ॥ अश्विनौवसवश्चाष्टौमरुतश्चमहाबलाः २५ विश्वेदेवाश्चसाध्याश्चतस्यप्रांजलयःस्थिताः ॥ शेषानुजाम
हाभागावासुकिप्रमुखास्तथा २६ कच्छपश्चापहर्ताचतक्षकश्चमहाबलः ॥ अधृष्टास्तेजसायुक्तामहाक्रोधामहाबलाः २७ एतेनागामहात्मानस्तस्मै
प्रांजलयःस्थिताः ॥ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्चगरुडश्चमहाबलः २८

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ रोमजातेनरोमावर्तेन ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

अरुणश्चारुणिश्चैवैनतेयाद्युपस्थिताः ॥ पितामहश्चभगवान्स्वयमागम्यलोककृत् ॥ प्राहचैवंगुरुःश्रीमान्सहस्रैर्महात्मभिः २९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ य
स्मात्प्रसूयतेलोकःप्रभविष्णुःसनातनः ॥ तस्माल्लोकेश्वरःश्रीमान्विष्णुरेवभवत्वयम् ३० ॥ एवमुक्तवातुभगवान्साद्वैदेवर्षिभिःप्रभुः ॥ नमस्कृत्वासुरेशाय
जगामत्रिदिवंपुनः ३१ ॥ सतुजातःसुरेशानःकश्यपस्यात्मजःप्रभुः ॥ नवदुर्दिनमेवाभोरक्ताक्षोवामनाकृतिः ३२ ॥ श्रीवत्सेनोरसिश्रीमान्रोमजातेनराजता ॥
उत्फुल्ललोचनाःसर्वाःपश्यंत्यप्सरसस्तदा ३३ ॥ दिविसूर्यसहस्रस्यभवेद्युगपदुत्थिता ॥ यदिभासदृशीसास्याद्भासस्तस्यमहात्मनः ३४ ॥ सुरर्षिप्रतिमःश्री
मान्भूर्भुवोभूतभावनः ॥ शुचिरोमामहास्कंधःसर्वतेजोमयःप्रभुः ३५ ॥ यागतिःपुण्यकीर्तीनामगतिःपापकर्मणाम् ॥ योगसिद्धामहात्मानोयंविदुर्योगमुत्त
मम् ३६ ॥ यस्याष्टगुणमैश्वर्येयमाहुर्देवसत्तमम् ॥ यंप्राप्यशाश्वतंविप्रानियतामोक्षकांक्षिणः ३७ ॥ जन्मनोमरणाच्चैवमुच्यंतेभवभीरवः ॥ यदे
तत्तपइत्याहुःसर्वाश्रमनिवासिनः ३८ ॥ सेवंतेयंयताहारादुश्चरं व्रतमास्थिताः ॥ योनंतइतिनागेषुसेव्यतेसर्वभोगिभिः ३९ ॥ सहस्रमूर्धारक्ताक्षःशेषादिभि
रनुत्तमैः ॥ योयज्ञइतिविप्रैर्द्रैरिज्यतेस्वर्गलिप्सुभिः ॥ नानास्थानगतःश्रीमानेकःकविरनुत्तमः ॥ यंवेदागांतिवेत्तारंयज्ञभागप्रदायिनम् ४१ ॥ वृषा
र्चिश्चंद्रसूर्याक्षिंदेवमाकाशविग्रहम् ॥ सप्राहत्रिदशान्सर्वान्वाचावैपरयाविभुः ४२ ॥ जानन्नपिमहातेजागतोयोगेनबालताम् ॥ किंकरोमिसुरश्रेष्ठाःकंवरंच
ददामिवः ४३ ॥ यत्कांक्षितंवैसर्वेषांतद्वैब्रूतमुदायुताः ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वावामनस्यमहात्मनः ४४ ॥ सर्वेतेहृष्टमनसोदेवाःकश्यपनंदनम् ॥ ऊचुःप्रांजलयो
विष्णुंसुराःशक्रपुरोगमाः ४५ ॥ ब्रह्मणोवरदानेनहृतंनोनिखिलंजगत् ॥ तपसामहताचैवविक्रमेणदमेनच ४६ ॥ बलिनादैत्यमुख्येनसर्वज्ञेनमहात्मना ॥ अ
वध्यःकिलसोस्माकंसर्वेषांदेवसत्तम ४७ ॥ भवान्प्रभवतेतस्यनान्यःकश्चनसुव्रत ॥ यत्प्रपद्यामहेसर्वेभवंतंशरणार्थिनः ॥ शरण्यंवरदंदेवंसर्वदेवभयापहम् ॥
४८ ॥ ऋषीणांचहितार्थायलोकानांचसुरेश्वर ॥ प्रियार्थंचतथादित्याःकश्यपस्यतथैवच ४९ ॥ कव्यंपितृणामुचितंसुराणांहव्यमुत्तमम् ॥ प्रवर्ततमहाबाहोय
थापूर्वसुरोत्तम ५० ॥ आनृण्यार्थंसुरेशस्यवासवस्यमहात्मनः ॥ प्रत्यानयमहेन्द्रस्यत्रैलोक्यमिदमव्ययम् ५१ ॥ क्रतुनावाजिमेधेनयजतेसहिदानवः ॥ य
त्प्रत्यानयनेयुक्तंलोकानांतद्विचिंतय ५२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तदादेवैर्विष्णुर्वामनरूपधृक् ॥ प्रहर्षयन्नुवाचाथसर्वान्देवानिदंवचः ५३ ॥
विष्णुरुवाच ॥ ॥ तस्ययज्ञसकाशंमामहर्षिर्वेदपारगः ॥ बृहस्पतिर्महातेजानयत्वंगिरसःसुतः ५४ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ यज्ञवाटं यज्ञस्थानं ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

तस्याहंसमनुप्राप्तो यज्ञवाटं सुरोत्तमाः ॥ विचरिष्ये यथा युक्तं त्रैलोक्यहरणाय वै ५५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो बृहस्पतिर्धीमाननयद्वामनं प्रभुम् ॥ यज्ञ
वाटं महातेजादानवेन्द्रस्य धीमतः ५६ मौजीयज्ञोपवीती च छत्रीदंडी ध्वजी तथा ॥ वामनो धूम्ररक्ताक्षो भगवान्बालरूपधृक् ५७ तंगत्वा यज्ञवाटं
च ब्रह्मर्षिगणसंकुलम् ॥ आत्मना चैव भगवान्वर्णयामास तं क्रतुम् ५८ लोकेश्वरेश्वरः श्रीमान्सुरैर्ब्रह्मपुरोगमैः ॥ अध्यास्यमानो भगवानब्रह्मोप्यथ ब्रह्मवत्
५९ दानवाधिपतेस्तस्य बले वैरोचनस्य च ॥ यज्ञवाटमर्चितात्मा जगाम सुरसत्तमः ६० पालितोऽपि हि दैतेयैः सां ग्रामिकपरिच्छदैः ॥ द्वारे दानवसंवाधे सह
सैव विवेश ह ६१ ऋषिभिश्चैव मंत्राद्यैः सर्वतः परिवारितम् ॥ दैत्यदानवराजेंद्रमुपतस्थे बलिं बली ६२ वर्णयित्वा यथान्यायं यज्ञं यज्ञसनातनः ॥ विस्तरेण
नरश्रेष्ठप्रयोगैर्विविधैस्तथा ६३ शुक्रादीन् नृत्विजश्चापियज्ञकर्मविचक्षणान् ॥ सर्वानेव निजग्राहचकार च निरुत्तरान् ६४ आरादय बलेस्तस्य
ऋषिजामभितस्तथा ॥ यज्ञमात्मानमेवासौ हेतुभिः कारणं विभुः ६५ वैदिकैरप्रकाशैश्च पुनरप्यथ भारत ॥ प्रत्यक्षमृषिसंघानां वर्णयामास चित्रगुः ६६
ततो निरुत्तरान् दृष्ट्वा सोपाध्यायान् नृषींश्चतान् ॥ अवृद्धेनापि वृद्धांस्तान् वामनेन महौजसा ६७ अद्भुतं चापि मेने सविरोचनसुतो बली ॥ मूर्ध्ना कृतांजलिश्च
दमब्रवीद्विस्मितो वचः ६८ कुतस्त्वं कोसिकस्यासि किं तेहास्ति प्रयोजनम् ॥ नैवं विधः परिज्ञातो दृष्टपूर्वो मया द्विजः ६९ बालो मतिमतां श्रेष्ठो ज्ञानविज्ञान
कोविदः ॥ शिष्टवाग्रूपसंपन्नो मनोज्ञः प्रियदर्शनः ७० नेदृशाः संति देवानां ऋषीणामपि सूनवः ॥ न नागानां न यक्षाणां नासुराणां न रक्षसाम् ७१
न पितॄणां न सिद्धानां गंधर्वाणां तथैव च ॥ योसि सोसिनमस्तेस्तु ब्रह्मिकं करवाणिते ७२ वैशंपायन उवाच ॥ उक्तं ब्रह्मार्चितात्मा बलिना वामनस्तदा ॥
प्रोवाचोपायत त्वज्ज्ञः स्मितपूर्वमिदं वचः ७३ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे सप्ततितमोऽध्यायः ७० ॥ विष्णुरुवाच ॥ अहो यज्ञो
सुरेशस्य बहुभक्षः सुसंस्कृतः ॥ पितामहस्येव पुराय जतः परमेष्ठिनः १ सुरेशस्य च शक्रस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ विशेषितस्त्वया यज्ञो दानवेन्द्रमहाबल २
यजता वाजिमेधेन क्रतूनां प्रवरेण तु ॥ सर्वपापविनाशाय त्वया स्वर्गप्रदर्शिना ३ सर्वकाममयो ह्येषः संमतो ब्रह्मवादिनाम् ॥ क्रतूनां प्रवरः श्रीमानश्वमेधइ
ति श्रुतिः ४ सुवर्णशृंगो हि महानुभावो लोहक्षुरो वायुजवो महारथः ॥ स्वर्गक्षणे कांचनगर्भगौरः स विश्वयोनिः परमो हि मेध्यः ५ आस्थाय वै वाजिनमश्वमे
धमिष्ट्वा नरादुष्कृतमुत्तरंति ॥ आहुश्च यं वेदविदो द्विजेंद्रा वश्वानरं वाजिनमश्वमेधम् ६

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ वंचितस्त्वमितिशुक्रः नवंचितइतिवलिरित्यादियथायोगमूह्यम् ॥ १८ ॥ १९ ॥

यथाश्रमाणांप्रवरोगृहाश्रमोयथानराणांप्रवराद्विजातयः ॥ यथासुराणांप्रवरोभवानिहतथाक्रतूनांप्रवरोश्वमेधः ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातु
वचनंवामनेनसमीरितम् ॥ मुदापरमयायुक्तःप्राहदैत्यपतिर्बलिः ८ ॥ बलिरुवाच ॥ कस्यासिब्राह्मणश्रेष्ठकिमिच्छसिददामिते ॥ वरंवरयभद्रंतयथेष्टं
काममाप्नुहि ९ ॥ वामनउवाच ॥ नराज्यंनचयानानिनरत्नानिनचस्त्रियः ॥ कामयेयदितुष्टोसिधर्मैचयदितेमतिः १० गुर्वर्थमेप्रयच्छस्वपदानित्रीणि
दानव ॥ त्वमग्निशरणार्थायएषमेप्रवरोवरः ॥ वामनस्यवचःश्रुत्वाप्राहदैत्यपतिर्बलिः ११ ॥ ॥ बलिरुवाच ॥ ॥ त्रिभिःकितवविप्रेन्द्रपदैःप्रवदतां
वर ॥ शतंशतसहस्राणांपदानांमार्गतांभवान् १२ ॥ ॥ शुक्रउवाच ॥ ॥ माददस्वमहाबाहोनत्वंवेत्सिमहासुर ॥ एषमायाप्रतिच्छन्नोभगवान्प्रवरो
हरिः १३ वामनंरूपमास्थायशक्रप्रियहितेप्सया ॥ त्वांवंचयितुमायातोबहुरूपधरोविभुः १४ एवमुक्तःसशुकेणचिरंसंचित्यवैबलिः ॥ प्रहर्षेणसमायुक्तः
किमतःपात्रमिष्यते १५ प्रगृह्यहस्तेसंभ्रांतोभृंगारंकनकोद्ववम् ॥ बलिरुवाच ॥ विप्रेन्द्रप्राङ्मुखस्तिष्ठस्थितोस्मिकमलेक्षण १६ प्रतीच्छदेहिकिंभूमिका
मात्राभोःपदत्रयम् ॥ दत्तंघपातयजलंनैवमिथ्याभवेद्गुरुः १७ ॥ ॥ शुक्रउवाच ॥ ॥ भोनदेयंकुतोदैत्यविज्ञातोयंमयाध्रुवम् ॥ कोयंविष्णुरहोप्री
तिर्वंचितस्त्वंनवंचितः १८ ॥ बलिरुवाच ॥ कथंसनाथोयंविष्णुर्यज्ञेस्वयमुपस्थितः ॥ दास्यामिदेवदेवाययद्यदिच्छत्ययंविभुः १९ कोवान्यःपात्रभूतो
स्माद्विष्णोःपरतरोभवेत् ॥ एवमुक्त्वाबलिःशीघ्रंपातयामासवैजलम् २० ॥ वामनउवाच ॥ पदानित्रीणिदैत्येन्द्रपर्याप्तानिममानघ ॥ यन्मयापूर्वमुक्तं
हिततथानतदन्यथा २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्थेतद्वचनंश्रुत्वावामनस्यमहौजसः ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयंसकृत्वावैरोचनिस्तदा २२ एवमस्त्वितिदैत्ये
शोवाक्यमुक्त्कारिसूदनः ॥ ततोवारिसमापूर्णंभृंगारंसपरामृशत् २३ वामनोह्यसुरेन्द्रस्यचिकीर्षुःकदनंमहत् ॥ क्षिप्रंप्रसारयामासदैत्यक्षयकरंकरम् २४ प्रा
ङ्मुखश्चापिदैत्येशस्तस्मैसुमनसाजलम् ॥ दातुकामःकरेयावत्तावत्तंप्रत्यषेधयत् २५ तस्यतद्रूपमालोक्यह्यचिंत्यंचमहात्मनः ॥ अभूतपूर्वंचहरेर्जिहीर्षोः
श्रियमासुरीम् २६ इंगितज्ञोऽग्रतःस्थित्वाप्रहादस्त्वब्रवीद्वचः ॥ प्रह्लादउवाच ॥ माददस्वजलंहस्तेबटोर्वामनरूपिणः २७ सत्त्वसौयेनतेपूर्वनिहतःप्रपि
तामहः ॥ विष्णुरेषमहाप्राज्ञस्त्वांवंचयितुमागतः २८ ॥ बलिरुवाच ॥ हंततस्मैप्रदास्यामिदेवायेमंप्रतिग्रहम् ॥ अनुग्रहकरंदेवमीदृशंजगतःप्रभुम् ॥
२९ ब्रह्मणोपिगरीयांसंपात्रंलप्स्यामहेवयम् ॥ अवश्यंचासुरश्रेष्ठदातव्यंदीक्षितेनवै ३०

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

इत्युक्तासुरसंघानांमध्येवैरोचनिस्तदा ॥ देवाश्चप्रददौतस्मैपदानित्रीणिविष्णवे ३१ ॥ प्रहादुवाच ॥ दानवेश्वरमादास्त्वंविप्रायास्मैप्रतिग्रहम् ॥
नेमंविप्रशिशुंमन्येनेदृशोभवातिद्विजः ३२ रूपेणानेनदैत्येन्द्रसत्यमेवंब्रवीमि ते ॥ नारासिंहमहंमन्येतमेवपुनरागतम् ३३ एवमुक्तस्तदातेनप्रहादेनामितौ
जसा ॥ प्रहादमब्रवीद्वाक्यमिदंनिर्भर्त्सयन्निव ३४ ॥ बालिरुवाच ॥ देहीतियाचतेयोहिप्रत्याख्यातिचयोसुर ॥ उभयोरप्यलक्ष्म्यावैभागस्तंविशतेनर
म् ३५ प्रतिज्ञायतुयोविप्रेनददातिप्रतिग्रहम् ॥ सयातिनरकंपापीमित्रगोत्रसमन्वितः ३६ अलक्ष्मीभयभीतोहंददाम्यस्मैवसुंधराम् ॥ प्रतिग्रहीता
चाप्यन्यःकश्चिदस्माद्विजोथवै ३७ नाधिकोविद्यतेयस्मात्तद्ददामिवसुंधराम् ॥ हृदयस्यचमेतुष्टिःपराभवतिदानव ३८ दृष्ट्वावामनरूपेणयाचंतंद्विजपुंग
वम् ॥ एषतस्मात्प्रदास्यामिनस्थास्यामिनिवारितः ३९ भूयश्चप्राब्रवीदेवंवामनांविप्ररूपिणम् ॥ स्वल्पैःस्वल्पमतेकिंतेपदैस्त्रिभिरनुत्तमम् ४० कृत्स्नां
ददामितेविप्रपृथिवीसागरैर्वृताम् ॥ वामनउवाच ॥ नपृथ्वीकामयंकृत्स्नांसंतुष्टोस्मिपदैस्त्रिभिः ॥ एषएवरुचिष्योमेवरोदानवसत्तम ४१ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ तथास्त्वितिबलिःप्रोच्यस्पर्शयामासदानवः ॥ पदानित्रीणिदेवायविष्णवेमिततेजसे ४२ तोयेतुपतितेहस्तेवामनोभूदवामनः ॥ सर्वदेवमयं
रूपंदर्शयामासवैविभुः ४३ भूःपादौद्यौःशिरश्चास्यचंद्रादित्यौचक्षुषी ॥ पादांगुल्यःपिशाचाश्चहस्तांगुल्यश्चगुह्यकाः ४४ विश्वेदेवाश्चजानुस्था
जंवेसाध्याःसुरोत्तमाः ॥ यक्षानखेषुसंभूतालेखाश्चाप्सरसस्तथा ४५ तडिदृष्टिःसुविपुलाकेशाःसूर्योशवस्तथा ॥ तारकारोमकूपाणिरोमाणिचम
हर्षयः ४६ बाहवोविदिशश्चास्यदिशःश्रोत्रेतथैवच ॥ अश्विनौश्रवणौचास्यनासावायुर्महाबलः ४७ प्रसादश्चंद्रमाश्चैवमनोधर्मस्तथैवच ॥ सत्यमस्या
भवद्वाणीजिह्वादेवीसरस्वती ४८ ग्रीवादितिर्महादेवितालुःसूर्यश्चदीप्तिमान् ॥ द्वारंस्वर्गस्यनाभिर्वैमित्रस्त्वष्टाचवैभ्रुवौ ४९ मुखंवैश्वानरश्चास्यवृषणौतु
प्रजापतिः ॥ तद्दयंभगवान्ब्रह्मापुंस्त्वंवैविश्वतोमुनिः ५० पृष्ठेस्यवसवोदेवामरुतःपादसंधिषु ॥ सर्वच्छंदांसिदशनाज्योतींषिविमलाःप्रभाः ५१ ऊरुरु
द्रोमहादेवोधैर्येचास्यमहार्णवः ॥ उदरेचास्यगंधर्वाभुजगाश्चमहाबलाः ५२ लक्ष्मीर्मैधाधृतिःकांतिःसर्वविद्याचवैकाटिः ॥ ललाटमस्यपरमंस्थानंचपर
मात्मनः ५३ सर्वज्योतींषियानीहतपःशक्रस्तुदेवराट् ॥ तस्यदेवाधिदेवस्यतेजोह्याहुर्महात्मनः ५४ स्तनौकक्षौचवेदाश्चओष्ठौचास्यमखास्थिताः ॥ इ
ष्टयःपशुबंधाश्चद्विजानांचेष्टितानिच ५५

॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७

तस्य देवमथं रूपं दृष्ट्वा विष्णोर्महासुराः ॥ अभिसर्पेत संकुद्धाः पतंगा इव पावकम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावे ए
कसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु नामानि सर्वेषां रूपाण्यभिजनानि च ॥ आयुधानि च मुख्यानि दानवानां महात्म
नाम् १ विप्रचित्तिः शिबिः शंकुरयः शंकुस्तथैव च ॥ अयः शिरा अश्वशिरा हयग्रीवश्च वीर्यवान् २ वेगवान् केतुमानुग्रः सोमव्यग्रो महासुरः ॥ पुष्करः पुष्कल
श्चैव साश्वोऽश्वपतिरेव च ३ प्रह्लादोऽश्वशिराः कुंभः संह्लादो गगनप्रियः ॥ अनुह्लादो हरिहरौ वाराहः संहरो रुजः ४ वृषपर्वो विरूपाक्षो अतिचंद्रः सुलोचनः ॥
निम्प्रभः सुप्रभः श्रीमांस्तथैव च निरुदरः ५ एकवक्रो महावक्रो द्विवक्रः कालसंनिभः ॥ शरभः शलभश्चैव कुणपः कुलपः क्रथः ६ बृहत्कीर्तिर्महागर्भः शंकुक
र्णो महाध्वनिः ॥ दीर्घजिह्वोर्कवदनो मृदुबाहुर्मृदुप्रियः ७ वायुर्गविष्ठो नमुचिः शंबरो विक्षरो महान् ॥ चंद्रहंता क्रोधहंता क्रोधवर्द्धन एव च ८ कालकः काल
काक्षश्च वृत्रः क्रोधो विमोक्षणः ॥ गविष्ठश्च हविष्ठश्च प्रलंबो नरकः पृथुः ९ चंद्रतापनवातापी केतुमान् बलदर्पितः ॥ असिलो मापुलो माचबाष्कलः प्रम
दो मदः १० शृगालवदनश्चैव करालः केशिरेव च ॥ एकाक्षः शैकबाहुश्च तुहुंडः सृमलः सृपः ११ एते चान्ये च बहवः क्रममाणं त्रिविक्रमम् ॥ उपतस्थुर्महात्मानं
विष्णुं दैत्यगणास्तदा १२ प्रासोद्यतकराः केचिद्ब्यादितास्याः स्वरस्वनाः ॥ शतग्रीचक्रहस्ताश्च वज्रहस्तास्तथापरे १३ खड्गपट्टिशहस्ताश्च परश्वधधराः प
रे ॥ प्रासमुद्गरहस्ताश्च तथापरिघपाणयः १४ महाशानिव्यग्रकरा मौशलास्तु महाबलाः ॥ महावृक्षोद्यतकरास्तथैव च धनुर्धराः १५ गदाभृशुंढिहस्ताश्च
वज्रहस्तास्तथापरे ॥ महापट्टिशहस्ताश्च तथापरिघपाणयः १६ असिकंपनहस्ताश्च दानवायुद्वदुर्मदाः ॥ नानाप्रहरणाघोरानानावेषामहाबलाः १७ कूर्मकु
कुटवक्राश्च हस्तिवक्रास्तथापरे ॥ खरोष्ट्रवदनाश्चैव वराहवदनास्तथा १८ भीमामकरवक्राश्च शिशुमारमुखास्तथा ॥ मार्जारशुकवक्राश्च दीर्घवक्राश्च दानवाः
१९ गरुडाननाः खड्गमुखामयूरवदनास्तथा ॥ अश्ववक्रा बभ्रुवक्राघोरा मृगमुखास्तथा २० उष्ट्रशल्यकवक्राश्च दीर्घवक्राश्च दानवाः ॥ नकुलस्येव वक्राश्च पा
रावतमुखास्तथा २१ चक्रवाकमुखश्चैव गोधवक्रास्तथापरे ॥ तथामृगाननाः शूरागोजादिमहिषाननाः २२ कलसमुखश्चैव व्याघ्रवक्रास्तथापरे ॥ ऋक्षशा
र्दूलवक्राश्च सिंहवक्रास्तथापरे २३ गजेंद्रचर्मवसनास्तथा कृष्णाजिनांबराः ॥ चीरसंवृतगात्राश्च तथा फलकवाससः २४ उष्णीषिणो मुकुटिनस्तथा कुंड
लिनोसुराः ॥ किरीटिनो लंबशिखाः कंबुग्रीवाः सुवर्चसः २५ नानावेषधरा दैत्या नाना माल्यानुलेपनाः ॥ स्वान्यायुधानि दीप्तानि प्रगृह्यासुरसत्तमाः २६

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ माप्रतिहासीःमात्यज ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

क्रममाणंहृषीकेशमुपतिष्ठंतदानवाः ॥ प्रमथ्यसर्वान्दैतेयान्पादहस्ततलैःप्रभुः २७ रूपंकृत्वामहाकायंजहाराशुसमेदिनीम् ॥ त्रैलोक्यंक्रममाणस्यद्युतिरा
दित्यसंभवा २८ तस्यविक्रमतोभूमिचंद्रादित्यौस्तनांतरे ॥ नभःप्रक्रममाणस्यसक्थिदेशेव्यवस्थितौ ॥ परंविक्रममाणस्यजानुदेशेव्यवस्थितौ २९ वि
ष्णोरभितवीर्यस्यवदंत्येवंद्विजातयः ॥ जित्वालोकत्रयंकृत्संहत्वाचासुरपुंगवान् ३० ददौशक्रायवसुधांहरिलोकनमस्कृतः ॥ सुतलंनामपातालमधस्ता
द्वसुधातले ३१ बलेर्दत्तंभगवताविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ तदवाप्यासुरश्रेष्ठश्चकारमातिमुत्तमाम् ३२ रसातल तलेवासमकरोदसुराधिपः ॥ तत्रस्थश्चमहा
तेजाध्यानंपरममास्थितः ३३ उवाचवचनंधीमान्विष्णुंलोकनमस्कृतम् ॥ किंमयादेवकर्तव्यंब्रूहि सर्वमशेषतः ॥ ततोदैत्याधिपंप्राहदेवोविष्णुःसुरोत्तमः
३४ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ददामितेमहाभागपरितुष्टोस्मितेसुर ॥ वरंवरयमद्रंतेयथेष्टंकाममाप्नुहि ३५ माचशक्रस्यवचनंप्रतिहासीःकथंचन ॥ अहमाज्ञाप
यामित्वांश्रेयश्चैवमवाप्स्यसि ३६ अथदैत्याधिपंप्राहविष्णुर्देवाधिपानुजः ॥ वाचापरमयादेवोवरेण्यःप्रभुरीश्वरः ३७ यत्त्वयासलिलंदत्तंगृहीतंपाणिना
मया ॥ तस्मात्तेदैत्यदेवेभ्योनास्तिजातुभवंकचिद् ३८ सुतलंनामपातालंतत्रत्वंसानुगोवस ॥ सर्वदैत्यगणैःसांक्षिप्तप्रसादान्महासुर ३९ नचतेदेवदेवस्य
शक्रस्यामिततेजसः ॥ शासनंप्रतिहंतव्यंस्मरताशासनंमम ४० देवताश्चापितेसर्वाःपूज्याएवमहासुर ॥ भोगांश्चविविधान्सम्यक्पूज्यांश्चसहदक्षिणान् ॥
४१ प्राप्स्यसेचमहाभागदिव्यान्कामान्यथेप्सितान् ॥ इहचामुत्रचाक्षय्यान्विविधांश्चपरिच्छदान् ४२ दैत्याधिपत्यंचसदामत्प्रसादादवाप्स्यसि ॥ य
दाचैतांमयाप्रोक्तांमर्यादांचालयिष्यसि ॥ वधिष्यंतितदाहित्वांनागपाशैर्महाबलाः ४३ नमस्कार्याश्चतेनित्यंमहेंद्राद्यादिवोकसः ॥ ममज्येष्ठःसुरश्रेष्ठः
शासनंप्रतिगृह्यताम् ४४ ॥ बलिरुवाच ॥ देवदेवमहाभागशंखचक्रगदाधर ॥ सुरासुरगुरोश्चैष्ठसर्वलोकमहेश्वर ॥ तत्रासतोमेपातालेभागंब्रूहिसुरोत्त
म ४५ ममान्नमशनंदेवप्राशनार्थमरिंदम ॥ तद्वदस्वसुरश्रेष्ठतृप्तिर्येनममाक्षया ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अश्रोत्रियंश्राद्धमधीतमव्रतमदक्षिणंयज्ञमन
र्त्विजाहुतम् ॥ अश्रद्धयादत्तमसंस्कृतंहविरेतेप्रदत्तास्तवदैत्यभागाः ४७ पुण्यंसद्वोषितंयच्चमद्भागद्वेषिणांतथा ॥ क्रयविक्रयसत्कानांपुण्यंयच्चाग्निहोत्रि
णाम् ४८ अश्रद्धयाचयद्दानंददतांयजतांतथा ॥ तत्सर्वतवदैत्येन्द्रमत्प्रसादाद्भविष्यति ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंबलिर्विष्णोर्महा
त्मनः ॥ एवमस्त्वितितंप्रोक्त्वापातालमसुरोत्तमः ५० प्रविवेशमहाभागोदेवाज्ञांप्रतिपालयन् ॥ भगवानपिराज्यानांप्रविभागांश्चकारह ५१

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

ददौ पूर्वादिशं चैर्द्रीशक्रायामिततेजसे ॥ याम्यां यमाय देवाय पितृराज्ञे महात्मने ५२ पश्चिमांतुदिशं प्रादाद्वरुणाय महात्मने ॥ उत्तरांच कुबेराय यक्षाधिपतये दिशम् ५३ अधस्थांनागराजाय सोमायोर्ध्वादिशं ददौ ॥ एवं विभज्य त्रैलोक्यं विष्णुर्बलवतां वरः ५४ जगाम त्रिदिवं देवः पूज्यमानो महर्षिभिः ॥ वामनः सर्वभूतेशः प्रतिष्ठाप्य च वासवम् ५५ तस्मिन् प्रयाते दुर्धर्षे वामने मिततेजसि ॥ सर्वे सुमुदिरे देवा पुरस्कृत्य शतक्रतुम् ५६ वैशंपायन उवाच ॥ गते तु त्रिदिवं कृष्णे बध्वा वैरोचनि बलिम् ॥ नागैः सप्तशिरोभिश्च कंबलाश्च तरादिभिः ५७ नागबंधनदुःखार्त्तैर्बलिवैरोचनिततः ॥ यदृच्छया सौ देवर्षिर्नारदः प्रत्यपद्यत ५८ सतं कृच्छ्रगतं दृष्ट्वा कृपयाभिपरिभुतः ॥ उवाच दानवश्रेष्ठं मोक्षोपायं ददामि ते ५९ स्तवं देवाधिदेवस्य वासुदेवस्य धीमतः ॥ अनादिनिधनस्यास्य अक्षयस्याव्ययस्य च ६० तमधीष्वाथे दैत्यैर्द्रविशुद्धेनांतरात्मना ॥ तद्रतस्तन्मना भूत्वा द्रुतं मोक्षमवाप्स्यसि ६१ ततो विरोचन सुतः प्रयतः प्रांजलिः शुचिः ॥ मोक्षविंशकमव्यग्रो नारदात्समधीतवान् ६२ तमधीत्यस्तवं दिव्यं नारदेन समीरितम् ॥ पृथिवीचोद्धृता येन तं जजाप महासुरः ६३ ओं नमोस्त्वं नंतपतये अक्षयाय महात्मने ॥ जलेशयाय देवाय पद्मनाभाय विष्णवे ६४ सप्तसूर्यवपुः कृत्वा त्रीं लोकान्क्रांतवानसि ॥ भगवान्कालकालस्त्वं तेन सत्येन मोक्षय ६५ नष्टचंद्रार्कगगने क्षीणयज्ञतपः क्रिये ॥ पुनश्चित्तयसे लोकांस्तेन सत्येन मोक्षय ६६ ब्रह्मरुद्रेंद्रवायवग्निसरिद्धुजगपर्वताः ॥ त्वत्स्था दृष्ट्वा द्विजेंद्रेण तेन सत्येन मोक्षय ६७ मार्कंडेन पुराकल्पे प्रविश्य जठरंतव ॥ चराचरगतं दृष्टं तेन सत्येन मोक्षय ६८ एको विद्यासहायस्त्वं योगी योगमुपागतः ॥ पुनस्त्रैलोक्यमुत्सृज्य तेन सत्येन मोक्षय ६९ जलशय्यामुपासीनो योगनिद्रामुपागतः ॥ लोकांश्चित्तयसे भूयस्तेन सत्येन मोक्षय ७० वाराहरूपमास्थाय वेदयज्ञपुरस्कृतम् ॥ धराजलोद्धृता येन तेन सत्येन मोक्षय ७१ उद्धृत्य दंष्ट्रया यज्ञांस्त्रीन् पिंडान्कृतवानसि ॥ त्वंपितृणामपि हरे तेन सत्येन मोक्षय ७२ प्रदुद्बुधुः सुराः सर्वे हिरण्याक्षभयार्दिताः ॥ परित्रातास्त्वया देव तेन सत्येन मोक्षय ७३ दीर्घवक्त्रेण रूपेण हिरण्याक्षस्य संयुगे ॥ शिरोजहार चक्रेण तेन सत्येन मोक्षय ७४ भग्नमूर्द्धास्थि मरुतिष्को हिरण्यकशिपुः पुरा ॥ हुंकारेण हतो दैत्यस्तेन सत्येन मोक्षय ७५ दानवाभ्यां हता वेदा ब्रह्मणः पश्यतः पुरा ॥ परित्रातास्त्वया देव तेन सत्येन मोक्षय ७६ कृत्वा हयशिरोरूपं हत्वा तु मधुकैटभौ ॥ ब्रह्मणेतेर्पिता वेदास्तेन सत्येन मोक्षय ७७ देवदानवगंधर्वायक्षसिद्धमहोरगाः ॥ अंतं तव न पश्यंति तेन सत्येन मोक्षय ७८ अपांतरतमानामजातो देवस्य वै सुतः ॥ कृताश्च तेन वेदार्थास्तेन सत्येन मोक्षय ७९

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

वेदयज्ञाग्निहोत्राणिपितृयज्ञहवींषिच ॥ रहस्यंतवदेवस्यतेनसत्येनमोक्षय ८० ऋषिर्दीर्घितमानामजात्यंधोगुरुशापतः ॥ त्वत्प्रसादाच्चक्षुष्मांस्तेनस
त्येनमोक्षय ८१ ग्राहग्रस्तंगजेद्रं चदीनंमृत्युवशंगतम् ॥ भक्तंमोक्षितवांस्त्वंहितेनसत्येनमोक्षय ८२ अक्षयश्चाव्ययश्चत्वंब्रह्मण्योभक्तवत्सलः ॥ उच्छिन्नता
नानिनयंतासितेनसत्येनमोक्षय ८३ शंखंचक्रंगदांपद्मंशाङ्गैर्गरुडमेवच ॥ प्रसादयामिशिरसातेबंधान्मोक्षयंतुमाम् ८४ शंखचक्रगदातूणशाङ्गैर्चगरु
डादयः ॥ प्रसादयामासुहरिंबालिमोक्षायबंधनात् ८५ ततःप्रसन्नोभगवानादिदेशखगेश्वरम् ॥ गरुडंनागहंतारंबालिमोक्षयबंधनात् ८६ ततोविक्षिप्य
गरुडःपक्षावतुलविक्रमः ॥ जगामवसुधामूलंयत्रास्तेसंयतोबलिः ८७ आगमंतस्यविज्ञायनागामुक्त्वामहासुरम् ॥ ययुःपुरीभोगवतीवैनतेयभयार्दिताः
८८ मुक्तंकृष्णप्रसादेनचितयानमधोमुखम् ॥ भृष्टश्रियमुवाचेदंगरुत्मान्पन्नगाशनः ८९ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ दानवेद्रमहाबाहोविष्णुस्त्वामब्र
वीत्प्रभुः ॥ मुक्तोनिवसपातालिसपुत्रजनबांधवः ९० इतस्त्वयानगंतव्यंगव्यूतिमपिदानव ॥ समयंयदिभिंद्यास्त्वंमूर्द्धातेशतधाभवेत् ९१ पक्षीद्रवचनं
श्रुत्वादानवेद्रोब्रवीदिदम् ॥ स्थितोस्मिसमयेतस्यअनंतस्यमहात्मनः ९२ जीवोपायंतुभगवान्ममकिंचित्करोतुसः ॥ इहस्थोहंसुखासीनोयेनाप्यायेखगेश्व
र ९३ बलेस्तुवचनंश्रुत्वागरुत्मानिदमब्रवीत् ॥ पूर्वमेवकृतस्तेनजीव्योपायोमहात्मना ९४ वर्तयिष्यंतियेयज्ञाविधिहीनानऋत्विजः ॥ प्रायश्चित्तमजानं
तोयज्ञभागस्ततस्तव ९५ नतेषांयज्ञभागंवैप्रतिगृह्णंतिदेवताः ॥ अनेनाप्यायितबलःसुखमात्रंनिवत्स्यसि ९६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संदेशमेतंभगवा
न्दत्तवान्कश्यपात्मजः ॥ दानवेद्रमहाबाहोविष्णुस्त्रैलोक्यभावनः ९७ इमंस्तवमनंतस्यसर्वपापप्रमोचनम् ॥ यःपठेतनरोभक्त्यातस्यनश्यतिकिल्बिषम्
९८ गोहत्यायाःप्रमुच्येतब्रह्मघ्नोब्रह्महत्यया ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंकन्याचैवेप्सितंपतिम् ९९ सद्योगर्भात्प्रमुच्येतगर्भिणीजनयेत्सुतम् ॥ येचमोक्षैषिणो
लोकेयोगिनःसांख्यकापिलाः १०० स्तवेनानेनगच्छंतिश्वेतद्वीपमकल्मषाः ॥ सर्वकामप्रदोद्वेपस्तवोनंतस्यकीर्त्यते १०१ यःपठेत्प्रातरुत्थायशुचिःप्रय
तमानसः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिमानवोनात्रसंशयः १०२ एषवैवामनोनामप्रादुर्भावोमहात्मनः ॥ वेदविद्भिर्द्विजैरेवपठ्यतेवैष्णवंयशः १०३ यस्त्वि
मंवामनंदिव्यंप्रादुर्भावंमहात्मनः ॥ शृणुयान्नियतोभक्त्यासदापर्वसुपर्वसु ४ परान्विजयतेराजायथाविष्णुर्महाबलः ॥ यशोविमलमाप्नोतिविपुलंचामुते
वसु ५ प्रियोभवतिभूतानांसेवेषांवामनोयथा ॥ पुत्रपौत्राश्चवर्द्धंतेआरोग्यंगुणसंपदः ६

॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

अत्रनमोस्त्वनंतपतयइत्यादिस्तवःबंधमोक्षार्थजप्यः ॥ १०७ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणज्ञानमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवशावतंसगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकंठस्य कृतौ भारतभा
वर्दपिहरिवंशोभविष्यपर्वणिटोकायां वामनप्रादुर्भावांतर्ग्रथार्थप्रकाशो नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ समाप्तोयं वामनप्रादुर्भावः ॥ अथ धन्योपाख्यानमारभ्य बाणयुद्धे रुद्रज
यांतं विष्णोरुत्कर्षो वर्णितः प्रादुर्भावेषु च तस्यैव निर्गुणसगुणचस्वरूपं व्याख्यायतद्गुणकथनपरं भारतं च श्रवणफलश्रुतिप्रदर्शनांतं समापितं तत्र बाणयुद्धे च हारिहरयोरभेद उक्तः स च म
मात्मा भद्रसेन इति वत् औपचारिक इति भवेत्कस्यचित् अत्यन्ताभेदेशास्तृशस्य भावासंभवं मन्वानस्य मंदमतेर्मतितामपनिनोषुः कैलासयात्रादित्रिपुरवधांतं ग्रंथमारभते तयोः सर्वत्र प्रत्ये
कं सर्वोत्तमत्वेन कीर्त्यमानयोः कायव्यूहे योगिन इव देहभेदेऽप्येकात्म्यं सिद्ध्यति न तु देहभेदाद्व्यक्तिभेदः सर्वोत्तमद्वयायोगात् इति तत्रानुशासनिके पर्वणि कृष्णः शंकराराधनार्थं कैलासंगत

प्रीयते पठतश्चास्य देवदेवो जनार्दनः ॥ सर्वकामयुतश्चैव कृष्णद्वैपायनो ब्रवीत् १०७ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशोभविष्यपर्वणि वामनप्रादुर्भावो नाम
द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ किमर्थं भगवान्विष्णुर्देवदेवो जनार्दनः ॥ गतः कैलासशिखरमालयं शंकर
स्य च १ नारदाद्यैस्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ तत्र दृष्टो महादेवः शंकरो नीललोहितः २ केशवेन पुरा विप्रकुर्वता तप उत्तमम् ॥ अर्चितो देवदेवेन शंकर
श्चेति नः श्रुतम् ३ देवौ तत्र जगन्नाथौ दृष्टवन्तौ पुरा तनौ ॥ अर्चयां च किरे देवा इन्द्राद्याः शंकरं हरिम् ४ तौ हि देवौ महादेवावेकीभूतौ द्विधा कृतौ ॥ एकात्मानौ जग
द्योनीं सृष्टिं संहारकारकौ ५ परस्परसमावेशाज्जगतः पालने स्थितौ ॥ तयोस्तत्र यथावृत्तं कैलासे पर्वतोत्तमे ६ ऋषयः किमचेष्टन्त दृष्ट्वा तौ पुरुषोत्तमौ ॥ एत
त्सर्वमशेषेण वक्तुमर्हसि सत्तम ७ यथागतो हरिर्विष्णुः कृष्णो जिष्णुः पुरातनः ॥ तथा च शंकरः साक्षात्कृतवान्नागभूषणः ॥ एतत्सर्वं विप्रवर्य ब्रूहि तत्त्वेन यत्नतः
८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन्यथा कृष्णो गतो नगम् ॥ यथा च दृष्टो देवेशः शंको वृषवाहनः ९ यथा च चारसतपो यथा ते मुनयो गताः ॥
एवं तयो र्यथावृत्तं तथा शृणु नरोत्तम १० द्वैपायनोऽथ भगवान्यथा प्रोवाच मां तथा ॥ नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि केशवं खगवाहनम् ११

इति संक्षेपेणोक्तं तद्विस्तरेण बुभुत्सुरमुं वदति किमर्थं भगवान्विष्णुरित्यादिना देवानां ब्रह्मादीनां देवोपि जनैः अर्च्यते गम्यते प्रलयकाले याचते इष्टसिद्ध्यर्थे स्थितिकाल इति जनार्दनोपे स
न्कथमन्यं पूजयितुं गतः कथंच तदन्यस्य शंकरत्वं पूर्णानंदरूपस्वरूपोपि कथमल्पमुखलिप्तयान्यं प्रतिगत इत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ एवं पूज्य पूजकभावेनावगतयोः कथमे
कात्मत्वमित्याह देवाविति ॥ ४ ॥ एक आत्मा स्वरूपं तयोस्तादृशावपि कार्यभेदाद्भिन्नशरीरौ सिद्धौ इव भासेत इत्येतदपि कथमित्यर्थः ॥ ५ परस्परेति अग्रावग्निरिव जले जलमि
व चान्योन्यस्मिन्नैक्यंगतावित्युक्तं तदपि कथं किमर्थम् ॥ ६ ॥ ऐक्यंगतौ दृष्ट्वा ऋषयः किमचेष्टन्त तत्कथं तयोस्तत्त्वं व्याख्यातवन्त इत्यर्थः ॥ ७ ॥ गतः शिवं अभेदेनेति शेषः साक्षा
त्कृतवान् हरिप्रत्यगात्मत्वेनेति शेषः ॥ ८ ॥ नगं कैलासम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १३ ॥ १३ ॥ नन्वेवंयोगिवदेकएवेश्वरानेकदेवतात्माचेत्किंहरिहराद्वैतप्रतिपादनेनेत्याशंक्याह ध्येयमिति पुण्यात्मनां ध्येयं आलोचनीयमिदं हरिहरयोरेक्यं वेदार्थत्वेनानि
श्रितं यतः अनेकारण्यैः आरण्यकैः उपनिषद्भिः संयुक्तं तात्पर्यवत्तया समाहितम् नित्यं ब्राह्मणस्यावश्यकं नित्यं अनवरतं सेवंते चिंतयंति अयमर्थः बीजां कुरवन्मिथः कार्यकारणभावं
गतयो हरिहरयोः पर्यायेण जीवेशभावमापादयितुमिदमुच्यते तथाहि यदा जीवः ईश्वरो विष्णुर्यदा विपरोतं वा तदा ईश्वरं जीवो जले जलमिवाग्नावग्निरिव विलीयत इति सर्ववेदांतसिद्धां
तः तत्र केषुचित्पुराणेष्वप्युपादीयते केषुचित् द्वितीयः सर्वथापि जीवेशयोरेकः सर्वस्य शास्त्रस्यार्थः देवतांतराणितुसमाष्टिर्जीवस्यावयवभूतानांति अकृत्स्नो कृत्स्नेन परब्रह्मणा

यथा शक्तियथा प्रज्ञं शृणुयत्नेन सुव्रत ॥ न चाशुश्रूषवेवाच्यं नृशंसायातपस्विने १२ नानधीताय वक्तव्यं पुण्यं पुण्यवतां सदा ॥ स्वर्ग्येयशस्यं धन्यं च बुद्धिः
द्विकरं सदा १३ ध्येयं पुण्यात्मनां नित्यमिदं वेदार्थं निश्चितम् ॥ अनेकारण्यसंयुक्तं सेवंते नित्यमीदृशम् १४ मुनयो वेदानिरतानारदाद्यास्तपोधनाः ॥ अ
त्यद्भुतं महापुण्यं वृत्तं कैलासपर्वते १५ शिवयोर्देवयोस्तत्र हरेश्चैव भवस्य ह ॥ हतेष्वसुरसंघेषु नरकादिषु भूमिषु १६ हतेष्वथ नृपेष्वेवं किंचिच्छिष्टेषु शत्रु
षु ॥ शासति स्म सदा विष्णुः पृथिवीं पुरुषोत्तमः १७ द्वारवत्यां जगन्नाथो वसन् वृष्णिभिरीश्वरः ॥ रुक्मिण्या संगतो देवो वसन्तत्र पुरे हरिः १८ कदाचिच्च त
यासां द्वैते रात्रौ जगत्पतिः ॥ विहरंश्च यथा योगं प्रीतः प्रीतियुजातया १९ अथोवाच तदा देवी रुक्मिणी रुक्मभूषणा ॥ पुत्रमिच्छामि देवेश त्वत्तोमाधवनं
दनम् २० बलिनं रूपसंपन्नं त्वयैव सदृशं प्रभो ॥ वृष्णीनामपि नेतारं वीर्यवंतं तपोनिधिम् २१ सर्वशास्त्रार्थकुशलं राजविद्यापुरस्कृतम् ॥ एवमादिगुणै
र्युक्तं दातुमर्हसि सत्तम २२ त्वयि सर्वस्य दातृत्वं नित्यमेव प्रतिष्ठितम् ॥ त्वंहि सर्वस्य कर्ता च दाता भोक्ता जगत्पतिः २३ विशेषतस्तु भृत्यानां शुश्रूषानिय
तात्मनाम् ॥ वक्तव्यं किमु देवेश यदि भक्तास्मि केशव २४ अनुग्रहो यदि स्यान्मे देव देव जगत्पते ॥ दातुमर्हसि पुत्रं त्वं वीर्यवंतं जनार्दन २५ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ इत्युक्तो देव देवेशः प्रियया प्रीयमाणया ॥ तया महिष्या रुक्मिण्या रुक्मिशत्रुर्यदूढहः २६ प्रोवाच वचनं काले रुक्मिणी या देवेश्वरः ॥ दाता
स्मितादृशं पुत्रं यं त्वमिच्छसि भामिनि २७ नित्यं भक्तास्मि मे देवि नात्र कार्या चिचारणा ॥ अवश्यं तव दास्यामि पुत्रं शत्रुनिबर्हणम् २८ पुत्रेण लोकान् जयति
सतां कामदुघाहिये ॥ नरकं पुदितिरुयातं दुःखं च नरकं विदुः २९ पुदस्त्राणात्ततः पुत्रमिहेच्छति परत्र च ॥ अनंताः पुत्रिणो लोकाः पुरुषस्य प्रिये शुभाः ३०

त्यंतमैक्यमश्नुवत इति खिले ग्रंथे स्मिन् सर्वपुराणार्थसंग्रह इति प्राक् शिवो विष्णुरोश इत्युक्तं इदानीं विष्णुर्जीवः शिव ईश्वर इति प्रतिपाद्यते तेन सर्वेषां पुराणानां मिथो विरुद्धार्थत्वेपि त
त्त्वतो न विरोधगंधोपीति प्रतिपादितमुपोद्घातेपीति शिवम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ शासति शास्ति भौवादित्वमर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ राजविद्या ब्रह्म
विद्यातद्वतां मध्ये पुरस्कृतम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

आत्मनएवद्वितीयस्वरूपं पुत्रइत्यत्रश्रुतिपठतिपातिर्जायामिति ॥ ३१ ॥ पुत्रवंतं दृष्ट्वेति शेषः पुत्रवान्द्रुद्रपदमपि जयतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ नरके पातयतीति शेषः यस्माद्विद्यायुक्तम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ वेत्रैः आरूढाः महावृक्षाः यस्यांसा ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु

पतिर्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरम् ॥ तस्यां पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते ३१ पुत्रवंतं विमेतींद्रः किन्नुते नाजितं भवेत् ॥ नापुत्रो विंदते लोकान् कुपुत्रा द्वंध्यतावरा ३२ कुपुत्रो नरके यस्मात्सुपुत्रात्स्वर्ग एवाहि ॥ तस्माद्विनीतं सत्पुत्रं श्रुतवंतं दया परम् ३३ विद्यया विनयो यस्माद्विद्यायुक्तं सुधार्मिकम् ॥ इच्छेत्पुत्रं पुत्रकामः पुरुषो यत्नवान्बुधः ३४ तस्माद्वास्यामि ते पुत्रं विद्यावंतं सुधार्मिकम् ॥ एष गच्छामि पुत्रार्थं कैलासं पर्वतोत्तमम् ३५ तत्रोपास्य महादेवं शंकरं नीललोहितम् ॥ ततो लब्धास्मि पुत्रं ते भवाद्भूतहिते रतात् ३६ तपसा ब्रह्मचर्येण भवं शंकरमव्ययम् ॥ तोषयित्वा विरूपाक्षमादिदेवमजं विभुम् ३७ गमिष्याम्यहमद्यैव द्रष्टुं शंकरमव्ययम् ॥ स च मे दास्यते पुत्रं तोषितस्तपसामया ३८ तत्र गत्वामहादेवं नमस्कृत्य सहोमया ॥ प्रविश्य बदरीं पुण्यां मुनिजुष्टां तपोमयीम् ३९ अग्निहोत्राकुलां दिव्यांगंगां बुध्नावितां सदा ॥ मृगपक्षिसमायुक्तां सिंहद्विपशताकुलाम् ४० बदरीफलसंपूर्णां वानरक्षोभितद्रुमाम् ॥ वेत्रारूढमहावृक्षांकदलीखंडमंडिताम् ४१ मुनिभिर्वेदतत्त्वार्थविचारनिपुणैः सदा ॥ वेदनिश्चिततत्त्वार्थैः प्रमाणकुशलैर्युताम् ४२ इदमेकमिदं तत्त्वमिति निश्चितमानसैः ॥ उपास्यमाना मन्यत्र सिद्धैः सिद्धार्थतत्परैः ४३ इति हासपुराणज्ञैः सेव्यमानां महर्षिभिः ॥ गच्छद्भिः स्वर्गं निलयं परित्यज्य कलेवरम् ४४ प्रसिद्धां महतीं देवीं यास्यामि सुकृतालयाम् ॥ इत्युक्त्वा विररामैव देवदेवो जनार्दनः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रभातायां तु शर्वयांगंतुमैच्छ जनार्दनः ॥ हुताग्निः कृतकल्याणः समाप्तवरदाक्षिणः १ गाश्वदत्वाथ विप्रेभ्यो नमस्कृत्याद्विजोत्तमान् ॥ आस्थानमंडपं कृष्णः प्रविवेश जगत्पतिः २ आसनं महदारुथाय वृष्णीनाहूय सर्वशः ॥ बलभद्रं शिनेः पुत्रं हार्दिकं यं शतसारणौ ३ उग्रसेनं महाबुद्धिमुद्धवं नीतिमत्तरम् ॥ यस्य बुद्धिं समाश्रित्य जीवन्ते यादवाः सुखम् ४ नेता च यदुवृष्णीनां स तु धर्मपरः सदा ॥ यस्य बिभ्यंति देवाश्च नीतिस्तस्य महात्मनः ५ यस्य बुद्धिर्वशाद्विष्णुः शशासपृथिवीं सदा ॥ तं च वृष्णिवरं वीरमुद्धवं देवसु प्रभम् ६ अंघ्र्यानापि यदून् सर्वानुवाच भगवान् हरिः ॥ शृण्वंतु मम वाक्यानि यादवाः सर्व एवाहि ॥ शृणु चापि वचो मह्यं पितुरुद्धवमे सखे ७ बाल्यात्प्रभृतियो यत्नो मम दुष्टनिबर्हणे ॥ प्रत्यक्षं भवता दृष्टं पूतनानि धनं नृप ८ केशीचनिहतो बाल्ये मया बालेन यादवाः ॥ गोवर्द्धनोद्धृतः शैलो गावश्च परिपालिताः ९

हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ प्रभातायामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ देववत्सु प्रभम् ६ मह्यं मम पितुः सखे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ भीमेनभीमद्वारा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ भूतभावनभावनावयदादिकारणस्याव्यक्तस्यापिकारणतस्मा
दव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तमेति अव्यक्तस्यापि साक्षित्वस्मरणात् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भ

अभिषिक्तोऽस्मि शक्रेण देवानामग्रतः स्थितः ॥ कंसोऽपि निधनं नीतो मया चाणूरमुष्टिकौ १० उग्रसेनोऽभिषिक्तश्च कृताद्वारवती मया ॥ अन्ये चापि नृपाराजन्व
लिनो निहता मया ११ योऽपि वीरो जरासंधो निगृहीतो बलान्मया ॥ भीमेन बलिनाराजन्नेन मम यादवाः १२ शृगालो निहतः संख्ये गोमंताद्रच्छता मया ॥
योऽपि वीरो दुरात्मा सौदानवो नरकोहतः १३ निष्कंटकमिमं लोकं कृतवान्राजसत्तमाः ॥ किंतु वीरो नृपो जज्ञे सखाभौ मस्य यादवाः १४ पौंड्रो वीर्यवतां नेता द्वे
ष्टा चासौ स दामम ॥ शिष्यो द्रोणस्य राजेंद्रो बली ब्रह्मास्त्रवित्कृती १५ शास्त्रज्ञो नीतिमान् साक्षान्नेता सर्वस्य यत्नवान् ॥ यो द्वायुद्वप्रियो राजा जामदग्न्य इवा
परः १६ एकांतशत्रुरस्माकं छिद्रान्वेषी स दामम ॥ बाधिष्यते पुरीं यो द्वाच्छिद्रं यदि लभेत सः १७ न ह्यल्पसाध्यो बलवान् पुंड्रस्येशो नृपोत्तमाः ॥ यत्ता भवंत
स्तिष्ठंतु प्रगृहीतशरासनाः १८ यथानबाधते राजा पुरीं यदुकुलाश्रयाम् ॥ अहंतु यास्ये कैलासं कुतश्चित्कारणानृपाः १९ शंकरं द्रष्टुकामोऽस्मि भूतभावनभावन
म् ॥ यावदागमनं मर्त्यं तावद्यत्ता भवं त्विह २० मया विरहितां चेमां यदि जानाति पुंड्रकः ॥ आगमिष्यति राजेंद्रो यो तस्य ते च पुरीमिमाम् २१ इमां निर्यादवीं
कर्तुं शक्नोतीति चेमेमतिः ॥ यत्ता भवत राजेंद्राः स्वङ्गैः पाशैः परश्वधैः २२ पाषाणैः कर्षणीयैश्च सन्नद्धा भवतस्वकैः ॥ पिधाय च कपाटानि महाद्वाराणि यत्नतः ॥
२३ एक एव महाद्वारो गमनागमने सदा ॥ मुद्रया सह गच्छंतु राज्ञो ये गंतुमीप्सवः २४ न चामुद्रः प्रवेष्टव्यो द्वारपालस्य पश्यतः ॥ यावदागमनं मर्त्यं तावदेवं भ
विष्यति २५ मृगयानात्र कर्तव्यान च क्रीडा बहिःपुरात् ॥ ज्ञातव्याश्च परे स्वे च मम नागमने सदा २६ एवमादिक्रिया कार्या यावदागमनं मम ॥ इत्युक्त्वा या
दवान्सर्वान् सात्यकिं पुनराह च २७ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ६३ ॥
॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सात्यकेशृणु मद्वाक्यं यत्तो भवयुधांवर ॥ त्वंतु स्वङ्गी गदीभूत्वा चापपाणितनुव्रवान् १ तिष्ठयत्नेन रक्षस्व पुरीं बहुनृपाश्रयाम् ॥ न च
निद्रा त्वया कार्यारात्रौ यदुवृषप्रभो २ न च व्याख्या त्वया कार्यशास्त्राणां शास्त्रतत्पर ॥ न च वादस्त्वया कार्योवादिभिः सह वृष्णिप ३ त्वंहियो द्वा बलिर्ज्ञाता धनु
र्वेदाख्य वेदवित् ॥ तथा कुरु यथा वीरनोपहास्या भवेदियम् ४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ करिष्यामि वचस्तुभ्यं यथा शक्तिजनार्दन ॥ आज्ञातवज
गन्नाथ धार्यायत्नेन मे सदा ५

विष्यपर्वणि टीकायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

॥ ६३ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

कामपालस्यबलरामस्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ पाशिनंवरुणम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ किमिदंवाक्यम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ हेवे

भृत्यवत्प्रचरिष्यामिकामपालस्यमाधव ॥ यावदागमनंतुभ्यंतावत्स्थायामियत्नतः ६ प्रसादस्तवगोविंदयदिस्यान्मायिमाधव ॥ किंनाममेचदुःसाध्यं
शत्रूणांनिग्रहेरणे ७ यदिशक्रंयमंवापिकुबेरमपिपाशिनम् ॥ सर्वानेतान्विजेष्यामिकिमुपौडंनृपोत्तमम् ८ गच्छकार्यंकुरुष्वेदंयत्तोहंसततंहरे ॥ उद्धवं
पुनराहेदंरुष्णःपद्मनिभेक्षणः ९ शृणूद्वत्वंवाक्यंमेकुर्यास्त्वेतत्प्रयत्नवान् ॥ रक्ष्यानयेनराजेंद्रपुरीद्वारवतीत्वया १० यत्तोभवसदातातकुरुसाहाय्यम
त्रनः ॥ लज्जाममसमुत्पन्नावदतस्तवसांप्रतम् ११ त्वंहिनेतासमस्तस्यविद्यापारस्यसर्वतः ॥ कोनुशक्ष्यतिमेधावीवक्तुंविद्यावतःपुरः १२ यत्कार्यंतद्भवा
न्वेत्तिह्यकार्यंवापिसर्वतः ॥ अतोहंविस्मतातवक्तुंसंप्रतिवृष्णिप १३ ॥ उद्धवउवाच ॥ किमिदंतवगोविंदवर्त्ततेमांप्रतिप्रभो ॥ अहोप्रसन्नतामह्यंकिंतुप्री
तिरियंतव १४ जानाम्यहंजगन्नाथप्रसादस्यैषविस्तरः ॥ यस्यप्रसन्नोभवसितस्यकिंनास्तिकेशव १५ त्वंहिसर्वस्यजगतःकर्ताहर्ताप्रधानतः ॥
प्रभवःसर्वकार्याणांवक्ताश्रोताप्रमाणवित् १६ ध्याताध्यानमयोध्येयइतिब्रह्मविदोविदुः ॥ जेतादेवरिपूणांचगोप्तानाकसदांभवान् १७ त्वंनाथा
वयमेवेतिजीवामोनिहतद्विषः ॥ इयंनीतिरहंमन्येनेतानीतेर्यतोभवन् १८ कोनुनामनयोवेदत्वांविनासांप्रतंवद ॥ नीतिस्त्वंसर्वकार्याणामितिमेनिश्चिता
मतिः १९ दुर्गाढोनयमार्गोयमित्याहुस्तद्विदो जनाः ॥ चतुर्द्धाप्रोच्यतेनीतिःसामदानेजनार्दन २० दंडोभेदोमनुष्याणांनिग्रहावग्रहेसदा ॥ दंडचेपुदंड
मिच्छंतिसामान्यंतुनयेहरे २१ बलवत्स्वथदानंतुत्रयाणामप्यगोचरे ॥ प्रयोक्तव्योमहाभेदइतिनीतिमतांमतम् २२ तेषुतेष्वथसर्वेषुप्रमाणंत्वांविदुर्बु
धाः ॥ किमत्रबहुनोक्तेनसर्वेत्वयिसमर्पितम् २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तवाविररामैवउद्धवोनीतिमत्तरः ॥ ततःसभगवान्विष्णुरेवमेवनृपोत्तम
२४ कामपालंमहाबाहुमुवाचयदुसंसदि ॥ उग्रसेनंनृपंराजंस्तथाहार्दिक्यमेवच २५ कामपालंपुनर्विष्णुरिदंप्रोवाचतत्त्ववित् ॥ नप्रमादस्त्वयाकार्यः
सर्वदायत्नवान्भव २६ स्थितेत्वयिमहाबाहोकापीडाजगतोभवेत् ॥ गदीभवसदात्वार्यनक्रीडासर्वदाभवेत् २७ रक्षत्वंसर्वदायत्नात्पुरीद्वारवतींप्रभो ॥
नोपहास्यायथास्यामतथाकुरुगदीभव २८ उत्साहःसर्वदाकार्योनिरुत्साहोनयत्नतः ॥ बाढमित्यब्रवीद्रामःकृष्णंवृष्णिकुलोद्धवम् २९

दमंत्रमूर्तेनीतिःनीतिप्रदर्शकः ॥ १९ ॥ २० ॥ निग्रहावग्रहेक्रमेणस्वस्यअन्येनरोधेस्वेनवान्यस्यरोधेसिद्धेसति दंडचेपुदुर्बलेषुनयसमतायांसामान्यंसामैव ॥ २१ ॥
बलवत्सुदानंत्रयाणामप्यगोचरे अविषयेशत्रौभेदःप्रयोक्तव्यः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ १ ॥ ततः समिति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दानवीगर्भकं

वृष्णयः सर्व एवैते स्वं स्वं सन्नसमाययुः ॥ गंतुमैच्छजगन्नाथः कैलासं पर्वतोत्तमम् ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रा
यां पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ ॥ ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संचितयामास गरुडं पक्षिपुंगवम् ॥ आगच्छ त्वरितं ताक्ष्य इति विष्णुर्जगत्पतिः १ ततः स
भगवांस्ताक्ष्यो वेदराशिरिति स्मृतः ॥ बलवान्विक्रमी योगीशास्त्रनेता कुरुद्वह २ यज्ञमूर्तिः पुराणात्मा साममूर्द्धा च पावनः ॥ ऋग्वेदपक्षवान्पक्षीपिंगलोज
टिलाकृतिः ३ ताम्रतुंडः सोमहरः शक्रजेता महाशिराः ॥ पन्नगारिः पद्मनेत्रः साक्षाद्विष्णुरिवापरः ४ वाहनं देवदेवस्य दानवीगर्भकं तनः ॥ राक्षसासुरसंघा
नां जेता पक्षबलेन यः ५ प्रादुरासीन् महावीर्यः केशवस्याग्रतस्तदा ॥ जानुभ्यामपतद्भूमौ नमो विष्णो जगत्पते ६ नमस्ते देवदेवेश हरे स्वामिन्निति ब्रुवन् ॥ प
रस्पर्शपाणिना कृष्णः स्वागतं ताक्ष्यपुंगवम् ७ इत्युवाच तदा ताक्ष्ययास्ये कैलासपर्वतम् ॥ शूलिनं द्रष्टुमिच्छामि शंकरं शाश्वतं शिवम् ८ बाढमित्यब्रवीत्ताक्ष्य
आरुह्यैनं जनार्दनः ॥ तिष्ठ ध्वमिति होवाच यादवान्पार्श्ववर्तिनः ९ ततो ययौ जगन्नाथो दिशं प्रागुत्तरां हरिः ॥ रवेण महता ताक्ष्यस्रैर्लोक्यं समकंपयत् १०
सागरं क्षोभयामास पद्भ्यां पक्षीव्रजंस्तदा ॥ पक्षेण पर्वतान्सर्वान्वहन् देवं जनार्दनम् ११ ततो देवाः सगंधर्वा आकाशे धिष्ठितास्तदा ॥ तुष्टुवुः पुंडरीकाक्षं वाग्भि
रिष्टाभिरीश्वरम् १२ जयदेव जगन्नाथ जय विष्णो जगत्पते ॥ जया जेय नमो देवभूतभावनभावन १३ नमः परमसिंहाय दैत्यदानवनाशन ॥ जया जेय हरे दे
वयोगिध्येयपरागते १४ नारायण नमो देवकृष्णकृष्णहरे हरे ॥ आदिकर्तः पुराणात्मन् ब्रह्मयोने सनातन १५ नमस्ते सकलेशाय निर्गुणाय गुणात्मने ॥ भ
क्तिप्रियाय भक्ताय नमो दानवनाशन १६ अचिंत्यमूर्तये तुभ्यं नमस्ते सकलेश्वर ॥ इत्यादिभिस्तदा देवं वाग्भिरीशानमव्ययम् १७ तुष्टुवुर्देवगंधर्वा ऋषयः सि
द्धचारणाः ॥ शृण्वन्नेव जगन्नाथः स्तुतिवाक्यानि तानि च १८ ययौ सार्धं सुरगणैर्मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ यत्र पूर्वं स्वयं विष्णुस्तपस्तेपे सुदारुणम् १९ लोक
वृद्धिकरः श्रीमाल्लोकानां हितकाम्यया ॥ वर्षायुतं तपस्तपस्सं विष्णुना प्रभविष्णुना २० यत्र विष्णुर्जगन्नाथस्तपस्तपसा सुदारुणम् ॥ द्विधा करोत्स्वमात्मानं
नरनारायणारूयया २१ गंगायत्रसरिच्छ्रेष्ठामध्ये धावति पावनी ॥ यत्र शक्रः स्वयं हत्वा वृत्रं वेदार्थतत्त्वगम् २२ ब्रह्महत्याविनाशार्थं तपो वर्षायुतं चरत् ॥ यत्र
सिद्धाश्च सिद्धाः स्युर्ध्यात्वा देवं जनार्दनम् २३

तनः यद्दर्शनमात्राद्दानवानां गर्भानि श्यंतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ पक्षेण पक्षवातेन पर्वतान् क्षोभयामासेत्यनुषज्जते ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ परागते साका
ष्ठासापरागतिरिति श्रुत्युक्तपरगतिस्वरूपः दैर्घ्यमार्षम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यत्र वदरेकाश्रमे ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

एतत्शासनं एतां शास्त्राज्ञां शक्रेण कृतां निर्गुणमपि ब्राह्मणं हत्वा ब्रह्महत्याव्रतं चरेदित्येवं इच्छन्पालयितुमिति शेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ १ ॥

यत्र हत्वारणे रामो रावणं लोकरावणम् ॥ एतच्छासनमिच्छंश्च तपोधोरमतप्यत २४ देवाश्च मुनयश्चैव सिद्धिं यांति शुचित्रताः ॥ यत्र नित्यं जगन्नाथः साक्षा
द्वसतिकेशवः २५ यत्र यज्ञाः प्रवर्तन्ते नित्यं मुनिगणैः सह ॥ यस्याः स्मरणमात्रेण नरः स्वर्गं गमिष्यति २६ स्वर्गसोपानमिच्छंति यां पुण्यां मुनिसत्तमाः ॥
शत्रवो मित्रतां यांति यत्र नित्यं नृपोत्तम २७ यामाहुः पुण्यशीलानां स्थानमुत्तमधर्मिणाम् ॥ यत्र विष्णुं समाराध्य देवाः स्वर्गं समाययुः २८ सिद्धक्षेत्रमि
दं प्राहुर्ऋषयो वीतमत्सराः ॥ विशालांबदरीं विष्णुस्तांद्रष्टुं सकलेश्वरः २९ सायाह्ने चामरगणैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रविवेश महापुण्यमृषिजुष्टं तपोवनम्
३० अग्निहोत्राकुले काले पक्षिव्याहारसंकुले ॥ नीडस्थेषु विहंगेषु दुह्यमाना सुगोषु च ३१ ऋषिष्वप्यथ तिष्ठत्सु मुनिवीरेषु सर्वतः ॥ समाधिस्थेषु मिद्रे
षु चिंतयत्सु जनार्दनम् ३२ अधिश्रितेषु हविषु ज्वालयमानेषु चाग्निषु ॥ हूयमानेषु तत्रैव पावकेषु समंततः ३३ अतिथौ पूज्यमाने च संध्याविष्टे जगन्मये ॥
सतस्यामथ वेलायां देवैः सह जनार्दनः ३४ विवेश बदरीं विष्णुर्मुनिजुष्टं तपोमयीम् ॥ आश्रमस्याथ मध्यंतु प्रविश्य हरिरीश्वरः ३५ गरुडादवरुह्याथ
दीपिका दीपितेतदा ॥ प्रदेशे पुंडरीकाक्षः स्थितस्तावत्सहामरैः ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां षट्सप्ततितमोऽध्या
यः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो मुनिगणादृष्ट्वा देवदेवमुपस्थितम् ॥ समाप्य चाग्निहोत्राणि संपूज्यातिथिसत्तमान् १ मुनयो दीर्घतपसः स
माधौ कृतनिश्चयाः ॥ जटिनो मुंडिनः केचिच्छिराधमनिसंतताः २ निर्मज्जानीरसाः केचिद्वेताला इव केचन ॥ अश्मकुट्टाशनपराः पर्णभक्षास्तथापरे ३
वेदविद्याव्रतज्ञातानिहारामहातपाः ॥ स्मरन्तः सर्वदा विष्णुं तद्भक्तास्तत्परायणाः ४ आसन्नमुक्तयः केचित्केचिद्व्यानैकतत्पराः ॥ ध्यानेन मनसा विष्णुं दृष्ट
वन्तस्तपोधनाः ५ संवत्सराशिनः केचित्केचिजलविचारिणः ॥ शक्रस्य भयदातारः श्रुतिस्मृतिपरायणाः ६ वसिष्ठो वामदेवश्चरैभ्यो धूम्रस्तथैव च ॥ जाबा
लिः कश्यपः कण्वो भरद्वाजो थगौतमः ७ आत्रिश्च शिराभद्रः शंखः शंखनिधिः कुणिः ॥ पाराशर्यः पवित्राक्षो याज्ञवल्क्यो महामनाः ८ कक्षीवानंगिराश्चै
व मुनिर्दाप्तपास्तथा ॥ असितो देवलस्तातवाल्मीकिश्च महामहातपाः ९ एते चान्ये च मुनयो द्रष्टुमीश्वरमव्ययम् ॥ आदाया धर्म्यं यथा योग्यमुदजात्स्वात्समाय
युः १० ते च गत्वा हरिं कृष्णं विष्णुमीशं जनार्दनम् ॥ भक्तिनम्रास्तदा देवं प्रणेमुर्भक्तवत्सलम् ११

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जलविचारिणः जलवासपराः जलमात्राहारावा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

नमोस्तुकृष्णकृष्णेति देवदेवितिकेशवम् ॥ प्रणवात्मन् जगन्नाथ नताः स्मशिरसाहरे १२ कृष्णविष्णो हृषीकेश केशवेति च सर्वदा ॥ प्रणामप्रवणा विप्राः प्रा
हुरित्थं जगत्पतिम् १३ इदमर्घ्यमिदं पाद्यमिदं विष्टरमेव च ॥ कृतार्थाः सर्वदा देवप्रसन्नो नो जगत्पतिः १४ किंकुर्मः किं नुनः कृत्यं कश्चिद्रोषः प्रभो हरे ॥ इति प्रां
जलयः सर्वे प्राहुर्देवस्य पश्यतः १५ कृष्णोऽपि तद्यथा योगमुपयुज्य सहामरैः ॥ कृतं सर्वं मुनिवरावर्द्धतां तप उत्तमम् १६ इति ब्रुवन् पुराणात्मा प्रीतस्तेन गरुत्म
ता ॥ आसनं लभयामास रात्रौ देवो जनार्दनः १७ कुशलं पृष्टवान् भूयो मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ अग्निहोत्रेषु तपसितथा भृत्येषु सर्वतः १८ एवमादिजगन्नाथः
पृष्टवानीश्वरस्तदा ॥ सर्वत्र कुशलं ते त्रयूयुः कृष्णस्य सर्वतः १९ आतिथ्यं च क्रीरेते तु नीवारैः फलमूलकैः ॥ देवानामथ सर्वेषां विष्णोः कृष्णस्य यत्नतः ॥ आ
तिथ्यमुपयुजानस्ततः प्रीतो भवद्धारिः २० इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः स भगवान्विष्णुर्दुर्विज्ञेय गतिः प्रभुः ॥ यत्र पूर्वतपस्तप्तमात्मना यादवेश्वरः १ गङ्गायाश्चोत्तरे तीरे देशं द्रष्टुमुपागतः ॥ स्वयमेव हरिः साक्षात्प्रविवेश तपोव
नम् २ प्रविश्य मुचिरं देशं ददर्श च मनोरमम् ॥ निषसाद ततस्तस्मिन्नाश्रमे पुण्यवर्द्धनः ३ समाधौ योजयामास मनः पद्मनिभेक्षणः ॥ किमप्येष जगन्ना
थो ध्यात्वा देवेश्वरः स्थितः ४ स्थिते देवगुरौ तच्च समाधौ दीपवद्धरौ ॥ तत्र शब्दो महाघोरः प्रादुरासीत् समन्ततः ५ खादखाद तमो देतया तया तमृगानि मान् ॥
प्रेषयेह पुनः सर्वान् प्रसादाच्छार्ङ्गधन्वनः ६ एष विष्णुरयं कृष्णो हरिरीश इतोच्युतः ॥ नमोस्तु विष्णो देवेश स्वामिन्माधव केशव ७ इत्यादि शब्दः सुमहाना वि
रासीत् तदानि शि ॥ ततश्च सुमहानादः सिंहानां मृगविद्विषाम् ८ धावतां च शुनाराजं मृगाननुविनर्दताम् ॥ मृगाणां भीतियुक्तानां मृक्षाणां दीपिनां तथा ९ ग
जानां नदतां राजन्बृंहितं च ततस्ततः ॥ महावातसमुद्रतक्षुभितस्येव वारिधेः १० नादस्रैर्लोक्यवित्रासः प्रादुरासीत् तदानि शि ॥ श्रुत्वा शब्दं हरिर्देवस्तादृशं त
त्रधिष्ठितः ११ समाधिक्षोभमासाद्य विश्वस्य च जगत्पतिः ॥ ततः संचिंतयामास कोयमेष महास्वनः १२ कस्यायमीदृशः शब्दः स्तुतियुक्तो मम त्विति ॥ अ
होस्मिन्मृगयाशब्दः शुनां संचरतां वने १३ मृगाणामथ सर्वेषां नादश्च सुमहान्नयम् ॥ व्यामिश्रस्तुतियुक्ताभिर्वाग्भिर्मम समन्ततः १४ इति संचिंत्य मनसा दि
शो विप्रेक्ष्य सर्वतः ॥ तत आस्ते हरिस्तत्र ज्ञातुं तस्य समुद्रवम् १५ ततो मृगाः समाधावन् यत्र तिष्ठति केशवः ॥ तांश्चैवानुचरो राजन्स गणः समपद्यत १६ अथ
वैदीपिकाराजञ्छत शोथसहस्रशः ॥ ततस्तमोऽपि व्यनशद्दिवेव समपद्यत १७ ततो नुभूतसंघाश्च समदृश्यन्त तत्र ह ॥ पिशाचाश्च महावोरानन्दतो बहु विस्वनम् १८

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि नीलकण्ठकृतं भारतभावदीपटीकायां अष्टसप्ततित

भक्षयंतो थपिशितं पिबंतोरुधिरंबहु ॥ प्रादुरासन्महाघोराः पिशाचा विकृताननाः १९ हन्यमानाहताराजन्पतंतः पतितामृगाः ॥ इतश्चेतश्च धावंतो बाणैर्विद्धामृगाद्विपाः २० ततो मृगसहस्राणिसमुदीर्णानि भारत ॥ यत्रासौ तिष्ठते देवस्तत्र यातानिरंतरम् २१ अंतरीकृत्य देवेशं स्थितानीत्यनुशुश्रुम ॥ पिशाच्यो विकृताकाराः करालारोमहर्षणाः २२ पुत्रवत्यः समापेतुर्यत्र तिष्ठतिकेशवः ॥ श्वगणस्तत्र राजेन्द्रचरत्येवं ततस्ततः २३ ततः स भगवान्विष्णुः सर्वमालोक्य वेष्टितः ॥ विस्मयं परमं गत्वा पश्यन्नास्ते स्म केशवः २४ कस्यैष विस्तृतो नादः कस्य वायं जनोपतत् ॥ कोनुमांस्तौ तिभक्त्या वै भविष्ये प्रीतिमानहम् २५ कस्य मुक्तिः समायाता प्रीतिमयि सुदुर्लभा ॥ इति संचिंत्य भगवानास्ते प्राकृतवद्भारिः ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तेषामनुमहाघोरौ पिशाचौ विकृताननौ ॥ प्रांशूपिंगलरोमाणौ दीर्घजिह्वौ महाहनू १ लंबकेशौ विरूपाक्षौ हाहाहा हेतिवादिनौ ॥ खादंतौ मांसपिटकं पिबंतोरुधिरंबहु २ आंत्रवेष्टितसर्वांगौ दीर्घौ कृशकृतोदरौ ॥ लंबमानमहाप्रांतशूलप्रोतशिरोधरौ ३ कर्षंतौ शवयूथानि बाहुभ्यां तत्र तत्र ह ॥ हसंतौ विविधं हासं स्वजातिसदृशं नृप ४ वदंतौ बहुरूपाणि वचांसि प्राकृतानि च ॥ कंपयंतौ महावृक्षानुरुपादप्रवृद्धनैः ५ सृक्किणीलेलिहंतौ च दंतान्कटकटायिनौ ॥ अस्थिस्रायुसमाकीर्णौ धमनीरज्जुसंतौ ६ वदंतौ कृष्णकृष्णेति माधवेति च संततम् ॥ कदानुद्रक्ष्यते विष्णुः स इदानीं कतिष्ठति ७ स्वामिनः कुत्र वसतिः कुतो द्रष्टुं यतामहे ॥ अत्र वा कुत्र देवेशः कुतो नुस्थास्यते हरिः ८ कुतः पद्मपलाशाक्षः साक्षादिंद्रानुजो हरिः ॥ यमाहुः पुंडरीकाक्षं ब्रह्मब्रह्मविदो जनाः ९ तमजं पुरुषं विष्णुं द्रष्टुमभ्युद्यता वयम् ॥ अंतकाले जगन्नाथं प्रविवेश जगत्रयम् १० तमजं विश्वकर्तारं कुतो द्रक्ष्यामसांप्रतम् ॥ यस्य विस्तार एवैष लोकः प्राणिनिवासिनः ११ तं द्रष्टुं देवमोशानं यतामः सांप्रतं हरिम् ॥ दशाघोरतमालोके विद्विष्टा सर्वजंतुभिः १२ पैशाचेयं समुत्पन्ना कथन्नौ प्राविशद्वलात् ॥ नरमांसास्थिकलुषा सर्वभीतिप्रदायिनी १३ अहो नो दुष्कृतं कर्म प्राक्तने कर्मसंचये ॥ अत्रैव महती प्रीतिर्वर्तते सर्वदा तथा १४ यावन्नौ दुष्कृतं कर्म तावत्स्थास्यति तादृशी ॥ दशासासर्दविद्विष्टा प्राणिपीडनकारिणी १५ सर्वथा दुष्कृतं कर्म बहुभिर्जन्मसंचयैः ॥ तथा हितत्फलं घोरमद्यापि न विवर्तते १६ यताः स्म प्राणिनो हंतुं श्वगणैः सह सांप्रतम् ॥ तथा हि प्राणिनो लोके बाल्यमादौ समास्थिताः १७

मोऽध्यायः ॥ ७८ ॥

॥ ६४ ॥

१ ॥

मांसस्य पिटकं मंजूषामिव परस्य शरीरमित्यर्थः ॥ २ ॥ लंबमानं च महाप्रांतं च तत् शूलं च तत्र प्रोतानि शिरोधराणि याभ्यां तौ नृमुंडमालासंयुक्तशूलधारिणावित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ श्रेयःश्रेयसे विनष्टेन्द्रियगोचराः इतस्ततो भ्रममाणानामिन्द्रियाणां वशगा इत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ प्राकृतबुद्धयः देहात्मवादिनः
॥ २५ ॥ २६ ॥ पीडनं कर्तुं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इति श्रीहरेर्वंशे भविष्यपर्वणि टीकायां एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ४ ॥ तत इति दीपिकाधारिणौ तदानीं

अज्ञानावृतचित्ताश्च कृत्याकृत्यं न जानते ॥ तथा यौवनिनौ भ्रांता विषयैर्बहुलौ कृताः १८ यतं ते श्रेयसे नैव ततो विषयसंस्थिताः ॥ विषया विष्टचित्ता हि मनु
ष्या न विजानते १९ तथा च वृद्धभावे तु व्याधिभिर्बहुभिर्वृताः ॥ ज्वरादिभिर्महाघोरैर्नानादुःखविधायिभिः २० यतं ते न हि वै श्रेयो विनष्टेन्द्रियगोचराः ॥ ततो
मृता गर्भवासे वसंतिसततं नराः २१ विष्णुमूत्रकलिले घोरे दुःखैर्बहुभिराचिताः ॥ च्यवंते तु ततो घोरा द्रर्मात्संसारमंडले २२ परस्परं विहिंसंतः कुर्वंतः कर्मसंच
यम् ॥ महत्येवं सदा घोरे संसारे दुःखसंकुले २३ पापानि बहुरूपाणि कुर्वते ज्ञानतस्तदा ॥ संसारस्यैष महिमा विस्तृतः सर्वजंतुषु २४ अच्छेद्यः शस्त्रसंपा
तैरुपायैर्बहुभिः सदा ॥ एतस्मान्न निवर्तते मर्त्याः प्राकृतबुद्धयः २५ इमं हत्वामनुष्येन्द्रमिदमस्माद्वराम्यहम् ॥ चोरयित्वा धनमिदं हरिष्याम्याददाम्यहम्
२६ निर्भर्त्स्यैनमिमं शांतं हरिष्यामि धनं बली ॥ इत्यादिव्याकुलामूर्खा यतं ते प्राणि पीडनम् २७ अस्यैव दुःखमूलस्य संसारस्य सदा हरिः ॥ भेषजं सर्वथा
देवः शंखचक्रगदाधरः २८ आदिदेवः पुराणात्मा आत्मा ब्रह्मविदां सदा ॥ ते वयं सर्वयत्नेन द्रक्ष्यामः सर्वथा हरिम् ॥ इत्थं पिशाचौ भाषंतौ प्रादुरास्तां हरेः पुरः
२९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायामेकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः
स भगवान्विष्णुः पिशाचौ मांसभक्षकौ ॥ ददर्शाथ महाघोरौ दीपिकाधारिणौ हरिः १ विलोकयांचक्रतुस्तौ पिशाचौ देवकीसुतम् ॥ स्थितं सुखासने विष्णुं
दृष्ट्वा लोकेश्वरेश्वरम् २ तौ च गत्वा समुद्देशं पिशाचौ केशवस्य ह ॥ ततस्तावूचतुर्विष्णुमंतरीकृत्य केशवम् ३ को भवान्कस्य वामर्त्यः कुत आगम्यते त्वया ॥
किमर्थमिह संप्राप्तो वने घोरे मृगाकुले ४ निर्मनुष्ये द्वीपिवृते पिशाचगणसेविते ॥ स्वापदैः सेव्यमाने च विपिने व्याघ्रसंकुले ५ सुकुमारो न वद्यांगः साक्षाद्विष्णु
रिवापरः ॥ पद्मपत्रेक्षणः श्यामः पद्माभिः श्रीपतिः स्वयम् ६ अस्मत्प्रीतिकरः साक्षात्प्राप्तो विष्णुरिवापरः ॥ देवो वायुर्दिवायक्षो गंधर्वः किन्नरोऽपि वा ७ इंद्रो वा
धनदो वापि यमोऽथ वरुणोऽपि वा ॥ एकाकी विपिने घोरे ध्यानापितमना इव ८ ब्रूहि मर्त्ययथा तत्त्वं ज्ञातुमिच्छामि मानद ॥ एवं पृष्टः पिशाचाभ्यामाह विष्णुरुह
क्रमः ९ क्षत्रियोऽस्मीति मामाहुर्मनुष्याः प्रकृतिस्थिताः ॥ यदुवंशे समुत्पन्नाः क्षात्रं वृत्तमनुष्ठिताः १० लोकानामथ पातास्मि शास्ता दुष्टस्य सर्वदा ॥ कैलासं गं
तुकामोऽस्मि द्रष्टुं देवमुमापतिम् ११ इत्येवं मम वृत्तांतः कथ्यतां कौयुवामिति ॥ युवामिह समायातौ किमर्थं ब्राह्मणाश्रमम् १२

रात्रेः सत्वात् ॥ १ ॥ २ ॥ अंतरीकृत्य केशवमप्यकेशवीकृत्य ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हे मर्त्येति संबोधनं अंतरीकृतत्वादेव ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अनुगता अनुचरः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

एषाहिमहतीपुण्यानानाविप्रनिषेविता ॥ बदरीयंसमाख्यातानधुद्रैराश्रिताक्वचित् १३ तपस्विभिस्तपोयुक्तैर्जुष्टासिद्धानिषेविता ॥ श्वगणानात्रदृश्यंते
पिशाचामांसभोजनाः १४ नहंतव्यामृगाश्चात्रमृगयानात्रवर्तते ॥ नतुधुद्रैः प्रवेष्टव्यानकृतघ्नैर्ननास्तिकैः १५ अहमस्यतुदेशस्यरक्षितानात्रसंशयः ॥ व्य
तिक्रमोयदिभवेत्तस्यशास्तास्मियत्नतः १६ कौभवंतौक्नुयुवांकस्येयंमहतीचमूः ॥ नातःपरंप्रवेष्टव्यमृषयस्तत्रसंस्थिताः १७ विघ्नस्तत्रप्रवर्तततपःसुच
तपस्विनाम् ॥ इहैवस्थीयतांतावद्वक्तव्यंचततःसुखम् १८ अन्यथाहंनिषेद्धास्यांबलाद्वाक्यैस्तथैवच ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंपृष्टौपिशाचौतुवक्तुमे
वोपचक्रतुः १९ तयोरेकोमहाघोरःपिशाचोदीर्घबाहुकः ॥ उवाचवचनंतत्रयथाहृदिसमर्पितम् २० ॥ पिशाचउवाच ॥ श्रूयतामभिधास्यामिसमा
हितमनाभव ॥ नमस्कृत्यजगन्नाथंहरिकृष्णंजगत्पतिम् २१ आदिदेवमजंविष्णुंवरंमनवंशुचिम् ॥ वक्ष्यामिसकलंयद्वत्तथाशृणुयदीच्छसि २२ वं
टाकर्णोस्मिनाम्राहंपिशाचोघोरदर्शनः ॥ मांसादोविकृतोघोरःसाक्षान्मृत्युरिवापरः २३ धनदस्यानुगताहंसाक्षाद्द्रुसस्वस्यच ॥ ममायमनुजःसाक्षादंतक
स्यांतकोह्यहम् २४ मृगयेयंसुमहतीविष्णोःपूजार्थमित्युत ॥ समेयंवर्ततेसेनाश्वगणोपिममैवतु २५ आगतोहंमहाशैलात्कैलासाद्भूतसेवितात् ॥ अहं
पिशाचवेषेणसंविष्टःपापकर्मकृत् २६ सततंदूषयन्विष्णुंवंटामाबध्यकर्णयोः ॥ ममनप्रविशेन्नामविष्णोरिति विचिंतयन् २७ अहंकैलासनिलयमासा
द्यवृषभध्वजम् ॥ आराध्यतंमहादेवमस्तुवंसततंशिवम् २८ ततःप्रसन्नोमामाहवृणीष्वेतिवरंहरः ॥ ततोमुक्तिर्मयातत्रप्रार्थितादेवसन्निधौ २९
मुक्तिप्रार्थयमानंमांपुनराहत्रिलोचनः ॥ मुक्तिप्रदातासर्वेषांविष्णुरेवनसंशयः ३० तस्माद्भवाचबदरींतत्राराध्यजनार्दनम् ॥ मुक्तिप्राप्नुहिगोविंदान्नर
नारायणाश्रमे ३१ इत्युक्तोदेवदेवेनशूलिनाज्ञातवानहम् ॥ तमेवपरमंमत्वागोविंदंगुरुध्वजम् ३२ तस्मात्प्रार्थयमानस्सन्मुक्तिदेशममुंगतः ॥ अन्य
च्चशृणुमेकार्थंयदिकौतूहलंतव ३३ पुरीद्वारवतीनामपश्चिमस्योदधेस्तटे ॥ यदुवृष्णिसमाकीर्णोसागरोर्मिसमाकुलाम् ३४ अध्यास्तेसहरिर्विष्णुस्तां
पुरींपुरुषोत्तमः ॥ द्रष्टुंलोकहितार्थायवसंतंद्वारकापुरे ३५ निर्गताःसांप्रतंमर्त्यवयमेतैःसहानुगैः ॥ विष्णुःसर्वेश्वरःसाक्षाद्द्रष्टव्योस्माभिरद्यवै ३६ लो
कानांप्रभवःपाताकर्त्ताहर्ताजगत्पतिः ॥ आदिःसहिसमस्तस्यप्रभवःकारणंहरिः ३७ कर्त्तासमस्तस्यहरिःपुरातनःप्रभुःप्रभूणामपियःसदात्मकः ॥ तदा
दिदेवंवरदंवरंयद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयतास्मः ३८

॥३९॥४०॥४१॥ तेनैवदूषितेनविष्णुनाहेतुभूतेन तस्यद्वेषादेवमेमतिःसमाकुलाजातेत्यर्थः ॥४२॥४३॥ देवमुनिर्मर्कडेयः ॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥ केचित्प्राज्ञिकाः

यस्यप्रसादाज्जगदेवमासीत्स्वप्राणिगंधर्वममहोरगौघम् ॥ देवंजगद्योनिमजंजनार्दनंद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयतास्मः ॥३९॥ यस्योदयाद्विश्वमिदंप्रभूतंलयंचतस्मि
न्समुपैतिकल्पे ॥ तस्यैवसाक्षाद्विश्ववर्तिविश्वंद्रक्ष्यामदेवंपुरुषोत्तमंहरिम् ४० स्रष्टाचयोसौसकलस्यदेवःपाताचहर्ताचहरिःसएव ॥ द्रक्ष्यामनित्यंभुवने
श्वरंहरिंपुराणमाद्यंप्रभविष्णुमव्ययम् ४१ अजस्यकर्ताभुवनस्यगोप्ताभुवश्चकर्ताहरिरेकएव ॥ तंयोगिनोयोगविशुद्धबुद्धिलभेमतेनैवमतिःसमाकुला ४२
निगीर्यविश्वंसकलंजगत्पतिःशेतेशिशुत्वंसमवाप्यसाक्षात् ॥ वटस्यपत्रेजगतांनिवासःपादौचविक्षिप्यकरोविधुन्वन् ४३ यस्योदरेदेवमुनिःपुरातनोदद
र्शलोकानखिलान्समायया ॥ प्रविश्यविश्वंसकलयथावद्वहिर्यथाभूतमभूदिदंमहत् ४४ निगीर्यविश्वंजगदादिकालेशेतेमहात्माजलधेर्जलौघे ॥ देव्याश्रि
याद्यामरलोलहस्तयानिषेव्यमाणःपुरुषोत्तमस्तदा ४५ नाभेश्वयस्याविरभूत्सपत्रंपद्मंमहत्कांचनसप्रभंप्रभोः ॥ जन्मास्पदंलोकगुरोर्यदासीद्विस्तारिपद्मं
जगदादिसृष्टौ ४६ दधारयोभूतपतिर्महान्महींद्रंष्ट्राग्रसंस्थापितरूढमूलाम् ॥ नदन्महामेघइवादिकालेकुर्वन्वराहोमुनिगीतमूर्तिः ४७ हरिःपुराणःपुरु
षोत्तमःप्रभुःकर्तासमस्तस्यसमस्तसाक्षी ॥ यज्ञात्मकोयज्ञपतिर्जगत्पतिर्द्रष्टुंतमीशंवयमुद्यतास्मः ४८ केचिद्बहुत्वेनवदंतिदेवमेकात्मनाकेचिदिमंपुराण
म् ॥ वेदांतसंस्थापितसत्त्वयुक्तंद्रष्टुंतमीशंवयमुद्यताःस्मः ४९ अनेकमेकंबहुधावदंतिश्रुतिस्मृतिन्यायनिविष्टचित्ताः ॥ आहुर्धमात्मानमजंपुराविदोद्रष्टुं
तमीशंवयमुद्यताःस्मः ५० यंप्राहुरीड्यंवरदंवरण्यमेकांततत्त्वंमुनयःपुरातनाः ॥ यंसर्वगंदेवमजंजनार्दनंद्रष्टुंहरिसंप्रतिसंयताःस्मः ५१ यस्मिन्विश्वमिदंप्रो
तमादिकालेजगत्पतौ ॥ तंद्रष्टुमाभिसंवृत्ताःकिंनुवक्ष्यामसांप्रतम् ५२ गच्छामोवयमन्यत्रगच्छत्वंकाममन्यतः ॥ नियमोप्यस्तिनोमर्त्ययथेष्टंगच्छसांप्रत
म् ५३ रात्रिमध्यमनुप्राप्तंनात्रकार्याविचारणा ॥ इत्युक्त्वाघोररूपोसौपिशाचोविकृताननः ५४ तस्मिन्नेवसमेदेशेपीत्वाचरुधिरंबहु ॥ भक्षयित्वायथा
कामंमांसराशिंविचक्षणः ५५ अपःसंसृज्यतत्रैवपार्श्वेसंस्थाप्यसाधनम् ॥ आंत्रपाशंमहाघोरंसंस्थाप्यविपुलंमहत् ५६ आसनंकुशसंयुक्तंकृत्वाचाभ्यु
क्ष्यवारिणा ॥ उत्सार्यश्वगणान्सर्वान्यत्नेनमहतातदा ५७ सुखासनंसमास्थायसमाधौयततेश्वपः ॥ एकचित्तस्तदाभूत्वानमस्कृत्यचकेशवम् ॥ इमंमंत्रं
षठ्घोरःपिशाचोभक्तवत्सलम् ५८ ॥ नमोभगवतेतस्मैवासुदेवायचक्रिणे ॥ नमस्तेगदिनेतुभ्यंवासुदेवायधीमते ५९ ओंनमोनारायणायविष्णवेप्रभ
विष्णवे ॥ ममभूयान्मनःशुद्धिःकीर्तनात्तवकेशव ६० जन्मेदमीदृशंघोरंमाभून्ममदुरासदम् ॥ देवदूतोभविष्यामिस्मरणात्तवगोपते ६१

बहुत्वेनइंद्रादिरूपेण एकात्मनाएक्येनउपासकाः वयंतुप्रत्यगभेदेनद्रष्टुमिच्छामइत्यर्थः ॥ ४९ ॥५०॥५१॥५२॥५३॥५४॥५५॥ ५६॥५७॥ ५८ ॥५९॥ ६० ॥६१॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इन्द्रियार्थेषु शब्दादिषु प्रसक्तानोतिशेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ सर्वगं परमात्मगतं मम मनः कर्तृ
विषयांतरे विषयः शब्दादिः अंतरः भेदः ते उभे कर्मणो निरक्षतां विषयप्रवणं भेदबुद्धिहरं च मनो माभूदित्यर्थः ॥ ७२ ॥ अन्यथा दोषमाह मन इति विपर्यये विषयादिप्रावण्ये ॥ ७३ ॥

तव चक्रप्रहारेण कायो नश्यतु मामकः ॥ मम भूयो भवो माभूदेषामे प्रार्थना विभो ६२ अर्थिनां कल्पवृक्षो सिदाता सर्वस्य सर्वदा ॥ यत्र यत्र भवेज्जन्मतत्र तत्र भ
वान् हृदि ६३ वर्ततां मम देवेश प्रार्थनैषाममापरा ॥ नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं भवत्वेवं स दामम ६४ निर्विघ्ना प्रार्थना देवनमस्तेस्तु स दामम ६५ यदामे मरणं
भूयात्तदामाभूत्स्मृतिभ्रमः ६५ दिने दिने क्षणं चित्तं त्वयि संस्थं भवत्विति ॥ एवं प्रेरय मां देव माभूते चित्तमोदशम् ६६ नृशं सोयां पिशाचो यंदयास्मिन्काभ
वेदिति ॥ एवं चित्तय मां देव भृत्यो मत्प्रमितिप्रभो ६७ परपीडानमस्तोस्तु नमस्ते भगवन्प्रभो ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु माभूवन्सांप्रतं हि मे ६८ अंतकाले ममा
प्येवं प्रसादात्तव केशव ॥ पृथिवीयातु मे घ्राणं रसनां यातु मे पयः ६९ सूर्यश्च यातु मे चक्षुः स्पर्शं यातु मे चामरुतः ॥ श्रोत्रमाकाशमप्येतु मनः प्राणं च गच्छतु ७०
जलं मां रक्षतां नित्यं पृथिवी रक्षतां हरे ॥ सूर्यो मां रक्षतां विष्णो नमस्ते सूर्यतेजसे ७१ वायु मां रक्षतां दुःखादाकाशं च जनार्दन ॥ नमनः सर्वगं देव रक्षतां विष
यांतरे ७२ मनो विपर्यये घोरे पुरुषान् हंति नित्यशः ॥ पापेषु योजयेत्पुंसः परपीडात्मकेषु च ७३ मनस्तद्रक्षतां देव भूयो भूयोजनार्दन ॥ माभून्मनसि कालु
ष्यं मनो मे निर्मलं भवेत् ७४ कालुषं तस्य यच्चित्तं नरके पातयत्यमुम् ॥ बाह्यानि निर्मलान्येव मिन्द्रियाणि भवंत्युत ७५ नतानि कार्यवन्तीह मनश्चेत्कलुषं भवेत्
नांगानि मुष्टिना मेध्यं गृहीत्वा यो व्यवस्थितः ७६ बहिः प्रक्षालनं कुर्वन्किं भवेत्तस्य केशव ॥ व्यर्थो हि केवलं तस्य प्रग्रहो बाह्यगोचरः ७७ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
चित्तरक्षजनार्दन ॥ बलवानिन्द्रियग्रामो वारयैनं जनार्दन ७८ परीवादाज्जगन्नाथ वाचं रक्षदुरुद्धहाम् ॥ परद्रव्यान् मनोरक्ष परदारा जनार्दन ॥ सर्वत्र मे दया भूया
त्प्रसादात्तव केशव ७९ त्वय्येव भक्तिरचला भूयाद्भूतेषु मे दया ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन शृणुष्वेदं वचो मम ८० सुखे दुःखे च रागे च भोजने गमने तथा ॥ जाग्रत्स्व
प्नेषु सर्वत्र त्वय्येव रमतां मनः ८१ मामकं देव देवेश नमस्तेस्तु जनार्दन ॥ इति ब्रुवन्वोरतमोजात्याहीनो न चिंतितः ८२ पिशाचो भगवद्भक्तः स माधिसमपद्यत ॥
दृढं बद्ध्वात्मनः काममात्रपाशेन मांसपः ८३ निश्चलेनैव मनसा सुखमास्ते स्म संयतः ॥ ध्यायन् हरिं जगद्योनिं विष्णुं पीतांबरं शिवम् ८४ मुकुंदमादिपुरुषमे
काकारमनामयम् ॥ नित्यं शुद्धं ज्ञानगम्यं कारणं सर्वदेहिनाम् ८५ नासिकाग्रं समालोक्य पठन् ब्रह्मसनातनम् ॥ निर्वातस्थो यथा दीपः प्रोच्चरन् प्रणवं सदा ॥
८६ प्रणवं वाचकं मत्वा वाच्यं ब्रह्मेति निश्चितः ॥ एकाग्रं सततं कृत्वा चित्तं विष्णौ समर्पितम् ८७

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नांगानीति सार्द्धः ॥ ७६ ॥

प्रग्रहः शुद्धचर्यमाग्रहः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ मांसपः मांसभक्षकः पिवति रत्र भक्षणार्थः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायामशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ७ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ आत्मनिहृदयपंकजे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभवि

विकल्परहितं चित्तं हृदि मध्ये न्यवेशयन् ॥ पुंडरीकेशुभदले समावेश्य जगत्पतिम् ८८ आस्ते सुखं महायोगी पिशिताशस्तदामहान् ॥ त्रिधामानं जपंस्त
त्रस्मरन् विष्णुं सनातनम् ८९ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां वंटाकर्णचित्तसमाधिर्नामाशीतितमोऽध्यायः ८० वैशं
पायन उवाच ॥ ततः स भगवान् विष्णुः पिशाचं दृष्ट्वांस्तदा ॥ चिंतयंतं स्वमात्मानं शुद्धिबुद्धिसमन्वितम् १ आत्मन्यवस्थितं साक्षात्पठंतं प्रणवं सकृत् ॥
प्रार्थयंतं स्वमात्मानं मेकांतेनियतं हरिः २ अचिंतय जगन्नाथः कारणं पुण्यसंचये ॥ ध्यात्वा तु सुचिरं विष्णुः कारणं पुण्यकर्मणः ३ धनदस्योपदेशेन पठन्सु
बहुशः क्षितौ ॥ वासुदेवेति कृष्णेति माधवेति च मांसदा ४ जनार्दन हरे विष्णो भूतभावन भावन ॥ नराकारजगन्नाथ नारायण परायण ५ इति मां नामभिर्नि
त्यं पठत्येव दिवानिशम् ॥ स्वपन्न जाग्रंस्तथा तिष्ठन् भुंजन् गच्छंस्तथा वदन् ६ भक्षयन् मांसपिटकं पिवञ्छोणितमेव वा ॥ बाधमानं च सुचिरं हत्वा चापि मृगा
न्बहून् ७ हनने भोजने चैष जाग्रत्स्वप्ने तथैव च ॥ सर्वेष्वपि च कार्येषु कर्ता ह्यमिति मन्यते ८ एतस्य कर्मणः पाक एष वो रस्य कर्मणः ॥ निश्चित्यैवं जगन्नाथः प्रीत
स्तस्य बभूव ह ९ अदर्शयत्स्वमात्मानं मनन्यस्य जगत्पतिः ॥ शुद्धं तः करणेतस्य पिशाचस्यापि भूमिषु १० सच वो रः पिशाचोऽपि दर्शयत्मानिकेशवम् ॥
प्रीतकौशेयवसनं पद्माक्षं श्यामलं हरिम् ११ शंखिनं चक्रिणं विष्णुं स्रग्विणं गदिनं विभुम् ॥ किरीटिनं कौस्तुभिनं श्रीवत्साच्छादितोरसम् १२ नील
मेघनिभं कांतं गरुडस्थं प्रभंजनम् ॥ चतुर्भुजं शुभगिरं निश्चलं सर्वगां शिवम् १३ अनादिनिधनं नित्यं मायाविनममायिनम् ॥ सत्ययुक्तं सदा शुद्धबुद्धिग
म्यं सदा मलम् १४ मनस्येवं जगन्नाथं दृष्ट्वा विष्णुमनेकधा ॥ अनुमीलयैव नयने कृतार्थोऽस्मीत्य मन्यत १५ अथ दृष्टो हरिर्विष्णुः साक्षात्सर्वत्रगः शुभः ॥
प्रसन्नो हि हरिर्मह्यं तेनाहं दृष्ट्वा न्हरिम् १६ सिद्धं मे जन्म नः कृत्यं किमतः कृत्यमस्ति मे ॥ ग्रंथयो मम निर्भिन्नावश्यान् ये वैन्द्रियाणि मे १७ प्रायेण जितमि
त्येव मनो मन्येऽस्मृते हरौ ॥ ईषणा च निरस्ता मे प्रसन्नोऽहं तथा भवम् १८ एतेभ्योऽपि पिशाचेभ्यो निर्मुक्तः सांप्रतंतथा ॥ यो सौ ममानुजः साक्षात्सच भक्तस्तथा
हरौ १९ कालेन चैव निर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ इत्येवं चिंतयित्वा स आत्रपाशं विभिद्य च २० क्रमेण प्राणानुन्मुच्य विलोक्य च दिशस्तथा ॥
शरीरं सुगमं कृत्वा प्राविशत्स सुखेन ह २१ इति भा० खिलेषु ह० भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पिशाचस्य विष्णुसाक्षात्कारो नाम एकाशीतितमोऽध्यायः ८१

प्यपर्वणिटीकायामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ जनित्रंजनयितारम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ १४ ॥ १५ ॥ पितृक्रियांपितृतर्पणंरुधिरेणेतिशेषः॥१६॥

वैशंपायनउवाच ॥ पिशिताशोजगन्नाथंददर्शाथजगद्गुरुम् ॥ समाधौचयथादृष्टंभूमौचापितथाहरिम् १ अयंविष्णुरयंविष्णुरित्यूचेपिशिताशनः ॥ समा
धौचयथादृष्टःसोयमत्रापिदृश्यते ॥ इत्युवाचपुनर्ब्रूतेनृत्यन्निवहसन्निव २ अयंसचक्रीशरशार्ङ्गधन्वागदीरथसिध्वजतूणपाणिः ॥ सहस्रमूर्द्धासकलाम
रेशोजगत्प्रसूतिर्जगतांनिवासः ३ विष्णुर्जिष्णुर्जगन्नाथःपुराणःपुरुषोत्तमः ॥ विश्वात्माविश्वकर्तायःसोयमेषसनातनः ४ अस्यैवदेवस्यहरेस्तनांतरे
विराजतेकौस्तुभरत्नदीपः ॥ यस्यप्रसादाजगदेतदादौविराजतेचंद्रमसेवरात्रिः ५ योसौपृथ्वीदधाराशुदंष्ट्रायाजलसंचयात् ॥ योयमेवहरिःसाक्षाद्वाराहं
वपुरास्थितः ६ बद्धातथादानवमुग्रपौरुषंददौचशक्रायततोनुराज्यम् ॥ बलिबलादेषहरिःसवामनःस्तुतश्चभक्त्यामुनिभिःपुरातनैः ७ दंष्ट्राकरालःसु
महान्रहत्वायोदानवात्रणे ॥ निःशोकमखिललोकंचकारासौजनार्दनः ८ आदौदधारैकभुजेनमंदरंनिर्जित्यसर्वानसुरान्महार्णवे ॥ ददौचशक्रायसुधा
मयंमहान्सएषसाक्षादिहमामवस्थितः ९ यःशेतेजलधौनागेदेव्यालक्ष्म्यासुखावहे ॥ हत्वातौदानवौघोरौमधुकैटभसंज्ञितौ १० यमाहुराद्यंविबुधा
जगत्पतिसर्वस्यधातारमजंजनित्रम् ॥ अणोरणीयांसमातिप्रमाणंस्थूलात्स्थविष्ठंहरिमेवविष्णुम् ११ यत्रस्थितमिदंसर्वंप्राप्तेलोकस्यनाशने ॥ आदौ
यस्मात्समुत्पन्नंसोयंविष्णुरितिस्थितः १२ यस्येच्छयासर्वमिदंप्रवृत्तंप्रवर्ततेचापिजनार्दनस्य ॥ अयंसविष्णुःपुरुषोत्तमःशिवःप्रवर्ततेमामिहयादवेश्वरः
१३ भृगोर्विशेषमुत्पन्नोजामदग्यइतिश्रुतः ॥ शिष्यत्वंसमवाप्यैवमृगव्याधस्ययःस्थितः १४ जघानवीर्याद्वलिनंमहारणेकुठारशस्त्रेणगिरीशशिष्यः ॥
सहस्रबाहुंकृतवीर्यसंभवंहयैर्गजैश्चैवरथैश्चनिर्गतम् १५ कुरुक्षेत्रंसमासाद्ययश्वकारपितृक्रियाम् ॥ निःक्षत्रियमिमंलोकंकृतवानेकविंशतिम् १६ रघो
रथकुलेजातोरामोनामजनार्दनः ॥ सीतयाचश्रियायुक्तो लक्ष्मणानुचरःकृती १७ कृत्वाचसेतुंजलधौजनार्दनोहत्वाचरक्षःपतिमाशुगैःशरैः ॥ दत्त्वाचराज्यं
सविभीषणायदशाश्वमेधैरजयच्चयोसौ १८ वसुदेवकुलेजातोवासुदेवेतिशब्दितः ॥ गोकुलेक्रीडतेयोसौसंकर्षणसहायवान् १९ उत्तानशायीशिशुरूपधा
रीपीत्वास्तनंपूतनिकाप्रदत्तम् ॥ व्यसुंचकाराशुजनार्दनस्तदादनोःसुतांतामवसत्सुखंहरिः २० पयःपानंतथाकुर्वन्भक्षयन्दधिर्पिण्डकम् ॥ दाम्नाबद्धोदरो
विष्णुर्मात्रारुषितयादृढम् २१ ततश्चदाम्नासुदृढेनबद्धोजघानयोसौयमलार्जुनौच ॥ क्रीडन्हरिर्गोकुलवासवासीगोपीभिरास्वाद्यमुखंस्तनंच २२ वृंदावने
वसन्विष्णुर्गोपैर्गोकुलवासिभिः ॥ तत्रहत्वाहयंराजन्विरराजांशुमानिव २३

फणावाक्रम्येतिशेषः फणाद्वयोरित्यमरः पुंसिद्विवचनमिदम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ गोधरशैलम् ॥ २६ ॥ स्तनमध्येहृदये ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ दामानिपुष्प
मालाः माल्यकृतेमालाकाराय ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ गजंकुवल्यापीडंविषाणंदंतम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यादवनामधेयंनतुयादवंद्रुमिलत्वात् ॥ ३५ ॥ पुत्रंनष्टमितिशेषः ॥ ३६ ॥

यःक्रीडतेनागफणौजनार्दनोनिषेव्यमाणःसहगोपदारकैः ॥ महाहृदेनागपतिजगत्पतिर्ममर्दवीर्यातिशयंप्रदर्शयन् २४ योधेनुकंतालवनेतत्फलैःसमम
च्छिनत् ॥ हत्वादानवमुग्रंतंगोपान्विस्मापयत्यसौ २५ दधारयोगोधरमुग्रपौरुषान्महामतिर्मेघसमागमेसति ॥ विडंबयञ्छक्रबलंप्रमोदयन्गोपांश्चगोपीं
श्चसगोकुलंहरिः २६ गोपीनांस्तनमध्येतुक्रीडतेकाममीश्वरः ॥ योसौपिबंस्तदधरंमायामानुषदेहवान् २७ गोपीभिरास्वाद्यमुखंविक्लेशेतेस्मरात्रौ
सुखमेवकेशवः ॥ स्तनांतरेष्वेवतदाचतासांकामीचकांताधरपल्लवंपिबन् २८ अकूरेणसमाहूतस्तेनगच्छन्हियामुने ॥ जलेयोह्यर्चितस्तेननागलोकेसएव
हि २९ ततश्चगच्छन्बलवान्जनार्दनोहत्वातमुग्रंरजकंबलात्पथि ॥ हत्वाचवस्त्राणियथेष्टमीश्वरोययौसरामोमथुरांपुरींहरिः ३० लब्ध्वाचदामानिबहूनि
कामदोदत्तावरंमाल्यकृतेमहांतम् ॥ लब्ध्वानुलेपंसुरभिंचयादवःकुब्जांचकाराशुमहार्हरूपाम् ३१ योसौचापंसमादायमध्येच्छित्त्वामहद्वनुः ॥ सिंह
नादंमहांश्चक्रेकल्पांतेजलदोयथा ३२ हत्वागजंवोरमुदग्ररूपंविषाणमादायततोनुकेशवः ॥ ननर्तरंगेबहुरूपमीश्वरःकंसस्यदत्वाभयमुग्रवीर्यः ३३ योसौ
हत्वामहामलंचाणूरंनिहतद्विषम् ॥ यादवेभ्योददौप्रीतिकंसस्यैवतुपश्यतः ३४ जवानकंसंरिपुपक्षघातिनंपितृद्विषंयादवनामधेयम् ॥ संस्थाप्यराज्येह
रिरुग्रसेनंसांदीपिनंकाश्यमुपागतोयः ३५ विद्यामवाप्यसकलांदत्वापुत्रंमहामुनेः ॥ साग्रजोथजगामाशुमथुरांयादवींपुरीम् ३६ हत्वानिशुंभंनरकंमहाम
तिःकृत्वासुघोरंकदनंजनार्दनः ॥ ररक्षविप्रान्मुनिवीरसंघान्देवांश्चसर्वान्जगतोजगत्पतिः ३७ सएषभगवान्विष्णुरद्यदृष्टोजनार्दनः ॥ कृतकृत्योस्मिसंजा
तःसायुज्यंप्राप्तवानहम् ३८ येनदृष्टोहरिःसाक्षात्तस्यमुक्तिःकरेस्थिता ॥ सोयमेषहरिःसाक्षात्प्रत्यक्षमिहवर्तते ३९ नूनंजन्मांतरेपूर्वधर्मःसंचितएवमे ॥ य
स्यपाकःसमुत्पन्नोयेनासौदृश्यतेमया ४० सर्वथापुण्यवानस्मिनष्टसंसारबंधनः ॥ किमस्मैदीयतेवस्तुकिंनुवक्ष्यामिसांप्रतम् ॥ करिष्येकिमहंविष्णोवद
स्वाद्यद्यथेप्सितम् ४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाविस्तरंनादंननर्दबहुशस्तदा ॥ जहासविकृतंभूयोननर्तपिशिताशनः ४२ नमोनमोहरेकृष्णया
दवेश्वरकेशव ॥ प्रत्यक्षंचहरेस्तत्रननर्तविविधंनृप ४३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांवंटाकर्णस्तुतिर्नामद्व्यशी
तितमोऽध्यायः ८२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विहस्यविकृतंभूयःप्रनृत्यचयथाबलम् ॥ ब्राह्मणस्यहतस्याथशवमादायसत्वरः १

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ केशवेत्यंतपठन् ॥ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ १ ॥

॥ २ ॥ १ ॥ गृहाणेति योग्यं यदक्षः पुरुषो भवति तदन्नास्तस्य देवता इति श्रुतेरित्याशयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ करणं अंतः

द्विधा कृत्य महाघोरं पिशितं केशशाङ्गलम् ॥ ततः खंडं समादाय अद्विरभ्युक्ष्य यत्नतः २ विधाय पात्रे सुशुभेन मस्कृत्य जनार्दनम् ॥ इदं प्रोवाच देवेशं प्राञ्जलिः
प्रणतः स्थितः ३ गृहाण मे जगन्नाथ भक्ष्यं योग्यं तव प्रभो ॥ भवादृशैर्जगन्नाथ ग्राह्यं सर्वात्मना हरे ४ भक्तिनम्रा वयं विष्णो नात्र कार्या विचारणा ॥ दत्तं यद्वक्ति
नम्रेण ग्राह्यं तत्स्वामिना हरे ५ नवं सुसंस्कृतं भक्ष्यं ब्राह्मणं शवमुत्तमम् ॥ अस्माकं पिशिता शानां शास्त्रे नियतमेव हि ६ तस्माद्गृहाण भगवन् यदि दोषो न विद्य
ते ॥ इत्युक्त्वा विकृतं भूयो विहस्य स तु कामतः ७ दातुमैच्छत् तदा खंडमस्पृश्यं तु शवस्य ह ॥ ततः प्रीतो भवत्तस्मै मनसा पूजयच्च तम् ८ अहोस्य स्नेहकारु
ण्यं मयि सर्वत्र वर्तते ॥ इति संचिंत्य मनसा प्रोवाच यदुपुंगवः ९ अलमे तेन सर्वत्र पिशाचपिशिताशन ॥ अस्पृश्यं मादृशैरेतद्ब्राह्मणं शवमुत्तमम् १० ब्राह्म
णः सर्वथा पूज्यो जंतुभिर्धर्मकांक्षिभिः ॥ पिशाचाघोरकर्मणो यतं ते ब्रह्म हिंसे ११ न हंत व्यासदा विप्रास्तद्विंसानरकावहा ॥ तस्मादस्पृश्यमस्माभिर्ना
त्र कार्या विचारणा १२ भक्त्या प्रीतोस्मि भद्रं ते मनो निर्मलतामया ॥ मनः शुद्धिं यदा यत्नं ततः प्रीतोस्मि मांसप १३ अस्मात्संकीर्तनाच्छुद्धिं हिकरणं तव
अतीव मनसा प्रीत इत्युक्त्वा भगवान्हरिः १४ परस्पर्शांगंतदा विष्णुः पिशाचस्याथ सर्वतः ॥ करेण मृदुना देवः पापांश्चिर्मोच यद्वरिः १५ ततस्तस्याभवद्रूपं
कामरूपसमप्रभम् ॥ दीर्घकुंचितकेशाढ्यो दीर्घबाहुः सुलोचनः १६ समांगुलिः समनखः समवक्रः समुन्नतः ॥ पद्माक्षः पद्मवर्णाभः पद्मकेसरभूषणः १७
केयूरीचांगदीचैव कौशेयवसनस्तदा ॥ ज्ञानवान्सत्त्वसंपन्नः साक्षादिन्द्र इवापरः १८ गंधर्व इव गायंस्तु सिद्धः सिद्ध इव स्वयम् ॥ साक्षात्स्पृष्टं तदा विष्णोः करेण
मृदु पूर्वकम् १९ न नूनं तादृशं रूपमासीत्कालांतरेष्वपि ॥ अद्यापि नैव मुनयो लभन्ते तादृशं वपुः २० कृत्वा सुबहुशो घोरं तपः परमदारुणम् ॥ यच्च लब्धं तदा ते
न पिशाचेन नृपोत्तम २१ को नु नाम जगन्नाथमाश्रितः सीदते नृप ॥ सहि सर्वत्र कल्याणो यो हि नित्यं जनार्दनम् २२ ध्यायन् पठन् जपन् वापि तस्य किं नास्ति
भूषते ॥ ततः प्रोवाच भगवान्स्थितं काममिवापरम् २३ अक्षयः सर्ववासस्ते यावदिन्द्रो वसिष्यति ॥ तावत्स्वर्गी भवानस्तु शासनान्मम नान्यतः २४
नष्टेश्चैततः स्वर्गात्सायुज्यं मम गच्छतु ॥ यो यं भ्राता तव स्वर्गीयावदिन्द्रो भवेत्तदा २५ वरं वरय भद्रं ते यस्ते मनसि वर्तते ॥ दातास्मि सर्वं सर्वत्र नात्र कार्या
विचारणा २६ ॥ ॥ घंटाकर्ण उवाच ॥ ॥ यश्चेमं संगमं देव संस्मरन्नियतात्मवान् ॥ भक्तिस्तस्याचला देवत्वमिभूयाज्जनार्दन २७ मनः शुद्धिर्भवेत्तस्य मा
भूत्कलुषताहरे ॥ कालुष्यं मनसस्तस्य माभूदेष वरो मम २८ एवमस्त्विति देवेशः स्वर्गं गच्छेति केशवः ॥ इन्द्रातिथिर्भवानस्तु त्वां प्रतीक्ष्य हरिः स्थितः २९

करणम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पद्माक्षः संनिमेषदृष्टिः पिशाचानां प्राकृतदभावात् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायांन्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

इत्युक्त्वाभगवानकृष्णउत्थाप्यब्राह्मणंतदा ॥ तेनस्तुतोजगन्नाथःपूजयित्वाचतंद्विजम् ३० ततोविसृज्यगोविंदस्तस्माद्दिशादुपागमत् ॥ यत्रतेमुनयः
सिद्धाअग्निहोत्रसमन्विताः ३१ सचस्वर्गीततःस्वर्गमाज्ञयाकेशवस्यह ॥ तस्मात्पठसदाराजन्मनःशुद्धियदीच्छसि ॥ मनश्चशुद्धंभवतिपठतस्तेजगत्पते
३२ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिघंटाकर्णमुक्तिप्रदानं नाम त्र्यशीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसभगवान्विष्णु
मुनिभ्यस्तत्त्वमादितः ॥ कथयामासयदृत्तं पिशाचस्यमहात्मनः १ तच्छ्रुत्वामुनयःसर्वेविस्मयं परमंगताः ॥ अहोस्यकर्मणःपाकस्तवसंदर्शनादिति २
अर्चितोमुनिभिःसर्वैःप्रीतःप्रीतिमतांप्रियः ॥ ततःप्रभातेविमलेसूर्येचाभ्युदितेसति ३ आरुह्यगरुडंविष्णुर्ययौकैलासमुत्तमम् ॥ भवद्विस्तत्रगंतव्यमित्यु
क्त्वामुनिसत्तमान् ४ यत्रविश्वेश्वराःसिद्धास्तपस्यंतियतव्रताः ॥ यत्रवैश्रवणःसाक्षादुपास्तेशंकरंसदा ५ यत्रतन्मानसं नामसरोहंसालयंमहत् ॥
यत्रभृंगीरिडिर्देवमुपास्तेशंकरंशिवम् ६ गाणपत्यमवाप्याथहरपार्श्वचरःसदा ॥ यत्रसिंहावराहाश्चद्विपद्दीपिमृगैःसह ७ क्रीडंतिवन्यरतयःपरस्परहि
तेरताः ॥ यत्रनद्यःसमुत्पन्नागंगाद्याःसागरंगमाः ८ यत्रविश्वेश्वरःशंभुरच्छिनद्वह्मणःशिरः ॥ यत्रोत्पन्नामहावेत्राभूतानांदंडतांययुः ९ उमयायत्रस
हितःशंकरोनीललोहितः ॥ ऋषिभिःप्रार्थितःपूर्वददौयत्रगिरिःसुताम् १० शंकरायजगद्वात्रेशिवायजगतीपते ॥ यत्रलेभेहरिश्चक्रमुपास्यबहुभिर्दिनैः
११ पुष्करैःशतपत्रैश्चनेत्रेणचजगत्पतिम् ॥ गुहांयत्रसमाश्रित्यक्रीडंतेसिद्धकिन्नराः १२ प्रियाभिःसहमोदंतेपिबंतेमधुचोत्तमम् ॥ यमुद्धृत्यभुजैः
सर्वैःपौलस्त्योविररामह १३ तमारुह्यमहाशैलंदेवकीनंदनोहरिः ॥ मानसस्योत्तरंतीरंजगामयदुनंदनः १४ तपश्चर्तुंकिलहरिर्विष्णुःसर्वेश्वरःशिवः ॥ जटी
चीरीजगन्नाथोमानुषंवपुरास्थितः १५ तपसेधृतचित्तस्तुशुचौभूमावुपाविशत् ॥ अवरुह्यततोयानाद्रुडाद्वेदसंमितात् १६ द्वादशाब्दंतपश्चर्तुंमनोदधे
ततोहरिः ॥ फाल्गुनेनतुमासेनसमारेभेजगत्पतिः ॥ १७ शाकभक्षःकृतजपोवेदाध्ययनतत्परः ॥ किमुद्दिश्यजगन्नाथस्तपश्चरतिमानवः १८ तंनविद्मोय
थाकामंदुर्ज्ञेयेश्वरचितना ॥ तपस्यतितदाविष्णौपर्वतेभूतसेविते १९ गरुडःकश्यपसुतइंधनानिसमाचिनोत् ॥ होमार्थंवासुदेवस्यचरतस्तपउत्तमम् २०
चक्रराजोथपुष्पाणिसंचिनोतितदाहरेः ॥ दिक्षुसर्वासुसर्वत्ररक्षजलदस्तदा २१ खड्गआहत्ययत्नेनकुशान्सुबहुशस्तदा ॥ गदाकौमौदकीचैवपरिचर्यांच
कारह २२ धनुःप्रवरमत्युग्रंशार्ङ्गदानवभीषणम् ॥ स्थितंहिपुरतस्तस्ययथेष्टंभृत्यवत्स्वयम् २३

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥

॥ १ ॥ २ ॥

टी.प.३

अ०८६

१०४

जुहोति भगवान्विष्णुरेधोभिर्बहुभिः सदा ॥ आज्यादिभिस्तदाहव्यैरग्निं संपूज्यमाधवः २४ सप्तार्चिषः सप्तार्चिचसमस्तव्यस्ततः कृती ॥ एकस्मिन्नेकदामासे भुंजानो नियतात्मवान् २५ द्वितीये त्वथ पर्याये भुंजन्नेकेन केशवः ॥ एकस्मिन्वत्सरे भुंजंस्तथैवैकेन केनचित् २६ समाप्य तत्तपः सर्वमेवमेव जगत्पतिः ॥ द्वादशाब्दे तथा पूर्णे ऊनमासे जगत्पतिः २७ जुह्वन्नाग्निं समास्थाय पठन्मंत्रं जनार्दनः ॥ आरण्यकं पठन्विष्णुः साक्षात् सर्वेश्वरो हरिः ॥ आस्ते ध्यानपरस्तत्र पठन्प्रणवमुत्तमम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां कृष्णतपोवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत इन्द्रः स्वयंतत्र आरुह्य गजमुत्तमम् ॥ द्रष्टुं सर्वेश्वरं विष्णुं तपस्यंतं समाययौ १ ततो यमस्तु भगवानारुह्य महिषं वरम् ॥ किं करैश्च स्वयं साक्षादाययौ न गमुत्तमम् २ प्रचेताहं समारुह्य वारुणैश्च समन्वितः ॥ श्वेतच्छत्रसमायुक्तः श्वेतव्यजनवीजितः ३ ययौ कैलासशिखरं द्रष्टुं केशवमंजसा ॥ अन्ये चापि तथा देवा आदित्यावसवस्तथा ४ रुद्राश्चैव तथाराजन्द्रष्टुं केशवमाययुः ॥ सिद्धाश्च मुनयश्चैव गंधर्वा यक्षकिन्नराः ५ सर्वाश्चाप्सरसो राजनृत्यगीतविशारदाः ॥ ततो देवगणाः सर्वे कैलासं मपद्यत ६ पर्वतो नारदश्चैव तथान्ये मुनिसत्तमाः ॥ विस्मयस्थितलोलाक्षाः सर्वदेवगणास्तथा ७ आश्चर्यं खलु पश्य ध्वं न भूतं न भविष्यति ॥ योगिध्येयः स्वयं कृष्णो यत्तप्यति गुरुः स्वयम् ८ कोन्वत्र समयोभूयादिति ते मे निरेगणाः ॥ ततः समाप्ते सकले जगत्पते ब्रूते समूले सकलेश्वरः शिवः ॥ द्रष्टुं हरिं लोकहितैषिणं प्रभुं ययौ भवान्यासहभूतसंघैः ९ सार्द्धं कुबेरेण सगुह्यकेन सख्या प्रियेण प्रभुरीश्वरः शिवः ॥ स्वयं जटीभूतपिशाचसंवृतः शरीचखड्गीशशिखंडशेखरः १० करेण बिभ्रत्सहदर्भकुंडिकां करेण साक्षादपरेण दीपिकाम् ॥ अन्येन बिभ्रन्महतीं सडिंडिमां शूलं च बिभ्रन्नपरेण बाहुना ११ गुणान्सरुद्राक्षकृताल्पमुद्रहन् जटाभिरापि गलताम्रमूर्तिः ॥ विराजमानः प्रभुरिंदुशेखरो वृषेण युक्तः ससितेन शंकरः १२ उमास्तनद्वंद्वसमर्पिताननस्तया समाश्लिष्य निपीडिताधरः ॥ गंगां बुवि क्षालितचंद्रशेखरस्तां चापि वीक्षन् बहुशस्तदा शिवः १३ भस्मांगरागैरनुलेपिताननो महोरगैर्बद्धजटः सनातनः ॥ शिरः कपालैः परिशोभितस्तदा द्रष्टुं हरिं केशवमभ्ययाच्छिवः १४ यमाहुरग्र्यं पुरुषं महांतं पुरातनं सांख्यनिबद्धदृष्टयः ॥ यस्यापि देवस्य गुणान्समग्रांस्तत्त्वांश्चतुर्विंशतिमाहुरेके १५ यमाहुरेकं पुरुषं पुरातनं कणादनामानमजं महेश्वरम् ॥ दक्षस्य यज्ञं विनिहत्य यो वै विनाश्य देवान्सुरान्सनातनः १६ यं विदुर्भूततत्त्वज्ञं भूतेशं भूतभावनम् ॥ वामदेवं विरूपाक्षमाहुस्तत्त्वविदो जनाः १७ महादेवं सहस्राक्षं कालमूर्तिं चतुर्भुजम् ॥ रुद्रं रोदननामानमाहुर्विश्वेश्वरं शिवम् १८

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांटीकायांपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ६३ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अप्रमेयमनाधारमाहुर्माहेश्वराजनाः ॥ नम्रं नम्रपरीतंतुनागिनं त्वग्निवर्चसम् १९ आहुर्विश्वेश्वरं शांतं शिवमादिसनातनम् ॥ तस्य मूर्तिरिमाः सर्वाधराद्याः
सकलानृप २० भूमिरापो नलो वायुः खं सूर्यश्च तथा शशी ॥ अग्निश्च यजमानश्च प्रकृतिश्चैव मष्टधा २१ महादेवो महायोगी गिरिशो नीललोहितः ॥ आदि
कर्त्ता महाभर्ता शूलपाणि रुमापतिः ॥ द्रष्टुं विश्वेश्वरं विष्णुं भूतसंघैः समाययौ २२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायां शिवाग
मनकथनं नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्याग्रे समपद्यंत भूतसंघाः सहस्रशः ॥ घंटाकर्णो विरूपाक्षः कुंडधा
रः कुमुदहः १ दीर्घरोमा दीर्घभुजो दीर्घबाहुर्निरंजनः ॥ उरुनेत्रः शतमुखः शतग्रीवः शतोदरः २ कुंडोदरो महाग्रीवः स्थूलजिह्वो द्विबाहुकः ॥ पार्श्ववक्त्रः सिंहमु
ख उन्नतांसो महाहनुः ३ त्रिबाहुः पंचबाहुश्च व्याघ्रवक्त्रः सिताननः ॥ एते चान्ये च बहवो दीर्घास्या दीर्घलोचनाः ४ नृत्यंतः प्रहसंतश्च स्फोटयंतः परस्पर
म् ॥ तथान्ये घोररूपाश्च तथान्ये विकृताननाः ५ प्रेतभक्षाः प्रेतवाहामांसशोणितभोजनाः ॥ शवानि सुबहून् याशुभक्षयंतस्ततस्ततः ६ पिबंतो रुधिरं घोरं
खंडयंतः शवान् बहून् ॥ कराला वितता दीर्घा धमनिस्त्रायुसंतताः ७ नानाविधाः सुवीराश्च शूलाग्रप्रोतमानुषाः ॥ शिरामालावृताः केचिदांत्रपाशावपाशिताः ८
डिंडिमैरदृहासैश्चनादयंतो वसुंधराम् ॥ कपालिनो भैरवाश्च जटिला मुण्डिनस्तथा ९ एवं बहुविधा घोराः पिशाचा विकृताननाः ॥ तथान्ये मुनिवीराश्च ध्यायं
तः परमेश्वरम् १० पठंतो वेदवाक्यानि सांगानि विविधानि च ॥ कुंडिकास्थकराः केचित् केचित् कुशाविचारिणः ११ कौपीनवसनाः केचित् केचित् कार्पाससं
ताः ॥ स्तुवंतः शंकरं भक्त्या स्तोत्रैर्माहेश्वरैस्तथा १२ एकत्र ते मुनिगणा अपरत्र गणास्तथा ॥ अन्यत्र सिद्धगंधर्वाः प्रियाभिः सह संगताः १३ नृत्यंति नृत्यकु
शलागायंति स्म च कन्यकाः ॥ विद्याधरास्तथान्यत्र स्तुवंतः शंकरं शिवम् १४ न नृतुस्तस्य पुरतो गच्छंतोऽप्सरसांगणाः ॥ एवमेतैर्महाघोरैः पिशाचैर्भूतकिन्न
रैः १५ मुनिभिश्चैव प्रमथैः समं शर्वः समाययौ ॥ यत्र विश्वेश्वरो विष्णुस्तपस्तेपे सुदारुणम् १६ यत्र ते लोकपालाश्च तिष्ठंति स्म दिदृक्षया ॥ उमया लोकभावि
न्या गंगया चंद्रशेखरः १७ स सर्वलोकप्रभवो भवो विभुर्जटीचसाक्षात्प्रणवात्मकः कृती ॥ द्रष्टुं हरिं विष्णुमुदारविक्रमो ययौ यथेष्टं पिशिताशनैर्वृतः १८ इति
श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायां महादेवागमनेषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ६३ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायां षडशीतित
मोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ६३ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शितिकंठायशितिर्विषमेवकंठवर्णत्वात्कंठेयस्यतस्मै अतएवनीलकंठायशोचिषेदीप्ति
मते ॥ १३ ॥ १४ ॥ कूपायकूपवासिने ॥ १५ ॥ तुंडायमुखायसर्वभक्षकायेत्यर्थःतुष्ट्यायतुष्टिमते तुटितुटायहिंसाय ॥ १६ ॥ हिप्रायहिनोतिप्रापयतिचेतिहिप्रः रेचकः

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंबहुविधैर्भूतैःपिशाचैरुगैःसह ॥ आगत्यभगवानुद्रःशंकरोवृषवाहनः १ ददर्शविष्णुंदेवेशंतपंतंतपउत्तमम् ॥ जुह्वानमग्निविधि
वह्न्यैर्मध्यैर्जगत्पतिम् २ गरुडादृतकाष्ठंतुजटिलंचीरवाससम् ॥ चक्रेणानीतकुसुमंखड्गानीतकुशंतथा ३ गदाकृतसमाचारंदेवदेवंजनार्दनम् ॥ इंद्राद्यै
र्देवसंघैश्चतुर्मुनिगणैःसह ४ अर्चित्यंसर्वभूतानांध्यायंतंकिमपिप्रभुम् ॥ अवरुद्व्यवृषाच्छर्वोभगवान्भूतभावनः ५ ततःप्रीतःप्रसन्नात्मा ललाटाक्षउमाप
तिः ॥ ततोभूतपिशाचाश्चराक्षसागुह्यकास्तथा ६ मुनयोविप्रवर्याश्चजयशब्दंप्रचक्रिरे ॥ जयदेवजगन्नाथजयरुद्रजनार्दन ७ जयविष्णोत्तृषीकेशनाराय
णपरायण ॥ जयरुद्रपुराणात्मनूजयदेवहरेश्वर ८ आदिदेवजगन्नाथजयशंकरभावन ॥ जयकौस्तुभदीप्तांगजयभस्मविराजित ९ जयचक्रगदापाणेजय
शूलिसिलोचन ॥ जयमौक्तिकदीप्तांगजयनागविभूषण १० इतितेमनुयःसर्वेप्रणामंचक्रिरेहरिम् ॥ ततउत्थायभगवान्दृष्ट्वादेवमवस्थितम् ११ वृषध्वजं
विरूपाक्षंशंकरंनीललोहितम् ॥ ततोहृष्टमनाविष्णुस्तुष्टावहरमीश्वरम् १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नमस्तेशितिकंठायनीलग्रीवायवेधसे ॥ नमस्तेशोचि
षेअस्तुनमस्तेउपवासिने १३ नमस्तेमीढुषेअस्तुनमस्तेगदिनेहर ॥ नमस्तेविश्वतनवेवृषायवृषरूपिणे १४ अमूर्त्तायचदेवायनमस्तेस्तुपिनाकिने ॥ नमः
कुजायकूपायशिवायशिवरूपिणे १५ नमस्तुष्टायतुण्यायनमस्तुटितुटायच ॥ नमःशिवायशांतायगिरिशायचतेनमः १६ नमोहरायहिप्रायनमोहरिहराय
च ॥ नमोघोरायघोरायघोरघोरप्रियायच १७ नमोघंटायघंटायनमोघटिघटायच ॥ नमःशिवायशांतायगिरीशायचतेनमः १८ नमोविरूपरूपायपुरायपुरहा
रिणे ॥ नमआद्यायबीजायशुचयेष्टस्वरूपिणे १९ नमःपिनाकहस्तायनमःशूलासिधारिणे ॥ नमःखट्वांगहस्तायनमस्तेकृत्तिवाससे २० नमस्तेदेवदेवा
यनमआकाशमूर्त्तये ॥ हरायहरिरूपायनमस्तेतिग्मतेजसे २१ अक्तप्रियायभक्तायभक्तानांवरदायिने ॥ नमोभ्रमूर्त्तयेदेवजगन्मूर्तिधरायच २२ नमश्च
द्रायदेवायसूर्यायचनमोनमः ॥ नमःप्रधानदेवायभूतानांपतयेनमः २३ करालायचमुंडायविकृतायकपर्दिने ॥ अजायचनमस्तुभ्यंभूतभावनभावन २४

पूरकश्चतदुभयरूपाय ॥ १७ ॥ अघटायघंटायघंटावते घटिघटायघटयतांलघूणामपिस्त्रष्टे ॥ १८ ॥ पुरायक्षेत्ररूपाय अष्टौपृथिव्यादीनिस्वरूपाणियस्यतस्मैअष्टस्वरू
पिणे ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

हरिकेशाय हरयोरश्मयः इंद्रियाणि वाकेशा इव स्वरूपांतर्गतावाहिर्भूताश्च यस्योतिहरिकेशः यं परमेश्वरस्य सितकृष्णकेशौ रामकृष्णावित्युक्तेः कृष्णावतारः केशो यस्यावतारिणो महेश्वरस्येति वा हरिकेशस्तस्मै अभीषुहस्ताय अर्जुनसारथये भीरुभीरुश्चासौ हरश्च तस्मै भीरुभीरुहराय अतिभीतायातिसंहर्त्रे इत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अजमथनाय ब्रह्मशिरोह

नमस्तु हरिकेशाय पिंगलाय नमो नमः ॥ नमस्ते भीषुहस्ताय भीरुभीरुहराय च २५ हराय भीतिरूपाय वीराणां भीतिदायिने ॥ नमो दक्षमखघ्नाय भगने त्राय हारिणे २६ उमापते नमस्तुभ्यं कैलास निलयाय च ॥ आदिदेवाय देवाय भवाय भवरूपिणे २७ नमः कपालहस्ताय नमो जमथनाय च ॥ त्र्यंबकाय नमस्तुभ्यं त्र्यक्षाय च शिवाय च २८ वरदाय वरेण्याय नमस्ते चंद्रशेखर ॥ नम इध्माय हविषे ध्रुवाय च कुशाय च २९ नमस्ते शक्तियुक्ताय नागपाशप्रियाय च ॥ विरूपाय सुरूपाय मद्यपानप्रियाय च ३० श्मशानरतये नित्यं जयशब्दप्रियाय च ॥ खरप्रियाय स्वर्वाय खराय खररूपिणे ३१ भद्रप्रियाय भद्राय भद्ररूपधराय च ॥ विरूपाय सुरूपाय महावीराय ते नमः ३२ घंटाय घंटभूषाय घंटभूषणभूषिणे ॥ तीव्राय तीव्ररूपाय तीव्ररूपप्रियाय च ३३ नग्राय नग्नरूपाय नग्नरूपप्रियाय च ॥ भूतावासनमस्तुभ्यं सर्वावासनमो नमः ३४ नमः सर्वात्मने तुभ्यं नमस्ते भूतिदायक ॥ नमस्ते वामदेवाय महादेवाय ते नमः ३५ कानुवाक्स्तुतिरूपाते को नुस्तोतुं प्रशक्नुयात् ॥ कस्य वा स्फुरते जिह्वास्तुतौस्तुतिमतांवर ३६ क्षमस्व भगवन् देवभक्तो हं त्राहि मां हर ॥ सर्वोऽत्मन् सर्वभूतेश त्राहि मां सततं हर ३७ रक्ष देव जगन्नाथ लोकान् सर्वात्मना हर ॥ त्राहि भक्तान् सदा देवभक्तप्रिय सदा हर ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां विष्णुकृत ईश्वरस्तुतिर्नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो वृषध्वजो देवः शूलीसाक्षादुमापतिः ॥ करं करेण संस्पृश्य विष्णोश्चक्रधरस्य ह १ प्रोवाच भगवानुद्रः केशवंगरुडध्वजम् ॥ शृण्वतां सर्वदेवानां भुनीनां भावितात्मनाम् २ किमिदं देवदेवेश चक्रपाणे जनार्दन ॥ तपश्चर्या किमर्थं ते प्रार्थना तव काविभो ३ स्वयं विष्णुर्भवान्नित्यस्तपस्त्वं तपसां हरे ॥ पुत्रार्थं यदि ते देव तपश्चर्या जनार्दन ४ पुत्रोदत्तो मया देव पूर्वमेव जगत्पते ॥ शृणु तत्रापि भगवन् कारणं कारणात्मक ५ तपश्चर्तुं प्रवृत्तो हं कुतश्चित्कारणाद्वरे ॥ वर्षायुतं महावीरं पुरा कृतयुगे तदा ६ भवानी तत्र मे देव परिचर्तुं तदा भवत् ॥ पित्रा नियुक्ता देवेश उमैषा वरवर्णिनी ७ भीत इन्द्रस्तदा देवमारं मां प्रेषयत्तदा ॥ मधुना सह संयुक्तो मारो मामागतस्तदा ८ लक्ष्यं मामकरोत्तत्र बाणस्य प्रेषितस्य ह ॥ एषा मां सेवते तत्र दानात्पुष्पादिनां हरे ९

त्रै ॥ २८ ॥ २९ ॥ भद्रेति पाठेपि मद्यमेव भद्रम् ॥ ३० ॥ खराय कर्कशाय ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ४४ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

ततःकुद्धोहमभवंदृष्टामारंतथाविधम् ॥ कुद्धयतोममेदेवेशनेत्रादग्निःपपातह १० सोयमग्निस्तदामारंभस्मसात्कृतवान्हरे ॥ अचितयंतदाविष्णोशक्रस्यै
तच्चिकीर्षितम् ११ ततःप्रभृतिदेवेशदयातंप्रतिवर्तते ॥ ब्रह्मणाचनियुक्तोस्मिप्रीतस्तत्रजनार्दन १२ नियुक्तःपुत्ररूपेणसतेदेवजगत्पते ॥ ज्येष्ठस्तवसु
तोदेवप्रद्युम्नेत्यभिविश्रुतः १३ स्मरंतंविद्विदेवेशनात्रकार्याविचारणा ॥ इत्युक्त्वापुनराहेदंयाथात्म्यंदर्शयन्निव १४ मुनीनांश्रोतुकामानांयाथा
त्म्यंतत्रसत्तमः ॥ अंजलिसंपुटंकृत्वाविष्णुमुद्दिश्यशंकरः १५ उमयासार्द्धमीशानोयाथात्म्यंवक्तुमैहत ॥ हरेकुर्वतितत्रैवमंजलिकुरुसत्तम १६ मुनयोदे
वगंधर्वाःसिद्धाश्चसहकिन्नराः ॥ अंजलिचक्रिरेविष्णौदेवदेवेश्वरेहरौ १७ महेश्वरउवाच ॥ यत्तत्कारणमाहुस्तत्सांख्याःप्रकृतिसंज्ञकम् ॥ ततोमहान्स
मुत्पन्नःप्रकृतिर्यस्यकारणम् १८ त्रिधाभूतंजगद्योनिंप्रधानंकारणात्मकम् ॥ सत्त्वंरजस्तमोविष्णोजगदंडंजनार्दन १९ तस्यकारणमाहुस्त्वांसांख्य
प्रकृतिसंज्ञकम् ॥ तद्रूपेणभवान्विष्णोपरिणम्याधितिष्ठति २० तस्मात्तुमहतोवोरादहंकारोमहानभूत् ॥ सत्त्वमादौजगन्नाथपरिणामस्तथाहिसः २१
अहंकारात्प्रभोदेवकारणानिमहांतिच ॥ तन्मात्राणितथापंचभूतानिप्रभवंत्युत २२ तानित्वामाहुरीशानंभूतानीहजगत्पते ॥ पृथिवीवायुराकाशमापो
ज्योतिश्चपंचमम् २३ चक्षुर्घ्राणंतथास्पर्शोरसनंश्रोत्रमेवच ॥ मनःषष्ठंतथादेवप्रेरकंतत्रतत्रह २४ कर्मेन्द्रियाणिचान्यानिवागादीनिजनार्दन ॥ त्वमेवता
निसर्वाणिकरोषिनियतात्मवान् २५ स्वेषुस्वेषुजगन्नाथविषयेषुतथाहरे ॥ निवेशयसिदेवेशयोग्यामिन्द्रियपद्धतिम् २६ यदात्त्वंरजसायुक्तस्तदाभूतानि
सृष्टवान् ॥ यदाचसत्त्वयुक्तोसितदापाताजगन्नयम् २७ यदात्वंतमसाकृष्टस्तदासंहरसेजगत् ॥ त्रिभिरेवगुणैर्युक्तःसृष्टिरक्षाविनाशने २८ वर्तसेत्रिविधां
भूतिमादायनियतात्मवान् ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषुनियोजयसिमाधव २९ प्राणिनामुपभोगार्थमंतःस्थित्वाजगद्गुरो ॥ तस्मात्सर्वत्रभूतेषुवर्तसेसर्वभोगवा
न् ३० ब्रह्मात्वंमृष्टिकालेतुस्थितौविष्णुरसिप्रभो ॥ संहारेरुद्रनामासित्रिधामात्वमसिप्रभो ३१ भूमिरापोनलोवायुःखंमनोबुद्धिरेवच ॥ एताःप्रकृत
योदेवभिन्नाःसर्वत्रतेहरे ३२ सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ सहस्रधारःसाहस्रीसहस्रात्मादिवरपातिः ३३ भूमिसर्वाभिमांप्राप्यसप्तद्वीपांससा
गराम् ॥ अणुःसर्वत्रगोभूत्वाअत्यतिष्ठदशांगुलम् ३४ त्वमेवेदंजगत्सर्वंयद्भूतंयद्विष्यति ॥ त्वतोविराट्प्रादुरभूत्संम्राट्चैवजनार्दन ३५ तववक्त्राजग
न्नाथब्राह्मणोलोकरक्षकः ॥ प्रादुरासीत्पुराणात्मन्षट्कर्मनिरतःसदा ३६

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ धातोः विष् व्याप्तावित्यस्य व्याप्त्यर्थत्वदर्शनात् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

राजन्यस्तु तथा बाह्वोरासीत्संरक्षणे रतः ॥ ऊर्वोर्वेश्यस्तथा विष्णोः पादाच्छूद्र उदाहृतः ३७ एवं वर्णा जगन्नाथ तव देहाज्जनार्दन ॥ मनसस्तव देवेश चंद्रमाः स
मपद्यत ३८ सुखकृत्सर्वभूतानां शीतांशुरमितप्रभः ॥ अक्ष्णोः सूर्यः समुत्पन्नः सर्वप्राणि विलोचनः ३९ यस्य भासा जगत्सर्वं भासते भानुमानसौ ॥ मुखा
दिंद्रश्च अग्निश्च प्राणा द्वायुरजायत ४० नाभेरभूदंतरिक्षं तव देव जनार्दन ॥ द्यौरासीत्तु महाघोरा शिरसस्तव गोपते ४१ पद्भ्यां भूमिः समुत्पन्ना दिशः श्रोत्रा
जगत्पते ॥ एवं दृष्ट्वा जगत्सर्वं व्याप्य सर्वं व्यवस्थितः ४२ व्याप्य सर्वानि माँल्लोकां स्थितः सर्वत्र केशव ॥ ततश्च विष्णुना मासिधातोर्व्याप्तेश्च दर्शनात् ४३ ना
रा आपः समाख्यातास्तासामयनमादितः ॥ यतस्त्वं भूतभव्येश तन्नारायण शब्दितः ४४ हरसि प्राणिनो देवततो हरिरिति स्मृतः ॥ शंकरोसि सदा देवततः
शंकरतांगतः ४५ बृहत्वा बृंहणत्वाच्च तस्माद्ब्रह्मेति शब्दितः ॥ मधुरिंद्रियनामेतिततो मधुनिषूदनः ४६ हृषीकाणींद्रियाण्याहुस्तेषामीशो यतो भवान् ॥
हृषीकेशस्ततो विष्णोरुयातो देवेषु केशव ४७ कइति ब्रह्मणो नाम ईशो हंसर्वदेहिनाम् ॥ आवांतवांगसंभूतौ तस्मात्केशवनामवान् ४८ माविद्या च हरे प्रो
क्ता तस्या ईशो यतो भवान् ॥ तस्मान्माधवनामा सिधवः स्वामीति शब्दितः ४९ गौरेषा तु यतो वाणीतां च वेदयतो भवान् ॥ गोविंदस्तु ततो देवमुनिभिः कथ्य
ते भवान् ५० त्रिरित्येव त्रयो वेदाः कीर्तिता मुनिसत्तमैः ॥ क्रमते तांस्तथा सर्वांस्त्रिविक्रम इति श्रुतः ५१ अणुर्वामननामासि यतस्त्वं वामनाख्यया ॥ मनना
न्मुनिरेवासि यमनाद्यतिरुच्यते ५२ तपश्चरसि यस्मात्त्वं तपस्वीति च शब्दितः ॥ वसंतित्वयि भूतानि भूतावासस्ततो हरे ५३ ईशस्त्वं सर्वभूतानामीश्वरो
सिततो हरे ॥ प्रणवः सर्ववेदानां गायत्री छंदसां प्रभो ५४ अक्षराणामकारस्त्वं स्फोटस्त्वं वर्णसंश्रयः ॥ रुद्राणामहमेवासि वसूनां पावको भवान् ५५ अश्वत्थो
वृक्षजातीनां ब्रह्मालोकगुरुर्भवान् ॥ मेरुस्त्वं पर्वतेन्द्राणां देवर्षीणां च नारदः ५६ दानवानां भवान् दैत्यः प्रह्लादो भक्तवत्सलः ॥ सर्पाणामेव सर्वेषां भवान् वासु
किसंज्ञितः ५७ गुह्यकानां च सर्वेषां भवान् धनद एव च ॥ वरुणो यादसां राजा गंगा त्रिपथभागभवान् ५८ आदिस्त्वं सर्वभूतानां मध्यमंतस्तथा भवान् ॥
त्वत्तः समभवद्विश्वं त्वयि सर्वं प्रलीयते ५९ अहंत्वं सर्वगो देवत्वमेवाहं जनार्दन ॥ आवयोरंतरं नास्ति शब्दैरर्थैर्जगत्पते ६० नामानितव गोविंदयानिलोके
महांति च ॥ तान्येव मम नामानि नात्र कार्या विचारणा ६१ त्वदुपासा जगन्नाथ सैवास्तु मम गोपते ॥ यश्च त्वां द्वेष्टि देवेश समां द्वेष्टिन संशयः ६२ त्वद्विस्तारो
यतो देव अहं भूतपतिस्ततः ॥ न तदस्ति विना देवयत्ते विरहितं हरे ६३

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणिशिवकृताविष्णुस्तुतिर्नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ इत्युक्त्वेति ॥ १ ॥
एतदित्यंगुल्याकृष्णं दर्शयति तपःफलं ॥ २ ॥ सततमानसैः अविच्छिन्नाचित्तवृत्तिभिः ॥ ३ ॥ फलं एकाग्रं ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्रयौ गतिः कर्मकांडप्राप्यः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

यदासीद्वर्तते यच्च यच्च भाविजगत्पते ॥ सर्वत्वमेव देवेश विना किंचित्त्वयानहि ६४ स्तुवंति देवाः सततं भवंतं स्वैर्गुणैः प्रभो ॥ ऋक्त्वं यजुरेवासि सामासि सत
तं प्रभो ६५ किमुच्यते मया देव सर्वत्वं भूतभावन ॥ नमः सर्वात्मना देव विष्णो माधव केशव ६६ नमस्करोमि सर्वात्मनमस्ते स्तु सदा हरे ॥ नमः पुष्करनाभा
यवंदे त्वामहमीश्वर ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहरिवंशेभविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां शिवकृतविष्णुस्तुतिर्नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा देव देवेशं मुनीनाह पुनः शिवः ॥ एवं जानीत हे विप्रा ये भक्ता द्रष्टुमागताः १ एतदेव परं वस्तु नैकस्मात्परमस्ति वः ॥ एतदेव
विजानीध्वमेतद्वः परमंतपः २ एतदेव सदा विप्रा ध्येयं सततमानसैः ॥ एतद्वः परमं श्रेय एतद्वः परमं धनम् ३ एतद्वो जन्मनः कृत्यमेतद्वस्तपसः फलम् ॥ एषवः
पुण्यनिलय एषधर्मः सनातनः ४ एषवो मोक्षदाता च एषमार्ग उदाहृतः ॥ एषपुण्यप्रदः साक्षादेतद्वः कर्मणां फलम् ५ एतदेव प्रशंसंति विद्वांसो ब्रह्मवादिनः ॥
एषत्रयी गतिर्विप्राः प्रार्थ्या ब्रह्मविदांसदा ६ एतदेव प्रशंसंति सांख्ययोगसमाश्रिताः ॥ एष ब्रह्मविदां मार्गः कथितो वेदवादिभिः ७ एवमेव विजानीत नात्र का
र्या विचारणा ॥ हरिरेकः सदा ध्येयो भवद्भिः सत्वमास्थितैः ८ नान्यो जगति देवोस्ति विष्णोर्नारायणात्परः ॥ ओमित्येवं सदा विप्रा पठत ध्यात केशवम् ९ त
तो निःश्रेयसप्राप्तिर्भविष्यति न संशयः ॥ एवं ध्यातो हरिः साक्षात्प्रसन्नो बोभविष्यति १० भवनाशमयं देवः करिष्यति दृढं हरिः ॥ सदा ध्यात हरिं विप्रा यदी
च्छाप्नुमच्युतम् ११ एष संसारविभवं विनाशयति वो गुरुः ॥ स्मरध्वंसततं विष्णुं पठध्वं त्रिशरीरिणम् १२ मनः संयमनं विप्राः कुरुध्वं यत्नतः सदा ॥ शुद्धं
तः करणे विष्णुः प्रसीदति तपोधनाः १३ ध्यात्वामांसर्वयत्नेन ततो जानीत केशवम् ॥ उपास्यो हं सदा विप्रा उपास्येस्मिन्हरो स्मृतः १४ उपायो यं मया प्रोक्तो
नात्र संदेह इत्यपि ॥ अयं मायी सदा विप्राय तद्ध्वमघनाशने १५ यथा वो बुद्धिरखिला शुद्धा भवति यत्नतः ॥ तथा कुरुत विप्रेन्द्रायथा देवः प्रसीदति १६ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ एवमुक्तास्ततः सर्वे मुनयः पुण्यशीलिनः ॥ यथा वदुः पृच्छानानि रसन्संशयं नृप १७ एवमेवेति तं विप्राः प्राहुः प्रांजलयो हरम् ॥ छिन्नो नः सं
शयः सर्वो गृहीतो र्थः सतादृशः १८ एतदर्थं समायाता वयमद्य तवालयम् ॥ संगमाद्युवयोः सर्वो नष्टो मोहो महानिह १९

॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ संसारस्य विभवः नानारूपेण भवनं यस्याः सकाशात्सामूला विद्यातां त्रिशरीरेण ब्रह्मादित्रयदेहम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ ध्यात्वेति स्वस्य सगुणब्रह्मभावं जानी
तेति केशवस्य निर्गुणब्रह्मभावनं च सूचयति उपास्यः चिंतनीयः उपास्य उपगत्य प्राप्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ निरसन् निरस्तवंतः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुद्गलेशो भविष्यपर्वणि टोकायां नवांशो तितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ ततः स इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

यथा वदसि देवेश तथानः श्रेयसे परम् ॥ यथा ह भगवान्नुदो यतामः स ततं हरौ ॥ इति ते मुनयः प्रीताः प्रणमुः केशवं हरिम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते खिले
पुद्गलेशो भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां नवांशो तितमोऽध्यायः ८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स भगवान्नुद्रः सर्वान्विस्मापयन्निव ॥ स्तुत्या प्रचक्रमेस्तो
तुं विष्णुं विश्वेश्वरं हरिम् ॥ अथ र्याभिस्तुतदा वाग्भिर्मुनीनां शृण्वतां तथा १ ॥ महेश्वर उवाच ॥ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय धीमते ॥ यस्य भासा जगत्स
र्वं भासते नित्यमच्युत २ नमो भगवते देव नित्यं सूर्यात्मने नमः ॥ यः शीतयति शीतां शुर्लोकान्सर्वानिमान्विभुः ३ नमस्तो विष्णवे देव नित्यं सोमात्मने नमः ॥
यः प्रजाः प्रीणयत्येको विश्वात्मा भूतभावनः ४ नमः सर्वात्मने देवनमो वागात्मने हरे ॥ यो दधारकरेणासौ कुशवीरादियत्सदा ५ दधारवेदान्सर्वांश्च तुभ्यं ब्रह्मा
त्मने नमः ॥ सर्वान्संहरते यस्तु संहारे विश्वदृक् सदा ६ क्रोधात्मा सि विरूपो सितुभ्यं रुद्रात्मने नमः ॥ सृष्टोऽसृष्टा समस्तानां प्राणिनां प्राणदायिने ७
अजाय विष्णवे तुभ्यं सृष्टे विश्वसृजे नमः ॥ आदौ प्रकृतिमूलाय भूतानां प्रभवाय च ८ नमस्ते देव देवेश प्रधानाय नमो नमः ॥ पृथिव्यां गंधरूपे
ण संस्थितः प्राणिनां हरे ९ दृढाय दृढरूपाय तुभ्यं गंधात्मने नमः ॥ अपारंसाय सर्वत्र प्राणिनां सुखहेतवे १० नमस्तो विश्वरूपाय रसाय च न
मो नमः ॥ तेजसा भास्करो यस्तु घृणो जंतुहितः सदा ११ तस्मै देव जन्नाथ नमो भास्कररूपिणे ॥ वायोः स्पर्शगुणो यत्र शीतोष्णसुखदुःखदः १२ नमस्ते
वायुरूपाय नमः स्पर्शात्मने हरे ॥ आकाशे वा स्थितः शब्दः सर्वश्रोत्रनिवेशनः १३ नमस्ते भगवन्विष्णो तुभ्यं सर्वात्मने नमः ॥ यो दधारजगत्सर्वं मायामानुषदे
हवान् १४ नमस्तुभ्यं जगन्नाथ मायिनेऽमायदायिने ॥ नम आद्याय बीजाय निर्गुणाय गुणात्मने १५ अर्चित्याय सुर्चित्याय तस्मै चिंत्यात्मने नमः ॥
हराय हरिरूपाय ब्रह्मणे ब्रह्मदायिने १६ नमो ब्रह्मविदे तुभ्यं ब्रह्मब्रह्मात्मने नमः ॥ नमः सहस्रशिरसे सहस्रकिरणाय च १७ नमः सहस्रवक्त्राय सहस्रनयनाय
च ॥ विश्वाय विश्वरूपाय विश्वकर्त्रे नमो नमः १८ विश्ववक्त्रे नमो नित्यं भूतावासनमो नमः ॥ इंद्रियायेंद्ररूपाय विषयाय सदा हरे १९ नमोऽश्वशिरसे तुभ्यं
वेदाभरणरूपिणे ॥ अग्नयेऽग्निपते तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः २० सूर्याय सूर्यपुत्राय तेजसां पतये नमः ॥ नमः सोमाय सौम्याय नमः शीतात्मने हरे २१
नमो यज्ञाय इज्याय हविषे हव्यसंस्कृते ॥ नमः सुवाय पात्राय यज्ञां गाय पराय च २२

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० घृणः घृणयोरश्मयस्तद्वान्सूर्यः घृणिरिति पाठः स्वच्छः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ब्रह्मब्रह्मात्मने वेदयज्ञस्वरूपाय ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कृष्णायनामतः कृष्णायवर्णतः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिटोकायांनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ बाणयुद्धेयदुकंहरिहराद्वैततदेवकैलासयात्रायांहरेःशिवाराधन

नमःप्रणवदेहायक्षरायाप्यक्षरायच ॥ वेदायवेदरूपायशस्त्रिणेशस्त्ररूपिणे २३ गदिनेखाङ्गिनेतुभ्यंशंखिनेचक्रिणेनमः ॥ शूलिनेचर्मिणेनित्यंवरदायनमो
नमः २४ बुद्धिप्रियायबुद्धायप्रबुद्धायसुखायच ॥ हरयेविष्णवेतुभ्यंनमःसर्वात्मनेगुरो २५ नमस्तेसर्वलोकेशसर्वकर्त्रेनमोनमः ॥ नमःस्वभावशुद्धायनम
स्तेयज्ञसूकर २६ नमोविष्णो नमोविष्णो नमोविष्णो नमोहरे ॥ नमस्तेवासुदेवायवासुदेवायधीमते २७ नमःकृष्णायकृष्णायसर्वावासनमोनमः ॥ नमो
भूयो नमस्तेस्तुपाहिलोकान्नजनार्दन २८ इतिस्तुत्वाजगन्नाथमुवाचमुनिसत्तमान् ॥ इदंस्तोत्रमधीयानानित्यं व्रजतकेशवम् २९ शरण्यं सर्वभूतानां तत्र श्रे
योविधास्यति ॥ येचेमंधारयिष्यंतिस्तवंपापविमोचनम् ३० तेषांप्रीतः प्रसन्नात्मापठतांशृण्वतांहरिः ॥ श्रेयोदास्यतिधर्मात्मानात्रकार्याविचारणा ३१
अवश्यंमनसाध्यातकेशवंभक्तवत्सलम् ॥ श्रेयःप्राप्तुंयदीच्छंतभवंतःशंसितव्रताः ३२ इत्युक्त्वाभगवान्नुद्रस्तत्रैवांतरधीयत ॥ सगणःशंकरःसाक्षादुमया
भूतभावनः ३३ नेमुस्तंमुनयःसर्वेपरांनिर्वृतिमाययुः ॥ तमेवपरमंतत्वंमत्वानारायणंहिरिम् ॥ विस्मयंपरमंगत्वामेनिरेस्वकृतार्थताम् ३४ लोकपाला
स्तदाविष्णुंनमस्कृत्यहरिमुदा ॥ जग्मुःस्वान्यथवेशमानिगणैःसर्वैर्नृपोत्तम ३५ आरुह्यभगवान्विष्णुर्गरुडंपक्षिपुंगवम् ॥ शंखीचक्रीगदीश्वर्गदीशार्ङ्गीतूणीतनु
त्रवान् ३६ यथागतंजगन्नाथोययौबदरिकामनु ॥ सायाह्नेपुण्डरीकाक्षोनित्यंमुनिनिषेविताम् ३७ तत्रगत्वायथायोगंविनम्यहरिरीश्वरः ॥ अर्चितोमुनिभिः
सर्वैर्निषसादसुखासने ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एतस्मिन्नेवकालेतुपांद्रो नृपवरोत्तमः ॥ बलवान्सत्वसंपन्नोयोद्धाविपुलविक्रमः १ वृष्णिशत्रुस्सदाराजाकृष्णद्वेषीबलात्तदा ॥ नृपान्सर्वान्समाहूयप्रोवा
चनृपसंसदि २ जिताचपृथिवीसर्वाजिताश्चनृपसत्तमाः ॥ वृष्णयस्तेबलोन्मत्ताःकृष्णमाश्रित्यगर्विताः ३ दास्यंतिमेकरं सर्वे न हिते कृष्णसंश्रयात् ॥ स
तुकृष्णश्चक्रबलान्मामवज्ञायतिष्ठति ४ अहंचक्रीतिगर्वोभूतस्यगोपस्यसर्वदा ॥ शंखीचक्रीगदीशार्ङ्गीशरीतूणीसहायवान् ५ एवमादिर्महागर्वस्तस्य
संप्रतिवर्तते ॥ लोकेचममयन्नामवासुदेवेतिविश्रुतम् ६ अगृह्णन्मम तन्नामगोपोमदबलान्वितः ॥ तस्यचक्रस्ययज्ञक्रंममापिनिशितंमहत् ७

कत्वेनशिवस्यविष्णुस्तावकत्वेनचहृदीकृतं तेनशास्तृशास्ययोर्जीवेशयोरविकृतब्रह्मभावःकृत्स्नस्यशास्त्रस्यार्थउक्तः अथावतारकृत्यशेषंन्याचष्टे एतस्मिन्नेवकालइत्यादिना
॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चक्रस्यनाशकमितिशेषः ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ अनेकं बहुविग्रहं अहतं अप्रतिहतं तादृशं ममापोतिभावः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भारः स्याद्विशतिस्तुलाः तेषां भाराणां शतैः शतं अयुतमित्य

गर्वे हंतुं सदा तस्य नाम्ना चापि सुदर्शनम् ॥ सहस्रारं महाघोरं तस्य चक्रस्य नाशनम् ८ अनेकमहतं चक्रं गोपजस्य नृपोत्तमाः ॥ ममाप्येतद्वनुर्दिव्यं शार्ङ्गनामम
हारवम् ९ गदाकौमोदकीनामममेयं बृहती दृढा ॥ कालाय ससहस्रस्य भारेण सुकृता मया १० खड्गो नंदकनामा सौममायं विपुलो दृढः ॥ अंतकस्यांतको
घोरस्तस्य खड्गस्य नाशकः ११ तत्रायं च गदी खड्गी शंखी च क्रीतनुत्रवान् ॥ युधिजेता च कृष्णस्य नात्र कार्या विचारणा १२ मांसं ब्रूत नृपाश्चैव गदिनं च क्रिणं
तथा ॥ शंखिनं शार्ङ्गिणं वीरं ब्रूत नित्यं नृपोत्तमाः १३ वासुदेवेति मांसं ब्रूत न तु गोपं यदूत्तमम् ॥ एको हं वासुदेवो हि हत्वा तं गोपदारकम् १४ सख्यु
र्मम बलाद्धं तानरकस्य महात्मनः ॥ मां तथा यदि न ब्रूत दंड्या भारशतैः शतम् १५ सुवर्णस्य च निष्कस्य धान्यस्य बहुशस्तदा ॥ तथा ब्रुवति राजेन्द्रे मनसा दु
स्सहं यथा १६ केचिल्लजा समायुक्ता आसंस्ते बलवत्तराः ॥ रसज्ञा बलवीर्यस्य राजानस्ते सदानृप १७ अपरे तु नृपाराजनेव मेवेति चुक्रुशुः ॥ अन्ये बलमदो
त्सिका जेष्यामः केशवरणे १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पौंड्रकोक्ता वेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ ततः कैलासशिखरात् निर्गतो मुनि सत्तमः ॥ नारदः सर्वलोकज्ञः पौंड्रस्य नगरं प्रति १ अवतीर्य नभोभागात् प्रत्यागम्य नरोत्तमम् ॥ द्वास्थेन च स
माज्ञप्तः प्रविवेश गृहोत्तमम् २ अर्घादिसमुदाचारं नृपालब्ध्वा महामुनिः ॥ निषसादा सने शुभ्रे ह्यास्तृते शुभवाससा ३ कुशलं पृष्ठवान् भूयो नृपः समुनि स
त्तमम् ॥ उवाच नारदं भूयः पौंड्रको बलगर्वितः ४ भवान्सर्वत्र कुशलः सर्वकार्येषु पण्डितः ॥ प्रथितो देवसिद्धेषु गंधर्वेषु महात्मसु ५ सर्वत्र गोनिराबाधो गंता
सर्वत्र सर्वदा ॥ अगम्यं तव विप्रेन्द्र ब्रह्मांडेन हि किंचन ६ नारदे दं वद त्वंहियत्र यत्र गतो भवान् ॥ तत्र तत्र तपःसिद्धो लोके प्रथित वीर्यवान् ॥ पौंड्र एव च विख्या
तो वासुदेवेति शब्दितः ७ शंखी च क्री गदी शार्ङ्गी खड्गी तूणी तनुत्रवान् ॥ विजेताराजसिंहानां दाता सर्वस्य सर्वदा ८ भोक्ताराज्यस्य सर्वस्य शास्ताराजा बला
द्वली ॥ अजेयः शत्रुसैन्यानां रक्षिता स्वजनस्य ह ९ योद्य गोपकनामा सौ वासुदेवेति शब्दितः ॥ तस्य वीर्यबलेन स्तोनाम्नोस्य मम धारणे १० सहि गोपो वृ
था बाल्याद्धारयत्येव नाम मे ॥ इदं निश्चिनु विप्रेन्द्र एक एव भवाम्यहम् ११ वासुदेवो जगत्यस्मिन्निर्जित्य बलिनं यदुम् ॥ वृष्णीन्सर्वान् बलात् क्षिप्वानिह नि
प्ये च तां पुरीम् १२ द्वारकां विष्णुनिलयां योद्धा चाहं महामते ॥ एते च बलिनः सर्वे नृपामम समागताः १३

र्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ वद पौंड्रक एव वासुदेव शब्दित इति ख्यापयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आचार्यःशरणीकरणोयःपाठांतरेगमनेआचार्यइतियोज्यम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ कोनामधारयेदितिशेषः ॥ १९ ॥ गोमतीसूर्यकिरणसंपर्कवतीद्वे
भुवनेद्युभूनामनीशासतिपालयतिइदंवक्तुंकोनामसमर्थः स्यात् नकोपीत्यर्थःप्राकृतास्त्वादृशाः मूढाः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तच्चशाङ्गादिकंतत्रविष्णौस्थितंनदाप्यतेत्वदी

अश्वाश्ववेगिनःसंतिरथावायुजवामम ॥ नानामंत्राःसहस्रंचगजानियुतमेवच १४ एतेनाहंबलेनाजौहनिष्येकेशवरणे ॥ तस्मादेवंसदाविप्रवदब्रह्मन्पुरेम
म १५ इंद्रस्यापिसदाविप्रवदनारदसांप्रतम् ॥ प्रार्थनैषाममविभोनमस्येत्वांतपोधन १६ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ सर्वत्रगःसदाचास्मियावद्वह्मांडसं
स्थितिः ॥ आचार्यःसर्वकार्येषुगमनेकेनचिन्नृप १७ किन्नुवक्तुंतथाराजन्नुत्सहेनृपसत्तम ॥ महींशासतिदेवेशेचक्रपाणौजनार्दने १८ विष्णौसर्वत्रगेदेवेदु
ष्टान्रहत्वासबांधवान् ॥ वासुदेवेतिकोनामतिष्ठत्यस्मिन्नहराविति १९ कोनामवक्तुमेवेदंकृष्णेशासतिगोमती ॥ अज्ञानाद्वक्तुमेवंचसमर्थाःप्राकृताजनाः २०
हरिःसर्वत्रगोविष्णुर्दपेतेव्यपनेष्यति ॥ अर्चित्यविभवोविष्णुःशार्ङ्गधन्वागदाधरः २१ आदिदेवःपुराणात्मादर्पेतेव्यपनेष्यति ॥ हास्यमेतन्महाराजयच्च
वैतत्रसंस्थितम् २२ शार्ङ्गखड्गंतथाराजन्महाघोरंनदाप्यते ॥ अतीवहासकालोयंतवसंप्रतिवर्त्तते २३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपौ
डूकनारदसंवादेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुट्टोमहाराजपौड्रोमदबलान्वितः ॥ नारदंविप्रवर्यंतप्रोवा
चनृपसंसदि १ किमिदंप्राहविप्रर्षेराजाहंचद्विजैःसह ॥ गच्छत्वंकाममथवामुनेशापप्रदःसदा २ भीतस्त्वत्तोमहाबुद्धेगच्छत्वंकाममद्यहि ॥ इत्युक्तोच
पवर्येणतूष्णीमेवसनारदः ३ जगामाकाशगमनोयत्रतिष्ठतिकेशवः ॥ सगत्वाविष्णुसंकाशंविष्णोःसर्वंशशंसह ४ तच्छ्रुत्वाभगवान्विष्णुर्यथेष्टंवदतामिति
दर्पेतस्यापनेष्यामिश्चोभूतेद्विजसत्तम ५ इत्युक्त्वाविररामैवतस्मिन्बदरिकाश्रमे ॥ ततःपौड्रोमहाबाहुर्बलैर्बहुभिरीश्वरः ६ अश्वैरनेकसाहस्रैर्गजैर्बहुभि
रन्वितः ॥ शस्त्रकोटिसमायुक्तःसराजासत्यसंगरः ७ अनेकशतसाहस्रैःपत्तिभिश्चसमान्वितः ॥ एकलव्यप्रभृतिभीराजभिश्चसमततः ८ अष्टौरथसहस्राणि
नागानामयुतंतथा ॥ अर्बुदंपत्तिसंधानांतद्वलंसमपद्यत ९ एतेनचबलेनाजौप्रस्फुरन्नृपसत्तमः ॥ विरराजमहाराजउदयस्थोमहारविः १० सययौमध्यरा
त्रेणनगरींद्वारकामनु ॥ पत्तयोदीपिकाहस्तारात्रौतमसिदारुणे ११ ययुर्विविधशस्त्रौघान्संपतंतोमहाबलाः ॥ द्वारकावीर्यसंपन्नामहाघोरांनृपोत्तमाः १२
रथंमहांतमारुह्यशस्त्रौघैश्चसमावृतम् ॥ पट्टिशसिसमाकीर्णगदापरिवसंकुलम् १३

येनशाङ्गादिनानच्छेद्येतइत्यर्थःदाहवनेइत्यस्यरूपम् ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपौडूनारदसंवादेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ महावायोपमंमहामेघगर्जिततुल्यध्वनिमहत्तमहान्तरं ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ सूचकान्वाह्याभ्यन्तरवृत्तांतज्ञान्यादवभटान्सूर्यकान्द्र

शक्तितोमरसंकीर्णध्वजमालासमाचितम् ॥ किंकिणीजालसंयुक्तंशरासिप्राससंयुतम् १४ महाघोरंमहारौद्रंयुगांतजलदोपमम् ॥ धनुर्गदासमाकीर्णंमहा
वायोपमंमहत् १५ अश्व्यर्कसदृशाकारंययौद्वारवतीमनु ॥ गृहीतदीपिकोराजावीर्यवान्बलवान्नृप १६ हंतुमैच्छजगन्नाथंवृष्णींश्चैवसमंततः ॥ आकर्ष
न्बलमुख्यांस्तान्प्राज्ञःसर्वान्महाद्युतिः १७ पुरद्वारंसमासाद्यबलंसंस्थाप्ययत्नतः ॥ इदंप्रोवाचराजातुनृपान्सर्वानवस्थितान् १८ ताडयतामत्रभेरीतुना
मविश्राव्यमामकम् ॥ युध्यतांयुध्यतामत्रदेयंवाप्रतिदीयताम् १९ आगतःपौंड्रकोराजायुद्धार्थीवीरवत्तरः ॥ हंतुकामःसमग्रान्वःकृष्णबाहुबलाश्रयान् ॥
२० इतितेप्रेषितासर्वेसमीयुःसूचकान्बहून् ॥ दीपिकाश्चप्रदीप्यन्तेबह्वयःशतसहस्रशः २१ इतश्चेतश्चराजानोयुध्यन्तेयुद्धलालसाः ॥ पुरीतेपुरतस्तत्रक्षत्रि
याःशस्त्रिणस्तथा २२ सिंहनादंप्रकुर्वन्तःशस्त्रधारासमाकुलाः ॥ कुतोयंवृष्णिप्रवरःकुतोराजागजत्पतिः २३ कुतोयंसात्यकिर्वीरःकुतोहार्दिक्यएवच ॥ कुतो
नुबलभद्रश्चसर्वयादवसत्तमः ॥ इत्येवंकथयन्तोवैराजानःसर्वएवते २४ आदायशस्त्राणिबहूनिर्वतःशरांश्चपापानिबहूनिर्वे ॥ युद्धायसन्नाहनिबद्धशो
ययुर्हरेःपुरींदारवतींनृपोत्तमाः २५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपौंड्रकवधेऽत्रिनवतितमोऽध्यायः ९३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वै
शंपायनउवाच ॥ ततश्चयादवाःसर्वेदृष्ट्वासैनिकसंचयम् ॥ रात्रौचव्यसनंप्राप्तंमहाशस्त्रसमाकुलम् १ महावातसमुद्रूतंकल्पांतेसमरोपमम् ॥ सन्नद्धाःसम
पद्यन्तश्चस्त्रिणोयुद्धलालसाः २ गृहीतदीपिकाःसर्वेयादवाःशस्त्रयोधिनः ॥ सात्यकिर्बलभद्रश्चहार्दिक्योनिशठस्तथा ३ उद्धवोथमहाबुद्धिरुग्रसेनोमहा
बलः ॥ अन्वेचयादवाःसर्वेकवचप्रग्रहेरताः ४ समस्तयुद्धकुशलारात्रौसन्नाहयोधिनः ॥ शस्त्रिणःखड्गिनश्चैवसर्वेशस्त्रसमाकुलाः ५ युद्धायसमपद्यन्तबह
वोबाहुशालिनः ॥ रथिनोगदिनश्चैवसादिनःसायुधास्तथा ६ नित्ययुक्तामहात्मानोधन्विनःपुरुषोत्तमाः ॥ निर्ययुर्नगरात्तूर्णेदीपिकाभिःसमंततः ७ कुतः
पौंड्रकइत्येवंवदन्तःसर्वसात्वताः ॥ दीपिकादीपितोदेशोनिस्तमःसमपद्यत ८ ततोवितिमिरोदेशःसमंतात्प्रत्यपद्यत ॥ युद्धंसमभवद्घोरंवृष्णिभिःशत्रुभिः
सह ९ ततोमहान्समभवत्सन्नादोरोमहर्षणः ॥ हयाहयैःसमायुक्तागजाश्चगजयूथपैः १० रथारथैःसमायुक्ताःसादिभिःसादिनस्तथा ॥ खड्गिनःखड्गिभिः
साद्वैर्गदिभिर्गदिनस्तथा ११ परस्परव्यतीकारोरणआसीत्सुदारुणः ॥ महाप्रलयसंक्षोभःशब्दस्तेषांमहात्मनाम् १२

तिपाठेसूर्यप्रतिकृतीन्स्तुल्यान्यदून् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ निवद्धानिबद्धातिनिबद्धशःसर्वेसन्नाहनिबद्धाइत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशे
भविष्यपर्वणिटीकायांत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

धावंतःप्रहरंत्येतान्रहंत्येतान्सर्वतो नृपान् ॥ अयमेषमहाबाहुःखड्गपततिवीर्यवान् १३ अयमेषशरोघोरोवर्ततेतिसुदारुणः ॥ गदीचायंमहावीर्यःसर्वात्रो
वाधतेनृपः १४ अयंरथीशरीचापीगदीतूणीतनुत्रवान् ॥ यादृशःसर्वतोयातिकुंतपाणिरयंबली १५ अयमत्रमहाशूलीसंश्रितःसर्वतोदिशम् ॥ गजोयंस
विषाणाग्रोवर्ततेसर्वतःप्रति १६ अतिसर्वत्रगःशूरोवेगवान्वातसन्निभः ॥ शराञ्छरैःसमाहंतिदंडान्दंडैर्जगत्पते १७ कुंतान्कुंतैःसमाजमुर्गदाभिश्चगदास्त
था ॥ परिधान्परिवैःसार्द्धंशूलाञ्छूलैःसमंततः १८ एवंतेषांमहाराजकुर्वतांरणमुत्तमम् ॥ संग्रामःसुमहानासीच्छब्दश्चापिमहानभूत् १९ भूतानिसुब
हून्याजौशब्दवंतिमहांतिच ॥ प्रादुरासन्सहस्राणिशंखानांभीमनिःस्वनः २० रात्रौप्रादुरभूच्छब्दःसंग्रामेरोमहर्षणः ॥ वर्तमानेमहायुद्धेवृष्णीनांचैवतैःसह
२१ केचिद्वस्ताःसमापेतुःपृथिव्यांपृथिवीक्षितः ॥ केचित्पतितरिलिष्टाश्चविप्रकीर्णशिरोधराः २२ पेतुरुर्व्यामहावीर्याराजानःशस्त्रपाणयः ॥ केचित्तुभिन्नव
र्माणःसमापेतुःसहस्रधा २३ परस्परंसमाश्रित्यपरस्परवधैषिणः ॥ न्यस्तशस्त्रामहात्मानःसमंतात्क्षतविग्रहाः २४ पेतुर्गतासवःकेचिद्यमराष्ट्रविवर्द्ध
नाः ॥ एवंतेनिहताराजन्योधिताःसर्वएवतु २५ एतस्मिन्नंतरेशूरएकलव्योनिषादपः ॥ धनुर्गृह्यमहाघोरंकालांतकयमोपमः २६ शरैरनेकसाहस्रैर्ह
यामासयादवान् ॥ परंशतैःशराणांतुनिशितैर्मर्मभोदिभिः २७ वृष्णीनांचबलंसर्वपोथयामाससर्वतः ॥ युद्धयतःशस्त्रपाणींश्चक्षत्रियान्वीर्यवत्तरान् २८
निशठंपंचविंशत्याशराणांततपर्वणाम् ॥ सारणंदशभिर्विध्वाहार्दिकयंपंचभिःशरैः २९ उग्रसेनंनवत्याशुवसुदेवंचसप्तभिः ॥ उद्धवंदशभिश्चैवह्यकूरंपंचभिः
शरैः ३० एवमेकैकशःसर्वेनिहतानिशितैःशरैः ॥ विद्राव्ययादवीसेनांनामविश्राव्यवीर्यवान् ३१ एकलव्योयदुवृषान्वीर्यवान्बलवानहम् ॥ इदानींसा
त्यकिर्वीरःकयास्यतिमहाबलः ३२ मदमत्तोहलीसाक्षात्कयातीहगदाधरः ॥ इत्याहसिंहनादेनसिंहान्विस्मापयन्निव ३३ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुह
रिवंशेभविष्यपर्वणिपौंड्रकवधेचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निवृत्तेष्वथसैन्येषुवृष्णिवीरेषुचैवाहि ॥ भीतेष्वथमहा
राजनरहतेषुयुधिसर्वतः १ दीपिकासुप्रशांतासुनिःशब्देसतिसर्वतः ॥ जितमित्येवयन्मत्वावृष्णीनांबलमुत्तमम् २ ततःपौंड्रोमहावीर्योबभाषेसैनिका
न्स्वकान् ॥ शीघ्रंगच्छतराजेंद्राष्टकैःकुंतैःपुरीमिमाम् ३ कुठारैःकुंतलैश्चैवपाषाणैःसर्वतोदिशम् ॥ कर्षणस्थैःसुपाषाणैःसर्वतोयातभूमिपाः ४ भिद्यंतांप्रा
कारचयाःप्रासादाश्चसमंततः ॥ गृह्यंतांकन्यकाःसर्वादास्यश्चैवसमंततः ५

॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरेवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

वसुमुख्यानिरत्नानि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

गृह्यंतां वसुमुख्यानि धनानि सुबहून् यथ ॥ ते तथेति महात्मानो राजानः सर्व एव तु ६ कुठारैः सर्वतश्चैव चिच्छिदुः पौंड्रकाज्ञया ॥ प्राकारांश्चैव सर्वत्र प्रासादान्न
रसंचयान् ७ अथ तत्र महाशब्दः प्रादुरासीत् समंततः ॥ टंकेषु पात्यमानेषु प्राकारेषु महाबलैः ८ पूर्वद्वारे महाराजभिन्नाः प्राकारसंचयाः ॥ श्रुत्वा शब्दं
महाघोरं सात्यकिः क्रोधमूर्च्छितः ९ मयि सर्वे समारोप्य केशवो यादवेश्वरः ॥ गतः कैलासाशिखरं द्रुपुंशं करमव्ययम् १० अवश्यं हि मयारक्ष्या पुरीद्वारवती
त्वयम् ॥ इति संचित्य मनसा धनुरादाय सत्वरम् ११ रथं महां तमारुह्य दारुकस्य महात्मनः ॥ पुत्रेण संस्कृतं घोरं यं ताचस्वयमेव हि १२ धनुर्महतदादाय श
रांश्चाशीविषोपमान् ॥ आमुच्य कवचं घोरं शस्त्रसंपातदुःसहम् १३ अंगदीकुंडलीतूणीशरीचापीगदासिमान् ॥ ययौ युद्धाय शैनेयः संस्मरन् कैश
वं वचः १४ दीपिकादीपिते देशे ययौ सात्यकिरुत्तमः ॥ तथैव बलदेवोऽपि रथमारुह्य भास्वरम् १५ गदीशरीमहावीर्यः प्रायाद्रणचिकीर्षया ॥ सिंहना
दं प्रकुर्वतो मुंचंतो भैरवं रवम् १६ उद्धवोऽपि बलीसाक्षाद्रजमारुह्य सत्वरम् ॥ मत्तं महारवं घोरं संग्रामे नीतिमत्तरम् १७ ययौ नीतिं विचिन्वानः परांप्री
तिं महाबलः ॥ अन्ये च वृष्णयः सर्वे ययुः संग्रामलालसाः १८ रथान् गजान् समारुह्य हार्दिक्यप्रमुखास्तथा ॥ दीपिकाभिश्च सर्वत्र पुरोवृत्ताभिरीश्वराः १९
सिंहनादं प्रकुर्वतः स्मरंतः कैशवं वचः ॥ पूर्वद्वारं समागम्य वृष्णयो युद्धलालसाः २० ते समेत्य यथा योगं स्थितास्तत्र महाबलाः ॥ स्थिते सैन्ये महाघो
रे दीपिकादीपिते पथि २१ शिनिर्वीरः शरीचापीगदीतूणीरवान्विभो ॥ वायव्यासं समादाय योजयित्वा महाशरम् २२ आकर्णपूर्णमाकृष्य धनुः प्रव
रमुत्तमम् ॥ मुमोच परसै सैन्येषु शिनिर्वीरः प्रतापवान् २३ वायव्यास्त्रेण ते सर्वे तत्र स्थानरसत्तमाः ॥ विजिता ह्यस्त्रवीर्येण यत्र तिष्ठति पौंड्रकः २४ तत्र
गत्वा स्थिताः सर्वे निर्द्धृता वातरंहसा ॥ यत्र पूर्वां स्थिताः सर्वे विद्रुता राजसत्तमाः २५ तत्र स्थित्वा च शैनेयः शरमादाय सत्वरम् ॥ निशितं सर्पभोगाभं बभा
षे सात्यकिस्तदा २६ कइदानीं महाबुद्धिः पौंड्रको राजसत्तमः ॥ स्थितोऽस्ति व्यवसायेन शरीचापी महाबलः २७ यदि द्रष्टा दुरात्मानं ततो हंतानृपाधमम् ॥
भृत्योऽस्मि केशवस्याहं जिघांसुः पौंड्रकं स्थितः २८ छित्त्वा शिरस्तु तस्यास्य सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ बलिं दास्यामि गृध्रेभ्यः श्वभ्यश्चैव दुरात्मनः २९ को
नाम ईदृशं कर्म चौरवच्च समाचरेत् ॥ सुप्तेषु निशितं सर्वत्र यादवेषु महात्मसु ३० चोरोयं सर्वथाराजानहिराजा बलान्वितः ॥ यदि शक्तो न कुर्याच्च चौर्यमे
वं नृपाधमः ३१ अहोस्य बलिनो राज्ञश्चौरकार्यं प्रकुर्वतः ॥ सर्वथा गमनं तस्य न हि पश्यामि सांप्रतम् ३२

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां पौंड्रकवधे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥

इत्युत्तवासात्यकिर्वीरः प्रजहास महाबलः ॥ विस्फार्य सुदृढं चापं संदधे कार्मुकेशरम् ३३ आकर्ण्य वचनं वीरः सात्यकेस्तस्य धीमतः ॥ कनुकृष्णः कगोपालः
कुतः सोधप्रवर्तते ३४ स्त्रीहंता पशुहंता चक्रचस्वामीति सेवितः ॥ स इदानीं कवर्त्तत गृहीत्वाममनामतम् ३५ हंता सख्युर्महावीर्यो नरकस्य महात्मनः ॥
ममैव तात युद्धे स्मिन्हते तस्मिन्दुरात्मनि ३६ गच्छ त्वं कामतो वीरयोद्धुं न क्षमते भवान् ॥ अथवातिष्ठ किंचित्तु ततो द्रष्टा सिमे बलम् ३७ शिरस्तेपा
तयिष्यामि शरैर्वोरैर्दुरासदैः ॥ हतस्य तव वीरे ह भूमिः पास्यति शोणितम् ३८ श्रोष्यते स तथा गोपोहतः सात्यकिरित्यपि ॥ योगर्वस्तस्य गोपस्य सर्वदा वर्त्त
ते महान् ३९ विनश्यति स तु क्षिप्रं हते त्वयि यदूतम् ॥ त्वयिरक्षांसमादिश्य गोपः कैलासपर्वतम् ४० गत इत्येव मरुमाभिः श्रुतं पूर्वमहामते ॥ शरंगगृहा
ण निशितं यदि शक्तोऽसि सात्यके ॥ इत्युक्त्वा बाणमादाय ययौ योद्धुं व्यवस्थितः ४१ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि पौंड्रकवधे सात्यकिपौ
ंड्रभाषणं नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः क्रुद्धो महाराज सात्यकिर्वृष्णिपुंगवः ॥ उवाच वचनं राजन् वासुदेवं स्मर
न्निव १ अवोच दीदृशं वाक्यं वासुदेवं नृपाधमः ॥ को नाम जगतां नाथ मित्थं ब्रूयाज्जीविषुः २ मृत्युस्त्वां सर्वथा याति वदंतं तादृशं वचः ॥ जिह्वा तेशत
धा दीर्याद्वदतस्तादृशं वचः ३ एष ते पातयिष्यामि शिरः कायाच्च पौंड्रक ॥ यन्नाम वासुदेवेति तव संप्रति वर्त्तते ४ यावत्पततिकाया त्तेशिरस्तावत्प्रवर्त्तते ॥
स एव श्वोन भगवान् वासुदेवो भविष्यति ५ एक एव जगन्नाथः कर्त्ता सर्वस्य सर्वगः ॥ दुरात्मन् सर्वथा देवो भविष्यति न संशयः ६ एष ते हं शिरः कायात्पा
तयिष्यामि राजक ॥ यदसौ भगवान्विष्णुर्नागमिष्यति सांप्रतम् ७ अस्त्रवीर्यं बलं चैव सर्वं दर्शय सांप्रतम् ॥ नातः परतरं राजन् वीर्यं च तव वर्त्तते ८ सर्वं
दर्शय त्वेन स्थितोऽस्मि व्यवसायवान् ॥ शरीचापी गदी खड्गी सर्वथा हमुपस्थितः ९ नैतन्नगरमायासीः सत्येनैतद्वीर्यमहम् ॥ सर्वथा कृतकृत्योऽस्मि दृष्ट्वा त्वां
वासुदेवकम् १० तवांगं तिलशः कृत्वा श्वभ्यो दास्यामि राजक ॥ इत्युत्तवा बाणमादाय वासुदेवं महाबलः ११ आकर्ण्य पूर्णमाकृष्य विव्याध निशितं श
रम् ॥ स तेन विद्धो यदुना वासुदेवः प्रतापवान् १२ वमच्छोणितमत्युष्णमंगान्नेत्रान्नृपोत्तम ॥ ततश्चक्रो धनृपतिर्वासुदेवः प्रतापवान् १३ नवभिर्दशभि
श्चैव शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ विव्याध सात्यकिं राजानं दंश्च बहुधा किल १४

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रवर्त्तते तव नामेति शेषः स एव त्वं श्वोन भविष्यति मरिष्यति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ राजन् क्रुत्सितराजन् ॥ ८ ॥ ९ ॥ नायासीः नागतो भूः तर्हि नैत
द्वीमितदायतः आगतोऽसि अतः सत्यमेव मम वचनमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १७ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ शरवान्सर्वतःशरैःसह ॥ ३१ ॥

ततो नाराचमादाय निशितं यमसंनिभम् ॥ धनुराकृष्य भगवान्वासुदेवो नृपोत्तम १५ विव्याध सात्यकिं भूयो निशि प्रह्लादयन् स्वकान् ॥ नाराचेन समाविद्धः
सात्यकिः सत्यसंगरः १६ ललाटे सुदृढं वीरो वृष्णीनामग्रणीस्तदा ॥ निषसाद रथोपस्थे निश्चेष्ट इव सत्तमः १७ ततः सर्पोऽङ्को राजा विद्धादशभिराशुगैः ॥ सा
रथिपञ्चविंशत्या हयांश्च चतुरो नृप १८ ते हयारुधिराक्ताङ्गाः सारथिश्च समन्ततः ॥ विह्वलाः समपद्यन्त वासुदेवस्य पश्यतः १९ वासुदेवोरथे चापि सिंहनादं स
मादद ॥ तेन नादेन तत्राभूद्विबुद्धः सात्यकिर्नृप २० विद्वान् हयांस्तथा दृष्ट्वा सारथिं च तथागतम् ॥ शैने योथ महावीर्यो रूषितो नृपसत्तमः २१ अलं द्रक्ष्यामि
ते वीर्यमित्युक्त्वा बाणमाददे ॥ विव्याध तेन बाणेन वक्षस्येनं महाबलः २२ ततश्च चालतेनाजौ वासुदेवः शरेण ह ॥ सुस्रावरुधिरं धोरमत्युष्णं वक्षसो नृप २३
रथोपस्थे पपाता शुनिश्च सन्नुरगो यथा ॥ कृत्यं चापि न जानाति केवलं निषसाद ह २४ सात्यकिस्तुरथं विद्धादशभिः सायकैस्तथा ॥ ध्वजं चिच्छेद भलेन वा
सुदेवस्य वृष्णिपः २५ हयांश्च चतुरो हत्वा बाणैः सारथिमेव च ॥ युयुधानोथ राजेन्द्रपौङ्गवस्य च पश्यतः २६ सारथेश्च शिरःकायादाहरत्सरथात्तदा ॥ रथग्रं
थिं च चिच्छेद हयाश्च व्यसवो भवन् २७ चक्रं च तिलशः कृत्वा बाणैर्दशभिरंहसा ॥ जहास विपुलं राजन् वासुदेवं महाबलः २८ ततः परं महत्प्रायं सात्यकिर्वृष्णि
नन्दनः ॥ शब्दं कृत्वा बलीसाक्षात्सर्वक्षत्रस्य पश्यतः २९ शरैः सप्तति संख्याकैर्दयामास सत्वरम् ॥ तेशराः शलभाकारानि पेतुः सर्वशस्तदा ३० शिरस्तः पा
र्श्वतश्चैव पृष्ठतः पुरतस्तथा ॥ केवलं धैर्यं निचयस्तृषार्तः शरवान्यथा ३१ यथामनस्वीरिक्तश्च तथातिष्ठति पौङ्गवः ॥ ततश्च क्रोधबलवान् वासुदेवः प्रतापवान् ॥
३२ अर्धचंद्रं समादाय विव्याध युधि सात्यकिम् ॥ विद्धासप्तभिरायां तं क्रोधेन प्रस्फुरन्निव ३३ विद्धोथ सात्यकिस्तेन शरैः पञ्चभिराशुगैः ॥ चापं चिच्छेद पौ
ङ्गवस्य सिंहनादं व्यनो नदत् ३४ वासुदेवो गदां गृह्य भ्रामयित्वा पदात्पदम् ॥ त्वरितं पातयामास सात्यकं सर्वक्षसि प्रभो ३५ सव्येन तां समाकृष्य करेण यदुनन्दनः ॥
शरं प्रगृह्य विव्याध सात्यकिर्युधि पौङ्गवम् ३६ तमन्तरे गृहीत्वा शुवा सुदेवः प्रतापवान् ॥ शक्तिभिर्दशभिश्चैव सात्यकिं निजघान ह ३७ ताभिर्विद्धोरणे वीरः सा
त्यकिः सत्यसंगरः ॥ अपास्य धनुरन्यत्तद्वनुरादाय सत्वरम् ॥ आजवानतदा वीरो वृष्णीनामग्रणीर्नृपः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे
भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पौङ्गवधे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६२ ॥

मनस्वी उदारः रिक्तः निर्धनः सत्पात्रागत इति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां
षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६२ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अंकगत.समीपगतः ॥ ८ ॥ प्रग्रहेणपरप्रयुक्तायाउत्प्लुत्यप्रग्रहणंप्रग्रहस्तेन ॥ ९ ॥ द्विधाकृत्वावेणुवत्प्रभंक्ता ॥ १० ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःक्रुद्धोगदापाणिःसात्यकिर्वृष्णिनंदनः ॥ वासुदेवंजघानाशुगदयातीक्ष्णयानृप १ सात्यकिंवासुदेवस्तुगदयाभ्यहनद्वली ॥ तावुद्यतगदौवीरौशुशुभातेसुदारुणौ २ दृप्तौवनेयथासिंहौपरस्परवधैषिणौ ॥ ततःससात्यकिःक्रुद्धःसव्यंमंडलमागमत् ३ दक्षिणंवासुदेवस्तुतंजघानस्तनांतरे ॥ युयुधानोथवीरस्तुबाह्वोर्मध्यमताडयत् ४ दृढंसताडितोवीरोजानुभ्यामपतद्भुवि ॥ ततउत्थायवीरस्तुललाटेभ्यहनद्रदाम् ५ विषण्णःकिंचिदास्थायततउत्थायसत्वरम् ॥ गदयाभ्यहनद्वीरःसात्यकिःपौंड्रसत्तमम् ६ वासुदेवोबलिर्वीरःसाक्षान्मृत्युरिवापरः ॥ जघानगदयावृष्णिनिर्दहन्निवचक्षुषा ७ सतयाताडितोवृष्णिर्गदयाबाहुमुक्तया ॥ आलंब्यभूमिसहसामृत्योरंकगतोयथा ८ संज्ञांपुनःसमालंब्यपाणिभ्यांदृढमेवच ॥ गदांतस्यमहाराजगृहीत्वाप्रग्रहेणह ९ द्विधाकृत्वामहागुर्वीगदांकालायसीशुभाम् ॥ उत्सृज्यसहसावीरःसिंहनादंव्यनीनदत् १० ततउत्सृज्यराजातुवासुदेवोमहाबलः ॥ सव्येनसात्यकिंगृह्यदक्षिणेनकरेणह ११ मुष्टिकृत्वामहाघोरांवासुदेवःप्रतापवान् ॥ ताडयामासमध्येतुस्तनयोःसात्यकेर्नृप १२ शैनेयोवृष्णिर्वीरस्तुगदामुत्सृज्यसत्वरम् ॥ तलेनाभ्यहनद्वीरोवासुदेवंरणाजिरे १३ तलेनवासुदेवोपिसात्यकिसत्यसंगरम् ॥ तयोरेवंमहाघोरंतलयुद्धंप्रवर्तत १४ जानुभ्यामुष्टिभिश्चैवबाहुभ्यांशिरसातदा ॥ उरसोरःसमाहत्यजानुभ्यांजानुनीतथा १५ कराभ्यांकरमाहत्यतौयुद्धंसंप्रचक्रतुः ॥ तालयोस्तत्रराजेंद्रवृक्षयोःसंनिकर्षयोः १६ वनेयथानिरुत्पन्नस्तथैवाभून्महास्वनः ॥ तावाजौप्रथितौवीरावुभौपौंड्रकसात्यकी १७ निशिस्तिमितमूकायांशस्रंत्यक्तवामहाबलौ ॥ युयुधातेमहारंगेमल्लौद्वाविवविश्रुतौ १८ उभेसेनेमहाराज्ञोःसंशयंजग्मतुस्तदा ॥ किंनुस्यात्सात्यकिर्वीरोहतस्तेनभविष्यति १९ आहोस्विद्वासुदेवस्तुहतस्तेनमहात्मना ॥ अद्यवैतौमहावीरौपरस्परवधैषिणौ २० युध्यमानौमहावीरौतदास्वर्गंगमिष्यतः ॥ अन्यथानोपरम्येतांयुद्धाद्वीरौसुनिश्चितौ २१ अहोवीर्यमहोधैर्यमेतयोर्बलशालिनोः ॥ एतौमहाबलौलोकेएतौप्रकृतिसत्तमौ २२ नैवयुद्धंमहाघोरमासीद्देवासुरेष्वपि ॥ नश्रुतो न च वा दृष्टः संग्रामोयंकदाचन २३ एतेवैसैनिकाब्रूयुःसेनयोरुभयोरपि ॥ रात्रौनिशीथेमेघौघेदृष्ट्वायुद्धंसुदारुणम् २४ अथतौबाहुभिर्वीरौसंनिपेततुरंजसा ॥ दशभिर्मुष्टिभिर्जघ्नेसात्यकिःपौंड्रकंतदा २५ पंचभिःसात्यकिपौंड्रःसमाजघ्नेमहाबलः ॥ तयोश्चटचटाशब्दोब्रह्मांडक्षोभणोमहान् ॥ प्रादुरासीत्सर्वत्रसर्वान्विस्मापयन्निव २६ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपौंड्रकवधोनामसप्तनवतितमोऽध्यायः ९७ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इ०म०ह०भ०टीकायांसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

एतस्मिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ दशतालप्रमाणतः दशप्रादेशसंमितम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ माधवोमधुवंश्यः माधवाग्रजोलक्ष्मीपतेर्ज्येष्ठभ्राता ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरेऋद्धएकलव्योनिषादपः ॥ बलभद्रमभिक्षिप्रंधनुरादायसत्वरम् १ नाराचैर्दशभिर्विध्वाबाणैश्चदशभिःपरैः ॥ चिच्छेदधनुरर्द्धतत्सर्वक्षत्रस्यपश्यतः २ सूतंदशभिराहत्यरथंत्रिंशद्भिरेवच ॥ ध्वजंचिच्छेदभलेननिषादस्यजगत्पतिः ३ ततःपरंमहच्चापंनिषादोवीर्यसंमतः ॥ दृढमौर्व्यासमायुक्तंदशतालप्रमाणतः ४ कामपालंशरेणाशुजघानजनमध्यतः ॥ बलदेवोमहावीर्यःसर्पशेषइवश्वसन् ५ दशभिस्तद्वनुर्दिव्यंशरैःसर्पसमैर्बलः ॥ चिच्छेदमुष्टिदेशेतुमाधवोमाधवाग्रजः ६ एकलव्योनिषादेशःखड्गमादायसत्वरः ॥ प्राहिणोद्वलमादायनिशितंधोरविग्रहम् ७ तमंतरेपटुर्वीरोवृष्णिवीरःप्रतापवान् ॥ तिलशःपंचभिर्बाणैश्चकारयदुनंदनः ८ ततोपरंमहत्खड्गंसर्वकालायसंशुभम् ॥ प्राहिणोत्सारथेःकायमालोकयाथनिषादजः ९ तंचापिदशभिर्वीरोमाधवोयदुनंदनः ॥ बाह्वोरंतरयोश्चैवनिर्विभेदमहारणे १० ततःशक्तिसमादायघंटामालाकुलानृपः ॥ निषादोबलदेवायप्रेषयित्वामहाबलः ११ सिंहनादंमहाघोरमकरोत्सनिषादपः ॥ साशक्तिःसर्वकल्याणीबलदेवमुपागतम् १२ उत्पतंतमिहाघोरांबलभद्रःप्रतापवान् ॥ आदायाथनिषादेशंसर्वान्विस्मापयन्निव १३ तथैवतंजघानाशुवक्षोदेशेसमाधवः ॥ सतयाताडितोवीरःस्वशक्त्याथनिषादपः १४ विह्वलःसर्वगात्रेषुनिपपातमहीतले ॥ प्राणसंशयमापन्नोनिषादोरामताडितः १५ निषादास्तस्यराजेंद्रशतशोथसहस्रशः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणिनिषादास्तस्ययोधिनः १६ गदिनःखड्गिनश्चैवमहेष्वासामहाबलाः ॥ शरैरनेकसाहस्रैःशक्तिभिश्चपरश्वधैः १७ गदाभिःपाटिशैःशूलैःपरिधैःप्रासतोमरैः ॥ कुंतैरथकुठारैश्चयादवानांमहौजसाम् १८ शलभाइवराजेंद्रदीप्यमानंहुताशनम् ॥ तेशरैःपातयांचक्रूरामंराममिवापरम् १९ केचित्कुठारैराजघ्नःकेचित्कुंतैःपरश्वधैः ॥ गदाभिःकेचिदाघ्नंतिशक्तिभिश्चतथापरे २० निजघ्नःसहसारामंस्फुरंतंपावकंयथा ॥ ततःक्रुद्धोहलीसाक्षाद्वलमुद्यम्यसत्वरम् २१ सर्वानाकर्षयामासमुशलेनहिपीडयन् ॥ तेहन्यमानाराजेंद्रनिषादाःपर्वताश्रयाः २२ निपेतुर्धरणीपृष्ठेशतशोथसहस्रशः ॥ क्षणेनतन्महाराजहत्वासर्वान्महाबलान् २३ सिंहवद्वनदंस्तत्रतस्थौरामोमहाबलः ॥ ततोरात्रौमहाघोराःपिशाचाःपिशिताशनाः २४ आकृष्यमांसयूथानिभक्षयंतःसमासते ॥ पिबंतःशोणितंकोष्ठात्संछिद्यचशवंबहु २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि एकलव्यसैन्यवधोनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ ॥ ॥ ६१ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेहरिवंशेभविष्यपर्वणि एकलव्यसैन्यवधोनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ६१ ॥

कव्यादाइति शवंशवजातीयं ॥ १ ॥ आशिखंशिखामपिकेशास्थपिनत्यजंतीत्यर्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ छत्रदेशेमूर्द्धनि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ कव्यादाःसर्वएवाशुभक्षयंतस्तदाशयम् ॥ हसंतौविविधंघोरंनादयंतोवसुंधराम् १ राक्षसाश्चपिशाचाश्चपिबंतःशोणितंबहु ॥ आशिखंभुंजतेराजञ्छवस्यपिशिताशनाः २ नृत्यंतिस्मतदाराजन्नगयोरणतोषिताः ॥ काकाबलाकागृध्राश्चश्येनागोमायवस्तथा ३ भक्षयंतःप्रवर्तते राक्षसाश्चैवदारुणाः ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरोनिषादोलब्धसंज्ञकः ४ हतान्सर्वान्समालोक्यनिषादान्नगचारिणः ॥ गदामादायकुपितोराममेवजगामह ५ जघानगदयाराजञ्छत्रदेशेनिषादपः ॥ ततोरामोगदीराजन्निषादंबाहुशालिनम् ६ आजघ्नेगदयाकूरंमदमत्तोहलायुधः ॥ तयोश्चतुमुलंयुद्धंगदाभ्यां समवर्त्तत ७ आकाशेशब्दआसीत्तुतयोर्युद्धेमहाभुज ॥ समुद्राणांयथाघोषःसर्वेषांसन्निगच्छताम् ८ कल्पक्षयेमहाराजशब्दःसुतुमुलोभवत् ॥ क्षोभितोनागराजश्चनागाःक्षोभंसमाययुः ९ पृथिवीचांतरिक्षंचसर्वेशब्दमयंबभौ ॥ ततःसर्पौडूकोराजासात्यकिंवृष्णिनंदनम् १० गदयैवजघानाशुसत्वरं रणकोविदः ॥ युयुधानोबलीराजन्वासुदेवंजघानह ११ तयोश्चतुमुलःशब्दःप्रादुरासीन्महारणे ॥ चतुर्णायुध्यतांराजन्परस्परवधैषिणाम् १२ ब्रह्मां डक्षोभणोराजञ्छब्दआसीत्सुदारुणः ॥ ततोरजःप्रादुरभूत्तस्मिन्संग्राममूर्द्धनि १३ तारकानिष्प्रभाराजंस्तमस्येवंक्षयंगते ॥ उषसिप्रतिबुद्धायांत तोनिःशेषतांययौ १४ उदितोभगवान्त्सूर्यश्चंद्रश्चक्षयमाययौ ॥ तयोर्युद्धंप्रादुरभूच्चतुर्णांबाहुशालिनाम् ॥ देवासुरसमंराजञ्चुदितेभास्करेमहत् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिपौडूकयुद्धेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रभातेविमलेभगवान्देवकीसुतः ॥ गुंतुमैच्छजगन्नाथःपुरंबदारिकाश्रमात् १ नमस्कृत्यमुनीन्सर्वान्ययौद्वारवतींनृप ॥ आरुह्यगरुडंविष्णुर्वेगेनमहताप्रभुः २ सुमहाञ्छुश्रुवेशब्दस्तेषांयुद्धंप्रकुर्वताम् ॥ गच्छतादेवदेवेनपुरींद्वारवतींनृप ३ अर्चितयजगन्नाथःकोन्वयंशब्दउत्थितः ॥ संग्रामसंभवोघोरोआर्यशैनेयसंयुतः ४ व्यक्तमागतवान्पौडूकेनगरींद्वारकामनु ॥ तेनयुद्धंसमभवत्पौडूकेनदुरात्मना ५ यदूनांवृष्णिवीराणांयुद्ध्यतामितरेतरम् ॥ शब्दोयंसुमहान्व्यक्तो नात्रकार्याविचारणा ६ इत्येवंर्चितयित्वातुदध्मौशंखंमहारवम् ॥ पांचजन्यंहरिःसाक्षात्प्रीणयन्वृष्णिपुंगवान् ७ रोदसीपूरयामासतेनशब्देनकेशवः ॥ यादवावृष्णयश्चैवश्रुत्वाशंखस्यतेरवम् ८ व्यक्तमायातिभगवान्पांचजन्यरवोद्वयम् ॥ इतितेमेनिरेराजन्वृष्णयोयादवास्तथा ९ निर्भयाःसमपद्यंतवृष्णयोयादवाश्चते ॥ तस्मिन्नेवक्षणेदृष्टस्ताक्षर्यश्चतपतांवरः १०

॥ १०१ ॥ १०२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥

॥ ११ ॥ स्तुतंतैरेवसुतादिभिः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ क्रियतां करोतु ॥ २५ ॥ २६ ॥

ततश्चदेवकीसूनुर्दृष्टस्तैर्यादवेश्वरः ॥ सूताश्चमागधाश्चैवपुरोयांतिजगत्पतेः ११ स्तुत्यास्तुतंहरिंविष्णुमीश्वरंकमलेक्षणम् ॥ गताश्चयादवाःसर्वपरिव्रुजं
नार्दनम् १२ कृष्णस्तुगरुडंभूयोगच्छत्वंनाकमुत्तमम् ॥ इत्युक्त्वागरुडंविष्णुर्विसृज्ययदुनंदनः १३ दारुकंपुनराहेदंरथमानयमेप्रभो ॥ सतथेतिप्रतिज्ञा
यरथमादायसत्वरम् १४ रथोयंभगवन्देवकिमतःकृत्यमस्तिमे ॥ इत्युक्त्वारथमादायप्रणम्याग्रेस्थितोहरेः १५ गतेथगरुडेविष्णूरथमारुह्यसत्वरम् ॥ य
त्रयुद्धंसमभवत्तत्रयातिस्मकेशवः १६ तत्रगत्वामहाराजयुध्यतांचमहात्मनाम् ॥ पांचजन्यंमहाशंखंदध्मौयदुवृषोत्तमः १७ पौंड्रोथवासुदेवस्तुकृष्णं
दृष्ट्वा रणोत्सुकम् ॥ सात्यकिंपृष्ठतःकृत्वावासुदेवमुपागमत् १८ क्रुद्धोथसात्यकीराजन्वारयामासपौंड्रकम् ॥ नगंतव्यमितोराजन्नेषधर्मःसनातनः १९
जित्वा मांगच्छराजेंद्रपरंयोद्धुंमहारणे ॥ क्षत्रियोसिमहावीरस्थितेमयिरणोत्सुके २० एषतेगर्वमखिलंनाशयिष्यामिसंयुगे ॥ इत्युक्त्वाचाग्रतस्तस्थौ
गच्छतोयादवेश्वरः २१ पौंड्रस्यशिनिनप्तातुपश्यतःकेशवस्यह ॥ अवज्ञायशिनेःपौत्रंकृष्णमेवजगामह २२ निर्भर्त्स्यसहसाभूयःसात्यकिःक्रोधमू
र्च्छितः ॥ गदयाप्राहरत्पौंड्रंवासुदेवस्यपश्यतः २३ यथाप्राणंयथायोगंसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ दृष्ट्वाथभगवानेवंसात्यकिंप्रशशंसह २४ निवा
र्यसात्यकिंकृष्णोयथेष्टंक्रियतामसौ ॥ उपारमद्यथायोगंसात्यकिःकृष्णवारितः २५ सततःपौंड्रकोराजावासुदेवमुवाचह ॥ भोभोयादवगोपालइदानीं
क्रगतोभवान् २६ त्वांद्रष्टुमथसंप्राप्तोवासुदेवोस्मिसांप्रतम् ॥ हत्वात्वांसबलंकृष्णबलैर्बहुभिरन्वितः २७ अहमेकोभविष्यामिवासुदेवोमहीतले ॥ य
च्चक्रंतवगोविंदप्रथितंसुप्रभंमहत् २८ अनेनतवचक्रेणपीडितोस्मिचतद्रणे ॥ चक्रमस्तीतितद्वीर्यंतवमाधवसांप्रतम् २९ नाशयिष्यामितत्सर्वंसर्वक्षत्रस्य
पश्यतः ॥ शार्ङ्गीतिमांविजानीहिनत्वंशार्ङ्गीतिशिष्यते ३० (शंखमस्तीतितद्वीर्यंतवमाधवसांप्रतम्) ॥ शंखीचाहंगदीचाहंचक्रीचाहंजनार्दन ३१ मामेव
हिसदानूयुर्जानंतोवीर्यशालिनः ॥ आदौत्वंबलवद्ब्रह्महत्वास्त्रीबालकान्बहून् ३२ गाश्चहत्वामहागर्वस्तवसंप्रतिवर्त्तते ॥ तत्तेहंव्यपनेष्यामियदितिष्ठ
सिमरपुरः ३३ शस्त्रं गृहाणगोविंदयदियोद्धुंव्यवस्थितः ॥ इत्युक्त्वाबाणमादायतस्थौपार्श्वेजगत्पतेः ३४ एतद्वचनमाकर्ण्यवासुदेवेनभाषितम् ॥ स्मि
तंकृत्वाहरिःकृष्णोबभाषेपौंड्रकंनृपम् ३५ कामंवदन्पत्वंहिपातक्यस्मिसदानृप ॥ गोघातीबालघातीचस्त्रीहंतासर्वथानृप ३६

॥ २७ ॥ २८ ॥ पीडितोस्मि त्वदीयस्यचक्रस्यनाशादितिभावः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ गोघातीवृषभासुरवधात्बालघातीषड्भूषणां
कंसद्वाराघातनात् ॥ ३६ ॥

मह्यंमम ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ वृत्ततः वर्तुलत्वेन ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायां कृष्णपौंड्रकयु
चक्रीभवगदीराजञ्छार्ङ्गीचसततंभव ॥ नामधेयंवृथामह्यंवासुदेवेतिचप्रभो ३७ शार्ङ्गीचक्रीगदीशंस्वीत्येवमादिवृथामम ॥ किंतुवक्ष्यामि किंचित्तुष्टुणु
ष्वयदिमन्यते ॥ क्षत्रियाबलिनोयेतुस्थितेमयिजगत्पतौ ३८ तथानुब्रुवतेत्वांहिजीवत्येवमयिप्रभो ॥ यतेचक्रंमहाघोरमसुरांतकरंमहत् ३९ तत्तुल्यं
ममचक्रंतुवृत्ततो नतुवीर्यतः ॥ आयुधेष्वथ सर्वत्रशब्दसादृश्यमस्ति ते ४० गोपोहंसर्वदाराजन्प्राणिनांप्राणदःसदा ॥ गोप्तासर्वेषुलोकेषुशास्तादुष्टस्यसर्व
दा ४१ कत्थनंसर्वकार्येहिजित्वाशत्रून्पृथग्धम ॥ अजित्वा किंभवान्ब्रूतेस्थितेमयिचशस्त्रिणि ४२ हत्वामां ब्रूहि राजेंद्रयदिशक्तोसिपौंड्रक ॥ स्थितोहं
चक्रमाश्रित्यरथीचापीगदासिमान् ४३ रथमारुह्ययुद्धायसन्नद्धोभवमानद ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुःसिंहनादं व्यनीनदत् ४४ ॥ ॥ इति श्रीम
हाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकै० कृष्णपौंड्रकयुद्धं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःशरंसमादायवासु
देवःप्रतापवान् ॥ पौंड्रजघानसहसानिशितेनशरेणह १ पौंड्रोथवासुदेवस्तुशरैर्दशभिराशुगैः ॥ वासुदेवंजघानाशुवाष्णेयंवृष्णिनंदनम् २ दारुकंपंच
विंशत्याहयान्दशभिरेवच ॥ सप्तत्यावासुदेवंतुयादवंवासुदेवकः ३ ततःप्रहरयसुचिरंकेशवःकेशिसूदनः ॥ दृष्टोसावितिमनसासंपूज्ययदुनंदनः ४ आकृ
ष्यशार्ङ्गबलवान्संधायरिपुसूदनः ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनध्वजंचिच्छेदकेशवः ५ सारथेश्वशिरःकायादाहत्ययदुनंदनः ॥ अश्वांश्चचतुरोहत्वाचतुर्भिःसा
यकोत्तमैः ६ रथंराज्ञःसमाहत्यतदोभौपार्ष्णिसारथी ॥ चक्रंचतिलशःकृत्वाहसन्किंचिदिवस्थितः ७ पौंड्रकोवासुदेवस्तुरथादुत्प्लुत्यसत्वरः ॥ आदा
यनिशितंस्वङ्गं प्राहिणोत्केशवायसः ८ सखङ्गंशतधाकृत्वातूष्णीमासीच्चकेशवः ॥ ततःपरंमहाघोरंपरिवंकालसंमितम् ९ गृहीत्वावासुदेवायवासुदेवःप्र
तापवान् ॥ प्राहिणोद्वृष्णिवीरायसर्वक्षत्रस्यपश्यतः १० तद्विधाजगतांनाथश्चकारयदुनंदनः ॥ ततश्चक्रंमहाघोरंसहस्रारंमहाप्रभम् ११ त्रिंशद्भारसमा
युक्तमायसास्यममित्रहा ॥ आदायाथमहाराजकेशवंवाक्यमब्रवीत् १२ पश्येदंनिशितंघोरंतवचक्रविनाशनम् ॥ अनेनतवगोविंददर्पदर्ववतांवर १३ अप
नेष्यामिवाष्णेयसर्वक्षत्रस्यपश्यतः ॥ त्वामुद्दिश्यमहाघोरंकृतमन्यहुरासदम् १४ यदिशक्तोहरेकृष्णदारयेदंमहारूपदम् ॥ इत्युक्त्वातच्छतगुणंभ्रामयित्वा
महाबलः १५ चिक्षेपाथमहावीर्यःपौंड्रकोनृपसत्तमः ॥ अवप्लुत्यततोदेशात्तदुत्सृज्यमहाबलः १६

द्देशततमोऽध्यायः १०० ॥ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ आयसास्यं आयसंलोहमयंतच्चतत् आस्यंक्षेप्यंतत्
आयसास्यम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अवप्लुत्यचक्रं वंचितवान् इत्यर्थः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ तांप्रेषयामासनिवर्तयामासेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ सहस्रारं शतारमितिकार्यभेदात् रूपेभदः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इतिश्रीम

सिंहनादं महाघोरं व्यनदद्दीर्घवांस्तदा ॥ ततो विस्मयमापन्नो भगवान् देवकीसुतः १७ अहो वीर्यमहो धैर्यमस्य पौंड्रस्य दुःसहम् ॥ इति मत्वा जगन्नाथ उत्थि
तश्चरथोत्तमात् १८ ततः शिलां समादाय प्रेषयामास केशवम् ॥ तां शिलां प्रेषयामास तस्मै यदुकुलोद्ब्रह्मः १९ पौंड्रेण सुचिरं कालं विक्रीड्य भगवान् हरिः ॥
ततश्चक्रं समादाय निशितरंक्तभोजनम् २० दैत्यमांसप्रदिग्धांगनारीगर्भविमोचनम् ॥ शातकुंभमयं घोरं दैत्यदानवनाशनम् २१ सहस्रारं शतारंतदद्भुतं दै
त्यभीषणम् ॥ ऐश्वर्यवर्मपरमं नित्यं सुरगणार्चितम् २२ विष्णुः कृष्णस्तथा शार्ङ्गो नित्ययुक्तः सदा हरिः ॥ जघान तेन गोविंदो पौंड्रकं नृपसत्तमम् २३ तस्य
देहं विदार्या शुचक्रं पिशितभोजनम् ॥ कृष्णस्याथ करं भूयः प्राप सर्वेश्वरस्य ह २४ ततः स पौंड्रको राजा जातासुः प्राप तद्भुवि ॥ निहत्य भगवान् विष्णुर्दुर्विज्ञेयगतिः
प्रभुः ॥ प्रतिपेदे सुधर्मा तु यादवैः पूजितो हरिः २५ इति श्री महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां पौंड्रकवासुदेववधो नामैकाधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ निषादेशं ततो रामः शक्त्या वीर्यवतांवरः ॥ आजघान स्तनद्वंद्वे सिंहनादं व्यनदत् १
ततः कुद्धो निषादेशो रामं मत्तं महाबलम् ॥ गदया लोकविख्यातो जघान स्तनवक्षसि २ आहतः स तु तेनाशुबलभद्रो महाबलः ॥ उभाभ्यां चैव रामस्तुकरा
भ्यां वृष्णिपुंगवः ३ गदांगुल्यमहाघोरमायांतीं प्राणहारिणीम् ॥ दुद्रावाथ निषादेशः समुद्रं मकरालयम् ४ धावत्येवं तदारां जिह्वैकलव्ये निषादपे ॥ धाव
त्येवं च रामोऽपि यत्र यातो निषादपः ५ सागरं सप्रविश्या शुगत्वा योजनपंचकम् ॥ भीत एव तदाराजन्नेकलव्यो निषादपः ६ कंचिद्दीपांतरं राजन्प्रविश्य न्य
वसत्तदा ॥ ततो रामो निषादेशं जिगाय यदुनंदनः ७ तां सभां मणिरत्नाढ्यां प्रविवेश हलायुधः ॥ सात्यकिर्गुह्यसंसक्तस्तां सभां प्रविवेश ह ८ अन्ये च यादवारा
जन्यथा योगमुपस्थिताः ॥ आसीनेषु च सर्वेषु वृष्णिवीरेषु सर्वतः ९ अभिवाद्य यथा योगं वृष्णीन् सर्वांश्च केशवः ॥ उवाच वचनं काले भगवान् देवकीसुतः १० दृष्टं
कैलासशिखरं शं करो नीललोहितः ॥ स तु मह्यं यदुवराः प्रीतिमांश्च ददौ वरम् ११ तत्र देवाः समायाता मुनयश्च तपोधनाः ॥ दृष्ट्वा मां शंकरश्चैव प्रीतः स्तुत्वा
समाययौ १२ अत्यद्भुतं मया दृष्टं रात्रौ यादवसत्तमाः ॥ पिशाचौ द्वौ महाघोरौ वदंतौ मामिकां कथाम् १३ मृगयां च क्रतुस्तौ तु चिंतयंतौ तु मांसदा ॥ दृष्ट्वा मां
तौ तुराजेंद्राः प्रीतिमंतौ तपस्विनौ १४

हाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ निषादेशमिति निषादेशं एकलव्यं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राणहारि
णीं ज्ञात्वा दुद्राव ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांपौंड्रकवधसमाप्तौद्वाधि

भक्तिनम्रौमहात्मानौप्रणामंचक्रतुस्तदा ॥ ततोहंसर्वथाप्रीतस्तौनीतौस्वर्गमुत्तमम् १५ तोषयित्वामहादेवंमयाचाद्यसमागतम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत
स्तेवृष्णयःसर्वदेवदेवंशशंसिरे १६ सर्वथाकृतकृत्यास्तेवृष्णयःकेशवाश्रयाः ॥ यादवाःसर्वएवैतेस्वस्वजगत्सुर्यथालयम् १७ अभ्यंतरेजगन्नाथःप्रविश्यहरि
रीश्वरः ॥ रुक्मिणीसत्यभामाभ्यामाचक्षेयथाभवत् १८ तेप्रीतेप्रीतियुक्तेनकेशवेनसमन्विते ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंकेशवस्यविचेष्टितम् १९ शशासृ
थिर्वीकृत्स्नांदुष्टानहत्त्वामहाबलान् ॥ नरकंधोरकर्माणंपौंड्रकंनृपसत्तमम् २० हयग्रीवंनिशुंभंचतथासुंदोपसुंदकौ ॥ ररक्षविप्रान्देवेशोमुनीन्मुनिवरार्चि
तः २१ विप्रेभ्यश्चददौवित्तंगाश्चदत्वासकेशवः ॥ अग्निहोत्रंप्रयुंजानोब्राह्मणांश्चसुतर्पयन् २२ मुनींश्चब्रह्मचर्येणदेवान्यज्ञैरनेकधा ॥ स्वधयाचपितृन्स
र्वान्प्रीणयन्नेवसर्वदा २३ तस्मिञ्छासतिदेवेशेराज्यंनिष्कटंकंप्रभो ॥ सुखमेवप्रजाःसर्वाजिवंतिब्राह्मणादयः २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभ
विष्यपर्वणिकैलासयात्रायांपौंड्रकवधसमाप्तौद्वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ भूयएवद्विजश्रेष्ठशंखचक्रगदा
भृतः ॥ चरितंश्रोतुमिच्छामिविस्तरेणतपोधन १ नहितेवृत्तिरस्तीहशृण्वतःकैशवींकथाम् ॥ कोनुनामहरेर्विष्णोर्देवदेवस्यचक्रिणः २ शृण्वंस्तथारम
न्वापितृप्तिंयातिदिवानिशम् ॥ पुरुषार्थोयमेवैकोयत्कथाश्रवणंहरेः ३ कथमासीजगद्धेतोर्हंसस्यडिंभकस्यच ॥ समितिःसर्वभूतानांसदाविस्मयदायिनी ४
विचक्रस्यकथंयुद्धंदानवस्यमहात्मनः ॥ सतयोर्मित्रतांयातइत्येवमनुशुश्रुमः ५ तौसुतौवीर्यसंपन्नौशिष्यौभृगुसुतस्यह ॥ सर्वास्रकुशलौवीरौहरेर्लब्धव
रौकिल ६ संग्रामःसुमहानासीदित्युक्तंभवतापुरा ॥ तयोश्चनृपयोर्विप्रकेशवस्यजगत्पतेः ७ कस्यपुत्रौसमुत्पन्नौयथाभूद्विग्रहोमहान् ॥ अष्टाशीतिसह
स्राणिदानवानांतरस्विनाम् ८ बलान्यथविचक्रस्यशितशूलधराणिच ॥ आसन्पुद्धेमहाराजदानवस्यमहात्मनः ९ यदूनामंतरंप्रेप्सुर्यदूनांयुद्धकांक्षया ॥
देवासुरेमहायुद्धेदेवान्जयतिदुर्धरः ॥ तद्वधार्थंसदायत्नमकरोच्चैवकेशवः १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्या
नेत्र्यधिकशततमोऽध्यायः १०३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आसीच्छाल्वेषुराजेंद्रब्रह्मदत्तो नृपोत्तमः ॥ नाम्नाराजन्सपूतात्मासर्वभूतदया
परः १ पंचयज्ञपरोनित्यंजितात्माविजितेन्द्रियः ॥ ब्रह्मविद्देदुविच्चैवसदायज्ञमयःशिवः २

कशततमोऽध्यायः १०२ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिंभकोपा
ख्यानेत्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ताभ्यांस्त्रीभ्यांसह ॥ ६ ॥ सइतितेनवैष्णवसत्रेणशंकरस्यार्चनंविष्णुशंकरयोर्वास्तवाभेदाभिप्रायेण ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

तस्यभार्येमहीपालरूपौदार्यगुणान्विते ॥ बभूवतुःसुसंपन्नेअनपत्येनृपोत्तम ३ सताभ्यामुमुदेराजाशच्याशक्रइवांबरे ॥ नाम्नामित्रसहोनामसखाचासीद्विजो
त्तमः ४ तस्यराज्ञोमहायोगीवेदवेदांततत्परः ॥ अनपत्यःसविप्रेन्द्रोयथाराजाबभूवह ५ सराजासहितस्ताभ्यामर्चयामासशंकरम् ॥ पुत्रार्थेशूलिनंशर्वेद
शवर्षाण्यनन्यधीः ६ सविप्रोवैष्णवंसत्रंपुत्रार्थेसमयोजयत् ॥ अर्चितस्तेनराजेन्द्रशंकरोनीललोहितः ७ आत्मानंदर्शयामासस्वप्नेराजानमब्रवीत् ॥ प्री
तोस्मितवभद्रंतेवरंवरयसुव्रत ८ अथराजाजगन्नाथमुवाचेदंस्मयन्निव ॥ पुत्रौममभवेतांहितथेत्युक्त्वावृषध्वजः ९ अंतर्धानंगतःशंभुःप्रतिबुद्धस्ततो नृपः
सोपिमित्रसहोविद्वान्देवंकेशवमव्ययम् १० पंचवर्षेजगन्नाथमर्चयामासभक्तितः ॥ अर्चितस्तेनविप्रेणदेवदेवोजनार्दनः ११ पुत्रमेकंददौतस्मैस्वा
त्मनासदृशंहरिः ॥ तेभार्येगर्भमाधत्तांतेजसाशंकरस्यह १२ विप्रभार्यामहाराजवैष्णवंतेजआदधत् ॥ महिष्येतेमहावीर्येपुत्रौशंकरनिर्मितौ १३ अमू
येतांमहीपालक्रमेणैव नृपस्यह ॥ सतयोश्चमहाराजनामकर्मादिकाःक्रियाः १४ चकारविधिवत्सर्वाविप्रेभ्योदान्महद्वनम् ॥ सचविप्रोविनीतात्मापुत्रमे
कंहिलब्धवान् १५ साक्षादिवजगन्नाथंस्थितंपुत्रात्मनानृप ॥ जातकर्मादिकंसर्वब्राह्मणःसचकारह १६ तौकुमारावयंचैवत्रयःसवयसोभवन् ॥ वेदानधी
त्यतेसर्वाञ्छ्रुत्वाचान्वीक्षीकृतथा १७ धनुर्वेदेतथास्त्रेचनिपुणास्तेभवंस्तदा ॥ हंसोज्येष्ठो नृपसुतोडिभकोनंतरोभवत् १८ सचविप्रसुतोराजनृजनार्दन
इतिस्मृतः ॥ अन्योन्यमित्रतांयाताःसर्वेचैवकुमारकाः १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिभकोत्पत्तौचतुरधिकशततमोऽ
ध्यायः १०४ ॥ ॥ १० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हंसश्चडिभकश्चैवतपश्चतुर्महामतिः ॥ मनश्चक्रतुरात्मांशौशंकरस्यनृपोत्तम १ गत्वातुहिमव
त्पार्श्वतपश्चक्रतुरंजसा ॥ उद्दिश्यशंकरंशर्वेनीलग्रीवमुमापतिम् २ वीर्यास्त्रैचैवनौस्यातामित्याधायतुमानसे ॥ एकाग्रौप्रयतौभूत्वावाय्वंबुप्राशिनौनृ
प ३ नमस्तेदेवदेवेतिशंकरेतिदिवानिशम् ॥ हरशर्वशिवानंदनीलग्रीवउमापते ४ वृषध्वजविरूपाक्षहर्यक्षजगतांपते ॥ भक्तप्रियगिरीशेशवासुदेव
शिवाच्युत ५ सद्योजातमहादेवदेवदेवगुहाशय ॥ भूतभावनदेवेशप्रणवात्मन्सदाशिव ६ इत्यादिनामभिर्नित्यंस्तुवंतौशंकरंभवम् ॥ हृदि कृत्वाविरूपा
क्षंतपस्तेपतुरंजसा ७ निर्ममौनिरहंकारौमौनव्रतसमास्थितौ ॥ वर्षाणीहतदाराजन्पंचचक्रतुरोजसा ८

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ १० ॥ ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ त्रियक्षःत्रिभिर्वेदेइज्यतइति त्रियक्षःयज्ञेशः ॥ १० ॥ वरयवरतम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भृंगिरिटी भृंगिरिटिच ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥

ततःप्रीतोभवच्छर्वस्ताभ्यांसंयमनेनच ॥ सददौदर्शनंनैजंव्याघ्रचर्मोबरोहरः ९ त्रियक्षःशंकरःशर्वःशूलपाणिरुमापतिः ॥ अग्रतःसंस्थितंशर्वेचंद्राद्वैकृत
शेखरम् ॥ तौदृष्ट्वाप्रीतमनसौनमश्चक्रतुरंजसा १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वरंवरयभद्रंवांयथेच्छावांतथास्तुवै ॥ तावूचतुस्तदाराजन्प्रीतस्त्वंभगवन्
दि ११ देवासुरचमूमुख्यैर्यक्षैर्गंधर्वदानवैः ॥ आवामजय्यौसर्वात्मन्नैषनौप्रथमोवरः १२ द्वितीयोनौविरूपाक्षरौद्रास्त्राणांचसंग्रहः ॥ माहेश्वरंतथारौद्र
मस्त्रंब्रह्मशिरोमहत् १३ अभेद्यंकवचंदिव्यमच्छेद्यंचापिकार्मुकम् ॥ परशुंचतथाशर्वसदारक्षार्थमेवच १४ सहायौद्वौमहादेवभूतौयुद्धेहिगच्छताम्
एवमस्त्वितिदेवेशआहभृंगिरिटीहरः १५ कुंडोदरंविरूपाक्षंसर्वप्राणिहितेरतम् ॥ युवामथचभूतेशौसहायौसततरंणे १६ संग्रामंगच्छतांघोरमेतयोर्बल
शालिनोः ॥ इत्युक्त्वाभगवाञ्छर्वस्तत्रैवांतरधीयत १७ ततस्तौवीर्यसंपन्नौहंसोडिभकएवच ॥ कृतास्त्रौशस्त्रसंपन्नौचापिनौवीर्यवत्तरौ १८ आमुक्तक
चनौवीरावजय्यौदेवदानवैः ॥ अत्यंतभक्तौदेवेशेशंकरेनीललोहिते १९ नित्योत्सवकरौदेवेभस्मोद्धूलनशोभिनौ ॥ कृतत्रिपुंड्रकौनित्यंजटायुक्तशिरोधरौ
२० रुद्राक्षार्पितसर्वांगौव्याघ्रचर्मोबरावृतौ ॥ नमःशिवायशांतायमहादेवायधीमते २१ इत्यादिभिर्महादेवंस्तुवंतौनामभिःशिवम् ॥ साक्षादिवमहादे
वौरेजतुर्जलधारिणौ २२ ततःस्वभवनंगत्वापितुःपादावगृह्यताम् ॥ पितुश्चसख्युर्बलिनौमातुश्चचरणौतदा २३ जनार्दनोपिधर्मात्माकालेनमहतानृप ॥
विद्यापारंमहाबुद्धिर्युक्तेनासावुपेयिवान् २४ सचविष्णुंहृषीकेशंपीतकौशेयवाससम् ॥ ब्रह्मतत्त्वपरोनित्यमुपास्तेविजितेंद्रियः २५ हंसश्चडिभक
श्चैवकृतदारौबभूवतुः ॥ जनार्दनोपिधर्मात्माकृतदारोबभूवह २६ सर्वेतेयज्ञनिरताःपंचयज्ञपरास्तथा ॥ स्वदारनिरताःसर्वेगुरुशुश्रूषणेस्ताः ॥ धर्मएव
परंश्रेयइतितेमेनिरेनृप २७ ॥ ॥ इतिश्रीम०खिलेषुहरिवंशेभ०कैलासयात्रायांहंसडिभकोपाख्यानेपंचाधिकशततमोऽध्यायः १०५ ॥ ॥ ६४ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःकदाचित्तौवीरौमृगयामटतुःकिल ॥ जनार्दनेनसहितौरथैरश्वैर्गजैरपि १ वनंगत्वातुतौवीरौसिंहव्याघ्रांश्चजघ्नतुः ॥ शितैर्बाणै
र्महाराजवराहानथसर्वशः २ व्यालानन्यान्मृगान्हिंसाञ्छुभिश्चसहितौनृप ॥ एषआयातिविपुलोवराहोदीर्घलोचनः ३ एनंबाणेनसंछिधियाति
चायंमृगाधिपः ॥ अयमन्योथमहिषःशृंगप्रोतसरीसृपः ४ एतेखलुमृगाःसार्द्धंशावैर्बाधंतिसर्वशः ॥ एतद्भ्रमतिसर्वत्रभीतंशशकुलंमहत् ५

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पितुर्ब्रह्मदत्तस्यसख्युःमित्रसहस्य ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटी
कायांपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ बाधंतिवाधामनुभवन्तिशावैःपोतैःसहिताः ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अनूपंसजलप्रदेशस्तेनसहितंसानूपं वीजन्मारुतवतात्मनासानूपंचेतिविग्रहः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ सत्रं
यजतःअनुतिष्ठतः ॥ १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ जनार्दनइति सदःयज्ञमंडपम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

शावंस्तनंपिबत्साधुनहंतव्यमिदंशुभम् ॥ गृहीतव्यमिदंसर्वेनिरुध्यश्वगणैरिह ६ इत्यादिशब्दःसुमहान्मृगयांकुर्वतांनृप ॥ क्षत्रियाणांनृपश्रेष्ठव्याधानां
चैवधावताम् ७ हत्वामृगान्सुबहुशोव्याघ्रानसिंहानृपोत्तमौ ॥ श्रमंचजग्मतुर्वीरौमध्यंयातेदिवाकरे ८ अलंहिमृगयास्माकंश्रमःसमुपजायते ॥
इत्युचतुर्महाराजपुष्करंजग्मतुःसरः ९ सरःसमीपमागम्यमुनिसिद्धनिषेवितम् ॥ वीजन्मारुतसानूपंश्रमात्तत्रसुखस्थितौ १० ततोजनाःसरःसर्वेविगा
ह्यश्रमकर्षिताः ॥ बिसान्प्रवालान्पद्मानांभक्षयामासुरार्त्तवत् ११ जनार्दनेनसहितौहंसोडिभकएवच ॥ सरःक्वचित्समाश्रित्यश्रमंसंयज्यतिष्ठतः १२ वि
श्रम्यसरसस्तीरेतदासातेसुखंनृपौ ॥ अशृण्वतांपरंब्रह्ममुनिमुख्यैःसमीरितम् १३ मध्यंदिनंतथासर्वैःसवनंसस्वरंनृपौ ॥ ततःप्रीतौनृपौभूत्वाश्रुत्वा
वेदध्वनितदा १४ ऐच्छेतांतौतदाद्रुंयज्ञंमुनिकृतंतदा ॥ स्थापयित्वाततःसेनांसर्वामृगसमन्विताम् १५ आदायचमहाचापेशरान्कतिचिदेवच ॥
जनार्दनस्तदावीरोहंसोडिभकएवच १६ पदातिनौमहाराजजग्मतुश्चाश्रमंकिल ॥ महर्षेःकाश्यपस्याथसत्रंवैष्णवसंज्ञिकम् ॥ यजंतोमुनिभिःसार्द्धंज
पहोमपरायणैः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसोडिभकोपाख्यानेमृगयावर्णनंनामषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ जनार्दनश्वधर्मात्माहंसोडिभकएवच ॥ सदःप्रविश्यसत्रस्यनमश्चकुर्मुनीश्वरान् १ तानागतान्महात्मानोमुनयःशिष्यसंयुताः ॥
अर्घ्यपाद्यासनादीनिचक्रुःपूजांचयत्नतः २ तौनृपौसचविप्रेन्द्रःसपर्यांप्रतिगृह्यच ॥ प्रीतात्मानोमहात्मानआसतेससुखंनृप ३ ततोहंसोबभूवतान्मुनीन्संय
तवाङ्मृप ॥ पिताहिनौमुनिश्रेष्ठायष्टुमैच्छत्ससाधनम् ४ गंतव्यंतत्रयुष्माभिःसत्रांतेमुनिसत्तमाः ॥ राजसूयेनयज्ञेनकृत्वादिग्विजयंवयम् ५ याजयिष्याम
हेविप्राःपितरंधार्मिकंनृपम् ॥ आयांतुतत्रविप्रेन्द्राःसशिष्याःसपरिच्छदाः ६ वयमद्यैवसहितौदिशोजेष्यामहेवयम् ॥ शक्तावयमिहैवैतत्कर्तुंसैनिकसंच
यैः ७ आवयौःपुरतःस्थातुंनशक्तादेवदानवाः ॥ कैलासनिलयाद्देवाद्वरंलब्धाःस्मयन्ततः ८ अजय्यौशत्रुसंधानामस्त्राणिविविधानिच ॥ इत्युक्त्वाविररा
मैवहंसोमदबलान्वितः ९ ॥ मुनयऊचुः ॥ यदिस्यात्तत्रगच्छामोवयंशिष्यैर्नृपोत्तम ॥ आस्महेवान्यथाराजन्नित्यूचुःकिलतापसाः १०

॥ ४ ॥ ५ ॥ सपरिच्छदाःअग्निहोत्रादिसामग्रिसहिताः ॥ ६ ॥ अहयंहयसामग्रीरहितंयथास्यात्तथाकेवलंसैनिकैःपुरुषैःसहएवादिग्विजयाख्यंकार्यकर्तुंशक्तावितियोजना ॥

॥ ७ ॥ वरंलब्धाः अजेयास्मेतियोजना ॥ ८ ॥ यदिस्याद्राजसूयःतर्हितत्रगच्छामोन्यथात्रैवास्महे ॥ १० ॥

एवंकर्मनिष्ठैः सहसंवादं कृत्वा नैष्कर्मनिष्ठा युक्तान् उच्छेत्तुं प्रवृत्ता इत्याह ततो देशानित्यादिना ॥ ११ ॥ मंत्रब्रह्ममंत्रमयं ब्रह्म प्रणवरूपं ब्रह्म सूत्रं ब्रह्मविदा प्रोतिपरमित्यादितत्रानिर्दिष्टं यत्पदं पदनीयं वस्तु तत्र सक्ताः तत्प्राप्त्यर्थं यतमानाः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वर्णवित्तमः वर्णविभागविदां श्रेष्ठ इत्युपहासः

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो देशान्महाराज गंतुं निश्चितमानसौ ॥ पुष्करस्योत्तरं तीरं दुर्वासा यत्र तिष्ठति ११ यत यो नियता भूत्वा मंत्रब्रह्म निषेविणः ॥ ब्रह्म सूत्रपदे सक्तास्तदर्थं लोकतत्पराः १२ निर्ममानिरहंकाराः कौपीनाच्छादनव्रताः ॥ तमात्मानं जगद्योनिं विष्णुं विश्वेश्वरं विभुम् १३ ब्रह्मरूपं शुभं शांतमक्षरं सर्वतोमुखम् ॥ वेदांतमूर्तिमव्यक्तमनंतं शाश्वतं शिवम् १४ नित्ययुक्तं विरूपाक्षं भूताधारमनामयम् ॥ ध्यायंतं सर्वदा देवं मनसा सर्वतोमुखम् १५ दुर्वाससासदोपास्यं वेदांतैकरसंगुरुम् ॥ तर्कनिश्चिततत्त्वार्थाज्ञाननिर्मलचेतसः १६ हंसाः परमहंसाश्च शिष्या दुर्वाससः प्रभो ॥ गत्वा तत्र महात्मानो तौ दृष्ट्वा तूर्ध्वरेतसम् १७ दुर्वाससं महाबुद्धिं विचिन्वानं परंपदम् ॥ क्रुद्धो यदि स दुर्वासा दग्धुं लोकानि मान्क्षमः १८ देवा अपि च यं द्रष्टुं कुद्वै न क्षमाः सदा ॥ रोषमूर्तिः सदा यस्तु रुद्रात्मा विश्वरूपधृक् १९ रक्तकौपीनवसनो हंसः परम एव च ॥ दृष्ट्वैनं च तयोरेवं बुद्धिरासीन्महामते २० कोनामासौ महाभूतः काषायी वर्णवित्तमः ॥ कश्चायमाश्रमो नाम विहाय च गृहाश्रमम् २१ गृहस्थ एव धर्मात्मा गृहस्थो धर्मवित्तमः ॥ गृहस्थो धर्मरूपस्तु गृहस्थो वर्ण एव च २२ गृहस्थश्च सदा माता प्राणिनां जीवनं सदा ॥ तं विनान्येन रूपेण वर्तते योतिमूर्खवत् २३ उन्मत्तो यं विरूपो यमथ वामूर्ख एव च ॥ ध्यायन्निवसदा चायमास्ते वंचयितापि वा २४ किमेते प्राकृतज्ञानाध्यायंत इति किंचन ॥ वयमेतान् दुरारोहानाश्रमांतरकल्पकान् २५ स्थापयिष्यामहे सर्वान्मंदबुद्धीनि मान् गृहे ॥ बलादेव द्विजाने तान्मूढविज्ञानतत्परान् २६ असद्वाहग्रहीतांश्च बालिशान् दुर्मतीनि मान् ॥ एषां शास्ता च को मूढो न विप्रो वयमत्र ह २७ धर्मे वर्त्मनि संस्थाप्य पुनर्यास्यावनिर्ब्रूतौ ॥ इति संचिंत्य तौ वीरौ विप्रेण सहितौ नृप २८ जनार्दनेन राजानौ मोहाद्भाग्यक्षयान्नृप ॥ समीपं तस्य राजेन्द्रयतेः संयतचेतसः २९ गत्वा च प्रोचतु र्भौ दुर्वाससमतीन्द्रियम् ॥ यतींश्च नियतान् कुद्वैराजानौ राजसत्तम ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्याने सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ध ॥ हंसडिंभकावूचतुः ॥ ज्ञानलेशाद्विहीनात्मनः किं ते व्यवसितं द्विज ॥ कश्चायमाश्रमो विप्रभवतायः समाश्रितः १ गृहमेधं परित्यज्य किं त्वया साधितं पदम् ॥ दंभ एव भवान्व्यक्तं शंकेनास्त्यत्र कारणम् २

सर्ववर्णवहिष्कृत इत्याशयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ संस्थाप्य एषां शास्तारमित्यर्थात् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ज्ञानलेशादिति ॥ १ ॥ दंभः दंभमूर्तिः ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ त्वद्विनेतातवशिक्षकः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अग्रः अग्र्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अन्यस्यज्ञानं धर्मप्रभवं धर्म
स्यफलम् युवयोर्ज्ञानंतुपापस्यविधातृरूपं पापोत्पत्तिहेतु ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने ढोकायां

लोकांश्चेमान्सदामूढनाशयिष्यसि निर्वृतः ॥ एतान्सर्वान्विनेतासिनरेकेपातयिष्यसि ३ स्वयं नष्टः परान्मूर्खनाशयिष्यसि यत्नतः ॥ अहोशास्ता कथं ना
स्तितवमंदमतेर्द्विज ४ सर्वथा त्वद्विनेता च पापो नास्त्यत्र संशयः ॥ त्यक्त्वेममाश्रमं विप्रगृही भवयतात्मवान् ५ पंचयज्ञान्सदा विप्रकुरुयत्नपरो भव ॥ ततः
स्वर्गं परंगत्वा स्वर्गं हि सुमहत्सुखम् ६ एष श्रेयः पथो विप्रजीविते चेत्स्पृहा तव ॥ इत्युक्तं तौ धर्मात्मा श्रुत्वा विप्रोजनार्दनः ७ उवाच च यतिदृष्ट्वा प्रणम्या सौ सु
नीतवत् ॥ मा ब्रूतामीदृशं वाक्यं राजानो मंदतेजसौ ८ अश्राव्यमीदृशं वोरं लोकयोरुभयोरपि ॥ को वस्तुमीशो मंदात्मा यदि जीवेत्स बांधवः ९ सर्वथा
काल एवायं युवयोर्मंदचेतसोः ॥ समाप्त आयुषः शेषो ब्रह्मदंडहतौ युवाम् १० एते हि यतयः शुद्धा ज्ञानदीपितचेतसः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणः प्राणान्प्राणेषु जुह्व
ति ११ ऋतेवामीदृशं वाक्यं कः समर्थो ह्यनुब्रुवन् ॥ सर्वथा ज्ञातमस्माभिः समाप्तमिह जीवितम् १२ चत्वार आश्रमाः पूर्वमृषिभिर्विहितानृषौ ॥ ब्रह्मचारी
गृहस्थश्च वानप्रस्थश्च भिक्षुकः १३ तेषामग्रश्चतुर्थो यमाश्रमो भिक्षुकः स्मृतः ॥ आस्ते तस्मिन्महाबुद्धिः सहिपुण्यतरः स्मृतः १४ नोपासिता भवद्भ्यां च वृ
द्धाः सम्यग्विनीतवत् ॥ ज्ञानं नाप्तं तपस्विभ्यस्तथा चैवं वदेत कः १५ अश्राव्यमीदृशं वोरं मया प्राणभृतानृष ॥ किं करिष्यामि मंदात्मन्मित्रत्वाद्भवतो नृप १६
ज्ञानं यदाप्तं भवता गुरुभ्यस्तदत्र दुःस्वायहिकेवलं नृप ॥ ज्ञानं हि धर्मप्रभवं यथेष्टं बलाद्विपापस्य विधातृरूपम् १७ युवां विहाय यास्ये वापतेयं वा शिलातलम् ॥
पिबेयं वा विषं घोरं पतेयं वामहोर्मिषु १८ आत्मानं वा त्रसंत्यक्ष्ये पश्यतां शृण्वतां पुनः ॥ इत्युक्त्वा विललापैवं मा ब्रूतमिति तौ वदन् १९ ॥ ॥ इति श्रीमहा
भारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने षाधिकशततमोऽध्यायः १०८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः कुद्धोऽथ दुर्वासा
धक्षन्निवतयोरमून् ॥ एकेनाक्ष्णाथ दुर्वासारौ द्रेणाग्नियुजासदा १ पश्यंस्तौ च दुरात्मानौ रोषव्याकुलितेन्द्रियः ॥ कुर्वन्निवतदालोकान् भस्मभूतानि मान्त्रय
रे ब्राह्मणं च क्षुषापश्यन्सौम्येनान्येन केवलम् ॥ उवाच वचनं राजन् ध्वंसत ध्वंसतेति च ३ इतो गच्छतराजानौ किं विलंबितमाचिरम् ॥ नवां वचनं संभूतं रोषं
धारयितुं क्षमे ४ अन्यथा वो महीपालान्सर्वान्दग्धुमहं क्षमः ॥ किमतः साहसं वक्तुं कश्च शक्नोति मत्पुरः ५

अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ततः कुद्ध इति ॥ १ ॥ २ ॥ ब्राह्मणं जनार्दनं इतरान्स्वोयान्प्रातिध्वंसत इतः शीघ्रं प्रस्थानं कुर्वन्निवतवचनं उवाचेत्यर्थः ॥ ३ ॥ तदाह
इतो गच्छतेति भो राजानावित्यादिवाक्यांतरं ॥ ४ ॥ ५ ॥

मंदज्ञौमंदफलंगार्हस्थमेवजानंतौ ॥ ६ ॥ गंतुंदेशांतरं निषेद्धंसंन्यासधर्मादपाकष्टम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ हाइतीतिच्छेदः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ युवयोःवा सज्जोवःसदितिमृत्युनास्वर्गमनुलाभादितिभावः ॥ १४ ॥ एतावतासंन्यासिद्रोहेनजरासंधोबंधुत्वंयुवयोस्त्यक्ष्यतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ वांयुवाभ्याम् ॥

दर्पेवांलोकविरुद्धातःशंखचक्रगदाधरः ॥ व्यपनेष्यतिमंदज्ञोकिंवोवक्ष्यामिसांप्रतम् ६ ततउत्थायधर्मात्मागंतुमैच्छयतीश्वरः ॥ ततोनिषेद्धंसस्तंयततेस्म
यतीश्वरम् ७ तस्यबाहुंसमादायहंसोत्पवरोत्तमः ॥ कौपीनंचिच्छेदेकूरःकृतांतइवसत्तम ८ यतयोन्येपलायंतिदिशोदशविचेतसः ॥ कष्टंहेतिवदन्विप्रो
मित्रभावाजनार्दनः ९ न्यवारयद्यथाशक्तिकिमिदंसाहसंत्विति ॥ दुर्वासाःसत्यधर्मस्तुहंतुमीशोपितंततः १० मंदंमंदमुवाचेदंहंसडिभकमेवच ॥ शापे
नाहंसमर्थोपिहंतुराजकुलाधमौ ११ तथापिनकरोम्यंतंयतयोह्यत्रतेवयम् ॥ योहिदेवोजगन्नाथःकेशवोयादवेश्वरः १२ शंखचक्रगदापाणिर्गर्वंवांव्यपने
ष्यति ॥ लोकेतस्मिन्यदुश्रेष्ठेरक्षत्येवंजगत्पतौ १३ युवयोःसर्वथाजीवःसज्जीवइतिमेमतिः ॥ जरासंधोपिवांबंधुःसचवक्तुंनचेच्छति १४ ईदृशंलोकविद्वि
ष्टंसहिधर्मपथेसदा ॥ एतावतासवांबंधुर्नहिभूयोभविष्यति १५ विद्वेषोह्यस्तुवांतस्यमागधस्यमहीपतेः ॥ श्रुत्वेदंवोरूपंतुसहिबंधुःसहेतचेत् १६ धर्म
नाशोभवेत्तस्यनात्रकार्याविचारणा ॥ इत्युक्त्वागच्छगच्छेतिहंसंप्राहपुनःपुनः १७ जनार्दनमुवाचेदंदुर्वासायतिसत्तमः ॥ स्वस्त्यस्तुतवविप्रेन्द्रभक्तिरस्तु
जनार्दने १८ संगतिस्तवतस्यास्तुशंखचक्रगदाभृतः ॥ अद्यश्वोवापरश्वोवासाधुरेवसदाभवान् १९ नहिसाधोर्विनाशोस्तिलोकयोरुभयोरपि ॥ गच्छ
सर्वंपितुर्ब्रूहिज्ञात्वावृत्तंयथाखिलम् २० इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांहंसडिभकोपाख्यानेदुर्वासोभाषणेनवाधिकशतत
मोऽध्यायः १०९ ॥ ६४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तौहंसडिभकौकुद्वौकालेनचोदितौ ॥ शिष्यंक्रमंढलुंचैवद्विदलंदारुमेवच १ दंडान्पात्रविशेषांश्चछि
त्वाभित्वाचसर्वशः ॥ तस्मिन्देशेमहाराजान्याधैर्मांसान्यदीदहन् २ भक्षयित्वाततोदेशात्स्वपुरींतौप्रजग्मतुः ॥ जनार्दनश्चधर्मात्मास्नेहादनुययौतयोः ३
नष्टाविमावितितदाममेनेदुःखितःपरम् ॥ गतेषुतेषुसर्वेषुदुर्वासायतिसत्तमः ४ पलायनपरान्सर्वानिदंप्राहयतीश्वरान् ॥ इतोदेशादिनिर्गत्यपुष्करात्पुण्य
संयुतात् ५ मंदंमंदंसमाश्वास्यविश्रम्यचततस्ततः ॥ प्रविश्यद्वारकांदेवंशंखचक्रगदाधरम् ६ दृष्ट्वाचतस्मैप्रभवेवक्ष्यामोयतिसत्तमाः ॥ सहिरक्षन्
जगदिदंधर्मवर्त्मनिसंस्थितः ७

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिभकोपाख्यानेदुर्वासोभाषणंनामनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥
ततस्तावितिद्विदलंदारुगोकणाकारंभोजनपात्रंदारुमितिपुंस्त्वमार्थ ॥ १ ॥ पात्रविशेषान्शालग्रामसंपुटादीन् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ पापकृतान्पापजन्मभाजःज्ञानेषुज्ञानसाधनेषुअमानित्वादिषु ॥ ९ ॥ यानंप्रयाणं ॥ १० ॥ ११ ॥ कर्पटंकाषायवासः ॥ १२ ॥ अर्धप्रोतकपालकंअलात्रुफल
स्यमूलादग्रांतंद्विधाकृतस्यैकदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ लोमशाःगलादधःकेशवर्जिताःउपरिकेशवर्जितावा ॥ १५ ॥ १६ ॥ एकरूपंमुख्याविग्रहंश्रीकृष्णं ॥ १७ ॥ इतिश्री

आद्योलोकगुरुर्विष्णुर्यतात्मातत्त्वविप्रियः ॥ उद्धृत्यकंटकान्सर्वाञ्छशासपृथिवीमिमाम् ८ सचपापान्महाघोरान्सर्वान्पापकृतान्प्रभुः ॥ रक्षेत्रसकला
न्सर्वान्ज्ञानेषुनियतात्मनः ९ इदमद्यक्षमंविप्रायानमद्यविधीयताम् ॥ साहसंयत्कृतंताभ्यांपात्रभेदादिसत्तमाः १० एतत्सर्वमशेषेणदर्शयामजना
र्दनम् ॥ तथेतितेप्रतिज्ञाययतयोज्ञानचक्षुषः ११ छिन्नंताभ्यांसमादायशिक्यंदारुमयंतथा ॥ द्विदलंकर्पटंचैवकौपीनमथवल्कलम् १२ कमंडलुं
तथाराजन्नर्धप्रोतकपालकम् ॥ एतानन्यान्समादायद्रष्टुंकेशवमाययुः १३ पंचचैवसहस्राणिपुरस्कृत्यमहामुनीन् ॥ दुर्वाससंतपोयोनिमीश्वरस्यात्मसंभ
वम् १४ अहोरात्रेणतेसर्वेद्वारकांकृष्णपालिताम् ॥ ययुर्दातामहात्मानोलोमशाःकेशवर्जिताः १५ प्रातःप्रविश्यराजेंद्रवापिकायांयतीश्वराः ॥ स्नात्वो
यस्पृश्यतेसर्वेयत्नेनमहतातदा १६ द्रष्टुमभ्युद्यताविष्णुकंटकोद्धृतितत्परम् ॥ एकरूपंसमास्थायसुधर्मायामवस्थितम् १७ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषु
हरिवंशेभविष्यपर्वणिकैलासयात्रायांहंसडिभकोपाख्यानेयतीनांद्वारकागमनंनामदशाधिकशततमोऽध्यायः ११० ॥ ॥ ६४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
अथसर्वेश्वरोविष्णुःपद्मकिंजल्कलोचनः ॥ श्यामःपीतांबरःश्रीमान्प्रलंबांबरभूषणः १ किरीटीश्रीपतिःकृष्णोनीलकुंचितमूर्द्धजः ॥ अव्यक्तःशाश्वतोदेवः
सकलोनिष्कलःशिवः २ क्रीडाविहारोपगतःकदाचिदभवद्भारिः ॥ कुमारैरपैरैसाद्वैसात्यकिप्रमुखैर्नृप ३ गोलक्रीडांसुधर्मायामध्येयादवसत्तमः ॥
चकारप्रियकृत्कृष्णोयुयुधानेनकेशवः ४ ममायंप्रथमोगोलस्तवपश्चाद्भविष्यति ॥ इतिब्रुवंस्तदाविष्णुःसात्यकिंकमलेक्षणः ५ पार्श्वस्थायादवास्त
स्यवसुदेवपुरोगमाः ॥ उद्धवप्रमुखाराजन्नासेदुःक्वचिदत्रवै ६ अन्यव्यापाररहितोभूतात्माभूतभावनः ॥ विजहारयथारामःसुग्रीवेणपुरानृप ७ मध्यं
दिनेमहाविष्णुःशैनेयेनसहाच्युतः ॥ विक्रीड्यसुचिरंकृष्णउपारंसीत्सयादवः ८ द्वास्थेनवारिताःपूर्वद्वार्येवचसमास्थिताः ॥ इदमंतरमित्येवविविशुस्तां
सभानृप ९ यतयोदीर्घतपसःपुरस्कृत्यतपोधनम् ॥ दुर्वाससंसुमनसोददृशुर्यादवेश्वरम् १० गोलक्रीडासमासकंकरसंस्थितगोलकम् ॥ पद्मपत्रविशा
लाक्षंविष्णुंतंसात्यकिंहरिम् ११ एकेनाक्ष्णाह्लादयंतंपरेणान्येनगोलकम् ॥ यतयश्चमहाराजप्रत्यदृश्यंततत्पुरः १२

महाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ अथेतिपद्मकिंजल्कलोचनःकिंजल्कपदंतद्वत्वात्पत्रेवज्ञेयंतेनपद्मपत्रनेत्रइत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ गोलक्रीडांगोलाकारैरक्षैर्युतक्रीडां ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ विविशुस्तापसाइतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ह्लादयंतंमुनीन्गोलकंपश्यंतं ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ हंसेनराज्ञाआसादितकल्मषंप्रापितदुःखम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्मिन्स्थाने ॥ २३ ॥ किञ्चि
 वृष्णिपःपुंडरीकाक्षःसात्यकिर्बलभद्रकः ॥ वसुदेवस्तथाकूरुग्रसेनस्तथानृप १३ अन्येचयादवाःसर्वेसंभ्रमंप्रतिपेदिरे ॥ इदंकिमिदमित्येवंव्याशंकमनसो
 भवन् १४ पृष्ठतोप्यनुगच्छंतिदिधक्षंतंजगन्नयम् ॥ अर्धकौपीनवसनंस्मरंतंकमपिद्विजम् १५ अंतस्तापसमायुक्तंछिन्नदंडधरंयातिम् ॥ अंतर्ज्वलंतंरोषे
 णहंसासादितकल्मषम् १६ नेत्रोत्थितमहावह्निंप्रेक्षंतंयादवेश्वरम् ॥ दुर्वाससंतेददृशुर्भीतायादवसत्तमाः १७ किंकरिष्यत्यसौक्रुद्धःकिंवावक्ष्यतिनःप्रभुः ॥
 इतिप्रांजलयःसर्वेयादवाःप्रतिपेदिरे १८ इदमासनमित्येवंकिञ्चिदूचुश्चवृष्णयः ॥ ततःकृष्णोहृषीकेशःकिञ्चिदुत्क्षुत्यतत्पुरः १९ इदमासनमित्येवंस्थी
 यतामिहनिर्वृतः ॥ अहमद्यस्थितोविप्रकिंकरोस्मोतिचाब्रवीत् २० ततःकिञ्चिदिवासीनआसनेयतिविग्रहः ॥ आसनेसंस्थितेतस्मिन्यतयोवीतमत्स
 राः २१ आसनानियथायोगंभेजिरेनिर्वृताःकिल ॥ अर्वादिसमुदाचारंचक्रेकृष्णःकिरीटभृत् २२ आहभूयोहृषीकेशोयतिदुर्वाससंप्रभुम् ॥ किमर्थं
 हिविप्रेद्रअस्मिन्प्रत्यागमोहिवः २३ दृष्टंवाह्यथवाकिञ्चित्कारणंचास्तिवोमहत् ॥ संन्यासिनोद्विजश्रेष्ठायूयंविगतकल्मषाः २४ निस्पृहाश्चसदायू
 यमस्मत्तोद्विजपुंगवाः ॥ प्रार्थ्येनामनचैवास्तिस्पृहानैवास्तिवोयतः २५ स्पृहाप्रोरितकर्माणिःक्षत्रियान्र्यांतिसुव्रताः ॥ निरूप्यमाणमस्माभिर्विप्रकिञ्चि
 न्नदृश्यते २६ नजानेकारणंब्रह्मन्युष्मदागमनंप्रति ॥ एतावताचानुमेयंकिञ्चित्कारणमस्तिवै २७ तद्ब्रूहिदिदिविद्येतत्त्वतोज्ञास्यामहेवयम् ॥ इत्युक्तव
 तिदेवेशेचक्रपाणौजनार्दने २८ तस्यापिराजन्विप्रस्यभूयःकोषोमहानभूत् ॥ तस्मादभ्यधिकःपूर्वात्कोपःसंजायतेमहान् २९ दिधक्षन्निवलोकांस्रान्निभ
 क्षयन्निवपश्यतः ॥ रोषरत्नेक्षणःक्रुद्धोहसन्निवदहन्निव ३० उवाचवचनंविष्णुंदुर्वासाःक्रोधमूर्छितः ॥ नजानेइतिकस्मात्त्वंब्रूषेनोयादवेश्वर ३१ जानामि
 त्वांमहादेवंवंचयन्निवभाषसे ॥ पुरातनावयंविष्णोपूर्ववृत्तांतवेदिनः ३२ तथाहिदेवदेवोसिमायामानुषदेहवान् ॥ निगूहसेप्रभुरतःकस्मान्नोजगतीपते
 ३३ सोसिब्रह्मविदांमूर्तिस्तवैतत्परमंपदम् ॥ यदभ्यर्च्यपुराब्रह्मायच्चज्ञानावयंपुरा ३४ यतोविश्वमिदंभूतंतदेतत्परमंपदम् ॥ यच्चस्थूलंविजानंतिपुरात
 त्वेनचेतसा ३५ पुराविदोथविश्वेशतदेतत्परमंवपुः ॥ कर्मणाप्राप्यतेयत्तुयत्स्मृतवानिर्वृतावयम् ३६ प्रत्यक्षमपियद्रूपंनैवजानंतिमानुषाः ॥ नहिमुठ
 धियोदेवनवयंतादृशाहरे ३७ नजानेइतियद्ब्रूषेकिमतःसाहसंवचः ॥ येहिमूलंविजानंतितेषांतुप्रविवेचनम् ३८

दृष्टंवाह्यंउभयत्रयथाक्रमंयोज्यम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पश्यतःपुरुषान् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ निगूहसे आत्मानं नोस्मान्प्रति ॥ ३३ ॥
 ज्ञानाः ज्ञानवंतः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्रविवेचनं विचारम् ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ यद्यदिति यत्रवस्तुनिधारणाक्रियते तत्रैवाविर्भवसोत्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेवाहवायुरित्यादि ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

कुर्वतः किंफलं देवतवकोशानि प्रदुन ॥ वेदांते प्रथितं ते जस्तवचेदं विचार्यते ३९ ये च विज्ञानतृप्तास्तु योगिनो वीतकल्मषाः ॥ पश्यन्ति हृत्सरो जेषितदेवेदं वपुः
प्रभो ४० वेदैर्यद्वीयते ते जो ब्रह्मेति प्रतिपाद्यवै ॥ तदेवेदं विजाने हं रूपमेश्वरमेव च ४१ वैष्णवं परमं ते जइति वेदेषु पठ्यते ॥ अवगच्छाम्यहं विष्णो तदेवेदं व
पुस्तव ४२ यो अमित्युच्यते शब्दो यस्य वा गिति गीयते ॥ स एवासि प्रभो विष्णो न जाने इति मावद ४३ परोक्षं यदि किंचित्स्यात्तव वक्तुं प्रयुज्यते ॥ न जाने इ
ति गोविंदमावादीः साहसं हरे ४४ विश्वं यदा प्रादुरासीद्यस्मिं लो नं क्षये सति ॥ इदं तदैश्वरं ते जस्त्ववगच्छामि केशव ४५ कर्ता त्वं भूतभव्येश प्रतिभासि सदा ह
दि ॥ यद्यद्रूपं स्मरेन्नित्यंतत्तदेवासि मे हृदि ४६ वायुरेव यदा विष्णुरिति मे धीयते मतिः ॥ तदा तद्रूपमेवासि हृन्मध्ये संस्थितो विभो ४७ आकाशो विष्णुरित्ये
व कदाचिद्धीयते मतिः ॥ तदा तद्रूपमेवासि हृन्मध्ये संस्थितो विभो ४८ पृथिवी विष्णुरित्येतत्कदाचिद्धीयते मतिः ॥ तदा पार्थिवरूपस्त्वं प्रतिभासि सदा मम
४९ रसो यं देव इत्येव कदाचिच्चिंत्यते मया ॥ तदा रसात्मना विष्णो हृन्मध्ये संस्थितो विभो ५० यदा त्वं ते जइत्येवं स्मर्ता स्यां पुरुषोत्तम ॥ तदा तद्रूपसंपन्नः प्रति
भासि सदा हृदि ५१ चंद्रमा हरिरित्येवं तदा चांद्रमसं वपुः ॥ निरीक्ष्य च क्षुषा देव ततः प्रीतोऽस्मि केशव ५२ यदा सौरं वपुरिति स्मर्ता स्यां जगतीपते ॥ तदा त
द्भावना योगात्सूर्य एव विराजसे ५३ तस्मात्सर्वं त्वमेवासि निश्चिता मतिरीदृशी ॥ अतो न जाने ह मिति वक्तुं नैव जना र्दन ५४ इत्यर्थे संस्थितो विष्णो पीडां नो
नैव चिंत्यसे ॥ अत्यंतदुःखिता विष्णो वयं त्वामनु संस्थिताः ५५ ईदृशी यमवस्थानो नैतां स्मरसि केशव ॥ एतत्पुनर्भाग्यमतो नष्टमित्येव चिंतये ५६ मंद
भाग्या वयं विष्णो यतो नो नः स्मरे प्रभो ॥ कौचित्क्षत्रियदायादौ गिरीश वरगर्वितौ ५७ नाम्ना हंसर्द्धिभौ च बाधेते नो जनार्दन ॥ गार्हस्थ्यं हि सदा श्रेयो वदं
तावितिकेशव ५८ इतस्ततश्च धावंतौ वदंतौ बहु किल बिषम् ॥ अयुक्तं बहु भाषंतौ धर्षयंतौ च नः सदा ५९ इदमन्यत्कृतं देव असह्यं पापमुच्यते ॥ पश्येदं बहु
धा देवभिर्नृभिर्नृसहस्रशः ६० शिष्यं च दारवं पात्रं दिदलाब्धेण कान्बहून् ॥ इदमप्यपरं पश्यतयोः साहसचोष्टितम् ६१ कौपीनं बहु याचिष्ठन्नंतदस्माकं मह
द्वनम् ॥ कृतं कपालमात्रेण कमंडलुजगत्प्रभो ६२ त्वंतु नो रक्षसे नित्यं क्षात्रं वैव्रतमास्थितः ॥ चित्रं चित्रमिदं देव रक्षस्यसि सदानिशम् ६३ किं करिष्यामि
मंदात्मा मंदभाग्या वयं विभो ॥ किन्नः शरणमयैव तद्रूहि जगतां पते ६४

॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ चिंत्यसे चिंतयसे अकारलोप आर्षः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ त्वंसदा असि रक्षासे
च अथाप्येतत् चित्रं आश्रयं यदस्माकमादृशी अवस्थोति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ जरासंधोपितयोःपुरःस्थातुंनशक्त इतिद्वयोःसंबंधः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायांएकादशाधिकशत

जीवंतौतौयदिस्थातांनष्टालोकाइमेत्रयः ॥ नविप्रानचराजानोनवैश्यानचपादजाः ६५ अत्यंतबलिनौमतौतीक्ष्णदंडधरौनृप ॥ नतयोःपुरतःस्थातुंशका
देवाःसवासवाः ६६ नचभीष्मोनवाराजाबाह्लीकोभीमविक्रमः ॥ योहिवीरोजरासंधःक्षत्रियाणांभयंकरः ६७ नैवचप्रायशःस्थातुंगिरीशवरदर्पिणोः ॥
तयोःकृष्णहरेशक्तोनित्यमप्रतिसंगिनोः ६८ तस्मात्त्वंजहितौवीरौरक्षलोकानिमाप्रभो ॥ अन्यथारक्षसीत्येवंव्यर्थःशब्दोत्रजायते ६९ बहुनात्रकिमुक्ते
नरक्षरक्षजगत्रयम् ॥ इत्युक्तवाविररामैवदुर्वासाःक्रोधमूर्च्छितः ७० ॥ इतिश्रीमहाभा०खि०भवि०कैलासयात्रायांहंसडिंभकोपाख्यानेदुर्वासःसमागमो
नामैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ यतेर्वचनमाकर्ण्यमंदमुच्छस्यकेशवः ॥ दुर्वाससंसमालोक्यवभाषे
यादवेश्वरः १ क्षंतव्यंभवतासर्वदोषएवममैवाहि ॥ शृणुवाक्यंममैतत्तुश्रुत्वाशांतिपरोभव २ जेष्यामितौरणेविप्रहंसडिंभकमेवच ॥ गिरीशोवावरंदद्याच्छ
क्रोवाधनदोपिवा ३ यमोवावरुणोवापिब्रह्मावाथचतुर्मुखः ॥ सबलौसानुजौहत्वापुनर्दास्यामिवोरतिम् ४ सत्येनैवशपाम्यद्यमारोषवशगोभव ॥ र
क्षांवोहंकरिष्यामिहत्वातौचनृपाधमौ ५ जानामितौदुरात्मानौयुष्मदोषकरौहितौ ॥ श्रुतंचपूर्वमस्माभिस्तीक्ष्णदंडधराविति ६ अत्यंतबलिनौमतौगि
रीशवरदर्पितौ ॥ नाल्पप्रयत्नसंसाध्यौजरासंधहितैषिणौ ७ प्राणानपितयोराजादास्यत्येवनसंशयः ॥ जरासंधोमहीपालोविनातौजयतेमहीम् ८ जयेत
योर्विप्रवर्यतत्रश्रेयोभवेत्ततः ॥ यत्रयत्रतुतौगत्वास्थितावित्यनुशुश्रुमः ९ तत्रतत्रचहंताहंनानात्रकार्याविचारणा ॥ गच्छध्वंयतयःस्वैरंनिजकार्यपरायणाः
१० अचिरेणैवकालेनजेष्यामिरणपुंगवौ ॥ ततःप्रीतःप्रसन्नात्मायादवेश्वरमाहसः ११ स्वस्त्यस्तुभवतेकृष्णजगतांस्वास्तिकुर्वते ॥ किन्तुनामजगन्नाथदुः
साध्यंतवकेशव १२ त्रिलोकेशत्रिधामासिसर्वसंहारकारकः ॥ देवानामपिदेवेशसर्वत्रसमदर्शनः १३ विष्णोदेवहरेकृष्णनमस्तेचक्रपाणये ॥ नमः
स्वभावशुद्धायशुद्धायनियतायच १४ शब्दगोचरदेवेशनमस्तेभक्तवत्सल ॥ अज्ञानादथवाज्ञानाद्यन्मयोक्तंक्षमस्वतत् १५ त्वमेवाहंजगन्नाथनावयोरं
तरंपृथक् ॥ अतःक्षमस्वभगवन्क्षमासाराहिसाधवः १६ श्रीभगवानुवाच ॥ क्षंतव्यंभवताविप्रक्षमासारावयंसदा ॥ संन्यासिनःक्षमासाराःक्षमातेषांप
रंबलम् १७ क्षमामोक्षकरीनित्यंतत्त्वज्ञानमिवद्विज ॥ क्षमाधर्मःक्षमासत्यंक्षमादानंक्षमायशः १८ क्षमास्वर्गस्यसोपानमितिवेदविदोविदुः ॥ तस्मात्स
र्वप्रयत्नेनक्षमांपालयतस्वकाम् १९ प्रत्यक्षज्ञानसंयुक्तायूयंसर्वेयतीश्वराः ॥ यएतेयतयोविप्राःपूजनीयामयाद्यवै २०

तमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ यतेरेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

भोक्तव्याः भोजनीयाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हारिवंशे भविष्यपर्वणि टोकायां द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ६३ ॥

भोक्तव्याय तयो विप्राभिः शुकाः सर्व एव हि ॥ तथैतित प्रतिज्ञाय भोक्तुं मेच्छन् हरेर्गृहे २१ ततः स्वभवनं विष्णुः प्रविश्य हरिरीश्वरः ॥ चतुर्विधं तथा हारं कारयि
त्वायथाविधि २२ भोजयामास तान्सर्वान्यतीन्यतिवराचिंतः ॥ छित्त्वा छित्त्वा च देवेशोऽङ्कूलानि मृदूनि सः २३ ददौ तेभ्यस्तदा विष्णुः सर्वेभ्यो जनमेजय ॥
ते च प्रीता यथायोगं यथापूर्वं ततो गताः २४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हारिवंशे भविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने यतिभोजनं नाम द्वाद
शाधिकशततमोऽध्यायः ११२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्वासास्त्वथ तत्रैव नारदेन महात्मना ॥ चिंतयन् ब्रह्मणस्तत्त्वं विजहार यथासुख
म् १ भगवानपि गोविंदस्तयोर्वासममन्यत ॥ ततस्तौ हंसडिंभकौ तस्मिन्काले महीपतिम् २ ब्रह्मदत्तं महीपालं पितरं वीर्यशालिनम् ॥ प्रावोचतामिदं वा
क्यं समं ताज्जनसंसदि ३ राजसूयं महायज्ञं पितः कुरुसुयत्नतः ॥ अस्मिन्मासि नृपश्रेष्ठ यथावोयज्ञसिद्धये ४ आवांतेद्यमहाराज दिशां विजयतत्परौ ॥ यति
प्यावो बलैः सार्द्धं गजैरश्वैरथैरपि ५ संभाराय ज्ञासिद्धयर्थं मानेतव्या नृपोत्तम ॥ तथेति समहाबाहो ब्रह्मदत्तो ब्रवीत्तदा ६ जनार्दनस्तु विप्रेन्द्रो दृष्ट्वा साहसतत्परौ ॥
अशक्यमिति मन्वानो वयस्यं हंसमब्रवीत् ७ शृणु हंसवचो मह्यं श्रुत्वानिश्चित्य वीर्यवान् ॥ आयुष्मन्साहसं कर्तुमुद्यतोऽसि नृपोत्तम ८ स्थिते भीष्मे जरासं
धे बाह्लीके च नृपोत्तमे ॥ किंच वीरेषु सर्वेषु यादवेषु नृपोत्तम ९ भीष्मो हि बलवान्वृद्धः सत्यसंधो जितेन्द्रियः ॥ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीयोजिगाय भृगूत्तमः १०
तं युद्धे जितवान् भीष्मः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ जरासंधस्य यद्वीर्यं तद्भवान्वेत्ति संयुगे ११ वृष्णि वीरास्तु ते सर्वे कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ तत्र कृष्णो हृषीकेशो जि
तशत्रुः कृती सदा १२ जरासंधेन सहितः सदा युद्धे जितश्रमः ॥ प्रमुखे तस्य नस्थातुं शक्नो जीवन् नृपोत्तमः १३ बलभद्रस्तथा मत्तः कुद्वोयदि भवेद्बली ॥
लोकानि मान्सा माहर्तुं शक्नोतीति मतिर्मम १४ तथा च सात्यकिर्वीरः शक्नो जेतुं रणेरिपून् ॥ तथान्ये यादवाः सर्वे कृष्णमाश्रित्य दंशिताः १५ अस्माभि
श्च कृतः पूर्वं विरोधो यतिभिः सह ॥ दुर्वासायातिभिः सार्धं गतो द्रष्टुं सकेशवम् १६ इति श्रुतं नृपश्रेष्ठ ब्राह्मणाद्भोक्तुमागतात् ॥ तथा सतियथासिद्धे तथा चिं
त्यं च मंत्रिभिः १७ ततः पश्चाद्विधास्यामो राजसूयं महाक्रतुम् ॥ हंस उवाच ॥ को नाम भीष्मो मंदात्मा वृद्धो हीनबलः सदा १८ आवयोः पुरतः स्यातुं शक्तः
सकिलवृद्धकः ॥ यादवा इति चित्रं नः शक्ताः स्यातुं रणे द्विज १९ कश्च कृष्णः पुरः स्यातुं बलदेवश्च मत्तकः ॥ शैनेयश्चापि विप्रेन्द्र स्यातुं न इति चिंतय २०
जरासंधस्तु धर्मात्मा बंधुरेव स दामम ॥ गच्छ विप्रयदुश्रेष्ठं ब्रूहि मद्बचनात्त्वरन् २१

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ जनार्दनः ऋषिपुत्रः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायां त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ६३ ॥

दीयतांकरसर्वस्वं यज्ञार्थं सुदरं बहु ॥ लवणानि बहून् यद्यगृह्य केशवमाचिरम् २२ आगच्छत्वरितं कृष्णनते कार्यविलंबनम् ॥ इति ब्रूहि यदुश्रेष्ठं याहित्वारि
तविक्रमः २३ न ब्रूयाश्चोत्तरं विप्रशपेयं त्वां प्रियो सिमे ॥ मित्रभावादिदं ब्रूहि पश्यामि त्वां पुनः पुनः २४ इति संचोदितो विप्रो नोत्तरं प्रत्यभाषत ॥ मित्रभावा
त्तथाराज न स्नेहाच्च जनमेजय २५ जनार्दनस्तु धर्मात्मानित्यंगंतुं समुद्यतः ॥ अद्य श्वो वा परश्वो वा गच्छामीति यतेतसः २६ देवं द्रष्टुं जगद्योनिं शंखचक्रगदाध
रम् ॥ एक एव च धर्मात्मा हयमारुह्य सत्वरम् २७ प्रातरेव जगामाशु द्रष्टुं द्वारवतीं द्विजः ॥ हरिं कृष्णं हृषीकेशं मनसा संस्मरन् द्विजः २८ ॥ ॥ इति श्री
महाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणि कैलासयात्रायां हंसडिंभकोपाख्याने त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ११३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः प्रायाद्वरिं विष्णुं ब्राह्मणो ब्रह्मवित्तमः ॥ हयेनैकेन राजेन्द्रत्वरितं स ययौ नृप १ यथानिदावसमये सूर्यांशुपरिपीडितः ॥ पांथो याति जलं दृष्ट्वा त्वारितं तात्पिपा
सया २ धावत्येव तथा विप्रो हरिं द्रष्टुं जनार्दनः ॥ गच्छन्संचिंतयामास चोदयन् हयमुत्तमम् ३ हंस एव प्रियो मह्यं कुर्यात्प्रियहितं मम ॥ तथा हि प्रेषितस्ते
न हरिं पश्याम्यहं प्रभुम् ४ अहमेव सदा धन्यो मतो ह्यभ्यधिको न हि ॥ यतो द्रक्ष्याम्यहं विष्णुं वसंतं द्वारकापुरे ५ सा हि मे जननी धन्या हरिं दृष्ट्वा
पुनर्गतम् ॥ कृतार्थं सर्वदा देवी द्रक्ष्यतेषामनस्विनी ६ मुखमुन्निद्रहेमाज किंजल्कसदृशप्रभम् ॥ द्रक्ष्यामि देवदेवस्य चक्रिणः शार्ङ्गधन्वनः ७ वपुर्द्रक्ष्याम्य
हं विष्णोर्नीलोत्पलदलच्छविम् ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गवनमालाविभूषितम् ८ नेत्रे ते देवदेवस्य पद्मकिंजल्कसप्रभे ॥ पश्याम्यहमदीनात्मानष्टदुःखोस्मि
निर्वृतः ९ अपि द्रक्ष्यति योगात्मा सौम्येनैव स्वचक्षुषा ॥ अपि वामत्प्रियं ब्रूयात्स्वास्ति चेति च वावदेव १० द्रक्ष्यामि चक्रिणो वर्ष्मततस्त्रैलोक्यसन्निभम् ॥
पादाब्जं चक्रिणो द्रष्टुं त्वरत्येव च मे मनः ॥ ११ ॥ वक्षःस्थलं सदा विष्णोः स्फुरद्रत्नप्रभायुतम् ॥ पश्यन्निव च गच्छामि स्मरंश्चानि शमीश्वरम् ॥ १२ ॥
पीतकौशेयवसनं लंबहारविभूषितम् ॥ ईषत्स्मिताधरं विष्णुं पश्यामि च पुनः पुनः १३ स्मरतश्च हरेरुपरोमहर्षो यमीदृशः ॥ गच्छतश्च पुरोभाति शंख
चक्रगदासिमान् १४ यातीव च पुरोभाति मह्यं देवो जगद्गुरुः ॥ एषो यमिति मेव कुंजिह्वा प्रस्फुरतीव तम् १५ इदं दुःखतरं मन्ये करं देहीति मद्रचः ॥ इदं तत्साह
सं मन्ये यद्वचस्तस्य भूपते १६ हंसस्य करदो विष्णुस्तदाज्ञापरिचारकः ॥ तस्य सर्वे पुरोगत्वा वक्ता हं किल निर्दयः १७ मूढानामग्रणी रस्मिर्निर्लज्जश्च तथा व
दन् ॥ करं देहि हरे विष्णो हंसस्य यदुपुंगव १८ लवणानि बहून् याशुपातव्यानि करात्मना ॥ इति वक्तुं न मे युक्तं परतस्तस्य शार्ङ्गिणः १९

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ वर्ष्मवपुः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ यतस्यमे यतंतमाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ जगतिरक्षायस्मात्तजगद्रक्षम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

तथापिमित्रभावात्तुवक्तव्यंघोरमीदृशम् ॥ कष्टोद्ययंमित्रभावोमनुष्याणांकृतात्मनाम् २० अथवासर्वविद्विष्णुःसर्वस्यहृदिसंस्थितम् ॥ जानात्येवसदा
भावंप्राणिनांशोभनेरतः २१ तथासतिनमेदोषोमित्रभावोयतोद्ययम् ॥ सर्वथारक्षतांविष्णुर्धोरिवक्तुंयतस्यमे २२ द्रक्ष्याम्यहंजगन्नाथंनीलकुंचितमूर्द्ध
जम् ॥ कंबुग्रीवाधरंविष्णुंश्रीवत्साच्छादितोरसम् २३ स्फुरत्पद्ममहाबाहुंरत्नच्छायाविराजितम् ॥ द्रक्ष्यामिकेशवंविष्णुंचक्रिगंयादवेश्वरम् २४ अचिं
त्यविभवंदेवंभूतभव्यभवत्प्रभुम् ॥ आत्मेच्छयाजगद्रक्षंद्रक्ष्यामिजलशायिनम् २५ कृतार्थःसर्वथाचाहंभवामिविगतज्वरः ॥ अद्यमेसफलंजन्मसाक्षादृष्ट
वतोहरिम् २६ अद्यमेसफलायज्ञाःसाक्षात्कृतवतोहरिम् ॥ नेत्रेमेसफलेविष्णुंपश्यतश्चजगन्मयम् २७ प्रीतिमानस्तुमेविष्णुर्वक्तुर्वोरस्यकर्मणः ॥ उन्मि
षन्नेत्रयुग्मेनद्रक्ष्यामिसकृदीश्वरम् २८ आमूलमसकृद्विष्णुंपश्यामिचपुनःपुनः ॥ पिबामिनेत्रयुग्मेनवपुःकृष्णस्यकेवलम् २९ धारयिष्याम्यहंपांसुतत्पाद
प्रभवंशिवम् ॥ ततःकृतार्थतांयास्येस्वर्गमार्गोहितद्रजः ३० मेघगंभीरनिर्वोषंश्रोष्यामिचहरेःस्वरम् ॥ पादाब्जंचक्रिणोविष्णोःपश्यामिचजगत्पतेः ॥
३१ पश्यामिचहरेर्वक्त्रंपूर्णंदुसदृशप्रभम् ॥ हरेरिदंजगद्रूपंपश्यामीवचसर्वतः ३२ प्रसीदतुसदाविष्णुरयुक्तंवक्तुमिच्छतः ॥ आलोलकुंडलयुतंहरिचंदन
चर्चितम् ३३ स्फुरत्केयूररत्नार्चिर्बाहुद्वयविराजितम् ॥ सव्येद्योतन्महाशंखंरश्मिजालविराजितम् ३४ प्रोद्यद्वास्करवर्णाभंचक्रज्वालाविराजितम् ॥
प्रोज्ज्वलत्कंकणयुतंतमजांबूनदांगदम् ३५ पीतकौशेयवसनंविस्तीर्णोरिस्कमच्युतम् ॥ कदाद्रक्ष्यामिदेवेशमिदानीमथवान्यदा ३६ सर्वथाकृतकृत्यो
हंयद्वपुर्द्रष्टुमुद्यतः ॥ नमोमह्यंनमोमह्यंयतोद्रष्टुमहंहरिम् ३७ उद्यतोस्मिजगन्नाथंबलभद्रकृतास्पदम् ॥ द्रक्ष्याम्यवश्यमद्यैवजिष्णुंविष्णुंजगद्गुरुम् ३८
श्रीकौस्तुभोद्भवर्चिस्फुरितोरुवक्षःपीतांबरंमकरकुंडलपंकजाक्षम् ॥ कृष्णंकिरीटवरचक्रगदोर्ध्वहस्तंतेजोमयंममहरेर्वपुरस्तुभूत्यै ३९ वेदोदधौविशदशा
स्रमहाहियोगेनिष्णातशुद्धमतिमंदरमथ्यमाने ॥ उद्योतमानममरैरनिशंनिषेव्यंनारायणारूपममृतंप्रपिबामिचाद्य ४० ध्येयंमुमुक्षुभिरमेयमनाद्यनंतं
स्थूलंसुसूक्ष्मतरमेकमनेकमाद्यम् ॥ ज्योतिस्त्रिलोकजनकंत्रिदशैकवंद्यमक्ष्णोर्ममास्तुसततंहृदयेच्युतारूपम् ४१ चिंतयन्नितिविप्रेन्द्रोययौद्वारवतीपुरी
म् ॥ मत्वाकृतार्थमात्मानंवाहयन्हयमुत्तमम् ॥ ४२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहारिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्यानेविप्रस्यद्धारवतीगम
नेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ ध्य ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रपिबामिसादरंपश्यामि ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिश्री०ह०नीलकं०चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥

सः निवेदितं ईश्वरोपितं सर्वस्वयेन तादृशोद्वास्थेन द्वाराप्रविश्य सुधर्मासभां अपश्यत् ॥ १ ॥ सुधर्मः योगधर्मो साक्षात्तदाकारेण संस्थितिः संस्थानं यस्य तं सुधर्माकृतिसंस्थितम् ॥ २ ॥

॥ वैशंपायन उवाच ॥ स निवेदित सर्वस्वोद्वास्थेन हि जनार्दनः ॥ अथ प्रविश्य धर्मात्मा सुधर्मा वै द्विजोत्तमः १ अपश्य देवदेवेशं सुधर्माकृतिसंस्थितम् ॥ बलभद्रेण संयुक्तमध्यासितमहासनम् २ अग्रतः स्थितशैनेयं पार्श्वतः स्थितनारदम् ॥ दुर्वाससाकृतकथमुग्रसेनपुरस्कृतम् ३ गायद्रंधर्वमुख्यैश्च नृत्यदप्सरसांगणैः ॥ सेव्यमानं महाराजसूतमागधवंदिभिः ४ उद्गीयमानयशसं माधवं मधुमूदनम् ॥ उद्गीयमानं विप्रैश्च सामभिः सामगैर्हरिम् ॥ दृष्ट्वा प्रीतमनाविष्णुं प्रोद्धृतपुलकच्छविः ५ नाम्ना जनार्दनोऽस्मीति न नामचरणौ हरेः ॥ बलभद्रं ततो देवं वंदे शिरसा द्विजः ६ दूतोऽस्मि देवदेवेश हंसस्य डिंभकस्य च ॥ इति ब्रुवाणं विप्रं द्रमिदमाह समाधवः ७ आस्वेदं विष्टरं पूर्वं पश्चाद्ब्रूहि प्रयोजनम् ॥ तथेति चाब्रवीद्विप्रो महदासनमास्थितः ८ वाचा संपूज्य विप्रं द्रमपृच्छत् कुशलं हरिः ब्रह्मदत्तस्य राजेन्द्र हंसस्य डिंभकस्य च ९ श्रुतं चापितयोर्वीर्यं प्रयोजनमतो द्विज ॥ अपि वा कुशलं विप्रपितुस्तव जनार्दन १० ॥ जनार्दन उवाच ॥ कुशलं ब्रह्मदत्तस्य पितुश्च मम केशव ॥ तयोरेव जगन्नाथ हंसस्य डिंभकस्य च ११ श्रीभगवानुवाच ॥ किमाह तुर्महीपालौ तौ हंस डिंभकौ नृपौ ॥ ब्रूहि सर्वमशेषेण नात्र शंका द्विजोत्तम १२ वाच्यं वाप्यथ वा वाच्यं कर्तव्यमथ चेतरत् ॥ श्रुत्वा तस्य विधास्यामो युक्तरूपं द्विजोत्तम १३ दूतोऽसि सर्वथा विप्रनवाच्यावाच्यकल्पना ॥ यत्कर्मकारनिर्दिष्टं तद्वाच्यं दूतजन्मना १४ नात्र शंका त्वया कार्या वक्तव्यस्येतरस्य च ॥ अतो वदयथा प्रोक्तं ताभ्यामिह जनार्दन १५ केशवेन वमुक्तस्तु प्रोवाच स जनार्दनः ॥ अजानन्निव किं ब्रूषे सर्वं प्रत्यक्षदर्शिवान् १६ न चास्ति ते परोक्षं तु जगद्दृतांतमच्युत ॥ सर्वे हि मनसा पश्यन् किं त्वमात्थवदेति माम् १७ विद्वद्भिर्गीयसे विष्णो त्वमेव जगतीपते ॥ इच्छया सर्वमाप्रोषिदृष्टादृष्टविवेचनम् १८ त्वमेवेदं जगत्सर्वं जगच्च त्वयिति ष्ठाति ॥ न त्वयारहितो ह्येकः पदार्थः स चराचरः १९ नास्ति किंचिदवेद्यं ते सर्वगोसि जगत्पते ॥ त्वमिन्द्रः सर्वभूतानां रुद्रः संहारकर्मकृत् २० रक्षितासि सदा विष्णुः सर्वलोकस्य माधव ॥ संसारस्य भवान् स्रष्टा किं त्वमात्थवदेति माम् २१ विद्वद्भिर्गीयते नित्यं ज्ञानात्मेति च माधव ॥ प्राणं प्राणविदः प्राहुस्त्वामेव पुरुषोत्तम २२ शब्दं शब्दविदः प्राहुस्त्वामेव पुरुषोत्तम ॥ तथा सति हृषीकेश किं त्वमात्थवदेति माम् २३ तथापि शृणु देवेश चोदितोऽस्मि यतस्त्वया ॥ वदेत्यसकृदेवैतत्तस्माद्ब्रूक्ष्यामि माधव २४ राजसूयेन यज्ञेन ब्रह्मदत्तोद्ययक्ष्यते ॥ तदर्थं प्रेषितस्ताभ्यां हंसेन डिंभकेन च २५ करार्थं यदुमुख्येभ्यस्तव चामंत्रणाय हि ॥ लवणं बहु देयं ते यज्ञार्थं तस्य केशव २६ इत्यर्थं प्रेषितस्ताभ्यां करं देहित दाज्ञया ॥ इदं त्वमपरं ताभ्यामुक्तं शृणु जगत्पते २७

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति श्रीनोलकंठकृतौ भारतभावदीपे खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिंभको

लवणानि बहून्याशुप्रगृह्यत्वरितं भवान् ॥ आगच्छतु तयो राज्ञोः सेयं केशववाग्बिभो २८ इत्युक्तवति विप्रेन्द्रे दूते तत्र तयोर्नृप ॥ प्रहस्य सुचिरं कृष्णो बभाषे
दूतमीश्वरः २९ शृणु दूतवचो मह्यं युक्तमुक्तं द्विजोत्तम ॥ करंददामिताभ्यां तु करदोऽस्मि यतो नृप ३० धार्ष्ट्यमेतत्तयोर्विप्रमतो यस्तु करग्रहः ॥ अहो धार्ष्ट्ये
महो धार्ष्ट्ये तयोः क्षत्रियबोजयोः ३१ इदमश्रुतपूर्वमेमतो यस्तु करग्रहः ॥ इत्युक्त्वा केशवो दूतमिदमाह स्मयादवः ३२ हास्यमेतद्यदुश्रेष्ठामतो
यस्तु करग्रहः ॥ यथा सौराजमूयस्य ब्रह्मदत्तो महीपतिः ३३ तौ तु याजयितारौ हि हंसोऽडिंभक एव च ॥ वोढा किल यदुश्रेष्ठो लवणस्य दुरात्मनः ३४ करदो
वासुदेवो हि जितोऽस्मि यदुसत्तमाः ॥ हास्यं हास्यमिदं भूयः शृणु ध्वं यादवा वचः ३५ इत्युक्तवति देवेशे बलभद्रपुरोगमाः ॥ यादवाः सर्व एवैते हासाय समवस्थि
ताः ३६ करदः कृष्ण इत्येवं ब्रुवंतः सर्वसात्वताः ॥ हासं मुमुचुरत्यर्थं तलंदत्वा परस्परम् ३७ तलशब्दो हासशब्दो रोदसी पर्यपूरयत् ॥ स च विप्रो नृपश्रेष्ठ नंदय
न्मित्रमात्मनः ३८ अहो कष्टमहो कष्टं दौत्यं यत्कृतवानहम् ॥ इति लज्जा समाविष्ट नूष्णीमासि दिवाङ्मुखः ३९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भवि
ष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्याने वासुदेववाक्यं नाम पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ हासं कुर्वत्सुतेष्वेवं के
शवः केशि मूढनः ॥ उवाच वचनं दूतं गच्छ मद्रचना द्विज १ तावित्थं हंसडिंभकौ ब्रूहि त्वरितविक्रमः ॥ बाणैर्दास्यामि निशितैः शार्ङ्गमुक्तैः शिलाशितैः २ अ
सिनावाथ दास्यामि निशितेन महात्मनोः ॥ शिरोवाछेत्स्यते चक्रं मत्करप्रहितं बलिम् ३ यो वरंदत्तवान्बुद्रो युवयोर्धाष्ट्यकारणम् ॥ स एव रक्षितावां स्यात्तं जि
त्वावां निहन्म्यहम् ४ देशेयसंविधातव्यो यत्र नः संगतिर्भवेत् ॥ तत्र गंता तथा चास्मि सबलः सहवाहनः ५ भवंतौ निर्भयौ भूत्वा गच्छेतां सबलौ नृपौ ॥ पु
ष्करे वा प्रयागे वा मथुरायामथवापि वा ६ तत्रार्हं सबलो यातानात्र कार्या विचारणा ॥ अथवा मित्रभावाच्च वक्तुमेवं न ते क्षमम् ७ न शक्यं यत्त्वया वक्तुं तच्च वक्ष्यति
सात्यकिः ॥ त्वया सह ततो गत्वा साक्षिभूतो भव द्विज ८ इदं च जाने विप्रेन्द्रे स्नेहो मम सदा त्वयि ॥ तेन त्वं विजयी भूत्वा संसारे दुःखसंकुले ॥ मत्कथा परमो नित्यं
सदा भव जनार्दन ९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्याने षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा ब्राह्मणं कृष्णः सात्यकिं पुनराह सः ॥ गत्वा शौनेयविप्रेण ब्रूहि मद्रचनात्तयोः १

पाख्याने वासुदेववाक्यं नाम पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ हासमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ युवयोः वां वां युवाम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ इतीति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्रविश्य गृहमिति शेषः यादवे सात्यकि निमित्तं पुनः आसनं विसृज्य समर्प्य ॥ ७ ॥ विप्रः जनार्दनः हंसडिंभयोरन्यद्वारा आह ॥ ८ ॥ ९ ॥

यन्मयोक्तमशेषेण वदगत्वा तयोः पुरः ॥ यथानः संगतिर्युद्धे तथा वदबलात्तदा २ धनुरादायाच्छत्वं बद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ एकेनाश्वेन गच्छत्वमसहायो यदूत
म ३ सात्यकिस्तंतथेत्युक्त्वा हयमारुह्य शीघ्रगम् ॥ गंतुमैच्छत्ततो राजन्नसहायः सासात्यकिः ४ जनार्दनं विसृज्या शुद्धतंतं यादवेश्वरः ॥ अहो धार्ष्ट्यमहो
धार्ष्ट्यमित्युवाच जनार्दनः ५ नमस्कृत्य तदा दूतो माधवं माधवेश्वरम् ॥ स ययौ शाल्वनगरं शौनेयेन समन्वितः ६ ततः प्रविश्य धर्मात्मा ब्राह्मणो ब्रह्मवित्तमः ॥
आसनं महदास्थाय विसृज्य यादवे पुनः ७ आस्ते सुखं यदा विप्रः शौनेयेन समन्वितः ॥ अथ तं हंसडिंभयोर्दर्शयामास सात्यकिम् ८ दूतो यं सात्यकिः प्राप्तः स
व्यो बाहुरयं हरेः ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हंसः प्राह वचस्तदा ९ श्रुतः समागमः पूर्वमद्य दृष्टो मया त्वसौ ॥ धनुर्वेदे च वेदे च शास्त्रे शस्त्रे तथैव च १० निपुणो यं सदा
धीरइत्येवमनुशुश्रुमः ॥ अथो दृष्टिपथं प्राप्तः प्रीतिं नौ विदधात्यसौ ११ कुशलं वा सुदेवस्य बलभद्रस्य वा पुनः ॥ कुशलाः सात्वताः सर्वे उग्रसेनपुरोगमाः १२
तथेति सात्यकिः प्राह मंदमुन्मथिताननः ॥ ततो जनार्दनं प्राह हंसो वाक्यविशारदः १३ अपि दृष्टस्त्वया च क्रीसिद्धं नः कार्यमीहितम् ॥ वद सर्वमशेषेण मा वृथा
कालमत्यगाः १४ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्याने सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्तवति हंसे च धर्मात्मा यजनार्दनः ॥ उवाच प्रहसन्वीरः स्तुवन्नारायणं सदा १ अद्राक्षमद्राक्षमहं जनार्दनं हस्तस्थं शंखं वरचक्रधारिणम् ॥
आतप्तजांबूनदभूषितांगदं स्फुरत्प्रभाद्योतितरत्नधारिणम् २ अद्राक्षमेनं यदुभिः पुरातनैः संसेव्यमानं मुनिवृंदमुख्यैः ॥ संस्तूयमानं प्रभुभिः समागधैः स्मितप्र
वालाधरपल्लवारुणम् ३ अद्राक्षमेनं कविभिः पुरातनैर्विविच्य वेद्यं विधिवत्सहामरैः ॥ प्रफुल्लनीलोत्पलशोभितं श्रिया विनिद्रहेमाब्जविराजितोदरम् ४ भूयो
हमद्राक्षमजं जगद्गुरुं प्रमोदयंतं वचनेन यादवान् ॥ निरूपयंतं विधिवन्मुनीश्वरैः प्रवृत्तवेदार्थविधिपुरातनैः ५ अद्राक्षमद्राक्षमहं पुनः पुनः समस्तलोकैकहितैषि
णं हरिम् ॥ वसंतमस्मिञ्जगतोहिताय गन्मयंतान्परिभूय शत्रून् ६ भूयोऽप्यपश्यं सह यादवेश्वरैर्विक्रीड्यमानं च विहारकाले ॥ रमंतमीड्यं रमयंतमीश्वरा
न्यदूतमान्यादवमुख्यमीश्वरम् ७ भूयोऽप्यपश्यं सरसीरुहेक्षणं समेतया भीष्मतनूजया हरिम् ॥ वसंतमंभो निधिशायिनं विभुं भक्तप्रियं भक्तजनारूपदं शिवम् ८
अद्राक्षमद्राक्षमहं सुनिवृतः पिबन्पिबंस्तस्य वपुः पुरातनम् ॥ नेत्रेण मीलद्विवरेण केवलं धन्योऽहमस्मीति तदा व्यचिंतयम् ९

१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां नीलकंठकृतौ भारतभावदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ६४ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विविच्य देहादिभिः पृथक्कृत्य ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ भूयोऽप्यद्राक्षमित्यनुषंगः ॥ ७ ॥ ८ ॥ मीलद्विवरेण अच्छिद्रेण ॥ ९ ॥

ककुद्धानंमाहात्म्यवंतं विभावसुंभास्वंतं ॥ १० ॥ ११ ॥ युवांस्वरंतमद्राक्षमित्यन्वयः कदेशेतौवर्तेतैकचवाकालेतौद्रक्ष्यामीतिस्मरंतमित्यर्थः १२ कुतः केनोपायेनमत्पुरोग
तौतौस्यातांइतिशेषः ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ दापयंतंशिष्येभ्यःपाठयितुमनुज्ञांप्रयच्छंतंमुनीश्वरंदुर्वाससम् ॥ १५ ॥ अचितयमित्युक्त्वास्वाचितनमेवाह असाध्यमिति इंदराजसू

अद्राक्षमंभोजयुगंदधानंप्रभुंविभुंभूतमयंविभावनम् ॥ आद्यंककुद्धानमुखंविभावसुंसंस्मृत्यसंस्मृत्यतमेवनिर्वृतः १० अद्राक्षंजगतामीशंवक्षोराजितकौस्तु
भम् ॥ वीज्यमानंहरिकृष्णंचामराणांशतैःसदा ११ युवांविद्वेषयुक्तेनचेतसायादवेश्वरम् ॥ स्मरंतंसर्वदाविष्णुंकचैवंकचवेत्तिकः १२ कचद्रक्ष्यामितौ
मंदौकुतोवामत्पुरोगतौ ॥ ध्यायंतमित्यंदवेशंकेशंखवहंसदा १३ हंसंतमेनमद्राक्षंकरदंहास्यतत्परम् ॥ वदंतंनारदेवाचंदुर्वाससियतीश्वरे १४ ब्रह्मसू
त्रपदांवाणींदापयंतंमुनीश्वरम् ॥ दृष्ट्वाहंतंहरिंदेवंपुनःपुनरचितयम् १५ असाध्यमिदमारब्धंताभ्यामितिचृपोत्तम ॥ नारब्धव्यमिदंकार्यमितःप्रभृ
तिभूमिप १६ निवृत्तासाकथाहंसाचितयद्ब्रह्मणंतव ॥ तद्वृत्तमखिलंसर्ववदिष्यतिहिसात्यकिः ॥ एतद्वचनमाकर्ण्यहंसःकुद्धोब्रवीद्वचः १७ ॥ हंसउवाच ॥
अरेब्राह्मणदायादकानामवागियम् ॥ आवयोःपुरतोवक्तुंत्रैलोक्यंजेतुमिच्छतोः १८ माययात्वांभ्रमयतिकृष्णोलीलाविधानवित् ॥ तंदृष्ट्वाभ्रमएवैष
तवसंजायतेमहान् १९ शंखचक्रगदाशार्ङ्गवनमालाविभूषितम् ॥ वृष्णिवीरंसमावेश्यसमुच्छ्रितयशोधरम् २० सूतमागधसंस्तावप्रकटद्वारबाहुकम् ॥
अत्यद्भुतयशोराशिंविक्रमालोकमंडनम् २१ चतुर्भुजंबलाक्रांतंवृष्णियादवसंमतम् ॥ अहोद्यभ्रमएवैषदर्शनात्तस्यचक्रिणः २२ इदानींचमहाराजभ्राम
यत्येवदुर्मतिः ॥ त्वामेवविप्रमंदात्मन्निद्रजालिकताहिया २३ चापल्यमिदमेवैतत्तवविप्रभ्रमोद्भवम् ॥ अहोहिखलुसादृश्यंवक्तव्यंभवतामम २४ अहमे
वत्वयाविप्रमर्षयेप्रोदितंवचः ॥ सखिभावाद्विजश्रेष्ठअन्यथाकःसहेदिदम् २५ गच्छमंदमतेविप्रयथेष्टंसांप्रतंतव ॥ द्विजगच्छयथेष्टंत्वंपृथिवींपृथिवी
तव २६ जित्वागोपालदायादंहत्वायादवकान्बहून् ॥ एषनःप्रथमःकल्पोजेष्यामइतियादवान् २७ गच्छगच्छेतिविप्रत्वंधृष्टंपरुषवादिनम् ॥ शत्रु
पक्षस्तुतिपरंसहयुक्त्वासदामया २८ नमेविप्रवधःकार्यःकष्टादपिहिसर्वतः ॥ इत्युक्त्वाब्राह्मणंभूयोहंसःसात्यकिमब्रवीत् २९ भोभोयादवदायादकिम
र्थंप्राप्तवानिह ॥ किमब्रवीन्नंदसुतःकिंवासौमेदिशत्करम् ३० ॥ सात्यकिरुवाच ॥ इदंसत्यंवचोहंसशंखचक्रगदाभृतः ॥ शरैर्निशितधाराग्रैःशार्ङ्गमुक्तैः
शिलाशितैः ३१ दास्यामिकरसर्वस्वमसिनानिशितेनते ॥ शिरश्छेत्स्यामितेहंसकरदानस्यसंग्रहम् ३२

याख्यकर्म॥ १६ ॥ साकथाकृष्णात्करोग्राह्यइति इयंकृष्णप्रशंसात्मिका ॥ १७ ॥ १८ ॥ एषभ्रमःअस्मास्वशक्तताबुद्धिःमाययेत्यादिवाक्यंनिंदापरतयाभासमानमापिवाग्देवता
भिप्रायेणायथार्थमेव स्पष्टमेवाहिमायावित्वं चतुर्भुजादिकंचभगवतःशास्त्रेइतिदिक् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इति श्रीनीलकण्ठकृतौ भारतभाष्ये

धाष्ट्यैहितवमंदात्मनः किमतोपि नृपाधम ॥ देवदेवाज्जगन्नाथात्करमिच्छतियो नृपः ३३ तस्यैष करसंक्षेपो जिह्वाच्छेदो नराधम ॥ तस्य शार्ङ्गं रवंश्रुत्वा शंख
स्य च हरेः पुनः ३४ कोनामजीवितं कांक्षेति षेदानीं त्वमद्य वै ॥ गिरीशवरदर्पेण को ब्रूयादीदृशं वचः ३५ सहायावयमेवैते बलभद्रपुरोगमाः ॥ प्रथमो बलभ
द्रो सौ द्वितीयो हंच सात्यकिः ३६ कृतवर्मा तृतीयस्तु चतुर्थो निशठो बली ॥ पंचमो थच बभ्रुस्तु षष्ठश्चैवोत्कलः स्मृतः ३७ सप्तमस्तारणो धीमानस्रशस्त्रविशा
रदः ॥ अष्टमस्त्वथ सारंगो नवमो विपृथुस्तथा ३८ दशमश्चोद्धवो धीमान्वयमेते बलान्विताः ॥ त एते पुरतो गोपुः शंखचक्रगदाभृतः ३९ देवदेवस्य युद्धेषु तिष्ठं
त्येव दिवानिशम् ॥ यौहिवीरौ सुतौ तस्य नासत्यसदृशौ बले ४० तावेव वांक्षमौ युद्धे हंतुं बलमदान्वितौ ॥ योगिरीशो गिरादेवो वरंदत्त्वा सतिष्ठति ४१ युवां
हिकिं बलौ युद्धे तिष्ठतः सशरंधनुः ॥ गृहीत्वा शत्रुभिः सार्द्धं युद्धं कर्तुं समुद्यतौ ४२ ईदृशेष्वथ भृत्येषु युद्धं कुर्वत्सु शत्रुभिः ॥ त्रैलोक्यं रक्षतस्तस्मात्करमिच्छन् व
जेतकः ४३ हनिष्यत्येव वां युद्धे त्रैलोक्यं यो हिरक्षति ॥ शरेण निशितेनाजौ शार्ङ्गमुक्तेन केवलम् ४४ कनः संग्राम इत्येवं पुनराह जगत्पतिः ॥ पुष्करे पुण्यदेनि
त्यमुत गोवर्द्धने गिरौ ४५ मथुरायां प्रयागे वा दर्शयंतो बलानि मे ॥ शंखचक्रधरे देवे जगत्पालनतत्परे ४६ राजसूयं महायज्ञं कर्तुमिच्छतिकः स्वयम् ॥ वद
न्वास्वस्तिमान् मर्त्यस्त्वां विना को व्रजेत्सुखम् ४७ इदमिच्छसि चेन्मूढहास्यतां यासि भूतले ॥ इत्युक्त्वा सात्यकिर्वीरो हसन्निवभुवि स्थितः ४८ ॥ इति श्री
महाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्याने सात्यकिवाक्यं नामाष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ त
तः क्रुद्धौ महाराज हंसोऽडिंभक एव च ॥ इदं वै प्रोचतुर्वाक्यं रोषव्याकुलितेक्षणौ १ दिवक्षंतौ दिशः सर्वाः सर्वान्वीक्ष्य नृपोत्तमान् ॥ करेण निष्पीड्य करं स्मरंतौ
तद्वचो महत् २ कनुक्वानंदसूनुः कवारा मो बलोत्कटः ॥ इति ब्रुवाणौ साक्षेपौ सात्यकिं सत्यसंगरम् ३ अरे यादवदायाद किं ब्रूषेनः पुरोगतः ॥ इतो निर्गच्छमं
दात्मन्दूतस्त्वमसि सांप्रतम् ४ अन्यथा वध्य एव त्वं प्रलपन् परुषं वचः ॥ सत्यं निर्लज्ज एवासि यद्ब्रूयादृशं वचः ५ आवा मिदं जगत्सर्वं शासितुं संयतौ नृपौ
कोनाम मानुषे लोके करदो नैव जीवति ६ हत्वा गोपालकान् सर्वान् बद्ध्वा यादवकान् बहून् ॥ गृह्णीमः कर सर्वस्वं ततो गच्छन् नराधम ७ अवध्यो दूततां प्राप्तो बह्व
द्वं प्रभाषसे ॥ ईश्वरो नौ वरं दाता ह्यस्त्राणामपि च प्रभुः ८ रक्षितारौ महाभूतौ संग्रामं गच्छतौ श्वनौः ॥ पितरं याजयिष्यावोजित्वा गोपालकं रणे ९

पेखिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां हंसडिंभकोपाख्याने अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ततः क्रुद्ध इति ॥ १ ॥ २ ॥ कनु द्वौ कौ भ्रातृत्वं सूचयतः नंदसूनु रि
ति गोपत्वव्यंजकम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कः करदो नैव जीवति अपितु सर्वः करदो जीवति वृष्णयस्त्व करत्वा न जीविष्यंतोत्यर्थः ॥ ६ ॥ एतदेवाह हत्वेति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नहिजीविष्यथेतिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिटी

एतेप्रोक्ताभृशंयुद्धेकातराःसर्वएवते ॥ हत्वातान्सबलान्युद्धेपुनर्जेप्यामिकेशवम् १० संहर्तव्यामहासेनाप्रगृहीतशरासना ॥ गृहीतप्रासमुश
लागृहीतकवचासदा ११ आरूढारथसाहस्रागदापरिवसंकुला ॥ सुप्रभूतेधनवतीप्रभूतबलसाधना १२ चाल्यतांवाहिनीघोराबलाध्यक्षासमंततः ॥ अ
वध्यएवगच्छत्वंनतेमरणतोभयम् १३ संग्रामःपुष्करेस्माकंश्वःपरश्वोपिवानृप ॥ ततोज्ञास्यामहेवीर्यकेशवस्यबलस्यच ॥ येत्वयोक्तानृपाःसंख्येतेषाम
पिचयद्वलम् १४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ हंसागच्छामिवांहंतुंश्वःपरश्वोपिवानृप ॥ अद्यैवहिमयाबध्यौनचेहूतोभवाम्यहम् १५ नहिश्वोवापरश्वोवायु
वांकटुकभाषिणौ ॥ दौत्येहिदुःखमतुलंवहाम्येवसदानृणाम् १६ अन्यथाहंयुवांहत्वाततोयास्यामिनिर्वृतिम् ॥ स्ववीर्यबाहुदर्पचदर्शयन्वांनृपाधमौ
१७ शंखचक्रगदापाणिःशार्ङ्गधन्वाकिरीटभृत् ॥ नीलकुंचितकेशाढ्योलंबबाहुःश्रियावृतः १८ ससर्वलोकप्रभवोविश्वरूपःसुरूपवान् ॥ दैत्यदानवहंता
सौयोगिध्येयःपुरातनः १९ पद्मकिंजल्कनयनःश्यामलःसिंहविक्रमः ॥ सृष्टिस्थितिलयेष्वेकःकर्तात्रिजगतोगुरुः २० शरेणनिशितेनाजौदर्पेवांव्यपनेष्य
ति ॥ इत्युक्त्वारथमारुह्यप्रययौसात्यकिःकिल २१ इतिश्रीम०खिले०भविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्यानेएकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रविश्यसपुरंविष्णोःसात्यकिःशिनिपुंगवः ॥ आचक्षेथकृष्णाययथावृत्तंतयोस्तथा १ ततःप्रभातेविमलेकेशवःकेशिसूदनः ॥
बलाध्यक्षानुवाचेदंचक्रपाणिर्गदाधरः २ संनह्यतांबलंसर्वेयथकुंजरवाजिमत् ॥ अनेकभेरीपणवंप्रासासिपरिवाकुलम् ३ सध्वजंसपताकंचसालंकारपरि
च्छदम् ॥ तेतथेतिप्रतिज्ञायसर्वचकुरधीनगाः ४ आदायसुदृढंचापंरथमारुह्यदंशिताः ॥ अग्रतोजग्मुरत्यर्थंसेनायाःपुरुषोत्तमाः ५ सात्यकिश्चतथारा
जन्प्रगृहीतशरासनः ॥ बभौक्रोधसमायुक्तोजगामाग्रेमहाबलः ६ अन्येचयादवाःशूराःप्रगृहीतमहायुवाः ॥ सिंहनादंप्रकुर्वंतोजग्मुरत्यर्थमुत्तमाः ७ हरि
स्तुरथमारुह्यसंस्कृतंदारुकेणह ॥ शार्ङ्गभारसहंघोरंगृहीत्वासशरंधनुः ८ चक्रपाणिस्तदाशंखीगदाशरवरासिमान् ॥ बद्धगोधांगुलित्राणःपीतवासाजना
ईनः ९ पद्ममालावृतोरस्कोनवजीमूतसन्निभः ॥ ययौरथगतोविप्रैःस्तूयमानोमुदान्वितैः १० मूतैर्मागधपुत्रैश्चगीयमानस्ततस्ततः ॥ आनीयसेनांसक
लांययौकाष्ठामथोत्तराम् ११ पांचजन्यंमुखेन्यस्यसर्वप्राणेनकेशवः ॥ दध्मौमहारवंकुर्वञ्छत्रूणांभयवर्द्धनम् १२ आध्मातस्तेनहरिणासचकेशंखराट्ध्रुवम्
रवःसरोदसीराजन्पूरयामाससर्वतः १३

कायामेकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ६४ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सशंखजः ॥ १३ ॥

दध्मुः ध्मांतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां विंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ६३ ॥
अथेति ॥ १ ॥ पुरःसरौ चतौ महाभूतौ चेति विग्रहः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पुरसरः पुरोगामी विसर्गलोपः पूर्वपदे आर्षः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ योहिपुरावृतः समभवत्स

तस्मिंश्छंखेतथा ध्माते दध्मुः शंखाः सहस्रशः ॥ भेर्यश्वापि समाध्माता मृदंगा बहवो नृप १४ नेदुरत्यर्थमतुलं वमं तेजलदायथा ॥ अथाययुर्महाराज पुष्करं
पुण्यवर्धनम् १५ सरसस्तस्य राजेन्द्र पुष्करस्य नृपोत्तमाः ॥ प्रतीक्ष्य हंसडिंभकौ युद्धाय समवस्थिताः १६ निवेशं कारयामासुर्यादवाः सर्व एव हि ॥ स्वं स्वं य
युः सुखं राजन् प्रगृहीतकुटीमठम् १७ भगवानपि गोविंदः सरोद्व्यासुशोभनम् ॥ उपस्पृश्य जले तस्मिन् प्रणम्य यतिपुंगवान् १८ तयोरागमनं लिप्सु रास्ते ती
रे यथा सुखम् ॥ शृण्वन् वेदध्वनिं विष्णुर्ब्राह्मणानां समंततः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभकोपाख्याने कृष्णपुष्करप्रवेशो
नाम विंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अथ तौ हंसडिंभकौ जग्मतुः पुष्करं प्रति ॥ प्रगृहीतमहाचापौ सरथौ सध्व
जौ नृप १ पुरःसरमहाभूतौ संहरंता विबोल्बणौ ॥ प्रकुर्वंतौ सिंह रवं भस्मना परिलेपितौ २ त्रिपुंड्रकललाटांतौ रुद्राक्षपरिशोभितौ ॥ अन्यौ द्वा विवरुद्रौ तौ
लोकसंहारकारकौ ३ ततो नु जग्मुः शतशः सैन्यानि नृपसत्तम ॥ अक्षौ हिण्योदशैवासंस्तयोरथ समागताः ४ विचक्रस्तु महाराज दानवो नगसन्निभः ॥ तयो
रेव सखा पूर्वमासीच्च बलशालिनोः ५ शक्रो यस्य पुरसरः स्थातुं शक्नो न वज्रभृत् ॥ योहि वीरो महाराज देवदैत्यसमागमे ६ देवानिघ्नंस्तथाराज नृदेवं द्रमज
यन्महान् ॥ अकरोच्च पुरायुद्धं विष्णुना प्रभाविष्णुना ७ योहि द्वारवर्ती प्राप्य बबाधे यदुपुंगवान् ॥ सतदानीं महाराज श्रुत्वा युद्धमुपस्थितम् ८ अनेकशत
साहस्रैर्दानवैः परिवायुधैः ॥ वृतः समभवद्दैत्यो वृष्णिद्वेषानृपोत्तम ९ हंसस्य डिंभकस्याथ साहाय्यं कर्तुमुद्यतः ॥ विचक्रस्याथ दैत्यस्य हि डिंबो राक्षसेश्व
रः १० अतीव मित्रतां यातो दद्यात्प्राणांश्च संयति ॥ राक्षसैरपरैः सार्धं शिलाशूलासिपाणिभिः ११ ययौ तस्य सहायार्थं हि डिंबः पुरुषादपः ॥ अष्टाशीति
सहस्राणि राक्षसास्तस्य चाभवन् १२ अनुयाता महाराज शिलापरिवबाहवः ॥ तयोस्तत्र महासैन्यं गच्छतोः केशवं प्रति १३ मिश्रितं दैत्यसं वैश्वराक्षसै
श्च समंततः ॥ अत्यद्भुतं महारौद्रं त्रैलोक्यभयदायकम् १४ दैत्येन सहितौ तौ हि जग्मतुः पुष्करं प्रति ॥ तावेतौ हंसडिंभकौ हंतुं केशवमंजसा १५ ततः
श्रुत्वा जरासंधो विग्रहं यदुभिः सह ॥ नाकरो नृप साहाय्यं पापं मे भवितेति ह १६

एव विचक्रः तस्य विचक्रस्य वृतस्यामित्रतां यातो हि डिंबो नाम राक्षसेश्वर इति योजना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दैत्येन विचक्रेण तेना हि डिंबेन ॥ १५ ॥ नृपसाहाय्यं हंस
डिंभकयोः साहाय्यं विग्रहमपिताभ्यां सह च शापः परासक्तः परेण हंतव्य इति शास्त्रातिक्रमजो दोषः ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ताभ्यांकुरुनमस्कारमिति वैशंपायनोदिव्यदृष्ट्यातमप्यर्थवर्तमानवत्पश्यन्जनमेजयंप्रेरयति जन
मेजयेतादृशं शब्दजन्यं परोक्षज्ञानं संभावयत्कथामेवानुसंधत्ते सैन्यमिति सैन्यं कर्तुं देवेशं दिशं यामास अयंकृष्णोयंकृष्ण इत्यन्योन्यं दर्शयामासेत्यर्थः द्वयोः संबन्धः ॥ २६ ॥

गच्छतोऽसमिति राजहंसस्य डिभकस्य च ॥ अतित्वरितविक्रांतास्ते ययुः पुष्करं प्रति १७ सिंहनादं विमुञ्चन्तः कथयन्तः परस्परम् ॥ अहमेव नृपायुद्धं करोमि
प्रथमं हरेः १८ इत्यनुवृत्तपाराजच्छतशः केशवं प्रति ॥ संप्राप्तास्ते नृपश्रेष्ठाः पुष्करं पुण्यवर्द्धनम् १९ मुनिजुष्टं पोष्यं द्वैर्ऋषिभिश्च निषेवितम् ॥ अत्यंतमद्रं
लोकेषु पुष्करं प्रथमं नृप २० पुष्करं पुंडरीकाक्षोद्भावेव जगतीपते ॥ दर्शनात्स्पर्शनाच्चैवाकिलिषच्छेदिनौ नृप २१ पुष्करं पुंडरीकाक्षोद्भावेव नृप सत्तम ॥
सेव्यमानौ मुनिश्रेष्ठैर्मरौ वैर्महात्माभिः २२ द्वावेव हि नृपश्रेष्ठ सर्वपापप्रणाशकौ ॥ तावुभौ यत्र सहितौ तत्र ते सांस्थितानृपाः २३ दृष्टवन्तौ हरिं विष्णुं विष्टरश्च
वसंपरम् ॥ पुष्करं पुण्यनिलयं तीर्थं ब्रह्मनिषेवितम् २४ ताभ्यांकुरुनमस्कारं मनसानृपसत्तम ॥ अहो निःशेषमभवत्तत्र भूयो न संशयः २५ सैन्यं तत्र च संप्रा
प्तं दैत्यरक्षः समाकुलम् ॥ अनेकभेरीपणवद्गर्जरीडिंडिमाकुलम् २६ नानापणवसंमिश्रं रक्षोनादविनादितम् ॥ प्रविश्य सरसस्तीरं पुष्करस्य विशांपते ॥
दर्शयामास देवेशं युद्धाय समुपास्थितम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भाविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्याने एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः
॥ १२१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ द्वे सैन्ये संगते राजन्सध्वजे सपरिच्छदे ॥ महापरिघसंकीर्णे गदाशक्तिसमाकुले १ भेरीद्गर्जरसंपूर्णे डि
डिमारावसंकुले ॥ प्रगृहीतमहाशस्त्रे शूलासिवरकार्मुके २ परस्परकृतोत्साहे चक्राते युद्धमुल्बणम् ॥ तेशराः कार्मुकोत्सृष्टानि भिद्यथ शरीरिणाम् ३ शरी
राणि महाराज जग्मुर्दूरं सहस्रशः ॥ भटबाहुविनिर्मुक्ताः खड्गानि भिद्यवक्षसि ४ स्फुरन्तश्च तथाराजजिह्वारां स्याद्व्यस्य ययुः ॥ परिघाश्च तथाराज्ञां बाहुभिः प
रिचोदिताः ५ तिलशश्च कुरुतुलं शरीरं नृप रक्षसाम् ॥ दैत्यानां कुर्वतां नादमन्योन्यवधकां क्षिणाम् ६ दैत्यारक्षांसिराजेंद्रराजानश्च समन्ततः ॥ अन्योन्यं परिघै
र्जघ्नुश्चापमुक्तैः शिलाशितैः ७ शरैश्च भोगिभोगभैस्तीक्ष्णमन्ये महाबलाः ॥ राक्षसादानवाश्चान्ये मत्तमातंगविक्रमाः ८ अन्योन्यं जघ्निरे राजंश्चापमुक्तैर्महा
शरैः ॥ नागानां गैर्महाराजहयाश्चैः समन्ततः ९ रथारथैः सभाजग्मुः सादिनः सादिभिस्तथा ॥ पट्टिशासि शरव्रातैः कुंतैः सायककर्षणैः १० सशक्तिपरिघप्रा
सपरश्वधसमाकुलैः ॥ डिडिपालैर्महाराजैर्जघ्नुरन्योन्यमाहवे ११

॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भाविष्यपर्वणि टोकायां हंसडिभकोपाख्याने एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ४ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारतखिलेषु हरिवंशोभाविष्यपर्वणिटीकायां

अन्योन्यं जघ्निरे राजंश्चापमुक्तैः शिलाशितैः ॥ राक्षसादानवाराजं क्षत्रियाश्च समंततः ॥ इतश्चेतश्च यावंतः कुर्वंतो विस्वरं रवम् १२ हताः केचिन्महाराजपेतुरु
न्यामहासिभिः ॥ केचिन्मथितमस्तिष्कागदाभिर्वीर्यवत्तमाः १३ भिन्नग्रीवामहाराजपरिवैः परिघायुधैः ॥ यमराष्ट्रं गतः केचित्केचित्स्वर्गसमाययुः १४
अप्सरोभिः समासेदुः पश्यंतः स्वकलेवरम् ॥ केचित्स्वांश्च परांश्चैव हत्वा भ्रांता इवाभवन् १५ एतस्मिन्नंतरे राजन् शंखाभेर्यः सहस्रशः ॥ सस्वनुः सर्वतः सैन्ये मृ
दंगा बहवस्तथा १६ मध्यं दिनगते सूर्ये तापं दधति घोरवत् ॥ ततः पिशाचा विकृताः करालविततोदराः १७ राक्षसाश्च महावोराः पिशितं केशशाङ्गुलम् ॥
मुदिता भक्षयामासुः पिबंतः शोणितं बहु १८ संचितानि शवान्यासन्कबंधाः खड्गपातिताः ॥ विभज्य देशं बहु शोयुद्धभूमौ शवाशिनः १९ अथ श्येनामृगा
श्चैव कंकगृध्रास्तथापरे ॥ तुंडैः शवान् विनिष्कृष्य भक्षयंतिततस्ततः २० सप्ताशीतिसहस्राणि हताना गान्धर्वोत्तम ॥ त्रिंशत्सहस्रमयुतं निहता हयसत्तमाः २१
हतं लक्षं महाराजरथानां रथिभिः सह ॥ त्रिंशत्कोट्यो हतास्तत्र सादिनः सायुधाभृशम् २२ मध्यं दिनगते सूर्ये हताः केचन निर्गताः ॥ केचिच्चतुषिताराजन् विवि
शुः पुष्करं सरः २३ केचिद्भूमिं समालिङ्ग्य भीता इत्यब्रुवन्नगे ॥ मुक्तकेशाः पतन्ति स्म रथान् संत्यज्य केचन २४ संदष्टोष्टपुटाः केचित्सादिनः पुरतो हताः ॥ अत्य
द्भुतं महायुद्धमासीत् पुष्करतीर्थके ॥ यथा देवासुरं युद्धमासीत् पूर्वोत्तम २५ ॥ इति श्रीमहाभारतखिलेषु हरिवंशोभाविष्यपर्वणि द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्या
यः १२२ ॥ ॥ ६३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे राजन् द्वंद्वयुद्धमवर्तत ॥ विचक्रं योधयामास शार्ङ्गधन्वा गदाधरः १ बलभद्रो थहं सेनाडिभकेण च सा
त्यकिः ॥ वसुदेवो ग्रसेनाभ्यां हिडिंबः पुरुषादकः २ शेषाश्च शेषैराजेंद्रचक्रयुद्धमदीनगाः ॥ वासुदेवस्त्रिसप्तत्यादैत्यं वक्षस्य ताडयत् ३ शरैर्निशितधाराग्रैर्वि
स्मयं दर्शयन्नगे ॥ दानवो देवदेवेशं दृढेन निशितेन च ४ शरेणाकर्णमाकृष्य धनुः प्रवरमीश्वरम् ॥ जघानस्तनमध्ये च पश्यतस्तु शचीपतेः ५ तेन विद्धो थ भगवा
न्वक्षो देशे जनार्दनः ॥ अवमच्छोणितं विष्णुरादिकाले यथा प्रजाः ६ ततः क्रुद्धो हृषीकेशः क्षुरपेणाहनद्धजम् ॥ अश्वांश्च चतुरो हत्वा सारथिं च शरैस्त्रिभिः ७
ततो दध्मौ महाशंखं यथा तारामयेरणे ॥ रथादुत्थुत्य सहसा दानवः क्रोधमूर्च्छितः ८ गदां गृह्य महावोरां दुःसहां वीर्यशालिनीम् ॥ तया जघान दैत्येन्द्रः किरीटे
केशवस्य ह ९ ललाटे च पुनर्विष्णुं सिंहनादं व्यनीनदत् ॥ ततः शिलां च महतीं प्रगृह्य दनुजः किल १० भ्रामयित्वा दशगुणं प्राहरत् केशवोरसि ॥ तामपतन्तीं संप्रे
क्ष्य हस्तेनादाय केशवः ११ जघान च तया दैत्यं सपपाता दितः क्षितौ ॥ गता सुरिव संजज्ञे श्वसन्निव पपात ह १२

द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ तारामये बृहस्पतिभार्याप्रधाने तन्निमित्ते इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायां त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

प्राप्यसंज्ञांततोदैत्यः क्रोधाद्विगुणमाबभौ ॥ आदायपरिघंघोरमिदमाहजनार्दनम् १३ अनेनतवगोविंददर्पजातंनिहन्म्यहम् ॥ विक्रमज्ञस्तदाचासिममदेवा
सुरेरणे १४ तावेवविपुलौबाहू स एवास्मिजनार्दन ॥ तथापियुध्यसेवीरज्ञात्वात्वंमामकंबलम् १५ वारयैनंमहाबाहोपरिघंबाहुनिःसृतम् ॥ इत्युक्तादेवदेवे
शंशंखचक्रगदाधरं ॥ चिक्षेपदैत्योलोकेशंसर्वलोकस्यपश्यतः १६ तंगृह्यबाहुनाकृष्णोहतोसीतिवदन्हरिः ॥ खंडशःकारयामासखड्गेननिशितेनह १७ उ
त्पात्यवृक्षदैत्येशःशतशाखंमहाशिखम् ॥ तेनसंपोथयामासविष्टरश्रवसंविभुम् १८ छित्त्वातंचापिखड्गेनतिलशश्चकारह ॥ विक्रीड्यसुचिरंविष्णुस्तेनदै
त्येनमाधवः १९ हंतुमैच्छत्तदादैत्यमादायनिशितंशरम् ॥ आग्नेयास्त्रेणसंयोज्यजघानैनंमहान्हरिः २० संदह्यसशरोदैत्यंसर्वलोकस्यपश्यतः ॥ यथापूर्वज
गामाशुकरंभगवतःपुनः २१ हतशिष्टास्ततोदैत्याःपलायंतोदिशोदश ॥ अद्यापिननिवर्ततेगच्छंतोवैमहोदधिम् २२ इति श्रीमहाभारतेखिलेपुहारिवंशेभवि
ष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्यानेकृष्णस्योत्कर्षवर्णनं नाम त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२३ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ बलदेवस्तुधर्मात्माधनुरादा
यसत्वरम् ॥ जघानहंसं दशभिर्बाणैर्बाणभृतांवरः १ तंप्रत्यविध्यन्नाराचैर्हंसःपंचभिराशुगैः ॥ तानंतरेहलीछित्त्वानाराचैर्दशभिःपुनः २ नाराचेनाशुविष्या
धललाटेहंसमोजसा ॥ दृढंपतन्सनाराचस्तस्यसंज्ञांसमाददे ॥ रथोपस्थेचिरंस्थित्वातूणाद्वाणंसमाददे ३ लब्ध्वाहंसःसंज्ञांतुविद्धातेनयदूतमम् ॥ सिंहव
द्यनदद्वंसोदेवान्विस्मापयत्रणे ४ ततःकुद्धोहलीविद्धस्तेनबाणेनमाधवः ॥ वमञ्छोणितमत्युष्णंनिश्वसंश्वरणाजिरे ५ लोहिताविष्टगात्रस्तुकुंकुमाद्रंइवाभ
वत् ॥ नाराचैःशतसाहसैर्दयामासमाधवः ६ हंसंहंसगतिंवीरंनीलवासाहलायुधः ॥ तेमुक्तानिशिताघोरानाराचाश्चसुवाजिनः ७ रथेध्वजेतथाचापेच
क्रेतूणीद्वयेनृप ॥ पतिताःसर्वतोराजनव्यथांचैवतथादहुः ८ ततःकुद्धोमहाराजहंसोवीर्यमदान्वितः ॥ शरेणहलिनंविद्धाध्वजंचिच्छेदकालवित् ९ श
रैश्चतुर्भिरश्वांश्चसूतंप्रेताधिपंददौ ॥ ततःकुद्धोहलीतस्मैगदांगृह्यमहारणे १० आपपातमहाबाहुर्हंसोऽपश्यत् ॥ तयारथंध्वजंचक्रमश्वान्सूतंहलायुधः ॥
बभञ्जतिलशःसर्वेननादचपुनःपुनः ११ भूयश्चगदयाहंसंचिक्षेपचबलीकिल ॥ सोपिहंसो गदांगृह्यरथात्तस्मादवापतत् १२ ततस्तौहंसहलिनौयुयुधातेमहा
रणे ॥ महारथौमहाबाहू लोकेप्रथिततेजसौ १३ अत्यद्भुतंसुविक्रांतौपरस्परवधैषिणौ ॥ कृतश्रमौमहायुद्धेहंसविक्रांतगामिनौ १४ यथादेवासुरेयुद्धेशक
वृत्रापुरांबर ॥ उभौसंसक्तसर्वांगौशोणितेनमहारणे १५ अत्यंतस्वेदिनौयुद्धेपरस्परबलेनह ॥ ततश्चदक्षिणंमार्गंबलभद्रोन्वगच्छत १६

॥ १२३ ॥ ॥ ६४ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सुवाजिनःसुपक्षाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ हंसंचिक्षेपप्रजहारवलीविलरामः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि णिकायां हंसडिंभकोपाख्याने चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥

सव्यंतुहंसो राजेन्द्रो व्यगृह्णात्स्वयमेव हि ॥ पोथयांचक्रतुर्गुह्ये गदाभ्यांगजविक्रमौ १७ यथा प्राणं महाबाहू जघ्नतुर्मरणाय तौ ॥ अतिप्रवृद्धसंग्रामं देवासुरर
णोपमम् १८ विदधातै महारंगे पश्यतां त्रिदिवौकसाम् ॥ देवाश्च मुनयश्चैव विस्मयं परिजग्मिरे १९ अहो खल्वीदृशं युद्धं दृष्टं पूर्वनच श्रुतम् ॥ इत्युचुर्विस्म
यवशाद्देवगंधर्वकिन्नराः २० परस्परकृतोत्साहौ चक्रतुर्गुह्यमुत्तमम् ॥ अथ हंसो महारंगे दक्षिणं दक्षिणोत्तमः २१ व्यचरन् मार्गमत्यर्थं सव्यंतु बलवान्बलः ॥
निकुंच्य जानुनी पूर्वे चक्रतुर्गदया भृशम् ॥ रणे रणविदां श्रेष्ठौ पश्यतां त्रिदिवौकसाम् ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते खिले पुहरिवंशे भविष्यपर्वणि हंसडिंभको
पाख्याने हंसबलभद्रयुद्धे चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युद्धं चक्रतुस्त्यर्थं ततोऽडिंभकसात्यकी ॥ तावुमौ बलिनी
वीरौ विख्यातौ क्षत्रियेषु च १ कृतश्रमौ महायुद्धे सततं वृद्धसेविनौ ॥ सात्यकिर्दशभिर्वीरोऽडिंभकं वेदपारगम् २ अविध्यन्निशितैर्बाणैस्तेन वक्त्रे तथोरसि ॥ स
तेन विद्धो बलिनाऽडिंभकः क्षत्रियोत्तमः ३ नाराचैः पंचसाहसैर्विव्याध युधि गर्वितः ॥ तानंतरे वृष्णि वीरो निषिद्धन्निनदन्ब्रुवन् ४ अथ कुहो नृपवरो विद्धः सप्त
भिराशुगैः ॥ पुनः शतसहस्रेण प्रत्यविध्यत सात्यकिम् ५ सात्यकिस्त्वथ विक्रांतो धनुश्चिच्छेदतस्य तत् ॥ अर्धचंद्रेण तीक्ष्णेनऽडिंभकस्य सयादवः ६ आज
घ्नेऽडिंभको वीरश्चापमादाय चापरम् ॥ क्षुरप्रेणाथ रौद्रेण तैलधौ तेन विक्रमौ ७ स तेन विद्धो बाणेन वमच्छोणितकं नृप ॥ अतीव शुशुभे राजन्वसंते किं शुको यथा
८ धनुश्चिच्छेदभूयस्तु गृहीतं यत्पुरा धनुः ॥ ततो न्यद्वनुरादायऽडिंभको यादवेश्वरम् ९ जघान निशितैर्बाणैः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ स धनुः पुनरत्युग्रं चिच्छेद
युधि सात्यकिः १० शरेण तीक्ष्णपुंखेनऽडिंभकस्य दुरात्मनः ॥ ततो न्यद्वनुरादाय सत्वरं स नृपोत्तमः ११ धनुषा तेन राजेन्द्र सात्यकिं विव्यधे पुनः ॥ एवं धनूंषि
राजेन्द्रशतं पंचचपंचच १२ छित्त्वाननादशैनेयः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ धनुषीतौ परित्यज्य वीरौऽडिंभकसात्यकी १३ खड्गौ प्रगृह्य चात्युग्रौ युद्धाय समुपस्थितौ
तौ हि खड्गविदां श्रेष्ठौ वीरौऽडिंभकसात्यकी १४ दौःशासनिर्महाभागसौ मदतिस्तथैव च ॥ अभिमन्युश्च विक्रांतो न कुलश्च तथैव च १५ एते खड्गविदां श्रेष्ठाः की
र्तिता युधिसत्तमाः ॥ एतेष्वेतौ नृपश्रेष्ठौ षट्सुवै नृपसत्तम १६ तावेतावसिना युद्धं चक्रतुर्गुह्यलालसौ ॥ भ्रांतमुद्भ्रांतमाविद्धं प्रविद्धं बाहुनिःमृतम् १७
आकरं विकरं भिन्नं निर्मयादममानुषम् ॥ संकोचितं कुलचितं सव्यजानुविजानुच १८

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ निषिद्धन् खंडयन् निनदन् गर्जन् ब्रुवन् गर्जितशब्देनैव तेषां निषेधंचकारेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ भ्रांतमुद्भ्रांतमित्यादयो द्वात्रिंशत् खड्गभेदा यथा यथमूह्याः खड्गशास्त्रे वाऽन्वेषणीयाः ॥ १७ ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ शक्तिभृत्कार्तिकेयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांपंचविंशत्य

आहिकंचित्रकंक्षिप्तकुसुंबलंबनंधृतम् ॥ सर्वबाहुविनिर्बाहुसव्येतरमथोत्तरम् १९ त्रिबाहुस्तुंगबाहुश्चसंयोजनतमुदासिच ॥ पृष्ठतःप्रथितंचैवयौधिकंप्र
थितंतथा २० ॥ इतिप्रकारान्द्वात्रिंशच्चक्रतुःखड्गयोधिनौ ॥ पुनःपुनःप्रहरंतौनचश्रममुपेयतुः २१ पुंकरस्थौमहाराजयुद्धायकृतनिश्चयौ ॥ ततोदेवाः
सगंधर्वाःसिद्धाश्चपरमर्षयः २२ तुष्टुवुस्तौमहाराजजयेकृतपरिश्रमौ ॥ अहोवीर्यमहोर्ध्वमनयोर्बाहुशालिनोः २३ एतावेवरणेशक्तौखड्गधनुषिपारगौ ॥
एकःशिष्योगिरीशस्यद्रोणस्यान्योहिधीमतः २४ अर्जुनःसात्यकिश्चैववासुदेवोजगत्पतिः ॥ त्रयएतेमहाराजप्रथिताःसंगरेसदा २५ डिंभकःशक्तिभृच्छर्व
स्त्रयएतेमहारथाः ॥ प्रसिद्धाःसर्वएवैतेवीर्येषुचबलेषुच २६ इतितेदेवगंधर्वाःसिद्धायक्षामहोरगाः ॥ दिविस्थिताःसमंन्युर्युद्धदर्शनलालसाः २७ ॥ इति
श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिंभकोपाख्यानेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वसुदेवोग्रसेनौचवृद्धौयु
द्धेसुनिर्वृतौ ॥ जराजरितसर्वांगौपलितांगशिरोरुहौ १ ज्ञानविज्ञानसंपन्नौराजमार्गविशारदौ ॥ युयुधातेमहारंगेराक्षसेनदुरात्मना २ शरैरनेकसाहस्रैर
दयामासतूरणे ॥ राक्षसेंद्रदुरात्मानंहिडिंबपुरुषादकम् ३ हिडिंबोराक्षसेंद्रस्तुमक्षयन्मर्वतो नरान् ॥ अतिप्रवृद्धोदुष्टात्मा लंबबाहुर्महाहनुः ४ लंबोदरो
विरूपाक्षःपिंगकेशीविलोचनः ॥ श्येननासोमहारौद्रऊर्ध्वरोमामहाभुजः ५ पर्वताकारवर्ष्माचदीर्घदंष्ट्रःशिवाननः ॥ लंबोदरोदीर्घदंतोजगद्भासपरस्तथा
६ उत्तुंगांसोमहोरस्कोदीर्घग्रीवोगजोपमः ॥ भक्षयन्मांसपिटकंपिबन्नशोणितसंचयम् ७ गजान्नागैःसमाहत्यहयैरश्वान्नृपोत्तम ॥ रथान्नृपैःसमाहत्यसादि
नःसादिभिस्तथा ८ मनुष्यान्त्सपुरोदृष्टानास्यग्रासंचकारसः ॥ कांश्चिद्धृत्वामहाराजवृष्णिपालान्समंततः ९ भक्षयामाससहसाहिडिंबःपुरुषादकः ॥
यान्पश्यन्पुरतोरक्षस्तान्जघानविरूपधृक् १० भक्षयन्नपरान्वृष्णीन्यादवान्राक्षसेश्वरः ॥ चिक्षेपसहसाकांश्चिद्धिडिंबःपुरुषादकः ११ अंतकालेयथाक्रुद्धो
रुद्रःप्राणभृतो नृपः ॥ क्षणेनैकेनसर्वास्तान्भक्षयामासराक्षसः १२ केचिद्भीतादिशःप्रापुर्वृष्णयोवीर्यशालिनः ॥ केचित्तुभक्षितास्तेनरक्षसावृष्णिपुंगवाः
१३ कुंभकर्णोयथाराजन्भक्षयामासवानरान् ॥ (निःशेषंवृष्णिसैन्यंतुचकारपुरुषादकः) १४ निःशेषंवृष्णिसैन्यंतुस्थितंचित्रपटेयथा ॥ एतस्मिन्नंतरेक्रुद्धोवृ
द्धोयादवपुंगवौ ॥ धनुर्गृह्यमहाघोरंराक्षसस्यपुरस्थितौ १५

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥

वसुदेवइति ॥ १ ॥ राजमार्गःक्षत्रधर्मोयुद्धाख्यःतत्रविशारदौ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ विलोचनःविरूपनेत्रः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ नास्यग्रासं नासया अंतुं योग्यं ना
स्यमिव ग्रासित्वेति नास्यग्रासंश्वासेच्छासेन महिषो मशकानि वनासामार्गेण मनुष्यान्संजहरेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

यथाकुद्वस्यसिंहस्यमृगौवृद्धतमाविव ॥ व्यादायास्यंमहारक्षस्तौवृद्धावभ्यधावत १६ चिखादिषुविरूपाक्षंपातालतलसन्निभम् ॥ ततोरथःपर्यधावत्स्वा
दन्खादन्कलेवरम् १७ पूरयामासतुर्वीरैर्यदुवृषौनृप ॥ हिडिंबस्यमहाघोरंव्यादितास्यमिवांतकम् १८ सर्वास्तान्वारयामासदेवशत्रुविरूपधृक् ॥
धावतिस्मततोरक्षोव्यादितास्यंभयानकम् १९ तयोर्गृहीत्वाधनुषीबभञ्जयुधिसत्वरम् ॥ बाहूंप्रसार्यदुष्टात्माराक्षसोविकृताननः २० वसुदेवंमहीपालं
राजानंवृद्धसेविनम् ॥ गृहीतुराक्षसश्रेष्ठोयततेनृपसंसदि २१ ॥ हिडिंबउवाच ॥ एषवांभक्षयिष्यामिवसुदेवंत्वयासह ॥ उग्रसेनकिमर्थंत्वंतिष्ठसेम
त्पुरोगमः २२ आगच्छप्रविशास्यंमेग्रासभूतौतुवांमम ॥ विधिनानिर्मितोवृद्धोवसुदेवोहरेःपिता २३ बुभुक्षितःश्रमार्तश्चयुद्धेत्वारितविक्रमः ॥ मन्मुखा
न्नैवगच्छेतांप्रविशेतांत्वरान्वितौ २४ युवयोःशोणितंपीत्वातृप्तिंयास्यामिनिर्वृतः ॥ स्वादामिचपुनर्मोसंवृद्धयोर्युवयोःसुखम् २५ इतिब्रुवंस्तथारक्षोव्या
दितास्यंमहाहनु २६ धावतिस्मतदाक्षिप्रंहिडिंबोराक्षसेश्वरः २६ वसुदेवोग्रसेनौचभीतौविप्रेक्ष्यसर्वतः ॥ दिशोऽभ्यभजतांराजन्निःशस्त्रौवृष्णिपुंगवौ ॥
२७ एतस्मिन्नंतरेदृष्ट्वाबलभद्रःप्रतापवान् ॥ दृष्ट्वाचतौतथाभूतौवसुदेवोग्रसेनकौ २८ वासुदेवेसमादिश्यहंसंयुध्यंतमीश्वरे ॥ निर्गत्यचांतरंतस्यराक्षस
स्यदुरात्मनः २९ माकृथाःसाहसंरक्षोमुंचेतौराजसत्तमौ ॥ स्थितोस्मियुध्यतांरक्षोमयाशत्रून्जिघांसता ३० अहमेवहनिष्येत्वांकाचेयंतवभीषिका ॥
इतिब्रुवाणंहलिनंतौविसृज्यमहारणे ३१ महानयमसौदुष्टोभक्षयाम्येनमग्रतः ॥ विदार्यपूर्ववद्वक्रंबलभद्रमुपाद्रवत् ३२ विमृज्यसशरंचापंराक्षसस्यपुरः
स्थितः ॥ मुष्टिप्रगृह्यबलवान्स्फोटयन्बाहुमुत्तमम् ३३ हिडिंबस्त्वथदुष्टात्मासुष्टिकृत्वाभयानकाम् ॥ जघानवक्षोरामस्यव्यादितास्यइवांतकः ३४
कुद्धोथबलभद्रस्तुमुष्टिनातेनताडितः ॥ जघानमुष्टिनातेनराक्षसेशमनिंदितः ३५ सुष्टियुद्धंसमभवन्नराक्षसवीरयोः ॥ युद्धयतोर्युद्धरंगेथनरराक्षससिं
हयोः ३६ तयोश्चटचटाशब्दःप्रादुरासद्भयानकः ॥ अथराक्षसराजस्तुमुष्टिनाराममाहवे ३७ जघानवक्षोदेशेतुवज्रेणवपुरंदरः ॥ अथरामोबलीसाक्षा
न्मुष्टिंसंवर्त्ययत्नतः ३८ हिडिंबंताडयामासवक्षस्यमरविद्विषम् ॥ तलाभ्यामथरामस्तुवेक्रेहत्वासराक्षसम् ३९ आहतस्तलघातेनहिडिंबोराक्षसेश्वरः ॥
जानुभ्यामपतद्रूमौगतासुर्वीरराक्षसः ४० ततउत्पाद्यरामस्तुदोभ्यांसंगृह्यराक्षसम् ॥ आदायबाहुवेगेनभ्रामयित्वापदात्पदम् ४१ व्याविध्यत्सुचिरंरा
मोदर्शयन्नात्मनोबलम् ॥ उरिक्षिप्यराक्षसेद्रंतंसर्वलोकस्यपश्यतः ४२

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

गतासुःप्राप्तसंज्ञः निराक्रमत् निर्गतः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ हेनृप प्रभातकालेगोवर्द्धनेरणःसत्तमइतिब्रुवंतइत्यन्वयः पुष्करदेशादपक्रम्यगोवर्द्धनं देशं प्रातिप
लायिताइत्यर्थः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिभकोपाख्यानेहिडिंबपराभवोनामषड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥

गव्यूतिमात्रं चिक्षेपततोदेशाद्वलायुधः ॥ गतासूराक्षसश्रेष्ठस्ततोदेशान्निराक्रमत् ४३ येकेचिद्राक्षसास्तत्रहतशेषामहारणे ॥ बलभद्रात्ततोभीताजग्मुश्चै
वंदिशोदश ४४ अथांशुमालीभगवान्दिनेशःसंहृत्यतेजांसिसहस्ररश्मिः ॥ अस्तंययौचक्षुरपिप्रजानामीषत्तमश्चापिसमाविवेश ४५ तस्मिन्प्रविष्टेयस
मुद्रतोयंप्रजापतौविश्वमुखेजगद्गुरौ ॥ नक्षत्रनाथःसमुपाजगामसंध्यातमोपिव्यनश्नृपोत्तम ४६ प्रभातकालेनृपसत्तमोरणोगोवर्द्धनेकिन्नरगीतनादिते ॥ इ
तिब्रुवंतो नृपसत्तमास्तदाव्युपारमंस्तत्ररणोत्सवेनृप ४७ ॥ ॥ इतिश्रीम०खिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिहंसडिभकोपाख्यानेहिडिंबपराभवोनामषड्विंशत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उभौतौहंसडिभकौरात्रावेवमहागिरिम् ॥ जग्मतुःसहितौराजन्गोवर्द्धनमथोनृप १
अथप्रभातेविमलेसूर्येचाभ्युदितेसति ॥ गोवर्द्धनंजगामाशुकेशवःकेशिसूदनः २ शैनेयोबलभद्रश्चयादवाःसारणादयः ॥ गंधर्वैरप्सरोभिश्चनादितंबहुधागि
रिम् ३ जग्मतुःसहितौराजन्गोवर्द्धनमथोगिरिम् ॥ गोधनैरथसैन्यैश्चनादितंबहुधागिरिम् ४ तस्योत्तरंनृपश्रेष्ठपार्श्वेसंप्राप्ययादवाः ॥ निकषायमुनां
राजंस्ततोयुद्धमवर्तत ५ विव्याधहंसडिभकौवसुदेवश्चसप्तभिः ॥ सारणःपंचविंशत्यादशभिःकंकएवच ६ हंसेनडिभकेनाथयादवैश्चसमंततः ॥ उग्रसे
नस्त्रिसप्तत्याशराणांनतपर्वणाम् ७ विराटस्त्रिंशताराजन्सात्याकिश्चापिसप्तभिः ॥ अशीत्याविष्टथूराजमुद्धवोदशभिःशरैः ८ प्रद्युम्नस्त्रिंशताराजन्सांबश्चा
पिचसप्तभिः ॥ अनाधृष्टिस्त्वेकषष्ट्याशराणांनतपर्वणाम् ९ एवंचसहिताराजंश्चक्रुर्युद्धमदीनवत् ॥ अत्यद्भुतंमहाघोरंयादवाःसर्वएवहि १० च
क्रुस्ताभ्यांमहायुद्धंवासुदेवस्यपश्यतः ॥ सर्वानपिमहाराजयादवान्बलदर्पितान् ११ तावुभौहंसडिभकौनृपांस्तान्प्रत्यविध्यताम् ॥ प्रत्येकंदशभि
र्विद्धाबाणैर्निशितकोमलैः १२ जघ्नतुश्चशरैस्तीक्ष्णैरत्यर्थंयादवैश्वरान् ॥ व्यथिताःसर्वएवैतेवमंतःशोणितंबहु १३ माधवेकिंशुकाराजन्पु
ष्पिताइवतेबभुः ॥ भीताश्चयादवाराजन्पलायनपरायणाः १४ एतस्मिन्नंतरेराजन्वसुदेवात्मजौनृप ॥ वासुदेवोहलीयुद्धेप्रमुखेधन्विनौतयोः १५ चक्र
तुर्युद्धमतुलंस्कंदशक्राविवांबरे ॥ तयोरेवसगंधर्वाःसिद्धायक्षामहर्षयः १६

॥ ४४ ॥ ॥ उभौताविति ॥ १ ॥ सर्वज्ञोगोविंदोपिसद्यस्तत्रगतइत्याह अयेति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ यमुनांनिकषायमुनायाःसमीपे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

विमानस्थाश्चदृश्युर्द्वेदेवासुरोपमम् ॥ ततः प्रादुरभूतांतौ दूतौ भूतेश्वरौ नृप १७ शूलिनाप्रेषितौ युद्धे रक्षार्थं बलिनोस्तयोः ॥ हंसोथवासुदेवश्च युद्धं चक्रतुरी
श्वरौ १८ रामश्च डिभकश्चैव संयुक्तौ युद्धकांक्षया ॥ विशून्याः सर्वे एवैते ह्यस्त्रेशस्त्रे तथा बले १९ शंखान्दध्मुः पृथक् ह्लादं स्वे स्वे सर्वे रथे स्थिताः ॥ अथ कृष्णो ह
षीकेशः पांचजन्यं महारवम् २० दध्मौ पद्मपलाशाक्षः सर्वांस्त्रिस्मापयन्निव ॥ अथ भूतौ महाघोरौ लंबोदरशरीरिणौ २१ दुद्रुवतुर्महाराजशूलमादाय केशव
म् ॥ शूलेन पोथयां राजन् चक्रतुर्यादवेश्वरम् २२ ताभ्यां समाहतो विष्णुर्देवगंधर्वसंनिधौ ॥ ईषास्मिताधरो देवः किंचिदुत्प्लुत्य सत्वरम् २३ रथाद्रथिवरश्चे
ष्ठस्तौ प्रगृह्य जनार्दनः ॥ भ्रामयित्वा शतगुणमलातमिव केशवः २४ कैलासं च समुद्दिश्य प्रचिक्षेप ततो हरिः ॥ ता उपेत्य गिरेः शृंगं कैलासस्य महामते २५ दृ
ष्ट्वा तत्कर्म देवस्य विस्मयं जग्मतुः परम् ॥ हंसश्च दृष्ट्वा तत्कर्म रोषताम्राय तेक्षणः २६ उवाच वचनं हंसः शृण्वतां त्रिदिवौ कसाम् ॥ किमर्थं राजसूयस्य विघ्नं चरसिके
शव २७ ब्रह्मदत्तो महीपालो यथा तस्य महाक्रतोः ॥ करं दिशयथा योगं यदि प्राणान्न हिरक्षसि २८ अथ वा त्वं क्षणं तिष्ठ ततो ज्ञात्वा परं बहु ॥ ददासि त्वं नंदपुत्र
ततो यथा समे गुरुः २९ ईश्वरो हंसदाराज्ञां देवानामिव शूलभृत् ॥ एष ते वीर्यमतुलं नाशयिष्यामि संयुगे ३० इत्युक्त्वा स शरं चापं शालतालोपमं नृप ॥ आकृ
ष्य च यथा प्राणं नाराचेन च केशवम् ३१ ललाटे चिक्षिपे हंसो ललाम इव सो भवत् ॥ उवाच सात्यकिं कृष्णो रथं वाहय मे प्रभो ३२ दारुकं पृष्ठवाहं तं कृत्वा देशं
तमीश्वरः ॥ अथ तेन समादिष्टः सात्यकिर्वाहय नरथम् ३३ मंडलानि बहून् याजौ दर्शयामास सत्वरम् ॥ अथ विद्वो दृढं तेन शरेण हरिरीश्वरः ३४ आग्नेयमस्त्रं
संयोज्य शरे कस्मिंश्चिदव्ययः ॥ उवाच हंसं राजेन्द्र सात्यकिं प्रेरय त्रणे ३५ अनेन त्वां दहे पापयदि शक्तो सिवारय ॥ अलं ते बह्वबद्धेन क्षत्रियोसि सदाशठ ३६
मत्तश्चेत्करमिच्छेस्त्वं दर्शयाद्य पराक्रमम् ॥ यतयो बाधिता हंसपुष्करे संस्थितास्त्वया ३७ शास्ता त्वं खलु विप्राणां स्थिते मयि नराधम ॥ स्थिते मयि जगन्ना
थे हत्वा क्षत्रियकंटकान् ३८ शास्ता स्म्यथो स तां लोके दुष्टानां ब्रह्मविद्धिषाम् ॥ शापेन यतिमुख्यानां हत एव नृपाधम ३९ मृत्यवे त्वां निवेद्या च रक्षिता ब्राह्मणा
नहम् ॥ इति ब्रुवंस्तदस्त्रं तु मुमोच युधिकेशवः ४० तदस्त्रं वारुणेनाथ हंसोऽपि प्रत्यपेधयत् ॥ वायव्यमथ गोविंदो मुमोच युधि हंसके ४१ तदस्त्रं वारयामास मा
हेन्द्रेण नृपोत्तमः ॥ अथ माहेश्वरं कृष्णो मुमोचात्युग्रमाहवे ४२ रौद्रेण तत्ततो हंसो वारयामास तत्क्षणात् ॥ गांधर्वं राक्षसं चैव पैशाचमथ केशवः ४३

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिभकोपाख्यानेहंसकेशवयुद्धेसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ हृदामितिकीबत्वमार्पम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कोनमस्यतिकःपूजयेन्नकोपोत्यर्थः १०

ब्रह्मास्त्रमथकौबेरमासुरंयाम्यमेवच ॥ चत्वार्येतानिहंसस्तुमुमोचयुधिसत्वरम् ४४ वारणार्थेतदस्त्राणांचतुर्णांमाधवस्यह ॥ अथब्रह्मशिरोनामवोरमस्त्रं विनाशकम् ४५ मुमोचहंसमुद्दिश्यदेवदेवोजनार्दनः ॥ योजयामासतद्वंसेमहाघोरपराक्रमम् ४६ अथभीतोमहारौद्रमस्त्रंदृष्ट्वातृपोत्तमः ॥ हंसोपिते नराजेंद्रवारयामासतंशरम् ४७ यमुनापउपस्पृश्यदेवदेवोजनार्दनः ॥ अस्त्रं वैष्णवमादायशरेसनिशितेहरिः ४८ योजयामासभूतात्माभूतभावनभावनः ॥ येनदेवारणेहत्वारज्यमापुःपुरासुरान् ॥ तदस्त्रंयोजयामासवधार्थतस्यभूपते ४९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणि हंसडिभकोपाख्यानेहंसकेशवयुद्धेसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथभीतोमहारौद्रमस्त्रंदृष्ट्वातृपोत्तम ॥ हंसोराजामहाराजनिश्चेष्टइवसंबभौ १ उत्प्लुत्यसरथात्तस्माद्यमुनामभ्यधावत ॥ यत्रकृष्णोहृषीकेशःकालियाहिममर्दह २ महाहृदंमहारौद्रंयावत्पातालसंस्थितम् ॥ तावद्दीर्घमहानीलंकाळांजननिभंहियत् ३ तस्मिन्हृदमहाघोरेपपाताथसहंसकः ॥ हंसोपततितस्मिन्स्तुमहानुरावोबभूवह ४ गिरीणांपात्यमानानांसमुद्रइववज्रिणा ॥ रथादुत्प्लुत्यकृष्णोपितस्योपरिपपातह ५ देवदेवोजगन्नाथोजगद्विस्मापयन्निव ॥ प्राहरत्तंमहाबाहुःपादाभ्यामथकेशवः ६ पादक्षेपंनृपस्तस्मालब्ध्वाहंसोतृपोत्तम ॥ ममारचनृपश्रेष्ठकेचिदेवंवदंतिहि ७ अन्येपातालमायातोभक्षितःपन्नगैरिति ॥ अद्यापिनैवराजेंद्रदृष्टइत्यनुशुश्रुम ८ यथापूर्वंजगन्नाथोरथंसमुपजग्मिवान् ॥ हतेतस्मिन्महाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ९ अकरोद्राजसूयंचतवपूर्वपितामहः ॥ यदिजीवेदसौहंसःकोनमस्यतितंक्रतुम् १० सचसर्वास्रविन्नित्यंरुद्रालब्धवरःप्रभो ॥ क्षणादेवमहाराजवार्त्तेयंगामगाहत ११ हतोहंसोहतोहंसःकृष्णेनरिपुमर्दिना ॥ जगुर्गंधर्वपतयोदेवलोकेदिवानिशम् १२ कृष्णेनलोकनाथेनविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ यमुनायाहदेवोरेहंसोनिहतइत्यपि १३ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिहंसडिभकोपाख्यानेहंसवधोनामाष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वानिहतमत्युग्रंभारतंवीर्यशालिनम् ॥ बलदेवंपरित्यज्ययुध्यमानंमहाररणे १

इयंवार्ताहंसमरणकथागांपृथ्वाअगाहतआक्रांतवती ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभविष्यपर्वणिटीकायांहंसडिभकोपाख्यानेहंसवधेष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रुत्वेति ॥ १ ॥

२ ॥ ३ ॥ अथेतिपादपूरणार्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभाविष्यपर्वणिटिकायां
 डिभकोवीर्यसंपन्नोयमुनामनुजग्मिवान् ॥ तमन्वधावेद्रेगेनबलभद्रोहलायुधः २ हतोहियत्रपतितस्तत्रासौनिपपातह ॥ यमुनायांमहाराजविलोडयज
 लसंचयम् ३ अथकुद्वःसडिभकोभ्रामयित्वाजलंबहु ॥ उन्मज्ज्योन्मज्ज्यसहसानिमज्ज्यचपुनःपुनः ४ नददर्शतदाराजन्भ्रातरंवीर्यशालिनम् ॥ उन्मज्ज्या
 थमहाबाहुर्वासुदेवंविलोक्यच ५ उवाचवचनंराजन्डिभकोवीर्यवत्तमः ॥ अरेगोपकदायादक्कासौहंसइतिस्थितः ६ वासुदेवोपिधर्मात्मायमुनांपृच्छरा
 जक ॥ इत्यब्रवीत्प्रसन्नात्मावासुदेवःप्रतापवान् ७ तच्छ्रुत्वायमुनांभूयःप्रविश्यडिभकःकिल ॥ बहुप्रकारमुदीक्ष्यभ्रातरंभ्रातृवत्सलः ८ विललापततो
 राजाडिभकोभ्रांतमानसः ॥ कनुगच्छसिराजेंद्रविहायैनमबांधवम् ९ कुतोभ्रातरितोगच्छेःपरित्यज्यैवमामिह ॥ विलप्यैवंनृपश्रेष्ठडिभकोभ्रातृवत्स
 लः १० आत्मत्यागेमनःकुर्वन्नयमुनायामहाहृदे ॥ निमज्ज्योन्मज्ज्यसहसामरणेकृतनिश्चयः ११ हस्तेनजिह्वामाकृष्यभूयोभूयोविलप्यच ॥ ततःसमू
 लामाकृष्यजिह्वांसाहसकृत्स्वयम् १२ ममारांतर्जलेराजन्डिभकोनरकायवै ॥ एवंतुनिहतेहंसेडिभकेवीर्यशालिनि १३ आगमत्पुंडरीकाक्षोभूतान्वि
 स्मापयन्निव ॥ ततःप्रीतःप्रसन्नात्मावासुदेवःप्रतापवान् १४ गोवर्द्धनेथविश्रम्यबलभद्रसहायवान् ॥ कंचित्कालंमहाराजपूर्वभुक्तमुवासह १५
 ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशोभाविष्यपर्वणिहंसडिभकवधोनामैकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः १२९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 यशोदानंदगोपश्चकृष्णदर्शनलालसौ ॥ गोवर्द्धनगतंश्रुत्वावासुदेवंसहाग्रजम् १ नवनीतंचदधिचपायसंकुसरंतथा ॥ वन्यंपुष्पंमहाराजमयूरांगदमेवच
 २ बलवैरपरैःसार्द्धंगोपीभिश्चसमंततः ॥ जग्मतुःसहसाप्रीतौगोवर्धनमथोनृप ३ क्वचिद्वक्षेसमासक्तंकृष्णंकृष्णमृगेषणम् ॥ ददर्शतुर्महाबाहुंवासुदेवंसहा
 ग्रजम् ४ प्रणेमतुःसुसंहृष्टौतत्रदृष्ट्वामहाबलौ ॥ दर्शयामासतुर्देवौपायसानिमहांतिच ५ तातमातर्व्रजेगोष्ठेकुशलंवास्वगोधनम् ॥ अपिगावःक्षीरवत्यो
 वत्सावत्सतराःपितः ६ अपिवासुशुभंक्षीरमपिगावःसुशोभनाः ॥ अपिवादारकामातर्वत्सपालाःपिबंतिच ७ बहूनिचापिदामानिकीलकाअपिवाबहु ॥
 तृणानिवहूरूपाणिकिंवासंतिपितःसदा ८ शकटानिसुगंधीनिकिंवासंतिपितर्ध्रुवम् ॥ अपिगोप्यःपुत्रवत्योदारकान्किमजीजनन् ९ घटाःकिंबहवोमातर
 भिन्नाःसर्वतोव्रजे ॥ किंगावःक्षीरमतुलंस्ववंत्यहरहःपितः १०

हंसडिभकोपाख्यानेहंसडिभकवधोनामैकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ यशोदेति ॥ १ ॥ मयूरांगदंमयूरापिच्छमयंबाहुभूषणम् ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायां त्रिंशदाधिकशततमोऽध्यायः

हय्यंगवीनं क्षीराणि दधिवा किमजीजनन् ॥ गोधनं सर्वमेवेदं निरोगं प्रतिपद्यते ११ ॥ नन्द उवाच ॥ सर्वमेतद्यदुश्रेष्ठं निरोगं बहुशः प्रभो ॥ कुशलं गोधनस्यै
व सर्वकालेषु केशव १२ ॥ रक्षणात्तव देवेश सदा कुशालिनो वयम् ॥ सगोधनास्स वत्साश्च नीरोगा इव केशव १३ ॥ एकमेव सदा दुःस्वन्त्वां द्रक्ष्यामि केशव ॥ यदे
तत्केवलं दुःस्वमिति धीः शीर्यते सदा १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमादिविलप्यन्तं गच्छेत्स्याहसकेशवः ॥ यशोदां पुनराहेदं मातर्गच्छ गृहं प्रति १५ ॥ ये च
त्वां कीर्तयिष्यन्ति ते च स्वर्गमवाप्नुयुः ॥ ये केचित्त्वां न मस्यन्ति ते मे प्रियतराः सदा १६ ॥ मद्रक्ताः सर्वदा संतु गच्छेत्स्याह च तां हरिः ॥ इत्युक्त्वा पितरौ देवो वासुदेवः
सनातनः १७ ॥ गाढमालिङ्ग्य तौ प्रीतौ प्रेषयामास केशवः ॥ यशोदानन्दगोपश्च जग्मतुः स्वगृहं प्रति १८ ॥ ततः कृष्णो हृषीकेशो यादवैः सह दृष्टिभिः ॥ गन्तुमै
च्छत्तदा विष्णुः पुरीं द्वारवतीं किल १९ ॥ य एतच्छृणुयान्नित्यं पठेद्वापि समाहितः ॥ पुत्रवान्धनवांश्चैव अन्ते मोक्षं च गच्छति २० ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुह
रिवंशेभविष्यपर्वणि यशोदानन्दगोपबलभद्रकृष्णसमागमो नाम त्रिंशदाधिकशततमोऽध्यायः १३० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गच्छन्नयादवैः
हा विष्णुः पुष्करं प्राप्य यादवैः ॥ अपश्यन्मुनिमुख्यांस्तु पुष्करस्थानं नृपोत्तम १ ॥ ते समेत्य महादेवमृषयो वीतमत्सराः ॥ अर्वादि समुदाचारं कृत्वा नयादवोत्त
मम् २ ॥ प्रोचुर्विश्वेश्वरं विष्णुं भूतभव्यभवत्प्रभुम् ॥ अत्यद्भुतमिदं विष्णो तव वीर्यं जनार्दन ३ ॥ येन तौ निहतौ युद्धे हंसोऽङ्गिभक एव च ॥ यो विचक्रो दुराधर्षो
देवैरपि सुदुःसहः ४ ॥ संगरे निहतो देवदुःसाध्य इति नो मतिः ॥ क्षेमो नः सर्वकार्येषु चरतां तप उत्तमम् ५ ॥ निष्कलमपाभविष्यामस्तव संस्मरणादरे ॥ त्वंहि सर्व
स्य दुःस्वस्य हर्ता त्वां ध्यायतां सदा ६ ॥ त्वदनुस्मरणं जन्तोः सदा पुण्यप्रदं प्रभो ॥ त्वंहि नः सततं धाता विधाता तपसो हरेः ७ ॥ त्वमोकारो वषट्कारस्त्वं यज्ञस्त्वं पिता
महः ॥ त्वं ज्योतिर्ब्रह्मणो मूर्तिस्त्वं ब्रह्मारुद्र एव च ८ ॥ प्राणस्त्वं सर्वभूतानां मन्तरात्मेति कथ्यते ॥ उपास्यः सर्वभूतानां यज्ञैर्दानैर्जगत्पते ९ ॥ नमो विश्वमृजे दे
वनमस्ते विश्वमूर्तये ॥ पाहिलोकमिमं देवहत्वा ब्रह्मादिषः सदा १० ॥ सतथेति हरिर्विष्णुर्ययौ द्वारवतीं पुरीम् ॥ अवसदृष्टिभिः सार्द्धं स्तूयमानः समागधैः ११
इयं च देवदेवस्य चेष्टा हि जनमेजय ॥ प्रोक्ता ते पृच्छते राजन् किमन्यत्रोत्तुमिच्छसि १२ ॥ इति श्रीमहाभारतेभविष्यपर्वणि द्वारकायां कृष्णप्रत्यागमनं नामै
कत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥

॥ १३० ॥ गच्छन्नयादवैः सहेति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ धाता प्रवर्तकः विधाता फलप्रदः ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इति श्रीमहा
भारतेखिलेषुहरेर्वंशेभविष्यपर्वणिटीकायां एकत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥

भगवन्निति यद्यपि भारतं स्वर्गारोहणांतमवभातितथापिशतपर्वगणनायां हरिवंशस्यांतर्भावकथनात् हरिवंशांतमेव भारतमिति स्पष्टयितुं अत्र भारतश्रवणविधिः कीर्त्यते पारणेषु समाप्ति
पुण्येन असकृन्निरंतरं भारतं श्रोतव्यं पठितव्यं चेति दर्शितम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ दिवोति देवाः स्वर्गादेत्यात्र क्रोडित्वा दिवंगता इति मुनिराहेतियोज्यम् ॥ ४ ॥ एतदेव विवृणो
ति हंत्येति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तेषामिति यतोत्र महतायत्नेन एतत् श्रवणात् पापनाशो भवतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ तेषां भारतयुद्धे मृतानां भोष्मादीनाम् ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् केन विधिना श्रोतव्यं भारतं बुधैः ॥ फलं किं केच देवाश्च पूज्या वै पारणेष्विह १ देयं समाप्ते भगवन् किंच पर्वणि पर्वणि ॥ वाचकः
कीदृशश्चात्र यष्टव्यस्तद्वीहि मे २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुरान्विधिमिमं फलं यच्छति भारतात् ॥ श्रुताद्भवंति राजेन्द्र यत्त्वं मामनुवृच्छसि ३ दिवि देवा
महीपालक्रीडार्थमवनिंगताः ॥ कृत्वा कार्यमिदं चैव ततश्च दिवमागताः ४ हंतयते प्रवक्ष्यामि तच्छृणुष्व समाहितः ॥ ऋषीणां देवतानां च संभवं सुधातले
५ अत्र रुद्रास्तथा साध्या विश्वे देवाश्च शाश्वताः ॥ आदित्याश्चाश्विनौ देवौ लोकपाला महर्षयः ६ गुह्यकाश्च सगंधर्वा नागा विद्याधरास्तथा ॥ सिद्धाधर्मः स्वयं
भूश्च मुनिः कात्यायनो वरः ७ गिरयः सागरानद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ ग्रहाः संवत्सराश्चैव अथ नान्यृतवस्तथा ८ स्थावरं जंगमं चैव जगत्सर्वं सुरासुरम् ॥
भारते भरतश्रेष्ठ एकस्थमिह दृश्यते ९ तेषां श्रुतिप्रतिष्ठानां नाम कर्मानुकीर्तनात् ॥ कृत्वा पि पातकं घोरं सद्यो मुच्येत मानवः १० इति हासमिमं श्रुत्वा यथाव
दनु पूर्वशः ॥ संयतात्मा शुचिर्भूत्वा पारंगत्वा च भारते ११ तेषां शृणुत्वं श्राद्धानि श्रुत्वा भारतं भारतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या भक्त्या च भरतर्षभ १२ महा
दानानि देयानि रत्नानि विविधानि च ॥ गावः कांस्योपदोहाश्च कन्याश्चैव स्वलंकृताः १३ सर्वकामगुणोपेता यानानि विविधानि च ॥ भाजनानि विचित्रा
णि भूमिर्वासांसिकांचनम् १४ वाहनानि च देयानि हयामत्ताश्च वारणाः ॥ शयनं शिबिकाश्चैव स्यंदनाश्च स्वलंकृताः १५ यद्यद्देहवरं किंचिद्यद्यदस्ति महद्
सु ॥ तत्तद्देयं द्विजातिभ्य आत्मादाराश्च सूनवः १६ श्रद्धया परया दत्तं क्रमशस्तस्य पारगः ॥ शक्तिः सुमना हृष्टः शुश्रूषुरविकंपनः १७ सत्यार्जवरतो यतः
शुचिः शौचपरायणः ॥ श्रद्धयानोजितक्रोधो यथा सिद्धयति तच्छृणु १८ शुचिः शीलान्विताचारः शुक्लवासाजितेन्द्रियः ॥ संस्कृतः सर्वशास्त्रज्ञः श्रद्धधानो नमू
यकः १९ रूपवाग् सुभगो दांतः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ दानमानग्रहीता च कार्यो भवति वाचकः २० अविलंबमना यस्तमद्भुतं धीरमूर्जितम् ॥ असंसक्ताक्षर
पदं नवभावसमन्वितम् २१

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अनायस्तमकर्कशाक्षरम् ऊर्जितं स्पष्टाक्षरं असंसक्तं अग्रस्तं अक्षरं पदं च यस्मिन् तत्तथा नवभावे
न लोभाद्यभिप्रायेण समन्वितं च ॥ २१ ॥

त्रिपष्टोत्यनेनचकारवकारशसयजादिवर्णानां विवेकेन उच्चारणं कर्तव्यमित्यर्थः तदेवाह स्थानेति उरःशिरआदिस्थानेषु समन्वितं वयोरभेदपक्षे हि स्थानभेदाभावात्तत्र षष्ठिवर्णता भवतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ वाचकस्य विधिमाह नारायणमिति ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रथमं पारणं हरेर्वंशांतं नियमपूर्वकं श्रवणम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पंचमेद्विगुणं

त्रिषष्टिवर्णसंयुक्तमष्टस्थानसमीरितम् ॥ वाचयेद्वाचकः स्वस्थः स्वाधीनः सुसमाहितः २२ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् २३ ईदृशाद्वाचकाद्वा जञ्चुत्वा भारत भारतम् ॥ नियमस्थः शुचिः श्रोता शृण्वन्सफलमश्नुते २४ पारणं प्रथमं प्राप्य द्विजाङ्कामैश्वर्यं तर्पयेत् ॥ अग्निष्टोमस्य यागस्य फलं वै लभते नरः २५ अप्सरोगणसंकीर्णं विमानं लभते महत् ॥ प्रहृष्टः स तु देवैश्च दिवं याति समाहितः २६ द्वितीयं पारणं प्राप्य अतिरात्र फलं लभेत् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यं विमानमधिरोहति २७ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधविभूषितः ॥ दिव्यांगदधरो नित्यं देवलोके महीयते २८ तृतीयं पारणं प्राप्य द्वादशाहफलं लभेत् ॥ वसत्यमरसंकाशो वर्षाण्ययुतशो दिवि २९ चतुर्थं वाजपेयस्य पंचमेद्विगुणं फलम् ॥ उदितादित्यसंकाशं ज्वलन्तं मम लोपमम् ३० विमानं विबुधैः सार्द्धमारुह्य दिवि गच्छति ॥ वर्षायुताभिभवने शक्रस्य दिवि मोदते ३१ षष्ठेद्विगुणमस्तीति सप्तमे त्रिगुणं फलम् ॥ कैलासशिखराकारं वैदूर्यमणिवेदिकम् ३२ परिक्षिप्तं बहुधामणि विद्रुमभूषितम् ॥ विमानं समधिष्ठाय कामगंसाप्सरोगणम् ३३ सर्वां लोकान् विचरते द्वितीय इव भास्करः ॥ अष्टमे राजसूयस्य पारणे लभते फलम् ३४ चंद्रोदयनिभं रम्यं विमानमधिरोहति ॥ चंद्ररश्मिप्रतीकाशैर्हयैर्युक्तं मनोजवैः ३५ सेव्यमानो वरस्त्रीणां चंद्रकांततरेर्मुखैः ॥ मेखलानां निनादेन नूपुराणां च निःस्वनैः ३६ अंके परमनारीणां सुखं सुप्तो विबुध्यते ॥ नवमे क्रतुराजस्य वाजिमेधस्य भारत ३७ कांचनस्तंभनिर्व्यूहं वैदूर्यकृतवेदिकम् ॥ जांबूनदमयैर्दिव्यैर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ३८ सेवितं चाप्सरःसंघैर्गंधर्वैर्दिवि चारिभिः ॥ विमानं समधिष्ठाय श्रिया परमया ज्वलन् ३९ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यचंदनभूषितः ॥ मोदते देवतैः सार्द्धं दिवि देवइवापरः ४० दशमं पारणं प्राप्य द्विजातीनां भिवंद्य च ॥ किंकिणीजालनिर्घोषं पताकाध्वजशोभितम् ४१ रत्नवेदिकसंकाशं वैदूर्यमणितोरणम् ॥ हेमजालपरिक्षिप्तं प्रवालवलभो मुखम् ४२ गंधर्वैर्गीतकुशलैरप्सरोग्भिर्निषेवितम् ॥ विमानं सुकृतावासं सुखेनैवोपपद्यते ४३

वाजिमेधद्वयफलम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ षष्ठेद्विगुणं वाजिमेधचतुष्टयफलम् सप्तमे त्रिगुणं द्वादशवाजिमेधफलम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अष्टमे राजसूयस्य फलं तेन चतुर्विंशतिवाजिमेधतुल्यो राजसूय इति गम्यते ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ क्रतुराजस्येत्यनेन सोपानस्य वाजिमेधस्य फलं तेन केवलानां राजसूयानामष्टचत्वारिंशता तुल्यः सोपानो राजसूय इति गम्यते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ दशमे तु पारणे ततोऽपि द्विगुणं त्रिगुणं च लोकयंक्रममुक्तिप्रापकं प्राप्नोतीत्याह दशमं पारणमित्यादिना विष्णोर्याति सलोकतामित्यंतेन ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अत्रविष्णुसालोक्यंप्राप्तस्यनपुनःसंसारबंधोस्तीतिभावःश्रवणमात्रस्यैतत्फलंअर्थावधारणपूर्वकमनुष्ठानवतस्तुभारताध्यय

मुकुटेनार्कवर्णेनजांबूनदविभूषणः ॥ दिव्यचंदनदिग्धांगोदिव्यमाल्यविभूषितः ४४ दिव्याल्लोकान्प्रचरतिदिव्यैर्भोगैःसमन्वितः ॥ विबुधानांप्रसादेन
श्रियापरमयायुतः ४५ अथवर्षगणानेवंस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ततोऽगंधर्वसाहितःसहस्राण्येकविंशतिः ४६ ॥ पुरंदरपुरेऽभ्ये शक्रेणसहमोदते ॥ दिव्ययान
विमानेषुलोकेषुविविधेषुच ४७ दिव्यनारीगणाकीर्णोनिवसत्यमरोयथा ॥ ततःसूर्यस्यभवनेचंद्रस्यभवनेतथा ४८ शिवस्यभवनेराजन्विष्णोर्यातिसलो
कताम् ॥ एवमेतन्महाराजनात्रकार्याविचारणा ४९ श्रद्धधानेनैवभाव्यमेवमाहगुरुर्मम ॥ वाचकस्यतुदातव्यंमनसायद्यादिच्छति ५० हस्त्यश्वरथयाना
निवाहनंचविशेषतः ॥ कटककुंडलेचैवब्रह्मसूत्रंतथापरम् ५१ वस्त्रंचैवविचित्रंचगंधंचैवविशेषतः ॥ देववत्पूजयेत्तत्तुविष्णुलोकमवाप्नुयात् ५२ अतःपरंप
वक्ष्यामियानिदेयानिभारते ॥ वाच्यमानेथविप्रेभ्योराजन्पर्वणिपर्वणि ५३ जातिदेशंचसत्यंचमाहात्म्यंचभरतर्षभ ॥ धर्मवृत्तिंचविज्ञायक्षत्रियाणांनराधि
प ५४ स्वस्तिवाच्याद्विजानादौततःकार्यंप्रवर्तयेत् ॥ समाप्तेपर्वणिततःस्वशक्त्यातर्पयेद्विजान् ५५ आदौतुवाचकंचैववस्त्रगंधसमान्वितम् ॥ विधिवद्भोज
येद्राजन्मधुपायससंयुतम् ५६ ततोमूलफलप्रायंपायसमधुसर्पिषा ॥ आस्तिकेभोजयेद्राजन्दद्याच्चैवगुडौदनम् ५७ अपूपैश्चैवपूपैश्चमोदकैश्चसमन्वितम् ॥
सभापर्वणिराजेन्द्रहविष्यंभोजयेद्विजान् ५८ आरण्यकेमूलफलैस्तर्पयेच्चद्विजोत्तमान् ॥ अरणीपर्वणासाद्यजलकुंभान्प्रदापयेत् ५९ तर्पणानिचमुख्या
निवन्यमूलफलानिच ॥ सर्वकामगुणोपेतंविप्रेभ्योन्नंप्रदापयेत् ६० विराटपर्वणितथावासांसिविविधानिच ॥ उद्योगेभरतश्रेष्ठसर्वकामगुणान्वितम् ६१
भोजनंभोजयेद्विप्रान्गंधमाल्यैरलंकृतान् ॥ भीष्मपर्वणिराजेन्द्रदत्त्वायानमनुत्तमम् ॥ ततःसर्वगुणोपेतमन्नंदद्यात्सुसंस्कृतम् ६२ द्रोणपर्वणिविप्रेभ्योभो
जनंपरमार्चितम् ॥ शराश्वदेयाराजेन्द्रचापान्यसिवरास्तथा ६३ कर्णपर्वण्यपितथाभोजनंसार्वकामिकम् ॥ विप्रेभ्यःसंस्कृतंसम्यक्दद्यात्संयतमानसः६४
शल्यपर्वणिराजेन्द्रमोदकैस्सगुडौदनैः ॥ अपूपैस्तर्पयेच्चैवसर्वमन्नंप्रदापयेत् ६५ गदापर्वण्यपितथामुद्रमिश्रंप्रदापयेत् ॥ स्त्रीपर्वणितथारत्नैस्तर्पयेत्तुद्वि
जोत्तमान् ६६ घृतौदनंपुरस्ताच्चऐषिकेदापयेत्पुनः ॥ ततःसर्वगुणोपेतमन्नंदद्यात्सुसंस्कृतम् ६७ शांतिपर्वण्यपिगतेहविष्यंभोजयेद्विजान् ॥ आश्वमे
धिकमासाद्यभोजनंसार्वकामिकम् ६८

नात्तत्पुण्यादपिपादमधीयतःश्रद्धधानस्यपूयतेसर्वपापान्यशेषतइतिप्रागेवफलमुक्तम् सर्वपापानिप्रारब्धफलभोगपातकेभ्योन्यानि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥
॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पूपैःमालपुवाइतिमध्यदेशप्रसिद्धैः अपूपैस्तत्सदृशैःसच्छिद्रपक्कनैः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तदर्धमिति प्रभुः प्रथमकल्पस्य यो नुकल्पेन वर्तयेत् सनाप्नोति फलं तस्येति वचनात्

तथा श्रमनिवासे तु हविष्यं भोजयेद्विजान् ॥ मौसले सार्वगुणिकं गंधमाल्यानुलेपनम् ६९ महाप्रस्थानिके तद्वत्सर्वकामगुणान्वितम् ॥ स्वर्गपर्वण्यपि तथा
हविष्यं भोजयेद्विजान् ७० हरिवंशसमाप्तौ तु सहस्रं भोजयेद्विजान् ॥ गामेकां निष्कसंयुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ७१ तद्वर्द्धनापि दातव्या दग्निद्रेणापि पा
र्थिव ॥ प्रतिपर्वसमाप्तौ तु पुस्तकं वैविचक्षणः ७२ सुवर्णेन च संयुक्तं वाचकाय निवेदयेत् ॥ हरिवंशे पर्वणि च पायसं तत्र भोजयेत् ७३ श्लोकं वा श्लोकपादं
वा अक्षरं वा नृपात्मज ॥ शृणुयादेकचित्तस्तु सविष्णुदयितो भवेत् ७४ व्यासं चैव सपत्नीकं पूजयेच्च यथाविधि ॥ लक्ष्मीनारायणं देवं पूजितं तच्च पूजयेत् ७५
वाचकं पूजयेद्यस्तु भूमिवस्त्रसुधेनुभिः ॥ विष्णुः संपूजितस्तेन स साक्षाद्देवकी सुतः ७६ पारणे पारणे राजन्यथा वद्भरतर्षभ ॥ समाप्य सर्वाः प्रयतः संहिताः
शास्त्रकोविदः ७७ शुभे देशे निवेश्याथ क्षौमवस्त्राभिसंवृतः ॥ शुक्लांबरधरः श्रीमाञ्जुचिर्भूत्वा स्वलंकृतः ७८ अर्चयेत्तं यथान्यायं गंधमाल्यैः पृथक् पृथक् ॥
संहितापुस्तकान् राजन् प्रयतः शिष्टसंमतः ७९ भक्ष्यैर्मांसैश्च पेयैश्च कामैश्च विविधैः शुभैः ॥ हिरण्यं गां च वस्त्रं च दक्षिणामथ दापयेत् ८० सर्वत्र त्रिपलं स्वर्णं
दातव्यं प्रणतात्मना ॥ तद्वर्द्धपादशेषं वा वित्तशाव्यविवर्जितम् ८१ यद्यदेवात्मनो भोष्टं तत्तद्देयं द्विजातये ॥ सर्वथा तोषयेद्भक्त्या वाचकं गुरुमात्मनः ॥ दे
वताः कीर्तयेत्सर्वान् रत्नानां तथा ८२ ततो गंधैश्च माल्यैश्च स्वलंकृतं द्विजोत्तमान् ॥ तर्पयेद्विविधैः कामैर्दानैश्चोच्चावचैस्तथा ८३ अतिरात्रस्य यज्ञस्य
फलं प्राप्नोति मानवः ॥ प्राप्नुयाच्च क्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि ८४ वाचको भरत श्रेष्ठ व्यक्ताक्षरपदस्वरः ॥ भविष्यं श्रावयेद्विप्रान् भारतं भरतर्षभ ८५ भुक्त
वत्सु द्विजैर्द्रेषु यथा वत्सं प्रदापयेत् ॥ वाचकं भरत श्रेष्ठ भोजयित्वा स्वलंकृतम् ८६ वाचके परितुष्टे तु शुभाप्रीतिरनुत्तमा ॥ ब्राह्मणेषु च तुष्टेषु प्रसन्नाः सर्वदेव
ताः ८७ ततो हि भरणं कार्यं द्विजानां भरतर्षभ ॥ सर्वकामैर्यथान्यायं साधुभिश्च यथाक्रमम् ८८ इत्येषा विधिरुद्दिष्टो मया ते द्विपदांवर ॥ श्रद्धधानेन वै भाव्यं
यन्मां न्वं परिपृच्छसि ८९ भारत श्रवणे राजन् पारणे च नृपोत्तम ॥ सदा यत्नवता भाव्यं श्रेयस्तु परमिच्छता ९० भारतं शृणुयान्नित्यं भारतं परिकीर्तयेत् ॥
भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ९१ भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः ॥ भारतं सेव्यं ते देवैर्भारतं परिकीर्तयेत् ९२ भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्ष
भ ॥ भारतात्प्राप्य ते मोक्षस्तत्त्वमेतद्वीमिते ९३

सर्वथा पादो न पलात् न्यूनं न देयमित्यर्थः पादः त्रिपलचतुर्थो भागः स एव शेषोऽस्ति मः पक्षे यत्र तत्पादशेषः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ अतिरात्रस्येति पारणाभावेऽपि बोद्धव्यम् ॥
अत्यल्पपर्वश्रवणेषु क्रतुफलम् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ यत्नवता ब्रह्मचर्यादिनियमवता ॥ ९० ॥ भारतं भवने पुस्तकरूपम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥

॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ विनापिभारतंकेवलोहरिवंशएवश्रोतव्यइत्याशयेनाह कियतइतिक्रियतेशिष्टैरितिशेषःअसारेतिच्छेदःवाञ्छितस्यैवकारणंइष्टप्रदं ॥ ९८ ॥
 पारणात्नियमपूर्वकसमापनात् ॥ ९९ ॥ भारतप्रतिपाद्यांदेवतांप्रणमति अजरामिति ॥ १०० ॥ भारतसमाप्तौशंनोमित्रःशंवरुणइत्यादिवत्शान्तिपठति सर्वस्तरत्विति ॥
 ॥ १०१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांश्रवणफलंनामद्वात्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ व्यक्षादिति प्रश्नस्योत्थानमपिनसं
 भवतिभारतभावसमापनेनज्ञातव्यानशेषात् पूर्वमुक्तमपिदाढर्चायपुनःपृच्छतीत्युत्तरमिहनसाधुअतिप्रसंगात् इतरेषामपिअर्थानांप्रष्टव्यत्वापत्तेः शिवोत्कर्षज्ञापनार्थमित्यपिनह
 रिहराद्वैतस्यभूयसाप्रबंधेनसाधितत्वात् वक्तृविवक्षामात्रमित्यपिननिष्प्रयोजनायामहतांविवक्षायाअसंभवात् अथकृत्स्नभावात्तुगृहिणोपसंहारंइतिन्यायेनछांदोग्येयथाकुटुंबेषुचौ
 देशे स्वाध्यायमधीयानइत्यादिनानचपुनरावर्त्ततइत्यंतेनभोगमोक्षोभयोपभोगतयागार्हस्थ्यायत्तत्वेनोपसंहारोदर्शितः नतुमोक्षमात्रोपयोगिनाभोगविरोधिनाश्रमांतरेणैतद्वत्

महाभारतमाख्यानंक्षितिगांचसरस्वतीम् ॥ ब्राह्मणंकेशवंचापिकीर्तयन्नावसीदति ९४ वेदेरामायणेपुण्येभारतेभरतर्षभ ॥ आदौचांतेचमध्येचहरिःसर्व
 त्रगीयते ९५ यत्रविष्णुकथादिव्याःश्रुतयश्चसनातनाः ॥ तच्छ्रोतव्यंमनुष्येणपरंपदमिहेच्छता ९६ एतत्पवित्रंपरममेतद्धर्मनिदर्शनम् ॥ एतत्सर्वगुणो
 पेतंश्रोतव्यंभूतिमिच्छता ९७ क्रियतेसारसंसारैवाञ्छितस्यैवकारणम् ॥ हरिवंशस्यश्रवणमितिद्वैपायनोब्रवीत् ९८ अश्वमेधसहस्रेणवाजपेयशतैस्त
 था ॥ यत्फलंप्राप्यतेपुंभिस्तद्वरेवंशपारणात् ९९ अजरममरमेकंध्येयमाद्यंतशून्यंसगुणमगुणमाद्यंस्थूलमस्यंतसूक्ष्मम् ॥ निरुपममनमेयंयोगिनांज्ञानग
 म्यंत्रिभुवनगुरुमीशंत्वांप्रपन्नोस्मि विष्णो १०० सर्वस्तरतुदुर्गाणिसर्वोभद्राणिपश्यतु ॥ सर्वेषांवाञ्छिताअर्थाभवंत्वस्यचपारणात् १०१ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिश्रवणफलकथनंनामद्वात्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ व्यक्षाद्वधमहंब्रह्म
 न्श्रोतुमिच्छामितत्वतः ॥ त्रयाणांपुरसंज्ञानांखेचराणांसमासतः १

इहापि यस्यानुग्रहमिच्छामितस्यवित्तंहरास्यहमितिब्रवीत् विष्णोरुपास्तिभोगविरोधि
 नोमोक्षैकफलानांसमाप्त्यारुद्रोपास्त्याउभयफलयाउपसंहारःतेनसंन्यासगार्हस्थ्ययोरिवहारेहरोपास्त्योरवांतरफलभेदोज्ञेयइतिमतम् तदपिनातीवरमणीयं एकैकोपास्तेःप्रत्येकं
 कात्स्न्येनफलप्रदत्वस्यसर्वशास्त्रसिद्धत्वात् विकल्पोविशिष्टफलत्वादित्यवशिष्टफलत्वेनोपासनानांविकल्पाभिधानाच्चतस्मादन्यदिहप्रश्नकारणंवक्तव्यं तच्चमसाधनांब्रह्मविद्यांस
 माप्यांतेउक्तं यत्रविष्णुकथादिव्याःश्रुतयश्चसनातनाःतच्छ्रोतव्यंमनुष्येणपरंपदमिहेच्छतेतिविष्णुकथानांश्रुतीनांचश्रवणमात्रात्परमपदप्राप्तिरुक्ता तत्रासंभावनावान्पृच्छतीतिव्य
 क्षात्त्राणिश्रवणमनननिदिध्यासनानिअक्षवर्दिद्रियवत्दर्शनसाधनानियस्यसव्यक्षः विद्वान्श्रवणादिसमुदायवान्व्यक्षः तस्मात्त्रयाणांस्थूलसूक्ष्मकारणदेहानांवधः समूलोच्छे
 दःकथंस्यात् मनननिदिध्यासनाभ्यांफलोपकार्यागाभ्यांसाहिताद्वेदांतमहावाक्यश्रवणात्कथंसंसारस्यात्यंतोच्छेदःस्यात् नहिज्ञानमात्रात्कस्यचिदर्थस्यउच्छेदोदृष्टइतिभावः १

द्वयमाह प्राजापत्यादेवाश्चासुराश्चतत्रकानीयसाएवदेवाज्यायांसोअसुराइत्यादिनावृहदारण्यकोक्तरीत्याध्यात्मविद्यायामत्रशमादयोदेवाः कामक्रोधादयोसुराइत्यभिप्रेत्यसमा
धत्ते शृण्वति दैत्यानांकामादीनां नैधनंनिरन्वयोच्छेदविधिम् ॥ २ ॥ शंकरेणपरमानंदंप्रतिसुनाबाधनंत्रिभिःशूलैःश्रवणादिभिःसाधनैःकृतंअसुरेन्द्राणांवधंशृण्वित्यनुषज्यते
॥ ३ ॥ त्रिपुरंपुरत्रयंजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यभिमानिभिर्विश्वतैजसप्राज्ञैर्भोग्यं बहुभिर्धातुभिर्मायाकार्यैर्गुणैःसमीरितं पाठांतरेवृहद्वातुर्मुख्यप्राणस्तेनसमीरितं नभसिस्वेकारणेआका
शेघनपटलमिवाकस्मादुत्थितम् ॥ ४ ॥ प्राकारेणअन्नमयपिंडेनकांचनेनभोगमोक्षोपयोगितयारमणोयेनमणिभिःइंद्रियैरेत्यादियथायथंनगरसाम्यमूह्यं पिंडस्य ॥ ५ ॥ कर्म

॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुविस्तरतःसर्वेयन्मांपृच्छसिनैधनम् ॥ दैत्यानांबाहुबलिनांसर्वप्राणिविरोधिनाम् २ शंकरेणवधंराजनशूलैस्त्रिभिरजिह्वगैः ॥
कृतंपुरासुरेन्द्राणांसर्वभूतवधैषिणाम् ३ त्रिपुरंपुरुषव्याघ्रंवृहद्वातुसमीरितम् ॥ विक्रामतिनभोमध्येमेघवृंदमिवोत्थितम् ४ प्राकारेणप्रवृद्धेनकांचनेनविरा
जता ॥ मणिभिश्चप्रकाशद्भिःसर्वरतैश्चतोरणैः ५ बभासेनभसोमध्येश्रियापरमयाज्वलन् ॥ गंधर्वाणामिवोदग्रंकर्मणासाधितंपरम् ६ वाजिनःपक्षसंयु
क्तावहंतिबलदर्पिताः ॥ पुरंप्रभाकरश्रेष्ठमनोभिःकामवृंहणैः ७ धावंतिहेषमाणास्तेविक्रमैःप्राणसंभृतैः ॥ आहूयंतइवाकाशंखुरैःश्यामदलप्रभैः ८ वायु
वेगसमैर्वैगैःकालयंतइवांबरम् ॥ असुराःसमदृश्यंतचक्षुर्भिर्विदितात्मभिः ९ ऋषिभिर्ज्वलनप्रख्यैस्तपसादग्धकिल्बिषैः ॥ गीतवादित्रबहुलंगंधर्वनगरो
पम् १० चित्रायुधसमाकीर्णैःप्रतप्तकनकप्रभैः ॥ भवनैर्बहुभिश्चैवप्रांशुभिःसमलंकृतैः ११ देवेंद्रभवनाकारैःशुशुभेतन्महायुति ॥ प्रासादाग्रैःप्रवृद्धैश्चकैला
सशिखरप्रभैः १२ शुशुभेदैत्यनगरंबहुसूर्यमिवांबरम् ॥ वराहालकसंपन्नंतप्तकांचनसप्रभम् १३ प्रदीप्तमिवतेजोभीरिराजाथमहाप्रभो ॥ क्ष्वेडितोत्कृष्ट
बहुलंसिहनादविनादितम् १४ बभौवल्लुजनाकीर्णंवनंचैत्ररथंयथा ॥ समुच्छिन्नतपताकंतदासिभिश्चविराजितम् १५

णायज्ञादिनागंधर्वाणांपुरमिवेतिमिथ्यात्वेदृष्टांतः ॥ ६ ॥ वाजिनइंद्रियाश्वाःमनोवृत्तिभिः प्रवर्तिकाभिःपुरंदेहंवहंतिश्रेष्ठंस्थानंप्रापयंति ॥ ७ ॥ विक्रमैःउत्तरोत्तरवासनावृ
द्धापरात्परंवावतःकामवृंहणैस्तृष्णायाःपोषकैर्वाजिभिः प्राणसंभृतैरेतिपाठेमुख्यप्राणेनसम्यक्चालितैः ॥ ८ ॥ चतुर्भिर्दर्शनसाधनैःदृश्यप्रकाशेनलिंगेनेत्यर्थः विदितात्मभिः
अनुमानेनआज्ञातैः वैगैर्वैगवद्भिस्तैर्वाजिभिरसुराअंवरंकारणं बह्वकालयंतइवअपलायनेग्रसंतइवसमदृश्यंतअसुराःकामादयः ॥ ९ ॥ ऋषिभिरितिअदग्धकिल्बिषैःअविनाशि
तदुःप्रचारैर्वाजिभिरेवउपेतंगंधर्वनगरोपमंपुरंतत्शुशुभेइत्युत्तरेणान्वयः ॥ १० ॥ भवनैश्चित्तप्रवेशस्थानैःरूपादिभिः आयुधानिकामोदीपनानिस्वगादीनिकटाक्षादीनिवातैः समाकी
र्णैः ॥ ११ ॥ देवेंद्रभवनाकारैःसाक्षात्स्वर्गरूपैरेत्यर्थः प्रासादाग्रैः गृहोपरिगृहेतद्वद्वसंसारपुरोपरिमनोरथपुरम् बहुत्वंआनंत्यात्तेषाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

अक्षिभ्यांचक्षुश्चक्षुषआदित्यहृदयान्मनोमनसश्चंद्रमाः इतिताभ्यांसूर्योनाभोयस्येतिव्युत्पत्त्यासूर्यजनकंचक्षुः चक्षुःसूर्यनाभएवचंद्रनाभोमनः तावुभौपुराध्यक्षौतदनुगाश्चसर्वे
कामादयइतितावेवं दैत्येन्द्रौअन्येचमदमत्सरादयोदानवाः ॥ १६ ॥ तेसर्वेदेवयानपितृयानमार्गप्रापकौकर्मोपासनामागौविनाशितवंतइत्यर्थः ॥ १७ ॥ प्रगृहीतशरासनैःस्व
कृतघूतपानादिव्यसनैः ॥ १८ ॥ वन्हिवलोपेतेदेवयानेपितृवल्लोपेतेपितृयानेचापहृतेश्रद्धादिराहित्येनसर्वस्मिन्कर्मणिरक्षोभिरपहृतेसतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ ब्रह्माणंईश्वरंदीनाःमार्ग
द्वयभ्रष्टत्वादत्यंतशोकाकुलाः ॥ २० ॥ हन्यामहेहतास्मः भागोच्छेदेनपुण्यलोकप्राप्त्यभावेन ॥ २१ ॥ २२ ॥ शत्रुप्रतिकृतिप्रतोकारंपरांशत्रूणांनिरन्वयोच्छेदकराम् ॥ २३ ॥

रराजत्रिपुरराजन्महाविद्युदिवांबरे ॥ सूर्यनाभश्चदैत्येन्द्रश्चंद्रनाभश्चभारत १६ तथान्येचमहावीर्यादानवाबलदर्पिताः ॥ ममृदुश्चबभञ्जुश्चमोहिताःपरमेष्ठि
ना १७ पंथानंदेवगमनंपितृयानंचभारत ॥ तैरेवमसुराग्रैश्चप्रगृहीतशरासनैः १८ दानवैर्नरशार्दूलदेवयानेमहापथे ॥ पितृवल्लिवलोपेतेहृतेभरतसत्तम
१९ ब्रह्माणमभ्यधावंतसर्वेसुरगणास्तथा ॥ विवर्णवदनादीनाच्छिन्नेवगतिकर्मणि २० अत्रुवंश्चगताःस्थित्वास्वरेणार्त्तनिनादिना ॥ हन्यामहेशत्रुगणै
र्भागोच्छेदेनभागद २१ तेषांचैववधोपायंवदस्ववदतांवर ॥ यंज्ञात्वाबाहुबलिनोबाधेमसमरेपरान् २२ सांत्वयित्वातुवरदोब्रह्माप्रोवाचदेवताः ॥ शृणु
ध्वंदेवताःसर्वाःशत्रुप्रतिकृतिपराम् २३ अवध्यादानवाःसर्वेऋतेशंकरमव्ययम् ॥ प्रतिगृह्यचतद्वाक्यंमनोभिर्वाग्भिरेवच २४ भूमौप्रपेदिरेसर्वेसहरुद्रैश्च
भारत ॥ विंध्यपादेचमेरौचमध्येचपृथिवीतले २५ तपसोग्रेणयोगज्ञाःसर्वेतेमुनयोभवन् ॥ काश्यपेयंहरंप्राप्ताजपंतोब्रह्मसंहिताम् २६ येषांचपरदाराणा
मभवद्वध्यताजने ॥ विन्यस्तदर्भनिचयेताम्रलोहंचभूषणम् २७ परिधानानिचर्माणिमृदूनिचशुभानिच ॥ स्वयंमृतानांकृष्णानांमृगाणांकुरुसत्तम २८
गृहीतानिविमुक्तानिदेहेभ्योवनचारिणाम् ॥ अंतरिक्षमथोपेत्यविविशुर्माययावृताः २९

ऋतेशंकरंसुखकरंबोधंविनाकामादीनांनिरन्वयोच्छेदो नभवति अव्ययमिति तद्धेतोर्मूलाज्ञानस्यैवोच्छेदात् ॥ २४ ॥ तेनपुनरपिकारणकर्मभूमौउग्रेणतपसाप्राणैःसहशंकरंशर
णंगताइत्याह भूमावितिद्वाभ्याम् तपश्चांद्रायणादिवानप्रस्थधर्मः योगोनिष्कामकर्मानुष्ठानंगृहस्थधर्मः जपोवेदाभ्यासोब्रह्मचारिधर्मः ॥ ब्रह्मसंहितांप्रणवंइतिउभयोःसंबंधः ॥
२५३ ६ तेषांतपोयोगजैश्वर्यप्रार्थमानानांसंबंधिनःपरदाराःकामादिपरिग्रहास्तृष्णादयःतासांजनेवंध्यतानिष्फलतावैराग्यहेतुरभूत् ततस्तेतृष्णादयोऽत्यंतदुर्बलाअभूवन्नितिरूपके
णाह विन्यस्तेति दर्भनिचयेतृणमयेकटेशेरतेइत्यर्थः ॥ २७ ॥ शुभानिव्याव्राजिनादीनि ॥ २८ ॥ वनचारिणांमृगाणांदेहेभ्योगृहीतानिविमुक्तानिपरिहितानि तएवंकामा
दयोत्यंतदारिद्र्यस्ताःइतःअदर्शनिंगताइत्याह अंतरिक्षमिति इतउत्पन्नाअपियोगपरिपाककालेवाधितुंअंतरिक्षेहृदयाकाशेसूक्ष्मवासनारूपेणनिलोनाइत्यर्थः ॥ २९ ॥

योगजयेक्षीणासु नोगवासनासु उपासनायां अधिकारिणः संसारादुद्दिग्धाः संतः प्रवर्तत इत्याह हरालयमिति हरतिसंसारमिति हरो निर्गुणं ब्रह्मतस्यालयं तदुपलब्धिस्थानं हार्दाकाशा-
ख्यं सगुणं ब्रह्मतदुपासितं जग्मुः सुराः शांत्यादयः विशेषेण आघ्रातिविषयान् आस्वादयतीति व्याघ्रोभोक्ता तस्य चर्मवदावरकंदेहं वसाना इत्यर्थः भगवंतं ईश्वरं प्रणिपत्य उपास्य ॥ ३० ॥
हरं शुद्धं प्रभापंत अडभाव आर्षः शुद्धं ब्रह्मास्मीति परोक्षनिश्चयं कृत्वा लोकेऽपि अबदन्नित्यर्थः हरमदृष्ट्वा भगवंतमेव प्रार्थयन्ते हविरितिसाद्धेन यथा भस्मच्छन्नेषु अग्निपुहविर्निष्फलं एव म-
स्मासु मलिनचित्तेषु ॥ ३१ ॥ वरदानं श्रेष्ठस्य आत्मवस्तु ज्ञानस्य प्रदानं हरज्ञानं प्राप्तमपि निष्फलमतस्त्वमेवानुग्रहं कृत्वा यथा ब्रह्मणो वचो वेदवाक्यं यमेवैष विवृणुते तेन लभ्य इति तत्प्र-
सादफलख्यापकं तत्र यथादेशं यथाकालं कुरुष्व क्रियतां अस्मासु प्रसन्नो भूत्वा तत्त्वं आत्मतत्त्वं प्रकाशयेति भावः ॥ ३२ ॥ खेहार्दाकाशे चरतामुपासकानां समीपे यदुक्तं सर्वधर्माणां
रित्यज्यमामेकं शरणं ब्रज अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि माशु चेत्यादिरूपं वचनं इतरदेववचोभिश्च भाविनोर्थस्य वैभवात् मोक्षरूपस्यार्थस्य वैभवाच्च महादेव ईश्वरः समनह्यत्

हरालयं सुराः सर्वे व्याघ्रचर्मनिवासिनः ॥ प्रणिपत्याथ ते दीना भगवंतं जगत्पतिम् ३० सुव्यक्तेनाभिधानेन प्रभापंत हरंततः ॥ हविर्दत्तमविज्ञानाद्भस्मच्छन्नेषु
वाह्निषु ॥ ३१ ॥ वरदानं वृथास्मासु भगवन्विमुखे त्वयि ॥ यथादेशं यथाकालं क्रियतां ब्रह्मणो वचः ३२ यदुक्तं देवदेवेन खेचराणां समीपतः ॥ एवं देववचो
भिश्च भाविनोर्थस्य वैभवात् ३३ ॥ समनह्यन्महादेवो देवैः सह सवासवैः ॥ आदित्यपथमास्थाय सन्नद्धाः समलंकृताः ३४ सर्वे कांचनवर्णा भावभुर्दीप्ता इवा-
ग्रयः ॥ रुद्रेण सहितारुद्रादहंत इव तेजसा ३५ सन्नद्धाः कुशलाः सर्वे प्रांशवः पर्वता इव ॥ विश्वे विश्वेन वपुषा बलिनः कामरूपिणः ३६ समनह्यन्महात्मानो
दानवांतं विधित्सवः ॥ एभिः सह धनाध्यक्षैः समन्तात् परिवारितः ३७ त्रिपुरं योधय त्र्यक्षः प्रगृह्य सशरंधनुः ॥ अथ दैत्याभिन्नदेहाः पुराट्वालंगता इव ३८ न्यप-
तंत विदेहास्ते विशीर्णा इव पर्वताः ॥ अतिविद्धाः सुविद्धाश्चरणमध्यगतानृप ३९

अविद्यामुच्छेत्तुं सज्जो बभूव साधकानुग्रहं कर्तुं मभिमुखो भूदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ तत्रादित्यपथाख्यमुपासनामार्गमेवाह देवैः शमादिभिः सह प्रकटीचकार इत्याह समनह्यदिति ॥ ३४ ॥
रुद्रेण ध्यातेन ईश्वरेण सहितारुद्रा उपासका उपासनाबलादत्यंतमशोभन्तेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ विश्वे विश्वेन वपुषा तपोयोगबलेन सर्वे सर्वात्मका जाता इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ केनोपायेन
कामरूपिणो भवन्नित्यत आह समनह्यन्निति महारमनः वैराग्यादियुक्ता दानवानां कामादीनां उच्छेदं विधित्सवः एभिः साधनैः धनाध्यक्षैः श्रद्धावित्तं अध्यक्षो मुखयोऽप्येतैः शमाद्यैः
परिवारितो वृतः शरणीकृतः ॥ ३७ ॥ त्र्यक्षो विद्वान् त्रिपुरं योधयत् कोशभंगं कर्तुं मुद्युक्तः तत्र सशरंधनुः प्रगृह्य प्रणवो धनुः शरो ह्यात्मेति श्रुतेः प्रणवे चेतः संयोज्येत्यर्थः अथ योगा-
रंभानंतरं दैत्याः कामादयो भिन्नदेहाः भिन्नाः प्रविलापिनः स्थूलदेहा आश्रयभूता येषां ते तथा ध्यानबलेन स्थूलदेहा ध्यासनिवृत्तौ कामाद्याः भिन्नदेहाः नष्टमूर्तयो भवन् विशेषणांतराणिक
थाशोभार्थानि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ तत्रेति इयमत्रप्रक्रियाविशेषाविशेषलिंगमात्रालिंगानिगुणपर्वणीतिपातंजलसूत्रात् एकादशेन्द्रियाणिस्थूलभूतानिचविशेषाः अहंकारः पंचतन्मात्राणिचाविशेषाः महत्तत्त्वाल्लिंगमात्रंअल्लिंगं प्रधानंतत्राविशेषादविशेषं प्रविविक्षतो योगिनो मध्येलयविक्षेपाख्यौ योगाविघ्नौ आगच्छतः एवमविशेषाल्लिंगमात्रं त्र्यम्बकं प्रविविक्षतस्तौ आगच्छत इति तत्र योगिनो विशेषाख्यस्थूलदेहवियोगेन दिनलयाभ्यासात्प्रथमं लयोभ्येतीत्याह तत्रेति तत्र तस्यां अवस्थायां कामादयः योगिनां बलेन निरुध्यमानाः संतः दुष्टाश्च वदन्तीव प्रदीप्यन्ते ततः कषायेण जडीभूयलयं प्राप्नुवन्ति तदिदमुक्तं दीप्यमानेन तेजसेति एवं कर्तुः करणेन अन्योन्यसंबाधे संकटे सति उभयेपि क्षीयन्ते क्षयकर्मणा अन्योन्याविरोधेन ॥ ४२ ॥ अतएव नोपलभ्यन्त अव्यक्तभावं गतत्वादित्यर्थः ये हि व्यक्ताः संतो दुर्लभ्याः परमाण्वादयस्ते दिव्यचक्षुर्ग्राह्यान् त्वेत इति भावः दिनकरे बोधे निशामुखे लये च प्राप्ते सति सुरेंद्राः शमादयोपि छिन्नाभिन्नरूपाः निलीना एवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अथ सौषुप्तेन तमसा सर्वेषां नाशे सुषुप्तौ स्वप्नरूपो विक्षेप उत्पन्न इत्याह अथेति तदानामेव कामादयोलब्धवृत्तयो भूवन् निशायां अवि

न्यपतन्दैत्यसंघातावज्रेणेवहतानगाः ॥ असिभिश्च हतादेवैः शक्तिचक्रपरश्वधैः ४० बाणैश्च भिन्नमर्माणो दैत्येन्द्रा युद्धगोचरे ॥ प्रपेतुः सहिता उर्व्यां छिन्नपक्षा इवाचलाः ४१ तत्र संज्ञां विमुञ्चन्ति दीप्यमानेन तेजसा ॥ एवन्तेन्योन्यसंबाधे क्षीयन्ते क्षयकर्मणा ४२ नोपलभ्यन्त चक्षुर्भ्यामपि दिव्येन चक्षुषा ॥ अस्तं प्राप्ते दिनकरे सुरेंद्रास्ते निशामुखे ॥ छिन्नभिन्नक्षतमुखानिपेतुर्वसुधातले ४३ अथ दैत्या जयं प्राप्ता निशायां निशितैः शरैः ॥ विनेदुर्विपुलैर्नादैर्महा इव महारवाः ४४ जयप्राप्त्या सुराश्चैव तेन्योन्यमभिजलिपरे ॥ त्रासितास्त्रिदशाः सर्वे संग्रामजयकांक्षिणः ४५ अस्माभिर्बलसंपन्नैः सह प्रासासितो मरैः ॥ विरेजुश्च जयं प्राप्ता उशनो हव्यबोधिताः ४६ समरे बलसंपन्नाः सायुधौ दैत्यसत्तमाः ॥ सुरैश्च सहितः सर्वैरथमास्थाय शंकरः ४७ दर्पितान्निनदन्दैत्यान् प्रदहन्निव तेजसा ॥ युगांतकाले वितते रश्मिवानिव निर्दहन ४८ सर्वभूतानि भूताग्र्यः प्रलये समुपस्थिते ॥ सरथो वाजिभिः शीघ्रैरुद्यमानो मनोजवैः ४९ विबभौ नभसो मध्ये स विद्युदिव तोयदः ॥ वृषभेण ध्वजाग्रेण गर्जमानेन भारत ५०

द्यास्वरूपायां स्थिताः संतः शमादीन जयंश्चेत्यर्थः शरैः सूक्ष्मैः विषयैः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उशनो हव्यबोधिताः बृहस्पतिर्हि शुक्रो भूत्वेन्द्रस्याभयाया सुरेभ्यः क्षयाये मामविद्यामसृजदिति मैत्रायणीयश्रुतेः उशनसा कल्पिताः ये वेदविरोधिनो मार्गास्तन्निषेवणादत्यन्तबालिन इत्यर्थः ॥ ४६ ॥ एवन्त्यक्तस्थूलदेहानामपि योगिनां सूक्ष्मदेहप्रवेशादवाक्लयविक्षेपाख्यं सूक्ष्मं व्याप्य महत्तत्त्वापरपर्यायल्लिंगमात्रे अस्मितारूपं प्रपित्सूनपिलयविक्षेपबाधाभवतीति प्रपञ्चयिष्यन्सूक्ष्मं प्रतिगमनं तावदाह सुरैश्चेत्यादिना सुरैः शमादिभिः सहायैः शंकरो योगीरथं सूक्ष्मशरीरं आस्थाय सम्यगधिष्ठाय ॥ ४७ ॥ विदेहत्वदशमाह दर्पितानिति युगांतानि लोका निव कामादीन् प्रदहन्नित्यर्थः ॥ ४८ ॥ वाजिभिर्वासनामयैः सूक्ष्मैरिन्द्रियैः ॥ ४९ ॥ वृषभेण योगजधर्मेण ध्वजाग्रेण ध्वजाग्रवदत्युच्छितेन ॥ ५० ॥

तमेनदर्पाक्रांतं सुस्थितं गत्यं योगिनं आरूढभूमिस्थैर्देवादिभिः स्तूयमानं पुनर्विघ्नआविवेशेत्याह तपइत्यादिना ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पैत्र्यं पित्राईश्वरेण सृष्टं स्थानांतरं स्थूलदे
हादन्यत्र सूक्ष्मदेहस्थितमिति शेषः ॥ ५४ ॥ तस्मिन्मध्ये ॥ ५५ ॥ सुराणामुपरोतिशेषः मध्ये स्थितानां लिंगदेहस्थाः शुभवासनाः सर्वायोगोपसर्गभूतैः कामादिभिर्मधुम
त्यां भूमौ स्थित्वानिवारिता इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अशानिः अशनयः मृत्योरज्ञानसंबन्धिनिविषयगोचरेशब्दादिपारवश्येव स्थिता इति संबन्धः ॥ ५९ ॥ एवं सूक्ष्मदेह
स्थस्य विक्षेपरूपं विघ्नमुक्तालयरूपमपि तमाह गंधर्वेति मनोमयं सूक्ष्मशरीरं ध्येयेश्वरेणापि सहितं विलीनमित्यर्थः ॥ ६० ॥ शचीपतियोगोऽतिष्ठतकुण्ठितः महां चकार मग्नत्वात् ॥

भातिस्मसरथो राजन्सैद्रायुधइवांबुदः ॥ ततो वरगता सिद्धास्तुष्टुवृषभध्वजम् ५१ कर्मभिः पूर्वजं पूर्वैः शुचिभिस्तृणं बकंतदा ॥ ऋषयश्च तपःशांताः सत्यव्रत
परायणाः ५२ अमृतप्राशिनश्चैव सुरसंधास्तथैव च ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव गंधर्वेण स्वरेण वै ५३ प्रहृष्टवदनाः सौम्याः पैत्र्ये स्थानांतरे नृप ॥ चयाट्टालकसंप
न्नैश्चतस्रीशतसंकुले ५४ तस्मिन्स्तु दैत्यनगरे सर्वभूतभयावहे ॥ ततस्तु शरवर्षाणि मुमुचुर्दैत्यदानवाः ५५ सुराणामरयो मध्ये तीक्ष्णाग्राणि समंततः ॥ शत
घ्नीभिश्च निघ्नंतो भल्लैः शूलैश्च भारत ५६ ते च क्रिरे महत्कर्मदानवा युद्धकोविदाः ॥ गदाभिश्च गदांजमुर्मल्लैर्मल्लंश्च चिच्छिदुः ५७ अस्त्रैश्चाप्यबाधंत मायां मा
याभिरेव च ॥ ततो परे समुद्यम्य शरशक्तिपरश्वधान् ५८ अशनींश्च महाघोरान्मुक्तान् शतसहस्रशः ॥ असिभिर्मायाविहितैर्मृत्योर्विषयगोचरे ५९ ते व
ध्यमाना विबुधाः शरवर्षैरवस्थिताः ॥ गंधर्वनगराकारः सोऽसिदत्सहरोरथः ६० हन्यमानो सुरगणैः प्रासासि शरतो मरैः ॥ तैश्च दैत्यप्रहरणैर्गुरुभिर्भारसाहिभिः
चित्रैश्च बहुभिः शस्त्रैरतिष्ठत शचीपतिः ६१ ततो मध्ये दिव्यशब्दः प्रादुरासीन्महीपते ॥ ऋषीणां ब्रह्मपुत्राणां महतामपि भारत ६२ स एष शंकरस्याग्रे रथो
भूमिं प्रतिष्ठितः ॥ अजेयोजय्यतां प्राप्तः सर्वलोकस्य पश्यतः ६३ तस्मिन्निपतिते राजत्रथानां प्रवरैरथे ॥ निपेतुः सर्वभूतानि भूतले वसुधाधिप ६४ विचेलुः
पर्वताग्राणि चेलुश्चैव महाहुमाः ॥ विचुक्षुभुः समुद्राश्च नरेजुश्च दिशो दश ६५ वृद्धाश्च ब्राह्मणास्तत्र जेपुश्च परमं जपम् ॥ यत्तद्ब्रह्म मयं तेजः सर्वत्र विजयैषिणाम्
६६ शांत्यर्थं सर्वभूतानां मिह लोके परत्र च ॥ समाधायात्मनात्मानं योगप्राप्तेन हेतुना ६७

॥ ६१ ॥ अस्यावस्थामन्ययोगिमुखेनानुवदतिततो मध्यइत्यादिना श्लोकचतुष्टयेन ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ एवं विघ्नेषूपनेषु संतः स्वस्त्ययनानि कुर्वन्तित्याह वृद्धा इ
ति तत्फलमाह यत्तदित्यादिना सार्द्धचतुष्टयेन ब्रह्ममयं वेदप्रधानं यत्तत्तेजः सर्वभूतानां शांत्यर्थं आत्मना समाधाय योगवलेन वृषरूपधर्मस्वरूपमाश्रित्य रथंतरणे साम्ना रथोत्तमं उज्जहा
रेत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ इह जीवन्मुक्तिलाभार्थं परत्र विदेहमुक्तिलाभार्थमित्यर्थः योगप्राप्तेन हेतुनावलेन ॥ ६७ ॥

रथंलिंगशरीरंतरत्यनेनेतिरथंतरं प्रणवाख्यं प्रतीकं तेन साम्रासाधुना ब्रह्मभूतेन शब्दब्रह्मरूपेण पुनः कीदृशेन साम्राविष्णवादीनां तेजसासारभूतेन ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ किं ते तेजोयत्नं
थमुज्जहारेत्यत आह अथ विष्णुरिति अथोपायांतराभावनिश्चयानंतरं सर्वतो दृश्यं तत्त्वतः सर्वान्द्रादीनां किंचित्करामवेक्ष्य धर्म एव तमसि मग्नस्य जीवस्योद्धर्तृत्वार्थः ॥ ७० ॥ एतदे
वाह समाक्रांतमिति तंचेतोरथं देवैः शमादिभिराक्रांतवृषरूपी धर्मः विषाणाभ्यां हेतुभ्यां देवयानप्रयाणार्थं पितृयानप्रयाणार्थं वा तोलयित्वा तमोत्तदयसकाशादुद्धृत्य ननादगर्जातिस्म
प्राणयोगेन बलवत्त्वेन ॥ ७१ ॥ एवंलिंगशरीररूपामविशेषाख्यां भूमिं विजित्य लिंगमात्रापरपर्यायां महत्तत्त्वाख्यां अस्मितामात्रप्रत्ययां योगभूमिं धर्मः वृष एव प्रापयतीत्याह तृतीय
मिति वायुविषयं निरूपदेशंतत्र विषयदर्शनाभावेन शुद्धत्वं पदार्थमात्रस्याभावात् विषाणवान् धर्मस्तामपि भूमिमेनं प्राप्य गर्जातिस्मेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ततो लिंगमात्रात् शुद्धं वस्तु प्रपि
त्सोरपि योगिनः पुनर्लयविक्षेपौ भवत इत्याह द्वाभ्यां ततो नादेनेति नादेन धर्म एष गर्जनेन यद्यप्यत्र लयोनोक्तस्तथापि सोऽपि बोध्यः अतएव चात्र प्रथमोलीनः सुषुप्त एवोच्यते द्वितीयो

रथंतरेण साम्राथ ब्रह्मभूतेन भारत ॥ तेजसा ज्वलयन् विष्णोरुद्यक्षस्य च महात्मनः ६८ सर्वेषां चैव देवानां बलिनां कामरूपिणाम् ॥ ऋषीणां तपसा ऋचानां वसतां
विजनेवने ६९ अथ विष्णुर्महायोगी सर्वतो दृश्यतत्त्वतः ॥ वृषरूपं समास्थाय प्रोज्जहार रथोत्तमम् ७० समाक्रांतं देवगणैः समग्रबलपौरुषैः ॥ बलवांस्तोल
यित्वा तु विषाणाभ्यां महाबलः ॥ ननाद प्राणयोगेन मथ्यमान इवार्णवः ७१ तृतीयं वायुविषयं समाक्रम्य विषाणवान् ॥ ननाद बलवान्नादं समुद्र इव पर्वाणि
७२ ततो नादेन वित्रस्ता दैतेया युद्धदुर्मदाः ॥ पुनस्ते कृतसन्नाहा युयुधुः सुमहाबलाः ॥ ७३ ॥ सर्वे वै बाहुबलिनः समर्थबलपौरुषाः ॥ सुरसैन्यं प्रमर्दतः प्रगृ
हीतशरासनाः ७४ अग्निसंधाय धनुषि शितं बाणं सुपात्रिणम् ॥ ब्रह्मास्त्रेणाभिसंयोज्य ब्रह्मदंडं शिवोऽव्ययः ॥ मुमोच दैत्यनगरं त्रिधामात्रानुसंज्ञितम् ७५

लीनो विदेह इत्युच्यते स्थूलशरीरस्य त्यागात् अथ तृतीयोलीनस्तु प्रकृतिलय इत्युच्यते योगिभिस्तस्मादत्रापि लयोस्तीति ज्ञेयम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अग्निमिति अग्निदेवतात्वादग्निं त
त्त्वमस्यादिकं महावाक्यं धनुषि प्रणवे संधाय तयोरैक्यं भावयित्वा यः प्रणवार्थः स एव महावाक्यार्थः ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं सर्वं ह्येतद्ब्रह्म परमात्मा ब्रह्मेति चानुसंधायेत्यर्थः शितं बाणं सु
यंत्रितं सूक्ष्मया बुद्ध्या सुयंत्रितं स्वार्थे स्थापितं वाक्यतात्पर्यभ्रमरहितं यथा स्यात्तथेत्यर्थः सूक्ष्मीकृते चेत्तसि वाक्यार्थानुसंधानजन्या च परमावृत्तिर्ब्रह्मविद्यानामसैव ब्रह्मास्त्रं तेन ब्रह्मदंडं ब्रह्म
णानाना योनिपातनेन दंडयितारं चिदाभाससंज्ञं जीवं संयोज्य तृतीये दैत्यनगरे मूलाज्ञाने मुमोचकः अव्ययः शिवः अयमर्थः वाक्यजन्यवृत्त्या संगतश्चिदाभासः स्वात्मना सह मूलाज्ञानं ना
शयति ततश्चाव्ययश्चतुर्थ एवावशिष्यत इति कीदृशं ब्रह्मदंडं त्रिधामात्रानुसंज्ञितं त्रिधा प्रकारत्रयेण मात्राभिरकारोकारमकाररूपाभिरनुसंज्ञितं विश्वतैजसप्राज्ञेति संज्ञावंतम् त्रिधा श
ब्देनेति पाठे तु शब्देन प्रणवेन त्रिधा भेदेन संज्ञितमिति स एवार्थः सार्द्धं श्लोकः ॥ ७५ ॥

एतदेवस्पृष्टयति तंवाणमिति सूक्ष्मधारेवस्थौल्यदशायांजाग्रदादिभेदेनत्रिविधाग्रासीदिति मनसाभिनिश्चित्यशास्त्रतोयुक्तितस्ततोवीर्यात्तुध्यानवलेनउग्रेणतपसा मनसश्चोद्वियाणां
चऐकाग्र्यंपरमंतपइत्येकाग्रतारूपेणालोचनेन ततःसत्येनावधितेनजीवस्यब्रह्मयोगेनब्रह्माभेदेनानंतंधीवाणंमुमोचध्याताकुत्रमुमुचे अथदैत्यनगरेमूलाज्ञानेधीवृत्तौनष्टायांमू
लाज्ञानस्यनिरन्वयोच्छेदोभवतोतिभावः ॥ ७६ ॥ सर्वप्राणहरानित्यादिश्लोकाःकाव्यशोभार्थकाः ॥ ७७॥७८॥७९ ॥ न्यक्षाद्वधमित्यादौपुष्टंकथंज्ञानमात्रेणसत्यस्यवस्तुनो
नाशइतितत्राह अग्निनेति अग्निर्विज्ञानधातुर्वाग्वायादृशोयक्षस्तादृशोवालिरितिन्यायेनधीमयानि पुराणिधियैवरज्जूरगवन्नष्टानीत्यर्थः यद्वा शब्दमात्राणितानिशब्देनैवनष्टानिना
श्यनाशकयोर्द्वयोरपिमिथ्यात्वादितिभावः धरणीमित्यादिकथाशोभा ॥ ८० ॥ एवंशंकरेणकल्याणकारेणाजीवेनब्रह्मविद्याऽस्त्रेण त्रीणिपुराणिजाग्रदादीनिप्रदग्धानि ॥ ८१ ॥

तंवाणंत्रिविधंवीर्यात्संधायमनसाप्रभुः ॥ सत्येनब्रह्मयोगेनतपसोग्रेणभारत ७६ मुमोचदैत्यनगरेसर्वप्राणहराञ्छरान् ॥ दीप्तान्कनकवर्णाभान्सुवर्णां
श्वसुनिर्मलान् ७७ मुक्त्वावरशरान्धोरान्सविषानिवपन्नगान् ॥ सुप्रदीप्तैस्त्रिभिर्बाणैर्वैगिभिस्तद्विदारितम् ७८ शरघातप्रदीप्तानिर्विध्याग्राणीवभारत ॥
गोपुराणिपुरैःसार्द्धैर्व्यशीर्यंतनराधिप ७९ अग्निनासंप्रदीप्तानिवाह्निगर्भाणिभारत ॥ धरणींसप्रपद्यंतपुराणिवसुधाधिपः ८० तानिवैदूर्यवर्णानिशिखरा
णिगिरेरिव ॥ शंकरेणप्रदग्धानिब्रह्मास्त्रेणापतन्नृप ८१ हतेचत्रिपुरेदेवैर्वाचोहर्षात्किलेरिताः ॥ सर्वान्जहीतिशत्रूंस्त्वंप्रवृद्धान्पुरुषोत्तम ८२ विष्णुरेवम
हायोगीयोगेनप्रस्मयन्निव ॥ स्तूयतेब्रह्मसदृशैर्ऋषिभिःशंकरेणच ॥ ब्रह्मणासहितैर्देवैःसंपन्नबलपौरुषैः ८३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभवि
ष्यपर्वणित्रिपुरवधोनामत्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३३ ॥ ॥ ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हरिवंशेत्रवृत्तांताःप्रकीर्त्यतेक्रमोदिताः ॥ तत्राद्यमादिसर्ग
स्तुभूतसर्गस्ततःपरः १ पृथोवैन्यस्यचारुयानंमनूनांकीर्त्तनंतथा ॥ वैवस्वतकुलोत्पत्तिर्धुंधुमारकथातथा २ गालवोत्पत्तिरिक्ष्वाकुवंशस्याप्यनुकीर्त्तनम्
पितृकल्पस्तथोत्पत्तिःसोमस्यचबुधस्यच ३ अमावसोरन्वयस्यकीर्त्तनंकीर्त्तिवर्द्धनम् ॥ च्युतिप्रतिष्ठेशक्रस्यप्रसवःक्षत्रवृद्धजः ४ दिवोदासप्रतिष्ठाचत्रिशं
कोःक्षत्रियस्यच ॥ ययातिचरितंचैवपुरुवंशस्यकीर्त्तनम् ५ कीर्त्तनंकृष्णसंभूतेःस्यमंतकमणस्तथा ॥ संक्षेपात्कीर्त्तिताविष्णोःप्रादुर्भावास्ततःपरम् ६

अत्रत्रिपुरदाहेमुख्यंकारणंधर्मएवेतितस्तुतिमाह हतेचेति हेपुरुषोत्तम हेधर्मरूपिन् महाविष्णो ॥ ८२ ॥ विष्णुर्धर्मः योगेनसाम्यबुद्ध्याऽनुष्ठितःसन् प्रस्मयन्आश्चर्यमिवस्तू
यते अविद्यामुपजीव्यप्रवृत्तोऽपितामेवमूलउच्छिनत्तीत्याश्चर्यम् तदेवमनेनाध्यायेनकृत्स्नस्यभारतस्यतात्पर्यवर्णितंधर्मवलेनैवविद्योत्पत्तावविद्योच्छेदात्परमानंदाभिव्यक्तिरे
तिशिवम् ॥ ८३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांत्रिपुरवधोनामत्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ १ ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

तारकामययुद्धं च ब्रह्मलोकस्य वर्णनम् ॥ योगनिद्रासमुत्थानं विष्णोर्वाक्यं च वेधसः ७ पृथ्वीवाक्यं च देवानामंशावतरणं तथा ॥ ततो नारदवाक्यं च स्वप्न
गर्भविधिस्तथा ८ आर्यास्तवः पुनः कृष्णे समुत्पत्तिः प्रपंचतः ॥ गोव्रजे गमनं विष्णोः शकटस्य निवर्तनम् ९ पूतनायावधो भंगो यमलार्जुनयोरपि ॥ वृ
कसंदर्शनं चैव वृंदावननिवेशनम् १० प्रावृषो वर्णनं चापियमुनाहददर्शनम् ॥ कालीयस्यापि दमनं धेनुकस्य च भंजनम् ११ प्रलंबनिधनं चैव शरद्वर्णनमे
व च ॥ गिरियज्ञप्रवृत्तिश्च गोवर्द्धनविधारणम् १२ गोविंदस्याभिषेकं च गोपीसंक्रांतिस्तथा ॥ रिष्टासुरस्य निधनमकूरप्रेषणं तथा १३ अंधकस्य च
वाक्यानिकेशिनो निधनं तथा ॥ अकूरागमनं चैव नागलोकस्य दर्शनम् १४ धनुर्भंगस्य कथनं कंसवाक्यमतः परम् ॥ कुवल्यापीडवधश्चाणूरांधवध
स्तथा १५ कंसस्य निधनं चापि विलापः कंसयोषिताम् ॥ उग्रसेनाभिषेकश्च यादवाश्वासनं तथा १६ प्रत्यागतिर्गुरुकुलादथोक्तारामकृष्णयोः ॥ म
थुरायाश्चोपरोधो जरासंधनिवर्तनम् १७ विकटुवाक्यं रामस्य दर्शनं भाषणं तथा ॥ गोमंतारोहणं चापि जरासंधगतिस्तथा १८ गोमंतस्य गिरेर्दाहः करवी
रपुरे गतिः ॥ शृगालस्य वधस्तत्र मथुरागमनं ततः १९ यमुनाकर्षणं चैव मथुरापक्रमस्तथा ॥ उपायेन वधः कालयवनस्य प्रकीर्तितः ॥ २० ॥ नि
र्माणद्वारवत्यास्तुरुक्मिणीहरणं तथा ॥ विवाहश्चैव रुक्मिण्या रुक्मिणो निधनं तथा २१ बलदेवाह्निकं पुण्यं बलमाहात्म्यमेव च ॥ नरकस्य वधः पारिजा
तस्य हरणं तथा २२ द्वारवत्याविशेषेण पुनर्निर्माणकीर्तनम् ॥ द्वारकायां प्रवेशश्च सभायां च प्रवेशनम् २३ नारदस्य च वाक्यानि वृष्णिवंशानुकीर्तनम् ॥
षट्पुरस्य वधाख्यानं मेध्यकस्य निबर्हणम् २४ समुद्रयात्रा कृष्णस्य जलक्रीडा कुतूहलम् ॥ तथा भैमप्रवीराणां मधुपानप्रवर्तकम् २४ ततश्छालिक्यगांधर्व
समुदाहरणं हरेः ॥ भानोश्च दुहितुर्भानुमत्याहरणकीर्तनम् २६ शंबरस्य वधश्चैव धन्योपाख्यानमेव च ॥ वासुदेवस्य माहात्म्यं बाणयुद्धं प्रपंचितम् २७ भ
विष्यं पुष्करं चैव प्रपंचेनैव कीर्तितम् ॥ वराहं नारसिंहं च वामनं बहुविस्तरम् २८ कैलासयात्रा कृष्णस्य पौंड्रकस्य वधस्ततः ॥ हंसस्य डिभकस्यैव वधश्चैव प्र
कीर्तितः २९ पुरत्रयस्य संहार इति वृत्तांतसंग्रहः ॥ कथितो नृपशार्दूलसर्वपापप्रणाशनः ३० वृत्तांतं शृणुयाद्यस्तु सायं प्रातः समाहितः ॥ स याति वैष्णवं धा
मलब्धकामः कुरुद्वह ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं भक्तिमुक्तिफलप्रदम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि वृत्तांतसंग्रहो नाम चतुस्त्रिंशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ध ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे भविष्यपर्वणि टीकायां वृत्तांतसंग्रहो नाम चतुस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥

॥ ध ॥

॥ ध ॥

हरिवंशइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारतेखि

समाप्तोयंहरिवंशः ॥ अथश्रवणफलकथनम् ॥ जनमेजयउवाच ॥ हरिवंशेपुराणेतुश्रुतेमुनिवरोत्तम ॥ किंफलंकिंचदेयंवैतद्वह्निहृत्स्वममाग्रतः १ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ हरिवंशेपुराणेतुश्रुतेचभरतोत्तम ॥ कायिकंवाचिकंचैवमनसासमुपार्जितम् २ तत्सर्वनाशमायातिहिंसूर्योदयेयथा ॥ अष्टादशपुरा
णानांश्रवणाद्यत्फलंभवेत् ३ तत्फलंसमवाप्नोतिवैष्णवोनात्रसंशयः ॥ श्लोकाद्वैश्लोकपादंवाहरिवंशसमुद्भवम् ४ शृण्वन्तिश्रद्धयायुक्तावैष्णवंपदमाप्नुयुः
जंबुद्वीपंसमाश्रित्यश्रोतारोदुर्लभाःकलौ ५ भविष्यन्तिनराराजन्सत्यंसत्यंवदाम्यहम् ॥ स्त्रीभिश्चपुत्रकामाभिःश्रोतव्यंवैष्णवंयशः ६ दक्षिणाचात्रदेया
वैनिष्कत्रयसुवर्णकम् ॥ वाचकाययथाशक्त्यायथोक्तंफलमिच्छता ७ स्वर्णशृंगीचकपिलांसवत्सांवस्त्रसंयुताम् ॥ वाचकायप्रदद्याद्वैआत्मनःश्रेयकां
क्षया ८ अलंकारंप्रदद्याच्चपाण्योर्वैभरतर्षभ ॥ कर्णस्याभरणंदद्याद्यानंचसविशेषतः ९ भूमिदानंसमादद्याद्ब्राह्मणायनराधिप ॥ भूमिदानसमंदानंनभूतं
नभविष्यति १० शृणोतिश्रावयेद्वापिहरिवंशंतुयोनरः ॥ सर्वथापापनिर्मुक्तोवैष्णवंपदमाप्नुयात् ११ पितृनुद्धरतेसर्वानेकादशसमुद्भवान् ॥ आत्मानं
समुतंचैवस्त्रियंचभरतर्षभ १२ दशांशश्चात्रहोमोवैकार्यःश्रोत्रानराधिप ॥ इदंमयातवाग्रेचसर्वप्रोक्तंनरर्षभ १३ यस्यस्मरणमात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥
अपुत्रःपुत्रमाप्नोतिअधनोधनमाप्नुयात् १४ नरमेधाश्वमेधाभ्यांयत्फलंप्राप्यतेनरैः ॥ तत्फलंलभतेनूनंपुराणश्रवणाद्वरेः १५ ब्रह्महाभूणहागोघ्नःसुरा
पोगुरुतल्पगः ॥ सकृत्पुराणश्रवणात्पूतोभवतिनान्यथा १६ इदंमयातेपरिकीर्तितंमहच्छ्रीकृष्णमाहात्म्यमपारमद्भुतम् ॥ शृण्वन्पठन्नाशुसमाप्नुयात्फ
लंयच्चापिलोकेषुसुदुर्लभंमहत् १७ ॥ इति श्रीमहाभारतेखिलेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिश्रवणफलकथनं नामपंचत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
॥ इतिहरिवंशग्रंथःसमाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ श्रीमज्जगदीश्वरार्पणमस्तु ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

लेषुहरिवंशेभविष्यपर्वणिटीकायांश्रवणफलकथनं नामपंचत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्द्वारवंशावतंसश्रीगोविंदसूनोर्नी
लकंठस्यकृतौभारतभावदीपेहरिवंशांतर्ग्रथार्थप्रकाशकःसमाप्तिमगमत् ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

हरिवंशाख्योऽयं ग्रंथः मुम्बय्यां गोपाळनारायणकम्पनीत्याख्यजनता
धिपतिना नारायणात्मजेन विनायकरायेण स्वकीयमुद्रायन्त्रेऽङ्कित्वा
प्रकाशितः स्वसंवत्सरे शकाब्दाः १८१३ ख्रिस्ताब्दाः १८९१.

विक्रीस तयार.

खाली लिहिलेले ग्रन्थ चांगल्या जाड कागदावर मोठ्या सुन्दर टायपानी आह्मी छापिलेले विक्रीस तयार आहेत, प्रत्येक ग्रन्थाच्या दरएक

अध्यायापूर्वी उत्कृष्ट चित्रे दिली आहेत, व प्रत्येक पृष्ठाखाली कठीण शब्दांचे अर्थ दिले आहेत.

प्राकृत.	संस्कृत.	संस्कृत.	संस्कृत.
एकनाथी भागवत.....रु. ४ ८	वाल्मीकी रामायण, सटीक रु. १२ ०	अमरमार (संस्कृत इंग्रजी आणि इंग्रजी संस्कृत कोश) रु. ० १ ०	श्रीनिवासचम्पू: टिप्पणीसमेता रु. १ ४
जैमिनी अश्वमेध ३ ८	सुन्दरकाण्ड, वाल्मीकिरामायण १ ०	धातुरूपावली ० ३	सुभाषितरत्नाकर: २ ०
संतलीलामृत १ १२	रामायणमाहात्म्य ० ८	ग्रन्थरत्नमाला (मासिक पुस्तक)	आर्याशतकं टिप्पणीयुतम् ० २
नाथलीलामृत. २ ०	श्रीमद्विष्णुपुराण सटीक ३ ०	वर्षाची वर्गणी..... ४ ०	अम्बाष्टकं सटीकम् ० २
पांडवप्रताप..... ३ ०	पौषमासमाहात्म्य ० ६	श्रीभानुदत्तस्य-रसतरङ्गिणी टिप्पणीस ० ० १०	नृसिंहपुराणं टिप्पणीयुतम्..... २ ८
भक्तविजय २ ८	माघमासमाहात्म्य ० १०	श्रीनागनाथस्य-भावशतकं टिप्पणीस ० ० ४	चौरपञ्चाशिका ० २
हरिविजय १ ६	फाल्गुनमासमाहात्म्य. ० ८	शङ्कराचार्यस्य-सुन्दरलहरी टिप्पणीयुता. ० ४	सिद्धातचंद्रिका सटीका..... ० ६
रामविजय १ ६	मार्गशीर्षमासमाहात्म्य ० ६	अध्यात्मप्रदीपिका पाठान्तरैः समेता ० ६	कलिविडंबनं. ० २
काशीखंड..... ३ ८	ज्येष्ठमासमाहात्म्य ० ६	भागवतचम्पू: टिप्पणीसमेता १ ४	सटीकसच्चर्णिकश्रीमद्भागवतं १२ ०
दासबोध १ १२	आषाढमासमाहात्म्य..... ० ६	कटाक्षशतकम् टिप्पणीयुतम् ० ४	रसतरङ्गिणी टिप्पणीसमेता ० १०
कथासारामृत २ ८	श्रावणमासमाहात्म्य ० ८	कामाक्षिस्तुतिशतकम्..... ० ४	गीतगौरीपतिसटीक ० १२
शिवलीलामृत. ० ८	कार्तिकमासमाहात्म्य..... ० ८	कृष्णामृततरङ्गिका सटीका..... ० ४	नाटवाटप्रहसन्नं टिप्पणीसमेतं ० ६
शनिमाहात्म्य ० २	मलमासमाहात्म्य. ० ६	प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका ० ६	उत्तररामचरित्रचम्पू:टिप्पणीसमेता.. ० १०
व्यङ्कटेशस्तोत्र ० १	मेघदूत ० ३	प्रशस्तिकाशिका ० ६	धर्मविजयनाटकं छायासमेतं ० १०
सिंहासनवत्तिशी ० ३	समासचन्द्रिका..... ० १	विष्णुसहस्रनाम शङ्कराचार्यकृतभाष्यास ० ८	श्रीवाग्भट अलंकारशास्त्रं टिप्पणीसमेतम् १ ०
उपयुक्त सर्वसङ्ग्रह (४० विषय).. १ ४	समासचक्र ० १	हलायुधस्य कविरहस्यम् ० ८	सूर्यसहस्रनामावली. ० २
गणेशप्रताप..... ३ ०	शब्दरूपावली ० २	शुक्रविरचितं निर्वाणाष्टकम् ० २	देवीसहस्रनामावली ० २
वेषधारीपंजाबी (कादंबरी) १—६	भावशतकम् टिप्पणीसहितम् ० ४	भार्गवचम्पू: टिप्पणीसमेता ० ८	गणेशसहस्रनामावली ० २
विक्रमचरित्र ०—१०	रघुनाथविजयचम्पू:..... ० ८		शिवसहस्रनामावली ० २

संस्कृत.

विष्णुसहस्रनाम	रु० ०	१॥
विष्णुसहस्रनामावली	०	२
कृष्णभक्तिचन्द्रिका	०	५
वैद्यमनउत्सव	०	७
कुवल्याश्वविलासः	१	०
नीतिवाक्यामृतम्	१	०
राघवपाण्डवीयसटीकम्	२	०
राधाविनोद सटीक	०	२
रामार्यगुच्छा	०	२
भागीरथीचम्पू:	१	४
षट्पदमञ्जरी सटीक	०	४
धातुकारिकावली	०	२
माद्रपदमासमाहात्म्य	०	१०
वैशाखमासमाहात्म्य	०	८
रघुवंश इंग्रजीभाषांतरासहित	२	१२
सप्तशती रेशमी	०	५
भगवतगीतारेशमी	०	५
हरिवंशसटीक	६	०
अध्यात्मरामायणसटीक	२	०
सत्यगणपतिव्रतकथा	०	४
चातुर्मासमाहात्म्य	०	८
गायत्रीपुरश्चरण	०	४
चैत्रमासमाहात्म्य	०	१२
रतिमन्मथनाटक छायासमेतम्	०	१०
मुद्रलाचार्यकृतआर्यासटीक	०	१०

संस्कृत.

भामिनीविलासः सटीक:	रु० १	०
महाभारत सटीक	४०	०
श्रीकृष्णजन्मखंड	३	८
देवीभागवत	५	०
गीताश्रीधरी टीका	१	४
ऋग्वेदसहिता	४	०
ऋग्वेद सायनाचार्यकृतभाष्यासहीत	५०	०
धर्मसिंधु	३	०
विजयध्वजी भागवत	१०	०
स्तोत्ररत्नाकर	१	०
बोधायनसर्निर्णयप्रयोगमाला	८	०
मार्कण्डेय पुराण	४	८
ऋग्वेदी ब्रह्मकर्म	३	८
हिरण्यकेशी ब्रह्मकर्म	४	०
व्रतराज टिप्पणीसहीत	५	०
पंचदशी सटीक	३	०
यजुर्वेद (तैत्तिरेयकृष्ण) संहिता	३	०
योगवासिष्ठ सटीक	२०	०
अमरकोश सटीक	१	०
हटयोगप्रदीपका सटीक	२	८
बृहज्जातक सटीक	२	०
वीरसिंहावलोकन	१	१२
शंकरानंदीगीता	५	०
सतोपख्यानरामायण	१	८
महाशिवपुराणम् सटीकम्	१६	०

संस्कृत.

श्रीमद्भागवतं विजयध्वजीसं०	रु० १०	०
आनन्द रामायणम्	५	०
श्रीमद्भागवतं गुटकात्मकं	३	८
गरुडपुराणं (प्रेतकल्पः) सटीकम्	१	०
स्तोत्ररत्नाकर	१	०
सिद्धान्तकौमुदी	२	८
क्रियापद प्रकाशः	०	१२
रामाश्वमेध	२	८
कथासरित्सागर	६	०
कुवल्यानन्द सटीक	१	८
दशकुमार चरित्र	१	८
पञ्चदशी सटीक	३	०
गीतगोविन्द सटीक	१	०
श्रीवेङ्कटेश महात्म्य	५	०
कुमार संभव	२	०
मध्वविजयमूळ	०	१२
भोजचम्पू:	१	०
अमरकोशमूळ	०	८
मध्वविजय सटीक	५	०
अनुभूति प्रकाश	२	४
अमरकोश (रामाश्रमी टीका) ..	५	०
बाणकृत कादंबरी सटीक	५	०
रामाश्वमेध	३	०
किरातार्जुनय काव्य	२	०
मनुस्मृति सटीक	२	०

संस्कृत.

गीतामधुसुदनी टीका	रु० ४	०
गीतामृततरङ्गिणी भाषाटीका	१	४
बृहज्ज्योतिषार्णव सटीक	७	०
सर्वार्थचिंतामणि	०	१२
भोजप्रबंध	०	८
शाकुन्तलनाटक सटीक	१	४
पञ्चरत्नीगीता	०	७
लघुकौमुदी	०	६
हितोपदेश	०	८
नलचम्पू: सटीक	२	०
रघुवंश सटीक	१	०
तर्कसंग्रह	०	६
साम्बपुराण	२	०
गर्गसंहिता	४	०
एकादशीमाहात्म्य	०	१०
संस्कार भास्कर	३	०
चिकित्साक्रमकल्पवल्ली	३	०

याखेरीज आमचे बुकडीपोत मराठी, इंग्रजी संस्कृत, गुजराथी, हिन्दुस्थानी, शालोपयोगी, इत्यादि सर्व प्रकारची पुस्तके माफक दराने मिळतील.

गोपाळ नारायण आणि कंपनी,

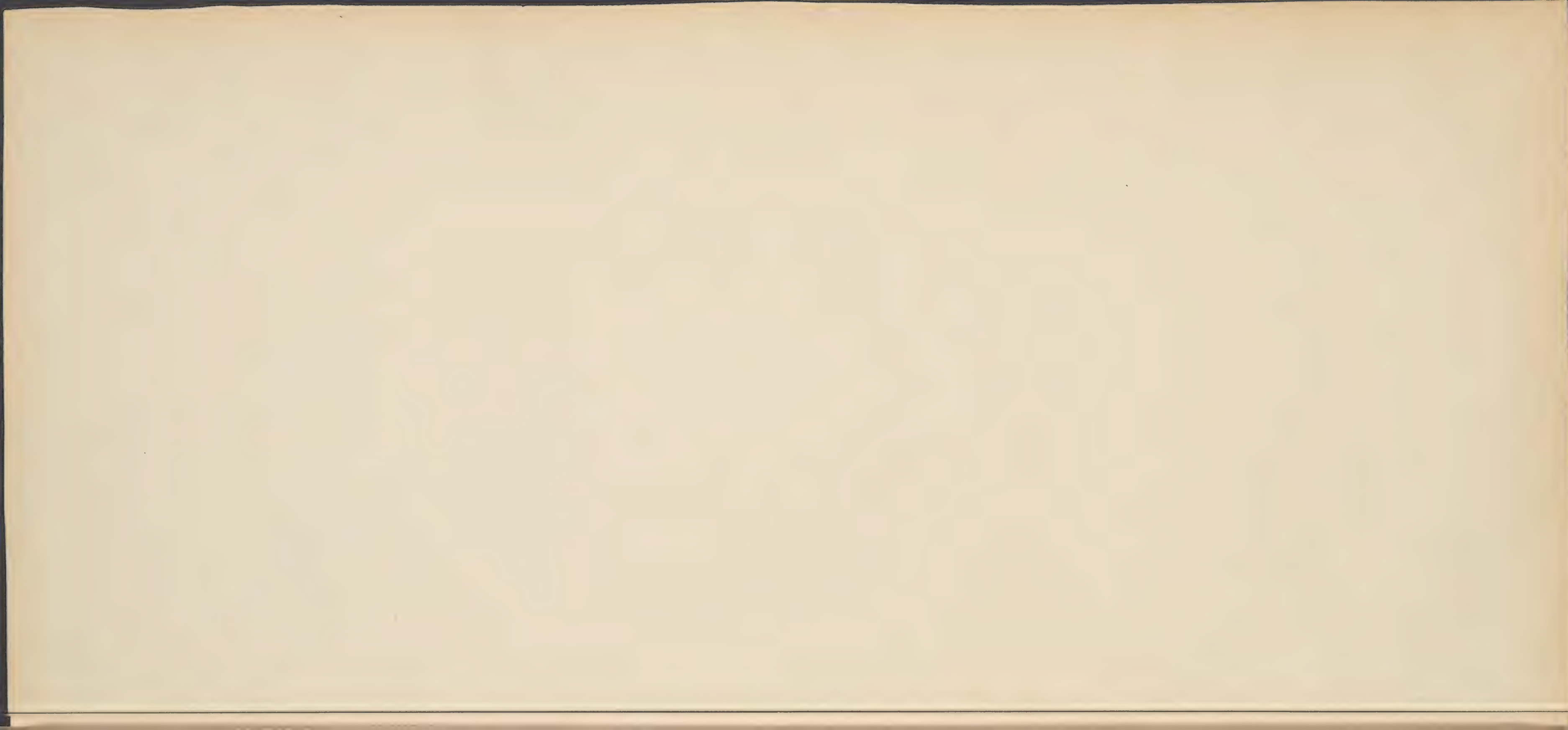
बुकसेल्स, मुंबई.

कालिकादेवी रोड,

Figure 1 consists of nine panels arranged in a 3x3 grid, labeled 1 through 9 in the top right corner of each panel. The panels illustrate the development of a 100-dot pattern over time. The top row (panels 1, 2, 3) shows the pattern at 100 days, characterized by a sparse and irregular distribution of dots. The middle row (panels 4, 5, 6) shows the pattern at 150 days, where the dots are more organized into a grid-like structure. The bottom row (panels 7, 8, 9) shows the pattern at 200 days, displaying a very regular and dense grid of dots.

॥ इति श्रीहरिवंशः टीकासमेतः संपूर्णः ॥

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARY

This book is due on the date indicated below, or at the expiration of a definite period after the date of borrowing, as provided by the rules of the Library or by special arrangement with the Librarian in charge.

[illegible]

AUG 10 1939

11385286

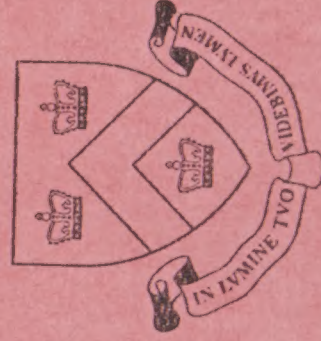
R

892.1M27

LOG
CALL NUMBER / MAIN ENTRY

PLEASE DO NOT REMOVE.
A TWO DOLLAR FINE WILL
BE CHARGED FOR THE LOSS
OR MUTILATION OF THIS CARD.

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37
JTC 22693

